

GOVERNMENT OF INDIA
ARCHAEOLOGICAL SURVEY OF INDIA
ARCHAEOLOGICAL
LIBRARY

ACCESSION NO. 32249

CALL No. 063.93105/V.K.A.W.

LE ROMAN DE LIBISTROS ET RHODAMNÉ

LE ROMAN DE LIBISTROS ET RHODAMNÉ

PUBLIE

D'APRÈS LES MANUSCRITS DE LEYDE ET DE MADRID
AVEC UNE INTRODUCTION, DES OBSERVATIONS
GRAMMATICALES ET UN GLOSSAIRE

PAR

J. A. LAMBERT,
NEE VAN DER KOLF

VERHANDELINGEN DER KONINKLIJKE AKADEMIE
VAN WETENSCHAPPEN TE AMSTERDAM

AFDEELING LETTERKUNDE

NIEUWE REEKS, DEEL XXXV

063.93105

V. K. A. W.

UITGAVE VAN DE N.V. NOORD-HOLLANDSCHE
UITGEVERS-MAATSCHAPPIJ, AMSTERDAM 1935

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL
LIBRARY, NEW DELHI.

Acc. No. 32 249

Date 31-7-57

Vol. No. 663. 23105

V. K. A. W.

A mon maître
M. D –C. Hesseling

TABLE DES MATIÈRES

	Pag
Introduction	1
§ 1 Bibliographie	1
§ 2 Analyse du roman	2
§ 3—§ 13 Les manuscrits:	
I §§ 3, 4, 5, 6 Codex Neapolitanus; § 7 le prologue . . .	8
II § 8 Codex Parisinus	17
III § 9 Codex Scaligeranus	19
IV §§ 10, 11, 12 Codex Escorialensis	22
V § 13 Les annotations de Crusius (Turcograecia) . . .	28
§ 15—§ 19 Les <i>ἐξηγήσεις</i> :	
I § 14 <i>ἐξηγήσεις</i> du palais d'Éros	31
II §§ 15, 16, 17 <i>ἐξηγήσεις</i> du château Argyrokastron (les statues des Vertus, des Mois, des Amours) . . .	33
III § 18 <i>ἐξηγήσεις</i> de Rhodamné	40
IV § 19 <i>ἐξηγήσεις</i> du jardin de Rhodamné	41
§ 20 Particularités grecques et franques	41
§ 21 Les noms propres	45
§ 22 Date et lieu de composition du roman	48
§ 23 L'édition présente	50
Texte du codex Escorialensis à côté des vers 1—980 du codex Neapo- litanus et du texte du codex Scaligeranus	51
Texte des folios 58—64 du codex Scaligeranus, nommés S.1. . . .	322
Observations grammaticales sur la langue:	
du Codex Escorialensis	330
du Codex Scaligeranus	367
du Codex Neapolitanus	391
du Codex Parisinus	414
Glossaire	436
Tableau de concordance	505
Abréviations	527
Appendice	531
Errata	539
Quelques leçons du ms. P.	542

INTRODUCTION

BIBLIOGRAPHIE ¹⁾

§ 1

Le roman grec du moyen-âge de *Libistros et Rhodamné* a fait le sujet de plusieurs études, qui le plus souvent ont trait aussi au roman de Belthandros et Chrysantza. Gidel, *Etudes sur la littérature grecque moderne* (1863, p. 151—196), s'efforce d'établir qu'un original franc a servi d'exemple au roman de Libistros: c'est d'ailleurs ce qu'il avance d'ordinaire à propos des romans grecs du treizième et du quatorzième siècle, sans toutefois pouvoir indiquer aucun original. B. Keil, *Die Monatscyclen der byzantinischen Kunst in spätgriechischer Literatur* (*Wiener Studien* 11 (1889, p. 94—143) donne un résumé du roman (p. 123—127). ²⁾ K. Krumbacher le mentionne dans sa *Byzantinische Literaturgeschichte* (§ 379, p. 861—866, 2me édition). D. C. Hesseling a fait sur Libistros et Rhodamné dans une assemblée du Provinciaal Utrechtsch Genootschap une conférence, qui a été insérée plus tard dans son livre *Uit Byzantium en Hellas* (Harlem, 1910, p. 51—82). Ch. Diehl consacre un chapitre à ce roman dans ses *Figures byzantines* (tome II, 3me édition, Paris 1909), intitulée: Deux Romans de Chevalerie byzantins (Belthandros et Chrysantza, et Libistros et Rhodamné). De même J. B. Bury: *Romances of Chivalry* (*Oxford Lectures for 1911*) et E. P. Voutiëridis, *Ἱστορία τῆς νεοελληνικῆς λογοτεχνίας* (Athènes 1924). ³⁾

On connaît aujourd'hui quatre manuscrits du roman de Libistros: Codex Parisinus 2910, Codex Neapolitanus III A a 9, Codex Scaligeranus (Leidensis) 55, et Codex Escorialensis V IV 22. Martin Crusius (*Turcograecia*, 1584, p. 489 sqq.) renvoie à une cinquième version, dont il donne quelques vers, mais apparemment ce codex s'est perdu; il est d'ailleurs possible qu'il fût à peu près identique au codex Escorialensis (voir § 13).

De ces quatre codd. deux sont déjà publiés: à savoir le codex Parisinus, par Mavrophrydis dans son *Ἐκλογία Μηνιαίων τῆς νεοτέρης ἐλληνικῆς γλώσσας*, Athènes, 1866, et le codex Neapolitanus, par W. Wagner dans ses *Trois poèmes grecs du moyen-âge*, Berlin, 1881.

¹⁾ Pour les abréviations voir à la fin du livre.

²⁾ Voir § 16.

³⁾ Voir aussi Lambros, *Collection de romans grecs* (1880 p. LXXXIII—LXXXVIII); Ellissen, *Analekten der mittelgriechischen und neugriechischen Literatur*, tome 5 (introduction au roman de Belthandros), 1862.

Pour ce qui est du codex Scaligeranus et du codex Escorialensis, dont je donne ici le texte, ils sont publiés pour la première fois.

La présente introduction contient, avec l'analyse du roman, un résumé comparatif des mss. dans l'ordre suivant: Neap., Par., Scal., Esc. (et enfin le cinquième, que Crusius a indiqué).

ANALYSE DU ROMAN ¹⁾

§ 2

N. 1. - 27 (prologue) Après de longs voyages, Klitobos est de retour dans son pays natal, la Litabia, partie de l'Arménie, où il retrouve Myrtané, qu'il a aimée dans sa jeunesse, et qui est veuve maintenant. C'est devant elle, la reine gracieuse, source d'amour, dame noble d'Aphrodite, et devant les seigneurs et les dames qui l'entourent que Klitobos va raconter l'histoire de Libistros et Rhodamné, dont il a partagé la bonne et la mauvaise fortune.

E 1, N. 27, P. 1 Un jour donc, Klitobos rejoignit sur une route qui longeait un fleuve, un chevalier, habillé en chasseur, tenant un faucon sur le poing et menant un chien en laisse. Les sanglots et les soupirs de ce grand jeune homme imberbe et blond formaient un tel contraste avec la beauté du paysage que Klitobos, errant lui-même loin de son pays, qu'il avait quitté à la suite d'un amour malheureux, fut ému de compassion et demanda au jeune homme la cause de sa douleur. Celui-ci ne voulait pas d'abord la lui révéler, mais lorsque Klitobos lui eut rappelé le proverbe „en voyage un ami fraternel vaut mieux qu'une mère", il y consentit et les deux hommes décidèrent de continuer leur voyage ensemble.

E. 32, N 101, P 82. Alors l'étranger, nommé Libistros, prince de Libandros, du pays des Latins, raconte son histoire. Il y avait déjà longtemps qu'il errait; il vivait du gibier qu'il pouvait se procurer avec l'aide de son faucon et de son chien. Naguère, dans son pays il était un puissant prince, la joie était sa compagne, l'insouciance son amie; peu porté lui-même aux choses de l'amour, il jugeait sévèrement ceux qui s'y adonnaient.

E 100, N. 119, P 100. Un jour, à la chasse, il avait tué une tourterelle et il avait vu alors le pigeon mâle s'élever à une grande hauteur dans les airs et puis venir s'abattre les ailes étendus, mort, sur sa femelle. Un de ses parents à qui il avait raconté cet évènement en lui en demandant l'explication, lui avait répondu que c'était là la force de l'amour et il lui avait cité plusieurs exemples du même genre. ²⁾ Outre cette explication, un songe était venu bientôt après apporter à Libistros une nouvelle révélation sur ce sujet.

¹⁾ J'ai suivi en grande partie le contenu du roman tel que le donne M. Hesselung (*Uit Byzantium en Hellas*, p. 53—65), mais en détaillant davantage certains passages.

²⁾ Correspondant aux contes du Physiologue, le catéchisme populaire de la nature. Pour les tourterelles, voir le Physiologue, éd. Legrand, 726 sqq.; pour le palmier, l'aimant, l'Alphée, le serpent et la murène, voir Ach. Tatius, éd. Didot, I 18, 30; pour le palmier encore, voir Eust. Macremb. éd. Didot, X 15.

- E. 174, N. 190, P. 2617. Voici ce songe: Libistros se voit dans une prairie maillée de fleurs; tout à coup une foule d'hommes ailés et armés de flèches, l'attaquent, l'entourent et s'emparent de lui sans qu'il ose leur résister. Ils le ligotent et lui annoncent qu'il n'a plus qu'une seule chance de salut, c'est de devenir esclave du Désir, vassal de l'Amour: „Va à eux, au Désir, à l'Amour, à Ἰσχυρίῳ et à Ἐρως. Ils intercèderont en ta faveur auprès du puissant Eros, dont tu as excité le courroux.”¹⁾
- E. 224, N. 269, P. 2692. Les érotes, car ce sont eux qui se sont rendus maîtres du jeune homme, le conduisent alors dans le jardin d'Eros, où il admire le bassin, les arbres et les oiseaux et tout spécialement dans la τρυπη, une mosaïque splendide qui représente Eros naissant d'Aphrodite et la déesse blessée par son fils. Sur le mur, il voit un tableau: le Jugement de Paris, et, aux quatre coins, quatre statues d'Eros. Les lèvres de ces statues mises en mouvement par un système hydraulique ou par le souffle du vent, font entendre des conseils qui mettent en garde contre le Désir, mais menacent en même temps l'entêté qui ne lui cède pas.
- E. 295, N. 433, P. 2764. Lorsque Libistros quitte la τρυπη, le Désir et l'Amour (Ἥδως et Ἰγότης) s'avancent vers lui. Il leur demande d'intervenir en sa faveur près d'Eros et tous les trois se dirigent vers l'intérieur du palais. Alors Libistros peut examiner plus à loisir l'endroit où il se trouve: la cour, la terrasse, le bassin. Au milieu du bassin, s'élève une statue qui représente un malheureux tourmenté par un serpent pour avoir refusé d'obéir à la puissance d'Eros. Un écrit qu'il porte conseille à notre héros de ne plus résister et de mettre à profit l'exemple que lui offre la détresse de la victime. Bientôt, Libistros est introduit chez Eros: il pénètre dans une salle où des milliers de gens attendent l'arrêt que va prononcer le dieu tout-puissant sur leurs désirs et leurs amours.
- E. 416, N. 293, P. 175. Eros apparaît: il règne ici sous trois formes: celles d'un enfant, d'un homme mûr, et d'un vieillard, mais lorsqu'il parle, c'est toujours la même voix qui sort des trois bouches.
- Libistros se jette au pied du trône; il implore son pardon et obtient grâce. Eros lui dit: "Fais entrer dès maintenant dans ton coeur l'amour, le désir de la noble et belle Rhodamné, la fille du roi Chrysos." Deux femmes, la Vérité et la Justice, debout de chaque côté du trône d'Eros, déclarent à Libistros qu'il ne sera point déçu dans son amour.
- E. 501, P. 258. Le Désir et l'Amour le conduisent alors dans une autre salle où il jure fidélité au dieu: il veut prendre la main de Rhodamné, mais la joie le réveille, joie qui se transforme bientôt en douleur: c'est un désir pressant de voir se réaliser le songe qu'il vient de faire. Il règle ses affaires, demande à son ami de le remplacer dans le gouvernement de son pays, et part à l'aventure avec une centaine de jeunes nobles.

¹⁾ Il ne rencontre que les deux premières de ces figures allégoriques: les deux autres (Ἰσχυρίῳ et Ἐρως) rappellent les mots de Goethe: Hangen und Bängen in schwelger Pein.

E. 742, N. 617, P. 486. Après avoir longtemps erré, il atteint Argyrokastron, résidence du roi Chrysos et dresse son camp devant les portes de la ville. Le roi Chrysos envoie un messenger pour se renseigner sur les chevaliers étrangers; ceux-ci ne tardent pas à se présenter. La nuit, Eros apparaît en songe à Libistros et lui promet d'aller aussitôt lancer son trait à la jeune fille. Libistros raconte le songe à ses amis.

Ici, Klitobos interrompt le narrateur: il réclame une description plus détaillée de la triple forme d'Eros. Pendant ce temps, la nuit est tombée, et après que Libistros a accédé à la demande de Klitobos, les voyageurs se couchent.

E. 875, N. 741, P. 600. Le lendemain, Libistros continue son récit. Ses camarades l'exhortent à entreprendre sans tarder le siège du cœur de Rhodamné. -Libistros commence par donner une description du château.

B. 923, N. 876, P. 637. Argyrokastron est bâti en forme de triangle, chaque côté portant douze tours. Le tout semble construit d'un seul bloc de pierre, tant est grande la précision avec laquelle ont été ajustées les différentes pierres qui forment les murailles.

E. 925, N. 788, P. 639. Sur les créneaux des trois côtés se dressent des figures en métal ou en pierre, représentant les unes des guerriers, les autres des musiciens dont les instruments rendent des sons mélodieux lorsqu'ils sont touchés par le vent.

E. 938, N. 801, P. 651. Le côté gauche est orné de figures représentant les douze Vertus dont chacune porte l'inscription d'une sentence caractéristique; ces figures allégoriques entraînent une minutieuse description.

E. 1017, N. 879, P. 730. Sur l'autre côté se trouvent les statues des douze Mois portant également des inscriptions.

E. 1108, N. 961, P. 806 (S. 1.). La façade de derrière est de même richement ornée. C'est la partie du château où demeure la jeune fille et l'on y voit douze statues figurant des personnifications subtiles de l'amour.

S. 55, E. 1184, N. 1032, P. 869, 1198. Un des compagnons de Libistros réussit à se mettre en rapport avec le château: il se lie d'amitié avec le gardien de la princesse. Sur l'avis de cet eunuque, Libistros attache une lettre à une flèche qu'il lance sur la terrasse des appartements de Rhodamné. Les compagnes de la jeune fille en train de jouer, aperçoivent le billet et le portent à leur maîtresse, qui se demande avec étonnement à laquelle d'entre elles peut bien être destiné ce message.

S. 163, E. 1385, N. 1140, P. 1289. Après avoir lancé une seconde flèche, Libistros est avisé par l'eunuque que Rhodamné a vu en songe Eros la frapper d'une de ses flèches.

S. 278, E. 1401, N. 1252, P. 1364. Au troisième billet qu'elle reçoit, Rhodamné feint toujours de ne pas comprendre à qui s'adresse cette correspondance; elle menace de punition toute personne qui y prêtera attention, mais l'eunuque lui dit qu'avant tout elle prenne garde de ne pas tomber elle-même dans les abîmes de l'amour.

S. 350, E. 1466, N. 1316, P. 141. Après le quatrième billet, Rhodamné commence à ressentir de la pitié pour celui qui lui écrit et l'eunuque saisit l'occasion pour lui rappeler

adroitement le songe qu'elle a eu. Le soir, réunies sur la terrasse, les jeunes filles chantent une chanson d'amour.

S. 461, E. 1580 N. 1423, P. 1479 Par l'intermédiaire de son ami, Libistros obtient une lettre de l'eunuque, qui lui conseille de continuer à envoyer ses messages: Rhodamné en en effet les conserve précieusement.

S. 524, E. 1628 Enfin, une lettre dans laquelle Libistros compare le coeur de sa bien-aimée à la pierre que finit par creuser la goutte d'eau qui tombe inlassablement (comparaison qui n'est pas juste, dit-il, car ses incessantes paroles d'amour laissent insensible le coeur de Rhodamné!), attendrit tellement la princesse qu'elle se résout enfin, toujours poussée par l'eunuque, à y répondre.

S. 602, E. 1710. N. 1504, P. 1536 Libistros lui exprime sa joie et la prie de lui envoyer un *σημάδιον*, un signe, un gage de son amour. Le soir, on chante de nouveau sur la terrasse et Libistros en profite pour lancer encore une flèche avec un billet: c'est une prière à la lune de continuer à incliner à la bienveillance le coeur de Rhodamné.

S. 666, E. 1769, N. 1566, P. 1554 La réponse de la jeune fille exprime l'indignation: ne suffit-il pas qu'elle lui ait écrit; comment a-t-il l'audace d'attendre encore autre chose d'elle? Elle a résolu de cesser toute correspondance.

S. 682, E. 1784, N. 1582, P. 1567. Libistros la supplie de ne pas persister dans cette résolution, et il implore encore une fois un *σημάδιον*.

S. 709, E. 1809, N. 1606, P. 1582. Rhodamné répond. Elle dit qu'elle regrette sa lettre écrite dans un moment de colère. Libistros lui envoie un bel anneau, et elle lui en fait parvenir un également.

S. 798, E. 1880, N. 1688, P. 1640 Ensuite, Libistros implore un rendez-vous. Elle trouve cette lettre le soir, après avoir chanté sur la terrasse avec ses amies et se montre de nouveau indignée.

S. 866, E. 1948, N. 1757 (P. 1701) Il faut que Libistros écrive par trois fois avant de réussir à calmer sa colère; mais elle annonce enfin qu'elle lui pardonne.

S. 990, E. 2065, N. 1809, P. 1732 Elle envoie l'eunuque pour arranger un rendez-vous à l'occasion d'une partie de chasse. Le soir, elle fait chanter sur la terrasse une chanson destinée à encourager Libistros.

S. 1046, E. 2134, N. 1879, P. 1759. Le rendez-vous a lieu, et, avant de se séparer de Libistros, Rhodamné lui raconte que son père a l'intention de la marier à Berderichos, le roi d'Égypte, qui s'est approché déjà d'Argyrokastron.

S. 1127, E. 2227, N. 1961, P. 890 Mais en même temps, elle promet d'avouer à son père qu'elle aime Libistros et de le prier de permettre qu'un combat singulier entre les deux prétendants décide de son sort. En effet le roi mis au courant promet la main de sa fille au vainqueur.

S. 1187, E. 2289, N. 2022, P. 931. Avant que le combat commence, Rhodamné jette son voile à Libistros. Celui-ci désarçonne son adversaire.

S. 1219, E. 2324, N. 2053, P. 956. Le mariage est célébré, et comme Chrysos n'a pas de fils, le jeune mari est proclamé héritier de la couronne. La période heureuse qui s'ouvre devant les époux est de courte durée. Au milieu du bassin du beau jardin se dresse une statue dont l'inscription prédit que deux

années de misère succéderont à une période de joie; mais qu'ensuite viendra l'union définitive.

S 1375, E 2516. Deux ans après, lors d'une partie de chasse, le jeune couple rencontre
N 2208, P 1065 un marchand de Babylone, vendeur de chevaux et de pierres précieuses, qui est accompagné de plusieurs serviteurs et d'une vieille femme, assise sur un chameau. Rhodamné désire monter le magnifique cheval que le marchand lui vante comme le plus beau de tous. Libistros, lui, achète un anneau; mais dès qu'il l'a mis à son doigt, il tombe à terre comme frappé de mort. Sa suite, restée en arrière, accourt et l'emporte au château. Quelqu'un remarque l'étrange anneau et le lui retire du doigt: aussitôt Libistros revient à lui. Mais Rhodamné a disparu.

S 1417, E 2566. Toutes les recherches sont vaines. Libistros enferme soigneusement
N. 2258, P 1110 l'anneau dans sa bourse et part à la recherche de Rhodamné: il marche seul à travers le monde et envoie ses cent compagnons chacun sur un autre chemin. C'est après avoir erré ainsi pendant deux ans qu'il a rencontré Klitobos. -Maintenant c'est le tour de Klitobos de raconter ses aventures.

S. 1474, E. 2617 Klitobos est issu d'une noble famille arménienne, apparentée à celle
N. 2314, P 1158 du roi. La fille du roi avait épousé Persès, noble Persan, mais pendant une absence assez longue de son époux, Klitobos est tombé amoureux de la princesse. Il n'a pu dominer ses sentiments et la jeune femme s'est laissé attendrir et a répondu à son amour. Le roi qui s'en est aperçu a jeté Klitobos en prison. Un an et demi plus tard, Perses revient et veut tuer son rival. La jeune femme réussit à corrompre les gardiens, de sorte que son amant peut s'enfuir. Lui aussi va errer à l'aventure jusqu'à ce qu'il rencontre Libistros, ainsi qu'il est raconté au commencement du roman. Ils continuent leur marche ensemble et, sur l'avis de Klitobos, se dirigent vers l'Egypte.

S. 1538, E 2686. Quatre jours après, Klitobos voit en songe un aigle noir qui tient une
N 2377, P 1838 perdrix dans ses serres: Libistros tire sur l'oiseau, celui-ci laisse tomber sa proie, et la perdrix se réfugie dans le sein de Libistros. Ce songe les encourage: l'aigle symbolise Berderichos, la couleur noire est celle des Egyptiens, et il appert des indices du songe que la jeune femme n'a pas subi de violence. Le coeur plus léger, ils continuent leur voyage et atteignent enfin une région montagneuse et déserte au bord de la mer.

S. 1600, E. 2749. Dans une petite chaumière ils découvrent une hideuse vieille femme:
N 2434, P. 1887 c'est la sorcière qui a aidé Berderichos à enlever Rhodamné. Des démons dont elle disposait se sont transformés l'un en cheval rapide, l'autre en chameau, le troisième en un anneau magique; Berderichos, lui, était déguisé en marchand.

S. 1763, E. 2921. A présent, c'est au service des deux amis qu'elle va mettre ses sor-
N. 2607, P. 2008 celleries; elle agit non seulement par crainte de leur courroux, mais aussi pour se venger de Berderichos qui a mal récompensé son zèle, en l'abandonnant dans cette solitude. La nuit elle enferme les deux chevaliers dans sa chaumière et sort pour évoquer les puissances magiques.

- S. 1790, E. 2950, N 2644, P. 2025. Elle apprend de celles-ci que Rhodamn  se trouve en effet en Egypte, qu'elle a résisté au roi Berderichos qui voulait l'épouser, et qu'elle a obtenu qu'il attende pendant quatre ans: dans l'espoir d'apprendre pendant ce délai des nouvelles de Libistros, elle s'est établie au bord de la mer comme tenancière d'une auberge avec des bains. Elle y reçoit les étrangers de passage à condition qu'ils lui racontent tout ce qui leur est arrivé. Berderichos a dû s'incliner devant sa volonté.
- S 1812, E. 2973, N 2655, P 2043. La vieille femme procure alors aux chevaliers des chevaux magiques, qui peuvent franchir la mer. Surmontant leur défiance, ils enfourchent ces montures, franchissent la mer en un clin d'oeil et s'approchent bientôt de la demeure de Rhodamn .
- S 1904, E. 3063, N 2734, P. 2110. Afin d'éviter à Rhodamn  une émotion trop soudaine, Libistros reste en arrière et Klitobos se rend seul à cheval à l'auberge, où il ist accueilli par l'hôtesse. Celle-ci, avant que l'étranger raconte ses aventures, se laisse aller à lui narrer d'abord sa propre histoire.
- S. 1971, E 3141, N. 2792, P. 2160. Ensuite, Klitobos commence son récit; mais auparavant il demande à l'aubergiste si elle n'a jamais entendu parler de son époux; elle lui répond qu'elle a appris par un guerrier d'Argyrokastron que Libistros n'était pas mort et qu'il était parti à sa recherche.
- S. 2293, E 3477, P 2320. Klitobos se met alors à raconter, premièrement sa propre histoire, puis sa rencontre avec Libistros. En relatant les aventures de son ami, il a soin d'omettre le nom: il prépare ainsi délicatement la jeune femme à revoir son époux.
- S. 2469, E 3636, N. 3088, P. 2352. A la fin, il laisse échapper le nom de Libistros et l'aubergiste perd aussitôt connaissance. Klitobos la fait revenir à elle en l'aspergeant d'eau fraîche; puis il lui montre le voile qu'elle a jeté autrefois à Libistros au moment du combat. Ceci lève les derniers doutes de Rhodamn ; elle confie à Klitobos l'anneau qu'elle a reçu jadis en premier cadeau de Libistros.
- S. 2547, E. 3712, N 3159, P. 2402. Klitobos revient auprès de son ami; il lui raconte comment il a retrouvé Rhodamn  et lui montre l'anneau. Il l'adjure d'être calme en la revoyant, de retenir ses effusions, afin de ne pas éveiller les soupçons des gens du voisinage.
- S. 2631, E. 3798, N. 3229, P. 2443. En route, les deux chevaliers emploient leur temps à chanter chacun une chanson à la gloire de sa bien-aimée. Ils arrivent ainsi à l'auberge et Rhodamn  et Libistros s'évanouissent tour à tour avant que puisse se dérouler la tendre entrevue; mais peu après, montés sur les trois chevaux magiques (Rhodamn  sur celui qui l'avait amenée en Egypte), ils quittent l'auberge. Libistros y laisse aux hôtes une lettre où il leur dit de ne pas s'inquiéter de la disparition de la ma trese de l'auberge, le maître étant venu l'emmener.
- S. 2748, E. 3905, N 3327, P. 2479. Tout d'abord ils retournent chez la sorcière. La douce Rhodamn , au nom de son amour, adjure Libistros de tuer cette femme, son mari obéit et d'un coup de son épée il met à mort la vieille, malgré la promesse qu'il lui avait faite de lui laisser la vie.

- S. 2773, E. 3927, N. 3347, P. 2501. Chemin faisant, ils charment leur voyage par des chants et des poésies: Rhodamn   raconte le contenu de quelques-unes des lettres qu'elle a reçues jadis de Libistros et ce qu'elle y a répondu. La journée s'achève sur les chansons de Klitobos et de Libistros.
- S. 2899, E. 4075, N. 3506, P. 2544. Le lendemain, Rhodamn   évoque le souvenir du cordon de cheveux qui accompagnait l'un des billets qu'elle a envoyés au bien-aimé: ce cordon était tressé avec des cheveux qu'elle s'était arraché de sa propre main. Libistros avait répondu à ce gage de tendresse en lui envoyant un coussin bourré de pétales de roses que l'amour avait fait   clorre dans son cœur.
- S. 2939, E. 4111, N. 3540, P. 2585. Libistros en revoyant les contrées où il a tant souffert et pleuré, épanche son cœur en de nouvelles chansons.
- S. 3013, E. 4177, N. 3600. Ils trouvent réunis les cent chevaliers qui avaient été envoyés par Libistros dans cent directions différentes et ils se font mutuellement le récit de leurs aventures; puis, tous reprennent ensemble leur voyage.    mesure qu'on s'approche du but, Libistros devient de plus en plus triste à la pensée qu'il va falloir se séparer de Klitobos: il lui propose de rester chez lui et de devenir l'époux de M  lanthia, la charmante soeur de Rhodamn  . Klitobos y consent.
- S. 3163, E. 4317, N. 3745.    Argyrokastron, des transports de joie accueillent les voyageurs. Klitobos   pouse M  lanthia et ils mènent une vie heureuse pendant deux années. Puis, son épouse meurt et il est saisi du désir de retourner dans sa patrie: il s'arrache à ses amis, retourne en Litabia et y retrouve la bien-aimée de sa jeunesse, la belle Myrtané, devenue veuve.
- S. 3238, E. 4381, N. 3820. Klitobos conclut son récit en demandant passionnément la main de Myrtané, dont l'amour l'a fait tant souffrir.

LES MANUSCRITS

CODEX NEAPOLITANUS III A a 9, foll. 44—116.

   3

Malgré les lacunes et les transpositions, le texte du cod. Neapolitanus est relativement le plus lisible. Il a été publié par W. Wagner, ou plutôt par les amis de Wagner après sa mort (*Trois poèmes grecs du moyen-âge*, 1881). Krumbacher (*Byz. Lit. Gesch.* p. 866) parle ainsi de cette édition: „die Ausgabe ist aus dem Nachlasse Wagners von Sathas und Bikelas besorgt und leidet im höchsten Grade an allen Mangeln, die gewöhnlich postumen Werken anhaften." Wagner n'a pas toujours lu le manuscrit avec l'exactitude nécessaire; M. Hesseling a eu la bienveillance de mettre à ma disposition une collation du ms. et Mlle. van der Kolf quelques annotations sur les vers 1—1129, qu'elle a faites à la bibliothèque de Naples pendant un séjour dans cette ville; or,

j'ai pu constater chez Wagner plusieurs inexactitudes: il a omis maintes fois des mots, des syllabes, des lettres, ou bien il en a ajouté pour corriger le mètre; il a donné quelques corrections, empruntées au cod. Par. ou au cod. Scal. dans tous les cas où le premier le laissait dans l'incertitude.¹⁾ Pourtant, ce que dit Bikélas dans l'introduction (p. IX) n'est pas tout à fait juste: „Un autre ms. conservé dans la bibliothèque de Leyde (Cod. Scaligeranus 55) sert à remplir les lacunes de celui de Naples. Heureusement Wagner avait aussi copié les vers contenus dans le ms. de Leyde.”

Wagner n'a fait qu'un emploi modéré de ce manuscrit; il n'a pas rempli les lacunes du cod. Neap., et ce n'est qu'à la fin qu'il a pris plusieurs vers du cod. Scal. pour rendre la partie finale du poème plus détaillée qu'elle ne l'était dans le cod. Neap. Il n'a pas fait non plus une comparaison rigoureuse des deux versions, mais simplement remplacé les mots qu'il jugeait erronés par d'autres plus corrects pris dans le texte du cod. Scal., sans signaler pourtant par des notes ces substitutions. Seulement, dès le vers 3282, on trouve dans son édition plusieurs vers mis entre parenthèses: ceux-ci ont été empruntés au cod. Scal., ce qui était d'ailleurs le plus souvent superflu, le texte de ces vers ne demandant aucune modification.

§ 4

Il est vrai qu'on ne sait pas si Wagner lui-même aurait autorisé une édition sous cette forme. Les principales omissions qui lui ont échappé, à lui ou à ses éditeurs, et qui nuisent beaucoup au texte, se trouvent après les vers 1487, 1786 et 3073. Là il y aurait eu avantage à faire des emprunts au texte du cod. Scal.

Celles de ces lacunes qui se trouvent après les vers 1487 et 1786 peuvent être comblées en totalité ou en partie par les codd. Scal. et Esc., le cod. Par. faisant défaut ici. Au lieu des vers manquants après N. 1487, nous trouvons dans E. 1626—1655 et S. 524—552 d'abord un *πυρρίων* (qui manque aussi dans P.):

πάλιν ἐπρόθερος γράγῃ, ἡβίστορον πρὸς τὴν κόρην.

Cette lettre est un développement du thème de la goutte d'eau qui creuse la pierre, effet que Libistros se refuse à admettre, puisque ses nombreuses lettres semblent rester sans effet sur le cœur de la bien-aimée.

La deuxième partie de cette lacune est remplie par P. 1505—1523, elle est plus détaillée encore dans E. 1655—1687 et S. 552—583. Le *πυρρίων* qui suit (N. 1491) est encore augmenté de quelques vers

¹⁾ Dans les notes du texte du cod. Scal., j'ai donné un certain nombre de passages exactement copiés d'après le ms. de Naples: les vers 1—1129 sont publiés à côté du ms. de Madrid (Esc.), parce qu'ils manquent dans le cod. Scal., selon les annotations que m'ont procurées M. Hesseling et Mlle van der Kolf.

dans E. 1697—1704 et S. 593—599. Donc, par suite de cette première lacune, il manque dans N. une partie indispensable au cours de l'histoire: le billet de Libistros qui a attendri le coeur de Rhodamn  et après lequel celle-ci, persuadée par son eunuque, cède à son adorateur et lui promet dans une lettre de lui accorder son amour (N. 1491 sqq.). Sans le billet E. 1626—1655 = S. 524—552 le changement soudain des sentiments de la jeune fille ne s'explique pas.

S. 892—965 et E. 1971—2038 servent à remplir la deuxième lacune. N. 1787 donne le commencement d'une lettre de Libistros: il exprime son extrême joie de ce que Rhodamn  a voulu lui promettre un rendez-vous. Seulement, les *πρὸς* qui doivent précéder, manquent dans N.; on peut les trouver dans S. 890—965 et E. 1969—2038. Ce sont trois billets dont le dernier se trouve aussi dans P. (1701 sqq.) et qui dépeignent le désespoir de Libistros quand plusieurs jours se sont passés sans qu'il ait reçu de réponse; le troisième est une lettre de Rhodamn  exprimant son regret, et ensuite Libistros manifeste sa grande joie: N. 1787. Ces trois lettres sont absolument nécessaires à l'issue du roman.

Quant à la troisième lacune, la plus importante de toutes, voici ce qu'il y a   en dire: au lieu des vingt vers de N. (3073—3094), on trouve dans S. les vers S. 2271—2478, tandis que P. remplit cette partie par les vers P. 2314—2360, beaucoup moins détaillées naturellement, en sorte que le récit de l'évasion de Klitobos manque totalement. Dans N., Klitobos, lorsque Rhodamn  (N. 3074) le prie de lui raconter ce qu'il a fait et ce qu'il a souffert, ne fait aucune attention à sa demande; au contraire, S. et E. racontent les aventures de Klitobos avec beaucoup de détails (S. 2271—2478, E. 3456—3644); ces deux derniers manuscrits remplissent la lacune de P. (après P. 2331) par une centaine de vers. Gidel (* tudes sur la littérature grecque moderne*, p. 168) parle de la façon prudente et habile dont Klitobos raconte à Rhodamn  que Libistros est encore vivant. Pour en parler ainsi, il faut qu'il se soit servi du cod. P.; il n'aurait pas le faire en se référant à l'édition de Wagner. C'est en effet dans S. et E. que cet épisode a été donné avec le plus de détails.

En outre, Wagner ou ses éditeurs ont modifié volontairement l'ordre exact du texte. Après le vers N. 358, le ms. donne le vers 467 de l'édition de Wagner (cf. E. 569, 571, P. 321, 323), et ce n'est pas par négligence, car les deux vers se suivent au milieu d'une page. Les vers entre N. 281 et N. 467 ont subi des transpositions étonnantes et ils présentent aussi deux lacunes. Si on les compare avec E. et P., en rétablissant l'ordre de ce dernier (voir § 8), on saisit l'ordre exact. Dans l'édition de Wagner (voir le vers 281), un Eros se présente soudain sans aucun motif (*Ἐρως ἔξέβηρ ἄτεκεῖ*) et ce qu'il dit est sans rapport avec ce qui précède. Une description de la maison, etc. aurait dû précéder. L'ordre exact doit être: 1—281, une lacune (E. 236—295, P. 2702—2764), 433—467, 398—433, 361—398, 281—336, une lacune (E. 461—545, P. 217—304), 340—359, 467, etc.

§ 5

La fin du poème, reproduite en raccourci et avec des lacunes dans le ms., a été empruntée par Wagner au cod. S ; c'est à peu près la seule partie des vers „contenus dans le ms. de Leyde" qu'il ait employée à bon escient. Comme je l'ai déjà dit ci-dessus (§ 3), à plusieurs autres passages où il a agi de même, les vers donnés par le cod. N. n'exigent aucune substitution. En voici quelques exemples.

Au lieu de N. 3282 sq. selon l'édition de Wagner :

καταγίζοῦντ' ἐνὶ δόρῳ, καὶ τὸ γὰρ ἐξεῖρο
"Ἐρωτος ἦτορ ἠδὲ δόρῳ καὶ προὔχουσιν ἰσχυροδότης,

= S. 2685 sq.,

il y a dans le ms. :

καὶ ἐνὶ δόρῳ περιπλοκῇ τὰ γλυκεπεριτρέχον.

ce qui se joint très bien au vers précédent 3281 :

χοροῦν, περιλαμπέρονται, φοιτῶν (l. ὁμιτῶν)
καταγίζοῦνται.

Pourquoi Wagner dans les vers 3405 sq.

κόρη [νικᾷ σε] ἀγέροχος μὲ τὸ κερόδοξόν της,
μὲ τὴν ἀλαζονίαν της τὸ τόξον σου συντριβεῖ.

a-t-il transcrit de cette façon le premier vers = S. 2792? On ne peut le comprendre, car, dans le ms., on trouve :

κόρη μὲ τὸ κερόδοξον καὶ τὸ ἀγέροχόν της, etc.

Le *πιττιάζει* N. 3431—3463 et le *καταλόγει* N. 3473—3506 sont mis entre parenthèses et cela pour cette raison : tous les deux manquent dans le ms. Cependant, il y a dans le ms. d'autres vers qui ont été éliminés à tort par Wagner. Ainsi après que Libistros a informé Klitobos de la lettre contenue dans les vers N. 3398—3429, le ms. dit :

ἰδὲ τὸ τί τὴν ἔγραψα τὴν κόρην μετὰ πόθον,
καὶ τάχα, φίλε Κλιτοβέ, ἐντροχότορεός με

= N. 3429 et 3430,

καὶ μετὰ ἐρωπιτιάζεια τον Ἀβιδότρον καὶ τῆς κόρης
ἡΐραμεν ἀναλίσσασθαι τ' ἀθλῶν τὰ προαδινίδην,

(ce dernier vers = N. 3464 sqq., jusqu'à N. 3473); après 3472 :

καθίζοι, ἐδειπνήσαμεν καὶ ἐπίαμεν ἐκ τῆς βρύσσης

vient le vers 3506 : ἦλθεν ὁκάποτε καιρός et suiv.

L'édition de Wagner donne pour les vers 3511—3520 plusieurs corrections nécessaires au texte du codex, mais elle présente à côté de cela des altérations qui n'ont aucune raison d'être. Voici le texte du ms. :

„Στρατιώτη, τὸ γαῖτάρν μου, τὸ τριχογαῖτάρν μου,
 εἶδα πῶς τὸ ἐξωρίζουσαι τὰ χέρια μου ἀπὸ ἐμέναν,
 καὶ εἰς ἐσὲ τὸ ἀπέστειλαν ἐν βλέπτῃς ἐν θυμῷ σου·
 καὶ βέλε το εἰς τὸ τραχήλιν σου, σφικτὰ περιπλέξω,
 ἐν ἰδίῃς τὸ πόσῃ ἀνέμνησις θέλει σεβῆν εἰς τὸν τοῦν σου·
 καὶ μὴ δέσῃς ἀλλαχοῦ ποῦτετε εἰς ἄλλον τόπον,
 καὶ διότι ἔνι ῥίζωμαι ἀπὸ τὸ ἐμὸν κεφάλιν,
 καὶ κρᾶται το καὶ ἀντὶς ἐμοῦ ἔχῃ τὸ γαῖτάρν,
 καὶ νόμιζε ὅτι ἐμὲν ἔχεις, στρατιῶτα μου, κοιτὰ σου.”

On peut se rendre compte, en les comparant au texte du ms., des altérations que fait subir l'édition de Wagner aux vers N. 3556—3568 :

οἱ στεναγμοὶ ἄν ἐγέρτουναι καὶ ῥίζωναι οἱ πόροι,
 ἐν εἶδες δένδρα σταλαγμοῦς, ὠραία, τοὺς ἐδιζοῦς μου,
 ἐν εἶδες γλαβία τοὺς πόρους μου, ἐν εἴναι εἰς τὸ λιβάδι,
 τὰ δάκρυα ἐν ἐκίνησαν τοὺς ποταμοῦς, ὠραία,
 διότι ὅταν μὲ ἐξέρωσε ἡ τέχνη μου ἀπὸ σένα
 καὶ ἐπεριπάτου μοραχὸς καὶ ἐν κοσμοσαναγρεῖω,
 τὸ μοροπάτιν τὸ θεωρεῖς καὶ τὸ λιβάδι τοῦτο
 ἐδῶ μὲ ἤρε ἐν θλίβωμαι καὶ ἐπτόταξέ με φίλον
 καὶ ὅμοσε τῇρ φίλιαν μου ἐν τῇρ στυαποθάνα.”

Les vers N. 3583—3589, mis entre parenthèses par Wagner, ont remplacé les quatre vers suivants du ms. :

τότε τὰ δάκρυα ὡς ποταμοῦς ἐγέμωσαν τῇρ στυάται
 καὶ ἀντὶς ἐκείνου τῆς χαρῆς τρέχουμεν τὸ ποτάμι·
 τότε τὰ ἀνασπενάγματα ἐγέμωσαν τὰ δένδρα
 καὶ τώρα ἀντὶς τοὺς στεναγμοῦς ἔχω τὰς ἡδορὰς σου.

§ 6

Je termine en donnant la fin du poème depuis le vers 3621 telle qu'elle se trouve dans le ms., selon la collation de M. Hesseling; on pourra voir que plusieurs vers de l'édition de Wagner manquent dans le ms. lui-même ou y ont été insérés par emprunt au cod. S. au lieu d'un autre vers du cod. N.

3621 καὶ μὲ τοὺς τόπους λογιῶμοῦς καὶ μὲ τὰς ἀφηγῆσεις
 3622 εἰς τόπον ἐπληρώσαμεν μῆναι καὶ ἡμέρες ἔξῃ·
 3624 ὁ Ἀβιστρος σπέντεχεν ἐμὲ τοὺς λόγους τούτους·
 3625 „Ἄγωμε, φίλε Κλιτοβέ, ἐπερεξιγμένε,
 φίλε τῆς ὑπολήψεως, ἐμπερχωμένε στήλε,
 φίλε καλὲ εἰς τοὺς φίλους σου, ὁρθὸς καὶ εἰς τὴν ἀγάπην,

- ἦρξα τὸ εἶχα θέλημα μὲ τὸ οἰζορομίζον σου.
 καὶ ἀπὸ τοῦ γῆρ ἀνταμοιβῇ ὀρέγομαι γὰρ ποῖσω
 3630 ἀντίξιον τῆς φιλίας σου καὶ τῆς ὀφθῆς σου γυνάμης,
 διότι καὶ σὺ δι' ἐρωτικῇ ἀγάτῃ συνεθλίβης
 καὶ πόθον γλῶγα ἐφλόγιζε καὶ σέρε τῇ καρδίᾳ σου.
 ὀφθῆς ἀγάτῃ ἐμάρασε τὸν γοῦν σου ἀπὸ γεθοῦλας,
 καὶ σὺ καθόμοιοι ἔπαθες ὅσα καὶ ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον·
 3635 θέλω καὶ ἐγὼ τὸ ἀντίωζον γὰρ τὸ δουλεύσω ἐσέρε,
 καὶ γὰρ πασχίσω διὰ σέε τὰ ἔπαθες διὰ ἐμέε,
 καὶ σέρε ὡς ἑπαγαίνωμεν τῆς Ἀρμενίας τῇ στράτει,
 καὶ ὁπότεν, γίλε, γθάσσομεν τῆς Κλιτοβίας τὰ μέρη,
 θέρομαι τότε, Κλιτοβέ, καὶ ἐγὼ γὰρ σὲ δουλεύσω
 3640 διὰ τῇ δουλείᾳ ἀνθρώμοιοι ὡς πρὸς τῇ ἐδικῇ σου.
 καὶ παραθίδω σήμερον τῶν ἐκατὸν τῇ κόρῃ,
 καὶ αὐτοὶ γὰρ τῇ ἐπέγουν εἰς τὸ Ἀργυρὸν τὸ κῆστρον,
 καὶ ἐγὼ μὲ σέρε μόνος μου, δίχα συνοδοιπόρου,
 3644 τῇ στράτει γὰρ κρατήσομαι, γίλε, τῆς Ἀρμενίας."

(Les vers N. 3645—3695 de l'édition de Wagner manquent dans le manuscrit.)

- 3697 Συνακατέβῃ εἰς αὐτόν, πολλὰ ἐσυνειάγῃ,
 3698 συνεμαλῆχθῇ τὸ λοιπὸν ἐκ τῆς λιγοθυμίας,
 3699 ἀφῆκα τὸ σκληρόκαρπον, μετέπεσα πρὸς ἄλλῃ.
 3702 εἰπέ τον, ἀποκριθῇ με· ..λίβιστρος, ἐνχαριστῶ σε,
 3704 ἔρχομαι εἰς τῇ πατρίδα σου μετ' ἐσὲ γὰρ ἀποθάγω."
- 3704a ὁ Λίβιστρος ὀρέχθῃ το μετὰ καρῶς μεγάλῃς·
 3704b ..λοιπὸν ἐσέε ἀπὸ τοῦ γῆρ σέγαμπτρον γὰρ σὲ ποῖσω,
 3704c καὶ τῇ ἐτέρε ἀδελφῇ τῆς κόρης γὰρ σοῦ δόσω."
- 3704d ἦκουσα καὶ ἀπεκριθῇ τον· ..δέχομαι τῇ βοῦλῃ σου,
 3704e εἰς γυνάμῃ καὶ εἰς τὸ θέλημα ἔρχομαι τὸ ἐδικόν σου."
- 3705 διαμεριζέω τὰ πολλὰ λόγους ἐμοὺς καὶ ἐκεῖνον·
 3708 τὸν δοῖον πάλιν, τῇ ὁδὸν ἡρξάμεθα, τῇ στράτει,
 3709 τὸ μοροπάτιν τον σκοπῶ, πάμεν τοῦ Ἀργυροκῆστρου·
 3709a καὶ εἰς τῇ ὁδὸν ὁποῦ ἐθαίμασιν ἀρχίζω καταλόγῃ.
 3710 καὶ τίς λαλήσῃ τὰς καρῶς, τὰς ἡδογὰς ἐκείνας,
 τὰς ἐν τῷ μέσῳ χάριτας τῆς παραξέρον στράτας;
 ὅμως ἀγῆσω τὰ πολλὰ, καὶ στίχους τοῦ Λίβιστρον
 τοὺς εἰς τῇ στράτει ἔποιεσε εἰπὼ καὶ καταλέξω.
 3714 ..Εἰς ἄλλον κόσμον ἔτρεχα, τὸν ἥλιον ἡκολούθουν.
 3714a ὁπίσω τον ἐκατέτρεχα ἀνάγγῃ δρό μου χρόνον,
 3715 ὅσον ἐκεῖνος ἔδραμε κόσμον εἰς μίαν ἡμέραν,
 τοσοῦτον κόσμον ἔδραμον μόνος εἰς χρόνους δύο·

- κόρη ὥραϊα ἐγγόνα τοῦ γὰ τῆς καταλέγω.
 τῆς ἀπὸ ἐμὲ ἐξεύωσεν κατὰ καιρὸν ἢ τέχῃ.
 ἔπαθεν ἢ καρδία μου πιζρίας ἀναριθμήτους.
 3720 πόρους ὑπέσθη γοβερούς, ἀνάγκας ὑπεστιάθη.
 οἱ ὁδόνες ἀπολλίεσθαι ἀπέσω τῆς φυχῆς μου·
 καὶ ὁκίποτε ἡῖρα φίλος μου στυποροποθετῆς μου
 καὶ ὁρέγεται τοὺς πόρους μου δι' ἐμένας γὰ πασχίδῃ
 καὶ ἐμένας ἡκολούθησε γὰ μὲ στυποθέει.
 3725 ὥμοσεν ὄρκον μετ' ἐμὲ μὴ μὴ ἀποχωριστοῦμεν.
 3725a καὶ μετὰ κάποδοι καιρὸν τὸν οἰζορομυζὸν τοῦ
 ἡῖρα τῆς ἐγγόνα, τῆς εἶχα εἰς θέλημά μου.
 ἢ ἐτίβονλος ἢ τέχῃ,
 καὶ ἐπῆρα τῆς καὶ στρέφουμαι πάλε εἰς τὰ γοιζά μου.
 γὰ ἔχω στυποδοιπόρος μου καὶ τὸν ἐγκέροιο φίλος.
 3730 τὸν εἶχα εἰς τὰς ὁδόνες μου στυποροποθετῆς μου."
 3732 ὥς εἶδεν ἢ παρᾶξενος ἐρωτικῇ Ῥοδάμῃ.
 3733 καὶ ὥς ἔμαθεν ὅτι ἀπὸ τοῦ γῆς γαμπρός της ὠρομιάτης.
 3735 ἔβαλεν ἀγάτῃ καὶ στοργῇ πολλῇ ὥς πρὸς ἐμένας.
 3744 καὶ λέγω τοῦτο, ἐγὼ θέσασμεν εἰς τὸ Ἰγγερόν τὸ κάστρον.
 3745 Ὅλος ὁ κόσμος ἔδραμεν τῆς Ἰγγερό τοῦ κάστρον.
 ἐγὼ θασεν εἰς προσκένειν τῆς κόρης τῆς Ῥοδάμης,
 κόσμος πολὺν λαμπρόνουν, στράτα πολλῇ φημίζουεν.
 μαργαριτάων καὶ βλαττίων, χρυσάων καὶ λιθάων.
 γίγεται τόσῃ ταραχῇ, μετὰ τῶν ἡῶν ἀνέβῃ.
 3750 ὄρανα τε καὶ βοῦνα, τέμπανα, μέλος ἄπαν·
 3755 καὶ ἐνθὺς ἀνεργημύσθη τῆς Ἰγγερό τοῦ κάστρον,
 ἐκ γῆς λιβάδρα τοῦ ὠιγός, σὺν τῇ καλῇ Ῥοδάμῃ,
 σὺν βασιλίσσῃ τῇ λαμπρῇ τῇ παρεργεστιάτῃ
 πολλὰ τὰ ἔτι καὶ καλά, πάσης φροστίδος τόπον.
 τοῦτο ἀνεργημύσθαι μετὰ πολλοῦ τοῦ πτόπον,
 3760 μετὰ μεγάλῃς ταραχῆς ὥστε τὸν κόσμον ὅλον
 3761 ἔλεγες ὅτι σείεται, κλονίζεται, κινεῖται.
 3763 Τότε εἰς τὸ παλάτιον τοῦ καὶ τετρατὸν μεσοκῆτιν
 3764 ἐκεῖ κατεργησάμεν ἡμέρας οὐκ ὀλίγας.
 3765 καὶ μέγα εἰς αὐτὸν ὁ λιβιστρος τοὺς ὅλους τοῦ τοπάρχας.
 3766 τοὺς φίλους καὶ τοὺς στυγερεῖς, δοιμάδες, ἀρχηγούς τοῦ
 3766a ἐσύνταξεν καὶ λέγει τοὺς ταύτας τὰς στυγερίας·
 3766b „ἀκούσατε, τοπάρχαι μου καὶ ὅλοι στυγερεῖς μου.
 3774 φίλος ἐμὸς ὁ Κλιτοβός, ὃν ἔθωκεν ἢ τέχῃ
 3775 ἐκ τὰς τοσοῦτας στυφορὰς γὰ μὲ παρηγορήσῃ.
 σήμερον ἦλθεν μετ' ἐμὲν εἰς τῇ ἐμῇ τῇ χώρῃ

- αἰχμάλωτος, ὀλόξενος, πλὴρ ἂν οὐκ ἦτορ τότε
καὶ τὸ καλοσυνεμπούλετο καὶ τὸ καλογρεμὸς του.
ἐγὼ Ῥοδάμην ἐχομὶ θέσποινας οὐκ ἐθέσπον.
3780 ἐπεὶ δὲ ὁ γίλος Κλιτοβῶν ὁ ἐπερεξήρημένος
3780a διὰ ἐμὲν ἐξολαφίσθη.
3782 πολλοὺς κατόνους ἔπαθεν διὰ ἐμένας ἢ φυχὴν του
3783 καὶ χώρας ἐπαρθέσμεν πολλὰς ἀναφιδμήτους
3784 καὶ σφρεκακοπάθισεν, γίλε μου, διὰ ἐμένας.
3785 καὶ ἐγὼ τὸ ἐπάχθην πρὸς αὐτὸν θέλω γὰρ τὸ πληρώσω,
3786 καὶ τὴν ἐτέρα ἀδελφὴν τῆς κόρης γὰρ τοῦ θύσω,
3786a γὰρ τοῦ τὴν θύσω σῆγγον, σῆγγαυρον γὰρ τὸν ἔχω.”
3788 (ἢ δὲ ἀδελφὴ τῆς θέσποινας ἦκουε Μελαρθία, -)
3789 “Ἦκουσας οἱ πρωτεύοντες τῆς χώρας του οἱ τοπάρχαι,
3790 ἐγ ἡμίσεν, ὑψόσασιν, ἐπροσεκένησάν με·
3792 “..Ἀβίστρον τοῦ παρεγγενοῦς σῆγγαυρον Κλιβόντε,
3793 τῆς γῆς τοῦ κάστρον Ἰογροῦδ μεγάλων βασιλέων,
3794 καὶ θέσποινας παρεγγενοῦς Ῥοδάμης Μελαρθίας,
3795 πολλὰ τὰ ἔτι καὶ καλὰ, πάσης φροντίδος ἔξω.”
Ἰπεκατέσθη βασιλεὺς μετὰ μεγάλης γῆμης.
σφνέμεν τὴν ἐτόθεσιν, ὥς ἐν κορτῷ λαλῶ τὴν,
ἀπὸ τοῦ γὰρ σφροπτιζῶς εἰπὼ τὰ παρελθόντα,
ἔξῃσα χρόνους ἱκανοὺς μετὰ τὴν Μελαρθίαν,
3800 ἐκείνους ἐλιθμόμην τοὺς παρσιπῶ χρόνους·
3800a ἔξῃσα γὰρ ἀμέσμενος ἡμέρας μετὰ κείνην,
3800b καὶ πάλε ἢ κλώστρο ἢ μοῖρα μου κατ’ ἐδίκοῦ μου ἐκλώσθη,
3900c ἔκλεινεν πάλε τὸ ἄσπετον ἢ ἐπιβονλί τῆς τέχης,
3800d ἢ ἐπιβονλία τῆς κατ’ ἐμοῦ τοῦ γὰρ μὲ θανατόσμη,
3806 γῆθεν ἐπαίρει ληστριζῶς τὴν κόρην Μελαρθίαν,
θάνατος τὴν ἐδέχθηκεν, ἐβγαίνει ἀπὸ τὸν κόσμον,
ῥῶς κερδαίνει τὴν ἐμὴν ἀδίκως γλεκοτέρωφιν,
3809 μόνος ἐγὼ τῆς σφρεφοῦς ἀπεκατέσθη δοῦλος,
3811 καὶ πάλιν ὀλοσυχμάλωτος ἐνέμενα εἰς τὸν κόσμον,
καὶ ξένος ἐσφρελέσθη ἐκ γῆς Ἰογροκάστρον,
ἐὰν εἶχα δόξαν στέμματος καὶ κόσμον βασιλείας,
πάλιν ἦλθεν μου λογισμὸς καὶ σφρεβονλί καὶ γνῶμη,
3815 ἐνθήμεσις καὶ μέρινα καὶ ροῦς εἰς τὴν κερδίαν,
γὰρ ἔβγω γὰρ ἐπάγω ποταχὸς εἰς τὴν ἐμὴν τὴν χώραν
3817 ἂν ἔναι ὁδὸς καὶ ἂν ἡμπορῶ γὰρ τὴν ἀναζητήσω,
3817a ἐκείνην τὴν παρᾶξενον, ὁφρτιζὴν Μορστέρην,
καβαλλικέω τὸ λοιπὸν, ζώομαι τ’ ἄρματα μου,
καὶ ἐβγαίνο εἰς ἀναζήτησιν τῆς γορτικῆς μου χώρας·

- 3820 καὶ μετὰ ἐξέμνηρον καιρὸν ἡῖρόε τιγ, ἔγθαδὸε τιγ.
 ἡῖροχα γῆλους τοὺς ἐμοὺς καὶ στροιζήτορὸς μου,
 καὶ ἐδέραι τιγ παρῶξερ, ἐρωτικῆγ Μυρτάνηγ
 ἡῖρα σε χῆρα, θέσποινα, καὶ μετὰ σὲ γὰ ζήσω.
 3824 στροιζοθάτω μετὰ σέ, στροιζοθῶ, στροιζώω.
 3826 ὅποῦ διὰ ἐδέραι ἔγρηγ νόσμορ ἐμὸρ καὶ χόρρα.
 3828 καὶ ἔπαθα τόσους πιτρασμοὺς καὶ ἀνέγγες ἐπεστιάθιγ.
 3828a ἔρωρ ἐκατεθοῦλωσεν καὶ ὀέβηγ εἰς ἐμέραγ.
 3830 ἐγὼ ἀπεδὸε, παρῶξερ, ὃ θέσποινα Μυρτάνη,
 εἶπα σε, ἀγαγγήθιγ σε τοὺς πόρους τοῦ ἡβίστορ.
 3832 τοὺς ἐκατεψηλῶσεν μόρος τορ καὶ μετ' ἐμορ.
 3832a καὶ τοὺς ἐμοὺς τοὺς πιτρασμοὺς ἐγὼ ἀγαγγήθιγ σοῦ τορ.
 3832b εἶπα σε τὰς κακώσεις μου, τὰ ἔπαθα εἰς τὸν νόσμορ.
 3837 καὶ εἰς τις θελήσῃ λεπτομερὼς γρησέσεν τὰ ἐπεστιάθιγ,
 ὅς ψηλαγήσῃ, ὅς τὰ ἰδῇ καὶ ὅς τὰ καταλέξῃ.
 καὶ εἴτις καλὸς γερότοικος γὰ τ' ἀγαγγήθῃ ταῦτα.
 3840 γῆλῃ καρδίαι ὀλόπορορ, μυριοτρεφειμέρηγ,
 γὰ στροιζῇ τοὺς πάσχοιτας καὶ τοὺς ποροφροῦντας.

LE PROLOGUE

§ 7

Seul le cod. N. contient un prologue: N. 1—26. Ce prologue constitue-t-il une partie essentielle du poème? Klitobos annonce à Myrtané et à tous ceux qui l'entourent qu'il va raconter l'histoire des amours de Libistros et Rhodamnè: cette introduction n'est pas indispensable pour comprendre le roman. Le prologue ne serait-il qu'une introduction, un arrondissement de l'histoire, que chacun peut ajouter ou supprimer à volonté? Il faut remarquer que, dans les trois mss. dans lesquels la fin du roman a été conservée, Klitobos finit par adresser la parole à Myrtané (N. 3822; S. 3240; E. 4383). Cet épisode semble donc appartenir au poème; peut-être est ce aussi le cas du prologue qui se trouve au commencement du cod. N. Ici, le vers N. 2631 nous vient en aide.

- N. 2630 sq.: καὶ εἰς πόσορ γόβωρ ἐρέπεσε πέλαγος ἢ ψυχῇ μας
 οὐκ ἔμπορὼ γὰ σοῦ τὰ εἰπῶ, Μυρτάνη θέσποινα μου.
 S. 1798: οὐκ ἔμπορὼ γὰ σὲ τὸ ἄπῶ, γρόσσω ἀπὲ τὸν λόγωρ.
 E. 2945: καὶ οὐκ ἔμπορὼ γὰ τὸ εἰπῶ, γρόσσω ἀπὲ τοὺς λόγους.
 P.: manque.

Le ms. S. désigne par σὲ le lecteur ou l'auditeur du poème; E. ne s'adresse pas à une personne déterminée; mais N. donne expressément le nom de Myrtané. Si le prologue manquait dans cette version, le fait, qu'un nom inconnu apparaît ici, devrait frapper le lecteur ou l'auditeur:

donc, dans la version de Naples un prologue est explicable, indispensable même. Comme les mille premiers vers manquent dans le cod. S., nous ne pouvons savoir s'il y a été question d'un prologue; mais le nom de Myrtané se rencontre à la fin du ms. (S. 3240, 3246, 3248).

Le ms. E. commence par un vers = N. 35, en haut d'un recto. Une page du cod. E., qui ne laisse pas d'espace pour une illustration, contient 21 à 22 vers en moyenne. Pour que les vers initiaux de cette version se trouvent sur un recto, il faut donc que deux pages aient précédé celle-ci. Deux pages, avec un dessin et deux ou trois vers de titre, auraient suffi exactement aux 35 vers qui forment le prologue dans le cod. N. Il ne paraît donc point impossible que le copiste du ms. E., qui aime tant écrire avec détails, ait aussi fait précéder un prologue.

Dans le cod. P., la dernière partie manque, et le nom de Myrtané n'est mentionné qu'au vers P. 1818, lorsque Klitobos prononce son propre nom et celui de la jeune fille (= E. 2667, S. 1519: *Μιλτάνη*).

Analysons maintenant les premières lignes du ms. P. Le folio 1 recto commence par: *οὐ ἄρξομαι τῆς ἀγέτης Αἰβίστορον τοῦ πολυπαθοῦς καὶ κόρης τῆς Ῥοδάμης*, mots écrits à l'encre noire. Puis, *ἤρξατο τῇ ἀφ' ἣν ὁ Κλιτοβὼρ ὁ γῆλος Αἰβίστορον τοῦ πολυπαθοῦς ἐν λέγῃ τῇ Μυρτάνῃ*, mots écrits à l'encre rouge.

On retrouve les premiers vers dans le ms. N: N. 25 sq.

*Διὰ τὸν καὶ τῇ ἀφ' ἣν ὁ ἄρξομαι τῆς ἀγέτης
Αἰβίστορον τοῦ πολυπαθοῦς καὶ κόρης τῆς Ῥοδάμης.*

Si nous comparons les deux vers écrits à l'encre rouge au vers à l'encre rouge qui se trouve dans le ms. N. après le vers 26: *ἤρξατο τῇ ἀφ' ἣν ὁ Κλιτοβὼρ ὁ γῆλος*, il apparaît que le ms. P. a bien connu le prologue; mais que le premier folio du ms. qui le contenait s'est perdu. On comprend aussi que le nom de Myrtané se rencontrait dans ce prologue. Sur ce point, les vers P. 22, 23 et 24 sont dignes de remarque: c'est là que Klitobos adresse la parole à Myrtané. Ces trois vers manquent dans les mss. E. et N.; le ms. P. les donne ainsi:

*ὅταν ἐξέβη, θέσποινα, βασιλίσσα χαρίτω,
διὰ τὸν φόβον τοῦ ἡγῆτος ἐκείνου τοῦ πατρός σου,
καὶ διὰ τῇ ἐντίθῃ τῇ εἴχα διὰ τὸν Πέροιν.*

A mon avis il est évident que le prologue fait partie du texte, et qu'il se trouvait non seulement dans le ms. N., mais dans les autres versions également.

II. CODEX PARISINUS 2910

§ 8

Le cod. P. a été publié par Mavrophrydis dans sa collection *Ἐκλογὴ μυθμειῶν τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς γλώσσῃς* (1866). Cet érudit a tra-

Verhandel. Afd. Letterkunde (Nieuwe Reeks) Dl. XXXV.

vaillé beaucoup moins soigneusement encore que Wagner; c'est à bon droit que Krumbacher dit de lui: „eine Ausgabe in ziemlich unlesbarer Gestalt" (*Byz. Lit. Gesch.*, p. 866). ¹⁾ Néanmoins, il ne serait pas impossible de donner une forme lisible à cette édition en remettant, à l'aide des autres versions, les vers à leur place respective. Le désordre et les transpositions de la version de Paris sont dues au fait que le copiste a suivi, sans s'en apercevoir, un manuscrit dont l'ordre des feuilles avait été interverti (cf. codd. Scal. et Escur.; voir §§ 9—11).

L'ordre exact des vers peut se rétablir en grande partie, ²⁾ c'est-à-dire: P. 1—150, une lacune (E. 153—179, N. 169—195), 2616—2853, 150—874, 1198—1814 (après P. 1504 une lacune: S. 522—552, E. 1625—1658; après P. 1696 une lacune: S. 857—888, E. 1940—1970, N. 1748—1783; après P. 1700 une lacune: S. 892—932, E. 1974—2014), 874—1198, 1814—2549 (après P. 2331 une lacune: S. 2311—2424, E. 3501—3602; après P. 2443 une lacune: S. 2632—2698, E. 3799—3860, N. 3230—3290; après P. 2527 une lacune: S. 2795—2865, E. 3978—4052, N. 3398—3469), 2579—2616, une lacune (S. 2983—3083, E. 4159—4244, N. 3580—3645), 2549—2579; la fin manque (S. 3140—3262, E. 4295—4407, N. 3722—3841). Dans ces transpositions, les vers, comme on le verra, ne se soudent pas tout à fait exactement, mais c'est l'ordre qu'impose le texte du poème et les lacunes peuvent être comblées partout par les autres versions (cf. le tableau de concordance).

La version P. excelle par sa concision: elle ne donne souvent que quelques vers là où les autres mss. ont besoin de toute une page. Elle comble quelques rares lacunes, mais par contre elle a ses propres omissions qui sont d'importance. Ceci n'a pas échappé à Mavrophrydis (voir son introduction, p. 11, et les annotations au bas des pages où il signale que des vers manquent ou ont été transposés, P. 149, 186, 739, etc.), mais il n'a pas cherché s'il n'arrivait pas qu'un passage, terminant p.e. une page et ne correspondant pas avec la page suivante, ne se continuât en haut de quelque autre page. Gidel (*Etudes*, p. 151 sqq.) l'a observé aussi: „Le manuscrit 2910 présente un désordre qui vient d'une méprise de copiste." Il désigne *rè zoχλί* au bas du fol. 90, auquel correspond naturellement *Ση* en haut du fol. 7 (P. 2853 150: *rè zoχλίΣη*), et il continue: „Il y aurait là tout un remaniement à faire, indiqué d'ailleurs par de petits signes mis au bas des pages interposées." On peut trouver un cas un peu analogue dans P. 2444: après *λέγοι*, qui est le dernier

¹⁾ Elissen, *Mittelgriechische Analecten* V p. 6: „ein stellenweis ziemlich beschädigtes und schwer leserliches, auch wie es scheint nicht ganz vollständiges Manuscript" B. Keil, *Die Monatscyclen der byzantinischen Kunst* (Wiener Studien, 1889), p. 123: „schlecht erhalten, schlecht geschrieben und am Schlusse verstummelt" Mavrophrydis dans son introduction, p. 11: „Ὁ βιβλ. θεοτεχὴς, οὗ μόνον τοιοῦτον εἶναι, ἀλλὰ καὶ γινώσκουσι τοῦτο ἔχει, ὥστε καὶ ἐν οἷς ἀνέγραψεν ἀντιληφθέντες καὶ ἐν τοῖς ἐξδοτοῖς, καὶ οὕτως καὶ μεταποσθέντες παραμένει." ²⁾ Cf. B. Keil, *Die Monatscyclen*, p. 127.

mot du fol. 78, il y a une lacune importante (comblée d'ailleurs par S. 2632—2698, E. 3799—3860, et N. 3230—3290); les autres versions nous apprennent que les lettres *zqarēr*, au commencement du fol. 79, font partie du mot *zateřizqarēr*.

Gidel a reproduit (p. 186 sq.) les folios 84 et 85 du ms. P. (P. 2617—2668); malheureusement, il a introduit de nouvelles fautes dans ce qu'il a copié.

B. Keil a donné un résumé du roman d'après l'édition de Mavrophydis, mais en changeant lui-même l'ordre des vers: à la page 127 de son article (*Die Monatscyklen der byzantinischen Kunst*) il indique comment il a conçu cette transposition.

En outre, des vers ont été omis à plusieurs reprises dans l'impression de cette édition, p. e. les vers 743 et 765, et après 47 et 62: on peut les trouver dans mes annotations aux passages correspondants des autres mss. Les lacunes après P. 1504 et 1699 se retrouvent dans le cod. N., après N. 1487 et 1786: dans les deux cas il manque un *τιττόζι* (voir § 4).

Comme j'ai reçu par l'intermédiaire obligeant de M. Pernot les photographies du ms. de Paris, la collation m'a permis de relever dans l'édition de Mavrophydis beaucoup d'inexactitudes (qui n'avaient point été indiquées au bas des pages). On peut observer d'ailleurs que c'est en général la manière de travailler de Mavrophydis: voir ses éditions de Phlorios, de Belthandros et d'Hermoniakos dans cette même *Έξζογή*.

Le copiste a d'abord laissé des blancs au commencement de chaque vers, afin de les remplir plus tard par une lettre à l'encre rouge; il en résulte que les initiales de chaque ligne sont tantôt correctement mises, tantôt erronées (p. e. *οῖς* au lieu de *λῆς* P. 279) et tantôt tout à fait absentes (p. e. *μα* au lieu de *ῥμα* P. 545).

Dans les notes des autres versions, j'ai pu insérer toutes les variantes d'importance qui se trouvent dans le ms. P.; et on peut en trouver beaucoup dans les observations grammaticales sur le ms. P. et dans le glossaire.

III. CODEX SCALIGERANUS (LEIDENSIS) 55, foll. 58—133

§ 9

Ce manuscrit a été décrit minutieusement par Lambros, dans l'introduction à sa *Collection de romans grecs*, p. LXXXIII sqq. (Paris, 1880); on y trouve entre autres une description de la seule illustration (un dessin à la plume) qui se rencontre dans les mss. de Libistros et Rhodamnē. Lambros n'entre pas dans des détails sur la manière dont le ms. de Leyde présente le roman de Libistros, la chose principale était pour lui en effet les folios 1—58, puisqu'ils contiennent le roman de Callimachos et Chrysorrhoe qu'il voulait publier. Un fac-simile annexé à son édition, permet de se rendre compte de la façon d'écrire du copiste.

Dans la liste de ceux qui ont consulté le cod. Scal., on lit que Wagner

en a fait usage en 1876 (voir l'introduction de Bikélas); nous avons exposé plus haut les résultats de son étude. En 1889, Keil a publié dans les *Wiener Studien* (pp. 120—142) son article: *Die Monatscyclen der byzantinischen Kunst*; il avait connaissance de l'édition de Mavrophrydis (1866), tandis que celle de Wagner (1881) lui était inconnue. Il est vrai que Keil a eu le cod. Scal. à sa disposition en 1888, mais c'était seulement au moment où l'impression de son article était presque achevée (p. 128, remarque 30); ce ms. ne lui était pas nécessaire d'ailleurs pour l'étude de la description des mois, qu'il entreprenait, celle-ci se trouvant précisément dans la première partie du poème, qui manque dans le ms. S. (p. 123).

Le codex Scalig. 55 contient 133 folios: 1—58 l'histoire de Callimachos et Chrysorrhoe (Krumbacher, *Byz. Lit. Gesch.* p. 855 sqq.; Lambros, *Collection de romans grecs*), et 58—133 celle de Libistros et Rhodamnè. Le roman de Libistros n'y est pourtant qu'à l'état fragmentaire: la version commence par un vers = E. 2581, N. 2275, P. 1125; puis on trouve 73 vers, jusqu'à E. 2661, N. 2352, P. 1197; et à cet endroit-ci, en pleine ligne (la cinquième ligne du fol. 59 verso), le texte continue par un vers = E. 1189, N. 1037, P. 1198, jusqu'à E. 1434, N. 1282, P. 1393 (fol. 64 recto), et alors vient exactement de la même manière le vers = E. 1129, N. 980, P. 824. A partir de là, le texte se poursuit jusqu'à la fin; il donne des passages qui manquent dans les autres versions, et il n'a lui-même qu'une lacune d'une quarantaine de vers (E. 3946—3983, N. 3367—3403, P. 2512—2527).

Dans le ms. S. on trouve donc deux fois les vers E. 2581—2661, N. 2275—2352, P. 1125—1197, et E. 1189—1434, N. 1037—1282, P. 1198—1393. Lambros s'en est aperçu aussi: „Ce qui est étrange dans la partie du ms. contenant Libistros, c'est que nous trouvons deux fois la partie du poème indiquée, depuis le vers 1125 de l'édition de Mavrophrydis. Le copiste a recommencé la copie au f. 95 r; nous y retrouvons les mêmes vers qu'au f. 58 r. Les deux versions sont fort intéressantes à comparer. Elles contiennent, en général, entre elles autant de variantes que deux mss. entièrement différents en auraient présentées. Le fait est difficile à expliquer, mais bien intéressant pour la restitution définitive de la partie contenue dans ce codex; il est seulement regrettable que le ms. ne contienne pas le poème tout entier.” (*Coll. de rom. gr.*, p. LXXXVI sq.)

Lambros a donc vu qu'aux fol. 58r et fol. 95r se trouvent les mêmes vers, c'est-à-dire P. 1125 (= E. 2581, N. 2275) sqq. Il en conclut que le copiste aurait recommencé la copie au fol. 95r, mais ce n'est pas juste. En effet, les folios 58—133 contiennent bien deux versions, mais il faut que ces deux copies soient faites d'après deux mss. différents; et de cette façon les différentes variantes qu'elles présentent entre elles sont très explicables.

Il me semble de toute façon que les feuilles de deux versions ou frag-

ments du même roman ont dû se trouver confondues; peut-être quelqu'un avait-il attaché ensemble deux fragments différents et le copiste du ms. S. les aura-t-il tout simplement copiés, ce qui expliquerait comment il a pu passer d'une version à l'autre au fol. 64r. Deux mss. ont donc formé la base du cod. S.: deux fragments (E. 2581—2661, N. 2275—2352, P. 1125—1197, et E. 1189—1434, N. 1037—1282, P. 1198—1393) du même ms. ont été maintenus, tandis que les mille premiers vers de l'autre ms. manquent (E. 1—1129, N. 1—980, P. 1—824). J'ai désigné par S. I le fragment fol. 58r-fol. 64r (jusqu'à la huitième ligne d'en haut), qui consiste proprement en deux petits fragments, et le reste du ms. simplement par S.

S. I contient 274 vers, et S. 3262 vers.

S. I présente dans l'ordre des vers aux vers 73/74 une inversion identique à celle qui se trouve dans les vers 1197/8 du cod. P. (= S. 1513 et 60, E. 3661 et 1189, N. 2352 et 1037); on remarque, en général, une grande conformité entre S.I et P. Il faut noter l'emploi du mot *χορηγία* (voir le glossaire s.v.) et de *χορηγεύειν* P. ms. 2533 dans S. I et P., tandis que les autres versions écrivent aux endroits correspondants les mots *φορηγία* ou *ζόρη*. Le cod. E. emploie deux fois le mot *χορηγία*, notamment dans la partie qui a été fabriquée de toutes pièces par le copiste lui-même (voir § 18). Dans S. I et P. il manque des vers qui se trouvent dans les autres mss. (p.e. S. 248—256, E. 1371—1381, N. 1221—1231) et là où Mavrophrydis a changé le texte du cod. P., la version désavouée est adoptée par S. I: P. 1148 ms. *μερικώτερον*, = S. I 23; P. 1158 ms. *ξένος* = S. I 34; P. 1161 ms. *ἀνθρώπου* = S. I 37 (*ἀνθρώπου*); P. 1179/1180 ms. *ἔρω* (que Mavrophrydis a lu par erreur: *ἦρω*) = S. I 55/56; P. 1187 ms. *εἶχε* = S. I 63; P. 1204 ms. *ἐμβλῆς* = S. I 80 (*ἐκβλῆς*); P. 1221 ms. *καὶ ὡς εἰς ἐμὲ τὰ τόξιν* = S. I 99; P. 1393 ms. *ἀποστεινύσκει* = S. I 274.

Mais il est d'autres vers encore qui ont subi des changements non annotés par Mavrophrydis et dont les versions s'accordent dans les deux mss. P. 1136 ms. *γλογοτόπορος* = S. I 11; P. 1125 ms. *ἐκείνον* = S. I 1; P. 1149 ms. *εἶδος* = S. I 24; P. 1154 ms. *ἐδείχθη* = S. I 30; P. 1164 ms. *γὰρ* (au lieu de *δέ*) = S. I 40; P. 1169 ms. (a été supprimé par Mavrophrydis) *βάθος κράβει λογισμὸς ἐξ ἐρωτοποληφίας* = S. I 45 (*ὁ λογισμὸς*); P. 1174 ms. *ἤκουσαν* = S. I 50; P. 1180 ms. *ἐπαπειλῶσεν* = S. I 56; P. 1201 ms. *τὰ πένω* = S. I 77: cette faute est due au mot suivant *ἀπένω*, barbouillé dans les deux mss.: P. ms. *εἰς πᾶσα*, S. I a fait une correction à cet endroit; P. 1203 ms. (*τὰ δώδεκα*) *καὶ ἀγορεύει* = S. I 79; P. 1207 ms. *ὡς* (au lieu de *τὰ σ'*) = S. I 83; P. 1210 ms. *καὶ ἐμβαίνει εἰς τὸ κ.* (au lieu de *ἐμβαίνει ἀπὸ*) = S. I 86; P. 1216 ms. *ἐνεννάνισα* = S. I 92; P. 1217 ms. *ἔγραψα, φίλε, γράμμα καὶ ἤκουσε τί λέγει*: cf. S. I 93; après P. 1217 ms. deux vers à l'encre rouge: = S. I 94, 95; P. 1218 ms. *εἰς* (au lieu de *ὡς*) = S. I 96; P. 1218 ms. *ἄρτις* (au lieu de *ἀρτις*) = S. I 96; P. 1219 ms. a les

mêmes fautes que S. I 97: τὰ au lieu de τὰ, et aussi πολὺν et παρὰξενον; P. 1220 ms. ἄνθρωπον μοραχόν = S. I 98; après P. 1230 à l'encre rouge: Αἰβίστρον τοῦ πολυπαθοῦς μελέτη μετὰ πόθον; cf. S. I 107; P. 1236 ms. φίλον ποῖον μου, et S. I 113 φίλον μου ποῖον μου, donc de l'embarras au même endroit; et puis dans le même vers P. ms. καταθαροέσω = S. I; P. 1237 ms. πρῶτον (au lieu de ποῖον) = S. I 114; P. 1250 ms. παρὰδέξεται = S. I 127; P. 1251 ms. εἰ μὴ καὶ οὐ = S. I 128; P. 1253 ms. ὀκάποια ἐκ (au lieu de ὀκάποτ' ἑς); cf. S. I 130 ὀκάποια ἀπὸ; P. 1267 ms. ἐν τὰ μὴ τὸ ἀνέγνωσαν ὡς ἔμαθον ἐξ ὁστέρον = S. I 144; P. 1283 ms. τὰ μὴ ἀνανταρίσῃ; cf. S. I 160; après P. 1286 à l'encre rouge ἀρχὴ τοῦ πικτακίου καὶ γραφὴ Αἰβίστρον πολυπόρον; cf. S. I 164; P. 1288 ms. πρὸς νόρην = S. I 166; P. 1294 ms. τί πράγματα ἐντρέβησαν ἀνεμέδον σοῦ καὶ μοῦ; cf. S. I 172; P. 1298 ms. θεωρῶ (au lieu de θαρρῶ) = S. I 176; après P. 1306 une lacune comme après S. I 185; P. 1303 ms. = S. I 181; dans tous les deux il manque une syllabe; P. 1321 = S. I 201: les autres versions diffèrent; P. 1330 ms. = S. I 210: Mavrophrydis a inséré une syllabe; dans P il se trouve après 1363 deux vers = S. I 243 sq., donc le premier est boiteux; P. 2364, à l'opposé des autres versions, a le même ordre des mots que S. I 245; la faute τῆς πόρτας de P. 1367 se trouve aussi dans S. I 248; P. 1388 ms. τὰ ἴτον (au lieu de καὶ ἴτον) = S. I 269; P. 1389 ms. ἐξέρρει = S. I 270; P. 1386 sq. = S. I 267 sq.: cf. les autres versions.

On peut comparer les leçons du cod. P. dans les notes au bas des pages du ms. S. I.

Il me semble donc plausible que les mss. P. et S. I sont basés sur le même original. —

Par son extension S. se distingue aussitôt de la concision de P. Il correspond, à cet égard, avec le ms. E. C'est dommage que les mille premiers vers du roman manquent dans S.; car le texte y a été très bien conservé et présente peu de lacunes; ça et là manquent quelques vers, ce qui est dû à un homoioteleuton (après S. 248, 465, 525, 1280, 1501, 1530). Le texte de S. est de beaucoup supérieur au mauvais texte de la version de l'Escorial, malgré l'état complet de ce dernier.

IV. CODEX ESCURIALENSIS Ψ' IV 22, foll. 22—138 et 185—194

§ 10

Le quatrième ms. est la version de Madrid. Jusqu'ici on ne connaissait son existence que par l'article de R. Wunsch dans la *Byzantinische Zeitschrift* 6 (1897), pp. 158—164: *Zur Escorial-Handschrift Ψ'-IV-22*. Dans le *Catalogue des Mss. grecs de la bibliothèque de l'Escorial* (1848) par E. Miller se trouve la description suivante de ce codex:

IV — IV — 22

492. In-4° de 228 feuillets, en papier et du XVe siècle.

Fol. 1. Saint Thomas d'Aquin. Sur le corps et le sang de Notre Seigneur, traduit en grec par Démétrius Cydonius.

Fol. 5, r. Ἐκτὸς διόματα τῶν ἀρετῶν. Extraits moraux tirés des ouvrages d'Aristote, (etc.).

Fol. 22. Poésies en langue vulgaire, intitulées Ἐρωτοπαίγνια εἰς γλῶτταν κοινὴν τῶν Ἑλλήνων. Incipit:

Ἀτίμος ἦτορ ὁ ἐργεῖς παρόξενος ἀπεχόρα
" Ἄγοργος μοροπάτηρ καὶ τὸ ποτάμιον ἔβλεπε.

Fol. 214, r. Ἐξόδιος ὕμνος εἰς τὸν Χριστόν.

Fol. 223, r. Fragment sur la Passion.

Wünsch étudia spécialement les folios 22—213, qui contiennent la poésie grecque vulgaire et s'aperçut ainsi que le roman de Libistros et Rhodamné occupait la plus grande partie du codex. Il copia les 59 premiers vers et constata que le texte est régulièrement interrompu par des espaces destinés à des illustrations; au reste, il a choisi ça et là des passages, notamment pour fixer les noms propres: fol. 37 r, 42 v et 43 r (des espaces pour les images des Vertus), 46 v (où il admet une transposition de feuillets ou un changement important de rédaction), 52 sqq. (ἐξγορασίς des Mois), 67 r, 88 v (épigraphe d'un chapitre ou d'une lettre), 92 r, 111 r, 137 v, dont les dernières lignes doivent être la fin du roman: quant aux feuillets suivants, il ne peut point les identifier (il cite cinq vers du fol. 139 r); comme il n'a d'ailleurs étudié que superficiellement toutes les feuilles suivantes: il s'est laissé tromper par la réapparition du nom de Rhodamné sur le fol. 193 (Wünsch. *Byz. Zeitschr.*, 1897, p. 161) et il lui a semblé que les dites feuilles forment un morceau ininterrompu. Il a cru que le dernier folio qui contient une partie du roman de Libistros était le fol. 193 et il a constaté que dans les folios 194—213 on a lié ensemble pêle-mêle des versions du Porikologos, de l'Opsarologos et du Poulologos; mais il lui a échappé que les feuilles 198 r—201 v n'appartiennent à aucune de ces versions.

Après que Wünsch eut fait mention de cette version de l'Opsarologos, elle fut publiée par Krumbacher: *Das Mittelhriechische Fischbuch* (*Sitzungsber. d. philos.-philolog. u. d. hist. Kl. der bayr. Akad.* 1903, pp. 345—381). Dans sa description du ms. il est d'accord avec Wünsch: il dit que les pages 22—193 contiennent une rédaction du roman de Libistros, dans laquelle, par suite d'un déplacement des feuilles, a été intercalée une partie d'un autre ms. qu'il ne pouvait reconnaître, une identification lui étant impossible à l'aide des vers que Wünsch a pris ça et là. Plus tard cependant, il a reconnu cette partie comme une version du roman de Digénis et l'année suivante, il a fait de cette identification l'objet d'un rapport (*Sitzungsber. der bayr. Akademie* 1904: *Eine neue Handschrift*

des *Digenis Akritas*, pp. 309—357). C'est une description exacte du ms. de Madrid par Ficker qui lui a rendu cette identification possible et lui a permis de constater que les folios 186 r—194 r vont ensemble avec les folios 22—137, du roman de Libistros: „einen Quaternio der in die Gegend zwischen fol. 80—90 gehört, aber durch den Buchbinder an eine ganz falsche Stelle versetzt worden ist.“ (p. 313). Ces feuilles doivent en effet être placées entre les feuilles 88 et 89. Du reste, Krumbacher a reconnu dans les feuilles 198—201 un fragment du roman de Digénis.¹⁾

§ 11

A la bibliothèque de Leyde, les reproductions photographiques des feuilles 22—201 de ce codex Escorialensis ont été mises à ma disposition. Grâce à cette amabilité, j'ai pu trouver dans les folios 22—137 et 185—193 la version presque complète du roman de Libistros, que je donne ci-après. Il apparaîtra qu'il ne manque qu'un seul folio devant contenir les premiers vers (= N. 1—35; voir plus haut § 7) et qu'un folio manque après f. 27 v; peut-être ces pages se cachent-elles dans les folios 1—22 ou 201—213—228: toutefois, la description du codex par Miller et Ficker-Krumbacher ne me porte pas à le croire.

Le ms. commence aussitôt par une transposition: ἀτεῖρος ἦτορ ὁ εὐγενὴς παρθέρος ἀπὲ γόρου | ἄγορος μοροπάτιρ. Les deux derniers mots se retrouvent dans N. 36: ἄγορος, ἐπιτήθειος, ἔμπορος εἰς τὴν πλώειν et N. 61: ἀλλὰ τῆς στράτας τὸ στερὸν ἐκρέτει μοροπάτιρ; mais, dans E. les vers N. 62—75 viennent après μοροπάτιρ et ensuite les vers qui manquent entre ἄγορος et μοροπάτιρ = N. 36—61; évidemment, le déplacement d'un folio dans le texte que le copiste avait à copier a été la cause de cette faute (ἄγορος = le dernier mot d'un verso, μοροπάτιρ = le premier mot d'un recto), faute dont le copiste ne s'est pas rendu compte et qu'il a simplement enregistrée.

Après le fol. 27 (E. 188 = N. 204), un folio a disparu. Les feuilles 44—52 doivent être intercalées entre les feuilles 35 et 36. De même pour les folios 186—193 qui doivent se placer entre le fol. 88 et le fol. 89, mais en opérant en même temps une transposition dans ce quaternio lui-même: le fol. 187 doit venir après le fol. 193.

Dans l'édition que j'en donne ci-dessous, les folios sont replacés dans leur ordre exact, donc: foll. 22—36, 44—52, 36—44, 52—89 (lors du numérotage des pages (voir Lambros, *Collect.*, p. LXXXIII) on a oublié

¹⁾ Krumbacher donne quelques pages et puis des vers pris au hasard des folios 139—185 et 198—201. Hesseling a publié le texte complet dans la *Laographia* 3 (1912), pp. 537—605 *Le Roman de Digénis Akritas d'après le manuscrit de Madrid*

Une reproduction du fol. 194 v de ce codex Esc a été ajoutée à l'essai de Krumbacher, *Das Mittellgriechische Fischbuch*.

entre les folios 67 et 68 une page que j'ai indiquée comme fol. 67 bis), 186, 188—194, 187, 89—138.

Le ms. était destiné à être orné d'une quantité d'illustrations, pour lesquelles de nombreux blancs étaient réservés, p.e. chaque fois que se rencontre une description des Vertus, des Mois et des Amours.

On ne peut que remarquer la justesse des observations de Krumbacher sur le mauvais état du texte de l'Escorialensis: „Der Text ist im Escor. teils durch den schlechten Zustand der Vorlage, teils durch die seltene Nachlässigkeit und Ignoranz des Schreibers auf Schritt und Tritt durch Lücken, unsinnige Beschreibungen, sprachliche und metrische Fehler aller Art heillos zugerichtet." (*Eine neue Hs. des Digenis Akritas*, p. 345) et: „die unerhörte metrische Weitherzigkeit des Redaktors, den üblen Zustand der Ueberlieferung." (id., p. 349).

M. Hesselung, dans son article: *La plus ancienne rédaction du poème épique sur Digenis Akritas* (*Kon. Akad. v. Wetenschappen*, Amsterdam, 1927) donne au pages 16 et 17 la description suivante du manuscrit de Madrid au regard des folios qui contiennent la version de l'épopée byzantine et la version du roman de Libistros: „Or on constate dans les deux textes tels que le manuscrit les présente, les mêmes particularités, le même genre de fautes. La rédaction du poème épique comme celle du roman se distingue par une prédilection pour les formes modernes, par une tendance à populariser: dans l'une comme dans l'autre on rencontre des développements ou des détails qui font défaut dans les autres manuscrits: quelquefois on y découvre des variantes plus plausibles que les leçons d'autre provenance. Les fautes aussi qui défigurent les deux rédactions sont de même nature: les lacunes, les vers faux, les mots estropiés y abondent. Ce curieux accord des deux rédactions atteste que le manuscrit remonte à un autre texte plus ancien, l'oeuvre d'un homme qui a voulu rajeunir le roman et le poème épique. Ce remaniement est tombé entre les mains d'un copiste d'une ignorance incroyable et d'une négligence déconcertante. Il en est résulté le manuscrit de l'Escorial. Personne ne considérera la rédaction de l'Escorial comme le texte le plus digne de foi du roman de Libistros; on se contentera d'en faire usage pour corriger quelquefois des manuscrits en général meilleurs. Et il serait téméraire de fonder sur ce manuscrit mutilé l'hypothèse d'une rédaction primitive du roman de Libistros en langue très populaire."

Néanmoins, on trouve dans cette version beaucoup de détails et de mots fort remarquables. L'ignorance du copiste illettré de l'Esc. fait que son texte fourmille de fautes de toute sorte. Les fautes métriques sont cause de nombreux vers en prose ou de vers hypermètres. Partant du ton d'un mot, le copiste écrit des absurdités comme p. e. ὄργηρ au lieu de στοργήρ E. 412, ὡς χάρος au lieu de πρὸς χάρος E. 571, ὅπου τρέχειρ au lieu de ὁ πόθος τρέχει E. 598, ἐπὶ τρε μιχαρεῖς au lieu de τὸ πῶς ἀμιχαρεῖ E. 277 (dans un autre endroit aussi, le verbe ἀμιχαρεῖ

plonge le copiste dans l'embarras: E. 1648 ἃ μὴ καμῆ = ἀμύχερεϊ.
E. 2183 ἀμύχοντ εἶχε au lieu de ἀμύχερεϊ γὰρ), γέρος... εἰς βέθος
ἀρεσγῶν, au lieu de ἔρος... οὐρανοβριθῶς θάρος E 754: de semblables
fautes se retrouvent presque à chaque page. Cf. Hesselting, op. cit., § 4.

§ 12

Souvent, la suppression d'un vers s'explique par un homoioteleuton: de
telles erreurs peuvent être commises parfois par un scribe écrivant sous
la dictée, mais elles sont possibles aussi dans une copie faite d'après un
texte écrit; un vers qui autrement semblerait inexplicable: c'est-à-dire E.
502, nous indique suffisamment que l'Esc. est fait d'après un texte écrit.

Neap. 642 sqq. (dans le ms):

„βλέπετε τὸ Ἰγγυρόζαστρον, ἴδῃ ἐοικώσαμῆρ το!“
εἶδασι τὸ Ἰγγυρόζαστρον καὶ οἱ ἐκατόρ ἐξεῖροι.
παρέλαβέ μας ἡ χαρὰ καὶ ἀγῆκερ μας ἡ θάληψ.¹⁾

(Après beaucoup de peines, Libistros et ses cent chevaliers découvrent
enfin leur but, le palais d'Argyrokastron).

Par 504sqq. (dans le ms.):

βλέπω τὸ Ἰγγυρόζαστρον, ἴδε ἐοικώσαμῆρ το·
εἶδασι τὸ Ἰγγυρόζαστρον οἱ ἐκατόρ ἐξεῖροι.
παρέλαβέρ μας ἡ χαρὰ καὶ ἀγῆκερ μας ἡ λῆτη.

Esc. 501sqq.:

„βλέπετε τὸ Ἰγγυρόζαστρον, ἴδοι ἐοικώσαμῆρ το!“
εἶδασι τὸ Ἰγγυρόζαστρον, ἡ ἔρερ ἐξεῖρη.
παρέλαβέ μας ἡ χαρὰ, ἀγῆκερ μας ἡ λῆτη.

Les mots ἡ ἔρερ ἐξεῖρη sont absurdes. Les autres versions ont à cet
endroit οἱ ἐκατόρ ἐξεῖροι. Il faut que dans le texte copié par notre
copiste se trouvât:

εἶδασι τὸ Ἰγγυρόζαστρον ἡ ρ' ἐξεῖρη, c'est-à-dire οἱ ἐκα-
τόρ ἐξεῖροι. Je crois que le copiste a lu ρ' = ρερ au lieu de ρ'
= ἐκατόρ, donc ἡρερ et qu'il l'a corrigé alors lui-même en ἡ ἔρερ (pour
avoir du moins un mot existant, malgré l'absurdité du sens).

Un mot qui a mis deux fois le copiste dans l'embarras, c'est le
substantif *δωχρασμός* (crépuscule).²⁾

¹⁾ Dans l'édition de Wagner, deux demi-vers ont été oubliés

²⁾ Voir le glossaire s. v.

Esc. 1304: καὶ πάλε εἰς ὄραν χορηγασμοῦ. πάλε εἰς ἀρχὴν
ἑσπέρας.

Neap. 1158: Καὶ πάλε εἰς ὄραν σωχρασμοῦ. πάλε εἰς ἀρχὴν
ἑσπέρας.

Par. manque.

Scal. 181: καὶ πάλιν εἰς ὄραν σωχρασμοῦ. πάλιν ἀρχὴν ἑσπέρας.

Le mot a été bien employé dans N. et S.; dans E. il faut le corriger en *σωχριασμοῦ*. Quant au iota, on peut comparer le deuxième endroit où l'on trouve ce mot :

Esc. 3080: πρῶτο σορχρίασμα ἡῖρα τὸ ξεροδοχείον.

Neap. 2750: ἔφθασα. ἐπλησίασα πρὸς τὴν ξεροδοχίταν.

Par. 2118 (ms.): καὶ πρὸς τὰς ἄλλας ἡῖρηκα καὶ τὸν ξεροδόχον.

Scal. 1921: πρὸς τόσον χορίασμα ἡῖρηκα καὶ τὸ
ξεροδοχείον.

Ici, l'Esc. et le Scal. s'accordent du moins pour ce qui est de l'essentiel. Cet endroit est un exemple caractéristique de la manière dont chacun des quatre copistes se débrouillait quand ils rencontraient une difficulté, soit qu'un mot fût entendu de travers, soit que le texte fût illisible. Le copiste du Neap. ne s'occupe guère des lettres présentes, il fabrique un vers qui a du sens par rapport au reste. Les mots *πρὸς τὰς ἄλλας* dans le ms. de Paris n'ont aucun sens, mais le mot *πρὸς* se trouve dans le Scal. autant que dans le Par. A l'endroit où le copiste de l'Esc. lisait *σορ.* celui du Scal. a lu *σορ.* et tous les deux concordent pour *χορίασμα(ν)*. Quant à *πρῶτο*, le copiste de l'Esc. fait une faute pareille dans le vers 3367: *πρωτοληνιζώτερον* au lieu de *πρὸς τὸ λησι(φ)ικώτερον*.¹⁾ En comparant les quatre versions, je reconstruis comme suit le texte de E. 3080 :

πρὸς τὸ σορχρίασμα ἡῖρηκα καὶ τὸ ξεροδοχείον.

Le iota dans *σωχριασμός* et *σορχρίασμα* est dû au iota du verbe (*σώχρῃ*).

Les mss. S. et E. ont entre eux une étroite parenté par leurs textes très détaillés, mais on se rend compte que S. a été écrit par un homme cultivé, tandis que le ms. E. décèle un copiste dépourvu de toute formation scolaire²⁾ (un petit fait servira d'exemple: c'est l'usage de *οἶδα*, plusieurs fois dans S., là où E. emploie toujours des formes de *γινώσκω*). Néanmoins, tout invraisemblable que cela puisse paraître, l'Esc. se rapproche aussi beaucoup du Par. J'ai déjà indiqué dans le ms. P. une

¹⁾ Cf. le vers 99 de l'Achilléide (édition de Wagner, *Trois poèmes grecs*): *λεπτός ὡς ἡρότι μοι*, qu'il faut aussi corriger en *ηρότι τί(ν) μοι*. Cette faute, qui arrive souvent, est due à la manière d'écrire *ηρό* = *πρὸς* (voir p. e. S. 3257 *ηρό ἱππορ.*).

²⁾ Krumbacher, *Eine neue Hs. des Dig. Akr.*, p. 348 (vom Schuleinfluss ganz frei!).

tendance à la concision: P. donne brièvement ce qui se trouve dans l'Esc. et le Neap., cependant on peut retrouver presque toujours les vers qui manquent dans le Neap., mais qui se trouvent dans l'Esc. et le Scal. Donc, d'une part un penchant à être concis, de l'autre, à donner beaucoup de détails: ces deux tendances contradictoires sont représentées dans P. C'est pourquoi plus d'une fois le texte d'un vers de l'Esc. qui manque dans N. et S. est maintenu par la leçon de P.

Le ms. E. se distingue par une langue plus jeune, des formes plus populaires que celles attestées dans les autres versions; il fait l'impression d'être la version populaire d'un original plus savant. Cette langue offre de nombreux détails notables qui peuvent prendre leur place dans les observations grammaticales sur ce manuscrit.

V. LES ANNOTATIONS DE CRUSIUS (TURCOGRAECIA, p. 489 sq.)

§ 13

J'ai déjà fait mention de la description d'un ms. du roman de Libistros par Martin Crusius (§ 1). C'est l'argument le plus ancien du roman.¹⁾ En 1562, Crusius avait pu prendre connaissance d'un „fragmentum manusc. Barbarograecum de amore Lybistri et Rhodamnae,” qui lui avait été envoyé par quelqu'un qui l'avait acheté „aureo annulo”, supposant que le livre était d'une certaine valeur „quod Icones in eo utcumque calamo depictae erant.” Plus tard, on lui avait fait présent de ce ms., et, dit-il, „diligenti compactione ad meliorem habitum perduxi.” Il en cite six vers comme des exemples du versus politicus, à savoir:

ψυχὴ γὰρ ἐρωτότατος, ὅσα ψυχοπορέσθῃ,
 γάρψι τοὺς πόρους, ἔρ γλῆξερ μέθῃ τοῦ πόθου λόγον.

et

πόρους καρτέρους ἔπαυσα καὶ ἀνάγκας ὑπεσπύσθην;
 τί πράγματα ἐστρέβησαν δι' ἐσέρας εἰς ἡμέρας;
 πέτρας ἀνάγες αἰσθηθῶν καὶ σιδηρὸν καρδίαν;
 τὰ μετασφραγισμένα τὰ ἐπιδόχια δι' ἐσέρας.

Puis, Crusius fait suivre un sommaire „quantum ex mutilo. et transposita hinc inde folia habente, fragmento, colligere potui,” dit-il, dont voici la fin: „Summa cum laetitia ad Argyrocastrum redeunt: ubi Clitophonti, gratitudinis ergo, Lybister sororem Rhodamnae, nomine Melanthiam, uxorem dedit.” Après une courte dissertation de moralité, il fait une „Coniectura de antiquitate huius libelli: Vetustum autem esse eum libellum, (cui non pauca initio, medio et fine, deerant) colligo non modo ex chartarum carie et attritu; sed etiam ex iconibus ubi nulli

¹⁾ Fabricius, *Bibl. gr. ed. Harles.* 8, 154 sqq. (1802), répète les notes de Crusius.-Stuve, *Abhandl. der Kgl. Gesellsch. zu Königsberg.* 1834, donne un résumé basé sur Fabricius.

scloppi¹⁾ apparent; sed arcus et sagittae, et musicae testudines. Fortasse illo tempore exstitit, quo Germani, Galli et Veneti Constantinopolin (ante 370 annos²⁾ per Flandrenses Comites rexerunt. Nomen enim Ferderichi³⁾ Germanicum est. Item *ὄζειν*. Schelm. In concursu equestri, Lybister ad Fridericum: *καὶ ἐγὼ τὸν ἀπειρώθηκα, τόρα ἀποθνήσκεις ὄζειν*. Ego ei respondi: nunc moreris, sceleste." (voir ci-dessous).

Au seizième siècle Crusius connaissait donc une version du roman de Libistros, par un ms. défectueux, joliment illustré, et dont il a voulu améliorer l'état en rangeant les feuilles qu'il avait trouvées en désordre. Le dernier épisode du ms. était le mariage de Klitobos (Klitophon) et de Mélanthia: la fin du roman telle qu'on la trouve dans les versions S., E. et N., à savoir la mort de Mélanthia et le retour de Klitobos en Arménie, où il retrouve la bien-aimée de sa jeunesse, Myrtané, devenue veuve, manquait évidemment (cf. Krumbacher, *Byz. Lit. Gesch.*, p. 866).

En comparant les vers cités par Crusius et les vers correspondants dans les autres mss., on s'aperçoit qu'ils sont le plus conformes à ceux des mss. E. et S. :

Crusius: *Φυχὴ γὰρ ἐρωτότροπος, ὅσα Φυχλοπορέω,
χέρει τοὺς πόρους ἄρ' γλυκὲρ μάθη τοῦ πόθου λόγος.*

S. 958 sq.: *Φυχὴ γὰρ ἐρωτότροπος, ὅσα ποθοπορέω,
χέρει τοὺς πόρους ἄρ' γλυκὲρ μάθη τοῦ λόγου φράσις.*

E. 2036 sq.: *Φυχὴ γὰρ ἐρωτότροπος, ὡς ἄρ' Φυχλοπορέω,
χέρει τοὺς πόρους πάραντα, μάθε, τοῦ πόθου τόρα.*

P. 1719 sq.: *Φυχὴ γὰρ ἐρωτότροπος, ὅσα ποθοπορέω,
εὖ ἔχη τοὺς πόρους ὡς γλυκεῖς, μάθε, τοῦ λόγου πόθε.*

N. manque.

Et :

Crusius: *πόρους καρτέρους ἔπαθα καὶ ἀνάγκας ἐπεστέθην,
τί πράγματα ἐννέβησαν δι' ἐσέρας εἰς ἡμέρας,
πέτρας ἄρ' ἄγεις αἰσθησὶν καὶ σιδηρῇ καρδίᾳ,
εὖ μετασυνεπέσχιες τὰ ἐπέσχιον δι' ἐσέρας.*

S. 167 sqq.: *πόρους καρτέρους ἔπαθα καὶ ἀνάγκας ἐπεστέθην,
τί πράγματα ἐννέβησαν δι' ἐσέρας εἰς ἡμέρας,
πέτρας ἄρ' εἶχες αἰσθησὶν καὶ σιδηρὸν καρδίαν,
εὖ μετασυνεπέσχιες ἄρ' ἔμαθες τὰ πέσχοι.*

1) Du Cange, *Glossarium*: sclopetum, sclopetus = tormentum bellicum manuale (franç.: escopette). sclopus, eadem notione

2) Fabricius „Crusii liber prodit a C. 1584."

3) Krumbacher, *Byz. Lit. Gesch.*, p. 864. Friedrich, *Bury, Romances of Chivalry*, p. 11: Bertrich.

- E. 1289 sqq.: πόσους χειρόνους ἔπαθ' αἰνέχων ἐπεστέθην·
καὶ πῶτερον οὔτι ἡ καρδία μου σφάσσεται ἀπὲ
τοὺς πόρους·
τί πράγματα συνέβησαν δι' ἐσέναι εἰς ἡμέρας,
πέτρας ὅν εἶχες αἰσθῆσαι καὶ λιθερὸν καρδίαν,
ἐν μεταστροφείοις τὰ ἐπείσχησ' αὖ ἐσέναι.
- N. 1144 sqq.: πόσους χειρόνους ἔπαθ' αἰνέχων ἐπεστέθην,
τί πράγματα ἐσέβησαν διὰ ἐσέναι εἰς ἡμέρας,
πέτρας ὅν εἶχες αἰσθῆσαι καὶ σιδηρὸν καρδίαν,
ἐν μετ' ἐστρεπείοις ὅν ἔμαθες τὰ πάσχω.
- P. 1293 sqq.: πόσους, χειρόνους ἔπαθ' αἰνέχων ὡς ἐπείσθην,
(ms.) τί πράγματα ἐσυνέβησαν ἀγαμέσσοι σοῦ καὶ ἡμοῦ,
πέτρα ὅν εἶχε αἰσθῆσαι καὶ σιδηρὸν καρδίαν,
τὰ μεταστροφείοισιν ὅν ἔμαθ' οὐ τί πάσχω.
- S. I 171 sqq.: πόσους χειρόνους ἔπαθ' αἰνέχων ἐπείσθην,
τί πράγματα ἐσυνέβησαν ἀγαμέσσοι σοὶ καὶ ἡμοῖς,
πέτρα ὅν εἶχε αἰσθῆσαι καὶ σιδηρὸς καρδίαν,
ἐν μεταστροφείοισιν ὅν ἔμαθ' οὐ τί πάσχω.

Pourtant le plus curieux c'est le vers cité par Crusius:

καὶ ἐγὼ τὸν ἀπεκρίθην· „Τώρα ἀποθνήσκες, σκέλετε.”

Selon Crusius, Libistros traite son adversaire dans le combat de „Schelm”, fripon. Ce combat est décrit dans les quatre versions. Mais dans les mss. S., N. et P. les deux chevaliers ne s'invectivent pas l'un l'autre. Quand ils se rencontrent, un vacarme violent éclate parmi les spectateurs, et Libistros désarçonne Berderichos d'un coup de lance (S. 1213, N. 2047, P. 951). Mais le copiste de l'Esc. nous montre les adversaires s'injuriant dans deux vers qui n'existent que dans ce ms., E. 2312sq.:

καὶ ἡ γλῶσσα του ἐστρέγγιζεν· „Λατζίσι, ἐδὲ
ἀποθνήσκες.”
καὶ ἐγὼ τοῦ ἀπεκρίθην· „Τώρα ἀποθνήσκες,
σκέλε.”

Je crois bien que la solution du mot germanique de Crusius σκέλετε est donnée par E. 2313: σκέλε. Le ms. contenait peut-être vraiment σκέλετε, mais il est possible aussi que son ms. portât σκίλλε, presque illisible, au lieu de σκέλε. On connaît le mot arabe kelp qui veut dire: chien. Le σ du mot σκέλετε serait dû alors au s du mot précédent ἀποθνήσκες, selon l'explication de M. Poriotis que donne M. Voutiéridis (Ἱστορία λογοτ., p. 141, note 2). Il est vrai que l'adversaire du vers précédent se sert aussi d'un mot arabe: χατζίσι cochon.

LES ἐζαγούσεις

§ 14

Dans le roman de Libistros, se trouvent fréquemment les ἐζαγούσεις bien connues des Byzantins (Rohde, *Der Gr. Rom.*, p. 335 sq.): le palais d'Eros, Eros lui-même, dans sa *τοῦτόρωγος*, entouré de figures allégoriques, le château d'Argyrokastron et le jardin de la jeune fille, descriptions qui offrent une belle occasion au poète de régaler ses lecteurs et lui-même de maintes subtilités, allégories et expressions artistiques, tout à fait dans le goût de celles qui abondent dans les romans des sophistes (Hesseling, *Byzantium*, p. 376).

I. Ἐζαγούσεις DU PALAIS D'EROS

E. 174—556, N. 190—280, 433—466, 398—432, 361—397, 281—335, P. 2617—2853, 150—310.

Le premier des deux songes de Libistros est pour ainsi dire une introduction au second. A cet homme qui „avait toujours la joie pour compagne, l'insouciance pour amie", est révélée la force de l'amour, que lui confirment des exemples empruntés au Physiologue, à Eustatius Macrembolitès et à Achilles Tatius. La nuit suivante, un nouveau songe vient l'éclairer: il tombe lui-même entre les mains d'Eros. Eros est le grand βασιλεύς dont il va s'approcher et avec un cérémonial identique à l'étiquette en usage à la cour de Byzance. Des érotes armés assaillent le jeune chevalier dans la belle prairie, „ornée comme par les mains d'un peintre", et lui ordonnent de se soumettre à Eros; ils lui disent comment il doit se comporter devant le dieu: la tête inclinée, les yeux craintivement baissés, les mains jointes („liées"), il devra se prosterner devant le dieu et lui demander grâce. A l'entrée de l'αἶθλη, le gardien lui tend un papier sur lequel est inscrite une menace à l'adresse de celui qui ne se plie pas aux volontés d'Eros. Le poète renonce à une description de la cour, des animaux, de l'eau, des arbres, des statues et des peintures: cela lui prendrait trop de temps (E. 252 sq., P. 2718 sq.). Libistros pourra du reste admirer à son aise les splendeurs de la *τοοτιζή*, car il doit attendre longtemps dans cette partie du palais.

Le sol de la *τοοτιζή* est recouvert d'une mosaïque d'or représentant des images d'arbres avec des oiseaux chantants et volants; au centre, la figure d'Eros en marbre vert, puis encore la naissance d'Eros et le jugement de Paris. Dans les quatre coins de la salle, se trouvent des statues d'érotes en plâtre (ἐπὶ ψιλοῦ γυψίου E. 269, (γυψίον) P. 2737), tenant évidemment dans la bouche un roseau qui produit des sons, soit par la force de l'eau, soit par celle du vent; le poète avoue ne rien comprendre à ce phénomène: et il ne réussit pas en effet à l'expliquer clairement. L'important, c'est que ces statues peuvent parler

et qu'elles se servent de ce pouvoir devant Libistros qui est fort effrayé quand elles lui adressent la parole, l'une après l'autre.

Le codex Parisinus décrit en outre une peinture de plafond (P. 2748 ms.: τοῦ ἀτέγους εἶχε (corr. εἶδε) γοργεὸν τῆς ἰστορογραφίας); ce vers manque dans E. Dans N., c'est toute la description de la τροπιζή qui manque: peut-être, son texte aurait-il pu donner une explication du mécanisme dont étaient pourvues ces statues.

Libistros, conduit hors de la τροπιζή, est confié aux soins de Πόθος et Ἀγάπη. Πόθος porte une couronne de lauriers et tient un rameau de myrte à la main; Ἀγάπη a les cheveux tressés en deux longues nattes et la tête ornée d'une couronne de myrte et de fleurs, elle porte une robe blanche de coupe franque sans ceinture, avec un collet de fourrure (? ἐπὶ τοῦ μετὰ γούρας); l'une de ses mains tient une rose, l'autre un papier: mais, dit le poète, „je ne sais pas ce qui se trouvait écrit là-dessus.” (E. 325, N. 464, P. 2794). Machinalement, il introduit ici le papier: dans la description des statues de personnages allégoriques un χαρτί ne doit jamais manquer et oubliant que la figure allégorique d' Ἀγάπη n'est pas une statue, le poète la représente néanmoins portant une banderole avec une inscription.¹⁾

Ces deux serviteurs d'Eros conduisent Libistros dans la τροπιζή, salle entourée d'une terrasse (E. 366, N. 361, P. 2832sq.) avec un bassin plein de délicieuse eau froide. Dans ce bassin se trouve une fontaine avec un vase surmonté d'une statue, dont l'inscription sur un χαρτί met en garde contre la vengeance d'Eros.

Agapi et Pothos sont entrés les premiers, mais voici que les portes s'ouvrent de nouveau et qu'un éros sort et dit aux guides de Libistros de le laisser entrer, car il a appris que Pothos et Agapi désirent parler en faveur du prisonnier. Libistros pénètre alors dans une grande salle remplie de monde: tous ceux qui sont là attendent le moment où ils seront appelés à leur tour pour paraître devant le tribunal d'Eros.

Eros est assis sur un trône; il est τριμῶρος ἀνδρώπορος, c'est-à-dire qu'il a à la fois l'aspect d'un enfant, d'un homme mûr et d'un vieillard, -ce qui est curieux à voir. L'explication de cette τριμῶρος φύς est donnée plus tard par Libistros à la demande de Klitobos (E. 837, N. 713, P. 572 sq.).

On appelle le nom de Libistros; il se prosterne (προσκυνεῖ) devant Eros et implore sa pitié. Grâce à l'intercession d'Agapi et de Pothos, Eros prend pitié de lui: le θεοῦλες promet de ne pas le punir et lui ordonne d'enfermer dès cet instant dans son cœur l'amour de Rhodamnè, fille du roi Chrysos. Libistros se lève et distingue alors de chaque côté

¹⁾ Un pareil emploi irréfléchi de moyens toujours les mêmes se manifeste chaque fois que Libistros est figuré comme un voyageur vivant du produit de la chasse (E. 4sq., N. 39sq., P. 13sq., — S. 2381sq., E. 3565sq.) il sera, toujours et partout, représenté avec les attributs du chasseur, accompagné de son chien en laisse et son faucon sur le poing (cf. la description de janvier, le chasseur E. 1093sq., N. 948sq., P. 792 sq.).

d'Eros une femme: à droite la Vérité à la couronne de rubis, à gauche la Justice à la couronne de perles. Agapi et Pothos conduisent Libistros à l'endroit où il devra prêter serment. Sur la porte de cette salle est peinte une figure d'Eros portant une épée et un flambeau allumé. On y trouve les ailes et l'arc d'Eros, tous les deux ornés d'une inscription; c'est sur ces emblèmes que Libistros prête serment à Eros. Le songe s'achève sur une prophétie.

I. Ἐξοργαῖος DU CHÂTEAU ARGYROKASTRON

§ 15

La description des statues qui embellissent le château, se trouve dans E. 944—1158, N. 806—1008, P. 656—847 (S 1—28). Malheureusement, le ms. S. commence au milieu de la description de la troisième face de ce château triangulaire; la grande ressemblance du Scal. avec l'Esc. aurait pu confirmer ou plus souvent corriger le texte de l'Esc., qui pour cette partie est assez incompréhensible en beaucoup d'endroits.

L'Ἐξοργαῖος du château est notamment remarquable en ce que les textes des mss. diffèrent tous les trois dans les détails. Le poète décrit l'attitude de chaque statue et cite les mots (toujours en distiques) qui se trouvent sur le papier que chacune tient à la main.

D'un côté du château triangulaire, les figures représentent les douze Vertus, les Ἀρεταί: Φρόνησις, Ἀνδρεία, Ἀλήθεια, Πίστις, Αἰσιοσύνη, Σοφροσύνη, Ταπεινοφροσύνη, Ἀγάπη, Προσευχή, Μαχροθυμία, Ἐλπίδα, Ἐλεημοσύνη. Il est à remarquer pour cette série que les vers de chaque statue se règlent sur ceux que formule la précédente et lui servent pour ainsi dire de complément. La Vérité annonce p. e.: „Avec la vérité, on n'est jamais en défaut", et la Foi continue par les vers suivants: „on peut pratiquer la vérité, mais sans la foi, la vérité n'atteint pas son but."

Ci-dessous (§ 16) je pourrai signaler le rapport qui existe entre Eustathius Macrembolitès et le roman de Libistros pour la description des Mois; pour ce qui est de celle de quelques-unes des Vertus, il faut citer Eust. II 2—7 qui décrit très exactement Φρόνησις, Ἰσχύς, Σοφροσύνη et Θέμις.

Les détails d'Eustathius sur la Φρόνησις sont analogues à E. 945, N. 807 (P. 657): τὰ στέχη ἐγγεγής, et cette Vertu tient de même la main droite au front. Ἰσχύς ne se rencontre pas dans le roman de Libistros, mais sa description comme σιτασιώτης armée, un bouclier à la main gauche, un javelot à la main droite, fait bien supposer qu'elle ait servie de modèle à l'auteur de Libistros pour son Ἀνδρεία. Puis Σοφροσύνη a une branche de myrte dans la main et se tient la tête baissée; chez Eust., elle porte sur la tête une couronne de feuilles et de fleurs. La quatrième chez Eust., Θέμις, est une apparition céleste, éthérée, χαρίεσσα τὸ πρόσωπον, tenant une balance à la main droite

et un flambeau dans la main gauche. La *Ιεταιοσύνη* de notre roman, qui a fixé son regard sur la Foi, a l'air gai et joyeux (*χαρόφωνος καὶ ἐρήθρονος τὸ βλέμμα*) et elle tient une balance à la main.

Evidemment, la description des statues de ces quatre vertus est imitée de celle d' Eust. Macr.

Quant au texte de ces descriptions dans les mss. E, N et P., il y a des remarques à faire en plusieurs endroits. L'inscription de *Φρόνησις* est ainsi conçue: „un esprit raisonnable regarde la fin des choses,” et ensuite:

E. 950 *πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἀρχῆς ἐπιχειρεῖ ἀπὲς τότε.*

N. 813 *πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἀρχῆς ἀποχειρεῖ ἀπὸ τότες.*

P. 663 *πρὸς τὸ τέλος τῆς ἀρχῆς ἀποχωρεῖ ἀπὲς (ms.) τότε.*

Je crois qu'il faut corriger ce vers, comme je l'ai mentionné au bas de la page (E. 950):

καὶ πρὸς τὸ τέλος τῆς ἀρχῆς ἐπιχειροῦσι ἀπὲς(ἀπὸ) τότε.

c'est-à-dire „et entreprend le commencement en songeant à la fin.”

Plus loin, deux vers sont demeurés pour moi sans solution. Les vers de *Ιεταιοσύνη* offrent une difficulté dans le premier hémistiché: E. 972 *δίχα τῶν ἔργων χάρεσθαι*, N. 834 *καὶ δίχα τῶν ἔργων ἀπ' ἀρετῆς*, P. 685 *δίχα τῶν ἔργων τὰ πραχθῆς*. Peut-être les mots *δίχα τῶν* peuvent-ils être remplacés par *δικαίως*, mais ensuite? Faut-il chercher peut-être dans la leçon *δίχα τῶν ἔργων ἀρετῆς* le sens exact: „sans les travaux de la vertu tout serait mort”? - Dans le deuxième vers, la leçon de P. 686 *καὶ ἴδωρ νεκρὰ τὰ πράγματα* est bien préférable à celles des deux autres: E. 973 *καὶ εἶδω μικρὸν εἰς πράγματα*, et N. 835 ms. *καὶ ἴδωρ ἐκράτη πράγματα* (Wagner: *εἰδὼ νεκρὰ τὰ πράγματα*).

Un autre vers reste obscur dans E. et N.: E. 988 *ἀπ' αὐτῆς ἡ Ἰγνάτη ἐπιδέκετο μετὰ ἐντροπῆς εἰς χάριν*, N. 848 ms. *Ἰγνάτη ἐν πρῶτοις εἰς αὐτῆς εἶδα ἐντροπῆς ἰχάθης*, - à moins d'admettre que P. 699 donne la leçon exacte, sans qu'il faille l'attribuer au copiste désireux d'obtenir un bon sens: *ἡ Ἰγνάτη ἦτορ ἀπ' αὐτῆς εἶδα ἐντροπῆς ἐσχάτης*. (Wagner a corrigé N. 484 en: *Ἰγνάτη εἶδα μετ' αὐτῆς εἰς ἐντροπῆς ἰχράθης*).

Une figure digne de mention est celle de la *Μαχροθυμία* (E. 998, N. 858, P. 709). Elle est représentée comme une personne courroucée, la langue liée: „Celui qui s'est mis en colère est blâmé par chacun, mais tous louent celui qui est longanime.” *Μαχροθυμία* est aussi un des érotidopoula (E. 1149, N. 1002, *Μαχροθυμία* S. 21), et alors *μακροθυγος* (E. 1153, S. 23) dans le sens de: patient, est opposé à *ὀλιγόθυγος*. Ici, le Neap. diffère absolument des autres mss.: il forme de sa propre autorité un tercet, qui se fonde évidemment sur la *Μαχροθυμία* qui est une des Vertus: *θυμὸν ἐγὼ οὐ θυμώρομαι, ὁργὴν οὐ χολιάζω*, etc. (N. 1005sq.). D'autres remarques sur ce passage se trouvent plus bas, § 17.

§ 16

Sur la deuxième face du château, se rencontrent les statues les plus remarquables : ce sont celles qui représentent les douze mois. Un résumé en a été donné dans l'article de B. Keil dans les *Wiener Studien* 11 (1889) p. 94—143 : *Die Monatscyclen der byzantinischen Kunst in spät-griechischer Literatur*. A propos d'une description des mois qu'il a trouvée dans le codex Barberinus Graecus I 172 fol. 65r—67v, reconnue par lui comme une partie du roman de Libistros, Keil commence par donner un sommaire du roman, autant qu'il le connaît par le ms. P.; ensuite il donne, mois par mois, le texte complet du cod. Barberinus et du cod. Par. et fait suivre les textes relatifs à la description des mois dans Eustathius. Il est surprenant que Keil ait bien connu en 1889 l'édition de Mavrophrydis, parue en 1866 à Athènes, sans connaître celle du cod. N. par Wagner, publiée à Berlin en 1881. S'il avait pu lire cette dernière, il aurait disposé d'une version meilleure en plusieurs endroits que celle du cod. P. (qu'il qualifie lui-même de très mauvais : p. 128).

Le cod. Barb. est d'importance pour le texte de l'Esc., car la comparaison des codd. Barb., Esc., Neap. et Par. révèle une parenté entre l'Esc. et le Par. et apprend en même temps, que les versions qui se ressemblent le plus sont l'Esc. et le Barb. On s'en convainc dès la description du premier mois de mars. Selon N. 886, mars tient une épée (*ἐβάσταξεν σπαθὴν καὶ εἰς τὸ ἄλλον χροτὴν μετὰ γραμμάτων* : vers dont le mètre n'est pas correct); selon P. 737, il tient une courroie (*εἶχε λωρὴν καὶ εἰς τὸ ἄλλον τοῦ χ.μ.γρ.* : ici le copiste a transformé le mètre du vers); dans le cod. Barb. se trouvent deux vers : *ὄζοντάρι καὶ ἐβάσταξεν ζορτάρι. | εἶχε καὶ εἰς τὸ ὄζοντάρι τοῦ χ.μ.γρ.* : ce qui est déjà quelque chose de plus, sans être encore exact, puisqu'il manque cinq syllabes dans le premier vers. Et finalement la leçon exacte (indiquée déjà par le cod. Barb.) semble bien être celle que donnent E. 1024 sq. :

*ζορτάρι ἐμαζέκιζεν καὶ ἐβάσταξεν ὄζοντάρι.
εἶχε καὶ εἰς τὸ ὄζοντάρι τοῦ χροτὴν μετὰ γραμμάτων.*

La correction de Keil : *ὄζοντάρι καὶ εἰς τὸ ἄλλον τοῦ ἐβάσταξεν ζορτάρι*, qu'il donne à propos du Par., ne me semble pas défendable.

La description d'avril dans E. contient un mot que je ne puis pas expliquer : *ἀντραλός*. N. donne *ἄτσάλος*, désordonné, ce qui concorde avec la description : *ἀσκέταστος, ἀκτέριστος, ἄτσάλος εἰς τὴν πλάσιν* E. 1030. N. 890; P. manque). Eustathius donne la figure d'un berger, vêtu à la paysanne, nu-tête, les cheveux et la barbe mal soignés, le chiton jusqu'aux genoux et sans manches, d'une stature robuste. Mais il paraît que le cod. Barb. emploie le même mot que E., seulement avec un autre accent : *ἄντραλος*. Keil ne voit pas non plus d'explication : „ob Eust. τὸ ὄκέλος παρὴ καὶ ὄντος καὶ ἄνδρος ἄνδρὸν auf etwas führt?

Etwa auf *ἄρδαλος*?" (p. 30): robuste, peut-être? Faut-il le rattacher à *ἀντροειός*? -

Le vers suivant contient deux endroits douteux: N. 891 *τὰ ἐλάμ εμπρός του πρόβατα τὰ βόσκη ὡς ποιμένας*, E. 1031 *ἐλάλειετ εμπρός του πρόβατα, ἐγ αἶρετορ ὡς ποιμένας*, B. *ἐλάλειετ εμπρός του πρόβατα ὄνταρα ὡς ποιμένας*. Le motif du cod. Barb. *ὄνταρα*, qui manque dans E. et N., doit être dû à Eust., où se trouve une chèvre qui met bas aux pieds du berger. *Ἐλάλειετ* a été considéré par Keil comme une faute d'écriture: „für *ἤλαετ* von *ἐλάω*(*ἐλαίρω*): trieb vor sich her." (p. 130) Je crois que le mot *ἐλάλειετ* dans E. et B. n'a pas besoin d'être modifié; je rappelle (*ἐπιταλῶ* = *ἐπιβοῶ*, crier, exhorter, et je renvoie à Pernot, *Etudes* I p. 319, qui mentionne qu'à Chio *λαλῶ* actuellement s'emploie dans le sens de: „parler à une bête de somme, l'exciter de la voix pour la faire avancer."—Cf. le glossaire au mot *λαλῶ*.¹⁾

Quant à la figure de juif, B. et P. se ressemblent ici en ce qu'ils font la même erreur: P. 751 *γερνὰ ἵδωτ τὰ χέρια του· ἔρθη ἐξοράται ἀπὸ διαγόρου χροῖας*, B.: *ἵδωτ γερνὰ τὰ χέρια του· ἔρθη τὸ κρατοῦρ χρομάτωρ διαγόρου*, tandis que E. 1046—1049 et N. 905—908 donnent tous les deux la version exacte:

*ἵδωτ γερνὰ τὰ χέρια του μέχρι καὶ (E. om. καὶ) τοῦ ἀγκυρόρου,
μέσα εἰς λαβὴν θαλερὸν τὸ κείμεται ἀπλομέρος,
τὰ χέρια του ἔρθη τὸ κρατοῦρ ἀπὸ διαγόρου χροῖας.*

Il est à remarquer que cette faute, qui provient d'un homoioteleuton est commune à B. et à P.: j'ai déjà indiqué la parenté qui existe entre B. et E., et entre P. et E., on pourrait donc s'attendre à ce qu'une semblable faute se retrouve dans tous les trois mss. ou qu'au contraire, elle ne soit dans aucun.

La description d'août nous a été transmise de façon complète seulement dans B. Le ms. P. tourne les difficultés en omettant certains vers, Keil explique cette omission par un homoioteleuton: *τὸ ἔρει ἀπὸ καῖματος ἐμπρηγος-τὸ ἔρει ἐκ τὸ καῖμα ἔδιψος*.²⁾ Le vers intermédiaire *τὸ στέχη τάχη εἰς λοντῶρ, λονῶμερος, κτεριῶμερος* (B. E. 1061) a été transformé par le copiste de N., de sa propre autorité, en: *τὸ στέχη τάχη εἰς λοντῶρ, ὡς γαίρει τὰ ἐπροσέχχη*. N. ne mentionne pas le fait qu'août tient à la main un verre de vin dont il boit. Seulement B. donne *κοῦπαρ ἐξοράται μὲ κραοὶ καὶ ἔπιρεν διὰ τῆρ θεριμῆρ*. Les copistes de l'Esc. et du Par. ont compris dans le texte qu'ils avaient sous les yeux qu'août tenait *quelque chose* à la main, mais non quelle était cette chose et ils ont écrit: *καὶ εἰς τὸ χέρι του τίποτες ἐξοράται καὶ*

¹⁾ *λαλῶ* en Crète de nos jours signifie „faire paître", et *ταλῶ* en général „courir"

²⁾ P. 764 a *κε* dans le ms. et non pas *τε*

ἔπιπεν (E. 1063), et ὁ ζάτι ἐκράτει καὶ ἔπιπεν, καὶ εἰς τὸ ἄλλον του το χέρι (P. 765: vers qui par suite d'une faute d'impression a disparu dans l'édition de Mavrophrydis. Voir aussi Gidel, p. 177).

Dans le distique que tient le mois d'août, la deuxième ligne donne: *κατάπρυχον ἄς πίονοις ρεῖοις καὶ μὴ διψήσοις* N. 924, *κατάπρυχον ἄς πίονοις ρεῖοις μὴ τὸ ἀθετοῦσι* P. 768. B. et E. ont mis tous les deux οἶον au lieu de ρεῖοις (E. 1066; autant du moins que l'écriture très peu lisible à cet endroit du ms. E. me permet de le lire). Dans une note, Keil tâche d'expliquer l'emploi ici du mot οἶον dans B.: *κρασί, quelques vers auparavant signifie „vin“, „daher B. hernach für ρεῖοις „Flüssigkeit“ einfach οἶον einsetzt“* (p. 133), mais il oublie que la forme de l'accusatif ρεῖοις dans N. et P. correspond à *κατάπρυχον*, tandis que οἶον, le génitif, dans B. et E. est employé pour ἀθετοῖ. De là son changement erroné et non nécessaire, *μὴ τ' (= τὸ) ἀθετοῦσι* (au lieu de *μὴ τ' ἀθετοῦσι*). Οἶον n'a donc pas été employé au lieu de ρεῖοις, mais ρεῖοις est associé avec *κατάπρυχον* (cf. *τὸ θεριόν*); le vers signifie: qu'ils boivent de l'eau fraîche et ne dédaignent pas le vin.

Dans la description d'octobre, la forme *τρεῖσι*, qui provient de *τέρεσι* (N. 934, P. 779) par métathèse, est devenue *θρεῖσι* chez E. (1078) et chez B.

On rencontre un génitif remarquable dans la description de novembre: *τοῦ καιροῦ*. Dans B. se trouve: *ἀπὸ τοῦ εἰς τὴν γῆν τὸν ἀπόρον μου καὶ ἀπομεροῦ θερίσω*. Keil veut lire *ἀπὸ μέρους* = pour moi (dans ce cas ce devrait être: *ἀπὸ μέρους μου*) ou bien *ἀπὸ καιροῦ* = en temps utile. Je crois pourtant que la leçon de E. 1083, N. 939 et P. 784 doit être conservée: *καὶ τοῦ καιροῦ (= l'année prochaine) θερίσω*.

Décembre a été décrit complètement dans E. et B. Le ms. P. (787 sq.) s'est tiré des difficultés de la même manière que dans la description de mars: *καὶ εἰς τὸ ἐρεῖ τον το χέρι εἶχεν* (ms.) *ῥαβδὸν καὶ εἰς τὸ ἄλλον του χερὶν μετὰ χορμύτων*. N. 943 sq., tout en n'étant pas exact, approche cependant du texte de B. et E. par *ἐβόταξεν ῥαβδὸν*. Dans B., on trouve *ἐβόταξεν ἀπόρον μετὰ τὸ διδάξιν* (l.: *διδάξιν* = bissac), *ῥαβδὸν μετὰ τὸ βορζίριτι*. Keil veut en former deux vers, mais alors il manquerait un certain nombre de mots. E. 1087 donne un vers plus intelligible: *ἐβόταξε ἀπόρον μετὰ σακκί, ῥαβδὸν μετὰ τὸ βορζέριτι* (l. *ἐβότα*). L'inscription de ce mois-ci fournit une nouvelle occasion au copiste de N. d'appliquer son procédé en fabriquant comme il l'a fait pour la description de *Μακροβρυμία* (voir ci-dessus § 15) deux vers qui n'ont rien de commun avec les vers correspondants des mss. E., B. et P.

Chez Eustathe il y a une grande similitude entre les descriptions de novembre et de décembre (voir ci-dessous); ceci peut provenir de la confusion des textes en ce qui concerne ces deux mois.

L'inscription de janvier diffère dans les quatre mss.: *πῶς κερήγος μὴ κάθεται* (N. 951 *δικαθέξεται*), *τὸν χρόνον του διαβάσει* N. 951, *τ.χ.μὴ διαβαίη* E. 1096, *τ.χ.μὴ βαδίση* P. 795, *τ.χ.μὴ ν*

τὸν (χαρὰ, corr.) χάρι B. — Keil en dit: „richtig allein nach B. τὸν χρόνον μὴ τὸν χάρι.” (p. 135). En tout cas, ces mots n'ont rien d'absurde et je ne puis pas m'expliquer l'expression: „passer le temps” qui se trouve dans E., N. et P. L'analogie entre E. et B. est visible dans le deuxième vers: ἀλλὰ ὁ καιρὸς στρογγύζει τὸν χρόνον (N. 952 ἀλλὰ καιρὸς στρογγύζει τὸν χρόνον) τρέχει εἰς τὸ πρῆναι (P. 796). E. et B. donnent: ἀλλὰ ὁ καιρὸς ἐγγίζει τὸν (E. ἐγγίζει τὸν). Les deux verbes peuvent être admis tous les deux: le temps „lui crie” ou bien „s'approche de lui.”

Février manque dans B., tandis que à cet endroit E. et P. sont identiques; dans N. manque le vers E. 1099, P. 798: ἄρθρον ὅλον γέγοντα (γηραιὸν) τῇ τριχῇ καὶ τῇ ὀψει. —

Il existe certes une étroite parenté entre les descriptions des mois dans le roman de Libistros et celles que donne le quatrième livre d'Eustathe Macrembolitès (Eust. IV 5—19)¹⁾. Le dernier entre dans beaucoup plus de détails sur les vêtements, etc., mais l'essentiel de la description est identique dans notre roman à celle d'Eust. Les quelques différences qui existent sont les suivantes.

Avril: chez Eust. il y a aux pieds du berger une chèvre qui met bas; le berger joue de sa flûte un ἐπιτόκιον. Dans le roman de Libistros il excite des moutons.

Juin: chez Eust. il a une faucille à la main et moissonne. Dans le roman, il tient des fleurs à la main, et rien n'indique l'idée d'un faucheur. Keil suppose que la faucille était mentionnée dans les vers qui manquent dans P. et B. Nous avons déjà vu que dans le vers qui s'est conservé dans E. et N. (E. 1047, N. 906), il n'est pas question de faucille et que toute indication relative à un moissonneur fait défaut; juin y est représenté étendu dans un pré au milieu d'une profusion de fleurs. La faucille est d'ailleurs réservée pour juillet.

Juillet: Dans le roman juillet est figuré comme ὅλος ἀνασχομυτομέρος, c'est-à-dire les manches retroussées. En comparant la description d'Eustathe, on voit que ce ne sont pas les manches qui sont retroussées, mais tout le chiton autour des reins: au reste il est tout à fait nu ὅλοανασχομυτομέρος ne se rapporte donc pas aux manches, mais à la tunique: „complètement enroulée (autour des reins).”

Novembre et décembre: ont un aspect presque identique. Chez Eust., novembre est un paysan mal vêtu, le visage brûlé par le soleil; il traverse les champs avec sa charrue attelée de boeufs; la main droite appuie le soc dans le sol; la main gauche tient un aiguillon. Décembre, dit Eust. (IV, 14), ressemble exactement au précédent (ὁ μετ' αὐτὸν κατ' αὐτὸν τὸ σχήμα), seulement son visage est moins noir. Dans la main gauche, il tient une corbeille de blé, qu'il sème de la main droite (τὸν ἐν τούτῳ σῖτον ἐξήγει). Dans le roman de Libistros, novembre n'est pas un laboureur, mais un semeur, et décembre représente l'un et l'autre à la

¹⁾ Krumbacher. Byz. Lit. Gesch. § 313, 9

fois; selon les versions les plus détaillées (E. et B.) il tient un semoir et un aiguillon (*βορζέρρι*); dans Eust. c'est au contraire novembre qui tient un aiguillon (*βορπλήγα*). Il y a donc un certain désaccord dans la reproduction des deux mois qui, selon Eust., se ressemblent tellement; ce qui est encore souligné par le fait que le mètre, etc. dans la description de décembre n'est point irréprochable

L'influence de la représentation franque se fait sentir pour janvier. Janvier est un chasseur et le poète se sert par conséquent pour le caractériser des mêmes mots qui décrivent ailleurs Libistros, le chasseur: *συνλὶν ὀπίσω τον ἔτρεχερ (ἔδωρερε) καὶ ἐβάσταζε (ἐκράτει) γεράκιον*, (cf. E. 21 sq., N. 39 sq., P. 13 sq.), | *γαρὶν ἐκαβάλλικερερ, ἐβάσταζε γεράκιον*, | *καὶ ὀπίσω ἀκολούθα τον (τον ἐκολούθησε) συνλὶν μὲ τὸ λητόριον* (cf. S. 2381 sq., E. 3294 sq.). Ici a été introduit le faucon, oiseau de chasse préféré en occident; dans Eust. janvier tient le butin, un lièvre, dans la main.¹⁾

§ 17

La troisième face du château est ornée de douze personnifications de l'amour (*Ἐρωτιδόπορτα*) qui sont: *Ἰσχυρότης, Ἐπώληψις, Ἰγρόπη, Φιλία, Στοιργή, Ἐρθέμησις, Ἰνέμησις, Εὐντολήφια, Ἰκροαιότης, Εὐδιακρισία, Μακροφρυγία (Μακροθυμία), Ἰραμονή*. Les quatre premières figures manquent dans le Scal.; ce ms. commence justement par l'inscription sur le papier que *Στοιργή* tient à la main.

Dans cette partie du roman, le texte des mss. a été très brouillé et même en les comparant au autres codd., je n'ai pu corriger plusieurs leçons vides de sens. Les copistes s'y sont pris en vérité d'une façon bien arbitraire. Celui de l'Esc. remplace le distique d' *Ἰγρόπη* par un tercet; la troisième ligne a été empruntée à la description de *Φιλία* qui suit à *Ἰγρόπη*, mais on ne retrouve pas ce vers à la place qui lui revient dans la description de *Φιλία*; il n'y a même pas trace de ces vers dans N. ni dans P.

Dans E. et P., *Εὐδιακρισία* est nommée tout à fait faussement *Ἰδιακρισία* (F. 1145, P. 840). Mais dans E. et dans S. on trouve du moins des vers qui se rapportent à *Εὐδιακρισία*: N. et P. s'accordent en omettant quatre lignes, en sorte que les vers sur le papier de *Μακροφρυγία* sont attribués à la figure d'*Εὐδιακρισία*. Le ms. E. a souffert aussi de confusions: c'est probablement par erreur que le premier vers d'*Εὐδιακρισία* se répète dans la description de *Μακροφρυγία*, suivi des vers qui s'y rapportent. P. semble oublier la figure de *Μακροφρυγία* et fait l'impression de ne nommer que onze des douze Érotés. Par contre, le copiste de N. a remarqué son erreur et a tâché de la corriger en ajoutant *Μακροθυμία* à la fin, après *Ἰραμονή*. Ayant déjà fait usage

¹⁾ Voir, pour la bibliographie des descriptions des douze mois Krumbacher. *Byz. Lit. Gesch.* p. 753 sq.

des *χράματα* de *Μαχροθυρία*, il fabrique trois vers pour une inscription, à savoir une glorification de la longanimité, dans le même sens que les vers de la Vertu *Μαχροθυρία*, mais sans aucun rapport aux vers que S., E. et P. consacrent à cet *Ἐρωτιόποινον*.

Ces exemples montrent que maintes corrections erronées se trouvent dans le texte des Erotidopoula; seul le ms. S., autant qu'il traite ce sujet, donne en général un bon texte.

III Ἐρωτιός DE LA JEUNE FILLE RHODAMNE

§ 18

Aux yeux de Libistros, Rhodamné est la plus belle fille du monde; S. 1273—1301, E. 2379—2438, N. 2108—2138, P. 992—1007 chantent les louanges de son visage dans le style des physiognomistes. Des descriptions semblables se trouvent dans l'Achilléide (éd. Wagner 800, éd. Hesselting ms. L. 538 sqq.) et dans les *Ἐρωτοπαίγνια* (éd. Hesselting et Pernot 336 sqq.). Un visage de pleine lune, dans lequel tout est des plus belles proportions: le front est blanc comme neige, les sourcils ressemblent à des ailes qui s'envolent du corps, on peut se mirer dans les yeux noirs et vifs comme dans un miroir limpide ou dans l'eau d'une rivière, les érotas ont placé le nez exactement dans le centre du visage comme une petite colline au milieu de la plaine, les lèvres minces sont rouges comme la rose qui s'ouvre le matin. Selon le traditionnel idéal de la beauté classique (que l'on se rappelle p.e. la Vénus de Milo), le menton est rond, c'est-à-dire énergique, fort dodu: *στρογγύλοεμμορφοποιόγυρρος* se trouve aussi comme adjectif élogieux par rapport à une jeune fille dans Achill. éd. Wagner 820, éd. Hesselting ms. L. 555, Belth. Chrys. 705, et Imb. Marg. éd. Lambros 52. E. 2429 sq. et P. 1002 sq. vantent également la petitesse de la ravissante bouche; ces vers ont échappé aux copistes de S. et de N., évidemment à cause d'un homoioteleuton de deux endroits voisins, qui finissent par *χαρίεις*.

L'endroit où il est question des sourcils est altéré. P. l'a passé. L'image que donnent les autres mss. n'est pas claire: des ailes s'envolent du visage, dans E. elles sortent même du menton. Ce passage doit provenir d'une description qui se trouve ailleurs; je veux parler de Belth. Chrys. 698, Achill. éd. Wagner 814 (corr.: *μέσα ἀπὲ τὸ ὀφθαλμία της οἱ Ἐρωτες δοξέουσιν* = ms. V. 814) = éd. Hesselting ms. L. 549, La Belle Bergère éd. Legrand 19 sq. (les yeux de la douce vierge contiennent des Erotas qui lancent leurs flèches), Belth. Chrys. 711 (il lui sortent pour ainsi dire des Grâces du corps même).

Le copiste de l'Esc. atteint l'exstase quand il raconte que la terre n'a jamais produit une fille plus belle et, pour exprimer son admiration, il écrit vingt-quatre vers de son propre crû, très maladroits d'ailleurs. De toute évidence les vers E. 2382—2407 ne sont que versification de copiste.

IV. *Ἐκγοναίς* DU JARDIN DE RHODAMNÉ

§ 19

Le jardin de Rhodamné (S. 1312—1370, E. 2448—2511, N. 2149—2203, P. 1014—1065), *τὸ μεσοκλήτιον*, est un vrai coin du paradis: tous les arbres et toutes les plantes y fleurissent et embaument. Le bassin est tout entier de verre: les parois, le fond, les tuyaux sont de verre. Au milieu se dresse une statue, couleur de rubis, portant sur le *χρυσόν* une inscription, qui prédit la séparation de Libistros et de Rhodamné. Autour du bassin se trouvent des statuettes de verre, représentant des enfants qui pêchent, dansent, plongent, etc. Une vigne, également de verre, étend ses pampres au-dessus du bassin du côté droit; l'eau peut pénétrer par les racines dans toutes les branches. Quand elles ne sont pas remplies d'eau, les fruits ont l'air de n'être pas mûrs, et quand l'eau monte dans l'arbre, les raisins semblent mûrs. Sur toutes les branches sont perchés des oiseaux, tellement naturels qu'ils semblent vivants.

Cet arbre en verre, de même que l'arbre en mosaïque du palais d'Eros (voir § 14, *Ἐκγοναίς* I) est inspiré de l'arbre bien connu en métal précieux, peuplé d'oiseaux chanteurs, de la cour de Byzance (Psichari, *L'arbre chantant*, dans les: *Mélanges Chatelain*); on le rencontre aussi dans l'Achilléide (*ἔταυρος πλατύνης*: Achill. éd. Wagner 739 sqq. = éd. Hesseling ms. L. 507 sqq.).

PARTICULARITÉS GRECQUES ET FRANQUES

§ 20

On peut noter dans le roman de Libistros et Rhodamné beaucoup de traits grecs-byzantins. Les *Ἐκγοναίς* sont empruntées aux romans sophistiques (voir § 14). La vieille femme avec ses arts magiques est une figure toute orientale; elle a des accointances avec les démons et pratique l'astrologie: elle fait même descendre les étoiles¹⁾ pour causer avec elles (ou les „traire”: S. 1642, E. 2515, 2522); les démons se transforment en cheval et en chameau pour l'aider: elle se sert d'un anneau magique qui fait tomber mort immédiatement quiconque le met au doigt²⁾. Des chevaux magiques survolent en un instant la mer avec leurs cavaliers. Cette sorcière (*Σαρκαίρα*: voir § 21) est native d'Egypte, le pays de la magie.

Le cérémonial byzantin règne à la cour d'Eros et du roi Chrysos. La façon d'introduire Libistros auprès du *βασιλεὺς* Eros, a déjà été mentionnée (voir § 14). Libistros, vainqueur après le combat d'Argyrokastron,

¹⁾ Cf. Hausrath und Marx, *Griechische Marchen* (Jena. 1913) p. 224: Hexen den Mond herabziehend, une reproduction chez p. 220: elle peut faire descendre les étoiles du ciel (Apuleius, *Métamorph.* I)

²⁾ Cf. la pomme dans Callim et Chrys. 1304 sqq

est proclamé βασιλεύς: quatre archontes le dressent sur un bouchier et le portent en cercle, tandis que le peuple crie la formule usuelle: πολλὰ τὸ ἔτι (tout comme plus tard, quand Libistros et Rhodamnè reviennent dans le pays: πολλὰ τὸ ἔτι καὶ καλὰ, πάσης γοργιῆδος ἔξω).

Dans le roman de Libistros, il y a une différence entre βασιλεύς et ῥήγας (ῥήξ, ῥέξ): ce n'est pourtant plus la différence byzantine. A Byzance, le titre de βασιλεύς était réservé exclusivement à l'homme qui exerçait le plus haut pouvoir, à l'empereur. Ainsi, dans notre roman, Eros est nommé: αὐθέντης βασιλεύς; de même ce titre est constamment donné au roi Chrysos: ὁ βασιλεύς τῆς γῆς Ἰσχυροζώστου (et τὸν αὐτοζωάστου) et au roi Berderichos: ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεύς. Les autres monarques portent le titre de ῥήγας (ῥήξ, ῥέξ): Libistros est ῥήγας τῆς γῆς Αἰθάρθου, Klitobos est le neveu du roi d'Arménie: ῥήξ τῆς Ἰουερίας. Une fois seulement Libistros est nommé χόρος Αἰθάρθου βασιλεύς, E. 701 et N. 578, mais, à ce même passage, on trouve dans P.: τοῦ ῥηγός (P. 448). Ce n'est qu'après avoir été proclamé successeur et co-régent de Chrysos que Libistros porte le titre de βασιλεύς (et Rhodamnè de βασιλοῦσα). Bien que l'idée d'un seul βασιλεύς n'existe plus ici, il y a cependant, comme on le voit, une certaine différence entre βασιλεύς et ῥήγας.

Où fait-il situer Argyrokastron, le Château d'Argent, résidence de Rhodamnè? Rhodamnè a été appelée par Krumbacher: eine indische Prinzessin (*Byz. Lit. Gesch.* p. 862), eine orientalische Fürstentochter (*id.* p. 863), par Diehl: une princesse indienne (*Fig. byz.* II, p. 340; cf. *id.* p. 347: la cour orientale du père de Rhodamnè, p. 348: Rh. n'est même pas chrétienne), par Burv: daughter of an Indian king (*Rom. of Chiv.* p. 11, 15), tandis que M. Voutièridis raconte aussi que la princesse vit dans l'Inde (*Ἰστορ. ζωγ.* p. 134). Cette conception est fondée évidemment sur un seul passage du ms. N.: à savoir N. 334. Dans l'édition de Wagner, on lit ici: νόρος Ἰνδίας; mais dans le ms. il est clairement écrit: νόρος σερβανίας. Les endroits correspondants dans les mss. E. et P. indiquent la correction de ce σερβανίας: c'est-à-dire ἰθινίας. La conjecture (Wagner—Bikélas) ἰνδίας ne se trouve confirmée dans aucun autre passage; par contre la combinaison νόρος ἰθινίας est une expression très usuelle.

Dans S. 1132. E. 2232 et N. 1966, Rhodamnè dit à son père, Chrysos: „La race latine aime les vaillants, la vaillance.” (Dans P. elle dit au même endroit: „J'aime la race latine des vaillants:” P. 896)¹⁾. Dans S. 2044 et E. 3217, Rhodamnè dit à son père: „Rassemblez toutes vos races latines.” (Cet endroit manque dans N. et P.). On peut donc croire que Chrysos est roi d'un pays latin et que Rhodamnè est une princesse latine, tout comme Libistros est prince d'un pays latin (voir § 21).

Les deux princesses d'Argyrokastron sont très différentes l'une de l'autre.

¹⁾ Cf. Krumbacher. *Byz. Lit. Gesch.* p. 864, note.

Mélanthia est le type de la femme orientale et dépendante : on dispose d'elle et elle reste passive ; Libistros a le droit de marier d'après ses propres vues la soeur de son épouse à un de ses amis. La figure de la reine, la mère de Rhodamné, reste de même dans l'ombre : son nom même n'est mentionné qu'en passant. Quand Rhodamné s'éveille tellement effrayée par son rêve qu'une confusion générale s'élève dans le palais, l'auteur ne dit pas un mot de sa mère, mais il fait intervenir son père et c'est lui qui vient demander ce qui se passe. Le caractère de Rhodamné forme un grand contraste avec celui des autres femmes : sa franchise et son indépendance sont empruntées à la civilisation occidentale. C'est une figure bien caractérisée, nettement dessinée, pleine de traits charmants. Avec quelle habileté elle raconte son rêve d'abord à l'eunuque, ensuite à son père ! Quelle délicatesse dans le passage où elle est forcée de s'avouer que les lettres attachées à des flèches, lancées par le chevalier inconnu, ne sont point destinées à l'une de ses compagnes, mais bien à elle même. Comme elle est attachante dans sa colère contre Libistros qui ose lui demander d'autres faveurs, et dans le repentir qu'elle montre de l'avoir châtié sévèrement en le laissant sans réponse. Quelle fermeté lorsqu'il s'agit d'imposer sa volonté à propos de son mariage. Plus tard son caractère ferme et indépendant se montre de nouveau quand elle ne veut pas démentir de sa décision d'imposer à Berderichos et à ses parents un délai de quatre ans durant lequel elle tiendra une auberge, afin de pouvoir apprendre le plus souvent possible des nouvelles sur Libistros. C'est encore un passage délicieux que celui où elle ne peut pas croire tout de suite à son bonheur, en entendant Klitobos lui raconter que Libistros est vivant et qu'il va venir.

Le contraste est frappant entre l'héroïne au caractère énergique et le héros du roman : Libistros comme les héros des romans sophistiques est un homme mou, toujours prêt à gémir et à pleurer. S'il s'agit de courir un risque, c'est un ami qui doit tirer pour lui les marrons du feu. Ainsi c'est Klitobos qui doit traverser le premier la mer sur le cheval magique de la vieille femme, car Libistros a peur.

Les citations et les passages célèbres des auteurs anciens qu'on rencontre souvent dans les romans des sophistes, font défaut dans le roman de Libistros. La religion non plus n'intervient nulle part. Aussi l'opinion de Ch. Diehl (*Fig. Byz.* II, p. 348), que Rhodamné est une princesse païenne, non-chrétienne, est-elle dénuée de tout fondement, car, dans tout le roman, il n'est pas dit un mot de sa religion : seule cette conception peut être fondée sur le passage erroné de N. 334, que j'ai traité ci-dessus. Je ne crois pas qu'à cet égard on ne puisse attribuer aucune importance au terme *ἢν εἶσαι χοῖταινί*, par lequel Libistros implore la pitié de Rhodamné (S. 702, N. 1598) ; cf. *ἢν εἶσαι χοῖταινός* S. 1455, E. 2599, P. 1141 (N. ms. 2296 : *δάσπε, ἢν εἶσαι καλὸς φίλος ὀρθοδοξότος*) et *χοῖταινέ* S. 932, E. 2014, P. 1701. C'est le terme consacré qu'on emploie en implorant la pitié de quelque personne.

On trouve maintes fois dans le roman des ressemblances avec la poésie populaire des Grecs. Une d'elles est insérée par M. Politis dans ses *Ἐλλογαὶ ἀπὸ τῆ τραγῳδίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ*, Athènes 1914, p. 247, à savoir N. 3245—3256 (S. 2647—2658, E. 3815—3826; P. manque); c'est un des *κατελόγια* et *μοιρολόγια* comme on en rencontre ailleurs: S. 626, 823, 2630, E. 1734, 1905, 3796, 4057, N. 1531, 1715, 3228, P. 1658. (2443), 2532.

A côté d'une grande sensibilité pour la nature et l'idée qu'elle prend part aux douleurs des hommes, auprès de peintures précieuses comme celles des *ἐξοργώσεις*, perce une certaine rudesse qui nous surprend. M. Hesseling (*Uit Byzantium en Hellas*, p. 73) a déjà attiré l'attention sur la façon dont Rhodamnè compose le cordon qu'elle envoie à son amant: elle assure que, pour le tresser, elle s'est arraché les cheveux jusqu'à la racine! Notons encore le fait du meurtre barbare de la sorcière: Libistros la perce d'un coup d'épée, à la simple prière de Rhodamnè, lui qui avait promis à la malheureuse de lui pardonner et même de la récompenser.

Un trait grec se présente quand Rhodamnè ne se déclare convaincue que lorsqu'elle a reçu une lettre de Libistros qui est accompagnée d'un anneau; alors elle lui envoie aussi un anneau. Il est vrai que le rendez-vous imploré par Libistros ne lui est accordé que quelques jours plus tard, après que la bien-aimée ait encore une fois surmonté son courroux: ces hésitations peuvent être attribuées à une certaine timidité de sa part, mais elle n'en consent pas moins au rendez-vous, puisqu'ils sont liés l'un à l'autre par l'anneau qu'elle a reçu de lui (cf.: La séduction de la Jouvencelle, et L'anneau des fiançailles: H. Pernot, *Anthologie*, p. 77, 141).

M. Hesseling (*Uit Byzantium en Hellas*, p. 78) a déjà signalé la chasteté du poème en l'opposant au roman sophistique. Les situations scabreuses sont racontées avec un souci de délicatesse. Le poète glisse sur le récit du rendez-vous des amants au cours de la partie de chasse. Les relations de Klitobos avec la femme de Persès étaient de caractère licencieux, à en juger par la colère du roi; mais le poète n'en donne aucun détail. La fin du poème laisse supposer qu'après la mort de Persès la veuve s'est remariée avec son amant et ceci est grave pour un Grec, car les secondes noces sont considérées par l'église orthodoxe comme admissibles, mais peu désirables (Hesseling, *Uit Byzantium en Hellas*, p. 72).

On ne peut relever dans les expressions beaucoup de traces de l'influence des Francs.¹⁾ Krumbacher (*Byz. Lit. Gesch.* p. 863) a fait remarquer *λίσιος*. Le nom de lige a été inséré dans la langue grecque avec l'institution franque de la vassalité; dans le roman de Libistros, *λίσιος* (et P. 295 *λισιώρομαι*) ne se trouve que dans un sens métaphorique de vassal, c'est-à-dire serviteur d'Eros (voir le glossaire s. v.). L'idée du duc est également d'origine franque: Libistros parle deux fois à ses *toparques* et *dorxades*.

¹⁾ Quant au nom de Berderichos, voir § 21

La coupe des cheveux porte le cachet franc. Libistros est imberbe et porte les cheveux coupés tout autour (*ἀγέριος, τογέρον ζορμερέος*; Diehl traduit à tort: les cheveux coupés en triangle: *Fig. byz.* II, p. 338). Ce sont les cheveux *γράφειζα ζορμερέα* du vers 102 de l'Achilléide (ms. L. 35).

La coupe des vêtements est qualifiée à deux reprises de latine. Rhodamnè porte des *ῥοῦχα λατινικά* (P. 1769, *λατίριζα* S. 1072 et N. 1890; E. 2150 a *ζόζζιζα* au lieu de *λατινικά*). Et Ἰλατιῆ porte une robe de coupe latine: *ῥοῦχον λατινόζοπον* E. 322, *λατιροζόζοπον* P. ms. 2791 (dans le ms. N. il y a à cet endroit: *παρερμούρωτοπον*, N. 461).

LES NOMS PROPRES

§ 21

En général il ne faut pas attacher une grande importance aux noms propres: il ne faut s'y référer qu'avec précaution, la démarcation entre des noms vraiment existants et la fantaisie du poète étant souvent très difficile à déterminer. Voici les observations qui peuvent être faites sur les noms propres du roman de Libistros.

Λιβίστρος, le héros du roman, est prince (roi, toparque) de *Λιβερθός*. Le ms. P. désigne Libistros comme *λατίρος*: P. 9 *λατίρος ἦτορ ἐγγεῖς ἀνάπτοιος ἀπὸ χόρον*. N. 35 donne *ἄρθροπος* au lieu de *λατίρος*. Ce vers est le commencement du ms. E.; le copiste écrit ici: *Λατίρος ἦτορ ὁ ἐγγεῖς παρόξενος ἀπὸ χόρον*. Il résulte de la confrontation de ces trois leçons que le premier mot de ce vers était altéré et que les copistes ont dû se tirer d'affaire par leurs propres moyens. Se basant sur les syllabes encore lisibles et sur leur ton, les copistes de l'Esc. et du Par. ont formé Aftinos et Latinos. On peut douter que ce soit bien le mot *λατίρος* qui ait été écrit originairement à cet endroit.

Le second endroit où Libistros est nommé un Latin, semble aussi avoir été endommagé. P. 26 donne: *τὸ ἐξοῖται ὁ παρόξενος ἐξεῖρος ὁ λατίρος*; tandis que dans l'Esc., qui autrement est très détaillé et correspond en général avec P., tout le vers manque et dans N. le vers n'est que fragmentaire: *τὸ ἐξοῖται ἐξεῖρος σιρατιώτης* (N. 49). C'est donc très probable que le vers de P. a été fabriqué par le copiste. Il est indiqué deux fois que Libistros est prince d'un pays latin: E. 540, P. 299 (N. manque ici), et S. 202, S. I 190, E. 1325, N. 1177, P. 1310. Probablement que Libandros était considéré comme un des états fondés par les Francs en Orient.—(Gidel, *Etudes*, p. 162, parle de Libistros, prince de Libyandrie).

M. Voutiérdis (*Ἰστορ. λόγος*, p. 138 note) a rencontré le nom de Libistros une fois dans le Voyage de Mazaris (*Ἐπιδημία Μέζαρι ἐν Ἰδορ*, publiée par Boissonade, *Anecdota graeca* 3 (1831) 112—186, et par Ellissen, *Analekten* 4 (1860)); il suppose que l'auteur fait allusion au

héros du poème homonyme: οἷός γε τοῦ κατὰ Λατίουσις Ὀροζερτίου (un jeu de mots avec le nom d'Innocentius) τοῦ τὰς γούρας πεπηγομέρου, τοῦ ἀταδέλγου, τοῦτον τοῦ εὐζότου Λιβίστου (Boissonade III, 146).

Les textes de Mavrophydis et de Wagner et les descriptions du roman donnent la forme *Λιβίστρος*. Lybistros; j'ai préféré la forme *Λιβίστρος*, Libistros, comme forme neutre en donnant le son i, tant qu'à mon avis il n'y a pas de raison à donner un son i fixé, dû à une étymologie plausible du mot.

Κλιτοβός (Κλιτοβός) est natif de *Λιταβία*; ce dernier nom nous rappelle la Lithuanie: *Λιταβία* est cependant une partie de l'Arménie. Le copiste de N. embrouille le nom de Klitobos et celui de sa patrie: il écrit *Κλιτοβία* = pays de Klitobos (N. 2315, 3638), mais, dans le prologue, il dit τῇ *Λιταβίῳ* χώρῃ (N 13). La forme *Λιτοβία* E. 4215, doit provenir d'une confusion du même genre; E. 2618 donne *Λιταβία*.

On peut se demander s'il existe un rapport quelconque entre le nom *Κλιτοβός*-*Κλιτοβός* et celui de *Κλιτοφών* (Gidel écrit toujours Clitophon) dans le roman d'Achille Tatius.¹⁾ Klitophon, qui vient de Tyr, croit que Leucippé, sa bien-aimée, est tuée et il consent à épouser à Éphèse Mèlité, femme de Thersander, que l'on croit mort dans un naufrage. Mais le mari perdu revient et fait enchaîner et emprisonner Klitophon. Cependant, Mèlité a soin de l'aider à s'évader. Il y a sans doute quelque rapport entre l'histoire de Klitophon et celle de Klitobos. Klitobos est emprisonné par le père de Myrtané et plus tard il court un grand danger à cause du retour de Persès, le mari de Myrtané, mais il réussit à s'enfuir avec l'aide de Myrtané. Le nom de Mèlité (*μέλι*) rappelle le nom de la sœur de Rhodamné, Mèlanthia (ce nom se rencontre aussi dans le roman de Digénis: Dig., éd. Gr. Ferr. V 68), mais le rôle joué par Mèlité est bien plutôt analogue à celui de Myrtané, quoique les motifs de leurs actions soient différents. Il est probable que l'auteur du roman de Libistros et Rhodamné ait été influencé par un vague souvenir de l'histoire de Klitophon et Mèlité du roman de Tatius lorsqu'il a choisi les noms de ses deux principaux personnages.

Le phénomène linguistique d'une forme avec *γ* et d'une forme avec *β* (*Κλιτοφών* et *Κλιτοβός*), se retrouve aussi dans le nom du roi d'Égypte:

Βερερκίχος. Evidemment, ce nom n'est autre que le nom latin Fredericus. Dans le roman de Libistros, on trouve en général la forme *Βερερκίχος* dans les codd. S., N. et P.; à côté de cela *Βερερκοῦχος*, S. 1149, N. 1987 (Ferderuchus), *Βερερκίχος* N. 1984 (Federicus), *Βερερκίχος* P. 900, 908, etc. (le ms. donne presque toujours cette forme, sans que Mavrophydis l'annote; par exemple P. 1871, 1971, 1976, 1981,

¹⁾ Rohde. *Der griechische Roman*, 3me édition, 1914, p. 498 sqq., Krumbacher, *Byz. Lit. Gesch.* p. 861.

1989, 2040, 2109, 2189, 2210, 2216, 2219, 2226, 2235, 2241, 2253, 2258, 2282, 2298); dans le cod E on trouve partout les formes *Φερδερίχος* et *Φερδερίγος*, à l'exception de E. 3075 *Βερδερίχος* et E. 2250 *Βερδερίγος*. Il est curieux de remarquer que les copistes aient adopté la forme avec B pour rendre la forme latine avec F.

M. Schönfeld (*Wörterbuch der altgermanischen Personen- und Völkernamen nach der Ueberlieferung des klassischen Altertums bearbeitet*, Heidelberg 1911, p. 86) nous apprend que le nom de Ferderuchus (cf. *Φερδεροῦχος*) dans deux versions d'Eugippius (*Vita Sancti Severini*) est constamment rendu par Fredericus: ces deux versions ont remplacé ce nom par la forme bien plus connue de Fredericus, qui donne en latin -ric(h)us et en grec -ριχος ou -ριγος (voir Schönfeld, o.l. p. 50). Pour l'origine germanique du nom, voir Krumbacher, *Byz. Lit. Gesch.* p. 864: „Von den Personennamen des Gedichts ist nur einer fränkischen Ursprungs, ... denn *Βερδερίγος* ist offenbar ein gräzisierte Friedrich," et Bury, *Rom. of Chiv.* p. 11: „Berderichos, that is Bertrich."

On rencontre le nom sous plusieurs formes en grec. Chez Trinchera, *Syllabus graec. membr.*, se trouvent les suivantes: *Φρεδ(θ)ερίζον* p. 339, 402, 411, 416, 418, 530, *Φρεδερίζοῦ* p. 408, *Φεδερίζον* p. 424 (cf. *Βερερίγος* N. 1094), *Φερεδερίζον* p. 358, *Φρεδοριζόν* p. 377, 385, 390, *Φοιδερίζον* p. 404, *Φοιλδερίζον* p. 380 (395); toutes ces formes datent de la première moitié (1200—1257) du treizième siècle et sont des traductions du nom latin Fridericus, Fredericus ou Federicus. La Chronique de Morée mentionne Frédéric II sous le nom de *Φρεδερίγος* dans le cod. H. du quatorzième siècle, et *Φερεδερίγος* dans les mss. du quinzième et du seizième siècle (*Chron. of Morea*, éd. John Schmitt. 5956, 5971, 5974, 6783).

L'eunuque dans les mss. S. et P. s'appelle *Βέταρος*; son nom se présente toujours au vocatif: *Βέταρε*, et une fois seulement au nominatif: dans P. après le vers 1437 il se trouve écrit à l'encre rouge l'indication *ροῦθεῖ ὁ Βέταρος τῆς κόρης*. Pour P. 1426 le ms. écrit incorrectement: *Βέταρε*. N. emploie la forme *Βέλταρε*; *Βέταρε* N. 1918 manque dans le ms., il doit avoir été emprunté par Wagner-Bikélas aux mss. S. ou P. Le ms. E. évite le nom de l'eunuque et le remplace par *δοῦλε* ou *ἄρθρωτε*, tandis que S. I 201 et P. 1321 écrivent *ἀνδρία*.

Le nom de *Πέρσης* (*Πέρσης*) veut bien dire: l'homme de Perse (*Περσία*, *Πέρσης*); peut-être y avait-il là originairement un nom propre persan, qui par sa forme curieuse a présenté une difficulté aux copistes.

Les noms propres féminins sont tirés pour la plupart de noms de fleurs: *Ῥοδάκη*: *ῥόδον*; *Μροτάκη*: *μόρτη*; *Μελανθία*: *μέλι-ἄνθος*. Le nom de *Ἐνροστία* = *Ἐνροστία* dans S. est rendu par *Ἰμιοστία* ce qui est une faute; et le nom de *Μροτάκη*: a été mal interprété par le copiste du Scal: il a considéré la lettre ρ comme un changement phonétique d'un λ et a associé ainsi le nom avec *μύλος* au lieu de *μόρτη* (cf. *μυλοπάροχος*!), de sorte qu'il écrit dans le vers 1519: *Μυλάρη*.

Χρυσός, le roi d'Or, règne à Ἀργυροκάστρον, le château d'Argent (τὸ Κάστρον τὸ Ἀργυρό(ν)ρον); les deux noms se rencontrent dans les contes bleus. Argyrokastron est encore aujourd'hui un nom de ville (Krumbacher, *Byz. Lit. Gesch.* p. 862, note). — Gidel (*Etudes* p. 151) appelle la princesse d'Argyrokastron : Rhodamné, princesse d'Arménie, et c'est aussi le nom du roi qu'il n'écrit pas bien : Chrysès au lieu de Chrysos.

Βαβυλών, Βαβυλώνια, d'où vient le marchand avec la vieille femme, est Babylone en Égypte¹⁾; par ce nom on désignait le Caire qui n'en est que peu éloigné et qui, au moyen-âge, en était synonyme. Le marchand est le roi d'Égypte (Ἰγύπτιος, Ἰγυπτία), et la vieille sorcière vient de même de cette terre de la magie (S. 1633, E. 2784, N. 2462, P. 1910). La femme est „noire comme une Sarrasine”; le nom de ce peuple exprime sans doute le mépris qui s'attache à cette personne. Un aspect sombre, un teint noir sont les attributs habituels de la figure misérable de la sorcière ou de la diseuse de bonne aventure; qu'on se rappelle dans le Ἀόρος παρῆλ' περὶ θρόνῳ καὶ εἶτ' la servante de la Ἰνστυρία avec la roue de la Fortune: c'est une vieille femme μαυροὶ, πολὺ τῆς ὄψεως (235), et dans Callim et Chrys la sorcière, qui est traitée de σκεῦος μέλαρομέρον, créature noire, misérable (2578).

DATE ET LIEU DE COMPOSITION DU POÈME ORIGINAL

§ 22

Ni le lieu, ni la date de la composition du roman ne sauraient être exactement déterminés. Les quatre mss. qui nous sont connus, datent du quinzième et du seizième siècles. La forme εἶναι de la troisième personne du singulier, qui est employée dans tous les quatre mss., permet de croire qu'ils n'ont pas été écrits avant la seconde moitié du quinzième siècle (Pernot, *L'indicatif présent du verbe être*, 1896, p. 19).

Le cod. Neap. contient à côté de notre roman le poème de Sachlikis, qui a été édité par Papadimitriou (Odessa, 1896). Celui-ci nous informe (p. 8) que Papadopoulos-Kérameus place le ms. au seizième siècle, bien qu'il rappelle aussi la manière du quinzième siècle. Je ne sais pas si dans le cod. Neap. ces deux poèmes ont été écrits par une seule et même main.

Le cod. Par. a été décrit dans le *Catalogus codicum manuscriptorum bibliothecae regiae* (1740) II p. 568 (codex chartaceus, olim Colbertinus) et, d'après cette description, aurait été écrit au quinzième siècle.

Suivant les catalogues²⁾ de la bibliothèque de Leyde, le cod. Scal. doit être attribué au quinzième siècle. Lambros (*Coll. de rom. gr.*, introduction

¹⁾ Hesselring, *Floris en Blanchefleur in Zuid-Europa (Uit Hellas' Heden en Verleden*, 1927, p. 117—135) renvoie à Crescini, *Il cantare di Fiorio e Bianciflore*, p. 384 sq. et p. 122.

²⁾ Dans le catalogue de 1716, p. 342, et dans le *Catalogus codicum manuscriptorum*, par Molhuysen, 1910, II. — Le cod. Scal. 55 est désigné dans le *Catalogus librorum bibliothecae Lugdunensis*, édit. de Dan. Heinsius, p. 87 comme Liber idiomate barbarogreco

p. LXXXIII) le place au seizième siècle, ce qui est aussi l'opinion de Krumbacher (*Byz. Lit. Gesch.* p. 857).

D'après le catalogue de Miller (voir § 10), le cod. Esc. est du quinzième siècle. Mentionnons encore l'opinion de H. Omont, donnée par Krumbacher dans une note au bas de la page 311 de son étude: *Eine neue Hs. des Digenis Akritas*: „Le Ms. paraît bien plutôt du seizième siècle que du quinzième. J'ai peine à croire qu'il puisse être de la fin du quinzième." M. Hesseling trouve probable que l'Esc. date du 16me siècle (*La plus anc. réd.* p. 1) ou de la fin du 15me (*Le roman de Dig. Akr.* p. 554). Les versions de Digénis et de Libistros dans ce ms. ont été écrites par la même main.

On peut attribuer la forme primitive du roman au quatorzième siècle¹⁾, c'est-à-dire à l'époque où la culture grecque assimilait la culture franque; l'élément franc était adopté par les Grecs, mais l'individualité grecque restait fidèle à ses principes: le caractère essentiel restait byzantin. Après que les Grecs se fussent familiarisés avec les romans occidentaux (Imbérios et Margarona, Florios et Platiaflora), ils avaient commencé à écrire des romans de chevalerie analogues; ces ouvrages, dûs à la fusion du monde grec avec celui des Francs, montrent comment les Grecs ont maintenu leur caractère propre.

Krumbacher (*Byz. Lit. Gesch.* p. 865) indique Rhodes ou Chypre comme lieu d'origine du roman de Libistros. Il penche pour Chypre à cause de quelques particularités dialectales et parce que le cod. S. paraît avoir été écrit dans cette île. Lambros (*Coll. de rom. gr.*, introduction p. XXX sqq. et p. LXXXVII) fait observer que l'écriture du manuscrit S. présente les caractères propres à l'écriture crétoise. M. Hesseling croit que l'auteur de la version E. du roman de Digénis serait originaire d'une des îles de l'Archipel.

Comme les particularités dialectales sont très rares dans les quatre mss. et ne se trouvent pas toutes dans le même ms., il n'y a aucune raison d'admettre que l'un ou l'autre des mss. corresponde à un dialecte spécial (S. *τῆρεuar* = *zîrîuar*, *âzarēi* = *îzarēi*, E. *ἐξῆγγῆθηρα* = *ἐξῆγγῆθηρα*, (*τῆεῖρα*, *τεῖρα*, des formes du verbe *ζῶ* avec *ι*).²⁾ Xanthoudidis, dans son édition de l'*Erotokritos*, p. 368, appelle le roman de Libistros un poème crétois, *Κρητικὸν ποίημα, προγενέστερον τοῦ 1500*: voir aussi son article *Ἰγέρης Λιβίστρος κατὰ τὸ χειρόγραφον ἐδωρικῆς ἀξίας* (*Χριστιανική Κρήνη* I 1913 p. 558).

La langue du roman n'est pas un dialecte: c'est la langue vulgaire médiévale dans laquelle ont pénétré ça et là des expressions dialectales. Je n'en puis dire que ce que M. M. Hesseling et Pernot ont écrit dans leur introduction des *Chansons d'Amour* (*Ἐρωτοπαίγνια*, p. IX): „La langue

¹⁾ En tout cas avant 1415, l'année d'origine (Krumbacher, *Byz. Lit. Gesch.* p. 494) du Voyage de Mazaris dans lequel se trouve le nom de Libistros: voir § 21.

²⁾ Ce sont des formes propres au dialecte chypriote, voir Mondry Beaudouin, *Etude du dialecte chypriote*, 1884, pp. 36, 91, 112.

elle-même ne nous permet aucune localisation précise. C'est une langue commune, avec quelques particularités qui nous ramènent aux îles de l'Archipel." Et il ne s'y rencontre pas non plus d'épisode historique ou de nom de peuple qu'on puisse rattacher à une date fixe.

L'ÉDITION PRÉSENTE

§ 23

J'ai envisagé la possibilité de donner une édition critique du roman. Il faudrait choisir pour base un des quatre mss. en insérant dans le texte même tout ce qui, dans les autres mss., pourrait servir à compléter ce ms. principal, et indiquer le reste au bas des pages. J'ai dû abandonner cette idée. Quant à opter pour une des quatre versions comme ms. fondamental, il ne peut être question que du ms. N. ou du ms. E., à cause de leur état complet. La difficulté de mener à bien un semblable travail réside dans l'inégalité de la langue employée dans les diverses versions. Qu'on se base sur le texte le plus savant ou sur le texte vulgarisé, on doit en tous cas intercaler des passages d'une de ces langues dans l'autre, ce qui conduit à un singulier mélange de langue populaire et de langue épurée (laquelle se rapproche le plus de la forme la plus ancienne du poème). On se heurtera d'ailleurs très souvent à ce genre de difficulté, chaque fois qu'on voudra donner une édition critique des romans grecs-médiévaux. Ainsi, dans les notes de correction au bas des pages, j'ai toujours essayé de faire usage du choix de mots et de formes dont se servit la langue du ms. auquel ces notes appartiennent.

Je veux exprimer ici ma gratitude profonde envers mon maître, M. le professeur Hesseling. Je n'ai jamais fait appel à sa complaisance sans qu'il ne me laissât disposer aussitôt de sa grande érudition et son extrême bienveillance, pour m'aider dans mon travail.

TEXTE DU CODEX ESCURIALENSIS IV *ψ*
22 (FOLIOS 22—138 ET 185—194) A COTÉ
DU TEXTE DES VERS 1—980 DU CODEX
NEAPOLITANUS III Aa 9 (FOLIOS 44—63)
ET DU TEXTE DU CODEX SCALIGE-
RANUS 55 (FOLIOS 1—58 ET 64—133)

f. 44 r. Στίχοι πολλὲ ἐρωτικοί, ἀφήγησις Λιβίστρου,
πῶς ὁ φίλος ὁ Κλιτοβῶς διηγείται τῆς Μυρτάνης.

Πᾶς ἄνθρωπος εὐαίσθητός, ἐρωτοπαιδευμένος,
ἀνατροφὴ καὶ παίδευσίς τῶν ἐγγενῶν χαρίτων.
5 βασιλιστεῖς ἐξεριτικῶς, πᾶς ἐκ τῆς κάτω τύχης,
πᾶσα ψυχὴ καλόθελη, ἐρωτοπαιδευμένη,
ἐγγενικοχαρίτωτος, φιλόρετος καρδία,
τόρα ὡς ἔλθῃ μετ' ἐμὲν γὰ ἀκούσῃ ἀγάτης πόθον
ἐρωτικῇ ἀφηγεῖσθαι τῇ θέλῳ ἀφηγεῖσθαι.

10 Καὶ σὺ, Μυρτάνη δέσποινα, βασιλίσσα χαρίτων,
βρύσις ἐρωτικόβρυτε τῆς εὐποληψίας,
χάρις χαρίτων ἔμψυχε, κυρὰ τῆς Ἀφροδίτης,
σὺν πάσῃ χώρῃ τῇ λαμπρῇ, τῇ Λιταβίων χώρῃ,
μετὰ λαμπρῶν σου συγκερῶν μέχρι τῆς κάτω τύχης,
15 ἄνδρες, γυναῖκες ἐγγεγεῖς, γέροντες, νέοι, πάντες
ὡς ἔλθωσιν, ὡς φθάσωσιν, ὡς περισυρραχθῶσιν
ἔχω γὰρ ξεροχάραγον ἀφήγημα ἀγάτης,
καὶ πόνοὺς τοὺς ἐπάσχιδεν ἐξαίρετον ὀκτίς
πολυπαθῆς, πολέπορος, ἐρωτοπαιδευμένος
20 μέλλει, Μυρτάνη δέσποινα, σήμερον ἀφηγεῖσθαι.
καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ ἀφηγήματος καὶ τῆς ποθομανίας
οἱ πάντες ἐρωτήσωσι τὰς ἐρωτοπικρίας |

f. 44 v. καὶ γὰρ θαυμάσουν ἄνθρωπον ἄγροικον εἰς τὸν κόσμον,
ἀφ' οὗ ἐσέβην γὰρ ποθῶ ὅσα κακὰ ὑπεστιάθην.

25 Λοιπὸν καὶ τὴν ἀφήγησιν ἄρξομαι τῆς ἀγάτης
Λιβίστρου τοῦ πολυπαθοῦς καὶ κόρης τῆς Ῥοδάμνης.

26a (ἤρξατο τὴν ἀφήγησιν ὁ Κλιτοβῶν ὁ φίλος)

Νέος εἰς ἀναπόταμους, εἰς ἀναλιβαθίαν
μέσα εἰς στεναχωρίαν μέσα εἰς στενὸν ἐδιέβαινε θλιμμένος
μοροπάτιν·

ἔπρεπε γὰρ τὸ ἀναλιβαθὸν γὰρ ἔνι ἡ κατοῦσα ξένων,
30 καὶ τὸ γλυκοαναπόταμος θλιμμένους γὰρ ποτίσῃ.
εἶχε ἐκεῖνο χάριτα καὶ αὐτὸ παρηγορίαν,
ἐκεῖνο διὰ τὰ δένδρα του, τὰ ἄνθη καὶ τὰς βρύσεις.
καὶ αὐτὸ διὰ τὸ καθάριον καὶ τὸ γλυκόποτόν του.
Αὐτὸς ὅποῦ τὸ ἐδιέβαινε πολλὰ ἤτορ πορεμένος·

3. éd. Wagner: εὐαίσθητος, (ms.: εὐαίσθη τίς). — 5. ἐξεριτικῶς: l. ἐς ἔρωτος (= éd. Wagner).
9. ἀφηγεῖσθαι: l. ἀφήγησθαι (= éd. Wagner). — 11. l. βρύσις. — 18. ἐξαίρετον: l. ἐς ἔρωτος
(éd. Wagner: ἐξαίρετος). — 20. μέλλει: faut-il lire μέλλω (= corr. de Wagner), et puis
corriger aussi εχω du vers 17 en ἐγὼ? — 25, 26, 26a: voir l'introduction, § 7, pour comparer
ces vers-ci aux premiers vers de P. — 28. suppr. μέσα εἰς στεναχωρίαν. — 29. suppr. γὰρ.

- f. 22 r. ἄνθρωπος ἦτορ ὁ εὐγενής, παρὰ ξένος ἀπὲ χώραν,
(f. 22 v.) ἄγοντος | εἶσαι ἐπιτήδειος, ὁμορφος εἰς τὴν πλάσιν.

ξασθός, μακρός, ἀγέλειος, τριγύρον κορυφένος,
φαρὶν ἐκαβαλλίκευεν, ἐβάσταζεν γεράκι.

- 5 καὶ ὁπίσω ἀκολούθα τον σκελὶν μὲ τὸ λιτάριον·
ξωσμένος ἦτορ ἄρματα καὶ ἰπὶ γαίης τὸν δρόμον,
γὰ βρέχεται ἐκ τὰ δάκρυα τον, γὰ σκέζεται ἐκ τοὺς πόρους,
καὶ ἀπὲ τ' ἀναστενάγματα γὰ καὶ τὸ μοροπάτι.
Ἦμον καὶ ἐγὼ ἐκ τὴν χώραν μου καιρμένος ὡς δι' ἀγάπην.

- 10 ἐξέβην ἀπὸ λήπης μου καὶ κόσμος ἐπεριεπάτοιν
δι' ἀνακουφισμὸν καὶ δι' ἀνάπαυσιν τῶν πόρων μου τῶν
τόσων,
καὶ, πῶς οὐδὲν, ἐκράτησα καὶ ἐγὼ τὸ μοροπάτι.

ἡμέρα ἐπαρθέσθαι, τὴν ἄλλην ἔσθ[α]σά τον,
κατοπιθεὶν τον ἐπὶ γαίης καὶ ἐκεῖνος ἐμπροσθέν μου,

- 15 γὰ βρέχεται ἐκ τὰ δάκρυα τον, γὰ γλέγεται ἐκ τοὺς πόρους,
f. 23 r. καὶ ἀπὲ τ' ἂ | ραστενάσματα ἐγλέγετο ὁ δρόμος.

Καὶ ἐγὼ ὡς τὸν εἶδα ὅτι ποιεῖ καὶ θλίβεται τὰ τόσα,
πάντα ἐβιαζόμην καὶ ἤθελα διὰ γὰ τὸν ἐρωτήσω
τίς ἔστι καὶ πόθεν ἔστι ὁ ἀνθρώπος καὶ τί γὰ τὸ στενάξει.

- 20 καὶ αὐτὸς οὐδὲν ἐβάσταζεν, ἡγαγάτα·
ἐδίμωσα εἰς τὸ πλάγι τον, θιωρῶ, ἐχαιρέτισά τον,
εἶπα τον· „Πόθεν περπατεῖς, ξέρε στυθοιπόρε;”
καὶ ἐκεῖνος, ὡς ἐνόμιζον ὁ τοῦς τον ἀπὸ τοὺς πόρους,
οὐδὲν ἐστράφη εἰς ἐμέ, οὐδ' ἐχαιρέτισέ με.

- 25 ἀλλὰ τὴν στράταν τὸ στενὸν ἐκράτειεν
(f. 22 r.) πάσχω διὰ πόθον | μοροπάτι,
καὶ τὸ ποτάμι ἐβλεπε καὶ ἐπὶ γαίης θλιμμένος,
καὶ ἐγὼ ὡς ἤθελα γὰ μάθω τὸ τί ἔστι τὸ πάσχμα τον,
ἐλόλυν πάντα πρὸς αὐτόν, ἐδουλοεχαιρέτισά τον·
30 „Βάσταξε, ξέρε, μὴ ποιεῖς, μὴ θλίβεσαι τὰ τόσα·
ὅτι εἰς ἀγοίαν στράταν περπατεῖς καὶ ἂ λήχῃ ἀπὸ τοὺς πόρους
ἄλλον ὁκάποιον ἐμπόδιον γίγεται εἰς ἐσένα,
γὰ εἶσαι ἀπαρηγόρητος ἐδῶ εἰς τὴν ξενίτειαν.”

1 αὐτῆτος: P. 9 ταῖτος, N. 35 ἀνθρώπος (voir l'introduction § 21). Suppr. ο. — 2. voir l'introduction § 11. — suppr. εἶσαι. — 10. l. κόσμουπεριεπάτοιν. — 11. l. διὰ κορυφένον καὶ ἂ. — 12. οἶδεν l. οὐκ οἶδα. — 15. γλέγεται l. σκέζεται (cf. E. 3568). — 19. l. τ. ἰ., πόθεν ὁ ἂ. — 20. l. ἐβ., ἐκ τὰ πολλὰ ἡρ. — 25 sq. l. ἔλλα τῆς στράτας τὸ στενὸν ἐκράτειεν μοροπάτι. Les mots πάσχω διὰ πόθον, l. τὰς πάσχω διὰ τον πόθον, font partie du vers 42 (cf. l'introduction § 11) — 31. suppr. ὅτι.

- 35 ἄνθρωπος ἦτορ ἐγγενῆς ὀκάποιος ἀπὸ χώραν,
 ἄγωγος, ἐπιτήδειος, ἐμμορφος εἰς τὴν πλάσιν,
 καὶ εἰς πολλὰ καλόκοπος εἰς σὺνθεσιν καὶ σχῆμαν,
 ξανθός, μακρός, ἀγέειος, τριγύρον κορυμμένος·
 γὰρ ἐκαβαλλίκευε, ἐβάσταζε γερῶν.
- 40 καὶ ὁπίσω του ἐκολούθησε σκελὴν μὲ τὸ λιτάριον·
 ζωσμένος ἦτορ ἄρματα καὶ ἐπήγαγε τὸν δρόμον,
 γὰρ βρέχεται ἐκ τὰ δάκρυα του, γὰρ στυγροαυστεράζει,
 καὶ ἀπὸ τὰ ἀυστεράσματα γὰρ καίη τὸ μοροπάτι.
 "Ἦμιον καὶ ἐγὼ ἐκ τὴν χώραν μου διωγμένος διὰ πόθον,
- 45 θλιμμένος ἐκ τὸν ἔρωτα, καμμένος διὰ ἀγάπην,
 ἐξέβηκα ἀπὸ λήπης μου καὶ κόσμος περιεπάτουε |
 f. 45r. διὰ κορυφισμὸν καὶ ἀνάπανσιν τῶν πόγων μου τῶν τόσων·
- καὶ, πῶς οὐκ οἶδα, ἐκράτησα καὶ ἐγὼ τὸ μοροπάτι
 τὸ ἐκράτει ἐκείνος στρατιώτης·
- 50 ἡμέρας ἐπερπάτησα, εἰς ἄλλην ἔφθασά του,
 κατόπισθεν ἐπήγαυα καὶ ἐκείνος ἔμπροσθέν μου,
 καὶ λούεται ἐκ τὰ δάκρυα του καὶ στυγροαυστεράζει.
- Ἐγὼ ὥς τὸν εἶδα ὅτι ποιεῖ καὶ θλίβεται τοσοῦτον.
 ἀγωνιζόμενῃ καὶ ἦθελα τοῦ γὰρ τὸν ἐρωτήσω
- 55 τίς ἔτι, πόθεν ὁ ἄνθρωπος, καὶ τί ἔτι τὸ στενάζει·
 καὶ τέως οὐδὲν μὲ ἐβάσταξεν, ἐκ τὰ πολλὰ ἡγανάκτουε,
 ἐσίμωσά του εἰς τὸ πλενρόν, θαρρόν ἐχαιρέτησέ του,
 εἶπα του· „Πόθεν περπατεῖς, ξέρε στυροδοιπύρε;”
 Καὶ ἐκείνον ἐκατεκόπιετο ὁ τοῦς του ἀπὸ τοῦς πόρους,
- 60 οὐδὲ ἐστράφη εἰς ἐμέ, οὐδὲ ἐχαιρέτησέ με,
 ἀλλὰ τῆς στρατίας τὸ στενὸν ἐκράτει μοροπάτιν.
- καὶ τὸ ποτάμι ἐβλεπε καὶ ἐπήγαγε θλιμμένος.
- ἐγὼ πάλιν ἐλάλουν πρὸς αὐτόν, ἐστυγροεχαιρέτου·
 „Βάσταξε, ξέρε, μὴ ποιῇς, μὴ θλίβεσθαι τοσοῦτον·
- 65 εἰς ἄγχιον τόπον περπατεῖς καὶ ἄν τέχῃ ἀπο τοῦς πόρους
 ἄλλον ὁκάτι ἐπώθεν γὰρ γίνεται εἰς ἐσένα,
 γὰρ εἶδαι ἀπαρηγόρητος ἐδῶ εἰς τὴν ξερτείαν.”

47, 48· voir l'introduction, § 7, pour faire attention aux vers P. 22, 23, 24. — 49: manque dans E. P. ms. 26: το ἐκράτει ὁ παρόπιστος ἐκείνος ὁ λαῖνος. — 57. θαρρόν ἐχαιρέτησέ του: l. θαρρόν(?), ἐχαιρέτησά του (cf. E. 21)

Ὅκαποτε ἀπὸ βίας του στρέφεται καὶ θεωρεῖ με·

- 35 *(ἀπιλογίζεται ὁ Αἰβωτός τὸν γῆλον Κλιτοζοῦντα*
 f.22v. *ὀλοθλίβει, ὀλοσέχρως καὶ μεροπονημένος)*
 „Ἄνθρωπε, τί ἔχει τὸ μὲ ἐρωτᾷς καὶ βιάσεις με τὰ τόσα
 γὰ μάθης τί ἔχει τὸ θλίβουμαι καὶ τί ἔχει τὸ στενάζω;
 ἄνθρωπος εἶμαι καὶ ποτῶ καὶ τὸ ποτῶ γυροῦμαι.
 40 στεροδοιπῶρε ξέρε μου, τώρα τὸ θέλεις μάθει;
 ἂν εἶσαι πέτρα γὰ ῥαγῆς ρομίζω ἀπὸ τοὺς πόρους.
 (f.22v.) διότι, μὲ τὰς πιερίδας μου, |
 καὶ ἡ πέτρα ἂ μάθῃ τὰ ἔπαθα ἵνα τὸ θέλω πάθει
 εἰς ἕκατὸ γὰ ῥαγίηται, γὰ γίγῃ ὁμοίως τὸ χοῦμα.
 45 Καὶ ἐγὼ ὡς ἐκατεγνόμισα ὡς διὰ πόθοι πάσχω.
 ὄρκους φοιτοῦς τὸν ἔμοσα γὰ μοῦ εἶπῃ τὰ λυπᾶται.
 εἶπα τὸν ξέρον· „Ἐγνόμισε, λέγει ὁ δήμιος λόγος·
 κάλλιαν, τὰ μάθε, ἀδελφέ, παρὰ τῆς μέντης,
 καὶ ἂν τὸ ποτεῖς καὶ οὐ λέγεις το καὶ χοῦβεις το εἰς ἐσέμεν.
 50 στεμπόμα μέγα ζήσους, ζήτερος ἔχεις μίαρ.
 ἐπιζατέροτος γεγῆς μᾶλλον καὶ ἀπελπιωμένος·
 ὅποῦ γελᾷσαι τὸ ποτεῖ γίγεται εἰς ζήτεροῦ του.”
 f.23v. Ὅκαποτε | ἀπὸ βίας του στρέφεται, θεωρεῖ με,
 πολλὰ θλιμμένος ἦτορε καὶ ἀπιλογίζεται μου.
 55 τὰ δάκρυα του ἀπὲ τὰ ὀμμάτια γὰ τρέχοντ ὡς ποτάμι·
(τοῦ Κλιτοζοῦ ὁ Αἰβωτός, πόλιν ἀπιλογίζοντα,
εἶπεν ἐπαρξάμεν τὸν καὶ μὴ θάλλον λυμν.)
 „Φίλε μου, πόρ[ους] ἄ]κουσον τὰ πάσχω διὰ πόθοι,
 στεροδοιπῶρε ξέρε μου, καὶ γὰ μὲ στεροτοῦσῃς.
 60 ἐμὲν ὡς μὲ κατέστησεν ἡ τέχῃ μου εἰς τοι νόσμον,
 ἀντὶ πατρός καὶ ἀντὶ μητρὸς καὶ ἀντὶ ἀδελφῶν καὶ γήλων
 ἔχω ἐσέμε σήμερον ἐδῶ εἰς τῆς ξενιτείας μου,
 καὶ θέλω σὲ ἀγαθίγηθαι τὰ ἔπαθα εἰς τὸν νόσμον
 f.24r καὶ ἂν κατ' ἀλήθειαν γέμαθες γὰ σὺ | μπορῆς τοὺς γήλων
 65 γὰ ποίωσῃς ὄρκον μετὰ μὲν καὶ γὰ στεροφοροῦσῃς,
 οἶος ἂν ἔλθῃ εἰς ζήτερον γὰ μὴ ἀποχωριστοῦμεν.”
 Καὶ παρεντὶς παρότοιμος πεξέγγει ἐκ τὸ γαθὶν του,
 δίχως γὰ μόσῃς μετὰ μὲν καὶ γὰ στεροφοροῦσῃς.

39. l. γυροῦμαι. — 42 voir l'annotation aux vers 2 et 26. cf P 53 ms. διότι π. χο-
 ζοῦντα τὰ πάσχω ὅσο τοῦ πόθοι, et N. 74. — 43. l. καὶ ἡ π. ἐπὶ γήλων τὰ ἐπὶ θε. τοῦ γα
 τα θλίβ. μάθει. — 45. l. πάσχω. — 47 l. εἶπα τὸν· „Ξέρε, ἔγῃ. — 48. l. κάλλιαν π. σιγῶν
 ἐσέμεν. μάθε, παρὰ τῆς μέντης; cf N 80 et P. 59 (P ms. πόλιν ἵνα π. ἀδελφῶν π.
 σιγῶν παρὰ μέντης. — 49. l. ποτεῖς, οὐ λ. — 50 sq. manquent dans N et P. — 52. l.
 ζήτερον. — 58. τὰ l. τοῦ. — 64. γῆμ l. ἔμαθε. — 68. l. οἶτος. γὰ. μόσῃς μ. π. π. π. στερο-
 φοροῦσῃς ("); ce vers se trouve seulement dans E.

Ὁκάποτε ἀρεστέραξεν καὶ στρέφεται εἰς ἡμέραν
πολλὰ θλιμμένος, σοβαρὸς, καὶ ἀπηλογήθηκέ μου·

69a (ἀπηλογεῖται ὁ Αἰβώτης, τὸν γὰρ Κλισοβονε)

70 „Ἄνθρωπε, τί ἔρ' τὸ μὲ ἐφωτῆς καὶ βιάζεσθαι τοσοῦτον,
ἄν μάθῃς τί ἔρ' τὸ θλίβομαι καὶ στυγροστυγεράζω· |
f.45v. ἄνθρωπος εἶμαι καὶ ποτῶ, καὶ τὸ ποτῶ γρρεῖεις·

ἄν εἶδαι πέτρα γὰ ῥαγῆς, δοκίζω, ἐκ τῆς λέπτης,
διότι, μὰ τοὺς πόρους μου τοὺς πάσχω διὰ τὸν πόθοι,
75 καὶ πέτρα γὰ γθάσῃ τὰ ἔπαθα τοῦ γὰ τὰ θέλῃ μάθει,
εἰς ἐκατὸν γὰ διασραγῇ καὶ γὰ θρυβῇ ὡς τὸ χῶμα·”
Ἐγὼ ὡς κατεγνώρισα διὰ πόθοι ἔρ' τὸ πάσχει,
ὄρζους φρικτοὺς τὸν ὄμοσα γὰ μὲ εἶπῃ τὰ λεπᾶται,
εἶπα τοι· „Ξέρε, γγρόριζε, λέγει ὁ δημώδης λόγος·
80 ὅτι κάλλιον ἔναι εἰς ὁδοὺ ἀδελγὸς ἢ μητέρα·
καὶ ἄν τὸ πορεῖς οὐ λέγεις το καὶ ἐνρίσκει το εἰς ἐδέρα,

ὅποῦ φελάσσει τὸ πορεῖ γίνεται εἰς κίνδυνόν του.”
Καὶ ὁκάποτε ἀπὸ βίας τὸν στρέφεται καὶ θωρεῖ με,

γὰ χέρεται ἐκ τὰ ὁμιλίῳ του τὸ δάκρυον ὡς ποτάμιον
84a (τὸν Κλισοβον ο Αἰβώτης πάλιν ἀπηλογήθη)

85 καὶ λέγει· „Ἄν σὲ εἴπω τίποτε, ξέρε στυροδοιτόρε,
ἐμὲν ὡς μὲ ἐκατέστησεν ἢ τύχη μου εἰς τὸν κόσμον,
ἀντὶ πατρός, ἀντὶ μητρός, ἀντὶ ἀδελφῶν καὶ φίλων
ἔχω ἐδέρα σήμερον ἐδῶ στήν ξεντείαν,
καὶ θέλω γὰ σὲ ἀφγρήσωμαι τὰ ἐπάσῃσα σὶνὸν κόσμον·
90 καὶ ἄν κατ' ἀλήθειαν ἔμαθες γὰ στυπογῆς τοὺς ξένους,
γὰ ποῖσῃς ὄρζον μετ' ἐμὲ γὰ μὴ ἀποχωροῦμαι·

71. *cr l. re* (= éd. Wagner) — 75. *re l. cr* (= éd. Wagner). — 77 *l. πῶμα* (= éd. Wagner). — 80 *cf. E 48 et P. ms. 59.* — 81. *ἐνρίσκει l. γρεῖει*, = E 49 (P manque).

- καὶ ἐγὼ, ὥς τὸν εἶδα, ἐπέξενσα καὶ ἐμόσαμεν οἱ δύο.
 70 οἶος ἂν ἔλθῃ εἰς κίνδυνον γὰρ μὴ ἀποχωριστοῦμεν.
 καὶ πρῶτος πρῶτος λέγει με μετὰ ὄρθου ἀπὸ φρεγῆς τοῦ·
 „Γίνωσκε, μὲ τοὺς πόρους μου τοὺς ἔχω εἰς τὴν χαρδίαν μου.
 χρόνον ἀκέραιον περπατῶ καὶ κόσμος ἀγαγρερέγω.
 f. 24 v. γὰρ ζῶ ἀπὲ τὸ γεράκι μου. | γὰρ τρώγω ἀπὲ τὸ σκελί μου.
 75 γὰρ ἔστι φρεγὴ μου τὸ φαρὶν, ζωὴ μου τὰ ἄρματα μου.
 καὶ ἀπλῶς εἰς τέτοιον, φίλε μου, κατήγησιν μερίαν.
 ὅτι γὰρ γίνεται εἰς ἡμῖν ὥς Χάρος τὸ σπαθίον μου.
 θάνατος τὸ λογιζέμεν μου καὶ τάφος τ' ἄρματα μου·
 ἰδοὺ ἀπὲ τῶρα γινώριζε τὸ τί ἔστι τὸ στενάζω.
 80 ὁ Αἰσώτης, τὸ γένος τοῦ λέγει τοῦ κλιποζότια,
 καὶ τῆς ὀρχῆς τὰ σωματικὰ ὀρχασαὶ γὰρ τοῦ λέγει,
 „Φίλε, εἰς τὴν χώραν τῆς ἐμῆς ἀνθρώπουτος ἡμῶν μέγας,
 τοπαρχῆς πλοῦσιος, φοβερός, καὶ εἰς τὴν ἀντροειάν τοσοῦτος.
 ὅσο φοβίσει ὁ καιρὸς γὰρ σὲ τὸ ἀναδιθάξω.
 85 σέντροφορ εἶχα τὴν χαρδίαν, φίλον τῆς ἀδελφίας,
 εἴτι καλὸν καὶ ἔπὸ δίον ποτὲ γὰρ μὴ μὲ λείπῃ·
 καὶ μὲ τὰ τόσα τὰ διὰ, μὲ τὰ καλὰ τὰ τόσα,
 καὶ μὲ τὸν τόσον πλοῦτισμόν καὶ τὴν εὐημερίαν,
 μὲ τὰς τρυφάς μου τὰς πολλὰς, μὲ τὰς γλυκύτητάς μου.
 90 τὰ ἔξουον, τὰς ἐπόθησα, τὰ τόσα ἐχρησόμεν,
 ἔρωτος ἔρας εἰς ἡμῖν ποτὲ οὐκ ἀρεβιβάσθην,
 ἦτορ ὁ τοῦς μου ἀμέμενος καθόλον ἀπὲ τὸν πόθον,
 εἰς λογισμόν μου ἐθέμησαν ἀγάπην οὐκ ἐσέβην,
 ἔξουον ἀκαταδοῦλωτος καὶ μετὰ ἐλενθερίαν,
 f. 25 r. 95 ἔρωτοκατάκρητος καὶ πᾶ | ρεκτος ἀγάπης.
 φίλε μου, ποτὲ γὰρ μὴ ἐσυμπλάκης
 ἀνθρώπουτος ἐκ τὸ γένος μου καὶ ἀπὸ τοὺς ἐδιζοῦς μου
 εἰς τέτοιον πόθον, ἐθέμησαν καὶ ἀνέμνησαν ἀγάπης,
 πολλὰ τὸν ἐντρονένησαν, χίλια τὸν ἐμεφόμεν.
 100 Καὶ μίαρ ἡμέραν διόχρει με γὰρ ἔβγω γὰρ κρηγίρσω
 μὲ τοὺς ἐμοῦ τοὺς συγγενεῖς καὶ μὲ τοὺς ἐδιζοῦς μου·
 ἐξέβην εἰς παρτέπλεγον, εἰς ὀρεινὸν βορρίτζιν,
 ἀνερηλάφον ποέπτες περδίξι γὰρ ἐπίτηγον,
 γὰρ λύσω τὸ γεράκι μου, γὰρ ἰδῶ ἂν ὑπαγαίρη,
 105 ἐξείνην ἐπαρέτρεχα τὴν ὅλην τὴν ἡμέραν

73. l. κοσμοαγαγρερέγω. — 76. l. κατήγησα. — 84. l. φοβίσει. l. ἀναδιθάξι. — 86. l. καὶ ἐνέδορον (cf. E 3156). — 87. l. καὶ μὲ τὰς τόσας ἐδιζοῦς. — 90. τὸ l. τὸς. — 91. ἔρας l. εἶδος (N. 110). — 93. l. ἀνέμενος ἀγάπης. — 96. l. ἀλλὰ καὶ μᾶλλον. γ. μ., ποτὲ ἂν ἐσυμπλάκη. — 99. l. ἐντρονένησα. — 101. l. ἐμοῦς. — 103. l. ἐπίτηγον.

- προῶτον μεθ' ὄρκου λέγε μοι ἐν πρώτοις ἀπὸ ψυχῆς.
 ἐγνώριζε, μὲ τοὺς πόρους μου τοὺς ἔχω εἰς τὴν ψυχὴν μου.
 χρόνον ἀκέραιον περιπατῶ καὶ νόσμον ἐν γυμνάσιῳ.
 95 καὶ ζῶ ἀπὸ τοῦ γερᾶν μου, καὶ θορέομαι καὶ ἀπὸ τοῦ
 σκελίν μου.
 ἔστι ζωὴ μου τὸ φαρίν, ψυχὴ μου τὰ ἄρματα μου, |
 f 46 r. καὶ ἐπλοῦν εἰς τέτοιαν, φίλοι μου, κατήντησα μερίαν.
 ὅτι ἐγίνην εἰς ἑμὲν ὡς Χάρος τὸ σπαθίον μου.
 θάνατος τὸ λογιζέμεν μου καὶ τάφος τὰ ἄρματα μου.
 100 ἐδὼ ἀπὸ τώρα ἐγνώριζε καὶ τί ἔστι τὸ στενάζειν.
 100a (ὁ Ἀβραάμ τὸ γένος τὸν λέγει τὸν Κλαυδίου)

 Φίλε μου, εἰς τὴν χώραν μου ἀνθρώπος ἦμουν μέγας.
 τοπάρχης πλούσιος, φοβερός, εἰς τὴν ἀνθρώπων τοσοῦτος.
 τέτοιος, νομίζω, ὁ καιρὸς ἐν δὲ τὸ ἀναδιδοῦν.
 σέντροφον εἶχα τὴν χαρὰν, φίλον τὴν ἀθλιότητα.
 105 εἶτι καλὸν καὶ ἐγίνοντο ποτὲ ἐν μὴ μὲ λείπει.
 καὶ μετὰ τόσας ἡθονάς, μετὰ καλὰ τὰ τόσα
 καὶ μὲ τὸν τόσον πλοῦτον μου, μὲ τὴν εὐημερίαν.
 μὲ τὰς τρυφάς μου τὰς πολλὰς, μὲ τὰς γλυκύτητας μου.
 τὰς εἶχα, τὰς ἐπύκνωσα, τὰς εἶχα καὶ ἐθάρσυνον.
 110 ἔρωτος εἶδος εἰς ἑμὲ ποτὲ οὐκ ἀνέβιβάσθην.
 ἦτον ὁ τοῦς μου ἀμέριμος καθόλου ἀπὸ τὸν πόθον.
 εἰς τὸν λογιζόμεν μου ἐνθύμησις ἀγάτης οὐκ ἀνέβην.
 ἔξον ἀκαταδόλωτος καὶ μετ' ἔλενθερίας.
 ἔρωτος ἀκατάκρητος καὶ παρκατὸς ἀγάτης.
 115 ἀλλὰ καὶ μᾶλλον, φίλε μου, ποτὲ ἂν συνεπλάκη
 ἀνθρώπος ἀπὸ τοῦ γένους μου καὶ ἀπὸ τοὺς ἐδικούς μου
 εἰς τέτοιαν ποθοενθύμησιν καὶ ἐνθύμησιν ἀγάτης.
 πολλὰ τὸν ἐκατεπίζηρε, χίλια τὸν ἐμεμφόμην.
 Καὶ μὴ ἡμέρη δόχη με γάρβυν ἐν κτηνίῳ
 120 μὲ τοὺς ἐμοὺς τοὺς συνεγενεῖς καὶ μὲ τοὺς ἐδικούς μου.
 ἐξέβηκα εἰς παράπλαγα καὶ εἰς ὄρευνον βοεγίτων. |
 f. 46 v. καὶ ἐψηλάφουν ποῦπετε περδίζων ἐν ἐπιτήχῳ.
 ἐν λύσῳ τὸ γερᾶν μου, ἐν ἴθῳ ἂν ὑπαγαίην.
 ἐκείνῃ ἐπαρτέρεχα τὴν ὅλην τὴν ἡμέραν

94. l. κοσμοσυνεργεῖν. — l. περδίζων (= éd. Wagner). — 95. καὶ θῶ, καὶ: suppr. deux fois καὶ. — 97. l. ἐπλόος, l. φίλε (= éd. Wagner). — 116. ἀπο l. ἐκ τοῦ γ. μου. — 118. l. κατεπίζηρεν (= éd. Wagner).

εἰς κάμπους, εἰς παρόπλαγα, εἰς ὄρενα βουβύζια·

καὶ πρὸς ἀργὰ τὸ δειλινό, πρὸς πλήρωμα ἡμέρας,
εἰς δέντρον κλύον ἡΐρηκα ποτλία τρυγόνια δύο.
ἀντάμα γὰρ καθέξονται καὶ γὰρ γλυκογλυοῦν.

- 110 καὶ δέξω τὸ γεράκι μου, γεμίζω τὸ δοξάριον,
καὶ πάραντα ἐδόξενσα τὸ ἔνα ἀπὸ τὰ δύο. |
- f. 25 v. [Κ]αὶ εἶδα μεσότηριον φοβερόν εἰς τὸ τρυγοποτόνιον·
ἄμα τὸ πέσει εἰς τὴν γῆν ἐκείνον τὸ ἐγορεθέθην.
τὸ ἄλλον εἰς ὕψος ἔδωκεν καὶ ἀνέβη εἰς τὰ νέφη.
- 115 χαμίζω ἐκεῖν τὸ πτερόν ἐκ τοῦ ὕψους τοῦ τοσοῦτον
καὶ πίπτει μὲ τὸ ταῖριον του καὶ ἐκείνον φορευμένο.
Εἶδα το καὶ ἐξερίσθη το καὶ μέριμνα μοῦ ἔσβη.
συνελυπάσθη τὸ ποτλίον, καὶ ἀπὸ τοὺς ἐδικούς μου
ἔναρ μου ἐφώτισε συγγενήν, τὸ τί εἶχε καὶ ἐγορεθέθην.
- 120 Καὶ ἐκεῖνος, ἐκ τοῦ πράγματος ὥς ἔμαθε, ἐψηλάφη
πάντοτε ἀφορμὴ γὰρ μοῦ εἶπῃ τοῦ ἔρωτος τὰς ὁδοὺς,
καὶ τὰ ἐρωτοπιζότατα τοῦ ἔρωτος γὰρ μὲ μέθη.

(τον Αἰβίστρον ὁ συγγεὺς ἤρξατο γὰρ διδάσκει
αὐτὸν τοῦ ἔρωτος τὰς ὁδοὺς καὶ τοὺς παρορμήτους του.)

- f. 26 r. 125 „Μάθε, τοπάρχης Αἰβίστρος χώρας ἐμῆς καὶ τόπου.
ἂν κἀτίσω καὶ διδάξω σε διὰ τὸ ποτλίον τὸ βλέπεις.
τὸν τοῦν σου τὸν ἀπολόγον του μέριμνα γὰρ δογλώσω
καὶ τοῦ ἔρωτος τὴν δόξαμιν γὰρ μεριομεγαλύνῃς.”
Καὶ παρευθὺς εἰς πλάγιν μου τὸν συγγενήν μου ἐπῆρα
130 διὰ τὸ ποτλίον τὸν ἐρωτοτρυγόνιον,
καὶ τίς ἔνα πολυόμορφος ἢ ἐρωτοδευραδία.
Καὶ ἐκεῖνος ἐπεχείρησε γὰρ μὲ ἀραδιωάσχη
τοῦ ἔρωτος τὰ μεσότηρια καὶ τοὺς δεσμοὺς τοῦ πόθου,
τῆς ἀσκολήσεως τὰ πιζοῦ καὶ τῆς ποθομαρίας.
- 135 (ὁ Αἰβίστρος ἀνέδενε τὰ παρὰ τοῦ συγγενοῦ του.
τὸ ὑπὸθεν κατὰ τοῦ Αἰβίστρον ἐδιδάσκη.)
- „Βλέπεις ἐκεῖνον τὸ ποτλίον,” λέγει με, „τὸ τρυγόνιον·
πάντως εἰς ὄρος πέτεται καὶ εἰς τὸν ἄερα τρέχει,
καὶ ἂν φορεθῇ τὸ ταῖριον του καὶ λείψῃ ἀπὸ τὸν πόθον,
140 πλέον εἰς δέντρον οὐ καθέζεται γὰρ ἔχῃ γλωρὰ φέλλα.
φερόν καθάριον ἐκ τῆς γῆς ποτὶ οὐ γέμεται το,
πάντοτε εἰς πέτραν κάθεται, θορηγεῖ, μοιρολογᾷται,

108. l. δέντρον. — 115 l. χαμίζω ἐκεῖνον — 121. l. πέτρα. — 124. suppr. οὐ. — 127.
l. τον ἐδοιλότον μ. γὰρ δογλώσω. — 130. τ. ἐρ. l. τον ἐρωτὸν, το ἐρωτοτρυγόνιον. — 131. l.
ἢ πολυόμορφος ἐρ.

- 125 εἰς κάμπους, εἰς παράπλαγα, ὕψοβονροθεσίας.
 γὰ μὴ ἐπιτέχω ποτέποτε γὰ λύσω τὸ γεράκιον·
 καὶ ἀπλῶς ἀργὰ τὸ δειλινόν, τὸ πλήρωμα ἡμέρας.
 εἰς δένδρον κλῶρον ἡῶρηκα ποτὶ τὴν τοῦ γόρου δέο,
 ἐντέμα γὰ καθέξονται καὶ γὰ καταφλοῦνται.
- 130 καὶ δέγω τὸ γεράκιον μου καὶ ἐβγάτω τὸ δοξάζον,
 γεμίζω το καὶ ἐδόξευσα ἔρα ἀπὸ τὰ δύο.
 Καὶ εἶδα μεστέριον φοβερόν εἰς τὰ τοῦ γόρου ποτὶ τὴν
 ἄμα τὸ πέσειν εἰς τὴν γῆν ἐκεῖνο τὸ ἐφορεῖσθαι.
 τὸ ἄλλον εἰς ὕψος ἔδωκεν, ἀρέβην εἰς τὰ γέφυ.
- 135 χαμνίζει ἀπέκει τὸ πτερόν ἐκ τὸ ὕψος τοσοῦτον.
 καὶ αἶπται εἰς τὸ ταίριον τοῦ καὶ ἐκεῖνο φορευμένο.
 Εἶδα καὶ ἐξετίστην το καὶ μερίμνα μὲ ἐσέβην,
 συνελευτήθη τὸ ποτὶν καὶ ἀπὸ τοὺς ἐδοκίμοις μου
 ἔναρ μου ἐρώτοιν συνεγνήν, τὸ τί εἶχε καὶ ἐφορεῖσθαι.
- 140 Καὶ ἐκεῖνος ἐκ τοῦ πράγματος ὡς ἔμαθα, ἐψηλάφη
 παρτ' ἀφορμῇ τοῦ γὰ μὲ εἰπῇ τοῦ ἔρωτος τὴν ὁδόν
 καὶ τὰ ἐρωτοπικρόγλυκα τοῦ πόθου γὰ μὲ μάθῃ,
 καὶ ἄμα τὸν ἐρώτησα, σύντομα μὲ ἀπεκρίθη·

- „Μάθε, τοπάροχα Αἰβιδίονος χώρας ἐμῆς καὶ τόπον,
 145 ἂν κάτσω καὶ διδάξω σε διὰ τὸ ποτὶν τὸ βλέπεις,
 τὸν τοῦν σου τὸν ἀμέριμον μερίμνα γὰ δουλόσῃ
 καὶ τοῦ ἔρωτος τὴν ὁδόν γὰ μερίμνα γὰ δουλόσῃ.” |
- f. 47 r. Καὶ παρενθὺς εἰς τὸ πτερόν τὸν συνεγνή μου ἐπῆρα,
 διὰ τὸ ποτὶν τὸν ἐρωτῶ, τὸ ἐρωτικὸν τοῦ γόρου.
 150 τίς ἔναρ ἢ πολὺφοβος ἐρωτοδυναστεία.
 Καὶ ἐκεῖνος ἐπεχείρησε τοῦ γὰ μὲ ἀναδιδάξῃ
 τοῦ ἔρωτος τὰ μεστέρια καὶ τὰ θεσμὰ τοῦ πόθου.

- „Βλέπεις ἐτοῦτο τὸ ποτὶν.” λέγει με, „τὸ τοῦ γόρου·
 πάντως εἰς ὅρος πέτεται καὶ εἰς ἄερα τρέχει.
 155 καὶ ἂν φορεθῇ τὸ ταίριον τοῦ καὶ λείψῃ ἀπὸ τὸν κόσμον,
 ποτὲ εἰς θερόν οὐ κάθεται γὰ ἔχῃ γλῶσσά τὰ γέφυ.
 ποτὲ γόρον καθάριον ἀπὸ πηγῆς δὲν πίει.
 πάντοτε εἰς πέτραν κάθεται, θοῖρε καὶ οὐκ ἐπομένει.

- τὴν συντροφίαν του ἀριστορεῖ καὶ πρίγει τὸν ἑαυτὸν του.
 Καὶ μὴ θαυμάσῃς τὸ πολὺν τὸ ὁσθαίεσθαι καὶ βλέπεις·
 145 μᾶλλον ὅθ' θαύμασε τὸ δένδρον τῆς φοινίκας,
 f. 26 v. πῶς ἂν οὐκ ἔχει ἀρσενικὸν τὸ | φηλετικὸν τὸ φοινίκαι,
 ποτὲ οὐκ καρπεύει διὰ τῆς γῆς, πάντα θλιμμένον στέκει.
 Ἄφρησ' αὐτὸ καὶ θαύμασε τὸν λίθον τὸν μαγνήτην
 πῶς ἔχει ἀπὸ τῆς φύσεως τοῦ σιδήρου.
 150 Θαύμασε πάλε καὶ τῆς σιμέρας τῆς θαλάσσιας
 πῶς ἀπεκάρει ἐκ τὸν βυθὸν διὰ πόθον ἀρεβαίνει
 καὶ μὲ τὸ γόηθι σιμίζεται διὰ ἐρωτικῆς ἀγάτης.
 Ξερῖον καὶ τὸν ποταμὸν τὸν λέγονσιν Ἰλκεῖον
 πῶς τὸ θαλασσοπέλαγος τὸ τόσον παρατρέχει
 155 καὶ πρὸς τῆς λίμνης ἔρχεται τῆς εἰς τὴ Σιγγελίαν.
 Καὶ σὲ, τοπάρχης Ἀβιστρος χώρας ἐμῆς καὶ τόπον,
 καταλεστὸν ἀρξώμεθα γὰρ σὲ ἀναδιδάξω
 τοῦ ἔρωτος τὰ μυστήρια τὰ γέροντι εἰς τῆς ἀγάτης.
 μάθες το, ἀναισθητότερος ἂν εἶσαι παρὰ πέτρων,
 160 γὰρ ἔλθῃς μικρὸν εἰς αἰσθησὶν γὰρ μόσῃς τῆς ἀγάτης,
 γὰρ φοβήθῃς τῆς δόξαυς τῶν ἐρωτοζοηατόρων.
 Καὶ μὲ τὰ τόσα τὰ καλὰ τὰ μὲ λεπτοεξηγήθῃς,
 τὰ μὲ εἶπες, τὰ μὲ ἐδίδαξες ὁ συγγενὴς μου ἐκεῖνος,
 ἔφθασα εἰς τῆς κατοῦντα μου, πεζεύγω ἐκ τὸ φασίγ μου,
 165 καὶ ἐκ τὸν κόπον ἤθελα γὰρ περιεπατάρω,
 καὶ κατέβῃς, ἐσέβηκα, καὶ ἐφρόντισα τοὺς λόγους,
- f. 27 r. ἐσκόπα | ἡ καρδία μου μὴ ἐμπλάξω εἰς τὰς ὁδούς.
 Ὅκασποτε ἐκατέλαβεν ἡ ἐσπέρα τῆς ἡμέρας,
 ἔκλινεν ὁ ἥλιος, φίλε μου, καὶ ἐσέβηκεν ἡ γῆς,
 170 ἐνέσταξα ἐκ τῆς μέρεμεναι τῆς εἶχεν ἡ ψυχὴ μου,
 ἔπεσα γ' ἀποκοιμηθῶ καὶ ἄκουσε τί μὲ ἐφάνη.
 Ὅσμερον εἶδε θαυμαστὸν ὁ Διβιστρος μεγάλον
 καὶ λέγει τῆς ἐφημέριον πρὸς Κλατοβὸν τὸν φίλον.)
 Ἐφάνη με ὅτι μόνος μου ἐπαρέτρεχα λιβάδι,
 175 λιβάδιον παρεξάιρετον, χίλι' ἄνθι γοημισμένον,
 καὶ κρῖον φερὸν γλυκόβροτον, μυριόδενδρον γεμίτον·
 χέρια ζωγράφον γὰρ ἔλεγες, ἂν εἶδες τὸ λιβάδι,
 f. 27 v. τὸ ἐποῖκα γλιόμορον, μυρι | ὁδένδρον γεμίτον.

145. γὰρ l. εἶδε καὶ. — 146. τὸ φων.: suppr. τὸ. — 147. διὰ l. εἶδε. — 149. l. πῶς ἔλκει ἀπὸ τοῦ πόθου του τῆς γ. τ. σ. (N. 165). — 150. l. φ. καὶ τῆς σιμέρας τῆς πάλε τ. θαλασσίαν, — 155. ms.: τῆς Σ. = τῆς (γ) Σ.: l. Σιγγελίαν. — 157. ἀρσ. l. ἂν ἀρσέναι. — 176. l. γλυκόβροτον. — 176, 178. l. μερὶα σιμέρα: voir N. 192.

- τὴν στέρησίν τοι ἀνίστορεῖ καὶ πνίγει τὸν ἑαυτὸν τοι.
 160 Καὶ τί θέλεις τὸ ποῦλιν τὸ ὅτανεται καὶ βλέπει;
 ἀλλὰ ἰδὲς καὶ θαύμασε τὸ δέηθρον τὸ φοινίκιν,
 ὡς οὐκ ἔχει ἄρσερικὸν τὸ θηλυκὸν φοινίκιν,
 τότε οὐ καρτέει εἰς τὴν γῆν, πάντα θλιμμένον στέκει.
 "Ἄφες αὐτὸ καὶ θαύμασε τὸν λίθον τὸν μαγνήτην.
 165 ὡς ἔλκει ἀπὸ τοῦ πόθου τοι τὴν γούιν τοῦ σιδήρου.
 θαύμασε καὶ τὴν σμέρναν πάλε τὴν θαλασσίαν,
 ὡς ἀποκάτω ἐκ τὸν βυθὸν διὰ πόθον ἀρεβαίνει,
 καὶ μὲ τὸν ὄφιν σμίγεται διὰ ἐρωτικῇ ἀγάτῃ.
 Ξέρισε καὶ τὸν παταμὸν τὸν λέγονσιν Ὀργαίαν,
 170 πῶς τὸ θαλασσοπέλαγος τὸ τόσον παρατρέχει
 καὶ πρὸς τὴν λίμνην ἔρχεται τὴν εἰς τὴν Σικελίαν.
 Καὶ τί, τοπάρχα Λιβύτρε χώρας ἐμῆς καὶ τόπον, |
 f.47 v. κατὰ λεπτὸν ἄν ἄρξωμαι τοῦ γὰρ σὲ ἀναδιδάξω
 τοῦ ἔρωτος τὰ μεστήρια τὰ δείχνει εἰς τὴν ἀγάτῃ;
 175 πιστέω, ἀναισθητότερος ἄν εἶσαι παρὰ λίθον,
 γὰρ ἔλθῃς μικρὸν εἰς αἰσθητοῦ γὰρ τοῖσιν τὴν ἀγάτῃ.
 γὰρ γόβηθῃς τὴν δέγαιν τῶν ἐρωτοκρατόρων."
 Καὶ μετὰ τέτοια τὰ πολλὰ τὰ μὲ ποθοαφηγῆθῃ,
 τὰ μὲ εἶπε, τὰ μὲ ἐδίδαξεν ὁ συγγενὴς μου ἐκεῖνος,
 180 ἔφθασα εἰς τὴν κατοῖκα μου, πεζέω τὸ ἄλογόν μου.
 καὶ ἐκ τοῦ ἐκακοπάθῃ ἤθελα τοῦ περιπατάω,
 καὶ κατ' ἰδίαν ἐσέβηκα καὶ ἐφρόντιζα τοὺς λόγους,
 τοὺς μὲ εἶπε διὰ τὸν ἔρωτα ὁ συγγενὴς μου ἐκεῖνος,
 καὶ ἁπλῶς καὶ μὴ βουλόμενος εἰς μέριμναν ἐσέβην.
 185 καὶ ἐσκόπῃζεν ἡ καρδία μου μὴ πλέξω εἰς τὰς ὁδούς.
 Ὁκλίποτε ἐκάλεσεν ἡ ἐσπέρα τὴν ἡμέραν
 καὶ ἔκλινεν ὁ ἥλιος καὶ ἐσέβηκεν ἡ γύατα·
 ἐνέσταξα ἐκ τὴν μέριμναν τὴν εἶχεν ἡ ψυχὴ μου.
 ἔπεσα γὰρ ἀποκοιμηθῶ, καὶ ἄκουσε τί μὲ ἐφάνη.
 189a (ὁκλίρωτος ἀφ' ἡμέρας Λιβύτρε πότον).
 190 Ἐφάνη με ὅτι μόρος μου περὶ τρεῖς λιβάθιν,
 λιβάθιν παρεξάιρετον μερσιοσθιδωμένον,
 καὶ κοῦρον φερὸν γλυκόβρυτον, χιλιμετρήρον γεμίτον,
 χέρια ζωγράφον γὰρ ἔλεγες, ἄν εἶδες τὸ λιβάθιν,
 τὸ ἐποῖκα χιλιόεμμορον, μερσιοσθωματομένον·

160. θέλεις l. θαυμάσις, Wagner corr., τι το θέλεις. — 162. Wagner corr.: ὡς ἄν οὐκ ἔχει. — 169. ὁ. l. ἄλφειον. — 173 ἄν l. γὰρ (= éd. Wagner) — 181. Wagner corr.: καὶ ἐκ τοῦ πότου ἤθελα; voir E. 165. — 189a. l. t. τολετόνον. — 192. Wagner corr.: χίλια μετρητὰ γεμίτον (voir E. 176)

- ἔβλεπα τὸ ἀναλίσκον, ἐπρόσεχα τὰ θένθρα.
 180 ἐπροτιρεπόμεν τὰ φυτά, ἐπρόσεχα τὰς βρύσας.
 εἰς τὰ ἄνθη ὁ ροῦς μου ἐκρέμετον, ἐγράφμιζα τὸν πόθον.
 μόρος καὶ μόρος ἔβλεπα καὶ μόρος ἐπεριεπύσσον·
 „Ὅποις εἰς τέτοια λιβάδια ἄνθρωπος κατοικεῖ
 καὶ ζήσῃς εἰς τέτοιαν στυφοῦς ζωῆς τὸν πᾶν ἡμέραν.
 185 οὐ πρέπει γὰρ ἔχῃ μέμνηται εἰς τὸν παρόντα κόσμον.”
 Καὶ μόρος ἐπαρέτρεχα τὸ ἔμροστον λιβάδι
 καὶ ἐπήγαυα εἰς τέκηθα καν(?) ἐσκόπτουν τὸ λιβάδι.
 f. 28 r. ἀπὸ μακρόας ἀνευτράνισα καὶ εἶδα ἀρματωμέν | . . .

180. l. ἐπροτιρόμεν (= ἐπροτιρόμεν). — 181. l. τὸ ἐγράφμιζα τὸν πόθον? P. 2619.
 182. ἔβλ. γ. μ. ε. l. ἔβλεπα καὶ ἐπρόσεχα. — 184. l. ζήσῃς. — 187 l. ἐσκόπτουν, εἶδα καὶ κοζ.?
 cf. N. 203, P. 2624. — 188. l. μακροας, l. ἀρματωμένον, il manque ici un folio, voir N
 204—235 (et P. 2625—2657).

- 195 ἔβλεπα τὸ ἀγαλίσθατον, ἐπρόσδεχα τὰ θείονα,
ἐπιτερόπρωι τὰ φυντά, ἐθαύμαζον τὰς βούδας,
εἰς τὰ ἄρθῃ ὁ τοῦς μου ἐκρέμετο, ἐξάλληλα τὸν τόπον. |
f. 48 r. μόνος καὶ μόνος ἔλεγα καὶ ἐνόσω περιεπάτου·
„Ὡδὲν ὅπου εἰς τέτοιον ἄνθρωπος λιβάδι κατοννέψῃ
200 καὶ ζήσῃ εἰς τέτοιας χάριτας ζωῆς τον τὰς ἡμέρας,
καὶ χοῖνι τὸν παρόφειον, λοιπὸν οὐκ ἔρ' στρατιώτης.”
Καὶ ἐνόσω τὸ ἐπαρότερον τὸ ἔμροστον λιβάδι
καὶ ἐπήγαινέ το ἐνέθονα καὶ ἐσκόπιζα εἰς ἐκεῖνον,
ἀπὸ μακρὰ ἀνιτράνισα καὶ βλέπω ἄρματομένους,
205 ἀνθρώπους ὅλους πεφωτοὺς καὶ ἐρχονται εἰς ἐμένα,
μετὰ θυμοῦ καὶ ποταποῦ ἔτρεχαν τὸ λιβάδι·
καὶ ὡς τοὺς ἐνιτράνισα πολλοὺς ἐφρυξομοβήθῃ,
ἐκ τὸ ἄλογόν μου ἐπέξενσα, καὶ σέρω τὸ σπαθίον μου,
καὶ ὡς οὐκ ἐν ἐνόσω τὸ σπαθίον, ἐκεῖνοι ἐπέπεσάν με,
210 καὶ τρυγνυά μου ἐστάθησαν καὶ ἐγχοιγλωσσοφονίζον,
καὶ λέγον· „Ρίξε τὰ ἄρματα, μὴ τώρα ὁκάτι πάθῃς.”
Καὶ ὡς τοὺς εἶδα περισσοὺς, ὅλους ἄρματομένους,
τοὺς ὅλους ἐν ἐχονοὶ περὶ καὶ ἐν ἀνασάινον γλόγα,
περιαντιστάθῃ ἄπειρος σχεδὸν ὅτι ἀπὲ τώρα
215 εἰς ἄθῃ ἐκατήρησα καὶ τῇρ ζωῇρ ἀφείθῃ·
παρέξω ὅριπτο τὸ σπαθίον, παρέξω τὸ δοξάριον,
θεῖω τὰ χέρια, λέγω τοὺς· „Ἰούλος σας, μὴ ἀποθάνω.”
Καὶ εἰς ἀπὸ ἐκεῖνους ἄνθρωπος παρεύμορφος εἰς εἶδος,
πολλὰ ἔμμορφος, καλόκοπος εἰς σέρθεσιν καὶ σῆμα,
220 εἶχε περὶ εἰς τοὺς ὅμους τον, ἦτον ἄρματομένος,
ἦλθεν ἐκεῖνος ἡμερα, κρατεῖ με ἀπὸ τὸ χέριον,
θεῖει με ἀπὸ τὸν τράχηλον καὶ λέγει με· „Ἀκολούθει,
καὶ ἄφες το θράσος τὸ πολόν, τίποτε οὐκ ὠφελεῖ σε.” |
f. 48 v. Ἠοξάμεθα ἐν τρέχουμεν ἐκεῖνο τὸ λιβάδι,
225 ἀπέσω μου καὶ ἀπέχει μου καὶ ὀπίσω μου καὶ ὀμπρός μου
εἶχα τοὺς ἀδιάκριτους, τοὺς ἐρωτοδοιμίους·
καὶ πῶς ἐν εἶπω, γίλε μου, καὶ πῶς ἐν δὲ ἀφηγοῦμαι
τοῦ καθενὸς τὰς ἀπειλὰς καὶ τοὺς φοβερισμούς του·
“Ὅμως τὰ ροιθετήματα τοῦ ἐνὸς ἐν σοῦ συντέχω.

197. ἐξάλλ. τ.τ.? cf. E. 181, P. 2619. — 199. suppr. ὡδὲν. — 1. ὅπου εἰς τέτοιον λιβάδιον ἄνθρωπος x., voir E. 183. — 201. καὶ: Wagner corr. οὐ. Dans E il y a tout un autre vers: P. manque. — 205 sqq.: dans E. il manque un folio; N 205—235 et P. 2626—2657, qui comblent cette lacune, diffèrent beaucoup entre eux, même pour l'ordre des vers: N. 205—208 = P. 2626—2628, N. 208—212 = P. 2636—2640, N. 212—216 = P. 2628—2636 (N. 216 sqq. = P. 2642 sqq.); P. contient cinq vers, qui manquent dans N.: P. 2630 et 2632—2636, et il n'a pas les vers N. 221 et 230 sq. (cf. N. 214 sq. et P. 2631, N. 225 sq. et P. 2650). — 209. 1. σέρω. — 214. P. 3631: περιεσπασθῇ ἀπειρα

- ἄν οἷα αἰστέρον
 190 τὴν δέναν τὴν ἄπειρον τῶν ἐρωτοκρατόρων,
 διότι καὶ πέτρα καὶ φερρόν καὶ σιδηρὸν καὶ λίθος
 καὶ πᾶσα γένος ἄψυχον καὶ ἄψυχον πᾶσα
 δίχως ἔρωτος ἐπόληψις οὐ δύναται γὰρ ζῆν.
 Καὶ ἐστὶ ὁ τέτοιος ἄνθρωπος, ὁ ἑαίρετος, ὁ γένος
 195 ἀναισκήτως τὸν ἔρωτα καὶ πόθον οὐ φροντίζει·
 ἄν ἔναι καὶ θέλεις γὰρ χαρῆς, ἄκουσον τὴν βουλήν μου·
 συνεκλήθησε εἰς τὸν τράχηλον, ῥίψε τὸ ἀγέροχόν σου,
 τράχηλον ῥίψε εἰς τὸν βυθόν τῆς ἐρωτοπαθείας,
 ἔμπε εἰς τοῦ Πόθου τὸν δεσμὸν, θέθησιν εἰς Ἀγάπην,
 200 πρόσπεσε εἰς Ἀσκόλῳ, τὸν Κρεμασμένον ἰδέ τοι,
 καὶ αὐτοῦ γὰρ ὅπου τὸν Ἐρωτα γὰρ τὸν παρακαλέσονται,
 καὶ ἀπὲρ τὸ τόσον μακρὸν τὸ κατὰ σοῦ ἐκασώθῃ
 γὰρ μεταθέσθαι τὸν θυμὸν καὶ γὰρ σὲ συνεπαθήσθαι.
 Καὶ ἂν σὲ εἰπὼν τὸν ἄνθρωπον, θέ τοι ὅτι οὐδὲν γὰρ μάθῃ,
 205 ἀνεγροιάστος γὰρ σὲ εἰπὼν ἀπὲρ τὸν ἔρωτα, οὐδὲν ἄν ἐψηφίσῃς,
 γὰρ σὲ εἶπω πάρεκτος ὁρωτικῆς ἀγάτης·
 στοχάσου, ἢ το μόνος σου, σκέψου το ἄν ἀρμόζει.
 Μὰ τὸ σπαθὶν τὸ δίστομον τῆς ὁρωτοκρατορίας,
 οὐ λέγω σὲ το τίβοτες διὰ τρόπον κολακείας·
 f. 28 v. 210 ὅσα καὶ ἄν εἶσαι ἑξαίρετος | ἡθίσαι καὶ εἰς πλάσιν,
 καὶ οὐδὲν ἐμπῆς εἰς ἔρωτα γὰρ μάθῃς γὰρ πορέσῃς,
 γὰρ παιδευθῇς ἐρωτικῶς καὶ μᾶλλον, ὥς ἀρμόζει,
 εἶσαι ὥς οὐδὲ τίβοτες, πληροφωρομένησε,
 καὶ παρακάλεσε ἀπεθῆναι καὶ λέγω σε, ἄκουσέ μου·
 215 ὄντα ἐμπῆς εἰς ἔρωτα καὶ θέλῃς προσκυνήσῃ,
 ἔμπα κλιτὸς τὴν κεφαλὴν καὶ χαμηλὸς τὸ στήμα,
 ποῖσε δεινὸν τὸ ἐβλεμμά σου, ὥσπερ φοβερισμένος,
 δέσε τὰ χεῖρά σου στικτὰ, πέσε εἰς τὴν γῆν ὁμνῶς τοι,
 καὶ ἀπὸ καρδία σου στρίγγιζε καὶ παρακάλεσέ τοι·
 220 πλὴν ὅταν ἐμπῆς πρόσσεξον ἀπέρω εἰς τὸν κοσμήτην

191. l. σιδηρὸν. — 192. l. ἄψυχον. — ἄψυχον (= ἄψυχον) cf. E. 1975. — 193.
 l. ἐρωτοπόληψις. — 195. l. ἀναισκήτως (= ἀναισθητικῶς). — 199. l. θέθησιν (= ἔθετο). — 201. l. καὶ
 αὐτοῦ γὰρ εἰπὼν τοι Ἐρωτα. — 204. l. εἶπω. — l. μάθῃς (N. 249 μάθῃς). — 205. ἄν l. γὰρ. —
 208. l. ἐρωτοκρατίας. — 210. ἡθίσαι l. εἰς θέσιν. — 212. μᾶλλον l. μάθῃς. — 213. l. πληρο-
 φωρομένησε τοι. — 214. παρακάλεσε l. παραγγέλλω σε.

- 230 τοῦ ἐνὸς ὁποῦ ἐκ τὸν τράχηλον ἔθηκε καὶ ἔστυρέ με.
 „Μίσιστρος, ἔρος σου θειεῖ καὶ πόθος παραγγέλλει.
 Ἄρθρωπε, θέλεις γὰρ σιωπῶ; θεξον το ὥς θέλεις.
 Ἄρ οὐκ ἐπλάσθης ἐκ τῆς γῆς καὶ οὐκ ἦσον ἐκ τὸν κόσμον,
 καὶ ἦσον σπορὴ ἐκ τὸ σίδηρον καὶ ἀπόκομμα ἐκ τῆς πέτρας,
 235 οὐ μὴ τὸ εἶχα παρὰ ξείνον ποσὼς ἄρ οὐκ αἰσθάνον
 τῆς θύραμι τῆς ἀπειρον τῶν ἐρωτοκρατόρων,
 διότι καὶ πέτρα καὶ θερδὸν καὶ σίδηρον καὶ λίθος
 καὶ πᾶσα φύσις ἄφελος καὶ ἐμπερχομένη πᾶσα
 ἔκτος ἐρωτου πολήψεως οὐκ ἔτι ὁδὸς γὰρ ζῆση.
 240 Καὶ σὲ, ὁ τοσοῦτος ἄρθρωπος ὁ ἐξαίρετος καὶ γέος,
 ἀναισχητεῖς τὸν ἔρωτα καὶ πόθος οὐ ψυγίζεις;

- ἄρτι, ἄρ μὲ ἀκοῆς, σερθλίβεσαι, ῥίξε τὸ ἀγέρωχόν σου.
 τράχηλον κλίτε εἰς τὸν ζυγὸν τῆς ἐρωτοδοιλείας,
 ἔμπα στοῦ Πόθου τὸν δεσμὸν, θέθιτι στήν Ἀγάπην,
 245 πρόδεσε στήν Ἀσχόλησιν, τὸν Κρημασμον ἰδέ τον,
 καὶ αὐτίκα γὰρ εἰποῦν τὸν Ἐρωτα, γὰρ τὸν παρακαλέδον,
 καὶ ἀπὲ τὸ τόσον μαρινὸν τὸ κατ' ἐσοῦ ἐκακόθην
 γὰρ μεταπέσῃ, γὰρ ἀλλαγῇ καὶ γὰρ σὲ σερπαθήσῃ.
 Καὶ ἄρ σὲ εἰπὼ τὸν ἄρθρωπον, θές ὅτι οὐδὲν γὰρ πάθης, |
 f. 49r. 250 ἄμνηστος γὰρ εἶσαι ἀπὸ ἔρωτα, οὐδὲν γὰρ σὲ ψυγίζῃ,
 τί λέγεις γὰρ εἶσαι παρεκτός ἐρωτικῆς ἀγάτης;
 πρόπει σε, ἰδέ το μόρον σου, σκόπει τὸ σὲ ἀρμόζει.
 Μὰ τὸ σπαθὴν τὸ δίδοτομον τῆς ἐρωτομαγίας,
 οὐ λέγω σὲ το τίποτε διὰ τρόπον κολακείας·
 255 ὥσῃ καὶ ἄρ εἶσαι ἐξαίρετος εἰς σὲνθεσι καὶ πλάσιν,
 ἄρ οὐκ ἐμπῆς εἰς τὸν ζυγὸν τοῦ πόθου γὰρ πορέης,
 γὰρ παιδευθῆς τὰ ἐρωτικά καὶ μάθης, ὥς ἀρμόζει,
 εἶσαι οὐδὲ τίποτε, ἀπὸ ἐμὲν πληροφορομένησέ το.
 καὶ παραγγέλλω σε ἀπεθῆ, καὶ λέγω σε καὶ ἄκουσέ μου·
 260 ἄρτι ἄρ ἔπῃς εἰς Ἐρωτα καὶ θέλης προσκενῆσαι,
 ἔμπα κλιτὸς τὸν τράχηλον καὶ χαμηλὸς τὸ στήμα,
 ποῖσε δευδὸν τὸ βλέφαρον ὥσῃ γοβεριομένης,
 θέσε τὰ χέρια σου σφιχτὰ καὶ πέσε εἰς γῆν ὁμπρός του,
 καὶ ἀπὸ καρδίᾳς σου στρίγγιδε καὶ παρακαλέσέ τον·
 265 πλὴν ὅταν ἔμπῃς πρόδεξέ ἀπάνω εἰς τὸ ἀνῶφλιν

- τῆς πόρτας ἀλεγάριτος ἄν ἰδῆς πινακίδην·
 ἀνάνρωσε τὰ γράμματα τὰ γράφοντ εἰς ἐκεῖνον.”
 Καὶ μὲ τὰς τόσας τὰς πολλὰς ἐρωτογονθεσίας
 οὐκάποτε εἰς τοῦ Ἑρωτος ἤλθαμεν τὸ ἰσπίτην,
 225 καὶ εἰς τῇρ ἀλλῇρ ἐσέβημεν τῆς Ἑρωτοκρατορίας. |
- f. 29 r. Καὶ εἰς ἐμὲν τὰς πόρτας τῆς ἀλλῆς ἐφάρη με ὅτι ὀκάποιος
 ἄνθρωπος ἐγέρριζε σπαθωμένος,
 ἄγριος πολλὰ εἰς τὸ πρόσωπον, θεῖος ἀπὲ τῇρ ὄψιν·
 εἶχεν καὶ χαρτὴν εἰς τὸ ἔχειν τον τὸ χέρι ἀπλωμένον,
 230 γὰ γέμει ὅλο γράμματα, καὶ ἄκουσε τί ἐλαλοῦσαν·
 „Πῶς ἄνθρωπος ἀθοῦλως εἰς ἐριτοκρατορίας,
 πῶς πόθος ἀκατάκριτος γὰ μὲ ἐγρωρίσῃρ ἀγάτηρ,
 ὡς ἐν’ παρῆξον ἐκ τῇρ ἀλλῇρ τῆς ἐρωτοκρατορίας·
 εἴτε θελήσῃ γὰ ἐμπῆ, γὰ ἰδῆ τῇρ ἀλλῇρ τον,
 235 ὡς ἐπεγρώσῃ δοῦλος τον, ὡς γίνεται ἐδικὸς τον,
 καὶ τότε γὰ ἰδῆ τὰς χάριτας τὰς ἔχει ὁ ποθοκράτωρ·
 εἴτε μονρτεῖσῃ γὰ ἐμπῆ, γὰ μὴ ἀπεγρώσῃ δοῦλος,
 ὡς ἐγρωρίσῃ, δῆμιος τον γίνεται ἢ ἀπερῶνθῃ ἐτοῦτη,
 καὶ ἐγὼ πικρὸς τον τέραςτος μὲ τῇρ ἀδιακρισίαν,
 240 γὰ κόψω τὸ κεφάλιν τον, γὰ χέρεται ἐκ τὸν κόσμος.”
 Καὶ παρκεῖτον ἔγραψεν ἐκ τῇρ γραφῇρ ἐκεῖνηρ·
 „Ἀλλῆς πορτίρις Ἑρωτος καὶ πόρτας τῆς Ἀγάτης.”
 καὶ ὅπον τὰς πόρτας ἔβλεπε λέγει με· „Ἀνάγρωσέ τας.”
 Ἀνάγρωσα τὰ γράμματα ὅλως καταθλιμμένους·
 245 „Ἵποδοιῶρομαι ἀπ’ ἐδὼ τοῦ Ἑρωτος τὸ τόξον.”
- f. 29 v. Καὶ τότες ἀπέσω | εἰς τῇρ ἀλλῇρ ἐσέβημεν ἀντίμα,
 ἐγὼ καὶ ὁ δῆμιος ἔρως μου καὶ οἱ πορηλατοί μου.
 Καὶ τί γὰ δὲ εἶπῶ, γίλε μου, καὶ τί γὰ δὲ ἀγῃροῦμαι;
 τῇ θεσίῃ τῆς ἀλλῆς, τὰ ζῶα τὰ εἶχεν μέσα,
 250 τὰ κρῖα γερά, θερτρά τῆς, τὰ ζώδια τῆς γινώσκας,
 τὰς ἰστορίας, τοὺς τοίχους τῆς, τὰ ζώδια τὰ ἐπεριπατοῦσαν;
 καὶ ἀπλῶς τὸ πᾶν κατέλεστον ἃ δὲ τὸ θέλω λέγει,
 θέλω καιροῦ παρὰφορμῇρ κορτὰ ὅλον τοῦ χρόνον.
 καὶ ἄφῃς τὰ τοντὰ πολλὰ, πράγματα γὰ δὲ εἶπῶ, γίλε μου.

221. l. ἀλεγάριτον. — 225 et 233. l. ἐρωτοκρατίας. — 226. εἶναι l. μὲν. — 227. l. ἃ ἦτον
 σαζαρός, γερνός καὶ σπαθωμένος (cf. N. 272, P. 2695). — 231. l. ἐρωτοκρατίας. — 232. l.
 ποθοκατάκριτος. — μὲ = μὴ. cf. E. 1414. — 233. voir E. 225. — 238. l. ἢ σπαθή. —
 242. l. Ἑρωτος. — 243. τας l. τα. — 247. l. πορηλατοί. — 250 l. τὰ δέοντα. — 254. l.
 καὶ ἄ, τὰ τοῦτα τὰ πολλὰ, πράγματα γὰ δὲ εἶπα.

τῆς πόρτας ἐλεφάντινον ἄν ἴδῃς παρακίδει·
ἀνέγνωσε τὰ γράμματα τί γράφουσι εἰς ἐκεῖνον·”

Καὶ μὲ τὰς τόσας τὰς πολλὰς ἐρωτογονθεσίας
ὀκνῶντες εἰς τοῦ Ἑρωτος ἦλθαμε τῇ κατοῦντα,
270 καὶ τῇ ἀνλῇ ἐσέβημεν τῆς Ἑρωτοκρατείας.

270a (ὁ Αἰχμῶτος εἰς ἔκτορ τον τὰς χέριας τὰς εἶδεν

270b καταλεπτὸν ἐκγράσσει τὰς καὶ λέγει τὰς μετὰ πόνον)

καὶ ἐμὲν εἰς τὰς πόρτας τῆς ἀνλῆς ἐφάνη μου ὁκνῶν
ἄνθρωπος ἦτορ σοβαρός, γυμνός, ξεσπαθωμένος,
ἄγχιος πολλὰ τὸ πρόσωπον, φειδὸς ἀπὸ τὸ σχῆμα· |

f.49v. εἶχεν χαρτὴν εἰς τὸ γέρον τον τὸ ἔσαν ἀπλωμένον,

275 ἔχεμεν ὅλον γράμματα, καὶ ἄνω τί ἐλαλοῦσαν·

„Πᾶς ἄνθρωπος ἀποφύκτος εἰς ἐρωτοκρατείαν,

πᾶς ποθοκατάκρυπτος γὰρ μὴ ἐγρωγίζῃ ἀγάτην,

ὡς ἔρ' παρῆξω ἐκ τῆς ἀνλῆς τῆς Ἑρωτοκρατείας·

ἄν δὲ καὶ θέλῃ γὰρ ἐμπῇ γὰρ ἰδῇ καὶ τῇ ἀνλῇ τον,

280 ὡς ἐπογράφῃ δοῦλος τον καὶ ὡς γίγεται ἐδικός τον·”

- 255 τὸ εἶς ἔναν εἶδα τοῦ Ἑρωτος τὸ σπῖνι καὶ ἐξερίσθη.
 Τὰ πρῶτα ἐσέβην τροπικὸς καὶ ἦτορ ὁ πάτος ὅλος
 ἀπὸ χορσώματος λαμπροῦ ἐρωτοῖστοροισμένου.
 ἔναν δένδρον διαφθορὰν καὶ εἰς τοῦ δένδρον τοὺς κλώνους
 f. 30 r. του | λίτσια ἄπειρα τὰ μὲν γὰρ τὰ καθέξονται, τὰ δὲ τὰ
 κίλαδοῦσιν.
- 260 καὶ τ' ἄλλα τὰ χαμοπετοῦν ἀπὸ κλαθῖν εἰς κλάδος.
 καὶ μέσα εἰς τὸ μονόωμα τὸν Ἑρωτα ἱστοροισμένου
 μέσματος ἦτορ πρῶτος καὶ ἦτορ λαμπυμένος
 τοῦ Ἑρωτος τὸ γενέθλιον ἐκ τέχνης παραξένον·
 πῶς Ἀφροδίτης τὸ γενεῖ τὸν Ἑρωτοδοξίτην
 265 καὶ πρὸς αὐτὰς ἐδόξενσεν πάλιν τὸν Ἀφροδίτην.
 εἶχε δὲ πάλιν ἄνωθεν ἐρίσθρον τῆς τροπικῆς τῆς τέχνης
 τὴν κρῖσιν, τὴν ἐδίδαξεν καὶ ποῖαν τὸ μῆλον δίδει.
 καὶ εἰς τὰ τετραγώνια τῆς τροπικῆς ἐξ ἐκείνης
 ἦσαν ἐκ τέχνης ἔρωτες ἀπὸ φιλοῦ γυναικός.
- 270 τὰ στέγονται, εἰς τὰ χεῖλη του τὰ κείνεται καλῶν.
 καὶ εἶδα μεστήριον φοβερόν καὶ παραξένον προῖγμα,
 εἰ ἀπ' ἀνάβασις νεοῦ καὶ ἀπὸ πρῶς ἀνέμον,
 καὶ κάλως πῶς οὐ γίνεται τὰ τὸ γυνώσκω, φίλε· |
 f. 30 v. καὶ ἡ μὲν παρ' εἰς ἐγώραξεν καὶ ὁ πρῶτος εἶπεν τοῦτον·
- 275 „Φεύγε τὸν τόπον τὸν πατεῖς, τοῦ πόθου εἶσαι ὁ ἀντιστάτης,”
 καὶ ὁ ἄλλος ἐλάλει· „Ἰς γένη τῆς ἀπιστίας ὁ δοῦλος,”
 καὶ ὁ ἄλλος· „Ἐπύρε μιχάτης, οὐδὲν τὸ καταβλέπει,”
 καὶ ὁ τέταρτος ἐγώραξε· „Ἰοῦλος εἶσαι καὶ στέκον.”
 Ἐβλεπα ἐγὼ τὴν τροπικὴν, ἐθαύμαζεν ὁ τοῦς μου·
- 280 ἐξερισόμην τὸ τεχνικὸν ἐκεῖνο τοῦ μαρμαῖον
 καὶ τὸν τεσσάρων τὰς φωνὰς ἐκόμωον τὸν ὁρώμενον.
 Ὁ τοῦς μου ἐπεριέκρεμεν, ἔτρεμεν, ἔφριζεν τους,
 εἶχα τὸν τοῦν μου εἰς αὐτόν, εἰ τους, καὶ εἰς ἐκεῖνον,
 ὥραν ἐποίησα περὶσθὴ τὰ στέκω καὶ τὰ βλέπω

255. l. τὸ εἶδα εἰς τοῦ Ἑρωτος (avec trois hiates)? cf. P. 2721: το εἶδα εἰς τὸ ὁσπίτιον τοῦ Ἑρωτος καὶ ἐξερίσθη. — 256. l. τροπικὴν — 258. cf. P. 2724 sq.: τὰ βλέπεις διάφορα δένδρα, ἔμπορκα καὶ ὄρεα. | καὶ εἰς τοὺς κλώνους τὸν δένδρον τοῦ καθέως πρὸς ἔναν. — 259. l. ποῖα τὰ μὲν τὰ κείνεται. — 260. l. κλάδος. — 261. l. το ἐρωτοῖστοροισμένου. — 262. l. πρῶτος. — λαμπ. l. λαμπυμένος. — 263. l. ἐκ τέχνης — 264. το l. τὸν. — 265. l. καὶ πῶς αὐτός, εἶδ. — 266sq.: cf. P. 2733—2735: καὶ εἶχεν ἐπὶ τὸν ἱστοροιστὴν τῆς τροπικῆς τὸ γένος, | τὴν κρῖσιν τὴν ἐδίδαξεν Ἀλεξανδρος τοῦ μῆλον, | καὶ ποῖαν ἐκατεδικάζεν καὶ ποῖαν τὸ μῆλον δίδει. — 268. suppl. ἐξ. — l. τετραγώνια? (P 2736: τετραγωνόματα). — 270—273: cf. P. 2738—2740: τὰ στέκοντα καὶ εἰς τὰ χεῖλη τους τὰ κοίται πρὸς ἐσέναν (l. ἔναν) | καλῶν εἶδα φοβερόν, καὶ ἐπὶ πρῶς ἀνέμον, | καὶ ἐπὶ ἀνάβασις νεοῦ, καὶ ἄλλως πῶς, οὐκ εἶδα. — 270. l. στέκοντα. — 272. καὶ | γέν. — 273. l. καὶ ἄλλως πῶς το γίνεται, οὐκ ἐγυνώσκω, φίλε. — 274. εἰ l. εἰς. — 277. l. = P. 2744. τὸ τὸν ἀμχανεῖ καὶ οὐδὲν τὸν καταφλέγει. — 281. ἐκείνων τὸν Ἑρώτων. — 283. εἰ τ. l. εἰς τοῦτον.

- 285 τὸ τέτοιον καὶ παρόξενον τοῦ Ἑρωτος τὸ σπίνει·
καὶ ὁποῦ μετὰ μέγαν ἴσταντο τοὺς λόγους γὰρ ὀνυχάζει,
καὶ ἐγὼ καὶ μέγας ἴσταντο καὶ ἐθαύμαζεν ὁ τοῦς μου
τὰς τέτοιαν μνησιχόρην τὰς ἐβλεπα ἐν ὀνείρον.
Καὶ τέτοιος μετὰ ὄραν περισσὴν ἐξέβη ἐκεῖνος,
290 ὁποῦ μὲ ἔσθρε θεμέρον ἀπὸ προῦτα·
ἐπαίρει πάλιν τὸ σχοινὶν μὲ τὸ ἔταν τον τὸ χέρι
καὶ τὸ ἄλλον περιπλέκει μὲν τάχα ἡγαπημένα·
ἀρχὴ μὲ λέγει· „Πρόσεξον τὰ σ' ἔλεγα εἰς τὸν δρόμον,
γὰρ τὸ γυλάζει, ἀνθρώπε, καὶ γὰρ σὲ στυπασθήσῃ.” |
f. 31r. 295 (Εἰς ἔκρον τον ἐπαυτάστον ὁ Αἰβιστος τον Ποδον·)
Ἄμα γὰρ ἔμην τῇρ ἀλλήρ, στυπατατάει μου ὁ Πόθος,
ἀνθρας πολλὰ παρεύμορμος εἰς πλάσιν καὶ εἰς σκῆμα
καὶ εἰς τὸ κερᾶν τον ἐβάσταζε στεφάνιν ἀπὲ δάφνην,
ἐκράτειεν καὶ εἰς τὸ χέρι τον κλαθὶν ἀπὸ μερσίτην·
300 καὶ αὐτὸς καθὼς μὲ ἀπάντησε δῆθεν καὶ ρομφεσίας·

„Θαυμάζω ἀκόμη εἰς τὸν θυμὸν τῆς ἐρωτοκρατορίας,
πὼς εἰς ἔταν ἀνθρώπον μακροθυμεῖ τὰ τόσα,
πὼς ὡς οὐκ ἦσαν δοῦλος τον καὶ πὼς τὸν ἐστυγχεῖς,
πὼς ἤρχισεν τὸ τόξον τον καὶ οὐ κατεδόξενσέ σε.
305 γρίζω εἰς τὸ πῦρ τὸ μαρικὸν τὸ εἰς τὰ χέρια τον βασιτάζει
πὼς ἀκόμη οὐκ ἐγλόγισε τῇρ ὅλην σὸν καρδίαν.”
Καὶ ὡς εἶπεν· „Ἐγρωρίζεις με;” εἶπα τον τάχα· „Ὅχι.”

Λέγει με· „Ἐγὼ εἶμαι ὁ Πόθος ὁ δικὸς σὸν, γίνωσκε.”
f. 31v. μετὰ θάρρος εἶπα τον· „Ἀνθέντι μου, | δοῦλος σὸν
προσκυνῶ σε,
310 τρέμω τῇρ ἐξουσίαν σὸν, γρίπτω τῇρ δένταμιν σὸν,
δοῦλος γὰρ εἶμαι εἰς τὸν Ἑρωτα τῆς ἐρωτοπαθείας.”

„Καὶ πέσῃς εἰς τὰ πράγματα τῆς ἐρωτοκρατορίας,
καὶ οὐ γλυκὲν ἐπέτρεχε καὶ ἡμέρας ἀνωδύνας,

286? (P. 2755 καὶ ὁποῦ με ἀνιμύνησεν γὰρ σπίνω γὰρ τοῦς βλέπει). — 287. l. χαίμενος. — 289. τέτοιος: P. 2758 τέως. — l. ἐξέβη. — 290. l. ἐκείνος ὁποῦ. — 293. ἀρχὴ l. ἀρχι. — 296. l. ἐξω τῇρ τροπικῇ. — 300. l. καὶ ἐθὺς καθὼς μὲ ἀπάντησε ἤρξατο γὰρ με λέγει | λόγους ὡς διασπάρτας δῆθεν καὶ ρομφεσίας (cf. N. 438 sq., P. 2768 sq.). — 301. l. τῆς Ἑρωτοκρατίας. — 302. P. 2772: εἰς ἰσάναν, ἀνθρώπε. — 303 sq. l. πὼς, ὡς οὐκ ἦσαν δοῦλος τον καὶ ὡς τὸν ἐναστυγχεῖς, | πὼς οὐκ εἶχεν (?) τὸ τ. τ. καὶ (οὐ) κατεδ. σε. — 305. suppr. τὰ. — 307. τάχα l. ταῦτα. — 308. sq. l. „Ἐγὼ εἶμαι ὁ Π.” λέγει με. „γίνωσκε, ὁ δικὸς σὸν.” | καὶ μ. θ. εἶπα τον. — suppr. αἰθ. μου. — Après E. 311 il faut ajouter: „Ἐδε ἂν γρωρίζας καὶ στυπασθήσῃ,” ἐκεῖνος μὲ ἀνιμύνησεν = N. 450, cf. P. 2780 — 312. l. ἐρωτοκρατίας (cf. E. 225). — 313. l. ἐπέτρεχε.

- (f. 52r.) (433) (εἰς ἕνατον τον ἀνέντιθεν ὁ Αἰζιδίτρος τον Πόθοι.)
 "Αμα τὸ ἐβγῆ τῇρ τροπικῇρ ἀνταπατιῶ με ὁ Πόθος.
 435 ἄνδρας πολλὰ πατεμένοφους, ἄστρος, ξανθοὺς τῇρ τρίχαρ.
 εἶχεν εἰς τὸ κεφάλιν τον στεγάνιν ἀπὸ δάφνης,
 εἶχεν καὶ εἰς τὰ χέρια τον κλαδίρ οἶον τὸ στεγάνιν·
 καὶ εὐθὺς ὥς μὲ ἐπύρτιθεν ἤρξατο γὰρ μὲ λέγει
 λόγους ὥς δικασίματος δῆθεν καὶ ρουθεσίας·
 440. „Θαρμάζομαι ἄρτι τὸν θυμὸν τῆς ἐρωτοκρατείας,
 τὸ πῶς εἰς ἔνα ἄνθρωπον μακροθυμεῖ τοσοῦτον,
 τὸ πῶς οὐκ ἦσιν δοῦλος τον. πῶς τὸν ἀναισχυντήθης,
 τὸ τόξον τον εἴργει(?) εἰς ἐσὲν καὶ οὐκ ἐτόξευσέν σε.
 φρίττω τὸ πῦρ τὸ καρσικὸν τὸ εἰς χεῖρας σου βασιάζεις
 445 πῶς ἀκόμη οὐκ ἐγλόγισε τῇρ ὅλῃρ σου καρδίαν!"
 Τέως λέγει μου· „Ἐρωτίζεις με;" καὶ εἶπα τον·
 „Ὅχι," ταῦτα·
 „Ἐγὼ εἶμιαι ὁ Πόθος," λέγει με, καὶ εἶπα τον· „Προσκυνῶ σε,

τρέμω τῇρ ἐξουσίᾳ σου, φρίττω τῇρ δύναμει σου. |
 f. 52v. δουλώρομαι εἰς τὸν Ἐρωτα, ζήμιος τον γὰρ γέγω·"
 450 „Ἐδὲ ἂν φρονῆς καὶ δουλωθῆς." ἐκεῖνος μὲ ἀπεκρίθη.
 „καὶ πέσῃς εἰς τὸ ἔγγραφοι τῆς ἐρωτοκρατείας,
 χρόνον γλυκὲν ἐπέτρεχες, ἡμέρας ἀνωδέτους,

440. Wagner lit θαρμάζω μάχη (?) dans le ms. — 443. εἴργει· Wagner corr. εἰλκεν;
 cf. P. ms. 2773: οὐκ ἦτον τὸ τόξον εἰς ἐσὲν καὶ ἐκαιοξενῶσε, et E. 304. — 449. l. λίσσιος.
 — 452. l. ἐπετρεχες.

- ζωὴν πολλὰ παράξενον γὰ ζήσῃς ἀπὲ τώρῃα.”
- 315 Ἔρωσθ σνρεσνντέχαυα τοῦ Πόθου τῆς ἀγάτης καὶ ἐβλεπαί τοῦ.
ἐφθασεν ἄλλη ἐγγενική γυναικα ἐξωρισμένη,
καὶ ὁμορφος, καλοχάραγος, ἀσκέπαστος, ἀπὲ μακροῦ,
ἡ χρῶα τοῦ μαλλίων τῆς ἐποξανθίζει ὀλίγον.
320 εἰς δύο πλεμμένη χαμηλὰ καὶ εἰς τόπον γὰ σονρῖζη.
στεφάνῃ τὸ κεφάλιν τῆς εἶχε ἀπὸ μυρσίτη,
γὰ εἶναι ἡ μυρσίτη δύνκαρος, γὰ ἔχῃ εἰς τόπους ἄνθῃ.
ῥοῦλον λατινόκοτον ἐφόρει ἀπὸ κάτω.
f. 32 r. καὶ ξεζώρατος, ἀπέσω | μὲ τὰς γούρας,
ἡ μία τῇ χέρῃ γὰ κρατῇ τριατάφυλλον ἐξάσπαρον
325 καὶ τὸ ἄλλον τῆς χαρτόπονον, τί ἔγραφε οὐκ οἶδα.
αὐτὸς δὲ ὁποῦ με ἔδωρε· „Π Ἀγάτη.” μοῦ λέγει, „ἔρι·
ἄρτι σονρῶθῃσε καὶ εἰς αὐτὴν καὶ γὰ τῇ προσκέντησῃς.
εἶπεν καὶ αὐτὴ γὰ γίνεται μεδίτας δι’ ἐδέναν,

- ἀντάμα μὲ τὸν Ἐρωτα γὰ ποίσωμεν τὸν Πόθον.
330 γὰ τοῦσαι τίβοτες δι’ ἐδέν καὶ γὰ σὲ σνρπαθῖσῃ.”
Καὶ μετὰ ὦραν ὀλιγὴν ἦλθεν ἡ Ἀγάτη πρὸς με ἐμπροσθεν.
ἐσίμωσεν, ἐστάθηκεν ἀντάμα μὲ τὸν Πόθον.
καὶ λέγει πρὸς ἔρωτα τάχα καὶ πρὸς τὸν Πόθον·
„ἡὰ τοῦτον ἐθνεώμετο προχθὲς ὁ Ἐρωτοκράτωρ.
335 διὰ τοῦτον ἦτον ὁ βιασμός καὶ ἐκστασις ἡ τόση.”
Καὶ τὸ· „Νά το” εἶπεῖν τάχατε ἐποσκέντησά τῃ.
ἔπεσα εἰς τὰ ποδάρια τῆς, τέτοια τῇ ἐλάλον·
„Ἀγάτη, δοῦλῃ τοῦ Ἐρωτος καὶ γνήσια σνργενίδα,
καὶ Πόθεν, δοῦλε τοῦ Ἐρωτος καὶ γνήσιε σνργενί τοῦ,
340 τίς εἶσαι οὐκ ἐγνώρισα καὶ ἔχω τόσες θλίψεις,
οὐκ ἤξευρα τὸν Ἐρωτα γὰ σονρῶθῶ εἰς ἐκεῖνον·
οἱ δύο μὴ μὲ καθίζετε, μηδὲν μὲ ἐξεριστήτε,
ποιῶτε τίβοτες εἰς ἐμέν, Ἀγάτη μου καὶ Πόθε,
f. 32 v. σνρτέχετε τὸν Ἐρωτα, παρακαλέστέ το·
345 ἄνθρωπος ἥμουν χωρικὸς, τίς εἶσαι οὐκ ἤξευρά το,

315. l. ἐρώσθ σνρετεχαυα. — suppr. τῆς ἀγάτης. — 316. ἐσθ. l. ἐξωρισμένη. — 317. suppr. ἀπὲ. — 318. l. γὰ ἐποξανθίζῃ. — 319. l. εἰς τόπους γὰ σονρῖζη. — 322. l. λατιν-
νοχοτον. — 323. l. χονρῶσπαρον (? cf. N 462, P 2792) καὶ ξεζώρατον. ἐπάνω μετὰ γούρας
— 324. τῆς — 327. suppr. καί: l. σονρ. εἰς α. — 328. l. εἶπε(ν). — Après N 466, il se
trouvent dans le ms. deux vers: εἰς ἔπρον τοῦ τὸν Ἐρωτα ὁ ὑβρίστος προσπίπτει. | προσπίπτει
καὶ παρακαλεῖ μετὰ πολλῶν δακρυῶν. — 329. l. ὁμόνοιαν εἰς τ. Ἐ. γὰ τοῖσῃ μὲ τοῦ Π. (cf.
N. 398, P. 2798). — 331. suppr. πρὸς με. — 333. l. πρὸς τὸν Ἐ. — 335. l. καὶ ἡ Ἐ. —
336. l. γὰ εἶπα ἡ γυν. καὶ τὸ εἶπεῖν ταῦτα ε. τ. (N. 404, P. 2802). — 339. l. Πόθε. —
342. l. καθίζετε. — ἐξερισθήτε.

- ζώηρ πολλήν παράξενον ἔζησες ἀπὲ τώρᾳ."
 Ἐνδύσῃ ἐστυγχεῖν τὸν Πόθον ἔβλεπὰ τον.
 455 ἔφθασεν ἄλλη ἐρωτικὴ γυναικα ἐξηρημένη,
 εὔμορφος, καλοχάραγος, ἀσκέπαστος, μακροῦρα,
 τὸ χρῶμα τῶν μαλλίων τῆς ἦτορ ὥσῃ τὸ γάλα,
 εἰς δύο πλεμμένα χαμηλὰ καὶ εἰς τόπους γὰ γυρίζουν,
 στεφάνειν εἰς τὸ κεφάλειν τῆς εἶχεν ἀπὸ μυρσίτης.
 460 σμυρσίτη ἦτορ σύγκαρπος καὶ εἰς τόπους εἶχεν ἄνθη·
 ὁοῦχον παρενμορφότατον ἐφόρει ἀποκάτω,
 χρυσόν, ἄσπερον, δίχα ζώσματος, ἐπάνω μετὰ γούρας,
 καὶ εἰς τὸ χέρι τῆς ἐβάσταζεν τριαντάφυλλα ἢ κόρη
 καὶ εἰς τὸ ἄλλον τῆς χαρτόπορον καὶ τὸ ἔγραφε οὐκ οἶδα.
 465 καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ μὲ ἔστυρεν· „Ἡ Ἀγάτη ἔναι,” μὲ λέγει,
 466 „καὶ ἄρτι δουλώθησε καὶ αὐτῇ μεσίτης ὥς διὰ ἐσένα,
 466a (εἰς ἔντον τον τὸν Ἐρωτα ὁ Αἰβίστος προστίπει.
 466b προστίπει καὶ παρακαλεῖ μετὰ πολλῶν μακρῶν).
 f. 51 v. 398 ὁμόρσιον εἰς τὸν Ἐρωτα γὰ ποίωμ μὲ τὸν Πόθον,
 γὰ εἰποῦν τίποτες διὰ σὲ καὶ γὰ σὲ συμπαθήσῃ.”
 400 Ἦλθεν ἡ Ἀγάτη, ἐσίμωσεν καὶ ἐστάθη μὲ τὸν Πόθον.
 καὶ λέγει ὡς πρὸς τὸν Ἐρωτα πάχα ὡς πρὸς τὸν Πόθον·
 „Ἰὰ τοῦτον ἐθρυμώμετον προχθὲς ὁ Ἐρωτοκράτωρ,
 διὰ τοῦτον ἦτορ ὁ βιασμός καὶ ἡ ἔκστασις ἡ τόση.”
 Καὶ εἶπα τῇ· „Ναί,” καὶ τὸ εἰπεῖν ταῦτα ἐπροσχένησά τῇ.
 405 ἔπεσα εἰς τὰ ποδάρια τῆς καὶ τέτοια τῇ ἐλάλουν·
 „Ἀγάτη, δοῦλὴ τοῦ Ἐρωτος, γήσια τον συγγενίδα,
 καὶ Πόθε, δοῦλε τοῦ Ἐρωτος καὶ γήσιε συγγενή τῆς,
 οὐκ ἤξενα τον Ἐρωτα γὰ δουλωθῶ εἰς ἐκεῖνον·
 ποίσετε τίποτε εἰς ἐμέν, Ἀγάτη μου καὶ Πόθε.
 410 στυγχεῖτε τον Ἐρωτα, παρακαλέστέ τον·
 ἄνθρωπος ἤμουν χωρικὸς καὶ τίς εἶδαι οὐκ ἤξενα ὅς,

453. l. πολλὰ ου πολὺ. — 462. l. χρυσόασπερον. — 466: voir E. 327 et 328.

διὰ τοῦτο οὐκ ἐδουλώθηκα εἰς τὸ ἐξουσιαστικόν σου.
 δι' ἐμένα ποίετε λόγους καλοὺς·
 καὶ ἐγὼ γὰρ μόσῳ εἰς τὸν Ἑρώτα, τὸ τόξον καὶ τὴν φλόγα,
 καὶ εἶμαι ἀπὲ τώρα δοῦλος σου καὶ τοῦ θελήματός σου.”
 350 Πλὴν ὥς ἐλάλουν, γίλε μου, καὶ οὐτῶς δὲ παρεκάλουν,
 ἄρ' εἶχα φέσειν τῶν ληστῶν ψυχοπορέσει μὲ εἶχαν.

σκέπτει ἡ Ἀγάπη ἱπὶ τὴν γῆν, σηκώνει με καὶ λέγει·
 „Ποτέ μου, διὰ τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ἄς τὸν εἰποῦμε,
 καὶ πρὸς τὸν Ἑρωτοκράτορα διὰ γὰρ τοῦ στυπασθῆναι.”
 355 καὶ λέγει με ὁ Πόθος· „Σώπασε, τίποτες μὴ λυπᾶσαι·
 ὅτι ἀπ' ἐδὼ δουλώσεαι, ὅλως γὰρ μὴ ἀπιστήσῃς,
 ἔχεις καὶ κόρης θύλην, εὐγενικῆς ἀγάτης
 καὶ τοῦ Ἑρωτος τὴν στυπᾶθειαν καὶ τὴν ἐμὴν φιλίαν.”
 Καὶ εἶπερ ὁποῦ μὲ ἐφίλησεν, τὸν ἔρωτα ἐκείνην·

360 „Ἄς ἔλθῃ τώρα μετὰ μὲν ἔσω γὰρ προσκυνήσῃ,
 γὰρ γίνεται στυπᾶθειος σου, γὰρ μόσῳ εἰς τὸ πτερόν σου,
 καὶ τῆς ἀγάτης τὸν δεσμὸν γὰρ πάσῃ διὰ τὴν κόρην.”
 Καὶ μεταστᾶθην ἀπ' ἐμοῦ ἡ Ἀγάπη μὲ τὸν Πόθον,
 ἀλλήλως γὰρ χεροκρατοῦν καὶ γὰρ κρυφομιλοῦσιν.

f. 33 r. 365 Καὶ | ἀφ' οὗτον ἐκεῖ ἐπέσαμεν εἰς τὴν ἐρωτοθήκην,
 ἦτον χάμον ἡλιακὸς κτιστὸς ἀπὲ τρυγέρον,
 λεγτοκάλαμος λατομημένο γὰρ στέκῃ,
 καὶ τὸ καθέναν ἔμπροσθεν εἶχε ἰστορισμένον
 ζώδια ἐρωτοδόποντα, παράξενα τῇ θέσῃ,

370 ὅλο γὰρ τρέχουν τὸ περὶν ἀπὲ τοῦ στόματός τους.
 Καὶ παρακάτον τοῦ ἡλιακοῦ φισκίνα ἦτον κτισμένῃ,
 ἔσωρ γὰρ γέμῃ ὀλόγλυκον, καθάριον καὶ χιονᾶτον,
 καὶ εἰς τὴν φισκίναν ἄνωθεν ἰστέκετον ὁ ἀνάγων,
 καὶ ἀπάνον εἰς τὸν ἀνάγοντα μάραρον ὥς λεκάνη,

375 καὶ εἰς τὴν λεκάνην ἔσωθεν ἀνθρώπος μὲ ἐφάτην.
 f. 33 v. σήμενος ἦτον, ἔλεγε γὰρ ζῆ καὶ γὰρ κον | μπᾶται·
 τὰ δύο του χέρια γὰρ κρατοῦν ὁμπρὸς εἰς τὸ στῆθος
 τάχα ἐφάτη με ὅτι ἐβιάστα καὶ χαρτὶν καὶ εἶχε γραμμένα ταῦτα·
 „Ἄς πόνη ὅπου μὲ θεωροῦν καὶ ὅπου μὲ βλέπει ἄς πάσῃ,

347. l. δι' ἐ. ποίει ἐγγρηαί, λόγ. κ. εἴπει (cf. N. 413, P. 2812). — 348. l. τοῦ Ἑρω-
 τος. — 349. l. γὰρ εἶμαι. — 350. l. καὶ ὥς τοῖς (ου οὕτως) παρεκάλουν. — 351. εἶχα l.
 εἶχαν. — 353. l. Ποτέ μου. — 354. κ. π. τ. Ἑ. l. τὸν Ποθοερωτοκράτορα. — 357. θύλην
 l. ἡθικῆς. — l. ἀγάτην. — 359. l. ἐφίλησεν. — l. ἐκείνην. — 364. l. ἀλλήλως. — 365. l.
 ἐπιστάμεν. — l. ἐρωτοθήκην. — 367. l. τρυγέρον λεγτοκάλαμα λατομημένα στέκουν. — 368.
 l. ἰστορισμένα. — 369. l. ἐρωτοδοτ. — 370. l. ὅλα. — 376. l. ἐμπροσθεν — l. καὶ γὰρ νυνῆται.
 — 377. l. κρατῇ ὁ. τον. — 378. suppr. ὅτι ἐβ. καὶ. — 379. l. ὥς πορῇ ὁ. μὲ θεωρεῖ.

- καὶ διὰ αὐτὸ οὐκ ἐδοῦλόρομον εἰς τὸ ἐξουδιαστικόν σου.
καὶ διὰ ἐμέων ποίσετε ἐγγρηταί, λόγους καλοὺς εἰπέτε·
καὶ ἐγὼ γὰρ μόσω εἰς τοῦ Ἐρωτος τὸ τόξον καὶ τὴν γλῶσσαν,
415 γὰρ εἶμαι ἀπὲ τώρα δοῦλος του καὶ τοῦ θελήματός του.”
Πλὴν ὡς ἐλάλον, γίλε μου, καὶ τοὺς ἐπαρεκάλον,
ἄν ἦτορ φέσις τοῦ λήστοῦ γὰρ μὲ ἐφερχοποιέθην.
Καὶ ἀφ’ ὅτου ἐπαρεκάλου μετὰ πολλῶν δακρύων,
σκέπτει ἡ Ἀγάπη, ἀπὸ τὴν γῆν σιγῶν με καὶ λέγει·
420 „Πόθε μου, διὰ τὸν ἄνθρωπον τοῦτον γὰρ τὸν εἰποῦμε,
τοῦ Πόθου Ἐρωτοκράτορος μὴ γὰρ τὸν συμπαθήσῃ.”
καὶ ὁ Πόθος μὲ εἶπε· „Σώπασε, τίποτε μὴ λυπεῖσθαι· |
f.52r. ἐπεὶ ἀπεθὰ δοῦλόφεισαι καὶ ὁμνέεις γὰρ μὴ ἀπιστήσῃς,
ἔχεις καὶ κόρης ἡδυιζῆς εὐγενικῆς ἀγάπης,
425 καὶ ἀπὸ Ἐρωτων συμπαθείας καὶ τὴν ὁμογιάν.”
Καὶ εἶπε ὅποῦ μὲ ἐγ’ ἐλάττει τὸν ἔρωτα ἐκεῖνον·
„Ἄς ἔλθῃ τώρα μετὰ ἐσὲν ἐδῶ ὅποῦ δικάζω
καὶ γένη ἡ συμπαθείας του γὰρ μόσῃ εἰς τὸ πλεῖστον μου,
καὶ τῆς ἀγάπης τὸν δεσμὸν γὰρ ἐπάσῃ διὰ τὴν κόρη.”
430 Ἐμετεστιάθην διὰ ἐμὲν ἡ Ἀγάπη μὲ τὸν Πόθον,
431 ἀλλήλως γὰρ χειροκρατοῦν καὶ γὰρ χορηγοφιλῶσσαν.
432 Καὶ ἀφ’ ὅτου ἐκεῖ ἀπεσώσασιν εἰς Ἐρωτοδίχην,
(f.50v.) 361 ἦτορ ἡλιακὸς χαμόγειος κτιστὸς ἐπὲρ μερῶν,
γέρω του λεγτοζάλας λατομημένα στήνον,
καὶ τὸ καθέναν ἔμπροσθεν εἶχεν ἰστοριομένα
ζώδια ἐρωτιδόπουλα ἔμμορφα αἰστανόμενα,
365 καὶ ζῶα μικρὰ ἐκαθίσταντα εἰς τὸ στήθος των τρυγέρον,
ὅλα γὰρ πίνουν μερὸν ἀπὸ τὰ στόματά τους.
Καὶ παρεκτὸς τοῦ ἡλιακοῦ γιῶκίνα ἦτορ κτισμένη,
μερὸν γὰρ γένη ὀλόγλενον καὶ κρέον ὡς ὁ πάγων,
καὶ εἰς τὴν γιῶκίνα ἐσωθεν ἰστίχεται ἀνῶν,
370 καὶ ἀπάνω εἰς τὸ ἀνώγειον μέσασον ὡς λεκάνη, |
f.51r. καὶ εἰς τὴν λεκάνην ἐσωθεν ἄνθρωπος μὲ ἐγάγη,
ἔμψυχος ἦτορ, ἔλεγες ζῇ καὶ ἀνακινεῖται τάχα·
τάχα τὰ θεο του χέρια γὰρ βασιτῶν ὁμπρὸς του εἰς τὸ στήθος
χαρτὶν καὶ ἔγραφε οὗτοι ἔγραφοι στίχοι·
375 „Ἄς μὲ πογῇ ὅποῦ μὲ θεωρεῖ καὶ ὅποῦ μὲ βλέπει ὡς πῶσῃ,

417. P. 2816: ἄν ἦτορ φέσις τὸν λήστον, γὰρ μὲ ἐφερχοποιέθην. Cf. E. 531. — 428. τλ.
l. πικρόν. — 431. E. 364: χορηγοφιλῶσιν, P. 2830: χορηγοφιλῶνται. — 432. l. εἰς τὴν Ἐ.
— 361. l. ἦτορ χαμόγειος. ἡλιακος. — ἐπὲρ μερῶν: E. 364 et P. 2832 ἀπο (ἀπὲ)
τρύγρον. — 366. πίνουν l. = P. ms. 2835: πίνουν (E. 370 τρέχον). — 373. suppr. τάχα.
— 374: ajouter au commencement du vers. τάχα Cf. E. 378, P. 2842.

- 380 ἄς θλίβουν ὅπου τὰ ὀμμάτια του γροῖζονται εἰς ἐμένα,
ὅπου τῇρ καταδίχη μου τῇρ ἔχω καὶ τῇρ πάσχω,
τῇρ ἐπομέω ἀπὲ τὸν ἔρωτα, τῇρ ἐκατεδικάζω,
διατὶ τὸν ἐγρώριζα καὶ οὐδὲν τὸν φοβοῦμαι.”
Καὶ τὰ μὲν γράμματα ἔβλεπα καὶ τάχα ἀνέγνωδά τα,
385 καὶ διὰ τὸ κεφάλι μου καὶ ἀπὸ πολλῆς μου ἀγάπης
καὶ εἰς τὸν τοῦτον μου ἐγροίχισα γὰρ μὴ καὶ ἐμένα οὕτως
καταδικάζῃ ὁ βασιλεὺς ὁ ἐρωτοκράτωρ Ἐρως.
εἰς θεὸν ἀπὲ τότε ἐβάσταξα τὸ γράμμα ἐπρόδεχά το.
καὶ ἐκεῖνος ὅπου ἐβάσταξε τὸ γράμμα ἔβλεπά το.
390 καὶ ἔβλεπα ἀπὲ τὰ ὀμμάτια του τὰ δάκρυα γὰρ σταλάδουν
καὶ γὰρ χοχλόζῃ ὥς τὸ θερμόν, γὰρ καίῃ ὥς τὸ καμίνιν·
ἀπάνον εἰς τὸ κεφάλιν του γὰρ κείται εἰς ὄφιν,
πλὴν καὶ γὰρ περιπλέκεται τάχα τῇρ κεφαλῇ του.
γὰρ ἔγει πηκτὸν τὸ στόμα του εἰς τὸ μέτωπον τοῦ ἀνθρώπου.
395 Καὶ ἐνόσφω τὸ προσέχα γὰρ εἶπες ἐγὰραξέ μου·
„Φόβον μὴ πάθῃς τὸ ἔπαθα καὶ μερσισησθῆσαι.”
f. 34r. καὶ τῇρ φωνῇ | ὥς ἤκουσα τὸν ἀνθρώπον ἐκείνον.

γὰρ κλαίῃ τῇρ καταδίχη μου καὶ γὰρ τῇρ ἀντιπάσχω·
καὶ ὁ γυλακοὺς μου μοῦ ἔλεγε τὸν εἶχα μετὰ μέγα·
400 „Ἄλλοι τὸν ἐφθασεν αὐτὸν καὶ δι’ αὐτοῦτον τεταρρεύεται.”
Καὶ μετὰ ὠρίτῃς ὀλιγὴν ἀνείξασιν τὲς πόρτες
ὅπου ἡ Ἀγάπη ἐσέβηκεν ἀπέσω μὲ τὸν Πόθον.
καὶ ὁ ἔρωτας ἐξέβηκεν ἀπεκεῖ καὶ λέγει τοῖς ἐκείνων
ὅπου μὲ ἐφέλασσε· „Ἐπαρ’ τοῖς, ἔμπα ἀπέσω.”
405 Καὶ ἐκεῖνος τὸν ἐρώτησεν· „Τί λέγουν ὥς διὰ τοῦτον;”
Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθηκεν κορυφὰ γὰρ μὴ τὸ μάθω·
„Ἡ Ἀγάπη μισητεύει τοῖς, ἐγγίνεται τὸν ὁ Πόθος,
καὶ συμπαθεῖ τοῖς ὁ Ἐρωτας, τίποτε οὐκ ἐφοβᾷται.”
Καὶ λέγει με· „Προπάτησε ἀνεγροιάσθους καθόλου.”
410 Ἐμπαίνω ἀπέσω θαρρετά, πλῆθος πολὺ ἐρίσκει·

380. l. θλίβω. — 383. l. σ. τ. οὐκ ἔγ. — 385. Le ms. a l'ordre suivant des vers: 385, 388, 386, 387, 389, 390. — 385 sq.: N. 381 καὶ ἐστὶν (P. 2849 ἔστιν) τὸ κ. μ. γὰρ μὴ καὶ ἐμένα οὕτως (P. μὴ καὶ ἐμένα ποιῶ); j'en conclus que E. 386 doit succéder au vers 385; καὶ ἀπὸ πολλῆς μου ἀγάπης et ἐγροίχισα restent pourtant obscurs. — 388 sq.: E. 389 semble être une dittographie; ce sont deux variantes d'un seul vers, que le copiste a mal compris ou a lu fautivement: N. 383 εἰς θεὸν ὅπου ἐβάσταξεν τὰ γράμματα ἐπρόδεχά τον, P. 2851 ἐκεῖνον ὅπου ἐβ. τὸ γρ. προσέχον. — 395. l. ἐπρόδεχα. — 396. l. φοβοῦ — 397. N. 391 sq., P. 156 sq.: καὶ τῇρ φωνῇ ὥς ἤκουσα ὥς εἶπες (P. γὰρ λέγεις) ἐπιπάσχω. | καὶ συνεθρημῆν (P. γὰρ συνεθρημῶ) ἐπεκρίθησε τὸν ἀνθρώπον (P. ἄνθρωπον) ἐκεῖνον. — 398. l. γὰρ κλαίω τ. κ. του (P. 158 ms. μου). — l. ἀντιπάσχω. — 399 l. γυλακας. — 400. l. ὅλον τὸ πταίσμα τὸ ἔτοικεν (ou: ὅλο τὸ ἔπαισεν αὐτὸς) δι' α. τ. (cf. N. 395, P. 160). — 403. καὶ ὁ ἔρωτας l. καὶ ἔρως. — 404. l. ὁ. μὲ ἐγ. ἐμίν. — 407. l. ἐγγίνεται. — 408. l. τ. μὴ φοβᾷται.

ὡς θλίβεται ὁποῦ τὰ ὀμμάτια του γρυρίζουν πρὸς ἑμέναρ,
 τοῦτηρ τῇρ καταδίκῃρ τῇρ ἔχω καὶ τῇρ πάσχω,
 τῇρ ὑπομένειν ἀπὸ ἔρωταρ τὸν ἐκατεδικάστικρ,
 διατὶ τὸν οὐκ ἐγνώριζα καὶ οὐδὲν τὸν φοβοῦμαι.”

380 Καὶ τὰ μὲν γράμματα ἔγραφον καὶ τάχα ἀνέγνωδά τα,

καὶ ἔσειον τὸ κεφάλιν μου γὰ μὴ καὶ ἑμέναρ οὕτως
 καταδικάσῃ ὁ φοβερός ἐρωτοκράτης Ἔρωσ,
 εἰς θεὸν τὸν ὁποῦ ἐβάσταζεν τὰ γράμματα ἐπρόδεχά τον,

καὶ ἔβλεπα ἀπὸ τὰ ὀμμάτια του τὰ δάκρυα γὰ σταλάδοντ,
 385 τοῦ γὰ χογλάζοντ ὡς θεομόν, γὰ βράζοντ ὡς τὸ κακάβιν·
 ἀπάρω εἰς τὸ κεφάλιν του γὰ κείμεται ὡς τὸ γόθιν,
 ὅλη γὰ περιπλέκεται τάχα τῇρ κορυφῇρ του,

γὰ ἔναι τὸ στόμα του πηχτὸν εἰς τὸ μέτωπον τοῦ ἀνθρώπου.

Καὶ ἐνόσω τὸν ἐπρόδεχα γὰ εἶπα, ἐγὼ γράξέ μου·

390 „Φοβοῦ μὴ πάθῃς τὰ ἔπαθα καὶ μεριοτυραγγελῆσαι.”

Καὶ τῇρ φωνῇρ ὡς ἤκουσα ὡς εἶπες ὑπετάγηρ,

καὶ σενθρηρεῖν ἐπεχείρησα τὸν ἄγνωστον ἐκεῖνον,

γὰ κλαίω τῇρ καταδίκῃρ του καὶ γὰ τῇρ ἀντιπάσχω·

καὶ λέγει μοι ὁ ἔρωσ μου τὸν εἶχα μετὰ ἑμέναρ·

395 „Ὡς διὰ τὸ πταῖσθαι τὸ ἔποικεν διὰ αὐτοῦ τυραγνέται.”

396 Καὶ μετὰ ὀρίσσαι ὀλίγηρ εἶδα ἀνοιχτὰς τὰς πόρτας

397 ὁποῦ ἡ Ἀγάπη ἐσέβηκεν ἀπέσω μὲ τὸν Πόθον· |

(f. 49 v.) 281 ἔρωσ ἐξέβηρ ἀπεκεῖ καὶ λέγει τον ἐκεῖνον

ὁποῦ μὲ ἐφύλασσεν ἑμέρ· „Ἐπαρ' τον, ἔλα ἀπέσω.”

Καὶ ἐκεῖνος τὸν ἐρώτησε· „Τί λέγοντ ὡς διὰ τοῦτον;”

Ἐκεῖνος ἀπεκρίθηκεν κορυφῶς γὰ μὴ τὸ μάθω·

285 „Ἡ Ἀγάπη μεδιτέει τον, ἐγγρεῖται τον ὁ Πόθος,

καὶ σενπαθεῖ τον ὁ Ἔρωτας, τίποτε μὴ λεπτῇται.”

Καὶ εἶπερ μοι· „Περπάτησε, μὴ θλίβεσαι ἀπὲ τῶρα.”

Ἐμπαίρω ἀπέσω μετ' αὐτῆς, πλῆθος πολὺν ἐρύσχω·

377. l. τῇρ κ. μοῦ. — 385. suppr. τὸ. — 391. l. ἐκατεδικάστικρ = P. ms. 156.

- ἦσαν μετριάδες ἄνθρωποι καὶ οἱ δίκαιοι ἔναι τὸ ὄλον
 δι' ἀγάπην, διὰ ἔρωτος ὁργήν, διὰ πόθου δικαιοκρασίας.
 Καὶ μέσα εἰς αὐτόν, φίλε μου, μάθε τὸ τί ἐξερίστην
 καὶ τί εἶδασιν τὰ ὀμμάτια μου· καὶ ἐξεπερέ τα ὁ τοῦς μου.
- 415 (Ὁ Αἰβίστος τὸν ἔρωται ὡς εἶδεν ἐκείνους.)
 f. 34 v. Ἐρως τοιμορφοτρόσωπος ἐκάθετο εἰς τὸν θρόνον, |
 τὸ πρωτινόν του πρόσωπου βρέγον μικροῦ παιδίου,
 ἀπαλοσάρον, τρυφεροῦ, γὰ ἔχῃ ξαθίη τῇ ὄψιν.
 ἔν τὸν εἶδες γὰ εἶπες ἐκ πάντων χέρια καλοῦ τεχνίτη
 420 ζωγράφος τὸ ἐδοτόρησεν καὶ ψεύγος οὐ βασιτάζει·
 τὸ δεύτερον ἐφαίμετο ὡς μέσης ἡλικίας,
 γὰ ἔχῃ τὸ γένειον στρουγγυλόν, τῇ ὄψιν ὡς τὸ χρέος·
 καὶ τὸ ἀπ' ἐκείνου πρόσωπου γέροντος ὁμοιάζει, ὡς
 γέροντος εἰς τῇ ὄψιν.
 σὲν δὲ τὸ σκῆμα καὶ κοπήν καὶ πλάσιν ἀναλόγως·
 425 καὶ τὸ μὲν προῦτον πρόσωπον εἶχεν ἐξ ὄλον κληρον
 τὰ χέρια, τὰ ποδάρια καὶ ὄλον του τὸ σῶμα,
 τὸ δὲ ἀπ' ἐγείνου πρόσωπον μόνον ἀπὲ τοὺς γόμους.
 Ἐθεώρει ὅτι ἐκείτετο ὅσιν κατ' ἀξίαν·
 ἔβλεπα τῇ τοιμορφῶν, ἔλεγα· „Τίς οἷς πλάσις;
 430 καὶ τί τὸ ξεροχάραγον τοῦτο τὸ βλέπω τώρα;
 τίς γὰ μὲ εἶπῃ τὸ θεωρῶ, καὶ τίς γὰ μὲ τὸ ὀρημενέσῃ;
 καὶ τίς ἄνθρωπος ὀλόκαλος γὰ μὲ τὸ ἀνασθιάξῃ;”
 Καὶ ὅσῳ εἰς τέτοιαν ἀμερμενίαν ὁ τοῦς μου ἐτριεκοπῆτο,
 ὀκάποτε ἐξεζήτησα γίνεται ἡ ἐθική μου.
 435 „Ἀρτιστάτης ὡς ἔλθῃ,” εἰς ἀπ' ἐκείνους εἶπεν·
 γίνεται τάξις μερμενος ἀπεθῶ καὶ ἀπεκεῖθεν,
 f. 35 r. καὶ λέγει ὅποῦ μὲ φέλασσε· „Ἐλθε γὰ προσ | κερήσῃς.”
 Ἐσέβην εἰς τὸν Ἐρωτα, πέφτω εἰς τῇ γῇ ὀμπρός του,
 ἡρξάμην μὲ τὰ μάτια μου γὰ κλαίω καὶ γὰ λέγω·
 440 „Ἐρως ἀφέντη βασιλεῦ, θέσποτα γῆς ἐπάρχης,
 τῶν ἀνασκήτων ἀρχηγέ, τῶν αἰσκήτων κατάρχην,
 πάσης ψυχῆς ἐρίφηντα, τοῦ πόθου δικαιοκρίτα,
 καὶ τῆς ἀγάπης ἀρχηγέ, τῆς ἐπολήψεως φίλε·
 ἀπὸ ἀνασκησίας μου καὶ ἀπὸ μωρίας μου τόσῃς

411. l. καὶ ἡ θύκη ἔναι τῶν ὄλον — 412. l. στοργήν. — l. διακρισῶν — 414. l. ἐξαπορεῖ.
 — 415. l. τὸν Ἐρωτα. — 419. τοι τὸ — l. ἐκ παντός — 420. l. ζωγράφος. — l. ἐδοτόρησεν.
 — l. ψεύγος. — 422. ὡς τὸ χρέος? l. ὡς σιόχρεος (cf. ξερόχρεος P. 1028) = σιόχρεος P. 181
 (cf. N. 299). — 423. l. πρ. γέ. εἰς τῇ ὄψιν. — 424. l. σενθεῖται, σκῆμα. — 425. l. ἐξ
 ὀλοκληρον — 428. l. ἐθεώρει. — l. ὡς ἦσαν. — 429 l. Τίς ἡ πλάσις. — 433. l. μερμενος.
 — 434. l. ὀκ. καὶ ἡ ζήτησις. — 435. l. ὁ ἐν. — 436: N. 313 γ. τ. μέρους μου, P. 195
 γ. τ., μερμεμός. — 440. ἐπάρχης l. τοπάρχης. — 441: voir N. 318. — 442. l. ἐμεννήτα. —
 443. ἀρχηγέ l. σεντηγέ. — 444. l. ἀνασκησίας.

- 290 ἴδωρ μυριάδες ἄνθρωποι καὶ ἡ θίκη τοὺς τοιαύτη
 διὰ ἀγάπῃς, ἔρωτος στοργῇς, διὰ πόθου διακρισίαν.
 Καὶ μέσα εἰς τούτους, φίλε μου, μάθε τὸ τί ἐξερίσθη,
 τὸ εἶδαι τὰ ὁμιήτια μου ἐξαπορεῖ το ὁ τοῦς μου. |
- f. 50r. Ἐρως τριμορφοπρόσωπος κάθεται εἰς τὸν θρόνον,
 τὸ πρῶτον τὸν τὸ πρόσωπον ὥσπερ μικροῦ παιδίου,
 295 ἀπαλοδόρκον, φοβεροῦ, καὶ εἶχε ξανθὴν τὴν πλάσιν.
 τοῦ γὰρ τὸν εἶδες, ἐκ πατὸς χέρια καλοῦ ζωγράφου
 τεχνίτου τὸν ἐστόρησαν, φέγος οὐδὲν βασιτάζει·
 τὸ δεύτερον ἐγαίρετο ὡς μέσης ἡλικίας,
 γὰρ ἔχῃ τὸ γένιν στογγυλόν, τὴν ὄψιν ὡς τὸ χιόνι·
 300 καὶ τὸ ἀπὸ ἐκείνου πρόσωπον γέροντος εἶδες ὄψιν,
 σφύθειν, σχῆμα καὶ κοπήν καὶ πλάσιν ἀναλόγως·
 καὶ τὸ μὲν πρῶτον πρόσωπον εἶχε ἐξ ὁλοκλήρου |
 f. 50v. τὰ χέρια, τὰ ποδιάρια καὶ τὸ ἄλλον τὸν τὸ σῶμα,
 τὸ δὲ ἀπὸ ἐκείνου πρόσωπον μόνον ἀπὸ τοῦς ὤμοις.
 305 Ἐθώρουν τα ὅτι ἐκείοντα ὡς ἴδωρ κατὰ ἀξίαν,
 ἔβλεπα τὴν τριμόρφωτον, ἔλεγα· „Τίς ὁ πλάστης;
 τί εἶναι τὸ ξινογάργον τὸ βλέπω, τί ἔναι τοῦτο;
 τίς γὰρ μὲ εἶπῃ τὸ θεωρῶ, τίς γὰρ μὲ τὸ ἐρηγητέσθι;
 τίς ἄνθρωπος φιλόκαλος γὰρ μὲ τὸ ἀναστιάξῃ;”
 310 Καὶ ἐνόσω εἰς τέτοιαν μέριμναν ὁ τοῦς μου περιοκοπᾶτον,
 ὁκάποτε καὶ ἡ ζήτησις γίνεται ἡ ἐδική μου.
 „Ὁ ἀντιστάτης ἄς ἐλθῃ,” φωνάζει ὁκάτις ἔρως·
 γίνεται τάξις μέρους μου ἀπέσω μου καὶ ἀπέκει,
 λέγει με ὅπου μὲ ἐφύλασθεν· „Ἐλα γὰρ προσκυνήσῃς.”
 315 Ἐξέβην εἰς τὸν Ἐρωτα, πίπτω εἰς γῆν ὁμπρός του,
 καὶ ἡφξάμην μὲ τὰ θάκρυα μου γὰρ κλαίω καὶ γὰρ τὸν λέγω·
 (f. 52v.) „Ἐρως, αὐθέντα βασιλεῦ, θέσποτα γῆς ἀπάσης,
 τῶν ἀναισθήτων ἀρχηγέ, τῶν ἀρχηγῶν κατόρχα,
 πάσης ψυχῆς ἐρευνητά, τοῦ πόθου δικαιοκρίτα,
 320 καὶ τῆς ἀγάπης συνεργέ, τῆς ἐπολήψεως φίλε·
 ἂν ἀπὸ ἀναισθησίας μου τὴν εἶχα πρὸς ἐσέναν

295. φ. 1. τριμορφῶν = E. 418 (P. 177). — 303 ἄλλον l. ὅλον? = E. 426, P. 185. —
 314. μέρους μου: P. 195 μερισμός.

- 445 καὶ ἀπὸ ἀνεγνωριότητος μου τῇρ εἶχα πρὸς ἐσέρας
κατεφρονέθης ἀπ' ἐμοῦ, θεόποτα παρτοζοράτωρ·
παρκαλῶ τὸ κράτος σου, θεόποτα, μὴ κακώσῃς,
f. 35 v. μὴ ἕξοριστῇς τὸ πτώχεμά μου, τόσσον μὴ τὸ φρον | τίσῃς·
γνώρισε ὅτι ἤμουν χωρικός καὶ σεγγρωμόρησέ το,
450 ἀρχὴ τὰ με ἐφοβέρισες, ἐλέησόν με ἀπὲ τώρα,
γὰ μόνω γὰ εἶμαι δοῦλος σου καὶ σκλάβος τοῦ ὀρισημοῦ σου,
πλησίος τοῦ θελημάτου σου καὶ τοῦ ἐξουσιαστικοῦ σου."
Καὶ τότε ἀφοῦ ἐπλήρωσα τὸ ἐπαρεκάλλον,
λέγει με ἐκεῖνος πάλε· „Ἐγείρον, σῆζω ἀπὲ τῇρ γῆρ, διὰ
μεδιτείαν τοῦ Πόθου,
455 διὰ μεδιτείαν, γνῶριζε, τῇρ εἶχα ἐκ τῇρ Ἀγάτῃρ,
σπλαγχνίζομαι ἀπὲ τοῦ γῆρ, ἐλεῶ καὶ σεμπαθῶ σε·
τὸ πέσεις οὐ φροντίζω τοι, ἔμμε μόνον εἰς ἐκείνον,
καὶ ἀπὲ τοῦ γῆρ παρᾶλαβε ἀγάτῃρ εἰς τὸν γοῦρ σου,
καὶ πόθου κόρης ἐθιγῇς, ἐρωτοῖξαιρημένης,
460 πόθου Ῥοδάμῃς, θυγατρὸς Χρυσοῦ τοῦ βασιλέως."
Ἀρεσθιζώθῃρ, εἶδα τοι καὶ ἐπροσκήνησά τοι,
εἶδα φρικτόν, ὁ φίλος μου, μεστήριον εἰς ἐκείνον·
τῇρ μίαν φωνῇρ ἐμοίραζαν τὰ στόματα τῶν τριῶν,
ἐλάλειν ἐτοῦτον καὶ ἔλεγεν, ἐκεῖνο με φωνάζει,
465 καὶ ἀπλῶς οὐκ ἔχει τῇρ ἀρχῇρ, οὐδὲ τὸ τέλος πάλε,
τοῦ λόγου τοι ἐφωτάζασιν ποτὲ γὰ τὸ προδῆξις.
Καὶ ἀπεδῶ τοι καὶ ἀπεξεῖθεν τοι
δύο γυναικες ἰδιαιτο καλὰς εἰς χαρακτῆρας,
f. 44 r. καλὰς | εἰς εἶδος καὶ εἰς κοπήρ, παρᾶξενες τῇρ ὄψιρ·
470 ἡ μία στεγάνῃ γὰ φορεῖ ὅλον μαργαριτάρι,
ἄσπρον ὀγιὼν τὸ χιόρι τὸ καλὸ τὸ ἀκόμη οὐκ ἐπατήθῃρ·
καὶ ἡ ἄλλη εἰς τὸ κεφάλιν τῆς καὶ αὐτὴ στεγάνῃρ εἶχε,
κόκκινα λευκιτάρια, λαμπρότερα τῆς γλόρας·
ὀλάσπρα ἦσαν τὰ ῥοῦχα τῆς τῆς μίας ὡς τὸ στεγάνῃ·
475 καὶ εἰς τὸ πρὸς ἕνα γόγατο τοῦ Ἐρωτος κρατοαντος,
ὄρζον σημεῖον ὀρωτιζὸν εἰς ἡντολῃψίαν,
ἄκουσε τί ἐρημέρεσεν ὡς διὰ τὲς δύο γυναικες·
„Βλέπεις τῇρ ὅλην κόκκινην ἐκείνην τῇρ ὀραίαν,

448. πτώχ. l. παιδῆμα. — 450 l. ἀρχῇ. — 452. πληρ. l. λείπας. — 453. l. τὸ τὸν ἐπαρεκάλλον. — 454. l. λέγει με· „Ἐγείρον ἀπὲ τοῦ γῆρ διὰ μ.τ.π. — 456. l. σπλ. θε. — 457. l. τὸ ἐπαρῶς (N. 332 ms. το ἐποῦς) σὲ φρ. το. ἐμνημονῶ εἰς ἐ. — 459. l. ἐρωτο-εἰρημένης. — 464. l. ἔλεγες. — Après 464, Par 221: καὶ ἔλουνε τὸ τέλος τῆς φωνῆς ἐκ τῶν τριῶν τὸ στόμα. — 465 l. οὐκ εἶχε. — 466 τοι l. τοι. — 467: P. 224 ἀπ' εἶδο τοι καὶ ἀπ' ἔκτι τοι τοῦ Ἐρωτοπροδότητος. — 475. l. τοῦ Ἐρωτοκρατοῦντος. — Après 475, P. 232: τῶν δυο τὰ χεῖρα κείνονται ἐπάνω εἰς τὰ θεῖά των. — 476. l. ὄρζον. — 478. l. ὀλοκόκκινον.

κατεφθορίσθης ἀπὸ ἐμέ· δέσποτα ποθοκράτωρ, |

- f.53r. μὴ ἐξερυστῆς τὸ πταῖσμα μου, τόσος μὴ τὸ κακώδης·
 γνῶρισε, ἦμουν χωρικὸς καὶ στυγνολογῶν σε.
 325 ἀρκεῖ τὸ μὲ ἐφοβέρισες, ἐλέησέ με ἀπὲ τῶρα,
 [ε]ὰ ὁμόσω εὐὰ εἶμαι δοῦλος σου, δοῦλος τοῦ ὀρισμοῦ σου,
 λῆξις τοῦ θελήματος καὶ τοῦ προστάγματός σου.”
 Καὶ τότε ἀφοῦ τὸ ἐπλήρωσα τὸ τὸν ἐπαρεκάλουν,
 λέγει με· „Ἐγείρου ἀπὸ τοῦ εἶναι διὰ μεσιτείαν τοῦ Πόθου,

 330 διὰ τῆς ἐγγέσσει, γνῶριξε, τῆς εἶχα ἐκ τῆς Ἀγάτης,
 σπαραγγίζομαί σε ἀπὸ τοῦ εἶναι, ἐλεῶ καὶ συμπαθῶ σε·
 τὸ ἔποδες οὐ ψιφίζω το, ἀνιμωρῶ εἰς ἐκεῖνον,
 καὶ ἀπὸ τοῦ εἶναι παρὰ λαβε ἀγάτης εἰς τὸν τοῦ σου,
 καὶ πόθου κόρης στυγνολογῶν, ἐρωτοεξηριγμένος,
 335 πόθου Ῥοδάτης θυγατρὸς Χρυσοῦ τοῦ βασιλέως.”

332. ἔποδες l. ἔποιδες; ou ἔπαιδες = P. 213? — 334. στυγνολογῶν l. ἡθρολῶν; voir l'introduction, § 20. — l. -εξηριγμένος. — Après N. 335 il a une lacune: voir E. 461—545, P. 217—302.

- ὅποῦ εἰς τὸ μέρος τὸ δεξιὸν ἴσταντο τοῦ Κρατοῦντος·
 480 λέγουσιν τῇ Ἀλήθειας, ἐμναίει πρὸς ἐκείνον |
 f. 44 v. γὰρ μὴ φενηθῇ τὸ ἐμπρόσθενται διὰ πόθον εἰς τὸν κόσμον.
 καὶ ὅποῦ ἔσταντο εἰς τὸ ἀριστερὸν λέγει Δικαιοσύνη·
 ἐμναίει καὶ αὐτῇ τὸν Ἐρωτα τὸ δίκαιο γὰρ φωνάζει,
 γὰρ μὴ διὰ προσώπου ἐπὶ λήψης πολλὰς παρακρίει·
 485 δι' αὐτὸ ἔστι αὐτῇ ὁλοζόκκιος, ὁλόζενος οὐκ ἔστι,
 καὶ ὡς κρύσταλλον παρειαζέται ἐκείνῃ ἐκ τὰ νύκτα,
 καὶ ὡς γλόφα ταῦτα ἐκ τῇ γῇ διὰ τὸ ἀμπελόχωρόν της·
 καὶ ἰδοὺ θανατῶναι, ἀνθρώποι, καὶ τὰς μορφὰς τῶν θεῶ,
 καὶ ἀφ' οὗ ἀπ' ἐδὰ μετασταθῆς καὶ πάγης παραπέσω,
 490 μέλλει γὰρ ἔμπης εἰς τοῦ Ἐρωτος τὰ βέλη γὰρ ὁμότης,
 καὶ ἀπέχει γὰρ πῶς, γὰρ διδαχθῆς, γὰρ ἰδῆς καὶ τὸν μάρτυ,
 ὅποῦ σὲ θέλει ἀγαγῆθαι τὸ εἶτα θέλεις πάθειν
 καὶ τότε τῇ ἀγάτῃ σου θέλεις ἀπεκρῆσθαι·
 καὶ ὅποῦ μὲ τὰ ἐδίδαξεν, ἀφῆκε με καὶ ἐδέξην,
 495 πάλιν θεωρῶ τὸν Ἐρωτα, πάλιν αὐτὸς μὲ λέγει·
 „Ἰδίοις, τί ἔρ' τὸ κατερεῖς; ἄγωμε γὰρ ὁμότης·
 Ἀγάτῃ, ἐδὲ τὸν ἔπαρε, Πόθε, παρὰ λαβὴ τοῦ,
 τὸν ἐγχετῆρ τοῦ ποίετες, τὸν βίον τοῦ γὰρ ὁμότης,
 καὶ ὡς δοξενθῇ τὸν ἔρωτα τῆς κόρης τῆς Ῥοδάμης.”
 f. 45 r. 500 Καὶ αὐτὸς τὸν ἐπροσκήνησεν καὶ ἀπέχει ἐμεταστά | θῆν·
 ὁ Πόθος ἦτον ἀπεσθὼ καὶ ἡ Ἀγάτῃ ἀπεκείθε
 καὶ εἰς τὸ κελλὶν ἐσέβηκεν ὅποῦ ἦτον τὸ ὀρχομῶν,
 καὶ ταῦτα εἰς ἔναν οἴθερον ἡῆραμεν τοῦ κελλίου,
 γραμμένα ἦσαν γραμματα καὶ ἄκουσε τί ἐλαλοῦσαν,
 505 πλὴν πάλιν ἄκουσον λοιπὸν τί ἱστορίαν εἶχαν·
 ἦτον ὁ Ἐρωτας γεμεὶς καὶ ἀπείρον ἱστορισμένος,
 τὸ ἔναν τοῦ χερὶ γὰρ κρατῇ παθὶν ἀκοιμήτων,
 καὶ τὸ ἄλλον ὁλοζόκκιον ἀφτομένης λαμπάδας,
 μάθε ἀπ' ἐδὰ ἐκ τῇ γραφῇ ὅποῦ ἦτον παρακίτω·
 510 „Γέρος ἀκαταπόμετος, εἰς βάθος ἀνεφάνη.”
 Καὶ ἀπέχει ἐμεταστάθην καὶ ἐσέβηκεν ἀπέσω
 καὶ εἰς τὸ κελλὶν ἐσέβηκεν τῆς ἐρωτο-ορχομοσίας· |
 f. 45 v. καὶ βρῖσκω εἰς χρυσὸν κόκκινον ἀπείρον ἀναλογεῖον

479. l. ἴσταντο. — 480. l. λέγουσιν τῇ τῇ Δ. — 481. ἐμπρ. l. ἐπὶ στήναι. — 482. l. στέκει. — l. λέγουσιν τῇ Δ. — 484. l. προσωπὸ λήψης. — 485 suppr. δι' αὐτὸ. — οὐκ ἔστι l. ἐκείνῃ. — 486. l. παρειαζε. — 487. ἐμ. l. ἐπὶ νύκτα. — 488. l. θανατῶναι. — 493. τότε l. πότι. — 498. τὸν ἐγχετῆρ. l. τὸ ἐγχετῆρ. — τὸν β. τοῦ l. τοῦ β. — 499. l. ἐκ τὸν ἔ. — 500. l. καὶ εἰδοὺς τὸν ἐπροσκήνησα. — 503. οἴθερον. l. P. 260 οἴθερον. — 508. l. ἀφτομένης λαμπάδα. — 510. l. P. 267 Ἐρως ἀκ. οὐρανὸν βροχὸν ἀέρος. — 511 sq. l. ἐμεταστάθην. — ἐσέβηκεν. — 513. l. χρυσόκοκκινον

515 πτερὸν γὰρ κείνεται εἰς τὸν Ἑρωτα καὶ δοξάζει γεμισμένον
καὶ μέσα εἰς αὐτὸν καὶ χαρτὴν καὶ εἶχε τοὺς λόγους τούτους·

(ὄρκος Ἑρωτος φοβερὸς τὸν ἔχοντ οἱ τοιοῦτοι,
καὶ ἐπὶ φυχῆς ὁ Αἰβίστρος ἰμναίει γὰρ μὴ ἀφαιρήσῃ.)

„Εγὼ εἶμαι ὀνόματι (?) τοῦ Ἑρωτος καὶ τοῦτο εἶν' τὸ
πτερὸν του.

καὶ ὁμνούνσιν οἱ πάντες

520 οἱ πιστοὶ του γὰρ εἶδτε δοῦλοι του, γὰρ μὴ τὸν ἀγαθεύητε.
ποῦ γὰρ τὸν ἐγλυτώσετε; φρίδσω ὅτι φερέγετέ του·

ἂν πετασθῇτε εἰς οὐρανόν, ἐκεῖ πτερὸν ἔχει καὶ φθάσει,
ἂν κατεβῇτε εἰς θάλασσαν, γεμνὸς ὡς τὸν θεωρεῖτε,

f. 46 r. καὶ καταφθάσει εἰς ἄβυσσον καὶ | οὐκ ἐγλυτώρετέ του.

525 εἰ δὲ εἰς τόσους πάλε εἰς τὴν γῆν κόσμιον περιπατεῖτε,
θωρεῖτε καὶ τὸ τόξον του, πάλε στοχὰ δοξέει·

καὶ οὐκ ἔστι ὁδὸς γὰρ φέγετε τὴν ἔριτον δοξίαν.

λοιπὸν ἐπροσφωνοῦμαι σας ὅποῦ εἶσαι εἰς τὸν κόσμιον:

δοῦλοι ἔδετε εἰς τὸν Ἑρωτα, καὶ ὅπου θέλει ὁμώσει,

530 ὡς ἔστι βέβαιον τὸ καλεῖ μὴ ὄρκον παραθήσῃ.”

Καὶ παρεκάτου ἔγραψε ἐκ τῆς γραφῆς ἐκείνης·

„Βέλη καὶ τόπος καὶ μοῖρῃ τὴν ἐορκομοσίαν.”

Ἀνέγνωσά τινι τὴν γραφὴν, εἶδα τὴν ἱστορίαν,

καὶ ἀπλῶν ταῦτα εἰς τὸ πτερὸν καὶ ἀπέκει εἰς τὸ δοξάζειν.

535 πιστὸς του γὰρ εἶμαι ἀπὲ τοῦ γῆν τῆς ἐρωτικῆς Ἀγάτης.

ὅμοσα, καὶ ἀφοτίς ὅμοσα, ταῦτα ὁ μάντις ἤλθεν,

ὁ μάντις τὸν ἐρημήρευσεν γὰρ μὲ ἡῖρα εἰς τὸ ὄρκομοσί,

καὶ ταῦτα πρῶτον λέγει με μετὰ μέγαν θάρον·

(τὰ θέλει πάθαι ὁ Αἰβίστρος ὁ μάντις τοῦ τὰ λέγει) |

f. 46 v. 540 „Αἰβίστρος τῆς Αἰωνικῆς ἄρχων, τοπάρχης μέγας.

πολλῶν πραγμάτων ἀνθρώπων, κέρως πολλῶν ἀνθρώπων,

μέλλει τοῦ τόπου γὰρ γενῇ τοῦ γοιζοῦ του ξένος

διὰ Ῥοδάμνης τῆς καλῆς ἐρωτικῶν τὸν πόθον.

δεσπότης μέλλει γὰρ γενῇ τοῦ Ἀργυροῦ τοῦ κάστρου,

514. εἰς τὸν Ἑ. l. τοῦ Ἑρωτος. — 518. l. ὁ νόμος. — 519. P. 278: καὶ τοῦτο ἐν' το
δοξάζει μου καὶ ὁμνέει οἱ πάντες. — 520 l. ὁμνέει. — 522 suppr. i. m. — 523. θάλ. l.
ἄβυσσον. — γεμνός? — 525. l. εἰ δ' ὡς πάλε. — 527. l. τὴν ἐρωτοδοξίαν? P. 286 τὴν
ἐρωτοταξίαν (Gidel τὸν ἐρωτοτόξον). — 528. l. εἶδε. — 530. l. το καλεῖ μὴ ὄρκον παραθήσῃ.
— 532. l. τῆς ἐρωτοκομοσίας (cf. E. 512). — Après 534, il se trouvent deux vers
dans P.: καὶ εἶπα' „μὲ τοῦτο το πτερὸν, μὲ τὸ εἴσοχόν σου τόξον, | δοιλόνομα εἰς
τὸν Ἑρωτα, λαιώνομα εἰς τὸν Πόθον (P. 294 sq), qui manquent dans E — 535.
τον l. τῆς. — 537. l. τὸν μὲ ἐρη. (scil. ὁ γελανός μου; cf. E. 477). — 538 sq.: cf. P. ms.
298a, b: καὶ ταῦτα ἐν πρώτοις λέγει τον λόγους καὶ οὐτεχίας, | τὰ θέλει πάθαι Αἰβίστρος
ὁ μάντις τοῦ τὰ λέγει. Ces deux vers sont écrits en encre noire; les vers suivants: P.
299—303 en encre rouge — 540. τῆς l. γῆς. — 542. l. γοιζοῦ. — 544—548 manquent
dans P.; le ms. N. commence, après une lacune = E 461 — 545, par cette forme curieuse

- 545 Χρησὸν πατέρα τὸν λαμπρὸν τῆς κόρης τῆς Ῥοδάμης.
 εὐὰ ἔβγη ἐκ τῆς χώρας τοῦ καὶ εὐὰ κοσμογενεῖσθαι·
 μετὰ διχρόνον διαστήματος εὐὰ χέσθαι τῆς Ῥοδάμης
 ἀπὸ γυναικὸς θολερῆς, τῆς κακομάχου γυναικός.
 καὶ πάλι εὐὰ ἔβγη εἰς ἀναζήτησιν τῆς κόρης τῆς Ῥοδάμης.
- 550 δίχρονον θέλει περπατεῖ ἕως οὔ εὐὰ τῆς εἴδῃ,
 καὶ ἄφ' οὔτου τῆς εἴδῃ ἀπὸ καλοῦ φίλου τοῦ συνεργίου,
 εἰς ἄλλον χρόνον διάστημα πάλιν εὐὰ παραθράμῃ
 καὶ πάλι κάστρον τοῦ Ἀργυροῦ εὐὰ γίνεται δεδπότης
 καὶ κόρη τῆς παρὰξενου εὐὰ ζήσῃ, εὐὰ ἀποθάνῃ.”
- 555 Εἴτεν ἐκεῖνος ὁ κακὸς ὁ μάντις ὁ προγγύστης,
 ἐλάλῃσεν τὰ μέλλοντα καὶ ὁκάποτε ἀντιστάθῃ
 ἀπὲ τοῦ ὀρείου τῆς φωνῆς, φίλε μου, τοῦ τοσοῦτου· |
- f. 47 r. (ἐκτελέσθαι ὁ ἀντιπρόσθετος, μετὰ τοὺς ἀντιπρόσθετους)
- ὁ τοῦς μου εὐὰ ἔχῃ ταραχὴν καὶ φόβον ἢ φρενὴ μου.
 560 μέριμναν ἢ καρδίᾳ μου καὶ φόβον, ἄλλον πόσον,
 ὥσαν χαμέρος περισσῇν εὐὰ κάθωμαι εὐὰ βλέπω
 τὸ πότε εὐὰ ἔλθῃ ὁ λογισμός τὸν εἶχα εἰς τῆς φρενῆς μου.
 Καὶ ὁκάποτε ἐσυνέφερα, ἦλθον τὰ λογικά μου,
 ἀνέβην ἀπὲ τὸν βυθὸν τοῦ ὀρείου ὁ τοῦς μου,
 565 ἔρριξα καὶ ἀπὸ τὰ ὀρμήτια μου τὸν ἔπνον ὡς γὰρ μία,
 καὶ ἔκατσα καὶ ἐκλονίζετο ὁ τοῦς μου ἀπὲ τὸν φόβον,
 ἀνεψιλάφον ὡς διαθεσμὸν ἂν ἔχῃ ὁ σφοδρὸν γὰρ μου,
 ἔβλεπα ἂν εἶναι ὡς μὲ ἔδωκεν ἐκεῖνος θεσμενός·
 ἦτον ὁ τοῦς μου εἰς Ἐρωταν τὸν τριμορφον ἐκεῖνον.
- 570 Ἐσκόπουν τὰς παρὰξενας τὰς δύο τὰς πλαγιὰς τοῦ,
 τὸ ἡλιακὸν ἐθαύμαζα καὶ τῆς καλῆς φρενῆς,
 ἔβλεπα ἂν εἶναι αἰσθητὸς τοῦ πόθου ὀρκομοσία,
 ἦμον εἰς τοῦτο καὶ εἰς αὐτόν, εἰς τὸ ἄλλον καὶ παρὲς,
 ἦθελα ἐτοῦτο εὐὰ σκοπῶ καὶ ἐκεῖνα εὐὰ προσέχω,
 575 τὸ ἄλλο εὐὰ ἔχω μέριμνα, εὐὰ μὴ μὲ λάθῃ ἐκεῖνος,
 καὶ πίστευσός μου, εἰς ἕκαστον ἐκόπτετο ὁ τοῦς μου·
 καὶ τέτοιος μετὰ ὥσαν περισσῇν μηρῶ τὸ συνεργεῖν μου,
 ἐκεῖνον τὸ μὲ ἔλεγεν τὰ δύνεται ἢ ἀγᾶτι· |

de l'accusatif Χρησὸν (N. 336), tout comme dans le vers E. 545. — 547. l. διάστημα. — 549. suppr. πάλι. — 552. l. ὅφ' οὔ. — 554. l. ζήσῃ. — ἀποθάνῃ. — 556. l. ἐλάλῃσεν — ἀντ.: P. 310 ἀντιπρόσθετον. — 557. φωνῆν l. πλοζῆν (= P. 311) — 560. ἄλλον l. ἄλλο. — 567. suppr. ὡς. — 568. εἶναι l. εἶμαι. — 572. l. ε. εὐὰ εἴτε αἰσθητὸς τῆς ποθομοσίου (= N. 468, P. 324). — 575. l. ἐκεῖνο. — 578. τὸ l. ὅπου.

Χρυσὸν πατέρα τὸν λαμπρὸν τῆς κόρης τῆς Ῥοδάμνης,
 γὰρ διαδεχθῆς εἰς τὴν χώραν τοῦ καὶ γὰρ κοσμοκρατορίας·
 μετὰ δὲ χρόνον διάστημα γὰρ χάσῃς τὴν Ῥοδάμνην
 ὑπὸ γυναικὸς πονηρᾶς, τῆς κακομάχου γραιίας,
 340 καὶ γὰρ ἔβγῃς εἰς ἀναζήτησιν τῆς κόρης τῆς Ῥοδάμνης.
 δίχρονον θέλεις περπατεῖν γὰρ ὑπάρῃς γὰρ τὴν εὖρη,
 καὶ ἀφοῦ τὴν εὖρη ἀπὸ καλοῦ φίλου σου συνεργίαν,
 εἰς ἄλλον ἕαν διάστημα γὰρ παραδράμῃ χρόνος
 καὶ πάλιν Κῆστρον τοῦ Ἀργυροῦ γὰρ γίνεσθαι θεσπότης
 345 καὶ κόρη τὴν παρὰξενον καὶ τὴν συνεποθάρῃς.”
 Εἶπεν ἐκεῖνος ὁ καλὸς ὁ μάντις ὁ προγγώστης,
 ἐλάλησε τὰ μέλλοντα, καὶ ἐξέπτησα εὐθέως·

347a (ἐπεπλήσεν ὁ Αἰβίστρος τῆς ἀναισθησίας.)

f. 53 v. 347b (ἐπεπλήσεν ὁλόθαιμος, μεροθοροζούμενος)

ὁ τοῦς μου εἶχε παρὰχῃ καὶ φόβον ἢ ψυχὴ μου,
 μέριμνα ἢ καρδία μου καὶ κλόνον ἀπὸ πόθου,
 350 ὥραν χαῖμένος περιδῶν γὰρ κεῖτομαι γὰρ βλέπω
 τὸ πότε γὰρ ἔλθῃ ὁ λογισμὸς τὸν εἶχα ἂν οὐκ ἐχάθῃ.
 Ὁκάποτε ἐπαρήφερα καὶ ἤλθαν τὰ λογικά μου,
 ἀνέβη ἀπὸ τὸν βυθὸν τοῦ ἀνείρατος ὁ τοῦς μου.
 ἔρριψα ἀπὸ τὰ ὀμμάτια μου τὸν ἔπρον παρὰντίκα.
 355 ἐκάτσα καὶ ἐκλονίζετο ὁ τοῦς μου ἀπὲ τὸν φόβον.
 ἀνεψιλάφον διώθεσμον μὴ ἔχῃ ὁ σφόδρυνλός μου,
 ἔβλεπα ἂν εἶμαι ὥς με ἔδονταν ἐκεῖνοι θεσμομέτορες·
 ἦτον ὁ τοῦς μου εἰς Ἐρωταν τὸν τριμορφοῦ ἐκεῖνον.

(πάλιν λαλεῖ καταλειπὸν ὁ Αἰβίστρος ὁ ξένος

360 τὸς τῆς φισκίας ἀνιφορὸς τὸς εἶδεν ἐν ἀνείρω).

(f. 53 v.) 467 Τὸν ἡλιακὸν ἐθαύμαζον καὶ τὴν καλὴν φισκίαν.
 ἔβλεπα γὰρ εἶπες αἰσθητὰ τὴν ποθο-ορκομοσίαν,
 ἤμουν εἰς τοῦτο καὶ εἰς αὐτὸ καὶ εἰς τὸ ἄλλον τὸ παρῆξω,
 470 ἦθελα ἐκεῖνα γὰρ σκοπῶ καὶ τοῦτα γὰρ φροντίζω,
 τὸ ἄλλο γὰρ ἔχω μέριμνα καὶ γὰρ μὴ με λάθῃ ἐκεῖνον,
 καὶ πιστευσέ με, εἰς ἐκατὸν ἐκόπτετο ὁ τοῦς μου·
 καὶ μετὰ ὥραν περιδῶν μὴ γὰρ τὸν συγγενή μου,
 ἐκεῖνον ὅποῦ μοῦ ἔλεγε τὰ δέτα ἢ ἀγάπη.

336—346 ont écrit tout dans la deuxième personne; dans E. et P. la prophétie est écrite dans la troisième personne (E. 540—555, P. 299—309), à l'exception du dernier vers dans E., E. 554, qui lui aussi emploie soudainement la deuxième personne. — 340: ms. εὖρης. — 347a. l. -λασίας. — 347b. l. ὁλόθαιμος. — 474. l. συνετα.

- f. 47 v. *Καὶ ἄμα τὸν εἶδα, εἶπα τοῖς, οὐδὲ ἔχαιρετέ μοι·*
 580 *„Ἰδὲς τὸ τί με ἐγύρευτο τῇ ἐχθροῦν ἡμέραν·*
ἔπλασεν ὁ Ἔρως ὄνειρον τὸ ἀκόμην, λέγεις, βλέπω
καὶ ἔχει ὁ τοῦς μου μέριμνα, ὁδύνας ἢ ψυχὴ μου,
ἔπλασεν ὁ Ἔρως, συγγενή, πλάσμα σφικτὸν ὄνειρον
τὸ ἀκόμην βλέπω αἰσθητῶς, γὰρ τρέχῃ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς μου.”
 585 *Καὶ ἐκεῖνος λέγει· „Μίσιστρος, δέσποτας, γῆς τοπάρχης,*
καὶ κοσμοκράτορος γῆς ἐμῆς, εἰπέ, ἀφῆγήσῃς με το.”
Ἦρξάμην τῇ ἀφῆγησιν, φίλε μου, γὰρ τῇ λέγω
τοῦ ὀνειράτος τοῦ ἐρωτικοῦ τὸν συγγενή μου ἐκεῖνον·
καὶ ὅποτε ἦλθα εἰς τὸ ὄρος τῆς κόρης τῆς Ῥοδάμνης,
 f. 48 r. 590 *εἶπε με· „Κράτει, Αἰβί | στρε, διὰ τῇ με συντηχαίρεις*
εἶθῃσιν ἔχω, ἤξευρες, τώρα καιρὸς παρῆλθε,
ρομίζω γὰρ ἔτι δίχρονον ἔως τῇ χώραν ἐκείνην,
ἦτον ἢ χώρα ὀλοθλιβος, ἐκείνην τῇ σὲ λέγω,
διὰ τὸν ὧν γὰρ θεοπότης καὶ κόσμος ἀρχηγόντες,
 595 *ὅτι ἀπεσθῆμην ἀπὲ ἀντὶν χώραν καὶ τῇ με λέγεις,*
καὶ σῶπασε, μὴ θλίβεσθαι, τίποτες μὴ λυπεῖσθαι·
ἐπεὶ καὶ μάντις ἄνθρωπος τὸ εἶπέ σε τὸ μέλλον,
εἴρει τῇ θέλεις, ἤξευρες, οὐκ ἔναι συντηχία·
ἀλλήθεια, τῇ πατρίδα σου, ὅλους τοὺς ἐδικούς σου
 600 *θλίβεις, λυπεῖς, στεροχωρεῖς, πικραίνεις, θανατώνεις,*
ἀλλὰ τῇ ἀναξήτησιν κερθαίνεις τῆς φονδοῦλας,
ἀλλὰ τῇ κόρην κέρθεσε τῇ σὲ ἔπεσχεθῇ ὁ Ἔρως
καὶ πάλιν τοὺς ἐλέτηδες γὰρ τοὺς παρηγορήσῃς.”
Ἦρξαιτο φίλους συγγενοὺς ἐκεῖνος ὁ ἐδικὸς μου
 605 *διὰ τῇ παρηγορία μου καὶ ἀνακουφισμοῦ μου*
λόγους γὰρ ἐμπλάσῃ ἐρωτικοὺς καὶ εἰς ἄλλα γὰρ με θέτουν,
ἀγνώστους λόγους γὰρ λαλοῦν, τοῦ γὰρ με μεταφέρουν,
ἀπέσω ὁ τοῦς μου ἐγροιάζετο τὸ εἶχε ἢ ψυχὴ μου,
καὶ ἦτον ἀπλὸν τὸ διάστημα ἐκείνης τῆς ἡμέρας
 610 *μετὰ μεν διὰ τῇ θλίψῃ μου τοῦ γὰρ με μαρτυροῦσιν.*
 f. 48 v. *Παρῆλθε τὸ διάστημα ἐκείνης τῆς | ἡμέρας,*
ἦλθεν ἢ γέκτα, ἐσκότασεν, ἐσέβην ἢ σελήνη,

579 = P. 331; manque dans N, tandis que N. a un vers N. 475, qui manque dans E. et P. — 585. l. δέσποτας. — 589. l. εἰς το ὄνομα. — 590: N. 486, P. 341 δι' αὐτὴν τῇ συντ. — 592—596 manquent dans N. — l. ἐκείνη. — 592. ἔως τ. γ. ε.: P. 345 καὶ εἰς χώραν ἀπεσθῆμην. — 593: seulement dans E. — 594: P. 346 ὧν θεοπότην τῆς. — κόσμος ἀρχηγόν τῆς. — 595: P. 347 ὅτε ἀπεσθῆμην εἰς ἀντὶν τῇ χώραν ἢν με λέγεις. — 601. l. ὅν εἰς τῇ ὁ. κερθῆς τ. φ. — 604. l. φίλε, ὁ συγγενής. — 605. l. δι' ἀνακουφισμοῦ μ. — 606. l. θέτη. — 607. ἀγρ. l. ἐμνόστον. — λαλῇ. — μεταφέρων. — 609. P. 360: ἐπλῶς. — 610. supp. τοῦ. — l. παρηγορήσῃ.

475 (ὁ Αἰβίστρος τὸ ὄνειρον λέγει τὸν συγγενή του)

„Ἰδὲς τὸ τί μὲ ἐγίνετο τῇ γθεσίῳ ἡμέρᾳ·
 ἔπλασεν ὁ Ἔρως ὄνειρον τὸ γὰ εἶδες ὅτι ἐβλέπω,
 γὰ ἔχῃ ὁ τοῦς μου ὄνειρον καὶ ὁδύνην ἢ φρενὴ μου,
 ἔπλασεν ὁ Ἔρως, συγγενήν, παῖδμα φρικτὸν ὀνείρον.
 480 τὸ ἀκόμῃ βλέπω ἐσθιγῶς καὶ ἐντροχέει εἰς ὅθ θάλαμόν μου.” |
 f. 54r. Καὶ ἐκεῖνος μὲ λέγει· „Αἰβίστροε, θέσποτα, γῆς τοπάρχα,
 γῆς κοσμοκράτωρ τῆς ἐμῆς, εἰπέ, ἀφῃγῆσον μὲ το.”
 Καὶ ἰρξάμην τῇ ἀφῃγῆσιν, φίλε μου, γὰ τῇ λέγω
 τοῦ ὀνείρωτος τοῦ ἐρωτικοῦ τὸν συγγενήν μου ἐκεῖνον·
 485 καὶ ὁπότεν ἦλθεν εἰς τὸ ὄνομα τῆς κόρης τῆς Ῥοδάμης,
 εἶπερ μοι· „Κράτει, Αἰβίστροε, διὰ αὐτῇ τῇ συγγενεῖς
 εἶδησιν ἔχω, καὶ ἄκουσε, τώρα καιρὸς παρῆλθεν.

καὶ σόπασε, μὴ θλίβεσθαι, τίποτε μὴ λυπῆσθαι,
 ἐπεὶ καὶ μάντις ἄνθρωπος προεῖπεν σοι τὸ μέλλον·

490 ἀλήθεια, τῇ πατρίδα σου καὶ ὅλους τοὺς ἐθικοὺς σου
 θλίβεις, λυπεῖς, στεροχωρεῖς, πιναίνεις, θανατώνεις,
 ἂν εἶσαι εἰς ἀναζήτησιν τῆς κόρης τῆς Ῥοδάμης,
 ἀλλὰ τῇ κόρῃ κέρδεσε τῇ δὲ ἔπεσχεθῆν ὁ Ἔρως
 καὶ πάλιν τοὺς ἐλύπησες, γὰ τοὺς παρηγορήσῃς.”
 495 Ἦρξα, φίλε, ὁ συγγενὴς ἐκεῖνος ὁ δικός μου
 ὥς διὰ παρηγορίαν μου καὶ διὰ ἀνακουφισμὸν μου
 λόγους γὰ ἐμπάσῃ ἐρωτικοὺς καὶ ἄλλα γὰ μὲ θέτη
 καὶ ἔμφοστα λόγια γὰ λαλῇ, μὴ γὰ μὲ μεταφύσῃ.

Παρῆλθεν καὶ τὸ διάστημα τῆς ὅλης τῆς ἡμέρας,
 500 ἦλθεν ἢ γένηται, ἐσκότασεν, ἐφάνη τὸ φεγγάριον,

477. εἶδες l. εἶπες (cf. E. 581 λέγεις). — 478. ὄνειρον l. μέριμνα (cf. E. 582, P. 334).
 — 479. l. συγγενή. — P. 333 ms : ἔπλασεν ἔρως, συγγενή (éd. Mavrophrydis: ἔπλ. γέθ. ὦ
 συγγ.). — παῖδμα l. πλάσμα (cf. E. 583, P. 333). — 480. l. αἰσθητῶς. — 485 l. ἦλθα. —
 495. l. ἦρξατο. — 497. l. εἰς ἄλλα.

- ὁ συγγενής μου ἐμίσησεν με τὸν εἶχα μετὰ μένα·
 ἐδείπνησα μὲ τοὺς ἐμοὺς φίλους καὶ συγγενεῖς μου.
 615 ἔπεσα εἰς ἔπιον, φίλε μου, καὶ ἄκοντον πάλιν πλάσμα
 τὸ ἔπλασεν ὁ Ἐρως δι' ἐμέ, τὸ ἔπλασεν ἡ γύμνα.
 Ἐφάνη με εἰς παράξενον ἐσέβην περιβόλιν.
 εἰς μυριοδεδρόμον ἔντενον, εἰς ἄλλον ἐξανθισμένο.
 τὸ ἐκόσμησεν ὁ Ἐρως βασιλεύς, τὸ ἐλάμπρυνεν ὁ Πόθος.
 620 τὸ ἡ Ἀγάπη ἐτόπισεν μὲ τὰς γλυκύτητας της.
 ἐπεπαύοντο καὶ ἔβλεπα ἐτοῦτον τὸ περιβόλιν.
 ἔτρεχα εἰς τοῦτον τὸ δειρόν, ἐκούμπιζα εἰς ἐκείνον,
 καὶ ἀπλῶς τὸ πρῶτον οὐδὲν εἶχα τὸ ποῖο γὰρ χωρίζω· |
 f. 49r. ἐδῶ ὅπου βρύσας καὶ τερόν, ἐκεῖ τερόν, γινώσκω.
 625 ἐδῶ Χαρίτων σφύξεις, ἐκεῖ χορὸς Ἐρωτων.
 μετρὸν οὐκ ἄχω τὰ καλὰ τὰ εἶχεν τὸ περιβόλιν,
 καὶ ἐδῶ ἀνατρίχω γὰρ τὸ ἰδῶ, καὶ ἐκεῖ γὰρ τὸ γυναικῶν.
 Ἐφάνη με ὅτι ὀκλύπτει εἰς τὸ Ἐρωτοπεριβόλιν
 καὶ συνεπαρτῶ τὸν Ἐρωτα, πλὴν τὸ μικρὸν τὸ βρέφος.
 630 ἐκείνον ὅπου ἐκαθίζετο μετὰ προσώπων τὰ δύο,
 καὶ εἶχε εἰς τοὺς γόμους τοῦ περὶ, καὶ εἰς τὸ ἔγειν τον
 τὸ χέρι
 εἶχε δοξάριον ἀργυρὸν, καὶ εἰς τὸ ἄλλον τον τὸ χέρι
 τὴν κόρη τὴν παράξενον ἐκείνη τὴν Ῥοδάμην.
 εἶπα τὴν κόρη — βάσταξε, πολέστον καρδία,
 635 μὴ τώρα παθῇς καὶ ῥαγῇς, μὴ περνοθῇς ἐκ πόθου!

εἶπε τὴν κόρη — λογιμὴ, μὴ γέγης ἀπὸ μένα!
 εἶχε τὴν κόρη — τῆς ἐμῆς ἀνάπαντος καρδίας!
 εἶχε τὴν κόρη, φίλε μου — τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου!

- ἔγειν πρᾶγμα μὲ ἔλαθεν, φίλε μου, παραπίσω
 640 καὶ ἅμα πληρώσω τὸ ὄνομα τοῦ ὀρείου γὰρ σὲ εἰπὼ
 καὶ τὸ ἀφῆκα.
 Συναπαρτῶ τὸν Ἐρωτα ἀντάμα μὲ τὴν κόρη,
 τὴν κόρη μὲ τὸν Ἐρωτα τὸ γὰρ χειροκρατοῦμαι.
 συναπαρτῶ με, βλέπει με, πρῶτον αὐτὸς ἐμένα.

618. ἄλλ. ἐξανθ. l. ὀλοξάνθισμένο. — 621. l. ἐπεπαύοντο. — τοῦτον. — 623. l. z. i. τὸ ποῖον ο. ε. τὸ πρῶτον γ. — 624. ἐδῶ ὅπου = P. 375: ἐδῶ ὅπου dans le ms. — 626. ἄχω l. εἶχα. — 627. l. z. i. ἀνατρίχω γὰρ τὸ i. z. i. γὰρ το γ.; ce vers a été griffonné à droit en marge. — 627 et 628 se trouvent en ordre contraire dans N. (N. 513 sq.). — 629. suppr. καὶ. — 630. l. μετὰ προσώπων dvo. — 634 et 636: l. εἶχε τὴν z. — 635. l. παθῇς. — Après 639: P. 392 τὸ γὰρ σὲ ἀφῆλθῃ καὶ πάλιν ἐνθυμῶ το. — 640. το ὄνομα τοῦ ὀρείου l. τὸ ὄρειον: cf. E. 838 sq. (N. 714 sq.; manquent dans P.).

ὁ συγγενής μου ἐμίσησεν τὸν εἶχα μετ' ἐμέναν·
ἐθείπτησα μὲ τοὺς ἐμοὺς, ἐδύρτυχα ἐποθέσεις,

τὸ ἔπλασεν Ἐρως διὰ ἐμὲν καὶ τὸ ἔπλεξεν ἡ γύγχα.
Ἐφάνη με εἰς παρὰξενον ἐσέβην περιβόλιν,

505 εἰς μυριοθεοφόροφύετον, εἰς ὅλον ἐξηγθισμένον,

f.54v. τὸ ἐκόσμησεν Ἐρως βασιλεὺς καὶ ἐλάμπουρεν ἐθέτσο |

καὶ ἡ Ἀγάπη ἐκατεκάλλυφεν μὲ τὰ παρὰξενός της,

ἐπεριπάτου, ἔβλεπα τὸ τέτοιοι περιβόλιν,

ἔτρεχα εἰς τοῦτο τὸ θεοφόον, ἡκούμιζα εἰς ἐκεῖνον,

510 ἔπεπτα εἰς τοῦτο καὶ εἰς αὐτό, μετέτρεχα εἰς ἐκεῖνον,

καὶ ἐκ τοῦτο τὸν καρπὸν, ἄνθος ἀπέκει ἐτρώγον,

μέτρωα οὐκ εἶχα τὰ καλὰ τὰ εἶχεν τὸ περιβόλιν.

Ἐφάνη με ἦτορ καὶ πολὺν τὸ Ἐρωτοπεριβόλιν,

καὶ ἐδῶ ἀνατρέχω γὰρ τὸ ἰδῶ καὶ ἐκεῖ γὰρ τὸ γυρεῖσω.

515 στυγαπαιτῶ τὸν Ἐρωτα, πλὴν τὸ μικρὸν τὸ βρέφος,

ἐκεῖνον ὁποῦ ἐκαθέζετο μετὰ προσώπων δύο,

εἶχεν εἰς ὁμοὺς τὰ περὰ, καὶ εἰς τὸ ἕναρ του τὸ χεῖρ

εἶχεν δοξάριον ἀργυρόν, καὶ εἰς τὸ ἄλλον του τὴν κόριν,

τὴν κόριν τὴν παρὰξενὴν ἐκεῖνη τὴν Ῥοδάμην.

520 εἶχε τὴν κόριν — βάσταξε, πολέτορε καρδία,

μὴ τώρα πάθῃς καὶ σφαγῇς καὶ νεκρωθῇς ἐκ πόρου!

εἶχεν τὴν κόριν — βάσταξε, ψυχί, μὴ φανερῶθῃς!

εἶχεν τὴν κόριν — πρόσεχε, ψυχί, μὴ ἀναισθητήσῃς!

εἶχεν τὴν κόριν — λογισμέ, μὴ γέγῃς ἀπὸ ἐμέναν!

525 εἶχεν τὴν κόριν — τῆς ἐμῆς ἀνάπανσιν καρδίας!

εἶχεν τὴν κόριν — φίλε μου, τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου!

εἶχεν τὴν κόριν — πῶς γὰρ εἶπῶ, βάστα, ψυχί, μὴ ἐξέβῃς!

Στυγαπαιτῶ τὸν Ἐρωτα, τὸν γέρορτα, τὸ βρέφος,

τὸ βρέφος τὸ παρὰξενον τῆς μέσης ἡλικίας,

530 στυγαπαιτῶ τὸν Ἐρωτα, τὸν Ἐρον καὶ τὴν κόριν,

τὴν κόριν καὶ τὸν Ἐρωτα τοῦ γὰρ χειροκρατοῦνται·

στυγαπαιτῶ με, βλέπει με, πρῶτος αὐτὸς ἐμέναν, |

Après 502, il faut ajouter un vers = E. 615, P. 364. — 505. l. ὁλοεξηγθισμένον. — 507. l. παρὰξενόν. — 510—515: voir E. 623—629, P. 372—379. — 511. P. 373: ἔκοπτα ἐκ τοῦτο τὸν καρπόν. — 512. l. μέτρον. — 513 sq.: il faut placer N. 513 après N. 514.

f. 49 v. βλέπει με προῦτος, κράζει με· | „Μίβιστρε, σήμωσέ με!”

645 Βλέπω, γνωρίζω τίς ἔστι, σιμῶνω πρὸς ἐκείνον·
 „Στά, μὴ φοβᾶσαι.” λέγει με, „φέρε τὰ λογικά σου.”
 Στέχω, θεωρῶ τὸν Ἔρωτα, τῆς κόρης ἀνετρανίζω,

ἔλεγα μόνος κατὰ τοῦ· „Ἐρως καὶ τοῦτος εἶναι,
 καὶ μόνος μεταπλάσσεται καὶ γίνεται γυναῖκα.

650 καὶ δίχα πάλιν τὸ πτερόν· ποῦ κρύβει τὸ πτερόν του·
 εἰ δὲ γυναῖκα, πιστεῦσο, τὸ πρόσσωπον τῆς κόρης
 γυναῖκα τῆς πλάσσει Ἐρωτος εἰς τῆς εὐαρμοσία·
 γυναῖκα κἀδὲ τῆς καὶ λοιπὸν Ἐρως εἶναι ἡ μητέρα.
 πλάσσει αὐτῇ πρὸς Ἐρωτα ἀνάλογος ἐπάρχεις·

655 γὰρ ἡ ἡ μητέρα τοῦ Ἐρωτος τῆς λέγουσιν Ἀφροδίτης
 καὶ γὰρ συντρέχει μετ’ αὐτόν, καὶ φαίνεται με πάλιν
 τοῦτο τὸ πτεῖμα τὸ θεωρῶ τῆς κόρης πάλιν ἐβλέπω,
 ὡς φαίνεται ἐκ τοῦ πράγματος, ἀφόρῳ δικαιοδοῦλο.

660 ἂν αὖτ’ ἐδὰ γὰρ τῆς εἰπὼ μάττα τῆς κόρης ταύτης,
 γὰρ τῆς παρακαλέσετε καὶ γὰρ μὲ συνεπαθήσῃ.”
 Καὶ μὲ τοὺς τόσους λογισμοὺς τοὺς ἐλογισμαχόμην
 ὁ Ἐρως μοῦ λέγει· „Μίβιστρε, βλέπεις τῆς κόρης ταύτης,

f 50 r. τῆς | βλέπεις καὶ ξενίζεσαι καὶ τῆς πολλὰ ἐθανυμάσθης,

665 ἔστι θυγάτηρ τοῦ Χρυσοῦ Ἰοράμνη βασιλέως,
 τῇ δὲ ἐπεσκέθης, Μίβιστρε, τῆς εἶπα γὰρ δὲ θύσω,
 καὶ γὰρ τῆς, γὰρ τῆς, ἔπαρ’ τῆς, ξέρε, χαρίζω σέ τῆς,
 ἀπλώσε χέριν, ἔπαρ’ τῆς τῆς κόρης ἀπὲ τῶρα,
 καὶ ἤσσε χρόνους μετ’ αὐτῇ καὶ συνεπαθήσῃ τῆς.

670 τὸ σοῦ τράχηλον ἄκλιτες κλίε πρὸς ἔρωτάς της.”
 Ἦκουσα λόγον τοῦ Ἐρωτος, ἀπλώνω μου τῆς χέριν,
 δίδε με τῆς κόρης μετὰ θάρος·

καταφιλῶ τὸν Ἐρωτα, ἐπάγω πρὸς τῆς κόρης,
 καὶ ἀπὸ τῆς τόσῃς ἡθοῦς ἐξεντὸς ἐγενόμην,

675 ἐξεντὸς μὲ τὸν θάνατον, μὲ τῆς πολλῇς πιζρία,

f. 50 v. ἐξεντὸς γὰρ φλογίζωμαι, γὰρ κόπτομαι ἐκ τοὺς | πόρους,
 ἐξεντὸς γὰρ ἔχω στεναγμοὺς καὶ ὀδύνας ἀμετρούτους,
 ἐξεντὸς γὰρ εἶμαι σόβαρος, κατὰ πολλὰ θλιμμένος.

646: N. 535 a dans le ms. ὡς ἴστα μὴ φ. — 650. l. καὶ πάλιν δίχα. — 652. γυν. l. καὶ
 (= P. 406). — 653: P. 407 ms. γυναῖκα, καὶ τοῦτο καὶ λοιπὸν Ἐρωτος ἔστι μητέρα. —
 654. l. αὐτῆς. — ἐπάρχει. — 655. l. Ἀφροδίτης. — P. 409 ms.: γὰρ ἡ καὶ μητέρα Ἐρωτος.
 — 658. ἀφ. δεκ. P. 412: ὅρασαν δίχα λόγον. — 659—662? seulement dans E — 664.
 l. θανυμάσθης. — 665. l. ἔστι Ἰοράμνη τοῦ Χ. θυγ. βασ. — 670. l. ἄκλιτον. — 672. l.
 Ἐρως τὸ χέριν δίδε με τῆς κόρης μ. θ.

- f. 55 r. βλέπει με τόσοι. κολάζει με· ..Μίβιστρε, σήμερόν με!“
Βλέπω, γνωρίζω τίς ἔστι, σήμερόν, προσκυνῶ τοῦ·
 535 „Ἄς ἴδῃται, μή φοβῆσθαι,” λέγει με, „μέρε τὰ λογικά σου.”
Στήχω, θεωρῶ τὸν Ἐρωτα, τῆς κόρης ἐντρανίζω,
προσέχα τὸν Ἐρωτα, ἐθαύμαζα τῆς κόρης,
ἔλεγα μόνος κατὰ τοῦ· „Ἐρως καὶ ἐτοῦτος ἔστι,
καὶ μόνος μεταπλάττεται καὶ γίνεται γενναῖα.”

- 540 Ὁ Ἐρως μὲ λέγει· ..Μίβιστρε, βλέπεις τῆς κόρης τοῦτην,
τῆς βλέπεις καὶ ξενίζεσαι καὶ τῆς παλλὰ θανατίζεις,
ἔστι ἡ Ποδάμνη τοῦ Χρυσοῦ θυγάτηρ βασιλέως,
τῆς δὲ ἐποσχέθην. Μίβιστρε, τῆς δὲ εἶπα γὰ σοῦ θώσω,
καὶ γὰ τῆς, ἔπαρ' τῆς, γὰ τῆς, χαρίζω σοῦ τῆς,
 545 ἀπλώσε χέρι, κρήτησε τῆς κόρης ἀπὲ τόρα,
καὶ ζῆσε χρόνους μετ' αὐτῆς καὶ στυγνὰ θανάτῃς,
καὶ σὸν τρέχοντα ἄλλοις κλίεσθαι πρὸς ἑρωτέρῃς.”
Ἦκουσα λόγους Ἐρωτος, ἀπλώνω μοι τὸ χέρι,
Ἐρως τῆς κόρης δίδει με τὸ χέρι μετὰ θάνατος·
 550 καταφιλῶ τὸν Ἐρωτα, ὁρμῶ καὶ πρὸς τῆς κόρης,
καὶ ἀπὸ τῆς τόσῃς ἡδοτῆς ἔξιπτος ἐγενόμην,
ἔξιπτος μετὰ θάνατος, μετὰ πολλῆς πικρίας,
ἔξιπτος γὰ ἔχω στεναγμοὺς καὶ ὀδύνας ἀμετρήτους,
ἔξιπτος γὰ φλογίζομαι, γὰ κόπτω ἐκ τοῦς πόρους.

533. τόσοι l. πρώτοι = E. 643, P. 397. — 535. Au lieu de ἄς ἴδῃται il faut lire: αὐτὰ = E. 646. — 536. l. στήχω. — 537. l. ἐπρόσχα. — 542. ἔστι: ms., ἀπὸ. — 544: cf. P. 418 ms. καὶ γὰ τῆς, ἔπαρ' ἐπὶ τοῦ τῆς, χαρίζω σοῦ τῆς, γὰ τῆς, et E. 667.

- Τὸν κῆπον ἀνεγέρψα, τὸν Ἑρώτα, τῆρ κόρη,
 680 τὰ δένδρα καὶ τὰς χάριτας τὰς ἔβλεπα εἰς τὸν κόσμον,
 κατεκοιτόμην, ἔπαυχα τὴν γύατον μὲ τοὺς πόρους
 καὶ μετ' ἐκεῖνον ἔβλεπα τὰ ὅσα ἐπεθέρουν,
 τὸ ὄρεον ὠρέγετο ὁ ροῦς μου ἐν τῷ βλέπῃ,
 τὸ γῶς ἐπεριτέχον το καὶ ἐμίσουν τῆρ ἡμέρα,
 685 τῆρ γύατον εἶχα θέσποινα, ἀγγὴρ γὰ μὴ ἀνεντρανίζω.
 Πάλι μὴν τὸν φίλο μου τὸν συγγενή μου ἐκεῖνον,
 καὶ πάλι ἀγαπηγοῦμαι τοι τὸ ὄρεον τῆς πλάσης,
 καὶ μετ' αὐτὸ κειτολόγῳ, βουλόνομαι ἀπὲ τότε
 τὸ πῶς τὸ Κάστρον τὸ Ἀργυρὸν γὰ ἐβγῶ γὰ γυρέσω,
 690 πῶς γὰ ἐπιτέχω τὸ Χρυσὸ τὸ κάστρον βασιλέα,
 καὶ πῶς γὰ ἰδοῦν τὰ ὀμμάτια μου τῆρ κόρη τῆρ Ροδάμην.
 Πρωτὰ με ἐκεῖνος ὁ συγγενὴς πρωτότερος ἐμένα,
 ἔλεγε· „Πέσσε καὶ ὡς ἐβγῶν πρωτοῦ γὰ τῆρ γυρέσω,
 καὶ ὡς θώσων εἰθῆσιν οἱ ἐσέρ, τὸ τίς εἶσαι καὶ πόθεν,
 695 καὶ ἡ φύμη σου ὡς γίνεται γύρσιμος, ἡ ἀντρεία σου,
 καὶ μετὰ συμβιβάσεως ὁ πόθος σου γὰ γένη.”
 f. 51 r. Καὶ ὡς εἶδεν ἄμε | τάθετο τῆρ γύμνῃ μου εἰς ἐτοῦτο,
 λέγει καὶ συμβουλεύεται μετὰ μετ' ὁ συγγενὴς μου
 τί γὰ ποιῶ, τί γὰ γένω, τῆρ κόρη τῆρ γυρέσω.
 700 „Καὶ σέ, τοπάρχης Αἰβιστρος χώρας ἐμῆς καὶ τόπον,
 χώρας Αἰβάρτρον βασιλεύς, ἀνατροφῆς καὶ κάλλος,
 ἐγλέχθης ἐκ τὸν Ἑρώτα ὀρωτικῆς ἀγάπης,
 ἔπαυθε ἡ καρδιά σου πληγῇ ἀπὲ τὸν πόθον,
 ἄθλιον κόπον(?) γέρεμα γὰ ἔβγῃς καὶ γὰ γυρέγῃς.
 705 λέγω καὶ συμβουλεύγω σε, τοῦτο παρακαλῶ σε,
 φροντίζον πρωτοῦ τὸ καλὸν τῆς γορικῆς σου χώρας,
 ὡς ἀντί σου,
 μέγχι γὰ εὖρης τὸ πεθυμῆς καὶ γὰ ἰδῆς τὸ θέλεις.
 καὶ πάλι γὰ ἔλθῃς εἰς τὰ ὀμπρὸς γὰ ἰδῆς τοὺς ἐδοικοὺς σου·
 710 καὶ τότε ἂ θέλῃς γὰ ἐβγῇς καὶ γὰ κοσμογυρέσῃς,

681. μὲ l. ἐκ. — 684. l. τὸ γ. ἐπαραιτομένη το? P. 432 ἐπαραιτίθω. — 685: P. ms. 433
 ἀγγὴρ γὰ μὴ ἐντρανίζω, l. ἐντρανίζω — 687. l. πάλιν ἀγγὴρ. — l. τοῦ ὄρεον τὴν πλάσιν. —
 688. l. βουλόνομαι. — 690. l. τοῦ Κάστρον. — 692. l. καὶ τὰ μὲν πρῶτα ὁ συγγ. ἐκεῖνος
 πρὸς ἐμ. — 699. l. τ. κ. γὰ γ. (cf N. 576). — 701. l. ἀναπνέχ. — 704? N. 581 ms.:
 ἐδοιλοκαταδολεῖντα ἐκπέμπει τῆς ἀγάπης. P. 451: ἐκ σολεζῶν τὸ γέρεμα γὰ πέμπης γὰ
 γυρέγῃς. — 706: l. φρόντισον. — 707. l. ἀνθρωτον στήθε γὰ κρατῇ τὴν χώραν ὡς ἀντί
 σου (N. 584, P. 454). — 709 sq. sont une anticipation sur les vers 718 sq. — 711. l.
 ἔταρ' καὶ ἐκ τῆρ τ.

555 τὸν κῆπον ἀνεγέρσας, τὸν ἑρωτα, τῇ κόρῃ,
τὰ δένδρῃ καὶ τὰς χάριτας τὰς ἔβλεπα εἰς τὸν κῆπον,
κατεκοπτόμην, ἔπαυχα τῇ γύμνασιν ἐπεθέμουν,

- τὸ ὄνειρον ὠρέγεται ὁ τοῦς μου γὰρ τὸ βλέπω. |
f. 55 v. τὸ γὼς ἐπαραιτέμον το, ἐμίσειν τῇ ἡμέρᾳ,
560 τῇ γύμνασιν εἶχα θέσποινα, ἡ ἀγγὴ γὰρ μὲ τρανίζῃ.
Πάλιν λαλῶ τὸν γίλον μου, τὸν συγγενὴ μου ἐκείνου,
καὶ πάλιν ἀφῃγομένη του τοῦ ὀρείσματος τῇ πλάσῃ,
καὶ μετ' αὐτὸ κερολογῶ, βοῦλομαι ἀπὲ τότε
τὰ πρὸς τὸ Κάστρον τὸ Ἀργυρὸν γὰρ ἐβγῶ γὰρ τὸ γυρεῖσω,
565 πὼς γὰρ ἐπιτέχω τὸν Χρυσὸν τοῦ κάστρου βασιλέα,
καὶ πὼς γὰρ ἰδοῦν τὰ ὀμμάτια μου τῇ κόρῃ τῇ Ῥοδάμῃ.
Καὶ πρῶτα μετὰ μεν ὁ συγγενὴς ἐκείνος ὁ ἐδικὸς μου
ἔλεγε· „Πέμψε καὶ ἄς ἐβγοῦν καὶ ἄς γυρεῖσιν πρῶτον,
καὶ ἄς δώσω εἰδοῖσι διὰ ἐσὲν τίς εἶσαι καὶ πόθεν.
570 τῇ γήμῃ σου ἐγρωρίζουν τῇ, καὶ τῇ ἀνδρείᾳ σου πάλε
ὁ κόσμος ὅλος γέμει τῇ καὶ πάντες τῇ ἡξέρονται,
καὶ μετὰ συμβουλεύσεως ὁ πόθος σου γὰρ γένη.”
Ὡς δὲ εἶδεν ἀμετάθετον τῇ γυνάμῃ μου εἰς τὸ πρᾶγμα,
λέγει καὶ συμβουλεύεται μετὰ θλιμμένον τρόπον·
575 (κάθεται, συμβουλεύεται μετὰ τοῦ συγγενοῦ του
τὸ τί γὰρ τοῖσι ὁ Αἰβιστὸς καὶ πὼς γὰρ τῇ γυρεῖσιν)
„Ἐπεὶ, τοπάρχα Αἰβιστὸς χώρας ἐμῆς καὶ τόπον,
χώρας Αἰβιστὸν βασιλεῖς, ἀναπνυχῆς καὶ κάλλους,
ἐφλέχθης διὰ τὸν ἑρωτα, ἐρωθῆς διὰ ἀγάτῃ,
580 ἔπαθεν ἡ καρδίᾳ σου πλῆλῃ ἀπὸ τὸν πόθον,
ἐδοιλοκαταφοῦλντα ἐκπέμψεις τῆς ἀγάτης,
λέγω καὶ συμβουλεύω σε, τοῦτο παρακαλῶ σε,
φρόντισον πρῶτα τὸ καλὸν τῆς γονικῆς σου χώρας,
ἑρθρωτο στῆσε γὰρ κρατὴ τῇ χώρῃ ὡς ἀντί σου. |
f. 56 r. 585 μέχρη γὰρ εἴρω τὸ πεθυμῆς, γὰρ τέλῃς τὸ γυρεῖς·

557· voir E. 681 et 682 (P. 431; καὶ ἐκατεκοπτόμην καὶ ἔπαυχα μετ' ἐκείνου). — 559 l. ἐπαραιτέμον = éd. Wagner (= ἐπαραιτέμον). — 560: cf. P. ms. 433: ἀγγὴ γὰρ μὲ τρανίζῃ, E. 685 ἀγγὴ γὰρ μὲ ἀντρανίζῃ. — 563, l. βοῦλομαι. — 564, τὰ το. l. το πὼς. — 569, l. τὸ τίς εἶσαι καὶ πόθεν. — 574 = P. 446; puis le ms. de P. donne en encre noire: κάθεται ὁ Αἰβιστὸς καὶ συμβουλεύεται μετὰ τοῦ συγγενοῦ του | τὸ τί γὰρ τοῖσι ὁ Αἰβιστὸς καὶ πὼς γὰρ τῇ γυρεῖσιν. Ensuite, en encre rouge: Κάθεται, συμβουλεύεται μετὰ τοῦ συγγενοῦ του | τὸ πὼς εἰς ἀνταγισθῆν γὰρ ἐβγῇ τῆς κόρης τῆς Ῥοδάμῃς. „Ἐπεὶ, τοπάρχης Αἰβιστὸς γῆς τῆς ἐμῆς καὶ τόπον, | χώρας Αἰβιστὸν τοῦ ὀμμάτιος ἀναπνυχῆ καὶ κάλλος. — 581: voir E. 704, P. 451.

- ἔπαυσε καὶ ἀπὲ τῆς πατρίδα σου ἀνθρώπους ὅσους θέλεις
καὶ ἔβγα εἰς ἀναζήτησιν τῆς κόρης τῆς Ῥοδάμνης.”
Ἐπεθεξάμην τῇ βορλῇ, ὁ λόγος ἤρθεσέ με,
λέγω τοι ταῦτα, φίλε μου, τὸν σπγγγενή μου ἐκείνον·
715 .. Ἐδὲν ὡς πρῶτον ἀνθρώπων, ὡς πρῶτον σπγγγενή μου
εἰς τῆς πατρίδα τῇ ἐμῇ ἀφίγω σε ὡς ἀντίς μου,
μέχρι γὰ ἰδῶ τὸ ἔσθην καὶ γὰ εἶρω τὸ θέλω
καὶ πάλι γὰ ἔλθω εἰς τῇ ἐμῇ πατρίδα μετὰ θάρος.
- f.51v. ἐβγαίνω γὰ περὶ | τῷ καὶ γὰ κοσμογενέγω,
720 γὰ εἶρω τὸ κάστρον τὸ Ἀργυρὸν καὶ τῇ καλῇ Ῥοδάμνῃ·
καὶ ποῖος ἀπὸ τοὺς φίλους μου καὶ ἀπὸ τοὺς ἐθικοὺς μου
θέλει γὰ ἔλθῃ μετὰ μὲν γὰ σπγγακοπαθίῳ,
ἐχαρακιστὼν τοι καὶ ἂς ἔλθῃ καὶ ἂς βεβαιωθῇ ἀπὸ ἐμένα
ὅτι γὰ εἶναι εἰς τοὺς ὁδόντας μου πολλὴ παρηγορία.”
725 Ἦκουσαν οἱ πρωτεύοντες τῆς χώρας οἱ τοπάρχαι,
καὶ ποῖος ὁμπρὸς συνερίξε γὰ δόσῃ τὸ παιδίον τοι,
γὰ ἔλθῃ εἰς παρηγορία μου τοῦ γὰ μὲ θαυματοῦ.
Ἐβγαίνω ἀπὲ τῇ χώρῃ μου, κινῶ ἀπὲ τὰ γονιὰ μου, |
f.36r. καὶ εἶχα μετὰ μὲν, φίλε μου, ἐκατὸν τέτοιους ὅλους
730 ὅτι, μὲ τῆς καρδίας μου τῇ μόρῃ ἀμετρούσιας,
ὅλοι μὲ τὰ κοιτάγια τοις γὰ ἐδείξαον χιλίους.
ὁ Ἀλκίνοος ἡμώμεσεν ἀπὲ τα γονιὰ τοι
ὡς πόσον ἀναζήτησιν τῆς κόρης τῆς Ῥοδάμνης)
Ἐβγαίνω ἀπὲ τῇ χώρῃ μου, κινῶ ἀπὲ τὰ γονιὰ μου·
735 καὶ γὰ σε εἶπω, φίλε μου, καὶ μετὰ τόσον πόσον
καὶ μετὰ τόσον πειρασμοῦ τὸν θρόνον ἐπεριπατοῦμαι
καὶ πῶς γὰ ἀναγερθεύσωμεν τὸ κάστρον τῆς Ῥοδάμνης,
ἐγὼ καὶ ἐκεῖνοι οἱ ἐκατὸν οἱ σπγγμυλικοὶ μου.
f.36v. καὶ πότε γὰ σε ἀφῃγνῶ, φίλε μου, τὰ ἱν | τῷ μέσῳ,
740 καὶ τὰ καλὰ καὶ τὰ κακὰ τὰ ἐπάθαμεν ἀντίμα
ἕως οὔ γὰ ἵπνέχωμεν τὸ κάστρον τῆς Ῥοδάμνης·
Ὀκάποτε ἐδομώσαμεν εἰς τὸ Ἀργυρὸν τὸ Κάστρον,
ἐξέβημεν τὰ θέσζολα, ἐφῆκαμὲν τα ὀπίσω,
γὰ περιεπαθάρωμεν τοὺς παρσιδῶ χρόνους.
745 ὁ τοῦς μου ἐπαρθέσαμεν, ἐσέβημεν λιβάδι,
καὶ εἰς τῇ ἀρχῇ ἐπέσαμεν ταῦτα τοῦ λιβαδίου·

βραθὲν ἦτορ, φίλε μου, ὅταν ἤλθαμεν εἰς τὸ λιβάδι,

713. l. παρθεξάμην. — 719. l. ἐβγαίνω. — 730. l. τῇ ποταμομετρούσιας. — 733. l. ποθο-
αυζήτησιν. — 735. l. καὶ τί γὰ σε ε. — πόσον. — 736. l. τόσον. — 747. l. βρ. ἡ. ὅτι.
ἡλθ.. φίλε μ.

ἔπαρ' ἐκ τὴν πατρίδα σου ἀνθρώπους ὅσους θέλεις
καὶ ὄρησεν εἰς ἀναζήτησιν τῆς κόρης τῆς Ῥοδάμνης.”
Παρεδεξάμην τὴν βουλήν, τὴν συμβουλήν ἐκείνην,
λέγω ταῦτα τὸν φίλον μου, τὸν συγγενὴν μου ἐκεῖνον·
590 „Σὲ μὲν ὡς πρῶτον ἀνθρώπον καὶ ὡς πρῶτον συγγενή μου
εἰς τὴν πατρίδα τὴν ἐμὴν ἀφίγω σε ἀντίς μου,
μέχρι γὰρ εἴρω τὸ ἐπιθυμῶ καὶ γὰρ χαρῶ τὸ θέλω
καὶ πάλιν γὰρ ἔλθω εἰς τὴν ἐμὴν πατρίδα μετὰ θάφρονος.
κινῶ ἀπὲ τὴν πατρίδα μου καὶ ἀπὲ τὰ γονικά μου,
595 ἐβγαίνω γὰρ περιπατῶ καὶ γὰρ κοσμοσταγερεῦω
διὰ τὸ Κάστρον τὸ Ἀργυρόν, διὰ τὴν καλὴν Ῥοδάμνην·
καὶ ὅποιος ἀπὸ τοὺς φίλους μου καὶ ἀπὸ τοὺς ἐδικούς μου
θέλει γὰρ ἔλθῃ μετ' ἐμέ, ὡς βεβαιωθῇ ἀπὸ ἐμένα

ὅτι ἔτι εἰς τὰς ὁδούς μου πολλὴ παρηγορία.”
600 Καὶ ὡς ἤκουσαν οἱ πρωτεύοντες τῆς χώρας μου οἱ τοπάρχαι,
καὶ ποῖος ἐμπρὸς συνέροισεν γὰρ δόσῃ τὸ παιδίον του,
γὰρ ἔλθῃ εἰς παρηγορίαν μου διὰ γὰρ μὲ θεραπεύῃ.
Ἐβγαίνω ἀπὲ τὴν χώραν μου, κινῶ ἐκ τὰ γονικά μου,
εἶχα μετὰ ἐμέν, φίλε μου, ἑκατὸν τέτοιους ὅλους
605 ἐτί, μὲ τῆς καρδίας μου τὴν ποροσμετρησίαν.
μόνον μὲ τὰ κοινάτια τοὺς γὰρ ἐθείρασιν χιλίους.
(ὁ Αἰβίστρος ἐκίνησεν ἀπὸ τὰ γονικά του
εἰς κοσμοσταγήσιν τῆς κόρης τῆς Ῥοδάμνης)
Ἐβγαίνω ἀπὲ τὴν χώραν μου, κινῶ ἐκ τὰ γονικά μου·
610 καὶ τί γὰρ σὲ εἰπῶ, φίλε μου, καὶ μετὰ πόσον πόθον |
f. 56 v. καὶ μετὰ πόσον πειρασμοῦ θρόνον ἐπεριεπάτον
ἕως οὔ γὰρ ἐπιτέχωμεν τὸ κάστρον τῆς Ῥοδάμνης,
ἐγὼ καὶ ἐκεῖνοι οἱ ἑκατὸν οἱ στρομηλικοὶ μου.
καὶ ἄφες γὰρ σὲ ἀφηγῆσθαι, φίλε μου, τὰ ἐν τῷ μέσῳ,
615 καὶ τὰ καλὰ καὶ τὰ κακὰ τὰ ἐπάθαμεν ἐντάμα
ὥς οὔ γὰρ ἐπιτέχωμεν τὸ κάστρον τῆς Ῥοδάμνης.
Ὅκαποτε ἐσιμώσαμεν τὸ κάστρον τῆς Ῥοδάμνης,
ἐξέβημεν τὰ θρόκολα, καὶ ἐσέβημεν λιβάδιον,

εἰς τὴν ἀρχὴν ἐπέσαμεν, ἀρχὴν τοῦ λιβαδίου.
620 ποῦ γὰρ περιεπατῶμεν τοὺς παροπίσω χρόνους·
βραδὸν ἦτορ ὅταν ἦλθαμεν, φίλε μου, εἰς τὸ λιβάδιον,

καὶ ταῦτα ἑκατοννέσασμεν τοῦ γὰ ἀναπανθοῦμεν.

(ἡἔρεν ὁ ἑνός Λίβιστος τὸ κάστρον τῆς Ῥοδάμης

750 μετὰ πολλῆς τῆς στυγερῆς, μετὰ πολλοῦ τοῦ πόνου)

Ἐδωκεν ὁ ἥλιος τῇρ αὐγῇ, ἀρέτειλεν τὸ κάστρον,
ἐλάμπασιρ οἱ ἀκτῖνες του, ἐδέξασιρ τὸ κάστρον·

ἦθελες ἰδεῖν, φίλε μου, καὶ ἄκουσόν μου τὰ εἶδα πάλιν,
τὸ κάστρον ἐστρέλαμπε τὸν ἥλιον ὅσο λάμπει·

755 εἰ δὲ ἀσῆμιρ ἦθελες πάλε ἀνεντρανίσῃς.
ἔβλεπαν τὰ λιθάρια του ὅτι γὰ λάμπουσιν
ὥσαν τὸ ἀσῆμιρ τὸ ἀδόλωτον ὅλον λογαρισιμέον.

Ἐδωκεν ὁ ἥλιος τῇρ αὐγῇ, ἐξέπτησέ μας ὅλους.
ἐβγαίνω ἀπὲ τῇρ τέτα μου, θεωρῶ ἀντίκρυτα τοῦ κάστρου.
f. 37 r. 760 λέγω τοῖς στυγαστρίταις μου, | φωνάζω ἀπὸ ψυχῆς μου·
„Βλέπετε τὸ Ἀργυρόκαστρον! ἰδοὺ ἐσιμώσαμεν το!”
Εἶδασιν τὸ Ἀργυρόκαστρον, ἡἔρεν ἐκεῖνοι·
παρέλαβέ μας ἡ χαρά, ἀφῆκε μας ἡ λῆπη,
λέγουρ με πάντες ἐκ χαρᾶς μετὰ μεγάλου πόθου·
765 „Λίβιστρε, ᾤσε ἀπὲ τοῦ γῆρ, ἡἔρες τὸ ἐπεθύμας.”
Ἀνατετῶ τῇρ τέτα μου, στέγω τὰ γλάμπουρά μου,
στυγᾶσω τὰ παιθία μου, τὰ στυγομήλικά μου,
δίδω βουλήν γὰ μείνωμεν πάλε εἰς αὐτὸν τὸν τόπον
τοῦ λιβαθίου τοῦ καλοῦ, τοῦ παρ᾽ ἐξῆρῃμένου.
770 οὐκ ἔχει ὁ τόπος ταραχήν, ἐβρόντα τὸ λιβάδιρ
ἀπὸ τὰ χίλια χλιμυτρίσματα τῶν ἑκατὸν ἀλόγων.
Ἐπέσαμεν ἀμέρεμνα τῇρ ὅλῃρ τῇρ ἡμέρῃ.

Après E. 754, il manquent N. 630—633 (P. 493—496): *εἰ μὲν εἰς ἥλιον ἦθελες πολλάκις ἐντρανίσας* (l. *ἐντρανίσαν*), | *ἔθερεν ὁ ἥλιος τῇρ αὐγῇ τὸ πύργωμιν τοῦ κάστρου*, | *καὶ ἔβλεπε ἥλιον αἰσθητόν, οὐκ ἦτον στυγία*, | *ὅτι ἀνατέλλει τῇρ αὐγῇ ἀπὸ τοῦ κάστρου*. — 755. l. *εἰ δὲ εἰς ἡ. ἦθ.* πάλε γὰ ἀνεντρανίσῃς. — 756. l. *ἔβλεπε τ. λ. τοῦ κάστρου ὅτι γὰ λάμπουσιν*. — 757. l. *ὁλολογισιμέον*. — Après E. 757, il manquent N. 637 sq. (P. 500 sq.): *καὶ ἦθελες ἴθιν ἔριταν* (l. *ἔριταν*; P. a *ἔρωτα*!) *τοῦ κάστρου καὶ τοῦ ἡλίου*, | *γὰ ἔρε ὡς* (P. *εἰς*) *κάλλος ὁ ἥλιος καὶ ἐντὶ ἀσῆμιον λιθάριν*. — 759. l. *ἀνταρε*. — 762. l. *εἶδ.* τὸ Ἄ. οἱ ἑκατὸν ἐκείνοι: voir l'introduction § 12. — 769 manque dans N. et P.; ces deux derniers ont pourtant un autre vers, qu'il faut préférer: N. 648, P. 511 *ἔλυσαν* (P. *ἔδεσαν*) *τὰ φάρια τοῖς πάντις* (P. *πάλιν*) *εἰς τὸ λιβάδι*. — 770. *suppr. οὐκ*. — *ἔχει* l. *εἶχεν*. — 771. *suppr. χίλια*.

καὶ εὐθὺς ἑκατοντρεῖς αἰμαὶ ἐν περιστατανοῦμεν.

(ἔργον ὁ ξένος Αἰβιστος τὸ κάστρον τῆς Ῥοδάμης
μετὰ πολλῆς τῆς συμφορᾶς, μετὰ πολλοῦ τοῦ πόθου)

625 Ἐδωκεν ὁ ἥλιος τὸ πρῶν καὶ ἀγγέλειεν τὸ κάστρον,
ἐλάμπασιν οἱ ἀκτίες του καὶ ἐδέξασι τὸ κάστρον,
καὶ ἄλλες ἀκτίες ἔδεξαν τὸν ἥλιον ἐκ τοῦ κάστρου·
ἦθες ἴδαι, φίλε μου, καὶ ἂν σοῦμε ἐν ἴδῃς πάλε,
τὸ κάστρον ἐδυνέριζεν τὸν ἥλιον εἰς τὸ λάμπειν.

630 εἰ μὲν εἰς ἥλιον ἦθες πολλάκις ἐντρανίσῃς,
ἔδεξε ὁ ἥλιος τὴν ἀγγίην τὸ πύργωμα τοῦ κάστρου,
καὶ ἔβλεπες ἥλιον αἰσθητόν, οὐκ ἦτορ συντυχία,
ὅτι ἀγατέλλει τὴν ἀγγίην ἀπέσω ἀπὲ τὸ κάστρον·
ἂν δὲ εἰς ἀσῆμιν ἦθες πολλάκις ἐντρανίσῃς.

635 ἔβλεπες τὰ λιθάρια τοῦ κάστρου ὅτι λάμπουν
ὡς ἔν τὸ ἀσῆμιν τὸ ἄσθλον ὅλον λογαριασμέον, |

f. 57 r. καὶ ἦθες ἴδαι ἔριται τοῦ κάστρου καὶ τοῦ ἥλιον,
ἐν ἔν ὡς κάλλος ὁ ἥλιος καὶ ἐντὶ ἀσῆμιον λιθάριον.
Ἐδωκεν ὁ ἥλιος τὴν ἀγγίην, ἐξέπτωσέ μας ὅλους,

640 ἐβγαίνω ἀπὸ τὴν τέτια μου, θωρῶ ἀντίκρυ τοῦ κάστρου,
λέγω τοῖς συντοπίταις μου, φωνάξω ἀπὸ χαρᾶς μου·

642 „Βλέπετε τὸ Ἀργυρόκαστρον! ἦδη ἐσώσαμεν το!”

642b Εἶδασιν τὸ Ἀργυρόκαστρον καὶ οἱ ἑκατὸν ἐκείνοι,
παρέλαβέ μας ἡ χαρὰ καὶ ἀφῆκεν μας ἡ θλίψις·

„Αἰβιστε, ζῆσε ἀπὸ τοῦ ἔν, ἡύρηκες τὸ ἐπεθύμεις.”

645 Ἀγαπετῶ τὴν τέτια μου, στένω τὸ γλάμπουρρό μου,
συνάγω τὰ παιδία μου τὰ συμνηλικά μου,
δίδω βουλήν ἐν μένωμεν ἀπέσω εἰς τὸ λιβάδι·

ἔλυσαν τὰ φαρία τους πάντες εἰς τὸ λιβάδι,
εἶχεν ὁ τόπος ταραχὴν καὶ ἐβρόντα τὸ λιβάδι

650 ἀπὸ τὰ χιλιμυτρίσματα τῶν ἑκατὸν φαρίων.

Ἐπέσαμεν ἀμέριμα τὴν ὅλην τὴν ἡμέραν,

622. l. -παρθεῖν = éd. Wagner. — 636. l. ὁλολογα. — 637. l. ἔριται. P. 500
donne aussi ἔριται dans le ms. — 638.? Cf. P. 501: καὶ ἐν εἰς τὸ κάλλος ἥλιος. — 642 sq.:
N. contient (comme E. et P.) dans le ms. deux vers, dont une partie a échappé à l'atten-
tion de Wagner.

- καὶ πρὸς ὠρίτῃα ὀλιγῇ, πρὸς ὥρῃα καταψέχον,
κρατοῦμέν τὰ φάρια μας ὅλοι καὶ στρώομεν τα,
775 καὶ τάχα δι' ἀνακοφισὸν τῶν πόρων μου τῶν τόσων |
f. 37 v. (Καβαλλικεύει ὁ Λιβάντιος καὶ ταῖς το χορταρον
μετὰ τοὺς σενγκαστρίτας τον τοὺς ἑκατὸν ὁποῦ εἶχεν,
πάλιν ἐκαβαλλέκενσαν εἰς τὸ ἔννοστον λιβάδιον)
ἡρξάμεθα νὰ τρέχωμεν, νὰ χορταροκρατοῦμεν.
780 Ἦκουσαν τῇρ σενγκρότησιν ἀπέσω ἀπὲ τὸ κάστρον,
εἶδαν τὸν τόσον πληθυνσμένον καὶ τὸ κατοικοδόπιν·
καὶ περιεθορήβισαν, ἐσπούδαξαν νὰ μάθουν
τίς γὰρ ἡ τόση ταραχὴ τῶν τόσων τῶν ἀνθρώπων,
καὶ τίτος ἔν' τὸ πέσιμον καὶ τὸ κατοικοδόπιν·
785 ἀπὲ τὸ Κάστρον τὸ Ἀργυρόν ἦλθεν ματατοφόςος,
νὰ μάθῃ τίτος ἔναι ἡ ταραχὴ καὶ τίτος ἡ κατοῖνα·
ἐρώτα διὰ τῇρ ταραχῇ τίτος ἔναι μας λέγει.
λέγει εἰς ἐκ τοὺς ἑκατὸν ἀνθρώπων ἐδικὸς μας·
„Ἀνθρώπος ἔνι κεφαλῇ τῆς χώρας τῆς Λιβάντιον·
790 δίχρονον τώρα περπατεῖ, κόσμον πολὺν παρῆλθεν,
ἄπειρους εἶδε φοβεροὺς καὶ ἀνάγκας ἐπεστέθην,
καὶ μὲ τοὺς πόρους τοὺς πολλοὺς τοὺς ἑκατεπιχρόνθην
εἰς τόπον ἦλθεν καὶ ἡΐρηκεν ἀνάπανσαι μεγάλην,
καὶ θέλει ἀπὲ τοὺς πόρους τον, τοὺς ἔπαθεν τοὺς τόσους,
795 πίτετε ὀλίγον, ἄνθρωπε, τοῦ νὰ περιεραδόνῃ.
Πῶς δὲ τὸ λέγουν, ἄνθρωπε, τὸ κάστρον τὸ θεωροῦμεν;
f. 38 r. καὶ | πῶς τὸ κάστρον τὸ λαμπρόν λέγονσιν βασιλέα;”
„λέγουν τὸ κάστρον Ἀργυρό, Χρυσὸν τὸν βασιλέα,
ἔχει καὶ κόρην ἑμορφὴν Ῥοδάμνην θυγατέραν.”
800 Ἦμαθεν, ἐκατεγνώρισεν ὁ μηρυτὴς ἐκεῖνος
τὸ τίτος ἔνι ἡ ταραχὴ καὶ τίτος ἡ κατοῖνα,
καὶ ἔπῃγεν, ἀρεθίδαξαν Χρυσὸν τὸν βασιλέα
ἀπλῶς διὰ τῇρ κατοῖνα μου καὶ ἀπὲ τοὺς ἐδικοὺς μου.
Παρῆλθεν, ἐπαρέδραμεν τὸ πλάτος τῆς ἡμέρας,
805 ἔγκισεν πάλι τὸ βραδύν, ἐδῆμιωσεν ἡ γύγχα,
καὶ ἐγὼ μὲ τοὺς ἀγούρους μου τοὺς ἑκατὸν ὁποῦ εἶχα

773. ὀλιγῇ l. σιλινοῦ. — 775. μου l. μας. — 776—780: P. ms. 517a, b, c, 518.
καβαλλικεύει ὁ Λιβάντιος καὶ ταῖς το χορτάρον. | μὲ τοὺς σενγκαστρίτας τον τοὺς ἑκατὸν
τοὺς εἶχεν· | ὅλοι ἐκαβαλλέκενσαν εἰς τὸ ἔννοστον λιβάδιον. | ἡρξάμεθα νὰ παίζωμεν, νὰ
χορταροκρατοῦμεν. — 777. l. σενγκαστρίτας — 779. l. χορταροκρατοῦμεν. — 781. l. κατοικο-
δόπιν. — 782: P. ms. 521: ἐσπουδαξαν. — 784: voir 781 — 786. τίτος ἔναι l. τίς (ἡ τ.)
— 787. l. ἐρώτα σ. τ. τ. νὰ μάθῃ τίτος ἔναι = P. 526. — Après E. 789 manque un vers:
Λιβάντιος ὁ παρόξενος μετὰ τοὺς ἐδικούς τον (= N. 666, P. 529). — 791. l. ἀ. ε. περιε-
ραδόνες. — 795. l. πίτετε. — 797 l. τοῦ κάστρον τοῦ λαμπροῦ (ου τὸν λαμπρόν).

- καὶ πρὸς ὀρίτωρ θείτωρ, πρὸς ὄραν καταφύχον,
 χοροτοῦμεν τὰ φασία μας ὅλοι καὶ στρώνομε τα,
 καὶ τάχα διὰ ἀνακούφισιν τῶν πόγων μας τῶν τόσων
 655 (καὶ ἀλλοιῶν ὁ Ἀβιστρος καὶ ταῖς τὸ χοροτοῦν
 μετὰ τοῖς ἀντιπαταῖ, τοῖς τοῖς ἐκατὸν τοῖς ἕξιν)
 ὅλοι ἐκαβαλλικεύομεν εἰς τὸ ἔμφοστον λιβάδιον,
 ἀρξάμεθα γὰρ παίζομεν, γὰρ χοροτοχοροτοῦμεν.
 "Ἦκουσαν τῇρ συγγρότησιν ἀπέσω ἀπὸ τὸ κάστρον,
 660 εἶδαν τὸν τόσον πληθυσμὸν καὶ τὸ κατοικοτόπι·

- ἀπὲ τὸ κάστρον τὸ Ἀργυρόν ἦλθεν μαρτυροφόρος |
 f. 57 v. γὰρ μέθῃ τίς ἢ ταραχῇ τῶν τόσων τῶν ἀνθρώπων
 καὶ τίτος ἔν' τὸ πέδιμον καὶ τὸ κατοικοτόπι.
 Λέγει τον εἰς ἐκ τοῖς ἐκατὸν Ἀβιστρον τοῖς ἀνθρώπους·
 665 „Ἄνθρωπος ἔναι γεγαλιὴ χώρας τῆς γῆς Ἀβάνθρον.
 Ἀβιστρος ὁ παρὰξενος μετὰ τοῖς ἐθικοῖς τον·
 δίχορον τώρα περπατεῖ, κόσμον πολλὸν γερεῖ,
 ἀπείρους εἶδεν συγφορὰς καὶ ἀνάγκας ἐπεστιάθην.
 ἦλθεν εἰς τόπον καὶ ἠΐρηκεν ἀνάπανσιν μεγάλην,
 670 καὶ θέλει ἀπὸ τοῖς πόνοις τον, τοῖς ἔπαθεν τοῖς τόσους,
 τίποτε ὀλίγον, ἄνθρωπε, τοῦ γὰρ περιεσώσθην.
 Πῶς δὲ τὸ λέγονν, ἄνθρωπε, τὸ κάστρον τὸ θωροῦμεν;
 καὶ πῶς τοῦ κάστρον τοῦ λαμπροῦ λέγονσιν βασιλέας;”
 „Λέγονν τὸ κάστρον Ἀργυρόν, Χρυσὸν τὸν βασιλέαν,
 675 ἔχει καὶ κόριν ἰθιζὴν Ῥοδάμην θρυατέραν.”
 Ἐμαθεν, κατεγνώρισεν ὁ μηρτιῆς ἐκεῖνος
 τὸ τίτος ἔναι ἢ ταραχῇ καὶ τίτος ἢ κατοῦρα,
 ἐπήγαγεν καὶ ἀνεδίδαξεν Χρυσὸν τὸν βασιλέαν
 ἀπλῶς ὥς διὰ τῇρ κατοῦρα μου καὶ ὥς διὰ τοῖς ἐθικοῖς μου.
 680 Παρηλθεν, ἐπαρξάμεν τὸ πλάτος τῆς ἡμέρας,
 ἤγγισεν πάλε τὸ βραδὺν, ἐσίμωσεν ἢ γέγχα,
 καὶ ἐγὼ μὲ τοῖς ἀγῶρους μου τοῖς ἐκατὸν ἐκείρους

658. l. ἰρξάμεθα. — 679. l. ἀπλῶς διὰ (suppr. ὥς).

- δειπνῶ καὶ συνερχαίνομαι τοὺς καὶ συμβουλεύομαι τοὺς·
 „Ἄμα τὸ ἰδοῦμεν τῇρ ἀγγήρ ὅταν περιχαράξει,
 γὰρ παραπέσωμεν, γὰρ ἐγκλίσωμεν τὸ κώδιρον,
 f. 38 v. 810 γὰρ θέσω | τῇρ κατοῦρα μας ὅσον δοξεύγει χέρα.”
 Ἦρθεσαν ὅλους ἡ βουλῇ, ἐπεχαίρετόν με
 καὶ μόνον μου μὲ ἀγκύχασιν ἐμὲν οἱ ἐδικοί μου
 ἀπέσω εἰς τῇρ κατοῦρα μου μὲ τὰ παιδόποινλά μου·
 καὶ ἄκουσον πάλε, φίλε μου, τὸ τί ἔπλεξεν ἡ γύκτα
 815 καὶ πάλι τί μὲ ἐφάνταξεν ὁ ἐρωτοποθοζοράτωρ.

 Ἔπεσα εἰς τὸ κρεββάτιν, φίλε μου, καὶ ταῦτα ἀποκοιμήθην,
 καὶ πάλιν ἐν ὄνειρον μου τὸν Ἐρωτάρ ἐθόρονν,
 γὰρ πέτεται καὶ γὰρ ἔρχεται μετὰ πολλοῦ τοῦ πόθου
 καὶ ἀπέσω εἰς τὸν κοιτώνα μου πετόμενος ἐσέβην·
 820 καὶ ἄμα τὸ ξυπνῶ, μὲ τὸ πτερὸν θέρει τῇρ κεφαλῇ μου,
 λέγει με· „Κοιμᾶσαι, λίβιστρος;” — καὶ ἐνθὺς ἐξέπτησέ με,
 καὶ· „Μὴ λυπᾶσαι ἀπὲ τοῦ γυν, μὴ θλίβεσθαι,” μὲ λέγει.
 f. 39 r. „ἔφθασες, εἶδες ἀπεθὰ τὸ κώδιρον τῆς | Ῥοδάμης,
 καὶ ἀπὲ τοῦ γυν ἐγνώριζε τώρα διὰ δὲν ἔπαγω,
 825 διὰ πόθου τῆς παρόξενος τὸν σὸν γὰρ τῇρ δοξεύσω,
 καὶ εὔξω με τώρα, λίβιστρος, τίποτα μὴ λυπᾶσαι.”

 Ἐξέπτησα ἐκ τὸ ὄνειρον καὶ πάλιν ἀνεξήτονα
 μετὰ μεγάλῃ ταραχῇ γὰρ εὔρω τὸν Ἐρωτάρ μου.
 Παρέδραμεν, ἐμίσσενσες, ἐξέβηκεν ἡ γύκτα,
 830 πάλιν θεωρῶ τον τῇρ ἀγγήρ, ἦρξατο γὰρ χερσάσῃ,
 καὶ πάλιν ἐκ τῇρ τέτα μου ὡς χάρος ἐσηκώθην,
 ἐβγαίνει εἰς τοὺς ἀγούρους μου, περιπατῶ τοὺς ὅλους
 καὶ πάλιν ἐφηγοῦμαι τῶν τῇρ ἐρωτοπλασίων,
 καὶ ὅλοι· „Χαίρον,” μὲ ἔλεγον, „τοπαύρης, ἀπὲ τώρα.”
 835 (Ὁ Κλατοβος ἐνιφωτῶ τὸν λίβιστρον γὰρ μύθῃ
 διὰ τὰ ὁπίσθεν τὰ τορόσπα τὰ ἐρωτικά τα τρία)
 f. 39 v. Καὶ λέγω τον τὸν φίλον μου· „Φίλε μου, ἔς σε περιχόψω,
 τίποτε ὀλίγον σε ἔλαθε τὸ γὰρ μὲ θέλης εἶπεν,
 καὶ πάλι ἀναθυμοῦμαι σε τοῦ γὰρ μὲ ἀναδιδάξῃς.”
 840 Καὶ λέγει με· „Εἶναι, διὰ τὰ τορόσπα τὰ ἐρωτικά τὰ τρία,
 τὰ μὲ εἶπεν, τὰ μὲ ἐδίδαξεν ὁ μέγας ὁ προγοῦσότης.

809. l. γὰρ τοπομεταπέσωμεν (N. 685 τοπομεταθέσωμε, P. 546 μεταπύσω). — 816. suppr. φίλε. — 821. λέγει με: suppr. με. — 825. l. παρόξενον, cf. N. 702; et P. ms. 561: διὰ πόθου τὸν παρόξενον τὸν σὸν ἐντιστάμενον. — 828. l. εὔρω. — 830. τον l. τηρ. — 831. ὡς χ. l. πρόσχαρος. — 832. l. ἐβγαίνει. — 837. l. φίλε, ἔς (suppr. μου). — 838. l. εἶπεν. — 839. l. ἐνθυμοῦμαι. — 840. l. λέγει· „Χαί.

- δειπνῶ καὶ συμβουλεύομαι, τέτοια τοῖς συντεχνάειν·
 „Ἄμα τοῦ ἰδοῦμε τῇρ ἀνγῆρ ὅτι παραχαράξει,
 685 γὰρ τοπομεταθέσωμε, γὰρ ἐγγίδωμε τὸ κάστρον,
 γὰρ θέδουρ τῇρ κατοῦρα μας ὅσοι δοξεῖει χέρι.“
 Ἦρεσεν ὅλους ἡ βουλὴ καὶ ἀπεχαιρέτησάν με
 καὶ μοταξὸν μὲ ἀφίκασιρ ἐμὲν οἱ ἐδικοί μου |
 f. 58 r. ἀπέσω εἰς τῇρ κατοῦρα μου μὲ τὰ παιδόπορλά μου·
 690 καὶ ἄκουσε πάλε, φίλε μου, τὸ τί ἔταξεν ἡ γέντα
 καὶ πάλε τί μὲ ἐφάντασεν ὁ ἐρωτοποθοκράτωρ.
 (Ἦρκον τῶτον Ἐρωτος Αἰβίστρον πολυτόνον)
 Ἔπεσα εἰς τὸ κρεββάτιν μου καὶ εὐθὺς ἀπεκοιμήθην,
 καὶ πάλιν ἐν ὀρεῖσιν μου τὸν Ἐρωταν ἐθώροον,
 695 ἐπέτετο καὶ ἤρχετο μετὰ πολλοῦ τοῦ θρόνου
 καὶ ἀπέσω εἰς τῇρ κατοῦρα μου ἔδραμεν μετὰ θάφρους·
 καὶ ἄμα τὸ ἐμπῆ, μὲ τὸ πτερόν δέσκει με εἰς τὸ κεφάλιν,
 λέγει· „Κοιμᾶσαι, Αἰβίστρε;“ — καὶ εὐθὺς ἐξέπτησέ με·
 „Μηδὲν λυπῆσαι ἀπὸ τοῦ γῆρ, μὴ θλίβεσαι.“ μὲ λέγει·
 700 „ἔφθασες, εἶδες ἀπεδὸ τὸ κάστρον τῆς Ῥοδάμης,
 καὶ ἀπὸ τοῦ γῆρ ἐγνώριζε τώρα ἀπὸ ἐσὲν ἐπάγω
 μὲ πτόθον τὸν παράξενον γὰρ τῇρ θέλω δοξεῦσω·
 καὶ εἴξον με ἀπάρι, Αἰβίστρε, τίποτε μὴ λυπᾶσαι.“
 Ἐβγαίνει ἀπὸ τῇρ τέρτα μου καὶ ἐχάθηρ ἀπὸ μέναν,
 705 ἐξέπτησα ἐκ τὸ ὄρειον καὶ πάλιν ἀνεζήτοιν
 μετὰ μεγάλης ταραχῆς γὰρ εἴρω τὸν Ἐρωτά μου.
 Παρέδραμεν, ἐξέφυγεν, ἐμισσενσεν ἡ γέντα,
 πάλιν θωροῶ τῇρ τῇρ ἀνγῆρ καὶ ἤρξατο γὰρ χαρίσθαι,
 καὶ πάλιν ἐκ τῇρ τέρτα μου προδόχαρος ἐσηκώθηρ,
 710 καὶ ὅλοι· „Χαίρον.“ μὲ ἔλεγον, „τοπάρχα, ἀπὲ τώρα.“
 (Ὁ Κλιτοβῶν ἀνερωτᾷ τὸν Αἰβίστρον γὰρ μάθαι
 διὰ τὰ ὀπισθεν τὰ πρόσωπα τὰ ἐρωτικά τὰ τρία)
 Καὶ λέγω τοῖς φίλοις μου· „Ἄς σε περικόψῃ ὀλίγον,
 ὁκῆτι ἀπέσω μὲ ἔλαθεν τὸ γὰρ μὲ θέλῃς εἶπει, |
 f. 58 v. 715 καὶ πάλιν ἐνθυμίζω σε γὰρ μὲ ἀναδιδάξῃς.“
 Καὶ λέγει διὰ τοῦ Ἐρωτος τὰ πρόσωπα τὰ τρία,
 τὰ μὲ εἶπεν, τὰ μὲ ἐδίδαξεν ὁ μάντις ὁ προγνώστης.

690. ἔταξεν: E. 814 et P. 551 donnent ἔταξεν. — 708. 1. χαρίσθαι = éd. Wagner. —
 713. 1. περικόψω = éd. Wagner.

(Τοῦ Πόθου τὴν ἰσότηταν ὁ Λίβιστος διδάσκει.

ἐκείνον τὸ παρόξενον φίλον τὸν Κλιτοζότου)

- Εἰπέ με· „Τὸ τριπρόσωπον τὸ ἐρωτικὸν τὸ βλέπεις,
 845 ἄκουσε, μάθε. Λίβιστε, τί ἔναι διδάσκει σέ το.
 Ἔρωτος εἰς τὴν ἀσκόλησιν πρόσωπον οὐ διακρίνει,
 τὸ ὁδεῖνας γέροντος ἀνδρωπότης καὶ μὴ ἀσκολῆται πόθον,
 καὶ ὁδεῖνας μέσο τοῦ καιροῦ καὶ πρέπει καὶ ἀσκολεῖται.
 καὶ ὁδεῖνας βρέφος εἶναι καὶ οὐ πρέπει γὰ ἀγαπήσῃ·
 850 ἀλλὰ καὶ γέρον καὶ παιδίον καὶ μέσης ἡλικίας
 ἐπεὶ ἐκεῖ ὁ κρεμαμὸς καὶ ὁ πόθος ὅσος εἶναι,
 καὶ οὐδὲν ἔχει προτιμήσιν εἰς τοῦ ἄλλου τὴν ἀγάπην.
 καὶ δι' αὐτὸ βλέπεις τὴν φωνὴν τὴν λέγοντ ἀπεπληρώσῃν.
 τὸ ποῖος τὴ λέγει, οὐδὲν ἔχεις τοῦ γὰ τὴν ἀπεικάσῃς.
 855 καὶ πᾶσα φίλος, γινώριζε, καὶ γέροντος καὶ νέου,
 καὶ ἔναι μέσο τοῦ καιροῦ καὶ βρεφικοῦ τοῦ πρώτου,
 οὕτω εἰς τοῦτον καὶ εἰς αὐτὸν πάλε καὶ εἰς ἐκείνον
 f. 40r. ὅπου τρέχειν, ἐγινώριζε, τὸ εἶδος | εἰς ἐκεῖνον,
 καὶ μάθε, οὐκ εἶν' προτιμήσις τῶν ἐρωτοπροσώπων,
 860 εἰς τίποτε οὐκ, ἐγινώριζε, μὲ τὸ σπαθίον τοῦ Πόθου.”
 Ταῦτα μὲ ἀφηγήσατο ἐκεῖνος ὁ προγενότης,
 φίλε μου, διὰ τὰ πρόσωπα τὰ ἐρωτικά τὰ τρία·
 ἰδοὺ καὶ πάλιν ἔκουσε, πάλιν γὰρ σὲ ἀφηγοῦμαι
 πῶς ἐμεταπατήσαμεν ἀπὲ τὸ κατοικοκόπιον
 865 καὶ ἐκ τῆς ἄρχης ἐννόκαμεν εἰς τὸ Ἀργυρὸ τὸ Κάστρον.
 Πλὴν ἀπεδόρε, φίλε μου, κατέλαβεν ἡ ἑσπέρα,
 εἰς κάστρον κατατήσαμεν καὶ ἐνόκαμεν μονή μας·
 καὶ πάλε ὅντα κινήσωμεν γὰρ τιάσωμεν τὴν στροφάν,
 καὶ τὴν ὁδὸν κρατήσωμεν πάλε γὰρ σὲ ἀφηγοῦμαι.
 870 ἔπνον καιρὸς ἀπὲ τοῦ γῆν καὶ ἄς κοιμηθῶμεν, φίλε,
 καὶ πάλε τὴν ἀφηγήσῃν, ὅταν ἡμέρα φέξῃν,
 καταλεπτόν, ὡς δι' ἐμέγ, γὰρ σὲ τὸ καταλέξω,
 ἐκ τῶν εἰρηῶν τοῦ λόγον μου καὶ καλαμογραφῆς μου
 στήσω καλῶς ἀναπανθῶ καὶ αὔριο γὰρ σὲ λέγω.” |

843. τὸ l. τὸν. — 844. l. εἶπε. — 845. Λίβιστε (P. 573 a la même faute) l. κλιτοζε. —
 l. διδάσκει — 847. — suppr. τὸ. — 848. l. πρ. γὰ ἀσκολῆται. — 849. l. ὁδεῖνα? (P. 577:
 καὶ ὁδεῖνα πλήθους βρ. ἔν') — 850. καὶ (trois fois) l. καὶ. — 851. ἐπ. ἐκ. l. ἐπ' ἑσῆς ἔρε ὁ
 χρ. (P. 579). — ὅσος l. ἴσος. — 853? seulement dans E. — 855. π. φίλ l. πᾶσαν φέσιν
 (P. 582). — l. νέον. — 856. καὶ (deux fois) l. καὶ. — 857. l. ἐκείνον. — 858. l. = N. 725
 et P. 585. — 864. ἀπὲ l. ἐκ. — l. κατοικοκόπιον (cf. E. 781 et 784). — 865. ἐκ τ. ἀρχ. l.
 τὴν ἀρχὴν? — 872. l. ὡς σέναμαι. — 873 sq.? seulement dans E.

(Τοῦ Πόθου τὴν ἰδιότητα ὁ Αἰβίστρος διδάσκει
ἐκεῖνον τὸν παρότερον φίλον τὸν Κλιτοβόρτα)

- 720 *Εἴπερ με· „Τὸ τριπρόσωπον τὸ ἐρωτικὸν τὸ βλέπεις,
ἄκουσε, μάθε, Κλιτοβέ, τὸ τί ἔρ' διδάσχω σέ το.
Ἔρως εἰς ἀσχόλησιν πρόσσωπα οὐ διακρίνει,
τὸ δὲ ἔρι μέγας ἄνθρωπος καὶ μὴ ἀσχολῆται πόθον.
καὶ ὁδεῖρας μέδα τοῦ καιροῦ καὶ πάλιν εἰς ἐκεῖνον*

- 725 *ὁ Πόθος τρέχει, γρώριζε, τὸν εἶδες μετὰ σέταρ,
καὶ μάθε, οὐκ ἔρ' προτίμησις τῶν ἐρωτοκρατόρων.
εἰς τίποτε οὐκ, ἐγνώρισε, μὰ τὸ σπαθὶν τοῦ Πόθου.”
Ἔδε τὰ μὲ ἀφηγήσεται ἐκεῖνος ὁ προγνώστης.
φίλε μου, διὰ τὰ πρόσσωπα τὰ ἐρωτικὰ τὰ τρία·
730 *ἰδὲ καὶ πάλιν ἄκουσε, μάθε γὰρ σὲ ἀφηγοῦμαι
καὶ πῶς ἐμεταπέσαμεν ἐκ τὸ κατουντοῦσιν
καὶ τὴν ἀρχὴν ἦν ἤρξαμεν τὸ Ἀργυρὸν τὸ Κάστρον.
Πλὴν ἀπὲ τῶρα, φίλε μου, κατέλαβεν ἡ ἐσπέρα,
καὶ εἰς κάστρον ἐκατηντήσαμεν καὶ ἄς εὔρωμεν μοιρὰν μας·
735 *καὶ πάλιν ὅταν κινήσωμεν καὶ πιάσωμεν τὴν στράταν,
736 *καὶ τὴν ὁδὸν κρατήσωμεν πάλε γὰρ σὲ ἀφηγοῦμαι.
736b *ἔπρου καιρὸς ἀπὸ τοῦ γῆν, καὶ ἄς κοιμηθοῦμε, φίλε,
736c *καὶ πάλε ὅταν κινήσωμεν καὶ πιάσωμεν τὴν στράταν
736d *καὶ τὴν ὁδὸν κρατήσωμεν πάλε γὰρ σὲ ἀφηγοῦμαι
740 *(ἑντερος λόγος ἔρως Αἰβίστρον καὶ Ροδάμης) |
f. 59 r. 737 *τὸ πῶς τὸ κάστρον ἤρξαμεν, καὶ μετὰ ταῦτα πάλε
738 *πῶς τὴν ἀρχὴν ἐδέξασμεν τῆς κόρης τῆς Ροδάμης·
739 *ἔπρου καιρὸς ἀπὸ τοῦ γῆν καὶ ἄς κοιμηθοῦμε, φίλε.***********

723 sq.: voir E. 847—858. — 724: voir E. 848 et 857. — 732. l. *εἰς το ἄ.* — 736b est une transposition: voir 739 — 736c et d: une tautologie, supprimée à bon droit par Wagner.

- f. 40 v. 875 Ἡ γύστα ἐπαφένθαμεν, εἴθαμεν τὴν ἡμέραν,
καὶ πάλι καρβαλλεφένθαμεν καὶ τὴν ὁδὸν κρατοῦμεν,
καὶ πάλι ὁ ποθογλόγιωτος δι' αὐτοῦνα μὲ ἀφηγᾶται·
„Ἡξέρεαι ποῦ ἐκατέρηθηεν τοῦ λόγον μας τὸ τέλος,
γίλει, τὸ σφρετέχαμεν τὴν ἐχθεσιν τὴν ἡμέραν;”
880 καὶ εἶπα τοῖς· „Εἶναι, εἰς τὰ προῶντα τὰ ἐρωτικὰ τὰ τρία,
καὶ πῶς ἠθύνεστε ἅπ' ἐδῶ γὰρ σφινόμετε τὸ κάστρον.”
καὶ εἶπε με· „Εἶναι,” καὶ ἠχέθηεν πάλι γὰρ μὲ ἀφηγᾶται
τὸ πῶς εἰς τὴν ἀσκόλησιν ἐσέβημεν τῆς κόρης.
„Εἶπα τοῖς, ἐφηγῆθη τοῖς τὸ σφειρον ἐκείνον
885 τὸ εἶθα εἰς τοὺς ἀγοῦρους μου καὶ λέγονσί με ἐκείνοι·
„Τί παρετρέχεις τὸν καιρὸν, ἄβιωτος, γῆς τοπέοχης,
τί τὸν καιρὸν κειροτομεῖς τοῦ ἀπεχωρίσματος σου;
τί περιμέγεις δίχρονον γὰρ πλερωθῶν καὶ πάλι;
τί θέλεις ἀκόμη γὰρ κακοπαθήσῃς;
890 καὶ τί βραδύνεις ἅπ' ἐδῶ; διὰ σοῦ ἀγαπαζοῦμεν·
μὴ σὲ κρατήσῃ ὁ λογισμός καὶ φόβος ὑπεδέοχη,
μὴ σὲ κρατήσῃ κίνδυνος καὶ πάλιν ἀγαμέλης,
ἰδὲ τὸ κάστρον, ἠῖρε το· τί καρτερεῖς; εἶπε μας.”
Καὶ ὡς ἤκουσα ἀπὲ τοὺς ἑμους ὅτι στεροχαροῦνται,
895 [τοὺς ἐκτὸν ὁ ἄριστος σέβει καὶ ἐπυλοῦσται] |
f. 41 r. „Ἀρχοῖτες, ἀρχοῖτόπουλα, σφρετρώοι στρατιῶτες,
γῆς τῆς ἐμῆς οἰκίτορες καὶ οἱ σφρεμομαστρίται,
ἐπεὶ σφρεπασχίσατε δίχρονον εἶναι τόρα
καὶ τοὺς πολλοὺς μου στεναγμοὺς σφρεπασιζοῦσθαι τοὺς,
900 καὶ τὰς πολλὰς κακώσεις μου σφρεκακοπαθήσατέ τας,
τὰς σφρεμοφῶς μου τὰς πολλὰς σφρεπορέσατέ τας,
τὰς ἐβόστον, τὰς ἐλέπεις μου σφρελυντήσατέ τας,
καὶ μὲ τὰ τόσα τὰ πολλὰ τὰ ἐπάθαμεν ἀντάμα
τὰ ἐψηλαφοῦμεν δίχρονον ἰδοὺ ἐπιτέχαμεν τα,
905 καὶ εἰς τόπον ἐκατέρηθα γλινκὲν ἐλενθερίας,
βλέπετε μὴ σπονθάξωμεν, μετὰ τουσοῦτους χρόνους
f. 41 v. ἐβγῆ τὸ κερδὸς ἄκερδον τοῦ χρόνον μας τοῦ τόσου· |
ἀλλὰ ὥς προκαρτερεῖσθωμεν τὸ κάστρον,
μάρθωμεν ποῦ κατέκειται τῆς κόρης τὸ κοινοῦνζλι,
910 στήδωμεν τένταρ ἅπ' ἐκεῖ, ποίδωμεν μῆταρ ἕναρ,
σπονθάξωμεν γίλον ἀπὲ τὸ κάστρον,

880. εἶναι l. γαί. — 883. l. ἐσέβηεν — 887. l. ἐπυλοῦσται. — 889. l. = P. 614: τί, λέγω. β. ἐκομή το γὰ γ. — 893. l. ἠῖρε — 896. l. εἶπα τοῖς· „ἀρχοῖτόπουλα, σ., σ. — 899. l. σφρεπαζ. — 900. l. σφρεκακώσται. — 902. l. τας ἀβασίτορας λεπας μου. — 906. l. τοσοῦτος. — 907. χρόνον l. κόπον. — 908. l. τρ., πρεφῶμεν τὸ γ. — 911. l. σπ. γὰ ποίδωμεν φ.

- Τῇ γένηται παρεδράμομεν ὁμοῦ καὶ τῇ ἡμέρᾳ.
 πάλιν καβαλλικεύομεν καὶ τῇ ὁδὸν κρατοῦμεν,
 καὶ πάλιν ὁ ποδοδάκτος τὰ τέτοια μὲ ἀγχιγέιτο·
 745 „Ἠξέρεαι ποῦ ἐκατήρτησεν τοῦ πόδου μας τὸ τέλος.
 φῖλε, τὸ ἐστυγέχαμεν τῇ χθεσινῇ ἡμέρᾳ;”
 Καὶ εἶπα τοῦ· „Ναί, καὶ εἰς τὰ πρόσσωπα τὰ ἐρωτικὰ τὰ τρία,
 καὶ πῶς ἤλθαμεν ἀπεθὰ σήμερον εἰς τὸ κάστρον.

 καὶ πῶς εἰς τῇ ἀσχόλῳ ἐσέβηκες τῆς κόρης.”
 Εἶπα τοῦ· „Ναί,” καὶ ἀγχιγίθη τοῦ ὄψεσθαι τὸ εἶδός.
 750 τὸ εἶπα τῶν ἀγῶνων μου, καὶ εἶπασιν ἐκείνοι·
 „Τί παρατρέχεις τὸν καιρὸν. Μίσιπτος, γῆς τοπάρχα;
 τί τὸν καιρὸν κροτομεῖς τοῦ ἐπιχειρήματός σου;

 καὶ τί βραδέεις τὸν καιρὸν καὶ ἀντί σου ἀγαπαστοῦμεν;
 τί δὲ κρατεῖ ὁ λογισμὸς καὶ φόβος δὲ προσδέσσει;
 755 τί δὲ ταράσσει κίνδυνος καὶ πάλιν ἀναμένεις;
 ἔδες τὸ κάστρον, ἡἶρες τοῦ· τί κρατερεῖς; εἰπέ μοι.”
 Καὶ ὡς ἤκουσα ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ ὅτι στεροχωροῦνται,
 τοῖς ἐκατὸν ὁ Μίσιπτος στέζει καὶ ἀπυλολογᾶται·
 „Εἴπατε, φίλοι ἐγρόνημοι καὶ σερκαχοπαθῆταί μου,
 760 γῆς τῆς ἐμῆς οἰκίητορες καὶ σερκομοζαστρίται,
 εἰπεῖν σερρεπασχίσατε δόχοντο ἡθι τῶρα
 καὶ τοῖς πολλοῖς μου πιζρεσμοῖς σερρεπορέσατέ τους,
 καὶ τὰς πολλὰς κακώσεις μου σερρεκαζώδητέ τας,
 τὰς σερμφορὰς μου τὰς πολλὰς σερρεπομεῖντέ τας. |
 f. 59 v. 765 τὰς ἀβαστάγους λέπας μου σερρελεπτήδητέ τας,
 καὶ μετὰ τόσα τὰ πολλὰ τὰ ἐπέθαμεν ἐντήμα,
 τὸ ἐφίλασθον περτοτε ἡθι ἐπιτέχαμιν το
 καὶ τόπον κατηρτήσαμεν γλινζὲν ἐλενδερίας,
 βλέπετε μὴ σποινθάσωμεν καὶ μὲ τοὺς τόπους κόπους
 770 ἐβγῆ τὸ κέρθος ἄκαιρος τοῦ κόπου μας τοῦ τόπου·
 ἀλλὰ ὡς προσκαυτερήσωμεν, γρεφύσωμεν τὸ κάστρον,
 μέθωμεν ποῦ παρᾶκειται τῆς κόρης τὸ κορβοῦζλι,
 στήσωμεν τέταρ ἀπεκεῖ, ποῖσωμεν μῆγαν ἔραρ,
 σποινθάσωμεν γὰρ ποῖσωμεν γιλίαν ἀπὲ τὸ κάστρον,

744. τόπου l. λογόν. — 747. 1 καὶ πῶς ἤθελαι ἐπεθε σερρεσσε εἰς τὸ κάστρον = P. 604 (cf. E. 880). — 754. E. 891 a αἰ au lieu de u, et le copiste de P. 616 écrit μη au dessus de u, comme il ne savait pas quelle lettre il devait mettre en encre rouge devant le u (en encre noire). — 756. εἶδες - ἔδες, ou fait-il lire εἶδες, ou εἶδε? cf. E. 893 εἶδε

- τὰ πάντα κατεμάθωμεν, γυρεῦσωμεν τὸ κάστρον,
καὶ μετὰ πόθου μηχανῆς ὀλίγον κατ' ὀλίγον
ἴδωμεν τὸ ποθοῦμενον, "Ερως οὐ φεύγεταιί μας.
915 ποίσωμεν χρόνους μετ' αὐτήν, χαροῦμεν, γλυκαρθοῦμεν.
ἐφθάτον πόθεν εἰς τὸν σκοπὸν ἂν ἔχεις καταλέξει,
καὶ "Ερως γὰρ ποίωμι τὸ γλυκὲν γὰρ γυριστῇ εἰς φαρμάκι."
"Ερεσεν ὁ λόγος, ἡ βουλή, φίλε, τοὺς ἐδικοὺς μας,
ἀγγὺν ἐμεταπατήσαμεν, ἦλθαμεν εἰς τὸ κάστρον.
920 εἶδαμεν κάστρον καλλογῆν, εἶδαμεν κάστρον κτίσμα,
καὶ ὡς τὸ ἔχω ἀπὸ ῥηγίματος γὰρ ξεριστῇ ἡ ψυχὴ σου.
(*"Εφθασεν ὁ Λόγος τὸ κάστρον τῆς Ῥοδάμης*)
Τρίγωνον ἦτον, φίλε μου, τὸ κάστρο τῆς Ῥοδάμης,
καὶ εἰς τὸ καθέναρ του πλεονὸν δώδεκα πύργους εἶχε,
925 καὶ ἀπάνου εἰς τὸ περγώματος τὰ δόρτια του πρὸς ἕναρ
ἄνθρωποι ἀπὸ χαρκώματος γὰρ στέκοντα ὁλόθροιοι.
τοὺς μὲν ὀπλοὺς ἔσκηον ἐκεῖνος ὁ τεχνίτης,
τομίζω γὰρ εἶπες ἐκ πατρός, φίλε μου, ἂν τοὺς εἶδες,
ζῶντες καὶ ἀντιπεράσσουνται καὶ στέκοντα τὴν μάχην.
930 πῶς δὲ τοὺς ὄλους ἔποικεν ἐκεῖνος ὁ τεχνίτης,
οἱ μὲν γὰρ παῖζον μουσικῇ καὶ ἄλλοι γὰρ παῖζον λῦραν,
ἄλλος γὰρ παῖζι τεχνικὰ καλὰ μὲν ἀπὸ πόθου,
καὶ τὸ καθέναρ τῶν ἡγῶν τοῦ καθεῖνος τοῦ ξύλου
ἦκουες πῶς ἐφώταζαν ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ ἀνέμου,
935 ὡς ἦτον ἀπὸ μηχανῆς ἐκείνους τοὺς τεχνίτας.
f. 42 v. "Ἐναρ λιθάριον ἔλεγες ὃ | λογ τὸ κάστρον εἶναι,
εἰρηὺς οὐκ ἦτον πρὸς εἰρημόν, πέτραν πρὸς ἄλλῃ πέτραν.
Καὶ εἰς τὸ πλεονὸν τὸ ἀριστερόν πρὸς τῆς μερέας τῆς πόρτας
εἶδα τὰς δώδεκα Ἀρετὰς καὶ ἦσαν λατομημέρας.
940 τὸ χέρι τοῦ πρὸς ἕναρ ἐβάσταζαν χαρτία,
τὰ ὅλα γὰρ ἔχον γράμματα καὶ ἦσαν ἀπλωμένα,
ἦτον ὁμπρὸς τὸ σκήμασις τῆς καθεμίας φουφούλας.
(*"Ἡ φράσις εἰς τὰς Ἀρετὰς τὸς δώδεκα τοῦ κάστρου*)
Ἦτον ἡ πρώτη Φρόνεσις καὶ εἶχεν τὸ σκήμα τοῦτο.
945 γὰρ στέκη ἕνας εὐγενής, καὶ εἰς τὸ ἕναρ τῆς τὸ χέρι

916· cf. N. 779. — 925. τὸ 1. τοῦ. — 926. ὁλόθροιοι: P. ms. 640 ἡλῃθροιοι, N. 789 ἐκ λῃθρον. — 927. 1. ἐνόητους. — 928—931, évidemment d'abord oubliées par le copiste (à cause de l'homoioteleuton ὁ τεχνίτης, 927 et 930) ont été ajoutées au bas de la page. — 929. 1. ἀντιπαράσσονται. — 930. 1. τοὺς δὲ τοὺς ἄλλους. — 934. 1. ἐφώταζαν. — 935. 1. ἐκεῖνον τοῦ τεχνίτου. — 937. 1. πρὸς αὐτό, πέτρα. — 938. 1. τὴν μερέαν. — 939. 1. λατομημέρας. — 940. 1. τὸ πρὸς ἕναρ τῆς ἐβάσταζαν. — 942. 1. ἡ σήμασις? — 943. 1. "Εκφρασίς. — 944. τοῦ τοῦτο est un renvoi à l'illustration qui devait être ajoutée et pour laquelle on a laissé place dans le ms.; voir l'introduction § 11. — 945. ἕνας 1. σέπτος (N. 807), — *suppr.* εἰς.

- 775 καὶ πάντα καταμάθωμεν, γυρεύσωμεν τὸν τόπον,
καὶ μετὰ πόθον μηχανῆς ὀλίγον κατ' ὀλίγον
ἴδωμεν τὸ ποθοῦμενον. "Ερως οὐ φερόμεται μας,
ζηῶμεν χρόνους μετὰ αὐτῆς, χαρῶμεν, γλυκαρθῶμεν,
ἐστιάει Πόθος τὸν σκοπὸν τὸν ἔχει μὴ ἀλλάξῃ,
780 καὶ "Ερωτας ποίωῃ τὸ γλυκὲν γὰ γυναικὶ φαρμάκιον."
"Ἠρεσεν ὅλους ἡ βοῦλή, φίλε, τοὺς ἐδικούς μου,
αὐγὴν ἐμεταπέσαμεν, ἦλθαμεν εἰς τὸ κάστρον,
εἶδαμεν κάστρον καλλονῆς, εἶδαμεν κάστρον κτίσματος,
καὶ ὡς ἔχω ἀπὸ ἀφηγήματος γὰ ξενιστῆ ἡ φυχὴ σου.
785 ("Εκφράσις Κάστρον τοῦ "Αργεῖοῦ τῆς πόλεως τῆς "Ροδάκης)
"Τρίγωνον ἦτορ, φίλε μου, τὸ κάστρον τῆς "Ροδάκης,
καὶ εἰς τὸ καθένας τοῦ πλεονὸς δώδεκα πύργους εἶχεν,
καὶ ἐπάνω εἰς τοῦ πρυγώματος τὸ ὁδόντι τὸ καθένας
[ἀνθρωποι ἀπὸ χαλκώματος] γὰ στήκουν καὶ ἐκ λίθου· |
f. 60 r. 790 τοὺς μὲν ἐν ὅπλοις ἔσκησαν ἐκείνος ὁ τεχνίτης,
κομίζω γὰ εἶπες ἐκ παρτός, φίλε μου, ἄν τοὺς εἶδες,
ζοῶν, ἀντιπαρτάσσονται καὶ στέκονσιν πρὸς μάχην·
τοὺς ἄλλους πάλιν ἔποισαν ἐκείνος ὁ τεχνίτης
τὸν μὲν γὰ παίζῃ λέραν.
795 καὶ ἄλλος γὰ παίζῃ τεχνικὸν καλέμιν ἀπὸ πόθον,
καὶ τὸ καθένας τῶν ἡχῶν τοῦ καθενὸς καλέμιν
ἤκουσαν πῶς ἐφώταζεν ἐκ τῆς φωνῆς τοῦ ἀνέμου,
ὡς ἦτορ ἀπὸ μηχανῆς ἐκείνου τοῦ τεχνίτου.
"Ἐταν λιθάριον ἔλεγεσ ἔτι τὸ κάστρον ὅλον,
800 ἀρούς οὐκ ἦτορ πρὸς αὐτόν, πέτρας πρὸς ἄλλῃς πέτρας.
Καὶ εἰς τὸ πλεονὸς τὸ ἀριστερόν τὸ πρὸς τῇ πόρτῃ μένος
εἶδα τὰς δώδεκα "Αρετὰς ἐκεῖ λατομημένας·
τὸ ἔταν χέρι τοῦ καθενὸς χαρτὴν μετὰ γραμμῶν

καὶ ἄλλοι τοὺς ἦτορ εἰς τὸ σχῆμα τῆς καθεμίας φερούσας.
805 ("Εκφράσις τοῦ καθενὸς τῶν ἐξ "Αρετῶν τοῦ χρόνου)
"Ἦτορ ἡ πρώτη Φρόνησις καὶ εἶχε τὸ σχῆμα τοῦτο,
γὰ στήκουν ὀφρύους, ἐγγεγῆς, καὶ τὸ ἔταν τῆς τὸ χέρι

779: cf. E. 915 (P. manque), — ἐστιάει ἢ ἐφώταει? — 794. ἄνθρωποι ἀπὸ χαλκῶν· ces mots manquent dans le ms.: voir E. 926, P. 640. — 799. l. τὸν μὲν γὰ παίζῃ μουσικῇ καὶ ἄλλον γὰ παίζῃ λέραν (cf. E. 930 et P. 645). — 797. l. ἤκουσαν = éd. Wagner. — 800. l. πέτρας (πρ. ἂν πέτραν). — 803 sq. cf. E. 940—943, P. 653—656. — 805. χρόνον l. κάστρον. — 807 l. στήκω = éd. Wagner.

κλίτον εἶχεν εἰς τὸ μέτωπον καὶ ἔτα δακτυλοθεῖχνη
τοὺς λογιώμοις τῆς τὸ ἄπειρον καὶ τὸ ἀκέραιον φρονημὸς τῆς.
καὶ εἰς τὸ χαρτὶ τὸ ἐβάσταζεν ἔγραψαν τοῦτοι οἱ λόγοι·

- 950 „Ὁ τοῦς φρονεῖ τὸ γὰ σκοπῇ τὸ τέλος τῶν πραγμάτων
καὶ πρὸ τοῦ τέλους τὴν ἀρχὴν ἐπιχειρεῖ ἀπὲ τότε.”
Ἐνόπλιον εἶδα ἐστέκετο ἀπ’ αὐτῆς ἡ Ἀρθρεία
f. 43 r. ἀθαρ | σία ἀπὲ τοῦ σκήματος, καὶ τὸ ἔτα τῆς τὸ χέρι
εἶχε χαρτὶ καὶ εἰς τὸ ἄλλον τῆς τὸ χέρι ἐβάσταζε κορτάριον
καὶ εἰς τὸ χαρτὶ τῆς ἐβάσταζε γραφὴν καὶ ἔγραψαν, γίλε
μου, ἐτοῦτοι οἱ λόγοι·
- 955 „Λείλον τὸν ἔχω ὅποῦ σκοπεῖ τὸ τέλος τῶν πραγμάτων
καὶ δίχα τόλμης κρένω τον καὶ πάρεκτος ἀρθρείας.”
Ἀπ’ αὐτῆς εἶδα ἰστέκετο ἡ Ἀλήθεια μετὰ θάρρους.
ἀληθινὸν τριατάφελλον τὸ χέρι τῆς ἐκράτειε
καὶ τὸ ἄλλον τῆς εἶχεν τὸ χαρτὶ καὶ ἔγραψαν τοῦτοι οἱ λόγοι·
- 960 „Τοὺς ἀληθοὺς οὐκ ἀστοχεῖς, τόλμης ἐπιτηγμένον
καὶ τὸ ἐφρεθοῦν πότε οὐ δειλογρωμοῦν το.”
f. 43 v. Ἡ Πίστις ἦτον ἀπ’ αὐτῆς καὶ εἶχεν τὸ σκήμα τῶ | τον.
τὸ σκήμα ὄρθον οἱ ἐγγενεῖς καὶ εἰς τὸ ἔτα τῆς τὸ χέρι
ἐκράτειε χαρτὶ καὶ εἰς τὸ ἄλλον τῆς τὸ χέρι σταυρὸν
ἐκράτειε πάλαι.
- 965 καὶ ἐλέγασιν τὰ γράμματα ὅποῦ εἶχεν εἰς τὸ χαρτὶ τῆς·
„Δίχα τῆς πίστεως, ἐγγώριζε, κἄν ὅσ’ ἂν ἀληθεῖς,
σφάλλεις εἰς τὴν ἀλήθειαν, βεβαιώθησε ἀπὸ ἐμέναν.”
Ἰκασιούνη ἀπ’ αὐτῆς γὰ βλέπη ὡς πρὸς τὸ σκήμα,
τὸ σκήμα γὰ ἔχη θάρροτον, ἐνιθοῦν τὸ βλέμμα·
- 970 τὸ ἔτα τῆς χέρι γὰ κρατῇ τὸ ζῆγιν, ἀπ’ ἐκείθεν
καὶ τὸ ἄλλον τῆς εἶχεν τὸ χαρτὶ καὶ ἔγραψαν τοῦτοι οἱ λόγοι·
„Δίχαν τῶν ἔργων χάνεσθαι, καὶ οὐ ἀπ’ ἐμέν τὸ μάθε,
καὶ εἶσαι μικρὸν εἰς πράγματα, πίστε βάσταζε λέγει.” |
f. 52 r. Ἡ Σωφροσύνη ἀπ’ αὐτῆς ἀνέβη εἰς γῆν ὀλίγον,

946. l. κλίτον. — ἔτα l. γὰ. — 947. l. τοῦ λογιώμοις. — *suppr.* καὶ. — 949. τὸ γὰ σ. l. ὅποῦ σκοπεῖ. — 950. l. καὶ πρὸς τὸ τέλος (P. 663). — 952. l. θρασύα. — 953. *suppr.* τὸ χέρι. — 954. l. καὶ εἰς τὸ χαρτὶ ἐγράψαν, φ. — 960 sq. l. τοῦς ἀληθῆς οὐκ ἀστοχεῖ, τόλμης ἐπιτηγμένον (?), | καὶ τὸ ὀρεχθεῖ πληρώναι το, πότε οὐ δειλογρωμοῦντο (?); cf. N. 822 sq.; et P. ms. 673 sq.: τοὺς ἀληθεῖς οὐκ ἀνχεῖ τόλμῃ ἐπιτηγμένον. | καὶ τὸ ὀρεχθεῖ πληρώναι το, οὐ δειλογρωμοῦντο. — 963. l. τὸ σκ. ὀρθον, ἐγγενεῖς (cf. E. 945). — 964. ἐκράτ. χαρτὶ l. εἶχε(ν) χ. — *suppr.* τὸ χέρι. — 968. l. ὡς πρὸς τὴν Πίστιν. — 969 l. ἐνιθοῦν (cf. E. 1050). — 971. καὶ τὸ: *suppr.* καὶ. — 972. χάνεσθαι? cf. N. 834: ἀπ’ ἀρετῆς, P. 685: γὰ πραχθῆς. — 973. l. καὶ εἶναι μικρὸν τὸ πρ. (?), πίστειν (εἰς) τὸ σὶ λέγω, cf. N. 835, οὐ il y a dans le ms.: καὶ ἦσαν ἐκράτη πρ., et P. 686: καὶ ἦσαν μικρὸν τὸ πρ. — 974: cf. N. 836, et P. 687: τὴν σ ἀπ’ αὐτῆς καὶ γὰ νεύη εἰς τὴν γῆν ὀλίγον.

- κλιτὸν εἶχε· εἰς μέτωπον καὶ τὰ δεξιὰ τοῦ σώματος
 τοῦ λογισμοῦ τῆς τῆς ἀφ' ἑαυτοῦ τοῦ φρονήματος τῆς,
 810 καὶ τὸ χεῖρ τὸ ἐξέστατον εἰς τὸ ἄλλον τῆς τὸ χεῖρ
 τοῦτα ἐργασίαν τὰ γράμματα, γίγνε, καὶ ἄκουσέ τα·
 „Ὁ τοῦθ' ὁφείδει ὅπου σκοπεῖ τὸ τέλος τῶν πραγμάτων
 καὶ πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἀρχῆς ἀποχεῖται ἀπὸ τότε.”
 Τῇρ Ἀποδείξει εἶδα ἐστὶν αὐτῷ.
 815 θρασείαν ἀπὸ τοῦ στήματος, καὶ τὸ ἐν τῇ κοιλίᾳ |
 f. 60 v. καὶ εἰς τὸ χεῖρ ἐργασίαν, γίγνε, ἐστὶν λόγοι·
 „Φιλὸν τὸν χεῖρ ὅπου σκοπεῖ τὸ τέλος τῶν πραγμάτων
 καὶ δίχα τὸν χεῖρ καὶ παρὰ τὸν χεῖρ ἀνάγει.”
 Ἀπ' αὐτοῦ εἶδα καὶ ἐστὶν αὐτῷ ἢ Ἀλήθεια μετὰ θρόνον,
 820 ἀληθινὸν τριαντάρον τὸ χεῖρ τῆς ἐκράτει,
 καὶ τὸ χεῖρ εἰς τὸ χεῖρ τῆς καὶ ἐργασίαν τοῦτοι λόγοι·
 „Νοῦς ἀληθὺς οὐκ ἀποχεῖται, τὸν χεῖρ ἀποχεῖται
 καὶ τὸ ὅπου πλῆρως το, πότε οὐκ ἀποχεῖται το.”
 Ἀπ' αὐτοῦ ἢ Σύνεσις ἔστιν ἐν αὐτῇ καὶ εἶχε τὸ στήμα τοῦτο,
 825 ὅντος, θεῖα, προδοτικὴ, καὶ εἰς τὸ ἐν τῇ τῆς τὸ χεῖρ
 εἶχε σταυρὸν καὶ εἰς τὸ ἄλλον τῆς χεῖρ μετὰ πραγμάτων
 καὶ ἐλέγχε τὰ γράμματα τὰ ἴσα ἐκείνους γράμματα·
 „Ὡς τῆς πίστεως, γινώσκεις, καὶ ὅσα ἂν ἀληθινὰς,
 σφάλεις εἰς τῆς ἀλήθειαν, βεβαιώθηκε ἀπὸ ἐμὲν.”
 830 Τῇρ Ἀποδείξει, ἄκουσέ, ἐβλεπα ὡς πρὸς τῇρ Πίστιν,
 τὸ στήμα τὰ ἐν χεῖρ καὶ ἐν ἑαυτοῦ τὸ βλεμμα,
 τὸ ἐν τῇ τῆς χεῖρ τὰ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ καὶ κατὰ τὴν
 καὶ τὸ ἄλλον, γίγνε μοι, χεῖρ μετὰ πραγμάτων·
 „Καὶ δίχα τῶν ἐργῶν ἀπὸ ἀρετῆς, καὶ ἐστὶν ἀπὸ ἐμὲν τὸ μάθε,
 835 καὶ ἴσον ἐκράτει πράγματα, πίστενε τὸ σὲ λέγω.”
 Τῇρ Σωφροσύνῃ ἀπ' αὐτῇ τὰ ἐν ὡς τὸ λέγω,

809· cf. P. ms. 659 τοῦ λ. τ. τοῦ ἑαυτοῦ. — 810. l. καὶ εἰς τὸ χ. — 812. πραγμάτων l. πραγμάτων. — 815 κοιλίᾳ l. χεῖρ. Après N. 815, il faut ajouter un vers semblable à E. 953 (P. 666). — 817 Φιλον l. Αἰλόν. — l. σκοπεῖ = éd. Wagner. — 819. l. ἀπ' αὐτοῦ. — θρόνον l. θρόνον(ς). — 821: cf. E. 959. — 822 sq.: cf. E. 960 sq (et P. ms. 673 sq) — 823. l. ἀποχεῖται. — 824 l. ἢ Πίστις ἔστιν ἐν αὐτῇ etc. — 828. l. δίχα = éd. Wagner. — 830: presque illisible, en marge, en caractères rouges. — 832. l. χεῖρ — 833: cf. E. 971 et P. 684. — 834 καὶ δίχα: suppr. καὶ ἀπὸ ἀρετῆς? cf. E. 972 — 835. l. καὶ ἴσον ἐκράτει πράγματα. cf. E. 973, et P. 686: καὶ ἴσον ἐκράτει τὰ πρ. — 836. l. τ. σ. ἀπ' α. τὰ ἐν τῇ εἰς τῇρ ὀλίγον, cf. E. 974 et P. 687.

- 975 τὸ ἔταν της χέρι γὰ κρατῇ κλαθῖν ἀπὸ μερσίνα,
καὶ τὸ ἄλλον της ἐβάσταζε χαρτὴν μετὰ γραμμάτων.
καὶ ἄκουσε, γίλε μου, τὸ τί ἔγραφε τὸ λοιπὸν εἰς τὸ χαρτὴν της·
„Κᾶν ἀληθῆς, κᾶν δίκαιος, κᾶν ἐξάρθον πιστεύγης,
ἀλλὰ τὰ προτερήματα τῆς σωφοσύνης εἶναι.”
- 980 Ἰ.Α.τ. αὐτῇ εἶδα ἐστέκετο ἡ Ταπεινοφροσύνη.
εἶχε τὸ σκῆμα ἡμερον, γλυκέα πολλὰ τῇρ ὄψιν.
εἶχε εἰς τὸ πρόσωπον. τὸ ἔταν της τὸ χέρι
εἶχε ὁμπρὸς τὸ στήθος της ὡς ἂν ἐτεπωμένῃ.
καὶ τὸ ἄλλον της ἐβάσταζε χαρτὴν μετὰ γραμμάτων.
- 985 τὸ τί ἔλεγε τὰ γράμματα, ἄκουσε γὰ τὸ μέθης·
„Πᾶς ταπεινόφρων ἄνθρωπος πιστεύει καὶ ἀληθεύει.
f. 52 v. φρονεῖ τὸ δίκαιον ἐκ | παρτός, οὐκ ἔστι συνεγία.”
Ἰ.Α.τ. αὐτῇ ἡ Ἀγάπη ἐστέκετο μετὰ ἐντροπῆς εἰς χάριον,
γὰ ἔχῃ θεὸν τὸ βλέμμα της καὶ τὸ χαρτὴν της
990 ἔγραφε λόγια θαυμαστά, γίλε μου, καὶ ἄκουσέ το·
„Ὅσοι καὶ ἂν εἶδαι ταπεινὸς καὶ ἀγάτῃ οὐ γυλιόσσεις,
βέβαιον οὐκ ἔστι τὸ λαλεῖς, πληροφροσύνησέ το.”
Εἶδα Ἰ.Α.τ. αὐτῇ τῇ Προσεγίῃ, γεναῖται εἰς τὸ σκῆμα,
κατεθλιμμένη καὶ θενή, γὰ ἔχῃ εἰς τῇρ γῆρ τὸ βλέμμα,
995 καὶ εἰς τὸ χαρτὴν τὸ ἐβάσταζε ἔγραφε τοῦτοι οἱ λόγοι·
„Εὔχον μὲ μόνον, ἄνθρωπε, τὰς ἀγαπᾷς καὶ μόνον,
ἀλλὰ καὶ ὅπου σ’ ἐχθρεύονται εὔχον καὶ δικαίωσέ τους.”
Ἰ.Α.τ. αὐτῇ εἶδα ἐστέκετο ἡ παρόξενος ἡ Μακροθυμία,
ἀσκημένῃ ἐφαίετο καὶ συγγλωσσομένη·
f. 53 r. 1000 τὸ ἔταν | της χέρι γὰ κρατῇ τάχα τὸ μέγανόν της
καὶ τὸ χαρτὴν της ἔγραφε τοῦτοι οἱ λόγοι·
„Θυμώδης πᾶς σκηματιζὸς φεύγεται παρὰ πάντων,
ὡς πάλε τὸ μακρόθυμον οἱ πάντες τὸ πεινοῦσιν.”
Ἰ.Α.τ. αὐτῇ πάλε ἰστέκετο ὁλόρθη ἡ Ἐλπίδα,
1005 γὰ βλέπῃ ἀπάνον εἰς οὐρανόν, τῇρ χέρι γὰ σικώγῃ,
καὶ εἰς τὸ χαρτὴν της ἔγραφε τοῦτοι οἱ λόγοι·

978. ἐξάρθον l. = P. 960 ἐσοφθῶς (N. 839 ἐξ ἀρχῆς) — 979. ἀλλὰ l. ὅλα — 982. l. ἡμερα εἰς τὸ πρ., καὶ = N. 843, P. 964 (οὐ κλαθὼν εἶχε το πρ.). — 988. εἰς χάριον l. ἐσχάτης? P. 699 εἶδα ἐντροπῇν ἐσχάτῃν (N. 848 ἐντροπῆς ἐσχάτης). — 989 sq. l. γὰ νειῖν εἰς γῆν καὶ γὰ θεοῦ, γὰ ἔχῃ θεὸν τὸ βλέμμα. | καὶ εἰς τὸ χαρτὴν τὸ ἐβάσταζε ἔγραφε τοῦτοι οἱ λόγοι (cf. N. 849 sq., P. 700 sq.). — 992. λαλεῖς l. φρονεῖ. — 994. κατεθλ.: N. 854, P. 705 κατεθλιμένη. — 996. μὲ = μὴ. — καὶ μόνον = N. 856; l. εἰς κόσμον? — 997. δικαίωσι? N. 857, P. 708 εὔχον (καὶ) ἐπὶ ἐκείνων. — 999. ἀσκημ. l. καὶ θυμωμένη. — 1001. l. καὶ εἰς τὸ χ. τὸ ἐβάσταζε ἔγραφε. — 1002. σικμ. l. καὶ μαριζός. — l. φεύγεται. — 1006: voir E. 1001.

τὸ ἔναν τῆς χέρι νὰ κρατῇ κλαδίην ἀπὸ μυρσίνης,
καὶ τὸ ἄλλον τῆς ἐβάσταζεν χαρτὴν ἀπὸ γραμμίων·

- 840 „Κἄν ἀληθὺς, κἄν δίκαιος, κἄν ἐξ ἀρχῆς πιστευθῇ,
ὅλα τὰ προτηρήματα τῆς σωφροσύνης εἶναι.”
Ἀπ’ αὐτῇρ εἶδα ἰσχύκετον καὶ ἡ Ταπεινοφροσύνη,
εἶχεν τὸ σχῆμαρ ἡμερον, γλυκεῖαν πολλὰ τῇρ ὄψιν. |
f. 61 r. ἡμερὶ εἰς τὸ πρόσωπον, καὶ τὸ ἔναν τῆς τὸ χέρι
εἶχεν ὡς πρὸς τὸ στήθος τῆς, καὶ εἰς τὸ ἄλλον τῆς τὸ χέρι
845 χαρτὴν καὶ εἶχεν γραμμιατα γραμμένα ταῦτα·

- „Πᾶς ταπεινόφρων ἄνθρωπος πιστεύει καὶ ἀληθεύει,
φρονεῖ τὸ δίκαιον ἐκ πατρός, οὐκ ἔτι στυγία.”
Ἀγάπῃρ ἐν πρώτοις εἰς αὐτῇρ εἶδα ἐντροπῆς ἰσχάδης,
νὰ ρεύγῃ εἰς γῆρ καὶ νὰ θωρῇ, νὰ ἔχῃ θειρὸν τὸ βλέμμα,
850 καὶ εἰς τὸ χαρτὴν τὸ ἐβάσταζεν τοῦτοι ἔγραψαν λόγοι·
„Ὅσα καὶ ἂν εἶδαι ταπεινὸς καὶ ἀγάπῃρ οὐ φυλάγῃς,
βέβαιον οὐκ ἔτι τὸ φρονεῖς, πληροφροσέθης το.”
Εἶδα ἀπ’ αὐτον τῇρ Προσευχῇ, γεραίαν εἰς τῇρ ὄψιν,
καταλευμένην καὶ θεινῇρ, εἶχεν εἰς γῆρ τὸ βλέμμα,
855 καὶ εἰς τὸ χαρτὴν τὸ ἐβάσταζε τοῦτοι ἔγραψαν λόγοι·
„Εὔχον μὴ μόνον, ἄνθρωπε, τοὺς ἀγαπᾷς καὶ μόνον,
ἀλλὰ καὶ ὅποιον σὲ ἐχθραίνονται εὔχον καὶ ἔπερ ἐκείνων.”
Ἀπ’ αὐτον τῇρ παρᾶξενον εἶδα Μακροθυμίαν,
σύντρον, θειροῦς, ὡς νὰ ἐπρόσεξες ἄνθρωπον θυμωμένον,
860 καὶ ἀπὸ θυμοῦ του ρᾶστεκεν εἶδες γλωσσοδεμένους·
τὸ ἔναν τῆς χέρι νὰ κρατῇ τάχα τὸ μάγουλον τῆς
καὶ τὸ ἄλλον ἐβάσταζεν χαρτὴν μετὰ γραμμίων·
„Θυμώδης πᾶς καὶ ματικὸς ψεύγεται παρὰ πάντων,
καὶ πάλιν τὸν μακρόθυμον οἱ πάντες τὸν ἐπαινοῦσιν.”
865 Ἀπ’ αὐτον πάλιν ἡῦρηκα καὶ ἐστέκετον ἡ Ἑλπίδα,
νὰ βλέπῃ ἀπάνω εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ τὸ ἔναν τῆς τὸ χέρι
νὰ θείγῃ πάλαι εἰς οὐρανὸν πρὸς τῇρ Μακροθυμίαν,
καὶ εἰς τὸ ἄλλον τῆς χαρτὴν καὶ ἔγραψαν οὔτοι οἱ λόγοι· |

839. ἐξ ἀρχῆς: cf. E. 978 ἐξάρθον et P. 690 ἐσοφθῶς — 845. cf. E. 984 sq. — 848. l. ἐντροπῇρ ἰσχάδῃρ, cf. E. 988 et P. 699 (Wagner a corrigé: ἰσχάδῃρ). — 859. l. στυγίαν, θειρόν. — 860. εἶδες l. εἶπες? (Wagner corr. ὡσαύτ). — l. γλωσσοδεμένους (cf. E. 999, P. 711).

- „Ἀνθρῶπε, θάρρειε πάντοτε, ποτέ σου μὴ ἀπελπίσῃς,
ἐλπίζε πάντα εἰς θεὸν καὶ γὰρ σὲ βοηθήσῃ.”
Ἄτ' αὐτὴν τὴν παρᾶξενον εἶδα Ἐλεημοσύνην.
1010 γὰρ ἔχῃ καὶ νομίσματα στὸ χέρι γὰρ βασιτάξῃ
καὶ γὰρ τὰ δίδῃ πρὸς πτωχοὺς καὶ πρὸς περιτεμένους,
καὶ τὸ χαρτὴν τῆς ἔγραφε, φίλε μου, ἐτοῦτοι οἱ λόγοι·
„Τοὺς δυστυχοῦντας βλέπετε, ἐσεῖς ὁποῦ εὐτυχᾶτε,
καὶ ἐλεεῖτε τοὺς πτωχοὺς καὶ οὐ μὴ θανατωθῆτε.” |
f.53v. 1015 Εἶδα τῶν δώδεκα Ἀρετῶν τὰ γράμματα καὶ τοὺς λόγους,
τὰ εἶδα εἰς τὸ ἔναρ του πλευρὸν τοῦ Ἀργυροῦ τοῦ Κέστρον·
καὶ εἰς τὸ ἄλλον του πλευρὸν πρὸς τὴν μερῆν τῆς πόρτας
τοὺς δώδεκα Μῆρας ἡῆρα καὶ ἔδεκα λατομημένοι,
χαρτῖα γὰρ κρατοῦσιν καὶ αὐτοὶ ὅλοι μετὰ γραμμάτων
1020 καὶ τὸ καθὲν τὸ ἔγραφε γὰρ σὲ τὸ καταλέξω.
Μάρτυς ἦτορ ἔροπλος στρατιώτης εἰς τὸ σκῆμα,
ἀπάνω κάτω γὰρ ἔλεγεσ ὅλος διδωρόμενος,
ζωσμέρος ἦτορ ἄρματα, καὶ εἰς τὸ ἔναρ του τὸ χέρι
κοιτάειν ἐμαλάκιζεν καὶ ἐβάσταζεν σκοιντάρι.
1025 εἶχεν καὶ εἰς τὸ σκοιντάρι του χαρτὶ μετὰ γραμμάτων,
καὶ τὰ ἔλεγε τὰ γράμματα, ἄκουσε γὰρ τὸ μέθῃς·
„Πρόβος εἶμαι τοῦ καιροῦ, στρατιώτης τοῦ πολέμου,
ἀμετε μὴ καθέξεσθε, κινᾶτε εἰς τοὺς ἐχθροὺς σας.”
Ἀπρίλις ἦτορ ἄτ' αὐτόν, γὰρ εἶδες ποιμένον ἄνθρωπον,
1030 ἀσκέπαστος, ἀκένιστος, ἀντρέλος εἰς τὴν πλάσιν,
f.54r. ἐλάλειεν ὁμπρὸς του πρόβατα, | ἐφαίνετο ὡς ποιμένας,
τὸ ἔναρ του χέρι γὰρ κρατῇ ποιμενικὸν καλῆν
καὶ τὸ ἄλλον του εἶχεν τὸ χαρτὶ καὶ ἔγραφε ἐτοῦτοι οἱ λόγοι·
„Ὁ μεν ποιμαίνω πρόβατα ποιμαίνω διὰ τὸ γάλα,
1035 καὶ τῶν ἀρνίων τοὺς σκιρτησμοὺς ἔχω ἀντὶ πρόσχαρό μου.”
Τὸν Μάϊον εἶδα ἄτ' αὐτόν ἄνθρωπον καλὸν καὶ ἐκείνον,
καλὸς εἰς εἶδος καὶ εἰς κοπήν, καλὸς ὡς πρὸς τὸ σκῆμα,

1012. l. καὶ εἰς τὸ χ. τ. ἔγραψαν. — 1015. l. Ἀρετῶν. — 1018. l. ἡῆρα, ἡῆρα. — 1019. l. καὶ αὐτοὶ χ. γὰρ κρατοῦν. — 1021—1106: Br. Keil dans son article. Die Monatscyclen der byzantinischen Kunst in spatgriechischer Literatur (Wiener Studien 11 (1889) p. 94—143) compare les descriptions des mois (du cod. Par.) à ceux qui se trouvent dans le Codex Barberinus graec. I 172 fol. 65 r—67 v. (voir l'introduction § 16). — 1021. l. ὁ μ. — 1024. Cod. Barb. σκοιντάρι καὶ ἐβάσταζεν κοιτάρι, Keil corrige: σκ. καὶ εἰς τὸ ἄλλον του εἶ. κ. — 1027. Cod. Barb. περίσθος. — 1029. l. ποιμέναν. — 1030. Cod. Barb. ἄντρα...ς (voir l'introduction § 16). — 1031. Cod. Barb. ἀντιπρόσχαρόν; Keil corrige inutilement ἔλαιν (de ἐλάω). — Au lieu de ἐφαίνετο il y a dans le Cod. Barb. (προβατα) σπαρανα. — 1034. Cod. Barb. εἶμαι ποιμὴν καὶ πρόβ. ποιμ. — 1035. Cod. Barb. ἀντιπρόσχαρόν μου; Keil corr. ἀντὶ πρόσχαρόν μου? — 1036 sq.: P. ms 742 a, b: τὸν Μάϊον ἡῆρα ἄνθρωπον καλὸν εἰς τὸ ἦθος, | καλὸν εἰς εἶδος καὶ κοπήν, καλὸν ὡς πρὸς τὸ σκῆμα (faute d'impression dans l'édition de Mavrophrydis). — 1037. l. καλὸν.

- f. 61 v. „Ἄνθρωπε, θάρρει, λέγω σε, ποτὲ μὴ ἀπελπίδῃς.
 870 ἔλπιζε εἰς τὸν οὐρανὸν γὰρ βοηθηθῆναι ἀπέκει.”
 Καὶ ἀπέκει τῇ παράξενον Ἐλεημοσύνην εἶδεν,
 γὰρ στέλῃ καὶ τομίσματα τὸ χεῖρ της γὰρ γέμῃ
 καὶ τῶν δίδει τῶν πτωχῶν, καὶ εἰς ἄλλον της τὸ χεῖρ
 εἶχεν χαρτὴν καὶ ἐγράφειν, γίλῃ μου, ἐτοῦτοι οἱ λόγοι·
 875 „Τοὺς δεστυχοῦντας βλέπετε ἐσεῖς ὁποῦ ἐντυχεῖτε,
 καὶ ἐλεήσετε τοὺς λέγοντας, γὰρ μὴ θανατωθῆτε.”
 Εἶδες τῶν δώδεκα Ἀρετῶν τὰ γράμματα καὶ οἱ λόγοι
 τὰ ἡῤῥηκα, γίλῃ, εἰς τὸ πλεονὸν τοῦ Ἀργυροῦ τοῦ Κέλτρου·
 καὶ εἰς τὸ ἄλλον πάλῃ τὸ πλεονὸν της πόρτας τὸ ἀπέκει
 880 τοὺς δώδεκα καὶ ἴστανται Μήρας λατομημένους,
 χαρτὶα καὶ ἐκείνοι γὰρ κρατοῦν ὅλοι μετὰ γραμμάτων.
 (Ἐκγραφὴς δώδεκα Μερῶν πάλῃ ἐκ τοῦ Ἀβέτρου)
 Ὁ Μάρτις ἦτορ ἔροπλος στρατιώτης εἰς τὸ σῆμα,
 ἀπάνω κάτω γίλῃς ὅλος σιθερωμένος,
 885 ζωσμένος ἦτορ ἄρματα, καὶ εἰς τὸ ἔναι του τὸ χεῖρ
 ἐβάσταζε σπαθὴν καὶ εἰς τὸ ἄλλον χαρτὴν μετὰ γραμμάτων·

- „Πρόβδος εἶμαι τοῦ καιροῦ, στρατιώτης τοῦ πολέμου,
 καὶ ἀπάρτι μὴ καθέξωθε, κινᾶτε εἰς τοὺς ἐχθροὺς σας.”
 Ὁ Ἀργύλιος ἀπ’ αὐτοῦ, γὰρ εἶδες ποιμένα ἄνθρωπον,
 890 ἀσκέπαστος, ἀκτέριστος, ἄισαλος εἰς τὴν πλάσιν,
 γὰρ ἔχῃ ἐμπρός του πρόβατα, γὰρ βόσκῃ ὥς ποιμένας,
 τὸ ἔναι του χεῖρ γὰρ κρατῇ ποιμενικῶν καλέμῃ
 καὶ τὸ ἄλλον χεῖρ γὰρ κρατῇ χαρτὴ μετὰ γραμμάτων· |
 f. 62 r. „Μόχρῳ πρόβατα πολλὰ καὶ βόσκω ὥς ποιμένας,
 895 καὶ τῶν ἀνθρώπων τοὺς σκιρτασμοὺς ἔχω το εἰς χαρὰν μου.”
 Τοῦ Μᾶτορ ἡῤῥα ἀπ’ αὐτοῦ ἄνθρωπος καλὸν εἰς εἶδος,
 καὶ εἰς τὴν κοπὴν καλός, μᾶλλον καὶ εἰς τὸ σῆμα,

873. l. καὶ γὰρ τὰ σίδη. — 876. τοὺς λέγοντας? cf. E. 1014: καὶ ἐλεῖτε τοὺς πτωχοὺς, P. ms. 727: αἰεῖτε τοὺς σιγχιζόντας. — 877. l. τοὺς λόγους. — 889. l. ὁ Ἀργ. ἦτορ ἀπ’ αὐτοῦ. — 896 sq.: voir E. 1036 sq.

- καὶ εἰς τὸ κεφάλιν του ἐφόρει στεφάνι ἀνδισμένον,
καὶ ἡ χεῖρα του κόκκινον τριαντάφυλλον βασιτάζει,
1040 καὶ εἰς τὸ ἄλλον του ἐβάσταζε χαρτὴν μετὰ γραμμάτων·
ἶδε καλῶς ἀνέγνωσε, φίλε μου, τὸ χαρτὴν του·
„Ζῆσε τὸν χρόνον τὸν καλόν, πᾶς ἄνθρωπος ἐγγύμων,
μὴ παραδράμῃ τὰ καλά, χάρισε, σκίρτησέ τα.” |
f.54v. Ἰούλιον πάλε ἀπ’ αὐτὸν ἄνθρωπον τέλειον, φίλε,
1045 πλατὺς εἰς τοὺς πόμους καὶ χοιτῶν τῇρ κεφαλῇ, τῇρ μέσῃ,
ἴσα γυνὴ τὰ χεῖρια του μέχρ’ ὅς τῳ ἀγγώνων,
μέσα εἰς λιβάθιν θαλερὸν γὰ κείμεται ἀπλωμένος,
τὰ χεῖρια του ἄνθη γὰ κρατοῦν ἀπὸ διαφόρων χροῶς,
καὶ μετὰ κείμενα καὶ χαρτὴν καὶ εἶχεν τοὺς λόγους τούτους·
1050 „Ὡς τοῦ καιροῦ ἐνδοχόν, χαίρομαι τὸ καλόν του,
τρέπομαι εἰς τὰ μερίσματα τῆς ἀνθοποικίλιας.”
Ἄπ’ αὐτὸν τὸν Ἰούλιον εἶδα τοῦ τέτοιον, φίλε,
γὰ εἶναι γυνὴ τὰ χεῖρια τοῦς, ὅλος ἀνασκομπωμένος,
γὰ κείμεται εἰς τὸ κεφάλιν του στεφάνιν ἀπ’ ἀσπύχῃ·
1055 τὸ ἔναι του χεῖρι γὰ κρατῇ θραπῇ γὰ φερῖσῃ,
καὶ τὸ ἄλλον γὰ ἀγωνίζεται τ’ ἀσπύχῃ γὰ μαζώγῃ,
f.55r. εἶχεν καὶ χαρτὴν ὀπίσω του καὶ ἔγραψεν, | φίλε μου,
ἐτοῦτοι οἱ λόγοι·
„Θεοῖς γῆς γενηήματα, ἔσπειρα μετὰ κόπον,
γὰ δεκαπλάσω τὸν καρπὸν εἰς τὸ ἀποθέρισμά μου.”
1060 Εἶδα τὸν Ἀβροῦστον καὶ ἐκεῖνον τέτοιον, φίλε μου,
γὰ στέκῃ τάχα εἰς λουτρον, λουμένος, κτερισμένος,
γὰ ἔναι ἐκ τὸ καῖμα ἔδιψος,
καὶ εἰς τὸ χεῖρι του τίποτες ἐκράτει καὶ ἔπιπεν,
ἐκράτει καὶ χαρτὴ καὶ ἔγραψεν ἐτοῦτοι οἱ λόγοι·
1065 „Τοὺς κάψῃ ἢ θέρηι τοῦ λουτροῦ, φέρε τοὺς καὶ διψάσων,
κατάψυχον ὡς πίνοσιν, οἶνον(?) μὴ τοῦ ἀναθεοῦσιν.”

1039. l. καὶ ἡ χ. του τριαντ. κόκκ. γὰ βασιτάζει. — 1041 manque dans N., P. et Cod. B. (cf. E. 1103). — 1043. l. παραδράμῃς. — 1044. l. τέτοιον. — 1045. l. πλατὺς εἰς πόμους καὶ χοιτῶν, Cod. Barb. πλατὺς — χοιτῶν. — 1046 sqq.: Cod. Barb. ἴσαν γυνὴ τὰ χεῖρια του, ἄνθη γὰ κρατοῦν χρωμάτων διαφόρων, cf. Par. 751; Esc. 1046—1049 = Neap. 905—908. — 1050. l. τὸ ἐνδοχόν, cf. E. 972. — 1051. τρέπομαι = τρέπομαι. — 1053. γυνὴ: voir N. 912. — l. του — l. ὅλος ἀνασκομπ. ; Cod. Barb. ἀνασκομπωμένος. — 1054. l. κείμε — 1057. suppl. φίλε μου. — 1058. l. τὰ ἔσπειρα. — 1060 l. εἶδα ἀπ’ αὐτὸν τὸν Α. — suppl. μου — Après E. 1060 on trouve dans le Cod. Barb.: γὰ ἔναι ἀπὸ καίματος ἐμπεχὸς εἰς τὴν ὄψιν. — 1062. Cod. Barb.: γὰ ἔναι ἐκ τὸ καῖμα ἔδιψος καὶ εἰς τὸ ἔναι του [τὸ manque] χεῖρι | κοῦπαν ἐκράτει μὲ χρᾶσι καὶ ἔπιπεν διὰ τὴν θέρηιν, | καὶ εἰς τὸ ἄλλον του ἐβάσταζεν χαρτὴ μετὰ γραμμάτων | καὶ τὸ ἔγραψεν, φίλε μου, ἔκρινε γὰ τὸ μάθῃς. — 1063: P. 765 dans le ms.: ὁκάτι ἐκράτει καὶ ἔπιπεν, καὶ εἰς τὸ ἄλλον του τὸ χεῖρι. — cf. v. 1037—1065, φέρε τοὺς: Cod. Barb. τοὺς φερῖσῃ (N. 923). — 1066. οἶνον? τόνον? pas bien lisible; Neap. 924 et Par. 768: νερόν; Cod. Barb. ἔρον μὴν ἐθετοῦσιν (Keil corr.: μὴ τ’ ἀθ.)

φίλε μου, εἰς τὸ κεφάλιν τον γὰ ἔχῃ στεφάνιν ἀπὸ ἄνθι,
καὶ εἰς τὰ χέρια τον τριαντάφυλλα κόκκινα γὰ βασιτάξῃ,
900 καὶ εἰς τὸ ἄλλον τον εἶχε τὸ χαρτὶν καὶ ἴσαν οἱ λόγοι οὕτοι·

„Ζήσε τοῦ κόσμου τὸ καλόν, πᾶς ἀνθρώπος εὐγνώμων,
μὴ παραθρέμῃς τὰ καλά, χάρισε, σίγησέ τα.”
Τὸν Ἰούλιον πάλε ἀπ’ αὐτοῦ ἀνθρώπου τέτοιον, φίλε,
905 πλατὺς εἰς ὄμους καὶ χοιτροὺν τῇ κεφαλῇ, τὰ μέσα,
γυμνὰ ἴσαν τὰ χέρια τον μέχοι καὶ τὼν ἐγκόνων,
μέσα εἰς λιβάδι θαλερὸν γὰ κείται ἀπλωμένος,
τὰ χέρια τον ἄνθι γὰ κρατοῦν ἀπὸ διαφόρους χόρας,
καὶ μετὰ ἐκείνον καὶ χαρτὶν καὶ ἔγραφαν οἱ λόγοι·

„Ἀπὸ τοῦ καιροῦ τὸ ἐγίνοντο, χαίρομαι τὸ καλόν τον,
910 τέρομαι τὰ μυρώματα τῆς ἀνθοποιικίας.”
Εἶδα τὸν Ἰούλιον ἀπ’ ἐκεῖ τέτοιον καὶ ἐκεῖνον ἄνθρωπον,
γὰ ἔγει γυμνὸς τὰ χέρια τον καὶ ὅλος ἀνασκομτωμένος,
γὰ κείται εἰς τὸ κεφάλιν τον στεφάνιν ἀπὸ ἀσπύχνα·
τὸ ἔγει τον χέρι γὰ κρατῇ δεξιάνιν γὰ θεοῖς,
915 καὶ τὸ ἄλλον ἠγωνίζετο τὰ σπύχνα γὰ μαζώνῃ,
καὶ εἶχε χαρτὶν ὁπίσω τον καὶ ἔγραφαν οὕτοι οἱ λόγοι·

„Θεοῖς γῆς γεννήματα τὰ ἔσπειρα μὲ κόπον,
γὰ δεκαπλασιάσω τὸν καρπὸν εἰς τὸ ἀποθέρωμάν τον.” |
f.62v. Εἶδα ἀπ’ αὐτοῦ τὸν Ἀργονόστον τέτοιον καὶ ἐκεῖνον, φίλε,
920 γὰ στέκῃ τάχατε εἰς λοιστόν, ὡς φαίνει γὰ ἐπρωδέχῃ,
γὰ ἔγει ἐκ τὸ καῖμα ἔκδιψος, καὶ εἰς τὸ ἔγει τον τὸ χέρι

ἐκράτει χαρτὶν καὶ ἔγραφαν, φίλε μου, ἐτοῦτοι οἱ λόγοι·
„Τοὺς κάψῃ ἢ θέρμῃ τοῦ λοιστοῦ, τοὺς φλέξῃ καὶ διψήσουν,
κατάψυχον ὥς πίνοσιν νερόν γὰ μὴ διψήσουν.”

899. suppr. τὰ. — 904. l. πλατὺν. — 909. ἄπὸ (Wagner: τὸ) l. zō, = E. 1050. —
912 γυμνὸς est préférable à γυμνὰ E. 1053 (P. 756: γυμνὰ ἴσαν τὰ χέρια τον (= P. 751;
cf. E. 1046 et N. 905) καὶ ὅλος ἀνασκομτωμένος). — l. ὁλοκατασκομ. — 925. ἀπὸ τοῦ:
l. ἀπ’ αὐτοῦ.

- Ἡῶριζα τὸν Σεπτέβριον τοῦ γὰ τρυγῆ ἀμπελῶρας,*
ἐκράτειε εἰς τῆς χέρας του χαρτὶ μετὰ γραμμῶν,
οἱ λόγοι ἐτοῦτοι ἐλέγαντο, φίλε μου, εἰς τὸ χαρτὶν του·
 1070 „Τρυγῶ τὸ ἐθραγάτουσαν τρεῖς χρόνους οἱ ὁφθαλμοί μου,
 f. 55 v. καὶ τὸν καρπὸν του τρώγω του | καὶ πίνω τὸ κραδί του.”
[Εἶ]θα τὸν Ὀκτώβριον ἄνθρωπον εἰς τὸ σκῆμα,
ἡῶρα του καὶ ἦτορ κερηγός, ἀλλ’ εἰς μικρὰ πορλία·
εἰς τὸ ἔναρ του τὸ χέρι γὰ κρατῇ κλονεῖν μετὰ πορλία,
 1075 *εἶχε εἰς ἄραρ προσενχίη, καὶ εἰς τὸ ἄλλον του τὸ χέρι*
εἶχε τὸ χαρτὶ καὶ ἔγραφε, φίλε μου, τοῦτοι οἱ λόγοι·
„Προσέχω, ἐγτέγων(?), κερηγῶ, πορλία κρατῶ ἀπὸ τέχνης,
καὶ ἔχω τοῦτο εἰς θρόνῳ μου καὶ εἰς παραδιώβασί μου.”
Νοέβριον εἶδα ἀπ’ αὐτόν, γεωργὸν ἀπὲ τὸ σκῆμα,
 1080 *γὰ ἔχη στέφειον γεωργοῦ, γεωργὸς ἀπὲ τῆς ὄφης,*
καὶ εἰς τῆς ποδία του ἐβάσταζε σπαθίον διὰ γὰ σπέριμ,
καὶ εἰς τὸ χέρι του χαρτὶ καὶ εἶχε τοὺς λόγους τοῦτους·
„Σπέρνω τῆς γῆς καὶ τοῦ καιροῦ τὸν σπόρον μου θερίζω,
ἐκατοπλασιῶσω τὸν καρπόν, δίδει χαρίζει μὲ τῆς.” |
 f. 56 r. 1085 *Ἄπ’ αὐτόν τὸν ἡεξέβριον ἡῶριζα γὰ ἰστέχη,*
γεωργὸν καὶ ἐκεῖνον ἄνθρωπον, καὶ εἰς τὸ ἔναρ του τὸ χέρι
ἐβάσταξε σπόρον μὲ σακκί, ῥαβδὸν μὲ τὸ βορζέντιν,
καὶ ἡ ἄλλη του ἐβάσταξε χαρτὶν μετὰ γραμμῶν,
καὶ ἄκουσε τί ἔγραφε, φίλε μου, τὸ χαρτὶν του·
 1090 *„Πῶς γεωργὸς ἀπὲ τοῦ γῆς ἀπέσπειρε δικαίως,*
διότι ὁ καιρὸς ἀπέλλειρε, δικαίον δίδει εἰς τὸν σπόρον.”
Ἄπ’ αὐτόν τὸν Γενάριον, ἰστέκετο καὶ σκῆμα εἶχε εἰς
ἐκεῖνος,
ἄνθρωπος γὰ εἶναι κερηγός, ὁλόθρασος τὸ σκῆμα,
σκελὶν ὀπίσω του ἔδουρεν καὶ ἐβάσταζε γεράκι,
 1095 *καὶ εἰς τὸ χαρτὶν του ἔγραφε, φίλε μου, ἐτοῦτοι οἱ λόγοι·*
„Πῶς κερηγὸς μὴ κἀθεται, τὸν χρόνον μὴ διαβαίνει,

1070. l. *ἐθραγάτουσαν*. — 1072. l. *εἶδα καὶ τ. ὅ.* — 1073. *ἡῶρα* aussi dans le Cod. Barb.; Neap. 931 et P. 774: *εἶδα*. — 1075. l. *εἶχε εἰς ὁ. προσοχήν*. — 1076. *suppr. το.* — 1077. l. *ἔγνων*. — Cod. Barb. *ἀπὸ τῆς τέχνης*. — 1078. *θρόνῳ* comme dans le Cod. Barb.; N. 934 et P. 779: *τέφω*. — 1080. Cod. Barb. *ὅλην τῆς στέφ.* αὐτοῦ γ. ἐ. τ. ὅ. — 1081. Cod. Barb. *διὰ γὰ σπέριμ*. — 1083 sq. dans le Cod. Barb.: *σπέρνω εἰς τῆς γῆς του σπόρον μου καὶ ἀπομεροῦ* (Keil corrige *ἀπὸ καιροῦ*, p. 134) *θερίζω. | καὶ τὴν δίδω, εἰς τὸ τριπλὸν δίδει, χαρίζει μὲ το.* — 1084 *ἐκατοστλά(σά)σω* est une réminiscence du vers 1059: *γὰ δεκαπλάσω τον καρπόν*. — 1087. Cod. Barb.: *ἐβάσταζεν σπόρον μὲ το δισάκιον, ῥαβδὸν μὲ τὸ βορζέντιν*. Keil admet: *ἐβάσταζεν σπόρον μὲ τὸ δισάκιον | ῥαβδὸν μὲ τὸ βορζέντιν. | καὶ etc.* — 1088 sq. tout à fait comme dans le Cod. Barb. — 1091. Cod. Barb.: *δ. ὁ κ. ἀπέλλειρε* (P. 790 *σπέρνει*) *καὶ οὗ σπέρνει τον σπόρον*. — 1092. l. *ιστέκετο καὶ ἐκεῖνος*. — 1094. *ἐδουρεν*: Cod Barb *ἐτραχεῖν* = N. 949 et P. 793. — 1096. Cod Barb.: *τὸν χρόνον μὴ τὸν χρόν* (l. *χρόν*, corr. de Keil).

- 925 *Ἡὲρηκα τὸν Σεπτέμβριον τοῦ γὰ τὸν γῆ ἀπὸ τοῦ ἀμπέλιον
δροσερόν, θέρδον καὶ καρπὸν, σταφύλια γὰ στυάγη,
καὶ εἰς τὸ ἄλλον του χέρι τὸ χαρτὶν καὶ ἦσαν οἱ λόγοι οὗτοι·
„Τὸν γῶ τὸ ἐδεργατεύσασιν τρεῖς χρόνους οἱ ὃν θαλμοὶ μου,
καὶ τὸν καρπὸν του τρώγω του, πίνω καὶ τὸ γλυκύν του.”*
- 930 *Ἄτ’ αὐτοῦ τὸν Ὀκτώβριον ἄνθρωπον εἰς τὸ σχῆμα,
εἶδα καὶ ἦτορ κρηγὸς, ἀλλὰ εἰς μικρὰ ποικίλια,*
- τὸ ἔταν του χέρι τὸ χαρτὶν, τοῦτοι ἔγραψαν οἱ λόγοι·
„Προσέχω, ἰγρεύω, κρηγῶ, ποικίλια κρατῶ ἀπὸ τέχνης,
καὶ ἔχω εἰς τέρεψιν μου καὶ εἰς παραδιαβαδισμόν μου.”*
- 935 *Ἄτ’ αὐτοῦ τὸν Νοέμβριον εἶδα καὶ ἐκεῖνον, φίλε,
γεωργὸν ἀπὸ τῆς δύνθεσιν καὶ ἀπὸ τὸ σχῆμα του,
καὶ εἰς τῆς ποθέας του ἐβάσταξεν σπαρίν διὰ σπόρον,
καὶ εἰς τὸ χέρι του εἶχε τὸ χαρτὶν ὀλόγραφον γὰ λέγει·
„Στέργω εἰς γῆν καὶ τοῦ καιροῦ τὸν σπόρον μου θεορίζω,
καὶ εἴτι δώσω ἐγὼ τῆς γῆς εἰς τὸ τριπλοῦν μὲ δίδει.”*
- 940 *Ἄτ’ αὐτοῦ τὸν Δεκέμβριον ἡὲρηκά του γὰ στέκη,
γεωργὸν καὶ ἐκεῖνον ἄνθρωπον, καὶ εἰς τὸ ἔταν του τὸ χέρι |
f. 63r. ἐβάσταξεν ῥαβδὶν καὶ εἰς τὸ ἄλλον του χαρτὶν*
- καὶ ἔγραψαν τοῦτοι οἱ λόγοι·*
- 945 *„Γερέω τὸ ἔσπειρα εἰς τῆς γῆς ἄν ῥίκτην φέρων ῥίζαν,
καὶ ἀπὲ τὸ ῥιζοβλάστημα ἀπαρτοχῆν γὰ ἔχω.”
Ἰανουάριος ἦτορ ἄτ’ αὐτὸν γὰ στήζεται καὶ ἐκεῖνος,*
- ἄνθρωπος ὅλος κρηγὸς, ὅλος θαρσὺς τὸ σχῆμα,
σκληρὸν ὀπίσω του ἔτρεχε καὶ ἐβάσταξεν γεράκιν,*
- 950 *καὶ εἰς τὸ χαρτὶν τὸ ἐβάσταξεν τοῦτοι ἔγραψαν οἱ λόγοι·
„Πᾶς κρηγὸς μὴ δικαθέζεται, τὸν χρόνον του διαβέζει,*

925: cf. E. 1067 (P. 769 sq.: *Ἡὲρηκα τὸν Σεπτέμβριον τὸ γὰ τὸν γῆ ἀπὸ τοῦτον | καὶ εἰς τὸ χέρι του χαρτὶν καὶ ἦσαν γραμμένα ταῦτα*). — 926. *δροσερόν*:? (suppr. par Wagner.) — 932: voir E. 1074, 1075 et 1076. — 934. l. *καὶ ἔχω τοῦτο εἰς τ. μου* = E. 1078. — 938. l. *καὶ εἰς χέρι του* (suppr. τὸ). — 943 et 944: voir E. 1087, 1088, 1089. — 945 sq.: deux vers tout à fait différents de E., P. et B. — 951. l. *Π. γ. μὴ κέθεται, τ. γ. μὴ διαβέζει*.

- ἀλλὰ ὁ καιρὸς ἐγγίξει τὸν γὰρ τρέχῃ εἰς τὸ κερῆγιν.” |
 f. 56v. Εἶδα τὸν Φεβρουάριον καὶ ἐκεῖνον εἰς τὸ σκῆμα,
 ἄνθρωπον ὅλον γέροντα τῇ τρίχαι καὶ τῇ ὄψει,
 1100 γούναρ ἀπείρον γὰ φορῇ καὶ ὁμπρὸς τὸν ἀνάπτυ γλόχα,
 τάχατε γὰ θερμαίνεται διὰ τοῦ καιροῦ τῇ ψύξει,
 καὶ ὁμπρὸς τὸν ἐκείτετον χαρτὴν μετὰ γραμμάτων,

 ἴδε καλῶς ἀνέγνωσα, γίλε μου, τὸ χαρτὴν τὸν
 „ διὰ τοῦ καιροῦ θερμαίνομαι τῇ βαρυχειμωνίᾳ,
 1105 καὶ ὅπου βλέπει γέροντα μηδὲν τὸν ὀρεσίζῃ.”
 Ἰδες τῶν δώδεκα Μηνῶν τὰ γράμματα καὶ τοὺς λόγους,
 τὰ ἔποιεζεν ὁ παρᾶξενος ὁ πέτρολιθοξέστης.
 τὸ δὲ εἰς τὸ ἴδιον τὸ πλεονόγ, ὅπου ἦτορ τὸ ἄλλο μέρος,
 ὅπου καὶ μᾶλλον ἴδτεκε τῆς κόρης τὸ κουβοῦκλι,
 1110 εἶχερ Ἐρωτιδόπουλα δώδεκα γὰ ἰστέκοντ,
 καὶ αὐτὰ χαρτῖα γὰ κρατοῦν ὅλα ἀπογραμμένα
 καὶ τὸ καθέναν, γίλε μου, γὰ δὲ τὸ καταλέξω. |
 f. 57r. Ἦτορ ἡ πρώτη Ἀσκόλησις καὶ εἶχερ τοὺς λόγους τοῦτους·
 „ Ἀσκέλησις ἐρωτικὴ λόγους ἐμπειρους ἔχει,
 1115 καὶ θέλει ἐπτόμορον ψυχῇ γὰ μὴ παραμυλῆται.”
 Ἄπ’ αὐτῇ τῇ Ὑπόληψι, ἔγραψεν εἰς ἐκείνην·
 „ Ἐξ ἀπολήψεως κρεμασμὸν οὐ φεύγεται εἰς τὸν κόσμον,
 ἀλλὰ παυεῖται εἰς Ἐρωταν, δι’ αὐτῇ καὶ χάριν ἔχει.”
 Ἄπ’ αὐτῇ τῇ Ὑπόληψι εἶδα καὶ τῇ Ἀγάτῃ,
 1120 χαρτὴν εἰς τὸ χέριν γὰ κρατῇ καὶ ἔγραψαν τοῦτοι οἱ λόγοι·
 „ Ἡ Ἀγάτη, ἄν ἐντρέπεται, δέρει, καὶ τὸν θεσμόν της
 βουλή τὸν ὅλον συνεχθοῦν οἱ φρονηότεροι τοῦ κόσμου,
 καὶ τότε ἄν ἔνι ἀπὸ ψυχῆς ἐρωτικῆς φουδοῦλας.” |
 f. 57v. Καὶ παρακάτω ἐκείτετον ἀπ’ αὐτῇ ἡ Φιλία
 1125 καὶ εἰς τὸ χαρτὴν της ἔγραψεν, γίλε μου, τοῦτοι οἱ λόγοι·
 „ Οὐκ εἶν’ καλλίον τουποτε παρ’ οὗ ἡ φιλία εἰς τὸν κόσμον,
 καὶ τότε ἄν φθάσῃ γὰ γενῇ μὲ πόθον, μὲ τῇ βίαν.”
 Εἶδα ἀπ’ αὐτῇ τῇ Στοργῇ καὶ εἶχε γράμματα ταῦτα·

1097. Cod Barb. ἐγγίξει (l. σιγγίξει?) — 1098: février manque dans le Cod. Barb. — P. 797 ms.: καὶ ἐκεῖνον εἰς τὸ σκῆμα τοῦτο. — 1100. l. γὰ ἀπὶ (= P. ms. 799). — 1103. l. ἀνέγνωσε (cf. E. 1041). — 1105. l. καὶ ὅπου μὲ βλ. — 1114 sq.? cf. N. 967 sq.: „ Ἀσκόλησις ἐρωτικὴ λόγους ἄλλας (Wagner: παλαιάς) ἐμπειρά. | καὶ θέλει ἐπτόμορον σπονδῆν καὶ μὴ παραμυλῆσαι,” et P. ms. 812 sq.: „ Ἀσκόλησις ἡ ἐρωτικὴ, λόγους ἄλλους ἐμπειρά. | καὶ θέλει ἐπτόμορον, σπονδῆν γὰ μὴ παραμυλῆται.” — 1116. l. ἡ Ὑπόληψις. — 1117. l. ὁ ἐξ ἐπολήψεως κρεμασμός. — φεύγεται. — 1118: N. 971 διότι καλὴν χάριν ἔ. P. 816 διότι χάριτας ἔχει. — 1121. l. καὶ ἄν ἐντρέπεται? — 1122 l. οὐ λείπον (P. ms. 819: μὴ λείπον) τὸν ὅλον ἄν σ. οἱ φρονηοὶ (φθονηοὶ) τ. κ. — 1123: il faut transposer ce vers après E. 1126, à l’endroit du vers 1127. — 1124. l. ἐστέκετον. — 1126. l. τίποτε (ou ποτεποτε).

ἀλλὰ καιρὸν στριγγίζω τοῦ ἄς τρέχῃ εἰς τὸ κενῆγιν·
Εἶδα τὸν Φεβρονάριον καὶ ἐκεῖνον εἰς τὸ σχήμα,

955 γούραν ἀπάνω γὰ φορῇ καὶ ὀμπρός του ἀπτῇ φλόγα,
τάχα διὰ γὰ θερμαίνεται διὰ τοῦ καιροῦ τὴν ψέξιν,
καὶ ὀμπρός του ἐκείτετον χαρτὴν καὶ ἔγραφαν τοῦτοι
οἱ λόγοι·

„Λὶὰ τοῦ καιροῦ θερμαίνομαι τὴν βαρυχειμωνίαν,
καὶ ὅποῦ μὲ βλέπει γέροντα μὴ μὲ προσορειδίω·”
Ἴδε τῶν δώδεκα Μηρῶν παράγγελμα καὶ λόγοι,
960 τὰ ἔποικεν ὁ παρᾶξενος ὁ πετρολιθοξόστης·
εἰς δὲ τὸ ὀπισθεν πλευρὸν εἶχεν ἅπ’ τὸ ἄλλον μέρος,
ὄθεν τῆς κόρης ἔκειτο μάλιστα τὸ κουβοῦκλι,

εἶχεν Ἐρωτιδόπουλα δώδεκα τοῦ γὰ στήκουρ,
χαρτὴν ἐκεῖνα γὰ κρατοῦν ὅλα μετὰ γραμμιάτων
965 καὶ τὸ καθένα, γίλε μου, γὰ σὲ τὸ ἀναδιδάξω.

Εἶχεν ἡ πρώτη Ἀσχόλησις, εἶχεν τοὺς λόγους τοῦτους· |

f. 63 v. „Ἀσχόλησις ἐρωτικῇ λόγοις ἀλέας ἐμπείρα,
καὶ θέλει ἐπίμορον σπουδῇ καὶ μὴ παρακινῆσαι·”

Ἄπ’ αὐτοῦ πάλε ἡ Ὑπόληψις καὶ ἔγραφεν εἰς ἐκεῖνον·

970 „Ὁ ἐξ ὑπολήψεως κορμασμοῦς οὐ φερέσται εἰς τὸν κόσμον,
ἀλλὰ ἐπαιρεῖται εἰς ἔρωτας, διότι καλὴν χάριν ἔχει·”
Ἡ Ἀγάπη, εἰς τὸ χέρι τῆς τοῦτοι ἔγραφαν λόγοι·

„Ἡ ἀγάπη, καὶ ἂν ἐντρέπεται, δένει, καὶ τὸν δεσμόν τῆς
οὐ λένου τὴν ὅλοι ἂν σπαραχθοῦν οἱ φθονικοὶ τοῦ κόσμου·”

975 Καὶ παρακάτον ἰστίκετον ἅπ’ αὐτὴν ἡ Φιλία
καὶ εἰς τὸ χαρτὴν τὴν ἐβάσταζεν ἔγραφαν οὔτοι οἱ λόγοι·
„Ὅνκ ἔρ’ καλὸν εἰς ἔρωτα παρὰ ἡ φιλία τοῦ πόθου,
καὶ τοῦ γὰ ἔρι ἀπὸ ψυχῆς ἐρωτικῆς γεθούλας·”
Εἶδα ἅπ’ αὐτοῦ τὴν Στοργίην καὶ εἶχεν γραμμένα τοῦτα·

952. 1. ἀλλὰ ὁ καιρὸς στριγγίζει τοῦ. — 954: cf. E. 1100. — 959: E. 1106. P. 804: τὰ γράμματα καὶ τοὺς λόγους. — 961. εἶχεν ἅπ’ 1. ὅποῦ ἦτορ = E. 1108. — εἶχεν ἅπ’ 1. ὅποῦ ἦτορ = E. 1108, ou τὸ ἦτορ εἰς = P. 806. — 966. Εἶχεν 1. ἦτορ. — 967 sq.? voir les notes du vers E. 1114. — 972: cette même construction se trouve dans P. (P. 817). — 974. 1. φθορεοί? = P. 819, ou φρόνιμοι (cf. E. 1122: φρονηότεροι). — 976. τὴν 1. τὸ.

- „Στέκετε εἰς τῆν ἀσκόλησιν, πόθοι ποτὲ γὰρ μὴ ἀποθνήσκει,
 1130 ἢ ἀναμονὴ κάλλιον ἔστι, πληροῦναι ἀκέραιον προῆμα.”
 Ἀπ’ αὐτῆς τῆς Ἐνθέρουσι εἶδα μετὰ γραμμῶν·
 „Πόθοι ἐνθνήτε, λέγω σας, ὅπου ἂν ἀποθνήτε,
 ἔχετε εἰς τοῦτ σας πάντοτε τὰς ἐρωτοασκολήσεις.” |
 f. 58r. Εἶδα καὶ τῆς Ἀράμηνσι καὶ ἔγραψεν εἰς ἐκείνην·
 1135 „Ἐχετε τῆς ἀράμηνσι, ἐσεῖς ὅπου ποθεῖτε,
 σιγῇ ἐκ τῆς καρδίᾳ σας μὴ λείψῃ ὅτι οὐκ ἀρμόζει.”
 Εἶδα ἀπ’ αὐτῆς καὶ ἰστέκετο ἢ Ἐντολῇσι,
 καὶ ἄκουσε τί ἔγραψεν εἰς τὸ καρδίᾳ της·
 „Ὅπου ποθεῖ ἐντολῇσι πολλὴ ἐξβάλλει,
 1140 διότι τὸ ἐντολῇσι πολλὸν ἔστι εἰς τὸν κόσμον.”
 Εἶδα τῆς Ἀρεσιότητι γὰρ ἰστέκεται ἀπ’ αὐτῆς,
 καὶ γὰρ βεστιάει καὶ καρδίᾳ καὶ ἔγραψεν τοῦτοι οἱ λόγοι·
 „Ὁ ἀκέραιος εἰς τὸν ἔρωτα ποτὲ οὐκ ἀποτυγχάνει,
 καὶ εἴτι προῆμα ὀρεχθῇ, θέλει τὸ ἐπιτέχει.” |
 f. 58v. 1145 Ἀπ’ αὐτῆς ἀνεγρόμενα, εἶδα καὶ τῆς Ἀδιακρισίᾳς,
 μετὰ γραμμῶν ἴστατο καὶ ἄνω τὸ τί ἐλάλει·
 „Ὅπου ἔχει ἀδιακριτοὺς φυχῇ καὶ ἀπὸ φυχῆς ποθεῖ
 καὶ σφάλει εἰς τὸ ἔχει θέλημα μὲ τῆς ἀδιακρισίας.”
 Ἀπ’ αὐτῆς τῆς παρόξενον εἶδα Μακροθυμίᾳς,
 1150 μετὰ γραμμῶν ἴστατο καὶ ἄνω τὸ τί ἐλάλοῦσαν·
 „Ὅπου ἔχει ἀδιακριτοὺς φυχῇ καὶ τέτοια γὰρ φωνάζει
 καλὸν εἶναι ὁ μακροφύχος καὶ ὅπου μακροθυμῆται
 παρὰ τὸν ὀλιγόφυχον εἰς τί ἔστι ἢ ῥωτοτέχει.”
 Ἀπ’ αὐτῆς τῆς Ἀράμηνσι καὶ αὐτῇ μετὰ γραμμῶν,
 1155 καὶ ἄκουσε τί ἔγραψεν, γίλε μου, εἰς τὸ καρδίᾳ της· |
 f. 59r. „Ἀράμεγε, ὅπου ὀλιγοφύεις, ἔστι χρόνον ἀργοπάθει,
 ὅτι καὶ ὁ πόθος εἰς τῆς φυχῆς ἐπιμονῇς φαιδρύνει.”
 Εἶδα καὶ τὰ παρόξενον τὰ εἶδα εἰς τὸ ἄλλον μέρος,
 καὶ τὰ ἐπιγρόμην γὰρ θιωρὸν καὶ ἐκρέμετο ὁ τοῦς μου·
 1160 καὶ ἀγοῦτον τὰ ἐπιγρόμενα καὶ ἐγρόμενα τα ὅλα
 καὶ εἶδα τὰς ἰστορίας τουτ τὰς εἶχεν τριγυρόμεν,
 καὶ εἶδα τὸ πόθεν ἐκείτετο τῆς κόρης τὸ κορυβοῦκλι,
 καὶ λέγω ἀπὸ τοῦς ἐμοῦς καὶ στένονσί μου τέττα.

1129. l. Στέκετε. — l. πόθοι μὴ ἀποθνήτε (= N. ms. 981, P. 824). — 1132. l. πόθοι ἐνθνήτε. — ἀποθνήτε. — 1136. suppr. οὐκ. — 1145. suppr. εἶδα. — l. Ἐντολῇσι. — 1147. l. ἀδιακριτοὺς. — ποθεῖσθαι? (= S. 19). — 1148. καὶ l. οὐ. — l. ἐντολῇσι. — 1150 sq.: l. μετὰ γραμμῶν ἴστατο καὶ τέτοια γὰρ φωνάζει (voir S. 22 et P. 841; dans P manquent les vers E. 1146—1152, S. 18—23). — 1153. l. εἰς τῆς ἐρωτοτέχει. — 1154. l. Ἀναμονῇ. — 1156. l. ἐν καρδίᾳ ἀποθνήσκει. — 1157. ὅτι l. διότι. — suppr. τῆς. — φαιδρύνει. l. φαιδρύνει. — 1158. Εἶδα l. ἴδε. — 1162. l. ἔστατο. — 1163. l. λέγω ἀπὸ τότε τοῦς ἐμοῦς (= S. 33).

- (f. 64 r.) S. „Στέρχετε εἰς τὴν ἀσχολίαν. ποσὺς μὴ ἀποδημιῇτε,
 ἢ ἀγαποῦν καλὸν ἔσται, πληροῦναι ἀκέραιον προῶνται.”
 Ἀπ’ αὐτῆς τῆς Ἐκθέρουσαν εἶδα μετὰ γραμμάτων·
 „Ποθοεθρυμειῶθε, λέγω σας, ὅπου ἔν ἀποδημιῇτε,
 5 καὶ ἔχετε εἰς τοῦτον πάντοτε τὰς ἐρωτοασχολήσεις.”
 Εἶδα καὶ τῆς Ἀνάμνησαν καὶ ἔγραφε εἰς ἐκείνην·
 „Ἐχετε ἐρωτοανέμνησαν, ἐπεὶς ὅπου ποθεῖτε,
 σιγμὴ ἐκ τῆς καρδίας σας μὴ λείψῃ ὅτι ἀρμόζει.”
 Εἶδα ἀπ’ αὐτῆς ἐπιδέκετο τῆς Ἐντολῆς
 10 καὶ εἰς τὰ χέρια τῆς ἐβάσταζε καρτὶ μετὰ γραμμάτων·
 „Ὅπου ποθεῖ ἐντολῆται γήμῃ πολλῇ ἐβγάει,
 διότι τὸ ἐντολῆται γήμῃ πολλῇ ἔν εἰς τὸν κόσμον.”
 Εἶδα τῆς Ἀκροατικῆς ἐπιδέκετο ἀπ’ ἐκείνης,
 ἐβάσταζε εἰς τὸ χέρι τῆς καρτὶ μετὰ γραμμάτων· |
 f. 64 v. 15 „Ἀκέραιος εἰς τὸν ἔρωτα ποτὲ οὐκ ἀποτεγγάει,
 καὶ εἴτι προῶνται ὁρεκτῇ καὶ θέλει ἐπιτεγγάει.”
 Ἀπ’ αὐτῆς ἐκθέρουσαν καὶ τῆς Ἐνδοκροισίας,
 μετὰ γραμμάτων ἴσεται καὶ ἔκρινε τί ἡλαδοῦσαν·
 „Ὅπου ἔχει ἐνδοκροισίαν ψυχῆς καὶ ἀπὸ ψυχῆς ποθήσῃ,
 20 οὐ σφάλλει εἰς τὸ ἔχει θέλημα μὲ τῆς ἐνδοκροισίας.”
 Ἀπ’ αὐτῆς τῆς παρὰξενον εἶδα Μακροψυχίαν,
 μετὰ γραμμάτων ἴσεται καὶ τοιοῦτα γὰ φωνάζῃ·
 „Καλὸν ἔσται ὁ μακροψυχος καὶ ὅπου χρόνον ἐπομέει
 παρὰ τὸν ὀλιγόψυχον εἰς τῆς ἐρωτοτέχνῃ.”
 25 Ἀπ’ αὐτῆς τῆς Ἀγαποῦν καὶ αὐτῆς μετὰ γραμμάτων·
 „Ἀνάμειρε, μὴ ὀλιγοψυχῆς ἔν χοροασχοποθήσῃς,
 διότι ὁ πόθος εἰς ψυχῆς ἐπομοῖν γινώσκει.”
 Ἔδε καὶ τὰ παρὰξενον τὰ ἐβλεπα εἰς τὸ ἄλλον μέρος
 καὶ τὰ ἐπιγρόμῃ γὰ θεωρῶ τὰ ἐκρέμετο ὁ τοῦς μου·
 30 καὶ ἀφόντον τὰ ἐτριγύρεψα καὶ ἐσκόπον τα τὰ γράφει,
 καὶ εἶδα τὰς ἰστορίας των τὰς εἶχε τριγύρεαν,
 καὶ εἶδα τὸ πόθεν ὁ κοιτὸν παρὰκεῖται τῆς κόρης,
 λέγω ἀπὸ τότε τοὺς ἐμοὺς καὶ ἰστέρονσί με τέτταρ

1: Ici commence le ms. S. (cf. E. 1129, N. 980, P. 824); voir l'introduction § 9. — C'est une coïncidence curieuse que N. 979 se trouve au folio 63 v. du ms. N. et que la version S. commence au folio 64 r. du ms. S. (voir p. 21 de l'introduction). — 5. l. τοῦ. — 10. cf. S. 14. — 12. suppr. γήμῃ. — l. πολὴ. — 15. l. ὁ ἀκέραιος.

- 1165 Ἐβλεπα ἀπεδῶ τὰς Ἀρετάς, τοὺς Μῆρας ἀπ' ἐκεῖθεν,
 ἐδῶ τὰ Ἐρωτιδόπουλα, παρέξω ἐκεῖ τὰ ζώδια·
 ἐσχόπα ὁ τοῦς μου, ἐγύρευγε, τὸ πῶς γὰ ἐπιχερήσω
 τῆς κόρης τῇ ἐπόθεσιν καὶ μετὰ τέχνης ποίεας,
 καὶ ἀπλῶς ἐκατεκόπτετον εἰς ἑκατὸν ὁ τοῦς μου.
 Ἡμέραν ἐπαρέδραμα, ἐπλήρωσα τὰς δύο,
 1170 καὶ τρεῖς ἀπεπληρώθησαν καὶ τέσσερες καὶ πέντε,
 καὶ τότε εἷς μ' ἐλάλει ἀπὲ τοὺς ἐδικοὺς μου καὶ
 συμβουλεύεται με.
 Πλὴν, φίλε μου, εἰς τὴν παραδρομὴν τῶν ἡμερῶν τῶν τόσων
 ἐβλέπασιν, προσκέπτασιν ἀπέσω ἀπὲ τὸ κάστρο
 ἄνδρες, γυναῖκες, γέροντες, ὁμοῦ τε καὶ παιδία
 1175 καὶ γὰ σκοποῦν τὸ πέσιμον καὶ τὸ κατοικοδόπιν·
 f. 59 v. καὶ ἂ | περὶ ὅποῦ ἦτο ὁ κοιτὼν τῆς κόρης τῆς Ῥοδάμης,
 ἐθώρουν ὅτι ἐπρόσκειταν γονθοῦλες ὥραιωμέτες,
 καὶ μετὰ ἔραν ἐνρουχόπουλον παρεύμουρον εἰς εἶδος,
 καὶ ἐκεῖτος ἐνρουχόπουλος ἦτον εἰς τὸν κοιτὼν τῆς κόρης
 1180 εἰς λόγους, εἰς μεστήρια, καὶ εἰς κρηφοβουλάς τῆς.
 Ἀκουσον τέτοιος τῇ βουλῇ τῇ μὲ ἐσυμβουλεύθῃ
 ἄνθρωπος ἐκ τοὺς ἑκατόν, φίλε, τοὺς ἐδικοὺς μου·
 (οὔτε καὶ συμβουλεύεται τὸν Λίβιτρον ἐκ πόθον)
 εἶπε· „Ἐπῆγεν, ἐπαρέδραμεν, Λίβιτρον, εἰς ἡμέρας τόσας
 1185 καὶ γνώριμοι ἐγενόμασθον τοῦ κάστρου ἀπὲ τώρα,
 f. 60 r. βλέπεις τὸν ἐνρουχόπουλον ὅποῦ | προσκέπτε ἀπεκεῖ·
 εἶμαι ἀπὲ τώρα θαρρετὸς γὰ τὸν ἐποίησιν φίλον
 καὶ αὐτὸς εἰς τῇ ἐπόθεσιν τῆς κόρης γὰ πορυγήσῃ·
 πλὴν τὸ σὲ συμβουλεύομαι, ποῖσε το, μὴν ὀκνήσῃς·
 1190 γράψε εἰς τῇ σαῖτταν γράμματα, καὶ ὅταν ἰδῇς ἀπέκει
 ὅτι προσκέπτε ἡ ἐρωτικὴ καμμία τῆς γὰ μᾶς βλέπῃ,
 ποῖσε ἀφορμὴν ὅτι θεωρεῖς πονλὴν εἰς τὸ κουβοῦκλιν,
 καὶ δόξενσέ το, ἀλλὰ ἄχαμνά, καὶ πρόδεξε ὅτι γὰ πέσῃ
 ἀπέσω εἰς τὸ κουβοῦκλιν τῆς κόρης ἡ σαῖττα,

1164. l. ἐδῶ. — 1165. παρέξω ἐκεῖ l. καὶ ἐπάνω. — 1170. sq. l. καὶ τέσσ. καὶ τότε | εἷς
 μὲ λαλεῖ ἀπὸ τοὺς ἑμοὺς καὶ σ. με. — 1172. suppr. μου. — 1173. l. ἔβλεπα ὅτι προσκ. —
 1175. l. κατοικοδόπιν. — 1176. l. ἦτον. — 1179. εἰς τὸν x. l. οὐκείον = S. 50. — 1180. l.
 κρηφοβουβουλάς. — 1184. l. εἶπε· „Ἐπεῖ ἐπαρέδραμαν. A., ἡμέρες τ. — 1186. l. ἀπέκει.
 — 1190. suppr. τῇ. — 1191. suppr. ἡ. — 1193. suppr. ὅτι. — 1194. τῆς l. τῆς τῆς.

- ἀντίκρου ὁποῦ ἐπαρέκειτο τῆς κόρης τὸ κουβοῦκλι.
 35 Ἐβλεπα ἐδῶ τὰς Ἀρετάς, τοὺς Μῆρας ἀπεκείθει,
 ἐδῶ τὰ Ἐρωτιθόπουλα καὶ ἐπάρω τὰ ζωδία·
 σκοποὶν ὁ τοῦς μου ἐγύρουν τὸ πῶς γὰ ἀποχωρήσῃ
 f. 65 r. τῆς κόρης | τῇρ ἐπόθεσιν καὶ μετὰ τέχνης ποίας,
 καὶ ἀπλῶς ἐκατεκόπτετο εἰς ἑκατὸν ὁ τοῦς μου.
 40 Ἡμέραν ἐπαρέθραμον καὶ ἐπλήρωσα τὰς δύο,
 καὶ τρεῖς ἀπεπληρώθησαν καὶ τέσσαρες καὶ πέντε,
 εἰς μὲ λαλεῖ ἀπὸ τοὺς ἐμοὺς καὶ συμβουλεύεται με.
- Πλήρ, φίλε, ἀπὸ τῇρ παραθομῇ τῶν ἡμερῶν τῶν τόσων
 ἔβλεπα ὅτι ἐπαρεσκέπτασιν ἀπέσω ἀπὲ τὸ κάστρον
 45 ἄνθρωποι, γυναῖκες, γέροντες, ὁμοῦ τε καὶ παιδιὰ
 τὸ γὰ σκοποῦν τὸ πέδιμον καὶ τὸ κατοίτημά μας·
 καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἦτορ ὁ κοιτὼν τῆς κόρης τῆς Ῥοδάμνης,
 ἐθεώρουν ὅτι ἐπροέκνταν φοδοῦλες ὠραιωμέτες
 μετὰ ἐντροχόπουλον παρεύμορφον εἰς εἶδος.
 50 καὶ ἐκεῖτορ τὸ ἐντροχόπουλον ἦτορ οἰκείτορ τῆς κόρης
 εἰς λόγους, εἰς μυστήρια, καὶ εἰς κορησιοσυμβουλίας τῆς.
 Ἄκουσε τέως τῇρ βουλῇ τῇρ μὲ ἐσυμβουλεύεθαι
 ἄνθρωπος ἐκ τοὺς ἑκατὸν Αἰβίστρον τοὺς ἀγοῦρους·
 (ὅτεκα καὶ συμβουλεύεται τὸν Αἰβίστρον ἐκ πόθου)
 55 εἶπε· ..Ἐπεὶ ἐπαρέθραμαν, Αἰβίστρε, ἡμέραι τόσαι
 καὶ γυῶριμοι ἐγενόμεθα τοῦ κάστρον ἀπὸ τῶρα,
 βλέπεις τὸ ἐντροχόπουλον ἐκεῖ ὁποῦ παρακίπτει;
 εἶμαι ἀπ' ἐδῶ παρότοιμος γὰ τὸν ποιήσω φίλον
 καὶ αὐτὸς εἰς τῇρ ἐπόθεσιν τῆς κόρης γὰ ἐπουργήσῃ.
 60 πλὴρ τοῦτο σὲ συμβουλεύομαι, ποιήσέ το, μὴρ τὸ ἀκνήσῃς· |
 f. 65 v. γράψε εἰς σαγίτταν γράμματα· ὅταν ἴθῃς ἀπέκει
 ἀπὸ τὸ παρεξαίρετορ τῆς κόρης τὸ κουβοῦκλι
 ἔνα προκέψει ἢ ἐρωτικὴ καὶ μία τὸ γὰ μᾶς βλέψῃ,
 ποιήσε ἀπέσω ἀφορμῇ ὅτι θεωρεῖς τὸ κουβοῦκλι
 65 καὶ τόξενσέ το ἀχαμνὰ καὶ πρόσσεξε γὰ πέσῃ
 ἀπέσω εἰς τὸ κουβοῦκλι τῆς τῆς κόρης ἢ σαγίττα,

37. l. ἐπιχειρήσῃ. — 41. πέντε l. τότε (cf. E. 1170 sq.). — 49. l. μετὰ ἔραρ εἶν. — 50. l. ἐκεῖτος ὁ ἐντροχόπουλος. — οἰκείτος (N. 1027: τὸν οἰκείον). — 51: P. ms. 866 donne aussi la forme avec κορησιο-. — 53. Αἰβ. l. φίλε μου. — 54: N. 1030 a la même faute que S. 54; pour corriger ce vers, voir E. 1182 (et P. 868: ἄνθρωπος εἰς ἐκ τοὺς ἐμοὺς τοὺς ἑκατὸν ἀγοῦρους). — 57. τὸ l. τὸν: ou faut-il le considérer comme un mot neutre aux vers 50 et 57 (du reste, le ms. donne ἐντροχόπουλος). — 58. εἶμαι: N. 1035 ms.: ἄμε. — 63. γ. πρ. ἢ ἐρ. l. ὅτι προκέπτετο ἐρωτικῇ. — 64. l. ποιήσε ἀφορμῇ ὅτι θ. πονλιν εἰς τὸ x. (cf. E. 1192, N. 1041; P. manque).

- 1195 καὶ τέτοιος γὰρ θώσῃς ἀφορημῇ, ἀρχὴν εἰς τὴν ἀγάπην,
καὶ γὰρ ἰδῆς τὸ ἐπιχέρισμα τὸ πῶς γὰρ τὸ ἐπιτύχῃς.”
Ἀρεπεσάμην τὴν βουλήν, ὁ λόγος ἄρεσέ με·
„Πρῶτον ἐδὲ ἐπιχέρισε,” λέγω τοι, „τὴν γιλίαν·
ὡς ἔχω στέρεσθαι καλὸν καὶ ὡς ἐγρωθίω προῶμαι,
1200 γὰρ εἶμαι καὶ ἐγὼ παρότοιμος εἰς τὸ ἀπεχέρισμά μου.”
Ἐβγαίνω ἀπὲ τὴν τέρτα μου καὶ πάλιν πρὸς τὸ κάστρον,

γίνεται ὥσων πραγματευθῆς καὶ πάει πρὸς τὸ κάστρον,
καὶ πῶς τὴν ἐκτομήσας, οὐκ οἶδα, τὴν γιλίαν·
τοῦτον καὶ μόρον ἔμαθα, μετὰ πολλὰς ἡμέρας
1205 καὶ ἔβλεπα ὅτι ἐπρόσκυπτεν ἐκείνος ἐκ τοῦ κάστρον,
f.60v. ὁποῦ τῆς κόρης ἔκειτο. | γίλε μου, τὸ κορβοῦζλι,
καὶ σῆμαίην χαιρετίσματος ἔποιε πρὸς ἐμένα,
καὶ πάλιν ἐσέβηκεν γοργὸν μῆκος τινὲς τὸν ἥδη.
Καὶ ἀφοῦ τὸν ἀνετινάρισα, καθίζω, τὴν σαγίτταν

1210 ἔγραψα, γίλε μου, γράμματα καὶ ἄκουσε τί ἐλαλοῦσας·
(Πρώτη γραφή καὶ δόγματος Αἰβύτρον πρὸς τὴν κόρη·
γράφω καὶ τὴν κόρη γράμματα καὶ εἰς αὐτὴν το δοξέτω)
„Ἄν ἀδοτοχήσῃ τὸ πορλὶν ὡς εἰς ἐμέ, σαγίττα,
γὰρ εἶναι πολλὰ παρόξιστον τὰ χέρια τὸν δοξέγγον·
1215 ἂν δὲ εἰς ἀνθρώπου μοραχοῦ καρθίας ἂν ἐπιτύχῃς,
ἀντὶς ἐμένα δοξέσας καὶ κόρη ἐκ τοῦ κάστρον,
κόρη τὴν παρεξάρετον, ὡς ἔπαθα ὡς πασχίδω.”
Ἐπλήρωσα τὰ γράμματα καὶ ἐβγαίνω ἀπὲ τὴν τέρτα

f.61r. καὶ πάλιν ἐσκόπουν τὸν καιρὸν | τοῦ πόθου τῆς ὥρας
1220 καὶ τῆς ἀγάπης τὴν ἀρχὴν πῶς γὰρ γένη ἐμελέτον.
Ἐσκηματίστη διὰ πορλὶν καὶ δέσσω τὴν σαγίτταν,

καὶ ἀπέσω εἰς τὸν ἐλιαχὸν ἔπεσεν ἡ σαγίττα,
καὶ ἀφοῦ ἡ σαγίττα ἔπεσε ἐμπαίνω ἐγὼ εἰς τὴν τέρτα,
καὶ πάλιν ἐσκόπουν τὸν καιρὸν τοῦ πόθου τῆς ὥρας,
1225 καὶ τῆς ἀγάπης τὴν ἀρχὴν πῶς γὰρ γένη ἐμελέτον.

1197. l. ἀρεπεσάμην (cf. E. 713) ou ἀρέπασέ με ἡ βουλή (cf. S. 69). — 1201. l. ἐβγαίνω.
— πάλιν ἀπ' ἐμὲ παρῆναι. — 1205. suppr. καὶ. — 1209. l. καθίζω, καὶ εἰς σαγ. — 1210
suppr. μου. — 1211. l. δοκίμη. — 1212. l. γράφει τ. κ. — l. δοξέτω. — 1213. l. ἐν ἐπὶ-
τοχῇς εἰς τὸ πορλὶν. — 1214. l. παρόξισμα. — l. τοῦ δοξέτον. — 1215. l. καρθίας ἐπα. —
1216. ἀντὶς l. καθὼς. — 1217. l. πασχίδω. — Après E. 1218, il faut ajouter S. 91 (N. 1069,
P. 1224), au lieu des vers 1219 sq., qn'on doit supprimer: le copiste les a mis à leur propre
place après le v. 1223. — Après E. 1221, il faut ajouter S. 93 (cf. N. 1071, P. 1226).

καὶ τέως γὰρ δώδης ἀφορμὴν καὶ ἀρχὴν εἰς τὴν ἀγάπην,
καὶ γὰρ ἴθις τὸ ἐπιχείρημα τὸ πῶς γὰρ τὸ ἐμπέδως.”

Ἐρέπασέ με ἡ συμβουλὴ καὶ ὁ λόγος ἤρεσέ με·

- 70 „Πρῶτον δὲ ἐπιχείρησε τὴν στράταν τῆς φιλίας
γὰρ σ’ ἔχω ἀπέσω σννεργόν, γὰρ ἐγτωρίζω προῶγμα·
ὥσαύτως καὶ ἐγὼ παρῆτοιμος εἰς τὸ ἐπιχείρημά μου.”
Μισοῦμαι ἀπὸ τῆς κατοῦρα μου, πίπτει ἀπ’ ἐμὲν παρῆξω,

(Πρῶτη τοῦ πόθου ἀφορμὴ Λεβίτινον πρὸς τὴν κόρην)

- 75 γίνεται ὡς ἂν πραγματευτής, ἐμπαίνει εἰς τὸ κάστρον,
καὶ πῶς τῆς ἐκδομῆσε, οὐκ οἶδα, τῆς φιλίας·
τοῦτο καὶ μόρον ἔμαθα, παρῆθραμον ἡμέρες
καὶ βλέπω ὅτι ἐπαρῆκνυεν ἐκεῖνος ἀπὸ τὸ κάστρον,
ὅπου τῆς κόρης ἔκειτο τῆς κόρης τὸ κουβοῦκλιν,
80 καὶ στήμιαν χαιρετίσματος ἔποικεν πρὸς ἐμένα,
καὶ πάλιν ἐσέβηκεν γοργὸν καὶ εἷς γὰρ μὴν τὸν ἴθι.
Ἄγ’ οὐ δὲ τὸν ἡρατρώγισα κάθιμαι καὶ γράφω γράμματα,
φίλε μου, εἰς τὴν σαγίτταν,
καὶ ἄκουσε τί ἐλέγασιν τὰ γράμματα ἐκεῖνα·

(γράφει εἰς σαγίτταν γράμματα καὶ εἰς αὐτὴν τοῖξεν) |

- f. 66 r. 85 „Ἄν ἐνδοχρήσω εἰς τὸ πονλὴν ὡς εἰς ἐμὲ σαγίτταν,
γὰρ ἔναι πολλὰ παρῆξερα τὰ χέρια τοῦ τοῖξτον·
ἂν δὲ εἰς ἀνθρόπον μοναχοῦ καρθίαν ἐπιτηχαίρης,
καὶ ὡς ἐμένα τόξενσε κόρην ἀπὸ τὸ κάστρον,
κόρην τῆς κάλλιαν ἀπ’ αὐτοῦς καὶ ὡς ἔπασχα γὰρ πασχίδη.”
90 Ἐπλήρωσα τὰ γράμματα καὶ ἐβγαίνω ἀπὸ τῆς τέττα,
γεμίζω τὸ δοξάφω μου, προσέχω τὸ κουβοῦκλιν.

Ἐσχηματίσθην διὰ πονλὴν καὶ σέφρω τὴν σαγίτταν,
καὶ ἦτορ τριγέρον ἡλιακὸς τοῦ κουβοῦκλίον τῆς κόρης
καὶ ἔπεσεν εἰς τὸν ἡλιακὸν τῆς κόρης ἡ σαγίττα·
95 καὶ πάλιν ἐσέβηκα ἐγὼ ἀπέσω εἰς τὴν τέττα,
καὶ πάλιν ἐσκόπουν τὸν καιρὸν τοῦ πόθου τῆς ὠραίας,
καὶ τῆς ἀγάτης τῆς ἀρχὴν πῶς γὰρ ἔμπουν ἤλλεπα.

72. μου l. σου, — 76. l. ἐκδομῆσε. — 81. καὶ l. καὶ (εἷς). — 82 sq.: cf. E. 1209 sq., N. 1059 sq., P. 1216 sq., S. I 92 sq. — 85. l. ἐνδοχρῆς. — σαγίττα (vocatif). — 89. γὰρ l. ἄς. — 97. l. ἐμπω.

- „Πάντα ἐκπειροτόμησα δίχρονον ἔτι τόρα,
τόπους πολλοὺς παρόδογμα καὶ πόρους ὑπεστέθην,
ἡῖρα τὸν εἶχα θέλημα μετὰ πολλῆς ὁδότης,
ἐπίτευχα τὸ ὠρέγετο ὁ τοῦς μου μετὰ βίας·
- 1230 πὼς ἀπεδόρε τῇ γραφῇ καὶ ἀρχῇ γὰ ἔμτω τῆς ἀγάπης;
φίλε μου ποῖον τὸ ὀρέγομαι γὰ τὸ καταχερήσω;
πρῶτον γὰ πέψω μηρυτήν — καὶ εἰς τίνας γὰ τὸν πέψω;
γὰ γράψω πάλιν γράμματα — καὶ τίς γὰ τὰ ἀναγνώσῃ;
γὰ πέψω πρῶτον εἰς αὐτῇ λόγον γὰρ ἐδικόν μου —
- 1235 καὶ ἡ κόρη ἂν ἔν' κεινοδοξος γὰ θυρωθῇ ἐκ τοῦ λόγον;
ἐκείνῃ οὐκ ἐγνωρίζει με, τίς εἶμαι οὐκ ἡξεύρει,
καὶ ὁκάτι ἀντήχῃ κατ' ἐμοῦ γὰ ἐργάζεται ἡ φονδοῦλα!
ἀλλὰ ρομίζω τοῦ Ἑρωτος οὐ φεύγεται τὸ στόμα,
f. 61 v. ἡξεύρω ὅτι ἔπε | σκέθῃ με καὶ αὐτὸς γὰ τῇ δοξέσῃ
- 1240 ἐδάρε γὰ μὲ φεύγεται — καὶ πάλε τίς ἐ βία;
πὲς ὅτι ἐκατεδέχθῃ τον καὶ ἐπέκρυφεν εἰς πόθον,
ἀγάπῃ ἐπαφέλαβεν — καὶ πὼς γὰ τὸ ἐγνωρίσω;
γὰ γράψῃ ἐκείνῃ πρὸς ἐμέ: — καὶ πάλε οὐδὲν ἀρμόζει,
λοιπὸν ἐμὲν ἐρδέχεται πρῶτον τοῦ γὰ σοι γράψω,
- 1245 καὶ ἂν τὸ παραθέξεται, ἐθ' ἐστὲχία μεγάλη·
εἰ δὲ καὶ οὐ μὴ τὸ θέξεται, πάλι γὰ θεντερόσω
καὶ γὰ πλερώσω θώδεκα γραφὰς καὶ πάλε ὥς ἰδοῖμε
καὶ μπόρει μία ἀπὸ τὰς θώδεκα γραφὰς πάλι γὰ παραλάβῃ.”
Καὶ μὲ τὸν τόσον τὸν σκοπὸν τὸν λόγον ἐμελέτουν,
- 1250 σιγκώρομαι ὁλόβαρος, ἐβγαίνω ἀπὲ τῇ τέτα,
καὶ γὰ κρατῶ τεττόσκουντο γὰ στέκω ἀπεγνωσμένος·

καὶ εἰς τὸ τριγέρον τοῦ ἡλιακοῦ ἐρβλέπω τὰς ὥραιωμένας

1228. τὸν l. τὸ. — 1230. l. π. ἀ. τῇ ἀρχῇ γὰ. — 1231. l. φίλον μου. — καταθαγγήσω.
— 1240. l. τίς ἢ β. — 1241. τον l. το. — 1244. l. γὰ τῇ γρ. — 1245. l. καὶ ἂν μὲν τὸ
π. — ἐντεχία. — 1247. l. καὶ ὥς ἰδ. (cf. pourtant: S. 123, N. 1100, P. 1252). — 1248.
suppr. μπόρει et πάλι. — 1249. l. τὸν λογομελέτουν. — 1250. l. ὁλοσώβαρος. — Après
E. 1251, il faut ajouter S. 128—131 (= N. 1105—1110, P. 1257—1260). — 1252. l. καὶ
εἰς τὸν τριγέρον ἡλιακὸν βλέπω τ. ὥ.

(Λεξιπύλον τοῦ πολυπαθοῦς μελέτη μετὰ πόνον)

- 100 ἄρτιος ἐκεροτόμησα δόχρονον ἦδη τώρα,
τόπους πολλοὺς παρόδομα καὶ πόρους ὑπεστιάθην,
ἠῆρνα τὸ εἶχα θέλημα μετὰ πολλὰς ὁδούς,
ἐπέτυχε τὸ ὠρέγετο ὁ τοῦς μου μετὰ βίας·
πῶς ἀπεδόρε τὴν ἀρχὴν γὰρ ἔμπω τῆς ἀγάτης;
φίλον μου ποῖον τὸ ὀρέγομαι γὰρ τὸ καταθαροῦσω;
105 πρῶτον γὰρ πέμψω μηρετήν — καὶ εἰς τίνας γὰρ τὸν πέμψω;
γὰρ γράψω ἀπέχει γράμματα — καὶ τίς γὰρ τὰ ἀναγνώσῃ;

ὡς εἶπω ὅτι ἠῆρνα φίλον μου καὶ ἐθάρορεα τὰ πάσχω —
πῶς γὰρ τοληύῃ γὰρ τὸ πῆ πάλιν αὐτὸς τὴν κόρην;
f.66v. λέγω ὅτι ἐκείνος | γὰρ τὸ εἰπῆ πάλιν αὐτὸς τὴν κόρην
μετὰ τέχνης —
110 καὶ ἡ κόρη γὰρ εἶναι κερόδοξος, γὰρ θυρωδῆ ἐκ τοῦ λόγον;
καὶ ἐξείνῃ οὐκ ἐγνωρίζει με, τίς εἶμαι οὐδὲν μὲ ἐξέρρει,
καὶ πῶν ἀντήχῃ² κατ' ἐμοῦ γὰρ ἐργάζεται ἡ φουδοῦλα!
ἀλλὰ τομίζω τοῦ Ἐρωτος οὐ ψεύθεται τὸ στόμα,
ἐξέρρω ὅτι ὑπεσχέθῃ με ὅτι γὰρ τὴν τοξέσῃ,
115 εἶπε με διὰ τὸν πόθον τῆς αὐτὸς γὰρ μὲ τὸν δώσῃ·
καὶ γὰρ γὰρ εἶπε ψέματα — καὶ τίς ἦτον ἡ βία;
ὡς εἶπω ὅτι ἐκατετέθῃ το καὶ ἐσέβῃ εἰς τὴν ἀγάτην,
ἀγάτην μου ἐπαρέλαβε — καὶ πῶς γὰρ τὸ ἐγνωρίσω;
γὰρ γράψῃ ἐκείνη πρὸς ἐμὲν — καὶ τοῦτο οὐδὲν ἀρμόζει.
120 λοιπὸν ἐμένα φαίνεται πρῶτον ἵνα τὴν γράψω,
καὶ εἰ μὲν τὸ παρὰδέξεται, ἔτι εὐτυχία μεγάλη·
εἰ δὲ καὶ οὐδὲν τὸ δέξεται, πάλιν γὰρ δευτερώσω,
γὰρ γράψω τρεῖς καὶ τέσσαρες καὶ πέντε ἄλλα πλέα,
καὶ ὁκάποιαν ἐκ τῶς τόσας μου γραφὰς γὰρ παραλάβῃ.”
125 Καὶ μὲ τὸν τοιοῦτον λογισμὸν ἐσκόπουν καὶ ἐμελέτουν,
σηκώρομαι ὁλοδόβαρος, ἐβγαίνω ἀπὸ τὴν τέταρτ.,
χωρῶ ἕνα τετρώσχοιον καὶ ἰστέζονμον ἐννοιασμέρος,
ὁ τοῦς μου γὰρ ἔχῃ παρὰχὴν ἀπὸ τῆς βίας τῆς τόσῃς·
καὶ ὅσοι ἐστιάθῃ καὶ ἔβλεπα μυριομερηγημέρος,
130 τηρῶ ἐκ τῆς κόρης τὸ κελλίον, προσέχω εἰς τὸ κοινοῦζω,
καὶ τριγύρου εἰς τὸν ἡλιακὸν βλέπω τῶς ὠραιωμένας

107. l. ἠῆρνα. — 109. λέγω l. θῆς, ou πῆς. — suppl. πάλιν αὐτὸς. — 115: ce vers manque dans E., P. et S I; N. 1092 ms.: εἶπερ με διὰ πόθον τὸν τὰ τὸν χαρίσῃ — 130. ἐκ l. εἰς.

- διὰ τὸ βεργὶ γὰ μίχονται τὸ ποία τὸ θέλει ἐπάρει,
 εἵχασιν ὅλες ταραχὶν τὸ ποία γὰ τὸ κρατήσῃ.
- 1255 Γίνεται ὁκάποτε σιγῇ, σιγῶνουνται οἱ ὄρες,
 ἡ μία τὸ κρατεῖ καὶ ἔτρεχε καὶ ἡ ἄλλη τὸ ἀπορώσει
 καὶ ἀπ' αὐτῇ ἄλλη ἐδοπόδαζε πῶς γὰ τὸ θέλῃ ἐπάρει·
 εἵχασιν ὅλες ταραχὶν τὸ ποία γὰ τὸ κρατήσῃ.
- f.62r. κρατεῖ τὸ μία καὶ ἐσά | θήσαν καὶ ἄλλη ἀνέγνωσέ το.
 1260 καὶ ἀπότις τὸ ἐπερῆγνωσαν ὅλες ἀντάμα τρέχοντ,
 καὶ εἰς τὸ κελλὶν ἐσέβησαν ἀπέσω τῆς γονθοῦλας·
 καὶ κἄν γὰ τὸ εἶδες τὸ βεργὶν τὸ τί ἔγραφε ἀπέσω,
 καὶ κἄν γὰ τὸ ἐνέγνωσαν — ὡς ἔμαθα ἐξ ἑστέρου,
 ὡς εἶδεν ὅτι μίχονται ἀναρωτάει ἡ Ῥοδάμη,
 1265 τὸ τί ἔγει τὸ λαλοῦν καὶ τί ἔρ' τὸ συντεχνάοντ.
- 1267 Ἀπορώσει καὶ ἀναγνώθει το, θεωρεῖ, ἀναψηλαφᾷ το,
 1268 καὶ ἀγότον τὸ εἶδεν καὶ ἔμαθεν τὸ τί ἔγραφε ἀπέσω,
 1269 ποῦ τὸ εἴρηκεν, ἐρωτάει, καὶ πόθεν εἶν' ὑραμμένο·
 1270 εἵχασιν ποῦ τὸ ἐνόησαν καὶ σιγῇ ἡ Ῥοδάμη
 1271 λέγει· „Καὶ τίς γὰ τὸ ἔρριξεν; βλέπετε γὰ τὸν ἰδίτε.”
 1266 Καὶ παύρει ἡ κόρη τὸ βεργὶν, ἄλλη οὐκ ἔδοτρεφεί το,
 1272 ἐκράτειεν το εἰς τὸ χέρι τῆς, ἐθεώρειε τί ἔρ' τὸ γράφει,
 καὶ σιγῶσπαρῆγγελλέ τὸ τίς τῇ ἔρριξεν γὰ μάθῃ·
 καὶ μετὰ ὅραν ὀλεγὶν ἐξέβηκεν ἡ κόρη.
- 1275 γὰ παύσῃ ἐκείνου τὸ βεργὶν, γὰ τὸ ἀσυχροασκολῆται,
 γὰ περπατῇ ἡ πατερόγερος τὸ πέρωμα τοῦ κώστρου
 μετ' ἡν βαρύνει μοραχὶ καὶ μετ' ὅν ἐνονχόπουλον τῆς.
- f.62v. γὰ τὸ προσέχῃ τὸ βεργὶ καὶ γὰ ἀρε | τρανίσῃ ἐμένα
 καὶ μετ' ὅν ἐνονχόπουλον τίβοτες γὰ τοῦ λέγῃ.
- 1280 Καὶ ἐγὼ ἀπὲ τοῦ σκῆματος ἐννόησα τῇ κόρη
 τὸ τίος εἶναι τὸ βεργὶ ἐκατεγνώρισέ το,
 καὶ εἰς τὸν τοῦν μου ἔβαλα πιτάκι γὰ τῇ γράφω,
 καὶ ἄκουσε τί ἔγραψα, γίλε μου, εἰς τὸ πιτάκι·
 (ὅρην παύειν καὶ γραφῇν, πιτάκιον πρὸς τῇ κόρη)
- 1285 „Νομίζω ὅτι ἂν ἔμαθεν διὰ μέγα ἡ ψυχὴ σου,
 ἂν ἔμαθες τὸ ποίος εἶμαι καὶ διὰ τίνας πάσχω.

1253: il appert des autres mss. que les vers 1253—1260 doivent être rangés autrement, c. à. d. ainsi: 1253, 1256, 1257, 1258, 1255, 1259 (donc 1254, qui est = 1258, disparaît); cf. S. 132—137, N. 1110—1114, P. 1261—1264. — 1255. l. ἰστέχονται οἱ ὄρες. — 1256. l. (ἐ)κρατεῖ. — ἀπορώσει. — 1259. l. ἰστέχονται οἱ ἄλλες καὶ ἀνέγνωσάν το. — 1260. l. ἀνέγνωσαν. — 1262. l. εἶδες. — 1263. l. κἄν γὰ μὴ τὸ ἀνέγνωσαν. — Après E. 1265, il faut mettre S. 143 (N. 1120, P. 1270). Le v. 1266 doit être déplacé après le v. 1271 (cf. S. 149, N. 1126, P. 1276). — 1266. ἄλλη l. ἄλλῃ. — 1273. τὸ τίς τῇ l. τίς τὸ. — 1275. l. σιγῶσπα. — 1284. l. ἀρχὴ πιτάκιον καὶ γραφῆς Αἰετόστρου τ. τ. κ. = S. 162 (cf. N. 1139).

f 67 r. διὰ τὸ βεργὴν γὰ μύχονται τὸ πῶς γὰ τὸ κρατῆσαν,
καὶ μία τὸ ἐκράτει καὶ ἔτρεγεν | καὶ ἄλλη τὸ ἀρπάζει
καὶ εἵχασιν ὅλες ταραχὴν τὸ ποία γὰ τὸ κρατῆσαι.
135 Γίνεται ὁκάποτε σιγῇ, στέκονσιν αἱ φονδοῦλες,

κρατεῖ το μία καὶ ἐστάθησαν οἱ ἄλλαι καὶ ἀνεγνώσαν το,
καὶ ἀφότον τὸ ἀνεγνώσαν ὅλες ἐντάμα τρέχον
καὶ εἰς τὸ κελλιν ἐσέβησαν ἀπέσω τῆς φονδοῦλας·
καὶ κἄν γὰ τὸ εἶδεν τὸ βεργὴν τὸ τί ἔγραφα ἢ κόρη
140 καὶ γὰ μὴν τὸ ἀνέγνων — ὡς περιέμαθα ἐξ ὑστέρον,
ὡς εἶδεν ὅτι ἐμάχοντο ἀνερωτῇ ἢ φονδοῦλα
τὸ τί ἔναι τὸ διζῶνται, τί ἔναι τὸ στυγερίζον,
καὶ τὸ βεργὴν τῇ δίδονσιν τὸ ἐρρήξαν γοαυμένον.
Ἀρπάζει καὶ ἀναγνώθει το, θεωρεῖ, ἀναψήλασθ το,
145 καὶ ἀφότον τὸ εἶδεν καὶ ἔμαθεν τὰ ἔγραφα εἰς ἐκεῖνο,
ποῦ τὸ ἡῆσαν ἡρώτησεν, καὶ πόθεν ἐν γοαυμένον·
εἵπασιν ποῦ τὸ ἐρρήξαν, καὶ σιγερὰ ἢ φονδοῦλα
λέγει· „Καὶ τίς γὰ τὸ ἔγραψεν; προσέχετε γὰ ἰδῆτε.”
Ἐπαίρει ἢ κόρη τὸ βεργὴν, ἄλλον οὐκ ἔδοξεψεν το,
150 ἐκράτει το εἰς τὰ χέρια τῆς, ἐθεώρειν τὸ τί γράφει,
καὶ ὅλον ἐσυχροεπαράγγελλεν γὰ μάθῃ πόθεν ἐγράφη·
καὶ μετὰ ὦραν ὀλιγὴν ἐξέβη ἢ Ῥοδάμην,
γὰ παῖς ἐκεῖνο τὸ βεργὴν, γὰ τὸ συχροασχολῶται,
γὰ περιπατῇ ἢ παρεύχενος τὸ πύργωμα τοῦ κῆδον
155 μετὰ κενχίτσαν μοναχὴν γὰ συχροασχολῶται,
γὰ τὸ προσέχῃ τὸ βεργὴν, γὰ ἐρατρεαῖς ἐμένα
f. 67 v. καὶ πρὸς τὸν ἐνρουχόπουλον | γὰ στυγεραῖς λόγους.
Καὶ ἐγὼ ἀπὸ τοῦ σήματος ἐγγόισα τῇ κόρῃ
τὸ τίος ἦτορ τὸ βεργὴν ἐκατεγνώρισεν το,
160 καὶ πρὸς τιττάκιν ὤρμησεν ὁ ροῦς μου γὰ τῇ γράφω,
καὶ ἄκονσε τί τῇ ἔγραφα, γίλε μου, εἰς τὸ τιττάκιν·
(ὁρῇ πατακίων καὶ γραφῆς Λεβιθον πρὸς τῇ κόρῃ)
„Νομίζω ἂν ἐκατέμαθεν δι' ἐμένα ἢ ψυχῇ σου,
ἂν ἔμαθες τὸ τίς εἶμαι καὶ διὰ τίνας πῶσω,

136 l. ἀνεγνώσαν το. — 140. l. ἔμαθα. — 146. l. ἐρ'. — 147: N. 1124 ms.· τοῦ (et non pas πῶς). — 149. l. ἀλλὰ οὐκ ἔδοξεψεν το. — 151. l. ὁλοσυχρο·.

- ἂν ἦτον ποῦτετε ἄνθρωπος γὰρ σὲ πληροφορήσῃ
 τὸ πόσον χρόνον διάστημα παρέδραμα διὰ σέρας.
 πόσους καρδίους ἔπαυθα καὶ ἀνάγκας ἐπεστιάθην. —
 1290 καὶ πῶτερον σὲ ὅτι ἡ καρδία μου σφάζεται ἀπὲ τοὺς πόρους —
 f. 63 r. τί πράγματα συνέβησαν | δι' ἐσέρας εἰς ἐμέρας.
 πέτρας ἂν εἶχες αἰσθῆσαι καὶ λιθερῶν καρδίας.
 γὰρ μετασυνεπτόμενος τὰ ἐπάσχωσα δι' ἐσέρας.
 ἄρτε τιτὰρ οὐδὲν ἔχω δι' ἐμέρας γὰρ θυμίζῃ.
 1295 ἔρωται ἔχω μοναχά, τάχα θαρσύνω εἰς ἐκείνους.
 γὰρ ῥίξῃ εἰς θύμῃ μου.
 βραδύν, οὐδὲν τὸ πολυμεῖν, ἀργεῖ εἰς τὸ μὲ ἐπεστιάθην.
 καὶ ἐγὼ τιτὰρ οὐδὲν ἔχω τὰ πάσχω γὰρ τὰ ἐγκαλέσω.
 καὶ πῶτερον σὲ, ἡ καρδία μου σφάζεται ἀπὲ τοὺς πόρους.
 1300 ἐδάρτε ἴδε τὴν τὴν γραφὴν καὶ γνῶρισε τὰ πάσχω.
 γνῶρισε τίς ἐστι τὸ χαρτίν, ἐλέησε, πόρεσέ τοι.
 δίχρονον τώρα περπατεῖ διὰ πόθον ἐδικόν σου.
 Ἐγραψα, φίλε, τὴν γραφὴν καὶ δέγω τὴν γαίταρι,
 καὶ πάλε εἰς ὄραν χορδιασμοῦ, πάλε εἰς ἀρχὴν ἐσπέρας
 1305 δέγω το εἰς τὴν σαγίττα μου, δοξέγω εἰς ἐκείνην.
 καὶ πάλε εἰς τὸν ἡλιακὸν τὸ ἐπέτασα τῆς κόρης.
 Ἀλλὰ πρὸς τὸ μεσάνυχτον ἐκείνης τῆς ἐσπέρας
 ἔφθασεν, ἦλθεν εἰς ἐμὲν ἐκεῖνος ὁ ἐδικός μου
 ὅπου εἰς τὸ κάστρον ἔφθασεν διὰ τὴν φίλιαν τοῦ ἐντοῦχου.
 1310 ἐμπαίνει εἰς τὴν κατοῦρα μου, σιμώνει με, λαλεῖ με, |
 f. 63 v. λέγει με· „Κοιμήσῃ. Αἰβίστρε;” καὶ ἐνθὺς ἐξέπλησε με.
 Ἀρσενικόθην, εἶδα τοι, δρᾶσθω, κρατῶ, φίλῳ τοι.
 λέγει με: „Χαῖρε ἀπὸ τοῦ γῆρ, τίποτε μὴ λησῶσαι.
 ἔποινα φίλον ἀπ' ἐδά, γνῶρισε, τὸν ἐντοῦχον,
 1315 ὅσους φρικτὸν ἐποίησαμεν, τὰ εἵπαμεν ἀλλήλοις
 γὰρ τὰ περιφιλῶμεν, καρεῖς γὰρ μὴ τὸ μάθῃ.
 καὶ ἄφ' ὅτου τὸν ἐσπερέωσα καὶ ἐπὶτάξῃ τοι φίλον.
 εἶπε με· „Νὰ σὲ εἶπω τίβοτες τώρα καιρὸς παρῆλθεν.
 καὶ πάλιν ἐνόςθω ἐκείτερον ἡ κόρη μοναχὴ τῆς
 1320 ὄνειρον τὴν ἐφάνταξεν τῆς κόρης τῆς Προδύμης.
 ἦλθεν ὁκαὶ πτερωτὸν παιδόπουλον εἰς αὐτήν,
 γὰρ πέτεται εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἀπὲ θυμοῦ γὰρ δρᾶμῃ.
 f. 64 r. γὰρ ἔμπη εἰς τὸν κοι | τώραν τῆς, τὰ τέτοια γὰρ τῆς λέγῃ.

1291. l. ἐμέρας. — 1294. l. δι' ἐμὲν γὰρ σὲ θ. — 1296. l. ἐλπίσω, εἰς τὴν καρδίαν σου γὰρ ῥίξῃ θ. μ. — 1297. l. βραδύν. — ἐπεστιάθην — 1298. l. γὰρ ἐγὼ. (suppr. γὰρ). — 1301. suppr. ἔστι. — 1304. l. χορσ. l. χορδιασμοῦ: voir l'introduction § 12. — 1311. suppr. με. — 1320. l. = S. 197. — 1322. εἰς l. ἐκ? les quatre mss. donnent εἰς.

165 ἄν ἦτορ ποτέποτε ἀνθρώπος γὰρ σὲ πληρογορήσῃ
τὸ πόσον χρόνον διάστημα παρέδραμε δι' ἐσέναν,
πόσους καρδύους ἔπαθα καὶ ἀνάγκας ὑπεστέθην,

τί πράγματα ἐσυνέβησαν δι' ἐσέναν εἰς ἐμέναν,
πέτραι ἄν εἶχες αἰσθησθῆναι καὶ σίθηρον καρδίαν.

170 γὰρ μετασυνεπείδωσες ἄν ἔμαθες τὰ πάσχω·
ἐγὼ τινὰν οὐδὲν ἔχω δι' ἐμέναν γὰρ σὲ ἀνασέβω,
ἔρωτα ἔχω μοναχόν, τάχα θαρσύνω εἰς ἐκείνον.
ἐλπίζω εἰς τὴν καρδίαν σου γὰρ ῥύψῃ ἐνθέρμησίν μου.
βραδύ, οὐδὲν τὸ πολυμει, καὶ ἀργεὶ εἰς τὸ μὲ ὑπεστέθην.

175 καὶ ἐγὼ τὰ πάσχω οὐδὲν ἔχω ἵνα τὰ ἐγκαλέσω,
καὶ πίστευε, ἡ καρδία μου σφάζεται ἀπὸ τοὺς πόρους.
ἐδὼ ἰδὲ τὴν τὴν γραφήν καὶ ἀνάγνωσε τὰ πάσχω,
γνώρισε τίς τὸ χαρτίν, ἠλέησε, πόρεσέ τοι·
δύσχορον ἦδη περιπατεῖ διὰ πόθον ἐδικόν σου."

180 "Ἐγραψα, φίλε, τὴν γραφήν, γατίτιν ἔβησά τινι,
καὶ πάλιν εἰς ὅραν σωμασμοῦ, πάλιν ἀρχὴν ἐσπέρας |

f. 68 r. θένω το εἰς τὴν σαγίτιν μου, τοξέω το εἰς ἐκείνιν,
καὶ πάλιν εἰς τὸν ἡλιακὸν ἐπέτασα τῆς κόρης.

Ἀλλὰ πρὸς τὸ μεσάνυχτον ἐκείνης τῆς ἑσπέρας

185 ἔφθασεν, ἦλθεν εἰς ἐμὲν ἐκείνος ὁ ἐδικός μου
ὅποῦ εἰς τὴν γλίσαν ὤρμησεν ἐκείνος τοῦ ἐντρούχου·
ἐμπαίρει εἰς τὴν κατοῦρα μου, σιμώνει με, λαλεῖ με,
λέγει· „Κοιμᾶσαι, Ἀβιστορε; σιμώθησε ἐκ τοῦ ἔπτου."

Ἀνέσκηθη, εἶδα τοι, θρόνῳ τοι καὶ γλῶσσῳ τοι,

190 λέγει με· „Χαίρον ἀπὸ τοῦ γέν, τίποτε μὴ λυπηθῶ·
ἐποίησα φίλον ἀπ' ἐδῶ, γνώριζε, τὸν ἐντρούχον,
εἶπε με λόγους τοι γριζτοῦς, μυστήρια ἐδικά τοι,
ὄρκον γριζτὸν ἐποίησαμεν τὰ εἰποῦμεν πρὸς ἀλλήλους
γὰρ τὰ περιφιλώσασθαι, κατεῖς γὰρ μὴν τὰ ἀκούειν.

195 καὶ ἀφοῦ τὸν ἐσπερέωσα καὶ κατεθάρρησέ με,
εἶπε με· „Νὰ σὲ εἰπὼ τίποτε, τώρα καιρὸς παρῆλθεν.

τὴν κόρην εἰς τὸν κοιτόναι τῆς ὄρειον τὴν ἐφάτη·

ἦλθεν ὁκαὶ πτερωτὸν ποιόπουλον εἰς αἴτιν,

γὰρ πέτεται εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἀπὸ θυμοῦ γὰρ θράμη,

200 γὰρ ἔμψα εἰς τὸν κοιτόναι τῆς καὶ τοιαῦτα γὰρ τὴν λέγει·

166. l. παρέδραμα. — 172 sq.: N. 1149 sq. ms.: ἔρωτα ἔχω μοναχόν διὰ ἐσέναν τάχα θαρσύνω εἰς ἐκείνον. | ἐλπίζω εἰς τὴν καρδίαν σου γὰρ, etc. (suppr. διὰ σέναν). — 182: N. 1159 ms.: δοξέω το ἐτέρας τῆς κόρης (cf. S. 183, qui manque dans N.). — 192. γριζτοῦς l. κρυφούς. — 199: cf. E. 1322.

(τὴν κόρην ἐν ὄνειρον τῆς ὁ "Ερως συντεχαίνει)

- 1325 „Αἰβίστρος, γῆς Λατινικῆς ῥῆγας τῆς γῆς Αἰβάιτρον,
 δίχρονον τώρα περπατεῖ διὰ πόθον ἐδικόν σου,
 καρτέρους εἶθε περισσοὺς καὶ ἀνάγκας ὑπεστιάθην·
 καὶ ἀπὲ τοῦ γῆρ παράλαβε τὸν πόθον του εἰς τὸν νοῦν σου,
 ἔπαρε τὴν ἀγάπην του, θοιγώθηκε εἰς ἐκεῖνον,
 1330 καὶ σὸν τραχιλὸν ἀκλιτὸν κλίνε πρὸς ἔρωτάν του,
 ῥίξε το τὸ κεινόδοξο, ἄφης τὸ ἐπαρμένον·
 πολλὰ ἦσαν τὰ ἐκακοπάθησεν διὰ τὴν ἐδικήν σου ἀγάπην.”
 Καὶ ἀπότις τὴν ἐσύρτηγεν, εἰς τὸν ἀπεμισσημόν του
 δοξεύγει τὴν ἀγέρωχον στοχὰ κατὲ καρδίας.
 1335 Καὶ ἀπὲ τοῦ φόβον κράζει με, φωνάζει με, λαλεῖ με·
 „Ἀνθρωπε, φθάσε, κράτησε τὸν δήμιον τὸν δοξότην,
 τὸν σφάκτην τῆς καρδίας μου, τὸ διχοτομητὴ μου!”
 Ἀρεσικώθηκε, εἶδα τὴν, κρατῶ τὴν ἐκ τοῦ χέρι·
 „Σώπασε, μὴ φοβᾶσαι,” λέγω τὴν, „παρτὼς οὐκ
 ἐφαντάσθης.” |

- f.64v. 1340 Λέγει με· „Νέον παιδόπουλον, μετὰ πτεροῦ ἦτον ὦθε,
 καὶ ἀφ’ οὗτον μὲ συνέτεχε εἰς τὸν ἀπεμίσσημόν του
 δοξεύγει τὴν καρδίαν μου καὶ χάνεται ἀπ’ ἐμένα.”
 Γίνεται εἰς ὅλους ταραχὴν καὶ φόβος διὰ τὴν κόρην,
 ἦρθε Χρυσὸς ὁ βασιλεὺς, στέκει καὶ ἀνερωτᾷ τὴν
 1345 πὼς ἐφαντάχθη τὸ βραδύ, τί ἦτον τὸ ἐφαντάχθη·
 ἡ κόρη οὐκ ἠμολόγησε τὸ ὄνειρον ὡς ἦτον,
 ἀλλ’ εἶπε· „Ἀνθρωπος ληστικὸς καὶ ἤλθεν κατ’ ἐδικόν μου,
 ἐβάσταξε εἰς τὸ χέριον του δοξάριον καὶ σαγίττα,
 καὶ ἐφάνη με ὅτι ἀπάρω μου ἤλθε γὰρ μὲ δοξεύσῃ,
 1350 καὶ ἀπὸ τοῦ φόβον ἐξέπτησα μερικοφοβερισμένη.”
 Ὡλίγεψεν ἡ ταραχή, ἡ ζάλη ἀπεπληρώθη,
 οἱ πάντες ἐσκορπίσασιν, γίνεται μοναξία,
 f.65r. ὑπάγει Χρυσὸς | ὁ βασιλεὺς ὁποῦ εἶχε τὸν κοιτώνα·
 καὶ ἡ κόρη μόνη ἀτόμειρε γὰρ συντεχαίνει ἐμένα,
 1355 γὰρ λέγει διὰ τὸν Αἰβίστρον, ῥῆγα τῆς γῆς Αἰβάιτρον,
 γὰρ μὲ ἀφηγᾶται τὸ ὄνειρον καὶ ἀπλῶς γὰρ μὴ χορταίνει.
 Καὶ ἀπὲ τότε ἡ μέριμνα ἐσέβην εἰς τὴν κόρην,
 σκεδὸν γὰρ μὴ ἀναπεύγεται γέντας καὶ τὰς ἡμέρας,
 ὁ νοῦς τῆς πάντα γὰρ ποιεῖ διὰ τὸ ὄνειρον ἐκεῖνον,
 1360 καὶ δι’ αὐτὸν τὸ ὄνειρον τὸν εἶδεν ἐν ὄνειρον·

1330. l. τραχιλὸν ἀκλιτον. — 1332: S. 209, N. 1182, P. 1317 ont un autre vers à cette place. — 1339. σώπασε l. στά. — 1343. l. ταραχή. — 1345. τὸ βρ. l. καὶ διὰ τί. — 1360. τὸ ὄνειρον l. τὸν ἄγουρον.

(τὴν κόρη ἐν ὄνειρον τῆς ὁ ἦρος τῆς συντεχάνει)

- f. 68 v. 205 „Ἰβιστρος γῆς λατινικῆς, χώρας τῆς γῆς Ἀβάρθρον,
 δίστρονον τώρα περικτατὶ διὰ πόθον ἰδικόν σου,
 κινδύνους εἶδε φοβεροὺς καὶ ἀνάγκας ἐπεστιάθην· |
 καὶ ἀπὸ τοῦ ἔῃρ παρῶλαβε τὸν πόθον τοῦ εἰς τὸν τοῦ σου,
 ἔπαρον τὴν ἀγάπην τοῦ, θουλώθησε εἰς ἐκείνον,
 καὶ ὁδὸν τράχηλον ἄκλιτον κλίε εἰς τὸν ἔρωτάν τοῦ,
 ῥίψε το τὸ κερδοφόρον, ἄφες τὸ ἐπιρμένον·
 πολλὰ ἐπικρόνθην δι' ἐσέρ, μὴ ἀντισταθῆς εἰς προῶμαι.”
 210 Καὶ ἀφότον τὴν ἐσνέτευχεν, εἰς τὸ ἀπομιμωδεντίκην
 τοξέει τὴν ἀγέρωχον στοχὰ κατὰ καρδίαν.
 Καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἐξέπτησε, φωνάζει με, λαλεῖ με·
 „Βέταρε, φθάσε, κρατίσε τὸν δήμιον τοξότην,
 τὸν σφάκτην τῆς καρδίας μου, τὸν διχοτομητήν μου!”
 215 Ἀρεσικώθην, εἶδα τὴν, κρατῶ τὴν ἐκ τὸ χέρι·
 „Στά, μὴ φοβῆσαι.” λέγω τὴν, „πάντως οὐκ ἐφαιτιάσθης.”

- Λέγει με· „Ναί, παιδόπονον ἵτορ μετὰ πτερὰ ὦθε,
 καὶ ἀφότον μὲ σνέτευχεν εἰς τὸ ἀπομιμωδεντίκην
 τοξέει τὴν καρδίαν μου καὶ χάνεται ἀπ' ὀμπρός μου.”
 220 Γίνεται εἰς ὅλους ταραχὴ καὶ φόβος διὰ τὴν κόρην,
 ἦλθε Χρυσὸς ὁ βασιλεὺς, στέκει καὶ ἐρωτᾷ τὴν
 πῶς ἐφαιτιάσθην, καὶ διατί, καὶ τί ἵτορ τὸ ἐφαιτιάσθην·
 καὶ ἡ κόρη οὐκ ὁμολόγησεν τὸ ὄνειρον ὡς ἵτορ,
 ἀλλ' εἶπεν· „Ἀρθρωπος ληστὴς κατ' ἐδικοῦ μου ὀκάτις

- 225 ἦλθεν τοξάρον εὐὰ κρατῇ καὶ ὀρμῇ εὐὰ μὲ τοξέει,
 καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἐξέπτησα μυριοφοβερισμένη.”
 Ἐπλήρωσεν ἡ ταραχὴ καὶ ἡ ζάλη ἀπεπληρώθη,
 οἱ πάντες ἐσκορπίσθησαν, γίνεται μοραξία,
 ἐπάγει Χρυσὸς ὁ βασιλεὺς ὅπου εἶχε τὸν κοιτόνα·
 f. 69 r. 230 ἡ κόρη | μόνη ἀπέμεινεν εὐὰ συντεχάνῃ ἐμένα,
 εὐὰ λέγει διὰ τὸν Ἰβιστρον, τὸν ῥῆγαν τῆς Ἀβάρθρον,
 εὐὰ μὲ ἀφειγῆται τὸ ὄνειρον ἀπλῶς εὐὰ μὴ χορταίγῃ,
 Καὶ ἀπὸ τότε μέριμνα ἐσέβη εἰς τὸν τοῦ τῆς,
 σχεδὸν εὐὰ μὴ ἀναπαύεται νύκτας καὶ τὰς ἡμέρας,
 235 ὁ τοῦ τῆς πάντα εὐὰ πορῇ διὰ τὸ ὄνειρον τῆς
 καὶ διὰ τὸν ἄγουνρον αὐτὸν τὸν εἶδεν δι' ὄνειρον·

208. 1. ἐπιρμένον. — 225. ὀρμῇ (= S. I 213) 1. ὄρμην? (N. 1198 ὄρμηναι, P. 1333 ὀρμῆ). — 227. ἐπλήρ. 1. ὀλέγμεναι — 232. ἀπλῶς εὐὰ μὴ: N. 1205 ms.: ἐν πῶς εὐὰ αἱ.

καὶ ἦλθεν καὶ ἐκατοῦρενθεν καὶ εἶδε τοῦ ἡ φονδοῦλα,
καὶ τὸ βεργὴν ἐγνώρισε ὅτι ἀπὸ ἐκείνου εἶναι.

- „Καὶ ἄγε ἀπεχαιρέτα τοῦ καὶ ἀπὲ τοῦ τὰ δὲ λέγω·
γράψε, μὴ ὀκνήῃς τὰς γραφάς, ἡ κόρη ὁρᾷται τας,
1365 καὶ οὐδὲν εἶναι ὁδὸς γὰ συνελθῇ διὰ ἔναι σου πιπτάειν,
ἡ κόρη ἔναι παρήθορος καὶ τὸ παρᾶξενός της
χοραεῖ το ὡς ἐδέχεται καὶ ἀχαιρεταί το·
καὶ σπονθάσε ἀπὲ τοῦ ἔναι, ὡς ἀπὲ τῶν γραφῶν σου
ἦλπιζε εἰς τὸν Ἑρωταν καὶ γὰ τὴν κερδέσῃς.”
1370 Ἴδοὺ τὰ μὲ συνέντευξεν, Ἀβιστρε, ὁ ἐννοῦχος
ἀφ’ οὗ τὸν ἐσπερέωσα καὶ ἐπὶταξέ τοι γίλον.”
Καὶ ἀφ’ οὗτοῦ μου ἐσέντευξε, πάλιν ἐρώτησά τοι·
f. 65 v. „Πῶς | τὸ ἐμεταχέριδες καὶ ἐπὶταξές τοι γίλον;”
καὶ εἶπε με· „Τώρα μὴ μὲ ἐρωτᾷς, σπονθάσω ὅτι ἔναι γύκτα,
1375 γὰ ἔμπω εἰς τὸ κάστρον γλήγορα, ὅτι ἐπαρᾷγειλέ με
γὰ μὴ μὲ φθάσῃ ἀνγερινὸς ἔξω ἀπὲ τὸ κάστρο.
πλὴν τὸ πιπτάειν τὸ ἔγραψες, μάθε, χοραεῖ το ἡ κόρη,
βλέπει το, ἀναγινώσκει το καὶ ἀνιστορεῖ τὰ λόγια,
καὶ γινώσκει ἀπὲ τοῦ στήματος ὅτι πορεῖ δι’ ἐδέξα·
1380 καὶ εἴξον με, ὅλῃα Ἀβιστρε, τῆς γῆς ἐμῆς τοπάρχης.”
Καὶ ἄφρηκά τοι καὶ ἐμίσησενσα μετὰ σπονθῆς μεγάλης,
καὶ ἐγὼ ἀπέσω γὰ εἶμαι εἰς τὸν βυθὸν τοῦ πόθου ἐντελιμέρος·
ὁκάποτε ἐξιμέρωσε, σιγκώρομαι ἐκ τοῦ ἔναι,
ἐβγαίνω ἀπὲ τὴν τέρτα μου, λαλῶ τοὺς ἐδιζοὺς μου,
1385 λαλῶ τοὺς, ἦλθαν εἰς ἐμέ, ἤρξατο γὰ τοὺς λέγω
καὶ γὰ μὲ συντεχαίρονται ἐπὶθεσθαι διαφύρον,
καὶ μετὰ ὦραν περυσὶν ἀπεχαιρέτισάν με,
καὶ ἀφίνον ἔμε εἰς τὴν τέρτα μου μὲ τὰ παιδόποινλά μου,
γὰ στέχωμαι καὶ γὰ σκοπῶ τῆς κόρης τὸ κορβοῦζλι.
- 1390 Καὶ ὁκάποτε ἡ παρᾶξενος ἐβγαίνει ἐκ τοῦ κορβοῦζλι,
ὁμπρός της ὁ ἐννουχόποινλος καὶ ὀπίσω δύο βαγίτζες·
f. 66 r. ἐβάσταξε εἰς τὸ χέρι της τὸ πρῶτον μου | πιπτάειν,
καὶ τὸ βεργὴν τὸ πρῶτον ὁ ἐννουχόποινλος της.
Ἐξέβηρ, ἐπαρᾷκεν ἡ κόρη ἀπὲ τὸ κάστρο,
1395 ἀνέβηρ, ἐκατέβηκεν, ἐρωταεχλημάστηρ.

Après 1362, il faut ajouter S. 239 (N. 1212, P. 1338). — 1363. ἐπὶ l. ἐπὶ. — 1365. οὐδὲν l. οὐκ. — 1366. παρήθορος l. παρᾶξενος. — 1367. ἀχαιρεταί l. ἀκρωχενεται. — 1369. l. ἡ. καὶ τὸν Ἑρωταν τῆς κόρης γὰ κ. — 1379 l. γινώσκω. — 1381. l. ἐφῆκα. — ἐμίσησενσα. — 1382 suppr. καὶ ἐγὼ. — 1385. l. ἤρξατο γὰ μὲ λέγοντ. — 1386. l. διαφύροντ. ἐποθέσας. — 1388. ἔμε l. με. — 1395. l. ἐρωταεχλημάστηρ.

- καὶ ὡς ἦλθεν καὶ ἐκατοῦρυνδεν καὶ εἶδε τον ἡ γουφοῦλα
καὶ τὸ βεργὶν ἐγνώρισε ὅτι ἀπ' ἐκεῖνον ἔνι,
ἀλλὰ φοβεῖται τὰς κακὰς ἀνθρώπων ἀπολήψεις.
240 λέγει τὸν ἐνρονχόπουλον· „Ἄμε, ἀπ' ἐμοῦ ἰδὲ χαιρέτισέ τον,
εἰπέ τον· γράψε, μὴ ὀκνήσ, ἡ κόρη ὁφείγεται τας,
καὶ οὐκ ἔνι ὁδὸς γὰ συγκλιθῇ μετὰ ἔναρ σου πιτιάκιν,
ἡ κόρη ἔναρ παρὰξενος καὶ τὸ παρὰξενόν της
κρατεῖ το ὡς τῇρ ἐνθέγεται καὶ ἀγερωτερεται το·
245 καὶ σπουδάξέ το ἀπὸ τοῦ γῆρ καὶ ὡς ἀπὸ τῶρ γραφῶν σου
ἐλπίσω καὶ τὸν ἔρωταρ της κόρης γὰ ἐποπέξῃς.”
Ἰδε τὰ μὲ ἐστρετέχεν, Αἰβιστρει, ἐμὲν ὁ ἐνροῦχος,
ἀφ' οὗ τὸν ἐστρεῶσα καὶ ἐπὶταξά τον γίλον.”

- εἶπε με· „Τώρα μὴ μὲ ἐρωτᾷς, σπουδάσω, ἔναρ γύκτα,
250 γὰ ἔμπω εἰς τὸ κάστρον ὄντρομα, διότι παρήγγειλάν με
γὰ μὴ μὲ γθάσῃ ἀνερυνὸς παρὰξωθεν τοῦ κάστρον.
πλήρ τὸ πιτιάκιν τὸ ἔγραψες, μάθε, κρατεῖ το ἡ κόρη,
βλέπει το καὶ ἀναγνώθει το καὶ ἀνιστορεῖ τὰ λέγει,
καὶ γνῶθω ἀπὸ τοῦ σχήματος ὅτι πορεῖ δι' ἐσέναρ·
f. 69 v. 255 καὶ εὔξον με, | κέριε Αἰβιστρει, γῆς της ἐμῆς τοπάρχα.”
Ἀφίει με καὶ ἐμίσσενσε μετὰ σπουδῆς μεγάλῃς,
ἀπέσω γὰ εἶμαι εἰς τὸν βῆθον τοῦ πόθον ζαλισμένος·
ὀκιάποτε ἐξήμερωδεν, σιγκώρομαι ἐκ τοῦ ἔπρον,
ἐβγαίνω ἀπὸ τῇρ τέρτα μου, θεωρῶ τοὺς ἐδικούς μου,
260 λέγω τους, ἦλθαν εἰς ἐμέ, ἤρξαντο γὰ μὲ λέγοντ
καὶ γὰ μὲ συντεχαίνονσι διαφόρους ἐποθέσεις,
καὶ μετὰ ὠρίτσαν ὀλιγῇρ ἀπεχαιρέτισάν με,
καὶ ἀφίονν με εἰς τῇρ τέρτα μου μὲ τὰ παιδόπουλά μου,
γὰ στέκωμαι καὶ γὰ σκοπῶ της κόρης τὸ κουβοῦκλιν
265 καὶ τριγῆρον τοῦ ἡλιακοῦ τὰ ὀμμάτια μου γὰ βλέποντ.
Καὶ ὀκιάποτε ἡ παρεξαιρετὸς ἐβγαίνει ἐκ τὸ κουβοῦκλιν,
ἐμπρός της ὁ ἐνρονχόπουλος καὶ ὀπίσω κανχοποῦλα·
ἐκεῖνη ἐκράτει εἰς τὰ χέρια της τὸ ἔγραφα πιτιάκιν
καὶ τὸ βεργὶν τὸ πρωτινὸν γάχῃ ὁ ἐνρονχόπουλός της.
270 Ἐξέβηγ καὶ ἀπαρέκνυφεν ἡ κόρη ἀπὸ τὸν πέργον,
ἀνέβῃ καὶ ἐκατέβηκεν, ἐρωτοεσχματίσθην.

239. l. ἐπολήψεις. — 240: cf. E. 1363, N. 1213, P. 1339, S. I 219. — 244. l. ἀγερω-
τερεται — Après S. 248, il faut ajouter E. 1372 sq. (N. 1222 sq.). — 265. l. καὶ τὸν τριγῆρον
ἡλιακόν. — 266. l. ἡ παρὰξενος.

- ἀνέγνωσέ τῃ τῇ γραφῇ, εἶδε καὶ τὸν ἐντοῦχον,
καὶ ὅσα ἐλαμογέλασεν, πάλιν τὸν τοῦχον εἶδε,
καὶ τότε εἰς τὸν κοιτώνα τῆς ἐσέβηκεν ἀπέσω.
καὶ ὡς εἶδα πάλιν τὸ χαρτὶν γὰρ τὸ κρατῆ ἢ φουδοῦλα,
1400 ἄλλον πιττάκιον ἔγραψα, γίλε μου, καὶ ἄκουσέ το·
- „Πότε γὰρ περιεπάτησα κάστρον τῆς ψυχῆς μου μετὰ σένα;
τότε τὸν πέργον τῆς ἐμῆς γὰρ διάβηκες καρδιά,
καὶ γὰρ συγχροοεπερπάτησα, ἀγέρτσια, μετὰ σένα;
τότε τῆς πόρτας τῆς ἐμῆς ἐρωτικῆς καρδίας
f. 66 v. 1405 τὰ χέρια | σου γὰρ κλείδωσα κόρης γὰρ μὴ ἀνοῖξαι;
τότε γὰρ ἴγινον εἰς τῇ ἐμῇ ἐρωτικῆς καρδίας
ἐξουσίας τον γὰρ τῇ κρατῆ, γὰρ ἐθάρρυες εἰς ἡμέρας;
πρῶτον αἰχμαλωτίζομαι διὰ πόθον ἐδιζὼν σου,
παρὰ τὸ κάστρον τῆς ἐμῆς προδίδοται καρδίας
1410 καὶ πρὸς τὸν δῆμιον ἔρωτα, ὡραία, τὸν ἐδιζὼν σου.
καὶ ἀπὲ τὰ αἰχμαλωτίζομαι γὰρ εἴρω ἐλευθερία,
καὶ ἐβγήκα τὸ παρὰξενον ἂν αἰχμαλωτισόμην,
ἂν ἦτον ἀπὸ προαιρέσεως καὶ ἀπὸ θέλῃμά σου,
εἰ μὲ ἴστανέον σου γίνεται καὶ ἐγὼ εἶμαι πορτισμένος.
- 1415 ἀλλὰ θαρρῶ εἰς τὸν Ἐρωτα, ἐλπίζω εἰς τὸ ἄφενθόν τον,
τὸ εἶπερ οὐδὲν τὸ ψεύγεται, γὰρ τὸ πλερώσῃ ἔως ἔξω·
τὸ κάστρον τῆς καρδίας μου μόγη γὰρ τὸ ἰοτάξῃς,
ἀφεντικά γὰρ τὸ διαβῆς τὸν πέργον τῆς ψυχῆς μου
καὶ χρόνον τὸ ἐπιβούλεμα γὰρ λείψῃ ἀπὲ τὸν κόσμον,
- 1420 καὶ ὅσα πορῶ γὰρ τὰ χαρῶν, γὰρ μὴ ριζήσῃ ὁ φθόρος.”
Ἐγραψα, γίλε, τῇ γραφῇ καὶ δέξω τῇ γαῖτῃν
- καὶ πάλιν εἰς τὸν ἡλιακὸν τὸ ἐπέτασα τῆς κόρης,
γὰρ ἦτον ὡς τὸ πρόγευμα καὶ ἐξέβη ὁ ἐντοῦχος·
βλέπει, γινώσκει τῇ γραφῇ, γινώσκει τίτος ἔναι,
f. 67 r. 1425 σκέπτει, ἐκ τῇ | γῇ σιγῶναι τῇ καὶ σῆρτομα ἐμπαίρει

1397. l. ὡσὺν. — 1401. l. περιεπάτησας τὸ π. — *suppr.* μετὰ σένα. — 1402. l. καρδίας.
— 1403: S. 280 et N. ms. 1254 π. v. ὁμοιοποσότησις ἀφεντικὰ εἰς ἡμέρας (P. 1366: π. v.
συγχροοεπερπάτησις). — 1405. l. κλείδωσα. — l. κόρη? ou χορῆς? — l. ἀνοῖξαι. — 1406.
l. ἐρωτικῆν καρδίαν. — 1407. l. ἐξουσιότης γὰρ τ. κρατῆς. — 1409. παρὰ l. παρ' οὔ? —
1402. ἐβγ. l. οὐκ εἶχα. — 1414: μὲ = μοῖ; cf. E. 232. — Après E. 1414, il faut ajouter deux
vers = S. 291 sq. et P. 1376 sq. — 1416. οὐδὲν l. γὰρ μοῖ. — 1418 τὸ l. τὸν. — 1419.
καὶ χρ. l. τοῦ χρόνον.

ἀνέγνωσέν τῃ τῇ γραφῇ, εἶδεν πρὸς τὸν εὐνοῦχον.
ὥς ἂν ἐχαμογέλασεν. πάλιν τὸν τοῦχον εἶδεν,
καὶ ἀπέχει εἰς τὸν κοιτώνα τῆς ἐσέβηκεν ἀπέσω.
275 καὶ ὥς εἶδα πάλιν τὸ χαρτὶ γὰρ τὸ κρατῇ ἡ γουθοῦλα,
καὶ ἄλλον τιττάκιν ἔγραψα, φίλε μου, καὶ ἄκουσέ το·

(ἄλλον τιττάκιν καὶ γραφῇ Αἰζίδιον πρὸς τὴν κόρη)

„Πότε γὰρ ἐπεριεπάτησες τὸ κάστρον τῆς ψυχῆς μου;
πότε τὸν πύργον τῆς ἐμῆς καρδίας γὰρ ἐδιέβης, |
f. 70 r. 280 καὶ γὰρ ἰχθυοποδοπάτησες αὐθεντικὰ εἰς ἐμέρας;
πότε τὰς πόρτας τῆς ἐμῆς ἐρωτικῆς καρδίας
γὰρ χέρια σου γὰρ ἐκλείδωνται, ποσῶς γὰρ μὴ ἀνοίγουν;
πότε γὰρ ἐγίγουν εἰς ἐμὴν ἐρωτικὴν καρδίαν
ἐξουσιαστὴς γὰρ τῇ κρατῇ καὶ γὰρ θεωρῇ εἰς ἐσέρας;
285 παρ' οὗ ὅτι αἰχμαλωτίζομαι διὰ πόθον ἐδικόν σου.
παροῦ τὸ κάστρον τῆς ἐμῆς προδίδεται καρδίας
ἀπὸ τὸν δῆμιον ἔρωτα, ὥραία, τὸν ἐδικόν σου.

καὶ οὐκ εἶχα το παρᾶξενον ἂν τὸ αἰχμαλωτίζομαι.
ἂν ἦτον ἀπὸ προαιρέσεως καὶ ἀπὸ θελήματός σου,
290 ἂν ἐσταρέο σου γίγεται καὶ ἐγὼ εἶμαι πορτιωμένος
καὶ ὥς διὰ τῇ ἀγάτῃ σου ποιηλατοῦμαι τόσα,
καὶ ἔναι χωρὶς εἰδήσεως καὶ δίχα θελήματός σου.
ἀλλὰ θαρρῶ εἰς τὸν Ἐρωτα, ἐλπίζω εἰς τὸ ἀψευδές του,
τὸ εἶπερ γὰρ μὴ τὸ ψεύσεται, γὰρ τὸ πληρωσῇ ὥς ἔξω·
295 τὸ κάστρον τῆς καρδίας μου μόνη γὰρ τὸ ἐποτάξῃς,
καὶ αὐθεντικὰ γὰρ τὸ διαβῇς τὸν πύργον τῆς ψυχῆς μου,
τοῦ φθόρον τὸ ἐπιβούλευμα γὰρ λείψῃ ἀπὸ τῇ μέδῃ
καὶ ἀπὸ τὸ αἰχμαλωτίζομαι γὰρ λάβω ἐλευθερίαν,
καὶ ὅσα πορῶ γὰρ τὰ χαρῶ, γὰρ μὴ ριχῶ ὁ φθόρος.”

300 Ἐγραψα πάλιν τῇ γραφῇ, φίλε μου, καὶ ἔδιδά τῇ
ἀπάγω εἰς τῇ σαγίτῃ μου καὶ πάλιν ἐδόξενόα τῇ
ἀπάγω εἰς τὸ παρεύμενον τῆς κόρης τὸ κουβοῦκλον. |

f. 70 v. Καὶ γὰρ ἦτον ὥρα πρόγευμα καὶ ἐξέβη ὁ εὐνοῦχος,
βλέπει, γνωρίζει τῇ γραφῇ, ἐξέρει πόθεν ἔναι,

305 κρύπτει, ἐκ τῇ γῇ ἐπαίρει τῇ καὶ ὄντομα ἐμπαίρει

282. γὰ (χ.) l. τὰ. — 285. παρ' οὗ = N. 1259, P. 1371; E. 1408: πρῶτον. — 288. suppr. τὸ. — 288—293: cf. E. 1412—1415, P. 1374—1378, S. I 255—259 (N. manque). — 290. l. ἰσταρέο. — 292. l. θελήμα. — 298: voir E. 1411. — 299 = E. 1420. — N. 1268 ms.: φαρῶ (et non pas γαρῶ).

- ἀπέσω εἰς τὸν κοιτώναν τῆς τῆς παρωραίας κόρης,
καὶ ὡς ἔμαθα ἐκ τὸν ἄνθρωπον, φίλε, τὸν ἐδικόν μου,
τέτοια τῇ ἐδύττεγεν διὰ τὸ βεργὴν ἐξεῖρον·
„Ἰδες, Ῥοδάμνη δέσποινα, βασίλευσα χαρίτων,
1430 χαρτὴν ἡῖρα καὶ ἐκείτετο μέσα εἰς τὸν ἡλιαζόν σου,
καὶ τῇ γρασὴν οὐδὲν οἶδα, οὐδὲ ἀνέγνωσά τῃ.
καὶ ὁρμήνευσέ με τὸ λαλεῖ καὶ διὰ τίνας γράφει.”
Ἀπλώνει, ἐπαίρει τὸ χαρτί, ἔλυσεν τὸν δεσμόν του,
ἀνετράντισε, ἐβλέπει το, τὸ γράφει ἀναγνώσκει,
1435 καὶ ἀφοῦτις τὸ ἐλέγγωσεν ἐρηξεν τὸ πιττάκι,
καὶ ἐστέραξεν καὶ ὥσθιν ἐπετεστέραξεν καὶ λέγει τὸν ἐνροῦχο·
„Τὸ τίος εἶναι τὸ χαρτί καὶ διὰ τίνας γράφει,
f.67v. δοῦλε, οὐκ ἐγνωρίζω το, πλὴν | τοῦτο σῶς παραγγέλλω·
καρμὶα ἐκ τῆς βαγίτζες μου καὶ ἀπὸ τῆς ἐδικῆς μου
1440 γὰ εἶρω γὰ δέχεται γραφῶς καὶ ἀντιγραφῶς γὰ πέμπη,
ὡς ἐγνωρίζῃ ἀπ’ ἐμὲν γουργὸν ὁ θάνατός τῆς.”
Καὶ ὁ ἐνροῦχος πρὸς αὐτὴν ταῦτα τῇ ᾠλεῖ πάλη,
στέκεται καὶ ἀποκρίνεται τῇ κόρην μετὰ θάρρους·

„Ἄφης τὸ γὰ κακώρεσαι, Ῥοδάμνη, οὐδὲν τυχαῖα,
1445 ἄφης τὸ γὰ εἶσαι μαριζὴ κατὰ τοῦ πόθου τώρα,
ἄφης τὸ γὰ κακώρεσαι τῆς ἐρωτοπαθοῦντας,
φόβον μὴ ἐμπλάσῃς εἰς δεσμόν πάλε γὰρ τῆς ἀγάτης,
βλέπε μὴ ἐμπλάσῃς εἰς βυθὸν ἐρωτικὸν ἀπέσω,
μὴ σὲ γλογίσῃ πρόσεξον τοῦ πόθου τὸ καρμὶν.

1450 κῆμα τῆς ἀσκολήσεως καὶ ἡ βία του γὰ σὲ πρίξῃ·
καὶ τότε αὐτὸς ὅποῦ ἔπαθεν διὰ πόθου γὰ στυμπαώχῃς,
καὶ στυμπορεῖ τοὺς ἔφλεξεν ἡ γλόγα τῆς ἀγάτης,
τοὺς ἔθειρεν ἡ ἀσκόλησιν γὰ τοὺς στυπαποθάμῃ,
τοὺς ἐκαταδοξεύσασιν τὰ χέρια τῶν Ὀρώτων
1455 γὰ τοὺς διωροῦν τὰ μάτια σου, γὰ τοὺς πορῇ ἡ φυχὴ σου.”
Καὶ ἀφ’ οὔτου τῇ ἐδύττεγεν, ἀφῆκα τῇ καὶ ἐσέβῃ,
τοὺς λόγους τοὺς ἐλάλησε ὁ ἐνροῦχος γὰ φροστίξῃ·
ἐγὼ θε πάλλιν ἐξέβηκα καὶ ἐστάθην εἰς τῇ τέτα,
γὰ εἶμαι εἰς πόθου μέρεμα ἀπέσω ἐντυλμῆρος
f.67 bis r. 1460 καὶ ἐσχό | πουν ἐκ τὸν πόθου τῆς κόρης μὴ ἐπιτρέχω.

1434. l. ἀνετράντισε. — 1436. suppr. καὶ ἐστέραξεν. — 1438. suppr. σῶς. — 1446. τῶς
l. τοὺς. — 1447. πάλε γὰρ l. πολλῶς. — Après E. 1449, il faut ajouter S. 331 sq. (N. 1298
sq.; cf. P. 1403). — 1451. l. αὐτοὺς ὅποῦ ἔπαθεν — 1452. l. γὰ στυμπορῆς. — 1453. l.
ἀσκόλησιν. — στυπαποθάμῃς. — 1456. l. ἀφῆκε. — 1460. l. πόθου τῆς τῆς κ. — ἀποτρέχω.

- ἀπέσω εἰς τὸν κοιτώνα της τῆς ἐρωτικοκόρης,
καὶ ὡς ἔμαθα ἐκ τὸν ἄνθρωπον, γίλε, τὸν ἰδικὸν μου
τὸ τί τῇ ἐνεργετῆται διὰ τὸ βεργὶν ἐξεῖτο·
„Ἰδες, Ῥοδάμη θεοποιε, βασίλισσα χαρίτων,
310 χαριτίτῃν τὸ ἡῖρα εἰς τὸν ἡλιακὸν ὅτι ἐκεῖτο,
καὶ τί γὰρ γράφῃ οὐδὲν οἶδα, ἰδὲ καὶ ἀνέγνωσέ το,
καὶ ἐρμήνευσέ με τὰ λαλεῖ καὶ διὰ τίνας τὰ λέγει.”
Ἀπλώγει, ἐπαίρει τὸ χαρτίν, ἔλυσεν τὸν δεσμὸν τοῦ,
ἀποτεγλίσσει, βλέπει το, τὰ γράφει ἀναγινώσκει,
315 καὶ ἀφ’ ὅτου τὸ ἀπεπλήρωσεν ἔρρωσεν τὸ πιττάκι,
ὡς ἂν ἔπερεστέραξεν καὶ λέγει τὸν ἐνροῦχον·
„Τὸ τίνος ἔστι τὸ χαρτίν καὶ διὰ τίνας τὰ γράφει,
Βέταρε, οὐκ ἐγρωρίζω το, πλὴν τοῦτο ἐπιφωροῦμαι·
ὅποια ἐκ τὰς καρχίτζας μου καὶ ἀπὸ τὰς ἰδικὰς μου
320 εἰρῶ ὅτι δέχεται γραφὴν καὶ ἀντίγραφον γὰρ πέμπῃ,
ὡς ἐγρωρίζῃ ὅτι ἀπ’ ἐμὲν εἰς μίον ἐδατατώθῃ.”
Καὶ ὡς εἶδε τῇ ἀποκρίσιν μετὰ θυμοῦ τῆς κόρης,
στήκει καὶ ἀποκρίνεται, τοιαῦτα τῇ ἐνεργετῆται·
(ὁ ἐνροῦχος ἀποκρίνεται τῇ κορῇ μετὰ θυμοῦ)
325 „Ἄφες τὸ γὰρ θυμώρεσθαι, φορεδοῦλα μου, οὐδὲν ἀρμύζει,
ἄφες τὸ γὰρ εἶδαι μαριζὴ κατὰ τοῦ πόθου τόσα,
ἄφες τὸ γὰρ κακώρεσθαι τοὺς ἐρωτοποθοῦντας,
f.71r. φοροῦ μὴ ἐμπλέξῃς εἰς δεσμὸν | πολλὰκις τῆς ἀγάτης,
βλέπε μὴ ἔμπης εἰς τὸν βυθὸν ἀπέσω τῆς ἀγάτης,
330 μὴ σὲ γλολίω πρόδεξε τοῦ πόθου τὸ καμίνν,
βλέπε καλὰ μὴ ποτιωδῇς εἰς θάλασσας τοῦ πόθου,
πρόδεξε τῇ καρδίᾳ σου γὰρ μὴ τῇ παρθεσίῳ
κῆμα τῆς ἀσχολήσεως καὶ ἡ βία σου γὰρ σὲ πρίξῃ·
καὶ τότε ὅπου ἐπάθασιν διὰ πόθου ἂν ἐντέχῃ,
335 γὰρ στυποῦν τοὺς ἔφλεξεν ἡ γλώσσα τῆς ἀγάτης,
τοὺς ἔθειρεν ἡ ἀσχολήσις γὰρ τοὺς ἐνεργαποθυμώσους,
τοὺς ἐκατατοξέρεσθαι τὰ χέρια τῶν Ἐρώτων
γὰρ τοὺς θεωροῦν τὰ ὀμμάτια σου καὶ γὰρ πορῇ ἡ ψυχὴ σου.”
Καὶ ἀφ’ ὅτου τῇ ἐνεργετῆται, ἀφίγει τῇ καὶ ἐβγαίνει,
340 τοὺς λόγους τοὺς ἐλάλησεν ὁ ἐνροῦχος γὰρ φορτίξῃ·
ἐγὼ δὲ πάλιν ἐξέβηκα καὶ ἐστάθην πρὸς τῇ τέταρτῃ,
γὰρ εἶμαι εἰς πόθου μέριμνας ἀπέσω ἐντελιγμένος,
καὶ ἐσκόπουν ἐκ τὸν πόθου της τῆς κόρης μὴ ἀποτέχω.

308. 1. τὰ τέτοια τῇ ἐνεργετῆται. — 310: cf E. 1430. — N. 1278 ms.: χαριτίτῃν τὸ
ἡῖρα καὶ ἐκεῖτο etc. — 320. 1. γὰρ εἰρῶ. — 325. suppr. μου. — 333. σου 1. τοῦ. —
334. ἂν στυ. 1. γὰρ στυποῦν.

- καὶ ἅπλως μὲ ὄραν περισσῶς βλέπω τὸν εἰροῦχος,
καὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον τὸν ἐδικόν μου,
τοὺς δύο γὰρ παρὰσκέπτοντο καὶ γὰρ μὲ ἐκφύγον· „γράφε!“
ἐμεταστάθην ἀπεκεῖ καὶ ἐσέβην εἰς τὴν τέρτα,
1465 καὶ πάλιν, γύλε μου, ἔγραψα πιττάκι καὶ ἄκουσέ το·
- „Ἐρως μου, τὰς κακώσεις μου τὰς ἔπαθα εἰς τὸν κόσμον,
ἔχεις τα ἄν εἰδήσεις, γινώσκω οὐκ ἔλαθέ σε·
Ἐρως, τὰς ἐπόθεσας τὰς ἐν ὀρείῳ μου ἐποσκέθης
ὅλγες ἐγὼ ἐγινώσκω τας, τίποτες οὐκ ἔλαθά με·
1470 ἐδὼ διὰ τὴν ἐπόθεσιν καὶ ἐγὼ τὴν ἐδικήν σου
τόπον καὶ χώραν τὴν ἐμήν καὶ γῆν καὶ γονικά μου
f. 67 bis v. καὶ | κόσμον καὶ πατρίδα μου μόρος παρὰσκέπτης,
καὶ αἰχμάλωτος ἐγίγηκα ἐγὼ ἀπὲ τὰ γονικά μου,
ἔθρεκα διὰ τὸ ὄνειρον ἐγὼ τὸ μὲ ἀποσκέθης,
1475 καὶ δόχρονον ἐπάσχησα πιττάκις ἀναγιγνώσκοντες,
ἔπαθε πόρους γοβερούς καὶ ἀνάγκας ἐπεσκέθην,
ἔγθασα εἰς τόπον γλυκαῖο, τὸ μὲ εἶπεν ἐπίτηγά το·
πλὴν μετὰ τὴν ἀγαπάκησιν τὴν πολυαγάγητόν μου
ἠΐρηκα τὴν παρὰξενον, ἐξάμηνον ἐπάγω,
1480 ἐγράφασιν τὰ χέρια μου πιττάκι πρὸς τὴν κόρην,
καὶ ἐκεῖνη γὰρ μὴ δέχεται κατέναν ἀπ' ἐκεῖνα,
ἐδὼ ἐγκαλέσω τα, Ἐρως μου, σκόπησε τὰ σὲ λέγω·
ἄν γὰρ ἐδόξενσες καὶ αὐτῇ, τὴν δόξαμίν σου ὡς μάθω,
ὡς δέξεται πιττάκι μου, γραφή μου ὡς ἀναγνώσῃ,
1485 ὡς μάθῃ διὰ τὸν πόθον μου καὶ ἀντίσκηον ὡς πέψῃ,
εἰ δὲ καὶ μόνην ἔποιτες καρδιά μου γὰρ στενάζω,
καὶ ἐκεῖνη οὐκ ἐδόξενσες, μάθε, ἀδικῶς ἐμέγαρ,
καὶ τὴν ἀδιακρισίαν σου γὰρ τὴν γεμίσῃ ὁ κόσμος·”
Ἐγραψα, γύλε, τὴν γραφήν καὶ θέρω τὴν γαῖάνην,
1490 καὶ πάλιν εἰς τὸν ἡλιακὸν τὸ ἐδόξενσα τῆς κόρης·
ἐβγαίνει ὁ εἰροῦχος παρὰθεν καὶ βλέπει τὸ πιττάκι, |
f. 68 r. καὶ λέγει τὴν ὅτι· „Ἠΐρηκα πιττάκι, δέσποινά μου,”
καὶ λέγει· “Ὡς τὸ ἰδῶ, εἰροῦχε μου.” Αἶθει το τὴν Ῥοδάμην·
ἔλυσε μὲ τὰ χέρια τῆς τοῦ πιττακίου τὸ δέμα,
1495 στέκει καὶ ἀναγνώθει το καὶ λέγει τὸν εἰροῦχος·

1461. l. βλ. καὶ τὸν ε. — 1467. l. = N. 1317: ἔχεις τας ἐν εἰδήσει σου (cf. S. 351, P. 1411). — 1468. l. “E.. τὰς ἐποσκέσεις σου τὰς μὲ ὀνειρο-εποσκέθης. — 1470. l. ἐπόσκειν = S. et P. (N. 1320 a aussi ἐπόθειν). — 1472. l. παρὰσκέπτης. — 1474: S. 358, N. 1324 ἔθρεκα σ.τ.δ. εἰς πόρος (τοῦ πόθου) τὸν ἐμαυτὸν μου. P. 1418 ms ἔθρεκα διὰ τὸν ὄνειρον τὸν πόθον τὸν ἐδικόν μου. — 1476. l. ἔπαθα. — 1480. l. πιττάκι. — 1482. l. ἐγκαλῶ σὲ το. — 1486. l. στενάζῃ.

- καὶ ἀπλῶς μετὰ ὄραρ ὀλιγὴν βλέπω καὶ τὸν ἐνροῦχον.
 345 φίλε μου, καὶ τὸν ἄρθρωστον ἐξεῖρον τὸν ἐδιζὸν μου,
 τοὺς δύο γὰρ παρακέρουσιν καὶ γὰρ μὲ γρέφουσιν· „γράφει!”
 ἐμετεστιάθην ἀπεκεῖ καὶ ἐσέβην εἰς τὴν τέτταρ,
 καὶ πάλιν, φίλε μου, ἔγραψα καὶ ἄκουσε τὴν γραφὴν μου·
 (ἄλλη γραφὴ τοῦτοντος ἀεὶσθρον πολυτόνον)
- 350 „Ἐρως μου, τὰς κακώσεις μου τὰς ἔπαθα εἰς τὸν κόσμον,
 ἔχεις τὰς ὀφειλόμεναις μου, γρωφίζω, οὐκ ἔλαθέ σε· |
 f.71 v. Ἐρως, τὰς ἐποσχεόμεναις σου τὰς μὲ ὀφειρουποσχεόμεναις
 ὅλας ἐγὼ ἐγρωφίζω τας, τίποτα οὐκ ἔλαθέ με·
 ἐδὲ διὰ τὴν ἐπόσχεσθαι ἐγὼ τὴν ἐδιζὴν σου
 355 τόπον καὶ χώραν τὴν ἐμὴν καὶ γῆν καὶ γοιζά μου
 καὶ κόσμον καὶ πατρίδα μου νόμος παραιτήσασθαι,
 αἰχμαλωτίσθην δι’ ἐσὲν καὶ τὴν ἐπόσχεσθαι σου,
 ἔθηνκα διὰ τὸν ὀφειρον εἰς πόρτος τὸν ἐμαυτὸν μου,
 καὶ δόχρονον ἐπάσχωσα τιμωρίας ἀναριθμήτους,
- 360 ἔφθασα εἰς τόπον γλευασμοῦ, τὸ μὲ εἶπερ εἴρηκά το·
 πλὴν μετὰ τὴν ἀγαράκτησθαι τὴν πολυγραφηγημένην
 εἴρηκα τὴν ἀγέρωχον, καὶ ἔξωχρον ἐπάγω,
 καὶ γράφουσιν τὰ χέρια μου πιπτάκια καθ’ ἡμέραν,
 ἐκεῖνη γοῦν οὐ δέχεται καὶ ἐν ἀπὸ τὰ γράφω.
 365 καὶ ἰδοὺ ἐγκαλῶ σε το, Ἐρως μου, σκόπησε τὸ σε λέγω·
 εἰ μὲν ἐτόξενσες καὶ αὐτήν, ὥς ἐγρωφίσω τοῦτο,
 ὥς δέξεται πιπτάκι μου, γραφὴν μου ὥς ἀναγνώσθαι,
 ὥς μάθῃ διὰ τὸν πόθον μου καὶ ἀντίσθαι ὥς γράψῃ,
 ἄνθ’ καὶ τὴν καρδίαν μου ἔποιζες μόνην διὰ γὰρ λεπᾶται,
 370 καὶ ἐκεῖνην οὐκ ἐτόξενσες, μάθε ὅτι ἀδικεῖ με,
 καὶ τὴν ἀδικίαν σου γὰρ τὴν γεμίσω κόσμον.”
 Ἐγραψα πάλιν τὴν γραφὴν, ἔθηνκά τῃ καὶ ἐκεῖνην,
 καὶ πάλιν εἰς τὸν ἡλιαζὸν ἀπέτασα τῆς κόρης·
 ἐβγαίνει ὁ ἐνροῦχος παρενθὺς, βλέπει, ἡγνώρισέν τοι,
 375 καὶ πάλιν λέγει ὅτι· „Ἠῖρηκα, βασιλεύσα, πιπτάκι,” |
 f.72 r. καὶ λέγει· „Ἄς τὸ ἰδῶ, Βέταρε.” Ἰδὲ το τὴν φονθοῦλαν·
 ἔλυνσε μὲ τὰ χέρια τῆς τοῦ πιπτακίου τοῦ θέμαρ,
 στέκει καὶ ἀναγνώθει το καὶ λέγει τὸν ἐνροῦχον·

351. 1. ἔχεις τας ἐν ἐσέσθαι σου (= N. 1317) — 358. πόρτος 1. πόθον? voir E. 1474. —
 361. μετὰ 1. μὲ. — 369. 1. ἀνθ’ καὶ μόνην ἔπ. καρδίαν μου γὰρ λεπᾶται. — 371. 1. τὴν ἀδικασίαν.

„Ιός με και τὸ ἄλλον τὸ χαρτὴν τὸ ἡῆρες πρὸ τῆς ἄλλης.”
 Ἐβγάγει, δίδει τὸ χαρτὴν, ἔδεσε καὶ τὰ δύο,
 ἔνα δεσμὸν τὰ ἔδεσε, ὡς ξυαθα ἐξ ἰστέρον.
 δίδει τα τῆς βαγίτσας τῆς καὶ τέτοια τῇ ἐλάλει.

1500 (λόγους συνεσταλμένους τῆς κόρης λελημέρους)

„Ἀλλοίμορον τὸν ἄρθρωπον, τίς εἶναι οὐκ ἤξευρά του, τίς
 εἶναι οὐκ ἐγρωρίζω.
 πολλὰ εἶναι τὰ ἐκακοπάθισεν διὰ πόθου εἰς τὸν κόσμον,

ἔπαθες πόρους φοβεροὺς καὶ ἀνάγκας ὑπεστιάθην·

1505 μὰ τῇ ἀλήθειαν, ἤθελα τίς ἔναι γὰ τὸν οἶδα,
 καὶ διὰ τίταν τὰ πορεῖ καὶ γὰ τὸν ἐλυποῦμον·
 πολλὰς πικρίας ὑπέμεινεν δι' ἀγάπῃ ἢ ψυχῇ του.”
 Ἐθράξεν, ἡῆρες ἀφορμῇ ὁ ἐνροῦχος πρὸς τῇ κόρῃ,
 καὶ πάλι στέκει θαρρετὰ καὶ τέτοια τῇ ἐλάλει.

(ἰστορονοστήματα τοῦ ἐνροῦχου πρὸς τῇ κόρῃ) |

f. 68 v. 1510 „Φωνὴ τοὺς θλίβει ὁ καιρός, λέπει τοὺς γλέγει ὁ πόθος,
 συνεπτόει τοὺς ἐπίθραφεν ἢ ἀγάπῃ ἀπὸ θυμοῦ τῆς.
 ἰδὲ καὶ μάθε τὰς γραφάς, μάθε διὰ τίταν ἔνι·
 οὐκ ἔνι διὰ βαγίτσα σου, διὰ σέγαρ εἶν', κρυά μου·
 σκόπησε, δέσποινα καλή, τὸ ὄρειον τὸ ἐφαντάστῃς
 1515 καὶ διὰ τίταν σέλεγε, ἰδὲ το, σκόπησέ το.”

Ἦκονσεν τὸν ἐνροῦχον τῆς, στέκει καὶ ἀναστενάζει,
 τὰ δάκρυα τῆς ἐπύθισαν, λόγους θλημμένους εἶπεν·

„Ὡσὰν τὸν ἐκατεδόξενσεν ὁ πόθος τῆς ἀγάπῃς,
 καὶ ὥσων τὸν οὐκ ἐσήμεσεν ὁ κρημασμός ἐκεῖνος,
 1520 ἔζησε χρόνους ἔμφοστος καὶ ἡμέρας ἀροδέας·
 καὶ ἄλλοι τὸν ἐκατεδόξενσεν ὁ πόθος τῆς ἀγάπῃς,
 καὶ τὸν ἐκατεγλόγισεν ὁ κρημασμός ἐκεῖνος·

τοὺς χρόνους ὅσους ἔζησεν ἦσαν μὲ τῇ ὁδόνῃ.” |

f. 69 r. 1525 Καὶ ἀφ' ὅτου τῇ ἐδόντηγεν, ἢ κόρῃ ἐμεταστιάθην,
 καὶ ἀπέσω εἰς τὸν κοιτώναν τῆς ἐσέβηκε θλημμένῃ,
 εἰς τὸν βρθὸν γὰρ ἔπεσε τοῦ πόθου τοῦ λιβίστρου·
 καὶ ὡς εἶδεν ὁ ἐνρογχόπουλος τῇ κόρῃ ὅτι ἐθλίβῃ
 καὶ μετὰ δάκρυα ἐκίνησεν ὅπου εἶχε τὸν κοιτόνα,
 τὸν ἄρθρωπὸν μου ἐλάλησε, λέγει· „Συγγαίρομαί σου·
 1530 σνθλίβεται ἢ παράξενος τὸν πόθου τοῦ λιβίστρου,
 καὶ ὡς εἶδε καὶ τὸν ἔρωτα πολλὰ ἐψυχοπορέθῃ·

1501. suppr. τίς ἢ οὐκ ἔξ. του. — 1503. l. ἔπαθεν. — 1510. Φωνὴ l. πόρε. — καιρός
 l. κρημασμός. — 1518. l. ὥσων τὸν οὐκ ἐσήμεσεν.

- „Ιός με καὶ τὸ ἄλλον τὸ χαρτὶ τὸ εἶδες πρὸ τῆς ἄλλης.“
 380 Ἐβγάβει, δίδει τῇ καὶ αὐτό, σμίγει τα καὶ τὰ δύο,
 ἔνα θεομὸν τὰ ἐθέσωσεν, ὡς ἔμαθον ἑστέγον,
 δίδει τα τῇ καυχίτσαρ της, τοιαῦτα τῇ συνετρχαίρει·
 (λόγοι συνεταθεῖσιν τῆς κόρης λευκίμενοι)
 „Ἀλλοίμονος τὸν ἄνθρωπον, τίς ἔτι οὐκ ἐγρωρίζω,
 385 πολλὰ ἔτι τὰ ἐξακοπάθησεν εἰς τὸν κόσμον διὰ πόθον,
 πολλὰς πιχρίας ἐπέμεινεν δι' ἀγάπῃ ἢ ψυχῇ του,
 ἔπαθε πόρους φοβεροὺς καὶ ἀνάγκας ἐπεστιάθη,
 καὶ τὸ διὰ τίνας τὰ ποιεῖ φοβᾶται ὁμολογῆσαι·
 μὲ τῇ ἀλήθειαν, ἤθελα τίς ἔται γὰ τὸν οἶδα,
 390 καὶ διὰ τίνας τὰ ποιεῖ καὶ γὰ τὸν ἐνπορεύει.“
 Ἐδοξεν, ἡἷρον ἀγορεύει ὁ ἐνροῦχος εἰς τῇ κόρη,
 καὶ πάλιν στέζει θαρροτὰ καὶ οὕτως τῇ συνετρχαίρει·
 (ἱστοροῦνθέντι μετὰ ἐννοιαν πρὸς τῇ κόρη)
 „Πόρει τοὺς θλίβει ὁ κρεμασμός, λεποῦ τοὺς γλέγει ὁ πόθος,
 395 συνεπτόρει τοὺς ἐπίζαρεν ἢ ἀγάπῃ ἀπὸ θυμοῦ τῆς,
 ἰδὲ καὶ γόησε τὰς γραφάς, μάθε διὰ τίνας ἔται·
 οὐκ ἔτι διὰ καυχίτσαρ σου, διὰ σὲν ἔτι, κροῖ μου·
 σκόπησε, θεοποτεία μου, τὸ ὄρεον τὸ ἐγαρτάσθης, |
 f. 72 v. καὶ τὸ διὰ τίνας σὲ ἔλεγε ἰδὲ καὶ προόσεξέ το.“
 400 Ἀκουσε τὸν ἐνροῦχον της ἢ κόρη καὶ ἀνασπενάξει,
 τὰ δάκρυα της ἐπήθησαν, λόγους θλιμμένους εἶπε·
 „Ὡς ἂν τὸν οὐκ ἐτόξευσε τὸ τόξον τῆς ἀγάπης,
 ὡς ἂν τὸν οὐκ ἐσήμεσε ὁ κεραινὸς τοῦ πόθου,
 ἔζησε χρόνον ἔμφοστον καὶ ἀνόδους ἡμέρας·
 405 καὶ οὐαὶ τὸν ἐκατετόξενσε τὸ τόξον τῆς ἀγάπης,
 καὶ τὸν ἐκατεγλόγησε ὁ κεραινὸς τοῦ πόθου·
 τοὺς χρόνους ὅσους ἔζησε ἦσαν μὲ τῇ ὁδότη·“
 Καὶ ἀφότου τὸν ἐσέντεχε ἢ κόρη ἐμεταστιάθη,
 καὶ ἀπέσω εἰς τὸν κοιτόν της ἐσέβηκε θλιμμένη,
 410 γὰρ πνευμένη εἰς τὸν βυθὸν τοῦ πόθου τοῦ ἀβίστου·
 καὶ ὡς εἶδεν ὁ ἐνροῦχόπουλος τῇ κόρη λευκίμενη
 καὶ μετὰ πόρον ἐζήγησε ὅπου εἶχε τὸν κοιτόνα,
 τὸν ἄνθρωπον μου ἐλάλησε, λέγει· „Συχαίρομαί σε·
 συνεθλίβεται ἢ παρὰξενος τὸν πόθον τοῦ ἀβίστου,

πάλι ἀπόψέ προόδεξον καὶ ἄγωμε δὲ καὶ εἰπέ τον,
 γὰρ μὴ ἀφελήσῃ τὰς γραφάς· ἡ κόρη ὁφείλεται τας.”
 Παρέδραμεν τὸ διάστημα ἐξείκτις τῆς ἡμέρας,

- 1535 τὸ γέγγος ἀνεντρονίσσα καὶ βλέπω τώρα ὅτι
 ἐκ τὰ βουρία ἐπαρέκρυψεν καθάριον, ὅτι γὰρ λάμπη·

καὶ ἀπλῶς μετὰ ὧραν περισσῇ ἐξέβηγ ἡ φουδοῦλα,
 ὁμπρός της ὁ ἐντρονχόπουλος καὶ ὀπίσω οἱ δύο βαγίτζες
 τὸ γὰρ καλοφωτάζοντι τραγοῦθον ὡς δι’ ἐμέταρ,

- 1540 καὶ ἄκουσε τὸ τραγοῦθιμα, φίλε μου, τὸ ἐτραγονθοῦσα·
 (τῆς κόρης τῶς τοῦ ἄκουστος τραγονθιμα ἐκ τῶτον) |

f. 69v. „Ἄκουστος ἐκ τῆς χώρας του διὰ πόθον ὠραιωμένης
 αἰχμάλωτος ἐξέβηκεν καὶ μυριστραγγεῖται·

λαλεῖ ὁ στρατιώτης τὰ ποιεῖ καὶ ἡ κόρη τὰ μαρθάνει,

- 1545 καὶ πῶς τὸ εἶπερ οὐδὲν ἔχει καὶ σφάζει τον ὁ πόρος,
 στεροχωρεῖται, οὐκ ἵμπορεῖ, πρίγεται ἀπὲ τῆς λέπτης,
 καὶ ἀπὸ τῆς βίαις του τῆς πολλῇ τὸν Ἐρωταρ τὸ λέγει.”
 Καὶ ἀφοῦτον τὸν ἐτραγοῦθισα μετὰ ὧραν οἱ φουδοῦλες,

(πάλαι μετέτη καὶ τοῦ τοῦ ὁλοκροῦ Ἀβύσσου)

- 1550 καὶ ἐγὼ τὸν πέρνον γὰρ θεωρῶ, τὸν ἡ φουδοῦλα ἐπάτει,
 μόρος ἐμετακίρησα καὶ ἐσέβηγ εἰς τῆς τέτα,
 ἔπεσα εἰς τὸ κρεββάτι μου, τοῦ πόθου ἐντελμμένος,
 μόρος ὁ τοῦς μου γὰρ σκοπῇ καὶ τίνα γὰρ φροτίζῃ· |

f. 70r. „Πότε τὸ κέστρον γὰρ διαβῶ καὶ γ’ ἀνιπῶ τὸν πέρνον;

- 1555 πότε τῆς κόρης μήνυμα γὰρ δεξομαι γραφῇ της;
 πότε κρατήσου γέρια μου πιττάκι ἐδικὸν της;
 πότε γὰρ ἰδῶ κοιτῶρα της καὶ λόγια της ἀκοῶσω;
 πότε λαλήσῃς· „Λίβιστρε”, τὸ στόμα τῆς ὠραίας;
 πότε γὰρ πατήσω ἐνήφορα τῆς κόρης τὸ κουβοῦκλι;

- 1560 πότε κρατήσω χεῖρας της καὶ χεῖλι της φιλήσω;
 πότε γεμίσῃ τὸ στόμα μου γλυκύτητα ἀπ’ αὐτῆς;
 πότε τὸ κροσταλλόσαρκον τραχήλι τῆς ὠραίας
 περιπλακῶ ὡς ἑσθυμῶ, μυρισκαταφιλήσω;
 πότε εἰς ἄλλο σῶμα της τὰ χέρια της θάσει,

- 1565 ποθοχορηβατήσουσιν, τῆς ὅλην ψηλαφησῶ,

1536. ὅτι l. γὰρ. — 1545. l. εἰπερ. — 1548. τὸν l. τὸ. — Après E. 1548, il faut ajouter S. 433 (P. 1463; cf. N. 1395). — 1551. μόρος l. μόλις. — 1552. τοῦ π. ἐντ. l. ποθοεντελμ- μένος? (cf. S. 437 ποθοενοποσθλαμμένος, N. 1398 ποθοενοποσθλαμμένος). — 1553. τίνα l. τίτοι. — 1556. l. λαλήσῃ. — 1559. suppr. γὰρ. — 1564. ἄλλα l. ὅλα. — l. τὰ χ. μου γὰρ εἶσω. — 1565. l. ποθοχορηβατήσω την.

- 415 καὶ ἰδοὺ ἄγωμε καὶ προσέξῃς, ἰδέ τοι καὶ εἰπέ τοι.
 μὴ τὰς ἀφ' ἧς τὰς γραφὰς μὲ χέρια τοι γὰρ γράψῃ·"
 Παρόρραμεν τὸ διάστημα ἐκείνης τῆς ἡμέρας,
 εἶδα τὸν ἥλιον ὅτι ἔκλιπεν, ἐσίμωσεν ἡ ἐσπέρα,
 τὸ φέγγος ἀνεντρονίσθη καὶ εἶδα ὅτι φέγγει,
- 420 ἡ γύμνα ἔπεχόρησεν καὶ ἤλθεν ἡ ἡμέρα·
 καὶ ἀπλῶς μετὰ ὥραν περιῶδῃ ἐξέβηκε καὶ ἡ γονθοῦλα,
 ὁμπρὸς τῆς ὁ ἐντρονχόπουλος καὶ ὀπίσω καυχίτζες δύο
 καὶ ἐκαλοφωτίζαν τραπεῦσθαι ὡς δι' ἡμέρας, |
- f.73r. καὶ ἄκουσε τὸ τραγοῦθιμα, γίλε μου, τὸ ἐλαλοῦσαι·
 425 (τῆς κόρης πρὸς τὸν ἑταῖρον τραγοῦθιμα ἐκ ποθον)
 „Αἴγουρος ἐκ τῆς χώρας τοι διὰ πόθον ὠραιωμένης
 αἰγμάλωτος ἐξέβηκε καὶ μεριοτρεφεῖται·
 θέλει ὁ στρατιώτης τὰ ποιεῖ καὶ ἡ κόρη γὰρ τὰ μάθῃ,
 καὶ πῶς τὸ εἰπεῖν οὐδὲν ἔχει καὶ σφάζει τοι ὁ πόθος,
- 430 στεροχωρεῖται δευρατά, πρίγεται ἐκ τῆς λέπης,
 καὶ ἀπὸ τῆς βίαι τοι τῆς πολλῇ τὸν Ἔρωτα τὸ λέγει·"
 Καὶ ἀφ' ὅτου τὸ ἐτραγοῦθισαι μετὰ ὥραν αἱ γονθοῦλες,
 πάλιν εἰς τὸν κοιτόναι τῆς ἐσέβηκε ἀπέσω.
- (πάλιν Αἰγύπτιον θλιμμένον μελέτη μετὰ πόθον)
- 435 ἐγὼ δὲ τὸν πέφυγον ἔβλεπα ὅπου ἦτορ ἡ γονθοῦλα,
 μόλις ἔμετεκίνησα καὶ ἐσέβηκε εἰς τῆς τέταρτα,
 ἔπεσα εἰς τὸ κρεβάτι μου ποθοερωτοδοραμένος,
 μόρος μου ὁ τοῦς μου γὰρ σκοπῇ καὶ τοιαῦτα γὰρ φροντίζῃ·
 „Πότε τὸ κάστρον γὰρ διαβῶ καὶ γὰρ ἀναβῶ τὸν πέφυγον;
- 440 πότε τῆς κόρης μῆνυμα θέξομαι προσχαιρόν τῆς;
 πότε κρατήσω εἰς τὰ χέρια μου πιττάκι ἐδικόν τῆς;
 πότε λαλήσῃ· „Ἰβίστις“, τὸ στόμα τῆς ὠραίας;
 πότε γὰρ ἰδῶ κοιτόναι τῆς, λόγον τῆς πότε γὰρ ἀκούσω;
 πότε πατήσω ἐγγύθια τῆς κόρης τὸν κοιτόνα;
- 445 πότε κρατήσω χεῖρας τῆς καὶ χεῖλη τῆς φιλήσω
 f.73v. καὶ γεμισθῇ | γλυκέτηται τὸ στόμα μου ἀπ' ἐκείνης;
 πότε τὸ κρενδιαλλόδαρον τρέχιλον τῆς ὠραίας
 περιπλακῶ ὡς ἐπεθυμῶ, μεριοκαταφιλήσω;
 καὶ πότε εἰς τὸ ὄλον ὄψμαι τῆς τὰ χέρια μου ἀπλώσων,
- 450 ποδοχοροβατήσω τῆς, ὀλοαροψηλαφήσων,

415. l. πρόσξῃς. — 422. l. ὁ το καυχίτζες. — 435. suppr. δι. — 431: entre S. 438 et S. 439, le ms. a, en encre rouge: τότε τὸ κάστρον γὰρ διαβῶ; cf. S. 133. — 440. l. προσχαιρόν (= πρόσχαρον, cf. E. 1035). — 443. l. καὶ λόγον τῆς γὰρ ἐκ. — 450. l. -ψηλαφήσω.

- ὥς θέλω, ὥς ὀρέγομαι, ὁ πολυεπιτημέρος·
 πότε γὰρ πιάδουγ τὰ χέρια μου τὰ χεῖλη τὰ ὀδοῦτα·
 πότε γὰρ πιάδουγ τὰ χέρια μου τὸ ὀτόμαρ τῆς ὥραιας,
 ὥραιας τῆς παρμπλοῦμιστις καὶ πολυποθυιῆς μου,
 1570 καὶ ἴπχαρὸν τὸ ἴπεθυμῶν, κερθίσω ἐγὼ τὸ θέλω,
 καὶ βέβαιον γὰρ γίνεται τὸ ἔχω εἰς ἴπεθυμίαν·
 πότε γὰρ ἴβγῶ τὰ ὀόσζολα τὰ πάσχω καθ' ἡμέρας·"
 Καὶ μετὰ πόθον μέμενται τὰς τόσας καὶ τοσοῦτας |
 f. 70 v. ἀπὲ τὸ κλισίον ἐγθαῖον ἐξεῖρος ὁ ἐδικός μου,
 1575 ἐμπαίρει εἰς τὸν κοιτόνα μου καὶ λέγει με· „Κοιμᾶσαι·"
 Καὶ ἐγὼ τὸν περιπλέκομαι, θράσσω, κρατῶ, γιγῶ τον·
 ἐβγάνει ἀπὲ τὸν κόρυγον τον καὶ δίδει με πιττάζιν
 τὸ ἔγραψεν ὁ ἐντρούχος τῆς καὶ ἐξεῖρος ἔπειθε με,
 καὶ ἄκουσε τί εἶχεν τὸ χροτίν, γίλε μου, τοῦ ἐντρούχον·
 1580 „Ιοῦλος, ἀλλὰ ἀνεγνώριστος, ξέρος, ἀλλὰ ἐδικός σου,
 τὸν ἀκόρη οὐδὲν ἐστρεψες, οὐδὲ ὀμίλιθές τον,
 γράγει πιττάζιν, πέμπει σε, Ἀβιστρε γῆς τοπάροχης.
- καὶ διὰ τὸ ἀνεγνώριστον ἥμωνα πρὸς ἐσέγα
 διάκρισε τῇρ δοῦλωσιν τῇ σε κατεδογλώθην·
 1585 καὶ μάθε διὰ τὸν πόθον σου ἡ κόρη ἀναστεινάξει,
 f. 71 r. τῇρ ἀγάτηρ σου ἐπαρτέλαβε καὶ | πάσχει τὰ λυτᾶσαι,
 πλέον οἱ γονθοῦλες ἔχοντ το τοῦ γὰρ κειροδοξοῦσιν,
 καὶ τότε εἰς ἔρωται οὐ καταγοιζιθοῦσιν·
 καὶ ἀκόρη οὐ δυνγλίνεται, παρτέξερο μὴ τῷχης.
- 1590 καὶ γράφε, γράφε, Ἀβιστρε, γράφε, μηδὲν ὀκνήδης·
 ἔχει τὰ πιττάζια σου, μάθε, τὰ πρωτινά σου,
 κρατεῖ τα, ἀναγνώθει τα, βλέπει τα κάθε λίγο,
 τῇρ δίχροτον σου κέκωσιν ἀνιστορεῖ ἡ φρεγὴ τῆς·"
 Ἀνέγρωσά τῇρ τῇρ γραφῇ, πλὴρ ἐπαρηγορήθην,
 1595 τὸν ἄνθρωπον μου ἐλάλησα πάλε ἐπαρηγορήθην,
 τὸ πῶς ἐκατενόθωσεν τοῦ ἐντρούχον τῇρ γιγίαν,
 καὶ εἶπε με· „Τώρα δώπασε, σπονδάσω γὰρ ἐπαγαίρω,
 καὶ παρμπρὸς γὰρ σοῦ τὸ ἴπῳ καὶ μὴ μοῦ τ' ἀναγκάδης·
 πλὴρ τώρα ποῖσε τῇρ γραφῇ καὶ ἐστ' πρὸς τὸν ἐντρούχον·"

1567 sq.: suppr. γὰρ. — 1573. l. πολυποθυμίας. — 1577. ms. ἐβγάνει? (pas très clair). — 1581. οὐδὲν l. οὐκ. — Après E. 1582, il manque un vers = S. 464 (N. 1426, P. 1482). — 1583. l. καὶ μὴ διὰ το ἔ. το ἴπον ὥς π. ἐ. — Après E. 1586, il y a deux vers dans N.: voir l'annotation de S. 465. — 1586. τῇρ l. καὶ. — 1587. πλέον l. πλὴρ. — 1588. l. εἰς τον ἔ. οὐδὲν κατεγοιζοῦσιν? — 1589. l. ἐκ. ἐν οὐ ὁ. — 1591. l. ἔχει τα τὰ τ. — 1592. l. κατελογον. — 1594. πλὴρ: S. 476 οὐκ. N. 1438 περ. — 1595. l. πάλε γὰρ μὴ σποντάζην.

- καὶ ἐπιχαρῶ τὸ ἐπιθυμῶ, κερδίσω το τὸ θέλω·
 βέβαιον γὰ γένηται καὶ τότε γὰ τὸ ἐντυχίσω,
 καὶ γὰ ἀπέβρω τὰ δύσκολα τὰ πάσχω καθ' ἐκείνη·"
 Καὶ μὲ τὰς ποδομέριμνας τὰς τίτιας καὶ τὰς τόσας
 455 ἀπὸ τὸ κάστρον ἔφθασεν ἐκεῖνος ὁ ἰδιὸς μου,
 ἐμπαίγει εἰς τὸν κοιτώναν μου καὶ λέγει με· „Κοιμᾶσαι·"
 [1]ἔγω τοι· „Ὁχι," θρόνῳ τοι, πάλιν καταγιλῶ τοι·
 ἐβγαίνει ἀπὸ τὸν κόλπον τοι καὶ δίδει με πιττάκι
 τὸ ἔγραψεν ὁ εὐνορχόπουλος ἐκεῖνος καὶ ἔδωκέ με,
 460 καὶ ἄκουσε τί εἶχεν ἡ γραφή, γίλε μου, τοῦ εὐνορχοι·
 „Ιουδὸς σου ἀνεγνώριστος, ξένος, ἀλλ' ἐδικὸς σου,
 τὸν ἀκομῇ οὐκ ἐγνώρισες, οὐδὲ συντέτυχες τοι,
 γραφὴν πιττάκι πέμπω σε, Ἀβιστρος γῆς τοπαρχα,
 γὰ μάθης τέως ἐκ τῆς γραφῆς ὅτι δουλώνομαι σε·
 465 καὶ μὴ διὰ τὸ ἀνεγνώριστος τὸ ἐμὸν ὡς πρὸς σενα,
 καὶ διάκριτε τῆς δουλώσει τῆς σε κατεδουλώθη·
 καὶ μάθε διὰ τὸν πόθον σου καὶ ἡ κόρη ἀναστενάξει,
 καὶ ἀγάπην σου ἐπαφάλαβεν καὶ πάσχει εἰς τὸ λυπεῖσθαι.
 f.74r. πλὴν αἱ φθοεῖς ἔχοντ το | ἵνα κερδοξοῦσιν.
- 470 ἀλλ' ἂν οὐκ συγκλίγεται μὴ τὸ ἔχῃς ὅτι οὐ ποθεῖ σε·
 ἔχει το τὸ κερδοξορ τῆς ἡλιογεννημένης.
 καὶ γράφε, γράφε, Ἀβιστρος, γράφε, μηδὲν ἀκρίβης·
 κρατεῖ γὰρ τὰ πιττάκια, μάθε, τὰ πρωτιὰ σου,
 κρατεῖ καὶ ἀναγινώσκει τα, βλέπει τα κατὰ λόγον,
 475 [τ]ῆς δόχουρόν σου κάκωσιν ἀνιστορεῖ ἡ ψυχὴ της·"
 Ἀνέγνωσά τῃς τῆς γραφῆς, ὡς ἂν ἐπαρηγορηθῇ,
 τὸν ἄνθρωπόν μου ἐλέλισα πάλε γὰ μὲ συντέχῃ,
 τὸ πῶς ἐκατενόθωσε τοῦ εὐνορχοι τῆς γίλιας,
 καὶ εἶπε με· „Τώρα σόπασε, σπονθάξω γὰ ἐπαγαίρω,
 480 καὶ παρειαπρὸς γὰ σε τὸ ἄδ, τώρα μὴ μὲ ἀναγκάσῃς·
 πλὴν τώρα γράψε ἀντιγραφὴν καὶ σὲ πρὸς τὸν εὐνορχοι·"

452. l. καὶ β. γὰ γ. ποτε. — 453: N 1415 ms.: ἀναπαύω. — 454: N. 1416 ms.:
 τοσοῦτος. — 461: N. 1423 ms.: ἀνεγνώριστος. — 465. l. εἶσα. — Après S. 465, il y a deux
 vers dans N. (1428 sq.): mais E. = S. — 470. ἀλλ' l. ἐκόμῃ. — suppr. το (cf. E. 1589).

- 1600 Ἐκατῆα καὶ ἔγραψα λοιπὸν καὶ ἔγὼ πρὸς τὸν εὐτροῦχον,
καὶ ἄκουσον τοῦ πιπτακίου μου τὰ ἔγραψα τοῦ εὐτροῦχου.

- „Παραγορία μου τῆς φυχῆς, ἐκάρθαι τῆς ζωῆς μου,
ἀναπλοκῆς μου κρημασμε καὶ ὀνύθει μοι πόθει,
μάθει τὰ πιπραίνομαι, γνῶσις τὰ λυποῦμαι,
1605 ἐλέησε τὰ θλίβομαι, καὶ παραγορίσέ με,
ῥίξει τὸ κειρόδοξον, ἄφης τὸ ἐπαρμένο. |
f.71 v. ἰδὲ τὸ θαυματοῦμαι, καὶ πόρεσε δι' ἡμέραν·
πρίνομαι ἀπέσω εἰς τὸν βυθὸν τοῦ πόθου τοῦ ἐδιζοῦ σου,
κῆμα μὲ γέρει καὶ θέρομαι ἀπαρηγορησίας,
1610 πετῶ με κάτω εἰς ἄβυσσος τῆς ποθοσφελπισίας.
κάθιδε, ἀντιστόρησε πόρους τοὺς ἀντιστάθην,
πόσας πιπρίας ὑπέμεινα καὶ ἀνάγκας ὑπεστάθην
τοῦτο τὸν χρόνον δι' ἑσέν, διὰ τῆς ἡσυχολογίας σου·
καὶ ἂν εἶσαι ἀγάτης γέννημα καὶ τῆς αἰτήσεως προῦμα,
1615 σὺνθλιψε εἰς τὰ θλίβομαι, στυπώσῃς εἰς τὰ πάσχω,
τὰ χέρια σου ὡς κρατήσουρε πιπτάειν ἐδιζόν μου,
ἀνάγνωση το ἀπὸ φυχῆς καὶ ἀντίσηχον μὲ πέψε,
ὡς θέξομαι πιπτάειν σου καὶ ὡς ἰδῶ τὰ γνῶματα σου,
καὶ τὸ μὲ πρίγει τίβοτες τὰ τὸ περιαναδέγω.
1620 πολλὰ ἴδαν τὰ ἐκακοπάθεισεν δι' ἑσέν ἡ καρδία μου,

1601: ce *πιπτάειν* manque ici comme dans P.; voir S. 484—499, N. 1445—1463. —
1602: P. 1492 *ἐκκαρθιαζὴ ζωῆς μου*. — 1603. l. *ἀναπλοκῆς μου*, *κρημασμέ*. — *ἐνύθει*.
— 1604. l. *μ. τα τὸ π.* — 1606. l. *ῥ. το το z.* — 1609. l. *z. μὲ θέρει φοβερόν τῆς*
ἀποχωρησίας (S. 506, N. 1470). — 1611. l. *ἀντιστόρησε*. — 1614. l. *αἰσχύσεως*; cf. S. 511.
— 1618. *suppr. τὸ*.

Ἐκάθισα καὶ ἀντιπύτταρον τοὺς λόγους ὅπερ εἶχεν·

(ἄλλη γράφη ἀντίπυτον πέμψω πρὸς τὸν ἐντολῶν)

485 „Φίλε μου, τὸν οὐκ ἐγνώρισα, δοῦλε μου, τὸν οὐκ οἶδα,
τὴν δοῦλόν σου ἐξαριθρῶ, μετριοξενίζομαι τῇ,
πὼς ἄνθρωπος ἀγνώριστος τὸν οὐ συνεκάλυψες
ἐπεθουλώθης εἰς αὐτὸν καὶ τόσα ἐπόθεισές τοι.

καὶ ἐκ τούτου τῆς παιδείσεως τὸ ἀκέραιον ἐγνώριζω,
καὶ τὸ εἰς ἐμέ σου ἐνδιάκρινον καὶ τὸ ἐντολῆτόν σου·
490 καὶ ἐπεὶ οὐδὲν μὲ ἠγνώριζες καὶ τὴν φιλίαν μου θέλεις
καὶ τῆς δουλώσεως τὸν θεσμόν θέλεις τὸν ἰδικόν μου,
ἐλπίσω ἂν φθάσῃς τὴν ἐμὴν φιλίαν ἐὰν ἐγνώρισῃς,

f.74v. ἀδιώταστος | ἐὰν γερῇς τῆς ζωῆς σου τὰς ἡμέρας.”

ἴδω τοι, φίλε, τὴν γράφην καὶ ἀγίνω τοι καὶ μισοῦμαι,
495 καὶ πάλιν ἐσκόπον μοι μοι καὶ ὁ τοῦ μοι ἐπιχοπῆτον
τὸ τί ἐὰν γράψω εἰς τὴν γράφην τῆς ἡλιογεννημένης,
καὶ ἔκρινε τί τὴν ἔγραψα, φίλε μου, τὴν Ῥοδάμην·

(ἕτερον ἀντιπύτταρον ἀβύσσον πρὸς τὴν κόριν)

500 „Παρηγορία μου τῆς ψυχῆς, ἐγκάρδιον μου ἐρωτῆτον,
ἀναπλοξέ μου κορμασμέ, καὶ ἐρήθορε τοῦ πόθου,
μάθε τα τὰ πικραίνομαι, γνῶρισε τὰ λεπτοῦμαι,
ἐλέησόν με εἰς τὰ θλίβομαι, παρηγορήθησέ με,
ῥήψε το τὸ κερκόδοξον, ἄφες τὸ ἐπιχομένον,
[i]θὲ τὰ θανατόνομαι, καὶ πόρεσε εἰς ἐμένα·

505 πρίνομαι ἀπέσω εἰς τὸν βροχὸν τοῦ πόθου τοῦ ἰδικοῦ σου,
κῆμα μὲ θέρει φοβερόν τῆς ἀποχωρησίας,
πετᾷ με κάτω εἰς τὴν ἄβυσσόν τῆς ποθοαελτισίας,
καὶ κάθισε καὶ ἀρεστότησε τὸ τί ἐποιήλατίθην,
πόσας πικρίας ἐπέμεινα καὶ ἀνάγκας ἐπεδοτάθην·

510 καὶ ἂν εἶδαι ἀγάπης γέννημα καὶ παίδευσις χαρίτων,
ἂν εἶδαι πόθον ἀγαθοῦ καὶ τῆς αἰτίσεως προῦμα,
συνθλίβεις με εἰς τὰ θλίβομαι, στυπτόμεσε εἰς τὰ πένχω,
τὰ χέρια σου ὡς κρατήσωδιν πιττάκιν ἰδικόν μου,
ἀνάγρωσέ το ἀπὸ ψυχῆς καὶ ἀντίπυτον μὲ γράψε,
515 ὡς θέξομαι πιττάκιν σου καὶ ὡς ἴδω γράμματά σου,
καὶ τὸ μὲ πρίγει τίποτε ὡς περιερασιάνω. |

f.75r. πολλὰ ἐκακώθην ὅθι δὲ οὐκ ἦ καρδία μου, πίστεψέ με,

482. l. κάθισα καὶ ἀ. ἔγραψα πρὸς ἐκείνον | καὶ ἔκρινε τὸ ἀντιπύτταρον τοὺς λόγους οὓς πικραίνω (cf. E. 1600 sq., N. 1444 sq.). — 486. l. οὐκ ἐσυνέκαλυσες. — 489. l. ἐντολῆτον. — 493. l. ἀδιώταστος μου ἐὰν. — suppr. τῆς. — 495: N. 1459 ms. ἐπιχοπῆτον. — 500. l. ἐρήθορέ μου πόθου. — 507. suppr. τὴν. — 511. l. ἀσώθιστος? (cf. E. 1614). — 512. l. στυπτόμεσε. — 515: N. 1480 ms. πιττάκιν.

- γέμει ἡ καρδιά μου στυγερῶς γοιμέρια φορτωμένῃ,
 βορρὴν ἀκαταρήρητον βασιάζει τὰς ὁδούς·
 καὶ ἀκόμῃ οὐκ ἐξέπεσες ἀπὲ τὸ ἀγέρωχόν σου,
 ἐγὼ ἀπ' ἐδῶ φοιτέρομαι καὶ εἰς ἄβηρ κατεβαίνω.”
- 1625 Ἰκονῶς, γίλε, τῇρ γραφῇρ, μάθε καὶ πάλιν ἄλλῃρ.
 τῇρ ἔγραψα ἄφ' οὗ τῇρ ἐδόξενσα τῇρ ἄλλῃρ πρὸς τῇρ κόρηρ.
- f.72r. (τέλει ἐπὶ ὁμοῦ γραφῇ Δε|βόρρον πρὸς τῇρ κόρηρ)
 „Γέγονα πέτρα σταλαγμὸν σπυγρᾶζει γὰ σταλάζῃ,
 οἷος ἔναι ὁ σταλαγμὸς καὶ οἷον εἶν' τὸ λιθάριον,
 1630 τὸ καὶ ὀλίγον ὀλίγον τρυπᾷ τὸ τὸ λιθάριον,
 ἐκ τοῦ θαρμυῶ πρὸς τὸν θαρμὸν τὸν εἶχε παρετότες,
 καὶ εἶχα ἐτόττο θαυμαστὸ καὶ περιεθαύμαζα τὸ
 πῶς τὸ λιθάριον θένεται φερὸν γὰ τὸ τρυπήσῃ·
 καὶ λέγω ἀπὲ τοῦ πράγματος τὰ λέγοντ ἀπιστῶ τα,
 1635 καὶ οὐκ ἔχω το ὅτι ὁ σταλαγμὸς τρυπᾷ τὸ τὸ λιθάριον,
 διότι ἀπὸ σταλαγμοῦ λιθάριον ἐτρυνᾶτον,
 ὁ σταλαγμὸς τοῦ πόθου μου τῇρ πέτραρ τῆς ψυχῆς μου
 χάροβαλο γὰ τῇρ ἔποικεν ἄφ' οὗ τῇρ καταθέρει,
 ὅποῦ ἔχει ἀντὶ σταλάγματος πιπτάκια μου τὰς σοῦ τας,
 1640 γραφάς μου παρεξάρετας, λόγους ἐρωτικούς μου,
 ὅποῦ νομίζω ἂν ἔπεσαν τὰ λόγια τῶν γραφῶν μου
 εἰς πέτραν, γὰ ἦσαν περατὲς οἱ ῥίζες τῆς εἰς ἄβηρ,
 γὰ ἐξαναπαύσθηρ ἀπεκεῖ, γὰ ἐστάθηρ τὸ πιπτάκιον,
 καὶ ὅσα καὶ ἂν ἦτον ἄψυχος εἰς τοῦτ γὰ ἐμεταθλίβῃ.
- 1645 λοιπὸν, ἄφ' οὗ ὁ στεναγμὸς οὐκ ἔχει τὸ λιθάριον
 καὶ ὅποῦ τὸ λέγοντ ψεύγονται ὅτι τρυπᾶται ἡ πέτρα.
- f.72v. γιζάει ἡ καρδιά τῆς | ἐθίκης τὸν στεναγμὸν τῆς πέτρας
 καὶ ἀπὲ τοῦ τῆρ ἀμνησμεῖ ὁ πόθος τῆς ψυχῆς μου
 καὶ ἀδυνατεῖ εἰς τὸν σταλαγμὸν καὶ τῆς καρδίας μου πάλε.
- 1650 τοῦτο λοιπὸν ἐπόμενε γὰ σὲ παρακαλέσω,
 τοὺς πόθους τῆς καρδίας μου γὰ σὲ τὸ ἐγκαλέσω·
 ἐπέμεινε εἰς διάκρισιν τοῦ πόθου σου, Ῥοδάμνη,
 καὶ τὸ φορικτὸν τὸ διάθετον τῆς ἐθίκης σου γρώμης.”
- Ἐμαθες, εἶδες, ἤκουσες καὶ τοῦτον τὸ πιπτάκιον,
 1655 τοῦτο τὸ τῇρ ἀπέσπειλα μετὰ καρδιοκρισίας·
 ἔκονσε πάλιν τί ἔποικεν ἡ κόρη μὲ τὸ θυῶμα
 καὶ πῶς τὸ ἐπαρεθέχθηκεν ἐκείνον τὸ πιπτάκιον.

1622. l. ἀκαταρήρητον. — 1623. l. γ. ἀκ. ἐν οὐκ. — 1625. l. ἤκουσες. — 1628. l. λέγοντ
 εἰς πέτρα ἐν σταλαγμῷς — 1631. l. ἐκ τοῦ κροῦ τὸν σταλαγμὸν τὸν ἔχει ἀπαραιτήτως
 (S. 526). — 1636 l. διότι ἐν αὐτῷ α. — 1637. (ψυχ) μου l. (ψ.) σου. — 1639. l. τοσοῦτα.
 — 1644? cf. S. 538. — 1645. l. ὁ σταλαγμὸς. — 1645—1650: voir S. 539—544. —
 1653. l. καὶ τὸ ἐνδιακριτόν.

[γ]έμει ἡ καρδιά μου σφυροῦς γοιμῶνα φορομένη,
βοῦν ἐκατατήρητον βασιτάξει τῆς ὁδότης·

- 520 καὶ ἂν ἀκομή οὐ μετασταθῇς ἐκ τὸ ἀγέροχόν σου,
ἦδη ἀπ' ἐδὴ φορέομαι καὶ εἰς ἄθην ἐπαγαίνομ·
Ἦκουσες, γίλε μου, γραφήν, μάθε καὶ πάλιν ἄλλην·

(ἄλλη γραφήν ἐπόθειον Ἀριστοφάνους πρὸς τὴν κορίν)

- 525 Ἄγουν εἰς πέτραν σταλαγμὸς σφραγίσῃ γὰ σταλάξῃ,
καὶ οἷος ἐν ὁ σταλαγμὸς καὶ οἷον τὸ λιθάριον,

- ἐκ τοῦ φοροῦ τὸν σταλαγμὸν τὸν ἔχει ἀπαραιτήτως,
καὶ εἶχε τοῦτο φοβερόν καὶ πάντα ἐθαύμαζα το
πῶς τὸ λιθάριον θένεται ὁ σταλαγμὸς τρυπήσει·
καὶ ὥς βλέπω ἀπὸ τοῦ πράγματος τὸ ἔλεγον ἀπιστῶ το
530 καὶ οὐκ ἔχω ὅτι ὁ σταλαγμὸς τρυπᾷ το τὸ λιθάριον,

ὁ σταλαγμὸς τοῦ πόθου μου τὴν πέτραν τῆς ψυχῆς σου
χέουραλον γὰ τὴν ἔποικεν ἀπὸτα τὴν προσδόξει,
ὅπου ἔχει ἀπὸ σταλάγματος πιττάκια τοσοῦτα,

- γραφάς μου παρξάμετας, λόγους ἐρωτιζοὺς μου,
535 ὅτι νομίζω, ἂν ἔπιδαν τὰ λόγια τῆς γραφῆς μου
εἰς πέτραν, γὰ εἶναι ῥιζωτοὶ οἱ ῥίζες τῆς εἰς ἄθην,
γὰ ἐξαρεσπάσθην ἀπεκεί, γὰ ἐστάθην τὸ πιττάκιον,
καὶ ὅσα γὰ ἦτον ἄψυχος εἰς τοῦ γὰ μετεβλήθην,
λοιπὸν ἀπέρη ὁ σταλαγμὸς ἀμυχαρεῖ τῆς πέτρας,

- f. 75 v. 540 οὐκ ἔχει γ' οἷον τὸ λαλοῦν. | φερόσεται εἰς τὰ λέγονν,
ριζᾷ καρδιά τῆς ἡθοῦς τὸν στερεωμὸν τοῦ λίθου
καὶ ἀπὸ τοῦ γὰ ἀμυχαρεῖ καὶ ἡ δοξὸς τῆς ψυχῆς μου
καὶ ἀθροεῖται εἰς τὸν σταλαγμὸν καὶ τῆς καρδίας μου ἡ βρόγος,

- τοῦτο λοιπὸν ἀπέμεινε τὸ γὰ σὲ παρακαλέσω,
545 τὰς θλίψεις τῆς καρδίας μου γὰ σὲ τὰς ἐγγαλέσω·
καὶ ἀπέμεινε ἡ διάκρισις τοῦ πόθου σου, φορδοῖλα,
καὶ τὸ ἐνδιόχρητο ἄθετον τῆς ἰδιότης σου γνῶμης·

Ἦμαθες, εἶδες, Ἦκουσες καὶ τοῦτο τὸ πιττάκιον,
τοῦτο τὸ τὴν ἀπέστειλα μετὰ καρδιοβραδείας·

- 550 ἄκουσε πάλιν τί ἔγραψεν ἡ κόρη πρὸς ἑμέαν
καὶ πῶς τὸ ἐπαρεδέξατο ἐκεῖνο τὸ πιττάκιον,

524 l. εἰς πῖτρα ἢν στ. — Après S. 525, il manque un vers = E 1630 — 529. ἰλιγόν
l. λέγονν. — 533. ἐπο l. ἐπὶ. — 536. εἶρα l. ἔρα. — 538. l. ὅσα — 541—544: cf.
E. 1647—1650. — 541. ἔδορς, l. ἔρα. — 546 l. ἐπὶ μαντὶ εἰς διάκρισιν. — 547. l.
ἐνδιόχρητόθετον.

- "Εὖρα τὸ πιττάκι μου πάλε μὲ τὴν σαγίτταν
 καὶ πάλε εἰς τὸν ἡλιακὸν τὸ ἐπέτασα τῆς κόρης,
 1660 καὶ ἐγὼ πάντα ἐπρόδεχα τὸ τίς τὸ θέλει ἐπάρει·
 ἐδιέβην ὥρα περισσῇ, ἐξεβήκεν ὁ κόρη,
 βλέπει, γρῳρίζει τὴν γραφὴν, μόνη τῆς ἐπῆρεν,
 ἔλυνε ταῦτα τὸν δεσμὸν καὶ ἄφθις τὸ ἀπεινλίσσει,
 ἐστάθη καὶ ἀγαγῶθει το, βλέπει το ἄνω καίτω,
 1665 κρᾶζει τὸν ἐνροχόπουλον καὶ τέτοια τὸν σεντεχαίνει·
 (ἐπέστειλεν εἰς ἔφοιαν ἡ κόρη τοῦ Αἰζώστον,
 καὶ σεντεχαίνει θλιβὼς τὸν ἐνροχόπουλον τῆς) |
 f.73r. „Παρὼς τὴν βίαν του βλέπετε τῆν, τὸ τί μὲ σεντεχαίνει,
 καὶ εἰς ποῖον βυθὸν μὲ ἐσέβασαν οἱ λόγοι σου τοῦ πόθου;
 1670 πόσον καιρὸν ἐκράτουντα καὶ οὐθὲν σὲ ἐργαίουν,
 πόσον κρεμνὸν μὲ ἐγκρέμισαν τὰ ρουθετήματά σου,
 καὶ εἰς τόπον ποῖον μὲ ἐπέθειρες ἀπέσω τῆς ἀγάτης!
 ἡῖρα πάλιν, ἡῖξενρε, πιττάκιν ἄλλον ἔνα,
 ὀνειδιζομένους εἶχε γράμματα καὶ σεντεπτόρεσά του,
 1675 γράμματα μετὰ στεναγμούς, καρθία σεντετρομμένῃ,
 καὶ ἄκουσε τί ἔρι τὸ λαλεῖ, δοῦλε μου, τὸ πιττάκι.”
 Ἀνέγνωσέ τῆν τὴν γραφὴν καὶ λέγει τῆν ὁ ἐνροχός·
 „Καὶ σὲ ἀπ' ἐδὼ σενγλίθισε, ὥριζε τὸ ἀγερῶχόν σου,
 καὶ γράψε καὶ σὲ ἀντίγραμμαν καὶ παρηγόρησέ του,
 1680 πόρεσε τὰς κακώσεις του τὰς ἔπαθεν δι' ἐσέναν, |
 f.73v. τοῦ χρόνον του τοῖς γρῳεμοῖς, τοῖς παρεπικρασμοῖς του·
 κάθισε, ἡ παρεύγερος, καὶ παραγλέκαρέ του.”
 Ἀκουσε τὸν ἐνροχόν τῆς ἡ κόρη καὶ ἀναστενάξει,
 αὐτὴ καὶ μόνη καὶ μόνη ἐλάλησεν ὡς πρὸς τὸν ἡαντόν τῆς,
 1685 τὰ δάκρυα τῆς ἐπύθισαν, λόγους θλιμμένους εἶπε·
 „Σενγλίθισε, ἄκλιτε φυχῆς, τράχηλε ἡέρωχέ μου,
 σκέψε εἰς τοῦ πόθου τὸν δεσμὸν, ἡδη στενοχωρίζει,”
 καὶ ἀπὲ τὸ τί ἐγράψαντα τὰ χέρια τῆς πιττάκιν
 καὶ εἰς ἑμὲν τὸ ἀπέταξεν, καὶ ἄκουσε τί ἐλαλοῦσαν·
 1690 „Στριγγίσα εἰς τὸν οὐρανόν, ἐλάλουν εἰς τὰ νέφη,
 εἰς γῆν κατεμαρτέρουν το καὶ εἰς ἄεραν ἔλεγά το,
 πότε εἰς πόθου τὸν δεσμὸν τραχήλι μου σενγλίνω,
 καὶ τάχα ἐκατενόθουντα καὶ ἀποκαμάρωντά το
 καὶ εἰς κόσμον ἐκαυχούμεν το·

1665. suppr. καὶ. — 1672. l. ἐπέστειλες. — 1673. l. ἡῖρηκα. — 1681. l. τοὺς δάκρυον
 του ;. — 1683. suppr. καὶ. — 1684. suppr. αὐτὴ καὶ. — l. μόνη καὶ μόνη ἐλ. — 1686. l.
 φυχῆ. — 1687. l. στενοχωρίζεται? — 1688. l. καὶ ἐπὶ τότε ἐγρ. — 1690. l. Ἐστρίγγισα. —
 1692. l. ποτὲ εἰς τοῦ π. τ. δ. τ. μου σὲ σενγλ. — 1694: manque dans S., N. et P.

- Ἔσθρα τῇρ σαγίτταν μου πάλιν με τὸ πιττάκι
καὶ πάλιν εἰς τὸν ἡλιακὸν ἐπέτασα τῆς κόρης.
καὶ ἐκ τότε ἐπρόσεχα τὸ ποῖος τὸ θέλει ἐπάρει·
555 ἐθιέβην ὥρα περισθῇ καὶ ἐξέβηκεν ἡ κόρη,
βλέπει, γυροῖζει τῇρ γραφῇ, μόγη τῆς τῇρ ἐπαίρει,
ἔλυσε ταῦτα τὸν δεσμὸν καὶ εὐθὺς τὸ ἀποτελίσσει,
στέκει καὶ ἀναγνώθει τῇρ, βλέπει τῇρ ἄνω κάτω,
κράζει τὸν εἰρονοχόπουλον καὶ τοιαῦτα τὸν ἐλάλει·
560 (ἐπέκρινεν εἰς ἔρωτα καὶ ἡ κόρη τοῦ Λιβύου,
καὶ συνεχαίρει θλίβει τὸν εἰρονοχόπουλον τῆς)
„Πάντως τῇρ βίαν σου βλέπεις τῇρ τὸ τί με καταστέρει,
καὶ εἰς ποῖον βυθὸν με ἐσέβασαν οἱ λόγοι σου τοῦ πόθου;

f. 76 r. 565 πόσον κρημνὸν με ἐγκρέμισαν τὰ ρουθετήματά σου. |
καὶ εἰς πόρτον ποῖον με ἔσθρες ἀπέσω τῆς ἀγάπης!
ἡῖρηκα πάλιν, ἔξενρε, πιττάκι ἄλλον ἔνα,
ὄρεψισμοὺς εἶχε γράμματα καὶ συνεπόμενά το.

- καὶ ἄκουσε τί ἔνα, Βέταρε, καὶ τοῦτο τὸ πιττάκι.”
Ἀνάγνωσέν τῇρ τῇρ γραφῇ, καὶ λέγει τῇρ ὁ εἰροῦχος·
570 „Ἐὰν ἀπ’ ἐδῶ συγκλίθῃς, ῥίψε τὸ ἀγέρωχόν σου,
γράψε καὶ δὲ ἀντιτίτακον καὶ παρηγόρησέ τοι,
πόμεσε τὰς κακώσεις του τὰς ἔπαθεν δι’ ἐσένα,
τὸν δίχρονόν του πειρασμόν, τοὺς ἀναψιλαγισμοὺς του·
σπάθῃς, ἡ παρέρμενος, καὶ περιγλέχαιέ τοι.”
575 Ἦκουσε τὸν εἰροῦχον τῆς, στέκει καὶ ἀναστενάζει,
μόγη καὶ μόγη ἐλάλησεν ἀπλῶς πρὸς τὸν ἑαυτὸν τῆς·
(λόγοι θλιμμένοι κατὰ τοῦτ’ διὰ Λιβύου τῆς κόρης)
„Συγκλίθῃς, ἄκλιτε ψυχῇ, τράχηλε ἀγέρωχέ μου,
κίψε εἰς τοῦ πόθου τὸν δεσμόν, ἦθι στεροχωρεῖσαι,”
580 καὶ ἀπὸ τότε ἐγράψαν τὰ χέρια τῆς πιττάκι
καὶ πρὸς ἑμὲν τὸ ἐπέτασεν ὁ εἰροῦχος, καὶ ἄκουσέ το·
(πρῶτῃ γραφῇ παρήγορος πρὸς Λιβύου τῆς κόρης)
„Ἐστρίγγιζα εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐλάλουν εἰς τὰ νέφη,
εἰς γῆν κατεμαρτύρουν το καὶ εἰς ἄραρ ἔλεγά το,
585 ποτὲ εἰς τοῦ πόθου τὸν δεσμὸν τράχηλον οὐ συγκλίνω,
καὶ τάχα ἐκατενόθωγα καὶ ὑπεκαμύφωγά το·

- 1695 καὶ τὴν βλέπω τὸ ἄκλιτον τὸ ἐκράτοιν ἐσφυεζκλίθη,
καὶ τὸ πολὺν μου ἀγέρωχον ἐπεριεπάτησά το.
ἐδοῦλωσα τὸ ἐλεῖθερον τῆς γλώσσας μου εἰς ἐσένα.
- καὶ τὰ ἔμοσα εἰς τὸν οὐρανόν, τὰ ἐφόρεσα εἰς τὰ νέφη.
ὄρχοπατῶ τα ἀπὲ τοῦ γῆρ, ἀφροῦμαι, οὐδὲν τὰ λέγω.
- 1700 καὶ εἶπε με, τί μὲ ὠρεΐθεις, ἄνθρωπε, τὰ τοσοῦτα.
f. 74r. ὅτι εἶμαι ἀδιακριτὸ | τεροῖ καὶ παρὰ τὸ λιθάριον.
διατὶ οὐ σφυεζατέβηκα ἐνθὺς εἰς ἔρωτίν σου·
καὶ αὐτὸ κατεμαρτέρον το, τοιοῦτον ἐκασχόμην.
τοῦ γὰ εἶμαι ἀκαταδόλως καὶ πάρεκτος ἀγάτης·
- 1705 καὶ τὸ εἶδα εἰς καταβόσκον, ἰδοὺ ἐκατέστυψά το.
καὶ πῶς ἡ ἀστεροχώρητος τὴν στεροχωρεῖται·
καὶ γράφω σε πιττάκι μου, τοῦτο πολὺ τὸ ἐγγίζω.”
Ἰδὲ τὰ εἶχε τὸ χαρτὶ τῆς ὠραιωμένης, γίλε.
καὶ ἄκουε τί ἔγραψα πάλαι πρὸς τὴν γραμμὴν τῆς·
- 1710 „Εἰπές, ὠραία, εἰς τὸν οὐρανόν, ἐστρέγγιζε εἰς τὰ νέφη,
εἰς γῆρ κατεμαρτέρεις το καὶ εἰς πόθον ἂν ἐμπλέξῃς,
καὶ ὅμοσες ὄρχον φοβερόν, πιστεύω εἰς τὰ λέγεις.
- διότι καὶ ἐδὲ ἐκ τὸν οὐρανὸν ἀπόκομην ἐγίγης,
τὰ νέφη σὲ ἡγεγῆσθαι καὶ ἂν ἦδον εἰς ἐκεῖνα,
- 1715 τὰ ὅμοσες ἂν τὸ ἡγλάξεις, οὐκ ἔναι στυγρία,
ἄρτε ἀφοῦ ἐπάτηδες τὴν γῆρ ἀπάρων ἀπὲ τὰ νέφη,
καὶ εἰς κόσμον οὐρανόπλαστον διαβαίνεις μὲ τὰς ἄλλας,
τὸ ὅμοσες ἂν τὸ φερνθῇς, παρᾶξενον οὐκ ἔναι,
τίποτε ἂ σφάλλεις ἀπ’ αὐτόν, βεβαιώθησε ἀπ’ ἔμενα·
- 1720 ἀλλὰ ἂν σποπήσῃς ἄνθρωπον ὅποῦ φογῇ δι’ ἐσένας,
- γὰ εἶναι πολλοῖς μετέμελος ἐκ τὰ ἔμοσες εἰς τοῦτ σου.
- f. 74v. ὄρχονς ἂν εἶχες ἐκατόν, | γὰ τοὺς ἐπαρεπίθῃς,
λοιπὸν, ὠραισιτόπλαστε, τοῦ κόσμου ἡ Ἀφροδίτης,
ἐπειθὴ διὰ τὴν ἀγάτην μου τὸν ὄρχον ἐπιβέλον,
- 1725 παρακαλῶ σε ἀπὸ τοῦ γῆρ μὲ τὸ ἄλλον σου πιττάκι

1696. l. ἐσφυεζκλίθη. — 1700. l. εἶπέ. — 1705: se trouve dans S., N. et P. à la même place entre E. 1697 et 1698. — 1705. εἶδα l. εἶχα. — 1707. ἐγγίζω l. ἐγγίζον (N. 1500, P. 1534). — 1710 l. εἶπες. — ἐστρέγγιζε. — 1711. l. εἰς πόθον γὰρ μὴ ἐμπλέξῃς. — 1712. S. 604 sq. (N. 1507 sq.) x. ὦ. ὁ. γ. γὰρ μὴ λογασιεύσῃς (N. ms. λογασιεύσῃς). | καὶ τοῦτο σὲ δὲν σὲ το ἀπιστῶ, πιστεύω etc — 1716 = N. 1512 (suppr. ἀπάρων); cf. S. 609. — 1717. l. τοὺς ἄλλους. — 1719 ἂ l. οὐ. — Après E. 1720: cf. S. 614, N. 1517. — 1721. l. γὰ εἶσαι πολλὰ μ. εἰς τὰ etc.; cf. S. 615 (tout autrement: N. 1518 ms.: τὸ πῶς καὶ πῶς καὶ διατὶ ἔπαθι καὶ παθάνη). — 1723. l. ὦ οὐρανόπλαστε? ou ὦ ἐροτόπλαστε?

- f.76v. καὶ τώρα βλέπω τὸ ἄκλιτον | τὸ ἐκράτοιν ἐσφυγλίθην
καὶ τὸ πολλὰ μου ἀγέρωχον ἐπαρεπέτασά το,
ἐδοῦλωσα τὸ ἐλεύθερον τῆς γρώμης μου εἰς ἐσέα,
590 καὶ τὸ εἶχα κατενόσωμα ἰδοὺ ἐμετέστρεψά το,
καὶ τὸ ὄμοσα εἰς τὸν οὐρανόν, ἐφόρησα εἰς τὰ ρέγη,
ὀρκοπατῶ το ἀπὸ τοῦ ρῆν, ἀργοῦμαι, οὐδὲν τὸ λέγω.
καὶ εἰπέ διατί τὴν μαρτυρεῖς, ἄνθρωπε, τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἔγαι ἀδιάκριτος καὶ παρὰ τὸ λιδάριν,
595 διατί οὐ σφρακατέβαινεν εἰς μίαν τὸν ἔρωτάρ σου;
καὶ αὐτὸ ἐκατεμαρτύρουν το καὶ τίτιον τὸ ἐκαρχόμην,
τὸ γὰ εἶμαι ἀκατάκριτος καὶ παρεκτὸς ἀγάτης·

καὶ πῶς ἢ ἀστεροχώρητος τώρα στεροχωροῦμαι;”

“Ἴδεν καὶ τῆχεν τὸ χερτὶν τῆς ὥραιωμένης, γίλε,

- 600 καὶ ἄκουσε τί τὴν ἔγραψα πάλε ὡς ποδὸς τὴν γραφὴν τῆς·

(ἔρωτος ἐπιπίπτεινον ἀβόστηον τοῦς τὴν κόρη)

„Εἶπες, ὥραια, τὸν οὐρανὸν καὶ ἐστρίγγιζες τὰ ρέγη,
εἰς γῆν κατεμαρτύρησες εἰς πόθον γὰ μὴν ἔμπης,
καὶ ὄμοσες ὄρκον φοβερὸν γὰ μὴ λογοαθετήσῃς·

- 605 καὶ τοῦτο οὐδὲν σὲ τὸ ἀπιστῶ, πιστεύω εἰς τὰ λέγεις,

διότι καὶ ἐδὲ ἐκ τὸν οὐρανὸν ἀτόκοιμα ἐγένον,

τὰ ρέγη σὲ ἐγέννησαν καὶ ἦσαν εἰς ἐκεῖνα,

τὸ ὄμοσες ἄν τὸ ἐφύλασες οὐκ ἦτον σφιντεγία,

ἄσθι ἀφ’ οὗ κάτω ἔπεδες εἰς τὴν γῆν ἀπὸ τὰ ρέγη, |

- f.77r. 610 εἰς κόσμον οὐρανόπλαγον διαβαίνεις μὲ τοὺς ὄλους,

τὸ ὄμοσες, μάθε, ἄν τὰπεργῆς, παράξενον οὐκ ἔγαι,

τίποτε οὐ σφάλλεις εἰς αὐτό, βεβαιώθηκε ἀπ’ ἐμένα·

ἀλλ’ ἄν σκοπήσῃς ἄνθρωπον ὅποῦ ἔπαθεν δι’ ἐσέα,

τὸ πόσ’ ἐκακοπάθηκεν καὶ ἔπαθεν δι’ ἐσέα,

- 615 γάμπης πολλὰ μετέμελος εἰς τῶμοδες στὸν τοῦ σου,

καὶ ὄρκους ἄν εἶχες ἐκατόν, γὰ τοὺς ἐπαραιτήσουν.

παρακαλῶ σε ἀπὸ τοῦ ρῆν, μετ’ ἄλλον σου πιτιάκην

591. ἐφόρησα l. ἐσφύρωσα? voir le glossaire s. v. — 594. ἀδιάκρ. l. ἀνεσθαιτότηρ. —
610. l. οὐρανόπλαστον. — ἄλλους. — 613: N. 1516 ms.: σκοπήθη.

πέψε σιμμάδι σου εἰς ἐμὲν γὰρ μὲ παρηγορήσῃς.
 γὰρ ἐπάρω τὸ σιμμάδι σου γὰρ τὸ φορῶ ὡς ἀντί σου.”
 Ἐγραψα, γύλε, τὴν γραφὴν καὶ θένω τὴν γαϊάτην
 καὶ, ὡς ἦτον ἡ σφνίθεια μου, πάλι ἐπέτασά τῃν,

1730 καὶ λεῖ καὶ ἀγαγινώσκει τῇν, πάλι ἐπέτασά τῃν.
 Καὶ ἀρχὰ βραδύ, ὅταν ἔφεξεν τοῦ γεγραμμένου τὸ φέγγος,
 ἐξέβησαν εἰς τὸν ἡλιακὸν τῆς κόρης οἱ βαγίτζες,
 γὰρ στέκουν καὶ γὰρ λέγουσιν, γύλε μου, ὁκᾶτι λόγιν·

(ἱερουζὸν καταλόγον διὰ ποθὸν τοῦ Λεβωῖτου)

f.75r. 1735 „Λιγυρος ἐκ τῇν χώραν του διὰ πόθον ὥραιωμένης
 αἰχμάλωτος ἐξέβηκεν ἀπὲ τὰ γοιτὰ του·

εἰς τὸ ξιμοστόν ἀναλίβατον ἦλθεν καὶ κατοικεῖται,
 ἡ αὐγὴ τὸν ἔχει ἔξυπνον καὶ ἀκοίμητον ἡ γέστα,
 ἡ μέρεμνά του σφάζει του, κόφθαι του ἡ φορτίδια,

1740 πότε γὰρ ἴδῃ τὸ ποθεῖ, πότε γὰρ τὸ κερδέσῃ·

παρακαλεῖ τὸν ἥλιον, ἐμψύει τὸ φεγγάρι,
 ὅτ τὸ κερδέσῃ τὸ ποθεῖ γὰρ τὸ ἰστορογραφίῃ·

ἔπαθεν πόρους φοβεροὺς καὶ ἀνέγγας ἐπεστέθην,
 ὁκᾶποτε ἠῆρεν τὸ ποθεῖ καὶ ἀκόμη τυραγεῖται.”

1745 Κατέλεξαν οἱ ὁρωτικὲς τὸ ποθοκαταλόγιν,

ὅραν ἐποίησαν περισῶν, ἐδέβησαν ἀπέσω·

ἄκουσα τὸ παρώξενον ἐκείνον κατελόγιν.

ἐκίνησαν τὰ χέρια μου καὶ πάλιν εἰς πιττάκιν

καὶ ἄκουσον, γύλε μου, λοιπὸν τί ἔγραψα εἰς τοῦτο τὸ πιττάκιν·

1750 „Φέγγος μου, τὰς κακώσεις μου τὰς ἔπαθα ἐγρωοῖξεις,

πόσα μὲ ἔτρυγίσιδες οὐκ ἔλαθε σε ὁ πόθος,

καὶ αὐγὴ ὡς μὲ ἀπεκίνησε τοῦ πόθου οἱ ὁδύρες,

ταχὺ ἐσηκώθην καὶ ἔβλεπα καὶ ἐπρόσεχα τὸ φέγγος,

πὼς χώνεται εἰς τὰ σῦννεφα· μὴν ἀπὲ τὴν ὁδὸν,

1755 ἀκόμη σὲ παρακαλῶ μικρὸν γὰρ περιωργήσῃς,

f.75v. γὰρ | σὲ ἐγκαλέσω τὰ ποθῶ καὶ πάσχω καθ’ ἐκάστην,

καὶ εἰς ἄλλην γέστα γὰρ τὸ ἄλῃς τῇν ἡλιογεννημένην.

καὶ ἔπαθ’ τῇν, τὸ φεγγάρι μου, μυριοπαρακαλῶ σε,

1727. φορῶ l. ὡ(ε)ορῶ (= S. 618, N 1522). — Après E. 1729, il manque un vers = S. 621 (N. 1525). — 1730. l. πάλιν ἀνάσπεν. — 1733. ὁκ. λ. l. καταλόγιν. — 1734. l. κατὰ-λεγμαν. — 1749 suppr. μου. λοιπὸν. — 1751. l. ἐτρυγίσιδες. — 1752. l. ὡς μὲ οὐκ ἐκοίμισαν. — 1753 sq. l. ἐπρ. σε, φέγγος, πὼς χώνεται. — 1758. l. καὶ ἀπ’ ἄρτι.

- γὰρ θέξομαι σιμῶσι σοι γὰρ τὸ θεωρῶ ὡς ἀντί σου.”
 Ἔγραψα, γίλε, τὸ χαρτὶν καὶ θήρω τῇ γαίαντι
 620 καὶ ὡς ἦτορ ἢ στυγερὰ μου πάλιν ἐπέτασά το,
 καὶ πάλιν ἢ κόρη ἐξέβηκεν καὶ εὐρίσκει τὸ πιττάκι.
 λῆει καὶ ἀγαγινώσκει το καὶ πάλιν ἀραυτεράζει,
 Καὶ ἀργὰ βραδύν, ὅτε ἔφεξε καὶ ἐξέβηκε τὸ γεγγίτιον,
 ἐβγαίνοντες εἰς τὸν ἡλιακὸν τῆς κόρης οἱ κανχίτιδες,
 625 καὶ ἤρξαντο γὰρ λέγοντες, γίλε μου, καταλόγιν·
 (ἱστορικὸν κατὰλεγμα διὰ πόθον τοῦ Αἰζιδιόρον)
 „Αγορὸς ποθὲν αἰχμάλωτος ἀπὸ τὰ γοιτικά του
 εἰς τὸ εὐνοδοτοαγαλίζατον ἦλθε καὶ κατοικεῖν,
 ἀγγὴ ποτὲ οὐ κοιμίζει του, γύγτα οὐ καταπορεῖ του,
 630 ἢ μεριμνᾷ του σφάζει του, κόπτει του ἢ φροντίδα,
 πότε γὰρ ἴδῃ τὸ ποθεῖ, πότε γὰρ τὸ κερδίσῃ·
 παρακαλεῖ τὸν ἥλιον καὶ ὁμνεῖ τὸ γεγγάριον,
 ἄν τὸ κερδίσῃ |
 f.77 v. παρακαλεῖ τὸν ἥλιον καὶ ὁμνεῖ τὸ γεγγάριον,
 635 ἄν τὸ κερδίσῃ τὸ ποθεῖ γὰρ τοὺς ἀγαυοὺς ὁμνᾷ·
 ἔπαθε πόρους φοβεροὺς καὶ ἀνάγκας ἔπεσάθη,
 καὶ ὁκάποτε ἤρρεν τῷθελεν καὶ ἀκόμη τυραννεῖται.”
 Κατέλεξαν οἱ ἐξαίρετες τὸ ποθοκαταλόγιν,
 (θοκῶ νικοῦσαν εἰς φωνὴν καὶ τὰ σειρήνια μέλι),
 640 ὥραν ἐποίησαν ὀλιγὴν καὶ ἐσέβησαν ἀπέσω·
 ἤκουσα τὸ παράξετον ἐκείνον καταλόγιν,
 ἐκίνησαν τὰ χέρια μου καὶ πάλιν εἰς πιττάκι
 καὶ ἴδε τὸ τί τῇ ἔγραψα, γίλε μου, εἰς τῇ γραφῇ μου·
 (ἄλλον πιττάκιον ἰδοῦς Αἰζιδιόρον πολυπόρον)
 645 „Ερως μου, τὴς κακώσεως μου τὴς ἔπαθα ἐγρωρίζεις,
 τὸ πόσα μὲ ἐτζίγαριωσεν οὐκ ἔλαθέ σε ὁ πόθος,
 καὶ ἀγγίγ, ὡς καὶ οὐ μὲ ἐκοίμωσεν τοῦ πόθου τῆς ὁδότης,
 ταχὺ ἐδιγκώθη καὶ ἔσπεκα, ἐπρόσεχά σε, φέγγος,
 πῶς ἐρεθίσοντες τὰ στυγερά, γὰρ δέτης ἀπὸ τώρα·
 650 ἠρξάμην σε παρακαλεῖν θαυὶ γὰρ περιαρρήσῃς,
 γὰρ σε ἐγκαλέσω τὰ ποτὶ καὶ ἀπέκει, ἄν θέλῃς, δύνε,
 εἰς ἄλλην γύγτα γὰρ τὰ εἰπῇς τῇ ἡλιογεννημένῃ.
 καὶ ἀπάρτι, τὸ γεγγάριον μου, μεριοπαρακαλῶ σε,

619. τῇ l. το. — 627. l. ποθοαχμάλωτος. — 632 sq.: suppr. ces deux vers. — 645. l. φέγγος μου. — 646: N. 1547 ms. πόθος. — 647. l. οἱ ὁδοίτες — 649: cf. E. 1754, et N. 1550: πῶς ἐρεθίσοντες στυγερά γὰρ δέτης ἀπὸ τώρα. — 653: N. 1554 ms. καὶ ἔπαθα τὸ γεγγάριον μου etc.

- 1760 *τὰ συμπορέως τὰ ἔπαθα, τὰ πῆς εἰς τῆς ὥραιαν,
 τὰ τῆς βεβαιώσῃς τὰ ποτὼ καὶ πάσχω καθ' ἐκάστην,
 ὄρκους φορικοὺς καὶ φοβεροὺς τὰ τῆς περιαναγγράσῃς,
 σημάδι με τὸν ἄλλον τῆς πιττάκι τὰ με δεῖλῃ,
 τὰ βλέπω τὸ σημάδι τῆς, καὶ τὸ ποτεῖ ἡ ψυχὴ μου
 τὰ τὸ περιαναπαύωμαι, τὰ μὴ εἶναι εἰς θάνατόν μου. —*
 1765 *Αὐτὰ ἦσαν τὰ ἐγκάλεσα δι' ἐδέραν τὸ γεγκάρι.
 τὰ ἐλθῇ, τὰ σ' εἶρη, τὰ σὲ εἰπῇ διὰ τῆς στεροχωρία μου."
 "Ἦκουσες, φίλε, τῆς γραφῆς, ἀπέστειλα καὶ ἐκένην εἰς τῆς
 κόρη.*
καὶ ἄκουσε, φίλε, τὰ ἔλεγε, τὰ σὲ τὸ καταλέξω.
*„Ἀρχὴ σὲ τὸ πιττάκι μου καὶ ὅτι ἔχεις γράμματά μου.
 1770 καὶ ὅτι ἀπεθὰ σενέκλιτε ἄκλιτον εἶναι εἰς πόθον.
 τὸ δὲ ὅτι καὶ σημάδι μου σπονθάσεις τὰ ἐπάρῃς,
 ἐνέχρον ἀγάπης μου σπονθάσεις τὰ ἐπάρῃς,
 ἔξαπορῶ, ὅτε τὸ ἔγραφες, πῶς οὐδὲν ἐντροπέδον.
 καὶ αὐτὸ ἦτορ τὸ ἐπαρτέπερ ἡ βία σου τὰ με γράψῃς.
 1775 ἄλλον πιττάκι τὰ μὴ ὅλῃς ποτέ σου ἐδικόν μου.*
 f 76r. *τὰ ἐξεψυχῆς διὰ γραφῆς, ποτὲ τὰ μὴν | τῆς ἰθῆς."
 Πάλε πετοῦ μεν τῆς γραφῆς, ἀπλώγω, ἐπάτησά τοι,
 καὶ με τὰ προῦτα λόγια τῆς ὀλόχερον με ἰοῖσαν,
 καὶ ἀφότον τὸν ἐγνώρισα, φίλε μου, τὸ πιττάκι,
 1780 τὰ εἶπες ὅτι ἐφρέθηκα ὅλος ἀψυχωμένος,
 καὶ οὐκ ἤξευρα τὸ τίς εἶμαι, γεκρός ἀπεκατέστη.
 καὶ μετὰ βίας ὀκάποτε ἦλθας τὰ λογικά μου,
 καὶ τῆς γραφῆς ἐκίνησα πιττάκι καὶ ἄκουσέ το.*
*„Εἶδα καὶ ἀπέσω ἀντίγραφον ἐρωτικὸν γραμμάτων
 1785 τότε τὰ πηθῆδη θάνατος σώματος ψυχωμένος
 καὶ τὰ γεκρόδη ἀφετικὰ τῆς ὅλην μου καρδίαν.
 εἶχα χαρτὴν ἐρωτικὸν τάφος τὰ γένη ἀνθρώπων,
 τὰ ἐρωτοεμφοδολογία τῆς ψυχοθανάτωμά μου.*

1762. τὸν l. τὸ. — 1767. l. ἡζ., q., τῆς γρ., ἀπέστ. καὶ ἐκένην. | καὶ πάλιν ἄλλον με
 ἔπε(μ)ψεν (ἔστειλεν) πιττάκι τῆς ἡ κόρη (cf. S. 663, N. 1563). — 1769. " l. αρχῇ. —
 1770. l. σενέκλιτε ἄκλ. νοῦν εἰς π. — 1772. l. i. ἂ. μ. τὰ χέρια σου τὰ ἐπάρῃς (cf. S. 669,
 N. 1569, P. 1557). — 1774. l. ἐπαρτέπειν. — S. a encore un vers avant E. 1776, N. le
 même après ce vers: S. 673, N. 1574. — 1777. l. ἐκπάτησά τῆς. — 1778. μὴ τὰ l. τὰ μὴ.
 — 1779. l. τὸ ἀνέγνωσα. — 1783 l. καὶ τὰ τῆς γράψω ἐκίνησα. — 1784. l. ε. κ. ἂ. ἀπὸ
 γραφῆς ἐρωτικογραμμένῃς. — 1785. τότε l. τὸ. — l. σωματοεμφογ. — 1787. l. εἶδα. —
 1787. τῆς l. τοῦ.

- 655 *τὰ στυμφορέσῃς τὰ ἔπαθα, τὰ πάγῃς εἰς τὴν γονθοῦλαν,*
 f.78 r. *τὰ τὴν πιστώσῃς τὰ ποτῶ, τὰ θλίβομαι διὰ 'κείνην,*
ὄρκους φρικτοὺς | τὰ τὴν εἰπῇς, τὰ τὴν παρακαλέσῃς,
σημῶθι τῆς, πιττάκι τῆς, μετ' ἄλλον τὰ μὲ πέμψῃ,
τὰ βλέπω τὸ σημῶθι τῆς καὶ τὸ ποθεῖ ἢ φυχῇ μου
τὰ τὸ περιαραπαύωμαι, τὰ μὴ ἔραι εἰς θάνατόν μου. —
 660 *Αἰτὰ ἦσαν τὰ ἐγκάλεσα δι' ἐσέναι τὸ φεγγῶν,*
ῥάλλθῃ, τὰ εἴρω, τὰ σὲ 'πῇ διὰ τὸ στεροχωροῦμαι."
"Ἀκουσε, φίλε, τὴν γραφὴν, ἀπέστειλα καὶ τοῦτην,

καὶ πάλιν ἄλλον μὲ ἔπεμψεν πιττάκι τῆς ἢ κόρη,
καὶ ἄκουσε, φίλε, τὰ ἔγραψεν τὰ σὲ τὰ καταλέξω·
 665 *(ὁρῇς πιττάκι θλιμὸν πρὸς Αἰβότιον τῆς κόρης)*
„Ἀρκεῖ σε τὸ πιττάκι μου καὶ ὅτι ἔχεις γράμματαί μου,
καὶ ὅτι ἀπ' ἐδῶ σφύλλινες ἄκλιτον ροῦν εἰς πόθον·
τὸ δὲ ὥδε καὶ σημῶθι μου σπονδάξεις τὰ κρατήσῃς
καὶ ἐνέχρησθαι τῆς ἀγάπης μου τὰ χέρια σου τὰ ἐπάθουρ,
 670 *ἐξαπορῶ, ὅταν τὸ ἔγραψες, τὸ πῶς οὐκ ἐνετριάτης.*
καὶ αὐτὸ ξυ τὸ σὲ ἐπαρέποιωεν ἢ βία σου τὰ μὲ γράψῃς,
ἄλλον μὴ ἴθῃς ἀπ' ἐμὲ πιττάκι ἰδικόν μου·
καὶ ἐνόσθαι τὸ σημῶθι μου βιάξεις με τὰ σὲ θύσω,
τὰ ἐξεφυγῇς ὥς διὰ γραφὴν καὶ οὐ μὴ τὴν ἀντριάτης."
 675 *Καὶ πάλιν πεποῦν με τὴν γραφὴν, ἀπλώνω, ἐκράτησά τηρ,*
καὶ τὰ μὲν πρῶτα ὁλόχαρον μὲ ἔποικεν τὸ πιττάκι,
ἀφότον δὲ τὸ ἀνέγνωσα, τὰ εἴπῃς ὑπετάγῃ,

καὶ οὐκ ἤξευρα τὸ τίς ἦμουν, νεκρὸς ἀπεκατέστηρ· |
 f.78 v. *καὶ μετὰ βίας ὁκάποτε ἤλθοι τὰ λογικά μου,*
 680 *καὶ τὰ τὴν γράψω ἐκίνησα πιττάκι καὶ ἄκουσέ το·*
(θλαῖως ποροαντιπύαζον Αἰβότιον πρὸς τὴν κόρη)
„Εἶδα ἀπέσω ἀπὸ γραφὴν ἐρωτικογραφημένην
τὸ τὰ πηδῆσθαι θάνατος σωματεμψυγμένους
καὶ τὰ νεκρώσθαι ἀνθετικὰ τὴν ὅλην μου καρδίαν·
 685 *εἶδα χαρτὴν ἐρωτικὸν τάφος τὰ γένῃ ἀνθρώπου,*
καὶ τὰ ἐρωτικολόγια τον φρυγοθαράτωμή μου.

657. l. σημῶθι τῆς μετ' ἄλλον τῆς πιττάκι. — 661. l. τὰ σ' εἴρω. — 662. l. ἄκουσε. —
 668. ὥδε l. οὐ. — 669. suppr. τῆς. — 670. l. ἐντριάτης. — 673. l. ἐνόσω. — 677. ὑπετάγῃ
 (cf. S. 1047). — 686. l. φρυγοθαράτωμά μου (= E. 1788, N. 1586).

- ἔλεγα γὰρ εἶναι τὸ χαρτί, καρδιά μου, τὸ ἐδικό σου
 1790 τίποτε τῆς καρδίας μου παρηγορία τοῦ νόμου,
 καὶ πόσα τὸ ἐπεκράτησα καὶ πόσα τὸ ἀσκολήθην
 καὶ μετὰ ποίας μου τῆς καρδίας οὐκ ἠμπορῶ τὸ λέγει.
 καὶ οὐκ ἤξευρα ὅτι τὸ χαρτί ἦτορ ὁ θάνατός μου
 καὶ ἀπελπισόμεν τῷ γραφεν ἀπελπισίας μαρτύτο,
 1795 καὶ τάχα ἐπροσεχώρη τορ, καὶ εἰς τὴν ἀνάμνησίν μου
 ἐχάθην ἡ καρδιά μου καὶ ὁ νόμος μου ἐθαλασώθην, |
 f.76v. τὸ τίς ἐστὶν οὐκ ἐγνώριζα, τὸν ἄδην ἐψηλάφουν.
 καὶ ἄλλοι τὸν ἀπετρέφωσεν, κρῶά μου, τὸ χαρτίν σου.

 τὸν ἐκατεθαλάτωσεν ἡ ἐρωτικὴ γραφὴ σου·
 1800 πάλιν μὲ ἄλλην σου γραφὴν ἰδὲ ἀνερπυγώθην,

 καὶ φορενθὴ ἡ καρδιά μου, πίστευδον, διὰ σένα.

 ποῖσε το τοῦτο, καὶ ἄφης με πιττάκι μὴ μὲ στείλῃς·
 ψυχὴ μου, φῶς μου, ὁμιμία μου, μυριοπαρκαλῶ σε,
 γραφὴ σου πέψε εἰς ἐμέ, σημάδι σου μὲ πέψε.”
 1805 ”Ἐγραψα τὸ πιττάκι μου, πάλιν ἐπέτασά το,
 καὶ πάλιν ἡ κόρη βροῖσκε το καὶ πάλιν τὸ ἀναγνώθει,
 πορεῖ, στενάζει, ἐκ τῆς γραφῆς τῆς ἔγραψα λυπᾶται,
 καὶ πάλιν ἀντιγράφει με πρὸς τὴν γραφὴν ἐκείνην·

 „(N)ὰ ἦτορ ληστοῦ χειρότερον, φορίσκον γὰρ εἶχε γέσιν,
 1810 δημίον γὰρ μὴ ἐβάσταζε ψυχὴ, θυρίον γὰρ εἶχε γρόμην,
 καὶ γὰρ τὸ συνεπτόρεσε τὸ γράφει τὸ πιττάκι·
 πῶς δὲ μᾶλλον ἄνθρωπος γὰρ δέχεται πιττάκι.

 γὰρ ἔστι ληστοῦ χειρότερον, φορίσκον εἶχε γέσιν,
 πῶς ὥς τὸ γράφεις τὸ χαρτὶ γὰρ μὴ πινῇ ἡ ψυχὴ σου;

 1815 καὶ γνώρισε ὅτι ἐννεπαθα τοῦτο σου τὸ πιττάκι,
 ἐθλίβην εἰς τὰ μὲ ἔγραψες καὶ συνεπτόρεσά σε·

1790: S. 688 (= N. 1588) παρηγορίας μαρτύτο. — 1794: S. 692 (= P. 1572) καὶ ἀπόλασίν μου ἐπύρασεν καὶ ἀνελπισίας (μου) χρόνον. — 1795. τορ l. το. — l. ἀνάμνησίν μου. — 1797. ἔστι l. εἶμαι. — 1800. l. ἀνερπυγώθην. — Après E. 1800, il faut ajouter S. 700 (cf. N. 1596). — 1801. l. καὶ πιστεύω ἡ γ. μου φορενθῆται δ. α. — Après E. 1801, S. a un vers (S. 702), N. a deux vers, N. 1598 sq. ἐδάρι ἄν (S.: καὶ ἄν ἔν' καὶ) εἶσαι χριστιανή, τὰ πάσχω ἐγὼ διὰ (ἀπ') ἐσέναν, | καὶ ἄν ἔνι τὸ ἔργον δίκαιον, τὰ πάσχω ἕς τὰ πασχιζω. — 1802. ἄφης με l. ἄ. το. — 1806. l. βροῖσκει. — 1810. suppr. μὴ. — l. ψυχὴ(ν). — 1812 l. πῶς δὲ μ. ἀνθρώπος (= N. 1609). — Après E. 1812, il faut ajouter S. 712 (N. 1610, P. 1585). — 1814. ὥς l. εἰς. — l. πινῇ. — σου l. μου.

- ἔλεγα γὰρ εἶναι τὸ χαρτί, καρδιά μου, ἰδικόν σου
 τίποτα τῆς ἀγάπης μου παρηγορίας μακράτον,
 καὶ πῶς τὸ ἐκράτησα τὸ χαρτὶν καὶ πῶς τὸ ἀσχολήθην
 690 καὶ μετὰ ποίας μου τῆς καρδῆς, οὐκ ἠμπορῶ τοῦ λέγειν,
 καὶ οὐκ ἤξευρα ὅτι τὸ χαρτὶν εἶχε τὸν θάνατόν μου
 καὶ ἀπόφασίν μου ἐπέγραφε καὶ ἀνελπιστίας μου χρόνον,
 καὶ τάχα προσεχέσθην το καὶ εἰς τὴν ἀνάγκασίν του
 ἐθάβην ἢ καρδιά μου καὶ ὁ ροῦς μου ἐθανατώθην,
 695 καὶ τίς ἤμουν οὐκ ἐγνώριζα, τὸν θάνατον ἐψηλάφουν.
 καὶ ἐλέησεν τὸν ἐνέκρωσεν, ὥραία μου, τὸ πιττάκιν,
 καὶ τὸν ἐκατεθανάτωσεν, ὥραία μου, τὸ πιττάκιν,
 καὶ τὸν ἐκατεθανάτωσεν ἢ ἐρωτογραφί σου·
 πάλιν μετὰ ἄλλῃ σου γραφῇ ἰδὲ ἀναψέχωσέ του,
 700 μὴν τὸ κρατήσῃς καὶ εἰς ἡμέρ πιττάκιν σου οὐ σιωπῶ,
 καὶ πιστενδε, ἢ καρδιά μου φορεῖται ἀπ' ἐδέρα.
 f.79r. καὶ ἂν ἔρ' καὶ εἶσαι χριστιανή, | τὰ πάσχω ἐγὼ ἀπ' ἐδέρα,
 ποῖσε το τοῦτο, καὶ ἄφες το πιττάκιν σου μὴ μὲ πέψῃς."

- "Ἐγραψα τὸ πιττάκιν μου καὶ πάλιν ἐπέτασά το,
 705 καὶ πάλιν ἢ κόρη ἐρρίσκει το κλέειν τὸ ἀναγνώθει,
 πορεῖ, στενάζει τὴν γραφῇ, τὰ ἔγραψεν ἐλυπήθην,
 καὶ πάλιν ἀντιγράφει με πρὸς τὴν γραφῇ ἐκείνη·
 (τοῦ Ἀβραάμ ἀντίστοιχον πιττάκιν πύμτι ἢ κόρη)
 „Νὰ ἦτορ λιθοτοῦ χειρότερος, φορίσκον γὰρ εἶχε φέσιν,
 710 θημίον φυχῇ γὰρ ἐβάσταξεν, θηρίον γτόμην γὰρ εἶχε,
 καὶ γὰρ τὸ συνεπτόρεσεν τὸ γράφει εἰς τὸ πιττάκιν,

πιττάκιν γὰρ ἔχῃ θάνατον ἀνθρώπου ἐντολίσκον,

- καὶ εἰς τὸ γράφει τὸ χαρτὶν γὰρ μὴ πορῇ καρδίας,
 πῶς γὰρ μὴ πάσχω εἰς τὰ λαλεῖ τὸ ποροπίττακόν σου;
 715 καὶ γίνωσκε, συνεπάθα τοῦτο σου τὸ πιττάκιν,
 ἐθλίβῃ εἰς τὰ μὲ ἔγραψες καὶ συνεπτόρεσά σε·

696. l. ἐλέησε. — 697: il faut supprimer ce vers. — 698. suppr. καὶ. — 709—715 cf.
 E. 1809—1815, N. 1606—1615, P. 1582—1589. — 713. καὶ l. πῶς.

f. 77 r. καὶ ἄν ἴδως ὑπάγει διὰ | χαρτὶ γὰ μὴ σὲ ἀπεστείλω,
πάλε ψευχοποροῦμαι σε καὶ στέλω σε πιττάκι.

καὶ νόησε τὸ πιττάκι μου, ποῦ τα τὰ λυτᾶσαι
1820 καὶ ὀλιγοῦ εἰς τὰ θλίβομαι, μὴ μὲ τὸ ἀπιστήσῃς.”
Πάλε πετοῦ μεν τῇρ γραφῇ, θράσσω, κρατῶ, φιλῶ τηρ,
ἀροίγω τότε, λένω τηρ, καὶ ἀπέκει ἀνάγνωσά τηρ,
ἀφῆκα τηρ εἶχερ ἢ θλίψις μου, περιεπαρηγορήθῃρ.
καὶ ἀντίσῃκον τηρ ἔγραψα πιττάκι καὶ ἀκουσέ το·

1825 „Ἐγὰρ ἀπὲ τὰ πιττάκια σου καὶ ἀπὲ τὰ γράμματά σου

ἔφυγεν ὁ θάνατος, ἐμίσησεν ὁ τάφος,
καὶ πάλε εἰς κόσμον χαίρομαι καὶ ζῶ ἐκ τῇρ γραφῇ σου.
καὶ ἐννόησα τῆς διακρίσεως τῇρ ἡὺνποληψίαν.
ἔμαθα τῆς ἀγάπης σου τὸ σπλάγγμος τὸ εἰς ἐμέγαρ,
1830 γροικῶ ἄν εἶμαι αἰσθητὸς καὶ πάλε ἐκ τῇρ γραφῇ σου.
ἢ δεδωτοῖά μου, μεριοπαρεκαλεῖ σε,
πέψε σημάδι σου εἰς ἐμὲ γὰ ἔχω ἀντὶς ἐσέγα·
ἔχω ζημίαν κάποθῃρ, κυρά, ἀπὸ τῇρ γραφῇ σου,

καὶ ἐμπλάζεις με εἰς τζιγαριόμοις τοὺς ἐθικοὺς σου.
1835 γὰ μεριοτζιγαρίζομαι διὰ τῇρ πολλῇρ σου ἀγάπῃρ.”
f. 77 v. Ἐγραψα, φί | λε, τῇρ γραφῇ, πάλε ἐδόξενσά τηρ,
καὶ πάλε τὸ τεττόσκουντο ἐκράτουν καὶ ἐμελέτει το
πότε γὰ εἶργῃ τὸ χαρτὶ καὶ γὰ τὸ ἀναγνώσῃ.
πλῆρ τοῦτο τὸ πιττάκι μου καὶ σακευλίθῃρ εἶχε,
1840 καὶ τὸ σακευλιθόποινλον ἄκουσε γὰ τὸ μάθῃς.

(ἢ θράσως παρεξάμετος τὸ σακευλιθοποινλον)

Εἶχερ λιθάρι, φίλε μου, καθάριον λυχιτάριον,
f. 78 r. εἶχερ ἀπεδῶ σίδερον καὶ ἐκεῖθεν | τὸν μαγνήτηρ.
καὶ μέσα ἀντὶ τοῦ δέσματος τοῦ σίδερον μαγνήτηρ

1817. ὑπάγει l. εἶπα. — 1823. l. ὁ. τὸ εἶχα εἰς θλίψιν μου. — 1825: Pour les deux premiers vers de ce πιττάκι voir S. 727 sq. (N. 1627 sq., P. 1597 sq.) — 1825. Ἐγὰρ etc. l. πάλε ἀπὲ τὸ πιττάκι σου. — 1826. l. ἐπέφυγεν. — 1829. l. σπλάγγμος. — 1830. ἢ l. ὅτι? (cf. S. 734, N. 1634). — 1831. l. γράσω σε, ἢ δ. μ., μεριοπαρεκαλεῶ σε. — 1834. l. τζ. τοῦ πόθου τοῦ ἐθικοῦ σου. — 1836. l. πάλιν. — 1837. l. ἐμελέτων. — suppr. το. — 1841. l. ἐξαράσεις π. τοῦ σακευλιθοποινλον. — 1844. l. δέματος. — l. σιδερονμαγνήτηρ.

- καὶ γὰρ ἂν εἶπα διὰ καρτὶν τὸ γὰρ μὴ σὲ ἀπεστείλω,
 πάλιν ἠψυχοπορέθην σε καὶ γράψω σὲ πιττάκι,
 γραφὴν μου οἰκειόχειρον. πάλιν ἀνέγρωσέ την,
 720 καὶ γρόψιδε ἐκ τοῦ γράμματος, πορῶ τα τὰ λυπεῖσαι
 καὶ ὀλιγορῶ εἰς τὰ θλίβεσαι, μηδὲν μὲ τὸ ἀπιστήσης.”
 Πάλιν πετοῦν με τὴν γραφὴν, θρόσσω, κρατῶ, φιλῶ την,
 ἀνοίγω, ἀποτυλίδω την, τὰ εἶχεν ἀνέγρωσά τα,
 ἄφῃκα τὸ εἶχα εἰς θλίψιν μου, περιεπαρηγορήθην,
 725 ἀντίσκηρον τὴν ἔγραψα πιττάκι καὶ ἄκουσέ το·
 (πιττάκι ἄλλον ἡθούης ἀβόσκον τρὸς τὴν κόρην) |
- f. 79 v. „Ἄν ἀπὸ τοῦ πιττακίου σου καὶ ἀπὸ τὰ γράμματά σου
 θανάτου ἐπέσθην στυφορῶν καὶ ἀνάγκην ἐπεστιάθην,
 πάλιν ἀπὸ τὸ πιττάκι σου καὶ ἀπὸ τὰ γράμματά σου
 730 ἐπέστυγεν ὁ θάνατος, ἐμίσησέ με ὁ τάφος,
 καὶ πάλιν εἰς κόσμον χαίρομαι καὶ ζῶ ἀπὸ τὴν γραφὴν σου,
 ἐγρόψιδα τῆς διακρίσεως σου τὴν εὐετοληψίαν,
 ἔμαθον τῆς ἀγάπης σου τὸ σπλάγχχνος τὸ εἰς ἐμένα,
 γροικίζω οὐκ εἶμαι ἀγαπώμετος καὶ πάλιν διὰ γραφῆς μου,
 735 γράψω σε, θεοποιεῖαι μου, μεριοπαρεκαλῶ σε,
 πέψε σημάθει εἰς ἐμὲν γὰρ τὸ ἔχω ἀντὶ ἐσέγα·
 ἔχεις τα κὰν εἰς χρεῖαν σου ὥς ἀπὸ τῶν γραφῶν σου.
 περιεσπλαγχρῖσθις ὀλιγόν, σημάθει σου μὲ πέμφε,
 ἐλπίδα γὰρ ἔχω ἀπαρτοχῆς, θαρρῶν γὰρ μὴρ ἀποτρέχω.
 740 ἂν δὲ πάλιν οὐ πέμφης με σημάθει ἰδικόν σου,
 δίδεις με πάλιν ἀγαπορήν, ἐλπίζω το τοῦ χρόνον
 καὶ ἐμβάζεις με εἰς τῷγαριῶμόν τοῦ πόθου τοῦ ἰδικοῦ σου,
 γὰρ μεριοτῷγαριζομαι διὰ τὴν ἀσχόλησίν σου.”
 Ἐγραψα τὸ πιττάκι μου, πάλιν ἐτόξευσά το,
 745 καὶ πάλιν τὸ τεττόσχοιτον ἐκράτουν καὶ ἐμελέτουν
 πότε γὰρ εὔρουν τὴν γραφὴν καὶ γὰρ τὴν ἀναγνώσουν,
 πλὴν τοῦτο τὸ πιττάκι μου καὶ θαυτελίθην εἶχεν,
 καὶ τὸ θαυτελιθόπουλον ἄκουσε γὰρ τὸ μάθης.
 (ἔγραψας παρεξαιρητος τοῦ θαυτελιθοπουλον) |
- f. 80 r. 750 Εἶχε λιθάριον, φίλε μου, καθάριον λευγιτάριον,
 εἶχεν ἀπέσω σίδηρον καὶ ἀπέκει τὸν μαγνήτην,
 καὶ μετὰ ἀντὶ τοῦ θέματος τοῦ διηρομαγνήτου

717: N. 1617 ms. καὶ ἂν εἶπα διὰ καρτὶν etc. — 719. l. ἰδιόχειρον. — 725. το: ms. σο. — 730. l. ἐμίσσησας. — 734. l. εἶσαι. — 737—744: cf. E. 1833—1836, P. 1604—1609 (N. manque). — 751. l. ἀπέσω? — 752. μετὰ l. μέσα.

- 1845 εἶχερ χρονόσφιν ἄβολον, μετριολογησμένον,
καὶ ἔγραψα ἀπάνου εἰς τὸ χαρτὶν ὡς γὰρ θακτελίδου·
„Τὸ θακτελίδου τὸ ἔτεψα, παρεύγετη, εἰς ἐσέρας,
ἔπαρε, κράτει, γόρει το καὶ ἔχε το ὡς ἀντίς μου.”
Ἡῦρον ἡ κόρη τὸ χαρτὶν μετὰ τὸ θακτελίδου,
- 1850 στέκει καὶ ἀποθαυμάζεται, κρατεῖ, θωρεῖ, γίλει το,
ποθοσφαιγνώσκει τὸ χαρτὶν, σκιωτῇ εἰς τὰ πράγματα του,
κράζει τὸν ἐνρουχόπουλον, δείχνει του τὸ πιττάκι
καὶ τὸ θακτελιδόπουλον τὸ ἐφ' ὅρειεν ἀπὸ ἐμένα.
„Βλέπετε ἐδῶ παρόξενον,” λέγει, „θακτελιδίτιν.
- 1855 ἐρώτικος τὰ τέσσερα πρὸς κρημασμὸν ἀγάτης;”
Καὶ εἶπε τῇ· „Εἶναι, παρόξενον, κρῶ μου, θακτελίδου
- ἐθάρε ἀντισκολήθησε καὶ παρηγόρησέ του,
γρόψε του καὶ πιττάκι σου ποθοβεβαιώτερό σου.”
Μάθε τί γρόψε τὸ χαρτί, γίλε μου, καὶ ἄκουσέ το·
- 1860 (ἡ κόρη ἡ παρεύγετος γρόψι εἰς τὸ θακτελίδου)
„Ἄκουσε τί ἐσπεύεβηκεν ὡς διὰ τὸ θακτελίδου,
- f.78 v. στρατιώτη, τὸ μὲ ἀπέστειλες μὲ τὸ ὀρωτικὸν | πιττάκι.
εἴλκεσε τῇ καρδίᾳ μου τοῦ πόθου ὁ μαργήτης,
ὡς ἔχει ἀπὲ τοῦ πόθου σου τῇ γ' εἶδον τοῦ σιδερόν·
- 1865 ἐμένα ἐγκάρδιον ἤσκηκε καὶ ἀντὶ καρδία μου πάλε
πλὴν ἔχω τὸ θακτελίδι σου διὰ πλεροσφόρεμά μου.
θεωρῶ τὸ θακτελίδι σου, βλέπω τὸ σιδερόν του,
καὶ τὸ μετριολογήριστο τοῦ χρονόσφιν θαυμάζω
πὼς ὁ τεχνίτης τὸ γένωσε καὶ κατεσκεύασέ το
- 1870 ἐρωτικὰ τὰ τέσσερα πρὸς κρημασμὸν ἀγάτης,
καὶ ἰδοὺ πληροσφορέθησε, στρατιώτα, ἐκ τὸ πιττάκι,
καρδία μου κατονομάζω σε, ψυχὴ μου σε ἀπογρόψω,
λέγω θεσποτεία μου καὶ φῶς μου εἶδαι, ἀφέντης,
καὶ πάλε ἀντισκολοῦμαι σε, καρδία μου, θακτελίδι.”
- 1875 Ἐγραψε τὸ πιττάκι της καὶ ἀπάνον ἀντὶ θερμοῦ του
εἶχερ θακτελιδόπουλον τῆς ἡλιογεννημένης·
ἀπέτασάν με τῇ γραφῇ, ἐπίασα, ἐφίλησά τῇ.

1846. l. γὰρ τὸ δ. — 1851. l. ποθοσφαιγνώσκει. — πράγμ. l. γράμματα. — Après E. 1854, il faut ajouter S. 763 (N. 1656, P. 1618). — 1855. l. ἐρωτικὰ (cf. E. 1870) ou l. ἐλκετικὰ (= S., N. et P.) — 1856. εἶναι l. καί. — Après E. 1856, il faut ajouter S. 766 (N. 1659, P. 1621). — 1864. cf. S. 774. — 1865. l. ἐγκάρδιον. — 1866. suppr. πλὴν. — 1870. l. ἐρωτικὰ; cf. E. 1855. — 1872. καρδία μου. suppr. μου. — 1873. l. λέγω σε. — 1877: la description et l'inscription de l'anneau (commençant par ἀπὸ τὸν βλέπειν τὸν θεόν; cf. E. 1880) manquent ici toutes les deux; voir S. 788—794, N. 1679—1685 (P. 1636—1639).

- εἶχεν χρόνιάφιν ἄβολον, μετριολαγαρισμένον,
 καὶ ἔγραψα ἐπάνω εἰς τὴν γραφὴν ὡς διὰ τὸ δακτυλίδιν·
 755 „Τὸ ἐκλυτικόν, τὸ ἀφιέρωσεν ἡ ἀγάπη μου εἰς ἐσέα,
 πέμψω σε· κράτει, φόρει το, θεωρεῖ το ὡς ἀντὶς μου.”
 Εὔρεν ἡ κόρη τὴν γραφὴν, εὔρεν τὸ δακτυλίδιν,
 στέκει, ἐξεθαυμάζει το, κρατεῖ, φορεῖ, θεωρεῖ το,
 ποθοαναγνώθει τὸ χαρτίν, σκιρτᾷ εἰς τὰ γράμματά του,
 760 κραῖζει τὸν ἐνρουχόπουλον, δείχνει τοι τὸ πιττάκιν
 καὶ τὸ δακτυλιδόπουλον τὸ ἐφόρειν ἀπ’ ἐμένα.
 „Βλέπεις ἐδῶ παρᾶξενον,” λέγει, „τὸ δακτυλίδιν,
 ἐὰ ἔχῃ χρόνιάφιν, σίδηρον, λευγίτην καὶ μαγνήτην,
 ἐκλυτικὰ τὰ τέσσαρα πρὸς κρέμασμα ἀγάτης.”
 765 Καὶ εἶπε με· „Ναί, παρεύγετον εἶναι τὸ δακτυλίδιν,
 ὃν πρὸς τὴν ἀσχόλησιν, ὥραία, τὴν ἰδικήν σου.
 ἐδᾶρε ἀντισχολήθῃσε, παρηγορήθῃσέ τοι,
 γράψε τοι καὶ πιττάκιν σου ποθοβεβαιότερόν σου.”
 Κάθηται, γράφει με χαρτίν, φίλε μου, καὶ ἄκουσέ το·
 770 (τῆς κόρης παρεξαιρέτος γραφῆς εἰς τὸ δακτυλίδιν)
 „Ἄκουσε τί συνέβηκεν ἀπὸ τὸ δακτυλίδιν,
 f. 80 v. στρατιῶτα, τὸ μὲ ἀπέστειλες | μὲ τὸ ἐρωτοπιττάκιν.
 εἴλκυσσε τὴν καρδίαν μου τοῦ πόθου σου ὁ μαγνήτης,
 ὡς ἔλκει ἀπὸ τὴν φέσιν τοι τὴν φέσιν τοῦ σιδήρου·
 775 ἐμὲν ἀκάρδιον ἤφηκεν καὶ ἀντὶ καρδίας μου πάλιν
 ἔχω τὸ δακτυλίδιν σου διὰ πληροφόρημά μου.
 θεωρῶ τὸ λευγιτάριον τοι, βλέπω τὸ σιδηρόν τοι,
 καὶ τὸ μετριολαγρίστον τοῦ χρόναφίου θαυμάζω
 πῶς ὁ τεχνίτης τὰ ἤρωσε καὶ κατεσκεύασέν τα
 780 δουλωτικά εἰς ἀσχόλησιν ἐρωτικῆς ἀγάτης.
 καὶ ἰδοὺ πληρογορήθῃσε, στρατιῶτα, τὸ πιττάκιν,
 καρδίαν κατονομάζω σε, ψυχὴν μου σὲ ἔπογράφω,
 λέγω σε δεσποτεία μου καὶ φῶς μου σὲ κηρύττω,
 καὶ πάλιν ἀντισχολοῦμαι σε, καρδίαν μου, δακτυλίδιν.”
 785 Ἐγραψεν τὸ πιττάκιν τῆς καὶ ἐπάνω ἀντὶ δεσμοῦ τῆς
 εἶχεν τὸ δακτυλίδιν τῆς τῆς ἡλιογεννημένης·
 ἐπέτασάν με τὴν γραφὴν, ἐπῆρα, ἐφίλησά τῆν.

755. l. ἐκλυτικόν. — 758: N. 1651 ms. κρατεῖ, φορεῖ, θεωρεῖ το (= S. 758, P. 1613). —
 765. με l. τῆν. — 766. ὃν l. ὅσον. — 768: N. 1661 ms. ποθοβεβαιότερον. — 781. l. ἐκ τὸ π.

Ἀνάγνωσα τὴν τὴν γραφὴν τοῦ δακτυλιδιοποῦλου,
καὶ ἀντίσηκον τὴν ἔγραψα πιττάκι καὶ ἄκουσέ το·

- 1880 „Ἄλυστον εἶχε τὸν δεσμόν, ὦραία, τὸ δακτυλίδιον
τοῦτον τὸ μὲ ἀπέστειλες μὲ τὸ ὀρωτικὸν πιττάκι. |
f.79r. καὶ τέτοιον ἤρθε καὶ τὸν τοῦτ, μάθε, τὸ ἐδικόν μου.
Ἄλυστον εἶχε τὸν δεσμόν, ὦραία, τὸν ἐδικόν σου.
ἀνέγνωσά τὴν τὴν γραφὴν, θωροῶ τὸ δακτυλίδιον,
1885 ἄκουσε, φίλε μου, λοιπὸν τί ἔγραψεν τὸ πιττάκι·
„φύρειε μου, πόθον εἶμαι δεσμός καὶ ἀγάτης εἶμαι προῖγμα,
κράτησέ με ὅτι ἀπὲ ὁκλήσεως φονθοῦλας ἐπεστιάθην.
βλέπε με καὶ ἀνιστόριζε ἐκεῖνην τὴν ὦραίαν
ὅποθ' μὲ ἐκατέστειλεν εἰς ἐσέν, γὰ μὲ φορῆς ἀντί της,
1890 σνχροασχόλει με καὶ μνήσκον τὴν ἐκεῖνην,
καὶ ἀντὶς ἐκεῖνης ἔχε με, παραγγελίαν τὸ ἔχω
γὰ μὲ φορῆς, γὰ μὲ θωροῆς, γὰ σὲ δακτυλοσφύγγω,
ἀγαποῖν τοῦ πόθου της ποτὲ γὰ μὴ σὲ λείψῃ.”
ἰδὲ τὸ τεῖντα μὲ λαλεῖ δι' ἐσέν τὸ δακτυλίδιον
1895 καὶ πῶς μὲ ἐθυμίζει πάντοτε γὰ ἔχω ἀνήμερισί της,
ἐθάριτε ἢ ὄριζα τοῦ καλοῦ καὶ ἢ βρύση τῆς ἀγάτης,
τῆς ἑπολήψεως ὁ κρεμασμός καὶ ἡ διακρισία τοῦ πόθου·
παρακαλῶ σε ἀπὲ τοῦ γέν γὰ ἰδῶ γὰ σὲ σνντέχω,
γὰ βεβαιωθῶ τοῦ πόθου σου τὴ ἐνδιακρισία σου.”
1900 Ἐγραψα, φίλε, τὴν γραφὴν καὶ δέγω τὴν σαῖτα
καὶ πάλιν εἰς τὸν ἡλιακὸν τὸ ἐπέτασα τῆς κόρης·
f.79v. καὶ ἀργὰ βραδὺ εἰς | τὸ ἐξάστερον θεωρῶ τοὺς ἐδικούς μου,
καὶ ἤλθασιν ὅλοι εἰς ἐμέν, ἀναπετῶ τὴν τέρτα μου τριγέρον,
καὶ εἶχα καλόφωνα παιδόπουλα μετὰ μένα,

1882. τὸ l. τὸν. — 1883. l. ἄ. εἰς τὸ δεσμον τοῦ πόθου τοῦ ἐδικοῦ σου (S. 801, N. 1692). — 1885. l. θεωρῶ το εἰς τὸ δακτυλὶ μου καὶ ἄκουσον τί μὲ λέγει (cf. S. 803, N. 1694, P. 1644). — 1887. l. κράτει. — ἀπιστιά(θ)ην. — 1889. l. ἐπέστειλε. — 1890. l. σ. με, μν. τὴν, φέρεται με καὶ ἐνθυμοῦ τὴν (S. 808, N. 1699). — 1893. l. ἀνήμερις. — 1895. suppr. καὶ. — τῆς l. σου. — 1899. l. πόθου. — τὴν. — 1903 suppr. εἰς ἐμέν. — l. ἀναπετῶν? voir la note de S. 821. — 1904. l. καλοφονόπουλα π. μου δυο; voir la note de S. 822.

- Ἦτορ τὸ δακτυλίδι τῆς, φίλε μου, τῆς Ῥοδάμης
 790 ἔγειν χεῖρι ἀπὸ σίδηρον καὶ ἄλλον ἀπὸ μαγγήτην,
 σφικτὰ γὰρ θρόνον, γὰρ κρατοῦν, ποτὲ γὰρ μὴν ἀποσπάσων,
 καὶ ἐπύρω τοῦ πιττάκιον τῆς τοῖτους τοὺς λόγους εἶχε·
 (πιττάκιον ἄλλον ἡθικὸν Λεβίτηρον πρὸς τὴν κόρην)
 „Ἄλυστορ βλέπεις τὸν δεσμὸν τοῦ δακτυλιδιοπούλου,
 καὶ ἀπεικάσας ἀπὸ τὸν δεσμὸν καὶ τοιοῦτον μου τὸν πόθον.”
 795 Ἀνέγνωσά τῃ τὴν γραφὴν τοῦ δακτυλιδιοπούλου, |
 f.81r. καὶ ἀντίσηκον τὴν ἔγραψα πιττάκιον καὶ ἄκουσέ το·
 (πιττάκιον ἄλλον ἡθικὸν Λεβίτηρον πρὸς τὴν κόρην)
 „Ἄλυστορ εἶχε τὸν δεσμὸν, ὥραία, τὸ δακτυλίδι,
 τοῦτο σοὶ τὸ μὲ ἀπέστειλες μὲ τὸ ἐρωτοπιττάκιον,
 800 καὶ τοιοῦτον εἶδε καὶ τὸν ροῦν, μάθε, τὸν ἰδικόν μου,
 ἄλυστορ εἰς τὸν δεσμὸν τοῦ πόθου τοῦ ἰδικοῦ σου,
 ἀνέγνωσά τῃ τὴν γραφὴν, εἶδα τὸ δακτυλίδι,
 θεωρῶ τὸ δακτυλίδι σου καὶ ἄκουσον τί μὲ λέγει·
 „φύρει με, πόθον εἶμαι δεσμὸς, ἀγάπης εἶμαι προῦγμα,
 805 κράτει με ὅτι ἀπ’ ἀσχύλῃ σου φονδοῦλας ἀπεστάλθην,
 βλέπε με καὶ ἀντιτόρει τῇ ἐκείνῃ τῇ ὥραϊα
 ὅπου μὲ ἀπέστειλες εἰς ἐσὲν γὰρ μὲ θεωρῆς ἀντί τῆς,
 στυγασχολοῦ με, μνήσκον τῇ, θώρει με καὶ ἐνθυμοῦ τῇ,
 καὶ ἀντ’ ἐκείνῃ ἔχε με, παραγγελίαν τῆς ἔχω
 810 γὰρ μὲ φορῆς, γὰρ μὲ θεωρῆς, γὰρ σὲ δακτυλοσφίγγω,
 ἢ ἀνάνησις τοῦ πόθου τῆς ποτὲ γὰρ μὴν σὲ λείπῃ.”
 ἔδε τὸ τί ἔγειν τὸ μὲ λαλεῖ δι’ ἐσὲν τὸ δακτυλίδι
 πῶς μὲ ἐνθυμίζει πάντοτε τὸ γάχω ἀνάνησιν σου,
 ἔδ’ ἄντι ὅτις τοῦ καλοῦ καὶ βούσις τῆς ἀγάπης,
 815 τῆς ἐπολήψεως δεσμὸς, τοῦ πόθου ἐνδιακρισία·
 παρακαλῶ σε ἀπὸ τοῦ ρῦν γὰρ ἰδῶ γὰρ σὲ στυγέχω,
 γὰρ βεβαιωθῶ τοῦ πόθου σου τῇ ἐντοληφίαν.” |
 f.81v. Ἐγραψα, φίλε, τὴν γραφὴν, πάλιν ὥς καὶ τὰς ἄλλας
 καὶ ταύτην εἰς τὸν ἡλιακὸν ἐπέτασα τῆς κόρης·
 820 καὶ ἀργὰ βραδὺν εἰς τὸ ἕξαστερον καλῶ τοὺς ἰδικούς μου,
 ἡλθασιν ὅλοι, ἀνάπτω τῇ τῇ τέταρτην τριγυρίαν,
 εἶχα καλοφωτόπουλα παιδόπουλά μου δύο,

792. l. ἐπύρω τῆς ἡθικῆς τοῦ δακτυλιδιοπούλου = N. 1683 (cf. S. 797). — 808. l. στυγασχολοῦ. — 809. l. ἀντί. — 812. ἔγειν l. ἔν. — 821. ἀνάπτω τῇ l. ἀναπτῶ σου ἀναπτῶν, cf. E. 1903; N. 1712: ἡλθασιν ὅλοι, ἀναπτῶν τῇ τέταρτην τριγυρίαν; P. 1656 ms: ἡλθασιν ὅλοι καὶ ἀναπτῶ τῇ τέταρτην μου τριγυρίαν. — 822: cf. E. 1904; N. 1713: καὶ εἶχα καλοφωτόπουλα θεοῦ ἰδικά μου; P. 1657: καὶ εἶχα καλοφωτόπουλα παιδόπουλά μου δύο.

1905 καὶ ἄκουσε τί παράξενον εἴπαθιν καταλόγῳ·

(ἱερουζὸν καταλόγος Ἀβιάθου πρὸς τὴν κορυήν)

„Κοράσιον ἦτον παρέμωμος στρατιώτης ἀσκολεῖται,
καὶ εἰς λιβάθιν κατοικεῖ·

μετὰ ἡλίον διᾶξει τῆν, ῥέκτα πάλε ἢ ὥραια,

1910 τὸ κάλλος τῆς τὸ ἔποικεν αἰγμύλωτον ἀπὲ τὰ γονικά του
ἔπαθεν πόρους φοβεροὺς καὶ ἀνάγκας ἐπεστάθην,
πολλὰς ἀνάγκας ἔπαθεν γὰ εἴρη τὴν ὥραιωμένην·
καὶ ἀφ' ὅτου πάλε τῆν ἡῖρηκεν ἢ κόρη τετραγγεῖ του.

f.80r. ἔγει ὁ στρατιώτης ἐγγεγὴς καὶ ἢ κό | ρη παρωραία,

1915 βλέπει τῆν καὶ μαθαίνεται, πολλὰ καρδιοκοπᾶται,
θυμῶται τὰ ἔπαθε καὶ τριογοκοπᾶται·

τὸν ἥλιον βλέπει καὶ ἔκαλεῖ, τῆν σελήνῃν παραγγέλλει,
λέγει του μὲ τὰ θάκρυα του γὰ εἴρη τὴν ὥραιωμένην,
γὰ μὴ τετραγγεῖται ἄδικα ὁ παράξενος ὁ γέος.”

1920 Εἴπαθιν, ἐτραγοῦσθιν τοῦτο τὸ κατελόγην,
ἡμεῖς ἐκατελέγαμεν καὶ ἐπρόδεξαν ἐκεῖνες,
καὶ ἐκρέματο οἱ ὀρωτικὲς ἀπὲ τὸ καταλόγην·
καὶ ἀφ' οὗ ἐκατελέξαμεν, ἐμίσησαν ἐκεῖνες.

Εἶδεν ἢ κόρη τῆν γραφήν, εἶδεν, ἐνέγνωσέ τῆν,

1925 θυμώσεται ἐκ τοῦς λόγους τῆς,
καὶ πάλε γράφει μου γραφήν, φίλε μου, καὶ ἄκουσέ το·

„Ἐπρεπερ τῆν καρδίαν μου καὶ ἐλάφοντες ὁ ροῦς μου
γὰ μὴ σὲ γράψω ἀντίγραφον πρὸς τῆν γραφήν ἐκείνην,
ἔπρεπερ τὸ πιττάκι σου τοῦτο τὸ βραδυνόν σου
1930 τὰ χέρια μου τὸ κόψουσιν γὰ μὴ βρεθῇ εἰς τὸν κόσμον,
καὶ γὰ διδάσκης ἀπ' αὐτὸ ποτὲ καὶ ἂν ἐντρανίσῃς
οὐ μὴ ἦσον τόσον ἄκτιστος εἰς τῆν ἀσκόλησιν σου·
ἀλλὰ ἄς ἐσκοπῇς τὸν καιρὸν καὶ ἄς ἐμέτρῃς τὰς ἡμέρας,
τὰ πράγματα γὰ ἐπρόδεγες, καὶ αὐτὸ γὰ σὲ ἀρκῇ μόνῃ

f.80v. 1935 γὰ βλέπῃς τὸ ση | μάδι μου καὶ γὰ παρηγορεῖσαι.
καὶ ἀπὲ τῆν γῆν ἐγνώριζε, τοῦτο σου τὸ πιττάκι
ἔποικε τῆν καρδίαν μου γὰ κακωθῇ δι' ἐσέαν,
κάκωθιν τέτοιαν φοβερὰν γὰ βιασθῇ ἢ ψυχὴ σου,

1906. l. ἱερουζὸς καταλόγος (ou ἱερουζὸν καταλέγειν). — 1907—1920: le mètre de ces vers s'est embrouillé: voir S. 825—836, N. 1716—1731, P. 1659—1679. — 1907. x. ἦτον παρέμ, l. x. ἡλιωμένητον (= S., N. et P.). — 1909. l. καὶ ρεζέ του ἢ ὦ. — 1910. τὸ l. τὸν. — 1925: il faut ajouter, comme S. 842, N. 1737 et P. 1682 l'indiquent: *μονοκρεῖται* (N. *στραγγεῖται*) ἀπὸ ὁμοῦ τῆς. — 1927. l. καὶ ἐλάχαιε του ροῦν μου. — 1930. l. x. μου γὰ τὸ x. — 1931. ἐντραν. l. ἀσκολεῖται. — 1932. ἀκτιστος? voir le glossaire s. v. — 1933. l. α. γὰ ἐσκ. τ. x., γὰ ἔμ. — 1934. l. l. ἔρημι μόνον.

καὶ ἄκουσον τί παράξενον εἵπασιν καταλόγιν·

(ἰσχυρὸν κατέλεγμαν Ἀχαιοῦν πρὸς τὴν κόρην)

825 „Κοράσιον ἡλιογέννητον στρατιώτην ἀσχολεῖται,

καὶ εἰς λιβάδιον εἴρωστος ἔγει κατοικεμένης·

μὲ τὸ γέγγος τὴν ἰστιάξει καὶ ριχῇ τοι ἡ ὠραία,

τὸ κάλλος τῆς τὸν ἔποικεν ξένον ἀπὸ τὰ ἰδικά τοι,

καὶ ἔπαθεν πολλὰς ὀδύνας ἕως ραῖον τὴν ὠραίαν·

830 ἤρρεν τὴν καὶ ἀκόρη πάσχει ὁ λαμπρὸς ὁ στρατιώτης,

τὴν ἐξαίρετον τὴν κόρην βλέπει τὴν καὶ ἀνασπενάξει

γὰ ροῖται τὰ ἐπιχράνθη καὶ ἐκ τοῦ πόρου ὀφεινᾷται·

τὸν ἥλιον ἐβλέπει καὶ ἐγγαλεῖ τὰ πάσχει,

καὶ ὅταν λάμψῃ τὸ γεγγάριον μετὰ δάκρυα τοι τὸ λέγει

835 γὰ τοῦ εἶπῃ τὴν ὠραίαν, γὰ μὴ τερατῆται ἀδίκως.”

Εἶπαν καὶ ἐτραγοῦσθισαν τοῦτον τὸ καταλόγιν,

ἡμεῖς ἐκατελέγαμεν καὶ ἐπρόσεχεν ἐκείνες

καὶ ἐκρέμοιντο οἱ ἐρωτικὲς ἀπὸ τὸ καταλόγιν·

ἀφ’ οὗ δὲ τὸ κατελέξαμεν ἐμίσθενσαν ἐκείνες,

840 καὶ ἐμὲν ἀπεχαιρέτησαν, γίλε μου, οἱ ἰδικοί μου,

f.82r. ἤρρεν ἡ κόρη | τὴν γραφὴν, εἶδεν, ἀνέγνωσεν τὴν,

θυμώρεται εἰς τοὺς λόγους τῆς, μουγκρίζει ἀπὸ θυμοῦ τῆς,

καὶ πάλιν γράφει με χαρτίν, γίλε μου, ἄκουσέ το·

(ἀντίστοιχον ἀντεγραμμένον μετὰ θυμοῦ τῆς κόρης)

845 „Ἐπρεπε τὴν καρδίαν μου καὶ ἐτέχαιρεν τὸν ροῖν μου

γὰ μὴ σὲ γράψω ἀντιγραφὴν πρὸς τὴν γραφὴν σου τοῦτην,

[ἔ]πρεπε τὸ πιττάκιν σου τοῦτο τὸ τρωτόν σου

τὰ χέρια μου γὰ τὸ κόπονσιν, γὰ μὴ γαρῇ εἰς τὸν κόσμον,

καὶ γὰ ἐδιδάχθης ἀπ’ αὐτοῦ ποτὲ καὶ ἄν ἡσυχολήθῃς

850 οὐ μῆσουρ τόσον ἄχρωμος εἰς τὴν ἀσχολήσιν σου·

ἀλλὰ γὰ μέτρας τὸν καιρὸν, γὰ ὀκόπεις τὰς ἡμέρας,

τὰ πράγματα γὰ ἐπρόσεχες καὶ αὐτὸ γὰ σὲ ἥρκει μόρον.

καὶ ἀπὸ τοῦ εἶν ἐγνώριζε, τοῦτο σου τὸ πιττάκιν

ἐποίησεν τὴν καρδίαν μου γὰ κακωθῇ δι’ ἐσέναν,

855 κάκωσιν τίτοιαν φοβεράν τὸ γὰ βιασθῇ ἡ ψυχὴ σου,

τὰ δέξασθαι ἄλλη μου γραφήν ἢ πόθον μου σημάδιον·”

- 1940 Πάλε πετοῦ μεν τῇ γραφῇ τῆς κόρης ἐκ τὸ κάστρον,
ἀπλώγων, πιάγω τῇ γραφῇ. θιωρῶ τὸ τεῖντα γράφει,
καὶ εἰς πόσους ἡ καρδιά μου κατακοιμητοὺς ἐδέβην.
καὶ πόσοι ἐκατελλόγισαν κλόροι τὸν λογισμόν μου,
καὶ εἰς πόσον κρημνὸν ἔπεσεν κακώσεως ἡ ψυχὴ μου·
1945 καὶ μόνη ἡ καρδιά μου τῇ τόσῃ καὶ τοσοῦτῃ,
καὶ τῇ στεροχωρίᾳ μου τῇ εἴχῃ ἐκ τὸ πιττάκι,
πάλι γραφῇ τῇ ἔγραψα, γίλε μου, καὶ ἄκουσέ τηρ·

„Ἐδε θυμῖον χειρότερον, κρυά μου, τὸ πιττάκι,
ἔδε ληστοῦ χειρότερον, κρυά, τὸ μῆνυμά σου,

- 1950 ἔδε γραφῇ ὅποῦ ἐβάσταζε, κρυά μου, ἀκοιτισμέτηρ,
ὁργῆς μαχαῖρῃ δίοτομον τὸ ἐγγέλευσεν ὁ πόθος.
ἔδε γραφῇ ὅποῦ ἐβάσταζε ἀπέσω ἀντὶ γραμμῆτων σπαθῖν
ἀκοιτισμέτων,

τὰ κατακόπτῃ σώματα καὶ τὰ μοιράζῃ αἰτήσεις,

ἔδε χαρτῇ ὅποῦ ἐβάσταζεν ἀπέσω ἀντὶ γραμμῆτων |

- f. 81 r. 1955 πὼς τὰ θανατώσουσιν αἰσθητικὰς καρδίας.
ἐλέησον ὅντα τὰ ἡρώασι τὰ χέρια σου, κρυά μου.
οὐδὲ μ' ἐλέησες ποσὼς ὁ τοῦ σου τὰ μὴ ἀποθάγω.

τὰ θανατώσῃς ἄνθρωπον ὅποῦ φοδῇ δι' ἐδέρα·

ἀλλὰ τὸ τόσον μαρτυρὸν ἐπῆρεν ἡ ψυχὴ σου,

- 1960 καὶ ἡθέλες τὰ εἶδες ἄνθρωπον ἄδικα νεκρωμένον.
καὶ ἡρώασι τὰ χέρια σου πιττάκι μαρτυμένον,
πιττάκι τὰ ἔχῃ θάνατον ἀκέραιον ἐδικόν μου,
πιττάκι ὅποῦ δέρεται τοὺς λόγους τὰ βαστάζῃ
τὰ ξεροζιζώσῃ ἀπ' ἐμὲ τῇ ὅλῃ μου καρδίᾳ.

- 1965 τὰ συμφορὰ ὅτι ἀπὲ τοῦ γῆρ τὰ δίχρονα ἐκακώθην,
εἰς θάνατον κατήρτησα τέλειως ἀπὸ μέρους·”

Ἐγραψα, γίλε, τῇ γραφῇ, ἔποικα τὸ πιττάκι
μὲ τῆς πολλῆς μου τῇ πολλῇ ποθοποροβρασίᾳ,
ὥσθ' ἂν τὴν ἄλλαν μου γραφὴν ἀπέταξα καὶ τοῦτῃ·

- 1970 ἔδωκα ἐτοῦτῃ τῇ γραφῇ καὶ ἀντίδικον οὐκ εἶδα,
ἡμέρα ἐπαρέθραμεν καὶ πάλιν ἤλθεν ἄλλη
καὶ τρεῖς ἀπεπληρώθησαν καὶ τέσσερες καὶ πέμπε,

1945. l. καὶ μόλις μὲ τῇ βίαν μου. — 1950. l. ἀκοιτισμέτων. — 1952. suppr. ἀπέσω ἀντὶ γραμμ. (cf. E. 1954). — 1953. l. αἰσθητικὰς. — 1955. πὼς l. πόρους. — 1957. l. ἐλέησον. — Après E. 1957, il faut ajouter S. 875 (N. 1767). — 1963. l. π. ὁ. θιωρῶνται οἱ λόγοι τοὺς βαστάζει. — 1964. l. ξεροζιζώσουσιν. — 1966. τ. ἂ. μ.: S. 884 τέλος ἄλλον οὐκ ἔχω. — 1968. πολλῆς l. ψυχῆς.

- τὰ δέξασθαι ἄλλῃν μου γραφὴν ἢ πόθον μου δημάειν.”
 Πάλιν πετοῦν με τὴν γραφὴν τῆς κόρης ἐκ τοῦ αἵματος,
 ἐπαίρων, ἀγαπῶσκω τὴν, καὶ ἀπεΐκασέ με, φίλε,
 τὸ πόθος στήν καρδίαν μου κατάκοιμος ἐσέβην,
 860 καὶ πόθος ἐπαρέλαβεν κλόρος τὸν λογισμὸν μου,
 καὶ εἰς τί κοιμῶν ἐπέπεσε κακώσεως ἡ ψυχὴ μου·
 καὶ μόλις μὲ τὴν βίαν μου τὴν τόσῃν καὶ τοσοῦτῃν,
 μὲ τὴν στεροχωρίαν μου τὴν εἶχα εἰς τὸ πιττάκι. |
 f.82v. πάλιν γραφὴν τὴν ἔγραψα, φίλε μου, καὶ ἄκουσέ τῃν·
 865 (πολέθλιον πολέπορον πιττάκι τοῦ Αἰζότρον)
 „Εἶδε θεῖον χειρότερον, ὥραία μου, τὸ πιττάκι,
 εἶδε λιδοῦ κακώτερον τοῦτο τὸ μῆνυμά σου,
 εἶδε γραφὴν ὅπου ἐβάσταξε σπαθὶν ἰκοιμημένον,
 ὁργῆς μαχαῖρην τὸ ἐμάλκευσε τὸ δίδωτομον ὁ πόθος,
 870 τὰ κατακόπτῃ δώματα καὶ τὰ μερίζῃ αἰσθήσεις,
 εἶδε χαρτὴν ὅπου ἔγγραφε ἀπέσω ἀντὶ γραμμῶν
 πόρους τὰ θανατώσων ἀντιτικὰς καρδίας.
 ἐλέησόν με ὅταν τὸ ἐγράψω τὰ χέρια σου, κερὰ μου.
 οὐδὲν μὲ ἐλέησεν κἄν ποσὼς ὁ τοῦ σου μὴν ἀπέθάνω,
 875 ἀλλὰ τοσοῦτῃν κάκωσιν διὰ λόγον ἐκακώθης
 τὰ θανατώσῃς ἄνθρωπον ὅπου φοφᾷ διὰ σέφα·
 ἀλλὰ τοσοῦτον με ὁμὸν ἐτήρησεν ἡ ψυχὴ σου,
 καὶ ἡθελὲς τὰ ἴδῃς ἄνθρωπον ἄδικα ρεχωμένον,
 καὶ ἐγράψω τὰ χέρια σου πιττάκι ματωμένον,
 880 πιττάκι τὰ ἔχῃ θάνατον ἀκέραιον ἰδικόν μου,
 πιττάκι ὅπου ἐθάρτα οἱ λόγοι του τοῦ εἶχε
 τὰ ἐξεοριζώσων ἀπ’ ἐμὲ τὴν ὅλῃν μου καρδίαν.
 καὶ αἷ συμφορὰ ὅτι ἀπὸ τοῦ τῶν εἰς θάνατον ἐπάγω,
 δίχρονος ἡδὴ σήμερον, τέλος ἄλλον οὐκ ἔχω.”
 885 “Ἐγραψα, φίλε, τὴν γραφὴν, ἔποικα τὸ πιττάκι
 μὲ τῆς ψυχῆς μου τὴν πολλὴν ποθοποροβρασίαν, |
 f.83r. καὶ μὲ τὰς ἄλλας μου γραφὰς ἀπέστειλα καὶ ταύτην·
 ἡδὲν ἐκείνην τὴν γραφὴν, ἀντίσηκον οὐκ εἶδον,
 ἡμέρα μία παρέσθραμεν, ἄλλῃ μετ’ αὐτὴν ἡλθεν,
 890 καὶ τρεῖς ἀπεπληρώθησαν, καὶ πάλιν ἄλλῃν γράφω·

860: N. 1750 ms. τὸν λογισμὸν μου. — 861. l. κοιμῶν. — N. 1751 ms. ἐκχωμένον. —
 863. εἰς l. ἐκ. — 869. l. ὁ. μ. δίδωτομον τὸ ἐκ. ὁ π. — 872. l. αἰσθητικὰς. — N. 1764 ms.
 θανατώσων. — 877. με ὁμὸν l. ματωμένον. — 883 sq.: cf. E. 1965 sq. (N. 1778 sq.).

- καὶ πάλιν ἄλλην ἔγραψα καὶ ἄκουσέ την, φίλε·
 „Ιέξον ἀπ' ἀναίσητο χαρτὴν αἰσθήσεως παροχάρου, |
 f. 81 v. 1975 καὶ ἀπὸ καρδίας ὁλόγεκρον γραφὴν ἐψυχωμένην,
 τὴν ἔποικαν τὰ γράμματα, Ῥοδάμην, τὰ ῥικά σου
 νὰ κακωθῇ παρὰ καιρὸν καὶ νὰ χαθῇ ἐκ τὸν κόσμου.
 ἄκουσε, ἴδε τὴν γραφὴν,
 καὶ τὰ λαλεῖ κατέλαβες, στυπτόναι ὅποῦ τὰ γράφει,
 1980 σκόπησε, ἴδε τὸ σφάλμα μου τὸ ἔσφαλα εἰς ἐσέαν.
 καὶ ἄν ἦτορ δίκαιον νὰ ὀργιστῇς τοσοῦτον εἰς ἐμέαν,
 ἄφης με ἀστυπάθητον καὶ ἄψυχον ἀπ' ἐσέα
 κἂν οὐδὲν ἔσφαλα διατί πορολατοῦμαι,
 1985 διατί εἰς τὸν τόσον πορτισμὸν ἐσέβην τῆς ὀργῆς σου,
 καὶ τόσον τῆς κακώσεως καμίην ἐπεστιάθην,
 καὶ εἰς τόσον πόρον πέλαγος ἀπεστρουφῆς ἐσέβην.
 καὶ πρίνομαι εἰς τὸ βάθος του καὶ κράτησιν οὐκ ἔχω·
 τὴ στυφορὰν τὴν ἔμοσα νὰ τὴν στυπατοθάρω!
 ἀλλὰ καὶ τὴν ζωὴν μου χάτω τὴν ἐκ τὸ ἀνελείμορό σου
 1990 καὶ πόσα πράγματα ἐσέβησαν τὸ χόρονον ὡς διὰ σέαν.
 τώρα φορεῖνομαι δι' ἐσέαν καὶ ἀπὸ τὸ ἀνελείμορό σου
 καὶ βλέπεις τὸ φορεῖνομαι, τὸ ἐξεψυχῶ διωρεῖς το,
 ἡξέρεεις τὸ πιχραῖνομαι καὶ οὐδὲν μεταμελεῖσαι.”
 “Ἐγραψα, φίλε, τὴν γραφὴν καὶ ἀπέστειλα καὶ ἐκείνην,
 f. 82 r. 1995 καὶ ἀνεγνώθην | καὶ αὐτὴν, καὶ ἀντίσχηρον οὐκ εἶδα,
 καὶ τί ἐμάθαμε ἀπέκασε καὶ πόσα ἐκατακόπην
 καὶ πόσον ἔπαθα κακμὸν ὥστε νὰ ἰδῶ γραφὴν τῆς.
- πάλιν γραφὴν ἀπέστειλα, φίλε μου, καὶ ἄκουσέ την·
 „Φωτάζω εἰς τὸ ἄπειρον, καρεῖς νὰ μὴ διαβαίνην,
 2000 φωτάζω εἰς γῆν ἀλλὰ ἔρημον, καὶ προόσεξα ἀπὲ τότε
 ἀκοῦ εἰς ἀντίσχηρον φωνήν, φωτάζει σε εἰς τὰ λέγεις·
 καὶ ἐγὼ φωτάζω εἰς αἰσθησιν, κερὰ μου, τὴν ἐδικήν σου,
 στριγγίζω εἰς τὴν καρδίαν σου, λαλῶ εἰς τὸν λογισμὸν σου,
 παρακαλῶ σε ἀπὸ ψυχῆς, ἐλέησον, στυπτόνεδέ με.
 2005 καὶ ὁμοιάσεις ὅτι φθάρεσαι, γίνεσαι ὥσθ' λιθάρι,
 καὶ τὰ ποτῶ ἀπερρίπτεις τα καὶ περριτρέφου τα.
- 1974: voir la note de S. 892. — 1974. l. ἀναίσητορ ψυχὴν ἢ. ποροχάρου (S. 892). —
 1975. ἐψυχ. = ἐ(μ)ψυχωμένην: cf. E. 192. — 1977. l. νὰ κερκωθῇ. — 1978: il faut ajouter:
 σκόπησε, ἀνάγνωσέ την (cf. S. 896). — 1979. l. κατέλαβε. — 1983. l. ἄν γοῦν οὐδὲν σε
 ἔσφα. διατί ποινηλατοῦμαι (cf. S. 900). — 1985. l. ἐπεστιάθην. — 1988. l. τί στυφορὰ? cf.
 S. 905; et E. 1965. — 1989. suppr. καὶ (ou τὴν?). — 1990. l. τὸ σίχρονον διὰ σ. — 1996.
 ἐμάθ. l. ἔπαθα. — Après E. 1997, il faut ajouter S. 915. — 1999. l. γώραξε. — 2000. φων.
 l. στρίγγισε — l. προόσεξε. — 2005. l. ὁμοιάζει ὅτι οὐκ αἰσθάνεσαι (S. 923). — ms. ὥσθ' —
 — 2006. l. περισπρίττειν?

- ἄκουσε, γίλε μου, καὶ αὐτὴν γὰρ σὲ τῆς καταλέξω·
 „λέξον ἅπ' ἀγαθότητος ψυχῇ αἰσθησεως ποροχόρην,
 καὶ ἀπὸ καρδίας ὁλόγεκρον γραφῇ ἐμψυχομένην.
 τὸν ἔποικαρ τὰ γράμματα, γονθοῦλα, τὰ ἰδιζά σου
 895 γὰρ γεκρωθῇ παρὰ καιρὸν καὶ γὰρ χαθῇ εἰς τὸν κόσμον.
 σκόπησε, ἀνέγνωσέ τῆς τῆς, ἰδὲ τί ἔστι τὰ γράφει,
 καὶ τὰ λαλεῖ παρὰλαβε καὶ πόρει ὅποῦ τὰ γράφει,
 σκόπησε, ἰδὲ τὸ σφαλματ τον τὸ ἔσφαλεν εἰς ἑσέρα.
- ἄφες με ἀνυμνάδιον καὶ ψυχοπορεμένον,
 900 ἂν γοῦν οὐδὲν σοὶ ἡσφαλα διατί γὰρ τερατοῦμαι,
 διατί εἰς τοσοῦτον πορτισμὸν ἐσέβην τῆς ὀργῆς σου,
 καὶ εἰς τόσον τῆς κακώσεως καμίην σου ἑπεστιάδιγ,
 καὶ εἰς τόσον πόρον πέλαγος ἀποστροφῆς ἐσέβην,
 καὶ πρίγμαι εἰς τὸ βάθος τον καὶ κρήνῃσιν οὐκ ἔχω·
 905 καὶ στυφορά, τῆς ὅμοσα γὰρ τῆς στυπατοθέτω!
 βλέπω, πορτίζομαι ἅπ' αὐτῆς, αελεήμων εἶμαι·
 αἶ θεάμαρ! ὅποῦ ἐπάσχισα τὸ δίχρονον δι' ἐκείνην, |
 f.83v. τώρα στυφέομαι ἅπ' αὐτῆς καὶ ἀπὸ τὸ ἀδιέκκριτον τῆς
 καὶ βλέπει με πορτίζομαι καὶ οὐδὲν μεταμελεῖται,
 910 γινώσκεις τὸ πικραίνομαι, τὸ ἐξεψυχῶ θεωρεῖς το.”
 “Ἐγραψα, γίλε, τῆς γραφῇ, ἀπέστειλα καὶ τοῦτῃν,
 ἀναγινώσκει τῆς καὶ αὐτῆς καὶ ἀντίσκηρον οὐκ εἶδα,
 καὶ τί ἔπαθα ἀπέλασε καὶ πόσα ἐκατεκόπη
 καὶ πόσον ἔπαθα κακὸν ὥστε γὰρ ὁδὸν γραφῇ τῆς.
 915 Ἡμέρες ἐπαρέδραμον γὰρ τέσσαρες, καὶ τότε
 πάλιν γραφῇ τῆς ἔγραψα, γίλε μου, καὶ ἄκουσέ τῆς·
 „Φώταξε εἰς τόπον ἄγριον καρεῖς γὰρ μὴ διαβαῖν,
 στρέγγισε εἰς γῆν ἄλλ' ἔρημον, καὶ προόεξε ἀπὸ τότε
 ἀκούεις ἀντίσκηρον γωνίαν ὡς πρὸς τῆς ἐθιζῇ σου·
 920 καὶ γὰρ φωνάζω εἰς αἰσθητὸν, ὡραία, τῆς ἰδιζῇ σου,
 στρεγγίζω εἰς τῆς καρδίας σου, λαλῶ εἰς τὸν λογισμὸν σου,
 παρὰκαλῶ σε ἀπὸ ψυχῆς· ἐλέησε, πόρεσέ με,
 καὶ ὁμοιάζει ὅτι οὐκ αἰσθάνεσθαι, γίνεσθαι ὡς τὸ λιθάριον,
 καὶ τὰ πορῶ θελοζονγεῖς καὶ οὐκ ἀντιστρέφεσθαι με.

892: S. 982—965 (= E. 1974—2038) servent à remplir la lacune du ms. N. après N. 1786; voir l'introduction § 4 (p. 10). — 894. τὸν l. τῆς — 895. εἰς l. ἐς. — 897. l. κατέλαξε. — 906. εἶμαι l. εἶναι, ou plutôt εἶσα; quant aux vers S. 906—910, je préfère faire usage de la deuxième personne, etc., en forme d'allocution: voir E. 1989 sqq.

- καὶ ἡμέρ, πληροφωροῦμένη, ἂν τὸ παρακροατήδης.
 πετῶς με εἰς ἄβυσσον ὁρμήν, καὶ σὺ ὄρωμα ἐβγάξεις
 ληστροῦ, διημία, φοβερά, καὶ ἔδε ὁρμήν μεγάλην
 2010 ἡ δὲ σὲ φωτίζοντι δι' ἐμὲν φωτισμοῦ ἐδέραι·"
 Πάλιν καὶ τοῦτην τὴν γραμμὴν ἐξοῖσα με τὰς ἄλλας,
 καὶ πάλιν ἡ κόρη ἐφίσηται τὴν καὶ κράζει τὸν ἐνροῦχον,
 καὶ ἀναγινώσκει τὴν γραμμὴν, καὶ ἔκρουσε τί με κράζει· |
- f.82v. „Πῶς μὲ προδίδου, χριστιανέ, τὰ χέρια μου εἰς ἐδέραι;
 2015 πῶς μὲ ἀπατάσκει δόλιχον διὰ δέρας ὁ λογισμὸς μου;
 πῶς ἰσταρέου μου κράζουσι σε τὰ χέρια μου πιττάζω,
 καὶ „ἡ δεσποτεία μου·“ λέγει σε τὰ χεῖρά μου ἄβυσσος μου;
 πῶς ἐκατεφωροῦμένη ὁ τοῦς μου καὶ ἡ φωνή μου,
 μετ' αὐτὰ καὶ ἡ καρδιά μου ποτὲ γὰρ μὴ σὲ κράζω;
- 2020 καὶ ὅπου τὴν ἰδοῦσα τὴν γραμμὴν ὁμιλία μου ἐθιζέτω σοι
 καὶ ὁ λογισμὸς μου παρενθὺς παρότοιμος ἰστέξει
 καὶ οὐκ ἔχω ἄλλην μέριμναν εἰ μὴ γὰρ σὲ ἀντιγράψω,
 καὶ ποῖα ἀπὲ τὴν καρδιά μου
 καὶ ὅλας μου τὰς αἰτήσεις διὰ δέρας τετραποδῶν,
 2025 κράζω σε, ἡ δεσποτεία μου, τὰ χέρια μου πιττάζω,
 ἐλθεῖν σε τὸν ἐλπίσας με τὴν ἀποδοχομένην σοι·
- καρδιά μου σ' ἔχω ἀπὲ τοῦ γέν, δογλώρομαι εἰς ἐδέραι,
 πέμπω σε τὸν ἐνροῦχον μου γὰρ ἰδὼν γὰρ σὲ στυγέω
 λόγους παραγγελίας μου, ποδομηρέματά μου,
 2030 καὶ ἀπ' αὐτὸν γὰρ ἔχης εἰδοῦσα καὶ αὐτὸς γὰρ με ὁρμηρέω
 πῶς γὰρ σὲ ἰδὼν, καρδιά μου, καὶ πῶς γὰρ σὲ στυγέω,
 καὶ ἀπὲ τοῦ γέν, ὁμιλία μου, μὴ θλίβεσθαι δι' ἐμέρας·"
 Πῶς τῆς κόρης τὸ χαρτὶ ἀνγίγνεται ἐσιζώσθαι,
 f.83r. στέχω καὶ ἂ | γαγινώσκω τὴν, καὶ ἀπειλάς με, γύε,
 2035 γὰρ χάσω εἰς μίαν τὰς πικρίας μου τὰς εἰλα εἰς τὴν
 καρδίαν μου·
 φωνὴ γὰρ ἐρωτότητος, ὥστε φωνοποιεῖται,

2014. τὰ χ. μου: S. 932, P. 1701: τὰ (ὁμ)μάτια μου. — 2017. l. λέγον. — 2018. l. ἐκατεφωροῦμαι. — Après E. 2019, il faut ajouter S. 938 sq. (P. 1704 sq.) — 2020. l. καὶ ὅπου τὴν ἰδοῦσα τὴν ὁμ. μου εἰ. σ. — 2023. l. καὶ ἰπὲ ε. τ. ν. μ. καὶ ἀπὲ τοῦ λογισμοῦ μου. — 2024. l. καὶ ἀπὲ ὅλ. τὰς αἰτήσεις μου. — 2025. l. κράζουσι. — 2026. σοι l. μου. — Après E. 2026, il faut ajouter S. 947 sq. (P. 1709 sq.). — 2027. l. κρατῶ μου. — 2030. μὴ l. σὲ. — 2036 sq.: voir l'introduction § 13 (p. 28 sq.). — 2036. l. ὅσα (ἀρ).

- 925 καὶ ἐμὲν. πληρογορηθήσῃ, ἂν τὸ παρακρατήσῃς.
 πετῆς με εἰς ἄβυσσον ὅσοντες, καὶ σὺ ὄνομα ἐκβάλλεις
 ληστροαῖνα, καὶ ἔσθῃ στυγερὰ βέβαιον γὰρ τὸ θελήσῃς.
 γὰρ σὺ φωνάζουσιν ὡς δι' ἐμὲν φονεῖσθαι ἐθέλεις.”
- f.84r. Πάλιν ἐπορεύθη τὴν γραφὴν | ἔρχομαι μὲ τὰς ἄλλας.
- 930 ἀναγινώσκει τὴν γραφὴν καὶ ἄκουσε τί μὲ γράψῃ·
 (ἄλλη γραφὴ ἐρρηγμένη τῆς κόρης προ. ἐμὲν)
 „Ὡς μὲ προδίδου, χριστιανέ, τὰ ἡμέτια μου εἰς ἐσέα·
 πῶς μὲ ἀγαπᾷς σήμερον δι' ἐσέα ὁ λογισμός μου·
 πῶς ἰσχυροῦμαι μου γράψου σε τὰ χέρια μου πιπτάω.
 935 καὶ θεοποιεῖαι μου λέγω σε τὰ χέρια μου ἔβουλά μου·
 πῶς ἐκατεχειρήθησαν ὁ τοῦς μου καὶ ἡ ψυχὴ μου,
 μετ' αὐτοὺς καὶ ἡ καρδίᾳ μου ποτὲ γὰρ μὴ σὲ γράψω·
 καὶ πάλιν ὁ τοῦς μου πρόβος γίνεται εἰς τὰς γραφάς σου.
 καὶ πάλιν ἡ καρδίᾳ μου δόξας ὅταν σοὶ γράψω.
 940 καὶ ὁπότε ἴδωσιν γραφὴν τὰ ὁμιήτια μου ἰδὲν σου
 καὶ ὁ λογισμός μου παρενθὺς παρετοιμος ἰσχύει
 καὶ ἄλλο οὐκ ἔχει μέμνηται εἰ μὴ γὰρ ἀντιγράψῃ.
 καὶ ἐπεὶ ἀπὸ τῆς καρδίᾳ μου καὶ ἀπὸ τὸν λογισμόν μου
 καὶ ἀπ' ὅλης τῆς αἰσθηθείς μου δι' ἐσέα τετραποδῆται,
 945 γράψου σε, θεοποιεῖαι μου, τὰ χέρια μου πιπτάω,
 καὶ ἐλεῶ σε τὸν ἐλέτησα μὲ τὴν ἀποστρεφὴν μου.
 πορῶ σε τὸν ἐπίσταται μὲ τὸ ἀλαστορικόν μου,
 πορῶ σε τὸν ἐξέλιπα τὸ ποθοοργισθῆναι μου·
 f.84v. κέρει μου | σὲ ἔχω ἀπὸ τοῦ γῆρ, δουλόνομαι εἰς ἐσέα.
 950 πέμπω σε τὸν ἐντροχόν μου γὰρ ὅλῃ γὰρ σὲ σεντέχῃ
 λόγους παραγγελίας μου, ποθοοργισμάτα μου,
 καὶ ἀπ' αὐτοῦ γὰρ ἔχῃς εἰδῆσιν καὶ αὐτὸς γὰρ σὲ ἐρηγέσῃ
 πῶς γὰρ σὲ ἴδω, καρδίᾳ μου, καὶ πῶς γὰρ σὲ σεντέχω.
 καὶ ἀπὸ τοῦ γῆρ, ὁμιήτια μου, μὴ θλίβεσθαι δι' ἐμέα.”
 955 Ἦνθα τῆς κόρης τὴν γραφὴν ἀγγίλῃ ἀγ' οὐκ ἐσθιζώθη,
 στέχω καὶ ἀναγινώσκω τὴν, καὶ ἀπειλάσῃ με, φίλε,
 γὰρ χάσω εἰς μίαν τοὺς πειρασμοὺς τοὺς εἶχα παροπίσω·

ψυχὴ γὰρ ἐρωτότητος, ὅσα ποθοοργιστά,

932. μέτια l. χέρια. — 935. l. λέγου. — τὰ χέρια μ. (cf. E. 2017). — 942. l. ἄλλῃ. —
 γὰρ σὲ ἀντιγρ. — 948. l. ἐξέλιπα τὸ π. μ., ou ἐξέλιπα μὲ το π. μ. = P. 1710. — 958 sq.:
 voir l'introduction § 13 (p. 28 sq).

χάνει τοὺς πόρους πάραντα, μάθε, τοῦ πόθου τόρᾳ,
 ἔλεγα τῇ γῇ οὐ περιπατῶ, τὸν οὐρανὸν διαβαίω,
 κραῶ τοὺς ἀγούρους μου, γίλε, τοὺς ἐδικούς μου,
 2040 καὶ ἄκουσας ὅλην τὴν γραφὴν καὶ ἐχάρισας μεγάλως
 καὶ ἀντίσηκον τὴν ἔγραψα πιττάζιν καὶ ἄκουσέ το·

„Ἡμῶν ἐχθρὸς εἰς ἄβυσσος, εἰς ἅθλην ἐπερπάτου
 ἐκ τῆς ὀργῆς σου τὸ ἄπειρον καὶ τὸ γοημιστικόν σου,
 καὶ παρ' ἐλπίδα σήμερον ἀφῆκα το καὶ ἀνέβην
 2045 ἀπέσω ἐκ τῆς ἄβυσσος, ἐκ τοῦ ἔθου τῇ καρδίᾳ·

ἀκόμη ἐχθρὸς ὠρέγεται γὰρ πορτιστῇ ἡ ψυχὴ μου,
 ἐκ τῆ πολλῇ ἐκλογίζεται διὰ τῇ ἀποστροφῇ σου,
 καὶ σήμερον ὠρέγεται μόρον διὰ τὰ πιττάζια σου,
 γὰρ τὰ ἀκούῃ καὶ διατὶ ἐπαρηγορήθῃ·
 2050 καὶ ἀλήθεια, μὲ τὰ ὀργίζεσαι πορεῖ τα ὁ λογισμὸς σου,
 ἀλλὰ τὸ σπλάγγνος τὸ εἰς ἐμέ, ἡ διακρισία τῇ ἔχεις
 φθάσει, καταπιναίνει με, καὶ τὰ ἔχω εἰς κέκωσίν μου
 f.83v· πάλε εἰς μία γὰρ χαίρωμαι | καὶ λησμορεῖ τὰ πάσχω,
 καὶ ἐνχαριστῶ εἰς δαύκριν, ὡραία, τῇ ἐδικῇ σου,
 2055 ποθῶ τα τὰ ὀργίζεσαι, θέλω τα, ὀρέγομαι τα,

διὰ πόθου σου εἶν' τὰ θλίβομαι, καὶ ὥς ἂν ἐμέρας ἔχει,
 ἂν εἶναι τὸ πικραίνομαι διὰ πόθου ἐδικόν σου,
 οὐκ ἔχω ἄσπλαγγτος ψυχῇ καὶ ἀδιέκκριτη καρδίᾳ,
 ἀλλὰ εἰς αἰτίσεως ἄβυσσος ἐρέπεσεν ὁ τοῦς μου·
 2060 καὶ ἤξερες ὅσο θλίβομαι μόρη σου τὸ διακρίσεις,
 καὶ στυγορεῖς εἰς τὰ πορῶ καὶ μετὰ μὲν στυγώσεις·
 “Ἐγραψα, γίλε, τῇ γραφῇ καὶ ἐδόξενσα καὶ ἐξεύρη·
 παρόρθωμεν, ἐμίσθενσε τὸ πλάτος τῆς ἡμέρας,
 καὶ πρὸς τοῦ ἡλίου βασίλευμα, ὅταν ἀρχίσῃ ἡ γέντα,
 2065 ἐφθασεν ὁ ἐννοχόπουλος, ἦλθεν ἐκ τῆς Ῥοδάμης.

Ἀπὸ μακρῆς μὲ εἶδε, πεζεύγει ὡς παιδευμένος,
 εἶδα τον καὶ στυγάντησέ τον ἀπὸ μακρῆς τὸν ἐννοχόν· |
 f.84r. καὶ ἀπὸ τὸ χέρι τὸν κρατῶ, μυριοκαταγινῶ τον·
 ἦτον καὶ μετ' αὐτόν, γίλε μου, ἐξεῖρος ὁ ἐδικός μου

2037. l. γ. τ. π. ἐν γλῶσσῃ μάθη τ. π. λόγος. — 2038. τῇ l. εἰς. — Après E. 2045: ajoutez S. 969 (N. 1791, P. 1727). — 2048. sq. l. z. σ. ὀρέγεται πόρος γὰρ μὴ τῇ ἐλπίδι, | μόρον σ. τ. π. σ. διατὶ ἐκ. — 2050. l. τὰ μὲ. — 2053. l. λησμορεῖ. — Après E. 2055: cf. S. 980 (N. 1799 ms.). — 2059. l. αἰσθήσεως. — 2060. l. ἤξερω. — 2067. l. = S. 993 (= P. 1735); N. ms. 1812: εἶδα τον καὶ ἀπέντησεν ἐξέβηκα τον ἐννοχόν. — 2069. suppr. καὶ.

- χάρει τοῖς πόροισιν ἄν γλυκὴ μάθη τοῦ λόγον φράσιν.
 960 ἔλεγα εἰς γῆρ οὐ περιπατῶ, τὸν οὐρανὸν διαβαίνω,
 καὶ κραῶ τοὺς ἀγούρους μου, γίλε, τοὺς ἐκατόν μου,
 ἤκουσαν ὅλοι τῆς γραφῆς, ἐχάρισαν μέγας,
 καὶ ἀντίδοχον τῆς ἡγρωσα πιττάκι καὶ ἄκουσέ το·
 (πιττάκι πάλιν ἔκρινεν ἀντίδοχον πρὸς τὴν κόρη)
 965 „Ἡμοὶν ἐχθρὸς εἰς τὴν ἄβυσσος καὶ εἰς ἄβυσσον ἐπερπάτου
 ἐκ τῆς ὀργῆς σου τὸ ἄπειρον καὶ ἐκ τὸ φουμιστικόν σου,
 καὶ παρ' ἐλπίδα σήμερον ἀπύθισα καὶ ἀνέβη
 ἀπέσω ἀπὸ τῆς ἄβυσσος καὶ τοῦ ἄβυσσον τῆς καρδίας
 f. 85r. ἐδῶ εἰς τὸν κόσμον, γένοιτο, | καὶ ζῶ ἀπὸ τῆς γραφῆς σου·
 970 ἀκόμη χθρὸς ὀρέγεται γὰρ ποτισθῆναι ἡ ψυχὴ μου,
 ἐκ τῆ πολλὰ ἐκλογίζετο διὰ τῆς ἀποστοφῆς σου,
 καὶ σήμερον ὀρέγεται πόρος γὰρ μὴ τῆς ἐλπίδος,
 μόρον διὰ τὸ πιττάκι σου ἐπεὶ ἐπαρηγορήθην·
 καὶ ἀλλήθια τὰ μὲ ὀργίζεσθαι ποιεῖ τα ὁ λόγιμός μου,
 975 ἀλλὰ τὸ σπλάγγχνος σου εἰς ἐμὲ ἡ εὐδιακρισία σου ἔστι,
 γάρρει καὶ τὰ πιττάκι, καὶ τάχα εἰς κάκωσίν σου
 πάλιν εἰς μίαν τὴν χαίρει καὶ ἐλησμονεῖ τὴν πύσιν,
 καὶ εὐχαριστῶ τῆς διακρισίαν, ὡραία, τῆς ἐδικτῆς σου,
 ποθῶ τα τὰ ὀργίζεσθαι, θέλω τα, ὀρέγομαι τα,
 980 διότι τὰ ὀργίζεσθαι ἀπ' ἐσὲν δι' ἐσὲν ἔστι, κραῶ μου,
 διὰ πόθον σου ἔστι τὸ θλίβου καὶ ὡς ἂν ἐμέρας ἔχει,
 ἔρ ἔστι τὸ πιττάκι διὰ πόθον ἰδιζόν σου,
 οὐκ ἔχω εἰς ὁππλῆχρον ψυχῆς καὶ ἀδιάκριτον καρδίαν,
 ἀλλὰ εἰς αἰσθησέως ἄβυσσος ἐσέβη ἡ ψυχὴ μου·
 985 καὶ ἐξέφω ὅτι θλίβου μοι σου τὸ διακρίνεις
 καὶ συμπορεύς με εἰς τὰ ποθῶ καὶ μετ' ἐμὲ συμπαύεις·”
 “Ἐγραψα τὸ πιττάκι μου, ἐδόξεσθαι καὶ ἐκεῖνο·
 παρόρραμεν, ἐμίσθενον τὸ πλάτος τῆς ἡμέρας,
 καὶ πρὸς τὸ ἡλιοβασιλευμεν, ὅτε ἀρχεῖν ἡ γύστα,
 990 ἔφθασεν ὁ εὐνοχόποτος, ἤλθεν ἐκ τῆς Ῥοδάμης,
 ὡς μὲ ἔγραψεν ἡ ἐξείρετος μὲ τὸ ἐρωτοπιττάκι. |
 f. 85v. Ἀπὸ μακρὸν ἐκ τῆς τέτα μου περσεύει ὡς παιδευμένος,
 εἶδα τοι καὶ εἰς ἀπάντησιν ἐξέβη τοῦ ἐντοῦχον,
 καὶ ἀπὸ τὸ χέρι τὸν κρατῶ, μνησκαταγυλῶ τοι·
 995 ἴτω μετ' αὐτόν, γίλε μου, καὶ ἐκεῖνος ὁ ἰδιζός μου

980: N. 1799 ms. τοθὸν τὰ μὲ ὀργίζεσθαι ἀπὸ ἐσὲν διὰ ἐσὲν, κ. μ. — 981: N. 1800 ms. καὶ ὡς ἂν ἐμέρας ἔχειν. — 982: ἔρ l. ἔρ. — 983. suppr. εἰς.

- 2070 ὁποῦ τῆρ ἐκοτόμησεν τοῦ ἐντρούχου τῆρ φιλίαν.
Ἐπῆρα τὸν ἐντρουχόπουλον τῆς κόρης ἐκ τὸ χέρι.
ἐμβαίνω εἰς τῆρ τέτα μου, μόρος ἐγὼ καὶ ἐκεῖνος
καὶ αὐτοῦτον εἶχα ἰσόφυγον ὁποῦ ἦτορ εἰς τὸ κάστρον·
καὶ πόσα τῆρ ἐδέντεχα καὶ τεῖτα μὲ ἀπιλογίθη.
- 2075 καὶ μετὰ ποίας μου τῆς χαρᾶς οὐκ ἤμπορῶ τὸν λέγω·
ἕξρος γὰρ παρευρεῖς φίλον τῆς ζολακείας,
καὶ μᾶλλον ἂν εἰς ὄρωτος ἐπόθεον ἐμπαῖζῃ.
Λοιπὸν ἐκεῖτον γὰρ σὲ εἶπὼ τὸ μὲ εἶπερ ὁ ἐντρούχος,
γὰρ τῆρ ἰδὼ μὲ γαρέωσεν καὶ γὰρ τῆρ ἐδεντέχο.
- 2080 Εἶπερ· „Αὐγὴ ἡ ἐγγεινική καὶ θέλει καβαλλικεύσει,
ἐξείνη καὶ οἱ δύο βαγίτζες τῆς καὶ ἕναρ παιδοπούλου τῆς.
καὶ ἐγὼ μὲ τοὺς ἀγοῦρους μου γὰρ ἑπᾶω εἰς τὸ κρηγῆν.
καὶ ἔστι γληγῶρε τῆρ αὐγῆρ ὅρτα μᾶς ἐντρανίως,
μέσα ὅρτα διαβαίνομε τοῦ λιβαθίου τὸν τόπον.
- 2085 αὐτίκα ἐκαβαλλίκευσε καὶ εἰς τὸ βορρίν ἀνέβα
τὸ μυριοδεφθορῶντεντορ, τὸ μυριοανθισμένον·
μέσα εἰς τὸ δάσωμα τοῦ βορρίου κρηγῆσον μοραχὸς σου
- f.84v. καὶ ἡ | κόρη μὲ τὰ χέρια τῆς γεράκιρ θέλει ὀρίξει
καὶ τάχα γὰρ χηματιώτῃ γὰρ διώχρη τὸ γεράκιρ.
- 2090 πλῆρ ἤξερε εἰς τὸ δάσωμα τοῦ βορρίου καὶ ἐμέναρ θέλεις
εἶρεν,
καὶ γὰρ εἶμαι εἰς τῆρ παρηγορία σας διὰ τῆρ ἀγριοτοπίας.
καὶ οὔτως γὰρ ἔλθῃ γὰρ σ' ἐφθῇ καὶ ἐκεῖ γὰρ σὲ σεντέχῃ.
καὶ ἰδῶτε, ὅλῃγα Ἀβιστρε, βραθὲ γαι καὶ παγαίνω,
τὸ κάστρον ἀναμένει με τοῦ γὰρ σφαλίσῃ τώρα.”
- 2095 Τὸ πῶς τὸ ἐπαράλαβα καὶ μετὰ πόσων δόρων,
πολλῇ ἦτορ ἡ ἐγγήγους καὶ οὐκ ἤμπορῶ τὸ λέγω·
πᾶς γὰρ παδάξων ἄνθρωπος εἰς ἅπασαν δουλείαν
δῶρον λαμπρὸν ἢ πρόσταγμα καὶ θέλιμαρ πληρώσει.
Ἐμὲν ἀπεχαυρέτησεν ὡς ἀπ' ἐμὲν τῆρ κόρηρ.
- 2100 καὶ ἀπλῶς τὸ μὲ σεντένχερ καὶ ὅσα ἐγγήγους
καὶ ὁργὰ πρὸς τὸ μεδάφυκτορ ἐβγαίνει ἀπὲ τὸ κρηβοῦζλι,

2073. l. καὶ αὐτὸς τορ. — 2074. τῆρ l. τορ. — 2075. l. τὸ λέγει. — 2076. l. = S. 1002; N. 1823. τῶν γένος γὰρ ἐντρούχου φιλίαν τῆρ ζολακείαν. — 2077. l. ἐμπαῖζῃ. — 2079. l. ἀπείρωσεν. — 2080. suppr. καί. — 2087. l. δάσος. — 2089. l. σχηματιώτῃ. — S. 1016, N. 1837, P. 1749 = E. 2092, sont placés après E. 2089. — 2090. suppr. τοῦ βορρίου. — 2091. suppr. καὶ. — 2095. l. τὸν παρῑέβαλα — 2096. l. λέγει (cf. E. 2075). — 2097. l. μεδάξων. — 2098. l. α. λαμβάνει τροφῆμα κ. θ. π. — 2099: cf. S. 1025 sq. — 2100. l. κ. ε. τὰ σεντένχαμεν ὅλα ἐγγήγους τῆρ τα.

- ὁποῦ τὴν ἡγορήσας τοῦ ἐντοῦχου τὴν γλῶσσαν.
 Ἀπῆρα τὸν ἐντοῦχόπουλον τῆς κόρης ἐκ τῷ χέρῳ.
 ἐμπαίρω εἰς τὴν κατοῦρα μου, νόμος ἐγὼ καὶ ἐκείνος
 καὶ αὐτὸν τὸν εἶχα ἰσόφρονος ὁποῦ ἦτορ εἰς τὸ κἀστῆρος·
 1000 καὶ τί γὰρ τὸν ἐσέντευχα, καὶ τί μὲ ἀπεζήθην,
 καὶ μὲ τῆς ποίας μου τῆς χαρῆς οὐκ ἤμπορῶ τὸ λέγειν·
 γένος γὰρ πᾶν ἐντοῦχιζόν γλῶσσι τὴν κολακίαν,
 καὶ μᾶλλον ἔν εἰς ἔρωτος ὑπόθεσιν ἐμπλέξῃ.
 Αἰτιῶν ἐκείνων γὰρ σὲ εἶπὼ τὸ πῶς ἐμὲν ὁ ἐντοῦχος
 1005 γὰρ τὴν ἰδὼν μὲ ἀγρίωνεν καὶ πῶς γὰρ τὴν σεντέχῳ.
 Εἶπερ· „Ἀνγὴν ἡ ἐνγερνίζῃ θέλει καταλλυζέσθαι,
 ἐκείνη καὶ δύο καυχίττες τῆς καὶ ἔνα παιδόπουλόν τῆς,
 καὶ ἐγὼ μετ' αὐτῆς, ἔξενρε, γὰρ ἐπάγομεν εἰς νενηγῶν,
 καὶ ἄρτι γρηγόρει τὴν ἀνγὴν καὶ ὅταρ μᾶς ἐντρανίσῃς
 1010 μέσθω ὅτι διαβαίνομεν τοῦ λιβαθίου τὸν τόπον,
 αὐτίκα καταλλυζέσθαι καὶ εἰς τὸ βορρὴν ἐκείνων
 τὸ μυριόσεντρον ἔτεντο, τὸ ποιζιλοσενθισμένον·
 μέσθαι εἰς τὸ δάσος τοῦ βορροῦ κρέβησαι μοραχὸς σου,
 f.86r. καὶ ἡ κόρη μὲ τὰ χέρια τῆς γερᾶν | θέλει λῶσαι
 1015 καὶ τάχα γὰρ σχηματισθῇ γὰρ διώκῃ τὸ γερᾶν,
 γλῶσθῃ ἐκεῖ καὶ γὰρ σεντέχῃ καὶ οὕτως γὰρ σὲ σεντέχῃ,
 πληρὴ ἤξενρε, καὶ εἰς τὸ δάσος μὲν θέλεις εἶρεν,
 γάμαι εἰς παρηγορίαν σὰς διὰ τὴν ἀγριοτοπίαν.
 καὶ εὔξου με, ὅληγα Αἰβιστρέ, βραδὺ ἔνα καὶ ἐπαγαίρω,
 1020 τὸ κἀστῆρος ἀγαμέμνι με τὰς πόδας γὰρ σφαλίσῃ.”
 Καὶ πῶς τὸν ἐπεξέβαλα καὶ μετὰ πόδων δώρων,
 πολλὰ ἔνι πολυαγῆγητα καὶ οὐκ ἤμπορῶ τοῦ λέγειν·
 πᾶς γὰρ μεσῶν ἄνθρωπος εἰς ἅπαντα δουλείαν
 δῶρον λαμβάνει προθυμῇ καὶ θέλημα πληρόν,
 1025 Ἐμὲν ἀπεχαυρήσας, ἐπῆγεν εἰς τὴν κόρη,
 ἐπῆγεν, προσεζήτησας ὥς ἀπ' ἐμοῦ τὴν κόρη
 καὶ ἀπλῶς τὰ σεντέχαμεν ὅλα ἡγαγησέτορ τα·
 καὶ ἀργὰ πρὸς τὸ μεσῶντορ ἐβγαίνει ἐκ τὸ κελλὶν τῆς.

999. l. αὐτός. — 1001. μὲ τῆς l. μετ'. — 1013. l. κρεβέσθω (ou κρεβῆσαι). — 1021. l.
 παρξέβαλα. — 1022. l. τὸ. — 1024. l. προθυμία. — 1027. l. ἡγαγησάσθαι τα.

- ἐξεῖργη καὶ οἱ καλόφωνες ἐκείνες οἱ δύο βαγίτζες,
καὶ ἀπέρου εἰς τὸ τραχήλωμα ἐξορύπιζαν τοῦ κάστρον,
καὶ ἐλέγαον τραγοῦθῖμα, γίλε μου, καὶ ἄζονσέ το·
- 2105 ἡ κόρη τὴς βαγίτζας μου διὰ παρηγορίαν μου
προσπάσσει καὶ τραγοῦθῖμα δι' ἡμῶν καλοφωνάζοντι |
- f. 85 r. „Τροιοῖζεται ἄλλος ἄγονρος ποθοαστηθισμένος
ἐντίας, ἡμέρας καὶ πορνῆς καὶ δειλιῆς καὶ ὁπέρας,
κακοπαθεῖ ὁ παρῶξενος, πιχρὸς ἀγαστεράζει·
2110 ἀνγὴ τὸν ἔχει ἔξερτρον καὶ ἀκοήντορ ἡ ἐντία.
ποσὺς οὐκ οἶδεν ὄρωται, καὶ ὅταν τὸν ἀποπέσῃ
μαραίνει, πολλὰ γλογίζεται, καρδιοδιχοτομεῖται·
βλέπει τορ πὼς ἀγατακτεῖ καὶ λέγει τορ εἰς τὴ πάσχει,
καὶ εἰς τὴ πορεῖ οὐμπάσχω τα μὴ τερατῆται μόνος.”
- 2115 Εἴπαον τὸ τραγοῦθῖμα καὶ ἐσέβησαν ἀπέσω,
καὶ τὸ σὲ θέλω ἀγαγῆθῃ, μὴ μὲ ἀπιστήσῃς, γίλε,
ἐν ἰδῶ τῆς τέχης ἔρωται, τῆς κόρης γὰρ τῆς ἄφωρ,
ἐν παύῳ ἐκ τὴ πιχραίνου, ἐν μὴ ἀποθάνω ἀδίκως,
ἀπὲ τὰ τραγοῦθῖματα, τῆς ἡθοῦς τῆς κόρης
2120 ἴσταντα ὡς τὸ μέρημαρ τὸ κρόρ τὸ παρωμένος, |
f. 85 v. οὐκ εἶχα ἀπέκει ὁπαταρμόρ, ἐκεῖ ἦμον καρπομένος·
ὀκλίποτε ἐσυνέφερα, ἦλθα σὲ λογικά μου,
καὶ τέτοια, γίλε μου, ἔλεγα, μόνος μου ἡμερόμῃρ·
„Εἴς ὅπου τέτοιον ἐγγεῖ πόθον κερδέσῃ κόρης
2125 καὶ χέρια τορ περιπλαζοῦν τέτοια ἐξήρημένῃ,
ἄν εἴπῃ ὅτι ἦτορ ἄνυχος, ὡς τὸν λιθοβολήσου.”
Ἐσέβῃρ εἰς τῆς τέτα μου, πέστω καὶ ἀπεκοιμηθῆμαι,
ἔτρον ποτάποιον, γίλε μου, μερσιμερητισμένος,
πότε ἐν ἔβγῃ τῆς ἀνγῆς τὸ ἐρωτιζὸν τὸ ἀσπρίζω,
2130 πότε ἐν ἰδῶ ὅτι ἐπέρασεν ἡ κόρη τὸ λιβάδω,
καὶ ἐγὼ εἰς τὸν τόπον σέντομα ἐν πάῳ τῆς ἀγάτης·
μέρημα γὰρ ἐρωτιζὴ τὸν ροῦρ μου οὐκ ἀνέβῃ,
εἰ μὴ τοῦ τραγοῦθῖματος ἡδὲν τὸ τέλος ὄλον.
”Ὀκλίποτε εἶδα τοῦ ἔρωτος τὸ ἐρωτιζὸν τ' ἀσπρίζω,
2135 εἶδα τὸν ἥλιον, τῆς ἀνγῆς, ἦρξατο ἐν χαρῶν·
λαλῶ, ἐξερτῶ παιδόπορλα, στρογγυλὸν τὸ γαφῖρ μου,
λαμπρὸν τὸ σελλοχάλινον μετὰ λιθομαργάρον.

2105. β. μου l. β. της. — 2107. ποθο- l. τοπο-? N. 1854: ἐμύθητος τοῦ τόπου. —
2111. l. οἶδεν ου εἶδεν. — 2112. l. μαραίνεται, γλογίζεται; mais il faut comparer S.
1039 (N. 1859). — 2113. l. βλέπω. — λέγει l. ἐλῶ. — 2114. τα l. τορ. — 2117. ἔρωται
l. πρόσωπον. — ἄφωρ l. ὄφωρ? — 2120: N. 1867 ἴσταντα ὡς τὸ μέρημαρ. ἐν αὐτῇ
ἐπετάμῃρ (cf. S. 1047). — 2132. ἐσέβῃ l. ἐσάπαντι. — 2133. ἡδὲν? ἰδὲν? cf. la note de
S 1060. — 2134. τοῦ ἔρωτος l. τῆς ἀνγῆς

- ἐκεῖνῃ καὶ αἱ καλόφρονες αἱ δύο τῆς αἱ κενχίτζες.
 1030 καὶ ἐπάρω εἰς τὸ τραχέλωμα ἐκούμπωαι αἱ κενχίτζες.
 καὶ ἐλέγασιν τραγοῦθιμα, γίλε μου, καὶ ἄκουσέ το·
 ἡ κόρη τὴς κενχίτζες τῆς διὰ παρὰκρήμῃ μου
 προστάσσει καὶ τραγοῦθιμα δι' ἑμὲ καλοφρονίζοντ)
 „Τροιοῦζεται ἄλλος ἄγοντος ποθοαστηθισμέρος
 f. 86 v. 1035 γέκτας, ἡμέρας καὶ πορρὰ καὶ θειλινὰ | καὶ ἐσπέρας.
 κακοπαθεῖ ὁ παρὰξενος, πιζροποθοσπεράζει·
 ἀνγὴ τὸν ἔχει ἐξερπητὸν καὶ ἀκοήμιτον ἢ γέκτα.
 πόρους οὐκ οἶδεν ἔρωτος, καὶ ὅταν τὸν ἐπιπέσων
 βαρεῖοι πολλὰ τὸν φείονται, καρδιοδιχοτομοῦν τογ·
 1040 βλέπω τὸ πῶς ἀγανακτεῖ καὶ ἐλεῶ τον ἐκ τὰ πάσχει.
 καὶ ἐκ τὰ πορεῖ στυπιάσχω τον μὴ τερατηῖται μόρος.”
 Εἵπασι τὸ τραγοῦθιμα καὶ ἐσέβησαν ἀπέσω.
 καὶ τὸ σὲ θέλω ἀγαγῆθῃ, μὴ μὲ ἀπιστήσῃς, γίλε.
 γὰ ἰθὺ τῆς τέχης πρόσσωπον, γὰ μάθω διὰ τὴν κόρη.
 1045 γὰ ἀπέβγω τὰ πιζραίνομαι, γὰ μὴ ἀποθάνω ἀδίκως.
 ἀπὸ τοῦ τραγοῦθιματος τῇρ ἡθορῇ ἐκεῖνῃ
 ἔσπεχω ὡς ἔρι τὸ μέριμαρον, γὰ εἶπες ἐπετάγη.
 οὐκ εἶχα ἀπέκει σπαραγμὸν, ἐκεῖ ἤμουρ καρφωμέρος·
 ὀκιάποτε ἐπαρήγερα καὶ ἤλθαν τὰ λογικά μου,
 1050 καὶ τοιοῦτα μόρος ἔλεγα, γίλε, πρὸς τὸν ἑμειντόν μου·
 „Ὡς ἂν ὁποῦ πόθον εὐγενῆς τοιοῦτον καρδίᾳ κόρης
 καὶ χέρια του περιπλακοῦν τοιοῦτῃ ἐξῆρημέρη.
 ἂν εἶτῃ ὅτι ἦτορ ἀνγίς, ἂς τὸν λιθοβολήσων.”
 Ἐσέβηκα εἰς τῇρ τέτια μου, πίπτω καὶ ἐκουμήθῃ.
 1055 εἰς ἔρρωιαι ἐζρέμετον ὁ ροῦς μου καὶ ἐμερίμει
 πότε γὰ ἔβγῃ τῆς ἀνγίς τὸ ἐρωτικὸν ἀστροφίξιν.
 πότε γὰ ἰθὺ ὅτι ἐσέβηκεν ἢ κόρη τὸ λιβάθιν.
 f. 87 r. καὶ ἐγὼ εἰς τὸν τόπον σέριτωμος | γὰ διάβω τῆς ἀγάτης·
 μέριμα γὰρ ἐρωτικῆς τὸν ροῦν μου οὐκ ἀναπαύσει.
 1060 εἰ μὴ τοῦ μεριμήματος ἰθὺ τὸ τέλος ἔλιν.
 Ὀκιάποτε ἤλθεν τῆς ἀνγίς τὸ ἐρωτικὸν ἀστροφίξιν.
 εἶθα τὸν ἤλιον, ἤρξατο ἀπάρτι γὰ χαράξῃ·
 λαλῶ, ἐξερπῶ παιδόπονλον, στροφῶ με τὸ φαρῖν μου.

1030. l. τραχέλωμα. — 1034: voir la note de E. 2107. — 1047 l. ἐπετάγη (cf. S. 677; voir la note de E. 2120) — 1050. suppr. τὸν. — 1051. l. ποθον. — 1058. l. σιρτωμε (ou σεντιώμος). — 1059 sq.: N. manque: P. ne donne que μέριμα γὰρ ἐρωτικὴ τὸν ροῦν μου οὐκ ἀναπαύει (P. 1758) — 1059. l. ἐρωτικῆ. — ἀναπαύει. — 1060? (cf. E. 2133) — Après S. 1063 il y a dans E. et P. une description du cheval et du cavalier, qui manque dans N. comme dans S. (lacune due à un homoioteleuton? voir E. 2137 et 2140).

- ἡ χήτη του βαμμένη ἔοικε τῆς χιοῦς τὸ βάμμα,
 καὶ ἐγὼ ἐξυπνίσθην ἔντευμα πολλὰ ἐξαιρημένα
 2140 καὶ ἐκείνη λαμπρικτότατη διὰ λιθομαργήρου.
 Καὶ ἀπὸ τότε ἐπρόσεχα τοῦ ἐν ἰδῶ τῆς κόφης.
 f. 86 r. βλέπω | τῆς κόφης — ἤρξατο ὁ τοῦς μου ἐν σφαυρόσῃ,
 φίλε μου, ἀπὸ τῆς ἐνθέρμῃσιν τῆς ἡλιογεννημένης —
 2145 βλέπω τῆς κόφης τῆς ἀγγίης, ἐδιέβην τὸ λιβάδι,
 ἐκείνη τῆς ἐργασμίζουσιν οἱ μεριοχέριτες τῆς.
 τὸ θέον τὸ ἐκαβαλλίζεντες χιοῦτος ἦτον ἄστρος,
 ἡ χιοῦτι του καὶ ὁ σφούρθος του πλεζόμενος μετὰς σφούρτες,
 μετὰς κοκκινόβαγτος, ἐν κορῶν ὡς τῆς γλόγας,
 2150 καὶ ἔλεγες ὅτι ἐξάφτονται ἀπέσω ἀπὲ τῆς γλόγας.
 κόκκινα ἦσαν τὰ ὁοῦχα τῆς τῆς ὠραιωμένης, φίλε,
 καὶ ἀπὸν χορσοκόκκινον ἐφόρει τζορκαίαν,
 λαμπρὰ εἰς τῆς γῆς ἐκρέμετον, λαμπρὰ χοροματισμένη.
 τὸ ἔναρ τῆς χέρι παπαγῆς ἡμερωμένοις εἶχε,
 ἐλεῖθερο ἐν κάθειται καὶ ἀθροῦται ἐν λέγῃ. |
 f. 86 v. 2155 „Ιουλιώρει κόφῃ καὶ φυχῇ καὶ σῶμα καὶ καρδίαν,
 δουλώρει καὶ ἐλεῖθερος καὶ αἰσθητὴ ἔποτιγαι,
 καὶ ἐν ἀνατρέχῃ καὶ βουρὰ καὶ παρέρημους τόπους.”
 Ἐγῆκα τῆς παρῶξενον ἐκείνην ἐν θανμάζω
 τὸ κάλλος τῆς τὸ ἀγῆγητον, τὸ ἐξαίρετόν τῆς εἶδος.
 2160 καὶ ἔστιν ὁμοῦ τὸ ποῦλιν πῶς ἐκατεδοῦλόθην
 καὶ ἀνθροῦται ἐνεντέχαινε ἐκεῖ διὰ τῆς δοῦλωσιν του.
 Εἶδα τῆς κόφης τῆς ἀγγίης, ἐδιέβην τὸ λιβάδι.
 ἐβγαίνω ἀπὲ τῆς τέτα μου, ζωῶ ἀπὲ καρδῆς μου,
 καὶ ἐγαίρετό μοι ὅτι εἰς τὰ γένη τρέχω.
 2165 πᾶς ὅποῦ ἀσκόλῃσιν φαντάζεται ὠραίας
 τὰ δόσκολα ὡς εἴκολλα ἡγείται καὶ διαβαίνει.
 ἐν εἶπες πτερὰ εἶχε, φίλε μου, καὶ εἰς μίαν ὠρίτταν τότε
 ὡς ὅποῦ ἐν στρίψῃς ὁφθαλμὸν κατέλαβα εἰς τὸν τόπον,
 ἐκεῖ ὅποῦ με παρῶγγειλεν ὁ ἐνροῦχος τῆς Ῥοδάμης.
 2170 Ἠῖρα τὸν τόπον, ἡῖρα του, ἡῖρα καὶ τὸν ἐνροῦχον,

2138. χιοῦ. l. χιοῦς; P. 1762 με τῆς χιρῶν βαμμένη (cf. Achill. ed. Hesselung 1120 με τῆς χιρῶν βαμμένη). — 2139. l. ἐξυπνίσθην (= P. 1763). — ἔντευμα: P. ἐνδύων. — l. ἐξαιρημένων. — 2140. z. ἐκ. λ. l. z. ἐκείνον λαμπροκόκκινον? (cf. P. 1764 ms. κοκκινόβαγτος λαμπροκόκκινον). — 2145: cf. la note de S. 1067. — 2146. l. χιοῦτος. — ἄστρον. — 2147. l. πλεμμένοι (= N. 1887). — 2148. l. καίονταν. — 2149: voir la note de S. 1071. — 2150. κόκκινα ἦσαν: S., N. et P. λατινικά. — 2152. l. λαμπροχοροματισμένη. — 2155. l. l. ἡ κόφῃ καὶ φυχῇ ποθουκαταδοῦλότῳ. — 2156. l. καρδίας d. ἐλ. καὶ αἰσθητὴς ε. — 2157: l. = S. 1079 (N. 1897, P. 1776). — 2159. ἀγῆ: l. ἐνροῦχον. — 2164. l. ἐφ. με εἰς το ἐκ ταντὸς οὔ. — 2165. πᾶς l. φυχῇ γὰρ. — 2167. l. εἶχα. — 2168 ὅποῦ l. οὔ.

- καὶ ἀπὸ τότε ἐπρόσθετα γὰ ἴδω διάβειν τῆς κόρης.
 1065 Βλέπω τῆρ κόρηρ — ἤρξατο ὁ τοῦς μου γὰ παρὰσση,
 γίλε, ἀπὸ τῆρ ἐνθέρμωσιν τῆς ἡλιογεννημένης —
 βλέπω τῆρ κόρηρ τῆρ ἀνγίρ, διαβαίνει τὸ λιβάδι.
 ἐκεῖνο τὸ ἐχρησιμίζον οἱ μερσιχαριτίες του·
 τὸ θέον τὸ ἐκαβαλλίκευεν χωρᾶτον ἵτον ἄσπον.
 1070 ὁ ἀνθρώπος του καὶ ἡ χιότη του πλεμμένα με τὰς φούρτας,
 μετὰξεν κοκκινόβαφα, καίονον ὡς τῆρ γλόγαν·
- λατινικὰ τὰ ῥοῦχα τῆς ἡτασῆ τῆς ὠραίας.
 ἐπένω χρυσοζόκκινον ἐφόρει σουζερία,
 μακρὰ εἰς γῆρ ἐσφόρετον λαμπροχρωματισμένη·
 1075 τὸ ἔναι χέρι ψιττακὸν ἡμερωμένον εἶχεν,
 ἐλέφθερα γὰ κάθηται καὶ ἀνθρωπινὰ γὰ λέγει·
 „Ιουλόρει ἡ κόρη καὶ φυχῆς ποθοκαταπονώτους,
 καρδίας θεομεύει ἐλεφθερας καὶ αἰσθησεις ἐποτέσσει. |
 f. 87 v. τὰς ἀνατρεφοντ τὰ βοντὰ καὶ οἱ ἐρημοτοπίες.”
 1080 Καὶ ἐγ ἦχα τῆρ παρὰξνον ἐκείνῃ γὰ θαυμάζω
 τὸ κάλλος τῆς τὸ ἐξαίρετον, τὸ ἀνέμωτόν τῆς ἡθως,
 καὶ ἐξεριζόμην τὸ ποτὶν πὼς ἐκατεδοιλόθη
 καὶ ἀνθρωπινὰ ἐσόντεγεν ἕως διὰ τῆρ δοῦλωσίν του.
 Εἶδα τῆρ κόρηρ τῆρ ἀνγίρ, ἐθιέβην τὸ λιβάδι·
 1085 ἐβγαίνω ἀπὸ τῆρ τέττα μου, καὶ ἀπὸ τῆρ χαράν μου,
 ἐφαίνετό με εἰς τὸ ἐκ παρτὸς εἰς νέγη ἐπένω τρέχω·
 φυχὴ γὰρ ὁποῦ ἀσχόλησιν φαντάζεται φονδοῦλα
 τὰ θέσκολα ὅλα ὁμάλια ἡγεῖται καὶ διαβαίνει·
 γὰ εἵπης περὶ εἶχα, γίλε μου, καὶ εἰς μίαν τῆρ ὦρεν τότε
 1090 ὡς οἷ τὰ τρύφης ὁφθαλμὸν κατέλαβα εἰς τὸν τόπον,
 ἐκεῖ ὁποῦ με ἐπαρῆγγειλεν ὁ ἐνροῦχος τῆς φονδοῦλας.
 Ἦρα τὸν τόπον, καὶ αὐτὸν ἡῖρηκα τὸν ἐνροῦχον,

1064. γὰ ἰ. δ. τ. z. l. το (ou τοῦ) γὰ ἴδω τῆρ κόρηρ (= E. 2141, N. 1832, P. 1765). — 1067 sq.: N. ms 1885 βλέπω τῆρ κόρηρ, ἤρξατο ὁ τοῦς μου (voir S. 1065) χαίρεται πὼς ἐθαύμαζεν ἐκ τοῦ λιβάδι, ἐκεῖνον τοῦ ἐχρησιμεύον ἐκείνῃ ἢ μερσιχαριτωμένη. — Cf. 2145 sq. — P. ne donne qu'un vers = S. 1067 (P. 1768). — 1070. l. ὁ ἀνθρώπος. — πλεμμένα. — Après S. 1071, les mss. E. et N. donnent encore un vers; voir E. 2149, et N. 1889 καὶ ἔλας ὅτι ἀσπράττονον ἀπὸ τοῦ χιότη μέσα. — 1079: cf. S. 1113. — 1083. l. ὡς. — 1087. l. φονδοῦλας.

- ὀκέπτω, περιλαμβάνω τοι, πεζεύγω ἐκ τὸ φαρὶν μου.
 κρατεῖ, φιλεῖ τὸ χέρι μου, φίλε, τὸ μέγανλόν μου,
 καὶ ἐγὼ ἀντιπεριπλέκω τοι, μυριοστασιζῶ τοι.
 Εἰς ἕναρ θένθρον, φίλε μου, θέρει με τὸ φαρὶν μου.
 2175 καὶ ἀπὲ τὸ χέρι μὲ κρατεῖ, ἤρξατο γὰρ μὲ λέγει |
 f.87 r. τῆς κόρης τὰ ῥηγρήματα καὶ τ' ἀσκολητικὰ τῆς·
 καὶ μετὰ ὧραν ὀλιγῆρ, ἐκδέξον καὶ τῆρ κόρηρ,
 καὶ γὰρ φωνάζῃ ἀπὸ μακρῆας· „Ιοῦλε μου, ποῦ ἑπάεις;”
 Ἄκουσα τῆρ παρὰξενον, ἐβγαίνω ἀπὲ τὸ δάσος.
 2180 γὰρ ἔχω κατὰ τοῦν μάχηρ πολλῆρ καὶ βίαν,
 εἰ σῆμαρ χαιρετίσματος, τί λόγον γὰρ τῆς θόσσω,
 τῆρ ἐρωτοπαρπλούμιστηρ πῶς γὰρ τῆρ χαιρετήσω·
 ἀμήχοντ εἶχα εἰς ἀρχῆρ ἔρωτος ἢ καρδία,
 τί γὰρ σεντήχω, πῶς γὰρ ἴπῳ, πῶς γὰρ τῆρ χαιρετήσω.
 2185 Ὅμως ἐξέβηρ, ἡῖρα τῆρ, ἐκείνη μὲ ἐβλέπει,
 ἐποῖκερ σῆμαρ ἐντροπῆς, πεζεύγει ἐκ τὸ φαρὶν τῆς·
 ὁ εἰνδοχος θέρει τὸ φαρὶν καὶ ἑπάγει εἰς τῆρ κροῦν τοι,
 ἀπὲ τὸ χέρι τῆρ κρατεῖ καὶ πρὸς ἐμέναρ ἤλθεν. |
 f.87 v. [Ε]ρχέτορ μετὰ σῆματος ἢ ἐρωτοπλουμισμένη,
 2190 καὶ ἐγὼ ἐμαχόμην κατὰ τοῦν, πῶς γὰρ τῆρ χαιρετήσω,
 καὶ ποίαν ἀρχῆρ ἐρωτικῆρ γὰρ πέμπω σεντηχίαν·
 ἔρχετορ ἢ παρὰξενος καὶ ἐγὼ σενταπαρτῶ τῆρ,
 κλίνω τραχίλιν, προσζενῶ καὶ αὐτῇ ἀντιπροσζενῶ με.

 τὰ τέτοια τῆρ ἐδύτηχα μετὰ θλιμμένον τρόπον·
 2195 „Εὐχῆς ἀνοίγει ἀσκόλησις χρόνον τζιγαριωμένον,

 τὰς τζιγαρίζει ὁ θάνατος ἢ ἐρωτοπόθος γλόχα,
 ὡσὰν ὅπον εἰς ἔρωταρ θαρρεῖ καὶ οὐκ ἀπελπίζει,
 ἐκείνος λαχαίνει σεντρογον καὶ εὐρίσκει τῆρ ἀγάτηρ,
 καὶ ἀσχορτόγια διαβάζει τῆρ τῆρ ποθοερωτοδοτῶταρ.
 2200 ἐγὼ, κἄν ὅσα ἐπάσχισα καὶ ὅσα ἐπιζοῦνθην,
 κἄν ὅσα ἐκακοπαθήσα διὰ τῆρ πολλῆρ σου ἀγάτηρ,
 μὲ ταῦτα γὰρ ἐπίτηχα, τὸ ἐπόθοντ ἡῖρηκά τοι,
 καὶ ὡσὰν ἐμέναρ ἀπὸ τοῦ ρῆν, ὅσα καὶ ἂν ἀποθάγω,
 θανάτον οὐκ ἔχω μέρεμα πολλῆρ, ἐντεχίς ἑπαγαίνω.”

2180. l. γὰρ ἔ. μελέληρ z. r. — 2181. εἰ l. τα. — 2183 sq. l. = S. 1105 sq (N et P. manquent). — 2191. πέμπω: P. 1804 εἶρω — 2195 sq.? cf S. 1112; P. manque; cf N 1934 ερχῆ ὅπον εἰς ἀσκόλησιν γενοῖταις ἀσκολαίται. — 2198. ἐκείνος l. αὐτός — 2199. l. ἀσκόνητα(γ)τον = N. 1937 (P. 1809: ἐντοπιδόστον) — 2204. suppr. πολλῆρ.

- κέπτω, περιλαμβάνω τοι, πεζεύω ἐκ τὸ φασίγ μου,
 καταφιλῶ τὸ χέρι μου καὶ ἀπέχει μάγονλόγ μου,
 1095 καὶ ἐγὼ ἀντιπεριπλέκομαι καὶ ἀντικαταφιλῶ τοι.
 Καὶ εἰς ἐνα δένδρον τὸ φασίγ ἔθηκεν τὸ ἐδικόν μου,
 καὶ ἀπὸ τὸ χέρι με κρατεῖ καὶ ἤρξατο γὰρ με λέγει
 τῆς κόρης τὰ ἀσχηρήματα καὶ τὰ ἀσχηλότητά της·
 μετὰ ὠρίττει ὀλιγὴν ἔφθασεν καὶ ἡ κόρη,
 f. 88 r. 1100 τὸ γὰρ στριγγίσει ἀπὸ μακρό· | „Βέταρε, λάλει, ποῦσαι;”
 Ἦκουσα τῆς παρῴξερον, ἐβγαίνω ἀπὸ τὸ θάσος,
 γὰρ ἔχω μεγάλῃ κατὰ τοῦτ᾽ μέχρι πολλῇ καὶ βίαι,
 τί σῆμα χαίρετίσματος, τί λόγους γὰρ τῆς εἶπω,
 τῆς ἐρωτικοκάροδιον πῶς γὰρ τῆς χαίρετήσω·
 1105 ἀμυχανεῖ γὰρ εἰς ἀρχὴν ἐρωτικῇ καρδίᾳ
 τί γὰρ σεντέχη κατὰ τοῦτ᾽ καὶ τί μέλλει σεντέχειν.
 Ὅμως ἐξέβη, εἶδα τῆς, ἡ κόρη με ἐντρανίζει,
 ἐποίησε σῆμα ἐντροπῆς, πεζεύει ἀπὸ τὸ δάσος.

- Τὸ τί σεντέχειν λοιπὸν διγοπατὼ τὰ πλέα,
 1110 καὶ ἐγὼ πρὸς ἐκείνην σέντομα ἑπάρω τῆς ὠραίας,
 καὶ τέτοια τῆς ἐσέντευχα μετὰ θλημμένον τρόπον·
 „Υἱὲς ἐν ὡς ἡ ἀσχηλότης ποθοῦσιγαρισμένης
 τὰς ἀναθρόεφον τὰ βούρα καὶ αἱ δορυμοτοπίες.”

1109: cf. E. 2213. — 1110. suppr. ἐγὼ. — 1112 sq.: S. 1112 cf. E. 2195 (et N. 1934: περιλὶ ὅτον εἰς ἀσχηλότην φασίγος ἀσχηλότης); S. 1113: voir S. 1079. Cf. E. 2195 — 2214, N. 1934—1951, P. 1808—1814 et 874—877.

- 2205 (λόγους γὰρ τοὺς ἐλέλιθεν ἡ κόρη τοῦ Αἰζίδαρου)
 „Ὅπου εἰς ἔρωτα ἀσκόλησις ἄνθρωπος ἀπελπίσῃ,
 τῇ τέχῃ του ἔχει σὺντριγον γὰρ πολέμῃ τὸν χρόνον.
 f. 88 r. καὶ δῆμιος του ἀμετάθετος τῇ μοῖρᾳ | του εἰς τὸν κόσμον·
 ὅμως ἐκεῖ ἔχει χέριτας ὅπου σὲ ἑποδονλώθῃ
 2210 καὶ ἀπὲ τῇ βίᾳ σου τῇ πολλῇ ἤλθα εἰς τὸ θέλημά σου.“
 Καὶ πῦρ τὰ θέλω τὰ πολλὰ, γύε μου, τὰ ἐν τῇ μέσῳ·
 γυροῖσις ἂν ἐννοηθῶν δύο ὅπου ἀγαποῦσιν,
 τί ἐννέβηκε, λοιπὸν στυχοπατῶ τα πλέα,
 τὸ πῶς ἐπεριπλέκαμε καὶ μετὰ πόθου ποίου,
 2215 καὶ πόσα ἐννετέχαμεν, καὶ πόσες ἑποθέσεις,
 ἀγίνω τα, οὐκ εἶναι προπόρα τοῦ γὰρ σὲ τῷ γυῖναι·

 τοῦτο σὲ ἀπεχαιρέτησε τοῦ γὰρ καβαλλιζέσθαι·
 „Τοῦ Ἐρωτος ἂν ἐφεύγεται τὸ στόμα εἰς ἐσέρας,
 οὐδέ ἐμέρας ἐφεύθηκεν, τὸ μὲ εἶπερ ἐξ ἑστέρου.

 2220 (οὐτε ἐπελίνον ἡ κόρη γυγνῆται,
 τὸν Αἰζίδαρον ἐλέλιθεν, τοῖτον τοὺς λόγους εἶπε)
 καιρὸν ἔχει ὅτι ἐμῇρσε τὸν βασιλέα Αἰγέτιον
 ὁ ἐμὲρ πατήρ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰογγροῦ τοῦ Κέστρον,
 γὰρ ἔλθῃ εἰς τῇ χώρᾳ τῇ ἐμῇ ἄνδρα γὰρ μὲ τὸν πόσῃ·
 2225 καὶ ἐγθασε τώρα μήνυμα, ἤλθε ματατοσόρος,
 ὁ Φερθεῖχος ἐγθασε, ὁ βασιλεὺς Αἰγέτιον,
 καὶ ἂν ἔλθῃ εἰς τὸν πατέρα μου θέλω τὸν εἶπερ οὕτως·
 „πόθος γὰρ μὲ ἐσέβηκεν, πατήρ, τοῦ γέου τοῦ Αἰζίδαρου,
 f. 88 v. καὶ οὐκ εἶναι ὁδὸς διὰ τὸν πόθον | γὰρ τὸν ἐλευθερώσω,
 2230 εἰ μὴ ὅς καβαλλιζέσονται οἱ δύο καὶ ὅς πολέμῳσιν,
 καὶ οἷος νικήσῃ τῶματα, γὰρ τὸν ἐπάρω ἐξεῖρον·
 ποθεῖ γὰρ τὸ λατινικὸν τὸ γέρος εἰς ἐξεῖρον
 καὶ μᾶλλον τοὺς εἰς ἔρωτας καὶ τέχῃ πολεμοῦντας.“
 λοιπὸν διὰ σέρας, γυροῖσε, ἤκουσεν ὁ πατήρ μου,
 2235 καὶ ἡξέρεν καὶ πολέμους σου καὶ ἀντραγαθίματά σου·
 καὶ οὐδὲν σὲ ἡξέρεν καὶ ἐμῇρσε τὸν Φερθεῖχον,

2205: N. 1943 καὶ ἐκεῖνη ἐχρηστέλασε καὶ το μὲ ἀπεχαιρέτην — 2206: l. ἐρωτασκόλησις.
 — 2209: N. 1947 ὅμως ἐκεῖ ἔχει χέριτας. — 2211: τῶν τὰ l. τί τὰ (σου τῶντα?); N. 1949 ms.:
 τί τὸ, P. 1874: τί τὰ. — l. ἐν τῷ μ. — 2213: P. 876 το τί στυχοπατῶ καὶ λοιπὸν στυχοπατῶ
 τὰ πλέα. — 2214: l. ἐπεριπλέκαμεν; N. 1951 ἐπεριπλέκαμε (Wagner écrit ἐπεριπλέκαμε).
 — 2217: cf. S. 1117 sq. (N. 1954 sq.; cf. P. 879 sq.). — 2218: l. ἐν οἷς πεφύεται. — 2219:
 l. οὐδέ εἰς ἐμέρας γὰρ πεφύη. — ἐξ ε. l. ἐν ὁρίσῳ — 2223: l. ἐμὸς. — 2228: l. πατήρ μου,
 τοῦ Αἰζ. — 2229: διὰ τὸν π. l. τὸν πόθον του. — 2230: εἰ μὴ (= P. 893); l. ἔμε (= S.
 1130; cf. ὅμως N. 1964), ου εἶπε (cf. E. 2273). — 2232: cf. S. 1132, N. 1966, P. 896. —
 2236: voir la note de S. 1136. —

- Καὶ πῶς ἐπεριπλάζομεν καὶ μετὰ πόδον πόδον
 1115 καὶ πόσα σφρετέχαμεν καὶ πόσας ἑποθέσεις.
 ἄφες τα, οὐκ ἔστι προσφορὰ τὸ γὰρ σὲ ἀγαγοῦμαι·
 τοῦτο σὲ λέγω μοιχαλὸν τὸ μὲ εἶπερ ἐν ῥοτέρω
 ἄφ· οὐ μὲ ἀπεχαιρέτησες τὸ γὰρ καταλλυζέσῃ·
 „Τοῦ Ἑρωτος ἄρ οὐ φερόμεται τὸ στόμαρ εἰς ἐδέρα,
 1120 οὐδὲ εἰς ἐμέρας γὰρ φερθῇ τὰ μὲ εἶπερ ἐν ὀρείρω.
 ἄκουσες τί σφρέβηκεν πρὸ τοῦ γὰρ μὲ ἀσχολλήσῃ.
- ξ.88v. καιροῦ ἔχει ὅτι ἐμήνουν | τὸν βασιλέα Αἰγύπτου
 ὁ ἐμὸς πατήρ ὁ βασιλεὺς γῆς Ἀφρικοῦ τοῦ Κρότου.
 γὰρ ἔλθῃ εἰς τὴν χώραν τὴν ἐμὴν ἄνθρα γὰρ μὲ τὸν δώσῃ·
 1125 καὶ ἔφθασεν τὸ μήνυμα, ἦλθεν ματατοσόρος,
 ὁ Βερθερίχος ἔφθασεν ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου.
 καὶ ἄρ ἔλθῃ τὸν πατέρα μου θέλω τὸν εἶπει τοῦτο·
 „πόθος μὲ ἐδέβηκεν πολὺς, πατήρ μου, τοῦ Αἰβίστου,
 θάνατος ἔτι εἰς ἐμὲν τὸ γὰρ τὸν ἀποσέγω.
 1130 ἄμε, ὡς καταλλυζέσονται οἱ δύο γὰρ πολέμοισιν,
 καὶ οἷος νικῶσῃ εἰς τὰ ἄρματα γὰρ τὸν ἐπάρω ἐκείνου·
 ποθεῖ γὰρ τὸ λατινικὸν τὸ γένος τοὺς ἀνθρώπους
 καὶ μᾶλλον τοὺς εἰς ἔρωτας καὶ τύχην πολεμοῦντας.”
 λοιπὸν δι’ ἐσέρας ἤκουσεν, ἐγνώρισεν ὁ πατήρ μου,
 1135 καὶ ἐξέρει καὶ πολέμους σου καὶ ἀνθαγαθήματα σου,
 καὶ οὐ μὴ ἦτον ὅτι ἐμήνουν πρῶτον τὸν Βερθερίχον.

1121. l. ἀσχολλήσῃ? — E. et N. manquent ici: P. ms. 884 donne: ἀκουσέ τί μὲ σφρέβηκε πρὸ τοῦ ἀμεσολήσῃ. — 1132. l. = P. 895: ποθῶ — τὸν ἀνθρώπου (voir Krumbacher, Byz. Litt. Gesch. p. 864, note 1). — 1136. cf. P. ms. 900: καὶ τί μὴ ἦτον ὅτι ἐμήνουν πρῶτος ὁ Βερθερίχος; N. 1970: καλὰ καὶ ἐν ἐμήνουν πρῶτον τον Βερθερίχον; et E. 2236.

ἐδέεσθαι εἶχε θέλημα ἄνθρω τοῦ γὰρ με δώσω.”

Ἦκουσα καὶ ἀπεκρίθητι τῇ, καὶ εἰς τοῦτο εἰσακριστῶ τῇ·

(λόγους γὰρ τοὺς ἐλόλυσεν ὁ Διδάσκων τῆς κόρης)

2240 „Τοῦ Ἐρωτος ἡ γαμέρωσις τοῦ γὰρ με συνεργήσῃ
τὸ τί εἶναι ὁποῦ ἐπάσχισεν δι’ ἐδέεσθαι τὰ τοσοῦτα.”

Καὶ ἀφ’ ὅτου με ἐδέντυχε, ἐκαταγίλησά τῇ.

καὶ τότε ἀπεχαιρέτησα τῇ ἡλιογεννημένῃ·

καὶ ἐκείνῃ ἐκαβαλλίκευσεν πάλε πρὸς τὸ κενεῖν.

2245 καὶ ἐγὼ πρὸς τῇ κατοῦσαν μου πολλὰ καταθλιμμένος,

γὰρ μελετήῃ ἡ καρδία μου τὸ ἀσέστατον τῆς τύχης.

διὰ τοῦ πολέμου τὸ ἀσέστατον πῶς γὰρ νικήσῃ ἡμέρα.

Καὶ ἀντὶ μου τῇ ἀγῆγησιν, γίλει, περιπλατένω,

καὶ τίς παρέχει τὸν καιρόν, κροτομεῖ τοὺς λόγους:

f.186r. 2250 (ὡς ἦλθεν ὁ τῆς Αἰγύπτου | ἰσχυρὸς ὁ μέγας Φερδερῖχος)

Ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεὺς ἦλθεν ὁ Φερδερῖχος,

ἔπεσεν ἡ κατοῦσα του με τῇ ἑποταγῇ του·

εἶδον δίδου παρηνθὺς Χρυσὸν τὸν βασιλέα.

ἐκεῖνος ἄρ’ ἐμήνυσεν πάλε τοῦ Φερδερῖχου.

2255 εἶχε συνεργήματα καὶ λόγους καθ’ ἐκαστῇ,

συνεβιβάσθη ὁ Χρυσὸς μετὰ τοῦ Φερδερῖχου.

Ἦκουσεν, οὐ συνεγγίνεται, μάχεται τὸν πατέρα τῆς·

λέγει τῇ πάλι ὁ πατήρ· „Τί θέλεις, ἡ Ῥοδάμη;

τί θέλεις, ἡ καρδία μου, τὸ γὼς τῶν ἀγαθῶν μου;

2260 λέγε με, λέγω, τῇ βοήθῃ, λέγε τὸ θέλημά σου.”

Πάλιν ἡ κόρη δουλικῶς λέγει πρὸς τὸν πατέρα·

(ὡς ἐπεκρίθηεν ἡ κόρη τοῦ πατρός τῆς)

„Πατήρ μου, μέγα βασιλεὺς γῆς Ἀργυροῦ τοῦ Καστροῦ,

ἄνθρωπος μέγας εὐγενής, ὀήγας τῆς γῆς Αἰβάντρον,

2265 δόξοιτο ἐπεσπεπάτησεν διὰ τῇ ἐμῇ ἀγάτῃ,

ἔπαθεν πόρους γοβερούς καὶ ἀνάγκας ἐπεσπάθη·

εἶδα τῇ κακοπάθεια του καὶ συνεπόμενά του,

ὅσοι ἐποῖσα μετ’ αὐτὸν γὰρ μὴ ἀπεχωριστοῦμεν.

ἐδώτε διὰ τὸ θέλημα, πατήρ μου, τὸ ἐπιζῶ σοι

2270 λέγω σε προῦμα τὸ δοκῶ καὶ δὲ γὰρ τὸ θελήσῃς. |

f.186v. (τὸν λόγον, τοὺς ἐλόλυσεν ἡ κόρη τοῦ πατρός τῆς)

ἐγὼ ποθῶ τὸν Αἰβάντρον καὶ ἐπὶ τὸν Φερδερῖχον·

εἰπὲς ὡς καβαλλίζεσθον καὶ ὡς δώσων κοιταρέας,

2240. l. τ. „Ε. ἡ συνεργήσας τοῦ γὰρ σε γαμέρωσι. — 2241. τί l. τίς. — 2247. τὸ ἀσέστ. l. τῇ γορῶν (comme dans S, N. et P.) — l το γὼς γὰρ κλώσῃ ἡ μοῖρα (cf. S. 1146. N. 1980, P. 906). — 2248. ἀντὶ l. τί. — 2249. l. τί το κατῆγχο — κροτομεῖ. — 2250· les folios 186r—194r doivent être placés entre les folios 88 et 89; voir l’introduction § 10 (p. 24). — 2254. ὁ. ἐμ. l. ἀντιμήνυσεν. — 2257. suppr. τῆς. — 2273. l. εἰπὶ

ἑσέρας εἶχεν θέλημα ἄνδρα γὰρ μὲ τὸν δώσῃ·”
 “Ἦκουσα καὶ ἀπεχρίθῃ τῇ· „Καὶ τοῦτο ἐνχαριστῶ το·

- τοῦ ἔρωτος ἔγει σνέγγις τὸ γὰρ σὲ γαμερώσῃ
 1140 τὸ τίς ἔγει ὁποῦ ἐπείθωσεν τοσοῦτα δι· ἑσέρας·”
 Καὶ ἀφότου μὲ σνέγγεν καὶ κατεμάχονα τῇ·
 καὶ τότε ἀπεχαιρέτησα τῇ ἡλιογεννημένῃ·
 ἐκείνῃ ἐκαβάλλικεν σὲ πάλιν πρὸς τὸ κεντῆρα,
 f.89r. καὶ ἐγὼ πρὸς τῇ κατοίνα μου | μετριοποροθλιμμένος,
 1145 γὰρ μελετῶ ἢ καρδία μου τὸ εὐδίστατο τῆς τέχνης,
 διὰ τοῦ πολέμου τῇ γοργὴν τὸ πῶς γὰρ κλώσῃ ἢ μοῖρα.
 Τί, τί μου τῇ ἀγῆγησιν, γίλε μου, τῇ πλατένῳ,
 τί παρὰτρέχω τὸν καιρὸν, κροτομῶ τοὺς λόγους;

- “Ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεὺς ἦλθεν ὁ Βερθεροῦχος,
 1150 ἔπεσεν, ἐκατόνενσεν μὲ τῇ παρὰταγῇ του·
 εἰθῶν δίδουν παρὰνθὺς Χορσοῦν τὸν βασιλέαν,
 ἐκείνος ἀντιμήνσεν πάλιν τὸν Βερθεροῦχον,
 εἶχε σνῆν μετῆματα καὶ λόγους καθ’ ἐκάστη·
 σνέγγις τῇ ὁ Χορσὸς μετὰ τοῦ Βερθεροῦχου,
 1155 “Ἦκουσεν, σὲ σνῆνεται, μέγεται τὸν πατέρα,
 λέγει τῇ πάλιν ὁ πατήρ· „Τί θέλεις, ἢ Ῥοδάμη;
 τί θέλεις ἢ καρδία μου, τὸ γὼς τῶν ὁφθαλμῶν μου;
 λέγε με, λέγε τῇ βοῦλῃ, λέγε τὸ θέλημά σου·”
 Πάλιν ἢ κόρη δουλικῶς λέγει πρὸς τὸν πατέρα·

- 1160 „Πατήρ μου, μέγα βασιλεῦ, θέσποτα, κοσμοκράτωρ,
 ἄνθρωπος μέγας, ἐν γενῇ, ὅλγας τῆς γῆς Αἰθάρθου,
 δίχρονος ἐπεριεπάτησεν διὰ τῇ ἐμῇ ἀγάτῃ,
 ἔπαθε πόρους γορροῦς, ἀνέγκας ἐπεδίαθῃ·
 εἶδα τῇ κακοπαθείαν του καὶ σνέπτόρεσά του,
 f.89v. 1165 ὅρνον ἐποίησα μετ’ αὐτὸν | γὰρ μὴ ἀποχωρισθοῦμεν,
 ἐθάρε διὰ τὸ θέλημα, πατήρ μου, τὸ ἰδιζόν σου
 λέγω σὲ πρῶτα τὸ δοκῶ καὶ σὲ γὰρ τὸ θελήσῃς.

ἐγὼ ποθῶ τὸν Αἰβιστονον καὶ σὲ τὸν Βερθεροῦχον·
 εἰπὲ ἃς καβάλλικεν σὲ σὲ καὶ ἃς θώσων κορταρέαν,

1139. *ἐκα* l. ἢ — 1151 sq. l. *Χορσοῦ* — 1153 sq. = E. 2255 sq. et P. 911 sq.; mais N. ms. 1988 sq. καὶ εἰς τὸ ταῦτον λέγουσαν λέγοντ εἰς τῇ Ῥοδάμῃ, | δίδουν τῇ κορῇ εἰθῶν τῇ τοῦ Βερθεροῦχου.

- καὶ οὗτος νικῶν τὰ ἄρματα καὶ τὸν ἐπάρω ἐκείνον,
 2275 καὶ χωρητὴς ὁ πόλεμος, καὶ γίνεται τὸ κρεῖττον.”
 Μιγὰρ ἐμὲν ἡ ἐξαίρετος, ὁ βασιλεὺς ἐκείνον.
 Γίνεται εἰς τὸ Ἀργυροκόστρον ἡ τάξις τοῦ πολέμου.
- ἐπροσκήρυξεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ κόρη μετὰ ἑκείνον·
 γίνεται ῥέγτα τῶν πεζῶν καὶ τῶν καβαλλαρέων.
 2280 ἔρα μαρίκιον ἀπεθῶ καὶ ἄλλον ἀπεκείθεν.
 Καβαλλικέγγονοι οἱ ἑκατὸ τοὺς εἶχα μετὰ μέγα
 καὶ ἀπέκει ἐκαβαλλίζενον καὶ ὁ λαὸς τοῦ Φερφερίγον·
 ἐστάθη, ῥέγτα ἐγίνετο, λαὸς πολλὸς ἐσπνέχθη.
 2285 πλῆθος ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν τοῦ Ἀργυροῦ τοῦ Κέστρον,
 καὶ μάχηρ εἶχαν ὥς δι’ ἐμὲν τὸ πλῆθος καὶ δι’ ἐκείνον·
 οἱ μὲν ἐκείνοι ἤθελαν, φίλε μου, καὶ νικῶν,
 οἱ δὲ εἰς ἐμέρας ἤθελαν πάλιν καὶ ἰδοῦν τὸ εἶκος,
 καὶ ὁ λαὸς ἀπέκειναι τὴν ἡμετέραν μάχηρ.
 2290 Λέγει Χρυσὸς ὁ βασιλεὺς ὁκάποτε ἀπὸ πάγον
 τοῦ καὶ καβαλλικεύσωμεν, καὶ ἔβρωμεν εἰς τὴν μέσσηρ·
 βλέπω τὴν κόρηρ, ῥίπτει μετ’ μαρτίλιον ἐδικόν της,
 f.188 r. θένω το εἰς τὸ κεφάλι μου, σηθῶ, καὶ βαλλικέγγω,
 ἐπαίρω τὸ κορτάρι μου καὶ ἐξέβηρ εἰς τὴν μέσσηρ,
 ἀνέβηρ καὶ κατέβηκεν, καὶ παίζῃ τὸ παρὶ μου
 2295 καὶ καὶ μεταχερίζομαι, φίλε μου, τὸ κορτάριον·
 ὁ τοῦς μου καὶ ἔχῃ μέρεμεν ὥς γὰρ τὴν ἀποτεχίαν,
 τῆς εἰδοταμείνης τὸ ἄστακτορ καὶ τὸ ποτῆ ὁ φυχὴ μου,
 μὴ κλείσῃ ἡ τύχη κατ’ ἐμοῦ καὶ νικηθῶ εἰς τὴν μάχηρ.
 Καὶ μετὰ ὠρίτσαν ὀλιγὴρ ἤλθεν καὶ ὁ Φερφερίχος·
 2300 μὴ κρύψω τὴν ἀλήθειαν, καλὸς ἦτορ καὶ ἐκείνος
 ὅσο καὶ εἰπῆς, φίλε μου, καὶ σῶμα καὶ εἰς ἀνδρείαν· |
 f.188 v. ἀνέβηρ καὶ κατέβηκεν καὶ ἐκείνος εἰς τὴν ῥένταν,
 ὀλίγον ἐμαλάκισεν καὶ ἐκείνος τὸ κορτάριον·
 οὐ φεύγομαί σε, φίλε μου, τάχα ἐδειλιάσά τοι·
 2305 δευλιάζει πᾶς ὁποῦ θεωρεῖ ὥς διὰ τὴν ἀποτεχίαν,
 καὶ εἰς τὴν τόλμηρ φοβερός ἔρει καὶ εἰς τὴν ἀνδρείαν.
 Ὅμως μετὰ σπυλίσωσιν ὥρας πολλῆς ἐβγαίνο,
 μέγα εἰς τὴν ῥέντα ἴσταμαι, ζητῶ τοι καὶ τὸν δῶσω,
 καὶ πικαλῶ τὸν μαῖθο μου, κατεβαίνο πρὸς ἐκείνον

2275. l. χωρητὴς: voir S. 1171. — 2278. l. ἐπρό(σ)κρυεν. — 2286. l. ἐκείνον. — 2288: cf. S. 1186 (= N. 2020). — 2292: il faut placer f. 187 entre les folios 193 v. et 89 r. (voir E. 2489 et 2521). — 2294. l. (i)κατέβηκα. — 2297. l. εἰμαρμένης (cf. εἰμαρμένης E. 2938). — 2298. l. κλώσῃ. — 2309. l. κατέβηρ.

- 1170 καὶ οἷος ριχίση εἰς τὰ ἄρματα γὰ τὸν ἐπάρω ἐκεῖνον,
καὶ χωρισθῆς ὁ πολέμους, γὰ γένηται τὸ κρεῖττον.”
Μηρὶ ἐμὲν ἡ ἐξαίρετος καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνον.
Γίνεται εἰς τὸ Ἀργυρόκαστον ὁ λόγος τοῦ πολέμου,
(περὶ τοῦ πολέμου τοῦ Αἰζότου καὶ τοῦ Βερθερίχου)
- 1175 ὁ κόσμος ὅλος ἔθραμεν καὶ ἐκίνησεν εἰς θεῶν,
ἐπρόκειψεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ κόρη μετ’ ἐκεῖνον·
γίνεται ἥρτα τῶν πεζῶν καὶ τῶν καβαλλαρίων,
ἕνα μαρτίαν ἀπεθῶ καὶ ἄλλον ἀπεκεῖθεν.
Ἐκαβαλλίκευσαν καὶ οἱ ἑκατὸν τοὺς εἶχα μετ’ ἐμένα,
- 1180 ἀπέκει ἐκαβαλλίκευσαν καὶ ὁ λαὸς τοῦ Βερθερίχου·
ἐστάθη, ἥρτα ἐγίγεται, πολλὴ λαοσυραξία,
πληθος ἀνθρώπων καὶ γυναικῶν γῆς Ἀργυροῦ τοῦ Κέστρου,
καὶ μάχη εἶχαν ὥς δι’ ἐμὲν τὸ πληθος καὶ ὥς δι’ ἐκεῖνον·
οἱ μὲν ἐκεῖνον ἤθελον πάλιν γὰ ἄνδρ τῆς ρίκης,
- 1185 οἱ δὲ εἰς ἐμέρας ἤθελον πάλιν γὰ ἄνδρ τῆς ρίκης,
καὶ εἶχεν ὁ λαὸς ἐπέκεινα τῆς ἡμετέρας μάχης. |
- f. 90r. Νεφεὶ Χρυσὸς ὁ βασιλεὺς ὁκάποτε ἀποπέμω
ἦνα καβαλλικέσωμεν, γὰ βροῦμεν εἰς τὸ μέσση·
βλέπω τῆς κόρης, ἥπτει με μαρτάνη ἰδιζὸν της,
1190 θέγω το εἰς τὸ κερῶν μου, πηθῶ, καβαλλικεύω,
ἐπαίρω τὸ κορτάρι μου καὶ ἐξέβην εἰς τῆς μέσση,
ἀνέβην, ἐκατέβηκα, γὰ παῖς τὸ φανῶν μου
καὶ γὰ μεταγυρίζομαι, γίλε μου, τὸ κορτάρι·
ὁ ροῦς μου γὰ ἔχῃ μέριμνα διὰ τῆς ἀποτυχίας,
1195 τῆς εἰμαρμένης τὸ ἄστατον γὰ τὸ πορῆ ἡ φρεγὴ μου,
μηρ κλώση ἡ τύχη κατ’ ἐμοῦ καὶ ρικηθῶ εἰς τῆς μάχης.
Καὶ μετὰ ὥρτασεν ὀλίγη ἡλθεν ὁ Βερθερίχος·
μηρ κρέψω τῆς ἀλήθειας, καλὸς ἦτον καὶ ἐκεῖνος,
κατὰ εἶτι εἵτης, ὁ γίλος μου, καὶ εἰς σῶμα καὶ εἰς ἀνδρεία·
1200 ἀνέβην, ἐκατέβηκεν καὶ ἐκεῖνος εἰς τῆς ἥρτα,
ὀλίγον ἐμαλάκισεν καὶ ἐκεῖνος τὸ κορτάρι·
κατάχει ἐθειλιάσα τον, οὐ φεέθομαί σε, γίλε·
θειλαίνει πᾶς ὅπου σκοπεῖ πρὸς τῆς ἀποτυχίας,
καὶ εἰς τῆς τόλμη γοβερός ἔνα καὶ εἰς τῆς ἀνδρείας.
- 1205 Ὅμως μετὰ συνεπληρώσης ὥρας πολλῆς ἐβγαίνω,
μέσση τῆς ἥρτας ἴσταμαι, ζητῶ τον γὰ τὸν δῶσω,
καὶ παλαῶ τον μαῦρον μου, κατέβην κατὰ ἐκεῖνον |

1171. χωρισθῆς = χωριστῆς. P. 929; χωριστῆς, mais N. 2006: χωριστῆ. — 1179. l. κα-
βαλλικευσαν οἱ ἔ. — 1180. l. λαὸς. — 1184. πάλιν ρίκην l. γίλε μου, γὰ ριχίση. — 1187.
Νεφεὶ: E. 2289 Λέγε, N. 2022 Ὁρίσει (P. manque) — 1205. l. συνεπληρώσης.

- 2310 καὶ ἐκεῖνος πάλιν πρὸς ἐμὲν· γίνεται μέγας κτύπος
καὶ ταραχὴ καὶ θόρυβος πρὸς τοὺς ἀποτυχοῦντας.
Καὶ ἡ γλῶσσα του ἐστρέγγιζεν· „Χατζίρι, ἐδὼ ἀποθνήσκεις!”
f. 189 r. καὶ ἐγὼ τοῦ ἀπεκρίθην· | „Τώρα ἀποθνήσκεις, σκύλε!”
(λόγους γὰρ τοὺς ἐλάλησεν ὁ Αἰβίστρος ὅταν ἐπολέμει μετὰ τὸν Φερδοῦνον)
- 2315 Στοχῶ τὸ ὑποδοξοῦναι τον, θίβω τον κοιταφάει,
μὴ μὲ ἀπιστήσῃς, φίλε μου, καὶ γὰρ ἰδῶ καὶ ἐγὼ τῆς κόρης,
ἔλεγες οὐκ ἐκάθισε ποτὲ εἰς τὸ γαστρί τον·
οὐδὲν ἄλλο τον ἀπέταξα παρῆξω ἐκ τὸ γαστρί τον,
κεῖται ἐκεῖνος πάρεκτος καὶ τὸ γαστρί τον ἐκεῖθεν. |
f. 189 v. 2320 Βλέπει τὸ πλῆθος τὸ πολὺ καὶ ἡ σφραγίς ἡ τόση,
καὶ ἐνόσω εἰς μάχην ἴσταναι καὶ ἐθαύμαζαν τὸ εἶκος,
ἐγὼ ἦκαν τὸ γὰρ μάχονται καὶ ἴσθαι εἰς ἕνα λόγον·
„Χαρὰ ἔς ἐσένα, Αἰβίστρο, κερδαίνεις τῇρ Ῥοδάμνῃ!”
Ἀνεκρήθη βασιλεὺς ἀπὲ τὸ πλῆθος ὅλον,
2325 ἦρξατο κράζειν τὸ Χρυσὸ τὸ κάστρο βασιλέα·
ἡ κόρη τὸν ἐνδοῦχον τῆς ἔπειθε πρὸς ἐμένα,
ἀντὶ τῆς κόρης μὲ φίλει καὶ λέγει με ὅτι· „Χαίρον·
χάρισε, ζῆσε, σκίσησε, τῇρ τύχῃ ἐχχαρίστω,
καὶ τοὺς ὁπίσω στεναγμοὺς ῥίψε καὶ ἄφησέ τους,
2330 ἀπόρος, ἀσχατῆλιοςτος, ἀμέρεμος ἐκ πάντων.”
Εἶπεν ὁ τόσος πλῆθυσμός τῆς κόρης τὸν ἐνδοῦχον,
ἔδραμαν ὅλοι πρὸς ἐμὲν καὶ στυπατῆρῶν με·
πέμπει Χρυσὸς ὁ βασιλεὺς τέσσαρεις ἄρχοντας τον,
γέροντες σκοπῆται στρογγυλὸν καὶ ἀπῆλθον με καθίζοντες,
2335 εἰς ὕψος μὲ ἀνέβάζοντες καὶ προῦτον ἐρημίζοντες
Χρυσὸν τὸν βασιλέα τους καὶ δεύτερον ἐμένα·
„Πολλὰ τὰ ἔτη,” λέγοντες, „Αἰβίστρο βασιλέως,
τῆς γῆς Αἰβάντρον τοῦ ὀηγός, γαμπροῦ τοῦ βασιλέως!”
Ἀνέβην μέχρι ρεφελῶν ἡ ταραχὴ τῆς γῆμης· |
- f. 190 r. 2340 οὐδείς ἀνθρώπος ἔμεινεν μέσα τοῦ κάστρου τότε,
οἱ πάντες διὰ τὸν πόλεμον ἔξω ἰστέκαν γὰρ βλέποντες,
τὰς πόρτας ἐξαποίξαι τοῦ κάστρου παρὰ μίαν,
ἔσω εἰς τὸ κάστρον γέροντες με τὸ πλῆθος μετὰ γῆμης.
Στυπατῆρ με ὁ βασιλεὺς γῆς Ἀργυροῦ τοῦ Κάστρου,
2345 προστάσσει καταθέτον με, κρατεῖ, καταφίλει με,

2311. l. ἐπαρχόντας. — 2314: P. 949 τὸ γὰρ ἰδῶ τῇρ κόρῃ (cf. S. 1211), mais N. 2045· εἰς προῦτον τὸ δὲ λέγει. — 2320: après le mot βλέπει, il y a quatre lettres dans le ms. qui ne sont pas bien lisibles (τῶπιε?). — 2325. l. τον Χρυσὸν τοῦ κάστρου β. — 2330. l. ἀπορος. — 2337. l. Αἰβίστρον. — 2341. l. ἴσταναι, mais voir la note de S. 1235.

f. 90 v. καὶ κεῖνος πάλιν κατ' ἐμοῦ· γίγεται μέγας πτύπος
καὶ ταραχὴ καὶ θόρυβος εἰς τοὺς παρατεχοῦντας.

1210 Ἄστοχῶ τὸ ἐμπροσθοκοῦρβιν του καὶ κοροῶ του κορταρέαν,
μὴ μὲ ἀπιστήσῃς, γίλε μου, γὰ ἰθὺ, γὰ ἰθὺ τῇρ κόρη.
ἔλεγες οὐκ ἐκάθισεν ποτὲ εἰς τὸ γαρίν του·
οὐσσελλορ τὸν ἐπέταξα παρῆξω ἀπὸ τὸ γαρίν του,
ἐκεῖτον ἐκεῖνος παρεκτός, ἐκεῖθεν τὸ ἄλογόν του.

1215 Βλέπει τὸ πλῆθος τὸ πολὺ καὶ ἡ σέφαξις ἡ τόση,
καὶ ἐν ὁσῶ εἰς μάχηρ ἔσπερον καὶ ἐμερίζαν τῇρ ρίζηρ,
ἀφῆζαν τὸ γὰ μάχωνται καὶ εἰς ἕναρ λόγον ἤλθαν·
„Χαρὸ 'ς ἐσένα, Ἀβίστροε, κερθαίνεις τῇρ Ῥοδάμηρ!“
Ἀρεκηρύχθῃ βασιλεὺς ἀπὸ τὸ πλῆθος ὅλον.

1220 ἤρξατο κράζειν τὸν Χρυσὸν τοῦ κάστρον βασιλέαν·
ἡ κόρη τὸν ἐνροῦχορ τῆς ἔπεμφεν πρὸς ἐμένα,
ἀντὶ τῆς κόρης μὲ γίλει καὶ· „Χάρισε,” μὲ λέγει,
„καὶ τοὺς ὀπίσω πικρασμοὺς ῥίψε, ξενώθῃσέ τους,
χάρισε, ζῆσε, σκίρτησε, τῇρ τέχῃρ εὐχαρίσται,

1225 ἄθλιβος, ἀσχαθάλιστος, ποροαμερημημένος.”
Εἶδεν ὁ τόσος πλῆθυνσις τῆς κόρης τὸν ἐνροῦχορ,
ἔδοξαμαρ ὅλοι πρὸς ἐμέν, εἷς μὲν παρ' εἷς ἐκράτει.

γέροντ σκοπιάντ σκογγιλόρ, ἐπάνω μὲ καθίζοντ,
εἰς ῥφος ἀγαβάζοντ με καὶ πρῶτον ἐγῃμίζοντ

f. 91 r. 1230 Χρυσὸν τὸν αὐτοκράτορα | καὶ δεύτερον ἐμένα·
„Πολλὰ τὰ ἔτι,” λέγονσιν, „Ἀβίστρον βασιλέως!”

Ἀρέβῃ μέχρη τεφελῶν ἡ ταραχὴ τῆς γήμης,
ἐσεῖσθῃ τὸ περὶ γειον τῆς γῆς Ἀργεροκάστρον·
οὐδεὶς ἀνθρώπων ἔμεινεν ἔσω τοῦ κάστρον τότε,

1235 καὶ πάντες ἐθανυμάσαντ τῇρ τοῦ πολέμου ρίζηρ,
τὰς πόρτας ἐξαρούγουσιν τοῦ κάστρον παραντίνα,
ἔσω τοῦ κάστρον γέφει με τὸ πλῆθος μετὰ γήμης.
Σεφαπαντῆ με ὁ βασιλεὺς τῆς γῆς Ἀργεροκάστρον,
προστέδδει κάτω θέτοντ με, μερριοκαταφίλει με,

1209. l. παρατεχοῦντας. — 1210. l. στοχῶ. — 1216. l. ἐμερίζαν. — 1219. l. ἀρεκηρύχθῃρ.
— 1220. l. Χρυσόν. — 1227: cf. N. 2061 i. ὁ. π. i. γὰ μὲ πικρασμάσων, P. 963 καὶ εἰς μὲ
παρεκράτει, et E. 2332. — Après S. 1227, il faut ajouter un vers = E. 2333 (= N. et P.).
— 1233. l. τερύειον. — 1235: N. 2070 ms. καὶ πάντ. ἐθανυμάσαντ τῇρ ρίζῃν (Wagner
a corrigé: ρίζῃν) πολέμου, P. 969 x. π. i. τῇρ τοῦ πολέμου ρίζῃν; cf. E. 2341.

- ἤρξατο κολακεύγει με καὶ μετὰ ἡλευθερίας
 λόγους ἐδημηγόρησεν ὁμπρὸς τοὺς ἄρχοντας του·
 „Ἀρχοντες, τοπαρχεῖοντες τῆς γῆς ἐμῆς καὶ χώρας,
 οἱ στυγεροὶ καὶ φίλοι μου καὶ ἐντροπήτορές μου, |
 f.190v. 2350 εἶδατε πάντες ἀκριβῶς τοὺς ἐδικοὺς μου κόπους,
 τοὺς καθ' ἡμέραν μόχλους μου, πολέμους καὶ τὰς μάχας
 τὰς ἐπεστάθην μεθ' ἐμῶν ἐπὲρ τῆς χώρας ταύτης,
 μέχρι τοὺς ἀντιδίκους μου ἐφάρηκα τελείως,
 καὶ χώρας κατεδόλωσα καὶ τόπους ἐλενθέρον
 2355 δοῦλος ἀπεκατέστησα πρὸς γῆν Ἀργυροκάστορον.
 ἔπειθ' ὁ χρόνος ἀπ' ἐδῶ, φίλοι καὶ στυγερεῖς μου,
 ζωῆς ἐμῆς κατήρτησα εἰς τέλος ἀπὲ τῶρα
 καὶ τῇ κοινοῦ μας φορεσίῃ, τὸν θάνατον, ὁρπίζω.
 σήμερον ἄλλοι ἀντ' ἐμοῦ δίδω σὰς βασιλεῖας,
 2360 γαμπρὸν ἐμὸν παρεύγετον, ῥῆγαν τῆς γῆς Ἀβάντρον,
 εἰς εἶδος παρεξάίρετον, εἰς στυθεῖν καὶ εἰς πλάσιον,
 δόκιμος εἰς τῇ δόξαμιν, πρῶτος εἰς τῇ ἀντροίαν,
 τὸν μαρτυροῦν σήμερον τῆς γῆς Ἀργυροκάστορον
 καὶ ἐσθὺς οἱ πρωτοαρχεῖοντες, οἱ πρωτοστυγερεῖς μου.”
 2365 Ἦκουσαν, εὐχαρίστησαν Χρυσὸν τὸν βασιλέαν,
 ἀνεκλήρυντον δεύτερον, τραπὼς ἀνεσημοῦν.
 Ἦς παραδράμω τὰ πολλὰ τὰ τότε λαληθέντα,
 ἐκάστον τῇ ἀπόφασιν ὡς πρὸς τὸν βασιλέα,
 ἐνὸς ἐκάστον τῇ βουλῇ, ἐμπαίνον καὶ ἀρεσκείας,
 f.191r. 2370 πράξεις καὶ λόγους, φίλε | μου, πλατέτω σε τὸν λόγον·
 ἄρκει γὰρ τοῖς ἐρωτικῶς, ἐχωρητῆς καὶ πλάτος,
 λεγτόλογειν καὶ πόθεσιν ἀφ' ἡγήμα τοιαῦτον.
 Κάθεται, γράφει ὁ βασιλεὺς τῆς γῆς Ἀργυροῦ τοῦ Κάστορον
 εἰς ὅσον ἐβασίλευγεν κόσμον, λαμπρότητ' του,
 2375 καὶ ἄρχας καὶ δουκάδας του, φίλους του, στυγερεῖς του,
 ὅλοι γὰρ φθάσων σέντομα γὰ πληρωθοῦν οἱ γάμοι·
 ἤλθασιν οἱ παρχεῖοντες, ἤλθαν οἱ στυγερεῖς του,
 τοὺς γάμους ἐπληρώσαμεν, παρέλαβα τῇ κόρῃ,
 τῇ κόρῃ ὅπου, φίλε μου, μὰ τῇ στεροχωρίᾳ μου,
 2380 μὰ τὸν καῖμόν γὰρ τῆς ψυχῆς καὶ τῇ σικρίᾳ τῆς τέχης,
 ἀκόμη οὐδὲν ἐπὶτάξεν ἢ γενεά μας ὅλη

2346. l. μετὰ εὐχαρίστησας. — 2349. l. ἐντροπήτορές. — 2351. l. μόχλους. — 2353. ἐφάρηκα l. ἡφάρησα. — 2354. l. κατεδολωσα. — ἐλενθέρον. — 2355. l. δοῦλον. — 2357. l. κατήρτησιν. — 2358. τῇ l. του. — 2361 sq.: cf. S. 1255 sq. — 2362. l. δόκιμος — πρῶτος. — 2363. του l. το. — Cf. S. 1257 et N. 2092. — 2368. l. ἀπόκρισιν. — 2369. ἐμπαίνον l. ἐπαίρους. — 2371. l. ἐρκει. — ἐ(ν) χωρητῇ πρὸς πλάτος. — 2372. l. λεγτολογεῖν. — ἐπὶτάξεν ἀφ' ἡγευσιαζήν του? cf. S. 1266 (N. 2101). — 2373. suppr. τῆς.

- 1240 ἤρξατο κολακεύειν με καὶ μετὰ εὐχαριστίας
λόγους ἐδημηγόρησεν ὡς πρὸς τοὺς ἄρχοντάς του·
„Ἄρχοντες, τοπαρχεῖοντες γῆς τῆς ἐμῆς καὶ χώρας,
οἱ συγγενεῖς, οἱ φίλοι μου, οἱ συνοικητορεῖς μου,
εἴδατε πάντες ἀκριβῶς τοὺς ἰδικοὺς μου πόρους,
1245 τοὺς καθ' ἡμέραν μόχθους μου, τὰς πολεμομαχίας
ὅσας ὑπέστην μεθ' ἐμῶν ὑπὲρ τῆς χώρας ταύτης,
μέχρι τοὺς ἀντιδίκους μου ἡφάνισα τελείως,
καὶ κόσμον κατεδοῦλωσα καὶ χώρας ἐλευθέρας
δοῦλους ἀπεκατέστησα πρὸς γῆς Ἀργυροκάστρου.
1250 ἔπει δὲ ὁ χρόνος ἀπ' ἐθά, φίλοι μου, συγγενεῖς μου,
ζωῆς ἐμῆς κατήρτησεν καὶ τέλος ἀπὲ τῶρα
καὶ τὸν κοιτὸν μας φορετήν, τὸν θάνατον, ἐλπίζω,
σήμερον ἄλλον ἀντ' ἐμοῦ δίδω σας βασιλέαν,
f. 91 v. γαβρόν ἐμὸν παρεγγενή, | ὅλῃαν τῆς γῆς Αἰβέρδου,
1255 εἰς εἶδος παρεξαίρετος, ἀδύγκωτος εἰς πλάων,
δόκιμον εἰς τὴν δέξαμιν, πρῶτον εἰς τὴν ἀνδρείαν,
ὃ μαρτυρήσει σήμερον καὶ γῆ τοῦ Ἀργυροκάστρου,
καὶ σεῖς οἱ τοπαρχεῖοντες, οἱ πρῶτοι συγγενεῖς μου.”
Ἦκουσαν, εὐχαρίστησαν Χρυσὸν τὸν βασιλέαν,
1260 ἀρεφρμίζοντ θεέτερον, τραπὼς ἀρακηρέτιον.
Ἦς παρασφάμω τὰ πολλὰ τὰ τότε λεληθέτα,
ἐκάστον τὴν ἀπόκρισιν ὡς πρὸς τὸν βασιλέαν,
ἐνὸς ἐκάστον τὴν βοῦλῃν, ἐπαίνον, ἀρεσκείας,
πράξεις καὶ γνῶμας, φίλε μου, πλατένω τοι τὸν λόγον·
1265 ἀρκεῖ γὰρ τοῦς ἐρωτικὸς, ἄν χωρεθῇ πρὸς πλάτος,
λεπτολογεῖν ὑπόθεσιν ἀφῃρηματικὴν του.
Κάθηται, γράφει ὁ βασιλεὺς γῆς Ἀργυροῦ τοῦ Κάστρου
εἰς ὅσον ἐβασίλευεν κόσμον, προστάγματά του,
τοπάρχας του, δογκάδας του, φίλους του, συγγενεῖς του,
1270 ὅλοι γὰρ θνάσκοντ σέντομα γὰρ πληρωθοῦν οἱ γάμοι·
ἤλθαν οἱ τοπαρχεῖοντες, ἤλθαν οἱ συγγενεῖς του,
τοὺς γάμους ἀπεπλήρωσαν, παρέλαβον τὴν κόρην,
τὴν κόρην ὅπου, φίλε μου, μὰ τὸ στεροχωροῦμαι,
μὰ τὸν καμὸν μου τῆς ψυχῆς, μὰ τὴν πικρίαν τῆς τέχνης,
1275 ἀκόμη οὐδὲν ὑπόταξεν ἢ γῆς μας καλλιωτέραν.

1249. l. γῆν. — 1251. καὶ l. εἰς. — 1255 sq.: cf. E. 2361 sq. — 1255. l. παρεξαίρετον, ἀδύγκωτον. — 1257; cf. N. 2092 ὃ μαρτυρήσει σήμερον καὶ γῆς Ἀργυροκάστρου, et E. 2363. — 1259. l. Χρυσόν. — 1261. l. λεληθέτα. — 1263. l. ἐπαίρους.

- καλλιότερη, ἐμορφύτερη κόρη ὥσθ' αὐτείνη.
Καὶ τέτοια παρπλοῦστα κάλλι ὥς τῆς Ῥοδάμης
καὶ τέτοια ἐμορφύτερη, ὁρόσημη εἰς ὅλα
 2385 *καὶ τέτοια ἐργετιζή, μυριοπλουσιωμένη*
καὶ τέτοια παργλυζότατη, γὰ τῇ θορῷ ἐχαιρόμην
τῇ κόρῃ μου τῇ πάγλυνον, τῇ κόρῃ τῇ Ῥοδάμῃ
τῇ παργλυνκοστίμεντῃ, οὐκ ἤμπορῷ χορτάσω
τῇ ἐπεθέμουν πάντοτε γὰ τῇ στυομιλήσω,
 2390 *τῇ μυριογλυκετάτῃ μου καὶ πολυποδητή μου*
 f.191 v. *τῇ ἐχαιρό | μῃ πάντοτε γὰ στέζω γὰ τῇ βλέπω·*
τόρα τῇ περιπλέκομαι καὶ χαίρομαι μετ' αὐτῇ
καὶ τρέφομαι τὰ κάλλι τῆς, γλυκοπεριζορῶ τῇ,
τῇ ὁμορφῇ, τῇ πάντεστρον, τῇ κόρῃ τῇ Ῥοδάμῃ.
 2395 *Τὰ κάλλι τῆς τὰ νόστιμα ἡγώρομαι ἀπάνω*
καὶ χόρτασιν οὐδὲν ἔχω ἀπὸ τῆς γέλας τόσῃς
τῆς κόρης μου τῆς εὔμορφῆς, τῆς παρορόσημῆς μου,
τῆς πλουσιότης τῆς κόρης μου, κορυτέας τῆς Ῥοδάμης·
τόρα γὰρ τῇ ἐκέρθεσα καὶ χαίρομαι μετ' αὐτῆς
 2400 *καὶ χαίρομαι τὰ κάλλι τῆς τὰ πάντεστρον τὰ ποῖα,*
τὰ ἡκέρθεσα μετὰ πολλῶν πόρων καὶ μετὰ κόπων,
καὶ χόρτασιν οὐδὲν ἔχω γὰ τὰ καταχορτάσω
τὰ χιλομυριοπλοῦστα κάλλι ζουγρωσιωμένα
κορυτέας τῆς Ῥοδάμης μου τῆς πολυγλυκετάτης
 2405 *καὶ τρέφομαι καὶ χαίρομαι μετ' αὐτῇ ἀπὲ τόρα,*
Ἄκουσε πάλι χάριτας τὲς εἶχεν ἡ Ῥοδάμη,
Καεῖς τὸ κνυλογόσημα προσώπου τῆς πολλάκις
ἦθελε στήθειν ὁ θαλάμῳ, μήπως ποτὶ λοξέγγῃ,
παρεῖκασεν καθόμενον τὸν κέκλον τῆς σελέγγῃς
 2410 *ὁπότερ εἶναι ὁλόκνυλος, καθάριος καὶ γεμῆτος,*
 f.192 r. *πρὸς τῇ στρογγυλότητι τῆς κόρης τοῦ | προσώπου·*
ἔσω δὲ τοῦτον χάριτας ἐκρέμασεν ἡ γένους
ἐξήοιμενας, ἐθικῆς, ἀψόγους, ἀναλόγους·
ἦτορ καὶ πρὸς τῇ κέκλωσιν τῆς κόρης τοῦ προσώπου,
 2415 *Μέτωπον τέτοιοι ἐξασπρον ὥς τοῦ χιονίου κομμῆτιν*
καὶ εἰς αὐτῇ κορυστάλλωμαι γὰ εἶπες ἐσαρκώθῃ,
καὶ παρακάτω ἐκείτορτο τὰ ἡρόδια τῆς τὰ θέο,
καὶ ὄρτα καλὰ τὰ ἐτήρησες ἔλεγες ὅτι ἐβλέπων

2382—2407: voir l'introduction § 18 (p. 40); cf. S. 1275 sq., N. 2110 sq., P. 995 sq. — 2393. *τρέφομαι* au lieu de *τρέπομαι*; cf. le même mot dans E. 2405. — 2394: ici comme aux vers E. 2404 et 2406, le copiste emploie la forme *Ῥοδάμη*. — 2407 sq. *καεῖς* l. *καεῖς*. — 2409. *καθ.* l. *ἐκέρθεσεν*. — 2411. l. *ὡς πρὸς*. — 2416. l. *κορυστάλλωμαι*. — 2418. l. *ἐβλέπεις*.

Ἦν εἰς τὸ κρυλογέρισμα προσώπων τῆς πολλάκις
 ἤθελες θάσσειν ὁφθαλμόν, μήπως ποτὲ λοξέειν. |
 f. 92r. παρείκασεν ἀνθρώμοιον τὸν κύκλον τῆς σελήνης
 ὅποτις ἔνι ὀλόκυκλος, καθάριος καὶ γεμᾶτος,
 1280 ὡς πρὸς τὴν στρογγυλότητα τῆς κόρης τοῦ προσώπου.

Μέτωπον ἄσπρο τίτιον ὡς τοῦ χιορίου κομμάτιν
 καὶ ὡς τῆς ἀργῆς χρυσάλλωμαν γὰρ εἶπης ὅτι ἐσαρκώθη,
 καὶ εἰς αὐτὸ ἐκείοντα τὰ ὁφρύδια τῆς κόρης,
 καὶ ὅταν καλὰ τὰ ἐτήρησες γὰρ ἐδόξεις ὅτι βλέπεις

Après S. 1280, trois vers manquent: voir E. 2412—2414; N. 2116—2118: ἔγω δὲ
 τοῦτο γέγραπας ἐσκεννάειν (P. 1000 ἐσκεννάειν) ἢ ἡ γὰρ | ἐκρηγμένης, ἡθελᾷς, ἀνθρώπου, ἀνα-
 λόγους | ὅσον πρὸς τὴν στρογγυλότητα ἔπρεπε τοῦ προσώπου; dans P. manquent E. 2413
 sq. (N. 2117 sq.)

- πτερὰ ἐκ τὸ πιγοῦνι της καὶ εἰς ἀέρων πετοῦνται.
 2420 Παρέξω πάλιν ἀπ' αὐτῶν τὰ ἡμία της τὰ δύο
 τὰ ἐγκαλλώπιζεν ἐρωτικὰ ἢ κόρη ἢ Ῥοδάμνη,
 ἡμερα, μαῖρα, πρόσχαρα, πολλὰ ἀργὰ εἰς τὸ βλέπειν,
 καὶ ἀπέσω εἰς τῇρ μαυρότητα βλέπεις τὸν ἑαυτὸν της
 ὡς ἔν' καθάριον, ἄφογον καὶ ἄβολον ποτάμιν.
 2425 Ὅπως τῇρ ἐρωτοφρεσύνῃ τὰ χέρια τῶν Ὀρώτων
 καὶ ἀφ' ἧκαν τὰ ἐν κείνῳ μέσα εἰς τὸ πρόσωπὸν της,
 ὥσπερ ἢ καμποχάμηλον μικρὸν ἀναβουβάδιν
 διὰ κόσμον, διὰ τεραπνότητα, δι' ἀνασασμὸν καρδίας,
 στόμα μικρὸν ἐγγύθιον καὶ ἐπόμενον τοσοῦτος
 2430 ὅσον ἀρχὴν πρὸς γύλημα ἐρωτικῆς καρδίας·
 f.192v. κόκκινα χεῖλη καὶ πτερὰ ὡς τὸ κόκκινον | τὸ ῥόδον
 ὅταν ἀνοίγει τῇρ ἀρχὴν καὶ δέχεται θροασίαν·
 πιγοῦνι ὁλοστροφύλλον ἐν ἡμῶν μετὰ τὸν γέγον.
 τὸ ὅλον της τὸ πρόσωπον ἀνέλογον ἰστέκειν.
 2435 Τέτοιον πρόσωπον σφύθειν, γύλε ἰσόφρεγέ μου,
 μὲ τῇρ πικρίᾳ τῇρ ἔπαθα, μὲ τὸν καῖμόν τὸν εἶδα,
 εἰς ὅλον τὸ περίγυρον καρεὶς ἐν μὴ ἐπιτέλῃ.
 Ἀρεφηνίστη βασιλεὺς γῆς Ἀργυροῦ τοῦ Κόσθρον,
 πλὴν ἢ τιμὴ ἐν σώζεται Χρυσὸν τοῦ βασιλέως·
 2440 ἀρεφηνίστην βασιλεὺς, τραπὼς ἀρεφηνόχθην
 εἰς ὅλον τὸ περίγυρον γῆς Ἀργυροῦ τοῦ Κόσθρον·
 ἔξον, ἐτρέφον, ἔχαιρον, ἐθάλλον, ἐπατάλλον
 δίχα τιδὸς προσκορούματος, δίχα τιδὸς ἀνέγγης.
 Καὶ τὰ μεγάλα, γύλε μου, πῶς ἐν εἰπῶ τοῦ κόσθρον.
 2445 ἐκεῖνα τὰ παρόξιστα καὶ τὰ καλὰ τὰ εἶχεν;
 μόνον ἐν δὲ ἀρεφηνόχθην τὰ εἶχεν ἢ γινώσκιν·
 ἄκονθε τῇρ τοιμόρφωσιν τῇρ εἶχεν ἢ γινώσκιν.
 Εἶχεν τῆς κόρης ὁ κοιτὼν παρόξιστον μεσοκίπιν,
 τοῦ παρὰδεῖον ἀπόκομμα, τῆς ἡθοῦς κατοῦρας,
 2450 καὶ βρέσιν ὠραίαν, γλυκότητα, ἐν εἶπες μετὰ τὸ στόμα·
 εἴτι θερμόν καὶ ἄν ἡδύλες καὶ εἴτι γετὸν ὠρεγέδον
 f.193r. καὶ εἴτι καλὸν μερῖον | ζὸν ἐκεῖ ἔτορ καὶ μερῖζει,
 ἐν ἡδύρε εἰς τὸ παρόξιστον ἐκεῖνον μεσοκίπιν.

2419: cf. S. 1285, N. 2123; voir l'introduction § 18 (p. 40). — 2423. της l. son. — 2424. ἐν· l. εἰς. — 2425. ms. ἡτης l. μετη. — l. ἐρωτοφρεσύνῃ. — 2426. τα l. τη. — l. κείνῳ. — 2427. ἢ l. εἰς. — 2430. ἀρχὴν l. ἀρχή. — 2434. ἰστέκειν l. ἐν στέκει? (S. et N.: ἐν κείνῳ). — 2438. l. ἀρεφηνίστην. — 2444. τὰ μεγάλα l. τὰ μετὰ ἄλλα. — 2448. παρόξιστον l. παρόξιστον. — 2449. l. κατοῦρας.

1285 πτερὰ καὶ εἰς ἀέραν πέτονται παρέξω ἀπὸ τὸ σῶμα.

Ὅμιμα τὰ ἐκαλλώτισε μὲ τὸ εὔροστον ἢ γένει,
ἡμερα, μαῦρα, προσχαράν, γοργὰ πολλὰ εἰς τὸ βλέπειν,
ἔργα καὶ εἰς τῇ ἐργότῃτα ἐθεώρῃς τὸν ἐαντόν σου
ὥς εἰς καθρέπτῃ ἄψογον καὶ ἄθολον ποτάμῳ.

1290 Μήτηρ τῇ ἐτορρεύσασιν τὰ χέρια τῶν Ἐρώτων
καὶ ἔθιγάν τῃ γὰ κείται μέσα εἰς τὸ πρόσωπτόν της
ὥς ἂν εἰς κάμπον ὁμαλὸν μικρὸν ἀγαθοντάθῃ
διὰ κόσμον, διὰ τετρατότητα, δι' ἀρεσασμὸν καρδίας·

κόκκινα χεῖλη καὶ πτερά, τὸ κόκκινον ὥς ῥόδον
1295 ὅταν ἀνοίγῃ τῇ αἰγῇ γὰ δέξεται θροασίαν·
ποργούειν ὀλοστρόγγυλον ἵσον μετὰ τοῦ γέρον,
τὸ ὅλον τοῦ προσώπου της ἀνάλογον γὰ κείται.
Τίτῃς προσώπου σέφθεσιν, φίλε μου ἰσόφυγέ μου,
μὰ τῇ μικρίᾳ μου τῆς φυχῆς καὶ τὸν ποροζαμὸν μου, |
f.92 v. 1300 εἰς ὅλον τὸ περίγειον καθεῖς οὐ μὴ ἐπιτέλλῃ.

Ἀρεσμημόθῃ βασιλεὺς ἐγὼ τοῦ Ἀργυροκάστρου,
ἐγὼ καὶ ἡ παρεξαίρετος ἐρωτιζοροδάμῃ.

πλὴν ἡ τιμὴ γὰ σώζεται Χρυσὸς τοῦ βασιλέως
ἄνερ τοῦ ταξιάρχου του μέχρι καὶ θάνατόν του·

1305 ἀρεκηρύχθῃ βασιλεὺς, τραπὼς ἀρεσμημόθῃ
εἰς ὅλον τὸ περίγειον τῆς γῆς Ἀργυροκάστρου·
ἔξουν, ἐτρέφουν, ἔχαιρον, ἔθαλλον, ἐσπατάλουν
δίχα τιπὸς προσκορόσματος, διχὰ τιπὸς ἀνάγκης.
Καὶ τὰ μὲν ἄλλα, φίλε μου, τοῦ κάστρου γὰ τὰ ἀφίδω,
1310 ὅλα τὰ εἶχε τὰ καλὰ καὶ τὰ παρᾶξενά της·
μόνον γὰ σὲ ἀγῃγύδωμαι τὸ εἶχε ἢ φισκίνα.

Εἶχε τῆς κόρης ὁ κοιτὼν παρέξω μεδοκῆπιν,
τοῦ παραδείσου ἀπόκομμα, τῆς ἡθοῦς κατούραν,
καὶ βρόδῃ τῆς γλνκότητος, γὰ τὸ εἶπες οὐδὲ λόγος·

1315 πᾶρ εἴτι δέσφορ ἡθελος, εἴτι γυντὸν ὠραῖον,
εἴτι καλὸν ἐρωτικὸν εἶδος τὸ γὰ μνρῖζῃ,
γὰ ἡῦρος εἰς τὸ παρᾶξενον ἐκεῖνο μεδοκῆπιν.

1285: voir la note de E. 2419. — 1286: cf. E. 2420. — 1287. l. προσχαρά. — 1294.
P. 1004: Mavrophrydis donne στερὰ, mais le copiste a écrit πτερὰ. — 1310. της l. του.

- Καὶ μέσα εἰς ἐκεῖνον ἴστανε καλόκτιστον φισκίνα,
 2455 γυαλία ὁ πάτος, τὰ πλευρά, ὁ πάτος καὶ τὸ σκῆμα,
 γυαλία καὶ τὰ σουληράκια καὶ οἱ γεροσταβάτες·
 πλὴν τέτοιον ἦτορ τὸ γυαλί, φίλε μου, τῆς φισκίνας
 ὡς ἔρ' τὸ κρόον τὸ ἀμάλαγον, τὸ ἄβολον ποτάμι·
 καὶ μέσα εἰς αὐτὸν ἐκείτετο ὁ ἀνάγων,
 2460 ἄκουσε πάλε χάριτας τὰς εἶχερ ὁ προγγώστης.
 Αρχιταφόχρον ἀνθρωπος, ὁμπρός του γὰρ βασιτάξῃ
 βέρετορ λεκανόπουλον, εἰς τὸ ἔρειν του χέρι
 ἐβάσταζε χαρτὴν μετὰ γραμμάτων·
 [ἄ]κουσον, φίλε Κλιτοβόν, τοὺς λόγους τοῦ προγγώστου,
 2465 τὸ τί γὰρ ἔγραφε λοιπὸν εἰς τὸ χαρτὴν ἀπένον·
 „Φισκίνα, βρώσις καὶ γερόν, ξερόχρον μεσοκῆτιν,
 κροῦ χαρτίων εὐγενή, βασιλίσσα Ῥοδάμη,
 καὶ τῆς Ῥοδάμης βασιλεύς, ἀνθρωπος μέγας ξένος,
 ῥήγας ἀπὲρ τῇ γόρῃ του δι' αὐτῇ ἐξεριτεῖθι,
 2470 πολλὰ παθὼν εὐτέχησεν, ἐκέρθισεν τὸ ἴπιδι·
 f.193v. πλὴν πάλιν | μετὰ τῇ χαρτὴ ἀπόκειταιρ του πότος
 καὶ δίχρονον πείραν καὶ λοιμόν, καὶ ἀπὲρ τὰ τόσα πάθη
 ἀποξενώσεως ἔρωσιν καὶ ἀνέλπιστος ὁμάθιν.”
 Ἀνέγνωσά τῃ τῇ γραφῇ, ἐσχόπησα τὰ λέγει,
 2475 ἐγνώρισα τὰ ἐγράψαν ὡς γνώστηρ καὶ προσηήτιρ
 καὶ αὐτὰ τὰ λαλοῦν δι' ἐμένας εἶναι πάλιν
 καὶ πάλιν μέλλει μου λοιπὸν γὰρ πάθω διὰ τῇ κόρη,
 ἀλλὰ εἰς τὸ πλάτος τῆς χαρτὸς πάλιν ἐνελισσόμην
 καὶ τὰς ὁδύνας τὰς πικρὰς κἄν ὅλως οὐκ ἐψήγοι·
 2480 ὦρας χαρὰ γὰρ δέρεται γὰρ διώξῃ τοῦ χρόνον πότους ὅλους,
 πλὴν γὰρ ἔρει ἐγκάρδιος ἢ χαρὰ καὶ ἀπὸ ψυχῆς ἀπέσω,
 ἄκουσε πάλιν χάριτας τὰς εἶχερ ἢ φισκίνα,
 Εἰς τῆς φισκίνας γέροθεν ἰστέκονται τὰ ζώδια
 καὶ ἔμορφα καὶ τορρεντά, γυαλόκοπα παιθία
 2485 καὶ τὸ καθέραν, φίλε μου, γὰρ σὲ τὸ καταλέξω·
 τὰ μὲν γὰρ στέκοντ γὰρ κρατοῦν τάχα γὰρ καλαμεύγοντ
 καὶ ἐκ τῆς φισκίνας τὸ γερόν τὰ ἴφρια γ' ἀγγιστρύγοντ,
 καὶ τὸ ἄλλον πάλιν ἔβλεπες τοῦ γὰρ βασιτῆ λιθάριν· |

2455. ὁ πάτος l. (une des deux fois) τὸ πλάτος — 2456. l. γ. τὰ ο. (suppr. καὶ). — 2459. l. κ. μ. εἰς αὐτὸν τράπτος ἰστέκοντ ἀνάγων. — 2461. l. Αρχιταφόχρους. — 2463: voir S. 1325, N. 2162 sq., P. 1027. — 2466. l. ξερόχρον. — 2471. τορ l. καὶ (= S. 1331 et P. 1033). — 2472. π. καὶ λ. l. ποινάσιμος (P. 1034 ms. πείρα ὀλοισμός). — 2473 l. ἔρωσις. — ἀνέλπιστον. — 2475. l. γνώστον καὶ προμήτον — 2480. suppr. τοῦ et ὅλους. — 2483. l. τῇ φισκίαν. — Après E. 2488, il manque S. 1347 (N. 2184, P. 1047).

- Καὶ μέσον εἰς αὐτο ἔκειτο ὑαλόκτιστος γισκίνα,
 ὑαλὴν τὸ πλάτος, τὰ πλεονά, τὸ ὕψος καὶ τὸ κτίσμα,
 1320 ὑαλία καὶ τὰ πετόνια καὶ οἱ φεροαγωγές της·
 πλὴν τοιοῦτον ἦτον τὸ ὑαλὴν. φύλε μου, τῆς γισκίνας
 ὡς ἔνι τὸ κρόνον τὸ ἀμάλαγον τὸ ὀλολαγαρισμέγον.
 πρέσινος, σμαραδόχροος καὶ ἐπάνω πάλιν εἰς αὐτο
- f 93r. λυγριταρόχροος, ποικιλόπλοκος | ἄνδρας,
- 1325 καὶ γὰρ βαστάζει τὸ χαρτὴν, γὰρ ἔχει τοὺς λόγους τούτους·
- „Βισκίνα, βρόση καὶ φρόν, ξερόχροον μεσοκλήπιν,
 κροὰ χαρίτωρ ἐγγενής, βασιλεύσα Ῥοδάμην,
 καὶ τῆς Ῥοδάμης βασιλεύς, ἀνθρωπος ξένος μέγας,
 ῥήγας ἀπὸ τῆς χώρας του καὶ δι' αὐτὴν ἐξερώθηρ,
 1330 [ἐ]παθε καὶ οὐκ ἀπέτηγεν, ἐκέρδισεν τὸ ἐπὶθεῖν·
 πλὴν πάλιν μετὰ τῆς χαρῆς ἀπόκειται καὶ πόρος
 καὶ δέχρονος τσιγαρισμός, καὶ ἀπὸ τότε πάλιν
 ἀποξερώσεως ἐνωσις καὶ ἀπόκροιστος ἀγάπη.”
 Ἀνάγνωσά τηρ τῆρ γραφῆρ καὶ ἐπρόδεξά τηρ εἰς τὸν τοῦ μου·
- 1335 „Στίχοι τοῦτοι ἀνθρώπου ἔναι προφήτου καὶ προγνώστου
 καὶ τὰ λαλεῖ δι' ἐμὲν ἔνι καὶ πάλιν θέλω πάθειν.”
- Ἀλλὰ τὸ πλάτος τῆς χαρῆς πάλιν ἐντυσιδομένηρ
 καὶ τῆς ὁδότης τὰ μικρὰ ποσὼς οὐδὲν ἐφήγοιν·
 ὄρας χαρὰ γὰρ θένεται γὰρ διώζει χρόνον πόρους,
 1340 ἂν ἔνι ἐγκάρδιος ἢ χαρὰ καὶ ἀπὸ ψυχῆς ἀπέσω.
 ἀφῆσω, φύλε, τὰ πολλὰ καὶ τῆς γισκίνας εἴπω.
 Εἰς τῆρ γισκίναρ γέροθεν ἰστέκοιτο ζωδία,
 εἴμορφα ὑαλοκόμματα παιδία, καὶ τὸ καθένα
- τὸ μὲν γὰρ στέχη γὰρ κρατῇ τάχα ἀνακαλαμίδιν
 1345 καὶ ἐκ τῆς γισκίνας τὸν βυθὸν τὰ ὀψάρια γὰρ ἀγκιστρῆν,
 τὸν δὲ ἀπ' ἐκεῖνον ἔβλεπες ὅτι βαστᾷ λιθάριν
 καὶ θέρη τάχα τὸν βυθὸν μὴ κρατηθῇ τὸ ὕψαριν,

1323: cf. E. 2459 (N. 2160, P. 1023). — 1323—1326: cf. E. 2460—2464 (N. 2161—2164, P. 1024—1028). — 1333. l. ἀποσέκροιστος. — 1334. l. ἐπρόδεξα εἰς τὸν r. μ. — 1335. l. οἱ στίχοι τοῦτοι ἔναι ἀνθρώπου. Cf. P. 1037: ἢ στίχη ἔναι ἀνθρώπου προφήτου ἢ προγνώστου. (N. manque). — 1337. l. εἰς τὸ πλ. — 1344. Cf. N. 2181: ταχάτις καλαμίδιν, P. ms. 1044 = S. 1344 (corrigé par Mavrophrydis: τάχ' ἔνα καλαμίδιν), et E. 2486.

f. 187 r. ἄλλος γὰρ σκέπη εἰς τὸ φερόν καὶ ἄχορταγα γὰρ πύλη.

2490 ἄλλος πάλι γὰρ ἐκθρεψαί τε καὶ ζοῦναι πύλη.

ἄλλος ἑτέρου γὰρ πατὴρ τὰ χεῖλη τῆς φιλίας
καὶ τε καὶ τοὺς πύλη πρὸς τὸν σκολιὸν τοῦ καλῶν ἐκείνου
καὶ εἰς αὐτὸν γὰρ εἶδος ποικίλου τεχνίτου μαθητοῦ
καὶ γὰρ εἶπες ἐγίγιντο τοῦ καθεῖνος ἡ πύλη

2495 καὶ προῖμα ποῖον ἐθαύμαζε τὸ εἶχε τὸ καθεῖνα.

καὶ ἐκ τῆς φιλίας τὸ πλεονόον, ἐκ τῆς θεῖας μερόν
ἦτορ ἀμπέλι φῖζοντο, με τὸ δαλιν καὶ ἐκείνου.
καὶ γὰρ τὸ σκέπη ὅλον, γίλιν μου, τὸ πλέτος τῆς ἡμέρας.
ἐκεῖ εἶδε καὶ ἄλλον, γίλιν μου, προῖμα καὶ ἐξενίστην

2500 τὸ ἔποιετο ὁ παρῶντος ἐκείνου ὁ τεχνίτης. |

f. 187 v. ἄχορτα, γίλιν, χεῖρας τὰς εἶχε τὸ ἀμπέλι.

Ἀπὸ τῆς φῖζον τὸ φερόν γὰρ ἡπαίτη τοῦ ἀμπέλίου
καὶ εἰς τὸ ἔναι ἐκείνου γαλιν γὰρ τρέχῃ γὰρ ἡπαίτη.
καὶ ὅταν οὐκ εἶχε τὸ φερόν, ἐπροῖμα τὸ ἀμπέλι

2505 ὅτι ἔχει, γίλιν μου, τὸν καρπὸν ἄχορτα γὰρ ἄχορτα.

ὅποτε δὲ ἦτορ τὸ φερόν, ἐπροῖμα τὸ ἀμπέλι
γὰρ ἔχῃ εἰς ἡμῶν τὸν καρπὸν ὁλόφοντο εἰς τὸ τρέχον
καὶ γὰρ ἡπαίτη ἐκ πατὸς ὅτι γὰρ τὸ τρέχον.

καὶ εἰς τὸ καθεῖνα τὸν καρπὸν ἔλεγε ὅτι καθεῖνα

2510 ποικίλα, καὶ γὰρ εἶναι αἰσθητὸς τοῦ καθεῖνος ἡ πύλη.

ἡπαίτη, γίλιν, ἡπαίτη παρῶντος φιλίας.

ἡπαίτη μερσιχόρτα τὰς εἶχε τὸ ἀμπέλι.

ἐθα εἰς τὰ τόσα τὰ καλὰ καὶ εἰς τὰς χεῖρας τὰς τόσες

ἔχον καὶ ἐλθόντο τὰς ἀντὶ τὰς τόσες.

2515 καλῶν καὶ ἂν εἶχε φερόντος ὁ φερόν μου οὐκ ἐφωδῶτο.

ἡπαίτη με τῆς παρῶντος ἔχῃς μόνον φερόν.

ἡπαίτη, ἡπαίτη, ἀντὶ τὸ φερόν.

καὶ μετὰ τῆς ἀντὶ τὸ φερόν τῶν φερόν μου τῶν φερόν

τῆς ἡπαίτη τὸ φερόν καὶ ἡπαίτη μου ἐκλῶν.

2520 καλῶν ἡ μερσιχόρτα καὶ ἡπαίτη μου ἐγίγη.

Après E 2490, il faut ajouter S 1350 (N 2187, P 1050) — 2492 l. καὶ τε καὶ πύλη — 2494 l. ἡπαίτη l. φερόντος — 2495 voir S 1355, P 1054 (cf N 2192) — 2497 l. ἡπαίτη — 2498 l. φιλίας l. φιλίας — 2503, γαλιν l. γαλιν — 2505 suppr μου — l. ἀντὶ τὸ φερόν — suppr γὰρ — 2509 sq voir S 1368 sq. (N 2200 sq., P 1063 sq.) — 2513. l. γίλιν χεῖρας — 2515 φερόντος (μερσιχόρτα) l. φερόντος — 2516. ἀντὶ τὸ φερόν l. φερόντος — 2517 l. ἀντὶ τὸ φερόν — 2520. l. ἡπαίτη l. μερσιχόρτα ἡ μερσιχόρτα (cf. S. 1379 κλῶντος, N 2212 et P 1067 κλῶντος).

- ἄλλος γὰρ κέρτις εἰς τὸ φερόν καὶ ἐχορτασθε γὰρ πίψῃ,
 ἵκερος γὰρ ἐκδέεται πρὸς τὸ γὰρ κολυμβήσῃ. |
 f. 93 v. 1350 ἄλλος ἐκ μηχανήματος γὰρ παίζῃ τὸ καλεῖται.
 ἄλλος ἑταίρου γὰρ πατῇ το χεῖλος τῆς φιάζινος
 καὶ ταχα ὡς πρὸς τὸν ὀκλοποι τοῦ καλεῖται γὰρ παίζῃ.
 καὶ εἰς αὐτὰ γὰρ εἶδες φοβερὸν τεχνίτον τοιχηρίαν
 1355 ὅτι γὰρ εἶπες ἡδοναίον τοῦ καθεῖνος τῆς πλεονῆ
 καὶ χοῦμαρ οἶον ἐλαχαιεν ἦτον εἰς τὸ καθεῖνα.
 Καὶ ἐκ τῆς φιάζινος το πλεονῆ, ἐκ το θεξίον τῆς μίρος
 ἦτον ἐμπλιν ὡξίοντο ἔπον ἐαλίον ἐκείνο.
 γὰρ ὀρεπῇ, γίψε μου, ὅλον τὸ πλετος τῆς φιάζινος.
 καὶ εἶδε εἰς ἐκείνο φοβερὸν μεσότηριον καὶ ξίρον.
 1360 τὸ ἐποῖζεν ὁ παρθέξενος ἐκείνος ὁ τεχνίτης.
 Ἄπο τῆς ὡξίον τὸ φερόν γὰρ ἐμπλινῇ τοῦ ἐμπλινῆ
 [x]αὶ εἰς ἕνα ἐκαστον κλεῖν γὰρ τρέχῃ γὰρ ἀναβαίῃ.
 καὶ ὅταν οὐκ εἶχεν τὸ φερόν, ἐπροσέχες τὸ ἐμπλιν
 1365 ὅτι ἔχει τὸν καρπὸν ὀλοόγοντον, γίψε μου, καὶ ἐκομῇ.
 ὁπόταν ἦτον τὸ φερόν, ἐπροσέχες τὸ ἐμπλιν
 ὅτι ἔχει ἀπάρτι τὸν καρπὸν ὀλοόγοντον εἰς τρέχον
 καὶ ἐπεθέρμεις εἰς τὸ ἐκ παρτὸς πρὸς τὸ γὰρ το τρέχῃ.
 καὶ εἰς τὰ κλονέριον τον ἔβλεπες γὰρ κλέωνται πορζία.
 γὰρ ἔνι ἐκείνα αἰσθητικὴ τοῦ καθεῖνος ἡ πλέως.
 1370 Ἥχορσες, γίψε μου, ἡχορσες παρθέξενος φιάζινος,
 ἡχορσες τὰς μερσιχέρους τὰς τοῦ μεσότηριον.
 εἶδε εἰς τοιαῦτα τὰ καλὰ καὶ εἰς χέρους τοσοῦτες
 ἔξοντ ἐγὼ καὶ ἐλέγθενον τῆς ἀνεχίας τὰς λέπας.
 ἔλεσμεν ἄν εἶχε θεσολογ ὁ τοῦς μου οὐκ ἐνθραῖτον. |
 f. 94 r. 1375 Ἀρόρους με τῆς παρθέξενος ἐξίσα, γίψε, ὄφο.
 ἄθλιος, ἀνερωσίτος, ποδοσμηρικημένος.
 καὶ μετὰ τῆς παρθέξενος τῶν χορόρων μου τῶν δύο
 τῆς εἰμαρμένης τὸ ἄσπιον κατ' ἐμοῦ ἐγρησάθῃ.
 ἡ κλονότρεα ἡ μαρσὸκλονότος ἐκείνως τοῦ χορόρον.

1354 l ἡ ἀνέως. — 1356 sqq. N. 2193 ms. καὶ ἐκ τῆς φιάζινος το πλεονῆ, το θεξίον
 τῆς μίρος ἦτον ἐμπλιν ὡξίοντο ἔπον ἐαλίον ἐκείνο (l ἐαλίον, ἐκείνο γὰρ ὡξίον ἀπὸ, φιά
 μου, το πλετος τῆς φιάζινος, καὶ εἶδε εἰς ἐκείνο φοβερὸν μεσότηριον καὶ ἐκαστον).
 1358 l γὰρ ὡξίον τοῦ ὀλον, φιά μου, το π. — 1364 sq. Wagner a supprimé ces deux
 vers. qui pourtant se trouvent dans le ms. entre N. 2197 et 2198) φιά μου, σπινεχίς
 τον καρπὸν ὅταν, ὅταν ἐκαστον. — 1367 l τρέχον. — 1369 Cf. E. 2510. P. 1064 ms καλὰ καὶ ἐκαστον τοῦ
 καθεῖνος ἡ πλέως. N. a ici deux vers (N. 2201 sq.) καὶ ὅταν, το πλετος ἀπὸ τοῦ καθεῖνος
 ἡ πλέως, καὶ γὰρ το πλετος (l πλετος) ἐκ πλετος, καὶ ἐκαστον. — 1370 l παρθέξενος
 φιάζινος. — 1374 l κλονέριον. — 1379 l μερσιχέρους.

- f. 89r. ἡ τύχη μου ἢ κακότευχος | ἦλθεν κατ' ἐδικόν μου.
 ἰόχρει με μίαν, ὁ φίλος μου, γὰ ἔβρω γὰ κρηγῆσω,
 ἐγὼ καὶ ἡ παρεξαίρε[τος] ἢ ἐρωτικὴ Ῥοδάμνη,
- εἰς τόπον παρεξαίρετον μερῆα γὰ κρηγῆσομεν·
- 2525 καὶ ὥσων τὸ περιετρέχαμεν τὸ ξηροῦτον λιβάδιον,
 στυγαπαιτῶ τὸν πραγματευτὴν ἀνάμεσα τοῦ κόμπου,
 ἄλογα γὰ ἔχῃ περισσὰ καὶ ἀνθρώπους μετὰ ἑκείνων
 καὶ γραῖαν γενναίαν, γίλε μου, γὰ κἀθεται εἰς καυῆλιν.
 Ἐξέβην, ἦλθεν πρὸς ἐμὲν καὶ προσεκέντησέ με·
- 2530 λέγω τοι· „Τίς εἶδαι, ἄνθρωπε, ἢ πόθεν ἔπαγαίνεις;”
 εἶπεν· „Ἐγὼ πραγματευτὴς ἀπὲ τῆς Βαβυλῶνα.”
 „Καὶ τί ἔν' τὸ πραγματεύεσθαι;” πάλιν ἐρώτησά τοι.
 „Ἰάφορα,” λέγει, „πράγματα, λιθάριον καὶ χρυσάγιον,
 μαργαριτῶν καὶ βλαττῖν καὶ εἴτι καλὸν καὶ ἄρ' θέλῃς.”
- 2535 „Ἐγεις λιθάριον,” εἶπα τοι, „πραγματευτὴ, γὰ πάρω;”
 „Ἐγὼ πολλὰ παράξενον καὶ θάω εἰς τὴν νερὰν μου,
 τὸ ἀκόμη τέτοιον εἰς τὴν γῆν ποτὲ οὐδέν ἐρύεθι·
 (δείχνει μὲν τὸ θαυτελίδιον τοῦ σέντομα πρὸς τὴν κόρην)
 καὶ ἄν ὀρέγεσθαι γὰ τὸν ἰδῆς, γὰ τὸν καβαλλικέσῃς.”
- 2540 Σύρουν τὸν θάον, βλέπω τοι, καὶ πίστεινός μοι, γίλε,
 f. 89v. τὸν τοῦ μου εἰς τὴν θεω | ρίαν τοι πάραντα τὸν ἀγῆκα.
 Ὁρέχθῃ τοι ἢ παράξενος γὰ τὸν καβαλλικέσῃ·
 στρόφουν τοι, ἐκαβαλλίκευον καὶ κροῦ τοι καὶ παγαίνει,
 ὥσπερ γὰ τρέχῃ τὸ νερόν, ἐκείνον κρηματίζειν,
- 2545 ἐκεῖνο δὲ οὐκ ἐγνώθε τοι γὰ περπατῇ τὸν θρόνον.
 Λέγει με· „Θέλεις, ὦ βασιλεῦ, γὰ ἰδῆς καὶ τὸ λιθάριον;”
 Καὶ λέγω τοι, καὶ ἐβγάγει το· καὶ ἦτορ εἰς θαυτελίδιον
 αὐτόφρον, αὐτοκόματον, κόκκινον ὡς τὴν γλόφαν·
 εἶδα το καὶ ἐξενίστη τοι καὶ τὴν ὀχρὸν ἐθανυμέσθῃ,
- 2550 βάνω το εἰς τὸ θαυτέλιον μου καὶ εὐθὺς ἀπερεκρώθῃ
 καὶ κάτω ἀπὲ τὸ ἄλογον ἔπεσα ἀποθαμέρος.
 Καὶ τί ἀπὸ τότε ἐγίγεται εἰς τὴν ἐξῆρημένην
 καὶ εἰς τὸν κακὸν πραγματευτὴν, οὐκ ἐγνωρίζω, γίλε·
 τοῦτο ἐγνωρίζω μοι γὰ — τὸ πῶς εἶπεῖν οὐκ οἶδα —

2521: f. 89r., voir le vers E. 2250. — Après E. 2523 il faut ajouter trois vers, voir S. 1383 sqq. (N. 2215 sqq., P. 1070 sqq.). — 2526. suppr. τὸν. — 2538. l. μὲ τὸ θαυτελιον τοι (= P. 1085). — 2542. τοι l. το. — 2545. l. ἐγνώθει το. — 2546. suppr. ὦ. — 2549. τοι l. το. — ὀχρὸν: voir le glossaire s.v. — 2554: τὸ πῶς εἶπεῖν οὐκ οἶδα = S. 1405; cf. P. 1102: τὸ πῶς οὐκ εἶδα, γίλε, et N. 2246: τὸ πῶς οἱ εἰδοὶ μου.

- 1380 ἡ τέχνη μου ἡ κακόβουλος ἤλθε κατ' ἐδοχοῦ μου.
 Ἐδοξέ με μίαν, γίλε μου, γὰ ἔβγω γὰ νενηγῆσω.
 ἐγὼ καὶ ἡ παρεξαίρετος ἐρωτικὴ Ῥοδέμη.
 ἐβγαίνω ἀπὸ τὸ κάδοτον μου μὲ τὸ παιδόπουλά μου,
 ἐπίασα λιβάδι εἴροδοτον, παρόετρεχά το ἐξεῖρο,
 1385 ἐγὼ καὶ ἡ κόρη οἱ μοραχοί, καὶ τὸ παιδόπουλά μου
 εἰς ἄλλον τόπον ἐτρεχαν μεθέαν καὶ νενηγοῦσαν·
 καὶ ἐρόσω τὸ ἐπαρόετρεχα τὸ εἴροδοτον λιβάδι,
 σενεπαπτιῶ πραγματεντὴν ἀνάμεσα τοῦ κάματος,
 ἄλογα γῆλη περυσὸν καὶ ἀνθρώπους μετ' ἐξεῖρον
 1390 καὶ γρεῖαν γερεῖαν, γίλε μου, γὰ κέθεται εἰς καμῆλην.
 Περσεύει καὶ ἤλθεν εἰς ἐμὲ καὶ προσεζήτησέ με,
 λέγων τοι· „Τίς εἶσαι, ἄνθρωπε, καὶ πόθεν ἐπαγαίγεις;”
 Εἶπεν· „Πραγματεντὴς εἶμαι ἀπὸ τῆς Βαβυλώνα.”
 „Καὶ τί ἐν τὸ πραγματεύεσθαι;” πάλιν ἠρώτησέ τοι.
 1395 „Λάγουρα,” μὲ εἶπε, „πράγματα, χορδάσιν καὶ λιθάρι,
 μαρμαριτάρι καὶ βλαττί, σκαφάτα, χερμονχάδες.”
 „Ἐγεις λιθάρι,” εἶπε τοι, „πραγματεντά, γὰ ἐπάρω;”
 „Ναί,” μὲ ἐπιλογίσατο. Ἐβγάγει ὡς θαπτελίδι |

- f. 94v. αὐτόφρον, αὐτοκάματον, κόκκινον ὡς ἡ γλόχα·
 1400 εἶδα το καὶ ἐχορμαῖσθην το, τῆς χορᾶς τοι ἐθαύμασά την,
 βάλλω το εἰς τὸ θαπτελίον μου καὶ εὐθὺς ἐθανατώθην
 καὶ κάτω ἤγην ἐκ τὸ ἄλογον ἔπεσα ἀποθαμέρος.
 Καὶ τί ἀπὸ τότε ἐγένετο εἰς τῆς ἐξηγοημέτην
 καὶ εἰς τὸν κακὸν πραγματεντήν, γίλε, οὐκ ἐγρωρίζω·
 1405 τοῦτο γρωρίζω μοραχόν — τὸ πῶς εἶπεῖν οὐκ οἶδα —

1386. καὶ l. γὰ — 1393. l. εἶσαι πρ. — 1398: voir E. 2536—2546, N. 2231—2238, P. 1084—1094. — 1402. l. καὶ z. εἰς γῆρ.

- 2555 μετὰ πολλῆν ἀναθομίην ἀνεγρεύσασίν με,
εἶδα με κοιμώμενον νεκρόν, πάραντα μ' ἐγρωρίζον,
γίνεται θοῤῥος περισῶς, ἰκούσθηκεν εἰς τὸ κάστρον,
πᾶσα ψυχὴ πρὸς τὴν ἐμὴν ἔδραμαρ γὰρ μὲ ὁδοῦν.
Μέσα εἰς τὸ κάστρον φέρονται με νεκρόν, ἀποθαμένον,
2560 καὶ θέτονται με εἰς κρέββατον, μεγάλον θοῤῥον κάμνον,
βλέπονται εἰς τὸ θαυμάσιον μου αὐτὸν τὸ θαυμάσιον,
καὶ τάχα ἐβλάσων γὰρ τὸ ὁδοῦν καὶ εὐθὺς ἀνεσηκώθη.
f. 90r. Ἐξῆς, ἐξεπήδη | σα, τὴν κόρη ἀναγρεύγω.

- γίνεται μέγας κοπιεὶς καὶ κλόνος, ἀλλὰ πόσος!
2565 εἶπαρ με πῶς μὲ βρήκασι καὶ πῶς ἀνεψυχώθη.
τὸ θαυμάσιον γὰρ ζήτησεν, βάρω το εἰς τὸ πογγίον μου,
καὶ πάλαι εἰς ἀναζητήσιν ἐξέβηκα τῆς κόρης.
Ἀκουλονθοῦσαν με οἱ ἐκατὸν τοὺς εἶχα μετὰ μέγαν,
ἐπίασα στράτα καὶ σκοπὸν, καὶ ἐκεῖνι ἢ στράτα, γίλε,
2570 ἐκόπτετο εἰς ἐκατὸν μικρὰ μοροπατίτσια·
τοὺς ἐκατὸν ἐμοίρασα πρὸς ἕναρ μοροπατίτην
καὶ ἐγὼ τὴν μέσαν τῆς ὁδοῦ ἐκράτησα θλιμμένος·
καὶ δίχρονον ἐπαρήγγειλα γὰρ περπατοῦν οἱ ὅλοι,
καὶ μετὰ τὴν σεμπλήρωσιν πάλιν γὰρ ἐποστρέφοντα
2575 καὶ γὰρ μὲ κατερεῦδονσιν εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς στράτας·
καὶ εἰς μίον ἀποχαιρέτησα γὰρ κομοαναγρεύγω,

- μὴ γὰρ ἐπιτέχω ποῦπετε τιτὰν γὰρ τοῦ συνετέχω.
Ἥμεῖς ἐσέναι μοραχὰ καὶ τὰ ἔπαθα εἶπα δέ τα,
καὶ ὅσον περιανακούσιν ὁ πόρος τῆς ψυχῆς μου.
2580 Ὁ βασιλεὺς δέ, γίλε μου, ὥς δὲ εἶπα τῆς Αἰγέπτου,
ἐκεῖνον τὸν ἐμήνυνε γὰρ ἐπάρῃ τὴν Ῥοδάμην,
ἔσπερον ἐμὲν ἐπύρασι, ἐμίσσενσεν θλιμμένος,
γὰρ λέγει· „Α θέλω φορενθῇ, τὴν κόρη οὐκ ἀφίνω.”

- Καὶ ἰδοὺ τώρα ἐφθάσαμεν εἰς μονὴν καὶ εἰς κάστρον,
f. 90v. 2585 καὶ | ὧς ἐφοῦμεν μονὴν γὰρ περιαναπανθοῦμεν
καὶ πάλιν αἴθριον τὴν ὁδὸν γὰρ πιάσωμεν ἀντάμα,

2556. κοιμώμενον l. κάμνον. — 2558. γὰρ μὲ ὁ, l. τότε θέν. — 2563. l. ἐγρωρίζω.
— 2576. εἰς μίον: cf. S. 1427. — 2578. ἐμὲς (εἰ μὴ ὓς) l. ἡρώκα, cf. P. 1122 εἰ μὴ
ἡρώα. — 2579. ὅσον l. ὥσον. — l. περιανακούσιν. — 2581—2661: voir la note de S.
1433. — 2581. l. ἐκένος τ. ἐμήνυνε. — 2582. l. ὥς ἐν ἑσπέρῳ μὲ εἶπασιν. — 2585.
ἐφοῦμεν l. φορενθῶμεν (cf. S. 1440, N. 2278, P. 1129).

- μετὰ πολλῇ παραθομῇ ἀρεφιλάγοις με.
 εἶρον με κήμερον γεκρόν, βλέπουρ, ἐργώσις με.
 γίνεται παρὰ πολλῇ, ἡκούσθις εἰς τὸ κάστρον,
 πᾶσα ψυχὴ εἰς τῇ ἐμῇ ἔδοξαμε τότε θέαρ.
 1410 "Εἶσω τοῦ κάστρον γεκρικῶς γέροντ καὶ θέτονσί με.
- κρατοῦσι τὸ θαυτέλιον μου, βλέπουρ τὸ θαυτελίδιον.
 ἐβγάνον τάχα γὰρ τὸ ἰδοῦν καὶ εὐθὺς ἀρεφρχώθηρ.
 Ἀνέστησα, ἐξέπληθισα, τῇ κόρη ἐφιλάγοντ.
 ἡρξάμην κατακόπτεσθαι, γίνεται θυῖνος μέγας,
 1415 γίνεται μέγας στεναγμὸς καὶ κλόνος, ἀλλὰ πόσος!
 εἶπαρ με πῶς μὲ ἡρώχασιν καὶ πῶς ἀρεφρχώθηρ.
 τὸ θαυτελίδιον τοὺς ζητῶ, βάρω το εἰς τὸ μπουκίρ μου,
 καὶ πάλιν εἰς ἀναστήτησι ἐξέβηκα τῆς κόρης.
 Ἀκολουθοῦν με οἱ ἑκατὸν τοὺς εἶχα μετ' ἐμένα.
 1420 ἐποίησα στράτα καὶ σκοπὸν, καὶ ἐκείνη ἡ στράτα, γίλε,
 εἰς ἑκατὸν ἐκόπτετο μικρὰ μοροπατίτσα.
 f. 95r. τοὺς ἑκατὸν | ἐμέρισα πρὸς ἓνα μοροπάτιν
 καὶ ἐγὼ τῇ μέσῃ τῇ ὁδῷ ἐκράτησα θλιμμένος.
 ἔτη δύο τοὺς ἐπαρῆγγεῖλα γὰρ περιπατήσαν ὅλοι,
 1425 καὶ μετὰ τῇ συμπλήρωσιν τῶν χρόνων γὰρ στραφῶσι
 καὶ γὰρ μὲ καρτερήσωσιν εἰς τῇ ἀρχῇ τῆς στράτας
 εἰς ἣν μὲ ἀπεχαιρέτησαν ἵνα κοσμογενέοντ.
 ἐξ ὅτου ἀπεχαιρέτησα τοὺς ἑκατὸν τοὺς εἶχα,
 γὰρ μὴ ἐπιτέχω πορεύετε τινὰ γὰρ τὸν συντέχω.
 1430 Ἐόερα γὰρ ἡδὲ μοραχόν καὶ τὰ ἔπαθα εἶπα σέ τα,
 καὶ ὡς ἂν ἐπεριεγεκούσιν ὁ πόρος τῆς ψυχῆς μου.
 Ὁ δὲ τῆς γῆς ὁ βασιλεὺς, γίλε μου, τῆς Αἰγύπτου,
 ἐκεῖνον τὸν ἐμήνυσαν γὰρ ἐπέρη τῇ Ῥοδάμην.
 ὡς ἐν ὑστέρῳ μὲ εἶπασι, ἐμίσσενσε θλιμμένος,
 1435 γὰρ λέγῃ, ἂν ἔχῃ μορενθῇ, τῇ κόρη οὐκ ἀγίει.
 (τρίτον ἐρέτης ἐκόνμα καὶ ἐρήμιος καὶ λόγος.
 λόγος καρποτοροφῆτος, θαυτελὴς ἐκρημένος,
 καὶ πολυτόνον τοῦ ἑρῶς Αἰθῶρον καὶ Ῥοδάμης.)
 Καὶ ἰδοὺ ἀπὲ τῶρα ἐγ θάσωμεν πάλιν εἰς μορὴν καὶ κάστρον,
 1440 καὶ ἧς περιγροτῖσωμεν μορὴν γὰρ ἀναπαρθοῦμεν
 καὶ πάλιν αὔριον τῇ ὁδῷ γὰρ πιάσωμεν ἐντάμα.

1417: το μπουκίρ, ou faut-il lire τομ τουκίρ? — 1420 l. ἐτίττω? — 1421. l. μοροπα-
 τίτσια — 1429. γὰρ μὴ l. αὐ γὰρ. — 1433: ici commence le fragment S.I. voir l'introduction
 § 9 (p. 20 sq.).

- καὶ εἴτι ἀπὲ τὴν ἀγῆγησιν ἔλειψεν γὰ τὴν μάθης.”
 Παρῆλθεν, ἐπαρέδραμεν τὸ πλάτος τῆς ἡμέρας,
 τῆς γύκτας ὅλος ὁ καιρὸς ἐδιέβηκεν ἐκεῖνος,
 2590 ἐχάραξεν ἡ ἀνατολὴ καὶ ἀνέτειλεν ἡ ἡμέρα,
 καὶ τὴν ὁδὸν ἠρξάμεθα πάλιν γὰ περιπατοῦμεν·
 πάλιν ὁ ποδογλόγιστος ὁποῦ ἔπαθεν δι’ ἀγάτην,
 ὁποῦ διὰ τὴν ἀσκόλησιν ἐμυριοετραγῆσθη,
 μετὰ ὄρκον ἐχέρισε τὰ τέτοια γὰ μοῦ λέγει·
 2595 „Ἦκουσες πάντα, ἔμαθες τοὺς ἐδικοὺς μου πόρους,
 ἐγνώρισες τὰς θλίψεις μου καὶ τοὺς παρεδραμοὺς μου,
 ἔμαθες τὰς πικρίας μου τὰς ἐκατεπικράνθην,
 ὅσα κακὰ μὲ ἐγίνοντο δι’ ἀγάτην εἶπα σέ τα·
 ἐδάριτε, ἄν εἶσαι χριστιανός, καλὸς στυθοιοπόρος,
 2600 καὶ ἄν κατὰ ἀλλήθειας ἔμαθες γὰ στυποῦν τοὺς ξένους,
 καὶ ἄν εἶσαι εἰς τοῦτην τὴν στοργὴν τὴν ἐμόδαμεν ἀντίμα,
 καὶ ἐπὶ γὰ μὲ ἀγῆγηθῆς καὶ γὰ μὲ ἀναδιδάξῃς
 τίς εἶσαι καὶ πόθεν περπατεῖς καὶ ποῖας ἐβγαῖνον χώρας·
 καὶ ἄν τέχῃ γὰ μάθω στυγορὸς καὶ ἐγὼ τὰς ἐδικὰς σου,
 f. 91 r. 2605 τὰς πικρίας σου ἃς μάθω καὶ τὴν κάκωσίν σου εἰ | πέ μου,
 τίποτε μερικώτερον γὰ γίνεται τὸ πάσχω.”
 Καὶ ὡς εἶθα ὅτι βιάζει με μετὰ ὄρκον γὰ τὸν εἰπὼ
 ὅτι κακὸν καὶ ἄν ἔπαθα εἰς τὸν κόσμον,
 καὶ γὰ τὸν ἀγῆγησθαι καὶ ἐγὼ τοὺς πειρασμοὺς μου,
 2610 ἠρξάμην ἀπὸ πόρους μου τὰ τέτοια γὰ τοῦ λέγω·
 „Ἦτορ καλὸν γὰ μὴ ὤμοδες μετὰ μέγα, σέντροσέ μου,
 γὰ μύθε εἰς ὄρκον δέσμιον ἐδέσθην μετὰ μέγα,
 γὰ μύθε ἐκατεχώρησεν τὸν πόθον σου ἡ ψυχὴ μου,
 ἀπέσω εἰς τὰ μέλη μου γὰ εἶσαι ὥριζόμενος·
 2615 ἐπεὶ δὲ εἰς τέτοιον μ’ ἔφερε ὁ χρόνος γὰ ἐμπλάσω·
 ἄκουσε, φίλε, ποῖος εἶμαι καὶ χώρας ἀπὲ ποῖας.
- Φίλε, ὁ πατήρ μου γέγονεν χώρας τῆς Ἀρμενίας,
 τῆς ταύτης χώρας ὄνομα καλεῖται Αἰταβία,
 γορεῖς ἐμοῦ τοῦ δεσπυχοῦ προῶτοι τῆς χώρας ταύτης·
 2620 πατρῷδελφός μου γέγονεν ὁ ῥέξ τῆς Ἀρμενίας,
 εἶχε πολλὰ παρῶξενον ὁ ῥήγας θυγατέραν,

2587. l. γὰ τὸ μ. — 2597. l. ἐκατεπικράνθην. — 2601. τοῦτην l. τοῦ ὄρκον. — 2603. l. τ. ε., πόθεν. — 2604. l. καὶ ἀντέχῃ ἄν. — 2605. l. πικρίας σου ἄν μὲ εἴπῃς τίποτε, κακώσεις σου ἄν μάθω (cf. S. 1461, N. 2302, P. 1147). — 2607. l. εἴπω. — 2608. l. ἔπ. καὶ ἐγὼ εἰς τὴν κ. τοῦτον. — 2611 sqq.: voir la note de S. 1467. Il faut corriger E. selon S. et N. — 2612 sq.: μύθε l. μυθε. — 2613. l. ἐκατεχέρισεν.

- καὶ εἴτι ἀπὸ τῆς ἀσκήσειον ἔλειπεν γὰρ τὸ μάθησ·"
Παροῦθαι, ἐπαρξάμεν τὸ πλάτος τῆς ἡμέρας,
 f. 95 v. *τῆς γέρας ὅλης | ὁ καιρὸς ἐδιέβηκεν ἐκεῖνης,*
 1445 *ἐχάραξεν ἡ ἀνατολὴ καὶ ἀνέτειλεν ἡ ἡμέρα,*
καὶ τῆς ὁδοῦ ἠρξάμεθα πάλιν γὰρ περιπατοῦμεν·
καὶ πάλιν ὁ ποδογλόμιστος ὅπου ἔπαθεν δι' ἀγάτην,
ὅπου δὲ τῆς ἀσκήσειον ἐμνηστευραγγήθη,
μετὰ ὄρκον ἐπεχειρήσει τοιοῦτα γὰρ μὲ λέγῃ·
 1450 *„Ἦκουσες πάντως ἔμαθες τοὺς ἰδικούς μου πόρους,*
ἐγνώρισες τὰς θλίψεις μου καὶ τοὺς τζιγαριδμούς μου,
ἤκουσες τὰς κακώσεις μου τὰς ἔπαθα εἰς τὸν κόσμον,
ἔμαθες τὰς πιζρίας μου τὰς ἐκατεπιζράβην,
ὅσα κακὰ μὲ ἐγένοντο διὰ πόθον εἶπα σέ τα·
 1455 *ἐδάρεν, ἂν εἶσαι χριστιανός, καλὸς στυροδοιπόρος,*
καὶ ἂν κατὰ ἀλήθειαν ἔμαθες γὰρ στυπογῆς τοὺς ξέρονες,
καὶ εἶσαι εἰς τοῦ ὄρκον τῆς στοργῆς τῆς ὁμοσες μετὰ με,
καὶ ἐστὶ γὰρ μὲ ἀσκηρήσεαι καὶ γὰρ μὲ ἀναδιδάξῃς
τίς εἶσαι καὶ πόθεν περιπατεῖς καὶ ποίως ἐγένον χρόρας·
 1460 *καὶ ἀντήχῃ ἂν μάθω στυφορὰς καὶ ἐγὼ τὰς ἰδικὰς σου,*
πιζρίας σου γὰρ μὲ εἶπῃς τίποτε, κακώσεις σου ἂν ἀκούσω,
τίποτε μερικώτερον γὰρ γίνεται τὸ πάσχω·"
Καὶ ὡς εἶδα ὅτι μετὰ ὄρκον μὲ βιάζει γὰρ τὸν εἰπὼ
εἴτι κακὸν καὶ ἂν ἔπαθα καὶ ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τοῦτο,
 1465 *καὶ γὰρ τὸν ἀσκηρήσωμαι καὶ ἐγὼ τοὺς πιζραδμούς μου,*
ἠρξάμην ἀπὸ πόρον μου τοιαῦτα γὰρ τὸν λέγω·
 f. 96 r. *„Ἦτον καλὸν γὰρ μὴ ὁμοῦσα | μὲ σὲν γὰρ ἀποθάνω,*
γὰρ μὴθὲ εἰς ὄρκον δέσμιον ἐδέθην μετ' ἐσένα,
γὰρ μὴθὲ ἐκατεχειρώσε τὸν πόθον σου ἢ φυχὴ μου,
 1470 *τὰ θεμέλια τῆς καρδίας μου ἀπέσω ἐσένα ἔχον·*
ἐπεὶ δὲ εἰς τοῦτο μὲ ἔφερεν ὁ χρόνος γὰρ μὲ ἐμπλέξῃ,
ἄκουσε, ξέρε, τίς εἰμὶ καὶ χρόρας ἀπὸ ποίως
καὶ τὸ διατί περιπατῶ καὶ κοσμοαναγρεῶν.
Ξέρε, πατήρ μου γέγονεν χρόρας τῆς Ἀρμενίας,
 1475 *τῆς χρόρας ταύτης ὄνομα καλεῖται Ἀταβία,*
γορεῖς ἐμοῦ τοῦ θνητοχρῶς πρῶτοι τῆς χρόρας ταύτης·
πατρώδελφός μου γέγονεν ὁ ῥῆξ τῆς Ἀρμενίας,
εἶχε πολλὰ παρὰξενον ὁ ῥῆγας θυγατέραν,

1445. l. ἐχάραξεν. — 1455. l. ἐδάρε. — 1459. l. τίς εἶσαι, πόθεν. — 1463. l. εἴτω. — 1467—1471: cf. E. 2611—2615; S. 1469 sq. (= E. 2613 sq.) manquent dans N. et P. — N. 2308 sq.: Ἦτον καλὸν γὰρ μὴ ὁμοῦσα μετὰ σου γὰρ ἀποθάνω. | γὰρ μὴθὲ εἰς ὀρχώτισμον ἐδέθην μετὰ σένα; P. ms. 1153 sq.: εἴτι καλὸν γὰρ μὴ ὁμοῦσας μετὰ μου, στυπογῆς μου. | γὰρ μὴθὲ (ms.: μὴ δὲ) εἰς ὄρκον δέσμιον γὰρ ἐδέθην μετ' ἐσένα. — 1470. suppr. τὰ.

- ἔμορφην, ἰστανόμενον, ἐξαίρετην, ὥραϊαν·
 καὶ εἶχεν καὶ εἰς αὐτὴν καὶ γαμπρὸν ἐκ χώρας τῆς Περιοῖας.
 Ἔρως εἰς τὴν καρδίαν μου τῆς κόρης ἐπεσέβην,
 2625 καὶ τέτρωγεν, ἐθαύμαζεν, ἔγλεγε τὴν καρδίαν,
 f.91v. ὅλην αὐτείνην τὴν ψυχὴν, ὅλας μου τὰς | αἰσθήσεις·
 δένεται γὰρ τὰ δαπανῇ καὶ σῶμα καὶ καρδίαν,
 ὅλην αὐτείνην τὴν ψυχὴν, ὅλας μου τὰς αἰσθήσεις·
 δένεται γὰρ τὰ δαπανῇ καὶ σῶμα καὶ καρδίαν
 2630 πάθος τὸ κρίνει ὁ λογισμὸς ἐξ ἐρετοληψίας.
 Ὡς Πέροςος ἐταξίδευγεν μακρὰν ἐκ τῆς Αἰγύπτου,
 εἵλκεν ἔλειπεν καιρὸν χρόνον ἔτα καὶ πλέον,
 τῆς κόρης ἐγατέρωσα τὸν πόθον τῆς ψυχῆς μου,
 εἶπα τῆς τὴν ἀγάπην μου τὴν εἶχα εἰς ἐκείνην·
 2635 ἤκουσεν ἡ παράξενος καὶ συνεπτόρεσέ με,
 ἔπαυγεν τὰς κακώσεις μου, τὴν θλίψιν μου ἐλυπάτο,
 κατέγρυφεν εἰς ἔρωτα καὶ αὐτὴ τὸν ἐδικόν μου,
 ἐπέκρυφεν εἰς πόθον μου καὶ εἰς ἀγάπην μου ἐπεσέβην·
 κοινὸν τὰ σὲ εἶπῶ, εἰς θέλῃμα ἤλθεν τὸ ἐδικόν μου.
 2640 Ἦκουσεν ταύτην ὁ πατήρ, ὁ ῥέξ τῆς Ἀρμενίας,
 μόνο'ς ἐσέτα κρεμασμὸν, τὸν εἰς ἡμέρα πόθον·
 μερέαν ἐκαθοδήγησεν ἡμὲν ὁ συγγενὴς του·
 εἶχα τας εἰς τὴν καρδίαν μου, φίλε, τὰς διατάξεις του,
 τὰ εἶπες ὡς οὐδὲ τίποτε καὶ τοὺς φοβερισμοὺς του.
 2645 Ὁκᾶτι ἐχαιρέτο τὰ πάθῃ ὠρεγέτο,
 ἔλεγα· „Ἐκεῖνος ἄνθρωπος ὁποῦ γινώσκει κόσμον,
 f.92r. ἂν οὐ ποτέσῃ δι' ἃ ἔρωτα, δι' ἀγάπην ἂν οὐ πάθῃ,
 οἷα ἔται πόθον δουλεντής, οἷα ἐγρωρίζει κόσμον.”
 Καὶ τί λοιπὸν ἐγίνετο ἄκουσε τὰ τὸ μάθῃς.
 2650 (ὁπότε ἐσυνερχαυεν ὁ Κλαυδῶς Αἰχιδιότρον)
 Ὡς εἶδεν ἀδιαχώρετο τὸν ἐδικόν μου πόθον
 καὶ τῆς ὥραϊας τὸν ἔρωτα τὸν εἶχεν εἰς ἡμέρα,
 ἐκείνη μὲ ὠρείδισεν, ὠργίστην ὁ πατήρ τῆς,
 καὶ λόγους δικασίματος δῆθεν καιροῦ θεοσίας
 2655 ἔλεγεν ὡς ἐδέχετο πρὸς τὴν ἐξήρημμένην·

2622. l. αἰστανόμενον. — N. 2319 αἰστανόμενον, P. ms. 1163 αἰσθανόμενον. — 2625. καὶ τ.,
 ἐθ. l. κατέτρωγεν, ἐθαύμαζεν. — 2628 sq.: suppr. — 2630. κρίνει l. κρνεῖ. — l. ἐρετολ. —
 2631. ὡς l. ὁ. — μακρὰν ἐκ τῆς Αἰγύπτου = S. 1485, P. 1170: l. μ. τῆς Ἀρμενίας = N.
 2326. — 2640. l. ταῦτα. — 2641. l. τὸν εἰς αὐτὴν μου χρ. — 2642. l. μερέαν) ἐκατονετί-
 σισεν ἐκείνην ὡς παιδὴν του, | μερέαν ἐκατελέγησεν ἡμὲν ὡς συγγενὴν του (cf. S. 1496 sq.,
 N. 2337 sq., P. 1179 sq.) — 2645. l. ὁκᾶτι προσεχάρετο, ὠρεγέτο τὰ πάθῃ. — 2653. l.
 ἐκείνην μὲν. — 2654. l. σῆθεν καὶ νοθεσίας.

- εἶχεν εἰς αὐτήν καὶ γὰρ ὁρὸν ἐκ χώρας τῆς Περσίας.
 1480 Ἔρως εἰς τὴν καρδίαν μου τῆς κόρης ἐπεσέβην,
 κατέτρωγεν, ἐδήμαζεν, ἔφλεγεν, ἐδαπάγει
 ὅλην αὐτήν μου τὴν ψυχὴν, ὅλας μου τὰς αἰσθήσεις·
- δέχεται γὰρ τὰ δαπανᾷ καὶ σῶμα καὶ καρδίαν
 πάθος τὸ τρῖβει ὁ λογισμὸς ἐξ ἐρωτοληψίας.
 1485 Ὁ Πέρσης ἐταξίδευε μακρὰν ἐκ τῆς Αἰγύπτου,
 ἔτυγεν ἔλειπεν καιρὸν, χρόνος ἐδιέβη πλέον,
 τὴν κόρην ἐφαιέρωσα τὸν πόθον τῆς ψυχῆς μου,
 εἶπα διὰ τὴν ἀγάπην τῆς τὸν ἔπαυχα τὸν τόσον·
 ἤκουσεν ἡ παράξενος καὶ συνεπτόρεσέ με.
 1490 ἔπαυχεν τὰς κακώσεις μου, τὰς θλίψεις μου ἐλυπεῖτο,
 κατένευσεν εἰς ἔρωτα καὶ αὐτὴ τὸν ἰδικόν μου,
 ἐπέκρυφεν εἰς πόθον μου καὶ ἀγάπην μου ἐπεσέβην·
 f.96v. καὶ τὸ γὰρ σὲ εἶπω, | εἰς θέλημα ἤρθε τὸ ἐδικόν μου.
 Ἦκουσεν ταύτης ὁ πατὴρ ὁ ῥῆξ τῆς Ἀρμενίας
 1495 τὸν εἰς αὐτήν μου κρημασμόν, τὸν εἰς ἐμέ τῆς πόθον·
 μέρος ἐκατορείδισεν ἐκείνην ὡς παιδίον του,
 μέρος ἐπαπειλίσσατο ἐμὲν ὡς συγγενὴν του·
 εἶχεν τὰς ἡ καρδία μου, φίλε, τὰς ἀπειλὰς του
 γὰρ εἵτης οὐδετίποτε καὶ τοὺς φοβερισμοὺς του.
 1500 Ὁκάτι ἐπροσεχάρετο, ὠρέχεται ἵνα πάθῃ,
 ἔλεγε· „Εκείνος ὁ ἄνθρωπος ὅποῦ αἰσθάνει κόσμον.”

Τί τὸ λοιπὸν ἐγίνετο, ἤκουσε καὶ τὰ μάθης.

- Ὡς εἶδεν ἀδιαχώριστο τὸν ἰδικόν μου πόθον
 καὶ τῆς ὥραίας τὸν ἔρωτα πάλιν εἰς ἐμένα πλέον,
 1505 ἐκείνην μὲν ὠρείδισεν, ὠργίσθη ὁ πατὴρ τῆς,
 καὶ λόγους δικασίματος διῆθαι καὶ ρομφεσίας
 εἶπεν, ὡς τὴν ἐνδέχεται, πρὸς τὴν ἐξηγοημένην·

1484. l. τρῖβει. — ἐρωτοληψίας — P. ms. 1169a: βάθος κερβεῖ λογισμὸς ἐξ ἐρωτοποληψίας = S. I 45 (voir l'introduction § 9, p. 21 — 1485. l. μ. τῆς Ἀρμενίας — 1488. τόσον l. πόθον. — 1494. ταύτης l. ταῦτα. — 1496 sq. μέρος: N. 2337 sq. μερίαν, P. ms. 1179 sq. ἔρως = S. I 55 sq. (voir l'introduction § 9, p. 21). — 1500: cf. E. 2645, P. 1183, S. I 59. — 1501: cf. E. 2646—2648, P. 1184—1186, S. I 60—62. — 1507. l. ὡς ἐνδέχεται.

- ἔμειν δὲ πέμπει καὶ κρατοῦν, σίδερα μὲ φοραίνει,
 χερσόψια εἰς τὸν τράχηλον, καὶ εἰς γυλαζήν μὲ βάνει,
 καὶ χροόνον ἔταρ ἡμιδον μὲ εἶχερ γυλαζισμένον.
 Τότε καὶ ὁ Περσὸς, γίψε μου, ἔγθασεν ἐκ τὸ ταξίδιον,
 2660 ἵζουδεν τὰ γεγόμενα, ὅλα κατέμαθεν τα,
 καὶ ἀπὲ τότε ἐγέρσεναι καιρὸν τοῦ γὰ μὲ θαλατώδη,
 μετὰ ἐπιχειρήματος γὰ σφάξι τὸν ἡαντόν μου.
 Εἶπα σε τὰς ὁδύνας μου καὶ τὰς ἐπωχειρώθην
 ὥς ἐν ἐνόψει, ὥς ἔκοτον, γὰ μὴ εἶδαι πλέον λυπημένος.”
 2665 „Εἶπες με τὰ ὅλα, γίψε μου.” λέγει με πάλι ἐκείνος,
 f.92v. „τὸ πὼς ἀκούεις οὐκ εἶπες μου, γὰ μάρθω | διὰ τῆς κόρηι.”
 Εἶπα· „Ἀκούω Κλιτοβόν, πάλε Μυρτιάτην ἢ κόρηι·
 ὀνόματα εἶναι ὁρμενικά τῆς ἡμετέρας χώρας.”
 „Τὰ μὲν ἐμὰ κατέμαθες, ξέρε στυροδοιτόρε,
 2670 ἐγρόφιδες τοὺς πόρους μου καὶ τὰ ἐσπεροχωρόθην·
 ὁ ροῦς μου δὲ εἰς τῆς ἀρπαγῆς κείμεται τῆς Ροδάμης,
 γὰ μὴ ὑπάρῃ ματικῶς περὶ τοῦ Φερθερόγον·
 γίψε, εἰς αὐτόν τὸν ὀκοπὸν κείμεται πάντα ὁ ροῦς μου,
 διότι καὶ ὁ μάντις εἶπε το τὸ ἐβλεπα ἐν ὀρείον,
 2675 εἶπερ δὲ· „Τέχνη γενναῖος θολερῆς κακομάγον
 τῆς κόρηι τῆς ὀλιγορεῖς δὲ θέλει ἀποξενώδει.”
 „Ισιπὸν ἐπεὶ ἐν ὀρείον μου τὸν εἶπερ ὁ προγγρώστης,
 τῆς στροάται ὅποῦ εἰς Αἰγυπτον, ὄρε αἶς περιπατοῦμεν.”
 Ἠῤαμεν βρόσιν καὶ ρεόν, καὶ ἡμασθε κοιτασμένοι,
 2680 καὶ ἐκ τὰ ἄλογα ἐπεξεδάμεν γὰ περιπατανοδοῦμεν·
 καὶ ἀφοῦ ἐγάγαμεν ψωμὶν εἰς τοῦ θεοδόου τῆς ῥίξης,
 καὶ ἀπὲ τῆς βρόδης τὸ ρεὸν ἐπάμεν γὰ μὴ διηροῦμεν,
 καὶ τότε ἀπορραθυμῶσαμεν οἱ δύο μας καὶ εἰς ἕνα
 ἐκορέσθη

καὶ ὀρειον εἶδα θαυμαστὸν διὰ τὸν σέντρογον μου.

- 2685 (ὀνείφωτος, ἐγρήγως πρὸς Κλιτοβόν τὸν γίλον) |
 f.93r. Ἀετὸς ἐγρήγῃ θαυμαστὸς γὰ πέτεται εἰς τὰ ῥέγη,

2659. l. Περσός. — 2663. l. καὶ τὰ ἐσπεροχωρόθην (cf. E. 2670). — 2664. l. στυρο —
 ἐν κοίτῃ. — 2667. l. Μυρτιάτη — κόρη. — 2672. l. ὑπάρῃ ματικῶς περὶ: voir la note
 de S. 1524. — 2675. de l. μ. — 2677. μου l. σου (= S, N. et P) — τὸν l. το — Après
 E. 2678, il se trouve la même lacune que dans S. (après S. 1530), dont le homoioteleuton
 περιπατοῦμεν est la cause; voir N. 2368—2371 et P. 1829—1831· καὶ ὁπάτι (P. τίτοις),
 ξέρε μου, γὰ μάρθωμεν νομίζω (P. θαρρό) ὅτι γὰ ἐροῦμεν.” | Τῆς στροάται ἐξαπατάμεν
 ἐνέμα (P. γίψε μου) τῆς Αἰγυπτον, | εἰς ὅλα τὰ ἐπασχόμεν γὰ παρηγοροῦμεν, | καὶ μετὰ
 ἡμέρας τέσσαρας ἐν ἡ (P. ὅσῳ) ἐπερπατοῦμεν, | ἡῤαμεν etc — 2683. suppr. καὶ — Cf.
 S. 1535 sq. (P. 1835 sq) εἰς ἕ. ἐνροῖθην. — 2685. La même faute dans P.: P. ms. 1837a
 ὀνείφως Αἰβότρον βασιλέως, tandis qu'il s'agit d'un songe de Klitobos.

- ἐμὲ δὲ πέμπει καὶ κρατεῖ, δίδωρα μὲ φοραίνει,
 χερσίνων εἰς τὸν τράχηλον καὶ εἰς γυλακίην μὲ ῥίπτει,
 1510 καὶ χρόνον ἔφαν ἥμισυ μὲ εἶχεν γυλακισμένον.
 Τότε ὁ Πέτρος ἔφθασεν, γίλε μου, ἐκ τὸ ταξίδιον.
 ἤκουσε τὰ λεγόμενα, ὅσα ἤσαν ἐκατέμαθεν τα,
 καὶ ἀπὸ τότε ἐγύρουντο ὅσον ἐπιτηθείαν
 μετὰ ἐπιχειρήματος τὸ γὰρ μὲ θανατώσῃ.
 1515 Εἶπα σε τὰς ὁδούς μου καὶ τὰ ὀστεροχωρήθην
 ὥς ἐν σπυρίων, ὥς ἐν κορτῷ, ἵνα μὴ σὲ πλέον λεπήσω.”
 f. 97 r. „Εἰπες με τὰ ὅλα, γίλε μου.” | λέγει μὲ πάλιν ἐκεῖνος,
 „τὸ πῶς ἀκούεις οὐκ εἶπες με, γὰρ μάθω διὰ τῆς κόρης.”
 „Ὁ Κλιτοβῶν μὲ λέγονσιν, τῆς κόρης ἡ Μιλάνη,
 1520 ὀνόματα ἔτι ἀρμένιστα τῆς ἡμετέρας χώρας.”
 „Τὰ μὲν ἐμὰ ἐκατέμαδες, ξέρε σπυροδοιτόρε,
 ἐγνώρισες τοὺς πόρους μου καὶ ὀστεροχωρήθην·
 ὁ τοῦς μου δὲ εἰς τῆς ἑσπέρης κείνεται τῆς Ῥοδάμης,
 τὸ γὰρ μὴ ἡσπέρη μαζικῶς παρὰ τοῦ Βερθερίχον·
 1525 γίλε μου, εἰς αὐτὸν τὸν σκοπὸν κείνεται πλέον ὁ τοῦς μου,
 διότι καὶ ὁ μάρτυς, γίλε μου, εἶπε το ἐν ὀρείῳ,
 εἶπε με· „Τέχνη γενναῖος δολεροκαχογῆμον
 τῆς κόρης τῆς ὀλιγορεῖς θέλει σὲ ἀποξενώσει.”
 „Λοιπὸν ἐπεὶ ἐν ὀρείῳ σου εἶπε σε ὁ προγνώστης,
 1530 τῆς στράτης ὁποῦ εἰς Ἀγρεπτορ ἐπάγει ἄς περιπατοῦμεν.”
 Ἠύραμεν βρούον καὶ γεθὸν καὶ ἡμασθὰν κοπιασμένοι,
 καὶ ἐκ τὰ ἄλογα ἐπεξέσαμεν γὰρ περιπαταμένη·
 καὶ ἀγ· οὐ ἐφάγαμεν φωνὴν εἰς τοῦ θεσθοῦ τῆς ῥίξας
 καὶ ἀπὸ τῆς βρούσεως τὸ γεθὸν ἐπίομεν μὴ διψοῦμεν,
 1535 τότε ἐρραθυμήσαμεν καὶ εἰς ἔστρον ἐγνώσθην,
 καὶ ἐκοῦμνησα εἰς τῆς ῥίξας τοῦ θεσθοῦ καὶ ὀλίγον
 ἐκοιμήθην,
 ὄρεον εἶδα θανμαστὸν διὰ τὸν σέξενόν μου.

Ἄετος μ' ἐφάρη φοβερός γὰρ πέτεται εἰς τὰ νέφη,

1512 1 τὸ γυλάκιον, ὅλα. — suppr. ἤσαν. — 1522. 1. καὶ τὰ ἔσθ. — 1524: cf. E. 2672 ἐπὶ μαζικῶς μαζικῶς παρὰ, N. 2361 ἐπὶ τῆς μαζικῶς παρὰ, P. 1822 ἡσπέρη μαζικῶς παρὰ. — 1527. 1. κακογῆμον. — Après E. 1530 quelques vers manquent = N. 2368—2371, P. 1829—1831, comme dans E. (voir E. 2678 sq.). — Au lieu de S. 1535 sq. (E. 2683, P. 1835 sq.) N écrit: πῶς περιπατοῦσιν ὁ Κλιτοβῶν ὁ γίλος (N. 2375). — 1536. 1. καὶ εἰς τῆς ῥ. ἐκοιμή. — suppr. ὀλίγον.

- μαῦρος πολλὰ ὥς τὸν κόρακα, μέγας πολλὰ εἰς τὴν πλάσιν,
 περδίκιν εἰς τὰ πόδια τοῦ κόκκινου γὰρ βαστάζει,
 καὶ εἰς οὐρανὸν ἐπέτετο καὶ ἐλάλει τὸ περδίκιν·
 2690 καὶ ἐγὼ ὥς εἶδα τὸν αἰτὸν εἰς οὐρανὸν γὰρ τρέχει,
 πρὸς τὸν στροβοιπόρου μου μὲ ἐφάρτηκεν ἐλάλουν·
 „Ιοξέγω ἐκεῖνον τὸν αἰτὸν γὰρ ῥίξει τὸ περδίκιν!”
 Καὶ ἐφάρη με ὅτι ἐγέμισε σέντομα τὸ δοξάζειν,
 καὶ ῥίπτει τάχα εἰς τὸν αἰτὸν μήπως γὰρ τὸν δοξέειν.
 2695 φοβᾶται αἰτὸς μὴ δοξευθῇ, ἀχαμνίζει τὸ περδίκιν,
 καὶ εἰς τὸν κόρνον ἐκατέβηκεν ἐφάρη μου τοῦ Λιβιστρον.
 Ἐξέστησα ἐκ τῆς ταραχῆς τοῦ ὀρείου ἐκεῖνον,
 θράσσω, κρατῶ τὸν Λιβιστρον, λέγω τοῦ· „Τί κοιμᾶσαι;”
 Λέγει με, λέγει· „Σώπασε, θορυβισμένος εἶμαι,
 2700 παρτῶς οὐκ ἔπαθες κακόν, παρτῶς οὐκ ἐφαρτάχθης;”
 Εἶπα τοῦ· „Εἶναι, παράξενον ὄρειον ἐφαρτάχθης,
 τὸ βλέπω, εἶπα, αἰσθητικῶς καὶ ἰδοὺ ἀφηγοῦμαι σέ το.”
 Ἐκατσα καὶ ἐκατάλεξα τὸ ὄρειον ἐκεῖνον
 ὥς τὸ εἶδα ἀπλῶς αἰσθητικῶς διὰ τὸν σέντροφόν μου,
 2705 καὶ ἀφούτον τὸ ἐκατάλεξα, τότε ἐδιάκρινά το.
 ἄκουσε πῶς ἐδιάκρινα τὸ ὄρειόν μου· |
 f.93v. εἶπα· „Τὸν μαῦρον τὸν αἰτὸν δύο πράγματα τὸν κρῖνον·
 ἄνθρωπον μέγα, ἐγγεγῆρ, καὶ χώρας βασιλέα,
 2710 κάστρον τὸν κρῖνον κεφαλῇ, τόπων πολλῶν ἀνθέτη,
 ἀλλὰ τὰ ὄρεα τὸν αἰτὸν ὥς βασιλέα τὸν ἔχον·
 τὸν δὲ καὶ μαῦρον κρῖνον τοῦ ὥς γῆρ τῆς Αἰγυπτίας,
 δεσπότης ἐκεῖνος καὶ κρατεῖ καὶ μόνος κρατορεῖ·
 τὸ μέγα γὰρ ἀπεικάσω τοῦ χρῶμας τῶν Αἰγυπτίων.
 2715 τῆς πέρδικας γὰρ κρῖνον τῆς ὥς ἀρπαγῆς γυναικας,
 τῆς ἀρπαγῆς γὰρ κόπτεται, γὰρ κλαίει καὶ γὰρ φονάζει·
 τὸ δὲ ὅτι ἐκατεδίωξες καὶ ἐσθὲ γὰρ τὸν φονεῦσας,
 καὶ ἐκεῖνος ἐκ τοῦ φόβου τοῦ ἀχαμνίζει τὸ περδίκιν,
 καὶ ἀπὸ περδοῦ εἰς τὸν κόρνον σου κατέστρεψε ἀπέσω,
 2720 ἔχω γὰρ περιπατῆς καὶ διώκεις γὰρ τῆς εὔρης·
 εὔρει τὴν θέλεις, ἤξενρε, καὶ πάλιν μετὰ σε
 θέλει διαβάσει τῆς ζωῆς τῆς τὰς ἡμέρας,
 καὶ ἔναι ἡ Ῥοδάμνη ἡ πέρδικα καὶ ὁ αἰτὸς ὁ Φερφερίγος ἔναι,
 καὶ μέγρι καὶ τῆς σήμερον οὐκ ἔβλαψε τῆς κόρης.”

2692. l. δόξεναι. — 2699: voir S. 1551; N 2390 ms.: ἔχει με, λέγει; P. 1851: „ὄχι,”
 μὲ λέγει. — l. εἶσαι. — 2701. l. καὶ — 2707. l. κρῖνον. — 2712. l. μοροκρατορεῖν. —
 2713. l. μέλας. — l. ἐκάτω το. — 2714: voir la note de S. 1565. — 2719. l. ἔχω το γὰρ.
 — 2720. l. σένα. — 2721. φ. δ., μάθε το, ζωῆς.

- f. 97 v. 1540 μαῦρος ὡς ἔνι ὁ κόρακας, μέγας πολλὰ εἰς τὴν πλάσιν, |
 περδίκιν τὰ ποδάρια τον κόκκινον ἐκρατοῦσαν,
 καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπέτετο καὶ ἐλάλει τὸ περδίκιν·
 καὶ ἐγὼ ὡς τὸν εἶδον τὸν ἀετὸν καὶ ἐλάλει τὸ περδίκιν,
 πρὸς τὸν στυφοιοπτόρον μου ἐφάρη με ὅτι ἐλάλουν·
 „Τόξενσε ἐκεῖνον τὸν ἀετὸν ἐν ῥύψῃ τὸ περδίκιν!”
- 1545 Καὶ ἐγέμισεν, ἐφάρη με, σέντομα τὸ δοξάζον,
 καὶ ἐδίωκε τάχα τὸν ἀετὸν πρὸς ἴνα τὸν τοξεύσῃ·
 φοβᾶται ὁ ἀετὸς μὴρ τοξενθῇ, χαμνίζει τὸ περδίκιν,
 καὶ εἰς κόλπον ἐκατέβηκεν, ἐφάρη με, τοῦ Αἰβίστορου.
 Ἐξέπτησα ἐκ τῆρ ταραχῇ τοῦ ὀφείρατος τὴν εἶχα,
 1550 δρώσσω, κρατῶ τὸν Αἰβίστορον, λέγω τοι· „Τί κοιμᾶσαι;”
 Ἐχει με, λέγει· „Σώπασε, θορυβημένος εἶσαι,
 πάντως οὐκ ἔπαθες κακόν, πάντως οὐκ ἐφαντάσθης;”
 Εἶπα τοι· „Ναί, παράξενον ὄφειρον ἐφαντάσθην,
 τὸ βλέπω ἄν εἶδες αἰσθητῶς καὶ ἰδοῦ ἀφηγοῦμαι δέ τοι.”
- 1555 Καὶ ἔκατσα καὶ ἐκατέλεξα τὸ ὄφειρον ἐκεῖνον
 τὸ εἶδα ἀπλῶς ὡς αἰσθητῶς διὰ τὸν σένξενόν μου,
 καὶ ἄφ’ οὗ τὸν ἐκατέλεξα, τότε ἐδιέκρινά τοι·
- εἶπα· „Τὸν μαῦρον τὸν ἀετὸν δύο πράγματα τὸν κρίνω·
 ἄνθρωπον μέγαν, εὐγενή, καὶ χώρας βασιλέαν,
 1560 εἰς χώρας τὸν ἔχονν κεφαλὴν μεγάλης πολυανθρώπου,
 διότι καὶ τὰ ὄφρα τὸν ἀετὸν αὐθέντην τὸν ἔχονν·
 τὸ δὲ ὅτι μαῦρος, κρίνω τοι καὶ γῆς τῆς Αἰγυπτίας,
 f. 98 r. δεσπάζει ἐκεῖνος καὶ κρατεῖ | καὶ μονοκρατορεῖ·
 τὸ μέλαρ γὰρ εἰκάζω το χρώμαρ τῶν Αἰγυπτίων.
- 1565 τὴν περδίκαν δὲ κρίνω τὴν ἀπὸ ἀρπαγῆς γενναῖαν,
 τὴν ἀρπαγὴν ἐν κόπτεται, ἐν κλαίῃ καὶ ἐν φωτάσῃ·
 τὸ δὲ ὅτι ἐκατεδίωξες ἐσὺ ἐν τὸν τοξεύσῃς,
 καὶ ἐκεῖνος ἀπὸ φόβου τοι χαμνίζει τὸ περδίκιν,
 καὶ ἀπὸ πτεροῦ εἰς τὸν κόλπον σου κατέφηνεν ἀπέσω,
- 1570 οἶμαι διότι περιπατεῖς καὶ γυρφεῖς ἐν τὴν εὔρη·
 εὔρειν τὴν θέλεις, γνώριζε, καὶ πάλιν μετ’ ἐσέναν
 θέλεις διαβάσει, μάθε το, ζωῆς σου τὰς ἡμέρας,
 καὶ ἔνι ἡ Ῥοδάμνη περδίκαι καὶ ἀετὸς ὁ Βερθερίχος,
 μέχρι δὲ καὶ τὴν σήμερον οὐκ ἔβλαπεν τὴν κόρην.”

1542. l. εἶδα — καὶ ἐλ το τ. l. εἰς οὐρανὸν (N 2381 οὐρανοῦς) ἐν τρέχῃ = E. 2690;
 P. 1842: ἐν οὐρανοποιοτρέχῃ. — 1551. N. 2390 ms.: ἔχει, P. 1851: ὅχι, E. 2699: λέγει.
 — 1554. ἄν εἶδες l. ἐν εἶπες. — 1560. suppr. εἰς. — l. ἔχω. — 1561. l. ὡς αὐθ. — 1565.
 l. περδίκαν. — ἀπὸ ἀρπαγῆς γενναῖαν = P. 1863; cf. E. 2714 ὡς ἀρπαγὴν γενναῖαν, N.
 2401 ὡς ἀρπαγὴν τῆς κόρης. — 1572. l. φελεῖ.

- 2725 Ἦκουσες πῶς ἐδιόκουνες, φίλε, τὸ ὄφειρόν μου
 καὶ εἰς ποῖον ἀπεκατήντημα γὰρ ἔβγῃ ἐδιάλλενά το·
 λοιπὸν ἀπάρτι τῇρ ὁδῷ ὄρε ὡς περιπατοῦμεν
 f.94r. καὶ ἀλάγῃ γὰρ ἐπιτέχωμεν | κἀστὸν γὰρ ἐρμηγεύομεν.”
 Στρώταρ ἐπεριεπατήσαμεν δώδεκα ἡμερῶν καὶ πλέο,
 ὄρη ἐπεριεπατοῦσαμεν τὰ ἔγγιζαν εἰς τὰ νέφη,
 2730 κλεισοῦρες ἐπεράσαμεν πολλὰς ἀναριθμήτους·
 καὶ μετὰ τῇρ σωμαλήφωσιν τῶν ἡμερῶν τῶν τόσων
 εἰς θάλασσαν ἐσέβημα καὶ εἰς βράχῃ τῆς θαλάσσης,
 εἰς γῆρ παρὰ θαλάσσιον, εἰς τόπον μοραξίας,
 εἰς γῆρ, εἰς βράχῃ φοβερὰ καὶ εἰς ὀρόχθον τῆς θαλάσσης.
 2735 Τῇρ στρώταρ ἐνιτρέχαμεν, ἤϋραμεν γὰρ τὸ τέλος,
 τὸ πόθεν ἐπαγαίνομεν πάλιν ἐσκοποῦμεν,
 καὶ ἐδῶ ἐπεριετρέχαμεν, καὶ ἐκεῖθες ἐθωροῦμεν·

 ἦτορ ὁ τόπος μοραχὸς καὶ ἡ θάλασσα ἔμπροσθέν μας,
 ἀπέσω βράχῃ καὶ βονγά, καὶ ἀπέκει κρέμνῃ πύλε.
 2740 μόρον τῇρ στρώταρ εἶχαμεν τῇρ εἶχαμεν ὀπίσω.
 Τί, στερεβονλένθῃχαμεν, γὰρ ποῖσιν οἱ δύο;
 ὀπίσω γὰρ γυρῖσιν — καὶ ποῖαν ὁδὸν γὰρ βοῦμεν;
 ἔμπροσθεν εἶναι θάλασσα καὶ ἀπέκει διαβατόπι,
 καὶ γκρέμνῃ ἀδιάβατα, βονγά πολλὰ μεγάλα·
 2745 λοιπὸν ὡς καρτερέψωμεν μὴ ποῦτετε καρῶβι
 γὰρ διαβῇ, γὰρ ἐρωτῖσιν καὶ γὰρ μᾶς ἐρμηγεύσῃ·
 μάθον, ἡ στρώτα καὶ ὁ σκοπὸς τὸν εἶχαμεν οἱ δύο
 ἀνθρωπῶν εἶναι ἡρόποθα καὶ ἀλόγων ἐλασία. |
 f.94v. Καὶ ἐνόσω ἐβονλόμεθα καὶ ἐλογομαχοῦμεν.
 2750 εἰς ἕναν βράχος φοβερόν καὶ εἰς πέτραν ὠξυμῆαν
 θεωρῶ καὶ ἐβλέπω χορτινὸν καλέβρι γὰρ ἰστέκῃ,
 ὅσον γὰρ ἐχώρει ἄνθρωπος γὰρ στέκῃ γὰρ κοιμᾶται.
 Λέγει χοργὸν τὸν Λίβιστρον· „Λίβιστρε, μὴ λυπᾶσαι·
 καλέβρι βλέπω χορτινὸν ἀπέρτον εἰς τὸ λιθάριν,
 2755 καὶ βλέπω καὶ καπνὸν ἀπὸ ἰστίας γὰρ ἐβγαίνῃ,
 καὶ ὡς τὸ ἔχω εἶναι ἄνθρωπος καὶ ἔλα γὰρ τὸν ἰδοῦμε,
 καὶ αὐτὸς γὰρ ἡξέσῃ εἴθῃσιν καὶ γὰρ μᾶς ἐρμηγεύσῃ.”
 Ἐμεταστῆθῃρ ἀπεκεῖ καὶ ὁ Λίβιστρος μὲ μέγα·
 ἦλθαμεν ὅπου ἐκείτετο ἐκεῖνο τὸ καλέβρι,

2724. l. ἐδιόκουνες. — 2728. l. σ. καὶ δόσ. ἡμ. ἐπύχαμεν καὶ π. — 2734. l. ὄχθον. —
 2735: S. 1586 τ. σ. ἦ(ν) ἐτρέχαμεν, N. 242! et P. 1879 τῆς στρώτας ἥς ἐτῶ. — 2736: S.
 1587 ἐπαγαίνομεν, N. 2422 γὰρ ἐπαγαίνομεν. — l. περικσκοποῦμεν. — 2737. l. ἐκεῖθεν. —
 2738. l. μοραξὸς. — 2743. l. καὶ ἐκεῖ ἀνίσταται τόπος (cf. N. 2429). — 2747. l. μ. εἰς στρώταρ
 καὶ σκοπὸν. — 2749. l. ἐλογομαχοῦμεν? — 2753. l. Λέγω. — 2755. l. κ. β. εἰς αὐτὸν καὶ κ.

- 1575 Ἦκοντες πῶς ἐδιέκρινα, εἶπα τοι τὸ ὄφειρόν μου
καὶ εἰς ποῖον ἀποκατήντημα γὰρ ἔβγῃ ἐλλάληδά το·
λοιπὸν ἀπάρτι τῇρ ὁδοῖς σέρε ὡς περιπατοῦμεν,
μὴ ποῦποτε γὰρ τέχουμεν κἀστρον γὰρ ἐρημηγενοῦμεν.”
Σιτράτα κᾶρ δώδεκα ἡμερῶν ἀπήγαμεν καὶ πλέον,
1580 [ὅ]ρη ἐπεριπατήσαμεν τὰ ἤγχιζαν εἰς τὰ νῆσι,
κλειδοῦρας ἐδιεβήκαμεν ἀνθρωποαπειροκόπτους·
καὶ μετὰ τῇρ συμπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τῶν τόσων
εἰς θάλασσαν ἐξέβηκεν, εἰς θάλασσαν, εἰς βράχη,
εἰς γῆρ παραθαλάσσιον, εἰς τόπον μοναξίας,
1585 εἰς γῆρ, εἰς βράχη φοβερὰ καὶ εἰς ὄχθον τῆς θαλάσσης.
Τῇρ σιτράτα ἦρ ἐτρέχαμεν καὶ ἐκεῖθεν ἠνέρχαμεν τὸ τέλος,
f.98v. τὸ πόθεν | ἐπαγαίναμεν πάλιν περιεδοκοῦμεν,
καὶ ἐδώθεν ἐπεριετρέχαμεν καὶ ἐκεῖθεν περιεδοκοῦμεν·
κηρυγὸν ἀπέθω ἐβλέπαμεν, ὅρος ἀπέκει πάλιν,
1590 μόνηρ τῇρ σιτράτα εἶχαμεν τῇρ εἶχαμεν ὀπίσω,
ἦτορ ὁ τόπος μοναξίος, θάλασσα τὰ ἔμπροσθεν μας,
ἀπέθω βράχη καὶ βουγία, κηρυγὸς ἀπέκει πάλιν,
Τί, σερεβορλενόμεθα, ποιήσωμεν οἱ θεοί;
ὀπίσω γὰρ γυρίσωμεν — καὶ ποῖαν ὁδὸν γὰρ εἰροῦμεν;

1595 δέσβατοι τόποι καὶ κηρυγοὶ καὶ ἀδιάβατα βουγία·
λοιπὸν ὡς καρτερήσωμεν μὴ ποῦπετε καράβιν
γὰρ διέβῃ, γὰρ ἐρωτήσωμεν καὶ γὰρ μᾶς ἐρημηγέσῃ·
μαθὸν ἢ σιτράτα καὶ ὁ σκοπὸς τὸν ἤλθαμεν οἱ θεοί
ἀνθρωπῶν ἔτι ἡρόποδος καὶ ἀλόγων ἐλασία,
1600 Ἐρώσω ἐβορλενόμεθα καὶ λογισμομαχοῦμεν,
εἰς ἔταν βράχος φοβερὸν καὶ εἰς πέτραν ῥιζιμέαν
τηρῶ καὶ βλέπω χόρτινον καλέβιν γὰρ ἰστέχη,
ὅσον ἐχώρει ἄνθρωπον ἔτα τὸ γὰρ κοιμᾶται,
λέγω γοργὰ τὸν Ἀβιστρον· „Τίποτε μὴ λυπηῖσαι,
1605 καλέβιν βλέπω χόρτινον ἀπέρω εἰς τὸ λιθάριν,
βλέπω ἀπ’ αὐτο καὶ καπρόν, ὡς ἀπὸ ἰδιότης ἐβγαίνει,
καὶ ὡς δοκῶ γὰρ ἔτι καὶ ἄνθρωπος καὶ ἔλα γὰρ τὸν ἰδοῦμεν,
αὐτὸς γοῦν γὰρ ἔξερῃ τίποτες καὶ γὰρ μᾶς ἐρημηγέσῃ.”
Ἐμετεσπάθηρ ἀπεκεῖ καὶ ὁ Ἀβιστρος μετὰ μου,
1610 ἤλθαμεν ὅπου ἐκεῖτετο ἀπέρω τὸ καλέβιν,

1583. l. ἐδιέκρινα. — 1584. l. μοναξίας. — 1586. l. τῆς σιτράτας ἦρ ἐτρέχαμεν ἠνέρ. τὸ τ.
— 1587. l. ἐπαγαίναμεν. — 1588. περιεδοκ. l. ἐθωροῦμεν. — 1598. l. μέθορ. — N. 2432
ms.: τί σιτράτα καὶ ὁ κόπος μας τῇρ ἤλθ. οἱ δ.; cf. E. 2747 (P. manque) — 1603: cf.
P. 1890 ms.: ὅσον γὰρ ἐχώρει ἔταν ἄνθρωπον ὁπὼ γὰρ κοιμᾶται, et E. 2752 (N. manque). —
1608. suppr. γοῦν.

- 2760 τρανὴν φωνὴν ἐλάλησα· „Τίς εἶναι εἰς τὸ καλέβιν;” |
 f.95r. Ἐβραΐναι ἡ γραῖα ταλαίπωρος, μαύρη ὡς Σαρακίνα,
 γυνὴ γὰρ καὶ ἀνασκέπαστος, καὶ κἀθετα εἰς τὸ βράχος,
 καὶ ἦτορ ἐκεῖνι ὅποῦ ἔποικεν τὴν ὀρπαγὴν τῆς κόρης!
 Λέγω τῇ· „Μάρνα, τίς εἶσαι;” καὶ ἐκεῖνι με ἀπεκρίθη·
 2765 „Τίς εἰμαι, τὰ παιδία μου, τί σᾶς εἰπεῖν οὐκ ἔχω
 ἐδῶ εἰς τὸν ἔρημον τόπον καὶ εἰς τὸ θαλασσοβράχι·
 ἐσῆς ταύτῃ τὴν ὁδὸν τὴν ἀγριωμέτην πόθεν;
 καὶ πῶς ἐδῶ ἐσώσατε δίχα στυροδοιπόρου;”
 „Πρῶτον, μάρνα, εἰπέ μας, τίς εἶσαι καὶ πόθεν ἐγεννήθης,
 2770 καὶ πόθεν ἐδῶ εἰς τὴν ἔρημον τόπον ἐτοῦτον μένεις,
 καὶ ἀφότον πρῶτον μᾶς εἰπῆς ἐπὶ τὰ ἐδικά σου,
 τὸ τίνος εἴμεσθαι ἐμεῖς πάλε γὰρ σὲ τὸ εἰποῦμε.”
 „Λοιπὸν, παιδία μου, περάσατε, θέσατε τ’ ἄλογά σας,
 καὶ ἐλᾶτε ἐδῶ εἰς τὸ βράχος μου καὶ γὰρ σᾶς τ’ ἀφηγοῦμαι
 2775 τίς εἰμαι, πόθεν εἰς τὴν γῆν τὴν ἔρημον ἐρρέθην,
 καὶ διατί περιπατῶ καὶ κατοικῶ εἰς τὰ βράχη.
 πλὴν τὴν ψυχὴν μου, τέκνα μου, εἰς τὰ χέρια σας τὴν θέτω,
 μὴ σᾶς εἰπῶ τὸ τί ἔποικα καὶ τότε σκοτώσατέ με.”
 Πεξεύρομε ἐκ τὰ ἄλογα, θέρομε τα εἰς τὴν πέτραν,
 2780 καὶ τότε ἀποσκαλώσαμεν καὶ ἀνέβημεν τὸ βράχος,
 (ὅταν ἰδενταμεν ἀπᾶμα μὲ τὴν γραῖαν, |
 f.95v. ἐκείνῃ ὅπου ἔποικεν τὴν ὀρπαγὴν τῆς κόρης)
 καὶ με τὴν γραῖαν ἐκάλυψε καὶ ἤρξατο γὰρ μᾶς λέγειν·
 „Ἐγὼ, παιδία μου, γέγονα τῆς χώρας Ἀρμενίας, ἤγον
 τῆς Αἰγυπτίας,
 2785 ὀκάπον γέροντας ἐγγενοῦς οὐδὲ ἐκ τῆς κατοτήρης·
 ἔμαθα τὸ ῥῆσος γὰρ κρατῶ καὶ τ’ ἄστρον γὰρ ἀρμενέγω,
 καὶ γὰρ προλέγω μαγικῶς τοῦ ἀνθρώπου τὴν τέχνην·
 καὶ κατ’ ὀλίγον ὀλίγον ἐπέρασέ με ὁ χρόνος
 καὶ δόκιμον με ἐπέταξεν εἰς τῆς μαγίας τὴν τέχνην,
 2790 γὰρ συνετχαίρω θαύματος καὶ γέλας καὶ σελήρας,
 τριόδι γὰρ βλέπω μοναχὴ γὰρ δαιμονογορεῖω,
 καὶ εἶχα τέτοιαν δόξαμεν ὅτι ὅταν ἐβουλόμην
 ἔφερον εἰς τὴν γῆν τὸν οὐρανὸν καὶ ἄρμενεγα τοὺς ἀστέρας.
 (λόγους γὰρ τοὺς ἐλάλησεν ἡ γραῖα εἰς τὸ καλέβιν)
 2795 καὶ τί λοιπὸν ἐγίνετο, παιδία μου, ἀκούσατέ το.

2767. l. ἐσῆς σὲ. — 2769. l. πρ. εἰπέ μας τίς εἶσαι, μάρνα, κ. π. εἶσαι. — 2770: voir la note de S. 1632. — 2772. l. τίνας. — 2773. περάσατε l. πεξεύσατε. — 2780. ἀποσκαλ. l. ἐσκαλεώσαμεν (= S. 1631, N. 2459). — 2784. l. γέγονα τῆς χ. Αἰγυπτίας. — 2785. ὀκάπον l. οὐκ ἀπό. — l. κάτω τηχῆς. — 2788. l. κατ’ ὀλίγον ὀλίγον. — 2789. l. ἐπὶ ταξερ. — 2790. l. νικτας ἀσελήρους. — 2793. suppr. τὴν.

- τρανὴν φωνὴν ἐλάλησα· „Τίς ἔναι; ὡς μὲ λαλήσῃ!” |
 f. 99r. Ἐβγαίνει γραῖα ταλαίπωρος, μάρρη ὡς Σαρακίνα,
 γυνὴ καὶ ὀλοασκέπαστος καὶ κάθηται εἰς τὸ βράχος.
 ἦτον ἐκείνῃ ὅπου ἐποίησεν τὴν ἀρπαγὴν τῆς κόρης!
 1615 „Λέγω τῇ· „Μάρρα, πῶς εἶσαι;” καὶ ἐκείνῃ μὲ ἀπεκρίθη·
 „Πῶς γὰρ εἶμαι, τὰ παιδία μου, τί σᾶς εἰπεῖν οὐκ ἔχω,
 ἐδῶ εἰς τὸν ἐρημότοπον καὶ εἰς τὰ θαλασσοβράχη·
 ἐσεῖς δὲ πόθεν τὴν ὁδὸν τὴν ἀγριωμένην τοῦτην
 εἰρᾶσθαι γὰρ τρέχετε χωρὶς συνοδοιπόρου;”
 1620 „Πρῶτον εἰπέ μας τίς εἶσαι, μάρρα, καὶ πόθεν εἶσαι,
 καὶ πῶς ἐδῶ εἰς τὴν ἔρημον εἶσαι καὶ καταμένεις,
 καὶ ἀφ’ οὗτον ἐσὶν τὸ τίς εἶσαι γὰρ εἶπες, ἀπὸ τότε
 τὸ τίνας εἴμεσθαι καὶ ἡμεῖς πάλιν γὰρ σὲ τὸ εἰπῶμεν.”
 „Λοιπὸν, παιδία μου, πεζεύσετε, θύσατε τ’ ἄλλογ’ ὅσας,
 1625 ἐλᾶτε ἐδῶ εἰς τὸ βράχος μου, καὶ γὰρ σᾶς ἀσχηροῦμαι
 τίς εἶμαι, πόθεν εἰς τὴν γῆν τὴν ἔρημον εἰρᾶσθαι,
 καὶ τὸ διατί περιπατῶ καὶ κατοικῶ εἰς τὰ βράχη.
 πλὴν τὴν ψυχὴν μου εἰς χεῖρας σὰς θέτω τῇ ἀπὲ τῶρα,
 μὴ σᾶς εἰπῶ τί ἐποίησα καὶ οὕτως σκοτώσατέ με.”
 1630 Πεζεύομεν ἐκ τὰ ἄλλα καὶ θέρομεν τα εἰς τὴν πέτραν,
 ἐπάνω ἐδρασκασάμεν καὶ ἔβημεν εἰς τὸ βράχος.

καὶ μὲ τὴν γραῖαν ἐκάτσαμεν καὶ ἤρξατο γὰρ μᾶς λέγει·
 „Ἐγώ, παιδία μου, γέγονα τῆς χώρας τῆς Αἰγύπτου,

- οὐκ ἀπὸ γένους εὐγενοῦς, οὐδὲ ἐκ τῆς κάτω τέχνης·
 1635 ἔμαθα τὸ ἔπος γὰρ κρατῶ, τὰ ἄστρον γὰρ τὰ βλέπω, |
 f. 99v. καὶ γὰρ προλέγω μαρτυρῶς τοῦ ἀνθρώπου τὰς πασχύσεις·
 καὶ κατ’ ὀλίγον ὀλίγον ἐπείρασέ με ὁ χρόνος
 καὶ δοκιμὸν μὲ ἀπέδειξεν εἰς τῆς μαγίας τὴν τέχνην,
 γὰρ συντεχνάινω θαύματα εἰς νύκτας ἀσελῆρους,
 1640 τριόδια γὰρ τρέχω μόνη μου γὰρ θαυματογυρεῖω.
 καὶ εἶχα τοιοῦτην δόξαν ὅτι ὅταν ἡβουλήθην
 ἡφερνα εἰς γῆν τὸν οὐρανὸν καὶ ἤλμεγα τοὺς ἀστέρους.

τί τὸ λοιπὸν ἐγένετο, παιδία μου, ἀκούσατέ μου.

1621: P. 1902 καὶ ἐδῶ εἰς τὸν ἐρημότοπον πῶς καταμένεις, N. 2450 καὶ πῶς ἐδῶ εἰς
 τὴν ἔρημον ἐποῦτην καταμένεις; E. 2770: l. καὶ πῶς εἰς τὸν ἐρημότοπον ἐποῦτον καταμένεις.
 — 1637. ἐπείρασέ (= 2466): l. ἐπειρασέ (= E. 1788).

- Ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεὺς, ὁ μέγας Φερφερίτος,
 ἦτορ ἀκόμη νεώτερος, οὐδὲν εἶχε γυναικαίαν,
 καὶ ὀκτάτοις ἄλλος βασιλεὺς, ἐκ τῷ Ἀργυρῶν τὸ Κάστρον,
 μῆνυμαρ τὸν ἐμήνυσεν γαμπρὸν γὰρ τὸν ἐπάροη.
 2800 Ἐπιῆγεν ὁ παρὰξενος ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου
 τάχα γὰρ γίνεται γαμπρὸς Χρυσοῦ τοῦ βασιλέως·
 f. 96r. εἶχερ καὶ | ἐμέγαρ μετ' αὐτὸν γὰρ βλέπω τὰς ἡμέρας
 καὶ τοῦ καιροῦ τὰ ἐπώδυνα μερεῖα τὰ χωρίζω.”
 “Ἦκουσα τὰ γνωρίσματα καὶ λέγω πρὸς τὸν ξένον·
 2805 „Ἀκούεις ἐδόξ' ποῦ, ξέρε μου;” — „Ναί, Κλιτοβόρ, ἀκούω·
 γαί, λέγε, μάργα, γὰρ σωθῆς, λόγον μὴδὲρ μᾶς κορύψης,
 μᾶλλον καὶ τὸ ἀφ' ἡγήμα καλὸν εἶναι καὶ λέγε μᾶς το.”
 „Ἐκείνη ἡ κόρη τοῦ Χρυσοῦ θυγάτηρ βασιλέως,
 παυδία μου, ἡγάπαρ εὐγενῆς ὀκτάτοις πρῶτος ἄλλος.
 2810 καὶ ἡμεῖς ὡς ἐπεσώσαμεν εἰς τὸ Ἀργυρῶν τὸ Κάστρον,
 ἐθώκαμερ τοῖς εἰδησιν Χρυσὸν τὸν βασιλεῖα·
 ἀκούει το ἡ θυγάτηρ του, θυμώγεται ἐκ τοὺς λόγους,
 καὶ λέγει τὸν πατέρα της· „Οἱ δύο ἄς πολεμήσουν,
 καὶ οἷος νικῆσῃ τ' ἄρματα, γὰρ τὸν ἐπάροη ἐκείνον.”
 2815 Κοιτὸν ἐπολεμήσασιν, ἐνίκησεν ἐκεῖνος,
 ὁ Αἰβιστρος ὁ εὐγενής, ὁ ῥήγας γῆς Αἰβάντρον·
 φέροντι σκοιτάρι στρουγκυλόρ, ἀπάνον τὸν καθίζουερ,
 γαμπρὸν τὸν ἐφορμίσασιν Χρυσοῦ τοῦ βασιλέως.
- μαίνεται ὁ Φερφερίτος,
 2820 καὶ μετὰ μηχανήματος καὶ μετὰ παρονογίας
 τὴν κόρην ἐβονλήθηκεν γὰρ πάροη καὶ γὰρ φέρη·
 κοράζει με, συμβουλεύγεται, λέγει με· „Τί γὰρ ποίσω;
 f. 96v. νικάει τὴν καρδί | α μου ἡ ἀγάπη τῆς Ῥοδάμης,
 καὶ ἄρ οὐδὲν θανατωθῶ, τὴν κόρην οὐκ ἀφίνω.”
 2825 Λέγω του· „Σώπασε ἅπ' ἐδῶ καὶ γὰρ σὲ θώσω τρόπον,
 καὶ γὰρ σὲ συμβουλεύσω τὸ πῶς γὰρ τὴν ἐπάροης.”
 Βλέπω βραδὲν τὸν οὐρανόν, ἀνερωτῶ τὰ ἄστρον,
 καὶ τὸ φέγγος ἀνερώτησα καὶ ἐκοιβολόγησάμ με·

2804 sq.: voir S. 1652 sq. — 2807. 1 καλον εἶναι τὸ ἄ., λεγε, μὴ τὸ ὀκτάτης (cf. S. 1655, N. 2483). — 2819. 1. ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεὺς μ. ὁ. Φ. — 2824. 1. καὶ ἐν θείῳ ἐδῶ θανατωθῆν (cf. E. 2583). — 2826. 1. καὶ γὰρ σὲ συμβουλεύσω ἐγὼ (= E. 2927).

- Ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεὺς, ὁ μέγας Βερθερόιχος,
 1645 ἦτον ἀκμήν γεώτερος, οὐδὲν εἶχε γυναικα,
 καὶ ὀκιάτοις ἄλλος βασιλεὺς, ἐκ τὸ Ἀργυρὸν τὸ Κάστρον,
 μὴνιμαρ τὸν ἀπέστειλεν γαβρὸν γὰ τὸν ἐπάω,
 [Ἐ]πῆγεν ὁ παράξενος ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου
 τάχα γὰ γένηται γαβρὸς Χρυσὸς τοῦ βασιλέως·
 1650 εἶχε καὶ ἑμέγα μετ' αὐτὸν γὰ βλέπω τὰς ἡμέρας
 καὶ τοῦ καιροῦ τὰ ἐπώθηνα εἰς μέρος γὰ τὰ χωρίζω."
 "Ἦκουσα τὰ γυναικίματα καὶ λέγω πρὸς τὸν ξένον·
 „Ἀκούεις ἐδῶ πορ, ξέρε μου;" — „Ναί, Κλιτοβόν, ἀκούω·
 γαί, μάννα, λέγε γὰ σωθῆς, λόγον μὴδὲν μὰς κρέψης,
 1655 καλὸν ἔνι τὸ ἀγρήγμια, λέγε, μὴ τὸ ὀκνήσῃς."
 „Ἐξεῖρη ἡ κόρη τοῦ Χρυσὸς θυγάτηρ βασιλέως,
 παιδία μου, ἡγάπα ἐγγεῖρη ὀκιάτοις πρῶτον ἄλλον,
 ἡμεῖς ὡς ἀπεσώσαμεν εἰς τὸ Ἀργυρὸν τὸ Κάστρον,
 ἐδῶκαμέν τοι εἰδησιν Χρυσὸν τὸν βασιλέα·
 f. 100 r. 1660 ἀκούει το | ἡ θυγάτηρ τον, θυμώρεται ἐκ τοῦ λόγον,
 καὶ λέγει τὸν πατέρα της· „Οἱ θεο ἄς πολεμύσων,
 καὶ οἷος ριχῆσῃ εἰς τὰ ἄρματα γὰ τὸν ἐπάω ἐκείνον."
 Κορτὸν ἐπολεμήσασι καὶ ἐρίκησεν ἐκεῖνος·
 φέρων σκορτάρι στρογγυλόν, καθίζων τον ἐπάρω,
 1665 γαβρὸν τὸν ἀρεγήμισα Χρυσὸς τοῦ βασιλέως."
 „Ἀκούεις ἐδῶ πορ, ξέρε μου;" — „Ναί, Κλιτοβόν,
 ἀκούω·
 καὶ μάννα, λέγε, γὰ σωθῆς, λόγον μὴδὲν μὲ κρέψης."
 „Ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεὺς μαίνεται Βερθερόιχος,
 καὶ μετὰ μηχανήματος καὶ μετὰ παυνοργίας
 1670 τὴν κόρην ἐπεχείρησεν τὸ πῶς γὰ τὴν ἀρπάξῃ·
 κρέζει καὶ συμβουλεύεται, λέγει με· „Τί γὰ ποίω;
 ριχῆ τὴν καρδίαν μου ἡ ἀγάπη τῆς ὡραίας,
 καὶ ἂν ἔχω ἐδῶ θανατωθῆν, τὴν κόρην οὐκ ἀφίνω."
 „Λέγω τον· „Σώπασε ἀπ' ἐδῶ καὶ γὰ σὲ δώσω τρόπον,
 1675 καὶ γὰ σὲ συμβουλεύσωμαι τὸ πῶς γὰ τὴν ἀρπάξῃς."
 Βλέπω βραδὲν εἰς τὸν οὐρανόν, ἀνερωτῶ τὸ γέγγος,
 καὶ τὰ ἄστρα ἐξαριθμίζω τα καὶ ἐξέβηκεν μοι τοῦτο·

1651. εἰς μ. l. μερίαν. — 1652 sq = E. 2804 sq. — 1652 = P. 1925; N. manque. —
 1653: P. manque; N. 2481. „Ἀκούεις ἐδῶ, ὁ φίλος μου;" Ἀρε με. „Ναί, ἀκούω (του·
 „Ἀκούεις ἐδῶ;" Ὁ φίλος μου λέγει με. „Ναί, ἀκούω). — Au feu de S. 1653—1656 (E.
 2805—1808), P. écrit en encre rouge: τῆς γράας ἐπιλογία πρὸς τον Αἰγύπτιον καὶ τον
 αὐτοῦ γενεοπατῆρα. — Quan au nom de Klitobos; voir S. 1666. — 1659. l. Χρυσόν.
 — 1672. l. ριχῆ την τὴν γ.

„Ὅτι ἂν ὀρμώσῃ ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ κατενοδῶσῃ, ἐπάρῃ
τὴν θέλει.”

- 2830 Καὶ τὴν ἀγγλὴν μετὰ χαρᾶς λέγω τὸν Φερδερῖνον·
„Μὴ θλίβεσαι, μετὰ χαρᾶς χαρίσσει δέ τινι θέλω.”
Κράζω βραδὺ τοὺς δαίμονας, χωρίζω τοὺς καλλίους,

καὶ εἰς ἀπ' ἐκείνους εἶπε με· „Ἀπεδάρε ποῦδε ἐτοῦτο·
ἐγὼ ἐν γίνωμαι ἄλογον καὶ ἐκεῖνος θαυμάσιον.

- 2835 καὶ ἄλλος καμῆλιν διὰ λόγον σου καὶ ἄς βασιλεύῃ ἐσέειπεν,
καὶ ἄς εἰπῇ τῷ ἀνθρώπῳ τον καὶ ἄς μισοῦσιν ὅλοι,
ἄς θράμουν εἰς τὴν χώραν τον πάλε ὁπόθεν ἦλθεν,
καὶ ἀντὶς ἐκείνους θαύματα συνέειπεν πάλιν ἄλλους
καὶ ἐν τὸν συντροφεύουσιν ὥσπερ τοὺς ἐδικούς τον·

- 2840 ἐγὼ ἐν γίνωμαι ἄλογον, καὶ τὸ ἄλογον ἐκείνον
ἐν εἶναι εἰς πλάσσει ἔμορπον καὶ εἰς τὴν περπατησίαν,
f. 97 r. ἐν τρέχῃ ὡς τρέχει τὸ ποτάμι, γοργὸν καὶ γλήγορον
πολλά, ὡς αὐτὴν | τὴν σαγίτταν·

καὶ αὐτὸς ἐν γένῃ ἀτίμητον λιθάριον λευγαρίων,
αὐτόφρον, αὐτοκάματον, ἐν μοιάσῃ ὡς θαυμάσιον.”

- 2845 „Ἀκούεις ἐδῶ ποῦ, ξέρε μου;” — „Ναί, Κλιτοβῶν, ἀκούω.
ναί, λέγε, μάγνα, ἐν σωθῆς, λόγον μηδὲν μᾶς κρύψῃς,
καλὸν εἶν' τὸ ἀφύγημα, λέγε, μηδὲν ὀκνήσῃς.”
„Ἀκούσατε, παῖδιά μου, τοὺς λόγους τῶν θαυμάσιων,
ὅποῦ μου διαρμήενσαν καὶ ἐξηγήθηρά σας.

- 2850 Καὶ ὁ βασιλεὺς ὡς ἀλλάξῃ τὰ ῥοῦχα τον ἀπὲ τότε,
ἄς γένῃ ὥσπερ πραγματευθῆς, ἐν τὸν παραγωγιώσῃ
καὶ ἐν τὸν εἶρη εἰς κίνημα καὶ εἰς παραδιδάσκει τον·
καὶ ἂν τὸν ἰδῇ ὥσπερ πραγματευτὴν θέλει τὸν ἐρωτήσῃ·
„Τί ἔν' τὸ πραγματεύεσθαι, ἢ πόθεν ὑπαγαίρεις;”

- 2855 καὶ ἀφοῦ τὸν ἐρωτήσῃ
ἄς δεῖξῃ ταῦτα τὸ θαυμάσιον μετὰ τὸ λιθάριον καὶ τὸ ἄλογον·
καὶ ἂν τὸ ἰδῇ ἢ κόρη τὸ ἄλογον θέλει τὸ ἀγαπήσῃ
καὶ ἄς τῆς τὸ στροφῶν παρενθῆς καὶ ἄς τὸ καρβαλλικέσῃ·
ἐκεῖνος δὲ πάλιν ἐν ὀρεχθῇ τὸ θαυμάσιον,

- 2860 καὶ πάρε θέλει ἐν τὸ ἰδῇ καὶ εἰς τὸ θαυμάσιον τον
f. 97 v. τὸ θέλει βάλλει καὶ παρενθῆς | θέλει πέσει νεκρὸς ἀποθαμμένος
ἀπὲ τὸ ἄλογον ἀπάνου,

2829. l. ὀρμώσῃ. — suppr. ἐπάρ' τινι θ. — 2842. l. ἐν τῷ, ὥσπερ ὁ ποταμὸς, γοργὸν ὡς τὴν
σαγίτταν. — 2850. l. ἄς ἀλλάξῃ. — τὰ ῥοῦχα: S. 1694 et P. 1958 τὸ σχῆμα; N. 2528 ἐν ὀρεχθῇ
τὸ χρώμα τον. Cf. S. 1712 et E. 2868. — 2851. l. παραγωγιώσῃ. — 2852. κίν. l. κινήσῃ
τον. — 2853. ὥσπερ l. ὡς. — 2855 sq.: voir S. 1699 sq. — 2859. suppr. δέ. — τὸ δ.: cf.
S. 1703 τοῦ λιθαρίου τὸ σχῆμα, N. 2540 τ. λιθ. τὸ χρώμα, P. 1966 τοῦ χρυσαίου τὸ
χρῶμα. — 2860. l. εἰς τὸ ἔναν τον δ. — 2861: voir S. 1705 sq., N. 2543 sq., P. 1970).

„Εἴτι ἂν ὁρμήσῃ ὁ βασιλεὺς γὰρ τὸ καταβοδῶσῃ.”

- Καὶ τὴν ἀγγλὴν μετὰ χαρᾶς λέγω τὸν Βερθερόγον·
 1680 „Μὴ θλίβεσαι, τὴν ὁρέγεσθαι χαρίσει σέ τινι θέλω.”
 Κράζω βραδὺ τοὺς θαίμονας, χωρίζω τοὺς καλλίονες,
 ὁρμίζω, συντεχνάω τους, γὰρ μὲ εἶποῦν τί γὰρ ποιήσω,
 f. 100 v. καὶ εἷς ἀπ’ ἐκείνων | λέγει με· „Τοῦτο ἀπεδέχον ποῖδε·
 ἐγὼ γὰρ γένω ἄλογον καὶ ἄλλος ὥς θαυτελίδι,
 1685 καὶ ἄλλος καμῆλι γὰρ λόγον σου γὰρ σὲ βαστάξῃ ἐσένα,

- καὶ ὡς θαίμονι εἰς τὴν χώραν του πάλιν ὅποθεν ἦλθεν,
 καὶ ἀντὶ ἐκείνων θαίμονας συνάξῃ πάλιν ἄλλους
 καὶ ὡς τὸν παραφικέρονται τάχα εἰς ἑποταγὴν του·
 καὶ ἐγὼ γὰρ γένω ἄλογον, καὶ τὸ ἄλογον ἐκείνο
 1690 γὰρ ἔτι εἰς πλάσσει εὐμορφον καὶ εἰς περπατησίαν,
 γὰρ δάξῃ ὥς ἔτι ὁ ποταμός, γοργὸν ὥς ἡ σαῖττα·

καὶ αὐτὸς γὰρ γένῃ ἀτίμητον λιθάριον λεχρिताρίον,
 αὐτόφρον, αὐτοκάμωτον, γὰρ ὁμοιάξῃ ὥς θαυτελίδι.

- Καὶ ὁ βασιλεὺς ὡς ἀλλαγῇ τὸ σχῆμα του ἀπὸ τότε,
 1695 ὡς γένῃ ὥς ἂν πραγματεντής, ὡς τὸ παρατηρήσῃ
 γὰρ τὸν ἐφρῇ εἰς κενήγην του καὶ εἰς παραδιάβασμά του·
 καὶ ἂν τὸν ἴδῃ ὡς πραγματεντὴν θέλει τὸν ἐρωτήσῃ
 τὸ τί ἔτι τὸ πραγματεύεται καὶ πόθεν ἐπαγαίνει,
 καὶ ἰδοὺ, παιδίά μου, ἀκούετε, καὶ ἀφ’ οὗ τὸν ἐρωτήσῃ
 1700 ὡς σφόδρῃ ταῦτα τὸ ἄλογον καὶ ὡς θεῖξῃ τὸ λιθάριον·
 θέλει ἰδεῖ ἡ κόρη τὸ ἄλογον καὶ θέλει τὸ ζητήσῃ
 καὶ εἰθὺς ὡς τὸ στρώσων τὸ ἄλογον καὶ ὡς τὸ καβαλλικέσῃ·
 καὶ ἐκεῖνος πάλιν ἂν ὁρεκτῇ τοῦ λιθαρίου τὸ σχῆμα,
 ἐπάρσει θέλει γὰρ τὸ ἴδῃ καὶ ἔραν του θαυτελίν
 1705 θέλει τὸ βάλει, ἡξένον, καὶ ἄμα τὸ φορέσῃ

1683. l. ἀπεδέχε. — 1685: après S. 1685, il faut ajouter un vers = E. 2836; ce vers manque également dans N. et P. — 1702. ὡς τὸ στρ.: suppr. το. — 1703. ἂν: E., N. et P. γὰρ. — 1704. l. εἰς ἔραν. — 1705. l. θέλει τὸ βάλει.

- καὶ ὁπίσω εἰς τὴν παρεύγετον ἄς κάτῃ ὁ Φερδερίγος,
 βιτῆας γὰρ θώσῃ τὸ ἄλογον καὶ εἰς Αἴγυπτον γὰρ φθάσῃ.”
 Εἰς μίαν ἡμέραν, τέκνα μου, καὶ εἰς γύκτα ἀκεραία
 2865 ἔσωσεν εἰς τὴν Αἴγυπτον,
 ἀλλὰ τὰ μὲ συνέτεχεν ὁ δαίμων ἔποικά τα·
 γίνεται ὥσῃν πραγματευθῆς ὁ μέγας Φερδερίγος,
 ἀλλάσσει καὶ τὴν ὄψιν του, ἀλλάσσει καὶ τὰ ῥοῦχα.
 Χρόρους ἐκαρτέρεψαμεν, ρομίζω γὰρ ἴδων δύο,
 2870 καιρὸν ἀναγρεύσαμεν καλὸν γὰρ εὐτεχηθοῦμεν.
 καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν, παιδία μου, τῶν δύο χρόρων
 ὁ Αἰβίστρος ἐξέβηκεν καὶ ἡ κόρη μετὰ κείνον εἰς τὸ κρηγί·
 καβαλλικεύει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας Φερδερίγος,
 καὶ ἐμένα ἀπάρων ἐκάθισεν ἐνθὺς εἰς τὴν καμῆλιν,
 2875 συναπαρτῇ τὸν Αἰβίστρον, πεζεύγει ἐκ τὸ ἄλογόν του,
 καὶ ἐκεῖνος τὸν ἐρώτησεν·
 „Εἰπέ με, τίς εἶσαι, ἄνθρωπε, ἢ πόθεν ὑπαγαίνεις;”
 Πάλιν ἀνταποκρίθηκεν, παιδία μου, ὁ Φερδερίγος,
 εἶπεν· „Ἐγὼ πραγματευθῆς ἀπὲ τὴν Βαβυλωνίαν.”
 f.98r. 2880 „Καὶ τείντο πρᾶγμα | τεύγεσαι;” Λέγει ὁ Φερδερίγος·
 „Μαργαριτάρην καὶ βλαττίν, λιθάριν καὶ χρυσάφιν·
 ἔχω καὶ δάον παράξενον καὶ ῥιμιάζει εἰς τὴν κρηά μου.”
 Λείγει τὸ δακτυλίδιον του τάχατε πρὸς τὴν κόρην,
 σέργει τὸν δάον, βλέπει του, ὠρέχθῃ γὰρ τὸν καβαλλικεύει·
 2885 φέρει τὸ δακτυλίδιον, δίδει το τοῦ Αἰβίστρον,
 βάνει το εἰς τὸ δακτύλιον του καὶ παρενθὺς ἔπεσεν ἀποθαμμένος·
 ταῦτα τὴν κόρην ὀπισθεν καθίζει ὁ Φερδερίγος
 καὶ εἰς ἕνα ἡμερονέκτιον εἰς Αἴγυπτον ἐπῆγε.
 Πλὴν ὅταν ἀπεσώσαμεν εἰς τὸν ῥιγὰλον ἐτοῦτον, |
 f.98v. 2890 ἐπαίρει τὸ καμῆλι μου, πεζεύγει με ἀπ’ ἐκεῖνο,
 γὰρ μηδὲ μηστῇ δουλείας μου, οὐδὲ συνέργημά μου!
 καὶ χρόνον ἔχω ἀπὲ τοῦ γέν, παιδία μου, καὶ μῆρας ἔξ,
 γὰρ μυριοτσιγαρίζωμαι, γὰρ κάθωμαι εἰς τὸ βράχος·
 βοτάνια ἔχω εἰς τροφήν, παιδία μου, ἀκούσατε.

2865: suppr. ce vers-ci: voir E. 2888. — 2866. ἀλλὰ l. ὅλα. — 2872: S. 1716 καὶ ἡ κόρη μετ’ ἐκείνον, P. 1975 (N. 2557) καὶ ἡ γ. εἰς τὸ κρηγί. — 2876: voir S. 1720. — 2879. l. τὴν Βαβυλωνίαν (= E. 2531). — 2880: ms. τὴν τοῦ οὐ τείντο? — 2884: voir S. 1726. — 2886. l. β. τ. ε. τ. δ. τ. καὶ ἐκεῖνος τὸ λιθάριν | καὶ παρενθὺς ἐκ τὸ ἄλογον ἔπεσε ἀποθ. (S. 1728 sq., N. 2571 sq., P. 1987 sq.). — Après E. 2890, il faut ajouter S. 1734 (N. 2577, P. 1992). — 2892. suppr. μου. — l. ἔξι. — 2894: cf. S. 1738 (N. 2581).

f 101 r. εἰς γῆν τὰ πέσῃ ἐκ τοῦ ἄλογον, νεκρός, ἐμψυχωμένος,
καὶ ὁπίσω | εἰς τὴν ἐξαίρετον ὡς κατέβῃ ὁ Βερθερίχος,
βιτῶν ὡς δόσῃ τὸ ἄλογον καὶ εἰς Αἴγυπτον τὰ φθάσῃ.”
Εἰς μίαν ἡμέραν, ξέρε μου, καὶ ῥύκταρ ἀκεραία

- 1710 ὅλα τὰ μὲ ἐόντένυχεν ὁ δαίμων ἔποικά τα·
γίνεται ὥσθ' πραγματευτὴς ἀπέχει ὁ Βερθερίχος,
ἀλλὰ δόσει τὴν κατάστασιν, τὸ χρῶμα καὶ τὴν ὄψιν.
Χρόρους ἐκαρτερέσαμεν, ρομίζω το καὶν δόο,
καιρὸν τὰ εἴρωμεν εὔμροστον καὶ ὦρα ἐπιτηδείαν,
1715 καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν, παιδία μου, τοῦ χρόνον
ὁ Αἰβιστρος ἐξέβηκεν καὶ ἡ κόρη μετ' ἐκείνον·
καβαλλικεύει ὁ βασιλεὺς ἀπέσω ὁ Βερθερίχος,
ἐμὲν ἐπάνω ἐκάθισεν εὐθὺς εἰς τὸ καμῆλιν,
συναπαντῶ τὸν Αἰβιστρον, πεζεύει ἐκ τῶ λόγον του,
1720 ἔφθασεν, προδεκνήσεν καὶ ἐκείνος τὸν ἰρώτα·
„Εἰπέ με, τίς εἶσαι, ἄνθρωπε, καὶ πόθεν ἔπαγαίνεις;”
Πάλιν ἀνταπεκρίθη τοι, παιδία μου, ὁ Βερθερίχος·
„Ἐγὼ πραγματευτὴς εἰμαι ἀπὸ τὴν Βαβυλώνα.”
„Καὶ τί ἐν τὸ πραγματεύεσθαι;” λέγει τοι πάλε ἐκείνος.
1725 „Μαργαριτάρι καὶ βλαττί, χρυσάφι καὶ λιθάρι.”

- Τὸ δόον ἡ κόρη ὠρέκτην το τὰ τὸ καβαλλικεύσῃ,
ὀρίζει θέτον σέλλα τῆς καὶ ἐκαβαλλικεύσεν το·
φοραίνει εἰς τὸ δακτύλι του καὶ ἐκείνος τὸ λιθάρι,
καὶ παρενθὺς εἰς τὸ ἄλογον πίπτει νεκρωμένος·
1730 ταῦτα τῆς κόρης ὀπισθεν καθίζει ὁ Βερθερίχος
καὶ εἰς ἕνα ἡμερόνυχτον εἰς Αἴγυπτον ἐπῆγεν. |
f. 101 v. Πλὴν ὅταν ἀπεσώσαμεν εἰς τὸν αἰγιαλὸν ἐτοῦτον,
ἐπαίρει τὸ καμῆλιν μου, πεζεύει με ἀπ' ἐκεῖνο
καὶ μὲ τὴν κόρην μόρος τοι περὶ εἰς γῆν Αἰγύπτου,
1735 τὰ μὴν μετὰ θῆ δουλείαν μου, μετὰ σπένδον μου!
καὶ χρόνον ἔχω ἀπὸ τοῦ νῦν, παιδία μου, καὶ χρόρους ἐξ,
τὰ μερσιτζίγαρίζωμαι, τὰ κάθωμαι εἰς τὰ βράχη·
βοτάνια ἔχω ἀντὶ τροφῆς τὰ ἀπὸ γῆν φετιγόνον.

1706. l. ἐμψυχωμένος. — 1715. l. παιδία, τῶν δυο χρόρον. — 1723. l. ἐν. — 1729.
εἰς l. ἐκ. — 1735. l. μετὰ θῆ. — 1736. l. παιδία, καὶ μῆρας ἐξ. — 1738. α. το. l. εἰς
τροφὴν.

- 2895 Ἀκούσατε, παιδία μου, τὸ τίς εἶμαι καὶ πόθεν,
καὶ τὴν στενοχωρία μου καὶ τοὺς παρειαυμούς μου·
ἐδάριτε θέλω καὶ ἐσεῖς γὰρ μὲ ἀφ' ἡγῆθητε
καὶ γὰρ μὲ ἀναθιδάξετε τίς εἶστε καὶ πόθεν,
καὶ ἂ λάρχη εἰς τοὺς πόρους σας γὰρ μὲ ἐρύητε στυγεργό σας
- 2900 καὶ ἂ λεπᾶσθε τίποτες, γὰρ σᾶς περιγορήσω.”
(ὅταν ἀπεκρίθηεν ὁ Κλιτοβὼν τὴν γράσαν,
ἐντάμα μὲ τὸν Αἰβίστρον τοῖτους τοὺς λόγους εἶπεν·)
„Μάρνα, τὸ τίπος εἵμασθεν ἡμεῖς, ἄφης το, καὶ πόθεν,
καὶ πόθεν ἐπαγαίνομε,” εἶπα τῇ, „ σὺ πασέ το·
- 2905 τοῦτο σ[ὲ] λέ[γω] μοραγ[ά,] ἂν δ[ὲ] ἐνεδαὶ γὰρ ποίωης
τίποτε πάλιν ἀρπαγῇ γὰρ πάρομεν τὴν κόρη ἀπὸ ἐκεῖ[ον],
[τῇ] ζωήν σου σὲ χαρίζομεν καὶ πράγματα ὅσα θέλεις,
καὶ μετὰ μᾶς, ἡ μάρνα μας, γὰρ ἔλθῃς εἰς τὰ ἐδικά σου·
εἰ δὲ καὶ ἡμεῖς, ἐγνώρισε, βεβαιώθησε ἀπὸ ἐμένα,
- 2910 εἴτι πικρὸν καὶ ἐπώθενρον ἐσὲν τὸ θέλω ποίωει.”
f. 99r. „Καὶ μὴ ἐκ τῇ γόρῃ, ἄνθρωπε, ἐβγαίνεις τοῦ | Αἰβίστρον,
καὶ ἤλθες εἰς ἀναζητήσαι τῆς κόρης τῆς Ῥοδάμης;”
„Τοῦτος ἔστι ὁ Αἰβίστρος,” ἐλάλησα τὴν γράσαν,
„τὸν ἐκατεννόρησεν ὁ πόθος τῆς Ῥοδάμης·
- 2915 εἰ δὲ ἀκόμη οὐκ ἐπιστεύης το, γὰρ ἰδῇς τὸ θακτυλίδει.”

Βλέπει το καὶ ἀποθανυμάζεται, καὶ ἤρξατο ἀπὸ τότε
γὰρ πέφτη εἰς τὰ ποθέαμα μας, γὰρ κλαίγῃ καὶ γὰρ λέγῃ·

(ὅταν ἀπεκρίθηεν τὸν Αἰβίστρον ἡ γράσα,
ἐντάμα μὲ τὸν Κλιτοβὼν τοῖτους τοὺς λόγους εἶπεν·)

- 2920 „Καὶ μὴ ἀποθάνω δόστυχος, γὰρ ποίωω τὸ ποθεῖτε.”
Καὶ ὡς εἶθαμεν ὅτι θορηγῇ, εἶπα τῇ· „Μὴ λεπᾶσαι,
κάθιδε, ποῖσε τίποτες γὰρ ἐπάρομεν τὴν κόρη,
γὰρ ἔχῃς τὴν ψυχὴν σου ἐπώθενρον καὶ πράγματα ὅσα
θέλεις.”
- 2925 „Αἰτιὸν ἀπόψε ἀφῆτε με γὰρ ἰδῶ γ’ ἀστρονομίω,
γὰρ μάθω τί ἐγίνετο, παιδία μου, εἰς τὴν Ῥοδάμην,
καὶ γὰρ σᾶς θώσω μιχαγῇ καὶ μέθοδοι καὶ τρόποι
καὶ γὰρ σᾶς συμβουλεύσω ἄνω τὸ πῶς γὰρ τὴν ἰδῇτε
καὶ πῶς γὰρ τὴν ἐπάρετε γὰρ σᾶς οἰκονομήσω.”

2898. τίς l. τίνες = S. 1742 (οὐ τὸ τίς = N. 2585?). — 2903. l. τίνες. — suppr. ἡμεῖς. — l. καὶ τὸ π. — 2906: S. 1748, P. 1997 τ. π. (P. εἰς) ἀ. τῆς κόρης ἀπ’ ἐκεῖνον, N. 2591 τρόπον καὶ σιγάται τίποτες γὰρ πάρομεν τὴν κ. — 2909. ἡμεῖς l. μὴ. — 2912. l. ἤλθες. — 2913. l. Ἐτοῦτος. — 2923. l. γὰρ ἔχῃς ζωὴν σου ἀπώθενρον.

- Ἠκούσατε, παιδία μου, τὸ τίς εἶμαι καὶ πόθεν,
 1740 ἐμάθετε τὴν κάκωσιν τὴν πάσχω καὶ ἔπομένω·
 ἐθάρε θέλω ἀπὸ τοῦ γῆρ καὶ ἐδεῖς γὰρ μὲ ἀφῆγηθῆτε
 καὶ γὰρ μὲ ἀναριθμᾶτε τίτες καὶ πόθεν εἶστε,
 καὶ εἰς τοὺς πόρους σας θαρσύνω γὰρ μὲ εἰργῆτε συτρεγόν σας
 καὶ ἄν λυπεῖσθε τίποτε, γὰρ σᾶς ἀνακουφίσω.”
- 1745 „Μάρνα, τὸ τίτες εἵμεσθεν, ἄφες το, καὶ τὸ πόθεν,
 καὶ πόθεν ἔπαγαίνομεν,” λέγω τῇ, „σώπασέ το·
 τοῦτο σὲ λέγω μοταχόν, ἄν θύρασαι γὰρ ποιήσῃς
 τίποτε πάλιν εἰς ἀρπαγὴν τῆς κόρης ἀπ’ ἐκεῖνον,
 1750 τὴν ζώην σου σὲ χαρίζομεν καὶ πράγματα ὅσα θέλεις,
 καὶ μετ’ ἐμᾶς, ἡ μάρνα μας, γῆλθῃς εἰς τὰ ὀδικά μας·
 εἰ δὲ καὶ μὴ, γεγνῶριζε, βεβαιώθησε ἀπ’ ἐμένα,
 εἴτι πικρὸν καὶ ἐπώδυνον ἐσὲν τὸ θέλω ποίσει.”
 „Καὶ μὴ ἐκ τὴν χώραν, ἄρθρωπε, ἐκεῖνον τοῦ Αἰβίστρον,
 καὶ ἦλθες εἰς ἀραξήτισιν τῆς κόρης τῆς Ῥοδάμης;”
- 1755 „Τοῦτος ἔναι, μάρνα μου, ὁ Αἰβίστρος ἐκεῖνος
 τὸν ἐκατεντρούνησεν ὁ πόθος τῆς Ῥοδάμης·
 f. 102 r. εἰ δὲ καὶ οὐ πιστεύῃς το, | ἰδὲ τὸ δακτυλίδιον
 τὸ ἐρέκρωσεν τὸν Αἰβίστρον, ὃ εἶχεν ὁ Βερθερεῖχος.”
 Ἐβγάγει ἐνθὺς καὶ δείχνει το τὴν γραῖαν τὸ δακτυλίδιον·
- 1760 βλέπει το, ἀποτάττεται καὶ ἤρξατο ἀπὸ τότε
 γὰρ πίπτῃ εἰς τὰ ποδάκια μας, γὰρ κλαίῃ καὶ γὰρ μᾶς λέγῃ·
- „Μὴ, μὴ ἀποθάνω ἡ δεστυχής, γὰρ ποιήσω τὸ ποθεῖτε.”
 Καὶ ὡς ἤρξατο θορηγεῖν λέγω τῇ· „Μὴ λυπῆσαι,
 κἀθίσε, ποίησε τίποτε γὰρ ἐπάρομεν τὴν κόρην,
 1765 γὰρ ἔχῃς τὴν ζώην σου ἀνθρώπων καὶ πράγματα ὅσα θέλεις.”
- Εὐθὺς ἡ γραῖα λέγει με· „Καλόν, καὶ ἄς ἀστρογομήσω,
 γὰρ μάθω τί ἐγένετο, παιδία μου, εἰς τὴν Ῥοδάμην,
 καὶ γὰρ σᾶς δόσω μηχανὴν καὶ μέθοδον καὶ τρόπον
 καὶ γὰρ σᾶς συμβουλεύσωμαι τὸ πῶς γὰρ τὴν ἰδῆτε
 1770 καὶ πῶς γὰρ τὴν ἐπάρχετε, γὰρ σᾶς οἰκορομήσω.”

1748. ἀπ’ ἐκεῖνον: ? = P. 1997; cf. E. 2906 et N. 2591. — 1749. suppr. τῇ. — 1751. l. ἐγνῶριζε. — 1755. l. Ἐτοῦτος. — 1760. ἀποτάττεται (l. ἐκτατάττεται ?): E. 2916 καὶ ἀποθανυμέναι. N. 2603 ἀνικᾶζει το, P. 2005 καὶ θανατᾶζει το. — 1763. l. καὶ ὡς εἶδα ἤρξατο. — 1766: cf. N. 2610 ἀπόψε μὲ ἀναμένετε γὰρ ἰδῶ γὰρ ἂν, P. 2011 μόνον ἀπόψα ἄφῃτε με γὰρ ἰδῶ γ. ἂν, et E. 2923.

- „Εχεις μογῆν γὰ μείνωμεν;” λέγουν τῆς, „ἄν ὀρίσῃς.”
- 2930 „Μείνετε εἰς τὸ καλῆβν μου· πλὴν παραγκέλλω ὅας το, ὅτι ἂν ἀκοῦσατε φωνὴν γὰ μὴν ἐβγῆτε γὰ ἰδῆτε
- f. 99 v. τὸ ποῖος ἔναι ὁποῦ λαλεῖ | καὶ τί ἔρ’ τὸ φωνάζουν.”
- Ἐλπα τον· „Ξέρε Αἰβιστρος, τίποτες μὴ λυπᾶσαι, κἄν ὅσα ἐκακοπάθῃσες, τίποτες μὴ λυπᾶσαι,
- 2935 διὰ τὰ παραδέσματα τῶν παραπίσω χρόνων, ἐδάρε ἐδὰ ἐπιτύχαμεν τὸ τέλος τῆς ὥραιας, ἐπαίρει τὰς κακώσεις σου ἢ τέρχῃ σου ἀπ’ ἐσέρα,
- τῆς εἰμαγμένης τὸ ἄστακτον ἀποξενώσεσάι το, καὶ εἴτι κακὸν ἐπάθαμεν ἄς μείνωμεν καὶ ὀάρε.”
- 2940 λέγω· „Ιουιτὸν ἄς μείνωμεν ἀπέσω εἰς τὸ καλῆβν.” Ἐσέβημα, ἐπέσαμεν ἀπέσω εἰς τὸ καλῆβν, ἐκεῖ ὁποῦ μερεν ἡ γραῖα, ἡ μάγισσα ἐκεῖνη· καὶ πρὸς τὸ μεθορύκτιον ἐκείνης τῆς ἐσπέρας ἀκούομεν ὄχλησιν πολλὴν ἔξω τοῦ καλεβίου,
- 2945 φωνὰς ἀπὸ ἀνεγνώριστον γλώσσας γὰ σεντεχαίρουν, καὶ εἰς πόσον φόβον ἔπεσεν ὁ νοῦς μου, καὶ εἰς πόσον πόρον πέλαγος ἔπεσεν ἡ ψυχὴ μου, καὶ οὐκ ἔμπορῶ γὰ τὸ εἰπῶ, φρίσσω ἀπὲ τοὺς λόγους· ἀγίνω το καὶ οὐ λέγω το. Παρέσθραμεν ἡ γέκτα,
- 2950 ἤλθεν ἡ γραῖα τὴν ἀνγὴν τὰ τέτοια γὰ μὰς λέγῃ·
(τοὺς λόγους τοὺς ἐλάλησεν ἡ γραῖα εἰς το καλεβν)
- „Ἐγείρεσθε, μὴ κάθεσθε, χαίρεσθε ἀπὲ τώρα· ἡ κόρη κόπτεται δι’ ἐσῆς, καὶ ἐσεῖς ἀμερεμενᾶτε·
- f. 100 r. ἡ κόρη | διὰ τὸν Αἰβιστρον οἱ στεγαρμοὶ οὐ σωπάζουν,
- 2955 καὶ αὐτὸς θιωρῶ ὅτι ἀμερεμενα κοιμᾶται· ἡ κόρη χρόνους τέσσερους ὀρεθμενῖαν ἐποῖκε γὰ γένη ξεροδόχισσα, μὴ τίποτα γὰ μάθῃ, καὶ ἐσεῖς ἀκόμη κάθεσθε; σέντομα σηκωθῆτε!” Σέντομα ἡχορομήσαμεν, τὴν γραῖαν κορτοκρατοῦμεν·
- 2960 „Μάρτα μας,” τὴν ἐλέγαμεν, „παρηγορηθῇσέ μας.” „Τούτῃν τὴν γέκτα, λέγω σας, τὴν ὅλην ἀστρορόμουν, τοὺς θαίμους ἐρώτησα καὶ ἐκριβολόγησάν με, γὰ μάθω ἂν ἔναι δυνατὸν γὰ ἐπάρετε τὴν κόρην,

2929. l. λέγω. — 2934 sq.: cf. S. 1776 (N. 2620). — τίτ. μὴ λυπ. est une tautologie du vers 2933. — 2936. l. ἐπέντης τὸ τ. τῆς ὀδενῆς. — 2938. l. εἰμαγμένης. — ἀποξε-
νώνεσθαι. — 2945 l. γλώσσας. — 2946: cf. S. 1787; et N. 2629: εἰς πόσον ἀπεσέβηκε
περίσθον ὁ νοῦς μας (P. manque). — 2954. l. τῆς κόρης. — 2955: voir la note de S.
1794. — 2956. l. τὴν προθεσμίαν. — 2959. ἡχορον. l. σηκωνόμεθα. — 2962. l. ἐκριβο-
λόγησά τους.

„Ἐναι μοιὲ γὰρ μείνωμεν,” λέγω τῇ, „ἐγρωορίζεις;”
 „Μείνατε εἰς τὸ καλὲβν μου· πλὴν παρρηγγέλλω ὁἷς το,
 εἴτι ἂν ἀκούετε φωνήν, μὴ ἐβγήτε γὰρ ἰδῆτε
 τὸ τίνας ἔνι ὁποῦ λαλοῦν καὶ τί ἔνι τὸ φωνάζουν.”

1775 Εἶπα τοῖς „Ξέρε Αἰβιστρο, τίποτε μὴν λεπῆσαι,
 κἄν ὅσα ἐκακοπάθηδες τοὺς παροπίσω χρόνους,

f. 102 v. 1780 ἰδοὺ ἀπ’ ἐδῶ ἐπέτρχες καὶ τέλος τῆς ὁδύνης,
 ἐπαίρει τὰς πικρίας τῆς ἢ τέρχῃ ἀπ’ ἐδέναν,
 τοῦ χρόνου τὸ μαρκόκλωστον ἀφῆκε σε ἀπὲ τῶρα,
 τῆς ἐμμερμένης | τὸ κακὸν ἀποξενώρεσαι το,
 καὶ εἴτι κακὸν ἂν πάθωμεν, ἃς μείνωμεν ἐνταῦτα.”
 Λέγει με· „Ναί, ἃς τὸ ποιήσωμεν, ἃς πέσωμεν ἀπέσω.”
 Ἐσέβην καὶ ἐπέσαμεν εἰς τῆς γραίας τὸ καλὲβν·

καὶ πρὸς τὸ μεσογύκτιον ἐκείνης τῆς ἐδπέρας
 1785 ἀκούομεν ὅχλησιν πολλήν ἔξω τοῦ καλυβίου,
 φωνὰς ἀπὸ ἀρεγρωορίστον γλῶσσας γὰρ σεντεχαίουν.
 καὶ εἰς πόσον ἐπεσέβηνκεν περὶστασιν ὁ ροῦς μου,

οὐκ ἠμπορῶ γὰρ σὲ τὸ ἴπῳ, φρίσσω ἀπὲ τὸν λόγον.
 ἀφῆνω το γοῦν, καὶ λέγω σας, παρέδραμεν ἢ γέχτα,
 1790 ἤλθεν ἢ γραῖα πρὸς τὴν ἀνγήν, λέγει μας· „Τί κοιμᾶστε;

ἐγείρεσθε, μὴ θλίβεσθε, χαίρεσθε ἀπὲ τῶρα·
 ἢ κόρη κόπτεται δι’ ἐσῆς, καὶ ἐσεῖς ἀμερμερεῖτε;
 οἱ στεναγμοὶ διὰ τὸν Αἰβιστρον τῆς κόρης οὐ σπαῶζον,
 καὶ αὐτὸς θεωρῶ ὅτι ἀνώδρνα κείται καὶ κοιμᾶται;

1795 ἢ κόρη χρόνους τέσσαρεις ἐροθεσμίαν ἐποῖκεν
 γὰρ γένη ξεροδόχισσα, μὴ τίποτε γὰρ μάθῃ,
 καὶ ἐσεῖς ἀκόρη κάθεσθε: σέντομα σικνωθῆτε!”
 Σέντομα σικνωτόμεθα, τὴν γραῖαν γοργὰ κρατοῦμεν·
 „Μάρρα μας,” τὴν ἐλέγαμεν, „παρηγορήθισέ μας!”

1800 „Τούτῃ τὴν γέχτα,” εἶπε μας, „τὴν ὅλην ἀδοτρομόμον,
 τοὺς θαίμονας ἠρώτησα καὶ ἔριβολουγησάμην,
 γὰρ μάθω ἂν ἔνι θεννατὸν γὰρ ἐπάρετε τὴν κόρην,

1771. ἐγρωορίζεις: mieux l. ἔνι ὁρίσας (= E. 2929); P. manque; N. 2615: ἐμερμερεῖτε μας. —
 1789 suppr. γοῦν. — 1790. suppr. πρὸς. — 1793. l. τῆς κόρης διὰ τὸν Α. οἱ στεναγμοὶ οὐ
 σπαῶζον. — 1794. l. αὐτὸν (cf. E. 2955; N. 2637: καὶ αὐτὸς θεωρῶ ὅτι ἀνώδρνα καὶ
 ἀμέρμερα κοιμᾶται); ou plutôt: καὶ ἐσῆς θ. ὅτι ἀνώδρνα κείται καὶ κοιμᾶται; (cf. P.
 2029: καὶ ἐσεῖς ἀμέρμερα κοιμᾶσθε). — 1795. l. τὴν προθεσμίαν.

- καὶ ἡ κόρη τῖναν πολέμῃ καὶ τῖναν κατοικεῖν·
 2965 καὶ εἶπε ἄν εἶναι θνητὸν γὰρ μὴ τὴν κόρην πάλιν
 καὶ πάρῃ τὴν ὁ Αἰβίστρος ὁ πρωτοπὸς τῆς ἀνδρας·
 πλὴν μετὰ κεῖνον ἔποισε τούτῃ τὴν συμφορῖαν.
 γὰρ γένῃ ξενοδόχισσα τέσσαρεσιν χρόνοις μόρον.
 καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν χρόνων τῶν τεσσάρων
 2970 γὰρ κατεβῆ εἰς θέλημα, παιδίᾳ μου, τοῦ Φερδορίγον,
 καὶ τὸ ξενοδοχεῖον τῆς καινούριου γὰρ τὸ ποίω,
 γὰρ ἔχῃ σιμὰ του καὶ λοντρὸν γὰρ λούγονται οἱ ξένοι·
 καὶ γάτε τοῦτα τὰ ἄλογα, καβαλλικεύσετε τα,
 περάσετε τὴν θάλασσαν καὶ τὸν ποῶτον ὁποῦ γὰρ ἴρῃτε
 f. 100 v. 2975 εὐθὺς ὥσπερ σέ τοι, καὶ κεῖ καὶ | αὐτὸς θέλει σῶς
 ἐρημνεύσει.
 πλὴν ποῶτον ἄμει. Κλιτοβόρ, εἰς τὸ ξενοδοχεῖον·
 „ἐγὼ ξενοδόχος;” λάλησε, καὶ θέλει ἐργῇ ἡ κόρη,
 βιάσει σε θέλει· „πέξενσε, μοι γὰρ καὶ γὰρ μεῖνῃς.”
 καὶ ὅλα τὰ ἐκακοπάθιδες γὰρ τῆς εἰπῆς εἰς τὸν κόρημον.
 2980 καὶ ἀφ’ οὗτον ἀλλήλοχρηστίς γίνεσθαι μὲ τὴν κόρην,
 εἶπε τῇ· „οἰκονόμησε γὰρ ἐπάρεμν καὶ τὸν δόον
 τὸ ἀπὲ τὸ Ἀργυρόκαστον καβαλλικεύοντά τοι.”
 Καὶ τοὺς μὲν λόγους ἤκουσα τῆς κακομάχου γυναικός,
 παρεδεδῆμην τὰς βουλὰς καὶ τὰ διδάγματα τῆς.
 2985 ἰδὲ εἰς τὸν ποῶν μου ἐπέτρεχε καὶ φόβος καὶ τρομάρα
 μήπως ἀπὸ τοῦ φόβου τῆς ἐσκέυασεν ἡ γυνὴ
 λόγον ἐκ τέχνης μαγικῆς γὰρ μᾶς καταποτιόω·
 καὶ πάλιν ἐγὼ εἶδα καὶ ἐρώτησα καὶ μεταμίλησά τῃ,
 καὶ πάλιν τὴν ἐρώτησα δι’ οὗ καὶ ποῦθεσίης,
 2990 ἐκεῖνη πάλιν ὅμοσε ὅρκους φρικτοὺς χιλίους·
 „Ὅθεν εἶναι, τὰ παιδίᾳ μου, δόλος, μηδὲν φοβᾶσθε.”
 Τί τὸ λοιπὸν ἐγένετο; ἀλήθευεν ἡ γυνὴ;
 στρέφεται πρὸς τὸν Αἰβίστρον, θιωρῶ τοι θορυβισμένον,
 εἶχεν μεγάλῃ παραχρῆν ἐκ τὸ εἶδος ἡ ψυχὴ τοι.
 2995 λέγω τοι· „Τί κλονίζεσαι, τί σὲ προσέειπεν ὁ φόβος;
 μὴ σὲ κρατήσῃ ὁ λογισμὸς ὁ τῆς ἀποτινχίας,
 f. 101 r. μὴ σὲ κρατήσῃ κίνετος τῆς ἀνεπιληψίας, |

2964. l. τὴν γὰρ π. καὶ ποῦ γὰρ π. — 2965. l. εἶπεν με ὅτι ε. d. ἔρα τ. π. λάβῃ (cf. S. 1804, N. 2647, P. 2035). — 2974. l. καὶ τὸν ἐρώτη ποῶτον. — 2975. l. ἐκεῖνον ἐρωτήσιν, θέλει σῶς ε. — 2977. l. ἐγὼ l. ἐδῶ (ou: ὁ?). — 2982. καβ. τ. l. ἐπῆρε καὶ ἔγραψε σε. — 2987. λόγον l. δόλον. — 2989. l. δι’ οὗ μετὰ γυναικός: voir S. 1828. — 2995. l. προσέειπεν. — 2995 sqq. μὴ: cf. E. 891 sq.; voir la note de N. 754 sq. (p. 109). — 2997. l. ὁ τῆς ἀνεπιληψίας.

- καὶ ἡ κόρη τί γὰρ πολεμῇ καὶ ποῦ γὰρ κατοικεῖν· |
 f. 103 r. καὶ εἶπεν με ὅτι ἔγωγε θνητὸν ὅτι γὰρ τῇ ἐπάσῃ,
 1805 ἤγουν ὁ Αἰβίστρος ὁ πρωτοπὸς τῆς ἀφθαρσίας·
 πλὴν μετ' ἐκεῖνον ἔποιε τῇ συμφωνίᾳ ταύτῃ,
 γὰρ γένη ξεροδόχισσα τέσσαρες μόρον χρόνους,
 καὶ μετὰ τῇ συμφωνίᾳ τῶν χρόνων τῶν τεσσάρων
 γὰρ κατελθὼν εἰς τὸ θέλημα ἤγουν τοῦ Βερθερίχου,
 1810 καὶ τὸ ξεροδοχίον τῆς καιροῦργιον γὰρ τὸ κτίσῃ,
 εἴχῃ σιμὰ τοῦ καὶ λουτρὸν γὰρ λούονται οἱ ξέροι·
 δίδω σὰς τοῦτα τὰ ἄλλα, καβαλλικέρδετέ τα,
 περάσσετε τῇ θάλασσᾳ, καὶ τὸν εἰρήνην πρῶτον
 ἐκεῖνον ἐρωτήσατε καὶ γὰρ σὰς ἐρωτηρέσῃ.
 1815 πλὴν ἄγωμε πρῶτον, Κλιτοβόρ, εἰς τὸ ξεροδοχίον·
 λάλησε· „ξεροδόχισσα!“ καὶ θέλει ἐβγῇ ἐκείνῃ,
 θέλει σὲ βιάσῃ· „πέξενσε, μοι ἔγωγε καὶ γὰρ μείγῃς,
 καὶ ὅλα τὰ ἐκακοπάθισες γὰρ μὲ εἰπῇς εἰς τὸν κόσμον.“
 καὶ ἀφ' οὗ ἀλληλογνώριστοι γίνεσθε μὲ τῇ κόρῃ.
 1820 εἶπε τῇ· „οἰκονόμησε γὰρ μὴ ἀφ' ἑσῆς τὸ θάος
 τὸ ἐκ τὸ Ἀφροδόσιον ἐπῆρεν καὶ ἔφερέ σε.”
 Καὶ τοὺς μὲν λόγους ἤκουσα τῆς κακομάχου γράϊας,
 παρεθέξαι τὰς βουλὰς καὶ τὰ διδάγματά τῆς,
 [ε]ἶδ' ὅτι τὸν γόρῃ μου λογισμὸς ἐπέτρεχε καὶ φόβος
 1825 μύπως ἀπὸ τοῦ φόβου τῆς ἐσκέασεν ἡ γράϊα
 δόλον ἐκ τέχνης μαγικῆς πρὸς τὸ γὰρ μὰς ποτιῖν· |
 f. 103 v. καὶ πάλιν πάλιν μοι γὰρ εἶδα, συνέτρεχά τῃ,
 καὶ πάλιν τῇ ἐρώτησα διῆθεν μετὰ φιλίας,
 καὶ ἐκείνῃ πάλιν ὁμοῦσε ὅρκους φοικτοὺς χιλίους·
 1830 „Ὅρκ' ἔγωγε, τὰ παθῖα μου, δοῦλος, μηδὲν φοβῆσθε.”
 Τί τὸ λοιπὸν ἐγένετο; ἀλήθευεν ἡ γράϊα;
 στρέφομαι πρὸς τὸν Αἰβίστρον, βλέπω τοῦ ἵτον σέπρον,
 ἐθορυβεῖτο κατὰ γόρῃ, εἶδα τοῦ ἐκ τὸ σῆμα,
 εἶχεν μεγάλῃ παραχλῇ ἐκ τοῦ εἶθους ἡ ψυχὴ του.
 1835 Λέγω του· „Τί κλονίζεσαι; τί σὲ προσθέρει ὁ φόβος;
 τί σὲ κρατεῖ ὁ λογισμὸς ὁ τῆς ἀποτυχίας;
 τί σὲ ταραδύσει κινδυνὸς ὁ τῆς ἀνελπιστίας;

1804 sq. ὅτι γὰρ etc. l. ἔγωγε τῇ κόρῃ λάβῃ | καὶ ἐπῆρεν τῇ ὁ Α. etc. (suppr. ἤγουν). —
 1815. ἄγωμε l. ἔγωγε. — 1827: N. manque; cf. E. 2988; et P. 2057: καὶ πάλιν ἐπὶ μόρος
 μου εἶδα, συνέτρεχά τῃ — 1828: διῆθεν μετὰ φιλίας = P. 2058 (cf. E. 2989); N. 2670:
 τῇ γράϊᾳ μὲ καλοῦνται. — 1830. l. δόλος.

μὴ σοῦ τὸν ροῦν καὶ τὴν ψυχὴν θόρουβος ἐκταράτῃ·
 θάρρεψε κἄν εἰς τὸ ἄψευδον. Ἀβιστρε, τοῦ ἔρωτός σου,
 3000 ἔλπιζε εἰς τοὺς λόγους, Ἀβιστρε, τοὺς σὲ εἶπερ ὁ προογνώστης.
 εἰ δὲ ἄρ οὐκ ἴσαν ἀληθῆ τὰ σε εἶπερ ὁ προογνώστης ἐν ἑστέρον,
 ἄφης καὶ τὰ παρήμετροσθεν, πράγματα μηδὲν πιστερός·
 βλέπω τῇ τῇ καρδίᾳ σου φόβος τῇ περιτρέχει,
 καὶ τῆς θαλάσσης τὸ κακὸν ἀριστορεῖ ἢ ψυχῇ σου,
 3005 γίνομαι πρόβος ἐγὼ πρότος τοῦ γὰ περάσω,

τοὺς λόγους ἔμπα θαρρετῶς τοῦ γὰ περιπατήσης·
 καὶ εἰ μὲν κακόν, γὰ ποτιστῶ παρὰ τώρα δι' ἐσέναν,
 καὶ οὕτως τυχαίνει, φίλε μου, πληρογορέθισέ το,
 γὰ πάσχον διὰ τοὺς φίλους τουρ οἱ κατ' ἀλήθειαν φίλοι·
 3010 εἰ δὲ περάσω θάλασσαν καὶ εἰς τὴν ξηρὰν πατήσω
 καὶ εἰς τὴν στερέαν ἀκύντος γὰ ἰδῆς ὅτι περάσω,
 ἔμπα καὶ ἐσὺ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἔλα ὅπου μὲ βλέπεις,
 ἄφοβος, ἀεγροῖστος, δίχα τυὸς ἀνάγκης,
 καὶ ῥίξε, ῥίξε τὸ λοιπὸν ἀπὸ τὰ δὲ τὸν φόβον."

3015 Εὐθὺς ἐμεταπατήσαμεν εἰς τὰ ἄλογα τῆς γοαίας,
 τὴν στράταν ἐκρατήσαμεν τῆς παραθαλασσίας,
 ὀλίγον παρεξέβημαν τῆς γοαίας τὸ καλέβι,
 f.101 v. καὶ εἰς χεῖλος κατατήσαμεν | ἀπ' αὐτῆς τῆς θαλάσσης·
 στρέφομαι, λέγω· „Ἀβιστρε, τί στέκομεν ἀπάρη;
 3020 ἡῖραμεν ἐπιτήθειον τόπον εἰς τὸ περάσαι·
 εἴξον με καὶ καρτέρησον ὅταν ἐγὼ περάσω,

καὶ τότε καὶ ἐσὺ τὴν θάλασσαν ἄφοβος γὰ περάσης,
 καὶ γὰλθῃς ὅπου μὲ θεωρεῖς δίχα τυὸς ἀνάγκης."
 Καὶ τὰ μὲν πρῶτα ὁ Ἀβιστρος οὐκ ἤκουε γάπομείνῃ,
 3025 ἔλεγε· „Νὰ ἔλθω μετὰ σὲν καὶ τίς γὰ σὲ βιάσῃ ἐσέναν,
 ἄς εἶν' ἐτοῦτο καὶ εἰς ἐμέναν, μόνος ἐσὺ μὴ πάθῃς·
 πολλὰ ἴσαν τὰ ἐκακοπάθησες ἐσὺ, φίλε μου, ὡς διὰ ἐμέναν,
 πολλὰς ἀνάγκας ἔπαθες διὰ τὴν ἐμὴν φιλίαν,
 καὶ ἐγὼ ἔρχομαι μετὰ σέναν διὰ γὰ κακοπαθήσω."
 3030 Καὶ ὡς εἶδεν ἀμετάθετον τὴν γνώμην μου εἰς ἐτοῦτο,

3001. suppr. ὁ προγρ. — 3002. l. πρῶμα. — Après E. 3005, il faut ajouter un vers
 = S. 1846 (N. 2688, P. 2068). — 3006. l. ἔμπα. — περιπατήσω. — 3007. τώρα l. καιρόν.
 — 3015. l. (ἐ)μεταπατήσαμεν (cf. S. 1857 et N. 2695). — 3025. l. καὶ εἴτε σερμῆ εἰς ἰ. —
 3026. l. ἐμέν. — 3027. suppr. ἰδν. — 3029: N. 2706 καὶ ἀρχοῦν ἐκείνα, τὰ ἔπαθες, θείω
 καὶ ἐγὼ γὰ πάθω, P. 2091 καὶ ἀρχοῦν ἐκείνα, θείω καὶ ἐγὼ μετ' ἐσὲν γὰ ἀποθάνω.

- τί, τί σοῦ τοῦτ' καὶ τὴν ψυχὴν θόρυβος ἔχει μέγας;
 θάρρησε καὶ εἰς τὸ ἀφενθές, Αἰβίστρε, τοῦ ἔρωτός σου,
 1840 ἔλπιζε εἰς τοὺς λόγους του, Αἰβίστρε, τοὺς δὲ εἶπεν.
 ἂν γὰρ οὐκ ἴδαν ἀληθῆ τὰ εἶδες παροπίσω,
 ἄφες καὶ τὰ παρεμπροσθεν, προῦμαρ μηδὲν πιστεύῃς·
 εἰ δ' ἴδως τὴν καρδίαν σου γόβος τὴν ἐπιτρέχει
 καὶ τῆς θαλάσσης τὸ κακὸν ἀνιστορεῖ ἢ ψυχὴ σου.
 1845 γίνομαι πρόβοθος ἐδῶ, πρῶτον ἐγὼ περᾶσω,
 πρῶτον ἐγὼ τὴν θάλασσαν θαρρήσασα τῆς γραιάς
 τοὺς λόγους ἔμπω θαρρικά, ποδοπεριπατήσω·
 καὶ εἰ μὲν κακόν, παρὰ καιρὸν ἄς πορευθῶ δι' ἐσέαν,
 καὶ οὕτως ἐρησέει, γίλε μου, πληροφορήθῃς το.
 f. 104r. 1850 γὰ πάσχοντ' | διὰ τοὺς φίλους τους οἱ κατ' ἀλήθειαν·
 εἰ δὲ περᾶσω θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν πατήσω
 καὶ εἰς τὴν στερέαν ἀνθρώπου περιπατήσω ἰδῆς με,
 ἔμπα καὶ σὲ τὴν θάλασσαν, ἔρχον ὅπου μὲ βλέπεις,
 ἄφοβος, ἀνεργοίαντος, δίχα τινὸς ἀνάγκης,
 1855 καὶ ῥήψε, ῥήψε τὸ λοιπὸν ἀπὸ τοῦ τῶν γόβου·
 σέρε ἄς καβαλλικεύσωμεν, θάρρησε εἰς τὰ σὲ λέγω.”
 Παρέπεισα τὸν Αἰβίστρον, ἀπέρριψε τὸν γόβον,
 εὐθὺς μετεδελλίσσαμεν εἰς τὰ ἄλογα τῆς γραιάς,
 τὴν στροφήν ἐκρατήσαμεν τὴν παραθαλασσίαν,
 1860 ὀλίγον ἀπεξέβηκεν τῆς γραιάς τὸ καλέβρι,
 εἰς χεῖλος κατητήσαμεν οἱ δύο τῆς θαλάσσης·
 στρέφονται, λέγω· „Αἰβίστρε, τί στέχομεν ἀπάρτι;
 ἡῖραμεν ἐπιτήθειον τόπον εἰς τὸ περᾶσαι.”
 Καὶ λέγω πρὸς τὸν Αἰβίστρον· „Εὔξον με γὰ περᾶσω,
 1865 καὶ ὅταν μὲ ἴδῃς ἐπέρασά, στέχομαι τὴν στερέαν,
 τότε καὶ σὲ τὴν θάλασσαν ἄφοβα γὰ τὴν ἔμπτῃς,
 καὶ γὰ ἔλθῃς ὅπου μὲ θεωρεῖς δίχα τινὸς ἀνάγκης.”
 Καὶ τὰ μὲν πρῶτα ὁ Αἰβίστρος οὐκ ἤκουεν ἀπομειναι·
 „Ἄς ἔλθω,” ἔλεγεν, „μετὰ σὲ καὶ εἴτι συμβῇ εἰς ἐσέαν,
 1870 ἄς γένη τοῦτο καὶ εἰς ἐμέ, μόνον ἐδὲ μὴ πάθῃς·
 πολλὰ ἔτι τὰ ἐκακοπάθῃσες, ὁ φίλος μου, δι' ἐμένα.”

Καὶ ὥς εἶδεν ἀμετάθετον τὴν γνώμην μου εἰς τὸ προῦμα, |

1845. Dans le ms. P. les mots *πρόβοθος* ἐγὼ sont rayés, tandis qu'il est écrit en marge (en encre rouge): *προσδοκῶς* — ἐσὼ l. ἐγὼ. — ἐγὼ l. το γὰ. — 1846. l. *θαρήσας* εἰς τ. γφ. — 1850. l. οἱ κατ' ἀλ. φίλοι. — 1865. l. στ. εἰς τὴν στ. — 1871. l. ἔρ.

- κρατεῖ καὶ περιπλέκει με, μυριοκαταφιλεῖ με,
καὶ ἐγὼ ἀντιπεριπλέκω τοι, μυριοκαταφιλεῶ τοι·
συνεθροηροῦμεν ἄπειρα διὰ τὴν ἀποτυχίαν
καὶ τὴν φθορὰν τὴν μαγικὴν τοῦ χρόνου τοῦ ἁδουτάτου.
- 3035 Ὅμως ἀφ' οὗ ἐθροηγήσαμεν ἀποχαιρέτησά τοι,
ἐμπαίγω εἰς τὴν θάλασσαν, βιτρώγω τὸ ἄλογόν μου,
καὶ ὅσοι γὰ στροφῆς ὁφθαλμὸν ἐπέρασά τὸν ἄμιον
ἀντίπερα τοῦ καλυβίου τῆς κακομάχου γοαίας.
- f. 102r. 3040 Καὶ οὐκ ἔχω τί γὰρ σὲ εἰπῶ | διὰ τὸ ἄλογον ἐκείνον,
τὸ πῶς ἐπεριεπάτησα τὴν θάλασσαν τρομάσσω·
τοῦτο καὶ μόρον ἤξευρα, (μηθεὶς μὲ τὸ ἀπιστήσῃς),
γὰ κάθωμαι εἰς τὴν σέλλαν μου, γὰ πέτωμαι εἰς τὰ τέφρα·
ἐξέβηκα ἐκ τῆς θάλασσαν, ἐπάτησα τὴν ἄμιον,
ἀνέβην καὶ κατέβηκα γὰ ἰδῶ ἂν ἐκομπώθην,
3045 ἂν εἶναι ὅτι φαντάζομαι, καὶ ἂν ἀληθεύῃ ἡ γοαία,
καὶ ὡς εἶδα ὅτι τὴν θάλασσαν ἐπ' ἀληθείας ἐξέβην
καὶ τὴν στερεάν περιπατῶ, οὐκ ἔναι συντεχία,
ἔστρεψα καὶ τὸν λίβιστρον, ῥάλλθῃ καὶ γὰρ περὶ σῆλ.
Ἦλθεν, κοτὰ γὰρ σῶς εἰπῶ, καὶ ἐκείνος μετὰ μέγα,
3050 ἐξέβηκα τὴν θάλασσαν, ἤλθαμεν εἰς τὴν στερεάν,
στοῦται ἐπεριεπατούσαμεν ἡμέρας ἀκεραίας,
γὰ ἔχομεν συντεχία μας, λόγους, ἀμέρεμνά μας,
τῆς γοαίας τὸ καταβόθωμαν, τὴν μπόρον τῆς θαλάσσης
καὶ τίλογα τὰ ἐσκεύασεν ἡ μηχανὴ ἡ γοαία.
- 3055 συναπαρτοῦμεν ἄρθρωπον τὴν ὅλην τὴν ἡμέραν,
σιμώνομε εἰς τὸ πλάγιον τοῦ καὶ ἐνθὺς ἀναρωτά τοι
ἂν ἔναι ποτέπτες μοι γὰρ μείνωμεν οἱ ξένοι
ἐκείνος μᾶς ἐρημήγευσε εἰς τὸ ξεροδοχεῖον
τὸ ὁ Φερφερίγος ἔκτισε καὶ ἐκράτειεν ἡ Ῥοδάμη.
f. 102v. 3060 Ἀφίνομεν τὸν | ἄρθρωπον τὸν ἡῦραμεν ἐκείνον,
καὶ πάλιν ἐπιχερήσαμεν τὸν θρόνον γὰρ κρατοῦμεν,
τὸν θρόνον ὅποῦ πύγαιεν εἰς τὸ ξεροδοχεῖον·
καὶ λέγω τοι τὸν λίβιστρον· „Τί λέγεις ἀπὲ τῶρα;
ποῦ γὰρ ποιεῖς;” λέγω τοι, „ποῦ γὰρ μὲ καρτερέψῃς;”
3065 Ἦτορ ἀπὸ μακρόθες μας ποτάμι γὰρ ἔχῃ θέρσρα,
γὰ ἔχῃ λιβάδιον χλοερὸν καὶ μυροσφιδωμένον·
καὶ εἶπε με· „Βλέπεις ἐκεῖνα τὰ θειδρά καὶ ἐκείνον τὸ
ποτάμιν,
- ἐκείνον τὸ ἀγαλίσαντον τὸ εἶναι ἀντίκρυτά μας;

3037. l. ἐπάτησα (P. 2096: ἐπείρασά τὸ βάθος). — 3048. l. ἔστρεψα πρὸς τὸν Α. — 3052. l. λ. καὶ μέρεμνά(ν) μας (P. ms. 2102: καὶ μέρεμνά μας). — 3054. l. ἐκ μηχανῆς. — 3056. l. ἀνρωτώ. — 3066. l. μυροσφ. — 3067. l. καὶ εἶπα τοι. — *suppr.* ἐκεῖνα.

f.104v. κρατεῖ με. περιπλέκει με, μυριοκαταφιλεῖ με,
καὶ ἐγὼ ἀντιπεριπλέκομαι καὶ ἀντικαταφιλῶ τοι,
1875 συνεθροισάμεν ἄπειρα διὰ τὴν ἀποτυχίαν.

Ὅμως ἀφ' οὗ ἐθροισάμεν ἀπεχαιρέτησά τοι.
ἐμπαίνω τὴν τὴν θάλασσαν, βιτρώγω τὸ ἄλογόν μου.
καὶ ὥστε γὰ τρώγῃς ὁ θαλμὸν ἐπάτησα τὴν ἄμμου,
τὴν ἄμμου τὴν ἀντίπερον τοῦ καλεβίου τῆς γοαίας.
1880 Οὐκ ἔχω τί γὰ σᾶς εἰπὼ διὰ τὸ ἄλογον ἐκεῖνο.
τὸ πῶς ἐπεριεπάτησε τὴν θάλασσαν θανατῶσιν.
τοῦτο καὶ μόνον ἤξευρα, (μηδὲν μὲ τὸ ἀπιστῆτε),
γὰ κάθηναι εἰς τὴν σέλλα μου, γὰ πέτωμαι εἰς τὰ γέφυ·
ἐξέβηκα τὴν θάλασσαν, ἐπάτησα τὴν ἄμμου,
1885 ἀνέβην, ἐκατέβην, ἐτρόσεχα μὴ ἐγκοπώθην,
ἄν οὐ φαντάζομαι ἀκομῇ καὶ ἄν ἀληθεύῃ ἡ γοαία,
καὶ ὡς εἶδα ὅτι τὴν θάλασσαν ἐπ' ἀληθείας ἐξέβην
καὶ τὴν στερεάν περιπατῶ καὶ οὐκ ἔτι συνευχία,
ἴδ' οὕτως γένοιτο τὸν Ἀβιδιτρον γὰ ἔμην γὰ περάσῃ.
1890 Ἦλθεν, κοινὸ γὰ σᾶς εἰπὼ, καὶ ἐκεῖνος μετ' ἐμένα,
ἐξέβηκεν τὴν θάλασσαν, ἦλθεν εἰς τὴν στερεάν,
στράτα περιεπατήσαμεν ἡμέρας ἀκεραίαν,
γὰ ἔχομεν συνευχίας μας, λόγους μας, μέριμνās μας,
τῆς γοαίας τὸ κατενόημα, τὸν πόρον τῆς θαλάσσης
f.105r. 1895 καὶ ἄλογα τὰ ἐκατεσκεύασεν ἐκ μηχανῆς | ἡ γοαία.
Συναρταροῦμεν ἄνθρωπον τὴν ὅλην μας ἡμέραν,
ἦλθα σιμὰ τοι, βλέπω τοι, στέκομαι, ἐρωτῶ τοι
ἄν ἔναι ποτέποτε μοι γὰ μείνωμεν οἱ ξένοι·
ἐκεῖνος ἐρημνέει μας εἰς τὸ ξεροδοχεῖον
1900 τὸ Βερθεριχὸς ἔκτισεν καὶ ἐκράτει ἡ Ῥοδάμνη.
Ἀφῆκαμεν τὸν ἄνθρωπον τὸν εὔραμεν ἐκεῖνον,
ἀφῆκαμεν, μετάστειμεν, ἠρξάμεθα τὸν θρόνον,
τὸν θρόνον ὅπου ἀπήγαμεν εἰς τὸ ξεροδοχεῖον·
καὶ λέγω τοι τὸν Ἀβιδιτρον· „Τί λέγεις ἀπὸ τώρα;
1905 ποῦ γὰ ἀπομείνῃς;” λέγω τοι, „ποῦ γὰ μὲ καυτερήσῃς;”
Ἦτον ἀπο μακρόθεν μας ποτάμιν καὶ εἶχεν θένδρα,
γὰ ἔχῃ λιβάδιον θαλερόν, ποικιλοεξανθισμένον·
καὶ εἶπε με· „Εἰ βλέπεις τὰ θένδρα καὶ ἐκεῖνον τὸ ποτάμιν,
καὶ ἐκεῖνο τὸ ἀγαλίσθον τὸ ἔτι κατααρτικρὺς μας;

1874. l. ἀντιπεριπλέκω τοι. — 1885. l. ἐγκοπώθην. — 1889. ἴδ' οὕτως γένοιτο τὸν Α.; cf. E. 3048 (N. 2723: γέρον, θωρόν τὸν Α., ἐπέρασε καὶ ἐκεῖνος; P. manque). — 1895. l. καὶ τᾶλογα τὰ ἐσκεύασεν. — 1900. τὸ ὁ Β. — 1908. l. εἶπα τοι. — 1909. l. κατάρτικρῃ.

- ἐκεῖ πεξεύω, Κλιτιβό, καὶ ἐκεῖ σὲ ἀγαμέω.”
- 3070 Καὶ εἶπα· „Καλῶς, ὦ φίλε μου, τὸ παρηγόρημά μου,
ὁ κατ' ἀλήθειαν ἄνθρωπος, ὁ κατ' ἀλήθειαν φίλος,
ὁ ποῦ ἐγνώριζει γὰρ ποτὶ τοῦ φίλου του τοὺς πόρους·
καὶ διὰ γνῶριμον, φίλε, τὸ ἐδικόν μου,
γὰρ τὸ μαγνάθω ὁποῦ μὲ ἀπέταξεν ἡ κόρη ἀπὲ τὸ κάστρον.
- 3075 ὄντιαν ἐπολέμησα, φίλε, μὲ τὸν Βερθερίχον.”
Ἐπαίρω τὸ μαγνάθω του καὶ ἀποχαίρετίσά του,
ἐγὼ τὴν σιγάται ὥθενγα τὴν τοῦ ξεροδοχείου,
καὶ ἐκεῖνος πάλι τοῦ θερόου καὶ τοῦ ἀγαλιβαθίου.
καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ὅλης τῆς ἡμέρας
- 3080 πρῶτο σουχρίασμα ἡῖρα τὸ ξεροδοχεῖον,
ἐμπαίρω ἀπέσω θαρρετά· „Μὴ ξεροδόχος εἶμαι·
μὴ ξεροδόχος ἄνθρωπος καὶ ἔγω μοι γὰρ μεῖνω;” |
- f.103r. Ἀκούει το ἡ παρεξαιρέτος, ἐργαίνει, θεωρεῖ με·
„Πάλιν „ἡ ξεροδόχισσα”, μὴ, ξέρε, „ξεροδόχο”!”
- 3085 „Καὶ ἔχεις, ἡ ξεροδόχισσα, ποτέπτεες ροιζοκέρει;”
„Ξένη ἔγω ἡ ξεροδόχισσα, ξέρε μου, ἀπὲ τὸν τόπον,
ἀπὲ τὴν χώραν τὴν θεωρεῖς καὶ ἀπὲ τὸ ξεροδοχεῖον·
οὐκ ἔχει ἡ ξεροδόχισσα ποτέπτεες ροιζοκέρει,
οὐκ ἔχει ποτέπτε ἄνθρωπον διὰ παρηγόρημά μου,
- 3090 πολλὰ εἶναι ξένη ἀπεθῶ καὶ ἀπὲ τὴν χώραν ταύτην,
ἡ τύχη τῆς τὴν ἡμερῶν εἰς τὸ ξεροδοχεῖον·
χρόνος ὁ ξεροδόχος τῆς τώρα τὴν λείπει δύο,
κεκρὸς εἰς ἄλλον οὐρανόν, εἰς ἄλλην γῆν καὶ χώραν.”
„Λέγε με, ἡ ξεροδόχισσα, ἂν εἶναι μοι γὰρ μεῖνω;”
- 3095 „Ἐγὼ καὶ στάβλος καὶ μοι γὰρ, πέξενδε καὶ γὰρ μεῖνῃς,
ἔγω λουτρὸ καὶ γὰρ λουστῆς· πλὴν θέλω σὲ ἐρωτήσθαι
γὰρ κάτῃς γὰρ μὲ φηγῇθῃς καὶ γὰρ μὲ ἀραδιθάξῃς
τὰ ἔπαθες, τὰ εἶδες, τὰ ἤκουσες εἰς τὸν παρόντα κόσμον.”
Καὶ κατὰ λόγον ἔγω τῆς καὶ μία τῆς συντεχίας
- 3100 (μὲ μέγα ἀραστεραγμὸν ἔβγαυε γὰρ τὸν λόγον)
εἰς ἐκαστὸν ἐκόπτετο ὁ ροῦς τῆς καὶ ἡ ψυχὴ τῆς,
μὲ μέγα θοῆρον μοῦλεγε τοὺς λόγους τῆς ἐκεῖνος,
ἔκλαιγεν, ἐσφαζέτορε, ὑπομοιγῇ οὐκ εἶχεν,

3069. l. ἐ. πεξεύεις. A., x. ἐ. γὰρ μὲ ἀγαμέω. — 3070. l. εἶπε. — 3064—3070 = S. 1905—1911: cf. N. 2735—2740, P. 2111—2116. Dans le texte des quatre mss. tout est embrouillé; on ne peut distinguer si l'un ou l'autre des deux amis parle. — 3073. l. καὶ γὰρ, διὰ γνῶριμότητα, φ., τὴν ἐδικόν μου. — 3074. suppr. γὰρ τὸ. — 3075. l. ὁπόταν. — suppr. μὲ. — 3080. l. πρὸς τὸ σουχο. (voir l'introduction § 12, p. 27) ἡγορηκα καὶ τὸ ξ. — 3081. l. εἶναι; — 3084. πάλιν (= P. 2121) l. λέλει (= S. 1925; N. 2754: ἡλώνασε). — 3089. μου l. τῆς.

- 1910 ἐκεῖ πεζεύω, Κλιτοβόρ, καὶ ἐκεῖ γὰρ σὲ ἀνιμένω.”
 Καὶ εἶπα· „Καλῶς, ὁ φίλος μου, τὸ παρηγόρημά μου,
 ὁ κατὰ ἀλήθειαν ἄνθρωπος, ὁ κατὰ ἀλήθειαν φίλος,
 ὁ ποῦ γρωρίζει γὰρ πορῇ τοῦ φίλου του τοὺς πόρους·
 καὶ γὰρ, διὰ γρωριμότητα μᾶλλον τῇρ ἰδικήν μου,
 1915 μαγνάρει τὸ μὲ ἐπέτασεν ἡ κόρη ἀπὸ τὸ κάδισρον,
 ὁπόταν ἐπολέμησα, φίλε μου, τὸν Βερθερίχον.”
 Ἐπαίρω τὸ μαγνάρει τον καὶ ἀπεχαιρέτησά τον,
 ἐγὼ τῇρ στράτα γὰρ κρατῶ τῇρ τοῦ ξεροδοχείου
 f.105v. καὶ ἐκεῖνος | πάλιν τῶν θεορῶν καὶ τοῦ ἀναλιβαθίου·
 1920 καὶ μετὰ τῇρ συμπλήρωσιν τῆς ὅλης τῆς ἡμέρας,
 πρὸς τόσον χοῖσμον ἠΐρηκα καὶ τὸ ξεροδοχεῖον,
 ἐμπαίρω ἀπέσω θαυρικά· „Μὴ ξεροδόχος;” λέγω,
 „μὴ ξεροδόχος ἄνθρωπος, μὴ, μὴ μορὴ γὰρ μεῖνω;”
 Ἀκούει με ἡ παρὰξενος, ἐβγαίνει καὶ θεωρεῖ με·
 1925 „Ἰάλει τῇρ ξεροδόχισσα, μὴ, ξέρε, ξεροδόχος·
 οὐκ ἔρι ἡ ξεροδόχισσα ποῦποτε ξεροδόχον,
 ξέρι, ἔρι καὶ ἡ ξεροδόχισσα, ξέρε μου, ἀπὸ τὸν τόπον
 καὶ ἀπὸ τῇρ χώραν τῇρ θεωρεῖς καὶ ἐκ τοῦ ξεροδοχείου·
 χοῖσμον ὁ ξεροδόχος τῆς τώρα τῇρ λείπει δύο,
 1930 γεκὸς εἰς ἄλλον οὐρανὸν καὶ εἰς ἄλλην γῆν καὶ χώραν,
 καὶ λάλει ξεροδόχισσα, τι μὴ τὸν ξεροδόχον.
 ἔρι, ξέρε μου, σπάβλος καὶ μορὴ καὶ πέξιμα γὰρ μεῖνῃς,
 ἔρι λοντιρὸν καὶ γὰρ λονσθῆς, πλὴν θέλω σὲ ἀπαιτήσῃ
 γὰρ κίτσης γὰρ μὲ ἀφηγηθῆς καὶ γὰρ μὲ ἀναδιδάξῃς
 1935 τὰ ἔπαυδες, τὰδες, τὰχονδες εἰς τὸν παρόντα κόσμον.”
 Καὶ κατὰ λόγον ἔσαν τῆς καὶ μίαν τῆς σεντεχίαν
 ἐστέναξεν, ἐκόπτετον ὁ γοῦς τῆς ἐκ τοῦς πόρους.

1910. l. i. πεζεύω, ἀβσώτρε, κ. i. γὰρ μὲ ἀνιμένω. — 1911. l. εἶπα. — 1905—1911: voir E. 3064—3071. — 1914. suppr. μου. — 1921. l. πρὸς τὸ συγχρίσμον: voir l'introduction § 12 (p. 27). — 1925. l. ξεροδόχον. — 1926. ἔρι l. ἔχει. — 1931. τι l. καὶ. — 1932. l. ἔρι καὶ στ. (suppr. ξ. μου) — l. πέξιμα?

- f.103v. 3105 ἐτρέχασιν τὰ μάτια της ὡς τρέχει τὸ ποτάμι,
 ἐλιγοθύμα, ἔ | περτε εἰς γῆρ ἀποθαμέρη.
 „Πέζεψε, ξέρε,” λέγει με, „μονὴ ἔται καὶ τὰ μεύης,
 μονὴ ἔται καὶ τὰ ἀραπαρθῆς καὶ πέζεψε τὰ μεύης.”
 Εἶδα τῆρ πῶς ἀραστέραζε καὶ σνρεπότενά τῆρ,
 τὸ πῶς ἐπόνιρεν εἶδα τῆρ καὶ σνρεπότενάξά τῆρ,
 3110 εἶδα τῆρ πῶς ἐθλίβετορ καὶ σνρεπότενάξά τῆρ.
 ἀφῆκε τὸ τὰ σνρεπότεν γιλέροτος καρδιά
 τοὺς ἐξαφότεους πάσχοτας καὶ τοὺς ποδοθαμένους.
 Καὶ λέγω, „Ξεροδόχισσα, καλῶς σὲ ἤρα τὰ μεύω,
 καὶ τὰ εἶδα καὶ τὰ ἐπάσχισα καὶ τὰ ἔπαθα εἰς τὸν κόσμον
 3115 ὅλα γὰρ τὰ σὲ τὰ εἶπῶ, προῖμα τὰ μὴ σὲ χοῦψω.”
 Πεζέγω ἀπὲ τῆρ σέλλα μου καὶ δέω τὸ ἄλογόν μου.
 ἔλυνε καὶ τὰ ἄρματα τὰ ἐφόροντα ζωσμέρος.
 λέγει με ἡ ξεροδόχισσα, „Προῖμα μηδὲν φοβᾶσαι.
 ἔται εἰς τὸ ἱπτάρι σου ταγῆ καὶ διὰ λόγον σου εἴτι θέλεις.”
 3120 Ἀκούω τῆρ ξεροδόχισσα, κάθομαι σίγερός μου,
 ἀπεσπρόνονοι τὸ ἱπτάρι μου, κρεμοῦσι τᾶρματά μου.
 λέγει με ἡ ξεροδόχισσα, „Κάθισε τὰ δειπνήσῃς.”
 Ἐκάθισα καὶ ἐδείπνησα, καὶ λέγει με ἀπὲ τότε.
 „Τὰ ἤκουσες, τὰ εἶδες, ἄρθρωπε, εἰπέ, ἀφῆγῆσον με τα.”
 3125 Ὡς ἤκουσα τῆρ ξεροδόχισσα πάλιν ἀπεκρίνομαί τῆρ. |
 f.104r. „Τῆρ κάκωσίρ μου θέξομαι, θέλεις τοὺς πικρασμοὺς μου,
 θέλεις καὶ ἐσὺ τῆρ πλῆξιρ μου τὰ τῆρ ἀνξήσῃς πλέο.
 ἂ μάθῃς τὰς κακώσεις μου τὰς ἔπαθα εἰς τὸν κόσμον,
 διότι καὶ πέτρα, ἐγνώριζε, μὲ τὸν μποροζαμρόν μου,
 3130 μὲ τῆς ψυχῆς μου τὸν καμρόν, ἂ φθάσῃς τὰ τὸ μάθῃς,
 εἰς ἑκατόν γὰρ τὰ ῥαγῆς καὶ τὰ γεγῆς ὡς χοῦμα.
 λοιπόν, ἡ ξεροδόχισσα, ἂ θέλῃς τὰ τὸ μάθῃς,
 τοὺς ἐδικούς μου πικρασμοὺς τοὺς ἔπαθα εἰς τὸν κόσμον,
 τὰς ἔπαθα, τὰς ἤκουσα, τὰς εἶδα, τὰς ἐστιάθῃς,
 3135 προῖτον ἐσὺ ἀφῆγῆσον με πόθεν εὐρέθῃς ὧδε,
 γέρον σου γέρονς ποταποῦ καὶ χώρας ἀπὲ ποίας.
 διότι, ἡ ξεροδόχισσα, τὸ σχῆμα σου, ὡς τὸ βλέπω,
 πολλὰ εἶναι ξεροχάραγον ἀπὲ τοὺς Αἰγυπτίους.
 καὶ εἰπέ με, ἀφῆγῆσον με ἀπὲ ποῖον τόπον εἶδαι,

3108. l. ἐστέραζε (P. 2136: ἀρεστέραζε). — 3109. l. ἐπόνιρ. — σνρεπότενά. — 3111.
 ἀφῆκε l. πέφκει. — l. γιλέροτος. — 3112. l. τ. ἐξ ἔρωτος πάσχ. — 3126. σέχ. l. ὁμέγισσαι
 (= S. 1956, P. 2148). — 3129. διότι καὶ π. l. ἐρ εἶσαι πέτρα (cf. E. 41 sq.). — 3133. l. τὰς
 ἐδικὰς μου σνρεμφοὺς τὰς etc.: voir E. 3134 (cf. S. 1963, N. 2786, P. 2152). — 3136. l.
 γέρονς ἐγέρον π. (S. 1966).

- Εἶδα τῆρ πῶς ἐστέραζεν καὶ σνρεστέραζά τῆρ,
 τὸ πῶς ἐπόμεν εἶδα τῆρ καὶ σνρεπόμενά τῆρ,
 1940 εἶδα τῆρ πῶς ἐθλίβετον καὶ σνρεθλίβηκά τῆρ·
 πέφνκεν ἵνα σνρμπορῇ γιλέρωτος καρδιά
 τοὺς ἐξ ἐρώτων πάσχοντας καὶ τοὺς ποθοτρωμένους.
 f.106r. Καὶ λέγω· | „Ξεροδόχισσα, καλῶς σ' εἶρα γὰ μείνω,
 τὰ εἶδα, τὰ ἐπάσχωα, τὰ ἔπαθα εἰς τὸν κόσμον
 1945 ἄλλα γὰ σὲ ἀφηγήσονται, προῖγμαι οὐ μὴ σὲ χορεύω.”
 [H]εξεῖω ἀπὸ τῆρ σέλλαρ μου καὶ δίδω τὸ ἄλογόν μου,
 ἔλυσα ἀπὸ τὰ μέσα μου ταῦτα καὶ τᾶσματά μου·
 λέγει με ξεροδόχισσα· „Μηδὲρ φροσιῶς προῖγμαι·
 εἴη εἰς τὸ ἱπτάρι σον ταγῆ καὶ λόγον σον εἴη χορήσεις.”
 1950 Ἀκούω τῆρ ξεροδόχισσας καὶ κάθιμαι σιγερός μου,
 ἰστέροσιν τὸ ἱπτάρι μου, κρεμοῦσιν τὰ ἄσματά μου,
 λέγει με ἡ ξεροδόχισσα· „Κάθισε γὰ θειπνήσῃς.”
 Ἐκάθισα καὶ ἐθειπνήσα καὶ λέγει με ἀπὸ τότε,
 λέγει με· „Ξερε, ἀποῦ τοῦ γῆρ τὰ ἔπαθες εἰς τὸν κόσμον,
 1955 τὰ ἤκουσες, τὰ εἶδες, ἄρθρωπε, εἰπέ, ἀφηγήσον με τα.”
 Ὡς ἔοικεν ξεροδόχισσα, πάλιν ἀποκρίνομαι τῆρ·
 „Τῆρ κάκωσίν μου ὀρέγεσαι, θέλεις τὸν πικρασμόν μου,
 θέλεις καὶ σὲ τῆρ θλίψιν μου γὰ τῆρ ἀξήγητς πλέον;
 ἄρ μάθῃς μοῦ τὰς σνρμφορὰς τὰς ἔπαθα εἰς τὸν κόσμον,
 1960 μὴ τῆς φυχῆς μου τὸν βρασμόν, ἄρ φθάσῃς γὰ τὰ μάθῃς,
 ἐκ τὰς μερσοκακώσεις μου γὰ γίνεσαι ὡς τὸ χῶμα,
 λοιπόν, ἡ ξεροδόχισσα, ἄρ θέλῃς γὰ τὰ μάθῃς,
 τὰς ἰδικὰς μου σνρμφορὰς τὰς ἀνρπομορήτους,
 τὰς ἔπαθα, τὰς ἤκουσα, τὰς εἶδα, τὰς ἐστιάθῃρ,
 1965 προῦτον ἐσὺ ἀφηγήσον με τὸ πῶς ἐνρέθῃς ὧδε,
 γέρονς | ἐγέρον ποταποῦ καὶ χώρας ἀπὸ ποίας·
 f.106v. διότι, ξεροδόχισσα, σὺν σχήμα, ὡς τὸ βλέπω,
 πολλὰ εἴη ξεροχάραγον ὡς πρὸς τοὺς Αἰγυπτίους.
 εἰπέ με σὺ, ἀφηγήσον με προῦτον τὸ πόθεν εἶσαι,

1945. ἄλλα l. ὅλα — 1948. l. ἡ ξερ. — 1950. suppr. κα. — 1956. l. ὡς εἰπέ ἡ ξ. ? —
 1958. l. ἀξήγητς. — 1967. l. σ., ἡ ξεροδόχισσα, τὸ σχ. σον ὡς τὸ βλ.

- 3140 καὶ τότε γὰρ σ' ἐξηγηθῶ καὶ ἐγὼ τὰ ἐδικά μου."
 f.104 v Πά | λιν ἡ ξεροδόχισσα τέτοια γὰρ μοῦ λέγει·
 „Γίνωσκε, ξέρε, ἀπὲ τοῦ γὰρ γὰρ ἔχω χρόνους δύο,
 τὸ πόσους οὐκ ἠξέερω,
 καὶ οὐκ εἶπαν τὸ πόθεν, ἄρθρωπε, ὑπάγεις.
 3145 ἐδὲ ἀφ' οὗτον μὲ ὁμοῦ καὶ θέλεις γὰρ τὸ μάθης,
 κάθισε, ξέρε, ἀπὲ τοῦ γὰρ καὶ ἄκουσε πόθεν εἶμαι
 καὶ χρόνος ποῦ ποταπῆς καὶ πῶς ἐρέθης ὅδε·
 ἄκουσε, ξέρε, τίς εἶμαι καὶ πόθεν ἐγενόμην.
 Ξέρε, Χρυσὸς ὁ βασιλεὺς ἐγγεστορ πατήρ μου,
 3150 μητέρα εἶχα εὐγενεζὴν ὀνόματι Ἐμροστία·
 μόνη ἐμὲν τοῦ στέμματος εἶχεσιν κληρονόμοι,
 τοῦ στέμματος, τῆς δόξης του, καὶ τῆς λαμπρότητός του."
 „Λέγε με, ξεροδόχισσα, λέγε με γὰρ σὲ λέγω."
 „Ἄκουσε, ξέρε, τὰ ἔπαθα, καὶ σφραγίσσε με.
 3155 Ἀραθρογόμην εἰς χάραν, ἔξουρ εἰς ἀθλιότητα,
 εἴτι καλὸν καὶ ἐρήθορον ποτὲ γὰρ μὴ μὲ λείψῃ·
 ἐρωπικὴν ἐρθέμην ποτὲ οὐκ ἀρεθρήθη,
 πόθεν φροτὶδα τῇ ἐμῇ οὐκ ἔθληφεν καρδίαν,
 ἀγάπῃ οὐκ ἐσέβηκεν ποτὲ εἰς τὴν ψυχὴν μου,
 3160 τῆς ἀσχολίσσεως χρημασμοῦ οὐκ ἔδειξε τὸν γὰρ μου,
 καὶ ὀκείτοις ἄλλος εὐγενὴς ἄρθρωπος ἀπὲ χρόνος,
 f.105 r τοπαρχὴς πλούσιος, εὐγενής, ὥλγας | τῆς γῆς Αἰβάτρου,
 ὀνόμαζεγεν Αἰβιστρος, παρὰξενος τῆς πλάσης,
 γένος πολλὰ παρὰξενος, μέγας εἰς τὴν ἀντοσίαν,
 3165 διὰ πόθεν τὸν ἐγάρταξεν ἐμὸν ὁ Ἐρωτοκράτορ,
 διὰ τὴν ἀγάπην μου τὸν ἔγλεξεν ἡ γλῶσσα τῆς καμίνου,
 διὰ τὴν ἐμὴν ἀσχολήσιν ἔπαθεν ἡ ψυχὴ του·
 ὁ γὰρ μου διὰ τὸν ἔρωτα τὸν ἐδικόν του ἐθλίβη."
 „Λέγε με, ξεροδόχισσα, λέγε με γὰρ σὲ λέγω."
 3170 „Ἄκουσε, ξέρε, τὰ ἔπαθα, καὶ σφραγίσσε με,
 Ἄγῃκεν στέμμα καὶ ἐδικά, χρόνος καὶ σφραγὶς του,
 πλοῦτος καὶ περιγαρείας του, δόξας, λαμπρότητά του,
 γορεῖς του ἐπαρνήθηκεν διὰ τὴν ἐμὴν ἀγάπην·
 ἐξέβηκεν ἐκ τῆς χάρας του καὶ ἀπὲ τὰ γοριζά του,
 3175 ἐξέβηκεν ἐκ τῆς χάρας του καὶ νόσμον ἐπεριεπάτει,

3141. l. τὰ τέτοια. — 3143. l. καὶ ἐρθέτορος ξεροδόχισσα, το γ. οὐκ ἔξ. — 3144. l. καὶ οὐκ εἶπα ποτὲ ἄρθρωπος τὸ πόθεν ἐγενόμην. — 3147. l. ἐρέθην. — 3152. τορ l. τορς. — 3163. l. ὀνομα, ξέρε, α. — 3166. suppr. τῇ. — 3171. l. σφραγίσσε.

- 1970 καὶ οὕτως γὰρ σὲ ἀφηγῆσθαι καὶ ἐγὼ τὰς συνφορὰς μου.”
Καὶ πάλιν ἡ ξεροδόχισσα τοιοῦτα μὲ ἀπεκρίθη·
„Γνώριξε, ἀπὸ τοῦ τοῦ γῆρ ἔχω καὶ χρόνους δύο,
ἀνθρώπους ξεροδόχησα τὸ πόσους οὐκ ἔξερω
καὶ οὐκ εἶπα ποτέποτε ἀνθρώπων τὸ πόθεν ἐγενόμην.
- 1975 ἐδέρε ἐπεὶ μὲ τὸ ἐρωτᾷς καὶ θέλεις γὰρ τὸ μάθης,
κάθισε, ξέρε, ἀπὸ τοῦ γῆρ καὶ ἄκουσε πόθεν εἶμαι
καὶ χώρας ποίας καὶ ποταπῆς καὶ χώρας ἀπὸ ποίας
καὶ πῶς ἐγένεθην ὅδε·
ἄκουσε, ξέρε, τίς εἶμαι καὶ πόθεν ἐγενόμην.
Πατρίς μου τὸ Ἀργυροβάστρον ἐγένετο ἐξαίρετος,
- 1980 πατήρ μου πάλιν ὁ Χρυσὸς ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας,
μητέρα εἶχον ἐγγεῖρ ὄνομα ἱμοσύνη·
μόνην ἐμὲ τοῦ στέμματος εἶχον κληρονόμον,
τοῦ στέμματος, τῆς δόξης τῶν καὶ τῆς λαμπρότητός τῶν.”
„Λέγε με, ξεροδόχισσα, λέγε με γὰρ σὲ λέγω.”
- 1985 „Ἐγὼ ἀνερτάμην εἰς χαρὰν καὶ ἔξον εἰς ἀθλησίαν,
εἶτι καλὸν καὶ ἐνέηκον ποτὲ γὰρ μὴ μὲ λείπῃ·
ἐρωτικῇ ἐνθέρμῳ ποτὲ οὐκ ἐνθέρμην,
πόθεν φροτίδα τῇ ἐμῇ οὐκ ἔβλαψεν καρδίαν,
ἀνήμεσις οὐκ ἔβλαψεν ἀγάπης τῇ ψυχῇ μου,
- 1990 τῆς ἀσχολήσεως πικρασμὸς οὐκ ἔδειξε τὸν γῆρ μου,
 f. 107 r. καὶ ὁκάποιος ἄλλος ἐγγεῖς ἀνθρώπος | ἀπὸ χώρας,
τοπάρχης πλούσιος, φοβερός, ὀνῆρας τῆς γῆς Αἰβάρθρον,
[ὄ]νομα, ξέρε, Αἰβιστρος, παρὰξενος εἰς πλάσιν,
γέος πολλὰ καλόκοπος, μέγας εἰς τῇ ἀνθρώπῳ,
- 1995 διὰ πόθεν τὸν ἐφάντασεν ἐμὸν Ἐρωτοκράτωρ,
δι’ ἀγάπην μου τὸν ἔγλεξεν ἡ γλῶσσα τῆς ἀγάπης,
διὰ τῇ ἐμῇ ἀσχολήσιν ἔπαθεν ἡ ψυχὴ του·
[ὁ] γῆρ μου διὰ τὸν ἔρωτα τὸν ἰδικόν του ἐθλίβην.”
„Λέγε με, ξεροδόχισσα, λέγε με γὰρ σὲ λέγω.”
- 2000 „Ἄκουσε, ξέρε, τὰ ἔπαθα γὰρ μὲ τὰ συμφορέσθης.
Ἀφῆκεν χώραν καὶ γοεῖς, στέμματα του, σπγγερεῖς του,
πλοῦτον του, περιφάνειαν, δόξαν, λαμπρότητά του,
γοεῖς του ἐπαρητήσατο διὰ τῇ ἐμῇ ἀγάπῃ·
[ἐ]ξέβην ἀπὸ τῇ χώραν του καὶ ἀπὸ τὰ γοιζά του,
- 2005 ἐξέβην ἀπὸ τῇ χώραν του καὶ κοῦμοεπεριεπάτει,

1972. l. γῆρ, ξέρε, ὁ. — 1975. l. ἐδέρε. — 1977. suppr. καὶ χώρας ἀπὸ ποίας — 1979. ἐξαίρετος, l. ἔξερε το — 1981. l. Ἐννοσύνη? — 1995. l. ὁ Ἐρωτοκρ.

καὶ ἀνεξήτησε τὴν χώραν μου, ξέρε μου, γὰρ τὴν εἴδω.
 δόξορον ἐπερπατήσας, πολλὰς πικρίας ἐπέστικεν,
 καὶ ἀνάγκας εἶδεν περιωσσοὺς καὶ φόβους ἐπεστιάθην,
 καὶ ὁκάποτε ἤδρεν τὸ ἡθελον μετὰ πολλῆς ἀνάγκης·

- 3180 χρόνον προεκαρτέρειν πάλιν εἰς ἔρωτάν μου,
 εἰς ὅπου γὰρ ἔλθω τὸν ἔρωτα καὶ ἐγὼ τὸν ἐδικόν του. |
 f.105v. τὸ τί λοιπὸν ἐγίνετο, ἄκουσε γὰρ τὸ μάθης.
 Ἐμὲν πατήρ ὁ βασιλεὺς τῆς γῆς Ἀργυροκάστρον
 ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεὺς ἐμήνυνε, ξέρε μου, τὸν Φερδεσίγον,
 3185 γὰρ ἔλθω εἰς τὴν χώραν τὴν ἐμὴν ἄνθρα γὰρ μὲ τὸν θώδω,
 μετὰ καιροῦ παρὰφορμὴν ἤλθεν ὁ Φερδεσίγος,

- ἔπεσεν, ἐκατοῦρενδεσ ἔξω τοῦ Ἀργυροῦ τοῦ Κάστρου·
 εἶδον δίδου παρὲνθὺς πρὸς τὸν ἐμὸν πατέρα,
 ἐκεῖνος ἀντεμήνυνε πάλιν τὸν Φερδεσίγον,
 3190 κορτὸν ἐδρυβιβάστησεν εἰς τὴν δρυμπεθερίαν.
 ἐγὼ δὲ πάλιν τὴν βονλὴν ἔμαθα τοῦ πατρὸς μου,

- ἤκουσα τὰ γεγόμενα, μάχομαι τὸν πατέρα·
 ἔμαθον τὸ ἀμέτρητον τῆς γλώσσης μου ὁ πατήρ μου
 καὶ μετὰ πόθου λέγει μου· „Τί θέλεις, ἢ Ῥοδάμη;
 3195 τί θέλεις, ἢ καρδία μου, τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου;”
 (ἄκουσε πάλιν χάριτας τὰς εἶχεν ἢ καρδία μου).
 Ἐγὼ δὲ πάλιν δουλικῶς ἀπέκρισιν τοῦ δίδω·

(Ὅμοιοι θλαμμένοι κατὰ τοῦτ' τῆς γλώσσης τῆς Ῥοδάμης,

ὅταν ἐδυνεχνε ἐντάμα με τὸν Κλισσον εἰς τὸ ξενοδοχεῖον)

- 3200 „Πατήρ μου, μέγα βασιλεὺς τῆς γῆς Ἀργυροκάστρον, |
 f.106r. πόθος ἐκατεκράτησεν ἀγούρου τὴν ψυχὴν μου,
 ἔρως μὲ ἐπέβηκεν ἀγάπῃ καὶ κρατεῖ με,
 ἄνθρωπος ἐκ τῆς χώρας του καὶ ἀπὸ τὰ γονικά του,
 ἄνθρωπος μέγας, εὐγενής, ὀήγας τῆς γῆς Αἰβάρτου.
 3205 δόξορον ἐπερπατήσας διὰ τὴν ἐμὴν ἀγάπην·
 ἤλθεν εἰς ἀναξήτησιν μόρον τὴν ἐδικήν μου,
 χρόνον ἐπροκαρτέρειν πάλιν εἰς ἔρωτάν μου·
 ἔπαθεν πόρους φοβεροὺς καὶ ἀνάγκας ἐπεστιάθην.
 εἶδα τὴν κακοπάθειαν του καὶ στυγερόντά του,

3176. l. γὰρ ἀναξήτ. — 3181. τὸν ἔρ. l. εἰς ἔρ. — 3183. l. ὁ ἐμὸς, π. ὁ βασιλεὺς. —
 3184. l. τὸν τ. Α. ἐμὴν. ζ., τὸν βασιλέα. — 3187. l. τοῦ Ἀργυροκάστρου. — 3193. l. το
 ἀμετάθικτον. — 3196: l. = S. 2028, P. 2196. — 3200. l. βασιλεὺς. — 3202 l. ἔρωτος με
 ἐπεστιάθην. — 3208: il faut supprimer ce vers.

- τὰ ἀναζητῇ τῇρ χώρῃ μου, ξέρε μου, τὰ τῇρ εὐρίῃ.
 δίχρονον ἐπεριεπείτησεν, πολλὰς πιζρίας ἐπέστειν,
 [ἀ]γάγκας εἶδεν, συμφορὰς καὶ πόνον ἐπεστιάθη,
 καὶ ὀκιάποτε ἠῖσεν τὸ ἥθελεν μετὰ πολλὰς πιζρίας.”
- 2010 „Λέγε με, ξεροδόχισσα, λέγε με τὰ σὲ λέγω.”
 „[Ἄ]κουσε, ξέρε, τὰ ἔπαθα τὰ μὲ τὰ συμπορέσῃς.
 Χρόνον προσεκαρτέρησεν πάλιν εἰς ἔρωτάρ μου
 ὥς οἷ τὰ ἔλθω εἰς ἔρωτα καὶ ἐγὼ τὸν ἰδικόν του.
 τὸ τί λοιπὸν ἐγένετο ἄκουσε τὰ τὸ μάθῃς.
- 2015 [Ἵ] ἐμὸς πατήρ ὁ βασιλεὺς γῆς Ἀργυροῦ τοῦ Κάστρον
 f.107 v. τὸν τῆς Αἰγύπτου ἐμήρυσεν, ξέρε, | τὸν βασιλέα
 τὰ ἔλθῃ εἰς χώρῃ τῇρ ἐμῇ, ἄρθρα τὰ μὲ τὸν δόσῃ.
 μετὰ καιροῦ παραφορμῇ ἤλθεν ὁ Βερθερίχος,
 ἤλθεν εἰς τῇρ πατρίδα καὶ εἰς τῇρ ἐμῇ τῇρ χώρῃ,
 2020 ἔπεσεν, ἐκατοῦρευσεν ἔξω τοῦ Ἀργυροκάστρον·
 εἶδον διδοῦν τὸν ἐμόν, ξέρε μου, τὸν πατέρα,
 ἐκεῖνος ἀντεμήρυσεν πάλιν τὸν Βερθερίχον,
 καὶ τὸν ἐσπριβιάσθησεν εἰς τῇρ συμπεθερίαν.
 ἐγὼ δὲ πάλιν τῇρ βουλίῃ ἔμαθον τοῦ πατρός μου,
 2025 καὶ πρὸς τὰς συμβιβάσεις τωρ ποσὼς οὐ κατατέω·
- ἔμαθεν τὸ ἀμετάθετον τῆς γρόμης ὁ πατήρ μου
 καὶ μετὰ πόθον λέγει με· „Τί θέλεις, ἢ Ῥοδάμη;”
- (ἄκουσε, ξέρε, τὰ χαρῆς τοὺς πόρους τῆς ψυχῆς μου).
 Ἐγὼ δὲ πάλιν δουλικῶς ἀνταποκρίνομαι του·
- 2030 „Πατήρ, μέγα βασιλεὺς γῆς Ἀργυροῦ τοῦ Κάστρον,
 πόθος ἐκατεκράτησεν ἀγῶνον τῇρ ψυχῇ μου,
 ἔρωτος μὲ ἐπεσέβηκεν ἀγάπη καὶ κρατεῖ με.
 ἄρθρωπος μέγας, εὐγενής, ῥήγας τῆς γῆς Ἀβάνθρον,
 ἐξέβηρ ἐκ τῇρ χώρῃ του καὶ ἀπὸ τὰ γοιτὰ του
 2035 διὰ πόθον μου, ξέρε, ἰδικὸν καὶ τῇρ ἀσχόλῳ μου·
 ἤλθεν εἰς ἀναζητήσιν μόνον τῇρ ἰδικῇ μου,
 χρόνον προσεκαρτέρησα πάλιν εἰς ἔρωτάρ μου,
 ἐπεδουλώθῃ εἰς αὐτὸν καὶ συνεπτόρεδά του,

2008. l πόρους — 2019. l. πατρίδα μου — 2023. καὶ τ. l. ζῶντων. — 2030. l. „Πατήρ μου. — 2035. l. διὰ π. μου του ἰδικόν.

- 3210 καὶ τὸ ἀκλιτὸν τῆς γλώμης μου δι' αὐτὸν ἐδύγκλισέ το.
καὶ εἰς πόθον του ἐσέβηκα καὶ εἰς ἀσκόλισίν του,
καὶ εἰς ἔρωτα καὶ εἰς θέλημα κατήντησα ἐδικόν του.
ἐθάρτε διὰ τὸ θέλημα, πατήρ μου, τὸ ἐδικόν σου
πρῶγμα σὲ θέλω γὰ εἰπὼ καὶ ἐστὶ γὰ τὸ θελήσῃς·
- 3215 (ὅταν ἰσχυρίζωντο τὸν Κλαύδον ἢ κόρη εἰς τὸ ξενοδοχεῖον)
τείπῳ σὰς πράξεις σήμερον τὸν γοῦρ σου τὸν δικαίον,
καὶ τὰ ὅλα σου λατινικὰ ὅλα ἀπεδύναξέ τα,
ὡς γένη ἥεντα τῶν πεζῶν καὶ τῶν καρβαλλαρίων,
οἱ συγγενεῖς σου μετὰ σοῦ ὅλοι ὡς καρβαλλικέσσον
- 3220 καὶ δῆθεν παραδιαβασμοῦ, πατήρ μου, τὸ ἐδικόν σου. |
- f.106 v. ἔταρ πρὸς ἔταρ ὅρισε καὶ ὡς δώσουρ κορταρέας,
καὶ οἶος νικῆσῃ τῶματα γὰ τὸν ἐπάρω ἐκεῖνον."
„Ἰέγε με, ξενοδόχισσα, λέγε με γὰ σὲ λέγω."
„Ἄκουσε, ξέρε, τὰ ἔπαθα, καὶ στυγερότερό με.
- 3225 Εἶπα το τὸν πατέρα μου καὶ στυγερατεντίθῃ
καὶ μηρυτὴν ἀπέστειλε γοργὸν εἰς τὸν Φερθεοῦχον·
ἵκονοεν, ἐκατεδέχθῃ το, καὶ ἐπροδύμησέ το,
καὶ τοῦ καρβαλλικέματος ἀγίρωσαν τὴν ὥραν.
καὶ τί γὰ σὲ εἰπῶ, ξέρε μου; νικᾷται ὁ Φερθεοῦχος,
- 3230 νικᾷται νίκην φοβεράν, ἀλλὰ ἀνδρειωμένῃν νίκῃ,
ἐξέβην ὁ κατὰλογος, ἡ γύμνῃ τοῦ Ἀβίστρον,

ἀνεφανίστην βασιλεὺς εἰς τὴν ἐμὴν τὴν χώραν,
ἀνδρας ἐμοῦ κηρύττεται μετὰ μεγάλης γύμνης,
γαμπρὸς ἀγαγορεύεται Χρυσοῦ τοῦ βασιλέως,
- 3235 στέκεται καὶ δοξάζεται, τιμᾷται παρὰ πάντων,
καὶ βασιλεῦ κηρύττεται τῆς γῆς Ἀργυροκάστρου."
„[1]Ἰέγε με, ξενοδόχισσα, λέγε με γὰ σὲ λέγω."
„Ἄκουσε, ξέρε, τὰ ἔπαθα, καὶ στυγερότερό με.
ἵκρονον ἐπληρώσαμεν μετὰ χαρῆς οἱ δύο,
- 3240 γὰ σοῦμεν εἰς τὰς χάριτας τοῦ παραξέρον κάστρου
f.107 r. καὶ γὰ εἰποῦμεν τὰ καλὰ καὶ τὰς γλυκύτητάς | του.
τί τὸ λοιπὸν ἐγίγεται ἄκουσε γὰ τὸ μάθῃς,
Ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεὺς, ὁ μέγας Φερθεοῦχος,
ἀφ' ὅτου γὰρ τὸν ἔδειρεν καὶ ἐντράτῃν καὶ ἐνικλήθῃν,

3216. l. γοῦρον ἄ: πράξις σήμερον τοῦ γέροντος τοῦ ἰδοκοῦ μας: cf. S. 2043. — 3217. τὰ ὅλα l. τὰ γένη (= S. 2044). — 3220. l. τοῦ ἰδοκοῦ σου — 3221 sq: voir N. 2863—2867 (cf. S. 2048—2051, P. 2210—2213). — 3232. l. ἀνεφανίστην — 3236. l. βασιλεὺς. — 3241. εἰπ. l. τρυφεροῦμεν. — 3244. ἔδειρεν?

καὶ τὸ ἄκλιτον τῆς γλώσσης μου εἰς αὐτοῦ ἔκλινά το,

2040 καὶ εἰς τὸ ἐρωτικοθέλημα ἦλθα τὸ ἰδιόκρ του.
ἐδάρε δια τὸ θέλημα. πατήρ μου, τὸ ἐδικόρ σου
πρῶγμα γὰρ σὲ εἶπω τὸ δοκῶ καὶ σὲ γὰρ τὸ θελήσῃς·

f. 108 r. νόμος ἃς πρῶξῃ σήμερον | τοῦ γένους τοῦ ἰδιοκρῶ μας
καὶ γένῃ τὰ λατινικὰ ὅλα ἐπισύραξέ τα,
2045 ἃς γένῃ ῥέντα τῶν πεζῶν καὶ τῶν καβαλλαρίων,
οἱ συγγενεῖς σου μετ' ἐσὲν ὅλοι ἃς καβαλλιχεύουσι
καὶ δῆθεν παραδιαβαῖον. πατήρ μου, τοῦ ἐδικοῦ σου.
καὶ εὐθὺς γὰρ ἴπῳ τὸν Ἀβιστρον καὶ σὲ τὸν Βερθερίχον,
ἵνα καβαλλιχεύουσιν γὰρ θώσουσι κορταρέας,
2050 καὶ οἷος νικῆσῃ εἰς τὰ ἄρματα γὰρ τὸν ἐπάρῳ ἐκείνον.”

Εἶπα το τὸν πατέρα μου καὶ συνεκατετίθειν
καὶ μηρυτὴν ἀπέστειλεν γοργὰ εἰς τὸν Βερθερίχον·
ἤκουσεν, ἐπεδέχθη το, ὀλοπληροθύμως το,
καὶ τοῦ καβαλλιχεύματος ἡγήσασεν τὴν ὥραν.
2055 καὶ τὸ γὰρ σὲ εἶπω, γίλε μου· νικᾷται ὁ Βερθερίχος,
νικᾷται νίκην φοβεράν καὶ ἀνθραιωμένην νίκην.
ἐξέβην ὁ κατάλογος καὶ ἡ γήμη τοῦ Ἀβιστρον.
τιμᾷται ἐκ τὸν πατέρα μου τιμὴν ἀλλὰ μεγάλην·
ἀνεφρυσμένη βασιλεὺς εἰς τὴν ἐμὴν τὴν χώραν,
2060 ἄνδρας ἐμὸς κηρύσσεται μετὰ μεγάλης γήμης.
γαβρός ἀνιγορέεται Χρυσὸς τοῦ βασιλέως.
στέφεται καὶ δοξάζεται, τιμᾷται παρὰ πάντων.
καὶ βασιλεὺς κηρύσσεται γῆς Ἀργερόν τοῦ Κάστρον.

Ἰχθυοὶ ἐπληρώσαμεν μετὰ χαρᾶς οἱ δύο,
2065 γὰρ ζοῦμεν εἰς τὰς χάριτας τοῦ παραξένου κάστρον
καὶ γὰρ τρυφῶμεν τὰ καλὰ καὶ τὰς γλυκύτητάς του.
τί τὸ λοιπὸν ἐγένετο, ἄκουσε γὰρ τὸ μάθης.
Ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεὺς, ὁ μέγας Βερθερίχος, |
f. 108 v. ἀφότος τὸν ἐπέδειξεν, ἐντροπήν, ἐνικήθην,

2043: cf. P. 2208 νόμος ἃς πρῶξῃ σήμερον τοῦ νόμον τοῦ ἡμετέρον, et E. 3216 (N. manque). — Après S. 2047 il y a dans N. deux vers, N. 2862 sq. (ms.): ὡς πρὸς τὸν ἄλλον ὥρῃσεν (voir E. 3221) καὶ ὃς θώσουσι κορταρέας, | καὶ ἄγοῦ παραδιαβάσσονσιν ὁμπρὸς οἱ ἐδικοὶ σου — 2048. εὐθὺς l. ἐγὼ (= N. 2864, P. 2210). — 2049: voir N. 2862 sq., et E. 3221. — 2053. l. ὀλοπλοθυμῶσι.

- 3245 καὶ ἔκρινε ὅτι ὁ Ἀβιστρος ἄνδρας μου ἐφορμήσθη
καὶ ἀναγορεύθη βασιλεὺς εἰς τὸ Ἀργυρὸν τὸ Κάστρον,
ἀπὸ τροπῆς τὸν μαίνεται μαγίαν, ἀλλὰ μεγάλῃ,
θυμώσεται, ἀλλὰ ποταπὰ, καὶ μετὰ δόλον ποίον,
καὶ μετὰ μηχανήματος μέγαν καὶ ποτάπτον οὐκ ἐγρωρίζω!
- 3250 τὸ δίχρονον τὸ ἔποιεκε ὁ Ἀβιστρος μετὰ μέγαν,
ἐκεῖνος ἐκαθέζετο καὶ ἀκαρτέρει πάντα
τῇ ἐδικῇ μου ἀρπαγῇ πάντῃ γὰρ διορθώγῃ.
παρέδραμεν τὸ δίχρονον δίχως τιδὸς ἀνέγγης,
καὶ μίαν ἡμέραν ἔδοξε τὸν Ἀβιστρον καὶ ἑμέραν
- 3255 τοῦ γὰρ καβαλλικεύσαμεν γὰρ ἐβγοῦμεν εἰς τὸ κρηγῆν,
γὰρ λίσωμεν τὰ γεράκια μου εἰς τὸ περδικοκρηγῆν,
καὶ τάχα διὰ παραδιαβασμοῦ.
καὶ διὰ γὰρ μετρώζωμέσμεν οἱ δύο μας ὡς γέοι,
καὶ γὰρ παιγνισοπαίζωμεν οἱ δύο μοναχοὶ μας,
- 3260 μόρον μὲ τὰ παιδόπορτα τὰ εἴχαμεν μεθ' ἡμᾶς.
εἰς ἄλλον παρὰτρέχαμεν παιδία γὰρ κρηγοῦμεν·
μίλλι ἐπεριεξέβημεν παρὲξ ἀπὸ τοῦ κάστρου,
πραγματεντῇ ἐρρίκαμεν τοῦτον τὸν Φερδε | ρῖγον
- f. 107 v. καὶ γραῖαν γρηαῖαν, ξέρε μου, γὰρ κάθετο εἰς καμῆλιν.
3265 βλέπει τοῦ τάχα ὁ Ἀβιστρος, στέκει καὶ ἀνερωτῇ τοῦ·
(τοὺς λόγους τοὺς ἐλάλησεν ὁ Ἀβιστρος τὸν Φερδερίχον)
„Πόθεν ὑπάγεις, ἄνθρωπε, τὸ τίς εἶσαι καὶ πόθεν;”
Εἶπεν· „Εγὼ πραγματενθῆς ἀπὸ τῇ Βαβυλώνα.”
„Καὶ τί ἔρ' τὸ πραγματεύεσθαι;” πάλιν ἐρώτησά τοῦ.
- 3270 Ἐκεῖνος ἀπεκρίθηκεν· „Χρονάγω καὶ λιθάριον,
καὶ εἴτι καλὸν καὶ ὀφέγεσαι καὶ θέλεις καὶ ἀγαπάεις.”
Εἶχεν καὶ δύο παρὰξενον, ξέρε μου, καὶ ἔθειξέ τοῦ·
βλέπω τὸν δάον, ὠρέχθῃ τοῦ, ἐκαβαλλίζενσά τοῦ.
εἶχεν λιθάριον, ξέρε μου, αὐτὸς ὁ Φερδερίγος
- 3275 αὐτόγονον, αὐτοκάματον, γὰρ μουάζῃ δακτυλίδιον·
ἐβγάει ἀπὸ τὸν κόρπον τοῦ, τὸν Ἀβιστρον τὸ δίδει,
ἐπαίρει καὶ γοοαίνει το καὶ ἐνθὺς ἀπεγεκρόθη,
καὶ δίχως ἀνέγγης ἔπεσε γεκρὸς ἀποθαμένος.
καὶ γὰρ τὸν ἰδὼ τὸν Ἀβιστρον, ξέρε μου, ὁ Φερδερίγος
- 3280 ὁπίσω μου ἐκάθησε, βιτζώνει γὰρ τὸν δάον,
καὶ εἰς μίαν ἡμέραν, ξέρε μου, καὶ εἰς γέκταν ἀκεραῖον

3247. τροπῆς = ἔντροπης. — 1. μαίνεται. — 3249. suppr. μεγάλον καὶ. — 3254. καὶ: dans le ms καὶ? αἶ? — 3256. suppr. τὸ et το. — 3257: voir S. 2082 (cf N. 2894) — 3258 sq.: seulement dans E. — 3261. παιδία l. μερία. Cf. S. 2084. — 3262. 1. ἐταρεξέβ. — 3265. τάχα l. τοῦτον. — 3269. 1. ἐρώτησε. — 3278. suppr. καὶ. — ἀνέγγης l. ἀνέγγιστος (= S. 2100, P. 2240).

- 2070 καὶ ἵκοντο· ὅτι ὁ Ἀβιστρος ἄνθρωπος μου ἀνεφνημίθην
καὶ ἀνηγορεύθην βασιλεὺς εἰς τὸ Ἀργυρόν τὸ Κάστρον.
ἀπὸ ἐντροπῆς τοῦ μαίνεται μανίαν ἀλλὰ μεγάλην,
θυμώρεται ἀλλὰ ποταπὰ καὶ μετὰ δόλον ποίου,
μετὰ καὶ μηχανήματος ποτάπου οὐκ ἐξεύρω!
- 2075 τὸ δόχρονον τὸ ἐδιέβασαν ὁ Ἀβιστρος μετὰ μου,
ἐκεῖνος ἐκαθέζετο πάντοτε καὶ ἐκαυτέρει
καὶ ἁρπαγὴν γὰρ πολεμῇ πάντοτε τῇ ἰδικῇ μου.
παρέδραμεν τὸ δόχρονον δόχως τινὸς ὁδότης,
καὶ μίαν ἡμέραν διόχρει μας, τὸν Ἀβιστρον καὶ ἐμένα,
- 2080 τὸ γὰρ καταλλικεύομεν γὰρ ἐβγοῦμεν εἰς κυνήγην,
γὰρ λύσομεν ἱερῶνα μας εἰς περδοιζοκυνήγην,
τάχα διὰ μειτρίασμα καὶ παραδιαβασμόν μας.
- ἡμασθεν ὁλομόραχοι μὲ τὰ παιδόπονλά μας,
εἰς ἄλλον μέρος ἐπαφέντεχα γὰρ κυνηγήσων·
- 2085 μίλλιν οὐκ ἐπεξέβημεν παρῆξ ἀπὸ τοῦ κάστρου,
πραγματεντὴν ἐρρίσκομεν τοῦτον τὸν Βερθερίχον
καὶ γραῖαν γυναικαν, φίλε μου, γὰρ κάθηται εἰς καμῆλιν.
βλέπει τοῦ τοῦτον ὁ Ἀβιστρος, στέκεται, ἐρωτᾷ τοῦ·
- „Πόθεν ἐπάγεις, ἄνθρωπε, τίς εἶσαι, πόθεν εἶσαι;”
- 2090 Εἶπεν· „Ἐγὼ πραγματεντὴς ἀπὸ τῆς Βαβυλώνα.”
„Καὶ τί ἔστι τὸ πραγματεύεσθαι”; πάλιν ἠρώτησέν τοι.
Εκεῖνος ἀπεκρίθην τοι· „Χρησάσθην καὶ λιθάριν,
f. 109 r. μαργαριτάρην | καὶ βλαττίν, καὶ εἴτι καλὸν ἄν εἴτῃς.”
Εἶχεν καὶ δύο παρῆξον, καὶ ἔθειξεν τοι.
- 2095 βλέπω τὸν δύο παρῆξον καὶ ἐκαβαλλίκευσά τοι·
εἶχεν λιθάριν, φίλε μου, αὐτὸς ὁ Βερθερίχος
αὐτόφρον, αὐτοκάμωτον, γὰρ ὁμοιάζει δακτυλίδην·
ἐβγάγει ἀπὸ τὸν κόλπον τοι, τὸν Ἀβιστρον τὸ δίδει,
ἐπαίρει καὶ φοραίνει τοι, καὶ εὐθὺς ἀπερεκρῶθην,
- 2100 καὶ δόχα αἰσθησέως ἔπεσαν εὐθὺς ἐκ τ’ ἄλογόν τοι.
καὶ ἅμα τοῦ ἰδεῖν τὸν Ἀβιστρον, εὐθὺς ὁ Βερθερίχος
ὀπίσω μου καθέζεται, βιτῶνται τοι τὸν δύο,
καὶ εἰς μίαν ἡμέραν, ξέρε μου, καὶ γύχταν καὶ ἡμέραν

2070. l. ἀνεφνημίθην. — 2083 sq.: cf. N. 2895 ms. ἡμασταν ὁλομόραχοι, καὶ τὰ παιδό-
πονλά μας | εἰς ἄλλον παρῆξονοῦ μέρος γὰρ κυνηγήσων, et E. 3260 sq. (P manque). —
2084. l. εἰς ἄλλον ἐπ. μέρος γὰρ κ. — 2091. l. ἔν'. — 2094. l. παρῆξ., ξέρε μου. — 2103.
l. καὶ γύχταν ἐκρεαίαν.

- εἰς Αἴγυπτον ἐφθάσαμεν, τὸ πῶς οὐκ ἐγνωρίζω.
 f. 108 r. τοῦτο καὶ μόρον ἤξενρα, γὰρ κάθουμαι | εἰς τὴν σέλλαν,
 τοῦ γὰρ πετοῦμαι εἰς οὐρανοὺς καὶ εἰς γέφυρ γ' ἀνιβαίνω.
 3285 καὶ πρῶτον ἀπεδώσαμεν εἰς θάλασσαν ὀκάτον,
 ὁ Φερδερῖχος μετ' ἐμοῦ καὶ ἡ γράϊα μὲ τὸ καμῆλιν·
 καὶ ὅντας ἀπεδώσαμεν εἰς τὸν ἱμαλὸν ἐκεῖνον,
 ἐπαίρει τὸ καμῆλιν τῆς καὶ μόρη τὴν ἀφ' ἧκε.
 ἐκεῖ εἰς τὸν τόπον τὸν ἔρημον καὶ εἰς τὸ θαλασσοβράχι."
 3290 „Λέγε με, ξεροδόχισσα, λέγε με γὰρ σὲ λέγω."
 „Ακουσε, ξέρε, τὰ ἔπαθα, καὶ συνεπέρεσέ με.
 Ἐπαίρει τὸ καμῆλιν τῆς τῆς γραΐας ὁ Φερδερῖχος
 καὶ ἀφ' ἧκε τὴν γὰρ κάθεται μοραχὴ τῆς εἰς τὸ βράχος,
 γὰρ κόπτεται τί ἔπαθεν ἡ δέστυχος ἡ γραΐα·
 3295 καὶ παίρει ἐμέραν μετ' αὐτὸν καὶ ἐπάγομεν οἱ δύο,
 εἰς χεῖλος κατατήσαμεν ἐκείνης τῆς θαλάσσης,
 ἐστάθη πρὸς τὴν θάλασσαν, λέγει με· „Μὴ λυπᾶσαι·
 (ὅταν ἰδεντεχαιεν τῆς κόρης τῆς Ροδέμης
 ὁ τῆς Αἴγυπτον βασιλεὺς, ὁ μέγας Φερδερῖχος)
 3300 δέσποινα θέλεις ἀκουσθῆ τῆς γῆς Αἰγύπτου πάσης,
 πολλῶν πραγμάτων ἄνθρωπον σὲ θέλω καταστήσειν,
 χώρας μεγάλης δέσποινα σὲ θέλω καταστήσει,
 f. 108 v. πολλοὶ σὲ προσκηνήσουσιν ἄρ | χορτες τῆς Αἰγύπτου
 καὶ ἐπὶ δουλοστέματος, κροά, εἰς τὸ θέλημά σου."
 3305 Καὶ ἀπατὴ μοῦ συνετέχευ πεξεύγει ἐκ τὸ ἄλογόν του
 καὶ θέρει με εἰς τὴν σέλλαν μου σκιζὰ τοῦ γὰρ μὴ πέσω·
 πάλιν ἐκαβαλλίζενσεν καὶ παίζει του τὸν θάον,
 καὶ πῶς τὴν ἐπερώσαμεν τὴν θάλασσαν οὐκ οἶδα.
 Ἐφθάσαμεν εἰς Αἴγυπτον, ἦλθαμεν εἰς τὴν χώραν,
 3310 συναπαρτοῦ μεν ἄνθρωποι μεγάλοι συγγεγεῖς του,
 (ὅταν ἀπώσαμεν εἰς τὴν Αἴγυπτον, εἰς χώραν Φερδερῖχου)
 πεξεύγοντ, προσκηνούσι με, καὶ ἐμὲν καὶ μετὰ ἑκείνων.
 τί τὰ πολλὰ πολυλογῶ καὶ λόγον περιπλέκω
 καὶ τόσην τὴν ἀφήγησιν τοῦ λόγου μου πλατένω;
 3315 ἦλθαμεν εἰς τὴν χώραν του καὶ εἰς τὴν λαμπρότητά του,
 ἔμαθαν οἱ πρωτεύοντες τῆς χώρας οἱ τοπάρχαι,
 ἤκουσαν οἱ γρησῖαι τοὺς δι' ἐμὲν οἱ συγγεγεῖδες,
 ἔμαθαν, τὰ ἤκουσαν, ἀλλὰ εἶδαν,

3289. l. τὸν ἐρημότοπον. — 3293. l. μόρη. — 3304. l. ἐποδοσιώσαντ στέμματα? (cf. S. 2124). — 3305. ἀπατὴ l. ἀφ' ὅταν σου ἀπώτις (cf. E 1260, 1333 ἀπώτις, 4064 ἀπώτις). — 3310. μεν l. μάς. — 3312. με l. του. — 3317. τοὺς l. του. — 3318: cf. S. 2137.

- εἰς Αἴγυπτον ἐφθάσαμεν, τὸ ὅπερ οὐκ ἐγρωρίζω.
 2105 τοῦτο καὶ μόρον ἔξευρε γὰρ κάθῃμαι εἰς τὴν σέλλαν,
 τὸ γὰρ πετῶ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἰς γῆν γὰρ διαβαίνω.
 καὶ πρῶτον ἐπεσώσαμεν εἰς θάλασσαν ὀκάποιαν.
 ὁ Βερθεριχος μετ' ἐμὲν καὶ ἡ γραῖα μὲ τὸ καμῆλιν,
 καὶ τότε ἄγ' οὗ τὸν αἰγιαλὸν ἐφθάσαμεν ἐκεῖνον,
 2110 ἐπαίρει τὸ καμῆλιν τῆς καὶ μόνην τὴν ἀφῆκεν,
 ἐκεῖ εἰς τὸν ἐρημότοπον καὶ εἰς τὸ θαλασσοβράχος."
 ..λέγε με, ξενοδόχισσα, λέγε με γὰρ σὲ λέγω."
 ..Ἀκουσε, ξέρε, τὰ ἔπαθα καὶ ἄρτι συνεπτόμεσέ με.
 Ἐπαίρει τὸ καμῆλιν τῆς τῆς γραΐας ὁ Βερθεριχος
 2115 καὶ ἀφῆκε τὴν γὰρ κάθεται μόνην τῆς εἰς τὸ βράχος,
 γὰρ κόπτεται τί ἔπαθεν ἡ θυγατρὶς ἐκείνη.
 καὶ ἐμέγαλ' ἄλλιν μετ' αὐτὸν ἐπαίρει καὶ ἔπαγαίνει. |
 f. 109 v. εἰς χεῖλος ἐκατήρησεν ἐκείνης τῆς θαλάσσης,
 στέκομε εἰς τὴν θάλασσαν, λέγει με· ..Μὴ λυπησάι·

 2120 θέσποινα θέλεις ἀκουσθῆν τῆς γῆς Αἰγύπτου πάσης,
 πολλῶν πραγμάτων ἄνθρωπον θέλω σὲ καταστήσει,
 χώρας μεγάλης θέσποινα σὲ θέλω καταστήσει,
 πολλοὶ σὲ προσκυνήσουσιν ἄρχοντες τῆς Αἰγύπτου
 καὶ ἑποδοῦλονσον στέμματα, κυρία μου, εἰς θέλημάν σου."
 2125 Καὶ ἀφότου μὲ ἐσυνέτυχεν πεζερεὶ ἐκ τὸ ἄλογόν του
 καὶ θέρει με εἰς τὴν σέλλαν μου σφικτὰ διὰ γὰρ μὴν πέσω·
 πάλιν ἐκαβαλλίκευσεν καὶ παίζει τὸν τὸν θάον,
 καὶ πῶς τὴν ἐπεσώσαμεν τὴν θάλασσαν οὐκ οἶδα.
 Ἐφθάσαμεν εἰς Αἴγυπτον, ἦλθαμεν εἰς τὴν χώραν,
 2130 συνεπαρτοῦ μας ἄνθρωποι μεγάλοι συγγενεῖς του,

 πεζερεον, προσκυνήσουσιν του καὶ ἐμέγαλ' μετ' ἐκεῖνον.
 τί τὰ πολλὰ πολυλογῶ καὶ λόγον περιπλέκω
 καὶ τόσῃν τὴν διήγησιν τοῦ λόγου μου πλατύνω;
 ἦλθαμεν εἰς τὴν χώραν του καὶ εἰς τὴν λαμπρότητάν του,
 2135 ἔμαθον οἱ πρωτεύοντες τῆς χώρας του οἱ τοπάρχαι,
 ἦκουσαν οἱ γηγῆδες του δι' ἐμέγαλ' συγγενίδες,
 ἔμαθον τὸν ἀμέτρητον τὸν πόνον μου τὸν εἶχα,

2104. ὅπερ l. πῶς. — 2124. l. ἐποδοῦλόσου. — 2136 sqq.: cf. N. 2949 sqq. (ms.)
 ἦκουσαν οἱ γηγῆδες τῆς χώρας του. οἱ ὅλοι του συγγενεῖς, | ἔμαθον τὸν ἀμέτρητον τὸν
 πόνον μου τὸν εἶχα, | τὰ ἐστέαξα ἐκατέμαθον, τὰ ἔπαθα, τὰ ἐλεπομένην, | τὰ δάκρυα μου
 τὰ ἐτρίχασι διὰ πόνον τοῦ Αἰγύπτου, et P. 2251 sq. (ms.) ἦκουσαν συγγενίδες του γηγῆδες
 δι' ἐμέγαλ', | ὅλην ἐπροσκυνήσαν ὅλοι οἱ συγγενεῖς του.

- τὰ δάκρυα μου ἐτρέχασι διὰ πόθον τοῦ Ἀβιάστρου.
 3320 ἔμαθαν, ἐξερίζοντο οἱ ἄρχοντες τῆς χώρας,
 καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἐκίνησαν τοῦ ἐν μὲ κολακεύοντι,
 καὶ τέτοια ἐν μὲ λέγοντι τοῦ ἐν μὲ μεταφέροντι·
 τὸ γὰρ κολακευόμενον καὶ ἔχῃ λίθον σφόδρ
 f. 109 r. ἐκ τῆς | ἀγριοψυχίας του μαλάσσεται μεγάλως.
 3325 εἰς τοῦτον, ξέρε μου, λοιπὸν ἐθάρρουν ἐκεῖνες,
 ἀλλὰ μεγάλως ἔσφαλαν, ἐδοτήσαν τελείως·
 πρὸς γὰρ τὴν κολακείαν μου λίθος ἀμάδα ἦμουν.
*(ὅτι ἐκολακεύοντο οἱ ἄρχοντες Αἰγύπτου
 τὴν κόρη τὴν παρθένον, τὴν κόρη τὴν Ρωδάμην)*
 3330 „Ἄφης, ἡ κόρη, ἐν θρηνησῇ, σόπασε ἐν λεπῶσαι,
 ἄφης τοὺς ἀναστειναιμούς, τὰ δάκρυα τὰ τόσα,
 χάνει σε ὁ τόσος πόθος τὸν μοιρεῖς, μάθε, οὐκ ὦφελεῖ σε,
 μαρναίεται τὸ κάλλος σου τὸ εὐγενικόν σου, κόρη,
 καὶ ἡ θλίψις τῆς καρδίας σου μαρναίει τὴν μορφὴν σου·
 3335 λέγοντι, ἐὰν πρόσχαρος ἔτι τιρὸς καρδία,
 ἀπέξω καὶ τὸ πρόσωπον θάλλει πάντῃ ἐκεῖνος.
 χώρας ἐγίγης θέσποινα μεγάλης, πολλῶν ἀνθρώπων,
 πάλιν κρατήσεις, θέσποινα, τῆς γῆς Αἰγύπτου πάσης·
 γυναικας εἶχες εὐγενεῖς, κρατήσεις, ἐποτάξεις·
 3340 πραγματίων ἦσαν θέσποινα πολλῶν ἀναριθμήτων,
 διπλὸν καλλίον γίγεται τώρα κερὰ πραγματίων·
 ἄνθρωπον εἶχες εὐγενὴν καὶ χώραν βασιλέαν,
 ἔχεις καλλίον σήμερον ἄνθρωπον περὶ ἐκεῖνον,
 χώρας ἀφέντην βασιλεὺς τῆς γῆς τῆς Αἰγυπτίας.
 f. 109 v. 3345 οὐ | κ ἐλαττώθης τίποτες ποσὼς ἐκ τῆς τιμῆς σου,
 οὐκ ἔχεις χρόνους σήμερον, οὐδὲ ἀνελιμέντη μοῖραν.
 ἄν ἐσπερεῖθης συγγενούς, γρωθήμων σου καὶ φίλων,
 σήμερον ἔχε ἐμὰς ἀντὶ τῶν συγγενῶν σου,
 καὶ φίλους καὶ γρωθήμους σου καὶ πολυποθητούς σου.”
 3350 *(ὅτι ἐδυνάμην τὸν Κλίτοβον ἡ κόρη εἰς το ξενοδοχεῖον)*
 Ἰδὲ τὸ παρηγόρημα τὸ μὲ παρηγοροῦσαν
 ἀρχὴν ἀρχὴν ἀρχόντισσας τῆς χώρας Αἰγυπτίας.
 ὡς εἶδαν ἀμετάθετον τὸν ποδοστειναιμόν μου
 καὶ ἀπληρώτον τὸν θαυρόν μου, τὴν θλίψιν μου ἄλλῃ τόσῃ,

3326. l. ἠδοτήσαν. — 3327. μου l. του. — l. ἀδάμας. — 3332. suppr. χάνει σε (cf. S. 2148, N. 2962: ἵκανεῖ σε). — 3339: voir S. 2156 sq., N. 2967 sq. — 3342. l. χώρας — 3344. l. βασιλέαν. — 3346? cf. S. 2164. — 3347. l. ἄν σε (ἐσπερεῖθης). — 3352. ἀρχὴν ἀρχὴν = S. 2169; N. 2978 οἱ ἄρχοντες καὶ. — 3354. l. ἀπλήρωτον. — τὸν l. τὸ.

- τὰ δάκρυα τὰ ἐκέρωγα διὰ πόθον τοῦ Αἰβίστρου.
 ἔμαθαι, ἐξερίζονται οἱ ἄρχοντες τῆς χώρας,
 2140 καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἐχρίθησαν τὸ γὰρ μὲ κολακεύοντι,
 καὶ τοιαῦτα γὰρ μὲ λέγουσιν διὰ γὰρ μὲ μεταφέροντι·
 f. 110 r. τὸ γὰρ κολακευόμενον, καὶ ἔχῃ | λίθον γόστν,
 ἐκ τῆς ἀγριοφυγίας του μαλάσθεται μεγάλως,
 εἰς τοῦτο, ξέρε μου, λοιπὸν ἐθάρονησαν ἐκεῖνες,
 2145 ἀλλὰ μεγάλως ἔσφαλας, ἠσυχόγησαν παρτοίως·
 πρὸς γὰρ τῇ κολακείᾳ των λίθος ἀθάμιος ἤμην.
- „Ἄφες, εἰκόνα, γὰρ θοιγῆς, σίγησε, μὴ λεπτῆσαι,
 ἀρχεῖ σε τὸ ἀναστρέφαγμα, τὸ δάκρυον ἀκαρεῖ σε,
 ὁ τόσος πόθος τὸν ποτεῖς, μάθε, οὐκ ὠφελεῖ σε,
 2150 μαρμαίρει τὸ κάλλος σου τὸ εὐγενικόν, ἡ κόρη,
 καὶ ἡ θλίψις τῆς καρδίας σου μαρμαίρει τῇ μορφῇ σου·
 λέγουσιν γὰρ ἂν πρόσχαρος ἔνι τινὸς καρδίᾳ,
 ἀπέξω καὶ τὸ πρόσωπον πάντοτε θάλλει ἐκείνον.
 χώρας ἐγένον θέσποινα μεγάλης πολυαρθρότου,
 2155 πάλιν κρατήσεις, θέσποινα, γῆς τῆς Αἰγέπτου πάσης·
 γενναῖας εἶχες εὐγενεῖς ἐπὶ τὸ θέλημα σου,
 πάλιν γενναῖας εὐγενεῖς κρατήσεις, ἐποτάξεις·
 παραγμῶν ἦδον θέσποινα πολλῶν ἀναριθμήτων,
 διπλοῦν καλλίω γίνεσθαι τόρᾳ κερὰ παραγμῶν·
 2160 ἄνθρωπον εἶχες εὐγενῆ καὶ χώρας βασιλέα,
 ἔχεις κάλλιον σήμερον ἄνθρωπα παρ' οὗ ἐκείνον,
 χώρας ἀνθέτην φοβεροῦς γῆς τῆς Αἰγέπτου πάσης,
 οὐκ ἡλατιώθης τίποτε ποσὸς ἐκ τῆς τιμῆς σου·
 οὐκ ἔχεις χρόνον συντροφῆν, οὐδ' εἰμαρμένῃς μένται·
 f. 110 v. 2165 ἂν δὲ | ὀστερήθης συνεγενῶν, γυνώμιω σου καὶ φίλῳ,
 σήμερον ἔχε μᾶς ἐμᾶς ἀντὶ τῶν συνεγενῶν σου,
 ἀντὶ καλῶν γυνώμιω σου καὶ φίλῳ σου γνησίῳ.”
- “Εδε τὸ παρηγόρημα τὸ μὲ παρηγοροῦνται
 ἀρχὴν ἀρχὴν αἱ ἀρχόντισσες τῆς χώρας τῆς Αἰγέπτου.
 2170 ὥς δ' εἶδαι ἀμετάθετον τὸν πόθον μου τὸν τόσον
 καὶ ἀπλήρωτον τὸ δάκρυον, τῇ θλίψει μου ἄλλῃ τόσῃ,

2150. l. μ. το τὸ x. — 2162. l. γοβρόν. — 2164? l. χρόνον — μοῖται? cf. E. 3346.
 (N. et P. manquent).

- 3355 ἀφῆκα με, ἀνεγνώρισαι μετὰ πολλὰς ἡμέρας
ὅλες οἱ σπγγερίδες τοῦ, ξέρε, τοῦ Φερθερίγου,
ἀφίνου με καὶ ἐμίσθενσαι καὶ μοταρή με ἀφῆκα,
μόνον ἐμὲν ἢ ἐνθύνῃσι, ξέρε μου, τοῦ Αἰβίδορου
ἐν κόπτῃ τῇ καρδίᾳ μου, ἐν μὲ καταπιζοαίνῃ.
- 3360 καὶ τί ἀπὲ τότε ἐρωτικὸν οὐκ ἐμεταχειρίσθῃ,
καὶ πλέον οὐκ ἡῖρα μιχαρήν τοῦ ἐν μὲ ζολακεύδῃ,
μὲ τῇ ἀλίθῃ ἐν ἡμπορῶ ἐν δὲ τὸ καταλέξω.
f. 110r. καὶ ὡς εἶδεν ὁ | τι οὐ δέγεται τοῦ ἐν μὲ μεταφέρῃ,
συστάσω τὸ ἀναστέναγμα, τὸν πόθον ἐν σιγῇ.
- 3365 τὰ δάκρυα μου τὰ ἀπλήρωτα τοῦ ἐν τὰ καταπαύσω,
ἐκ τὸ κυλακιστότερον ἐρέπεσεν ὁ τοῦς μου
καὶ πρωτοληντιστότερον, ξέρε μου, ἐμεταδοτράγῃ.
ἦρξαι ἐν στερῇ με, μυριοκαταπιζοαίνειν,
καὶ ἀναταμοῦς τὸ σῶμα μου κατὰ ὄρα ἐν μὲ ἀνατάδῃ.
- 3370 σχεδὸν ὅτι ἐκατήτησα ἐν κακοθανατῇ.
καὶ ὀκιάποτε ἀπὸ βίας μου στρέφομαι καὶ λαλῶ τοι·
f. 110v. „Οὐκ εἶδαι χώρας βασιλεῦς, πιστεύγω | δήμιος εἶδαι·
τοῦτο τὸν κόσμον τὸν κρατεῖς, ληστέεις καὶ κρατεῖς τοι,
δυναστίης εἶδαι, ὡς δὲ θωρῶ, οὐχὶ ὡς αὐθέντης τοῦ τόπου.
- 3375 θέλεις ὀρηγῇ κατ' ἐμοῦ περὶ τὸ θέλημά μου·
τεράννα με, κατέκοπτε, σφάζε, θανάτωρέ με,
χαρὰ μου τὸ ἔχω καὶ αὐτὸ ἐν εἶναι ἀνάπαντός μου,
ζωῆς μου καὶ τροφῆς μου σήμερον θέλημα οὐκ πληρώσω·
εἰ δὲ ὡς αὐθέντης βασιλεῦς τῆς χώρας τῆς Αἰγύπτου
- 3380 ἡμερος, ἀδυνατότερος, ληστοῦ ἐν μὲ ἔχον γένει,
ἐξάφῃς το ἐν μὲ τερατῆς καὶ ἐν μὲ βασιλείῃς,
ἐν δὲ εἰπὼ προῖμαι καὶ ἄρ ἐστὶ τὸ πληρώσῃς,
ἔχεις καὶ ἐμὲν ἔτοιμος ὡς πρὸς τὸ θέλημά σου.”
- Ὡς ἤκουσεν τοῖς λόγους μου, μικρὸν κατεμαλάρθῃ,
3385 μετέπεσεν εἰς ἡμερόν, τὸ ματιζὸν ἀφῆκεν,
καὶ λόγους ἀπεκρίθηκεν, ξέρε μου, πρὸς ἡμέραν·
(ὅταν ἀπεκρίθηκεν τῇ κόρῃ ὁ Φερθερίως)

3355. l. ἀνεγνώρισαι. — 3361. l. καὶ ποῖαν οὐκ ἡῖρα. — 3362. ἐν l. οὐκ (ἡμτ). — 3364. l. ἐν στήσω τὸ ἀ. — 3366. l. = S. 2183. — 3367. l. καὶ πρὸς το ληστικώτερον. — 3368. ἐν σιν. l. σεναστέναι. — 3375. περὶ l. παρὲ. — 3377 sq.: voir S. 2194—2197 (N. 3003 sq., P. 2265—2268). — 3380. l. ἔχεις. — 3381. suppr. το. — 3382. l. το. τὸ δοκῶ (cf. E. 2270), ου προῖμα σὲ θέλω ἐν εἰπὼ (cf. E. 3214). — 3383. l. ἡμέραν. — 3385. l. ἡμερον.

ἀφῆκαν, ἀπεχώρησαν μετὰ πολλὰς ἡμέρας
 ὅλες αἱ συγγενίδες του, ξέρε, τοῦ Βερθερίχου,
 ἀφῆκαν καὶ ἀπεχώρησαν, μόνη ἐμὲ ἀφίρου,
 2175 μόνη ἐμὲ ἐνθρήνους, ξέρε μου, τοῦ Ἀβίδου
 γὰ κόπτῃ τῇ καρδίᾳ μου, γὰ τῇ καταπιναίῃ,
 καὶ τί ἀπὸ τότε ἐρωτικὸν οὐκ ἐμετεχειρίσθῃ,
 καὶ ποίαν οὐκ εἶδεν μηχανὴ τὸ γὰ μὲ κολακεύῃ,
 γὰ τῇ ἀλλήθειᾳ ἀπορῶ γὰ σὲ τὰ καταλέξω.
 2180 καὶ ὡς εἶδεν ὅτι οὐ δύναται τὸ γὰ μὲ μεταφέρει,
 γὰ στήθῃ τὸ ἀναστράγμα, τὸν πόρον γὰ σιγήσῃ,
 τὸ δάκρυον μου τὸ ἀπλήρωτον γὰ τὸ καταπορέσῃ,
 ἐκ τὸ κολακικώτερον μετέπεσεν ὁ τοῦς του,

ἦρξατο θανατερεῖν με, μυριοκαταπιναίειν,
 2185 καὶ ἀναταμοῦς τὸ σῶμα μου καθ' ὅσον γὰ ἀνατέσῃ,
 σχεδὸν ὅτι ἐκατήρτησα γὰ κακοθανατίσω.
 f 111 r. καὶ ὁκέποτε | ἀπὸ βίας μου στρέφουμαι καὶ λαλῶ του·
 „Οὐκ εἶσαι χώρας βασιλεὺς, κομίζω δῆμος εἶσαι·
 τοῦτον τὸν κόσμον τὸν κρατεῖς ληστεύεις καὶ κρατεῖς του,
 2190 θανάτῃς εἶσαι ἀπὸ τοῦ εἶναι, οὐκ εἶσαι ἀφέντης χώρας.
 καὶ εἰ μὲν ὡς δῆμος ἄνθρωπος, οὐχὶ δὲ ὡς αὐθέντης χώρας
 θέλεις ὀρμήσειν εἰς ἐμὲ παρὰ τὸ θέλημά μου,
 τεράττει με, κατάκοπτε, σφάζε, θανάτωέ με,
 μέλι καὶ μέλι κόπτε με, χαράς μου γὰ τὸ ἡγοῦμαι,
 2195 καὶ αὐτὸ γὰναι ἀνάπαυσις, ζωὴ μου καὶ τροφή μου·
 θέλημα σὸν, ἐγνώριζε, ποτὲ οὐκ ἀποπληρώσω.
 εἰ δὲ αὐθέντης βασιλεὺς τῆς χώρας τῆς Αἰγύπτου
 ἡμερος, ἀθνήστερος, ληστοῦ γὰ μὴ ἔχῃς φεῖν,
 ἐξάφες γὰ μὲ τερατῆς καὶ γὰ μὲ ἀνατέσῃς,
 2200 γὰ σὲ εἶπω προῦμαι τὸ ζητῶ καὶ ἄν τὸ ἀποπληρώσῃς,
 ἔχεις καὶ ἐμέναρ ἔτοιμος ὡς πρὸς τὸ θέλημά σου.”
 „Λέγε με, ξενοδόχισσα, λέγε με γὰ σὲ λέγω.”
 „Λογῶσε, ξέρε, τὰ ἔπαθα γὰ μὲ τὰ συμπορέσῃς.
 Ὡς ἤκουσε τοὺς λόγους μου, μικρὸν κατεμαλάχθῃ
 2205 καὶ λόγους ἀντελάλησε, ξέρε μου, πρὸς ἐμέναρ·

2182. γὰ τὸ καταπ. l. τοῦ γὰ τὸ καταπαύῃ. — 2191. suppr. δε. — 2200. τὸ ζητῶ l. το
 σωζῶ (cf. S. 1167); N. 3008 τὸ ὑπατῶ; cf. P. 2268 ms. γὰ σὲ εἶπω προῦμαι καὶ ἄν σὲ
 πληρώσῃς τοῦτο, et E. 3382.

- „Γίνωσκε, κόρη, γίνωσκε, βεβαιώθησε ἀπὸ μέγα·
 λέγουσιν, μέρος ἄντρον, μεγάλην μαρίαν ἔχεις,
 3390 καὶ τότε τέτοιοι ἔρωτες καὶ ἀγάτης τέτοιας κόρης
 καὶ εἰς κάλλος τέτοιοι ἐργετικῆς ὁρωτικῆς ὥραιας·
 καὶ κάλει τὸν ὀρέγεσθαι, τὸ θέλεις τώρα ἴπτε το,
 f. 111 r. καὶ μὲ τὸν πόθον τὸν ἐσὸν, | γοργὸν γὰρ τὰ πληρώσω.”
 Ἦκουσα καὶ ἀπεκρίνω τοι· „Κτίσε ξεροδοχείον,
 3395 (ὅστις ἀπεκρίθηεν τὸν Φερδοῦχον ἡ κόρη ἡ Ροδάμη διὰ το ξεροδοχείον)
 ὀαιρούριον, γὰρ ἔχῃ καὶ λουτροῦ, γὰρ λούγω καὶ τοὺς ξένους,
 ὥστε γὰρ ἀποπληρώσω τὸν πόθον τοῦ Αἰβίδου·
 καὶ ὅσοι διαβάτες γὰρ διαβοῦν, γὰρ λούγονται εἰς ἐκεῖνον
 καὶ γὰρ μὲ λέγουσι τὰ ἔπαθαι, τὰ εἶδαι εἰς τὸν κόσμον,
 3400 καὶ γὰρ εἶναι τοῦτο εἰς παρηγόρημά μου καὶ εἰς ἐδικῆς μου
 λείπεις.
 ἐν δὲ ποιήσῃς τὸ σὲ εἶπα, Φερδοῦχο,
 τρυφνέει, κόπτε, σφάζε με, καὶ μέλι μὲ κόπτε μέλι
 θέλημα ὄν, ἐργάζε, ποτὲ οὐκ ἀποπληρώσω.”
 Καὶ πρῶτον οὐκ ἐπείθεται εἰς τοῦτο ὁ Φερδοῦχος,
 3405 οὐκ ἐδυνεατέβαινε ποτὲ εἰς θέλημά μου·
 (ὅστις ἐδυνεχεν ὁ τῆς Αἰγυπτίου βασίλειος,
 ὁ μέγας Φερδοῦχος, τῆς κόρης τῆς Ροδάμης)
 „Χρόνους τεσσάρους,” ἔλεγεν, „ἀνάργας ἔπεσπάθη,
 ποδοκαμίον ἐρωτικῆς ποδοκατακαμμένον,
 3410 μέσα γὰρ στέχω εἰς πέλαγος γλυκεράτου ρεοῦ,
 καὶ γὰρ θαρῶ, γὰρ γλέγωμαι, καὶ γὰρ μηδὲν τρομῶ γὰρ πῖω,
 καὶ γὰρ ἔχω πικρίαν ὁρωτικῆς παρὰ τὸ ἀφενθὲν τοῦ πλίου,
 f. 111 v. λίγη γὰρ ἔγω μέλιτος καὶ | οὐ μὴ τολμῶ γὰρ πῖω,
 γὰρ ἔχω δένδρον ἀπεκίασμα μυριοσθισμέρον
 3415 καὶ ἀπὲ τοῦ πόθου τῆς πικρίας γὰρ γλέγωμαι τὰ τόσα,
 καὶ εἰς τοῦ δένδρον τὸ ἀπεκίασμα γὰρ μηδὲν τρομήσω γὰρ
 σιμῶσω.
 ἰδὲ διὰ τῆς παρὰφορμῆς χρόνους μὲ δίδεις τόδους·
 ἐλπίζεις εἰς ἀναζήτησιν καὶ πάλι τοῦ Αἰβίδου;

3389—3391: cf. S. 2207—2209 (P. 2274 sq.). — 3392. l. καὶ κάλει (με) τὸ ὁ. — 3393.
 τὰ l. τὸ. — 3394. l. ἀπεκρίθη. — 3396. l. καιροῦσι. — 3400: cf. S. 2217 (N. 3020).
 — 3401. l. ἐν δὲ καὶ οὐκ τ. το τὸ. — 3402. suppr. καὶ. — 3409. l. = S. 2226 (N.
 3030). — 3410. l. γλυκεράτος τσάουτης. — 3411. suppr. μυθ. — 3412. l. ἀφενθὲν πλίου.
 — 3414 l. σενδροαπεκίασμα (ms. ἐπεκί, ἄσφα!). — 3416. l. καὶ εἰς τὸ σενδροαπεκίασμα
 γὰρ τρομῶ γὰρ σιμ. — 3417. l. ἰ. διατὶ π. χρόνους μ. σ. τόδους; — 3418. ἀναζήτησιν: l.
 ἀνάκαμψιν = S., N., P.

- f.111v. 2210 „Γρώριζε, κόρη, γρώριζε, βεβαιώθησε ἄπ' ἡμέρα·
λέγουσιν ἔξως ἂν τυχὼν μάτηρ μεγάλη ἔχει,
καὶ τότε τίτοιον ἔρωτα καὶ ἀγάπην τοιοῦτης κόρης,
εἰς κάλλος τοιοῦτον ἡθικὸν εὐγενικῆς φουδοῦρας· |
καὶ λάλει με τὸ ὁρέγεσθαι, τὸ θέλεις τάχα εἰπέ το,
καὶ μὰ τὸν πόθον τὸν εἰς σέ, γοργὰ γὰρ τὸ πληρώσω.”
Ἦκουσα, ἀπεκρίθη τὸν· „Κτίσε ξεροδοχείον,
καιρούριον, γάλλῃ καὶ λουτροὺν γὰρ λοῦω τοὺς ἀπὸ ξένης,
ὥς πρὸς τῇ ἀναπλήρωσιν τοῦ πόθου τοῦ Ἀβιδίου·
2215 καὶ ὅσοι ἀπὸ ξένης διάβωσιν, γὰρ μένου καὶ διαβαίνου
καὶ γὰρ μὲ λέγουσιν τὰ ἔπαθαι καὶ τὰ εἶδαι εἰς τὸν κόσμον·
καὶ γὰρ ἔτι τοῦτο εἰς κοιμισμὸν τῆς καρδιακῆς μου λήπης.
- 2220 ἂν δὲ καὶ τοῦτο, βασιλεῦ, οὐ ποιήσῃς τὸ σὲ εἶπα.
τεράττει, σφάζει, κόπτε με μέλι μιζρὸν καὶ μέλι,
θέλημα σόν, ἐγρώριζε, ποτὲ οὐκ ἀποπληρώσω.”
„Λέγε με, ξεροδοχίῳσα, λέγε με γὰρ σὲ λέγω.”
„Ἄκουσε, ξέρε, τὰ ἔπαθα καὶ ἄρτι οὐκ ἐμπόρεσέ με. —
Καὶ πρῶτον οὐκ ἐπείδετο εἰς τοῦτο ὁ Βερθερίχος,
οὐκ ἐορρεκατέβαινε ποσὸς εἰς θέλημά μου·
- 2225 „Χρόνον ἀγάπη,” ἔλεγεν, „πεσάρων ἑπομένω,
γλόγα καμίον ἐρωτικῆς ποθοκατακαμένης,
μέσα γὰρ στέχω εἰς πέλαγος γλυκότητος τοσαύτης,
καὶ γὰρ θυφῶ καὶ ῥόσημα γὰρ τρέμω γὰρ μὴ πίω,
γὰρ ἔχω πικρίαν ἐρωτικῇ παρὰ τὸ ἀψίδην πλέω,
2230 καὶ λίμνῃ γὰρ ἔχω μέλιτος καὶ γὰρ μὴ τῇ σιμῶνω,
θερδρὸν ἀποσκίασμα γὰρ κρατῶ μυριοσφθογεμισμένον
f.112r. καὶ ἀπὸ τοῦ πόθου τῇ περὶ | γὰρ γλέγομαι τοσοῦτον,
καὶ εἰς τὸ θερδρὸς ἀποσκίασμα γὰρ τρέχω γὰρ σιμῶνω.
- 2235 ἔδε διατί παραδρομῇ τόσῃ μὲ δίδεις χρόνον·
ἐλπίσεις εἰς τῇ ἀνάκαψιν καὶ πάλιν τοῦ Ἀβιδίου·

2207—2210? cf. E. 3389—3392; P. 2274 sq. ms.: λέγουσιν, ἔως ἐμφορῆς μάτηρ μεγάλη ἔχει | καὶ εἰς κάλλος τίτοιον ἔρωτα καὶ ὁρωτικῆς κοιμισμῆς (N. manque) — 2210. l. τώρα. — 2214. l. ἀποπλήρωσιν τοῦ πόθου. — 2215. γὰρ μ. καὶ δ. = N. 3018; l. γὰρ λοῦγ' ὀρεται εἰς ἐκείνον = E. 3398, P. 2281. — 2224. l. ἐορρεκατέβαινε. — 2233. τρέχω l. τρέμω. — 2235. suppr. εἰς.

- καὶ εἶδες πὼς ἀπόθαιεν, ρεχρὸς ἐτήρησες τοῖς.
 3420 ἄφραχτο, ἀνερέργητο, ἀγαίστητο τελείως.
 καὶ πὼς γὰρ ἐπαρήγερε, τὸ ἔρ' τῶν ἀδυνάτων·
 δίχροτον ἀπέχει διάστημα ἐκεῖνος τῆς Αἰγύπτου,
 καὶ πὼς εἰς ἀραξήτησι γὰρ ἔλθῃ τῇ ἐδικῇ σου·
 πὼς γὰρ ἐγρωσίῃ εἰς Αἴγυπτον δι' ἐδὲν ὅτι ἡσπάργης ὄψε·
 3425 τίς γὰρ τοῦ τὸ εἰπῆς· εἰπέ μὲ το· ἢ πόθεν γὰρ τὸ μάθῃ·"
 Ἐγὼ δὲ πάλιν πρὸς αὐτὸν οὕτως τὸν ἀπεκρίθη·
 (ὅτις ἀπεκρίθηεν ἡ πόλις τὸν Φερδοῦτον, τὸν βασιλεῖα Αἰγύπτου)
 .. Ἀνάσσει, τρώει με, πίκραινε, γλὼγξέ με.
 ὥσθρ φρεσότης ἄφρωπος πικρὸν πολεμεῖ μὲ το·
 3430 θέλημα τὸ σὸν, ἐγρώριζε, ποτὲ οὐκ ἀποπληρώσω."
 Καὶ ὡς εἶδεν ἀμετάθετο τῇ γρώμῃ μου εἰς τὸ πρῶμα,
 f.112r. σφραγετέβη, ἔποξε | τὸ ὠρέγετο ὁ ροῦς μου.
 ἐπλήρωσα τὸ ἥθελα καὶ τοῦ καιροῦ τὸ τέλος.
 Ταξίδι τὸν ἐπέπεσε, ἐξέβη ἐκ τῇ χώρῃ.
 3435 ξέρε μου, χρόνον καὶ ἡμῶν φομίζω ἀπὲ τόρα·
 τοῦ δ' ἄλλον χρόνον τὸν καιρὸν ἦτορ εἰς τὰ γοιζά του.
 μικρὸς φρεσότης μου τέραςτος αἱματοκαρδιοζότης·
 οὐδὲν γὰρ ἀναπέσειτο γέρας καὶ τὰς ἡμέρας
 τοῦ γὰρ πικραίνῃ τῇ ἐμῇ, ἐγρώριζε, καρδίαν.
 3440 Ἰδὲ καὶ τί μὲ ἐχόρτασεν ἡ τέχῃ μου εἰς τὸν κόσμον.
 ἰδὲ καὶ τὰ μὲ ἐποίησεν ὁ ἀσύντατος ὁ χρόνος.
 ἰδὲ καὶ τὰ μὲ ἐχόρτασεν ἡ μοῖρα μου ἡμέρας,
 καὶ πὼς μὲ ἐκατέστησεν εἰς τὸ ξεροδοχεῖον·
 ἀκουσὲ τὰς πικρίας μου τὰς ἔπαθα εἰς τὸν κόσμον,
 3445 ὅσας ἀνάγκας ἔπαθα διὰ πόθον εἶπα σοῦ τας,
 πόσας πικρίας ἐπέμεινε δι' ἀγάτῃ ἢ φρεγῇ μου,
 πόσους κινδύνους ἔπαθα καὶ ἀνάγκας ἐπεστιάθῃ.
 (ὅτις ἐδυνάστεν τὸν γῆλον Κλιτοζότα
 εἰς τὸ ξεροδοχεῖον ἡ πόλις ἡ Ῥοδάνα)
 3450 Δοιπὸν ἀπάσθι, ξέρε μου, μερσιοπαρκαλῶ σε,
 εἰς τῶματά σου ὀρχίζω σε, ἐμναίω σε εἰς τὸ σπαθίρ σου,
 f.112v. γὰρ μὲ εἰπῆς, γὰρ μὲ ἀφηγηθῆς, τίς | εἶσαι καὶ πόθεν,
 καὶ τί κακοπάθιον ἔπαθες καὶ ἐπέσθης εἰς τὸν κόσμον,

3419. l. ρεχρὸν. — 3424. l. ἰδὲ. — 3429. ὥσθρ l. εἴτι ὡς. — 3430 suppr. τὸ. — 3432. l. ἔποξε. — 3433. l. ἐπλήρωσα. — 3437. l. πικρὸς. — suppr. μου. — 3452. l. τὸ τίς. — 3453. καὶ τί: suppr. καί.

- καὶ εἶδες τὸ πῶς ἀπέθανεν, ρεχρὸν ἐτήρησές τον,
 ἄψυχον, ἀνερέργητον, ἀναισθητον τελείως!
 ἂν δὲ ἴδως ἐπαρήγορεν, τὸ ἔτι ἐκ τῶν ἀδυνάτων,
 δίχρονον ἔχει διάδογμα ἐκείνος τῆς Αἰγύπτου,
 2240 καὶ πῶς εἰς ἀναζήτησιν γὰ ἔλθῃ τῆρ ἐδικτῆρ σου:
 πῶς γὰ γυνώσκῃ εἰς Αἴγυπτον ἐσὲν ὅτι ἰσπάργης;”
- Ἐγὼ δὲ πάλιν πρὸς αὐτόν· „Καὶ ἀπάρτι, Βερθερόιχε,
 ἀνάπαυσε, τερῶνται με, πίχραινε, γλόγισέ με,
 εἴτι ὡς θνητότης ἄνθρωπος πιχρὸν πολέμει με το·
 2245 θέλημα σὸν ἀπὸ τοῦ γὰρ ποτὶ σὲ ἀποπληρώσω.”
 Καὶ ὡς εἶδεν ἀσπυβίσσων τὸν τοῦ μου πρὸς τὸ πρῶγμα,
 σπυκατέβηρ, ἔποιε τὸ ὠρέγετον ὁ τοῦ μου,
 ἐπλήρωσε τὸ θέλημα καὶ τῆρ ἀποδοχῆρ μου.
 Ταξίδω τὸν ἐπέπεσε καὶ ἀποδημῆ ἐκ τῆρ χώραρ.
 2250 ξέρε μου, χρόνον ἥμισυ ρομίζω ἀπὸ τώρα·
 τοῦ δὲ ἄλλον χρόνον τὸν καιρὸν ἦτον εἰς τὰ ἰδικά τον,
 πιχρὸς βιασῆς μου τέταρτος αἱματοκαρδιοπότης·
 οὐδὲ γὰρ ἐνεπαύετο γῆρας καὶ τὰς ἡμέρας
 γὰ μὴ πιχραίνῃ τῆρ ἐμῆρ γίνωσκε μου καρδίαν. |
 f. 112 v. 2255 Ἦδε καὶ τὰ μὲ ἐχόρτασε ἡ τύχη μου εἰς τὸν κόσμον,
 ἔδε καὶ τὰ μὲ ἐτόπισε ὁ ἀσάτατος ὁ χρόνος,
 ἔδε καὶ τὰ μὲ ἐχόρισε ἡ μοῖρα μου ἡμέρα,
 καὶ πῶς μὲ ἀπεκατέστησε εἰς τὸ ξεροδοχεῖον·
 ἤκουσες τὰς πιχρίας μου, ξέρε, τὰς ἐπεστέθην.
 2260 ἤκουσες τὰς ἀνάγκας μου τὰς ἐποινηλατήθην,
 τῆς εἰμαρμένης μου ἔμαθες τῆρ κακοπροαρεσίαν,
 ὅσας ἀνάγκας ἔπαθα διὰ πόθον εἶπα σὲ τας,
 πόσας πιχρίας ἐπέμεινε δι’ ἀγάπην ἡ ψυχὴ μου,
 πόσους κινδύνους φοβεροὺς καὶ ἀνάγκας ἐπεστέθην.
- 2265 Λοιπὸν ἀπάρτι, ξέρε μου, μερσιπαρακαλῶ σε
 καὶ εἰς τὰ ἄρματα σου ὀρμίζω σε καὶ ὀρμέε, σε εἰς το
 σπαθὴν σου,
 γὰ μὲ εἴτης, γὰ μὲ ἀφρηγῆθῆς τίς εἶδαι, πόθεν εἶδαι,
 τί κακοπάθειαν ἔπαθες, τί ἐπέσθης εἰς τὸν κόσμον,

- τὰ εἶδες, τὰ ἐπάσχιδες, εἶπέ, ἀφ' ἡγήσου με τα·"
- 3455 Καὶ ἀφ' οὗτον με κατόρχιζεν ἡ κόρη μετὰ πόθου
καὶ μετὰ τὰ δάκρυα τὰ πολλὰ καὶ μετὰ τοὺς στεναγμούς της,
οἶστί με τῇ ἀλήθειαι καὶ μετὰ τῇ ξενιτείαι μου,
τῇ εἶδα, τῇ ἐπάσχιδα, τῇ ἔπαθα εἰς τὸν κόσμον,
ὡς εἶδε τῇ παρόξενον καθεὶς ὡς ἐφηγάτο
- 3460 τὰ ἔπαθεν, τὰ ἐπάσχιζεν δι' ἀγάπην τοῦ Αἰβιδίου,
ἀκρόστιος γὰρ ἐπόμενε γερῶς ἀποθαμμένος.
"Ἐλεγε διὰ τὸν Αἰβιδίου καὶ εἰδὼς ἐλυγώετο·
- καὶ ἀπὲ τοῦ θρήνου ἐδῶπαζεν, ἀναστενάξεν κάθε ὥραν,
ἀλλὰ ἀπὲ τὸν ἀναστεναγμὸν οὐκ ἐδῶπαζεν ἡ κόρη.
- 3465 πάλιν ἐκατεκόπτετο ἐκ τῆς μεριοκακόδοις·
εἶχε ψυχῆς ἀνασασμὸν καὶ καρδίαν ἀποθαμμένον,
καὶ ἀναριθμήτους σνιγοὺς καὶ σνιγοαγαθευασίας.
"Ἦθελα τὰ ἀφ' ἡγήματα τῆς κόρης γὰρ προσέχω,
τοὺς στεναγμούς της τοὺς πολλοὺς γὰρ τοὺς παρηγοροῦμαι
- 3470 καὶ εἰς τῆς λυγοθυμίας της γὰρ τῇ ἐπαρσάμενον·
f.113r. καὶ ἐδιαλογισθὼ | μὴ εἰς πολλὰ καὶ οὐκ εἶχα τί γὰρ ποίσω.
Τέτοιος μετὰ τῇ ἀφ' ἡγήσει τῇ τόσῃ καὶ τῇ σούτῃ
τί με ἀφ' ἡγάτο ἡ κόρη μετὰ βίας,
τότε καὶ ἐγὼ ἐπιχέρισα τοῦ τὰ τῇ ἀφ' ἡγοῦμαι
- 3475 καὶ γὰρ τῇ λέγω τὰ ἔπαθα καὶ τὰ εἶδα καὶ τὰ ἐπεστιάθη
καὶ τὰ με παρσάξωμεν ἡ μοῖρα μου εἰς τὸν κόσμον.
„Ἄκουε, ξεροδόχισσα, καὶ τῆς ἀφ' ἡγήσῃς μου.
(ὅστις ἰσχυρίζεται ὁ Κλαύδιος τῇ κόρῃ πρὸ τοῦ ξεροδοχίου)
- 3480 ἄκουε, τίς εἶμαι καὶ πόθεν περπατῶ καὶ πόθεν ἐγενόμην
καὶ ἀπὸ σνιγοδοιπόρου μου τί ἀφ' ἡγήματ' ἐστιάθη.
τέτοιος γὰρ σὲ εἶπὼ, παρόξενον, τὸ διάστικμα τοῦ κόσμου
τὸ ἔποινα εἰς τῇ Αἴγυπτον, καὶ ἄκουε γὰρ τὸ μάθῃς
τίποτε διὰ τὸν Αἰβιδίου ἀπὸ τὸν με ἀφ' ἡγήσῃς·"
Καὶ εἶπε με· „Εἰς τῇ σνιπλήρωσιν τῶν χρόνων μου τῶν
πρώτων
- 3485 ἄφ' ἡγοῦτο ἄξεροδόχισσα σνιπώτῃ ἐδιζόν τον,
μὴ εἶναι, ξέρε, ἀπὸ τοὺς ἐκατὸν τοὺς εἶχε μετὰ ἄξιον,
ἀλλὰ μᾶλλον ἐκ τῇ Αἰβιδίου, ἐκ τῇ γοιζίῃ του χώρου,
καὶ ἐρώτησα καὶ εἶπε με ὅτι· Ὡ καὶ ἀναγνέσκει

3456: voir la note de S. 2271. — 3463. ἀπὲ l. ἐκ ἐκ. — l. ἰσχυρίζεται. — 3464. ἀλλὰ
l. ἐκ. — suppr. οὐκ. — 3466: voir S. 2282 — 3470 εἰς l. ἐκ. — 3472. με l. με. —
l. καὶ τοσούτῃ. — 3473. l. τῇ με τοσούτῃ ἡγοῦτο — 3479 suppr. ἐκαστὸς et καὶ. — 3481.
l. παρσάξωμεν. — κοσμοῖ l. χρόνον. — 3482. l. ἔποινα. — οὐκ ἡγοῦσθαι γὰρ μ. — 3486. suppr.
εἶναι. — 3487. ἀλλὰ l. ἄλλον. — 3488. l. καὶ ἀναγνέσκει σὲ

- τί γὰρ εἶδες, τί γὰρ ἐπάσχουσες, εἶπέ, ἀφ' ἡγήσου με τα·"
- 2270 Καὶ ἀφ' ὅτου μὲ ἐκατόρριζον ἢ κόρη μετὰ πόρον
καὶ μὲ τὰ θάκονα τῆς τὰ πολλὰ καὶ μὲ τοὺς στεναγμούς τῆς,
διότι μὲ τῇρ ἀλήθειαν καὶ μὲ τὸ στυγαδὸς μου,
καὶ μὲ τῇρ κακοπάθειαν μου τῇρ ἔπαθα εἰς τὸν κόσμον,
ἐὰν εἶδες τῇρ παρᾶξενον τιτὰς κἄν εἷς ὅταν ἐφ' ἡγεῖτο
- 2275 τὰ ἐπάσχιζε τὰ ἐπέμεινε διὰ πόρον εἰς τὸν κόσμον,
ἀκόρδιος γὰρ πεσε φερόν, γὰρ ἐφ' ἡγεῖτο ἀνελύθη. |
- f.113r. "Ἐλεγε διὰ τὸν Αἰβιστρον καὶ εἰδὼς ἐλπιόθηναι·
ἂν ἐπαρτήσθην μικρόν, ἐθρήνη ἢ γονθοῦλα,
ἂν ἐκ τὸν θορήνον ἔπαυεν, ἐστέραςεν καὶ ὄρα,
2280 ἂν ἀπὸ ἀνασπέντατος ἐστέραςεν ἢ κόρη,
πάλιν ἐκατακόπτετο ἐκ τὰς μερικοκακόδοις·
εἶχε φερχὴς ἀνασπέντατος, κακοκακὰς φερχόμεναι
καὶ ἀνασπέντατος στυγαδὸς καὶ στυγαδὸς ἀνελύθη.
"Ἦδε τὰ ἀφ' ἡγήματα τῆς κόρης γὰρ προσέχω,
2285 τοὺς στεναγμούς τῆς τοὺς πολλοὺς γὰρ τοὺς παρᾶξενον
καὶ εἰς τὰς λειποθυμίας γὰρ τῇρ ἐπαρτήσθην·
ἐμερῖζόμην εἰς πολλὰ καὶ οὐκ εἶχα τί γὰρ ποίσω.
Τέως μετὰ τῇρ ἀφ' ἡγήσω τῇρ τίποιαν καὶ τοσάτην
τῇρ μὲ τὰ ποθοαφ' ἡγήσεται ἢ κόρη μετὰ βίας,
2290 τότε καὶ ἐγὼ ἐπεχρίσθην ἵνα τῇρ ἀφ' ἡγεῖται
καὶ γὰρ τῇρ λέγω τὰ ἔπαθα, τὰ εἶδα, τὰ ἡστέραςθην
καὶ τὰ μὲ παρᾶξενον ἢ τέχῃ μου εἰς τὸν κόσμον.
„Ακουσε, ξεροδόχισσα·" τῇρ εἶπα ἀπὸ τῶρα,
- „τίς εἶμαι, πόθεν περιπατῶ, καὶ πόθεν ἐφερόμην
2295 καὶ ἀπὸ στυγαδὸς μου τί ἀφ' ἡγήματ' ἡστέραςθην.
τέως γὰρ σὲ εἶπὼ, ἢ παρᾶξενος, τὸ διάστημα τοῦ χρόνου
τὸ ἐποίησες εἰς τῇρ Αἴγυπτον, οὐκ ἤκουσες γὰρ μάθης
τίποτε διὰ τὸν Αἰβιστρον αὐτὸν τὸν μὲ ἀφ' ἡγεῖσαι;"
- f.113v. Καὶ εἶπε· | „Εἰς τῇρ στυγαδὸς τοῦ χρόνου μου τοῦ
πρότου
- 2300 ἂν θρωπον ἐξεροδόχισσα στυγαδὸς τῇρ ἰδικόν του,
οὐχί, ξέρε μου, ἐκ τοὺς ἐκατόν τοὺς εἶχε ἰδικόν του,
ἀλλὰ ἄλλος ἐκ τῇρ Αἰβιστρον τῇρ ἐδικόν του χῶρον,
καὶ εἶπε με· ἡ καὶ ἀναφ' ἡγεῖται καὶ ἀναφ' ἡγεῖται σε

S. 2271—2471 = E 3456—3638 (P. 2315—2354; voir la note de S. 2311): manquent dans N après N. 3073 (voir l'introduction § 4, p. 10); le copiste de N. a fabriqué un passage acceptable (N. 3074—3088) pour s'adapter au cours de l'histoire. — 2274 suppr. τὰς. — 2276. l. ἐφ' ἡγεῖται. — 2286. l. τὰς λ. τῆς. — 2289. suppr. τὸ.

- f.113v. 3490 καὶ κόσμον ἀγαγέρεσκε καὶ κλαίει τῇ ἡμέρᾳ τῇ· |
 „Ἦκουδες πάλιν,” εἶπα τῇ, „ἡ ξεροδόχισσα μου.”
 „Ἰέγε με, ξέρε, λέγε με τὰ ἔπαθες εἰς τὸν κόσμον,
 τὰ ἔπαθες, τὰ εἶδες, τὰ ἤκουες, εἰπέ, ἀγαγέρεσκόν με τα.”
 „Ἦκουδες, ξεροδόχισσα,” εἶπα τῇ, „ἀπὲς τώρα,
 μὰ τὰς ἐμὰς τὰς συγχορὰς τὰς ἔπαθα εἰς τὸν κόσμον.
 3495 (ὅστις ἐσυνερχατο ὁ Κλαυδὸς τὴν κόρη
 τῇ Ῥοδόκῃ εἰς τὸ ξεροδόχιστον)
 Ἐγὼ ἐγενόμην ἄνθρωπος τῆς χώρας Ἀρμενίας,
 οὐκ ἀπὸ γένους εὐγενοῦς, οὐδ’ ἐκ τῆς κακοτύχης·
 εἶχα πατέρα εὐγενή, ὁσαύτως καὶ μητέρα,
 3500 τοπάρχης πλούσιος, εὐγενής, ἑρδοξός, τιμημένος·
 πατράδελγός μου γέγονεν ὁ ῥῆξ τῆς Ἀρμενίας,
 Εἶχε ὁ ῥῆγας εὐγενή, ὁμοφυῆς θυγατέρα,
 κόρη ὠραιοτόπλαστῃ, ὁμοφυοκατωμένη,
 εἰς εἶδος παρεξάρετῃ, εἰς αἰσθητὴ ὠραία·
 3505 ἀλλ’ εἶχε ἡ παρὰξενος ἄνθρωπος ἀπὸ Περσίας,
 ἄνθρωπος καλὸς καὶ φοβερός, δόκιμος εἰς ἀνδρείας,
 Ἐλαχεν, ἐκεῖνος τὸν καιρὸν ἔλειπε εἰς ταξίδι·
 τῆς κόρης ἐπεδέβαλε τὸν ἔρον εἰς τοῦτον μου,
 ἔβαλε εἰς τῇ καρδίᾳ μου τὸν πόθον τῆς ὠραίας.
 3510 ἐμοιραζομένη κατὰ τοῦτον, ἐμυριοετηραμένη,
 f.114r. ἔπαθεν πόρους φοβεροὺς διὰ κείνην | ἡ φυχὴ μου,
 πάντα καιρὸν ἐγέρωντα τὸ ἐπόθον δι’ ἐκείνην
 τὸ πῶς, ἡ ξεροδόχισσα, τὰ τῆς τὸ φανερώσω·
 ἤνθα καιρὸν ὀκλίποτε, τὰ ἔπαθα εἶπα τῆς τα,
 3515 τοὺς πόρους τοὺς ἐπάθαιρα εἶπα τοὺς τῆς ὠραίας.

εἶπα τῇ τῇ παρὰξενον τὰ ἐπόθον δι’ ἐκείνην·
 συνεκατέβην ἡ εὐγενική καὶ συνεπτόρεσέ με,
 συνεπάσχα εἰς τὰ ἔπαθα καὶ συνεβλίβετό με,
 ἐπέκνιφεν εἰς ἔρωτα καὶ αὐτὴ τὸν ἐδιζόρ μου.

- 3520 Τὸν πόθον τῆς ἐρωτικῆς ἔμαθεν ὁ πατὴρ τῆς
 κοριτὸν ἐμὲν τὸν ἔρωτα πάλε ἀνεδιδάχθη·
 καὶ ἀφῆντο τοὺς φοβερισμοὺς καὶ τὰς ἐπιφωγίσεις
 τὰς καθ’ ἡμέραν ἔποιθεν ὁ ῥῆγας καὶ τῶν δύο·

3489. l. κόσμον ἀγαγέρεσκε σκ. — τὸν l. σον. — 3490 l. Ἦκουες. — 3493. l. Ἦκουες.
 — 3494. μὰ l. καὶ. — 3498. l. τῆς πότις τυχῆς. — 3500. l. τοπάρχης, πλούσιος, εὐγενής,
 ἑρδοξός, τιμημένος. — 3501: voir la note de S. 2311. — 3508. l. εἰς τὸν τοῦτον μ. —
 3518. l. συνεπάσχα. — 3521. κοριτὸν ἐμὲν l. καὶ τὸν ἐμὸν

καὶ κοσμοαγαγρῆσει σε καὶ κλαίει τὴν ξενωσίῃ σου.”
 2305 „Ἀκουσε πάλιν,” εἶπα τῇ, „ὡς ξενωδόχισά μου,

καὶ τὰς ἐμὰς τὰς συμφορὰς τὰς ἔπαθα εἰς τὸν κόσμον.

Ἐγὼ ἐγενόμην ἄνθρωπος τῆς χώρας Ἀρμενίας,
 οὐκ ἀπὸ γένους εὐγενοῦς, οὐδὲ ἐκ τῆς κάτω τέχνης·
 εἶχα πατέρα εὐγενή, ὡσαύτως καὶ μητέρα,
 2310 τοπάρχας πλοῦσιους, φοβερούς, ἀλλὰ καὶ μεγατόδας·
 πατριάδελφός μου γέγονεν ὁ ῥῆξ τῆς Ἀρμενίας.
 Εἶχεν ὁ ῥῆγας εὐγενή, εὐμορφον θυγατέρα,
 κόρην ἐξαιρετόπλαστον, ὡραιωμένην φονδοῦλαν,
 εἰς εἶδος παρεξαιρέτος, εἰς αἰδομένην ὡραία·
 2315 ἀλλ’ εἶχεν ἡ παρὰξενος ἄνθρωπον ἀπὸ Περσίας,
 ἄνθρωπον καλὸν καὶ φοβερὸν καὶ πρῶτον εἰς ἀνδρείαν.
 Ἔτυχε τότε τὸν καιρὸν ἔλειπε εἰς ταξίδιον·
 τῆς κόρης ἐπεσέβηκεν ἔρωσ τῆς εἰς τὸν ροῦν μου,
 ἔρρωσα εἰς τὴν καρδίαν μου τὸν πόθον τῆς φονδοῦλας,
 2320 ἐμεριζόμην κατὰ ροῦν, ἐκατετραγγοῦμην,
 ἔπασχον πόρους φοβερούς δι’ ἐκείνην ἢ ψυχὴν μου,
 f.114r. πάντα καιρὸν ἐγύρονα | τὰ ἐπύροον ὡς δι’ ἐκείνην
 πῶς, πῶς, ἡ ξενωδόχισσα, τὰ τῆς τὰ φανερώσω·
 ἡῖρα καιρὸν ὀκλύποτε, τὰ ἔπασχα εἶπα τῆς τα,
 2325 καὶ τὸν δι’ ἐκείνην πόθον μου ἐφανερώσα τὴν κόρην.”
 „Ἰάλει τὴν ξενωδόχισσαν τὰ ἐπάσχιδες, ὁ ξένος.”
 „Ἀκουσε, ξενωδόχισσα, τοὺς ποθοπατικρασμούς μου.
 Εἶπα τῇ τὴν παρὰξενον τὰ ἐπύροον ὡς δι’ ἐκείνην·
 συνεκατέβη ἡ εὐγενὴς καὶ συνεπτόρεδέ με,
 2330 συνεπάσχευ εἰς τὰ ἔπασχα καὶ συνεθλίβετό με,
 ἐπέκρυψε εἰς τὸν ἔρωτα καὶ αὖτις τὸν ἰδικόν μου
 καὶ εἰς ἐρωτικοθέλημα ἤλθε ἐρωτικόν μου.
 Τὸν πόθον τῆς εὐγενικῆς ἤκασεν ὁ πατήρ τῆς
 καὶ τὸν ἐμὸν τὸν ἔρωτα πάλιν ἀρεθιδάχθη·
 2335 καὶ ἀγίνω τοὺς φοβερισμούς καὶ τὰς ἐπιφωγήσεις
 τὰς κατὰ μέρος ἔποικεν ὁ ῥῆγας καὶ τοὺς δύο·

2308: P. 2329 a aussi dans le ms. εὐγενοῦς. — 2310. l. μεγατόδους. — S. 2311—2424 (= E. 3501—3602). manquent dans P. après P. 2331 (cf. la note de S. 2271). — 2314. l. παρεξαιρέτος.

- κοινὸν δὲ λέγω, ἀπέστειλεν καὶ ἐκράτησεν ἡμέραν,
 3525 ἐφ' ὅπως με σίθερα, βάλει με καὶ χειρόφια,
 εἰς τὴν φυλακὴν μὲ ἀπέστειλεν, καὶ χρόνον ἐκρατόμην.
 Ἦλθεν, ἡ ξεροδόχισσα, καὶ ὁ Πέτρος γὰρ ἀπ' ἔξω,
 καταστολιάσεν ἄνθρωπος καὶ αὐτὸς ἐκ τὸ ταξίδιον,
 ἤκουσεν τὰ γερόμενα, ὅλα κατέμαθεν τα.
 3530 καὶ πάντα ἐγέρσεν καὶ αὐτὸν τοῦ γὰρ μὲ θαυματοῶν.
 Ἦκουσες ἡ παρ' ἄλλους, ἔμαθεν τὰ ἐμελέτα,
 καὶ ἀπὸ τότε ἐκράτομον μετὰ μεθόλους πάσας, |
 f. 114 v. τὸ πῶς γὰρ γέγω ἐκ τὴν φυλακὴν, γὰρ γλύσω ἀπὲ τὸν χρόνον,
 καὶ ξένος ἐκ τὴν χρόνον μου.
 3535 καὶ μετὰ ἐπιχειρήματος ἡ κόρη ἐπιτηθείον
 βλέπει, ἐπιχειρῶνται τοὺς φυλακιστοὺς μου,
 δοσέματα τοὺς ἐχέριδε καὶ πολεμῶ τοὺς φίλους.
 ἐβγάροντοί μου τὰ σίθερα μετὰ τῶν χειρόφια.
 τὴν φυλακὴν μου ἀνείχοντες καὶ δίδονσίν μου στράταν,
 3540 γὰρ πάγω εἰς τὴν πατρίδα μου, ξένος ἐκ τὰ ἰδικά μου.
 Ἐξέβην ἐκ τὴν φυλακὴν καὶ μῆρας ἐπεριεπάτον.
 εἰς μοροπάτια ἀδιάρτα καὶ εἰς τόπους ἀποχρότους,
 γὰρ ἔχω θροσφὴν τοὺς πόρους μου τοὺς ἔπαθα δι' ἐκείνην,
 καὶ ἀντὶ νεοῦ τὰ δάκρυα μου τὰ ἐκέκρυα καθ' ὅραν,
 3545 γὰρ ἔχω ἀντὶ γέλοια στεναγμοὺς καὶ ἀντὶ χαρᾶς τὰ δάκρυα
 καὶ ἀντὶ στυγερῶν μου τοὺς πόρους τῆς ὥρας.
 Τοῦτα εἶπει, ξεροδόχισσα, τὰ ἐγὼ ἐπικράτηθην,
 αὐτὰ εἶν' τὰ ἐκακοπάθησα διὰ πόθον εἰς τὸν κόσμον,
 τοὺς πόρους μου τοὺς ἔπαθα διὰ τὴν ἐξήρημένην
 3550 ὅλα δὲ τὰ ἐξηγήθηκα, πρᾶγμα οὐδὲν δὲ κρύβω.
 ἐδόξε γὰρ δὲ ἀγγηγοῦμαι καὶ ῥόσον ἐπεριεπάτον.
 τί ἴδον τὰ μὲ ἔλεγε ὁ στυγερὸς ὁ ἐδικός μου.
 f. 115 r. Τί γὰρ δὲ εἶπες ὅταν ἔ | γυγα χρόνῳ ἀπὲ τὸ κάστρον,
 γὰρ μὴ μὲ διώξῃ ἀπὸ τὰ ἐμὰ τῆς Ἰουδαίας ὁ ῥήγας.
 3555 καὶ ἀγόνον τὸν ἐπλήρωσα τὸν μῆρας τὸν δὲ λέγω,
 ἐσέβην εἰς παράπλυνον, εἰς ἄγριον μοροπάτιν,
 εἰς ἄνθρωπον κατοῦντων καὶ ἐπίασα μοροπάτι.
 Ἦμέρας ἐπαρέθραμα, εἰς δύο ἐπλήρωσά το,
 καὶ εἰς μοροπάτιν ἔγθασα καὶ εἰς στράταν ἄλλην πάλιν,

3526. l. ἐκρατομένην — 3531. l. Ἦκουσεν. — 3532. l. ἐκρατόμην. — μεθόλους πάσας.
 — 3534: il faut ajouter καὶ ἀπὸ τὸ ἔμὲ γὰρ γέγω (S. 2347). — 3536 l. καὶ μετὰ ἐπιτηθείον-
 ματος ἡ κόρη ἐπιχειρῶν το — 3538. l. ἐξέβην. — 3540. εἰς l. ἐκ. — 3551. l. ἐκείνην. —
 3553. χρόνῳ ἀπὲ τὸ κ. l. χρόνον ἐκρατόμην (voir S. 3268) — 3557. l. ἀνθρώπων κατοῦντων.

- κοιτὸν σὲ λέγω, ἀπέστειλεν καὶ ἐκράτησεν ἐμένα,
 ἐφόρεσέ με σίδηρα, βάρει με καὶ χειρόψια,
 εἰς φυλακὴν μὲ ἐσέβασεν καὶ χρόνον ἐκρατοῦ μεν.
 2340 Ἦλθεν, ἡ ξεροδόχισσα, καὶ ὁ Πέροςος ἀπ' ἀπέξω,
 κατεστολιάσεν ὁ ἄνθρωπος καὶ αὐτὸς ἐκ τὸ ταξίδιον.
 ἤκουσεν τὰ γενόμενα, τὰ ὅλα ἔμαθεν τα,
 καὶ πάντα ἐγύρουν καιρὸν τὸ γὰρ μὲ θανατόωη.
 Ἦκουσεν ἡ παρὰξενος, ἔμαθεν τὴν μελέτην,
 f. 114 v. 2345 καὶ ἀπὸ τότε οἰκονόμησεν μετὰ μεθύδον | τρόπον
 πῶς γὰρ ἐβγῶ τῆς φυλακῆς, τοῦ θόβου γὰρ γλυτώσω,
 καὶ ἀλλότριος εἰς τὴν χώραν μου καὶ ἀπὸ τὰ ἐμὰ γὰρ γένω·
 καὶ μετὰ ἐπιτηδεύματος ἡ κόρη ἐπιχειροῖ τοι,
 βλέπει, μεταχειρίζεται τοὺς φυλακάτοράς μου,
 2350 χορήματα τοὺς ἐχάρισεν καὶ πολεμεῖ τοὺς φίλους·
 ἐβγάρον με τὰ σίδηρα ταῦτα καὶ τὰ χειρόψια,
 τὴν φυλακὴν ἀνοίγονσιν καὶ δίδουσιν με στράτα,
 γὰρ γένω ἐκ τὴν πατρίδα μου ξένος ἀπὸ τὰ ἰδικά μου.
 Ἐξέβηρ ἐκ τὴν φυλακὴν καὶ μῆρας ἐπεριπάτουρ,
 2355 εἰς μοροπάτια δρόβατα καὶ τόπους ἀποκρύφους,
 γὰρ ἔχω τροφὴν τοὺς πόρους μου τοὺς ἔπαθα δι' ἐκείτην,
 καὶ ἀντὶ τερροῦ τὰ δάκρυα τὰ ἐκέρωα καθ' ὅραν,
 γὰρ ἔχω ἀντὶ γέλοια στεναγμοὺς καὶ ἀντὶ χαρᾶς ὀδύνας
 καὶ ἀντὶ στυροδοπιόρους μου τὸν πόθον τῆς ὥραιας.
 2360 Ταῦτα ἔρι, ξεροδόχισσα, λόγον μου τὰ ἐπικράνθηρ,
 αὐτὰ ἔρι τὰ ἐκακοπάθισα διὰ πόθον εἰς τὸν κόσμον,
 τοὺς πόρους μου τοὺς ἔπαθα διὰ τὴν ἐξακριμμένην
 ὅλους ἀφηγησάμην σε πρᾶγμα γὰρ μὴ σὲ κοῦ[βω]·
 ἐδάρε καὶ γὰρ σὲ ἀφηγῆσθαι καὶ ἐνὼς ἐπεριπάτουρ
 2365 τὰ ὁκάτις μὲ ἀφηγῆσθαι ἐμὸς στυροδοπιόρος·"
 „λέγε τὴν ξεροδόχισσαν, τὰ ἤκουσες λέγε, ξέρε."
 „Ἀκουσε, ξεροδόχισσα, καὶ τὰς ξεροαφηγήσεις.
 f. 115 r. Μῆρας | ὥς εἶπα ἀφ' οὗ ἔφρυγα κορυφοπεριεπάτουρ,
 γὰρ μὲ διώξῃ ἀπὸ τὰ ἐμὰ τῆς Ἀρμενίας ὁ ὄληρας·
 2370 καὶ ἀφότον τὸν ἐπλήρωσα τὸν μῆρας τὸν σὲ λέγω,
 ἐξέβηκα εἰς παρὰστρατον ὁκάτον εἰς ἄγριον τόπον,
 εἰς ἄνθρωπον ἀκατοῦρευτον καὶ ἰτιάσα μοροπάτιν.
 Ἠμέρας τὸ ἐπεριεπάτησα καὶ δύο παρὰδραμά το
 καὶ εἰς μοροπάτιν ἔφθασα καὶ στράτα πάλιν ἄλλην,

2339. ἐνρ. μ.: cf. E. 3526. — 2345. μετὰ μεθ. τρ.: cf. E. 3532. — 2346. l. πορον. —
 2347. εἰς l. ἐν. — 2348. τοι l. το. — 2360. l. ἡ ξεροδ. — 2361. l. ἐν. — 2364 l. ἐνόςω.
 — 2369. l. γὰρ μὴ μὲ σ. — 2372. l. ἀνθρώπουακατοῦρευτον

- 3560 λιβαθωτήρ, παρώξενον, μυριόθενθρον γεομάτηρ,
 γὰ ἔχῃ ἀπέξει τὸ φερὸν καὶ ἀπεθῶ τὸ λιβάθην,
 καὶ μέσα τὸ παρώξενον γὰ κεῖται μοροπάτιν·
- ἄνθρωπον ἄλλον ἔφθασα μοραχὸς του γὰ ἐπαγαίτη,
 καὶ τὸ μυριοπαρώξενον γὰ τρέχῃ μοροπάτιν.
- 3565 Φαρίν ἐκαβαλλίκευγεν, ἐβάσταξε γεράκιν,
 καὶ ὁπίσω του ἀκολούθει του σκελὶν με τὸ λιτάριον·
 ζωσμέρος ἦτορ ἄρματα καὶ ἐτήγαιεν τὸν θρόνον,
 γὰ βρέχεται ἐκ τὰ δάκρυα του, γὰ σκίζεται ἐκ τοὺς πόρους
 καὶ ἀπὸ τὰ ἀνασθενάρματα ἐφλέγεται ὁ θρόνος.
- 3570 Καὶ ὡς ἤμουν μυριόθλιβος καὶ ἐγὼ ἐκ τὰ γορικά μου
 καὶ εἶδα του τέτοιον ἄνθρωπον μυριοπορμενόν,
 ἐδοῦδάξα, ἀνεγέρειν, γὰ μάθω ἀνεψηλάσων
 τίς εἶναι καὶ πόθεν ὁ ἄνθρωπος καὶ τί ἔναι τὸ στεράζει |
 f.115v. καὶ ἐκείνος ἐκ τῇρ θλήπην του ἐστέραςεν ὁ φέος,
- 3575 λόγος οὐκ ἀποκρίθηκεν, οὐδὲ ἐχαιρέτησέ με,
 ἀλλὰ πάντα ἐκόπτετον, εἶχεν ἐκεῖ τὸν ροῦν του.
- Ἐγὼ ὡς ἐθεώρουν ἄνθρωπον ὁλόξενον γὰ πάσῃ
 εἰς τέτοιον τόπον ἔρημον καὶ εἰς γῆν τῇρ ἄλλοτριάν,
 ἐπήρα, ἐβίασά του, λόγους γορικοὺς τὸν εἶπα,
 3580 γὰ μοῦ εἶπῃ τί ἔναι τὸ πορεῖ καὶ τί ἔναι τὸ στεράζει·
 καὶ ἀπὸ τὸ ἀγανάκτησαι, πολλὰ ὡς τὸν ἐβίασα,
 θλημμένος στέζει πρὸς ἐμὲν καὶ ἀπηλογίζεται με·"
 λέγει με ἡ ξεροδόχισσα· „Τὰ ἡκουσες λέγε, ξέρε·"
 „Ἄκουσε, ξεροδόχισσα, καὶ τῆς ξεροσφυγής.
 3585 „Ἄνθρωπε, ἂν εἶδαι χρωστιαρὸς καὶ ἂν ἔπαθες εἰς τὸν
 κόσμον,
 καὶ ὡς δι' ἀγάπην ἔπαθες καὶ ἐπάσχισες διὰ πόθον,
 καὶ ἐντραντίστης διὰ ἔρωτα ἐρωτικῆς φουδοῦλας,
 καὶ ἀπὲ τῇρ φλόγην ἔπαθες τῆς ἐρωτοκαμίρον,
 ἄφῃς τα τὰς πικρίας μου μόρος μου γὰ στεράζω,
 3590 τὰς μυριοκακώδεις μου μόρος μου γὰ λυποῦμαι,
 καὶ τὰ ἔπαθα δι' ἀσκόλῃδιν ἐγὼ ἄς τὰ πάσχω μόρος,
 καὶ μὴ με βιάσῃς, ἄνθρωπε, τί πάσχω καὶ τί στεράζω·
- f.116r. ἂν εἶδαι ἀναισθητότερος καὶ παρὰ τὸ | λιθάριον,
 γὰ σκεπτορέσῃς μετ' ἐμὲν, ἤξενρε, οὐκ ἔχω λόγον.

3560. l. 1. μυριόθενθρον γεομάτηρ. — 3563. l. 1. μορος. — 3575. l. 1. λόγος. — 3581: voir S. 2398. — 3589. τα l. με. — 3594. οὐκ ἔχω λ.: voir S. 2412.

- 2375 λιβαθωτήρ, παράξενον, μυριοδεκδροχομάτηρ,
 γὰ ἔχῃ ἀπεθώθην ποταμὸν καὶ ἀπεξεῖθεν τὸ λιβάδι,
 καὶ μέσσω τὸ παράξενον γὰ κεῖται μοροπάτιν·
 καὶ ἐν ὅσῳ τὸ ἐπαρέτρεχα τοιοῦτον μοροπάτιν
 ἄνθρωπον ἔφθασα καλὸν εἰς εἶδος καὶ εἰς θέαν.
- 2380 καὶ τὸ μυριοπαράξενον γὰ τρέχῃ μοροπάτιν.
 Φαγὼν ἐκαβαλλίζεσεν καὶ ἐβάσταζεν γερῶναι,
 καὶ ὀπίσω τον ἰχθυόσθην τον σκελὴν μὲ τὸ λιτάριον·
 ζωσμένος ἦτον ἄρματα καὶ ἐπήγαγεν τὸν θρόνον,
 γὰ βρέχεται ἐκ τὰ δάκρυα τον, γὰ κόπτεται ἐκ τοὺς πόρους
- 2385 καὶ ἀπὸ τὰ ἀνασθενάγματα γὰ καίῃ τὸ μοροπάτιν.
 Καὶ ὡς ἤμην μυριόθλιβος καὶ ἐγὼ ἐκ τὰ γοιζά μου
 καὶ εἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον γὰ σνχρσνασθενάξῃ,
 ἐσποῦδαζα, ἐγύρενα, γὰ μάθω ἐπιγλέσθον
 τίς ἔστι, πόθεν ἄνθρωπος, καὶ τί ἔστι τὸ ἀνασθενάξει·
 καὶ κεῖνος ὡς ἐθλίβετον καὶ ἐστέναξεν ὁ ῥεός, |
 λόγον οὐκ ἀπεκρίθη τον, οὐκ ἐχαιρέτισέ με,
 ἀλλὰ εἰς τὰ ἐκατεκόπτετον ἦτον ἐκεῖ ὁ ῥεός τον
 καὶ εἰς τὰ ἐσνχρστέναξεν ἐμερμμερμελέτα.
 Ἐγὼ δὲ ὡς ἐθόρουν ἄνθρωπον ὀλόξενον γὰ πάσῃ
- 2395 εἰς τίτοιον τόπον ἔρημον, εἰς γῆν ἄλλην καὶ ξένην,
 ἀπῆρα τον, ἐβίασα τον, ὄρκους γοιζτοὺς τὸν εἶπα,
 γὰ μὲ εἶπῃ τί ἔστι τὸ ποιεῖ καὶ τὸ διατὶ στενάξει·
 καὶ ἄγ· οὐ τὸν ἰγανέκτιθα καὶ ἐβίασά τον τοσοῦτον,
 θλιμμένα ἐστράφη τον πρὸς ἐμεῖ καὶ ἀπηλογήσατό με.”
- 2400 „Ἄγε τῇρ ξεροδόχισσα, τὰ ἵκονσες λέγε, ξέρε.”
 „Ἄκουσε, ξεροδόχισσα, καὶ τὰς ξεροσπηγήσεις,
 „Ἄνθρωπε, ἂν εἶδαι χρῆσταινός καὶ ἂν ἄπεθες εἰς κόσμον,
 καὶ ὅθι· ἀγάτηρ ἔπαθες καὶ ἐπόνεσες διὰ πόθον,
 καὶ ἐντραννήθης δι· ἔρωται καὶ ἐρωτιζῇ γορδοῦλας.
- 2405 καὶ ἀπὸ τῇρ γλόγαν ἔπαθες τῆς ἐρωτοζαμίον,
 [ἄ]γες με τὰς πιζρίας μου μόρος γὰ τὰς στενάξω,
 καὶ τὰς μυριοτραννήσεις μου μόρος ἄς τὰς λνποῦμαι,
 καὶ τὰ ἔπαθα δι· ἀσχόλησιν ἐγὼ ἄς τὰς πάσχω μόρος,
 καὶ μὴ μὲ βιάξῃς, ἄνθρωπε, γὰ σὲ εἶπω τὸ στενάξω,
- 2410 διότι, ἂν σὲ θέλω ἀφίγηθῇ τὸ τί ἔναι τὸ λνποῦμαι,
 ἂν εἶδαι ἀναισθητότερος καὶ παρὰ τὸ λιθάριον,
 γὰ σνμποτεῖσῃς μετ’ ἐμέ, ἔξενρε, οὐκ ἔστι λόγος.

2376. suppr. το. — 2391. τον l. με. — 2394. suppr. δι. — 2398. l. ἐβίασα — 2402.
 l. ἔπαθες. — 2407. suppr. καὶ. — 2408. το, l. τὸ.

3595 ἄς κλαίω τῇ ἀτυχίᾳ μου.

ἀμυγῇ ἂν ποίῃς ὄρκον μετὰ ἡμέρ τὰ μὴ ἀπεχωριστοῦμεν,
τὰ δὲ εἰπὼ τὰς συμφορὰς τὰς ἔπαθα εἰς τὸν κόσμον."
καὶ τὸ ἀκούσκειν παρενθὺς πεζεύγω ἐκ τοῦ γαρίῳ μου.
Καὶ ἐκεῖνος ταῦτα μετὰ ἡμέρ καὶ ὁμόσασκεν οἱ δύο
3600 ὅτι ἂν ἔλθῃ κίρτερος τὰ μὴ ἀπεχωριστοῦμεν.

ἄκουσε, ἡ ξεροδόχισσα, τὸ τί μὲ ἀγγιγᾷτο."
Καὶ τί ἀπὲ τότε ἐχέρισε τοῦ τὰ μὲ ἀγγιγᾷται
ἀλλὰ τὰ μὲ ἐδέρτυχε ὁ Αἰβίστρος ἐμέγαλ·
μόνον τῇ γόρῳ ἔκρυψε καὶ τὸ ὄνομα ἐκείνου.
3605 Καὶ εἰς ἐμὲ ἀντάμα ἐκάθετο καὶ πρόσεχε ἡ κόρη,
καὶ μόνον ἀναστέλλει, καὶ ἀπὸ τοῦς ὁφθαλμοῦς τῆς
σιγὰ σιγὰ τὰ μέτια τῆς ἐρέγασιν τὰ δάκρυα
καὶ κατέβαιναν ὥς τὸ σιγατὸν ποτάμι ἀπ' ἐκεῖνη·
ὅταν δὲ εἰς τῇ ἐπόθεσιν ἐδέβη τοῦ Αἰβίστρον.

3610 καὶ εἶπα τῇ, ἐξέβηκεν ἔξω εἰς τὸ νεγλῆν,
πῶς τὸ τρυγόνιν ἔθωκε καὶ τὸ ἄλλον ἐφορεύθη,
πῶς ἐρώτα διὰ τὸ ποτλὶν τὸν σιγγετῆρ του ἐκεῖνον. |

f.116v. πῶς τὸ ἐρωτοτρογόνον τί εἶχε καὶ ἠγορεύθη,
πῶς τὸν διδάσκει τὸν δεσμὸν ἐκεῖνος τῆς ἀγάτης.

3615 πῶς τὸ καθὲρ ἐρωτιζὼν λέγει του μετὰ πόθον,
πῶς ἐγαυιάσθη τὸ βραδὺ καὶ μετὰ γόπον ποῖον,
πῶς τὸν ἐρώσκει οἱ ὄρωτες καὶ ποῦ τὸν ἔπαγαίονε,

πῶς ἐπεδέβη τὸ βραδὺ καὶ εἰς ποῖαν ἀνλῆρ τοῦ
Ἐρωτοκρατοῦντος,

πῶς βλέπει τὸ παλάτιον του, τί βλέπει, τί προσέχει,
3620 πῶς εὑρίσκει τὸν Ἐρωτα καὶ τί τὸν σιγγετῆρ, πῶς
πῶς τὸν ἀπαρτεχρίετο ἐκεῖνος ἐν ὀρείῳν,
πῶς ἔμοσεν τὸν Ἐρωτα ἀπᾶνον εἰς τὸ πετρών του,
πῶς ὁ μάρτυς τὸν ἐλάλησεν τὰ θέλει πάθειν ἐκεῖνος,
πῶς ἐξεπνῆ ἐκ τὰ ὄρεα καὶ τίος τὰ ἠγγιγᾷται,
3625 πῶς ἀπογαυιάζεται πάλιν τῇ ἄλλῃ γέκταρ,
πῶς εὑρίκει τὸν Ἐρωτα μέσα εἰς τὸ μεσοκίπιν,

3595: voir S. 2413. — Après E. 3595, il manquent trois vers = S. 2414—2416. —
3602: cf. S. 2424 (P. 2332). — 3603 ἀλλὰ (= P. 2333) l. ὅλα. — 3605. l. καὶ εἰς μὲν
τὰ ἐμὰ (= S. 2427). — 3608. suppr. καὶ. — 3612. l. ἐρωτᾶ. — 3618. l. π. ἐ. ἀνλῆρ τ. E. —
3625. l. πῶς πῶς.

- καὶ ἄγες με, ὡς πάσχω μοι αἰχὴς, ὡς κλαίω τὸ τεχνόφρον μου. |
 f.116r. καὶ τῆς μοιρομαρμένης μου τῆς βίαις ὡς στενάζω.
 2415 εἰ δὲ ἔνθ' ἀέλῃς γὰρ δὲ εἰπὼ τίς εἴμαι, πόθεν εἴμαι,
 καὶ τὸ διατὶ περιπατῶ καὶ στυγροαποτενάζω,
 ὄρχον γὰρ ποιήσῃς μετ' ἐμὲν καὶ γὰρ μὴ ἀποχωρισθοῦμεν,
 καὶ γὰρ δὲ εἰπὼ τῆς στυγροῦς τῆς ἑπαθὰ εἰς τὸν κόσμον."
 Καὶ τὸ ἀκούσας παρρηθὲς πεζεύω ἐκ τὸ ἄλογόν μου.
 2420 καὶ ἐκείνος ταῦτα μετ' ἐμὲν καὶ ὁμώσαμεν οἱ δύο
 εἴτι ἂν μᾶς ἔλθῃ κίθοντος γὰρ μὴ ἀποχωρισθοῦμεν,
 καὶ ἄγ' ὅτον ὀρχοαμεινώσαμεν γὰρ μὴ ἀποχωρισθοῦμεν,
 ἄχορσε, ξεροθόχισσα, τὸ τί εἶν' τὸ μὲ ἀγῆργῃθι."
 Καὶ ἀπὸ τότε ἐχρίσθη τὸ γὰρ τῆς ἀγῆργῃθι
 2425 ὅλα τὰ μὲ ἀγῆργῃθι οὐκ ἔμελλεν.
 μόρον τῆς χώρας ἐκρυσσε καὶ τὸ ὄρον ἐκείνον.
 Καὶ εἰς μὲν τὰ ἐμὰ ἐκαθέζετο καὶ ἐπροόεχε ἡ κόρη,
 καὶ μόρον ἀναστέναξε, καὶ ἀπὸ τοῦς ὀφθαλμοῦς τῆς
 σιγῇ σιωπῇ τὰ δάκρυα τῆς ἐστάλαξε ὡς κόμπου.
 2430 ὅταν δὲ εἰς τῆς ἐπόθεον ἐδέβη τοῦ Ἀβιάθου,
 καὶ εἶπα τῆς πῶς καὶ ποταπῶς ἐξέβηκεν ἄργα εἰς τὸ νεκρῶν,
 πῶς τὸ τεργόν ἐδωκεν καὶ πῶς τὸ ἄλλον ἐγορεύθη,
 πῶς ἐρωτῇ διὰ τὸ πολλὸν ὅτον στυγερῇ του ἐκείνου.
 πῶς τὸν διδάσκει τοὺς θεομοῦς ἐκείνος τῆς ἀγάτης.
 2435 πῶς τὸ καθὲρ ἐρωτικὸν λέγει του μετὰ πόθου,
 πῶς ἐφαινόθη τὸ βραδὲν καὶ μετὰ φόβον πόθου. |
 f.116v. πῶς τὸν ἐρύσκει οἱ ἐρωτες καὶ ποῦ τὸν ἐπαγαίρου,
 πῶς μετὰ τουθενήματος εἰς αὐτὸν στυγερῶν.
 πῶς πῶς ἐδέβη τῆς αὐλῇ τοῦ Ἐρωτοκρατόρου.
 2440 πῶς βλέπει τὸ παλάτιον του, τί ἐρύσκει, τί προόεχει,
 πῶς ἠῆρεν τὸν Ἐρωτα καὶ τί τὸν στυγερῶν.
 πῶς ὁμώσας τὸν Ἐρωτα ἐπάρω εἰς τὸ πτερόν του,
 πῶς πῶς ὁ μάρτυς τὸν λαλεῖ τὰ θέλει ἐκείνος πάθει,

2414. l. μοιρομαρμένης. — 2417. suppr. καὶ. — 2431. suppr. καὶ ποταπ.

πῶς ποταπὴν παρὰξενον ἐκράτει καὶ ἐπερπάτει.
 πῶς τοῦ τῆρ δίδει· „ἔπαρ' τῆρ.” καὶ ἐκείνος τῆρ ἐχάγει,
 πῶς πάλιν ἐξέπειρε καὶ τίρος τὰ ῥηγῶται,
 f. 117 r. 3630 πῶς ἐβγῆκε ἐκ τῆρ χώρον του καὶ πόθεν ἐ | περπάτει.

καὶ μετὰ πόδον πειρασμοῦ ἠῖρεν τὸ ἐπεδῆμα, —
 καὶ ἀπλῶς τὸ πᾶν κατέκλεστον πρὸς τῆρ ἀγῆγησίν του
 ποθοξενοδόχου ἐκείνῃ τῆρ Ῥοδάμῃ.

3635 τὰ δάκρυα τῆς ἐτρεχασίν ὥς τρέχει τὸ ποτάμι,
 καὶ οἱ στεναγμοὶ τῆς αἰῶνας, ἐπλήθυναν, ἐπύχυναν εἰς
 πλέον.

Καὶ μὲ τοῦ ἀγῆγηματος τὸ τέλος ἔλαθέ με,
 καὶ τὸ ὄνομα ἐλάλησα καὶ χώρας ποταποίας.
 Ἀκούει το ἡ παρὰξενος, λογοθυμῶ καὶ πέμπει,
 ἄφρονος ἦτορ ἔλεγες, φερὴν, ἀποθαμένῃ.

3640 βλέπω τῆρ τῆρ παρὰξενον, σηκώρομαι, κρατῶ τῆρ,
 φέρω φερὸ, θροοῖζω τῆρ, ἀνέφερεν ὀλίγον·
 λέγω· „Μὴ ποίωῃς ταραχὴν, σῶπαδε, μὴ φοιτάς·
 ἔχεις ἐδῶ τὸν Αἰβιστρον, τίποτα μὴ λυπᾶσαι.”
 Ὀλίγον ἐπαρέφερεν, λογοθυμῶ καὶ πέμπει.

3645 ὅμως καὶ τί πολυλογῶ; φέρω τὰ λογικά τῆς, |
 f. 117 v. κάθεται, συντυχαίνει με· „Ζῆ ὁ Αἰβιστρος;” μὲ λέγει.

3629. l. πῶς πάλιν πῶς. — 3630. τοθεν l. τόσον (= S. 2447 et P. 2346). — 3632.
 l. κατέκλεστον ὡς τῆρ ἀγῆγησίν. — 3633. l. τῆρ ποθοξ. — 3634 sq.; cf. S. 2467
 (P. 2350).

- πὼς μετὰ τὸ παρὰξενον ἐκράτειν καὶ περιεπάτει,
 2445 πὼς τοῦ τῆρ δίδει· „ἔπαρ' τῆρ,” καὶ ἐκείνος πὼς τῆρ χάνει,
 πὼς πάλλει πὼς ἐξέπτησε καὶ τίνας τὸ ἀφηγεῖται,
 πὼς ἐκ τῆρ χόρῳα τον ἔφρυγε καὶ πόσον ἐπερπάτει,
 πὼς πὼς τὸν ἀποκρίνεται ὁ Ἐρωὺς ἐν ὀρείῳ,
 πὼς ἐξυπνεί εἰς τὸν ὄρειον καὶ τίνας τὸ διηγείται,
 2450 πὼς πὼς ἐποδοεφαιτάζοντο πάλιν τῆρ γύρταρ ὄληρ,
 πὼς ἠΐρηκεν τὸν Ἐρωῖτα μέσα εἰς τὸ περιβόλιον,
 πὼς ποταπὴρ παρὰξενον ἐκράτειν τῆρ Ῥοδάμνηρ,
 πὼς πὼς γλυνέει ἐφίλῳα τῆρ καὶ χόρῳασι οὐκ εἶχερ,
 πὼς πὼς εἰς τὰς ἀγγάλας τον περὶλαβερ τῆρ κόρηρ,
 2455 πὼς τὸν φαιτάζοντο οἱ ἔρωτες καὶ πὼς τὸν συντεχαίνοντο,
 πὼς ἐνθυμεῖτο τῆς αὐγῆς τὸν ἔπτορ τῆς κουρτέσας,
 πὼς πὼς τὸ τέλος εἶπερ τον τοὺς πικρασμοὺς ὁ μάρτυς,
 πὼς μετὰ τόσους πειρασμοὺς τὸ τέλος ἠΐρηκεν τῆρ,
 πὼς πὼς ὁ μάρτυς εἶπερ τον τὰ ὅσα θέλει πᾶθειν, |
 f. 117 r. 2460 πὼς πὼς τὰ ὅλα ἐμαρτεῖθῃρ τα εἰς τῆρ βισκίναρ τότε,
 πὼς εἶδερ καὶ τὰ μέλλοντα ὅσα τὸν θέλοντ' ἔλθειν,
 πὼς πὼς τὸ τέλος μετ' αὐτῆς συντελεντήσῃ θέλει,
 πὼς μετὰ τόσους πικρασμοὺς, κινδύνους καὶ ἀνάγκας, —
 καὶ ἀπλῶς τὸ πᾶν καταλεπτὸν ὡς τῆρ ἐθυγησάμῃρ
 2465 τῆρ ποδοξεροδόχισσῃ ἐκείνῃρ τῆρ Ῥοδάμνηρ,
 τότε εἰς τίνα ἐγνώριζε καὶ ὡς ὁ ἀχετὸς ἀπ' ἐκείνῃρ
 τὰ δάκρυα τῆς ἐτρέχασιν καὶ οἱ ἀναστεναγμοὶ τῆς
 ἠΐξαντ', ἐπληθύναντο, ἀπύχαιναν εἰς πλέον.

 Καὶ μετὰ τοῦ ἀφηγήματος τοῦ τέλους ἔλαθεν με,
 2470 τὸ ὄνομα ἐλάλησα καὶ χόρῳα τοῦ Ἀιβίστρον.
 Ἀκοῦει το ἡ παρὰξενος, λειποθυμεῖ καὶ πίπτει
 ἄφρονος, ἄπτονος εἰς τῆρ γῆρ, τελείως ἀποθαμένη·
 βλέπω τῆρ τῆρ παρὰξενον, σιγώρομαι, κρατῶ τῆρ,
 φέρω νερόν, θροσίζω τῆρ, ἀνέφερεν ὀλίγον·
 2475 λέγω· „Μὴ ποίῳς παρὰχῆρ, σίγησε, μὴρ φωνάξῃς·
 ἔχεις ἐδῶ τὸν Ἀιβίστρον, τίποτε μὴ λεπτῆσαι.”
 Ὀλίγον ἐπαρήφερεν, λειποθυμεῖ καὶ πίπτει
 ἄφρονος λειποθύμιαν ἐγγὺς ἀνασθησῆας·
 ὁμῶς καὶ τί πολυλογῶ; φέρε τὰ λογικά τῆς,
 2480 κάθηται, συντεχαίνει με· „Ζῆ Ἀιβίστρος; εἶπέ με.

2449. εἰς l. ἐκ. — 2463: pour finir cette description, un vers comme E. 3631 (= P. 2347) vaut mieux. — 2466: seulement dans S.; εἰς τίνα l. εἶπε? — l. ὀχετὸς ἀπ' αὐτῆρ.

„ῥῆ, τὸν ἐθαράτωσεν ἡ τέχνη τῆς μαγίας·
ῥῆ, τὸν ἐθαράτωσεν ὁ πόθος ὁ πόθος ὁ ὀϊκὸς μου;

- ῥῆ, τὸν ἐκατεχόρτασεν ἡ ψυχὴ μου πικρίας·
3650 ῥῆ, τὸν ἐθαράτωσεν ἡ μοῖρα του ὥς δι' ἐμέγαρ·
ῥῆ, τὸν ἄσκη ἔφυγεν· εἶπέ, ἀφ' ἡγήσου με το·”
„Ζῆ, ῥῆ,” εἶπα τῆρ, „καὶ τίποτα μὴ λυπᾶσαι δι' ἐκεῖνον,
καὶ γὰ καὶ τὸ μαγνᾶθαι ὁποῦ ἔθωσες
ὅταν ἐπολέμειε δι' ἐσέγαρ με τὸν Φερδοεῖνον·”
3655 Ἄπλῶνει, πῦναι, βλέπει το, γρωρίζει τίρος ἔναι,
λέγει με· „Ποῦ ἔναι ὁ Αἰβιστρος, ξέρε, ποῦ τὸν ἄφηδες·
ποῦ τὸν ἄφηκες μοραχόν· εἶπέ μου, ἄρ τὸν ἡγάτας·
τί με πλανᾷς· εἶπέ μου το· ῥῆ ὁ Αἰβιστρος, μοῦ λέγεις·
λέγει με πῶς ἀνέξησεν καὶ πῶς ἀνεψυχώθηρ·
3660 πολλὰ πολλὰ τὸ θυγρωμῶ καὶ θυετχῶ τὸ τοῦτο.
ὁ ἀποθαμῆρος ἔξησε, καὶ τίς γὰ τὸ πιστεῖσῃ·
κᾶρ δὲ καὶ ῥῆ, τὸ δῖγρωμον, καὶ πρὸς ἐμέγαρ ἦλθεν,
τίς τοῦ ἔδειξεν τῆρ ὁδὸν ἢ πόθεν ἐρημηεῖσθαι·
εἰ δὲ καὶ ἦλθεν ὁ ἐλεεινός, πῶς εἰς ἐμὲν οὐκ ἦλθεν·”
3665 Καὶ πάλιν ἡ παρᾶξενος λεγοθυμεῖ καὶ πέγτει,
πάλιν τὸν τοῦν ἀναισθητεῖ, κλορίζει τῆρ καροθίαν,
f.118r. πάλιν ἡ ψυ | ρεζοῶνεται ἀπὸ λεγοθυμίας,
καὶ πάλιν ἐπαρήφερεν μετὰ πολλῆρ τῆρ βίαν,
γὰ χέρῃ δάκρυα ποταμοὺς καὶ γλόγα γ' ἀνασάινῃ·
3670 ὅμως ἐκατεσῆγῃσα τὸν θυῖνον τῆς Ῥοδάμης,
λέγω τῆρ· „Σώπασε, μὴ θυγῆῃς, παῦσε τοῦ θυῖνον, παῦσε·
(ὅταν τῆρ ἰστυτεχεῖ ὁ Κλατοβὸς τῆρ κόρη εἰς τὸ ἐνδομοῖον)
ἐμέγαρ καὶ τὸν Αἰβιστρον κίντερος μᾶς ἦλθεν μέγας,
καὶ σίγα, σίγα τὸ λοιπόν, οὐ πρόπει τώρα θυῖνος.
3675 ἴδες ἀπὲ τοῦ πράγματος καλὰ ἐπληροσοφείθης,
ἔχεις σημάθαι βέβαιον, ῥῆ ὁ Αἰβιστρος ἐκεῖνος
τὸν ἐκατεθαράτωσεν ἡ τέχνη τῆς μαγίας.
(ὅταν ἰστυτεχᾶναι ὁ Κλατοβὸν τῆς κόρης εἰς τὸ ἐνδομοῖον)
καὶ παῦσε τοῦ ἀναστυνᾶγματος, παῦσε τοῦ θυῖνον, παῦσε·
3680 βλέπεις ἐδῶ τὸν Αἰβιστρον τώρα βραδὺ εἰς τὸ δεῖπνον,
τοῦ γὰ καθίσῃ μετὰ σέγ, γὰ σὲ παρηγορήσῃ,

3647. 1. ῥῆ, ῥῆ. — 3648. ῥῆ, ῥῆ, τὸν ἐπετέχωσεν ὁ π. ὁ σ. μ. (S. 2482). — 3649. 1. τέχνη. — 3650. 1. ῥῆ, ῥῆ. — 3651. 1. ζ. καὶ τ. — 3653. 1. τὸ μ. σου, κόρη, ὁ τ. ἐθώσες. — 3654. 1. ὁπότεν εἰ δι' ἐσὲν τὸν φ. — 3656. 1. ἀφ' ἡκής. — 3658. τί 1. μὴ. — 3659. 1. λέγ. — 3660. 1. σεσπιστῶ. — 3662. 1. τὸ θυγρωμῶ (cf. S. 2497). — 3667. 1. πᾶσι ἡ ψυχῇ. — 3671. 1. σῶτα. — 3673. 1. κίντερον φέρεις μέγαρ (S. 2507). — 3679. 1. ἀνενᾶγματος. — 3680. 1. Αἰβιστρον.

- ζῆ, ζῆ, τὸν ἐθανάτωσεν ἡ τέχνη τῆς μαγίας;
 ζῆ, ζῆ, τὸν ἀπερέκρωσεν ὁ πόθος ὁ ἰδικός μου; |
 f.117 v. ζῆ, τὸν ἐποῖζεν ἄψυχος ὁ σθόρος δι' ἐμέρας;
 ζῆ, τὸν δι' ἐμὲν ἐχόρτασεν ἡ τέχνη μου πικρίας;
 2485 ζῆ, τὸν ἐθανάτωσεν ἡ μοῖρα του δι' ἐμέρα;
 ζῆ καὶ τὸν ἄδην ἔφρυγεν; εἰπέ. ἀφ' ἡγήσου με το."
 Εἶπα τῇ· „Ζῆ, καὶ τίποτε μὴ θλίβεσαι δι' ἐκεῖνον,
 καὶ γὰρ καὶ τὸ μαγνέθει σου, κόρη, τὸ τὸν ἐδῶκες
 ὁπόταν ἐπολέμησεν δι' ἐδὲν τὸν Βερθερίχον."
 2490 Ἀπλῶρει, βλέπει, ἐπαίρει το, γνωρίζει τίος ἔρι,
 λέγει με· „Ποῦ τὸν Λίβιστρον ἀφ' ἡκες τοι, ὁ ξέρος;
 πῶς τὸν ἀφ' ἡκες μοναχόν; εἰπέ με ὡς τὸν ἡγάτας,
 μὴ μὲ πλανῆς, εἰπέ με το· ζῆ Λίβιστρος; εἰπέ με.
 λέγε με πῶς ἀνέζησε καὶ πῶς ἀνεψυχώθη·
 2495 πολλὰ πολλὰ τὸ διγρωμῶ καὶ θυσιωτῶ τοσοῦτο.
 ἀποθανὼν ἀνέζησε, καὶ τίς γὰρ τὸ πιστεύῃ;
 ἂν δὲ καὶ ζῆ, τὸ διγρωμῶ, πῶς πρὸς ἐμέρας ἦλθεν,
 τίς τὸν ἐξεῖπεν τῇ ὁδῶν, πόθεν τῇ ἐρημηρεύῃ;
 ἂν δὲ ἦλθεν ὁ παράπιστος, πῶς εἰς ἐμὲν οὐκ ἦλθεν;”
 2500 Καὶ πάλιν ἡ παρὰ ξέρος λειποθυμεῖ καὶ πίπτει,
 πάλιν τὸν ροῦν ἀναζητεῖ, κλονίζεται καρδίαν,
 πάλιν ψυχὴν ρερέκρωται μετὰ λειποθυμίας,
 καὶ πάλιν ἐπαρήφρερ με τῇ ἐμῇ τῇ βίαν,
 καὶ χένει δάκρυα ποταμοὺς καὶ γλόγαν ἀραδαίνει·
 2505 ὅμως ἐκατεσίγησα τὸν θοῖνον τῆς Ῥοδάμης,
 f.118 r. λέγω τῇ· „Παῦσε γὰρ θοῖνῃς, μὴ μὲ | τὸν θοῖνον τοῦτο·

ἐμέρας καὶ τὸν Λίβιστρον κίνδυνον φέρεται μέγα,
 καὶ σίγα σίγα τὸ λοιπόν, οὐ πρόκειται τώρα θοῖνος.
 ἴδες ἀπὸ τοῦ πρῶτου καλὰ ἐπληροφορήθης,
 2510 ἔχεις σιγηθῆναι βέβαιον. ζῆ Λίβιστρος ἐκείνος
 τὸν ἐκατεθανάτωσεν ἡ τέχνη τῆς μαγίας.

καὶ παῦσε τοῦ στενάγματος, παῦσε τοῦ θοῖνον, παῦσε·
 βλέπεις ἐδῶ τὸν Λίβιστρον ὦραν βραδὺ τοῦ δείπνου,
 τὸ γὰρ καθίσθαι μετὰ σὲ γὰρ σὲ παρηγορήσθαι,

2485. l. ζῆ, ζῆ. — 2499. ὁ παρὰ ξ. l. ὁ πολλὰ ἀπιστῶ. Cf. N. 3114 καὶ πάλιν γὰρ ἦλθεν
 ἀπιστῶ, et E. 3664. — 2501. ἀναζητεῖ l. ἀνασθηνεῖ. — 2502. l. ρερέκρωται.

- καὶ οὕτως εἰπὼν πῶς ἀνέζησε καὶ πῶς ἦλθεν εἰς ἐσέρας,
 καὶ πῶς ἔμεν ἐπὶ τῷ ἑλκὶ ἐκ τῆς ψυχῆς του.
 καὶ λέγω σε ἀπὸ τοῦ ἑλκὸς καὶ παραγγέλλω σε το,
 f.118 v. 3685 ἡρώουσε, ἔχε | μετὰ δὲν αἰῶνι καὶ τὸν δόον
 ὅπου τὸ Ἰουδαϊστικὸν ἐπὶ τὸν καὶ ἔφερε σε.
 καὶ βλέπεις εἶναι ἀπὸ τὰ ὅσα ὅρα τοῦ μεσογῆτον.
 καὶ ὅς περὶ τὸν τοιοῦτον καὶ αἰῶνι καὶ ἔφερε τὸ δεῖπνο,
 καὶ ἔφερε καὶ τὸν Ἀβιὼντον ὅπου ἔπαθες διὰ ἐκείνου.”
 3690 Πάλιν τῆς γένεας ὁ καιρὸς παρεθάρμεν ἐκείνης.
 ἦλθεν τὸ καλὸς τῆς αἰῶνι, ἀνέτειλεν ἡ ἡμέρα,
 καὶ πάλιν ἡ ξερὸς μετὰ πολλῶν θαυμάτων
 καὶ μετὰ θλίψεως πολλῆς καὶ ποροδιεταγμοῦ της.
 ἦλθεν, ἐπὶ τῇ πρὸς ἐμὲ, ἐξέπρησε με, λέγει·
 3695 „Ἐγείρον, ξερὸς μου, ξίε μου, με φωνάζει,
 ἐγείρον, ἡ ἡμέρα ἀνέτειλεν, καὶ πῶς τῇ ὁδῷ σου,
 καὶ ἡμέρα ἐμὲ καὶ θοῦν, καὶ καίγω καὶ καὶ φωνάζω.”
 Ἐξέπρησε καὶ λέγω τῇ· „Σόψασε, μηδὲν λυπῶσαι.
 ἔχεις το τὸ μαγνῆτον σου, θεοποιε, τὸ ἐδίζον σου.”
 3700 Λέγει με· „Εἶπαι,” καὶ λέγω τῇ· „Ὅ μου καὶ ἐστὶν ὁμῶς
 διὰ γυναικῶν καὶ κατὰ, καὶ μάθη ὅτι ἡρώουσε σε.”
 Καὶ τὸ θαυμάσιον ἐβλάπτει παραντίτα,
 ἐκείνου τὸν τῇ ἐστειλεν μετὰ ὁρωτιστῶν πεινῶν.
 f.119 r. Λέγει με· „Νῦν το, ξίε μου, τοῦτο τὸ | θαυμάσιον·
 3705 τοῦτο εἶναι τὸ με ἐστειλεν ἀρχὴν με τὸ πεινῶν.
 καὶ ὁρωτίζω σε εἰς τὰς σωματικὰς τὰς ἔπαθα εἰς τὸν κόσμον,
 ἐμὲ καὶ σε εἰς τὸ κατὰ σου καὶ εἰς τὰ ὁρωτὰ σου,
 ἄλλῃ ὁρωτίζω καὶ ἐλθὼ μετὰ σε, ξίε μου, καὶ τὸν ἰδῶ,
 καὶ καὶ πῶς τοὺς πόρους τοὺς ἔχει ἡ ψυχὴ μου.”
 3710 Εἶπα τῇ· „Τόσο εἰς αὐτό, τίποτε μὴ λυπῶσαι·
 μόνον τὸν δόον ἔτοιμος ἀποδέχεται καὶ τὸν ἔχεις.”

Στρώω γυναικὰ καὶ τὸ γαῖον, ζῶνται τὰ ἑαυτὰ μου,
 ἐνθὺς ἐκαβαλλίκευσα καὶ ἀπεχαιρέτησά τῇ·
 ὁδεύω πρὸς τὸν Ἀβιὼντον, ἐπὶ τὴν καὶ ἡρώουσε του,
 3715 εἶδε με, τρέχει ἀπὸ μακρὰ καὶ στυγερῶς με,
 κατὰ, περιλαμβάνει με, μνηστικῶς με,
 μέδον κατὰ καὶ θλίψεως ἐκείνου ὁ ἑλκὸς του,

3686. l. ὁ, ἐκ τὸ A. — 3688. l. αἰῶνι, ὅρα αἰῶνι. — 3695: voir S. 2528, P. 2390 (cf. N. 3140). — 3698. l. ὁρωτὰ. — 3703. τὸν l. το. — 3705. l. εἶπαι. — ἀπεστειλεν — 3708: cf. S. 2541 (N. 3153, P. 2399). — 3709. l. τ. πόν, μου.

- 2515 γὰρ σὲ εἶπῃ πῶς ἀνέζησε καὶ πῶς ἀνεφρυγώθη, καὶ πῶς ἐμὲν ὑπόταξεν φίλον ἰσόφρυχόν του, καὶ λέγω σὲ το ἀπὸ τοῦ γῆρ καὶ παρὰγγέλλω σὲ το, φρόντισον γὰρ ἔχῃς μετ' ἐσὲν αἴριοι ἐδῶ τὸν θάοι τὸ ἐκ τὸ Ἀργυρόκαστον ἐπῆρεν καὶ ἤφερέν σε.
- 2520 καὶ ὡς βλέπεις ἔνα ἀπὸ τοῦ γῆρ ὦραν τοῦ μεσαρέατον, καὶ ἂς πέσω γὰρ ἀποκοιμηθῶ καὶ αἴριοι ὦραν δείκτον γὰρ φέρω καὶ τὸν Αἰβίστρον ὅπου ἔπαθεν δι' ἐσέγα.
- Πάλιν τῆς γύκτας ὁ καιρὸς παρέρραμεν ἐκεῖνης, ἤλθεν τὸ κάλλος τῆς αὔγῃς, ἀνέτειλεν ἡ ἡμέρα,
- 2525 καὶ πάλιν ἡ ξεροδόχισσα μετὰ πολλῶν θαυρόων καὶ μετὰ θλίψεως φοβεράς καὶ σνχροαναστεναγμάτων, ἤλθεν, ἰστέκεται ἐμέ, ἐξέπτησέ με, λέγει με· „Ἐγείρον· ἡ ξεροδόχισσα, ξέρε μου, σὲ φωνάζει· ἐγείρον, ἡ ἡμέρα ἀνέτειλεν, καὶ πίασε τῇρ ὁδόν σου. |
- f.118v. 2530 καὶ ἄφες με μόνη γὰρ θοιγῶ πάλιν τὰς σνμφορὰς μου.” Ἐξέπτησα καὶ λέγω τῇρ· „Τίποτε μὴ λυπῶσαι, ἔχεις το σὲ μαγνάειν σου σνμμάειν τοῦ Αἰβίστρον.” λέγει με· „Ναί,” καὶ λέγω τῇρ· „Λός με καὶ σὲ σνμμάειν διὰ γνωρίαιν σου γὰρ κρατῶ, γὰρ μάθῃ ὅτι ἡφρικά σε.”
- 2535 Καὶ τὸ θακτυλιόπουλον ἐβγάει παρὰντίνα τὸ τῇρ ἀπέστειλεν ἀρχίη μὲ τὸ ἐρωτοπιτιάζειν. λέγει με· „Νά το, ξέρε μου, τοῦτο τὸ θακτυλίδειν τοῦτο ἔνι τὸ μὲ ἀπέστειλεν μὲ τὸ ἐρωτοπιτιάζειν, καὶ ὀρκίζω σε εἰς τὰς σνμφορὰς τὰς ἔπαθες εἰς τὸν κόσμον,
- 2540 ὁμνῶ σε εἰς τὸ κεφάλειν σου καὶ εἰς τὰ ὅπλα τὰ βασιτάξεις, ἐγλήγορα γὰρ ἔλθῃ σνντομα, ξέρε μου, γὰρ τὸν ἴδω, μὴ γὰρ ἀπέβγῃ τὰς σνμφορὰς καμπόσοι ἡ φρυγὴ μου.” Εἶπα τῇρ· „Ὅσοι εἰς αὐτόν, τίποτε μὴ λυπῶσαι· μόρον τὸν θάοι παρῆτοιμοι σπούνδαζε γὰρ ἔχῃς, κόρη,
- 2545 τὸ γὰρ κινήσῃς μετ' ἐμῶς ταύτῃ τῇρ ἄλλῃ γύκται, καὶ εὔξον με καὶ μὴ θλίβεσαι, παρηγοροῦ ὅσοι ἔχεις.” Στωρῶν γοργὰ τὸ ἰπάριον μου, ζῶρομαι τὰ ἄροματά μου, εἰθὺς ἐκαβαλλίζενσα καὶ ἀπεχαιρέτησά τῇρ· ὥρμησα πρὸς τὸν Αἰβίστρον, ἀπῆγα καὶ ἡφρικά του,
- 2550 εἶδε με, τρέχει ἀπὸ μακρὰ καὶ σνναπάρτησέ με, |
- f.119r. κρατεῖ, περιλαμβάνει με, μνριοκατασφίλει με, μέσον χαρὰς καὶ θλίψεως ἐκείτετον ὁ ροῦς του,

- καὶ ὥστε γὰ μάρη ἐπαράξεν καθ' ὅσον ἡ ψυχὴ του.
 Ἐκίνησε γὰ ῥωτῶ πῶς ἐκατεροδύθηρ.
 3720 ἄν ηἶρα τὴν ἐγέρουγα, τὴν κόρη τὴν Ῥοδάμην,
 καὶ τοῦ ξεροδοχείου τῆς ἄν ηἶρα τὴν στράτα·
 καὶ ἐγὼ διὰ τὸ λιγούθημι τὸ ἐθώρουε εἰς ἐκείνου —
 f.119 v. ψυχὴ γὰρ ἐρωτότροπος ἂν γὰρ | σὺ γὰρ πασχίσῃ,
 τοῦ πόθου ἢ ἐπόθεσις ἔχει το τῆς ἀγάπης
 3725 καὶ εἰς τὸ ποθεῖ ὀλιγοθυμεῖ γὰ μάρη τί ἐπεσέβη —
 εἶπα τον· „Στά, μὴ ὀλιγοθῆς, ηἶρα τὸ ἐπεθυμῆς.
 (λόγους γὰρ τοὺς ἐλέληκεν ὁ Κλιτοβόρ, Αἰσώτων,
 ὅταν ἦλθεν ἀπὸ το ξεροδοχείου τῆς κόρης τῆς Ῥοδάμης.)
 ηἶρα τὴν ξεροδόχισσαν καὶ τὸ ξεροδοχείου,
 3730 καὶ γὰ τῆς ξεροδόχισσας μᾶλλον τὸ θαυτελίδι
 τὸ τὴν ἀπέσπειλες ἀρχὴν μὲ τὸ ὀρωπιζὼν πιπύειν.”
 Κρατεῖ τὸ θαυτελίδι τον, θεωρεῖ το ὁ πορεμέρος,
 γυροῖζει καὶ ἐβλέπει το ὅτι ἐκείνου εἶναι,
 καὶ πάραντα ἐτρώμαξεν, λιγοθυμῶ καὶ πέφτει,
 3735 σπαράσσεται ἢ καρδίᾳ τον, λιγοθυμῶ ἢ ψυχῇ τον,
 καὶ εἰς τῆς ἐξάφνης τῆς χαρᾶς ἦλθεν εἰς αὐτὸν·
 εἶδε ἀφρίδιος χαρὰ καὶ πύλιν ἀπὸ λέπτης.

- Βλέπω τον, ὀλιγοθυμεῖ, κρατῶ καὶ γυρογορῶ τον.
 λέγω τον· „Τί λιγοθυμεῖς, γέρε τὰ λογικά σου,
 3740 σῶστησε τὴν καρδίαν σου, γέρε τὸν λογισμόν σου.
 ἔπαθες τόσους πικρασμοὺς καὶ ἀνάγκας καὶ πικρίας,

- καὶ οὕτως ἐρραθήμισες ἀπὸ λιγοθυμίας·
 καὶ τώρα τὸ λιγούθημι, ὅντα καὶ μᾶλλον ἔχεις
 ἐκ τοὺς ὀπίσω στεναγμοὺς τοὺς ἀσυντάτους γέσης
 f.120 r. 3745 γὰ ξεροθῆς ἐκ τῆς | χώρας τῆς εἰσερεν ἢ τέχης.”
 Ἀνέστην καὶ συνεγερειν ἀπὸ τὴν ῥαθυμίαν,
 ἀπὸ τὸν τόσον λογισμόν περιεπαρηγορήθηρ,
 καὶ λέγει· „Φίλε Κλιτοβόρ, συνεποροπορετά μου,
 φίλε, καλέ μου φίλε μου, ποροπαρήγορέ μου,
 3750 φίλε, ψυχῆς μου σῶστασις καὶ ἀνακούφισίς μου,
 φίλε, ψυχῆς μου φίλε μου, φίλε συνεπασχιστά μου,
 φίλε, τὸ συνεκάωσεν ἢ τέχῃ μετὰ μέγα,
 φίλε μου, τὸν ἐπίκρανεν ἢ τέχῃ τῆς ἀγάπης,

3719. l. γὰ μὲ ἰρωτῶ — 3724? cf. S. 2559. — 3726. l. ἐπεθυμῆς. — 3736. εἰς l. ἐκ. —
 3737: voir S. 2569 sq. — 3742: voir la note de S. 2576. — 3743. τὸ λεγ. l. τί λιγοθυ-
 μεῖς. — 3744. l. τῆς ἀσυντάτου τυχῆς. — 3745: cf. S. 2579 et N. 3184. — 3746. l. ἐκ τῆς
 λιγοθυμίας. — 3747. λογισμὸν: S. 2581 λογισμοῦ, P. 2419 πικρασμοῦ. — 3752. τὸ l. τὸν.

- καὶ εἰς τὰ γὰρ μάθῃ ἐδιδάσκει καθ' ὅραν ἢ ψυχὴν του.
 Ἐξείργει γὰρ μὲ ἐρωτᾷ πῶς ἐκατωδοιῶθῃ.
 2555 ἄν ἡρῶνα τὸ ἐγέρειν, τὴν κόρην ἄν τὴν εἶδα,
 καὶ τοῦ ξεροδοχείου τῆς ἄν ἔμαθα τὴν στροφήν.
 καὶ ἐγὼ διὰ τὸ ὀλιγοψυχον τὸ ἐθώρον εἰς ἐκείνον —
 ψυχὴ γὰρ ἐρωτόληπτος ἄν φθάσῃ γὰρ πασσίῃ.
 τὸ πάθος εἰς ὑπόμνησιν ἔχει το τῆς ἀγάπης
 2560 καὶ εἰς τὸ ποθεῖ ὀλιγοψυχεῖ γὰρ μάθῃ τί ἐσπεύει —
 εἶπα του· „Στά, μὴ ὀλιγοψυχῆς, τὸ ἡμελες ἡρῶνά το,

- ἡρῶνα τὴν ξεροδοχίαν καὶ τὸ ξεροδοχεῖον,
 καὶ γὰρ τῆς ξεροδοχίας μᾶλλον τὸ δακτυλίδιον
 τὸ τὴν ἀπέστειλες ἀρχὴν μὲ τὸ ἐρωτοπιπτάειν.
 2565 Κρατεῖ τὸ δακτύλιον του, φέρει το ὁ πορευόμενος,
 γροφίζει ἰδικόν του ἔναι, λειποθυμεῖ καὶ πίπτει,

- παράσσειται ἢ καρδίαν του, λειποθυμεῖ ἢ ψυχὴν του.
 καὶ ἐκ τῆς ἐξαιρέτης του χαρᾶς ἡλθεν ἐγγὺς εἰς ἄδην.
 ἢ γὰρ ἐξαιρέτης συμφορὰ κλονίζει τὴν καρδίαν,
 2570 ὅθεν ἄν ἔναι καὶ ἐκ χαρᾶς καὶ πάλιν ἀπὸ λύπης.
 Βλέπω του πῶς λειποθυμεῖ, κρατῶ του, γροφίζω του,
 λαλῶ του· „Τί λειποθυμεῖς; φέρε τὰ λογικά σου,
 f.119v. σόστησε τὴν καρδίαν σου, | τί τὴν ψυχροπαράσσεις;
 ἔπαθες τόσας συμφορὰς, εἶδες ἀνάγκας τόσας,
 2575 ὑπέστης τόσους πειρασμούς, κακώσεις ἄλλας τόσας,
 οὕτως οὐκ ἡραιωθήτηδες ἀπὸ λειποθυμίας.
 καὶ τώρα τί λειποθυμεῖς ὅταν καὶ μᾶλλον θέλεις
 [ἐ]κ τοῦ ὀπίσω πικρασμοῦ τῆς ἀσθενέστατον τέχνης
 γὰρ ξενωθῆς καὶ τῆς χαρᾶς γὰρ σὲ σιωπῇ τέχνη;
 2580 Ἀνέστην, ἐπαρέφερει ἐκ τῆς λειποθυμίας,
 ἐκ τοῦ τοσοῦτον ζαλισμοῦ περιπαρηγορήθῃν,
 καὶ λέγει· „Φίλε Κλιτοβόν, συμποθοπορετά μου,
 φίλε, κάλε μου φίλε μου, ποροπαρήγορέ μου,
 φίλε, ψυχῆς μου σόστασις, ποροπαρκαυφιστά μου,
 2585 φίλε μου, συμπασχίτα μου, φίλε, ψυχῆς μου φίλον,
 φίλε τὸν συνεκάκωσεν ἢ τέχνη μου μετ' ἔμεν,
 φίλε μου τὸν ἐτίθραθεν ἢ μοῖρα μου δι' ἐμέαν,

2554. l. ἐκατωδοιῶθῃν. — 2559? (cf. E. 3724). — 2565. l. δακτυλίδιον. — 2576: cf. N. 3181 καὶ τόσα οὐκ ἐπαυτάχθῃς ἀπὸ λυποθυμίας, P. 2417 καὶ οὐδὲν ἐλυποθυμήσας ὥς καὶ τὴν ὥραν ταύτην, et E. 3742. — 2583. l. καλέ. — 2585. φίλον l. φίλε.

- φίλε μου, τὸν ἐσθλὸν μετὰ μένα,
 3755 φίλε, τὸν οὐκ ἐγνώριζα, καὶ ὁ χρόνος παρ' ἐλπίδα
 φίλον μου δὲ ἀπέθειξεν. — καὶ ποταποῖον φίλον!
 φίλον καλὸν ἀσκατάλιστον, φίλον καλὸν εἰς φίλους,
 φίλε, ποτάποιον χάριν γὰρ εἶρω εἰς τὴν φιλίαν τὴν καλὴν
 πολλὴν τὴν ἐδικήν σου,
 γὰρ ποίσω ἀντίδικον καλὸν ἀνταμοιβὴν φιλίας;
 3760 καὶ ποία τὰ ἐκακοπάθιδες, τὰ ἔπαθες δι' ἐμέγαρ,
 καὶ τί ἀντίδικον καλὸν γὰρ δὲ τὸ ἀντιμέψω;
 καὶ ποῖον ἐγκάρδιον κλόρισμα, φίλε μου, ἐγκάρδιε φίλε,
 γὰρ δευαστῶ εἰς τὰ μ' ἔποιδες καὶ μετὰ δὲν δευπάσχω;
 f.120v. οὐκ ἔ | χω τὴν τὴν εὔρεσιν τῆς κόρης πρὸς ἐσέγα,
 3765 πρὸς τὴν καλὴν καὶ γνῶριμην φιλίαν τὴν ἐδικήν σου,
 τὴν ὀρθὴν καὶ τὴν ἀληθινὴν ὀικὴν σου τὴν φιλίαν;
 φίλε μου, κάτῃ μετὰ μέν, ποροπαρήγορέ μου,
 καὶ συνεμποροπάσχητά μου, γλυκὲ γλυκὲ μου φίλε μου,
 ὅποῦ ἐξ ἀρχῆς ἔμαθες γὰρ συνεπορῆς τοὺς φίλους,
 3770 καὶ συνεπόροι ἐγενόμεθεν εἰς μίαν ποθὴν κατοῦντα,
 ὅποῦ μᾶς ἐκατέμαθεν οἱ πικραστοὶ τοῦ πόθου,
 ὅποῦ ἀνεξυμώθηκεν μὲ τὰ δάκρυα μας οἱ δύο. —
 κάθιδε καὶ ἀφηγήσων με, ἐγκάρδιέ μου φίλε,
 'πέ το καὶ πῶς ἀπέσωδες, πῶς ἠῦρες τὴν Ῥοδάμην,
 3775 τί λόγους τὴν ἐσέντευξες, τί ἀφηγήματα τὴν εἶπες,
 καὶ πῶς ἀπηλογήσατο καὶ πῶς ἀνεγνωρίσθης
 καὶ μετὰ πόσον πικρασμὸν ἐλάλησεν ἡ κόρη.”
 Καὶ ἐκάτῃ καὶ ἐξηγήθην τὸν πῶς ἠῦρικα τὴν κόρην,
 καὶ πῶς τὴν ἐχαιρέτησα καὶ πῶς μὲ ἀπηλογήθην,
 3780 πῶς ἄρχισεν τὰ ἐπάσχειν τοῦ γὰρ μὲ ἀφηγᾶται,
 καὶ ἐγὼ τὸ πῶς ἐχέρησα, τὸ τέλος πῶς ἡ κόρη
 ἀνεγνωρίσθη τὸ ὄνομα, ἀναίσθητη καὶ πέφτει.
 f.121r. καὶ ἀφ' οὗτον | τὸν ἐσέντευχα, τότε ἐπαράγγειλά τον.
 „Ὅποταρ ἀπεδώσαμεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον,
 3785 μὴ ὡς ἄνθρωπος πολὺλειτουργος γενῆς τὸ ἔπειθε μὲς γὰρ εἶδες,
 καὶ ἄν ἰδῆς ἐστέναξες καὶ ταχαίσθης ὅλος,

3758. l. ποτάποιον γὰρ εἶρω, φίλε μου, χάριν εἰς τὴν φιλίαν σου. — 3758—3764: voir S. 2592—2600 (N. 3193—3200). — 3763. δευαστῶ. — 3768. l. -πασχίτα. — φ. μου suppr. μου. — 3770. l. συνεπόροι. — ποθαποτοῦντα. — 3771. l. ἐκατέμαθεν. — 3772. ἀνεγνωρίσθημεν. — 3782. l. ἀνεγνωρίστη. — 3785. suppr. γενῆς. — γὰρ εἶδες l. ἀν ἰδῆς — 3786 sq.: voir S. 2622 (N. ms 3219: μὴ ταχαίσθης, περισχλήθης).

- φίλε μου τὸν συνέθλιβεν ὁ χρόνος μετ' ἐμέων,
 φίλε τὸν οὐκ ἐγνώριζα, καὶ ὁ χρόνος παρ' ἐλπίδων
 2590 φίλον ἐμὸν σὲ ἀπέδειξεν—καὶ φίλον μου ποτιάτορ!
 ἀκέραιος, ἀσκανδάλιστος, φίλον ὁρῶν εἰς φίλους,
 ποτιάτην γὰρ εὔρω ἀντίχαριν, φίλε, εἰς τὴν σὴν φίλιαν,
- καὶ ποῖα ἐκ τὰ συνέπαθες μετ' ἐμὲν γὰρ ἡμπορέσω
 γὰρ ποίσω ἀντίσηκον καλὸν καὶ ἀνταμοιβὴν φιλίας;
 2595 καὶ ποῖον ἐκ τὰς πασχύσεις σου τὰς ἔπαθες μετὰ μου
 ἀντίσηκον γὰρ θνηθῶ τὸ γὰρ σὲ ἀντιπασχύσω;
 ποῖον σου ψυχῆς κληθωνισμὸν τὸν ἔπαθες δι' ἐμέων,
 f. 120 r. καὶ ποῖον σου | καρδιοκλόνησμα, φίλε μου, ἐγκάρθιε φίλε,
 γὰρ θνηθῶ εἰς τὰ ἐπάσχιδες μετ' ἔμε γὰρ ἀντιπάθω;
 2600 οὐκ ἔχω τὴν ἀρεύρεσιν τῆς κόρης πρὸς ἐσέων,
 πρὸς τὴν φιλίαν σου τὴν ὁρῶν καὶ τὸ εὐπτόληπτόν σου;
- φίλε μου, κάθιδε μετ' ἐμὲν, ποροπαρήγορέ μου,
 καὶ συνεκακοπαθήτα μου καὶ συνεποθοπασχίτα,
 ὅπου ἐξ ἀρχῆς συνέπαθες μετ' ἔμεν τὰς ὁδύνας,
 2605 καὶ σὺντροφοὶ ἐγερόμεθα εἰς μίαν ποροζατοῦραν,
 ὁποῦ μᾶς ἐκατέμαθον οἱ πικρασμοὶ τοῦ κόσμου,
 ὁποῦ συνεξερμώθησαν μὲ τὴν θαυροχρυσίαν
 καὶ μὲ τοῦ ἀνασπενάγματος ἐπλάσθημεν τὸ χῶμα· —
 κάθιδε καὶ ἀφηγγήσον με, ἐγκάρθιε μου φίλε,
 2610 πότε καὶ πῶς ἀπέσωσες, πῶς ἤρξες τὴν Ῥοδάμνην,
 τί λόγους τὴν ἐδύττεγες, τί ἀφηγγήματ' τὴν εἶπες,
 καὶ τί σὲ ἀπηλογήσατο καὶ πῶς ἀνεγνωρίσθης
 καὶ μετὰ πόσον πικρασμοῦ ἐλάλησεν ἡ κόρη.”
 Ἐκάθισα καὶ ἀφηγγήθη τοι πῶς ἠῤῥηκα τὴν κόρην,
 2615 καὶ πῶς τὴν ἐχαιρέτησα καὶ τί μὲ ἀπηλογήθη,
 πῶς ἤρξατο τὸ ἐπάσχιδε γὰρ μὲ τὰ ἀφηγγῆται,
 καὶ ἐγὼ πόσα ἐπόμεσα, καὶ τέλος πῶς ἡ κόρη
 ἀνεγνωρίζει τὸ ὄνομα, ἀναισθητεῖ καὶ πίπτει·
 καὶ ἀφ' οὗτον τὸν ἐδύττεγα, τότε ἐπαρήγγειλά τοι·
 2620 „Ὅποταν ἀπεσωσάμεν εἰς τὸ ξεροδοχεῖον,
 f. 120 v. μὴ ὥς ἄνθρωπος πολέτορος | τὸ ἐπιθυμεῖς ἄν ἴδῃς
 θορυβηθῆς καὶ ταραχθῆς, στενάξῃς καὶ θρηνηθῇς,

2593. l. ποῖον. — 2607: ms. ὅπου. — 2608: le copiste a modifié σώμα en σχῶμα ou χῶμα; cf N. 3208 ms. καὶ μὲ τὰ ἀνασπενάγματα ὁ πλάστης ἐκ τοῦ χῶμα que Wagner a corrigé en ἐπλάσσαμεν τὸ χ. — Ce vers manque dans E. et P.

- ἑστέραζες, ἐθρήνησες πιζρὰ καὶ ποτεμένα,
καὶ γίνεται κατὰδικος ἢ εὔρεσις τῆς κόρης·
ἀλλὰ κάμε γὰ κρατῆς λοιπὸν τὲς φωνές καὶ τὸ κλάμα,
3790 γὰ τὴν ῥωτιάς τὰ πολλά, ἄφης το γὰ ἔξηγᾶσαι
καὶ μόρον σὲ παρᾶλαβε καὶ κατασίλησέ τηρ,
καὶ πάραυτα ὡς καβαλλικεύομεν, μηδὲν ἀκαρτεροῦμεν.”
Καὶ αὐτὸς ἐπιλογρήθη μερ· „Τὸ θέλεις γὰ ποιήσω.
- καὶ εὔρε ὡς πηγαίνωμεν, ἀρχοῦμεν τὴν ὁδόν μας.
3795 Ἐπῆρα τορ τὸν Αἰβιστρον, ἀρχίσασμεν τὴν στράταν,
καὶ τέτοιους λόγους ἤρξατο γὰ λέγει ὡς μοιρολόγι·
(το μοιρολόγι το ἔλεγε ὁ Αἰβιστρος πηγαίνοντα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον)
„Αραστεράζοντ τὰ βουγὰ, κλαίοντ δι' ἐμὲν οἱ κᾶμποι,
θρηνηοῦσιν τὰ παρᾶπλάγα, βορτοῦσιν τὰ λαγκάδια,
3800 τὰ δένδρη τριοδίζονται, οἱ ῥεάκες καὶ οἱ κλεισοῦρες·
ἔχοντ τοὺς πόρους ἀκόμη καὶ ἀντίς μου ἀραστεράζοντ,
f.121 v. λέγοντ· ἐδιέβην ἀπεδῶ στρατιώτης ποτε | μέρος,
ἄγοντος ποθοφλόγιστος διὰ πόθον ὥραιωμένης·
τὰ δάκρυα του εἶχεν ποταμούς, βορτὰς τοὺς στεναγμούς του,
3805 καπνὸς ἀπάνου εἰς τὰ βουγὰ τὸν ποθοστεναγμὸν του,
τὸν ἥλιον εἶχεν μέρτερας καὶ εἰς ἄνθρωπος μετὰ κεῖνον.
- ὁ πόρος, γίλον Κλιτοβός, ἔδε καρδιά καιμμένη,
τὸν συμπονοῦσιν τὰ βουγὰ καὶ τὰ ἄψυχα γὰ πάσχοντ.”
Καὶ ὡς ἤκουσα τὸν Αἰβιστρον ὅτι ἐμοιρολογᾶτορ
3810 καὶ ποροεστροφίγγιζεν ἐκεῖνος εἰς τοὺς κᾶμπον,
καὶ μέγαρ ἦλθεν λογισμός τῆς κόρης τῆς Μορτάνης
καὶ ὀδυνηδὶς καὶ ἀνέμνηδὶς γὰ εἰπὼ καὶ ἐγὼ δι' ἐκείνην.
(τὸ μοιρολόγι το ἔλεγε ὁ Κλιτοβός, πηγαίνοντα
εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ἀπέναντι μετὰ τὸν Αἰβιστρον)
- 3815 „[Α]γοντος μερσιόθλιβος, ξένος ἐκ τὰ ὀδικά του,
τὸν ἐκατεβασάνισεν εἰς κόρης ὥραιας ἀγάτης,
καὶ ἔφυγεν ἐκ τὴν χώραν του καὶ ἀπὲ τὰ γοιζά του,
καὶ εἰς ξένον κόσμον περιπατεῖ καὶ αἰχμαλώτος διαβαίνει,
πόρους του γέροντ τὰ βουγὰ, πόρους του τὰ λαγκάδια,
3820 καὶ ποταμοὶ τὰ δάκρυα του, βορτὰ τοὺς στεναγμούς του.

3788. l. κατὰδικος. — 3789 sq.: cf. S. 2624 sq. (N. 3222). — 3792: N. 3224 καὶ εὔρε ὡς πηγαίνωμεν. — 3805. l. καπνόν. — 3806. εἰς ἄνθ. l. εἰς τόπους. — Après 3806: voir la note de S. 2640. — 3807. l. γίλς. — ἔδε κ. κ.: cf. S. 2641 (N. 3238). — 3808. γὰ π. l. συμπαύσχοντ. — 3810. l. κ. μετὰ πόρον ἔστω. — 3811. l. μερτέρης. — 3816. suppr. εἰς. — l. ἀγάτη. — 3819. γέροντ l. γέροντ? (S. 2651: ἑρῆται, N. ms. 3249: κλίονσαν).

καὶ γένηται κατάδηλος ἡ εὐρεσις τῆς κόρης·
 ἀλλὰ τὰ πάντα παρεκτὸς θές τὰς γωνάς, τὸν θοῆγον,
 2625 τὰς ἐρωτήσεις τὰς πολλὰς ἄφες, τὰς ἀγῆγησας.”

„Ναί, φίλε μου,” ἀπεκρίθη με, „τὸ ὀρίζεις γὰρ πληρώσω,
 καλὰ ἔτι τὰ συμβουλευέσθαι, καλὰ ἔτι τὰ μὲ λέγεις,
 καὶ σύρε ἄς ἐπαγαίνομεν, μὴ ἀργοῦμεν τῇρ ὁδὸν μας.”
 Ἐπαίρων τοι τὸν Αἰβιστρον καὶ ἠρξάμεθα τῇρ στροφᾷ,
 2630 καὶ τοιοῦτους λόγους ἤρξατο γὰρ λέγει μοιρολόγι·

„[Ἀ]ναστεράζου γὰρ βοῦν, πάσχου δι’ ἐμὲν οἱ κάμπτοι,
 θοῆγοῦσιν τὰ παραπλάγα, βοῆτοῦν οἱ λιβαδίες,
 καὶ δένδρα τὰ ἐπαρέδραμα καὶ οἱ ῥαχωτὲς κλειδοῦρες
 ἔχου γὰρ τοὺς πόρους μου ἀκομή, καὶ ἀντίς μου ἀναστεράζου,
 2635 λέγου· ἐδιέβην ἀπεθῶ στρατιώτης πορεμέρος,
 ἄγοντος ποδοφλόγιστος διὰ πόθον ὥραιωμένης·
 τὰ δάκρυα τοῦ εἶχε ποταμούς, βοῆτὰς τοὺς στεναγμούς του,
 κατὰ τὸν ἐπᾶνω εἰς τὰ βοῦν τὸν ποροαγαδισμόν του,
 τὸν ἥλιον εἶχε μάρτυρα καὶ εἰς τόπους μετ’ ἐκεῖνον
 2640 τὰ σύννεφα ἐσκεπάζετον, συνέπασχε μετ’ αὐτόν.
 καὶ πόρος, φίλε Κλιτοβόν, ἔδε καρδίᾳς ὁδόν·
 τὸν συμποροῦσιν τὰ βοῦν καὶ τὰ ἄψυχα συμπαύσκει.”
 Καὶ ὡς ἤκουσα τὸν Αἰβιστρον ὅτι ἐμοιρολόγει
 καὶ μετὰ πόρον ἐστρίγγιζε κατάστρατα εἰς τοὺς κάμπους, |
 f. 121 r. 2645 καὶ ἐμέναν ἤλθεν λογιμὸς ὁδὸν τῇρ Μεστάνῃ
 καὶ ἐνθήμεσι καὶ ἀνήμεσι γὰρ εἶπω μοιρολόγι·

„Ἄγοντος μεριόθλιβος, ξένος ἐκ τὰ ῥικά του,
 τὸν ἐκατεβαδίσεν κόρης ὥραιας ἀγάπη,
 καὶ ἔφυγεν ἐκ τῇρ χώρα του καὶ ἀπὸ τὰ γονικά του,
 2650 καὶ εἰς ξένον κόσμον καὶ οὐρανὸν αἰχμάλωτος διαβαίνει,
 πόρους του ἡγεῖται τὰ θετρά, θλίψεις τὰς λιβαδίας,
 καὶ ποταμοὺς τὰ δάκρυα του, βοῦν τὸς στεναγμούς του.

2633: N. ms. 3231 καὶ τὰ ῥικά l. ῥικά καὶ οἱ κλ. — 2640. l. μὲ σύννεφα? (ou l. comme N. 3237 ms.: τὰ νέφη ἐσκεπάζον του, τοὺς πόρους του ἐλεποῦντο); E. manque (P. a une lacune, voir l'introduction § 8, p. 18). — 2641. ἔδε l. ἔνα. — 2642. l. συμποροῦσιν.

- f.122r. ἀηδόνι εἰς τῆς στρά | τας του γὰ καλαδῆ, γὰ λέγει,
οἱ ἔκτετοι τῆς καρθίας του καὶ οἱ ἀναστεναγμοὶ του
οὐγίζουτ του γὰ μὴ δωθοῦν, καρδιαφωροκρατοῦνται·
3825 οὕτως εἶναι αἰχμαλώτος, ξέρος εἰς ἄλλον κόσμος.”
Τί λόγον τί πολέλογον πρὸς τῆς ἀφῆγησίν μου;
παραπλατύνω τῆς ὁδόν, ἐσώσαμεν εἰς τὸ ξεροδοχεῖον.
- ἡῶραμεν τῆς παρᾶξενον ἐκείνῃ τῆς Ῥοδάμνῃ
ὥς βίγλα γὰ καθέζεται καὶ γὰ σκοπεῖ τὸν θρόνον.
3830 τὰ δάκρυα τῆς γὰ τρέχουσιν, γὰ συγροαστενάζει.
- Ἦτορ ὁμπρὸς ὁ Ἀβιστρος καὶ ἐγὼ κατόπισθεν του.
οὐκ ἐγρωρίζει σέντομα τὸν Ἀβιστρον ἢ κόρη,
ἐκεῖνος ἀνεντρονίσει καὶ εὐθὺς ἐγρώρισέ της,
θέλει γὰ πάγῃ πρὸς αὐτῆς, λιγοθυρεῖ καὶ πέσγει.
3835 Ἀράσσω, κρατῶ, σηκώνω του, βλέπω του, γληγορῶ του,
τὰ λογικά του φέρω τα, θιωρεῖ του ἢ φονθοῦλα,
ἀναίστητῃ λιγοθυρεῖ πάλιν ἐκ τῆς ἄλλῃς μερέας. |
- f.122v. Ἀφίνω τοῦτῃ καὶ εἰς αὐτῇ πάλιν σέντομα τρέχω,
φέρω φερὸ, θροσίζω της, ὀλίγον γληγορῶ της,
3840 ἀπέσω φέρω, θέτω της εἰς τὸ ξεροδοχεῖον·
ἦλθεν εἰς τοῦν, εἰς αἴσθησιν, τὸν Ἀβιστρον ἐξήτα,
ἐκεῖνος πάλιν ἀπόθαφει καὶ ἀπομεινερ περὸς ἀποθαμέρος·
ἐπάγω πάλιν πρὸς αὐτόν, βλέπω του ἡλωμέρος,
ἀναίστητος ἐτρομασσει, ἐπάρασσει κατέ ὦρα,
3845 ἀνεξενώθῃ, ἔφρυγε, εἰς γῆς ἀποκατέβῃ,
εἰς μαύρη σκοτεινότητῃ, εἰς ἄθῃς κἄτω λέγω·
ἀπὸ τῆς γῆς σηκώνω του, εἰς τῶμος μου κρατῶ του,
ἀπέσω φέρω, θέτω του εἰς τὸ ξεροδοχεῖον,
μόρος ἀνεφρυγώνω του μετὰ πολλῇ τῆς βίαν,
3850 ἐπαίρω τὸν ἀναίστητον, ἐπάγω πρὸς τῆς κόρη·
- f.123r. ὁ εἷς τὸν ἄλλον ἔβλεπε, | γοργὸν ἐπαραφέρει,
κρατοῦν, περιλαμπρουνται, σφικτὰ καταφιλοῦνται,

καὶ μετὰ καταφιλήματα καὶ τὰς περιπλοκὰς τους

3823. l. καρθιας. — 3825: voir la note de S. 2657. — 3826. l. τί λέγω, τί πολέλογον.
— 3827: voir S. 2659 sq. — 3838. l. τοῦτον. — 3842. suppr. ἀπόθαφει καὶ. — 3844. l.
κάθῃ. — 3845. l. ἀνεξενώθῃ. — 3851. l. ἐπαραφέρουσι.

- ἀηθόρι εἰς τῆς στράτας του γὰ καλῶς, ἄν ἀκούσῃ,
 οἱ κτέτοι τῆς καρδίας του καὶ οἱ βροτοστεναγμοὶ του
 2655 σιγίζουτ του γὰ μὴ λαλῇ, καρδιοσφωροκρατοῦν·
 ἔδε στρατιώτου σφυγοῦ τῆς πάσχει διὰ φουδοῦλα,
 οὔτως ἔτι αἰχμαλώτος ξένος εἰς ἄγχιον τόπον·
 Τί λέγω, τί πολυλογῶ καὶ τῆς ἀσκήρηδίν μου
 παρταναρίζω, γέρω τῆς, ἐκτείνω τῆς εἰς πλέος;
 2660 [ὁ]κάποτε ἀπεσώσαμεν εἰς τὸ ξεροδοχεῖον,
 ἤξαμεν τῆς παρᾶξενον τῆς κόρη τῆς Ῥοδάμην
 ὡς βίγλας γὰ καθεξέται καὶ γὰ σκοπῇ τὸν θρόνον,
 τὰ θάκρυα τῆς γὰ τρέχοντι, γὰ σφυροαστενᾶσῃ
 καὶ διὰ τὸν ξεροδόχον τὸς πάντοτε γὰ ἀπαρτέλῃ.
 2665 Ἦτορ ἐμπρός ὁ Αἰβιστρος καὶ ἐγὼ κατόπισθεν του·
 οὐκ ἐγνώριζει σέντομα τὸν Αἰβιστρον ἢ κόρη,
 ἐκεῖνος ἐντρανίζει τῆς καὶ ἐνθὺς ἐγνώρισε τῆς,
 ὀρητὴ γὰ πάγῃ πρὸς αὐτῆς, λειποθυμεῖ καὶ πίπτει.
 f.121 v. Αἰάξω, κρατῶ, σιγώω του, | στέκομαι, γρηγορῶ του,
 2670 τὰ λογικά του γέρει τα, θεωρεῖ του ἢ φουδοῦλα,
 ἀναισθητεῖ, λειποθυμεῖ πάλιν αὐτῇ εἰς μέρος.
 Ἀφίνω τοῦτο, εἰς αὐτῆς σεντόμως πάλιν τρέχω,
 γέρω γέρων, φροοῖζω τῆς, ὀλιγογρηγορῶ τῆς,
 ἀπέσω γέρω, θέτω τῆς εἰς τὸ ξεροδοχεῖον·
 2675 ἦλθεν εἰς τοῦν, εἰς αἰσθησιν, τὸν Αἰβιστρον ἐξήτει,
 ἐκεῖνος πάλιν ἔπεσεν ἄψυχος, νεκρωμένος·
 ἐπάγω πάλιν πρὸς αὐτόν, βλέπω του ἀναισθητήν,
 ἀναισθητὸν ἐσπᾶρασθεν, ἐτρώμασθεν καθ' ὥραν,
 ἀπεξερώθη, ἔφυγεν, εἰς ἄθην ἐκατέβη·
 2680 ἀπὸ τῆς γῆς σιγώω του, εἰς ὅμως μου τὸν θέτω,
 ἀπέσω γέρω, θέτω του εἰς τὸ ξεροδοχεῖον,
 μόλις ἀναψυχώω του μετὰ πολλῆς τῆς βίας,
 ἐπαίρω τὸν ἀναισθητόν, ἐπάγω πρὸς τῆς κόρη·
 εἰς ἄλλον ἡρεσθᾶνισεν, μικρὸν ἐπαρᾶσθον,
 2685 κρατοῦν, περιλαμβάνοντι, σφικτὰ σφυροπεριλέκοντ,
 καταφυλοῦν ἐνέθορα, καὶ τὸ φίλιν ἐκεῖνο
 Ἔρωτος ἦτορ ἡθορὶ καὶ προᾶγμα Ἀφροδίτης.
 Καὶ μὲ τὰ ἀσκήρηματα καὶ τὰς περιπλοκάς των,
 τὰς ποταπὰς τὰς ἡθορὰς τὰς ἐρωτοενηθόρους

2653. ἔν ἀν.? l. γὰ λέγει? (= E. 3821. N. 3251). — 2657: οὔτως ου οὔτως? (cf. N. 3255: αἰτός; P. manque). — 2664. l. τῆς. — 2677. ἀναισθητήν l. ἀναισθητεῖ — 2678. l. ἀναισθητός.

- ἀπέδωσαν, ἐκάθισαν, ἀρχήσωσαν γὰρ λέγουσιν
 3855 λόγους τοὺς ἔχει ἢ ἀσκόλοις καὶ ἢ ποθοδήμιος φλόγα·
 „Καλῶς τῇρ ξενοδόχισσαν!” καὶ ἐκεῖνη πρὸς ἐκεῖνον·
 „Καλῶς τὸν ξενοδόχον μου!” καὶ ἐκεῖνος πρὸς ἐκεῖνην·
 „Καλῶς τὸ παρηγόρημα τῆς ὄλης μου καρδίας!”
 „Καλῶς τῇρ ἀποξένωσεν ἢ τέχνη τῆς μαγίας!”
 3860 „Καλῶς τῇρ ἐπαρεπίκουσεν ἢ τέχνη τῆς δι’ ἐμένα!”
 Καὶ πάλιν εἰς τοὺς λόγους τοὺν λιγοθυμοῦν καὶ πέφτοντ,
 f.123v. πὰ | λιν τὸν τοῦν κλονίζονται, ἀλλὰ καὶ τῇρ καρδίαν,
 πάλιν ψυχροπαρέδουσαν ἀπὸ λιγοθυμίας.
 Καὶ προῶντα εἶδα φοβερόν, μάθε καὶ θαύμασέ το·
 3865 Ἔρωσ ἐμοῦ καὶ θάνατος ἐμάχοντα οἱ δύο,
 πῶς τοὺς ἐκατεκλόνησεν συγχολιγοθυμίας,
 ἐκεῖνος γὰρ λιγοθυμῶν, γὰρ ἐπαταγέοντ ἐκεῖνη,

γὰρ συγχρομεταπέφτονται ἐκ τῆς ἀναισθησίας.
 Ἀφίγω, παρατρέχω τα, συχροπατῶ τα πλέο,

- 3870 Ἀφίγω, παρατρέχων τα τὰ τότε λαληθέντα·
 λέγω τῇρ κόρη· „Ἰέσποινα, βασιλίσσα Ῥοδάμη,
 (ὁ λέγω ξενοδόχισσα ἀπὲρ τὰ ἴθα ἐσέγα)
 τί τὸν καιρὸν βραδέμεν; ἀνέτειλεν τὸ φέγγος,
 (βραδὴν γὰρ ἀπεσώσαμεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον)
 3875 ὡς ἔν’ ὁ δῶος παρέτοιμος, ὅποῦ σὲ εἶπα, δι’ ἐσέγα,
 ἐλάτε ὡς ἐπαγαίνωμεν, μὴ ἀργοῦμεν τὸν καιρὸν μας.”
 Ἀκούει το ἢ παρὰξενος καὶ ἀπεκρίθηκέν μου·
 (ὅντα ἀπεκρίθηκεν τὸν Κλιτοβῶν ἢ κόρη)
 „[Εἶ]ναι, καλέ μου Κλιτοβῶν καὶ φίλε τοῦ Αἰβίστρον,
 f.124r. 3880 ὁ δῶος εἶν’ παρέτοιμος, σῦρε ὡς πε | ριπατοῦμεν.”
 Λέγομεν τὸν Αἰβίστρον· „Ἀπᾶρτι μὴ βραδέγῃς,
 μηδὲν βραδέγῃς τὸν καιρὸν, σῦρε ὡς περιπατοῦμεν.
 εἰς ξένην χώραν εἵμεσθαι, ὡς φθάσωμεν εἰς τόπον·

3859. τῇρ l. τοῦ. — 3865. l. ὁμοῦ. — 3866. l. ἐκατεκλόνησαν. — 3869. l. συχροπατῶ.
 — Après E. 3869 il faut ajouter S. 2709—2712 (N. manque), cf. P. 2453 sq. — 3870. l.
 παρατρέχω. — 3872. ο l. οὐ. — 3881. l. καὶ λέγ. — 3883. τόπον l. πόρον? cf. S. 2724.

- 2690 τὰς εἶδεν πόθος εὐγενὴς γὰρ γλυκοπεριπλέκη
καὶ ἀγάπη καθαροῦδολος γὰρ τὰς καταδεδυμένῃ,
ἐπέδασαν, ἐκάθισαν, ἐχείρηνσαν γὰρ λέγοντες
λόγους τοὺς ἔχει ἀσχύλοισι καὶ ποθοαποδημία·
„Καλῶς τὴν ξεροδόχισαν!” καὶ ἐκείνη πρὸς ἐκεῖνον· |
f.122r. 2695 „Καλῶς τὸν ξεροδόχον μου!” καὶ ἐκεῖνος πρὸς ἐκείνην,
„Καλῶς τὸ παρηγόρημα τῆς ὄλης μου καρδίας!”
„Καλῶς τὴν μὲ ἀπεξέρωσεν ἡ τέχνη τῆς μαγίας!”
„Καλῶς τὴν παρετίκρηνεν ἡ τέχνη τῆς δι’ ἐμέραν!”
Καὶ πάλιν εἰς τοὺς λόγους των λειποθυμῶν καὶ πίπτοντες,
2700 πάλιν τὸν τοῦ ἀνταζητοῦν, κλονίζονται καρδίας,
πάλιν ψυχοπαράδοονται ἀπὸ λειποθυμίας.
Καὶ προῆλθεν εἶδα φοβερὸν καὶ ὁκᾶτι ἐθαύμασά το·
Ἐρως ὁμοῦ καὶ θάνατος ἐμάχοτο οἱ δύο,

ἐκεῖνος γὰρ λειποθυμῇ, γὰρ ἐπαραφέρῃ ἐκείνη,
2705 αὕτη γὰρ πίπτῃ ἀναισθητῇ καὶ αὐτὸς γὰρ ἐπαραφέρῃ,
καὶ ἀπλῶς εἰς αὐτὴν, εἰς αὐτόν, ἀπ’ αὐτὴν εἰς ἐκεῖνον
γὰρ συγκοιμηταπίπτοντες εἰς ἕω ἀναισθησίας.
Ἀφ’ ἑω, παρατρέχω τα, σιγοπατῶ τὰ τότε·
τί θέλω; πάντες οἶδασι ἂν εἰς ἀνθρώπους μέσον
2710 Ἐρως ἀνδρὸς ἄσολος, καθάρως χορηγῆσθι,
καὶ τίποτε ἀπροσδόκητον γὰρ ἐμπέσῃ εἰς τοὺς ποθοῦντας,
τὸ πόσα πόσα πάσχοντες, τί πράγματα παρθέροντες.
Ἀφ’ ἑω, παρατρέχω τα τὰ τότε λαλιθέντα·
λέγω τὴν κόρη· „Ἰέσποινα, βασιλίσσα Ῥοδάμη,
2715 (οὐ λέγω ξεροδόχισσα ἀπὸ τοῦ γῆρ ἐσένα)
τί τὸν καιρὸν βραδέμεν; ἀνέτειλεν τὸ φέγγος,
(βραδὲν γὰρ ἀπεσώσαμεν εἰς τὸ ξεροδοχεῖον)
καὶ ἂν ἔναι τὸ θάνατος παρτέτοιμος ὥς δὲ εἶπα μετ’ ἐσένα, |
f.122v. σῶρε ἄς ἐπαγαίνομεν, μὴ ἀργοῦμεν τὸν καιρὸν μας.”
2720 Ἦκονσεν ἡ παρὰξενος, ἤκονσεν, ἀπεκρίθη·

„Ἐνι, καλέ μου Κλιτοβὸν καὶ γίλε τοῦ Αἰβίστρον,
τὸ θάνατος, ἰδοῦ, ἔτοιμος, καὶ σῶρε ἄς περπατοῦμεν.”
Καὶ λέγομεν τὸν Αἰβίστρον· „Ἀπάρετι τί βραδέεις;
τί παρατρέχεις τὸν καιρὸν; σπουδάξω πρὸς τὸν πόρον.
2725 εἰς χώραν ξένος περπατεῖς ξένην ἐστὶ μετ’ ἔμεν·

2706 sq.: N. 3296 ms. καὶ ἀπλῶς σιγῇ γὰρ πίπτοντες καὶ ὁκᾶτοις ἀναισθητοῦν. — 2707. l. συγκοιμητῇ. — εἰς ἑ. α.: cf. P. 2450 γὰρ ο. αἰσθητοῦναι αἰσθησίας, et E. 3868. — 2724 sq.: 2724 = P. 2464 ms; 2725: cf. P. 2465 ms εἰς ξένην χώραν περπατεῖς ἐστὶ καὶ μετ’ ἐμέραν, et E. 3883 sq. (N. manque).

- 3885 μὴ γένη λόγος, μὴ φανῇ καὶ φθάσῃ μας ἡ ἡμέρα,
 καὶ γνωρισθῇς, ὁ φίλος μου, καὶ θανατώσουσίν μας.”
 ”Ηκουσε καὶ σιγώσεται, ζώσεται τμήματά του,
 πρῶτον ἐκαβαλλίκευσεν τὸν θάον ἢ φουδοῦλα
 καὶ ἀπέκει ἐγὼ καὶ ὁ Αἰβίστρος καὶ ἐπιάσαμεν τὴν στοράταν·
 ἀλλὰ εἰς τὸ καβαλλίκευμα καὶ εἰς τὸν ἀπομίσσεμό μας,
 3890 γράφει γραφῇ ὁ Αἰβίστρος εἰς τὸ ξεροδοχεῖον· |
 f.124v. „Αἴριοι γὰρ γερεῦσθε τὴν ξεροδόχισσάν σας,
 μὴδὲ λυπᾶσθε τίποτες, μὴδὲ θρυιοβισθῇτε,
 ὅτι ὁ ξεροδόχος τῆς τὴν ἔχει ὅποῦ ἐπεθύμα,
 ὅποῦ δι’ αὐτὴν ἐπάσχισεν πικρίας ἀναριθμήτους,
 3895 καὶ ἤρρε τὴν ἀπὸ καλοῦ τοῦ φίλου σνερρογίαν,
 καὶ ἐπῆρε τὴν καὶ ἐμίσσενσεν καὶ ἐπάγει εἰς τὰ γονικά του.”
 Τὸν θρόνον ἐκινήσαμεν καὶ λέγω τὴν φουδοῦλαν·
 „Σύσθισεν τὴν καρδίαν σου καὶ ὅλον τὸν λόγισμόν σου,
 κράτει τὰ ῥέτενα καλὰ καὶ κάθου εἰς τὴν σέλλαν,
 3900 τὸν θάον σου πάντα βίτζωνε, ὅρρε ἄς περιπατοῦμεν.”

Συστέκω πάλι τὰ πολλὰ, περιπατῶ κοιτὰ τῆς·
 σιγῇ τὸν μπόρον ἠῖραμεν, εἴχολα τὸν περοῦμε,
 περοῦμε ὡς ἠθέλαμε τοῦ θαίμορος τὴν τέχνην
 καὶ τὸ θολομηγάνημα τῆς γενναϊκῆς τῆς γραΐας.

- 3905 Καὶ πρὸς ἐκεῖνην τρέχομεν, φωνάζομεν τὴν γραΐαν,
 ἐξέβη ἢ κακόμοιρος ἢ γραΐα ἐκ τὸ καλῆν,
 βλέπει μας, ἐγνωρίζει μας, σιμῶνει, προσκντῇ μας,
 τὴν κόρην καὶ τὸν Αἰβίστρον καὶ ἐμέταν μετ’ ἐκείνους·
 εἰχέτετον ὁδὸν ἐδύρετον, ἀντιμοιβῇ ἐξήτα,
 f.125r. 3910 ἀντιμοι | βῆν καὶ χάριταν τῆς μαγικῆς τῆς τέχνης.
 Βλέπει τὴν ἢ παρὰξενος, γνωρίζει τὴν τὴν γραΐαν,
 ἀνεθυμήθην τὰ κακὰ τῆς μαγικῆς δουλείας,
 τὸν χωρισμὸν τὸν ἔπαθεν γνωρίζει τοῦ Αἰβίστρον,
 ὅσα πικρὰ σνέβησαν τὴν κόρην ἐκ τὴν γραΐαν
 3915 εἰς τοῦν τῆς ἐπατέβαλεν, ἐσέβηκεν, ἐμνήσθην,
 καὶ κατ’ αὐτὴν θυμῶνεται θυμὸν ἀλλὰ μέγαλον!
 Τὸν Αἰβίστρον ἐλάλησεν, ὅρκους φοικτοὺς τὸν εἶπε·
 „Ὅρκίζω σε εἰς τὰς σνερρογὰς τὰς ἔπαδες δι’ ἐμέταν,
 ἐμναίω σε εἰς τὴν ἀγάπην μας καὶ εἰς τὴν ἀσκόλησίν μας,

3891. γὰ ἰ. ἀν. — 3892. ἰ. θορυβισθῇτε. — 3901: P. 2475 ms. σντέμνω πάλιν τὰ
 πολλὰ, παρπατιῶ (ἰ. παρπατιῶ), σιγῶ τα. — 3902. σιγῇ ἰ. ἀγῇ(ν). — 3903. ἰ. π. τον ὡς
 ἤθελεν τ. θ. ἢ τέχνη. — 3909. ἰ. εἴχτετον.

- μὴ γένη λόγος καὶ φανῆς καὶ φθάσῃ μας ἡ ἡμέρα,
 καὶ γρωριόθῃς ὁ Αἰβιστρος καὶ θατατόσουσάι μας.”
 “Ἦκουσεν καὶ σιγῶνεται, ζώνεται τάρματα του,
 πρῶτον ἐκαβαλλίζενσεν θάου της ἡ γουθοῦλα
 2730 καὶ ἀπέκει ἐγὼ καὶ ὁ Αἰβιστρος καὶ ὠρηύσαμεν τῇρ στράταρ·
 ἀλλὰ εἰς τὸ καβαλλίζενσεν καὶ εἰς τὸ ἀπομιώσεντίζιν
 γράφει γραφῇρ ὁ Αἰβιστρος εἰς τὸ ξεροδοχεῖον·
 „Αἴριοι ἄν γερεῖτε τῇρ ξεροδόχισσάι σας,
 μὴρ θροηθῇτε τίποτε, μὴθέρ θορυβηθῇτε·
 2735 μάθετε ὅτι ὁ ξεροδόχος της τῇρ ἔχει ὁποῦ ἀπεσῆμει,
 ὁποῦ δι’ αὐτῇρ ἐπάσχισεν πιχρίας ἀναριθυήτους,
 καὶ ἡῖρεν τῇρ πάλε ἀπὸ καλοῦ φίλου οἰζορομίας·
 ἐπῆρεν τῇρ καὶ ἐκίρησεν, ἐπάγει εἰς τὰ ἰδιὰ του.”
 Τὸν θρόνον ἐκινῆσαμεν καὶ λέγω τῇρ γουθοῦλα·
 2740 „Σῶστίσε τῇρ καρδίαν σου καὶ αὐτὸν τὸν λογιωμόν σου,
 κάθον εἰς τῇρ σέλλαν σου καλὰ, κράτει τὸ ῥέτερόν σου,
 τὸ θάου σου πάντα βίτζωρε, καὶ σῶρε ὡς περπατοῦμεν,
 καὶ αὐγῇ τὸν πόρον σπούδαζε γὰ ἐρροῦμεν, ἡ γουθοῦλα.” |
- f. 123 r. Αὐγῇρ τὸν πόρον ἡῖραμεν, εἴκοζα τὸν περροῦμεν,
 2745 περροῦμεν του ὡς ἤθελεν τοῦ θαίμορος ἡ τέχνη
 καὶ τὸ θολοιηχάριμα τῆς γυναικὸς τῆς γραίας.
 Καὶ πάλλιν ἀνετραγίζομεν τῆς γραίας τὸ καλὸν
 καὶ πρὸς ἐκείνο τρέχομεν, γωνάζομεν τῇρ γραίαν.
 ἐξέβηρ ἡ κακόμοιρος ἡ θυότευχης ἡ γραία,
 2750 βλέπει το τίρες εἴμεσθεν, γρωρίζει, προσκνερεῖ μας,
 τῇρ κόρηρ καὶ τὸν Αἰβιστρον καὶ ἡμέρα μετ’ ἐκείτους·
 ἡῖχτορ ὡς ἡθόρατο, ἀνταμοιβῇρ ἐσῆτει,
 ἀνταμοιβῇρ καὶ χάριτας τῆς μαγικῆς τῆς τέχνης.
 Βλέπει τῇρ ἡ παρόξενος, γρωρίζει τῇρ τῇρ γραίαν,
 2755 ἀνεθυμύθηρ τὰ πιχρὰ τῆς μαγικῆς δουλείας,
 τὸν χωριωμόν τὸν ἔπαθεν ἐμνήσθη τοῦ Αἰβιστρον,
 ὅσα κακὰ σννέβησαν τῇρ κόρηρ ἐκ τῇρ γραίαν
 εἰς τοῦν τῆς ἐπαρήγερεν, ἀρέβασεν, ἐμνήσθηρ,
 καὶ κατ’ αὐτοῦς θυμώρεται θυμὸν ἀλλὰ καὶ μέγαρ!
 2760 Τὸν Αἰβιστρον ἐλάλησεν, ὅρκους φοριτοῦς τὸν εἶπεν·
 „Ὅρξίζω σε εἰς τὰς σννφορὰς τὰς ἔπαδες δι’ ἡμέρα,
 ὁμνέω σε εἰς τῇρ ἀγάτηρ μου καὶ εἰς τῇρ ἀσχόλησίν μου.

2735. suppr *ὅτι* — 2736 *ms. ὁπορ.* — 2759 1 *αὐτοῦς.*

- 3920 ὁκότωσε τὴν κακόμοιτον· ἡ μαγικὴ τῆς τέχνης
ἐμὲν ἐδὲν ἐξέρωσεν καὶ δὲ γενοῦν ἐποίησε.¹
Καὶ τὸ παθὲν τὸν ὁ Αἰβιστορος ἔδωκεν κατ' ἐκείνην
καὶ τὸ κεφάλιν τῆς ἔκωκεν τῆς κακομέγαν γραίας. |
- f.125 v. Ἐγόμεσεν ὁ Αἰβιστορος, ἐσκότωσε τὴν γραίαν,
3925 ἐπῆρεν τὴν παρὰξενον, ἐκίρησε τὸν θρόνον,
τὸν θρόνον τοὺς ἐπὶγαυαν μετὰ χαρᾶς μεγάλης·

καὶ πῶς ἐπεριετρέχοντες τῆς ἐμφοδίας τὸν θρόνον,
ἀναφορὰν ἀνέφερον τὸν Αἰβιστορος ἡ κόρη,
τὸν ἐξ ἀρχῆς τὸν ἔρωτες, τὸ κίρημα τῆς κόρης,
3930 καὶ πόσα ἐκακοπάθεισεν ὥστε γὰ τὴν κεκοδέσῃ,
καὶ ἀπέκει πῶς τοὺς ἔθλιψεν ἡ ἐπίβουλος ἡ τέχνη
καὶ ὁ χρόνος ὁ μεριόζωστος τὸ πόσον τὸν ἵποισεν.

Ἄν τὰ τὸν εἶπεν τὸν γίλον τὸν, ποσὺς ἔν τὰ ἡμερήθῃ·
καὶ ἐκείνος ἐπεχέρησεν τοῦ γὰ τὴν ἀγαγῆται
3935 πόσας γραμὰς ὁρωτιζὰς τῆς ὁρωσιμένης, γίλε,
εἶπεν ὁ πρὸς τὸν γίλον τὸν καὶ πρὸς τοὺς ἐδοιζοὺς τὸν,
καὶ ὅσα γραμὰς τὸν ἔλαθαι ὅλα εἶπε με τας,
Ἡ κόρη με τὸ στόμα τῆς ἄρχισεν γὰ τοῦ λέγει·
„Ἄκουσε, γίλε κλιτοβόν, πιτιάζει τοῦ Αἰβιστορος,
3940 τὸ με ἔστειλεν διὰ θλίψιν τὸν τὴν εἶχεν εἰς ἡμέραν·
„Κλωνάρι πόθον εἰς τὴν ἐμὴν ἐγέτρωσε καρδίαν,
καὶ πόρον ἐρρίξωσε θεοδόρῳ, ἔθε παραδικία!
ἀθρεῖ τοῦ πόθον τὸ κλαθὲν καὶ τὸ θεοδόρῳ τοῦ πόθον. |
f.126 r. ἐκείνα πόθον ἡρωικὰ καὶ ἐτοῦτα πόρον γέλλα,
3945 τρεγῶ τοῦ πόθον τὸ κλαθὲν καὶ ἀπὸ τὸ θεοδόρῳ πόρους.

γλυκαίνει ὁ πόθος ὀλιγόν, πικραίνει ὁ πόθος πλέον,
καὶ ὁ πόθος ὀλιγοῦτίζος τὰ πλέα πεινάξει πόρον·
καὶ ἔναι τέτοιον τὸ θεοδόρῳ καὶ τὸ κλαθὲν τοῦ πόθον
κόρης ὁρωίας ἀσκόλησιν καὶ μεριστρεφειμέε,
3950 λέγω τοῦ πόθον τὸ θεοδόρῳ γὰ τὸ ἐξαγαπᾶσθαι,

3923. suppr. τῆς. — 3926: voir S. 2771 sq., N. 3346 sq. (cf. P. 2501). — 3927. πῶς l. ἐρώσῃ. — 3932. l. πόσον (ou τόσα) τοὺς εἰ. — Après E. 3932, il faut ajouter S. 2779 (cf. E. 3953). — 3936. ὁ l. ὡς ou καὶ. — l. καὶ πόσας ἰδικὰς τὸν, cf. N. 3356 ὡς πρὸς τοὺς ἀνταγιστὰς τὸν; et S. 2783. — 3937. l. ὅσας γραμὰς. — τότε ὅλας. — 3938. τοῦ l. μοῦ. — 3945: voir S. 2792 sq. (N. 3365 sq.). — 3947· P. 2513 τὸν πλεον ἰωῶνι τὸν, N. 3368 καὶ πλεονάζει ὁ πόρος. — 3949. l. ἀσκόλησιν καὶ μεριστρεφει με (= P. 2515). — 3950. l. πόρον.

- οκλότωσε τῆρ καχομίαθον· ἡ μαγικήρ τῆς τέχρη
 ἐμὲρ ἐσὲρ ἐξέρωσεν καὶ σὲ ρεχρόρ ἐποῖκεν.”
 2765 Καὶ τὸ παθὲρ ὁ Αἰβίστρος ἔδωκεν κατ’ ἐκείνῃρ
 καὶ τὸ κεφάλιρ ἔκοψερ τῆς καχομίας γράας·
 „Αὐτορόσω,” λέγει, „σήμερον μέγα κακὸν ὁ κόσμος
 καὶ θαυατόσω θαύματα ψυχροσματομένον!” |
 f. 123 v. Ἐφώραξεν ὁ Αἰβίστρος, ἐσκότωσε τῆρ γραίερ,
 2770 ἐπαίρει τῆρ παρᾶξενον, ἐκίρησερ τὸν θρόνον,
 τὸν θρόνον τὸν ἀπὶ γαίερ μετὰ ψυχλῆς θλίμμερον
 καὶ πάλιν τὸν ἀρχόμεθα μετὰ χαρᾶς μεγάλης·
 καὶ ἐρόσω τὸν ἐπαρστέχαμερ τῆς ἐρωστίας τὸν θρόνον,
 ἀναγορὰν ἀνέφερερ τὸν Αἰβίστρον ἡ κόρη,
 2775 τὸν ἐξ ἀρχῆρ τῆς ἔρωταρ, τὸ τζίμεμαρ τὸ πρῶτον,
 καὶ πόσα ἐκακοτάθισερ ὅσον γὰρ τῆρ κερόδη,
 καὶ ἀπέκει πόως τοὺς ἔθλιψερ ἡ ἐπίβουλος ἡ τέχη
 καὶ ὁ χρόνος ὁ μαρσώλλωστος τὸ πόσα τοὺς ἐποῖκεν.
 Καὶ ἀπλῶς διὰ τὰ πιπύκια τῆς ἐρώτησερ ἡ κόρη
 2780 ἄρ τὰ εἶπερ πρὸς τὸν φίλον του, ποσὸς ἄρ τὰ ἡφῆγῆθη·
 καὶ ἐκείνος ἐπεχείρησερ τὸ γὰρ τῆρ ἐφῆγῆται
 πόσας γραφὰς ἐρωτικὰς τῆς ὀρσισμένης κόρης
 εἶπερ καὶ πρὸς τὸν φίλον του καὶ πόσας ἰδικὰς του,
 καὶ ὅσας γραφὰς τὸν ἔλαθαρ τότε γὰρ μὲ τὰ εἶπης.
 2785 Ἡ κόρη μὲ τὸ στόμαρ τῆς ἤρξατο γὰρ τὰς λέγει·
 „Ἄνοιθε, φίλε Κλιτοβόρ, πιπύκειρ τοῦ Αἰβίστρον,
 τὸ μὲ ἔστειλερ διὰ θλίψεως τῆρ εἶχερ ἀπ’ ἐμένα·
 „Κλωρόνιρ πόθον εἰς τῆρ ἐμὴρ ἐφῆρσεν καρόδιερ,
 καὶ πόρον ἐρρῖζωσερ σερδρόν, ἔθε παρσδικία!
 2790 ἀρθεῖ τοῦ πόθον τὸ κλαθὲρ καὶ τὸ σερδρόν τοῦ πόρον,
 ἐκείνο πόρον ἰπορριζὲ καὶ τοῦτο πόθον γῆλλα,
 τρεγγὼ ἐκ τοῦ πόρον τὸ σερδρόν ἰπορριζὲ πιρρῖας
 καὶ ἀπὸ τοῦ πόθον τὸ κλαθὲρ γῆλλα γλεγκὰς ἀγέτης,
 f 124 r. γλεγκάει ὁ πόθος | ὀλιγόν, πιρρᾶει ὁ πόθος πλέον....”

2763. l. καχομίαςθον. — μαγική. — 2767. l. τὸν κόσμον? — 2767 sq. manquent dans E.; N. 3339 sq. λειρώσει, λέγει, σήμερον μέγα κακὸν τοῦ κόσμον, | θαυατόσω καὶ θαύματα ψ.; P. 2497 sq ms.: λειπόσω, λέγει, σήμερον μέγα κακὸν ἐκ τοῦ κόσμον | καὶ θαυατόσω θ. ψ. — 2773 l γ. ἐρόσω ἐπαρσ. — 2778. l. μαρσώλλωστος. — 2784. l. εἶπη. — 2791 sq.: N. 3364 ms τωρριζὲ et N. 3365 ms. ἰτωρριζὲ (ἐπορριζα). — Après S. 2794 une lacune: voir E. 3947—3984 et N. 3369—3404 (cf. P. 2513—2528). Voir l'introduction, § 9, p. 20.

- καὶ ταῦτα ἐπαίρει σέριζον καὶ τὸ κλαδί τοῦ πόθου.
ἐκείνον ὁποῦ ἐροῖζωσε εἰς τῇ ἐμῇ καρδίᾳ.
(καὶ ἀλλῶς διὰ τὸ πιτῶμα τῆς ἐρωτικῆς ἢ κόρης)
ἐπαίρει τῇ καρδίᾳ μου καὶ ἐβγαίνει ἀπ' ἐκείνον.
- 3955 ἐγὼ τοῦ πόθου τὸ κλαδί ἐγὼ γὰρ τὸ ἀνασπάσω·
καὶ λέγω· „ὡς ἔστι μετ' αὐτὸν καὶ τὸ θερμόν τοῦ πόρου·
ἐθάρε ὡς κείται εἰς τῇ ἐμῇ ἀγέροντος καρδίᾳ
πόθος καὶ πόρος ὡς διὰ σὲν καὶ τὸ πορῶ ποθῶ το.”
”Ακουσε, φίλε Κλιτοβέ, καὶ τί ἀπόμεινεν ὁπίσω.
- 3960 „Λέγεις, κλαδί ἐγέρτωσεν εἰς τῇ ἐσὸν καρδίᾳ,
πόθου καὶ πόρου ὁλάκερον ἐξέβηκεν θερμόντι.
καὶ ὀλίγος ἔστι ὁ πόθος τον καὶ ὁ πόρος εἶναι πλέο·
- f.126v. καὶ κοίμασθαι το τὸ ποθεῖς καὶ ὀλίγω | ρεῖς τὰ πάσχεις,
καὶ διὰ τὸν πόθον τὸν ποθεῖς καταπορεῖς τὸν πόρον.
- 3965 μέθου, ὁ πόθος πάρεστος οὐ γίνεται τοῦ πόθου·
ἐθα τὸν πόρον μὴ πορῆς, γὰρ ἔχῃς καὶ τὸν πόθον.
καὶ ἀνέσπασέ το τὸ κλαδί, ἢν ἔστι ὁδὸς τοῦ πόρου.
καὶ μὴ διὰ πόθον ὀλιγὸν θερμόν κεροθέσῃς πόρον·
εἶδα τοῦ πόθου τὸ κλαδί εἰς τῇ ἐσὸν καρδίᾳ
- 3970 ἀγίνεις τὸ ἐγίγεται καὶ θερμόσασαροῖζόνει,
ἐγρόριζε καὶ τὸ θερμόν τοῦ πόρου ἄξαιται θέλει
καὶ τὸ κλαδί ἀνέσπασε γὰρ ἔβρη καὶ τὸ θερμόν.”
Καὶ ταῦτα λέγει ὁ Αἰβιστρος ὡς ἤκουσεν τῇ κόρῃ·
„Ανεθυμώθη, κόρη μου, γρασὶν ἐρωτικῇ σου
- 3975 καὶ ἐμὲν πιτῶμα εἰς ἐσὲν ὅρται με ἡρυχοτόρεις,
καὶ ἄκουσε, φίλε Κλιτοβόν, γὰρ σὲ τὸ καταλέξω.
ἄκουσε πρότῃ μου γρασὶν τῇ ἔπειθα εἰς τῇ κόρῃ·
„Πῶς ἀπεθάρε ἀροῦμαι σε καὶ ψέτη δὲ ὀρομίζω,
κόπτω τὸν ὄρκον ὁποῦ ἔποιδα ἐγὼ εἰς ἐσένα,
- 3980 ὀρκοπατῶ τὰ ἔμοσα, τῇ δοῦλωσίν σου ἀροῦμαι,
τὸ τόξο σου ἀνέρογῃτον.
τῇ γλόβῃ σου γὰρ τῇ εἰπῶ εἰς τὸν κόσμον.
- f.127r. καὶ | τὸ πτερό σου ὁποῦ πετᾷ καὶ αἰχμαλωτίζει ἀνθρώπους
εἰς πέτρων γὰρ εἰπῶ ὅτι ἔθωσεν καὶ εἰς τὸ παντὸς ἐθλάσθη.
- 3985 οὐκ εἶδαι Ἀγάτης σννεργος, οὐκ εἶδαι Πόθου φίλος,

3953: seulement dans E.; cf. E. 3932. — 3955. ἐγὼ (γὰρ το) l. θελω. — 3957. l. κείται. — 3959. l. ἄκ., γ. Κλ., πιτῶμα ἀπὸ ἐμῆς (N. 3379). — 3964. l. καταπορεῖς. — 3965. l. τοῦ πόρου. — 3966—3973. cf. N. 3388—3394. — 3969. εἶδα l. εἰ σὲ. — 3971. l. θέλει. — 3971 sq. le ms. donne deux fois καὶ το κλαδί ἀνέσπασε. — 3975. ἐμὲν l. ἐμὸν. — 3978. πῶς ἀπεθάρε l. "Ερωσε, ἐθάρε (N. 3398 ms.: θωρῶ ἀπεθάρε). — 3981 sq. l. το τόξον σου ἀνέρογῃτον γὰρ τὸ θωρογῃτον, | ἀφλόγιστον τῇ γλ. σου (cf. N. 3401 sq.). — 3984. l. εἰς τὸ ἐκ πωτός.

2795 εἰς πέτραν γὰρ εἶπω ὅτι ἔθωκεν καὶ εἰς τὸ ἐκ πατρὸς ἐθλώσθη.
οὐκ εἶδαι πόθον σήμερος, οὐκ εἶδαι ἀγάπης φίλος.

κόρη με τὸ ἀγέρωχον τὸ τόξο σου τζακίζει·

- ἔδρεσε τῇ καρδίᾳ σου μετὰ τὸ ἐπερήφανόν της,
 ὅλον μετὰ τὸ κερκόδοξον ἐδέεαι ἔποιζέ σε
 καὶ ἀνιχαρήσῃς παρτελὼς πρὸς τῇ ὥραιωμένῃ.
 3990 καὶ δι' αὐτῇ τῇ θύραμι καὶ τὸ ἐξουσιαστικόν σου
 ξένος ἐγὼ ἀπὲ τῇ ἐμῇ πατρίδα ἐγενόμην
 καὶ αἰχμαλώτος ἐδιέβην νόσμον πολλὸν καὶ χρόνον.
 πικροὺς μεγάλας ἔπαθα διὰ τῇ ἐπόσχεσίν σου.
 ἦλθα εἰς τῇ ἡλιωγέννητον καὶ ἀκόμη τεραττεῖ με,
 3995 καὶ εἶχα θάρος εἰς ἐσὲν καὶ βλέπω οὐ σννεργεῖς με.
 ἐδάρε ποίαν τ' ἀμέλλωτο γὰ πιάσω πάλιν στράτα,
 ποῖον ὀλόξενον πάλιν γὰ περιπατήσω·
 τίος γὰ εἰπὼ τὰ ἐπάσχισα καὶ τίος γὰ τὰ ἐγκαλέσω·
 τὸν οὐρανόν, τὸν ἥλιον, τὸ γέγγος, τὸ τριδέλι,
 4000 τῇ γῆν, τὰ δένδρη, τὰ βονρά, τοὺς ποταμοὺς, τὰς βροῦσες·
 μὰ τῇ ἀλήθειαν, τῇ μπορῶ, καὶ ὁ πόρος τῆς ψυχῆς μου
 f.127 v. μετὰ μὲν εἰς ἄθην σννεργον, καὶ ἔδε παρὰ | δικίαν!
 ὡς τὸ εἰπὼ ἐσὲν ὅποῦ ἐρεκρώθηκα, κρυά μου, διατ' ἐδέει,
 θιωρῶ τὸν αἰχμαλώτευσεν ὁ πόρος ὁ ἐδικός μου,
 4005 ὥραία, τὸν ἐτζίγρυσεν ἡ ἀγάπη σου εἰς τὸν νόσμον,
 καὶ σννεκατέβησα λοιπὸν, σννεπάσχισε μετ' αὐτον.
 τί σὲ ἔγελῃ τὸ ἀγέρωχον τὸ τόσον εἰς ἐδέει;
 ἰδὲ τὰ ἐκακοπαθήσεν δι' ἐδέει εἰς τὸν νόσμον,
 καὶ ἄρ εἶναι ὅτι εἶσαι αἰσθητή, γὰ μετὰ σννεχοπορέσῃς·
 4010 εἰ δὲ καὶ ἀφίδῃς με λοιπὸν ἀκόμη γὰ τεραττοῦμαι,
 πόρος μου μετὰ τὰς χεῖρας μου γὰ πιάσω τὸ σπαθίον μου
 καὶ ἀπέσω εἰς τῇ καρδίαν μου ἀτός μου γὰ τὸ ἡμῆξω.”
 Ἰδὲ καὶ τί τῇ ἔγραψα τῇ κόρῃ μετὰ πόθον,
 καὶ τάχα, γίλε Κλιτοβόν, ἐσννεχοπτόρεσέ με·
 4015 „Ἐδε χαρτὴν ἀπὸ ψυχῆς ἐρωτοπορεμέτης,
 ἔδε χαρτὴν ἀπὸ ὀλόρεκρον ἐρωτικῆς καρδίας,
 ἔδε πιτιάκι σννεμορᾶς στρατιώτου πορεμέτου·
 δέξον καὶ σὲ, στρατιώτη μου, γρασῇ ἀντίσκηλόν μου,
 τῇ ἔγραψα ἀπὸ πόρον μου καὶ ἀπὸ ἀναστέναγμοῦ μου
 4020 τῇ ἔχω ἐκ τὰ πιτιάκια σου καὶ ἐκ τῇ γρασῇ ἐτοῦτήν.

3986: voir S. 2797 sq., N. 3405 sq., (N. 3405 ms.: voir l'introduction § 5, p. 11). —
 3987. καρδία l. λαμπρά (= S. 2799; N. 3407 manque dans le ms.) — 3989. καὶ l. γὰ —
 3997. l. καὶ νόσμον π. ὁ ὀλόξενος. — 3998 l. τίνα. — 4001. l. οὐκ ἡμπαρῶ (S. 2813; ἐπαρῶ).
 — 4002. μετὰ μὲν l. περὶ με — 4004. θιωρῶ l. νορῇ. — 4006. l. σννεκατέβησε. — 4016.
 l. ἐρωτικῆν καρδίαν. — 4019 τῇ (ἔχω) l. τοῦ, ou τὸν.

- κόρη ριζῇ σε ἀγέρωχος με τὸ κερκόδοξόν της,
 με τῇρ ἀλαξορία της τὸ τόξον σου τσακίζει·
 ἔσβεσες τῇρ λαμπρόει σου με τὸ ἐπερήφανόν της.
 2800 ὅλον με τὸ ἐπληρόμενον της ἐσέειπεν ἔποιεκε σε
 γὰ ἀνιχαρήσῃς παρτελῶς ὡς πρὸς τῇρ ὠραιωμένην.
 καὶ διὰ τῇρ σῇρ τῇρ θέραιμ καὶ τὸ ἐξορῶσαοτιζόν σου
 ξέρος ἐγὼ ἀπὸ τῇρ ἐμῇ τῇρ χώραν ἐγερόνῃ
 καὶ αἰχμάλωτος ἐδιέβηκα τόπον πολλὸν καὶ χώραν.
 2805 πιγρίας μεγάλας ἔπαθα διὰ τῇρ ἐπόσχεσίν σου.
 ἦλθα εἰς τῇρ ἡλιογέννητον καὶ μερσιουραρροῦμαι,
 καὶ εἶχα τὸ θάρος εἰς ἐσὲν καὶ ἐβλέπω οὐ συνφεργεῖς με.
 ἐδάρε ποίαν ὁ αἰχμάλωτος γὰ ἐπάγω πάλιν στρατὸν
 καὶ κόσμον ποῖον ὁ ὀλόξερος γὰ περπατήσω ἀπέστη·
 2810 τίνα γὰ τὰ εἶπὼ τὰ ἐπέσχησα καὶ ποῖον γὰ τὰ ἐγκαλέσω·
 τὸν οὐρανόν, τὸν ἥλιον, τὸ γέγγος, τὸ τριαδέλγην,
 τῇρ γῆν, τὰ θέρσθη, τὰ βορρά, τὰς ποταμίας, τὰς βούσεις·
 με τῇρ ἀλήθειαν, ἀπορῶ, καὶ ὁ πόρος τῆς ψυχῆς μου
 περὶ με εἰς ἄβυσσον ἀνέφερον, ἔδε παρὰδικία!
 2815 ὡς τὸ εἶπω ἐσὲν ὅπου ἀπ' ἐσὲν κερκώρομαι, φουδούλα,
 καὶ ἀντήχη πάλιν ἀπ' ἐσὲν γὰ εἶπον τὸ ζῆν εἰς κόσμον, |
 f.124 v. κόρη, τὸν ἡχμαλότεν σε ὁ πόθος δι' ἐσέειπεν,
 ὠραία, τὸν ἐτιγάρωσε ἡ ἀγάπη σου εἰς τὸν κόσμον.

- καὶ ἂν εἶσαι ὡς εἶσαι αἰσθητικῇ, γὰ με ψυχοπορέσῃς·
 2820 εἰ δὲ καὶ ἀγρήσῃς με ἀνομή γὰ μερσιουραρροῦμαι,
 μόρος μου με τὰ χέρια μου γὰ ἀρπάξω τὸ παθεῖν μου
 καὶ ἀπέσω τῇρ καρδίαν μου γὰ τῇρ διχοτομήσω.”
 Ἔδε πιττάζει τὸ ἔγραψα τῇρ κόρῃ μετὰ πόρον,
 καὶ τέχα, φίλε Κλιτοβόρ, ἐσυνεπότερσε με·
 2825 „Ἔδε χαρτὴν ἀπὸ ψυχῆς ἐρωτοπορεμένην,
 ἔδε γραφὴν ἀπὸ ὀλόθλιβον, ἐρωτικὴν καρδίαν,
 ἔδε πιττάζειν στυμφορὸς στρατιώτου πορεμέρον·
 θέξον καὶ σὺ, στρατιῶτα μου, γραφὴν ἀντίσηχόν μου,
 τῇρ ἔγραψα ἀπὸ πόρον μου καὶ ἀπὸ στεναγμοῦ μου
 2830 τοὺς ἔχω ἐκ τὸ πιττάζειν σου καὶ ἐκ τῇρ γραφῇ σου τοῦτην.

2799. l. ἔσβου — 2800. l. ἐπληρόμενον — 2819. l. καὶ ἐν τίνα ὅτι εἶσαι (E. 4009). —
 2825. l. ψυχῆν.

- f 128 r. καὶ εἶπε με, | διατί τὸν ἔρωτα κατονομάσεις ψεύτη,
καὶ ὀρκισαταίς τὸν ὁμοῦς, τὴν δοῦλωσάν τον ἀρῶσαι,
καὶ κόψῃς τὸ λίσσων τὸ ἔποιες εἰς ἐκείνους,
καὶ εἰς κόσμον ἀνατέγγηται τὸ τόξον τον ῥομάσεις·
4025 διατί ποτεῖς εἰς τὸ ποθεῖς καὶ εἰς τὸ ποθεῖς στενάξεις·
ἄν εἶναι δι' ἀτόν, στρατιώτη μου, βεβαιώθησέ ἀπ' ἐμένα,
ἄδικον ἔχει τὸ λαλεῖς, δίκαιον οὐκ εἶναι τοῦτο.
διὰ πόθον τὸν ὀλιγορεῖς, ἀλλάχιν ἂ ποτεῖς,
τὰ ἀρῶσαι καὶ τὸν ἔρωτα τὸν ἐκατεδοιγλώθης·
4030 εἰ δὲ πιστεῖς οἷον ἐσὶν ἄσπετάς,·

πληροφόρησε ἀπ' ἐμένα, πολέτονη καρδιά,
πῶς ἀκούσεις τὰ πάσχεις καὶ θλίβουμαι εἰς τὰ λυτῶσαι·
εἰς τὰ δοκεῖς ὅτι ποτεῖς καὶ οὐδὲν με στυγοῦσιν,
ποτὼ σε ἐγὼ διπλότρεα καὶ μέτρια σὲ στενάξω.
4035 καὶ ἄν εἶδαι παρηγορία μου ποθοεγῆθορός μου,
στρατιώτα ὀλόγνευε, καρδιά ἀχώριστέ μου,
γνώρισε, ἐτοῦτον τὸ χαρτὶν τὸ μετὰ πόθον τόσον
τὸ ἐγρώσασιν τὰ χέρια μου καὶ ἐγὼ σὲ τ' ἀπεστέλλω.”
Ἄκουσες, γίλλε Κλιτοβόρ, καὶ τὸ χαρτὶν τῆς κόρης,

- f.128v. 4040 πῶς ἐπεσέβη εἰς ἔρωτα | καὶ ἐπέκρυψε εἰς πόθον,
καὶ ἔγραψε τέτοιον γοβερόν πιπτάκι καὶ ἔδειξέ με!
ὅμως ὁ τοῦς ὁ ἐρωτικός, ἅμα ὅσῃ εἰς ἀγάπην,
μοιγῶς τον εἰσάγει τὰς ὁρμὰς ποθοενασκολήτας.”
Μετὰ ἐρωτιπτάκι τὰ ἐλάλειεν ἡ γονδοῦλα
4045 καὶ τὰ ἔλεγε ὁ Ἀβιστρος μετ' αὐτὴν τὴν γονδοῦλαν,
ἤρξαμεν ἀγαλίζατον τ' ἀθῆ, τὰ πρᾶσιτίζη,
τὰ γέμῃ δένθρα ὀρωτικὰ καὶ βρόδες κρύες χιονᾶτες,
τὰ εἶναι καθένας τὸ θερθόν καὶ ἡ καθιμία βρόση.

εἶδαμεν τὸ ἀγαλίζατον, τὰ ἄρθη καὶ τὰς βρόδες,
4050 τὰ ἄρθη τὰ ἐγρώμμυζεν ὁ πόθος,
καὶ εἰς αὐτὸ ἐκατεγράφαμεν καὶ ἐποίκαμεν μοιή μας,
πεξεύγομε ἐκ τὰ ἄλογα ἀπέσω εἰς τὸ λίβαθιν,
ἔταν θερθόν χωρίζομεν καὶ βρόση εἰς κατοῦταν,
καὶ εἰς αὐτὸ ἐκατονεύσαμεν τοῦ τὰ ἀναπαρθεύομεν·

4021. l. εἶπε. — 4022. τὸν l το — 4023. l το λίσσων? voir le glossaire s v λίσσων. —
4024. l. ἀνατέγγηται. — 4031. l πληροφόρησε ἀπ' ἐμένα. — 4032. l. πάσχω, ἀκούω, εἰς τὰ τ.
(cf. S. 2843). — suppr. καὶ. — 4033. με l. σε. — 4036. l. στρ. μου. — 4043. l. μοιγῶς. —
4044: voir la note de S 2856 — Après E. 4048, il faut ajouter nn vers = S 2861. —
4050: voir S 2863. 4051. l. ἐκατονεύσαμεν. — 4053 l. βροῦται.

- καὶ εἶπε διατί τὸν Ἑρώτα φενότην τὸν ὀνομάζεις
καὶ ὀρχοπατεῖς τὰ ὄμοσες, τῇρ δοῦλωδιν ἀφρᾶσαι,
κόπτεῖς το τὸ λῆζιο σου τὸ ἔποιζες εἰς ἐξείνον,
καὶ εἰς κόσμοις ἀφενέργητορ τὸ τόξον του ὀνομάζεις·
- 2835 δι' τί ποτεῖς εἰς τὰ ποθεῖς καὶ εἰς τὸ ἀγαπᾷς στενάζεις·
ἄρ' ἔτι δι' αὐτό, στρατιῶτα μου, βεβαυῶθι σε ἀπ' ἐμένα,
ἄδικον ἔναι τὸ λαλεῖς, δίκαιον οὐκ ἔτι τοῦτο,
διὰ πόθον τὸν ὀλιγορεῖς, πολλὰς εἰς ἀντιθέσεις,
τὰ ἀφρᾶσαι τὸν ἔρωτα τὸν ἐκατεδοιγῶθις·
- f. 125 r. 2840 ἄρ' δὲ νομίζεις ὅτι σὲ μόνος σου | ἀναστενάζεις,
καὶ τὸ ποτεῖς οὐ συμπαύχει σε καὶ οὐδὲν σε ἀντιθέσει,
πληροφωρῶθι σε ἀπ' ἐμέ, πολὺθλιβε καρδία,
πάσχω εἰς τὰ πάσχεις, μὴ τὸ γαί, θλίβουμαι εἰς τὰ λυπεῖσθαι·
εἰς τὰ ποθεῖς ὅτι ποτεῖς καὶ οὐδὲν σε συμποροῦν.
- 2845 ποτὶ τα ἐγὼ διπλότεια καὶ κάλλια τὰ στενάζω,
καὶ ἔγω, παρηγορία μου, πόθω μου ἐρήθορέ μου,
στρατιῶτα μου ἀφελέτωτε, καρδία μου ἀχρῶσιτέ μου,
γνώρισε τοῦτο τὸ χαρὶν τὸ μετὰ πόσον πόρον
τὸ ἐγράψασθαι τὰ χέσια μου καὶ ἐδὲν ἀπέστειλά το·"
- 2850 Ἦκουσες, φίλε Κλιτοβόρ, καὶ τῇρ γρᾶφῃρ τῆς κόρης,
θαυμάζεις τοῦν ἐρωτικόν, ἀπείραστον ἀγάτης
πῶς ἐπεσέβηρ εἰς ἔρωτα καὶ ἐπέκρυψε εἰς πόθον
καὶ ἔγραψε τοιοῦτα γοβερεῖ πιττάκια καὶ ἔπεψε με!
ὅμως ὁ τοῦς ὁ ἐρωτικὸς ἀγ' οὐ ἔμην εἰς ἀγάτην,
- 2855 μόνος του ἐφύσκει· τὰς ὀρμὰς τὰς ποθοφροσύνητους·"
Καὶ μετὰ ἐρωτοπιττάκια τὰ ἐλάλει ἡ γορδοῦλα
καὶ τὰ ἔλεγε ὁ Ἀβιστρός μετ' αὐτῇρ πρὸς ἐμένα,
ἠΐκαμεν ἀγαλίζατορ τὰ ἀρθῶν, τὰ προσιγίζω,
τὰ γέμω δέθωρα ἐρωτικὰ καὶ βρῦσεις χιορισμένας,
- 2860 τὰ ἔτι τὸ καθέναι τὸ δευθὸν καὶ ἡ καθενία του βρῦσις
χαριτοερωτοαγάτας καὶ ἁπλῆστον ἐννοῦσις,
εἶδαμεν τὸ ἀγαλίζατορ, τὰ δέθωρα καὶ τὰς βρῦσεις, |
- f. 125 v. τὰ ἀρθῶν τὰ παρεξάφεται τὰ ἐγράμμιζατ τὸν τόπον·

καὶ εἰς αὐτὸ ἐκατενέσταμεν τὰ περὶ αὐτῶν ποῦμεν.

2831. l. εἶπε. — 2833. λῆζιο, voir le glossaire s.v. — 2841. l. καὶ σὲ σὲ συμπαύχει το ποτεῖς καὶ οὐδὲν σε ἀντιθέσει? — 2845. κάλλια, μετὰ (cf. E. 4034). — 2847. l. στρατιῶτα καὶ λυπεῖσθαι. — Après S. 2863, il faut ajouter trois vers = E 4051—4054, N 3468—3471 (cf. P. 2528 sq.). — 2856: Après N. 3430, le ms. N. donne καὶ μετὰ ἐρωτοπιττάκια τοῦ (τοῦ?) Ἀβιστρός καὶ τῆς κόρης (voir l'introduction § 5, p. 11).

- 4055 καὶ διὰ τοῦτον τὸ ἔμφοτον καὶ διὰ τὸ θολερὸν του
καὶ διὰ τὸ μνησιχέρειας τὴς εἶχε τὸ λιβάδι.
(ἐκαστὸν ἂν ὁ κληρικὸς ὁ ἦεν)
..Στρατιώτης παρεξάφρετος, γονθοῦλαν παρωραίαν,
f. 129 r. τοὺς ἐλέπησεν ἡ ἀγάπη καὶ τοὺς ἔγλεξεν | ὁ πόθος,
4060 εἰς λιβάδι κατοννεύγονται καὶ εἰς θέσφα ὠραιωμένα,
ἐνέδορες βούδες ἔχοντ καὶ λιβάδι ἐμφοτίας·
τὰ ἐπέσχωσαν λαλοῦσιν, τὸν θεὸν ἐνχαριστοῦσιν.
ἡ ἐπίβουλος ἡ τέχνη καὶ τοὺς δύο ἐθλιψέτ τους."

- Καὶ ἀπέτις τὸ ἐπλήρωσα τοῦ[το] τὸ καταλόγι.
4065 πάλι λοιπὸν ἐχέρισεν ὁ Αἰβιστρός τὰ λέγη·

..Φῶς μου, τὴς ἐτξινάρισεν ὁ πόθος σου εἰς τὸν κόσμον
καὶ τοὺς ἐκατεχόρτασεν πιχρίας ἀναριθμητο[ες],

- καὶ τοῦτους τοὺς ἐπέτρηες, παρηγορήθησέ τ[ους].
καὶ λήμφοι, ἦλπε, λήμψε τους, τὰ ζήσουν εἰς τὸν κόσμον,
4070 καὶ ὡς ἔχοντ τὴς ἀκτῖνες σου διὰ παρηγόρημάτ τους,
ὅτι ἀπ' ἐδὼ ἐξέβημεν τοὺς παρὰπίσω χρόνους,
τοὺς ἐπεριπατήσαμεν μνησιχαραθλημέτοι,
καὶ αὐτοὶ πάλιν ὅντα δώσανται εἰς τὰ ἴδικά τους,
στίλνῃ ἑσέμ, γεγγέρι μου, τὰ ποίσω καὶ τὰ στήσω."
4075 Ἦλθεν ὁκάποτε καιρὸς τοῦ τὰ ἀναπαυθόμεν,
καὶ ὀλίγον ἐκοιμήθημεν, βλέπομεν τῇρ ἡμέραν,

4055. l. θαλερὸν. — 4056 l. τας μ. — 4057: voir S. 2867 (P. 2532). — 4058. l. γον-
θοῦλα παρωραία. — 4066. l. φεγγος, τους ἦεν. (S. 2891) — suppr. σου. — Après E. 4067,
voir S. 2893 (P. 2543) — 4073. l. καὶ αὐτοὶ ὅντα ἐπαυώσανται πάλιν.

- 2865 καὶ διὰ τοῦ τόπου τὸ εἴρηστον καὶ διὰ τὸ θαλερόν του
καὶ διὰ τὰς μετριοχόριτας τὰς εἶχεν τὸ λιβάδι.
ἦλθε με ὁκᾶτι λογιῶνός γὰρ εἶπω καταλόγῳ·
„Στρατιώτης καὶ φονδοῦλα
εἰς λιβάδι κατοικεῖον,
2870 τοὺς ἐλέτησεν ἡ ἀγάπη
καὶ τοὺς ἔθλιψεν ὁ πόθος·
εἰς λιβάδι κατοικεῖον
διὰ τῆς εἰρηδοτοτοπίας.
ἔχοντες κατοίνας δειδωρ
2875 καὶ λιβάδι εἰρηδοτίας·
τὰ ἐπέσχισαν λαλοῦσιν
εἰς τῆς ἐρωτοκορυφῶν,
τὸ πῶς τοὺς ἀποχόρισεν
ἡ ἐπιβούλος ἡ τέχνη.
2880 πόρους πόρους τοὺς ἐδῶκεν
ὁ ἀποχωρισμός τους.
βλέποντες τοῦ τόπου τὸ καλόν
καὶ χαίρονται εἰς αὐτό,
καὶ ἐλπιόμορφοι τοὺς πόρους των
2885 τοὺς ἐπασχίσαν οἱ δύο.
καὶ σκιρτοῦν τῆς ἐρωσὶς τους
εἰς τὸ εἴρηστον λιβάδι.”
Καὶ ἀφ’ οὗτο τὸ ἐκατέλεξεν τοῦτο τὰ καταλόγῳ.
ἀπὸ τότε ὁ Αἰβιστὸς ἐχρίσθη γὰρ λέγει
2890 τραγοῦδιον παρὰ ξένον καὶ ἐκεῖνο ἀνιστορεῖ το·
„Φέγγος, τοὺς ἐτιγέρισεν ὁ πόθος εἰς τὸν κόσμον
καὶ τοὺς ἐκατεχόρισεν πικρίας ἀγαριθυμίας
ἀπὸ τὸ ἀνιστατόγγωμον τῆς ἐπιβούλου τέχνης.
ἐντάμα τοὺς ἐπέτρεχες, παρηγορήθηδέ τους.
2895 πέψε εἰς αὐτοὺς ἀκτίνας σου καὶ ὡς ἔχοντες μῆνυμά σου. |
f. 126 r. ὅτι απ’ ἐδᾶ ἀπεξέβηκα τοὺς παροπίσω χρόνους.
καὶ αὐτοὶ ὅταν ἀπεσώσασιν πᾶσι εἰς τὰ γοιτικά τους,
στήλε ἑδοί, φεγγάρι μου, γὰρ στήσω καὶ γὰρ ποίω.”
Ἦλθεν ὁκᾶποτε καιρὸς εἰς τὸ γὰρ ἀποκοιμηθῶμεν.
2900 ὀλίγον ἐκοιμήθημεν, βλέπομεν τῆς ἡμέρας.

- καὶ πάλιν καρβαλλιζέγομεν καὶ τῇρ ὁδοῦ κρατοῦμεν
καὶ τῇρ ὁδοῦ ἐκτελέσομεν τοῦ γὰρ περιπατοῦμεν·
καὶ πάλιν ἡ κόρη ἐχέροσεν τοῦ γὰρ μᾶς ἀφηγᾶται
4080 διὰ τὸ τριχογάταρον τῆς κόρης τὸ ἐποῖκεν·
f. 129 v. „Στρα | πῶτα, τὸ γαῖτάρι μου, τὸ τριχογαῖταρό μου,
σέροριζον τὸ ἀνέσπασεν τὰ χέρια μου ἀπ’ ἐμένα,
καὶ πρὸς ἐσὲν τὸ ἀπέστειλα γὰρ ἔχης ἐνθέρμησί μου·
καὶ ἃ θέλῃς γὰρ ἴδῃς θέραμιν τὸ ἔχει τὸ γαῖτάρνι,
4085 θέσε το εἰς τὸ τραχήλῳ σου, σφικτὰ περὶπλεξέ το,
καὶ αὐτὸ γὰρ ἴδῃς, στρατιώτη μου, τὸ πῶς γὰρ σοῦ θενμίζῃ.

- κράτειε το καὶ ἀντὶς ἐμὲν ἔχε το, στρατιώτη,
καὶ νόμιζεν ὅτι ἐμέραν ἔχεις, στρατιώτα, μετὰ σέραν.”
“Ἀκουσε πάλιν, Κλιτοβόρ, πιττάκι τοῦ Ἀβιδιτροῦ·
4090 „Καρδιά μου, τὸ γαῖτάρι σου, τὸ κρηγογαῖταρό σου,
τὸν ὁρισμόν σου ἐποίησα καὶ ἐτραχηλώθεσά το·
καὶ ἐκείνον ὡς ἦτον σέροριζον, μόνον ἀνεπυγχώθηρ
ἀπέσω εἰς τῇρ καρδίαν μου καὶ ὅλον ἐπερὶπλεξέ με.
καὶ ἐκ τῆς ἐνθέρμησεως στιγμῇρ οὐκ ἐ ἀνασαίνω,
4095 διχῶς τον ζῶ ἀλλὰ κάμποσα, πληροφοροῦσθισέ το!
καὶ γὰρ ἀντὶ τὸ γαῖτάρι σου, καρδιά μου, μαζιλλάρνι,
γῶλλα ἐκ τῇρ καρδίαν μου τὰ ἔκαθεν ὁ πόθος
καὶ ὁ τοῦς μου ἐσυνέτριψεν καὶ ἐγέμισέ το ἀπέσω
ἐρωτικὰ ἐνθέρμηματα καὶ ἀγάπης ἐπολήψεις·
4100 καὶ ὅταν θέσῃς εἰς αὐτὸν μάγονλον ἐδιζόν σου,
f. 130 r. αὐτὸ πάλιν δι’ ἐμοῦ θε | λει σὲ συντεγαίνει
γὰρ μὴρ ἀποεβγάλης ἀπὸ ἐμὲν τὸν ἐδιζόν σου πόθον,
καὶ ἔχε το, ἡ ἐξαίρετος, τὸ ἐμὸν τὸ μαζιλλάρνι,
ἔρως ἔσθησεν ἀπὸ ἐμὲν, διότι τέτοιοι εἶναι,
4105 καὶ βλέπε το καὶ ἔχε ἐνθέρμησί μου
καὶ ἀντὶς ἐμέραν ἔχε το, κράτειε, περιλάμπανέ το.”

Πλατέγω τῇρ ἀφηγῇσιν, πολλὰ πολυλογῶ τῇρ,
ἀφίνω τὰ τεχνήματα τῆς κόρης παρὰ μια.

4080. τῆς γ, τὸ l. τοὺς σιχους τοῦς (S. 2904, N. 3510). — Après E. 4086, il manquent S 2911—2914 (N 3516—3518), voir S. 2910 ἐνθέρμίζῃ et S 2914 ποθοεινθέρμίζῃ. — 4090. l. το τριχογαταρόν. — 4094. suppl. i — 4095. l = S. 2922. — 4097. ἔκαθεν l. ἀπέσπασεν. — 4101: cf. S. 2928. — 4104. ἔρ. ἔσθ.: S. 2931 μρωος ἀπὸσθίσεως (N. manque). — 4105. l. καὶ ἐνθ. ἔχε τῇρ ἐδιζόν μου. — 4108. l. τὰ σιχηήματα.

- καὶ πάλιν ἐκνήδαμεν καὶ ἐπαύσαμεν τὸν θόρυβον
καὶ ἐνήθορα ἐχειροῖδαμεν γὰρ τὸν περιπατοῦμεν·
καὶ πάλιν ἡ κόρη ἐχειροῖσε τὸ γὰρ μᾶς ἀφῆλθι
διὰ τριχαρογαῖτέρι τῆς τοῖς στίχους τοῖς ἐποίκεν·
- 2905 „Στρατιῶτα μου, γὰρ γαῖτέρι μου τριχαρογαῖταρόν μου,
σέρριζον τὸ ἐξαιρέσασαι τὰ χέρια μου ἀπ’ ἐμένα,
καὶ πρὸς ἐσὲν τὸ ἀπέστειλας γὰρ ἔχῃς ἐνθρυμῶν μου·
καὶ ἂν θέλῃς γὰρ ἰδῇς θένταμι τῇ ἐχει τὸ γαῖτέρι,
δήσε το εἰς τὸ τραχήλῳ σου, σφιγτὰ περιέπλεξε το.
- 2910 καὶ αὐτὸ γὰρ ἰδῇς, στρατιῶτα μου, τὸ πῶς γὰρ σὲ ἐνθρυμίζῃ
καὶ ποίαν μου ποθοενήμηναι γὰρ ῥίπτῃ εἰς λογιώμῳ σου,
καὶ μὴ τὸ δόξῃς ἀλλαχοῦ πορεύετε εἰς ἄλλον τόπον,
διότι αὐτὸ ἔτι σέρριζον ἀπὸ τὸ ἐμὸν κερᾶν,
τὸ γὰρ θεῖν εἰς τραχήλῳ σου γὰρ σὲ ποθοενθρυμίζῃ·
- 2915 καὶ κρᾶται το, ἀντὶ ἐμὲν ἔχε τὸ γαῖτέρι,
καὶ νόμιζε ὅτι ἐμὲν ἔχεις, στρατιῶτα, μετ’ ἐσέμεν.” |
- f. 126 v. „[Κ]αρδιά μου, τὸ γαῖτέρι μου, τὸ τριχαρογαῖτέρι,
τὸν ὀρισμὸν σου ἐπλήρωσα καὶ τραχηλοέσθισά το·
καὶ ἐκεῖνο, ὡς ἵτορ σέρριζον, μόνον τον ἐφρυγώθη
- 2920 ἀπέσω εἰς τῇ καρδίαν μου καὶ περιέπλεξε με,
καὶ ἐκ τῆς ἐνθρυμώσεως σου σπυγμὴν οὐκ ἀναδαίνα,
δίχα σου οὐ ζῶ καὶ ποδῶς, πληροφορηθήσέ το!
καὶ γὰρ ἀντὶ γαῖτέρι σου, καρδιά μου, μαξιλλάρῳ,
φῶλλα ἀπὸ τῇ καρδίαν μου τὰ ἀπέκοψεν ὁ πόθος
- 2925 καὶ μόνον τὰ ἐσντέροσφα καὶ ἀπέσω ἐγέμισέν το
ἐρωτικὰ ἐνθρυμῶματα καὶ ἀγάτης ὑπολήψεις·
καὶ ὁπότερ θέσῃς εἰς αὐτὸ μάγονλον ἰδικόν σου,
αὐτὸ δι’ ἐμέρας εἰς τὸ ὅπτιν θέλει σὲ σντεχαίνει
γὰρ μὴ ἀπεβγάλης ἀπ’ ἐμὲ τὸν ἰδικόν σου πόθον.
- 2930 καὶ ἔχε το, ἡ παρεξάρετος, τὸ ἐμὸν τὸ μαξιλλάρῳ
μέρος αἰσθησεως ἀπ’ ἐμὲ, δι’ ὅτι καὶ τοιοῦτον ἔρι,
καὶ βλέπε το καὶ ἐνθρυμῶν ἔχε τῇ ἰδικῇ μου
καὶ ἀντὶ ἐμέρας κρᾶται το, φῖλει, περιέπλεξε το,
νομίζω ἐγὼ εἶμι μετὰ σὲ καὶ ἐμέρας ἀσχολεῖσθαι.”
- 2935 Πλατένω τῇ ἀφῆλθιν, πολλὰ πολυλογῶ τῇ,
ἀφῖνω τὰ σπυγμῶματα τῆς κόρης παρὰ μίαν.

2915. l. ἄντις. — ἔχε το τὸ. — 2921. l. ἀναδαίνω. — 2925 l. ἐγέμισά. — 1928: cf. E. 4101; et N. 3532 ms., αὐτο δι’ ἐμὲν θέλει σε σντεχαίνει. — 2933. l. ἄντις. — 2934. l. νόμιζε ὅτι εἶμαι.

- Ὁκάποτε εἰς τὸ θέρεθρον ἦλθαμεν καὶ εἰς τὴν βρύσην ἐκείνην
 4110 ὅποῦ ἐφαντιάσθη τὸ ὄνειρον διὰ τὸν Φερθεοῦχον·
 βλέπει, γνωρίζει ὁ Ἀβιστρος καὶ λέγει πρὸς τὴν κόρη·
- „Ὅταν ἐρχόμεσθε εἰς ἐσὲν ἡμασθεν κοπιασμένοι,
 καὶ ἐκ τὰ ἄλογα ἐπεξέσασμεν τοῦ γὰ ἀναπαυθοῦμεν
 ἐδῶ εἰς τοῦτον τὸ θέρεθρον καὶ εἰς τὸ ξυνοστον λιβάδι·
 4115 ἐδῶ ἐφαντιάσθη τὸ ὄνειρον ὁ Κλιτοβῶν ὁ φίλος
 καλὸν διὰ τὴν εὖρεσιν, ὥραία, τὴν ἐδιζίγ σου.”
 Καὶ ἤρξατο, ἐξηγήσατο τὸ ὄνειρον τῆς κόρης
 καὶ πάλιν πῶς τὸ ἐδιώκοντες καὶ πῶς ἀπεκατέστη·
 καὶ ἐθαύμαζεν ἡ ἐξαίρετος, ἡ ἐρωτική Ῥοδάμη,
 4120 τὴν ἔμφυχον καὶ καθαρὰν φίλιν πρὸς ἐκείνον.
 Ἡμέρες ἐπαρθέσθαι καὶ ἦλθαμεν εἰς τὸν τόπον
 f.130 v. ὅποῦ ἤρχιζε τὸν Ἄβι | στρον γὰ περπατῇ θλιμμένος,
 εἰς τὸ ξυνοστον ἀναλίσσασθαι καὶ εἰς τὸ κλιποτάμιον
 καὶ εἰς τὸ μυριοπαράξενον τὸ στερομοροπάτι·
 4125 γὰρ τὸ ἰδὼν ὁ Ἀβιστρος, ἀρεστέρευεν μέγας
 καὶ εἰς τὴν Ῥοδάμην στρέφεται καὶ τέτοια γὰρ τὴν λέγει·
 „Πόσοι μοι πόνοι ζεῖονται εἰς τοῦτο τὸ λιβάδι,
 πόσων δακρύων μοι σταλαῖμοι καὶ πόνοι τῆς καρδίας μου!
 οἱ στεναῖμοι ἐγερτρώσασιν καὶ ἐρριζώσασιν οἱ πόνοι,
 4130 (ὅταν ἀπεσώσασιν ὅποῦ ἤρχιζεν
 ὁ Κλιτοβῶν ὁ φίλος καὶ ἐτόταξέ τον φίλον)
 τὰ δάκρυα ἂν ἐγέρτρωσιν τὰ χέρων οἱ ποροῦντες,
 γὰρ εἶδες θέρεθρα τοῖς στεναῖμοις, ὥραία, τοῖς ἐδιζοῖς σου,
 καὶ ὡς θέρεθρα τοῖς πόνοις μου μέσα εἰς τὸ λιβάδι τοῦτον,
 4135 τὰ δάκρυα μου ἐκέρτρωσιν ξαθοὶ ὡς τὸ ποτάμι·
 διότι μὴ τὰ ἐξέρτρωσιν ἡ τύχη μου ἀπὸ σέρα
 καὶ κόσμον ἐπερπάτουρ μόρος μου καὶ ἐκοσμογέρενά σε,
 τὸ μοροπάτι τὸ θεωρεῖς καὶ τὸ λιβάδι τοῦτον
 καὶ τὸν γλνχὲν ἀναποταμὸν μὲ εἶχεν πολλὰ θλιμμένον·
 4140 καὶ ἐδῶ ὁ καλὸς ὁ Κλιτοβῶν, ὁλόφυχός μου φίλος,
 ἤρξε με μυριοθλίβον καὶ ἐτόταξέ με φίλον,
 (ὅταν ὁ Ἀβιστρος ἐσενιχνεῖ τὴν κόρη
 τὰ τὴν ἀλθιανὴν φίλιν τοῦ φίλου Κλιτοβῶντος) |
 f.131 r. καὶ ὅμοσε τὴν φίλιν μου γὰρ τὴν στεταποθάμη.”

4120. l. τὴν ἐκ περὶς μου κ. — 4122. l. ἤρχιζε. — 4123. l. γλνχοτοτάμιον. — 4125. l. ἐστέρευεν. — 4129. l. (οἱ σ.) ἀν ἐγερτρώσασιν. — 4132. ἐγερτ.: S. 2960. ἐσπέναντο. — 4135. l. γὰρ ἐκέρτρωσιν. — ξαθοὶ? — 4136 l. σ. ὅταν μὲ ἐξ. — 4137. suppr. κόσμον. — l. ἐκοσμοπάτουρ. — 4139. l. τὸ γλνχουασι. — 4143. l τὰ τῆς ἀλθιανῆς φίλιας.

- f. 127 r. Ὅκαποτε εἰς τὸ θερμόν ἐδώσαμεν, ἤλθαμεν εἰς τὴν βρύσιν
 2940 „Βλέπεις ἐτοῦτον τὸ θερμόν, βλέπεις αὐτὴν τὴν βρύσιν;
 ὅταν ἡρχόμεθα εἰς ἐσὲν εἵμεσθαι ἀπὸ κόπου,
 καὶ ἐκ τῆς ἄλλοι ἐπεξεδάμεν γὰρ περιεπαυθῶμεν
 ἐδὼ εἰς ἐτοῦτο τὸ θερμόν καὶ εἰς τὴν εἴμνοστον βρύσιν·
 2945 ἐδὼ ἐγαυρώσθην ὅριον ὁ Κλιτοβόν ὁ φίλος
 καλὸν διὰ τὴν ἀνέρεσιν, ὥραία, τὴν ἐδικήν σου.”
 Ἦρξατο καὶ ἡφηγῆσατο τὸ ὅριον τὴν κόριν
 καὶ πάλιν πῶς τὸ ἐδικόν, εἰς ποῖον γὰρ ἀπεβγῆται·
 καὶ ἐθαύμασεν ἡ ἐξείρετος ἡ ἐρωτιζοροθάμη
 2950 τὴν ἐκ ψυχῆς μου καθαρόν γίλιον πρὸς ἐκείνον.
 Ἠμέρες ἐπαρόδοι καὶ ἤλθαμεν εἰς τόπον
 ὅπου ἡῖον τὸν Ἀβιστρον γὰρ περπατῇ θλημμέρος
 εἰς τὸ ἐμνοστοαυλίβατον, εἰς τὸ γλυκοποτάμιον
 καὶ εἰς τὸ μεριοπαρόξινον τὸ στερομοροπάτιον·
 2955 καὶ τὸ τὸ ἰδεῖν ὁ Ἀβιστρος, ἐστέρναξε μεγάλως
 καὶ εἰς τὴν Ῥοθῆμην στρέφεται καὶ τίττω τὴν λέγει·
 „Πόσοι μου πόροι κεῖνται εἰς τοῦτο τὸ λιβάδι,
 πόσα μου ἀναστεγάματα πάλε εἰς τὸ μοροπάτιον,
 πόσων θαυρόων μου σταλαγμοὶ καρδίας μου εἰς τὸ ποτάμι! |
 f. 127 v. οἱ σταλαγμοὶ ἂν ἐρρίζωνται καὶ ἐγέρωνται οἱ πόροι,
 2960 τὰ δάκρυα ἂν ἐσπράγγοιτο τὰ χέρον οἱ ποροῦντες,
 γὰρ εἶδες θερμόν τοὺς στεναγμούς, ὥραία, τοὺς ἰδικούς μου,
 καὶ ὡς τὰ φρενὰ τοὺς πόρους μου γὰρ ἦσαν εἰς τὸ λιβάδι,
 τὰ δάκρυα μου γὰρ ἐκίγησαν τοῦ ποταμοῦ τὴν βρύσιν·
 2965 διότι ὁπόταν σὲ ἐξέρωσεν ἡ τύχη μου ἀπ’ ἐμέων
 καὶ ἐπεριπάτοιν μοι γὰρ καὶ ἐκοσμοεγέρωνσά σε,
 τὸ μοροπάτι τὸ θεωρεῖς καὶ τὸ λιβάδι τοῦτο
 καὶ τὸ ἀναγλυκοποτάμιον εἶχε με πολλὰ θλημμέρος·
 καὶ ἐδὼ ὁ καλὸς ὁ Κλιτοβόν, ἰσόψυχός μου φίλος
 ἡῖρε με μεριοποροδόλιον καὶ ἐπέταξε με φίλον
 2970 καὶ ὤμοσεν εἰς τὴν γίλιον μου γὰρ τὴν στυγαποθάμη.”

2938: ms. ὅπου. — 2941. l. ἡμασθαι. — ἀπὸ γ. l. κοπασμέροι. — 2952. l. ἐμνοστο. —
 2967. l. με εἶχε. — 2969. l. μεροδόλιον. — 2970. τὴν l. με.

- 4145 Στρέφεται ἡ κόρη πρὸς αὐτόν, θεωρεῖ τὸν θαυνομένην,
καὶ λέγει· „Φίλε Κλιτοβόρ, ὑπερεξαυρεμένε,
γίλε τῆς ἐπολήψεως, ἡ ῥίξα τῆς ἀγάπης.
ποτάτουμεν γὰρ εἴρω ἀνταμοιβήν γὰρ ποίωω εἰς τὴν φιλίαν σου,
εἰς τὴν φιλίαν σου τὴν ὀρθήν καὶ εἰς τὴν ἀληθειάν σου.”
- 4150 Καὶ ὡς εἶδεν ὅτι ἀπὲ τὰ ῥέτια τῆς τὰ δάκρυα ἀνασταλάσσον,
γογγῶν στρέφουσαν πρὸς αὐτὴν καὶ τέτοια τὴν ἐλάλον·
„Σώπαδε, κόρη θέσποινα, τίποτες μὴ λυπᾶσαι·
στράταρ χαρῆς ἐποιῶμεν καὶ οὐ πρόκειται τώρα γὰρ στενάζεις,
καὶ ἔφης το γὰρ θλίβεσθαι καὶ εἰπέτε καταλόγην.”
- 4155 Καὶ παρενθὺς ὁ Ἀβιστρος ἠγγέλισε καταλόγην, —
ἦτορ γὰρ καὶ καλόφωρος ὑπερεξαυρεμένος·
(παρενθὺς το ἐκατέλεξε ἐρχόμενος τὸν θρόνον)
„Τὴν στράταρ τὴν ἐδιέβαινα θλιμμένος διατ’ ἔσθρα
τόρα τὴν τρέχω ὀλόχαρος, ὥραία μου, μετὰ σέφα·
- 4160 τότε τοὺς πόρους εἶχα μετ’ ἐταμῶς ὥσθρ σενοδοιπόρους
καὶ τόρα πάλλω μετὰ σέφ εἶμαι χαριτωμένος·
τότε ἀντὶ γέλουι στεναγμοὺς ἐγέμιζα τὴν στράταρ
καὶ τόρα ἀντὶ στεναγμοὺς τὲς ἐμροστίες τοῦ κόσμου.
- f. 131 v. καὶ ὥσθρ ἐμὲν ὁποῦ ἔ | παθεν δι’ ἀγάπην ὠραιωμένης,
4165 καὶ εἰς τὰ ἔπαθα οὐκ ἀπέτρεχα γὰρ τὰ κενχοῦμαι εἰς τὸν
κόσμον.”
- Κατέλεξε ὁ Ἀβιστρος, εἶπε τὸ καταλόγην
μετὰ μεγάλης ταραχῆς, μετὰ πολλοῦ τοῦ πόθου·
στρέφουσαι δέντομα εἰς αὐτὴν καὶ λέγει πρὸς τὴν κόρην·
(ὅσταν ἐδέντεχν ὁ Κλιτοβὸς τὴν κόρην εἰς τὸν θρόνον)
- 4170 „Ἀπέσφι μὴ βραδέφουμεν, γ’ ἀγρίσωμεν τὰ πάντα
καὶ τὰ πολλὰ ἔς σιγήσωμεν, ῥύψουμεν παρὰ μίαν,
καὶ τὴν ὁδὸν σπουδάσωμεν, ἐκκόψουμεν τὰ πάντα.

4150. l. εἶδα — suppr. ὅτι. — ἀνασταλ. l. γὰρ σταλάσσον. — 4153. ἐποιῶμεν: S. 2978
χαταῶμεν, N. 3575 σεντρέχουμεν. — suppr. τόρα. — 4160. l. τ. τ. τ. μετ’ ἐμὲν εἶχα σ. —
4161. ε. χαρ. l. ἔχω τὴν ὀθλιωμένην (S. 2985, N. 3582). — Après E. 4163, il manquent S.
2988—2991 (N. 3585—3588). — 4164. l. ἔπαθα. — 4165. suppr. τὸν. — 4167. ταραχῆς
l. τὸν χαρῆς? (cf. S. 2995). — 4168. l. λέγω. — Après E. 4172, il y a sept vers dans S.
(2998—3005), qui manquent aussi dans N.

Στρέφεται ἡ κόρη πρὸς αὐτόν, θεωρεῖ τὸν θαυνομένον,
λέγει με· „Φίλε Κλιτοβόρ, ὑπερξῆρημέρε,
γίβε, τῆς ὑπολήψεως ἡ ῥίζα καὶ τὸ δέσφορ,
ποτάπῃρ γὰρ εὔρω ἀντιμοιβῇρ γὰρ ποιήσω εἰς ἐσέρα,
2975 εἰς τὴν γιλίαν σου τὴν ὀρθήν, εἰς τὸ εὐεπτόληπτόν σου·”
Καὶ ὡς εἶθα ὅτι τὰ ὀμμάτια τῆς τὸ θαύνον καταστέδοντ·

„Σώπαδε, κόρη,” λέγω τῇ, „δύγησε, μὴ λυπηθαι·
στράτα κροτοῦμεν τῆς χαρᾶς καὶ οὐ πρόπει γὰρ στενάζεις,
καὶ ἀγῆτε το γὰρ θλίβεσθε καὶ εἰπέτε καταλόγῃν.”
2980 Καὶ παρενθὺς ὁ Μίβιστρος ἐχείρησεν γὰρ λέγει· —
ἦτορ γὰρ καλόφωρος, ὑπερξῆρημέρος· |

f. 128r. „[Τ]ῇρ στράτα τὴν ἐδέβηκα θλιμμένος ὡς δι' ἐσέραν
τώρα τὴν τρέχω ὀλόχαρος, ὠραία μου, μετ' ἐσέρα·
τότε τοὺς πόρους μετ' ἐμὲν εἶχα στροθοιπόρους
2985 καὶ τώρα πάλιν μετ' ἐμὲν ἔχω τὴν ἀθλιψίαν·
τότε ἀντὶ γέλοια στεναγμοὺς ἐγέμισα τὴν στράτα
καὶ τώρα ἀντὶ στενάγματος τὰς εὐμφορίας τοῦ κόσμου·
τότε τὰ θαύρα ποταμοὺς ἐκέκονα καθ' ὅραν
καὶ ἀντὶ ἐκείνων τῆς χαρᾶς τρέχει ἀπὸ ἐμὲν ποτάμι·
2990 τότε τῆς τύχης τὴν ὀργὴν εἶχα τῇ μετ' ἐμένα
καὶ τώρα τὴν προσπάθειαν τῆς ἐπῆρα καὶ ὑπαγαίνω,
καὶ ὡς ἂν ἐμὲν ὅποῦ ἔπαθα διὰ πόθον ὠραιωμένης
καὶ εἰς τὸ ἔπαθα οὐκ ἀπέτρεχα γὰρ τὸ κενχοῦμαι εἰς κόσμον.”

Κατέλεξεν ὁ Μίβιστρος, εἶπεν τὸ καταλόγι
2995 μετὰ μεγάλης ἡδονῆς, μετὰ πολλοῦ τοῦ πόθου·

καὶ λέγει· „Τί βραδέμεν; ἀγῆσωμεν τὰ πάντα
καὶ τὰ πολλὰ διγῆσωμεν, ἐκκόψωμεν τὰ πάντα,

τὰς γὰρ ὀπίσω στυφοράς, ἂν τὰς ἀνιστορήτε,
διπλάζει σὰς ἡ κέκωσις καὶ κατατρυνεῖ σὰς·
3000 ἐκείνον γὰρ ἐνδέχεται τὸν ἄρθρωπον γὰρ πάσχει

2981. l. γὰρ καὶ καλόφ. — 2987. καὶ τώρα l. τώρα ἔχω? — suppr. καὶ. — 2989. l. ἀντὶς.
— 2992: ms. ὅπον.

ὡς φθάσωμεν γὰρ σῶς ἰδοῦν ὅποῦ σῶς ἀπαρτέχοι·
 δίχρονον εἶδαι, θέσποινα, αἰχμηλώτορ ἀπὲ τὰ γοιζὰ σου,
 4175 καὶ ἐτοῦτος πάλιν δίχρονον δι' ἐσέειν παρὰδέρει.”
 Τί τὸ λοιπὸν ἐγίγεται; ἀφ' ἡκαμεν τὰ πάντα.

καὶ τὴν ἀρχὴν ἐπιώσαμεν καὶ τὸν σκοπὸν ἐκεῖνον
 ὅποῦ εἶχεν σιγάτας ἐκατὸν εἰς ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ χώρῃ.

(ἀλλὰ ὁ Κλειτοβὸς ἐβουλήθη ὑπέκειν γὰρ χωρὶς αὐτοῦ
 4180 καὶ ἄλλῃ σιγάτας καὶ ὅσον γὰρ ἐπ' αὐτὴν εἰς τὰ γοιζὰ του)
 Καὶ ὡς ἡῖρα πάλε τοὺς ἐκατὸν τοὺς ἐδοιχοὺς τοὺς ῥεῖρους,
 στυπαρτοῦ του οἱ ἐκατόν, περὶέχον, προσκυνούον του,
 κροατοῦν, περιλαμπάρον του, μυριοκαταφιλοῦν του·
 f. 132 r. ἀφ' ἰονοῦν τὸν | Αἰβιστρον, τρέχονοῦν εἰς τὴν κόφην,
 4185 ἐκεῖνῃ τὴν παρὰξέρον, τὴν θαυμαστὴν Ῥοδάμην,
 ὅποῦ δι' ἐκεῖνον ἔπαθεν πικροῖς ἀναριθμήτους,
 σκέπτονοῦν πρὸς τὰ πόδια τῆς, μυριοκαταφιλοῦν τα·
 καὶ εἷς ἑκάστος ἐχέριθε τοῦ γὰρ μὲς ἀφ' ἡγῆται
 τὸν πόσον κόσμον ἔδραμεν καὶ πόσες χώρες εἶδε
 4190 καὶ πόσας εἶδε στυγερὰς καὶ τί τὸν ἐδυνέβη.
 Ἀφ' ἡδὼ, παρὰδέματα τὰ τότε λαλήθεντα,
 κόψω καὶ τοῦτο τὸν εἰρημόν, πλάτος ὀλίγον ἔχει.
 Τίς ἡμπορέσῃ τὴν χαρὰν τὴν τότε γερομένην
 γὰρ τὴν εἰπῇ στυγοπικρῶς ἢ γὰρ τὴν καταλέξι;
 4195 πῶς δυνήθῃς τοὺς ἐκατὸν τὰς λογοσυντεχίας:

Τοὺς ἐκατὸν ὁ Αἰβιστρος ἤρξατο γὰρ τοὺς λέγει,
 εἶπε τὸν πόσον ἔδραμεν πάλιν ἐκεῖνος κόσμος,
 καὶ πῶς ἐμὲν ἐπὶταξεν φίλον ἰδούμεν γόν του,
 καὶ εἰς τὴν οἰχορομίαν του πῶς ἡῖρηκεν τὴν κόφην.

4174. l. δ. ε. αἰχμηλώτος. θεσπ.. ἐκ τὰ ῥεῖρά σου. — 4177: voir S. 3012 sq., N. 3599 sq.
 — 4181. l. ἡῖρα. — (ιδ.) τοὺς l. του. — 4191. l. παρὰδέρει τα. — 4192: cf. S. 3026
 πλ. ὁ λόγος εἶ. — 4195. l. στυγοπικρῶς τὸν εἶ. — Après E. 4195, il faut ajouter S. 3030 (N.
 3616). — 4199. του l. μου.

- τὸ τὸν παρελθῆν ἀπὸ μικροῦ καὶ ποθοαισθητοῦ τοῦ.
 ἄγες λοιπὸν, ὁ Αἰβιστρος, ἐξάγες, ἢ Ῥοδάμνη,
 τὰ παρελθόντα πρὸ καιροῦ καὶ τὰ σφριβάντα τότε,
 καὶ τῇρ ὁδοῦ σπουδάζετε, ταχύνετε τὸν δρόμον,
 3005 φθάσατε γὰρ οἷς ἴθωδον ὁποῦ οἷς ἀπαρτέχον· |
 f.128 v. δίχρονον εἶδαι αἰχμαλώτους, Ῥοδάμνη, ἐκ τὰ ῥικά σου,
 καὶ τοῦτος ξένος δίχρονον δι' ἐσεν ἀπὸ τὸν κόσμον·"
 Τί τὸ λοιπὸν ἐγένετο; ἀφίκασιν τὰ πάντα,
 τὸ τζίνεμα, τὸν ἔρωτα, τὸν πόθον, τῇρ ἀγάπῃ,
 3010 τὰς ἀμετρήτους σφριβορὰς καὶ τοὺς ἀπείρους πόθους,
 τοὺς πιχραδομοὺς τοὺς φοβεροὺς, τὰς ξεραιχμαλωτίσεις,
 καὶ τῇρ ὁδοῦ ἐσπούδαζεν, ἐτάχυνεν τὸν δρόμον
 καὶ τῇρ ἀρχὴν ἐφθάσαμεν καὶ τὸν κοπὸν ἐκείνον
 ὁποῦ εἶχεν στράτας ἑκατὸν εἰς ἄλλας καὶ ἄλλας χώρας,
 3015 εἰς ὅν ἀπεχαιρέτησεν ὁ Αἰβιστρος ὁ ξένος
 τοὺς ἑκατόν του σφριγεῖς τοὺς εἶχεν μετ' ἐκείνον.

Εἶπεν τοὺς πάλιν εἰς αὐτὰ ὡς εἶχεν ὁρισμὸν του,
 συναπαρτιοῦν του οἱ ἑκατόν, πέξέον, προσγεντοῦν του,
 κρατοῦν του, περιπλέκον του, μυριοκατασφιλοῦν του,

- 3020 ἐκείνον τὸν παρᾶξενον, τῇρ κόρηι τῇρ Ῥοδάμνῃ,
 ὁποῦ δι' ἐκείνους ἔπαθον πιχρίας ἀναριθμήτους·
 καὶ εἰς ἑκάστους ἐχρίσθη τὸ γὰρ τὸν ἀφιγῆται
 τὸ πόσον κόσμον ἔδραμεν καὶ πόσας εἶδεν χώρας
 καὶ πόσας εἶδεν σφριβορὰς καὶ τί τὸν ἐσφρέβη.
 3025 Ἀφίδω, παρὰφράμω τα τὰ τότε λαλιθέντα,
 κόφω καὶ τοῦτο τὸν εἰρημόν, πλάτος ὁ λόγος ἔχει.
 Τίς ἡμπορέσῃ τῇρ χαρὰν τῇρ τότε γερομένηι
 γὰρ τῇρ εἰπῇ σφροπτικῶς καὶ γὰρ τῇρ καταλέξῃ; |
 f.129 r. πῶς σφριθῇ τῶν ἑκατόν τὰς λογοσφριτυχίας
 3030 ἐκ στόματος γὰρ τὰς εἰπῇ καὶ γὰρ τὰς μερικέσῃ;
 Τοὺς ἑκατόν ὁ Αἰβιστρος ἡῖπεν τοὺς συναγμένους,
 εἶπεν τοὺς πόσον ἔδραμεν πάλιν ἐκείνος κόσμον,
 καὶ πῶς ἐμὲν ἐπέταξεν φίλον ἰσόφρυχόν του,
 καὶ ἐκ τῆς οἰκορομίας μου πῶς ἡῖπρηκεν τῇρ κόρηι.

3005. ms : ὅτου. — 3012. l. ἐσπούδαζαν. — 3013. κοπὸν l. σφροπὸν (ου τόπον?) —
 3017. l. αἶτον. — 3020. l. καὶ ἐκείνῃ τῇρ παρᾶξενῇ.

- 4200 *Καὶ μετ' αὐτοὺς τοὺς λογιῶμοὺς καὶ μετὰ συνετυχίας*
εἰς στρατὸν ἐπληρώσαμεν μίαν καὶ ἑξέως·
- ὁ Λίβιστρος ἐσυνετυχεν ἐμὲν τοὺς λόγους τούτους,*
λέγει με· „Φίλε Κλιτοβόρ, ὑπερεξήγημέμεν,
φίλε τῆς ὑπολήψεως, ἐμφερχομέμεν στέλλε,
- 4205 *ἡῶρα τὸ εἶχα θέλημα με τὸ οἰκοδομικὸ σου*
 f.132v. *καὶ τὸ στερεὸν | τῆς γρώμης σου, τὸ ἐντεπλόηπτόν σου,*
- καὶ ἀπὲ τοῦ γῆρ ἀντιμοιβῆν ὁρέγομαι γὰ ποίσω*
ἀντάξιον φιλίας σου καὶ εἰς ὁρμήν σου γρώμην·
διότι καὶ ἐσὺ διὰ θέλημα ἐρωτικὸν ἐθλίβεις,
 4210 *ἀγάτης φλόγαν ἔφλεξες καὶ τὴν ἐσὶν καρδίαν,*
- καὶ ἐπὶ τῆς ἀσκολήσεως τὸ τόξον ἐδοξεδόθης,*
- καὶ ἐσὺ τὸ ὅμοιον ἔπαθες ὥσων καὶ ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον,*
- θέλω καὶ ἐγὼ ἀντίσπον γὰ σὲ δουλεύσω ἐσέειναι.*
- καὶ ἐπάγαγε, ὡς κρατήσωμεν τῆς Ἀρμερίας τὴν στρατὸν,*
 4215 *καὶ ὅποτερ ἰδῆς φθάσωμεν τῆς Αἰτοβίας τὴν χώραν,*
δύναμαι, φίλον Κλιτοβόρ, καὶ ἐγὼ γὰρ σὲ δουλεύσω
διὰ τὴν δουλείαν ἀντὶ τῆς ἐθιζῆ σου.
καὶ παραδίδοι σήμερον τοὺς ἐκατὸν τῆς κόρης
καὶ ἀντίτεινοι γὰ τὴν πάγονσιν εἰς τὸ Ἀργυρὸν τὸ Κάστρον,
 4220 *καὶ ἐγὼ μετὰ σέ, φίλε μου, δίχα συνεδοκίμορον*
τὴν στρατὸν γὰ κρατήσωμεν, φίλε, τῆς Ἀρμερίας.”
Ἐγὼ δὲ πάλιν πρὸς αὐτὸν μετὰ θλίμμενον τρόπον,
καὶ λυπημένον σκήματος καὶ στεναγμοῦ μεγάλου
λέγω τοι· „Φίλε Λίβιστρε,
 4225 *εἶπα σε τὰς κακώσεις μου τὰς ἔπαθα εἰς τὸν κόσμον,*
εἶπα σε τὰς δόδρας μου τὰς ἔπαθα εἰς τὸν κόσμον·
 f.133r. *εἰς | τόπον ἀπεχρίσθητον καὶ δυσκατηρητισμένον*
ἔναι τὸ πρῶγμα τῆς ἐμῆς ἐρωτικῆς ἀγάτης·
οὐδὲ γὰρ ἔτι δυνατόν κόσμον πολλὸν καὶ χώραν
 4230 *μουῆς μας δίχα στέρεον, δίχα συνεδοκίμορον*

4201. l. *μῆραν* καὶ *ἡ. ἔξῃ*. — 4208. l. *ὑ. εἰς φ.* — 4210. l. *ἔφλεξες*. — 4211. l. *ἀπὸ*. — 4215. l. *Αἰταβίας*. — 4216. l. *φίλε*. — 4217: (N. ms. 3640 διὰ τὴν δ.) voir S. 3058. — 4218. l. *τὴν κόρη*. — 4224: voir S. 3065. — 4227. l. *λοιπὸν ἀπεχρίσθητον καὶ δυσκατηρητισμένον* (S. 3068) — 4230. l. *μουοί*.

- 3035 Καὶ μετ' αὐτοὺς τοὺς λογισμοὺς καὶ μετὰ τὰς συντεχνίας
εἰς τόπον ἐπληρώσαμεν ἕνα ἡμέρας ἑξή·
καὶ μετὰ τῆς συμπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τῶν ἑξή
ὁ Ἀβιστρος συνέτεχνεν τοὺς ἐμὲ τοὺς λόγους·
„Ἐγὼ μὲν, φίλε Κλιτοβόρ, ἔπερεξήρημέγε,
3040 φίλε τῆς ἑπολήψεως, ἐμψυχωμένη στήλη,
φίλε καλὲ εἰς τοὺς φίλους σου καὶ ὁρθὲ εἰς τοὺς ἀγαπήσῃς,
ἡῤορηκα τὸ εἶχα θέλημα μὲ τὸ οἰζορομητιζό σου,
μὲ τὸ στεροδὸν τῆς γρώμης σου, μὲ τὸ ἐντολήπιτόν σου
καὶ μὲ τὸ ὁρθοσυνβουλεντόν καὶ τὸ διακριτικόν σου,
3045 καὶ ἀπὸ τοῦ εἶν ἀνταμοιβῇ βοῦλομαι γὰ ποιήσω
ἀντάξιόν τῆς φιλίας σου καὶ τῆς ὁρθῆς σου γρώμης·
διότι καὶ σὺ διὰ θέλημα ἐρωτικὸν ἐθλίβῃς,
ἀγάτης γλώγα ἐγλόγισε καὶ τῆς ἐσῆς καρδίαν,
πόθον χαλάζην ἔδειξε ἀπέσω τῆς ψυχῆς σου,
3050 ἀπὸ τῆς ἀσχολήσεως τὸ τόξον κατενόηθης,
ὁργὴ τὸν τοῦ σου ἐδάμασεν ἐρωτικῆς φιλίας,
f.129v. καὶ ἐπεὶ τὸν ἀνθρώμοιον ἔπαθες | καὶ σὺ ὡς ἐγὼ εἰς τὸν
κόσμον,
θέλω καὶ ἐγὼ ἀντίσηκον γὰ σὲ δουλέσω ἐσέρα
καὶ γὰ πασχίσω μετὰ σὲν εἰς τὰ ἔπαθες μετ' ἔμε.
3055 σέρε καὶ ἡς κρατήσωμεν τῆς Ἀρμενίας τῆς στράτας,
καὶ ὁπόταν ἦθι γθάσωμεν τῆς Λιταβίας τὸ κάστρον,
δύναμαι, φίλε Κλιτοβόρ, καὶ ἐγὼ γὰ σὲ δουλέψω
τοιαύτην δουλείαν ἀνθρώμοιον ὡς πρὸς τῆς ἰδικῆς σου.
καὶ παραδίω σήμερον τοὺς ἑκατὸν τῆς κόρης
3060 καὶ αὐτοὶ γὰ τῆς ἐπάγῃν εἰς τὸ Ἀργυρὸν τὸ Κάστρον,
καὶ ἐγὼ μετὰ σὲ μογαχὸς δίχα σενδοσιπόρον
τῆς στράτας γὰ κρατήσωμεν, φίλε, τῆς Ἀρμενίας.”
Ἐγὼ δὲ πάλιν πρὸς αὐτὸν μετὰ θλιμμένον τρόπον
καὶ λυπημένον σχήματος καὶ στεναγμοῦ ἀμετροῦτον,
3065 λέγω τοι· „Φίλε Ἀβιστρε, ὦρῃς τῆς γῆς Λιβάνθρον,
εἶπα σε τὰς κακώσεις μου τὰς ἔπαθα ἐκ τῆς τέχνης,
ἡστάνθης τὰς ὁδούς μου τὰς ἔπαθα εἰς τὸν κόσμον·
λοιπὸν ἀρεπιχείρητον καὶ δυσκατορθωμένον
ἔρει τὸ πρᾶγμα τῆς ἐμῆς ἐρωτικῆς ἀγάτης·
3070 οὐδέ γὰρ ἔρει δευατὸν χόρον καὶ κόσμον τόσον
μόνοι μας δίχα σενεργοῦ, δίχα προβόδον μόνοι

3036: cf. E. 4201 et N. ms. 3622 (voir l'introduction, § 6, p. 12). — 3042. l. οἰζορομητιζό.
— 3052. τὸν (ᾰ) l. τὸ. — 3056. ἦθι: E. 4215 ἰδῆς et N. 3638 φίλε.

περιπατήσαι θαρρετά, σκόπησαι, ψιλασῇσαι.

καὶ τότε χάρας θέσποινα μεγάλη πολλοὺς ἀνθρώπων
τῇ εὐρίκει καὶ στυγερῇ τῇ δίχα προβόδον μύθοι!

(ὅστις ὁ Κλιτοβός ἠθέλησε τοῦ γ' ἐποχαιρετῆσαι.

4235 γὰρ ἐπ' αὐτῇ μοραχὸς πόλε εἰς τὰ ἑτάτα του)

καὶ ἐγὼ τὸ ἔπρεπε λοιπὸν ὡς ἔξω ἐπλήρωσά το,
καὶ τῆς γιλίας μου τὸν θεσμόν ὡς ἔξω ἔβγαλά του,
καὶ ἀκέραιον καὶ ἄεχάμενον ἔποικα τῆς ἀγάπης·

4240 καὶ ἀπὸ τοῦ γ' γίλως μου, γὰρ σὲ ἀπεχαιρετήσω
καὶ εἰς ἄλλον κόσμον καὶ εἰς οὐρανὸν ἐπάγω κατατεῖναι.”

Ἦκουσεν πάλιν ὁ Αἰβισίρος, ἐθλίβητ' ἐκ τοῦ λόγου,
στενάζει ἀπὸ καρδίας του, τὰ δάκρυα του τηθοῦσιν,
θλίβεται θλίβητ' γοβερῶν, τοῦτους τοὺς λόγους εἶπε·

„Ἄκουσε, γίλε Κλιτοβόν, πάλιν ἀρχῆς πικρίας,

4245 πάλιν ἀρχῇ τοῦ στεναγμοῦ καὶ τῆς ἐμῆς οὐδύνης,
ἂν ἀπὸ μὲν ἐξένωσεν, γίλε μου Κλιτοβέ μου·

f.133v. ὀρχίζω σε εἰς τὰ ἔπαθες καὶ εἰς τὰ ἐπάσχιδες | θε' ἐμέγα,

γὰρ μὴ ἀπ' ἐμένα χωριωτῆς, γὰρ μὴ ἀπεξενωθοῦμεν·
μόνος τῇ ἐξουσίᾳ μου μοιράζω μετὰ σέθεν

4250 καὶ σὲ γαρβὸς μου, Κλιτοβόν, μάθε το, πολεμῶ σε·
ἔχει γὰρ ἄλληλ' ἀδελφὴν ἢ ἐρωτικὴν Ῥοδάμην,
γνώμον, ἀπαράλλακτον, ὡς ἔχει ἀντὶς ἐκείνην.

καὶ ἄφης τὰ πάντα, πάρεκτος ᾗξις τα ἀπ' ἐσέθεν.

καὶ ἔλα μετὰ μέν, ὁ Κλιτοβός, εἰς τὸ Ἀργυρόν τὸ Κάστρον,

4255 (λόγους γὰρ τοὺς ἐλάλησεν ὁ Αἰβισίρος τοῦ Κλιτοβόν τοῦ γίλως)

καὶ ζῆσε, ζῆσε χάριτας καὶ μετὰ μέγα, γίλε,

καὶ ἔχει τὸ Ἀργυρόκαστρον καὶ τὰ περὶ γυνά του.

ἔαν δὲ ἐσὺ, γίλε Κλιτοβόν, οὐ στυγασατεθῇς το,

ἤξευρε πάλιν μετὰ σὲν στυμπάθω, στυμπασχίδω,

4260 καὶ γ' ἀποθάνω μετὰ σὲν ὅπου καὶ ἂν ἐπάγης,

εἰ δὲ ἢ τέχνη ἀπὲ τοῦ γ' στρέψη ἀπὲ τὸν δόγμωνός της,

γ' ἀλλάξῃ τὸ κακόγνωμον τὸ ἔθειξεν εἰς ἐσέθεν.

ἄφης γὰρ τὰ πολλά, θέξον τη τῇ βουλήν μου,

4231. l. σκοπήσαι. — 4232. l. μεγάλης, πολυανθρώπων. — 4233. l. εὐρε(γ). — 4240. l. κατοικῆσαι? ou γὰρ οὐκ ἔγω; cf. S. 3079 (N. manque: voir l'introduction, § 6, p. 13). — 4244. l. ἀρχῇ. — 4246. l. ἂν ἀπ' ἐμένα ἐκείνη. — 4249. μόνος l. μεσος. — 4250. l. καὶ στυγασα(μ)θῶν μου. — 4252. γ. l. ἐρπύμοιος (= S. 3094, P. 2557). — δ. ἐκ. l. ἀντὶ ἐκείνη (= P. 2557). — 4257. l. τὰς ἔχει. — 4261. ἀπὲ τὸν l. ἐκ τὸ. — 4263. l. λοιπὸν ἐξώμεν τὰ π.

περιπατήσαι θαρραλικά, σκοπῆσαι, ψηλαφησαι,
καὶ τότε χώρας θέσποιται μεγάλης, πολυταρβήσπον
ιδεῖν, εἶρεῖν καὶ συνεχεῖν δίχα προβόδον μόροι!

- f.130r. 3075 ἐγὼ τὸ ἐμέγαρ ἤρμωζεν, φίλε μου, | ἐπλήρωσά το,
καὶ τῆς φιλίας μου τὸν θεσμόν ὡς ἔξω ἐξεβαλά το,
ἀκέραιον τὸ ἐνδεχόμενον ἐποίησα τῆς ἀγάτης·
καὶ ἀπὸ τοῦ εὖν, ὁ φίλος μου, γὰρ σὲ ἀποχαιρετήσω
καὶ εἰς ἄλλον κόσμον καὶ οὐρανὸν γὰρ ἐπάγω γὰρ οἰκήσω.”
3080 Ἦκουσεν πάλε ὁ Αἰβίστρος, θρυώμεται ἐκ τοῦ λόγου,
στενάζει ἀπὸ καρδίας του, τὰ δάκρυα του πιθοῦσιν,
θλίβεται θλίψιν φοβεράν καὶ τοιοῦτους λόγους λέγει·
„Ἄκουσε, φίλε Κλιτοβόρ, πάλιν ἀρχὴν πικρίας,
πάλιν ἀρχὴ τοῦ πικρασμοῦ καὶ τῆς ἐμῆς ὀδύνης,
3085 ἂν ἀπ’ ἐμέγα ξερωθῇς, φίλε μου Κλιτοβόρ μου·
ὀρκίζω σε εἰς τὰ ἐπάσχιες καὶ εἰς τὰ ἔπαθες δι’ ἐμέγαρ,
ὀμνέω σε εἰς τὰς πικρίας σου τὰς εἶδες ἐκ τῆς τέχης·
ἀλλὰ μετ’ ἐμεῖ ὅμοιες, ἡξέρεεις, γὰρ ἀποθάνῃς,
καὶ πάλιν κατορκίζω σε καὶ ὀμνέω σε εἰς τὸ σπαθίρ σου
3090 μὴ μὲ ἀπεργῇς, μὴ ξερωθῇς, μηδὲ ἀποχωρισθῇς με·
μέδοι τῇ ἐξουσίᾳ μου μερίζω μετ’ ἐσέγαρ
καὶ σὺ γὰρ μόνον μου, Κλιτοβόρ, μέθε ὅτι πολέμῳ σε·
ἔχει γὰρ ἄλλῃ ἀδελφῇ ἢ ἐρωτικοροδάμνῃ,
ἀνθρώμοιοι, ἀπαράλλακτοι ὡς ἔτι αὔτη καὶ ἐξείνη.
3095 καὶ ἄφες τὰ πάντα, παρεκτὸς ῥήψε τα, πέτασέ τα,
ἔλα μετὰ μέ, Κλιτοβόρ, εἰς τὸ Ἀργυρόν τὸ Κάστρον, |

- f.130v. καὶ ᾤσεν, ᾤσεν χάριτας μετὰ μὲ ἐνιθόρους
τὰς ἔχει τὸ Ἀργυρόκαστρον καὶ τὰ περιχώρά του.
εἰ δικαίως, φίλε Κλιτοβόρ, οὐ συνεκατατεθῇς το,
3100 ἔξερνε πάλιν μετὰ σὲ συνεζήσω, συνεπασχίσω,
συνπικρανθῶ, συνεποροξενωθῶ σε,
συναποθάνω μετὰ σέ, ἐὰν ἢ τέχῃ πάλιν

ἀλλάξῃ τὸ κακόγνωμον τὸ δείχνει πρὸς ἐσέγα.

λοιπὸν ἐξάφες τὰ πολλὰ, θέξαι με σὺ μπουλόν σου,

3099. διζ. l. σ' ὡς = P. 2562 (Wagner l'a corrigé en σὲ καὶ dans le vers N. 3681 qui manque dans le ms. N. et qui a été emprunté au ms. S.). — 3101: P. 2564 γὰρ πικρανθῶ, γὰρ ξερωθῶ, καὶ γὰρ κακοπαθήσω.

ἄφης τα τὰ ἐπείσχιδες τοὺς παραπίσω χρόνους,
 4265 χάρισε, ᾔσχε τὸν καιρὸν ὅσον ἀπάρτι ᾔσχις
 με τῇρ χαράν, με τῇρ τροφήν, με τῇρ ἐνήμερίαν·
 f.134r. τί περιμέμεις τὸν καιρὸν τῆς ἐπιβούλου τέχνης;

βλέπεις τὸν χρόνον ἔκλωσεν ἀπάρτι τὸν καιρὸν τοῦ.
 ἀλλάξει τὰς κακώσεις τῆς ἢ τέχῃ σου ἀπὸ σένα,
 4270 καὶ με τῆς τέχνης τὸν καιρὸν ἀπλώθησε καὶ ᾔσχε
 καὶ τὰς ὀπίσω σωματοῦς ἀποξενώθησέ τας·”
 Συνακατέβη, ἔκλιγεν, καὶ συνακατεντίθη,
 συνακατέβη ὀλιγὸν ἀπὸ λιγοθυμίας,
 ἄφῃκεν τὸ σκληρόγνωμον, μετέπεσεν εἰς ἄλλον,
 4275 εἰς γρόμην μου καὶ εἰς θέλημα κατήλθεν τοῦ Λιβίστρου.
 (ἐκράτουρ τοῦτο τοῦ γὰρ ζῶ περὶ γὰρ ἀποθάτω,
 καὶ προξεμείνω τῶν κακῶν ἐπρόσκεινα τὸ κρεῖττον·)
 εἶπα τοῦ, ἀπεκρίθη τοῦ· ..Λιβίστρε, βασιλεῦ,
 σνέροχμαι εἰς τὸ θέλημα καὶ εἰς τῇρ συμβουλίῃ σου.
 4280 ἔρχομαι εἰς τῇρ χώραν τοῦ μετὰ σοῦ γ’ ἀποθάτω.”

Καὶ πάντα πρατόχοντα σνέροπατῶ, λαλῶ τα·
 τὸν θρόνον πέλιν τῆς ὁδοῦ ἡρξάμεθα τῇρ σιρόταν,
 τὸ μοροπάτιρ τὸ σιρό τοῦ Ἀργυροῦ τοῦ Κέστρον.
 Καὶ τίς λαλήσῃ τὰς πολλὰς τὰς ἡδονὰς τὰς τόσας,
 4285 τίς ἐν τῷ μέδῳ χάριτας τοῦ παραξένου κόστρου;
 [Α]ποτὸν ἄς ᾔσχω τὰ πολλὰ, καὶ στίχους τοῦ Λιβίστρου.
 τοὺς ἐπὶ τῇρ σιρόταν ἔποιε, γὰρ ἄπῶ, γὰρ καλέξω· |
 f.134v. „Ὅλον τὸν κόσμον ἔτρεχε, τὸν ἥλιον ἡκολούθη·
 ὅσον ἐκεῖνος ἔδραμεν κόσμον μίαν ἡμέραν,
 4290 τόσον κόσμον ἔδραμα μόνον εἰς χρόνους δύο.
 κόρη ὥραιαν ἐγύρεγα γὰρ εὔρω, γὰρ καταλέγω,
 τῇρ με πόθον ἀπεξέφωσεν παρὰ καιρὸν ἢ τέχῃ·
 ἔπαθεν ἢ καρδία μου πικρίας ἀναριθμήτους,

ὁδύνας ἀπεκλόρισε ἀπέσω τῇρ ψυχῇ μου,
 4295 καὶ ὀκλίποτε ἡῖρα φίλο μου, σνέμποροποθετά μου,

4266. l. τὸν γὰρ. — 4269. l. ἡλίσχε. — 4270 τὸν γ. l. τὸ καλὸν. — 4272. ἔκλινα. —
 4274. l. ἀφῇκα. — μετέπεσα. — 4275. μου l. τοῦ. — l. κατήλθα. — 4276. ἐκρ. τοῦτο l.
 ἐκράτα κρεῖττον (voir la note de S. 3118). — 4280. τοῦ l. σου. — 4281: voir S. 3125. —
 4285. τίς l. τὸς. — 4287. ἐπὶ l. εἰς. — l. καταλέξω. — 4288. l. ἡκολούθηον. — 4289. l.
 εἰς μίαν ἡ. — 4290. l. τοσοῦτον. — μόνος. — 4291. l. ποθοῦμαι. — 4294. l. ὁδύνας
 ἀπεκλόρισε. — 4295. l. σνέμποροποθετά.

- 3105 σῶσον· σε τὰ ἐπέσχιους τοὺς παροπίσω χρόνους,
 χάρισε, ζῆσε τὸν καιρὸν ὅσον ἀπῶρι ζήσης
 μὲ τῇ χαρᾷ, μὲ τῇ τρυφῇ, μὲ τῇ εὐημερίᾳ,
 μὴ περιμεύης πικρασμοὺς τῆς ἐπιβούλου τέχης,
 μὴ καρτερῇς τὰς στυγερὰς τῆς μαρτυρομερομένης.
- 3110 βλέπεις τὸν χρόνον ἐκλῶσεν ἀπῶρι τὸ τροχίλι,
 ἤλλαξε τὰς κακώσεις τῆς ἢ τέχῃ σου ἀπ' ἐσέα,
 καὶ μὲ τῆς τέχης τὸ καλὸν ἀπλώθῃσε καὶ ζῆσε
 καὶ τὰς ὁπίσω στυγερὰς ἀποξενώθῃσέ τας.”
 Ἦκουσα, συνεκλίθην τοι, συνεκατέβηκά το,
- 3115 κατεμαλάχθην ὀλιγὸν ἐκ τῆς λιθοφρυχίας,
 ἀσθῆκα τὸ σκληρόφρωνον, μετέπεσα πρὸς ἄλλον,
 εἰς γνῶμην, εἰς τὸ θέλημα κατήντησα Ἀβιὼντον.
 (ἔχοντα κραίτην τὸ γὰρ ζῶ περὶ τὸν θάνατόν μου
 καὶ προεμμένων τῶν κακῶν ἐχώρισα τὸ κραίτην·)
- 3120 εἶπα τοι, ἀπεκρίθην τοι· ..Ἀβιὼντε, γῆς τοπάρχε, |
 f.131r. στυγέρομαι εἰς τὸ θέλημα, εἶμαι εἰς τῇ βοτάνῃ σου·
 ἔρομαι εἰς τῇ πατρίδα σου μετ' ἐσέ· γὰρ ἀποθάνω.”
 Τί μεριζέω τὰ πολλὰ λόγους ἐμοὺς καὶ ἐκείνου,
 τῆς κόρης καὶ τῶν ἐκατὸν τὰς ἐμνοστολογίας;
- 3125 Τὰ πάντα παροτρέχω τα, σινοπατῶ, λαλῶ τα·
 τὸν θρόνον πάλιν, τῇ ὁδῷ ἡσυχάμεθα τοῦ τρέχειν,
 τὸν μοροπάτιν, τὸν κοπὸν γῆς Ἀργυροῦ τοῦ Κέσθρον.
 Καὶ τίς λαλήσῃ τὰς χαρὰς, τὰς ἡθονὰς ἐκείνας,
 τὰς ἐν τῷ μέσῳ χάριτας τῆς παραξένου στράτας;
- 3130 Ὅμως ἀσθήσω τὰ πολλὰ, καὶ στίχους τοῦ Ἀβιὼντον,
 τοὺς εἰς τῇ στράτῃ ἐποιεῖν, εἰπὼ καὶ καταλέξω·
 „Ὅλον τὸν κόσμον ἔθραμα, τὸν ἥλιον ἡκολούθον·
 ὅσον ἐκείνος ἔθραμεν κόσμον εἰς μίαν ἡμέραν,
 τοσοῦτον κόσμον ἔθραμεν μόρος εἰς χρόνους δύο.
- 3135 κόρη· ὥραια ἐγέρσεν γὰρ εἰρῶ, γὰρ καταλάχῃ
 τῇ μὲ ποθοαπεξένωσεν παρὰ καιρὸν ὁ χρόνος·
 ἔπαθεν ἢ καρδία μου πικρίας ἀναριθμήτους,
 πόρους ἐπέστην φοβερούς, ἀνάγκας ἐπέθ' ὕδιν,
 ὁδόντες κατεκλόνησαν ἀπέσω τῇ ψυχῇ μου.
- 3140 καὶ ὁκάποτε ἡῖρα φίλον μου, στυγοποθοθετῇ μου |

3115. l. λιθοφρυχίας. — 3118: P. 2568 ms. ἔχοντα κραίτην τοῦ γὰρ ζῶ περὶ τὸν θάνατόν μου, et E. 4276. — 3127. l. τὸ μ., τὸν κοπὸν (cf. S. 3013)

- καὶ ὠρέγετο τοὺς πόρους μου μετὰ μέγα γὰρ στυπνάσχη·
καὶ μετὰ μέγα ἀκολούθησεν γὰρ μὲ στυπνοθάλη,
ὅμοσεν, ὅρκοι ἔποιε γὰρ μὴ ἀπεχωριστοῦμεν.
καὶ μετὰ καμπόδοι καιρὸν μὲ τὸ οἰκογενεὶς του
4300 ἡῆρηκα τὴν ἐγγεφυγα, τὴν εἶχα εἰς τὴν ψυχὴν μου,
τὴν μὲ ποδοαποξέτωσεν ὁ πόρος τ[ῆς] μαγίας·
ἐπῆρα τὴν παρὰξέρον, ἐστράφη πάλε εἰς τὰ ὀπίσω,
εἰς χώραν τὴν ἐξέβηκα πάλε εἰς τὰ γοιζά μου.
γὰρ ἔχω στυπνοαποξέτω μου καὶ τὸν ἐγκάδοιόν μου φίλον,
4305 τὸν εἶχα εἰς τὰς ὁδούς μου στυπνοδοιορετά μου.”
Καὶ ταῦτα μὲν τῆς ὁδοῦ τῆς ἐρωτοχαρίτων·
f.135r. καὶ ὡς εἶδεν ἡ μυριοπαρὰξέρος ἡ ἐρωτικὴ Ῥο | δάμνη
ὅτι ἀπὲ τοῦ γὰρ γαμπρός τῆς ὠρομάστῃς,
τὴν ποταπὴν ἀσκόλησιν ἔδειξεν πρὸς ἐμέγα,
4310 πόσῃν ἀγάπῃ καὶ στοργῇ ἔδειξεν πρὸς ἐμέγα!
”Ὅμως ἄς ἀφίγω τὰ πολλὰ τὰ μέγχι καὶ τοῦ κέστρον,

πόσα καλὰ, ἐρωτικά, ἐγῆθορα τὰ εἶχε·
εἰς τὴν στράταν ἐχαιρόμεσθαι, ὅντα εἰς θεσπεχίαν,

γὰρ εἶπες, θεωρῶ τα αἰσθητῶς καὶ χαίρομαι εἰς αὐτά·

4315 καὶ τὴν πολλὴν λεγτότητα κόπτο τὴν ἐν τῷ μεσῷ,
καὶ λέγω τοῦτο, ἐφθάσαμεν εἰς τὸ Ἀργυρὸν τὸ Κάστρον. |
f.135v. Ὅλος ὁ κόσμος ὁ πολὺς τῆς γῆς Ἀργυροκάστρον
ἐφθάσεν εἰς προσκύνῃσιν τῆς θέσποινας Ῥοδάμνης,
κόσμοι πολλὴν λαμπρόνουν, στολίζονουν τὴν στράταν,
4320 μαργαριτάρων καὶ βλαττίν, χρυσάων καὶ λιθάρων·
γίνεται τόση ταραχή, μέγχι τρεῶν ἀνέβη,
ὄργανα, σεῖστα, δέματα, ὄργανα, μέλος ἅπαν
ὅσον ἐκράτει τὴν πολλὴν τὴν γῆν Ἀργυροχώραν,
ἐφθάσαν εἰς ἀπάντησιν τῆς θέσποινης Ῥοδάμνης,
4325 καὶ πάσαντα ἐφοῦμιζαν τοῦτην τὴν ἐρημίαν·
„Αἰβίστρον τοῦ πολυπαθοῦς μεγάλου βασιλέως
τῆς περιφύμης καὶ λαμπρᾶς τῆς γῆς Ἀργυροκάστρον,
ἐκ γῆς Αἰβάντρον τοῦ ῥηγός, σὲν τῇ καλῇ Ῥοδάμνῃ,
σὲν βασιλίῳ τῇ λαμπρῇ, τῇ παρεντεχεσάτῃ,

4301. l. ὁ κόσμος. — 4302. suppr. εἰς τὸ. — 4302 sq.: cf. S. 3146 et N. 3728 (voir l'introduction, § 6, p. 14). — 4304. suppr. καὶ. — 4305. l. -τορετήν. — 4306. l. τὸ τῆς ὁ. τ. ἐρωτοχαρίτων. — 4307 sq.: l. καὶ ἡ μ. ἡ ε. Ῥ. | ὡς εἶδεν ὅτι... ὠρομάστῃς. — 4311—4316: cf. S. 3154—3162 — 4322. l. = S. 3168 (cf. N. 3750 ms.: voir l'introduction, § 6, p. 14).

f.131 v. τὰ ὀρέγεται τοὺς πόρους μου μετ' ἔμε τὰ πασχίδῃ·
μετ' ἔμεν ἰζολοῦθῆσεν τὰ μὲ στυαποθάγη,
ὥμοσεν, ὄρκον ἔποιζεν τὰ μὴ ἀποχωριστοῦμεν.

ἡῤῥηκα τὴν ἐγγέρα, τὴν εἶχα εἰς θέλημάν μου,
3145 τὴν μὲ ἀπεχώρισεν ἢ ἐπίβουλος ἢ τέχνη·
καὶ ἀπῆρα τὴν καὶ στερῆσθαι πάλε εἰς τὰ γοιτικά μου

τὰ ἔχω στυαποποιόωρον μου καὶ τὸν ἐγκάρδιον φίλον,
τὸν εἶχα εἰς τὰς ὁδούς μου στυαποδοποιετήν μου.”
Καὶ ταῦτα μὲν τὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ἐρωτοχαρίτου·
3150 ἢ δὲ μυριοπαράξενος ἢ ἐρωτικοροδάμην
ὥς εἶδεν ὅτι ἀπὸ τοῦ νῦν γαβρός τῆς ὀνομάσθην,
ποιάτην τὰ εἶπω ἀσχόλησιν ὅτι εἶχεν εἰς ἐμένα,
πόσῃν ἀγάπῃν καὶ στοργῇν καὶ διαθέσειν γηγῶν!
”Ομῶς ἀφῆσω τὰ πολλὰ τὰ μέχρη καὶ τοῦ κάστρον,
3155 ἄν γὰρ εἰς αἰσθησὶν ἐλθῶ καὶ εἰς τοῦν ἀναβιβάζω.
πόσας καλὰς μεταβολὰς ἐρωτικοενηθόρους
κατέστρεγα ἐχαιρόμεθα, ὅτε ἢ δεσπεχία
τελείως μὴς ὑπεξέβηκεν καὶ μαριζοειμαρμένης,
τὰ εἶπες ὅτι θεωρῶ τα αἰσθητικῶς καὶ χαίρομαι εἰς ἐκεῖνα·
3160 καὶ ἐκ τὰ εἶναι πολυαφῆγητα τὰ εἶπω ἀδυνατῶ τα,
καὶ τὴν πολλὴν λεπτότητα κόψω τὴν ἐν τῷ μέσῳ,
καὶ λέγω τοῦτο, ἐφθάσαμεν εἰς τὸ Ἀργυρὸν τὸ Κάστρον. |

f.132 r. ”Ὅλος ὁ κόσμος ὁ πολλὸς γῆς Ἀργυροῦ τοῦ Κάστρον
ἔφθασεν εἰς στυάντησιν τῆς δεσποῖας Ῥοδάμνης·
3165 κόσμος πολλὸν κοσμίζονσιν, στράταν πολλὴν λαμπρόνουν,
μαργαριάριν καὶ βλαττίν, χρυσάφιν καὶ λιθάριν·
γίνεται τόσῃ ταραχῇ, μέχρη φεφῶν ἀνέβη,
ὄργανα, σεῖδτρα, τέμπανα, βούκινα, μέλος ἅπαν
ὅσοι ἐκόσμη τὴν πολλὴν Ἀργυροκάστρον χώραν,
3170 ἔφθασαν εἰς στυάντησιν τῆς δεσποῖας Ῥοδάμνης,
καὶ παρηνθὺς ἐφῆμυσαν ταύτην τὴν ἐφῆμιν·
„Λιβίστρον τοῦ παρηντεχοῦς μέγαλον βασιλέως
γῆς περιφύμιον τῆς λαμπρᾶς πάσης Ἀργυροκάστρον,
καὶ γῆς Λιβέρθρον τοῦ ὀηγός, σὺν τῇ καλῇ Ῥοδάμνῃ,
3175 τῇ βασιλίσσῃ τῇ λαμπρᾷ, τῇ παρηντεχεσδάτῃ,

3145 l. ποθααπεχώρισεν (cf. E. 4301). — 3158. l. μαριζοειμαρμένη. — 3159 suppr. ὅτι.

- 4330 πολλὰ τὰ ἔτη καὶ λαμπρὰ, πάσης φροντίδος!"
 Τοῦτον ἀνεγρημίσαοι μετὰ χραυγῆς καὶ κitéτου,
 μετὰ μεγάλης ταραχῆς, ὥστε τὸν κόσμοις ὅλοι
 ἔλεγες ὅτι δέεται, κλονίζεται, κινεῖται.
 Καὶ οὕτως ἐπεσώσαμεν, ἐσέβημεν τὸ κάστρος
- 4335 καὶ τότε εἰς τὸ παλάτιον του, τὸ τραπεζομεδοκίτι·
 f.136r. ἐκεῖ ἐκατεργασάμεν ἡμέρες οὐκ ὀλί | γες.
 Καὶ τότε καὶ ὁ Ἀβιστρος τοὺς ὅλους τοὺς τοπάρχους,
 τοὺς φίλους καὶ τοὺς συγγενεοὺς, θουράδας, ἀρχηγότας
 ἐσάναξε καὶ λέγει τοὺς ταύτας τὰς συντηχίας·
- 4340 „Φίλος ἐμὸν ὁ Κλιτοβός, ὃν ἔδωκεν ἡ τέχνη,
 εἰς τὰ τεσούτας συμφορὰς τὰς μὲ ἐπαρηγόρειν,
 σήμερον ἦλθεν μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν ἐμὴν πατρίδα,
 αἰγμάλωτος, ὀλόξενος· πλὴν ἔγ' οὐκ ἔστον τοῦτος
 καὶ τὸ καλὸν συμβούλευτο καὶ τὸ καλόγτομόν του,
- 4345 ἐγὼ τὴν Ῥοδάμην δέσποινα πότε οὐκ ἐθέσθονεν.
 τοῦ δὲ ὁ φίλος Κλιτοβός, ὁ ὑπερεξήμερος,
 καὶ εἰς ποίους κινέτους ἔβαλεν δι' ἐμένας τὴν ψυχὴν του.
 καὶ χώρας ἐπαρέδραμεν πολλὰς ἀναριθμήτους,
 καὶ συνεκακοπάθησεν καὶ συνεπάσχισέ με,
- 4350 ἐγὼ δὲ λέγω, φίλοι μου, τὸ ἐτέχθη γὰρ πλιούσσω,
 καὶ τὴν ἐτέρα ἀδελφὴν τῆς δέσποινης Ῥοδάμης
 γὰρ τοῦ τὴν θώσω δέξιντο καὶ σύγαμποι τὸν ποίσω.”
 Ἡ δὲ ἀδελφὴ τῆς δέσποινης ἔκρινε Μελαθρία. —
 Ἀκούσαν οἱ πρωτεύοντες, τῆς χώρας οἱ τοπάρχοι,
- 4355 ὅμως καὶ συνεγρήμισαν καὶ ἐπροσκήνησάν με,
 καὶ δεύτερον ἐγρήμισαν, εἶπαν τοὺς λόγους τούτους·
 f.136v. „Σύγαμποι τοῦ πα | ρεντηχοῦ Ἀβιστρον Κλιτοβόντος,
 τῆς γῆς τοῦ Κάστρου τοῦ Ἀργυροῦ μεγάλου βασιλέως,
 καὶ δεσποίνω τῶν ἐντηχῶν Ῥοδάμης, Μελαθρίας,
- 4360 πολλὰ τὰ ἔτη καὶ καλὰ, πάσης φροντίδας ἔξω!”

4330. l. πᾶς. φροντ. ἔξω. — 4331. τοῦτον aussi dans N. 3759 ms. (voir p. 14); S. donne τούτον. — 4334. l. κάστρος. — Après E. 4339: cf. S. 3186—3192 et N. ms. 3768 (voir l'introduction § 6, p. 14). — 4340. l. ἐμοῦ. — 4344. l. καλοσ(μ)ονε. — 4345. suppr. τὴν. — l. ποτὲ. — 4347: cf. S. 3200 et N. ms. 3782. — 4355. l. ὁμοῦ. — 4357. l. συνεμέτρον.

πολλὰ τὰ ἔτι καὶ καλὰ, πάσῃς φροντίδος ἔξω!"
 Τρίτον ἀνεφημίσαον μετὰ κραυγῆς καὶ κέπτον,
 μετὰ μεγάλης ταραχῆς, ὥστε τὸν κόσμος ὅλον
 ἔλεγες ὅτι οἰεῖται, κλονίζεται, κινεῖται.

3180 Τί τὸ λοιπὸν ἐγένετο; ἐσεβίμεν τὸ κάστρον
 καὶ τὸ λαμπρὸν παλάτιον τοῦ τετραπολεοδοκίτου·
 εἶδαμεν, ἐπνευμάσαμεν ἡμέρας οὐκ ὀλίγας.

f.132v. 3185 Στάγει τότε ὁ Λιβίστρος τοὺς ὅλους του τοπάρχους,
 τοὺς ἀρχηγούς, δοικάδας του, πάντας τοὺς συγγενεῖς του·
 βασιλικῶς προκάθηται, | διημιγορεῖ καὶ λέγει·

„Ἐγὼ μὲν, φίλοι συγγενεῖς, τοπάρχαι μου, δοικάδες,
 ἀπὸ τῆς γλώμης τῆς ἐμῆς καὶ τοῦ θελήματός σας
 γῆς κατεστάθην βασιλεὺς γῆς Ἀργυροῦ τοῦ Κάστρον
 3190 μὲ τὴν ἐμὴν τὴν γυναικὴν θέσποιται τὴν Ῥοδάμην·
 καὶ τὰ συμβάντα κατ' ἐμοῦ καὶ κατὰ τῆς Ῥοδάμης
 οἴδατε πάντες ἀκριβῶς, γινώσκετέ το πάντες.

φίλος ἐμὸς ὁ Κλιτοβόρ, ὃν ἔδωκεν ἡ τέχνη
 εἰς τὰς τοσοῦτας συμφορὰς τὰ μὲ παρηγορεῖται,
 σήμερον ἦλθεν μετ' ἐμὲν εἰς τὴν ἐμὴν πατρίδα,
 3195 αἰχμάλωτος, ὀλόξενος· πλὴν ἄν οὐκ ἦτορ τοῦτος
 καὶ τὸ καλοσυνεβούλετο καὶ τὸ στεροφώγωνόν του,
 ἐγὼ Ῥοδάμην ἀκομὴν θέσποιται οὐκ ἐθώρονε.

ἐπεὶ δὲ ὁ φίλος Κλιτοβόρ, ὁ ἐπεξήρημένος,
 ἀνέφιος ὁ κάλλιπτος ὀηγὸς τῆς Ἀρμενίας,
 3200 εἰς κίνδυνον ἐσέβαθεν δι' ἐμένας τὴν ψυχὴν του,
 καὶ χώρας ἐπαρθέραμεν πολλὰς ἀγαριθμήτους,
 καὶ συνεξαποτάθισεν καὶ συνεπάσχισέν με,

λοιπὸν καὶ ἄν οὕτως φαίνεται, φίλοι μου συγγενεῖς μου,
 εἰς τὴν ἐτέραν ἀδελφῇ τῆς θέσποιτας Ῥοδάμης
 3205 ἐπαίρω τοι καὶ σὺ γαμπρὸν ἐμὸν τὸν ὀνομάζω.”

Ἡ δὲ ἀδελφὴ τῆς θέσποιτας ἦκουεν Μελαθία. —
 Ἦκουσαν οἱ πρωτεύοντες τῆς χώρας του οἱ τοπάρχαι,
 ὁμοῦ συνεφρονίσασιν, ἐπροσνευρήσασι μας,

f.133r. καὶ δεύτερον ἐφίμισαν. | εἶπαρ τοὺς λόγους τούτους·
 3210 „Στάγει τὸν παρεντεχὴν Λιβίστρον, Κλιτοβόρτα,
 τῆς γῆς τοῦ Κάστρον τοῦ Ἀργυροῦ μεγάλου βασιλέως,
 καὶ θεσποίτων τῶν ἐγγενῶν Ῥοδάμης, Μελαθίας,
 πολλὰ τὰ ἔτι καὶ καλὰ, πάσῃς φροντίδος ἔξω!”

3181: cf. E. 4335, et N. ms. 3763 (voir l'introduction, § 6, p. 14). — 3197. l. i. Ῥοδ.
 θέσπ. ἀκομὴ οὐκ ἐθ. — 3198. l. ἐπεξήρημένος. — 3210. l. Στάγει τὸν παρεντεχὸς
 Λιβίστρον. Κλιτοβόρτος.

Ἐπεξατέστην βασιλεὺς μετὰ μεγάλης γήμης·
πλήν γὰρ καὶ τῇ ἐπόθεσιν ὥς ἐκοπιολαλήσω τῇ.

Ἐξήσα χρόνους καὶ καλοὺς μετὰ τῆς Μελαρθίας,
καὶ ἐκείνους ἐλησμονήσα τοὺς παρὰπίσω χρόνους.

- 4365 ἔξησα γὰρ ἡμέρεμα ἡμέρες οὐκ ὀλίγες.
Καὶ πάλε ἡ κλωστρεὰ ἡ μοῖρα μου κατ' ἐδικόν μου ἐκλώστη
ἰαυβουλίας κατ' ἐμοῦ τοῦ γὰρ μὲ θανατώσῃ·
ἦλθεν, ἐπῆρεν λῆστικῶς τῇ κόρηι Μελαρθίας,
θάνατος τῇ διαδέχεται καὶ ἐβγαίνει ἀπὲ τὸν κόσμον.
4370 θάνατος σφάζει τῇ ἐμῇ ψυχῇ παρηγορία.

Μόρος ἐγὼ τῆς συμφορᾶς δοῦλος ἀπεξατέστην.

καὶ ξένος τόπου καὶ χώρας τοῦ Ἀργυροῦ τοῦ Καστροῦ.
καὶ εἶχα ξόδαν καὶ τιμὴν καὶ κόσμον βασιλέαν.
Πάλιν ἦλθε μου συμβουλὴ καὶ λογισμὸς καὶ γυνῶνις.

- 4375 γὰρ ἔβγω γὰρ ἐπάγω μοναχὸς εἰς τῇ ἐμῇ τῇ χώρῃ,
ἂν εἶναι ὁδὸς καὶ ἂν ἡμπορῶ γὰρ τῇ ἀναζητήσω.
f. 137r. (λόγους γὰρ τοὺς ἐλάλειεν ὁ κλητοβὸς ὅτιεν ἡ| φέλειον
τοῦ γὰρ καβαλλοκρεῖν, γὰρ ἐπάρῃ εἰς τὸ γονιὰ του)
Καβαλλικεῦγω τὸ λοιπόν, ζώομαι τὰ ἔσματα μου
4380 καὶ ἐβγαίνω εἰς ἀναζητήσιν τῆς γονιζῆς μου χώρας·
καὶ μετὰ ἐξάμηνον καιρὸν ἡῖρα τῇ καὶ ἔφθασά τῇ,
ἡῖρηκα πάντας τοὺς ἐμοὺς τοὺς ἐδικοὺς μου γίλους,
καὶ ἐκείνῃ τῇ παρὰξενον τῇ θέσποινα,
καὶ μετὰ σέρεν ζῆσω,
4385 στυποθάνω μετὰ σέρ, στυεγκρωθῶ, στυπάθω,
τῇ γονιζῇ τῇ χώρῃ μας μετὰ σέρεν ἐξουσιῶσω,
ὅποῦ δι' ἐσέρα ἔφυγα κόσμον πολὺν καὶ χώραν

καὶ ἔπαθα τόσους πικρασμοὺς δι' ἐσέραν, Μονρτάνῃ κόρη,
ἔφως ἐκατεδοῦλωσεν καὶ ἐμπήκεν εἰς ἐσέραν.

- 4390 Καὶ ἐγὼ εἶμαι, ἡ παρὰξενος ἡ θέσποινη Μονρτάνῃ,

4362. l. ὥς ἐν χορῶ λαλῶ τῇ. — 4370. l. ψυχολογία. — 4373. l. σόεαν. — κόσμον βασιλείαν. — 4374 l. συμβουλὴ. — 4382. ἐκείνῃ l. ἐσέραν. — l. τῇ σ. Μονρτάνῃ. — 4384. l. ἡῖρηκα χώραν, θέσποινα, καὶ μετὰ ἐσέρ γὰρ ζ. — 4385. l. στυεγκρωθῶ. — 4386. σέρεν l. σέ γὰρ. — 4388. l. ἐσέρ. Μονρτάνῃ. — 4389: cf. N ms. 3829 (p. 16). — 4390. εἶμαι l. μὲν.

- [A]πεκατέστην βασιλεὺς μετὰ τῆς Μελαρθίας.
 3215 (συντέμνω τῇ ἐπόθεσιν καὶ ὡς ἐν κοινῷ λαλῶ τῇ,
 ἀπὸ τοῦ γὰρ συνοπιζῶς εἰπὼ τὰ παρελθόντα.)
 Ἔζησα χρόνους ἰκανοὺς μετὰ τῆς Μελαρθίας,
 ἐχάρις, ἐλυσιμόρησα τοὺς παροπίσω χρόνους,
 τὰ κλώσματα τὰ δόσκολα τῆς ἀνστέτου τέχης.
 3220 ὁ τοῦς μου οὐκ εἶχε μεριμεναι καὶ ἄν τὰ εἶχε ἔλαθέ τα.
 Ἐκλώσεν πάλιν ἡ βουλὴ τῆς τέχης τῆς ἀδίκου,
 μετεκνήθη κατ' ἐμοῦ τοῦ χρόνου ὁ τροχὸς του
 καὶ τοῦ θανάτου τὸ σπαθὶν δι' ἐμένα ἐδοτωόθη.
 Χάρος ἐπαίρει ληστικῶς τῇ κόρῃ Μελαρθίαν.
 3225 θάνατος σφάζει τῇ ἐμῇ ψυχολαχισίαν,
 ἄθλις κερθαίνει τῇ ἐμῇ ἀδίκῳ γλυζοτέρῳ.
 Μόρος ἐγὼ τῆς συμφορᾶς δοῦλος ἀπεκατέστην
 καὶ τῆς δευτέρου τέχης μου συμφύρω ποροκράτωρ.
 3230 καὶ πάλιν ὡς αἰχμάλωτος ἤμουν εἰς ξένον κόσμον
 καὶ ξένος τόπον καὶ χαρᾶς γῆς Ἀργεοῦ τοῦ Κέσθρου,
 καὶ εἶχα δόξαν στέμματος καὶ κόσμον βασιλείαν.
 Καὶ πάλιν ἦλθε μου βουλὴ καὶ λογισμὸς καὶ γνώμη,
 [ἐ]νθρόνους καὶ μεριμεναι καὶ τοῦς εἰς τῇ καρδίαν,
 γὰρ ἔβρω, γὰρ φέρω μόρος μου, καὶ τῇ ἐμῇ τῇ χώρῃ,
 3235 ὡς ἔνα ὁδὸς καὶ ὡς ἡμπορῶ γὰρ τῇ ἀναζητήσω.

- Καβαλλικέω τὸ λοιπόν, ζώομαι τ' ἔρημά μου
 καὶ ἐβγαίρω εἰς ἀναζητήσιν τῆς γονικῆς μου χώρας· |
 f.133v. καὶ μετὰ ἐξέμηνον καιροῦ ἔφθασα καὶ ἡῤοιχά σας,
 τοὺς σνγγερεῖς, τοὺς φίλους μου τῆς χώρας Αἰταβίας,
 3240 καὶ ἐσένα, τῇ παρὰξενον θέδποινα τῇ Μερτάρη
 ἡῤοιχα χίρα, θέδποινα, καὶ μετὰ ἐσὲν γὰρ ζῆσω,
 σνγαποθάγω μετὰ σέ, σνγκερωθῶ, σνπάθω,
 τῇ γονικῇ μας μετὰ σέ χαροῦμεν ἐξουσίαν,
 ὅποθ' δι' ἐσένα ἔφνεα κόσμον πολλὸν καὶ χώραν
 3245 καὶ ἔπαθα τόσας συμφορὰς ὅσας σὲ ἀφ' ἡγιάμην
 καὶ ἔπαθα τόσους πικρασμοὺς ὅσους, Μερτάρη κόρη,
 εἶπα σὲ καὶ ἀφ' ἡγιάμην σὲ καὶ ἤκουσες ἀπὸ μένα.
 [K]αὶ ἐγὼ μέν, ἡ παρὰξενος ἡ θέδποινα Μερτάρη,

ἐσπεριοφιλῆσάμην σε τοὺς φίλους μου τοὺς πόρους.
οὓς ἐκατεφιλάμην μόνος καὶ μετὰ μέγας.

- τοὺς ὄλους ἐφιγλήθην σε τοὺς παρεπιχρασμένους του.
τὰς ἀπειλὰς, κακώσεις μου τοὺς ἔπαθα εἰς τὸν νόσμον.
4395 τὰς κατὰ μέρας εἴδησεις καὶ τὰς πολλὰς πικρίας,
εἴτις συνεγράψην μερικῶς, γυρῆσθην, φιλαλήσθην,
καὶ γὰρ ἀπ' αὐτὰ οὐ συνεβλήθην τοῦ γὰρ τὰ καταλέξην,
τοῦτα τὰ περιωδότερα λέγω του γὰρ συνεγράψην,
γὰρ ἔχην φυχλὴν ὀλόθλινον καὶ ὀλόπορον καρδίαν.
4400 γὰρ συνεβλήθην τοὺς πένοντες καὶ τοὺς ποθοδαρμένους,
καὶ γὰρ ἰδὼν τὰς πικρίας καὶ στεναγμοὺς τῶν ξένων,
καὶ τὰ καρδιοσφαισμάτα καὶ τὰς μεγάλας λύπας,
καὶ ὁδονομοὺς τοὺς ἔχοντες οἱ ξένοι εἰς τὰ ξένα,
μόνος ὡς καθίσθην καὶ ὡς δάσθην τὸν γόνυ του πρὸς τὰ ξένα.
4405 καὶ ὡς κοπιῶσθην ἀκριβῶς τὰς δουτεργίας τῶν ξένων,
καὶ ὡς θέλει καὶ ὡς ῥέγεται, ὡς τὰ κατακρατήσθην,
καὶ πρὸς ἐτέρους πένοντες γὰρ τὰ λογοσφαιγῆται.

4391. 1. τοῦ φίλου. — 4394 1. εἴτε οἱ τὰς κακώσεις μου τὰς ἔπα. (cf S. 3253). — 4395.
1. μέγας. — Cf. S. 3254. — 4396—4407: cf S. 3255—3262 et N. 3837—3841 ms. (voir
l'introduction, § 6, p. 16) — 4406. κατακρατῆται. 1. κατακρατῆται.

- ἐσὲν ἀφηγησάμην σε τοῦ φίλου μου τοὺς πόρους.
 3250 ὅσους ἐκακοπαθήσεν μόρος του καὶ μετὰ μέ·
 ἐμοὺς δὲ πόρους τίς εἶπῃ τοὺς ἔπαθα εἰς τὸν κόσμος,
 τίς ἄλλος ἀφηγήσῃται τοὺς ποροπικραμοὺς μου,
 τίς εἶπῃ τὰς κακώσεις μου, τὰ πάθῃ μου στεργρόσῃ.
 τίς κατὰ μέρος τὰς ἐμὰς ἀφηγήθῃ πικρίας·
 3255 Ὅμως ὁκάτις ἄνθρωπος ἔχωρ ψυχὴν εἰς τοῦτο,
 γὰρ στερποῖ τοὺς πάσχοντας, εἰς πόρον γὰρ μαρθάνῃ,
 καὶ πρὸ ἐτέρους πάσχοντας γὰρ τοὺς λογοαφηγῇται
 εἰπεῖν, στεργρόσῃ μερικῶς, γυρέσῃ, ψηλαφίσειν,
 καὶ καὶ ὡς πέντωρ στερηθῇ τὸ γὰρ τὸ καταλέξῃ
 3260 τοῦτωρ τὰ περισσότερα λέγω γὰρ τὰ στεργρόσῃ.
 καὶ εἴτις ἀπλῶς ἐρωτικὸς θελήσῃ γὰρ τὸ ἐκγρόσῃ,
 ὡς θέλει καὶ ὁρέγεται γὰρ τὸ μετασχευάσῃ.

Τέλος λέληθεν, χάριτι τοῦ Περτιόχου,
 τέλος τὰ τοῦ Λιβίστρου. Θεοῦ δόξα.

3257. πορ l. ποῦς. — 3263 sq. cf. la fin du roman de Callimachos, éd. Lambros: καὶ
 τέλος εἰληγεν λοιπὸν τὸ γὰρ παρὸν βιβλίον | μετὰ θελήσειας Ληιστοῦ. Θεοῦ τοῦ ληιστοῦ
 μας. | ἡμῶν.

TEXTE DES FOLIOS 58—64 DU CODEX SCALIGERANUS 55,
NOMMÉ S. I 1—274*)

Cod. Scal. I 1—73

(cf. S. 1433—1513, E. 2581—2661, N. 2275—2352, P. 1125—1197)

- f. 58 r. ἐκεῖνον τὸν ἐμήρυσαν γὰρ πάρος τῇρ Ῥοδάμνῃρ,
ὥς ἐν ἑστέρω εἴπαον, ἐγέρωσεν θλημμένος,
τὰ λέγει· „Ἄν εἶχαρ φονευθῇρ, τῇρ κόρῃρ οὐκ ἀφίγω.”
Ἴδοὺ ἀπὸ τῶρα ἐφθάσαμεν μοιῇρ γὰρ ἀναπανθοῦμεν
5 καὶ πάλιν αἶριον τῇρ ὁδοῖρ γὰρ πιάσωμεν ἐντάμια,
καὶ εἴτι ἀπὸ τῇρ ἀφίγησιν ἔλειψε γὰρ τὸ μάθηρ.”
Παυλῶδε, ἐπαρέδραμεν τὸ πλάτος τῆς ἡμέρας,
τῆς γέντας ὅλης ὁ καιρὸς ἐθεβήκεν ἐκεῖνος,
ἐχάραξεν ἡ ἀνατολὴ καὶ ἀνέτειλεν ἡ ἡμέρα,
10 καὶ τῇρ ὁδοῖρ ἡρξάμεθα πάλιν γὰρ περιπατοῦμεν·
καὶ πάλιν ὁ φλογοτόπαθος ὁποῦ ἔπαθεν δι’ ἀγάπῃρ,
ὁποῦ διὰ τῇρ ἀσχόλησιν ἐμνηστυραννήθηρ,
μετὰ ὄρκον μὲ ἐπεχείρησεν τοιαῦτα γὰρ μὲ λέγει·
„Ἦκουσες πάντως, ἔμαθες τοὺς ἰδιχοὺς μου πόρους,
15 ἐγνώρισες τὰς κακώσεις μου τὰς ἔπαθα εἰς τὸν κόσμον·
γὰρ δέ, ἂν εἶσαι χριστιανός, καλὸς σενροδοιπόρος,
καὶ ἂν κατ’ ἀλήθειαν ἔμαθες γὰρ σενροπῆς τοὺς ξέρονς,
καὶ ἂν εἶσαι εἰς τοῦ ὄρκον τῇρ στοργῇρ ἢρ ὁμοσας μετ’ ἐμέγαρ,
γὰρ ἀφηγῆσθαι καὶ εἰδὲ καὶ γὰρ μὲ ἀνασθιάξω
20 τίς εἶσαι, πόθεν περιπατεῖς καὶ γέρονς οὕς γόρας·
καὶ ἀντέχῃ γὰρ μάθω σενφορὰς καὶ ἐγὼ τὰς ἐδικὰς σου,
πικρίας σου ἂν μὲ εἴπῃς τίποτε, κακώσεις σου γὰρ μάθω,
τίποτε μερικώτερον γὰρ γίνεται τὸ πάσχω.”
- f. 58 v. Καὶ ὥς εἶδον ὅτι | μετ’ ὄρκον μὲ βιάζει γὰρ τὸν εἶπω
25 εἴτι κακὸν ἔπαθον καὶ ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον,
καὶ γὰρ τὸν ἀφηγῆσθαι καὶ ἐγὼ τοὺς πικραμένους,
τοὺς ἐδικοὺς μου πικρασμούς, τὰ ἐδικὰ μου πάθη,
ἡρξάμην ἀπὸ τοῦ τοῦ μου τοιαῦτα γὰρ τὸν λέγω·
„Εἴτι καλὸν γὰρ μὲ ὁμοσες μετὰ μέν, σέντροφά μου.

*) Voir l'introduction § 9, pp 20 sqq.

3. l. γὰρ λέγει· „ἂν εἶχα φ. — 11. ms.: ὁπον. — 18 μετ’ l. μὲ. — 19. l. ἀνασθιάξῃς. — 20. l. καὶ ποίας ἐγόνον γ. (voir S. 1459, E. 2603, et N. 2300; cf. P. ms. 1145 καὶ ποιοῦ γέρονς οὕς γόρας). — 25. l. εἴτι γ. ἐν ἔπ. — 26. l. τοὺς πικρασμούς μου. — 28. l. ἀπο πόρον μου. — 29. l. ἦτον γ. γὰρ μὲ ὦ.

- 30 ἡ δὲ μηδὲ εἰς ὄρκον θέσμιον ἡ δὲ ἐδεήθη μετ' ἐσέειν·
 ἔπειθ' εἰς τοιοῦτον με' ἔφερον ὁ χρόνος ἡ δὲ ἐμπλέξω.
 ἄκουσον, ξέρε, τίς εἰμί, καὶ χώρας ἀπὸ ποίας
 καὶ διατί περιπατῶ καὶ κόσμος ἀναγρεῖω.
 Ξένος, πατήρ μου γέγονεν ἐκ χώρας Ἀρμενίας.
- 35 τῆς χώρας ταύτης ὄνομα καλεῖται Λιταβία,
 γορεῖς ἐμοῦ τοῦ θυοτεχοῦς πρότους τῆς χώρας ταύτης·
 ἀνδράδελγός μου γέγονεν ὁ ῥήξ τῆς Ἀρμενίας·
 εἶχεν πολλὰ παρὰ ξένον, ἐξαιρέτον, ὠραῖαν,
 εὖμορφη, αἰδοθαρόμενη ὁ ῥήγας θυγατέρα·
- 40 εἶχεν γὰρ εἰς αὐτὴν γαμβρὸν τῆς χώρας τῆς Πεσσίδος.
 Ἔρως εἰς τὴν καρδίαν μου τῆς κόρης ἔπεσέβην,
 κατέτρωγεν, ἐδάμαξεν, ἔγλεγεν, ἐδαπάνει
 ὅλην μου ταύτην τὴν ψυχὴν, ὅλας μου τὰς αἰσθήσεις·
 δέγεται γὰρ ἡ δαπάνη καρδίαν καὶ τὸ σῶμα
- 45 βάνος κρέβει ὁ λογισμὸς ἐξ ἐρωτοποληψίας.
 Ὁ Πέσσης ἐταξίδευσεν μακρὰν ἐκ τῆς Αἰγύπτου. |
 f.59r. ἔτρεχεν ἔλειπε καὶ χρόνος ὡς εἶπον πλέον,
 τὴν κόρην ἐφαέρωσα τὸν πόθον τῆς ψυχῆς μου,
 εἶπα τὸ τῆς ἀγάπης τῆς ἧς ἔπαυχα τὸν πόθον·
- 50 ἤκουσεν ἡ παρὰ ξένος καὶ σπρεπτόμενός με,
 κατένευσεν εἰς ἔρωτα καὶ αὐτὴ τὸν ἰδικόν μου,
 ἔπαυχε τὰς κακώσεις μου, τὰς θλίψεις μου ἐλυπεῖτον.
 Ἀκουσον ταύτης ὁ πατήρ, ὁ ῥήξ τῆς Ἀρμενίας,
 τὸν εἰς αὐτὴν μου κρεμασμένον, τὸν εἰς ἐμὲ τὸν πόθον·
- 55 ἔρως ἐκατωρείδισεν ἐκείνην ὡς παιδίον του,
 ἔρως ἐταπειλώσεται ἐμὲν ὡς σπυγερὴν του·
 εἶχεν τὰς ἡ καρδία μου, φίλε, τὰς ἀπειλὰς του
 ἡ δὲ εἴπης ἀντὶ οὐδενίποτε καὶ τοὺς φοβερισμούς του.
 Ὁκέτι ἐπροσεχαίρετον, ἡ δὲ πάθῃ ὠρέγετόν το,
- 60 ἔλεγα· „Ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος ὅποῦ ἐστάθη εἰς τὸν κόσμον,
 ἐὰν οὐ πορέσῃ δι' ἔρωτα, δι' ἀγάπην οὐδὲν πορέσῃ,
 οὐκ ἔτι πόθον δουλευτής, οὐδὲ ἐγρωρίζει κόσμον.”
 Ὡς εἶχεν ἀδιαχώριστον τὸν ἰδικόν μου πόθον
 καὶ τῆς ἀγάπης τὸν ἔρωτα πάλιν εἰς ἐμένα ἡ δὲ μένη.
- 65 ἐκείνην μὲν ὠρείδισεν, ὠργήθη ὁ πατήρ τῆς,

33. κοσμοαναγρεῖω. — 33 sq.: in margine: τῆς κόρης ἀπολογία. — 36. l. πρότοι. — 37. l. παρὰ δελγός = S. 1477, E. 2620, N. 2317; P. ms. 1161 donne ἀνδράδελγος comme S. I. — 40. ms. γαμβρόν. — 44. l. καὶ σῶμα καὶ καρδίαν. — 45. l. τάνος τὸ κρέμα. — 49. το l. τῆρ = P. 1173. — 53. l. ταῦτα. — 55 sq. ἔρως (= P. 1179 sq.) l. μέρος. — 56. l. ἐταπειλώσατο. — 59. l. ἐπροσεχαίρετον. — 63. εἶχεν (= P. ms. 1187) l. εἶχε. — 64. l. τίλει εἰς ἐμὲ. — 65. l. ὠργήθη.

- καὶ λόγους δικασίματος δῆθεν καὶ τουθουσίας
 εἶπεν, ὡς ἐρεθέχето, πρὸς τὴν ἐξήκοημένην·
 ἐμὲ δὲ πέμπει καὶ κρατεῖ, σίθηρα μὲ φοραίνει,
 f.59v. χειρόφθα εἰς τὸν τράχηλον, καὶ εἰς φυλακὴν | μὲ ῥίπτει.
 70 καὶ χρόνον ἔτα καὶ ἡμιῶν μὲ εἶχεν φυλακισμένον.
 Τότε καὶ ὁ Πέρονης ἐφθασε, φίλε μου, ἀπὸ τὸ ταξίδιον·
 ἤκουσεν τὰ γινόμενα, ὅλα ἐκατέμαθεν τα,
 καὶ ἀπὸ τότε ἐγέρουθεν ὥσπερ ἐπιτηθείαν.....

Cod. Scal. I 74—274

(cf. S. 60—314, E. 1189—1434, N. 1037—1282, P. 1198—1393)

- πλὴν τοῦτο δὲ συμβουλεύομαι, ποιήσε, μὴν ὀκνήσῃς·
 75 γράψε εἰς σαγίτταν γράμματα, καὶ ὅταν ἴδῃς ἀπεκεῖ
 ἀπὸ τὸ παρεξαιρέσει τῆς κόρης τὸ κουβοῦκλιν
 καὶ τόξενδὲ το, ἀλλ' ἄχαρινα, καὶ πρόσσεξε γὰ πέσω
 ἀπέσω εἰς τὸ κουβοῦκλιν τῆς τῆς κόρης ἢ σαγίττα,
 καὶ τέως γὰ θόσῃς καὶ ἀφορητῇ καὶ ἀρχῇ εἰς τὴν ἀγάπην,
 80 καὶ γὰ ἰδῇς τὸ ἐπιχείρημα ποτάσει γὰ τὸ ἔκβῃς."
 Ἀρέσανδρὲ με ἡ βουλὴ καὶ ὁ λόγος ἤρσε με·
 „Πρῶτον ἐστὶ ἐπιχείρησε,” τὸν εἶπα, „τὴν γιλίαν
 ὡς ἔχω ἀπέσω συνεργόν, γὰ δὲ γνωρίζω προῖγμα,
 καὶ εἶμαι καὶ ἐγὼ παρόμοιος εἰς τὸ ἐπιχείρημά σου.”
 85 Μισοῦμαι ἀπὸ τὴν τέτα μου, πέμπει ἐμὲν παρέξω,
 γίνεται ὡς πραγματεντῆς καὶ ἐμβαίνει εἰς τὸ κάστρον,
 καὶ πῶς τὴν οἰκονόμησεν, οὐκ οἶδα, τὴν γιλίαν·
 τοῦτο καὶ μόνον ἔπαθα, παρέθραμον ἡμέρες
 καὶ βλέπω ἐπαρέκρυψεν ἐκεῖνος ἀπὸ τὸ κάστρον,
 90 ὁποῦ τῆς κόρης ἔκειτο τῆς κόρης τὸ κουβοῦκλιν,
 καὶ σκληρὰ χαιρετίσματος ἐποίησεν εἰς ἐμένα. |
 f.60r. Ἀφ' οὗ τὸν ἐνετράνισα κάθημαι, εἰς σαγίτταν
 ἔγραψα, φίλε, γράμματα καὶ ἤκουσε τί λέγουν·
 (πρῶτον Αἰτίστονον τοῦ πόθου πρὸς τὴν κόρην·
 95 γράψαι εἰς σαγίτταν γράμματα καὶ εἰς αὐτὴν τοῖνον)
 „Ἄν ἐστοχάσων εἰς τὸ πονλὴν ἄντις ἐμὲν σαγίτταν,

75. l. ἀπέκει. — Après S. I 76: manque le vers S. 63, E. 1191, N. 1040. — 77. l. τέθη. — 80. l. ἔκβῃς. — 83. ὡς l. γὰ σε. — 88. l. ἔμαθα. — Après S. I 91 manque le vers S. 81, E. 1208, N. 1058. — 94. l. πρῶτα 1. γράμματα τοῦ π. — 96. l. ἄν ἐστοχῇς ε. τ. π. ὡς εἰς εἰ. σαγίττα.

- τὰ ἔτι πολλὲν παρῶξενον τὰ χέρια τοῦ τοξότου·
 ἂν δὲ εἰς ἄνθρωπον μοραχὸν καρδίαν ἐπιτεγγάγῃς,
 καὶ ὥς εἰς ἔμην γὰ ἐτόξενες τῇρ κόρηρ ἀπὸ τὸ κάστρον,
 100 κόρηρ τῇρ κάλλιαν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ὥς ἔπαθα γὰ πάσχη·”
 Ἐπλήρωσα τὰ γράμματα καὶ ἐξέβην ἐκ τῇρ τένταν,
 γεμίζω τὸ δοξάριον μου, προσέχω τὸ κορυβοῦκλιον.
 Ἐσχηματίσθην διὰ πολὺν καὶ σέσωκα τῇρ σαγίτταν·
 ἔπεσεν, καὶ ἄφ' οὗ ἔπεσεν, ἐσέβην εἰς τῇρ τένταν,
 105 καὶ πάλιν ἐσκόπουν τῇρ ἀρχῇ τοῦ πόθου τῆς ὥραιας,
 καὶ τῆς ἀγάτης τῇρ ἀρχῇ πῶς γὰ ἐμῶ ἐμελέτου·
 (Ἰσθίον τοῦ πολυταθοῦς μέλημα τοῦ πόθου)
 „Πᾶντος ἐκετετόμησα δόχορον ἤδη τώρα,
 κόπους πολλοὺς παρῶξενον καὶ πόρους ἔπεσάμην,
 110 ἡδὲ τὸ εἶχα θέλημα μετὰ πολλῆς ὀδύνης,
 ἐπέτυχα τὸ ὠρέγετο ὁ ροῦς μου μετὰ βίας·
 πῶς ἀποθάρω τῇρ ἀρχῇ γὰ ἔμπω τῆς ἀγάτης;
 f.60v. φίλον μου ποῖον μου τὸ ὠρέγομαι | γὰ τὸ καταθαροῦσω;
 πρῶτον γὰ πῆψω μηρνήν — καὶ εἰς τίνας γὰ τὸν πῆψω;
 115 γὰ γράφω ἀπέχει γράμματα — καὶ τίς γὰ τὰ ἀναγνώσῃ;
 θεὸς ὅτι εὔρον καὶ φίλον μου καὶ ἐθάροισα τὸ πάσχω —
 καὶ ἡ κόρη εἶν' κερόδοξος καὶ γὰ θυμωθῇ ἐκ τοῦ λόγον;
 ἐκείνη οὐκ ἐγνωρίζει με, τίς εἶμαι οὐδὲν μ' ἐξεύρει,
 καὶ ἀντήχῃ ὁκάτι μετ' ἐμοῦ γὰ ἐργάσεται ἡ ἐνγεῖδα!
 120 ἀλλὰ νομίζω τοῦ Ἐρωτος οὐ φεύσεται τὸ στόμα,
 ἐξεύρω ὅτι ἔπεσχέθην μεν καὶ αὐτὸς γὰ τῇρ τοξεύῃ·
 ἐθάρεν γὰ τὸ φεύσεται — καὶ πάλιν τίς ἡ βία;
 θεὸς ὅτι ἐκατετέθην το καὶ ἔπέκρυψεν εἰς τὸν πόθον,
 ἀγάτηρ μου ἐπαρέλαβεν — καὶ πῶς γὰ τὸ ἐγνωρίσω;
 125 γὰ γράψῃ ἡ κείνη εἰς ἔμην — καὶ τοῦτο οὐδὲν ἀρμῶζει. |
 λοιπὸν ἔμην ἐγθέχεται πρῶτον τὸ γὰ τῇρ γράψω,
 καὶ εἰ μὲν τὸ παρῶξεται, τοῦτο ἐντυχία μεγάλη·
 εἰ μὴ καὶ οὐ παρῶξεται, πάλιν γὰ φερτερώσω,
 γὰλθῃ εἰς τρεῖς καὶ εἰς τέσσαρες, εἰς πέντε καὶ εἰς ἑξί,
 130 ὁκάποιαν ἀπὸ τὰς ἑξί μου γραφὰς γὰ παραλάβῃ μίαν.”
 Καὶ μὲ τοιοῦτον λογισμὸν ὃν ἐγὼ ἐμελέτου,
 σηκώτομαι ὀλοσόβαρος, ἐβγαίνω ἀπὸ τῇρ πόρταν,
 ἀνακρατῶ τεττόσχοιρον, γὰ ἰσθήκωμαι ἐνροιασμένος,
 ὁ ροῦς μου γὰ ἔχῃ ταραχὴν ἀπὸ μεγάλης βίας·

97. τὰ l. γὰ. — 98. l. ἄνθρωπον. — 99. l. suppr. εἰς. — 100. l. αὐτοῦ. — Après S. I 103: manquent P. 1226 sq.: καὶ ἵπον τριτόνον τοῦ ἡλιακοῦ τῆς κόρης τὸ κορυβοῦκλιον | καὶ ἀπέσω τοῦ ἡλιακοῦ τῆς κόρης ἡ σαγίτα (cf. S. 93 sq., (E. 1222), N. 1071 sq.). — 109. l. τόπος. — 112 l. ἀπεσάει. — 122. l. ἐσάει. — 128. μὴ l. σὲ. — 130. suppr. μίαν.

- 135 καὶ ἐνόσῳ ἰστιάμην καὶ ἔβλεπον μυριόμεριμην μένος,
βλέπω εἰς τῆς κόρης τὸ κελλίον, προσέχω εἰς τὸ κοινοῦ ζῆλον.
f.61 r. καὶ εἰς τὸν τριγύρον ἡλιακὸν βλέπω τὰς ὥραιον μέρας |
διὰ τὸ βεργὴν γὰρ μάχονται τὸ ποία γὰρ τὸν κρατήσῃ.
Γίνεται ὁκάποτε διγῆ, ἰστιάσιντο αἱ εὐγενίδες.
140 κρατεῖ το ἡ μία, ἐστιάθισαν αἱ ἄλλαι, ἀνέγνωσαν το.
καὶ ἄφ' οὗ τὸ ἀναγνώσαν ὅλαι ἀντία τρέχον
καὶ εἰς τὸ κελλίον ἐσέβησαν ἀπέσω τῆς κοινοῦ μέρας.
καὶ γὰρ γὰρ τὸ εἶδεν τὸ βεργὴν τὸ τί ἔγραψεν τῇ κόρη.
ἐὰν γὰρ μὴν τὸ ἀνέγνωσαν. — ὡς ἔμαθον ἐξ ἑστέρον.
145 ὡς εἶδον ὅτι μάχονται γὰρ ἐρωτᾷ τῇ κόρη
τὸ τί ἐν τὸ δικάζονται καὶ τί ἐν τὸ συνερίζον.
καὶ τὸ βεργὴν τῇ δειγνῶν τὸ εἶρον γεγραμμένον.
Ἀρπάζει, ἀναγινώσκει το, θεωρεῖ, ἀναμνησθῆ το,
καὶ ἀφ' οὗ εἶδεν καὶ ἔμαθεν τὰ ἐγράψαν εἰς ἐκείνη.
150 τοῦ τὸ εἶδαν ἡρώτησεν καὶ πόθεν ἐν γεγραμμένον.
εἶπαι τοῦ τὸ εἶδαν καὶ διγῆ ἡ κοινοῦ μέρας
λέγει· „Καὶ τίς γὰρ τὸ ἔγραψεν; προσέξετε γὰρ ἰδίῃ.“
Παίρνει ἡ κόρη τὸ βεργὴν, ἀλλ' οὐκ ἀπέστρεψε το.
ἐκράτει το εἰς τὰς χεῖρας τῆς, ἔβλεπε τί τῇ γράψει.
155 καὶ ὁλοσυνχερσώτα το τίς τὸ ἔγραψεν γὰρ μάθῃ.
καὶ μετὰ ὅραν ὀλίγη ἐξέβη ἡ Ροδάμνη,
καὶ παίζει ἐκείνη τὸ βεργὴν καὶ ἀνασυνχερσολεῖται,
γὰρ περιπατῇ ἡ παρὰ ξένος τὸ πύργωσαν τοῦ κάστρον
μὲ τὰς κανχίτσας μοραχὶ καὶ μὲ τὸν ἐννοχόπουλον τῆς.
f.61 v. 160 γὰρ τὸ προσέχον τὸ ῥαβδόν, | γὰρ μὴ μὲ ἀναμνησθῆ ἡμέραν
καὶ πρὸς τὸν ἐννοχόπουλον γὰρ συνεχαίρη ὁκάτι.
Καὶ ἐγὼ ἀπὸ τοῦ στήματος ἐννόησα τῇ κόρη
τὸ τίς ἦτορ τὸ βεργὴν ἐκατεγνώρισά το,
(ἀρχὴ πινυλίου καὶ γράφῃ Αἰζίδιον τολεπόνον)
165 καὶ ἄκουσον, φίλε, τῇ γράφῃ εἰς τῇ ἀρχῇ τὸ τί
ἔγρ[α]ψεν τὸ πινυλίου.
(ἀρχομαι γράφει γράμματα τοῦ κόρη τῇ Ροδάμνη)
„Νόμισε ἂν ἐκατέμαθεν ἡ ἀγάπη σου δι' ἡμέραν,
ἂν ἔμαθες τὸ τίς ἐμὴ καὶ διὰ τίνα πάσχω,

138. τὸν l. τὸ. — 144. l. καὶ γὰρ γὰρ μὴν τὸ ἀνέγνωσαν. — 145. l. εἶδεν. — ἡ κόρη. —
147. l. δειγνῶν. — 149. l. ἐκείνη. — 150. l. ἐν γεγραμμένον. — 155. ὁλοσυνχερσώτα τοῖς:
P. 1278 καὶ ὁλοσυνχερσώτῃ (N. 1128 πάντα ἰσχυροπαρῆλθεν, cf. S. 151, E. 1278) —
159. l. ἐννοχόν. — 160. l. προσέχω. — γὰρ μὲ ἀναμνησθῆ ἡμ. — 163. l. ἐκατεγνώρισεν —
164—167: cf. S. 160—163, E. 1282—1285, N. 1137—1140; P. donne, après P. 1286, trois
vers en encre rouge, qui sont identiques à S. I 164—167. — 166. (= P. 1288) l. ἀρχομαι.
— 167. l. γράφω. — l. δι' ἡμ. ἡ πινυλίου σου (= S. 163, E. 1285, N. 1140; S. I = P. 1289).

- 170 ἄν ἦτορ πορεύετε ἄνθρωπος γὰρ σὲ τὸ πληροφορήσῃ
 τὸ πόσῳ χρόνῳ διάστημα παρέθραμον δι' ἐσέα,
 πόσους κινδύνους ἔπαθον καὶ ἀνάγκας ὑπέστην,
 τί πράγματα ἐσυνέβησαν ἀγαμέσων σὺ κἀμοίτε,
 πέτρα ἂν εἶχεν αἰσθῆσαι καὶ σίθιμος καρδίαν,
 γὰρ μετασυνεπάσχαον ἂν ἔμαθον τὰ πάσχω·
 175 ἄρτι τιὰν οὐκ ἔχω δι' ἐμὲν ἵνα σὲ ἀναφέρῃ,
 ἔρωτα ἔχω μοιχαλόν, τάχα θεωρῶ εἰς ἐκείνον,
 ἐλπίσω εἰς τὴν καρδίαν σου γὰρ ῥύψῃς ἐνθάρμυσιν σου.
 βρωσύνει, οὐδὲν τὸ πολεμεῖ, καὶ ἀργεῖ εἰς τὸ μὲ ὑπεσχεθῆν.
 καὶ ἐγὼ τὸ πάσχω οὐκ ἔχω τιὰν ἵνα τὸν ἐγκαλέσω,
 180 καὶ πιστευσέ, ἡ καρδία μου σφάζεται ἀπὸ τοὺς πόρους.
 γὰρ ἴδε, ἴδε τὴν γραφὴν καὶ ἀνάγνωσε τὰ γράφει,
 f.62r. γινώρισε | τίρος ἐν τὸ χαρτί, ἐλέησον, πόρεσέ τοι·
 δίχρονος ἦδη περιπατῶ διὰ πόρον ἰδιζόν σου·"
 Ἀλλὰ πρὸς τὸ μεσογέκτιον ἐκείνης τῆς ἐσπέρας,
 185 ἦλθεν ἓνα παιδάριον εἰς αὐτὴν ὠσπερ
 γὰρ πέτεται εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἀπὸ θυμοῦ γὰρ θυράμῃ,
 γὰρ ἐμβῆ εἰς τὸν κοιτῶνα αὐτῆς καὶ τοιαῦτα γὰρ τὴν λέγει·
 (ὁ "Ερως πῶς ἐγάτασεν τὴν κόρην ἐν ὀνείῳ
 καὶ πῶς αὐτὴν ἐτόξευεν ὁ τόπος τοῦ Αἰβίστρον)
 190 „Αἰβίστρος, γῆς λατινικῆς χώρας τῆς γῆς Αἰβάνθρον,
 δίχρονος τώρα περιπατεῖ διὰ πόρον ἰδιζόν σου.
 κινδύνους εἶδε φοβεροὺς καὶ ἀνάγκας ὑπεστέθη·
 καὶ ἀπὸ τοῦ γὰρ παρόλαβε τὸν πόρον τοῦ εἰς τὸν τοῦ σου,
 ἔπαρε τὴν ἀγάπην του, δουλώθησε εἰς ἐκείνον.
 195 καὶ σὺν τράχηλον ἄκλιτον κλίσε εἰς ἔρωτίν του.
 f.62v. καὶ ῥί | τὸ κερσόβιον, ἄφες τὸ ἐπιρμένον·
 παλὰ ἐπιχράνθη διὰ σέ, μὴ ἀντισταθῆς εἰς πρᾶγμα·"
 Καὶ ἀφότον τὴν ἐσέντευξεν, εἰς τὸ ἀποχαιρέτισμάν του
 τοξέει τὴν ἀγέρωχον στοχὰ κατὰ καρδίαν.
 200 Καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἐξέπτησεν, φωνάζει με, λαλεῖς με·
 „Δὲθέτα, θράμε, κράτησον τὸν δῆμιον τοξότην,
 τὸν σφάκτην τῆς καρδίας μου, τὸν διχοτομητήν μου!"

171. l. ἐπεστέθη. — 172: P. 1294 ἀγάμεσων σοῦ καὶ ἐμοῦ, S. 168, E. 1291, N. 1145
 δι' ἐσέαν εἰς ἐμὲν. — 175. οὐκ l. οὐδὲν. — ἵνα. l. γὰρ. — 176. θεωρῶ l. θαρρῶ. — 177.
 l. γὰρ ῥύψῃ εἰς μου. — 179. l. οὐδὲν ἔχω τιὰν γὰρ τὸ ἐγώ. — 181. l. ἴδε τὴν τὴν γρ. — 182.
 suppr. ἐν. — 183. l. περιπατεῖ. — πόρον. — 184. suppr. το. — Après S. I 184 manquent
 (cf. P. 1306): S. 185—198, E. 1308—1321, N. 1161—1174 — Après S. I 187: un dessin
 à la plume (voir l'introduction § 9, p. 19). — 196. l. ῥύψῃ. — 197. l. πολλὰ. — 200
 λαλεῖ. — 201. ἀνθέτα? (= P. 1321); E. 1336 ἄνθρωπος; S. 213 βέταρε; N. 1186 Βέλταρε;
 cf. l'introduction § 21, p. 47.

- Ἀρεσθαιώθην, εἶδα τὴν, κρατῶ τὴν ἀπὸ τῆς χέρας·
 „Στά, μὴ φοβῆσαι.” λέγω τὴν, „καὶ πῶς ἐφαντάσθης λέγε.”
 205 Ἀεγεί με· „Νέος παιδόπουλος μετὰ πτερὰ ἦτορ ὦδε,
 καὶ ἄφ’ οὗτον μὲ ἐσφύττει, εἰς τὸ ἀποχαιρέτισμάν τον
 τοξέει τὴν καρδίαν μου καὶ γίνεταί ἀπὸ ἐμένα.”
 Γίνεται εἰς ὅλους ταραχὴ καὶ φόβος διὰ τὴν κόρην,
 ἦλθε Χρυσὸς ὁ βασιλεὺς, στήκεται, ἐρωτᾷ τὴν·
 210 „Πῶς ἐφαντάσθης, διατί ἦτορ τὸ ἐφαντάσθης;”
 Καὶ ἡ κόρη ὁμολόγησεν τὸν ὄφειρον ὡς ἦτορ,
 ἀλλὰ εἶπε· „Ἀνθρώπος ληστής κατ’ ἐδικοῦ μου ὁκάτις
 ἦλθεν τοξέειν γὰρ κρατῇ καὶ ὀρμῇ γὰρ μὲ τοξέεσθι,
 καὶ ἀπὸ φόβου ἐξέπτησα μυριοφοβερισμένη.”
 215 Ἐλίγευσεν ἡ ταραχὴ καὶ ἡ ξάλη ἀπεπληρώθη,
 οἱ πάντες ἐσκορπίσθησαν, γίνεται μοραξία.
 Καὶ τὸ βεργὴν ἐγνώρισε ὅτι ἀπ’ ἐκεῖνον ἔρι,
 ἀλλὰ φοβεῖται τὰς κακὰς ἀνθρώπων ἀπολήψεις.
 Καὶ εἶπε μοι· „Προσκυνῆσον, χαιρέτισε καὶ εἰπέ του·
 f. 63r. 220 γράφε, μηθὲν ὀκνήσῃς | τὰς γραφάς, ἡ κόρη ἀποδέχεται τὰς,
 καὶ οὐκ ἔρι ὁδὸς γὰρ συνελθῇ μὲ τὸ ἔργον σου πιττάκι,
 ἡ κόρη εἶν’ παρὰξενος καὶ τὸ παρὰξενόν της
 κρατεῖ ὡς τὴν ἐνδέχεται καὶ ὀχειροσφικτῇ τὴν·
 καὶ σπούδαζε ἀπὸ τοῦ γέν, καὶ ἀπὸ τῶν γραφῶν σου
 225 ἐλπίζω καὶ τὸν ἐρωτᾷ τῆς κόρης γὰρ ἐποτάξῃς. —
 Ταῦτα μὲ ἐσφύττει, Λίβιστρος, ὁ εἰνοῦχος.”
 Ἐφάνη με καὶ ἐμίσησεν μετὰ σπουδῆς μεγάλης,
 ἀπέσω γὰρ εἶμαι εἰς τὸν βυθὸν τοῦ πάθου ζαλισμένη·
 ὁκάποτε ἐξημέρωσεν, σιχώνομαι ἐκ τοῦ ἔργου,
 230 ἐβγαίνω ἀπὸ τῆς τέρας μου, θεωρῶ τοὺς ἐδικοὺς μου,
 λαλῶ τοὺς, ἦλθον πρὸς ἐμέ, ἤρξαντο γὰρ μὲ λέγου·
 καὶ τὸν τριγύρον ἡλιακὸν τὰ ὀμμάτια μου γὰρ βλέπου·
 Καὶ ὁκάποτε ἡ παρὰξενος γὰρ ἐβγαίνῃ ἐκ τοῦ κορυδοῦ κλι,
 ἐμπροσθεν ὁ εἰνονχόπουλος καὶ ὀπίσω ἡ ὥραία,
 235 ἐκεῖνον γὰρ ἔχῃ εἰς τὰς χεῖρας τῆς τῆς τὸ ἡγροσφαρ πιττάκι
 καὶ τὸ βεργὴν τὸ πρωτινὸν γὰρ ἔχῃ ὁ εἰνονχόπουλος τῆς.
 Ἐξέβη, ἐπαρέκυνεν ἡ κόρη ἀπὸ τὸν πύργον,
 ἀνέβη, ἐκατέβηκεν, ἐρωτοεσχηματίσθη,
 ἀνέγνωσεν τὴν τὴν γραφὴν, εἶδεν καὶ τὸν εἰνοῦχον,

204. suppr. καὶ. — 211. l. οὐκ ὦμ. — 213. l. ὠρμειν? cf. la note de S. 255. — Après S. I 216 manquent (cf. P. 1336 sq.): S. 229—238, E. 1353—1362, N. 1202—1211. — 218. l. ἐπὶ τὴν ψεῖς. — 219. l. προσκυνῆσον. — 220. μηθὲν l. μὴ. — 223. τὴν l. το. — Après S. I 226 (= P. 1346 sq.): S. 248—256, E. 1371—1381, N. 1221—1231. — 227. ἐφάνη l. ὤφειν. — 228. l. ζαλισμένης. — 235. l. ἐκείνη. — suppr. τὰς et τῆς. — l. ἡγροσφα.

- 240 ὥς ἂν ἐχαμαιγέλασεν. πάλιν τὸν τοῖχον εἶδεν,
καὶ ἀπεκεί εἰς τὸν κοιτώνα της ἐσέβηκεν ἀπέσω.
Καὶ ὥς εἶδον πάλιν τὸ χαρτὶ καὶ τὸ κρατὶ ἢ κορυτέσα, |
f.63v. ἐτέρα γραφή, φίλε μου, καὶ ἄκουσέ τηρ·
(ἄλλον παύει καὶ γραφὴ ἀβύσσου πρὸς τὴν κόρη)
- 245 „Πότε τὸ κάστρον καὶ περιεπάτηδες τὸ τῆς ἐμῆς καρδίας:
πότε τὸν πέργον τῆς ψυχῆς ἐμῆς περιπατήσεις,
καὶ καὶ στεγροεπεριπάτηδες αὐθεντικά εἰς ἐμέαν:
πότε τῆς πόρτας τῆς ἐμῆς ἐρωτικῆς καρδίας
[τ]ὰ χέρια σου ἐκλείδωται, χωρὶς τοῦ μὴ ἀνοίγειν:
250 πότε καὶ ἐγὼν ἐξουσιαστὴς εἰς τῆς ἐμῆς ἀγάπης,
ἐξουσιαστὴς καὶ τῆς κρατῆς, καὶ ἐθάροον εἰς ἐσέαν:
παρ' οὗ ὅτι αἰχμαλωτίζομαι διὰ πόθον ἰδιόν σου,
παρ' οὗ τὸ κάστρον τῆς ἐμῆς προσίδεται καρδίας
ἀπὸ τὸν δῆμιον ἔρωται, ὡραία, τὸν ἰδιόν σου.
255 καὶ οὐκ εἶχα το παρᾶξενον ἐν αἰχμαλωτισόμην,
εἰ μὴ ἴστανέο σου γίνεται καὶ ἐγὼ εἰμὶ πορτυμέρος,
ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης σου τόσα θειὰ παρθάνω,
καὶ ἐν χωρὶς θελήσεως σου καὶ δίχα θελιμά σου,
ἀλλὰ θαρρῶ εἰς τὸν Ἐρωτα, ἐλπίζω εἰς τὸ ἀφενθές σου.
260 τὸ εἶπεν οὐ μὴ τὸ φερόμεται, καὶ τὸ πληρώσει εἰς τέλος,
τὸ κάστρον τῆς καρδίας μου μόνη καὶ τὸ ἐποτάξις,
αὐθεντικῶν καὶ τὸν διαβῆς τὸν πέργον τῆς ψυχῆς μου,
τοῦ χρόνον τὸ ἐπιβοῦλεμα καὶ λείψα ἀπὸ τῆς μέσης
καὶ ἀπὸ τὸ αἰχμαλωτίζομαι καὶ ἔλθῃ εἰς ἐλευθερίαν,
265 καὶ ὅσα θειὰ ἐπάθομεν μὴ τὰ ριζήσῃ ὁ φθόρος.”
Ἐγραψα, φίλε, τῆς γραφῆς, γατάνε ἔδιδά το
f.64r. καὶ ἐπάρω εἰς τὸ παρήμερον τῆς κόρης | τὸ κορυβόκλιον
καὶ ἐπάρω εἰς τὸ παρήμερον τῆς ἐγγενικωτάτης.
Να ἦτορ ὦρα πρόγευμα καὶ ἐξέβηρ ὁ εὐνοῦχος.
270 βλέπει, γινώσκει τῆς γραφῆς, ἐξέρει πόθεν εἶναι,
κρίπτει, ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαίρει τῆς καὶ σέντομα ὁβεβαίει
ἀπέσω εἰς τὸν κοιτώνα της τῆς ἐρωτοκορυτέσας.
Ἀπλώνει, ἐπαίρει τῆς γραφῆς, ἔλυσεν τὸν δεσμόν της,
ἀποεντιλίσσει, ἐβλέπει τα, τὰ γράφει ἀνέγνωσέν τα. —

243. l. γραφῆς ἐτέρα, γ. π., ἔγραψα. — 245 = P. 1364; cf. S. 278, E. 1401, N. 1252. — 249. l. καὶ ἐκλ., χωρὶς σου καὶ μὴ ἀνοίγειν? (cf. N. 1256) ou κόρη, τοῦ καὶ μὴ ἂν? (cf. E. 1405); voir aussi S. 282 (τόσος καὶ μὴ ὅς). — 264 l. ἐλθῃ. — 266. το l. τηρ. — 267 sq. = P. 1386 sq.; cf. S. 300—303, E. 1421 sq., N. 1269 sq.

OBSERVATIONS GRAMMATICALES SUR LA LANGUE DU CODEX ESCURIALENSIS (E)¹⁾

ACCENTUATION

τέρθρον E. 140, δέρθρα E. 4133 sq., δερθρόν E. 2679, 3067, 3078, 4114; ἀφ' ἡγήσεως E. 3477, ἀφ' ἡγήσεως E. 3584, ἐπὶ ὀληψις E. 193; μετρώ E. 626; τέτοιον E. 2435. — ὀρεῖός E. 102, ὄρειος E. 106; ἀνεγροιάστος E. 3013, ἀνεγροιάσθος E. 409, ἀνεγροιάστος E. 205; ὀλίγος E. 838, passim, ὀλιγός E. 401, 773, 1274, 2299, κατ' ὀλίγον ὀλιγόν E. 1630, ὀλίγον κατ' ὀλίγον E. 913; γλεκεπάτην E. 2390, γλεκόπατην E. 2386, 2450; παρεξάρετας E. 1640; καταλεχτόν E. 157, κατέλεχτο E. 252; ἐρηθορόν E. 969, 1050, ἀπόρος E. 2330, Σαρακήνα E. 2761. — τέσσερεις E. 1170, 2333, τέσσερους E. 2956, τεσσάρους E. 3408. — ἐμῶς E. 3348, ξίμας E. 3260. — αὐτός passim, αὐτός E. 951, 988, 993, 3018, passim. — ὅποῦ E. 1720, passim, ὅπου E. 243, 3181. — ὁπόταν E. 2650, ὅποτεν E. 4215, ὁπότεν E. 2410, ὅποτε E. 2506. — εἰπῶ E. 46, 205, εἶπω E. 206, 1318; εἶρῶ E. 717, εἶρω E. 720; ἰδῶ E. 234, 708 sq., 1512, ἴδω E. 1300; ἐβγῶ E. 1572, ἔβγω E. 100; ἐμπῶ E. 211, 234, ἔμπω E. 215, 1323; ἐλθῶ E. 723, ἔλθω E. 709, 718, 722; γενῶ E. 3131, γέρω E. 3218; ἐποῖκα E. 284, ἔτοικα E. 1314, ἔτοισα E. 3523; ἔθωκα E. 114, ἔθωσες E. 3658; ὠρέγετο E. 1229, ὠρεγέτο E. 2645, ἔρχετο E. 2192, ἐρχέτο E. 2189 (voir Imparfait du passif); ἄμε E. 1363, ἀμέτε E. 1028. — ποταποῦ E. 3136, ποτάπου E. 3249, ποταπήν E. 3627, 4309; ποταποίας E. 3637, ποτάποιαν E. 3758, ποταποῖον E. 3756; κάποσιν E. 1833, καμπόσιν E. 4299. — πάτως E. 138, πατώς E. 1339, 1668, 2700.

PHONÉTIQUE

VOYELLES²⁾

Changements de voyelles.

α > ε: χερῶσι E. 830, λεμπρά E. 2152, παρεδαρμούς E. 2596, 2896, παρεπιτρασμούς E. 4393, παρέπλαγον E. 102, παρεκάτον E. 241, παρετότες E. 1631, κατὲ E. 136, 648,

¹⁾ Voir l'introduction, §§ 10, 11 et 12.

²⁾ Une partie de ces exemples est due à l'assimilation (voir p. 333).

- 1334, 3198, *κατέλεγον* E. 252, *κατελόγη* E. 1747, 1920, *ἀνεγνωρίσθαι* E. 445, (*δύρεται* E. 578: de *δύρομαι* auprès de *δύρισμα*), *όπότε* E. 2410, *ώσεν* E. 2424, 2458, *τέσσαρα* E. 1855, 1870, *τέσσαρες* E. 1170, 1972, 2333' *τέσσαρους* E. 2956, 2968, *ότε* E. 1773, *ἀνατεύγεται* E. 1358, *ἀνετεύετον* E. 3438.
- a > i*: *ἰσχόλησθαι* E. 1613 (cf. *ἡντολήσθαι* E. 1828), *ἀνιβαίρη* E. 2503, (*ἀ*)*νιβῶ* E. 1554.
- a > o*: *χοχλόζη* E. 391.
- ε > α*: *ἀντήμα* E. 109, *ἀλεγάριτος* E. 221, *ἀγθός* E. 1663, *ἀμάλωτο* E. 3996, *θαλαπέω* E. 727, *θαλαπεί* E. 1055, *ἀναρωτάει* E. 1264, *ἐσέβημα* E. 225, *ἐξέβημα* E. 743, *ἐσομήθημα* E. 4076, *εἵμασθεν* E. 2903, *ἤμασθε(ν)* E. 2679, 4112, *ἐγενήμασθεν* E. 1185.
- ε > i*: *μυτιεύγει* E. 407, *καθιμία* E. 4048, *θιωρεῖ* E. 3836, *θιωροῦν* E. 1455, *ἡαντόν* E. 143, *ἀεπιηλιπίσας* E. 2997, *ἡντολήσθαι* E. 476, 1828, *ἰπί* E. 352, *ἰπιβουλίας* E. 4367, *ἰν* E. 739, *κίλασθῶ* E. 259, 3821.
- ε > ο*: *γεομάτος* E. 3560, *όρωτιζός* E. 206, *όρώτωρ* E. 1454, *όμπτός* E. 1391, 3831, *όρπίζω* E. 2358, *όρωμεύω* E. 431, 1432, 2030, *όμοργος* E. 2, *passim*.
- i > ε*: *πάλε*, *ἄρτε*, *ἐδικός*, *πεθνεμῶ* *passim*, *ἐδικός* E. 459, 1647, 2413, *ἐκατέρησα* E. 905, *πέγω* E. 438, *ἐπόρεθα*, *ἐγ όρεθα* *passim*, *κατεγορεθήσθαι* E. 446, *μῆ (= μῆ)* E. 232, 996, 1414, *ότέρα* E. 3899. — *i λ > ε λ*: *ἐλιαζόν* E. 1222, *σιγελά* E. 1270. — *i ρ > ε ρ* (*i et ε*: tonique et atone): *μερσίρη* E. 299 (*μερσίρη* E. 320 sq.), *σιδέρον* E. 149, *σιδερωμένος* E. 1022, *μερίσματα* E. 1051, *μεριώτιζόν* E. 2452, *πλερώσω (-σῆ)* E. 1247, 1416, *πλερωθοῦν* E. 888, *ἀπλέρωτα* E. 3365, *πλεροφόρεμα* E. 1866, *σιγρός* E. 3120, *προτερήματα* E. 979, *ἐχέρισα* E. 3781, *ἐπιγερω* E. 950, *passim*, *ἐπιχέρισμα* E. 1196, *χερόψια* E. 2657, *βεργίρ* E. 1253. — *ρι > ρε*: *μέριμα* E. 127 (*μέριμα* E. 117), *ἀμέριμος* E. 92, *ἀμεριμία* E. 433, *ἐγ όρεθα* *passim*, *πληρογορεθήσθαι* E. 213, *ἐκατεχωρεθήσθαι* E. 2018, *ἐπερεξαιρεμένος* E. 4146, 4156, *θορέματα* E. 3537, *κρέγω* E. 956, *διακρέγει* E. 846, *κρεμνόν* E. 1671, *γζομένη* E. 2744, *γζομενίζω* E. 671.
- i > ov*: *ἀντοῦρον* E. 400, *Μορστέρη* E. 4388, 4390, *γορμίζω* E. 2818, 4325.
- ο > α*: *ἐγάραξε* E. 395, *ότεροχαροῦνται* E. 894.

- ο > ε: ἀσκέλιθις E. 1114, τεδοῦτας E. 4341, ποῦπτες E. 103, 3057, 3085, ἀπὲ passim, ἀπέχρισιν E. 3197, ἀπέτις E. 4064.
- ο > ι: ἰωπίτιν E. 224, πιγούρι E. 2419, 2433, ἀπυλογοῦμαι passim, ἐμοργήτεσσι E. 2382.
- ο > ου: ἄγουρος E. 2, passim, χοῦμα E. 44, λουρίκιον E. 78, σγορόδος E. 2147, γουργόν E. 1441, 2842, γουργά E. 3712, σουληνάριον E. 2456, ποουράς E. 2108, τραγοῦδιμα E. 2106, τραγοῦδιμα E. 2104, ζουργασιμέρα E. 2403, τουν E. 270, 1161, 3009, 3861, σουχρίασμα E. em. 1304, 3080, οὐκάποτε E. 224, ἀφοῦτον E. 365, passim, ἀφοῦτις E. 536, 1435, ἀποῦ E. 3498, ἀτέρων E. 506, παρεκάτον E. 241, ἀποκάτον E. 322, ἐμοιραζοῦσιν E. 3510, στέκονται E. 929 (voir les désinences -ονται et -ονται du verbe).

CONTRACTION ¹⁾

- α + α > α: δι' ἀγάτην E. 9, δι' ἀσκόλησιν E. 3591, τὰν αὐτεράγματα E. 8, ῥάπομενῆ(ς) E. 3024, 3064, χιλί' ἄρθα E. 175, ῥάνιθῶ E. 1554, τῶματα E. 2231, 2274, τάφρηγοῦμαι E. 2216, τῶν γιγῆματα, τῶσκολητιζά E. 2176.
- α + ε > α: ῥᾶμαθες E. 64, ῥᾶβγῶ E. 1572, ῥὰ ῥυπαῖν E. 2502, ῥᾶλθῆ(ς) E. 3023, 3048, ἀλλὰ παυρεῖται E. 1118, ῥὰ ῥοοῖμεν E. 2742, διὰ ῥεῖν E. 3511, μετὰ ῥεῖνα E. 1049, μετὰ ῥενθερίας E. 2346, ἀπὸ τὰ ῥά E. 3014.
- α + ε > ε: δι' ἐσέρ E. 330, δι' ἐκείνην E. 3512, 3516.
- α + ι > α: ῥὰ ποῦσιν E. 330, ῥὰ ποουρήσῃ E. 1188, χαρὰ ῥς E. 2323, κιαθῶ E. 259, 3821 χαμέρος E. 561, τριχογάταρον E. 4080.
- α + ο > α: ῥὰ μοιάζῃ E. 2844.
- ε + α > ε: ἀπὲ ὀκόληθις E. 1887, τράχηλε ῥέρωχε E. 1686 (ῥὰ μὲ ῥηγηθῆς E. 3097).
- ε + ε > ε: καὶ ῥεῖ E. 2975, καὶ ὀπέρας E. 2108, καὶ ὀεχάμερον E. 4238, καὶ ῥιχαρῶ E. 1570, ἐδ' ἐντεγία E. em. 1245, μὲ ῥορήσιν E. 2565, σέλεγε E. 1515, σὲ ῥεννήσασιν E. 1714.
- ε + ι > ε: εἶναι ῥρόποθα E. 2748, καὶ ῥπόρει E. 1248, ῥὰ μὲ ῥδοῦσιν E. 2558.
- ε + ο > ο: θωρῶ E. 1850. — ε + ο > ε: καὶ μοιάζει E. 2882, τί σὲ ῥελεῖ E. 4007.

¹⁾ En général, le copiste n'indique pas la fusion de deux voyelles par l'omission d'une d'elles.

- $i + \varepsilon > i$: ἀφίρωσας E. 3228, ἡ ῥωτοτέχνη E. 1153, μονή ῥαι (de εἶραι ou de ἔραι) E. 2978, 3107, βραδὲ ῥαι (de εἶραι ou de ἔραι) E. 2093, μὴ βρεθῆ E. 1930.
- $i + i > i$: ἡ μέρα E. 3884, ἀραθυθεῖ E. 63, τί τοῦ E. 1345, μὴ ὄῃς E. 1775, ἐκεῖ μουρ E. 2121, πολλή τοῦ E. 2096, βαρυμένη τοῦ E. 2138, ἐποῖσάμεν E. 1315, ἔποικα, ἐποῖκα E. 284, 1314, λει E. 1730 (βραδὲ ῥαι E. 2093).
- $i + o > i$: ροιζοκέρω E. 3085; les neutres en -ω: passim; mais μῆνῶ E. 577.
- $o + a > a$: τ' ἀπεστέλλω E. 4038, τ' ἀμάλωτο E. 3996, τ' ἀστρίζω E. 2134. — $o + a > o$: ἀπὸ ῥηγρήματος E. 921 (peut-être contraction de *o* et *ε*?).
- $o + \varepsilon > o$: σιμβονλέσω ἡγώ E. 2927, τόγραφει E. 1794, τὸ πεθυμῆς E. 708, μυριόμυθιστος E. 2520, τόχης E. 1589, τὸ μπιξίω E. 4012, ἐστρωσιγγιγιάμω E. 4391, ὁ ῥαίρετος E. 194, τὸ μτροστοκοῦρβι E. 2315, τὸ ῥέλαξες E. 1715, ἀπο τροπῆς (c. à. d. [(έ)ρ]τροπῆς) E. 3247.
- $o + i > o$: τὸ πῆς E. 1757, τὸ δοῦ E. 2562.
- $o + o > o$: τὸ ῥέγομαι E. 1231.
- $ov + \varepsilon > ov$: ὁποῦ μερε E. 2942, μοῦλεγε E. 3102.
- $ov + i > ov$: ὁποῦ τοῦ E. 502, κροῦ E. 2543.
- $ov + o > ov$: πόθορ πορικὰ E. 3944, τον ῥομάξεις E. 4024.
- Formes ouvertes: γλοερὸν (au lieu de γλωρόν) E. 3066, πλέορ (au lieu de πλήρ) E. 1587, γεομάτηρ E. 3560.

ASSIMILATION

- a*: ἐγάραξε E. 395, ἀντάμα E. 109, passim, ἀναρωτάει E. 1264, θαλαπένω E. 727, θαπάτι E. 1055.
- i*: μυσιτεύει E. 407, ἰοπίτω E. 224, καθιμία E. 4048.
- o*: ὀρωτικός E. 206, passim, ὀρωτος, ὀρωταρ, ὀρωτες, ὀρωτωρ E. 2077, 2111, 3617, em. 281, 1454, 2425, ὀρωτοκρατορία E. 208, ὀμπρός E. 1391, χοχλόζῃ E. 391.
- ov*: ἀκονλονθοῦσας E. 2568, κονβοῦκλιρ E. 911, passim.

DISSIMILATION

- a > ε*: χεράσῃ E. 830.

SYNIZÈSE ¹⁾

- ε*: θεωρεῖ E. 34, γεωργός E. 1079, γεομάτηρ E. 3560, βασιλέαρ E. 2222, βιτζέαρ E. 2863, στερέαρ E. 3011.

¹⁾ La synizèse n'a presque jamais été indiquée par le copiste.

- i: *διωρῶ* E. 21, 1884, *διάστημα* E. 552, *ὁμοίως* E. 44, *ἐπίασα* E. 1877, *παραγγελίαν* E. 1891, *ποινία τρυγονία* E. 108, *κρέες χιονᾶτες* E. 4047, *μοιάζω* E. 2844, *ζώδια* E. 1165, *διώχρη* E. 2089, les mots composés avec *μυριο-*, p. e. *μυριοποτεμένος* E. 36.

APHÉRÈSE ¹⁾

- a: *ῥέρωχε* E. 1686, *ῥήσω* E. 4286.
 e: *ταῖρι* E. 116, *ῥαίρετος* E. 194, *ῥωτᾶ* E. 692, *ῥωτή-
 σετε* E. 2704, *ῥωτοτέχρη* E. 1153, *ῥαυροῦσιν* E. 1003, *ῥαιρεῖται* E. 1118, *ῥεθρυῶ* E. 1563, *ῥεθρυίαν* E. 1571, *ῥιαλόν* E. 2889, 3287, *ῥτάνεσαι* E. em. 144.
 i: *ῖες* E. 1241, *ῖε* E. 3392, *ῖορυγῆδη* E. 1188, *ῖητῶρι* E. 5, 3566, *ῖερχάζω* E. 286, *ῖέρα* E. 3884, *ῖερονέχτιον* E. 2888, *ῖιάζει* E. 1909, *ῖιζός* E. 308, *ῖοῦν*, *ῖοῦσιν* E. 2558, 2562, *ῖαγαίνω* E. 2093 (voir Verbes périspomenes), *ῖτό* E. 1010, *ῖτᾶ* E. 2122.
 o: *ῥίδι* E. 152, *ῥέγομαι* E. 1231, *ῥέγεται* E. 4406, *ῥορικᾶ* E. 3944, *ῥελεῖ* E. 4007, *ῥοιάζω* E. 2844, 3275, *ῥύτια* passim, *ῥόρτια* E. 925, *ῥιγωμένον* E. 3843.

PROTHÈSE

- a: *ἀκαρτερῶ* E. 3251, 3792, *ἀχαμνίζω* E. 2695, 2717, *ἀχαίρεται* E. 1367, *ἀμάλωτο* E. 3996.
 ε: *ἐορκομοσία* E. 532, *ἐβλεμμα* E. 217, *ἐκτετοι* E. 3822, *ἐχθεσινός* E. 580, *ἐχθές* E. 2042, *ἐτοῦτος* E. 697, passim, *ἐσῶ*, *ἐσῶρα* passim, *ἐγρωρίζω* E. 307, *ἐβλέπω* E. 657 (voir Augment impropre), *ἐχάει* E. 3628, *ἐσυντέχω* E. 2079.
 i: *ἰσπίτιν* E. 224, *ἰστανέον* E. 1414, 2016.
 o: *ὀροστικμός* E. 2384, 2388, 2397, *ὀκάπον*, *ὀκάτι*, *ὀκάποιος*, *ὀκάποτε* passim.

SYNCOPE

- ε: *θωρῶ* passim, *σμέρται* E. 150.
 i: *περπατῶ* passim, *σώπασε* E. 596, 2904, *ἔκατσα* E. 566, *μερτικώτερον* E. 2606. — *βίγλα* E. 3829, *στιάβλος* E. 3095, *κονβοῦκλι* E. 911, passim.

¹⁾ Voir les exemples de la contraction (p. 332).

APOCOPE

ϵ : ἔπαρ' *tor* (τιηρ) E. 667, 1758, 3628, εἶρ', ἔρ' E. 233, 518, 3548.

i : διάτ' E. 4003, 4158.

PARAGOGÉ

a : ἐκράτουντα E. 1670, ἴμιοντα E. 1583, ἐδιάβητα E. 3992, ἐξηγήθητα E. 2849.

ϵ : ἴτορε E. 54, κρατήσονται E. 1616, ἐσθαξέτορε E. 3103.

EPENTHÈSE

ι : ζῖω E. 74, 1827, ζῖοντ E. 929, διόγρει E. 100.

CONSONNES

Changements de consonnes.

$\beta > \pi$: $\mu\beta > \mu\pi$: ἔμπης E. 215, κολυμπίζω E. 2490, περιλάμπανε E. 4106, περιλαμπάνοντ E. 4183, περιλαμπόνοντα E. 3852.

$\pi > \beta$: τίβοτες E. 209, 213, 330, 343, 1279, 1318, 1619.

$\beta > \mu$: $\beta r > \mu r$: ἀχαμρά E. 1193, ἀχαμρίζω E. 2695, 2717, ἔμροστος E. 1520, Ἐμροστία E. 3150 (voir Assimilation, $\beta r > \mu r$).

$\mu > \beta$: $\mu\mu > \mu\beta$ (dissimilation) : φλάμβουρα E. 766.

$\gamma > \kappa$: $\gamma\gamma > \gamma\kappa$ (dissimilation) : σενκερεῖς E. 2377, ἐγκετήρ E. 498 (etc. : voir Dissimilation).

$\kappa > \gamma$: $\kappa\lambda > \gamma\lambda$: γλέω E. 3533, γλετόρω E. 521, 524; $\kappa r > \gamma r$: καταγρέω E. 2637; $\gamma\kappa > \gamma\gamma$: ἀνάγγης E. 2443, περιεραγγάζω E. 1761, ἀγγόρω E. 1046, ἀγγιστρέω E. 2487.

$\gamma > \delta$: θναλίν E. 2497.

$\delta > \gamma$: γὰ E. 565, 1846, ψέγομαι E. 914, 1117, 1238, 1240, 1416, 1646, 2218, 2304.

$\delta > \tau$: $\nu\delta > \nu\tau$: κίντερον E. 66, ἀντρεῖαν E. 83, δέττορ E. 108.

$\tau > \delta$: μεδ' (= μετὰ) E. 3260, δοξέγω E. 1342, passim, δοξότηρ E. 1336, δοξάρι E. 1348.

$\vartheta > \tau$: $\sigma\vartheta > \sigma\tau$: ὀτάρσσαι E. 144, εἴμεσται E. 2772, ἐξερίστηρ E. 117 (passim dans la désinence de l'aoriste passif); $\varphi\vartheta > \varphi\tau$: παρεντές E. 67.

$\tau > \vartheta$: ἀνεγροίσθος E. 409, παραγματενθής E. 1202, 2851, 2867,

- 2889, 3268, *κόφθω* E. 1739, 4023, *θροφῆν* E. 3543, *ἀναθροεφόμεν* E. 3155; *καθ'* E. 2255.
- θ > φ: *φηλεκόρ* E. 146, *φερίζη* E. 1055.
- κ > χ: *εῤχολα* E. 3902, *χοχλόζη* E. 391.
- χ > κ: *σχ* > *σκ*: *σκημαρ* passim, *πάσκω* E. 379, 4032, *σκηθόν* E. 1358, *ἀσκολοῖμαι* E. 847, *ἀντισκολοῖμαι* E. 1874, *ἀσκόλιον* E. 3591, 3919, 3949, *ποθοενασκολήτας* E. 4043, *ἀσκολιτικά* E. 2176, *τεντόσκοινοι* E. 1837, *ἐπόσκειν* E. 3993, *ἐπεσκέθην* E. 666 (1239, 1297, 1468, 1474).
- λ > ρ: *μορρεῖω* E. 237, *φλέμφορα* E. 766, *χέρκωμα* E. 926, *ὀρπίζω* E. 2368, *κόρφος* E. 1577, 2696, 2718, 3276, *ἥρθε* E. 1344, *ἥρθαι* E. 2322, *ἀρμεύγω* E. 2793, *τρομήσω* (au lieu de *τομήσω*) E. 3416.
- ρ > λ: *γλήγοροι* E. 2842, *γλήγορει* E. 2083, *γλήγορῶ* E. 3835 (mais *γρηγορῶ* E. 3738).
- π > φ: *οπ* > *οφ*: *οφαρῶσα* E. 2142, *οφόνδυλας* E. 567; *πι* > *φι*: *πέφτω* E. 438, *καταλεφτόν* E. 157, *λεφτότητα* E. 4315, *λεφτοζάλαμον* E. 367, *ἐξάφτονον* E. 2149, *ἀφτομένας* E. 508; *πι* > *φθ*: *κόφθω* E. 1739, 4023.
- φ > π: *φθ* > *πθ* > *ψ*: *καρτερέψης* E. 3064, *θάρρεψε* E. 2999, *ἐθάρρεψαι* E. 3325; *πέξεψε* E. 3106, *ὠλίγηψεν* E. 1351: le plus souvent pourtant *εν* reste conservé dans l'aoriste des verbes en *-εῖ(γ)ω*, p.e. *ἐμίωσενθα*, *ἐπέξενθα*, *πιώτερόης* etc. — *πέσε* E. 693 est une graphie inverse.
- σ > τξ: *τξονκαρία* E. 2151.
- φ > β: *Βερθερῖτος* E. 2250.
- φ > θ: *φοθαῖ* E. 1958.
- χ > θ: *θαροπτόν* E. 969.
- τξ > κ: *ἀστρίκιν* E. 2129, 2134.
- ρ > μ: *σπλέγχμος* E. 1829. — *ἄν* devant *π* > *ἄμ*: *ἄμ πεταότῃτε* E. 521, *ἄν* devant *κ* > *ἄγ*: *ἄγ κατεβῆτε* E. 522. — *μν* > *(μ)μ*: *χαμίζω* E. 115, *Ῥοδάμης* E. 2398, 2404, *Ῥοδάμην* E. 2394, 3329, 4126.

ASSIMILATION

- βγ(νγ) > (γ)γ: *ἐγνώμων* E. 1042.
- βμ(νμ) > (μ)μ: *ἔμορφος* E. 799, 1907, *πτόχμα* E. 448, *κονομενός* E. 3, *κλέμα* E. 3789, *ἀπο(ἀ)εμυσσενός* E. 1333, 3889; *θλιμμένος* E. 27, passim.
- βρ > μρ: *ἀχαμνίζω* E. 2695, 2717, *ἔμροστος* E. 1520, 4114.
- βξ(νξ) > (ξ)ξ: *ἀξαίνει* E. 3971.

βτ(υτ) > (τ)τ: ἀτός E. 4012, 4026.

βφ(υφ) > (φ)φ: ἐφῆμιαι E. 4325, ἀρεφῆμιζω E. 4331

γμ > (μ)μ: ἐντελιμμένος E. 1382, 1459, 1552, πλεμμένῃ E. 319.

η: γ > (κ)κ: ὀκκαρπος E. 321, ἐκάρδιε E. 1602. — Cf.: Dissimilation. —
γξ > (ξ)ξ: ἔφεξεν E. 1731. — γχ > (χ)χ: σπλαχνίζομαι E. 456.

μβ > (β)β: καλοσυνβοόλεντο E. em. 4344, ἐσυνβορλέσθῃ E. 1181, γαρβρός E. 4250, Σεπτέβριος E. 1067, Νοέβριος E. 1079, Ιακέβριος E. 1085.

μν > (μ)μ: Ῥοδάμῃ E. 2394, 2398, 2404, 3329, χαμίζω E. 115.

μπ > (π)π: κάποσηρ E. 1833.

μφ > (φ)φ: ἐμεφόμην E. 99, 2123.

μψ > (ψ)ψ: ἐψυχώμενῃ E. 192, 1975, πέψε E. 1617.

νγ > (γ)γ: ἦθα γυνά E. 1046, πάγλινχο E. 2387.

νθ > (θ)θ: ἐδέχεται E. 1367, ἐδέχεται E. 2655, ἐδεχόμενον E. 4238, τὸ διχοτομητή E. 1337, ἔδιψος E. 1062 (voir le Glossaire s.v.; N. et P.: ἔδιψος).

νξ > (ξ)ξ: ὀξυγον E. 4352.

νθ > (θ)θ: ἀθροωπιά E. 2154, ξαθός E. 3, 418, ἀθεῖ E. 659, 3943, 4046, μαθάρι E. 135, συνθλίβεται E. 1530, συνεπεθερία E. 3190, ἐθέρμησις E. em. 93, 98, ἐθυμίζει E. 1895, τῇ θέσῃ E. 249, 369, ἃ θέλω E. 2583, ἃ θέλῃς E. 710, 3132, 4084.

νκ > γκ: ἄγ κατεβῆτε E. 523.

νλ > (λ)λ: ἃ λυπαῖσθε E. 2900, ἃ λάχῃ E. 31, 2899, ἀλάχῃ E. 2717, ἃ(λ)λάχῃ E. 4028.

νμ > (μ)μ: καταθέτον με E. 2345, σενταπαρτοῦ μεν E. 3310, πετοῦ μεν E. 1777, 1821, 1940, ἀφῆκα με E. 3355, ἐπεχαιρέτησά μεν E. 811, ἔλαθά με E. 1469, εἶθα μεν E. 2556, συνεθλίβετό με E. 3518, τῇρ κατούρα μου E. 164, 1310, τῇρ σέλλα μου E. 3116, τῇρ κερά μου E. 2882, τῇρ στεροχωρία μου E. 2379, ἐνθέρμησί μου E. 4083, 4105, φίλο μου E. 4295, σενροδοιπύρο μου E. 4304, τὸν φίλο μου, τὸν σενγγενή μου E. 575, 685, τὸν ροῦ μου E. 2541, τὸ διχοτομητή μου E. 1337, τῇρ θλίψι μου E. 610, χαρά μου E. 3377, τῇρ τέρτα μου E. 1388, εἰς κάκωσί μου E. 2052, τὸν ἀπομισσεμό μας E. 3889, σεντενχία μας E. 3052, μονή μας E. 867, 4051, κοινό μας E. 2358, ἃ μάθῃ(ς) E. 43, 3128, ἃ μῇ E. 3596, παράξενο μῇ E. 1589, μοναχῇ με E. 3357, τῇ με E. 595.

νπ > (π)π: ἃ πορέσῃς E. 4028; ou > μπ: ἃμ πετασῇτε E. 522.

$r\sigma > (\sigma) \sigma$: θλιμμένο στέκει E. 147, τὸ σννεζάκωσεν E. 3752, τὴ σὲ E. 666, 1584, φεντὶ σὲ E. 3978, ἃ σὲ E. 204, 252, (ἃ σφάλλεις: ἃ lire οὐ, E. 1719), τὴ Συγγελίαν E. 155 (ms.: τὴς Συγγελίαν), βαγίτσα σου E. 1513, πτερό σου E. 3983, γραφή σου E. 1804, ἐθιακρισία σου E. 1899, τόξο σου E. 3981, 3986, καρδιά σου E. 3987, ἐδικό σου E. 1789, 2269, τὴν ἐδική σου E. 3423, 4217, σννεργό σας E. 2899.

$rt > (τ) τ$: ἀναισχυτεῖς E. em. 195, πίστευσο, τὸ E. 651, μέσο τοῦ E. 848, 856, ὠρέχθῃ τοῦ E. 3273, σννεπαρτοῦ τοῦ E. 4182, ἐνελισσόμην E. 2478, τὴν κακοπάθειαν τοῦ E. 2267, μία τῆς (σνντεχίαν) E. 3099, οἱ ἐκατὸ τοὺς E. 2281, ἀπὸ τροπῆς (=ἐντροπῆς) E. 3247, ἐντρομέτη E. 983

$rq > (q) q$: ἃ q θάσῃ(ς) E. 3130, 3723.

$\sigma\mu > (\mu) \mu$: δό μου E. 3700, κρημεμός E. 851, ἀγαπημός E. 3369, δέμα E. 1494.

$\sigma\tau > (τ) τ$: ψεύτη E. 3978, θέ τοῦ E. 204.

En général, le r a été conservé dans les désinences -or, -ar, -hr, -ur, -ior, -mar, -(ε)τορ, -ονοῖρ, -orr, -ασοῖρ, -ar, -θhr, etc., mais souvent il y a eu lieu une assimilation à μ, σ et à d'autres.

$\ddot{r}r > \ddot{r}$ parfois devant θ, λ, μ, π, σ, q: mais une fois $\ddot{r}\gamma$ devant κ et $\ddot{r}\mu$ devant π.

Assimilation à distance: χοχλόζῃ E. 391.

DISSIMILATION

σννκερεῖς E. 2377, ἐγκυτή E. 498, στρογκυλόρ E. 422, 2817, στρογκυλότηταν E. 2411, ἔγκιωσεν E. 805, ἐγκίσωμεν E. 809, γεγκάριον E. 1765, γεγκαρίον E. 1731, παραγκέλλω E. 2930; ἀγέρτη E. 440, ἀγέρτω E. 1403 (αὐθέρτη E. 309); γλάμβουρα E. 766 (dissimilation double: (flammula) λ-q et μ-β); γλήγορον E. 2842, γληγόρει E. 2083; ἀρσενικόρ E. 146.

PROTHÈSE

γ: γενώνω E. 1869, γαλίρ E. 2455 sq., γαλόκοπος E. 2484.
 ρ: ρῶμος E. 427, 631, 1045, 3847, ροικαέρις E. 3085, 3088.
 σ: ἀσκόρτατον E. em. 2199, ἀνασχομπομέρος E. 1053, σονχριασμός E. em. 1304, σονχρίασμα E. 3080, σμέρα E. 150, σκῆπτο et παρασκέπτο E. 1425, 1463, passim (mais E. 1536 ἐπαρέκνυφεν, E. 3519 ἐπέκνυφεν, E. 4040 ἐπέκνυφεν).

ÉPENTHÈSE

- γ intervocalique : *κλαίγω* E. 3103, 3697, *παύγω* E. 2118, *ἀναπεύγομαι* E. 1358, *περιαναπαύγομαι* E. 1764, *λούγω* E. 2972, 3396, 3398, *ἐπαγαίνω* (voir Verbes périspomènes), les verbes en — *έγω* (voir Désinences du verbe); *όγιω* E. 741.
- γ devant r : *γροιάζομαι* E. 608, *ἀρεγροιάσθους* E. 409, *ἀρεγροιάστος* E. 205, *όργεγα* E. 1754 (Cf. *ρέγος* — *σενρεγής* — *γρόγος* : voir Kretschmer, Lesb. Dial. p. 172 sq.)
- για* = *δι* : E. 565, 1846.

APOCOPE

- r : *όρια* E. 868, 2083 sq. (voir Conjonctions de subordination).

PARAGOGUE

- r : *έπειρ* E. 57, *όποτερ* E. 2410, *άλλάχιρ* E. 4028, *όπίσωρ* E. 1108.
- Nominatif : *ή σωφροσύνηρ* E. 974.
- Impératif : *ρόμιζερ* E. 4088, *γρῶθερ* E. 1379, *πρόσπεσερ* E. 200, *σρόθησερ* E. 3898 (*δέθησερ* E. 199, lire *δέθησε(r)*).
- 1re personne sing : *κατοικῶρ* E. 2776 (indicatif), *είτῶρ* E. 204 (subjonctif), (*άγρεύγωρ* : lire *ίγρεύγω(r)* E. 1077), *έφηγοῦμαιρ* E. 833, *άφηγοῦμαιρ* E. 2774, *χαίρομαιρ* E. 1050, *γορεύομαιρ* E. 1991, *ἐά αφηγῶμαιρ* E. 2446.
- 3me personne sing. : *ἀρμόζειρ* E. 207, *κυματίζειρ* E. 2544, *ἐκβάλλειρ* E. 1139, *έγρωρίζηρ* E. 232, *φέξηρ* E. 871. — *έλάλειρ* E. 464, *έκράτειρ* E. 4323, *έπαρηγόρειρ* E. 4341; *ήγάταρ* E. 2809. — *άπόκειταιρ* E. 2471.
- s : *μάδες* E. 159, *ΐτες* E. 1241, *ῖδες* E. 1429, *άντις* E. 2838, *μέχρις* E. 1046, *τίποτες* E. 2900, 3345, 3892, 4152, *τίβοτες* E. 209, 213, *ποτέπτες* E. 103, 3057, 3085, 3088, *τότες* E. 246, *παρειότες* E. 1631, *πάντοτες* E. 1895, *άφούτις* E. 536, 1435, *άπότις* E. 1260, 1333, *άπέτις* E. 4064, *άπό μακρόδες* E. 3065.

ΜÉTATHÈSE

- τρέπομαι* (= *τέρπομαι*) E. 1051, *τρέφομαι* (au lieu de *τρέπομαι* = *τέρπομαι*) E. 2393, 2405, *τρεπτομεδοκλήτιρ* E. 4335, *έπροτρεπόμηρ* (au lieu de *έπιτερπόμηρ*) E. 180, *θρέφι* (au lieu de *τρέφι* = *τέρφιρ*)

E. 1078, *ὀλόθρασος* E. 1093, *ἀπράσσει* E. 1256, *τρομήσω* (= *τορμήσω* = *τολμήσω*) E. 3416, *πορριάς* E. 2108, *ἀρμεύγω* E. 2786, 2793, *σμίγεται* E. 152. — (*ἐδραγάτονσαι* E. 1070, cf. N. 928 *δεργατεύω*: dérivation douteuse, voir Glossaire s.v.)

AGGLOMÉRATION DE NASALES

σνργκλίεται E. 1589, *ἐνροστιά* E. 3927, *παρμπλόρμιστος* E. 1569, *τὸν μπόρον* E. 3902, *τὸν μποροκαῖμόν* E. 3129, *τὸν μπορεῖς* E. 3332, *σνρμπόρεσε* E. 2004, *σνρμπορῆς* E. 3769, *σνρμποροπάσχητα* E. 3768, *σνρμποροποθειά* E. 4295, *σνρμποθοπορετιά* E. 4305, *σνρμπάθω*, *σνρμπασγίσω* E. 4259.

GRAPHIE ÉTYMOLOGIQUE

Parfois, le *r* reste conservé dans *σνρ-* et *παρ-* devant des non-dentales : *σνρμποροπορετιά* E. 3748, *σνργκλίθησε* E. 197, 1686, *σνρπλήρωσαν* E. 3484, *σνρκατατεθῆς* E. 4258, *σνρφρυχον* E. 2008, 4002, *παρμπλόρμιστος* E. 2182, 2383, *παργλνκότατηρ* E. 2386.

MORPHOLOGIE

GENRE ET CAS

Emploi du neutre : *γοργὸν ὁ θανατός της* E. 1441.

Changement de genre : *τὸν ἄρμιον* E. 3037, *τῆρ ἄρμιον* E. 3043; *τὸν μπόρον* E. 3902, *τῆρ μπόρον* E. 3053; *τὸν ἡλιακόρ* E. 1222, 1305, *τὸ ἡλιακόρ* E. 571; *τὸν δάον* E. 3685, *passim*, *τὸ δάον* E. 2146, 2536 sq.; *τὸ τρέγος* E. 2507, *τὸ ρίζος* E. 2287, 2321, *τ' ἀμάλωτο* E. 3996.

Nominatif absolu (anacolouthie) : *ἐκείνη ἡ κόρη . . . ἡγάπα εὐγενὴς ὀκάποιος* E. 2808 sq.; *ἡ κόρη* (cf. E. 2953 et 2956) *διὰ τὸν Αἰβιστρον οἱ στεναγμοὶ οὗ σωπάξουν* E. 2954; *καὶ ὀκάποιος ἄλλος εὐγενὴς ἀνθρώπος . . . διὰ πόθον τὸν ἐφάνταξεν ἐμὸν ὁ Ἑρωτοκράτωρ* E. 3162 sqq./3165, *τὸ γαῖτάνι σου . . . τὸν ὀρισμόν σου ἐποίησα καὶ ἐτραχηλόδεσά το* E. 4090 sq.

Nominatif au lieu du vocatif : *ὁ φίλος μου* E. 462, 3885, 4239, *ἡ πανεύγενος* E. 1682, *καλὸς σνρροδοιτόρος* E. 2599, *τοπάρχης* E. 156, *ἡ ξεροδόχισσα* E. 3085, *ἡ ἐξαίρετος* E. 4103, *ὁ Κλιτοβός* E. 3807, 4254, *τὰ παιδιά μου* E. 2991, *passim*.

Emploi de l'accusatif : *ἔνα δεσμὸν τὰ ἔδεσε* E. 1498, *πότε γεμίση στόμα μου γλνκότητα* E. 1561, *τρανήρ φωνήρ ἐλάλησα* E. 2760; *ἀναφορὰν ἀνήφερεν* E. 3928, *θλίβεται θλίψιν φοβεράν*

E. 4243, *ρίκᾱται ρίκηρ φοβεράρ* E. 3230. — Accusatif éthique : *δένει με τὸ γαρὶν μου* E. 2174, *μέτηρ τήρ ἐτορρεύσασιν* E. em. 2425, *μέλη καὶ μέλη κόπτε με* E. 3402.

Emploi du génitif : *γέγονα τῆς χώρας Αἰγυπτίας* E. 2784, *γέγονε χώρας τῆς Ἀφμερίας* E. 2617, *ποιὰς ἐβγαῖνον χώρας* E. 2603. — Génitif éthique : *ὣς τῆς τὸ στωόσων* E. 2858, *ἐβγάρονόι* (lire *ἐβγάρον*) *μου τὰ σάδερα* E. 3538. [Génitif absolu (?) : *προκειμένωρ τῶρ κακῶρ* E. 4277.]

Emploi du datif : *ἀλλήλοισ* E. 1315, *μοι* E. 2164, 2540, *ὀνόματι* E. 3150, *ἐρ* et le datif : E. 739, *ὄνρ* et le datif : E. 4328.

ARTICLE

Article défini. Fém. plur. : nom. *οἱ* E. 1538, 1548, 1732, 1745, 1752, 2456, passim ; acc. *τὰς* et *τὲς* passim (voir Substantifs féminins, acc. plur., p. 342).

εἰς et l'article > ᾽ς *τὸρ* = *ὁτὸρ*, etc. : *ὁτὸ χέρι* E. 1010, *ὁτὰ λογικά* E. 2122. — *εἰς ὁτὸ χαρτίρ* E. 1846.

Article indéfini : *εἷς* E. 392. — *μίαρ* E. 2522 (= une fois) ; *εἰς μίαρ* E. 2576 (voir Hatzidakis MNE I p. 119—121).

SUBSTANTIFS

Masculin et neutre.

Vocatif : en *-ο* : *Φερθερῶγο* E. 3401, *ξεροδόχο* E. 3084, 3424 (*Κλιτιβό* E. 3069) ; en *-α* : *συρποροπορετά* E. 3748, *συμπασχητά* E. 3751, *στρατιῶτα* E. 1871, 4081, *θεόποτα* E. 440, *ἐρεύνητα*, *κρίτα* E. 442 ; en *-η* : *στρατιῶτη* E. 1862, 4086 sq., *ἀγέρτη* E. 440, *πραγματεντή* E. 2535 ; en *-α* : *ῥήγα* E. 2093, *βασιλέα* E. 4278 (mais *βασιλεῦ* E. 440).

Nominatif sing. : en *-ις* (= *ιος*) : *κέρις* E. 541, *πορτάρις* E. 242, *Μάρτις* E. 1021, *Ἀπρίλις* E. 1029 (acc. : *ροικοκέρωρ* E. 3085, 3088) ; en *-ας* : *σφόρδνλας* E. 567, *μεσίτας* E. 328, *δέδοπτας* E. 585 ; *Ἐρωτας* E. 242, *ποιμένας* E. 1031.

Génitif sing. : en *-η* : *τεχνίτη* E. 419 ; en *-ου* : *τεχνίτου* E. 2493, *ἄδου* E. 2045, *προγνώστον* E. 2464 ; *συγγενοῦ* E. 135 ; *ἔψον* E. 115, *βρέφον* E. 417, *θάρορον* E. 538 ; *θελημάτον* E. 452.

Accusatif : *ἔρωτα(ρ)* passim, mais *τὸρ ἔρωρ* E. 3508.

Nominatif plur. : *στρατιῶτες* E. 896, *διαβάτες* E. 3398. — *τοπάροχοι* E. 725, 3316, 4354, *συγγεροί* E. 2349 (acc. : *συγγερούς* E. 4338).

Indéclinable : *τοῦ πατήρ της* E. 2262, *τοῦ Κλιτοβόρ* E. 4255.

Féminin.

Désinences : ἀρχόντισσα E. 3352, μάγισσα E. 2942, γονίσκισσα E. 2010, βασίλισσα E. 3871 (et βασίλευσα E. 1429), ξεροδόχισσα E. 2957; ἀφέντρια E. 1403; συγγενίδα E. 338, 3317, 3356.

Nominatif sing. : ἡ Ἀφροδίτη E. 264, 1723 (acc : τὸν Ἀφροδίτην E. 265). — ἡ βρύση E. 1896.

Génitif sing. : en -ας : θέσποινας E. 4318 (et θέσποινης E. 4324, 4353), γυναικας E. 548, φροτίδας E. 4360, λαμπρότητας E. 3152, ξεροδόχισσας E. 3730, ρέκτας E. 3690; en -εως : σερμυβάσεως E. 696, προαιρέσεως E. 1413, ἀσκολήσεως E. 1450, ἐρθρμύσεως E. 4094, ἀποξενώσεως E. 2473, θλίψεως E. 3693, ἐπολήψεως E. 4147; en -ης : πλώσης E. 687, ἐπόληψης E. 193, (ἀ)σκολήσῃς E. 1887, γρύσης E. 3473, ἀφ' ἡγήσῃς E. 3477, ξεροαφ' ἡγήσῃς E. 3584, σερμπλήρωσῃς E. 2307. — θέσποινης E. 4324, 4353. —

Nominatif plur. : le plus souvent en -ες : βρύσες E. 624, γονδοῦλες E. 477, οἱ βαγίτζες E. 1732, οἱ ὁδῦρες E. 1752, οἱ ρεγοαραβάτες E. 2456.

Accusatif plur. : en -ας : τὰς βαγίτζας E. 2105, τὰς μόρφας E. 488; en -εις : τὰς ἀσκολήσεις E. 1133, τὰς κακώσεις E. 1466, 1680, 1750, τὰς ἐποθέσεις E. 1468, πόσεις ἐποθέσεις E. 2215, τὰς διατάξεις E. 2643; en -ες : τὲς βρύσες E. 180, 4000, τόσες θλίψες E. 340, τὲς πόρτες E. 401, τὲς γυναικας E. 477, τὲς βαγίτζες E. 1437, τὲς χάριτες E. 2513, τὲς ἀνιγίες E. 2514, τὲς ἀκτῖνες E. 4070.

Alternance de déclinaisons.

τὸν κοιτόρ E. 1179, τὸν κοιτόραν E. 1323; τὸν ἔσος E. 3508, τὸν Ἐρωταρ passim; γέρος E. 847, γέρον E. 850; τὸν Κλιτοβόρ E. 56, τὸν Κλιτοβόρτα E. 80; τὸ δερδρά E. 3067, τὰ δέρδρα E. 4000; κρεμύρ E. 1671, κρέμυ E. 2739 (ᾠκρέμυ E. 2744); τὸ ρίκος E. 231, 2287; μεσίτας E. 328, σφόνδυλας E. 567, θέσποτας E. 585 (θέσπότης passim); τὸ κάστρο(ν) E. 923, passim, τὸ κάστρος E. 4334; ἡ βρύση E. 1896, τὰς βρύσες E. 4049, τὲς βρύσες E. 180, 4000; ὀρείρον E. 288, ὀρείρατος E. 564; ἡ ρέκτα E. 616, τῆς ρέκτας E. 3690; φροτίδας (gén.) E. 4360, φροτίδος E. 4330; ποιμένας E. 1031, ποιμέρον E. 1029; ὁ γυλακός, lire γυλακός E. 399 (τοὺς γυλακάτορας E. 3536); θάρρον E. 538.

DIMINUTIFS

Masc. : en -πουλος : ἐρρονχόπουλος E. 1178.

Fém. : en -ίτσα : βαγίτσα E. 1391, ὠρίτσα E. 773.

Neutre: en -*πουλος*: *χαρτόπουλος* E. 325, *παιδόπουλος* E. 813, *έρωτιδόπουλος* E. 1110, *δακτυλιδόπουλος* E. 1840, *λεκαρόπουλος* E. 2462, *όρχοιτόπουλος* E. 896; en -*ίτζι*: *βοννίτζι* E. 102, *πουλίτζι* E. 259, *μοροπατίτζι* E. 2570, *δακτυλιδίτζι* E. 1854; en -*ίκι*: *όστρίκι* E. 2125; en -*οῦλι*: *θερδοῦλι* E. 3961; en -*άρι*: *ίππάρι* E. 3119.

ADJECTIFS

Désinences :

- αγος*: *καλοχάραγος* E. 317, *ξεροχάραγος* E. 430, 3138, *άχόρταγος* E. 2489, *τό άμάλαγος* E. 2458.
- αρός*: *σιγανός* E. 3608.
- ατος*: *γεμᾱτος* (*γεομᾱτος*) E. 176, 3560, *χιονᾱτος* E. 372, 2146, 4047, *όοδᾱτος* E. 1567.
- ατος*: *ξεζῶνατος* E. 323.
- έος*: *ότιζιμέος* E. 2750.
- ερός*: *λιθερός* E. 1292, *σιγερός* E. 3120.
- εντος*: *παργλυκοροστίμεντος* E. 2388, *μεριοθερδοφῆτεντος* E. 618.
- ικός*: *έρωτικός* passim, *βρεφικός* E. 856, *τεχνικός* E. 280, *μαρτικός* E. 305, *χωρικός* E. 345, *άφαιρετικός* E. 146, *ποιμενικός* E. 1032, *θονλικός* E. 2261, *εῖγετικός* E. 3333, *άφεντικός* E. 1786, *άσκολητικός* E. 2176, *έξονδισαδικός* E. 3990, passim, *οίκορομικός* E. 4205, *λατινικός* E. 540, *Αιμενικός* E. 2668.
- ιρός*: *πρωτιρός* E. 417, 1393, 1591, 2966, *πλαγιρός* E. 570, *έχθεσιρός* E. 580, 879, *άληθιρός* E. 958, 3766, 4149, *χορτιρός* E. 2751; *βραθενός* E. 1929; *όρειρός* E. 102, 106.
- ιτος*: *άλεφάντιτος* E. 221; *πράσιτος* E. 262, *κόκκιτος* E. 473.
- τός*: *θαρρετά* E. 1508; *λιβαθωτός* E. 3560, *περετός* E. 1321; *τό εῖνπόληπτόν* E. 4206, *άκαταδοῦλωτος* E. 1704; *περατός* E. 1642.
- ώθης*: *θρυώθης* E. 1001.
- χρός*: *ξερόχρος* E. 2466, *λεχριταρόχρος* E. 2461.

Féminin en -*ος*: *άσκέπαστος* E. 317, *άμέτροητος* E. 677, *άναρίθμητος* E. 1475, 2730, 3467, 3894, 4348, *άκαταδοῦλωτος* E. 1704, *άστεροχώρητος* E. 1706, *άμετάθετος* E. 3431, *άχωριστός* E. 4036, *άπειρος* E. 190, *άσπλαγγος* E. 2058, *άψογος* E. 2413, *άψυχος* E. 3639, *κακόμαγος* E. 548, 3923, *κακότηχος* E. 2521, *κακόμοιρος* E. 3920, *όλόεχρος* E. 1975, *όλόθλιβος*, *όλόπορος* E. 4399, *ταλαίτωρος* E. 2761, *έρημος* E. 2775, *δέντηχος* E. 2920, 3294, *έπίβονλος* E. 3931, 4267, *παρεξάίρετος* E. 1217 (*παρεξάι-*

ρετας E. 1640), πατεύγερος E. 1276, 1682, 2862 (πατεύγενι E. 1847), πάγλνκος E. 2387, παράξερος E. 633, 998, 1479, 2511 (παράξενι passim), άγέρωχος E. 1334, 3957, πολυαφίγητος E. 1478, όμορφος, καλοχάραγος E. 317, γνóρμιος E. 695 (γνóρμιη E. 3765), ξιψυχος E. 4120, άντάξιος E. 4208, όλόλενκος E. 485, διάφορος E. 1048, ξεζώρατος E. 323, άνάλογος E. 654, παραθαλάσσιος E. 2733, άκεραϊος E. 3281, έτοιμος E. 3383, περιωσός E. 3178 (ώραν περιωσήν E. 284, passim). — Le pronom possessif έός: τήν έσόν καρδίαν E. 3393, 3960, 3969 (τήν έσήν καρδίαν E. 4210).

Désinence féminine après ρ: -ρά: λαμπράς E. 4327, λαμπρά E. 4329, φοβερά E. 3230, καθαρά E. 4120; -ρή: μαύρη E. 2761, μαύρη E. 3846, δολερή E. 584, 2675.

Nominatif et accusatif plur. fém. en -ες (auprès de -αι et -ας): παράξερες E. 469, οί έρωτικές E. 1745, ώραωμένες E. 1177, οί ώραίες E. em. 1255, όλες E. 1254, περατές E. 1642, καλές E. 468, όλίγες E. 4336, τόσες E. 340, πόσες E. 2215, έκείνες E. 1921.

Désinence fém. -έα des adjectifs en -υς et -ης: μακρέα E. 188, 317 (mais από μακρά E. 3715), γλυκέα E. 981; (-ρέα:) λιστροέα E. 2009, κλωστροέα E. em. 2520, 4366.

Accusatif masc. de μέγας: μέγα, mais E. 172, 3916: μεγάλον.

Alternance de déclinaisons: πατεύγερος E. 1276, 1847, 2360, όλόγλνκος E. 372, παρευτυχός E. 4357, όλόθρασος E. 1093, όρότεχος E. 2920, 3294, κακότεχος E. 2521, άτεχος E. 2126, άργερός E. 632 (τò Κάστρον τò Άργερόν: voir Noms propres), διπλός E. 3341, 4034, ξενόχρος E. 2466, λυχιταρόχρος E. em. 2461, άψευδος E. 1415, 2999, άληθός E. 960, άκερδος E. 907, άνελεήμονος E. 1991, ουγγεροί E. 2349.

COMPARATIFS ET SUPERLATIFS

Comparatif: άναισθητότερος E. 159, 3593, άδιακριτότερος E. 1701, λαμπρότερος E. 473, φορτωτότερος E. 1122, μερτικώτερον E. 2606, γεώτερος E. 2797, περιωσότερος E. 4398, κολακικώτερος E. em. 3366, λιπτικώτερος E. em. 3367; διπλότερα E. 4034; χειρότερος E. 1809; καλλιώτερος E. 2382, καλλίω E. 1126, καλλίον (acc.) E. 3343, καλλίον (gén. plur.) E. 3341, τοὺς καλλίους E. 2832; όμορφότερος E. 2384, έμορφότερος E. 2382, πρωτίτερος E. 692; τò κρείττον E. 4277.

„Que” après le comparatif est indiqué par le génitif: E. 473, 1809, par παρά et l'acc.: E. 159, 1701, 3593, par παρά et le gén.: E. 1126, ou par περι et l'acc.: E. 3343.

Νεώτερος E. 2797 a le sens du positif νέος; ἤτορ καλὸν γὰρ μὴ E. 2611: καλὸν a le sens du comparatif καλλίον.
 Superlatif: ἐρωτο.πικρότατος E. 122, λαμπρικώτατος E. 2140; παρην-
 τεγέστατος E. 4329; γλυκύτατος E. 3410, μνησιογλυκύτατος E.
 2390, πολυγλυκύτατος E. 2404, γλυκώτατος E. 2450, παργλυκώ-
 τατος E. 2386.

DIMINUTIF

ὀλιγούττις E. 3947.

NOMS DE NOMBRE

ἄνθρωποι: οἱ ἄνθρωποι E. 2688, 3258; gén.: ἄνθρωποι E. 2871, ἄνθρωποι E. 2518.
 τέσσαρες nom. fém.: τέσσαρες E. 1170, 1972, 2333; nom. neutr.:
 τέσσαρα E. 1855, 1870; acc. masc.: τέσσαρον E. 2956, 2968, τεσσάρων
 E. 3408, gén. τεσσάρων E. 2969.

PRONOMS

PERSONNELS

1re personne: ἐγώ, γώ; ἐμοῦ E. 2359, 2619, 3233, μοῦ, μου; μοι
 E. 2164, 2540; μέ, μ', μέν, ἐμέ(ν), (ἐ)μένα(ν); ἡμεῖς E. 2307,
 2810, 2903 (2909), ἐμεῖς 1921, 2772; μας (gén.) E. 788, 3258;
 μᾶς E. 1911, 2908, ἐμᾶς E. 3348, ἑμας (μεθ' ἑμας) E. 3260.
 2me personne: σύ, ἐσύ; ἐσοῦ, σοῦ, σου; σέ, σ', σέ, ἐσέ(ν), (ἐ)σένα(ν);
 ἐσεῖς E. 1013, 1135, 2364, 2767, 2897, 2953, 2958; ἐσᾶς E. 2953,
 σᾶς E. 2494, 2765, 2926 sq.; ὑμῶν E. 2352.
 3me personne: αὐτός et ἐκεῖνος; αὐτόν E. 4026, αὐτός μου E. 4012;
 gén. plur.: τῶν passim, τῶν E. 270, 1161, 3009, 3861.

La position du pronom personnel.

Le pronom conjoint précède le verbe: μὲ λέγει E. 822, τὸν
 ἔμοῦσα γὰρ μοῦ εἶπῃ E. 46, μὲ κατέστησεν E. 60, σὲ προσκνή-
 σουσιν E. 3303, τὸν ἐμεφόμεν E. 99, μὲ ἐφάνη E. 171; mais:
 λέγει με E. 821, εἶπα τοι E. 22, διώγει με E. 100, εἶδα το
 καὶ ἐξενίστην το E. 117, ἐφάνη με E. 174, κατεδόξεσέ σε
 E. 304.

Quant à l'impératif, la forme verbale est suivie du pronom: δός
 με E. 1496, ποῖσε το τοῦτο E. 1802, μάθες το E. 159, παρα-
 καλέσεται τοι E. 344, ἔπαρ' τοι E. 404; mais: ἀντίσχοι
 (σημάθω σου) μὲ πέψε E. 1617, 1804, τὸν ἔπαρε E. 497.

Quant aux verbes avec une négation, ou avec des particules comme

ὃς, ἢ ou un pronom relatif ou interrogatif, le pronom personnel se trouve entre ceux-ci et le verbe : *ὃς δὲ δόσω* E. 666, *ὃς τὸν παρακαλέσων* E. 201, *ὃς τὸ γροῖσιν* E. 273, *ὃς τοῦ λέγει* E. 81, *ὃς μὴ μὲ λείπει* E. 86, *θέλω δὲ ἀναδελφθεῖ* E. 63, *ὅποῦ μὲ ἔσθωρε* E. 290 ; mais : *ὃς θέλω καταστήσειν*, *ὃς θέλω κατατίθει* E. 3301 sq. — Prolepse : *πρῶγμα δὲ θέλω ὃς εἶπὼ* E. 3214, *τίη εἶπα ὃς δὲ δόσω* E. 666. — Accusatif double : *ὃς δουλεύσω ἐσέραι* E. 4213.

En cas de coincidence de deux pronoms, l'objet indirect précède le plus souvent l'objet direct : *ὃς τοῦ τὸ εἶπῃ* E. 3425, *εἰπέ μου το* E. 3658, *ὃς τὸ εἶποῦμε* E. 2772, *τοῦ τὰ λέγει* E. 539, *χαρίζω δὲ τῇ* E. 667, *ὃς τὸ ἀναδιδάξω* E. 84, *λέγω δὲ το* E. 209, *ὃς τοῦ τῇ δόσω* E. 4352.

Μόρος est suivi du génitif du pronom personnel : *μόρος (μόρη) μου* (*σου*, *της*) E. 174, 207, 1662, 2060, 2123, 3589, 4011 ; de même : *μοραχός* (etc) *σου* (*του*, *της*, *μας*) E. 1319, 2087, 3259, 3293, 3563, 4043 ; *ἀτὸς μου* E. 4012 ; *τὸν ἑαυτὸν μου* (*του*, *της*) E. 143, 1684, 2662 ; *λόγον μου* (*σου*) E. 2835, 3043, 3119 ; *ἰστανέον μου* (*σου*) E. 1414, 2016 ; *συγγρός μου* E. 3120 ; *οἱ δύο μας* E. 2683, 3258 ; *ποτέ μου* (*σου*, *του*) E. 1007, 1775 ; *καμμία της* E. 1191.

PÉRIPHRASTIQUES

τοῦ λόγον μου E. 3043, *διὰ λόγον σου* E. 2835, 3119 ; *τὸ κράτος σου* E. 447 ; *ἡ δεσποτεία μου* E. 1831, 1837, 2017, 2025.

RÉFLÉCHIS

τὸν ἑαυτὸν μου E. 2662, *τὸν ἑαυτὸν του* E. 143, *τὸν ἑαυτὸν της* E. 1684, *τὸν ἑαυτὸν της* E. 2423, *τὸν ἑαυτὸν σου* E. em. 2423 ; *ἀτὸς μου* E. 4012.

RÉCIPROQUE

ἀλλήλοις E. 1315 (*ἀλλήλους* E. 364). — Cf. *ὁ εἰς τὸν ἄλλον* E. 3851 ; *ἐμὲ ἐσὲν ἐξέρωσεν* E. 3921.

POSSESSIFS

ἐμός E. 125, 156, passim ; *ἐός* : *μὲ τὸν πάθον τὸν ἐσὼν* E. 3393, *τῇ ἐσῇ ζωοῖαν* E. 4210, *τῇ ἐσῇ ζωοῖαν* E. 3393, 3960, 3969, *σός* E. 1330, 3403, 3430 ; *ἡμέτερος* E. 2288, 2668 ; *ἐδικός* (*ιδιός*, *δικός*) *μου* (*σου* etc.) : *καὶ ἐδικόν μου* E. 2519 sqq., passim.

DÉMONSTRATIFS

αὐτός passim; *αὐτῆς* E. 3018, *αὐτῇ* E. 988, 993, 1004, 1009, 1128, 1131, 1137, 1145, 1149, 1561, etc., *αὐτοῦ* E. 1092, *αὐτῶ* E. 3548, *αὐτός* E. 4012, 4026; *αὐτεῖρος* E. 1, 2382, 2626, 4219, *αὐτοῦρος* E. 400, 877, 2073; *οὗτος* passim, *τοῦτος* E. 405, *ἐτοῦτος* E. 238, *τοῦτοῦ* E. 274, *ταύτῃ* E. 660, *ταύτης* E. 2619, *ταῦτα* E. 378; *(ἐ)ξεῖρος* passim; *τούος* E. 87, *τόσο εἰς αὐτό* E. 3439; *τούοῦτος* E. 83; *τοιούτος* E. 1703, *τέτοιος* E. 76, passim.

ταῦτα E. 503 et *τέτοιος* E. 577 : voir Adverbes de temps.

RELATIFS

ὅς; *ὃς* E. 4067, 4340, *ὃν (έως οὗ)* E. 550, *οἷς* E. 4119, 4392; *τοῦ* E. 2381, *τῇ* E. 2363, *τὸ* E. 19, 3059, *τοῖς* E. 2297, 3215, 3709, 4403, *τῶς* E. 3706, 4341, *τῆ* E. 46. — *ὅποῦ*, *ὅπου* : = nom. sing., E. 1720, 1889, 2678, 2763, 3072, 3983. = nom. plur., E. 2212, acc. sing., E. 2974, 3074, 3979, = acc. plur., E. 806, 965, 2578, 2849. — *τοῖς ἐκατὸν τοῖς εἴχα (εἴχεν)* E. 2568, 3486, *τοῖς ἐκατὸν ὅποῦ εἴχεν* E. 806. — Omission du pronom démonstratif : *τὸ (— ἐκεῖνο τὸ)* E. 52, 3179, *σύνθλινε εἰς τὰ θλίβουμαι, συνεπείσχεσε εἰς τὰ πείσχω* E. 1615, *διὰ τῇ μὲ συνετχαίρεις* E. 590; *ὅποῦ* E. 52, 1979 (cf. *εἰς ὅπου τὰ* E. 3181, *ἐκίρησεν ὅπου εἴχε τὸν κοιτόνα* E. 1528). — *ὅσος* E. 84, 682 (*τὰ ὅσα*), *ὅσα καὶ ἔν* E. 210. — *ὅτι* E. 2608, 2829, *ὅτι (καὶ) ἔν* E. 2608, 2829, 3600, *ὅτι* indéclinable : *ὅτι ἔν φωνῇ* E. 2931, *ὅτι ἔν χίττυρος* E. 3600. — *εἵτις* E. 4396, *εἵτι* E. 86, 2451 sq., 2587, 2910, 2939, 3119, 3156, *εἵτι καὶ ἔν* E. 2451, 2534. — *οἷος ἔν* E. 66, 70, 2814.

INTERROGATIFS

τίς, *τί* passim; *τί λόγους* E. 2182; *τεῖντο* E. 2880, (*τὸ*) *τεῖντα* E. 1894, 1941, 2074, em. 2211, *τὸ εἵντα* E. 492; *τί ἔν τὸ* E. 496, 1265, 1272, 2854, 2932, 3269. — *ποῖος*, *πόσος*, passim. — *ποταπὸς (ποτέπτος)* E. 3136, 3147, 3248, 3249, 3627, 4309, *ποτέπτος* E. 2128, 3637, 3756, 3758, 4148.

INDEFINIS

τις, *τι* passim, *τινός* E. 1208, *τινὲν οὐδέν* E. 1294; *εἷς* E. 788, 1171, *εἷς ἐκατὸς* E. 4188, *τὸ ἔναι* E. 111, 229; *καθεῖς* E. 1316, 2437, 3459, *καμμία* E. 1191, 1437, *κατέραι* E. 1481; *ὁκάποιος* E. 32, 226, 2798, 2809, 3161; *ὁκάτι* E. 1237, 1321, 2374; *τίποτε (τίποτες, τίβοτες)* : voir Changements de consonnes, et Paragoge; *οὐδέ τίποτε* E. 2373, *οὐ τίποτες ποσός* E. 3345; *καμμποσός* E. 1833, 4299; *καθεῖς* : τὸ

καθέναν E. 368, 924, passim, τὸ καθέν E. 3344, καθενός E. 933, 2494, καθεμία E. 941 (καθημία E. 4048), κάθε indeclinable : κάθε ὄραν E. 3463 (cf. κάτε ὄραν : lire κάθε E. 3844) ; ὁδεῖρας E. 847 sq., ὁδεῖρε : lire ὁδεῖρα E. 849 ; ἄλλος (voir le Glossaire s.v.) : ἄλλον ἔρα E. 1673, ὁ εἰς τὸν ἄλλον E. 3851, ἄλλος — ἄλλος E. 2488 sq., ἄλλος καὶ ἄλλος E. 4178 ; ἕτερος E. 4078, 4134, 4351, 4407 ; ὅλος passim ; ὁλάκερος E. 3961 ; ἑκάστος : εἰς ἑκάστος E. 2369, 4188, τὸ ἕνα ἑκάστον E. 2503, καθ' ἑκάστην E. 2255 ; πᾶς passim, ἅπαν E. 4322 ; (τὸ) πρὸς ἕνα (= καθέναν) E. 475, 925, 940, 2571 ; εἰς μὲν παρ' εἰς E. em. 274. — κατὰ λόγον ἕνα E. 3099.

VERBES

Le verbe εἶμαι : εἶμαι E. 39 ; εἶδαι E. 33 ; εἶν' E. 518, ἔραι, ἔρι E. 19, ἔρ' E. 233 ; εἵμασθαι E. 2903, εἵμεσθαι E. 3883, εἵμεσται E. 2772 ; εἶστε E. 520, em. 528, 2898. — ἵμουν E. 9, 3570 (ἵμουντα E. 1583) ; ἵδουν E. 303 ; ἵτον E. 1, ἵτορε E. 54 ; ἵμασθε(ν) E. 2679, 4112 ; ἵσαν E. 269, 1046, 2869, 3027. — Impér. plur. : ἔστε E. 529.

Le verbe στέχω, etc. : ἴστατο E. 286, ἴσταντο E. 468. — ἰστέκει E. 147, γὰ ἰστέκη E. 1085, γὰ ἰστέκουν E. 1110, ἴστεκα E. 287, ἴστεκα E. 479 ; γὰ ἰστέκεται E. 1141, ἰστέκετο(ν) E. 373, 1092. — στέχω E. 284, στέκει E. 895, στέκομεν E. 3019, (στέσθουν : lire) στέκουν E. 270, γὰ στέκη E. 367, γὰ στέκουν E. 1733 ; ἔστεκεν E. 482, ἔστεκαρ E. 1018 ; στέκεται E. 1443, στέκονται E. 926, γὰ στέκομαι E. 1389 ; ἐστέκετο E. 951. — ἐστιάθη E. 1456, ἐστιάθη E. 3297, ἐστιάθηκεν E. 332, ἐστιάθισαν E. 1259. — Impératif : sing. στά E. 646, em. 1339, 2122, 3726 ; στέκον E. 278 ; plur. στέκετε E. 1129.

Forme transitive : στένω E. 766 ; ἔστησεν E. 927, γὰ στήσω E. 4074.

Composés : συνστέχω E. 3901 ; ἀντιστιάθη(ν) E. 556, 1611, ἐπεστιάθη E. 1985, 3178, μεταστιάθη E. 363, ἐμεταστιάθηκεν E. 511, μεταστιάθη E. 489 ; ἀνέστη E. 3746, ἐπεκατέστη E. 4361, ἐπέστη E. 3177, ἐπέστης E. 3453 ; plur. : ἀπέστασαν E. 3854. — Impératif : σύνστησε E. 3740, σύνστησεν E. 3898. — Participe : εἰς τὸν παρόντα κόσμον E. 185. — Transitif : κατέστησεν E. 60, καταστήσειν (infinitif) E. 3301.

Le verbe καθίζω etc. : κάθομαι E. 3120, κάθεται E. 1411, passim, γὰ κάθωμαι E. 561 ; ἐκάθετο E. 416. — καθέζεται E. 1140, καθέζεσθε E. 1028, καθέζο(ν)ται E. 259, 1109 ; ἐκαθέζετο E. 3251. — καθίζω E. 1209, καθίζει E. 2887, καθίζετε E. 342, καθίζουν E. 2817 ; ἐκαθίζετο E. 630 ; ἐκάθισα E. 3123, ἐκάθισε E. 3280, ἐκάθισαν E. 2874, 3854, γὰ καθίστη E. 3681. — ἕκατσα E. 566, passim, ἐκάτσαμεν E. 2783, γὰ κάτσης E. 3097, ἄς κάτση E. 2862. — Impératif : κάθον E. 3899, κάθεστε E. 2952 ; κάθισε E. 1611 ; κάτσε E. 3767.

Le verbe *δένωμαι* : *δένωμαι* E. 4216, *δένεται* E. 2627, 3364 (cf. *προσδίδοται* E. 1409); *δένεσθαι* E. 2905, *δένεται* E. 578, 1633, 1963, 2480, *ἐδένετο* E. 3909; *δεννηθῆς* E. ms. 4195.

Le verbe *ἐμνόω* : *ἐμνόει* E. 1741, *ἐμναίω* E. 480, 3451, 3707, 3919; *ἔμοσες* E. 2611, 3145, *ἔμοσε* E. 4144, *ἔμοσα* E. 46, 3980, *ἔμοσεν* E. 3622, *ἐμόσαμεν* E. 2601.

Le verbe *ἐντρανίζω* : *ἐντρανίζω* E. 2083, *ἐνεντρανίζω* E. 188, 647, 1278 (cf. le Glossaire s.v. *ἐντρανίζω*).

CONSTRUCTIONS

ἀκολουθῶ et le gén. : E. 5 (*ὁπίσω ἀκολούθα τον*), E. 3566 (*ὁπίσω τον ἀκ. τον* ; et *μετά* : E. 4297).

ἀκοῶ et le gén. : E. 3477, 3584.

ἀπηλογοῦμαι (*ἀπηλογίζομαι*) et l'acc. : E. 35, 56, et le gén. : E. 54.

ἀποκρίνομαι et l'acc. : E. 2901, et le gén. : E. 2262, 2313.

ἀγ (*ἐγ*-, *ἀνα*-, *δι*-) *ηγχοῦμαι* et l'acc. : E. 63, 687, et le gén. : E. 833, 3624, 4117.

δείχνω et le gén. : E. 1852, 3663.

δίδω et l'acc. : E. 267, 666, 1493, 2863, *δός με* E. 1496, et le gén. : E. 1490, 2885, 3197, *δό μου* E. 3700, et *πρός* : E. 1011.

ἐγγίζω et l'acc. : E. 809, et *εἰς* : E. 2729.

ἐσβαίνω et l'acc. : E. 256, 745, et *εἰς* E. 246, 883 (cf. *βγαίνω* et le gén. : E. 2603.)

θαυμάζω et *εἰς* : E. 301.

κρατῶ et l'acc. : E. 3373, et le gén. : E. 3338.

λαλῶ et l'acc. : E. 1499, 3266, et le gén. : E. 2239, 2271, 3727, et *πρός* E. 2691.

λέγω (*εἶπα*) et l'acc. : E. 22, 47, 80, *passim*, et le gén. : E. 46, 81, 121, *passim*, et le dat. : E. 1315.

μέλλει et le gén. : E. 2477.

ὁμιλῶ et le gén. : E. 1581.

πέμπω et l'acc. : E. 1617, 1804, et *εἰς* : E. 1804, 3976. Cf. *ἀποστέλλω* et l'acc. : E. 3731, et *εἰς* : E. 1767; *στελλω* et l'acc. : E. 1762.

περιπατῶ et l'acc. : (*τους ὅλους*) E. 832.

πιστεύω et le gén. : E. 376, et le dat. : E. 2540.

ποιῶ (*φοβερισμούς*) et le gén. : E. 3523.

σηκώνω et l'acc. : E. 644, 761, 881, 1310, et *πρός* : E. 645, et *εἰς* : E. 21, 742, 3056.

σικιρῶ et l'acc. : E. 1043, et *εἰς* : 1851.

στερεόομαι et l'acc. : E. 3347, et le gén. : E. 3347.

συνγαίρομαι et le gén. : E. 1529.

συμβουλευομαι et l'acc.: E. 807, et μετά: E. 698.

συναπαρτῶ et le gén.: E. 296; cf. ἀπαρτῶ et l'acc.: E. 300.

συντεχάινω et l'acc.: E. 3215, 3350, 3672, et le gén.: E. 2577, 2650, 3298, 3678.

φαίνεται et l'acc.: E. 171, 174, 2693, et le gén.: E. 2696, et le dat.: E. 2164.

φαερώω et l'acc.: E. 2079, et le gén.: E. 2633, 3513.

φθάνω et l'acc.: E. 13, 922, et εἰς: E. 164, 2863.

φρίξω (φρίττω, φρίσσω) et l'acc.: E. 282, 310, et εἰς: E. 305, et ἀπέ: E. 2948.

Les verbes composés avec συν — et μετα — régissent l'accusatif: συμπορῶ E. 59, passim, συμπασχίζω E. 3110, συν(ν)θλίβομαι E. 1530, 3518, συλλεγοῦμαι E. 118, 902, συναρσενεάζω E. 3109, συγκακοπαθῶ E. 900, συμπικραίνομαι E. 899, συμπαθῶ E. 203, 294, συνομιλῶ E. 2389, συναποθαίρω E. 1453, 4144, 4297, passim; μεταμιλῶ E. 2988; μετασυνπορῶ E. 1293. Mais: συμπορῶ μετά E. 4006, 4296, συμπορῶ εἰς E. 1615, συναποθαίρω μετά E. 4385, συντρέχω μετά E. 656; συμπαθῶ et le gén.: E. 354.

Ὅτε ἡμπορῶ, οὐκ οἶδα, οὐκ ἔχω: οὐκ ἡμπορῶ τὸ λέγει E. 1792, οὐκ ἡμπορῶ γὰρ τὸ εἶπῶ E. 2948, οὐκ ἡμπορῶ γὰρ σὲ τὸ καταλέξω E. 3362, οὐκ ἡμπορῶ χορτάσω E. 2388, οὐκ ἡμπορῶ τὸ(ν) λέγω E. 2075, 2096 (lire λέγει?). — τὸ πῶς εἰπεῖν οὐκ οἶδα E. 2554. — τί οἷος εἰπεῖν (πῶς τὸ εἰπεῖν) οὐκ ἔχω (ἔχει) E. 1545, 2765, οὐκ ἔχω τί γὰρ σὲ εἶπῶ E. 3039.

„Aussitôt que” est exprimé par: ἄμα et le subjonctif E. 4042, ἄμα γὰρ E. 296, ἄμα τό et l'infinitif de l'aoriste E. 113, γὰρ et le subjonctif E. 3279, 4125, τὸ et l'infinitif de l'aoriste E. 336, 3598.

Ἄλως, πλῆθος, ὄνασις: ces formes du singulier régissent le verbe en pluriel: εἶχαν, φέροντ E. 2285, 2343, ἵστεκαν, ἐθαύμαζαν, ἐφῆκαν E. 2321 (mais: βλέπει E. 2320); de même: πᾶσα ψυχὴ . . . ἔδραμαν E. 2558. — Cf. ἐγὼ μετὰ σὲν . . . γὰρ κρατήσωμεν E. 4220 sq.

Asyndeton: προοιτάσσει καταθέτον με E. 2345.

Prolepse: βλέπετε τὸν χρόνον ἔκλωθεν E. 4268, εἶθα τὴν Ἀκραιότητα γὰρ ἰστέκεται E. 1141; γὰρ φέρω καὶ τὸν Ἀβιστρον ὅπου ἔπαθες δι' ἐκεῖνον E. 3689.

DÉSINENCES

-άγω: ὑποτάγω E. 2156.

-άζω: βιάζω E. 18, στενάζω E. 19, ὀρυγάζω E. 286, ἀργάζω E. 81, καταδικάζω E. 387, θειλιάζω E. 2305, σνχράζω, σταλάζω E. 1628, σνράζω E. 2838, σφάζω E. 3376, 3402, μεταπλάζομαι E. 649, σωπάζω E. 3463 sq.; σκοτάζει E. 612.

- αῖνω : συντεχναῖνω E. 315, πικραῖνω E. 600, κερθαῖνω E. 601, χορταῖνω E. 1356, φοραῖνω E. 2656, 3277, παθαῖνω E. 3515, μαθαῖνω E. 3333 sq., γλνκαῖνω E. 3946, ποιμαῖνω E. 1034, αὐξαῖνω, πλνθαῖνω, πνγαῖνω E. 3635.
- αῖω : ἐμναῖω E. 480, 3451, 3707 (ἐμνόω E. 1741).
- άρω : χάρω E. 240, ἀποτενγχάρω E. 1143, περιλαμπάρω E. 4106.
- άσσω : ενλάσσω E. 52, θράσσω E. 1312, ἀνατάσσω E. 2015, ἀλλάσσω E. 2868, τρομάσσω E. 3040, 3844, μαλάσσω E. 3324, σπαράσσω E. 3735, 3844, σννράσσω E. 767, ὀρπάσσω E. (1256), 1267.
- άττω : ἐκταράττω E. 2998.
- εργω : γνρεργω E. 39, πεξεργω E. 67, καρπεργω E. 147, μισιτεργω E. 407, δοξεργω E. 526, πιστεργω E. 978, 3372, 4030, κατοντεργω E. 4060, ὀθεργω E. 3077, 3714, ταξιθεργω E. 2631, καβαλλικεργω E. 2281, 2292, 4077, κολακεργω E. 2346, βασιλεργω E. 2374, ἀγγισιτεργω E. 2487, καλαμεργω E. 2486, ἐκτεργω E. 1463; σνμβονλεργομαι E. 698, 2822, ψεργομαι E. 914, πραγματεργομαι E. 2532.
- ερώ : καβαλλικερώ E. 4, κατοντερώ E. 183, ἀληθερώ E. 966, πιστερώ E. 986, ἐχθρερώ E. 997, κρατορερώ E. 2712, λνσ-τερώ E. 3373.
- ίζω : χαιρετίζω E. 29, γροντίζω E. 195, γρίζω E. 282, 305, σνγίζω E. 3823, ἔποξαρθίζω E. 318, πρσνννίζω E. 4046; ἀπνλογίζομαι E. 54.
- ίσσω : φρίσσω E. 521, τνλίσσω E. 2478.
- ίτω : φρίττω E. 310.
- όζω : ὀρμόζω E. 207, δεσπόζω 2712, χοχλόζω E. 391.
- όω : voir -αῖω.
- έρω : μεγαλέρω E. 128, λαμπρόρω E. 619, 4319, βραθέρω E. 890, λέρω E. 1822, ἐλαφρόρω E. 1927, περιπλατέρω E. 2248.
- έρτω : κηρέτω E. 3233, ἀρεκηρέτω E. 2366.
- ώθω : ἀναγρώθω E. 384, 1267.
- ώρω : σνγκώρω E. 352, passim, θανατώρω E. 600, δικαιώρω E. 997, βντζώρω E. 3036, περιλαμπώρω E. 3852, θνννώρομαι E. 334.
- βω : κρύβω E. 49, 650, 3350.
- κτω : ῥίκτω E. 2694.
- κω : διώκω E. 2719.
- λλω : παραγγέλλω E. 1273, 1917, 2930, 3684, ἀπεστέλλω E. 4038.
- λνω : παραγγέλνω E. 1438, στέλνω E. 1818.
- πτω : πίπτω E. 116, σκέπτω E. 352, κόπτω E. 676, ῥίπτω E. 2006.
- ρω : φέρω E. 158, 2793, μεταφέρω E. 3322, ἐπαραφέρω E.

3470, 3867, σύρω E. 290, 2884, σπέρω E. 1081, δέρω E. 820, καταδέρω E. 1638, ὑπεδέρω E. 891, παραδέρω E. 4175, προσδέρω E. em. 2995.

-ρω : φέρω E. 646, σνμφέρω E. 563, μεταφέρω E. 3364.

-σκω : γινώσκω E. 72, ἀναγινώσκω E. 1378, διδάσκω E. 845, ἀναδιδάσκω E. 132, ἐρύσκω E. 410.

-φτω : πέφτω E. 438.

-χω : δείχω E. 946, 1852, διώχω E. 2089, δόχει E. 2522, διόχει E. 100.

AUGMENT

Augment en η : ἤκουσα E. 397, ἤθελες E. 753; ἤχρησε E. 882, 4155, ἡμολόγησε E. 1346; ἡγαπημένα E. 292.

Augment en ε : ἐλαλοῦσθαι E. 1150, ἔφερα E. 2793, ἐμεταπατίσαμεν E. 919; ἔρεσεν E. 918, ἐμόσαμεν E. 2601.

Augment interne : ἀντιβιάσθην E. 91, ἀντιψιλάφουν E. 103, σνμφέλν-πάσθην E. 118, ἀνγέρθενγα E. 679, ἀπεπληρώσθην E. 1170, κατέλεξαν E. 1745, κατέγνεψεν E. 2637. — ἀποεβγάλης E. 4102.

Augment double : ἐπεριεπάτου E. 10, ἐπαρέδραμεν E. 13, ἐσνφροε-χαιρέτιζα E. 29, ἐκατεγνώρισα E. 45, ἐπαρέτρεχα E. 105, ἐκατέλαβεν E. 168, ἐτριεκοπᾶτον E. 433, ἐσνφρέφερα E. 563, ἐσνφ-εκατέβαινε E. 3405; ἤφηνεν E. 1865.

Augment impropre : ἀπηλογᾶται E. 35, ἐγρωρίζεις E. 307, ἐβλέπω E. 657, 3733, κατέκειται E. 909, ἐπροφωγοῦμαι E. 528, ἐτρνπᾶ E. 1636; impératif : ἐγρώριζε E. 47, ἤλπιζε E. 1369, σνμφεπτόντεσε E. 3154, 3170, παρεκάλεσε E. 214, ἐκαβαλλίκενσε E. 2085; subjonctif : ἐσνμφλάκῃς E. 96, ἐψιφισῷς E. 205, ἐπεγρώψῃ E. 235, ἀπεγρώψῃ E. 237, ὑπεδέρῃ E. 891, κατεμάθωμεν E. 912, ἐποίσω E. 1187, ἐμεταθλίβῃ E. 1644, ἐσνφντῶχω E. 2079, ἐβγαίῃ E. 2755, ἐπιστεύῃς E. 2915.

Absence d'augment : ἀκολούθα E. 5, ἄρχασε E. 81, ἐρώτου E. 119, ἀπάρτησε E. 300, μεταστιάθην E. 363, ἀποχοιμήθην E. 816, ἄρεσε E. 1197, ἐποσκέθης E. 1468, ἄκουσα E. 1747, ἄρμευγα E. 2793, ἀστρονόμου E. 2961.

Réduplication : δεδεμένον E. 568, σνφντετριμμένῃ E. 1675; γέγονα E. 2784, γέγονεν E. 2617.

VOIX ACTIVE

INDICATIF

1re pers. plur. : en -ομεν : χωρίζομεν E. 4053, στέκομεν E. 3019, ἀφί-νομεν E. 3060; en -ομε : πεξεύγομε E. 2779, 4052, δέρομε E.

2779, ἔπαγαίνομε E. 2904; en -αμεν: ἐσυνετέχαμεν E. 2215, etc.; en -αμε: ἐπεριπλέκαμε E. 2214, ἡθέλαμε E. 3903.

3me pers. plur.: en -ουσι(ν), -οῦσι(ν), -ασι(ν): λέγουσιν E. 153, μιλοῦσιν E. 364; ἀνοίξασιν E. 401, εἶδασιν E. 414, ἐφωτάξασιν E. 466, ἐδείρασιν E. 731, ἐλάμψασιν, ἐδέρασαν E. 752, ἦλθασιν E. 2377, εἵπασιν E. 905; en -οντ, -οῦν, -αν: γράφοντ E. 222, θλίβοντ E. 380, λέγοντ E. 405, ἔχοντ E. 516, κρατοῦντ E. 364, θεωροῦντ E. 379, ἐμοίραζαν E. 463, ἐπρόσκειπταν E. 1177, ἐπέτευχαν E. 313, εἶχαν E. 505, ἦλθαν E. 2377, ἦρθαν E. 2322.

Subjonctif.

1re pers. plur.: en -ωμε(ν): ποίωμεν E. 329, ἀναγινώσκωμεν E. 736, ἴδωμεν E. 914, περιφινάξωμεν E. 1316; διαβαίνομε E. 2084; en -οῦμε(ν): εἰποῦμε(ν) E. 353, 2772, 3241, ἰδοῦμε(ν) E. 808, 1247, 2756, εὐροῦμεν E. 2585.

2me pers. plur.: en -ετε: (γὰρ μὲ) ἀναδιδάξετε E. 2898.

3me pers. plur.: en -ουσι(ν), -οῦσι(ν): λάμπουσιν E. 756, καλοφωτάζουσιν E. 1539, λέγουσιν E. 1733; φιλοῦσιν E. 109, κρατοῦσιν E. 642; ἵποῦσιν E. 330, ὀδοῦσιν E. 2558; en -οντ, -οῦν: τρέχοντ E. 109, στέχοντ E. 1733; γινώσκοντ E. 693, δώσοντ E. 694; en -οντε: κρατήσοντε E. 1616; πετοῦντ E. 260, ἰδοῦντ E. 691, ὀδοῦντ E. 2562, ἐβγοῦντ E. 693.

IMPARFAIT

En -α: ἔχαιρέτιζα E. 29, ἐφρόντιζα E. 166, ἐπαρέτρεχα E. 174, ἔβλεπα, ἐπρόσεχα E. 179, ἐγράφμιζα E. 181, ἔλεγα E. 293, ἐδιώβαινα E. 4158, ἔβλεπα, ἀνάγνωθα E. 384.

AORISTE

Indicatif.

1re pers. sing.: en α-: ἔπαθα E. 43, εἶδα E. 188, εἵπα E. 309, ἦλθα E. 589, ἐπαρέδραμα E. 1169, ἐπίτευχα E. 1229, ἔβαλα E. 1282.

2me pers. sing.: en -ες: ἐπότηξες, ἐμεταχέρηδες E. 1373, ἡἔρες E. 1496, ἀπέστειλες E. 3731.

1re pers. plur.: en -αμεν: ἦλθαμεν E. 224, ἐσυνετέχαμεν E. 2215, ἐφάγαμεν E. 2681, ἐπίαμεν E. 2682, ἡἔραμεν E. 3020; en -αμε: ἡθέλαμε E. 3903 (cf. ἐπεριπλέκαμε E. 2214).

2me pers. plur.: en -ατε: εἶδατε E. 2350; en -ετε: ἐγλυτώσετε E. 521, ἐσώσετε E. 2768, ἀκούσετε E. 2895.

3me pers. plur.: en -ασιν: ἀνοίξασιν E. 401, εἶδασιν E. 414, ἐδείρασιν E. 731, ἦλθασιν E. 2377, εἵπασιν E. 905; en -αν: ἐπέτευχαν E. 313, εἶχαν E. 505, ἦλθαν (ἦρθαν) E. 2377, 2322.

Impératif.

Singulier: en -or: ἄκουσor E. 58, πρῶσεξor E. 220, 1532, καρτέρησor E. 3021, ἐλέησor E. 450, πίστευσor E. 576, φροντίζor E. 706; l. φρόντισor, κρίνor E. 2707, μάθor E. 2747, 3965, λάμψor E. 4069; en -o: πίστευσo E. 651; en -ε: βάσταξε E. 30, μάθε E. 125, λάμψε E. 4069, θαύμασε E. 145, ῥίξε E. 197, ῥίψε E. 198, ἴδε E. 651, ἄκουσε E. 214, ἔλθε E. 437, ἐλέησε, πόρεσε E. 1301, πρῶσεξε E. 1193, φρόντισε E. 3685, ἔπαρε E. 497; en -έ: ἰδέ E. 200, (εἰ)πέ E. 1532, 3392, 3774; en -ς: μάθες E. 159, (εἰ)τέες E. 1241, 2273, ἴδες E. 1429, 3675, θός E. 1496; sans s: θέ E. 204, ό E. 3700; en -a: ἔμπα E. 216, 404, ἔμπα E. 3012, ἔβγα E. 712, ἀνέβα E. 2085; στά E. 646, 1339, 3726 (cf. ἔλα E. 2756, 3012, 4254); en -ω: ἄκω E. 1146, 1150, σήκω E. 454; en -ού: ἰδού E. 79, 2584, 2702.

Pluriel: en -ετε: ποίσητε E. 343, συντίχετε, καλέσετε E. 344, ἀκούσετε E. 2795, περάσετε, θέσετε E. 2773, μείνετε E. 2930, καταλλικεύετε E. 2973, ῥωτήσετε E. 2975; en -είτε: εἰπέτε E. 4154. — Cf. ἐλάτε E. 2774, 3876; ράτε E. 2973 (de ρά E. 3074, passim), et ἀμέτε E. 1028 (de ἄμε E. 1363).

INFINITIF

Infinitif du présent: en -ειν: κραῖζειν E. 2325, βλέπειν E. 2422; en -ει, -εῖ: λέγει E. 252, κολακεύει E. 2346, συντεχαίνει E. 4101; περπατεῖ E. 550.

Infinitif de l'aoriste: en -ειν: μάθειν E. em. 43, εὔρειν E. 2090, στήσειν E. 2408, ἐρωτήσειν E. 3096; en -ει: εἶρει E. 598, ψυχοπορεύει E. 351, καταλλικεύσει E. 2080, ῥίξει E. 2088, ἀπεκερθεύσει E. 493, ὀμόσει E. 529.

PARTICIPE

Participe du présent: θέλω E. 57, εἰς τὸν παρόντα κόσμον E. 185, τὸ μέλλον E. 597, τὰ μέλλοντα E. 556, οἱ πρωτεύοντες E. 725, τοὺς πάσχοντας E. 3112.

Participe indéclinable: τι(γ)αίροντα E. 3797, 3813.

VERBES PÉRISPOMÈNES

En -ῶ, -ῆς: ἀκολονθῶ E. 5, ἀγανακτῶ E. 20, ψηλαφῶ E. 120, σκοπῶ E. 167, συναπαρτιῶ E. 296, βαστῶ E. 378, πεθνμῶ E. 708, βροοντῶ E. 770, εἰτεγῶ E. 1013, κινῶ E. 1028, ἀδικῶ E. 1487,

ἀμερεμῶ E. 2953, τεραρνῶ E. 3376, ἐξερπνῶ E. 3624, πολεμῶ E. 3537.

En -ῶ, -εῖς: περπατῶ E. 31, passim, πορνῶ E. 17, passim, θεωρῶ E. 53, θορνῶ E. 142, ἀνιστορῶ E. 143, πατῶ E. 275, μακροθυμῶ E. 302, στυπαθῶ E. 408, καρτερῶ E. 496, στυπαταρνῶ E. 643, ἀδυνατῶ E. 1649, τεραρνῶ E. 1913.

Voix passive: -οῦμαι, -ᾶσαι: ἀπηλογοῦμαι E. 35, λυποῦμαι E. 46, μοιρολογοῦμαι E. 142, κορυμποῦμαι E. 376, φοβοῦμαι E. 408, τρικοποῦμαι E. 433, ἐφιγοῦμαι E. 415, κοιμοῦμαι E. 1575, λυποῦμαι E. 1586, ἀρνᾶσαι E. 4022, λυτᾶσαι E. 4032, καρδιοκοποῦμαι E. 1915, θυμοῦμαι E. 1916. Cette groupe a des exemples plus nombreux que celle de -οῦμαι, -εῖσαι; on trouve rarement un pareil exemple: τεραρνεῖται E. 400, μεταμελεῖσθαι E. 1993.

Le verbe ζῶ: ζῶ E. 1050, 4095, ζῆ E. 3488, ρὰ ζῶ E. 4276, ρὰ ζῆ E. 3240, ρὰ ζοῦμεν E. 3240; ζίω E. 1827, ζίονν E. 929, ρὰ ζίω E. 74; ἔζονν E. 90, 2442, 2514; ἔζησα (ἔζησε) E. 1523, 2563, 3661, ἀνέζησεν E. 3659, ρὰ ζήσω (ζήσῃ(ς), ζήσουνν) E. 193, 314, 4069, 4265, 4384; impér. ζῆσε E. 669, 1042, 4265. — E. 50: ζήσουνν.

Verbes du type πάω.

ἐπαγαίνω E. 104, 1597, 2204, 2530, 2736, 2854, 2877, 2904, 3876; παγαίνω E. 2093, 2543; τηγαίνωμεν E. 3794, ἐπήγαυα E. 6, 14, 26, 187, 3062, 3635, τηαίνοντα E. 3797, 3813; ἐπάγω E. 673, 1353, 1479, 1817, 2187, 3267, 3295, 3843, 3850, 3896, 4240, 4260, 4375, 4378, ἐπάω E. 2082, 2178, (2672), 4180; πάγω E. 489, 1201, 3540, 3834, 4219, πῆς E. 491, 1759, πάει E. 1202; ἐπήγα E. 1184, 2800, 2888, 3714. Impératif: ἐπάγαυε E. 4214; ἔγωμε (subjunctif) E. 496, 1532, ἄμε E. 1363, 2976, ἀμέτε E. 1028. — Κροῦ E. 2543, ρὰ κροῦσιν E. 2148; ἄκω E. 1146, 1150 (impér.); λει E. 1730; μινῶ E. 577.

Voix active.

Indicatif et subjunctif, 3me pers. plur.: voir p. 353.

Indicatif et subjunctif du présent du type -ῶ, -ῆς: 2me pers. sing.: ἀδικῆς E. 1487, πλανῆς E. 3658; ἀγαπάεις E. 3271, φωτάης E. 3790; 3me pers. sing.: ἀρερωτῆ E. 1344, etc.; ἀραρωτάει E. 1264, ἐρωτάει E. 415, 1269, στυπαταρντάει E. 296, ρικάει E. 1647, 2823, μελετάει E. 2246; 1re pers. plur.: στυπαταρντοῦμεν E. 3055; περροῦμε E. 3902; 2me pers. plur.: ἀμερεμερᾶτε E. 2953, εἰτερχᾶτε E. 1013; 3me pers. plur.: ἀγαποῦσιν E. 2212.

Subjonctif de φορῶ: ρὰ φορειῆ E. 470.

Imparfait.

Type -ῶ, -ῃς: 1re pers. sing.: ἀρεψιλάφουρ E. 103, etc.; 2me pers.: ἡγάπας E. 3657; 3me pers.: ἐψιλάφα E. 120, etc.; ἡγάπαν E. 2809.

Type -ῶ, -εῖς: 1re pers. sing.: en -ουρ; ἐπεριεπάτουρ E. 10, etc.; en -ουρα: ἐκράτουρα E. 1670, ἐκατενόδοουρα E. 1693, ἐφόρουρα E. 3117, ἐκορόμουρα E. 3532; 2me pers.: en -εις: ἐθεώρεις E. 1272; en -ειες: ἐθάρρεις E. 1467, ἡψυχόποιεις E. 3975; 3me pers.: en -ει: ἐπάτει E. 1550, ἀκαρτέρει E. 3251, ἀκολούθει E. 3566, ἡπόρει E. 1248; en -ειν: ἐλάλειν E. 464, ἐκράτειν E. 4323, ἐπαρηγόρειν E. 4341; en -ει(ν): ἐκράτειν E. 25, 964, 1272, 3059, ἐλάλει(ν) E. 276, 1171, 2689, 4044, ἐφόρειν E. 322, 1853, ἐθεώρειν E. 1272, ἐπεριεπάτειν E. 3175; 1re pers. plur.: en -οῦμεν: συνεθρογοῦμεν E. 3033, ἐλογομαχοῦμεν E. em. 2749; en -οῦμαι: ἐπεριπατοῦμαι E. 736, ἐσκοποῦμαι E. 2736, ἐθεωροῦμαι E. 2737; en -οῦσμεν: ἐπεριεπατούσμεν E. 2729, 3051; 3me pers.: en -οῦσαν: ἐλαλοῦσαν E. 230, 1230, ἐπεριπατοῦσαν E. 251, ἐτραγονθοῦσαν E. 1540, ἀκουλονθοῦσαν E. 2568, παρηγοροῦσαν E. 3351 (ἐθραγάτουσαν E. 1070 lire: ἐθραγάτευσαν).

Impératif: en -α: τυράνα E. 3376, ἀπεχαιρέτα E. 1363; en -ει: ἀργοπάθει E. 1156, λέπει E. 1510, στυπτόρει E. 1511, γόρει E. 1848, ἀσχόλει E. 1890, κράτει E. 3899; en -ειε: θάρρεις E. 1007, γόρειν E. 1886, κάλειν E. 3392, τυράννειν E. 3402, κράτειν E. 4087, 4106. — Plur.: κινᾶτε E. 1028; ἐλεεῖτε E. 1014.

Infinitif: περπατεῖ E. 550.

Participe: διψῶντες E. 2682; τοῦ Ἐρωτοκρατοῦντος E. 479, 3618, οἱ ποθοῦντες E. 516, οἱ ποροῦντες E. 4132, τοὺς θυντοχοῦντας E. 1013, τοὺς ἐρωτοπαθοῦντας E. 1446, τοὺς πολεμοῦντας E. 2233, ἀποτυχοῦντας E. 2311.

Aoriste. Indicatif de πορῶ, φορῶ, φροῶ, χωρῶ toujours en -εσα; mais E. 3109 ἐπότησεν.

Infinitif: en -σαι: περᾶσαι E. 3020, ἀγανάκτησαι E. 3581, περιπατῆσαι, σκόπησαι, ψηλαφῆσαι E. 4231, κατατῆσαι E. 4240; en -σει(ν): ἐρωτήσεν E. 3096, ψυχολογέσει E. 351.

Voix passive.

La forme ἐγγνέται E. 407 est due à la contamination des formes ἐγγνεῖται (de ἐγγνοῦμαι) et ἐγγιέται (de ἐγγοῦμαι).

Imparfait: 1re pers. sing. en -οῦμην: ἐντραφροῦμην E. 3510, ἐκρατοῦμην E. em. 3526, ἐφοβοῦμην E. 383 (ἐλογομαχοῦμην E. 2749: lire ἐλογομαχοῦμεν); en -οῦμον: ἐλεποῦμον E. 1505.

VOIX PASSIVE

PRÉSENT

Indicatif.

2me pers. sing. : en -εσαι : ξερίζεσαι E. 665, χάνεσαι E. 972, θλίβεσαι E. 30, γίγνεσαι E. 3341, δένεσαι E. 2905, ὀρέγεσαι E. 2539, 3271, 3392, κακώρεσαι E. 1444, 1446 ; en -ασαι : κρέμασαι E. 3963.

3me pers. sing. : en -εται passim ; mais δένεται E. 193, 2627, 3364, προδίδεται E. 1409.

3me pers. plur. : en -ονται : γυρίζονται E. 380, ἀντιπεράσονται, στέκονται E. 929, ἐχθρεύονται E. 997, σιχώνονται E. 1255, μάχονται E. 1264, ψεύχονται E. 1646, τριοδίζονται E. 3800, κλονίζονται E. 3862, σπαράσσονται E. 3863, κείονται E. 4127, περιλαμβάνονται E. 3852.

Subjonctif.

1re pers. sing. : ἀγγιγέσθην E. 3551.

1re pers. plur. : μετρίαζόμεσθε E. 3258.

3me pers. plur. : en -ονται : καθέξονται E. 259, λούονται E. 2972, 3898, μάχονται E. 2322 ; en -ουται : καθέξουται E. 109, κείουται E. 270, στέκουται E. 926, μάχουται E. 1253.

IMPARFAIT

1re pers. sing. : en -όμην : ἐβασζόμην E. 18, ἐπιγύομην E. 1159, ἐμαχόμην E. 2190, ἐγενόμην E. 3148, ἐδιαλογιζόμην E. 3471, ἐχαιρόμην E. 90, ἐβουλόμην E. 2792, ἀναθροφόμην E. 3155, ἐκανχόμην E. 1703, ἐλογομαχόμην E. 662 ; en -οίμην : ἐμοι-ραζοίμην E. 3510, ἐκανχοίμην E. 1694.

2me pers. sing. : en -ου : ἐβγαίρου E. 2603, αἰστάρου E. 189, ἐγίρου E. 1352, 1406 (cf. ἐπιβάλου E. 1724) ; en -έσου(r) : ὠρεγέσου E. 2451 ; ἐντροπέσου E. 1773.

3me pers. sing. : en -ετο(r) : ἐκρέμετο E. 181, 1159, ἔρχετο E. 2192, ἐδύρετο E. 3909, ἐφλέγετο E. 16, ἐδέχετο E. 2655, ὠρέγετο E. 1229, 3432, ἐγίνετο E. 2283, ἐκόπτετο E. 23, ἐπέτετο E. 2689, ἐπειθετο E. 3404, ἐθλίβετο E. 3110 ; συνεθλίβετο E. 3518 ; en -έτο : ἐλιγωνέτο E. 3462, ὠρεγέτο E. 2645, ἐρχέτο E. 2189, ἐχαιρέτο E. 2645, ἐνχέτετο, lire ἐνχέτο E. 3909 ; en -έτορε : ἐσφαζέτορε E. 3103. — ἴστατο E. 286.

1re pers. plur. : en -όμεθα : ἐβουλόμεθα E. 2749 ; en -όμεσθε(r) : ἐγενόμεσθε E. 3770, ἐχαιρόμεσθε E. 4313 ; ἐρχόμεσθε E. 4112 ; en -ομασθεν : ἐγενόμασθεν E. 1185.

3me pers. plur. : en -ορτο : ἐγίρorto E. 2598 ; en -αρτο : ἐκρέμαντο E. 1922, ἴσταρto E. 468 ; en -οννταρ : ἐμάχοννταρ E. 3865.

AORISTE

Voix moyenne : ἐφηγησάμην E. 2100.

Indicatif : en -ηρ : ἐξείριστηρ E. 117, ἐφαντάσθης E. 1339, συνελευπάσθης E. 118, ἐφορεύθῃ E. 119, ἐκακώθῃ E. 202, κατεφρορέθῃς E. 446, ἐπληροφορέθῃς E. 3675, ἐβουλήθῃ E. 4179, ἐστράφηρ E. 24, ἐφάνηρ E. 375, ἐφάνη E. 174, 2686, κατέβηρ E. 166 ; en -ηκα : ἐδουλώθηκα E. 346, ἐστάθηκεν E. 332, ἀπεκρίθηκα E. 406, 2313, ἀπεκρίθηκεν E. 3877 sq., ἀνταποκρίθηκεν E. 2878, ἐπαρνήθηκεν E. 3173, ἐπαρεθέχθηκεν E. 1657, ἐμεταστάθηκεν E. 511, εἰρέθηκα E. 1780, ἐκατεχωρέθηκεν E. 2018, ἐψεύθηκεν E. 2219, ἠκούσθηκεν E. 2557, συνεβουλενθήκαμεν E. 2741, ἐβουλήθηκεν E. 3173, ἐξηγήθηκα E. 3550, ἀρεξυμώθηκεν E. 3772, ἐνεκρώθηκα E. 4003 ; ῥάγηκεν E. 44, ἐφάνηκεν E. 2601, ἐγίνηκα E. 1473, ἐσέβηκα E. 166, 169 ; en -ηνα : ἐξηγήθηνα E. 2849, ἐδιάβηνα E. 3992.

1re pers. plur. : en -ήκαμεν : συνεβουλενθήκαμεν E. 2741 ; en -ημεν : ἐσέβημεν E. 745 ; en -ημαρ : ἐκοιμήθημαρ 4076 ; ἐξέβημαρ E. 743, ἐσέβημαρ E. 225, 246, 883.

Subjonctif.

1re pers. plur. : en -οῦμεν : ἀναπανθοῦμεν E. 748, 2585, 2680, 4054, 4075, 4113, κοιμηθοῦμεν E. 870, γλυκαρθοῦμεν E. 915, ἐρμηνευθοῦμεν E. 2727, ἐπνυχιθοῦμεν E. 2870, ἀπεξενωθοῦμεν E. 4248, ἀπεχωριστοῦμεν E. 66, 2268, 3600 ; χαροῦμεν E. 915.

2me pers. plur. : (οὐ μὴ) θανατωθῆτε E. 1014.

3me pers. plur. : en -οῦν : πλερωθοῦν E. 888, εἰρεθοῦν E. 961, συναχθοῦν E. 1122, ἐντροιθοῦν E. 2212, θωθοῦν E. 3823 ; περιπλακοῦν E. 2125 ; en -οῦσιν : καταγροικηθοῦσιν E. 1588.

IMPÉRATIF

Impératif du présent.

Sing. : μνήσκειν E. 1890, στέκειν E. 278, χαίρειν E. 834, ἐγείρειν E. 3696.

Plur. : ἐγείρεσθε, χαίρεσθε E. 2952, (μὴ) κἀθεσθε E. 2952.

Impératif du passé.

En -θησε : πληροφορέθησε E. 213, βεβαιώθησε E. 3388, παρηγορήθησε E. 4068 ; plur. : σιχωθῆτε E. 2958 ; en -σον : στοχάσον E. 207, ἀφηγῆσον E. 3124, σκέψον E. 207, δέξον E. 4018, ἐκδέξον E. 2177, εὔξον E. 826.

INFINITIF

Ἀραδιγιθεῖ E. 63, ἀφγιγιθεῖ E. 492, γορευθεῖ E. 2583; ἀφγιγιθεῖν E. 2116.

PARTICIPE

Participe du présent.

En -όμενος: πετόμενος E. 819, κολαζενόμενος E. 3323; en -άμενος: ἐργάμενος E. 4157, τὸ δεχάμενον E. 4238 (en -ούμενος: τὸ ποθούμενον E. 914).

Participe du passé.

En -θείς: τὰ τότε λαλιθέντα E. 2367, 3870, 4191; en -μένος: κουρμένος E. 3, καῦμένος E. 9, ζωσμένος E. 4, ἀχορισμένος E. 1950, κοπιασμένοι E. 2679, παγωμένον E. 2120, κροφωμένος E. 2121, τοὺς ποθοσαρμένους E. 3112, προκειμένον E. 4277; avec augment: ἡγαπιμένα E. 292; avec reduplication: δεθεμένον E. 568, ουντετρομμένα E. 1675.

FUTUR

1° La forme ancienne: E. 3303, 3338, 3339.

2° Θέλω et l'inf. (de l'aor.): E. 43, 63, 492 sq., 529, 2583, 3300, 3301, 3302, passim; (du prés.): E. 252, 550, 4101. — θέλω ῥά = vouloir, E. 722, 3834, 4213.

3° Μέλλω (impers.: μέλλει) ῥά: E. 490, 542, 544, 2477.

4° Νᾶ et le subj.: E. 431 sq., 1232 sqq., 1242, 2602, 2822, 2859, 2899 sq., 2920, 3025, 3064, 3140, 3661, 3793. — Πότε ῥά: E. 1554 sqq., πότε et le subj.: E. 1556, 1558, 1560 sqq.

CONDITIONNEL

1° L'imparfait: πότε οὐκ ἐθεώρουν E. 4345. — ἔλεγες E. 376, 936, 2149, 2317, 2418, 2509, 3639, 4333, ἔβλεπες E. 2488, ἐπρόσεχες E. 2504, 2506.

2° Ἦθελα et l'inf. de l'aor.: E. 2408, et le subj. de l'aor.: E. 755.

3° Νᾶ et l'indic. (du prés.): E. 1240; (de l'imparf.): ῥὰ ἔλεγες E. 177, 1022, 1642; (de l'aor.): E. 44, 1271, 1293, 1638, 2453, 3461, ῥὰ εἶδες E. 1029, 2493, 4133, ῥὰ εἶπες E. 419, 928, 2167, 2416, 2450, 2494, 2644, 4314. — πότε ῥὰ et l'ind. de l'aor.: E. 1401 sqq., ποῦ ῥὰ et l'ind. de l'aor.: E. 521.

4° Εἴχα et l'inf. de l'aor.: E. 351.

La phrase conditionnelle est indiquée par ᾗ et l'ind. (de l'aor. et de l'imparf.): E. 177, 189, 351, passim; et par ᾗ et le subj. de l'aor.: E. 43, 139, 2647, 2853, 2857.

MOTS INVARIABLES

ADVERBES

Adverbes de manière: en *-ως*: αἰσθητικῶς E. 2702, ἀπλῶς E. 76, ἐνταμῶς E. 4160, ἴσως E. 1817, μεγάλως E. 2040, μερικῶς E. 4396, ὅμως E. 2185, οὔτως E. 386, παρτελῶς E. 3989, πῶς E. 12, passim, ὡσαύτως E. 3499; en *-α*: γλήγορα E. 1375, ἐντετόληπτα E. 1139, κρυφά E. 406, θαρρετά E. 1508, μοναχά E. 2554, σιγὰ σιγὰ E. 3607, σιγελά E. 1270; en *-οι*: γλήγοροι E. 2842, γοργόν E. 1208, 2753, δεύτεροι E. 4356, κοιτόι E. 3190. — καθόλου E. 92, ὁμοῦ (τε καὶ) E. 1174, τάχατε E. 2883, ὅθε E. 1340, 3135, 3147, 3424, πάντη E. 3252, 3336.

Adverbes de lieu: ἄνω κάτω E. 1664, ἄνωθεν E. 266, ἀπάνου E. 506, ἀπάνω κάτω E. 1022, ἀπεθῶ E. 436, ἀπεκεῖ E. 403, ἀπεκεῖθεν E. 436, ἀπέξω E. 3336, ἀτέσω E. 402, ἀποκάτου E. 322, ἐδῶ E. 33, ἐκεῖθεν E. 1843, ἔμπροσθεν E. 368, ἔσω E. 360, ὀκάτου E. 3285, ὀπίσω E. 5, ὀπόθεν E. 2837, ὀποῦ E. 528, παρακάτω E. 509, παραπέσω E. 489, παραπίσω E. 639, παρῆκει E. 573, πόθεν E. 22, ποῦ E. 650, ποῦπετες E. 103, τριγυρόθεν E. 1161, τριγύρου E. 3. — ἀπὲ τριγύρου E. 366, ἀπὲ μακρῆς E. 317.

Adverbes de temps: ἀκόμη E. 471, ἀπόψε E. 1532, ἀργά E. 2100, αὔριο E. 874, αὐτίκα E. 2085, βραδύ(ν) E. 2827, 2832, δίχρονοι E. 888, passim, εὐθύς E. 821, ἐχθές E. 2042, πάντα E. 18, πάντοτε E. 1007, πάντως E. 138, 1668, πάραντα E. 111, πάρεντες E. 67, πότε E. 1554 sqq., passim, ποῦπετες E. 1287, προχθές E. 334, πρωτέτερα E. 692, πρῶτον E. 693 (πρῶτον πρῶτον E. 71), σήμερον E. 62, ταῦτα E. 503, 534, 536, 714, passim, ταχύ E. 1753, τέτοιος (au lieu de τότε) E. 289, 577, 1181, 3472, 3481, τότε E. 2243, passim. — αὐγὴν E. 919, μίαν E. 2522, τὴν ἄλλην E. 13, μέχρι τὴν σήμερον E. 2723, ἀπ' ἐδά E. 214, ἀπὸ τὰ ὅσα E. 3014, 3687, ἀπὲ τοῦ ἑν E. 535, ἀπὲ τῶρα E. 79, τὰ πρῶτα E. 256.

Adverbes de quantité: διπλόν E. 3341, κάμποσα E. 4095, μᾶλλον E. 51, μικρόν E. 160, μεγάλως E. 4125, μέτρια E. 3762, ὀλίγον E. 318, ὅσο(ν) E. 754, 810 (ὅσον καὶ ἄν E. 991), πλέον E. 140, πολλά E. 54, πόσα E. 1996, πόσον E. 1997, τοσοῦτως E. 2429, χίλια E. 99. — τὰ τόσα E. 17, τὰ τοσοῦτα E. 2241.

PRÉPOSITIONS

ἀντί(ς) et le gén.: E. 107, 716, 1848, 1875, 1889, 1891; et l'acc.: E. 1216, 1832, 1865, 2838, 4087, 4096, 4106, 4252. — E. 61: *ἀντὶ πατρὸς καὶ ἀντὶ μητρὸς καὶ ἀντὶ ἀδελφοῦς καὶ φίλων* (cf. Neap. ms. 87); E. 3349 sq.: *ἀντὶ τῶν συγγενῶν σου, | καὶ φίλων καὶ γνωρίμων σου.*

ἀπὸ, ἀπὲ et le gén.: E. 10, passim; *ἀπὸ τοῦ ῥῆν* E. 535, *ἀπὸ μακρῆς* E. 188; et l'acc.: E. 1, passim, *ἀπὲ μακρῆς* E. 317. — E. 1413: *ἀπὸ προαιρέσεως καὶ ἀπὸ θέλημά σου*; E. 1825: *ἀπὲ τὰ πικτάκια σου καὶ ἀπὲ τὰ γράμματά σου.* — *ἀποῦ* E. 3498.

διὰ et le gén.: *διὰ λιθομαργάρον* E. 2140 (cf. *μέ* et *μετά*); et l'acc.: E. 11, 151 sq., 1866; *διὰ τρόπον* E. 209, *ἐδοκιματίσθη διὰ πολὺν* E. 1221. — *ὥς διὰ* E. 9, 405, 2305, 3927, *ὥς γιὰ* E. 1846, 2296, *ὥς γιὰ μία* E. 565. — *διατ' ἐσένα* E. 4003, 4158.

δίχα et le gén.: E. 956, 2443, 2768, 4220, 4233; et l'acc.: E. 650. — E. 4230: *δίχα σύνεργον, δίχα συνοδοιπόρον.*

δίχως et le gén.: E. 193, 3253, 3278, 4095.

εἰς et l'acc.: E. 2, passim; E. 228: *ἄγριος πολλὰ εἰς τὸ πρόσωπον, δειρὸς ἀπὲ τῆν ὄψιν.* — *εἰς μίαν* E. 2035, 2053, 2507, *εἰς μίον* E. 2576; *εἰς τὸ ἐκ πατρός* E. em. 3984. — *οὕτῳ* E. 1010, *οὕτῳ* E. 2122.

ἐκ et le gén.: E. 115, passim; *ἐκ πατρός* E. 928, 2508, 3985; *ἐξ ἑστέρον* E. 1498; et l'acc.: E. 7, passim. — E. 97: *ἐκ τοῦ γένους μου καὶ ἀπὸ τοῦ ἐδικού σου.*

ἐν et le dat.: *ἐν τῷ μέσῳ* E. 4285, *ἐν* E. 739; et le gén.: *ἐν ὁρείῳ* E. 288, 817, 1324, 1360, 1468, 2674, 2677, 3621, *ἐν ἑστέρον* E. 3001.

ἐπὶ et le gén.: *ἐπ' ἀληθείας* E. 3046; et l'acc.: *ἐπὶ τῇ γῇ* E. 352.

ἕως et le gén.: *ἕως οὗ* E. 741; et l'acc.: E. 592.

κατὰ et le gén.: E. 202, 1334, 3375; et l'acc.: *κατ' ἀξίαν* E. 428, *κατ' ἀλήθειαν* E. 64, 3071, *κατὰ πολλὰ* E. 678, *καθ' ἡμέραν* E. 1572, *καθ' ἐκάστην* E. 1760, *κατὰ ὥραν* E. 3369 (cf. *κάτε ὥραν* E. 3844, *κάθε ὥραν* E. 3463), *κατὰ τοῦτον* E. 2190. — *κατὰ τοῦτον* E. 136, 648, 3198, *κατὰ καρδίας* E. 1334.

μά et l'acc.: E. 42, 72, 208, 730, 2379 sq., 3457, 3472, 4136.

μέ et l'acc.: E. 5, passim; E. 2497: voir *διὰ*.

μετά et le gén.: E. 71, 1340, 4331 sq., 4363, *μεθ' ἑμῶν* E. 2352, *μετὰ θάρρος* E. 538, *μετὰ λιθομαργάρον* E. 2137 (cf. *διὰ* et *μέ*); et l'acc.: E. 94, passim; *μετὰ θάρρους* E. 672, 957; *μετὰ ὥραν περισῶν*, *μετὰ ὥραν (ὠρίτσαν) ὀλιγῆν* E. 401, 1274, 1537. — *μεθ' ἡμῶν* E. 3260 (cf. *μεθ' ἑσῶν* Dig. ed. Hesseling, 870, 1290).

μέγρο(ς) et le gén.: E. 1046, 2339, 4311, 4321; et l'acc.: μ. τὴν ὁήμερον E. 2723.

παρά et le gén.: E. 135, passim; παρὰ πάντων E. 1002, 3235; et l'acc.: παρὰ καιρόν E. 1977, παρ' ἐλπίδα E. 2044, παρὰ μίαν E. 2342, 4108, 4171; παρά après le comparatif: voir Comparatifs. — εἰς παρ' εἰς E. 274: cf. πρὸς.

περί et l'acc.: après le comparatif E. 3343. — E. 3375 περί: lire παρὰ.

πρὸ et le gén.: πρὸ τῆς ἄλλης E. 1496.

πρὸς et l'acc.: E. 29, 480, 3327, πρὸς ἄργα τὸ δειλινόν E. 107, καὶ πρὸς ὠρίτῃσιν ὀλιγῇ, πρὸς ὄραν καταψέχον E. 773; ὡς πρὸς E. 968, 1037, 1684, 3383; πρὸς ἔνα E. 475, 925, 940, 2571, ἔνα πρὸς ἔνα E. 3221 (cf. παρά).

σὺν et le dat.: E. 4328 sq.

ὑπὲρ et le gén.: E. 2352.

ὑπὸ et l'acc.: E. 4211 l. ἀπό; E. 4287 ὑπὸ τὴν στροφήν = chemin faisant: l. εἰς τὴν στροφήν.

ὡς et l'acc.: E. 1423, 2148, 2548, 2687, 2842.

ὥσάν et l'acc.: E. 2839, 2853, 4160.

PRÉPOSITIONS ADVERBIALES

Suivies du génitif: 1°. d'un substantif: ἀνάμεσα E. 2526, ἀντίκρυντα E. 759, ἀντίπερα E. 3038, ἔξω E. 2944, κοντά E. 253, μέσο(ν) E. 848, 856, 3717, μέσα E. 2340, παρακάτον E. 371, πάρεκτος E. 95, 3965; 2°. d'un pronom conjoint: ἀντίκρυντα E. 3068, ἀπάνω E. 1349, ἀπεδῶ, ἀπεκείθεν E. 467, ἀπὸ μακρόθεν E. 3065, ἔμπροσθεν, κατόπισθεν E. 14, 3831, ὀμπρός E. 218, 3831, ὀπίσω E. 3280, 3566, σιμά E. 2972.

Suivie de l'accusatif: ὀμπρός E. 2347, précédée de l'accusatif: ὀπισθεν E. 2887.

Suivies d'une préposition: — εἰς: ἀπάνον (ἀπάνω) εἰς E. 220, 374, ἀπέσω εἰς E. 246, ἔσωθεν εἰς E. 373, μέσα εἰς E. 261, ὀμπρὸς εἰς E. 377, ὀπίσω εἰς E. 2862; — ἀπὸ ou — ἐκ: ἔξω ἀπὸ E. 1376, πάρεκτος ἀπὸ E. 4253, παρἔξω ἀπὸ (ἐκ) E. 233, 3262, ἀπεκάτω ἐκ E. 151, μακρὰν ἐκ E. 2631, παρακάτον ἐκ E. 241; — μέ: ἀντάμα μέ E. 3199.

CONJUNCTIONS

Conjunctions de coördination: ἀλλά E. 25, passim, πάλιν E. 266, passim, πλὴν E. 505, 629, 1172, γάρ E. 2228, 2232, 2627, 2714 sq., 3100, 3244, 3280, 3323, 3327, 3438, 3527, 3723, 3874, 4156, δὲ E. 755, 2711, 2716, δῆθεν E. 300, 2654, 2989, 3220, τε: ὁμοῦ τε καὶ E. 1174.

Conjonctions de subordination : *νὰ* E. 7, passim, *νὰ* = *ἄμα* E. 3279, 4125, *νὰ* *μη* E. 386, *τοῦ νὰ* *μη* E. 3306, *διὰ νὰ* E. 18, 354, *δίχως νὰ* E. 68, *ἄμα νὰ* E. 296, *ὅτι νὰ* E. 77, 724, 730 sq., 756, 1193, 1536, *ἕως οὔ νὰ* E. 741, *μέχρι νὰ* E. 708, *ὡς ὁποῦ νὰ* E. 2168, *εἰς ὅπου νὰ* E. 3181, *ὅσοι νὰ* E. 2752, *ὥστε νὰ* E. 1997, 3397, 3718, *ὥστε νὰ* E. 2544, *εἰ* *μη* *νὰ* E. 2022, *κὰν νὰ* E. 1262 sq. — *ἴνα* E. 43. — *ἄμα* et l'inf. : E. 113, et l'ind. aor. : E. 579, et le subj. aor. : E. 640, 808, 820, 4042, et *νὰ* E. 296. — *ἄν* E. 41, passim. — *ἄς* E. 233, passim. — *ἀγοῦ* E. 453, 489, *ἀγοῦτον* E. 1268, 1524, 1913, 2242, 3244, 3455, *ἀγοῦτον* E. 365, 1160, 1341, 1372, 1456, 1548, 2705, 3783, *ἀγοῦν* E. 1645, *ἀγοῦτις* E. 536, 1435, *ἀτότις* E. 1260, 1333, *ἀτέτις* E. 4064. — *εἰ* E. 1246, 2915, 3001, 3007, 3010, *εἰ* *μη* *νὰ* E. 2022; *εἴτε* — *εἴτε* E. 234/237; *ἐὰν* E. 3335, 4258; *ἐπεὶ* E. 57, *ἐπειδὴ* E. 1724. — *ὅταν* E. 220, *ὅταν* E. 215, *ὅταν* E. 868, 2083 sq., 2418, 3743, 4073, *ὅταν* E. 1773, *ὅποτε* E. 589, 2506, *ὁπότε* E. 2410, *ὅποτε* E. 4215, *ὁπότε* E. 2650, 3784. — *ὅτι* = que, E. 13, 17, passim, = maintenant que, E. 356, 1374, 3893, = quand, E. 595, = comme, E. 31, 3893, *ὅτι νὰ* E. 77, 724, 730 sq., 756, 1193, 1536, *λέγω ὅτι* (*ὅτι* = : „...”) E. 1492, 2327, 3488; *διότι* E. 191, 1091, 1140, 2674, 4104, 4209, *διότι* *μη* E. 42, (3129), 3457, 4136 (cf. *τέτοιος* *μη* E. 3472); *διὰ* E. 383, 1702, 1984. — *ποῦ* = parce que, E. 4346, *ἕως οὔ νὰ* E. 741, *ὡς ὁποῦ νὰ* E. 2168, *εἰς ὅπου νὰ* E. 3181, *ὥστε νὰ* E. 1997, 3397, 3930, *ὥστε* E. 4332, *μέχρι νὰ* E. 708, 717. — *ἐνόςω* E. 315, *ῥόσοι* E. 3551. — *καθὼς* E. 300 (*ἐνθὺς καθὼς* aussitôt que). — *μη* E. 167, *οὐ* *μη* E. 1014, 1246, 1932, 3413, *μήπως* E. 1208, 2694, 2986. — *ὡς* = lorsque E. 17, 23, 28, 45, 69, 1399, 2810, = pendant, E. 23, = que, E. 45, *ὥσάν* E. 1436, 1518 sq., 2036, *ὥστε νὰ* E. 2544.

ADVERBES D’AFFIRMATION ET DE NÉGATION

ναί E. 2805, 2845 sq.; *εἶναι* au lieu de *ναί*: E. 882, 2430, 3700 (cf. E. 3879: l. *εἶναι*). — *ἀλήθεια* E. 599.
οὐχί E. 3374, *ὄχι* E. 307, *μή* passim.

INTERJECTIONS

ἀλλὰ: *ἀλλὰ πόσος* E. 2654, *ἀλλὰ μεγάλην* E. 3247, *ἀλλὰ ποταπά* E. 3248, *ἀλλὰ κάμποσα* E. 4095.
νά E. 1965, 3074, *νάτε* E. 2973; *ἔλα* E. 2756, *ἐλάτε* E. 2774, 3876; *ἄμε* E. 1363, *ἀμέτε* E. 1028; *σέρε* E. 2678, 3880; *στά* E. 646.

ιδέ E. 1894, ἰδοῦ E. 79, 2584, ἔδε E. 1948 sqq., 3942, 4002.

ἄλλοῖμονοι E. 1501, ἄλλοι E. 1521.

ῶ E. 3070.

NOMS PROPRES

ἡ Αἴγυπτος E. 2222, 2226, 2250 sq., etc., Αἴγυπτία E. 2711, 2784, 3081, 3344, 3352. — τῶν Αἰγυπτίων E. 2713, τοὺς Αἰγυπτίους E. 3138.

τὸ Ἀργυροκάστρον E. 2277, 2982, 3686, 4257, τὸ Κάστρον τὸ Ἀργυρόν E. 689, τοῦ Κάστρον τοῦ Ἀργυροῦ E. 553, 4358, τὸ Ἀργυροῦ(ν) τὸ Κάστρον E. 742, 865, 2798, 2810, 3246, 4219, 4254, 4316, τοῦ Ἀργυροῦ τοῦ Κάστρον E. 544, 2284, 3187, 4283, 4372, γῆν Ἀργυροκάστρον E. 2355, τῆς γῆς Ἀργυροκάστρον E. 2363, 3183, 3200, 3236, 4317, 4327, γῆς Ἀργυροῦ τοῦ Κάστρον E. 2263, 2344, 2373, 2438, 2441. — τὴν γῆν Ἀργυροχώραν E. 4323.

ἡ Ἀρμενία E. 2617, 2620, 2640, 3497, 3501, 3554, 4214, 4221. — Ἀρμενικός E. 2668.

ἡ Ἀφροδίτης E. 264, 655, 1723, τὸν Ἀφροδίτην E. 265.

Ἀλφεῖος E. 153.

ἡ Βαβυλώνα (une partie de l'Egypte) E. 2531, 3268, ἡ Βαβυλωνία E. 2879. — Cf. Phlor. éd. Hesseling, p. 41.

ὁ Βερθεριγος: voir Φερθεριγος.

Ἐμροστία E. 3150.

ὁ Ἔρωσ ou ὁ Ἐρωτας (ça dépend du mètre), E. 242, 387, passim; ὁ Ἐρωτοκράτωρ E. 334 (cf. ποθοκράτωρ E. 236), ὁ ἐρωτοκράτωρ Ἔρωσ E. 387, τὸν ποθοερωτοκράτορα E. em. 354, τοῦ Ἐρωτοκρατοῦρος E. em. 475, 3618; τὸν Ἐρωτοδοξίτην E. 264. — τῆς Ἐρωτοκρατορίας: lire τῆς Ἐρωτοκρατείας E. 225, 233. — Ἔρωσ τριμορφοπρόσωπος E. 416.

ὁ Κλιτοβόρ E. 2464, 2667, 2805, 2845, 2901, 3478, 3678, 4115, τὸν Κλιτοβόρτα E. 80, 843, 3448, τὸν Κλιτοβόρτα E. 35, τοῦ Κλιτοβόρτος E. 4143, 4357, τοῦ Κλιτοβόρ E. 4255. — ὁ Κλιτοβός E. 2650, 3495, 3672, 3727, 3813, 4057, 4131, 4140, 4169, 4179, 4234, 4340, 4377, τὸν Κλιτοβόρ E. 56, 2685, 2919, 3199, 3215, 3878. — Vocatif: (ὁ) Κλιτοβόρ E. 2976, 3748, 3879, 3939, 3976, 4014, 4039, 4089, 4146, 4203, 4216, 4244, 4250, 4257, ὁ Κλιτοβός E. 3807, 4254, Κλιτοβέ E. 3959, 4246 (Κλιτιβό E. 3069).

Λατινικός: γῆς Λατινικῆς E. 540, 1325, τὸ Λατινικὸν τὸ γένος E. 2232, τὰ Λατινικά E. 3217. — ῥοῦχον λατινόκοπον E. 322.

- ἡ Αἰζαντος E. 701, 789, 1325, 1355, 2264, 2338, 2360, 2816, 3162, 3204, 3487, 4328.
 ὁ Αἰβιστος E. 35, passim.
 Αἰαβία E. 2618; Αἰτοβία E. 4215 (cf. Κλιτοβία Neap. 2315, 3638).
 ἡ Μελαρθία E. 4353, 4359, 4363, 4368.
 ἡ Μορτάνη E. 2667, Μορτάνη E. 3811, Μορτάνη E. 4388, 4390.
 ἡ Περόσια E. 2623, 3505. — ὁ Πέροσος E. 2631, em. 2659, 3527.
 ἡ Ῥοδάμνη E. 460, passim; Ῥοδάμη E. 2394, 2398, 2404, 3329; Ιορόμνη E. 665.
 Σαρακήνα E. 2761 (cf. Erotokritos éd. Xanthoudidis, Glossaire s. v. Σαρακηρός).
 Σιγγελία E. 155 (= Σικελία).
 ὁ Φερθερίγος E. 2226, passim; ὁ Φερθερίχος E. 2236, 2254, 2256, 2272, 2299, 2867, 2878, 3226, 3229, 3266, 3286, 3404, 3406, 4110; Βερθερίγος E. 2250, Βερθερίχος E. 3075.
 ὁ Χρεσός E. 460, passim.

FIGURES DE RHÉTORIQUE

dans les quatre mss.: E., S., N. et P.

Palillogie:

- E. 174 sq., N. 190 sq.
 E. 641 sq., N. 530 sq., P. 394 sq.
 E. 643 sq., N. 532 sq., P. 396 sq.,
 E. 2378 sq., S. 1272, N. 2107, P. 991.
 (E. 2894 sq.: qu'il faut corriger).
 E. 3229, S. 2055.
 E. 3881 sq.
 E. 3902 sq., S. 2744, P. 2476 (N. 3323: manque dans le ms.)
 E. 3909 sq., S. 2752, P. 2483.
 E. 3925 sq., S. 2770, N. 3344, P. 2500.
 N. 466a sq.
 N. 518 sq.
 N. 528 sq.

Anaphora.

Répétition au commencement des vers:

- E. 632 sqq., N. 520 sqq., P. 384 sqq.
 E. 675 sqq., N. 552 sqq., P. 425 sqq.
 E. 886 sqq., N. 751 sqq., P. 611 sqq.
 E. 1444 sqq., S. 325 sqq., N. 1293 sqq., P. 1396 sqq.
 E. 1554 sqq., S. 439 sqq., N. 1401 sqq., P. 1466 sqq.
 E. 1948 sqq., S. 866 sqq., N. 1757 sqq.

- E. 1961 sqq., S. 879 sqq., N. 1772 sqq.
 E. 2014 sqq., S. 932 sqq., P. 1701 sqq.
 E. 2155 sqq., P. 1774 sqq.
 E. 2383 sqq.
 E. 2387 sqq.
 E. 2612 sqq., S. 1468 sqq.
 E. 2953 sqq., N. 2635 sqq., P. 2027 sqq.
 E. 2995 sqq., S. 1835 sqq., N. 2677 sqq.
 E. 3440 sqq., S. 2255 sqq., N. 3060 sqq.
 E. 3611 sqq., S. 2431 sqq., P. 2338 sqq.
 E. 3646 sqq., S. 2480 sqq., N. 3096 sqq., P. 2360 sqq.
 E. 3665 sqq., S. 2500 sqq., N. 3115 sqq., P. 2372 sqq.
 E. 3695 sqq., S. 2528 sqq., N. 3140 sqq., P. 2390 sqq.
 E. 3748 sqq., S. 2582 sqq., N. 3186 sqq., P. 2420 sqq.
 E. 3855 sqq., S. 2694 sqq., N. 3287 sqq.
 E. 4015 sqq., S. 2825 sqq.
 Répétition à la fin des vers :
 E. 2519 sqq.
 Répétition trois fois par vers :
 E. 2170.
 E. 3679, S. 2512.

Épizeuxis :

- E. 3748 sqq., S. 2582 sqq., N. 3186 sqq., P. 2420 sqq.

Asyndeton :

- E. 2292, S. 1190, N. 2025 (passim).
 E. 2345, S. 1239 (N. 2074 : ms. *κατωθέρ τον* : lire *κάτω θέτον*).
 Cf. E. 2106, S. 1033, N. 1853.
 S. 1728, N. 2570, P. 1986.

OBSERVATIONS GRAMMATICALES SUR LE MANUSCRIT DE LEYDE (S. ET S. I) ¹⁾

ACCENTUATION

Φίλιαν S. 186 (mais *φιλίαν* S. 490), *περδίκαρ* S. 1565 (mais *πέρδικα* S. 1573), *λειποθύμαρ* S. 2478. — *παρεξάφρεας* S. 534, *ἀνόδυνας* S. 404; *χόρτιος* S. 1602, *δοκιμώρ* S. 1638, *ὀλιγόρ* S. 3115 (mais *ὀλίγορ* S. 1201), *Λατίνικα* S. 1072 (mais *Λατινικά* S. 1132, 2044, S. I 190), *Ἀρμένικα* S. 1520; *Σαρακήνα* S. 1612. — *αἶτο* S. 1283, 1323, 1318, *αἶτορ* S. 952, 995, 1525, *αἶτηρ* S. 3, 1479, *αἶτης* S. 1008, *αἶτους* S. 937 (mais *αἶτήρ* etc.: passim). *ποτάπος* S. I 80, S. 2074, 2590, 2592 (mais *ποταπός* S. 2073, 2431, 2452, 2689). — *ἀπέθω* S. 64, *ἀπέκει* S. I 115 (mais *ἀπεκεῖ* S. I 75); *ἀκομή* S. 462 (mais *ἀκόμη* S. 637); *ἀντίκωρ* S. 34, *ἀντικρός* S. 1909; *ἔμερ* (*μετ' ἔμερ*) S. 2604. — *εἶπω* S. I 27, S. 107 (mais *εἶπῶ* S. 109, 193, 196), *εἶρω* S. 746 (mais *εἶρῶ* S. 320, 1696, 1743), *εἶρωμερ* S. 1714 (cf. *εἶπῶμερ* S. 1623), *ἴθω* S. 376, 672, 940, 1057 (mais *ἰθῶ* S. 816, 1044, 1769), *ἴθε* S. 247, *ἴθε* S. 309 (mais *ἰθέ* S. 177, *ἰθοῦ* S. 365), *ἐθῶκες* S. 2488, *ἐποῖκερ* S. 1360 (mais *ἐποτίκερ* S. 80), *ἐκεῖτορ* S. 1214 (mais *ἐκειτο* S. 1318), *ἐπιάσα* S. 2372, *ἐβιάσα* S. 2396, *ἐθειλιάσα* S. 1202 (mais *ἐπίασα* S. 1384), *σινρε-κάτζες* S. 486 (mais *ἐκατζα* S. 1555), *σινράξε* (impératif) S. 1687 (mais *ἐπισινράξε* S. 2044), *μαθώρ* S. 1598 (cf. *ἔκονῶορ* S. 803).

PHONÉTIQUE

VOYELLES

Changements de voyelles.

α > *ε*: *τέσσερεῖς* S. I 129.

ε > *α*: *ἀντάμα* S. I 141, *τίποτα* S. 353, 688, *ἐπότα* S. 532.

ε > *ι*: *τίτοιος* S. 454, 596 ²⁾, *ἰστία* S. 1606.

ε > *ο*: *γομάτος* S. 2375.

ι > *ε*: *ἐδικός* S. 287, 345, 354, 441, 461, 840, 919, 1096, 1380, 1493, 2041, 2240, 2302, 2945 (S. donne le plus souvent la forme *ἰδικός*), *ἐπεθυμῶ* S. 448, *τζίμεμαρ* (= *ζίνεμαρ*)

¹⁾ Voir § 9 de l'Introduction.

²⁾ Voir les Pronoms démonstratifs.

- S. 2775, σιγελά S. 1 151; ρ i > ρε: καταθαρκέσω S. 1 113, ἐγκρέμιωσαν S. 564, σιγερός S. 147, 1950, τριγερέαν S. 31.
 i > ου: σννεφορνίωσαν S. 3208 (mais ἐφίμιωσαν S. 3209), φον-
 μιωτικόν S. 966. — Βερδεροῦχος S. 1149 (= Berderuchus?)
 o > α: ἀχετός S. 2466.
 o > ε: καθρέπτῃς S. 128, ποέπετε S. 1596 (mais ποέποτε S. 165), ἐκερετόμιωσα S. 1 108 (mais ἐκεροτόμιωσα S. 99).
 o > ου: ἄγορρος S. 2636 (mais ἀγώρον S. 2031), τραγούδιμα S. 2890, πορνρά S. 1035, χαμουχάδες (camoca) S. 1396, κορυτέδα (cortese) S. 1 142, 151, κείτονται S. 2956, ἀπό S. 1357, 1954, 1972.

CONTRACTION

- a + a > α: ἀλλ' ἄχαμνα S. 1 77.
 a + ε > α: ρᾶλθῃ S. 1 129, S. 661, 1016, ρᾶχω S. 813, ρᾶχῃ S. 1 236, ραῖρη S. 829, ράμπῃς S. 615, ρὰ 'μέτρας, ρὰ 'δοκόπεις S. 851, διὰ 'κείνην S. 655.
 a + ε > ε: δι' ἐκεῖνον S. 1183.
 a + i > α: τᾶδες, τᾶκονδες S. 1935, τᾶχεν S. 599, ρᾶμαι S. 1018, γατᾶνι S. 1 266, S. 180, καμός S. 1274, 1299.
 a + ου > ου: ἀλλ' οὐκ S. 1 153.
 ε + ε > ε: σῆχω S. 71, μ' ἐξέερες S. 1 118. — Mais κᾶκεῖνος S. 1208, κᾶκείνη S. 705.
 ε + i > ε: νὰ σὲ 'πῇ S. 661.
 i + ε > i: ἀφίρωσαν S. 1005, ἡφίρωσαν S. 2054, τί 'λαλοῦσαν S. 18, περιμπλεξε S. 2909, γράψῃ 'κείνη S. 1 125.
 i + ε > ε: ἀντ' ἐκείνην S. 809.
 ε + o > o: θωρῶ S. 807 sq. (ἀπ' ὅλας S. 944).
 i + i > ι: μῆσουν S. 850.
 o + α > α: τᾶπεβγῃς S. 611.
 o + ε > o: τὸ 'ξέστερον S. 820, τῶθεν S. 637.
 o + i > o: τὸ 'πῇ S. 108.
 o + o > o: τῶμοδες S. 615, ἀπ' ὅλας S. 944.
 ου + i > ου: ποῖσαι S. 1100.

SYNIZÈSE

- ε: ἰστανέο S. 1 256; θεωρῶ S. 1 230, στερεωμόν S. 541, κλωστρέα S. 1379, βιτζέαν S. 1708.
 ι: φιλιαν S. 186, φιλιάρ S. 490 (φιλιάρ S. 478, καρδιά S. 176, παιδιά S. 45: sans synizèse), σιωπῇ S. 2429, κρυφιο-
 σερμπονλάς S. 51, κάλλιαν S. 1 100, μαρόκλωστος S. 1379,

ἐρροιασμέρος S. 1 133, ἐμφοιστεφαννήθην S. 1 12, ἐπιῶσα S. 2372, ἐβιάσα S. 2396, ἐδειλιάσα S. 1202, μίαν S. 1709.

APHÉRÈSE

ε: κείνη(ν) S. 1 125, S. 655, ᾧ S. 920, ἕξιμον S. 362, ἕξιστορον S. 820.
ι: πῆ S. 108, ὀκιά S. 1750, 2251, ἡιτάρον S. 2382.
ο: ῥάτια S. 932, ῥάρον S. 1347.

PROTHÈSE

ε: ἐβλέπω S. 2807, ἐγρωρίζω S. 111, 374, 2666, ἐχθές S. 965, ἐτοῦτο(ν) S. 2940, 2943, ἐτοῦτην S. 929, ἐγλήγορα S. 2541, ἐλησμορεῖ S. 977, ἐσταρέο S. 290.
ι: ἰποριζέ S. 2791 sq., ἰσταρέο(ν) S. 1 256, S. 934.
ο: ὀδιά S. 517, 2403, 2645, ὀπτήν S. 2928 (aphérèse de α et prothèse de ο), ὀκέτις, ὀκέτοις passim.

SYNCOPE

α: δι' τί S. 2835.
ε: ἔπαρ' την S. 2445.
ι: ἐπερπάτοιν S. 965, ἄππικτοιν (applicitum) S. 2861.

CONSONNES

Changement des consonnes.

β > π: ἔμπω S. 1 112, ἐκούμπησαν S. 1030 (mais ἐκούμβησα S. 1536).
π > β: βιώκιν S. 1326, 2460, γαβρός S. 1254, 1647, 3151, σέγα-βρον S. 3092, σέγαμβρον S. 3210 (mais σύγαμπρον S. 3205).
β > μ: βρ > μρ: χαμρίζει S. 1547, ἔμροστον S. 1387.
θ > τ: δεττοά S. 2651.
τ > θ: ἐδόξενσα S. 301, ἀναρδορρίζω S. 1 160, S. 17, 2684.
ξ > ζ¹⁾: ζάλη S. 1 215.
θ > τ: ἐταῦτα S. 1781; σθ > στ: ἀραισθητορ S. 892, ἡκούστην S. 1408, κοιμᾶστε S. 1790, περιώπλαγχρίσθησε S. 738, ἀποχωριστοῦμεν S. 2421. — Voir χ > κ.
τ > θ: χωρισθής S. 1171.

¹⁾ Trinchera, p. 261: ζημοῦται, p. 238 ζημοῦσθαι; Apocopos ms. 494: ζωράων; Achill. 727, 729 (ms. N): ἐξοσμένη (= ἐξοσμένη). — (Cf. ξ > ζ: Trinchera, p. 118 ἐξοσάων, p. 209 τὸν ζηροσάων, p. 313 ἐξόσων).

- κ > γ: γρέφοντ S. 346, γλετώτω S. 2346; γκ > γγ: ἀνάγγας S. 509, 3118, ἐγγαλῶ S. 545, 833, ἀγγάλας S. 2454.
 κ > τς (palatalisation de κ devant ι): τςῖνερ S. 2775, 3009.
 κ > χ: χαμονχάδες S. 1396.
 χ > κ: χθ > κτ: ὠρεκτιρ S. 1726, ὠρεκτιῖ S. 1703. — Voir θ > τ.
 λ > ρ: ἰρθερ S. 1493, σιγερά S. 147 (mais σιγελά S. 1 151).
 ρ > λ: ἐγλίγορα S. 2541 (mais γρηγορῶ S. 2571).
 π > φ: φισίρα S. 1311, κόλφορ S. 458 (mais κόλπορ S. 2098).
 φ > π: φτ > πτ: πτερά S. 1294, ὀπτίρ S. 2928; φσ > πσ > ψ: ἑτριγέρεψα S. 30, γρέφοντ S. 346.
 ρ > μ: μν > (μ)μ: κρημόν S. 861.

ASSIMILATION

- βμ > (μ)μ: παρεμφορῶς S. 1 267 (mais παρεμφορῶς S. 1 268), κατορέμα S. 46, ψέματα S. 116.
 βρ > μρ: χαμνίζω S. 1547, ἀχαμνιά S. 1 77, S. 65.
 βσ > (σ)σ: ἐστοχάσων S. 1 96.
 βφ > (φ)φ: ἐφημίζοντ S. 1229, ἀρεφημίζοντ S. 1260 (mais εἰφῆμῶν S. 3171).
 γδ > (δ)δ: σμαραδόχοος S. 1323.
 γκ > (κ)κ: μπουκίρ S. 1417 (au lieu de πογγίρ).
 γμ > (μ)μ: ἀνασπενάματα S. 2957, πλεμέρα S. 1070, — θραμέρος S. 437.
 γς > ξ: ἔφεξε S. 623, ὀξερῶρ S. 1537 (mais ὀνξερῶρ S. 1556).
 γλ > λ: σνχαίφομαι S. 413.
 μπ > (π)π: ἐγκοπώθιρ S. 1885, γαβρόρ S. 1254, 1479, 1647 (mais σέγαμπρορ S. 3205, σέγαμβρορ S. 3210).
 μφ > ψ: ἀνάκαψις S. 2235, πέψις S. 703 (mais πέμψω S. 105), σέψυχωρ S. 2814.
 ργ > (γ)γ: σέγαμπρορ S. 3205.
 ρθ > (θ)θ: ἀψίδιρ S. 2229, σνμπεθερία S. 2023.
 ρμ > (μ)μ: ἐκρατοῦ μεν S. 2339, ἐβγάρον με S. 2351, σντραπαντοῦ μας S. 2130.
 μν > (μ)μ: κρημόν S. 861.
 ρσ > (σ)σ: σνσπενάξει S. 2841, τὸν ροῦ σου S. 1 193.
 σμ > (μ)μ: ποροπικραμοῦς S. 3252.

Assimilation à distance: χαμονχάδες > χαμονχάδες S. 1396.

DISSIMILATION

αἰθέρτης S. 2191 (mais ἀφέρτης S. 2190), ἐγλίγορα S. 2541.

PROTHÈSE

σ : σωχρασμός S. 181, σονχρίασμα S. em. 1921.

PARAGOGÉ

ν : (ἀπ)ἐθάρεν S. 1455, 1683, σιγνωρόμεθαι S. 1798, ἐκράτειν S. 154, ἐφίλειν S. 2453, ἐφόρειν S. 761, ἔδερ (impér.) S. 599, παρείκασεν (impér.) S. 1278, ἐγίνονεν S. 283.
ς : ἀντίς S. 196, τίποτες S. 1608, ἔδες (impér.) S. 309.

MÉTATHÈSE

πορρά S. 1035, καθρέπτης S. 128, (σάργδος : l.) σόργδος S. 1070 (au lieu de σγόργδος), τανθάτω S. 2712, σμίγει S. 380.

ÉPENTHÈSE

γ devant ι : καιροῦργος S. 1810.

GRAPHIE ÉTYMOLOGIQUE

σννγενήν S. 2433, σννπάθω S. 3242, σννκατατέθης S. 3099, σννπασχίσω S. 3100, σννκακοπάθητα, σννποθοπασχίτα S. 2603, σννπορῆς S. 17, σννπορῆ S. 3256, ἐσννβιβάζωσθαι S. 2023, σννπλήρωσθης S. 1205, σννβορλεόμαι S. 174.

AGGLOMÉRATION DE NASALES

σννγκλίθησε S. 570, εἴμνοστον S. 1714, 2865, εἴμνοστοτοπίαν S. 2873, εἴμνοστίας S. 2875, 2987.

MORPHOLOGIE

GENRE ET CAS

Changement de genre: τὸ δάον S. 1069 (mais τὸν δάον S. 2095), τῆν ἄμνον S. 1878 sq., ἡ θρόσος S. 542, τὸ πόντος S. 358 (mais πόντος S. 565), (εἰς) τρέγος S. 1366.

Emploi du neutre: τὰ ἔνι πολλὴν παρὰξενον τὰ χέρια τοῦ τοξότου S. 197, ἡ ἀναμονὴ καλὸν εἶναι S. 2, καλὸν εἶναι ὁ μακρόψυχος S. 23.

Apposition: ἦτον ὥρα πρόγευμα S. 1269, S. 303 ὥρα βραδὺ τοῦ δείπνου S. 2513, γράφω σε, θεσποτείαν μου S. 735, ἀντιώχο-λοῦμαι σε, καρδίαν μου S. 784.

Nominatif au lieu du vocatif: καλὸς σννδοσιπόρος S. 116, τὰ παιδιά μου S. 1830, ἡ ξεροδόχισσα S. 2340, ὁ φίλος μου S. 1911.

Emploi de l'accusatif. Accusatif d'intérêt : *ἵστέρονσί με τένταρ* S. 33, *στροφῆν με τὸ φαρὶν μου* S. 1063, *μὴ μὲ τὸν θρόνον* S. 2506. — Emploi adverbial de l'acc. : *θλίβεται θλίψιν φοβεράν* S. 3082, *τρανὴν φωνὴν ἐλάλησα* S. 1611, *πίπτει ἄφρονος λειποθυμίας* S. 2478, *χρῆν δάκρυα ποταμούς* S. 2504, *ἔλειπεν καιρὸν χρόνον* S. 1 47 (cf. *ἦτορ ὥρα πρόγευμα* S. 1 269); *τέλος* S. 2617, *τότε τὸν καιρὸν* S. 2317. — Prolepse : *μὲ ἐπεχειρήσεν τοιαῦτα τὰ μὲ λέγει* S. 1 13. — Après les interjections *ἄλλοίμονον* S. 384, *οὐαὶ* S. 405 (*αἶ* S. 883, 907).

Emploi du génitif : *γνώριμοι τοῦ κάστρον* S. 56. — *ὑστέρον* S. 381. — [Génitif absolu(?): *προκειμένω τῶν κακῶν* S. 3119.]

Emploi du datif : *ἐν* et *ὅν* sont accompagnés du datif dans S. 1 2, S. 1117, 1120, 1434, 1516 et 3175 sq.

ARTICLE

Article défini. Fém. plur. : *αἱ* passim, *οἱ* S. 536, 624, 638, 838, 1079, 1320, 2169, 2632, *τὰς* passim, *τὲς* S. 1032.

Στὸν S. 615, 1824, 2433, *στὴν* S. 859.

Πάντες : *οἱ πάντες* S. 1 216, *πάντες* (sans article) S. 1235.

Emploi de *τὸ* : *τὸ ἔχει θέλημα* S. 20, *τὸ τὰ σκοποῦν* S. 46, *τὸ τί ἐναι* S. 142, *τὸ τίος ἦτορ* S. 159, *τὸ πόσον χρόνον διάστημα* S. 166, *τὸ πῶς ἐκακοπάθησεν* S. 614.

Article indéfini. *εἷς* etc. passim ; *εἷς παρ' εἷς* S. 1227. — *εἷς μίον* S. 321.

SUBSTANTIFS

Masculin.

Nominitif en *-ας* : *ἄνδρας* S. 1805.

Κέριος : vocatif *κέριε* S. 255, acc. *κέριν* S. 949.

Τοπάρχης : voc. *τοπάρχα* S. 255, nom. plur. *τοπάρχαι* S. 2135, 3186, acc. plur. *τοπάρχας* S. 1269, *τοπάρχους* S. 3183.

Vocatif : *βασιλεῦ* S. 2030. — *πραγματεντά* S. 1397, *τοπάρχα* S. 255, *ποροαρακονφιστά* S. 2584.

Génitif sing. : *τοξότην* S. 1 97, *προφῆτην*, *προγνώστην* S. 1335, *τεχνίτην* S. 1353; *κρατόρον* S. 2439.

Féminin.

Désinences : en *-ῖσα* : *ξεροδόχισσα* S. 1807, *γορίσκισσα* S. 928, *ἀρχόντισσα* S. 2169, *βασιλίσσα* S. 2714; en *-αῖνα* : *ληστραῖνα* S. 927; en *-ίδα* : *συγγενίδα* S. 2136.

Génitif sing. : en *-εως* : *προαιρέσεως* S. 289, *παιδεύσεως* S. 488; en *-ης* : *συνπλήρωσης* S. 1205; en *-ας* : *νέκτας* S. 1 8; *φουδούλας* S. 138.

Datif: ἐν συνόψει S. 1516.

Nominatif plur.: en -αι: ἡμέραι S. 55; en -ες: ἡμέρες S. 77, φοιτοῦντες S. 135, καρχίτες S. 422, 1007, οἱ ῥίτες S. 536, οἱ ἐρημοτοπίες S. 1079, αἱ θρημοτοπίες S. 1113, οἱ ρεοαγωγές S. 1320, οἱ ἀρχόντισσες S. 2169, οἱ λιβαθίες S. 2632, ὄσες γράφες S. 2784.

Accusatif plur.: en -ας: passim; en -ες: seulement S. 1032 sq. τὲς καρχίτες.

Indéclinable: ἡ γῆς S. 1275.

Alternance de déclinaison.

Τὸ ὄρειον S. 197, 223, ὄρειον S. 201, ὄρειοτος S. 1549.

DIMINUTIFS

Masculin: en -πουλος: ἐντροχόπουλος S. 159, S. 157.

Féminin: en -πούλα: καρχοπούλα S. 267; en -ίτσα: καρχίτσα S. 155, 382, 397, ὠρίτσα S. 262, 1099, 1197.

Neutre: en -πουλον: καρχόπουλον S. 267, παιδόπουλον S. 1205, S. 1007, 1063, 2083, ἐρωτιδόπουλον S. 36, θακτυλιδόπουλον S. 748, ἐντροχόπουλον (lire: -πουλος?) S. 50, 57; en -πωλον: θακτυλιδοπόλον S. 793; en -ίττη: χαρτίττη S. 310, φεγγίττη S. 623, ὠστρίττη S. 1056, 1061, μοροπατίττη S. 1421; en -έρι(ον): παιδάριον S. 185, φεγγάρι S. 653, ἱπάριον S. 1949; en -άδιον: χοράδιον S. 825; en -ίδι: ἐρωτίδι S. 499.

ADJECTIFS

Désinences.

-αγος: ξεροχάραγος S. 1968, ἀμάλαγος S. 133.

-ᾱτος: γεμᾱτος S. 1279, χιονᾱτος S. 1069; -ατος: ἀνερροῖατος S. 1376 (ἐνερροῖατος S. 1854).

-(ε)μος: σερρή(ε)μος S. 639.

-εος: ῥιζήμεος S. 1601.

-ερός: θαλερός S. 2865, τυχερός S. 2413.

-ικός: ἐρωτικός S. 685, ἀφηγηματικός S. 1266, ἐνγεγικός S. 2150, ἐντροχικός S. 1002, θαρρικός S. 1922, φορμιστικός S. 966, λατινικός S. 2044; -ικος: λατίνικος S. 1072, Ἀρμένικος S. 1520.

-ινός: πρωτινός S. 269, 473, 1805, τωρινός S. 1076, ἀνθρωπινός S. 1076; (ὁ) ἀνγερινός S. 251; -ινος: χορτινος S. 1602.

-ωτός: περωτός S. 198, ῥαχωτός S. 2633, ῥιζωτός S. 536, 1356.

-τος: ἐνυπόληπτος S. 11, ἐνδιάκρητος S. 19, ἀχόρτατος S.

- 1348, μαροκόλωστος S. 1379, πολυαφύγητος S. 1022, απαράλλακτος S. 3094, ἀμέτρητος S. 3010, ἀχώριστος S. 2847, ἀσκέπαστος S. 1613, ἀστεροχώρητος S. 598, ἄκλιτος S. 578, ἡλιογέννητος S. 2806, ἀμετάθετος S. 1872.
- χροος: σμαραδόχροος S. 1323, λυχνιταρόχροος S. 1324, ξενόχροος S. 1326.
- Féminin en -ος: ἐνδιάκριτος S. 19, διάφορος S. 261, ἀναρίθμητος S. 359, κενόδοξος S. 110, παρεύγερος S. 154, 574, παράξενος S. 1 38, S. 243, 1370, πολέπορος S. 349, ἀγέρωχος S. 211, 362, πανήθορος S. 582, ἄκλιτος S. 578, ἀστεροχώρητος S. 598, ὀλόρεκρος S. 893, ἔρημος S. 918, 1621, ἐξαίρετος S. 1 38, S. 831, παρεξαίρετος S. 266, 749 (mais οἱ ἐξαίρετες S. 638, τὰς παρεξαίρετας S. 534), ἐρωτότρωτος S. 958, ἄσπλαγχνος, ἀδιάκριτος S. 983, ἀκαταδοῦλωτος S. 1077, ἐγκάρδιος S. 1340, μαροκόλωστος S. 1379, κακόβουλος S. 1380, παραθαλάσσιος S. 1584 (mais παραθαλασσίαν S. 1859), ταλαίπωρος S. 1612, ὀλοασκέπαστος S. 1613, ἀσέληρος S. 1639, κακόμαχος S. 1822, ἀμετάθετος S. 1872, πολυνάνθρωπος S. 2154, 3073, εὔμορφος S. 2312, ἄφρηχος S. 2478, ἀνεγνώριστος S. 1786, ἀνεπομόνητος S. 1963, ἀσύστατος S. 2578, 3219, κατάδηλος S. 2623, καθαροῦδος S. 2691, κακόμοιρος S. 2749, ἐπίβουλος S. 2763, 2777, 2879, 3145, ἡλιογέννητος S. 2806, ἀντίσηκος S. 2818, ὀλόθλιβος S. 2826, πολέθλιβος S. 2842, ἀχώριστος S. 2847, εὔμοστος S. 2943, ἀντάξιος S. 3046, ἀνθόμοιος S. 3058, 3094, ἀπαράλλακτος S. 3094, ἀμέτρητος S. 3010, ἐρήθορος S. 3097, 3156, περίφημος S. 3173, ἄδικος S. 3221; en -ης: δεστυγής S. 1762, 2749, 3228.
- Nom. plur. en -αι: τόσαι S. 55, ἄλλαι S. 136; en -ες: ὅσες S. 2784, ὅλες S. 134, ἐξαίρετες S. 638, ἐρωτικές S. 838, ἐκεῖνες S. 839, καλόφωρες S. 1029.
- Adjectifs en -ες: μακρέα S. 1074, μακρά S. 992, 1100; μακράν S. 1 46, S. 1485. — γλυκή S. 959, γλυκέας S. 2793; γλυκέα S. 2453. — δεστυγής: ἡ δεστυγής S. 1762, τῆς δεστυγῆος S. 3228, τοῦ δεστυγοῦς S. 1476. — βαρεῖς: βαρεῖοι S. 1039.
- Adjectifs en -οῦς: διπλοῦν S. 2159, ἄτρον S. 2472, Χρυσόῦν (au lieu de Χρυσόν) S. 1151, 1220, 1259, 1659. — Les formes en -χροος ne sont pas contractées: voir ci-dessus les Désinences.

COMPARATIFS ET SUPERLATIFS

- Comparatif: ἀναισθητότερος S. 2411, κολακικότερον S. 2183, κακώτερος S. 876, μερικώτερον S. 1 23, S. 1462, ρεώτερος (dans le sens de ρεός) S. 1645, ποθοβεβαιώτερον S. 768, περισσότερα

S. 3260, *χειρότερος* S. 709, *διπλότερον* (adverbe) S. 2845; *κρείττον* S. 1171, *πλέον* (acc. masc.) S. 1504, (neutre adv.) S. 1516, *πλέα* (acc. neutr.) S. 123, 1109.

Καλός: *καλλιωτέραν* S. 1275, *κάλλιον* (acc. masc.) S. 2161, *καλλίων* (gén. plur.) S. 2159, *κάλλια* (adv.) S. 2845; le comparatif dans le sens du superlatif: *τῇρ κάλλιαρ (ἀπ' αὐτοῦς)* S. 100, S. 89, *τοῖς καλλίονς* S. 1681; le positif dans le sens du comparatif: *καλὸν (παρά)* S. 23, 1467.

Construction: le comparatif et *παρά*; mais S. 2161: *κάλλιον παρ' οὗ ἐκείνου*.

Superlatif: *ἐγγενικωτάτης* S. 1 268; *παρεννεχιστάτη* S. 3175; *κάλλιστος* S. 3199; *πολὺν παρόξενον* S. 1 97.

DIMINUTIF

Καλοφωρόπουλα S. 822.

NOMS DE NOMBRE

Τέσσαρες S. 41, 123, 915, 1807, *τὰ τέσσαρα* S. 764, *τέσσαρες* S. 1795, *τεσσάρων* S. 1808, 2225. — *τέσσερες* S. 1 129.

PRONOMS

PERSONNELS

Première personne: *(ἐ)γώ*; *ἐμοῦ* S. 1 36, S. 240, *μοῦ, μου; μοι* S. 1677; *μέ(ν), ἐμέ(ν), (ἐ)μέγα(ν)*; *ἐμεν* S. 2604; *ἡμεῖς* S. 837, 1623, 1658; *μας* (gén.) S. 46; *μᾶς* S. 63, *ἐμᾶς* S. 1750, *ἔχε μας ἐμᾶς* S. 2166.

Deuxième personne: *ἐσὺ* S. 1870, *σύ* S. 1853; *σοῦ, σου; σοί* S. 900, 939, *εσοί* S. 2898; *σέ(ν), ἐσέ(ν), (ἐ)σέγα(ν)*; *σεῖς* S. 1258, *ἐσεῖς* S. 7. 1618, 1792, 1797; *ἑμῶν* S. 1246, 3187, 3189; *οἶς* S. 4, 1616, *ἐοῶς* S. 1792.

PÉRIPHRASTIQUES

Λόγον μου S. 2360; *(διὰ) λόγον σου* S. 1685, 1949; *θεσποτεῖαιρ μου* S. 735, 935, 945.

RÉFLÉCHIS

Τὸν ἑαυτὸν μου S. 358, 1050; *τὸν ἑαυτὸν σου* S. 1288; *τὸν ἑαυτὸν της* S. 576.

RÉCIPROQUE

Ἀλλήλους S. 193. — ἀράμεσον et le gén. S. 1 172, = δι' ἐσέων εἰς ἐμέων S. 168; ἐμὲν ἐσὲν ἐξέμενωση S. 2764; εἰς ἄλλον ἡμερολογίω S. 2684.

POSSESSIFS

Ἐμός S. 1 245, S. 33; σός S. 207, 1967, 2196; ἡμέτερος S. 1186, 1520. — ἰδικός S. 203, passim, ἐδικός S. 185, passim, ὀικός S. 1750, 2251.

DÉMONSTRATIFS

Αὐτός S. 108, ou αὐτός (voir Accentuation), passim; τοῦτος S. 1 25, 125, S. 3195 (τοῦτην S. 662, 1800, τοῦτα S. 1812; ταύτην S. 1806, ταύτης S. 1 35, ταῦτα S. 2360), ἐτοῦτο(ν) S. 2940, 2943 (ἐτοῦτην S. 929); ἐκεῖνος S. 6, passim; τόσος S. 155, passim; τοσοῦτος: τοσοῦτης S. 877 (τοσαύτην S. 2288, τοσαύτης S. 2227; τοσοῦτην S. 875, τοσοῦτας S. 3193)¹⁾; τοιοῦτος: τοιοῦτον S. 125, 2209 (τοιαύτην S. 3058, τοιαῦτα S. 1 13, τοιοῦτα S. 22, τοιοῦτης S. 2208); τίτοιος S. 454, 596, 855, 1281, 1298, 2208, 2288, 2395, 2955.

RELATIFS

Ὅς: ὅν S. 1 31, S. 3015, ἧν S. 1 18, ὃ S. 1758; τὸ S. 1 23, S. 1578, τὰς S. 31, τοὺς S. 881. — ὁποῦ²⁾ = nom. sing. S. 1 11 sq., plur. S. 4, gén. sing. S. 881 (πιπτάειν ὁποῦ ἐδύνατο οἱ λόγοι του τοὺς εἶχεν); ὁποῦ = ἐκεῖνος ὁποῦ S. 11, 3041. — ὅσος S. 129, passim, ὅσον τὰ S. 2776. — ὅστις: ὅτι S. 8; εἵτις S. 3261, εἵτι S. 1 6, 25, S. 16, 1315, 1752, 1869, 1949, 1986, 2244, εἵτι (καὶ) ἄν S. 1464, 1678, 1773, 1781, 2093, 2421, πᾶν εἵτι S. 1315 sq., κατὰ εἵτι εἵτης S. 1199. — ὅπερ S. 2104; lire πῶς.

INTERROGATIFS

Τίς, τί S. 84, 106, passim, τί λόγους S. 1103; τὸ τί ἔστι (εἶν') τὸ S. 142, 2423.

INDÉFINIS

Τις passim, τινάς (τ. κἄν εἷς) S. 2274. — εἷς: κἄν εἷς S. em. 81, 2274, κἄν μία S. 63, κἄν ἓν S. 364, οὐδεὶς S. 1234, οὐδέ S. 1 158. — ὁκάποιος S. 1 130, S. 1646. — ὁποῖος S. 319. — ὁκάτις, ὁκάτι: S. 1

¹⁾ Constructions. τοσοῦτην... τὰ S. 875 sq., τοσοῦτον... καὶ S. 877 sq.

²⁾ Le copiste écrit souvent ὁπον sans accent, p. e. S. 1447, 1614, 1774, 2522, 2607, 2736, 2938, 2992.

212, S. 224, 2365. — τίποτε: οὐδὲ τίποτε S. 1 58. — χαμπόσορ S. 2542. — καθείς: καθέναν S. 2860, καθενός S. 1354, καθενμία S. 2860, καθέν S. 2435, (τὸ) καθένα S. 1343. — ἄλλος S. 28, passim, εἷς ἄλλον S. 2684, ἄλλος καὶ ἄλλος S. 3014. — ἑτερος S. 1 243, S. 498, 964, 3204, 3257. — ὅλος S. 134, passim. — ἑκαστος S. 1262, καθ' ἑκάστην S. 453, εἷς ἑκαστος S. 1263, 1362, 3022. — πᾶρ εἴτι S. 1315, πάντες S. 1235, οἱ πάντες S. 1 216, ἅπασαν S. 1023, ἅπαν S. 3168.

VERBES

Le verbe εἶμαι: εἶμι S. 1 32, εἶμαι S. 1 118, εἶμι S. 2934: 1. εἶμαι: εἶσαι S. 1 16 (ποῖσαι S. 1100); εἶναι S. 110, εἶν' S. 1 117, 222, εἶναι S. 2, 304, εἶναι S. 1 62; εἶμεσθε S. 1623, 1745, 2750 (S. 2941: 1. ἡμασθε): εἶστε S. 1742; εἶναι S. 536, εἶναι S. 1 97, S. 1774. — ἡμι S. 2146, 2386, ἡμουν S. 678; ἡσουν S. 607, 2158; ἡτον S. 1 163; ἡμασθαι S. 1531, ἡμασθε S. em. 2941; ἡσαν S. 407, ἡτασιν S. 1072.

Le verbe ἴσταμαι (στέχω, etc.): ἴσταμαι S. 1206, ἴσται S. 18; ἰσάμην S. 1 135. — ἰστέχει S. 941; ἰστέχομαι S. 1 133, ἰστέχορτο S. 1 139. — ἰστέχη S. 1602; ἰστέχεται S. 2527, ἰστέχομεν S. 127, ἰστέχετο S. 13, ἰστέχορτο S. 1342. — ἰστέρονον (forme transitive) S. 33, 1951. — στέχει S. 323; στέχεται S. 1 209. — ἐν στήθῃ (forme transitive) S. 2181. — στέχω S. 956, στέχει S. 221, στέχομε(ν) S. 1862, 2119, στέχορον S. 135, ἔστεχορ (sing.) S. 1047, (plur.) S. 1216, ἔστεχα S. 648; στέχομαι S. 264, 1865, ἐστέχετο S. 9. — ἐσάμην S. 1 60, ἐσάμηναι S. 1 140, impératif ἐσάμηναι S. 574, ἐσά S. 1 204, S. 216, 2561. — Composés: ἀντιστάμην S. 1 197, καταστάμην, S. 3188, ἐμετεστάμην S. 347, ἐπεστάμην S. 1 109, S. 728; ἀπεκατέστην S. 678, ἀνέστην S. 2580, μετὰσθημεν S. 1902, ἐπέστην S. 1 171, S. 728; impératif: ἐπέστη S. 2573. — Transitif: ἀπεκατέστησα S. 1249, καταστήσει (infinitif) S. 2121.

Le verbe καθίζω: κάθημαι S. 1 92, κάθηται S. 769, κάθεται S. 2115, κάθεσθε S. 1797, ἐν κάθωμαι S. 1737, ἐν κάθονται S. 1368. — καθίζει S. 1730; ἐκάθισα S. 482, ἐκάθισεν S. 1212 (transitif S. 1718); impératif κάθισε S. 508. — ἔκατσα S. 1555, ἐκάτσαμεν S. 1632, ἐν κάτση S. 1707. — καθέζεται S. 2102; ἐκαθέζετο S. 2076. — Composés: προκάθηται S. 3185; συνεκάτizes S. 486.

Le verbe ἐντράνιζω etc.: ἐντράνιζω S. 1009, 1107, 2667, ἀντράνιζος S. 674, ἐντράνισα S. 1 92, ἐντράνισα S. 17, ἀντράνιζω S. 419, 2747, ἐντράνιζω S. 156, ἀντράνιζος S. 1 160, ἡντράνισα S. 82, ἡντράνισεν S. 2684.

Le verbe γίνομαι: γίνομαι S. 1845, γίνομαι S. 2159, γίρεται S. 1414

sq.; ἐγερόμην S. 2307, ἐγίρονν (2me pers. sing.) S. 283, ἐγέρον S. 606, 1459, 2154, ἐγίρετο S. 1502, ἐγέρετο S. 1767; τὰ γέρον S. 1684; γέγονεν S. 2311, ἐγεγόνη S. 2803.

CONSTRUCTIONS

Ἀκολουθῶ et l'acc. S. 1419, 3132, μετὰ S. 3142.

προσέχω et l'acc. S. 91, εἰς S. 130.

πάσχω, ἐλεῶ τινα εἰς S. 468, 502, πορῶ εἰς τινα S. 504.

λέγω, ἀφηγούμαι et l'acc. S. 1517, 1518, 2498, 2946.

συνώρω εἰς S. 700.

ἀκούω et le gén. S. 1643.

κρατῶ et l'acc. S. 2189, et le gén. S. 2155.

φανερώρω et l'acc. S. 1487, 2325, et le gén. S. 2323.

σκιρτῶ et l'acc. S. 2886, εἰς S. 759.

θαορῶ et l'acc. S. 1846 sq., εἰς S. 1856.

βασιλεύω et deux acc. S. 1268, γερμίζω et deux acc. S. 371, 446, 2986; γέμει et l'acc. S. 2859.

πεξέω transitif S. 1733, γυρῶρω transitif S. 27, intransitif S. 1738, 2788, 2959, ὠπάξω intransitif S. 1793, transitif S. 1746.

Les verbes composés avec συν- régissent l'acc.: συνπορῶ S. 395, 716, 1939, 2844, συμπάσχω S. 715, συνθλίβωμαι S. 414, 1940, συνστενάζω S. 1938, συναποθνήσκω S. 336, 2970, 3142, mais συμπάσχω μετὰ S. 986, 2593, 2604, 3100, συνζῶ μετὰ S. 3100, συνθλίβω μετὰ S. 2588, συνθλίβω, συμπορῶ τινα εἰς S. 512, 986.

Πλήθος et λάος: εἶχαν τὸ πλήθος S. 1183, ἐκαβαλλίζενσαν ὁ λάος S. 1180.

Coördination: ὀρίζει θέτουν σέλλαν της S. 1727, προστάσσει κάτω θέτουν με S. 1239, προστάσσει καὶ τραγοῦθιμα καλοφωρίζουν S. 1033, βλέπει με πορτίζομαι S. 909, βλέπω τον ἦτορ S. 1832, βλέπεις τὸν χρόνον ἔκλωσεν S. 3110, εἶδα ἀπ' αὐτὴν ἐστέκετο τὴν Εὐνποληψίαν S. 9 (mais εἶδα ὅτι S. 418 sq., 1887), ἐθορυβεῖτορ εἶδα τον S. 1833, εἰ δὲ . . . περιπατήσω ἰδῆς με S. 1852, ὅταν μὲ ἰδῆς ἐπέρωσα, στέκομαι S. 1865 (cf. ἄμα τοῦ ἰδεῖν τὸν Αἰβιστρον S. 2101).

Prolepse: θανατώσεις τοῦν . . . πῶς ἐπεσέβηγ S. 2851 sq., εἶδα τὸν ἥλιον ὅτι ἔκλινεν S. 418, μὲ ἐπεχείρησεν τοιαῦτα τὰ μὲ λέγη S. 113, τῆς κόρης ἐπεσέβηκεν ἔρως της εἰς τὸν τοῦν μου S. 2318, εἶπα το τῆς ἀγάτης της ἥς ἔπασχα τὸν πόθορ S. 49.

L'infinitif: οὐκ ἔμπορῶ τὸ λέγειν S. 1001, οὐκ ἔμπορῶ τοῦ λέγειν S. 1022, πῶς τὸ εἰπεῖν οὐδὲν ἔχει S. 429, ἤρξατο θορυφεῖν S. 1763, ἤρξατο θναστέειν S. 2184, ἤρξαμεθα τοῦ τρέχειν S.

3126, *γοβᾶται ὁμολογῆσαι* S. 388, *οὐκ ἔκονεν ἀπομείναι* S. 1868. — Ἰμα: ἴμα τοῦ ἰδεῖν τὸν *Μίβιστρον* S. 2101. — Τὸ *ζῆν* εἰς *κόσμος* S. 2816 (τὸ *νὰ ζῶ* S. 3118). — *Γοργὰ* εἰς τὸ βλέπειν S. 1287, *ἐπιτήθειον* εἰς τὸ *περᾶσαι* S. 1863. — L'infinitif absolu: τὸ *ἀκούσειν* S. 2419, τὸ τὸ *ἰδεῖν* S. 2954 (= E. 4125 *νὰ τὸ ἰδῆν*, N. 3552 *ἴμα τὸ εἶδεν*, P. 2595 *ἴμα τὸ ἰδεῖν*; cf. *ἴμα τοῦ ἰδεῖν τὸν Μίβιστρον* S. 2101).

DÉSINENCES

- άζω: *βασιάζω* S. 10, *ἐρπάζω* S. 133, *σφάζω* S. 176, *ἀνασπενάζω* S. 400, *σταλάζω* S. 524, *θαυμάζω* S. 527, *σπατάζω* S. 1793, *θράζω* S. 2669, *διπλάζω* S. 2999, *ἐργάζομαι* S. 112.
- αίρω: *ἐπιτεχαίρω* S. 16, *χορταίρω* S. 232, *πικραίρω* S. 1045, *θειλαίρω* S. 1203 *ἑπαγαίρω* S. 521.
- άγω: *παρθάνω* S. 1 257, *ἐβγάγω* S. 11, *ἀποτεγγάγω* S. 15, *λαμβάγω* S. 1024.
- άσσω: *θράσσω* S. 189, *περιφρελάσσω* S. 194, *ἀναπάσσω* S. 933, *ἀλλάσσω* S. 1712, *ταράσσω* S. 1837, *μαλάσσω* S. 2143.
- άττω: *ἀποτάττωμαι* S. 1760.
- εέω: *γυρεέω* S. 37, *μισσεέω* S. 73, *τοξεέω* S. 84, *πιπτεέω* S. 176, *χαλκεέω* S. 869, *ἐγκιστρεέω* S. 1345, *ἀγερωχεέομαι* S. 244.
- ίζω: *φρορτίζω* S. 438, *γροικίζω* S. 734, *ἐνθρμίζω* S. 813, *ξερίζομαι* S. 485, *τριοθίζομαι* S. 1034, *μερίζομαι* S. 2320.
- ίσσω: *ἀποτενλίσσω* S. 314, 557, *φρίσσω* S. 1788.
- όζω: *θεσπτόζω* S. 1563, *ἀρμώζει* S. 8, 325.
- έρω: *πλατύνω* S. 1264, *πληθύνω* S. 2468, *βραδύνω* S. 2716, *ταχύνω* S. 3004, *λαμπρύνω* S. 3165.
- έσσω: *κηρύσσω* S. 2060, 2063.
- έττω: *κηρύττω* S. 783, *ἀνακηρύττω* S. 1260.
- έω: *λέω* S. 622, *ὀμνέω* S. 632, *ἐκθέομαι* S. 1349.
- ώθω: *γρώθω* S. 254, *ἀναγρώθω* S. 144, 378.
- ώρω: *πληρώρω* S. 2, *γετρώρω* S. 27, 1738, *σικώρω* S. 126, *σημώρω* S. 187, *ἀπλώρω* S. 313, *κακώρομαι* S. 327.
- βω: *κρέβω* S. 1013 (2363).
- κω: *διώκω* S. 1015.
- λλω: *παραγγέλλω* S. 151.
- πτω: *παρακέπτω* S. 57, *πίπτω* S. 73; *κατακόπτω* S. 870.
- ρω: *δύρω* S. 92, *ἐπαίρω* S. 305, 1778, *θέρω* S. 506, *φέρω* S. 1228, 2673, *ἐπαραφέρω* S. 2286.
- ρω: *ἐξείρω* S. 114, 304, *ἐπαίρω* S. 149, 1733, *προσδέρω* S. 532,

- φέρω S. 1237, 1664, 2681, μεταφέρω S. 2141, ἀναφέρω S. 2684, ἀναφέρω S. 171.
 -σχω : ἀναγνώσχω S. 314, 622, ἐρρίσχω S. 621, στυπτοθρήσκω S. 336.
 -χρω : δείχρω S. 760, διόχρει S. 2079.
 -χω : θράχω S. 790.

AUGMENT

- Augment en -ι: ἵκοντες S. 522, ἵρωσε S. 779; ἵβλεπα S. 97, ἵγρωρῶσιν S. 374 (cf. ἐγρωρίζει S. 111), ἵφηνκεν S. 775, ἵσφαλα S. 900, ἵγγραφα S. 1233, S. 963, ἵφηνκα S. 1642, ἵβονλῆθην S. 1641, ἵδόντο S. 2752.
 Augment en -ε: ἔβλεπα S. 28, ἐπιγρόμην, ἐκρέμετο S. 29, ἐπιγρόμεθα, ἐσκόπου S. 30, ἐτραγοθήσαν S. 836, ἔτρεπεν S. 845.
 Augment interne: ἀπεχαιρέτω S. 262, ἀπεπλήρωσεν S. 315, παρῆθραν S. 417, κατεμαρτύρου S. 584, ἐπεκαμάτω S. 586, παρήγγειλε S. 250, λογιώμομαχοῦμεν S. 1600.
 Augment double: ἐπαρέκειτο S. 34, ἐκατεκόπτετο S. 39, ἐπαρέθραμον S. 40, ἐπαρεσκέπτασιν S. 44, ἐπροέκυνται S. 48, ἐκατετέθην S. 117, ἐπαρέλαβεν S. 118, 468, ἐκατεγνώρισεν S. 159, ἐσυνετήχαιεν S. 308, ἐσυνέτηχεν S. 339, ἐμετεστιάθην S. 347, ἐκατετόξευον S. 405, ἐμετεκίνησα S. 436, ἐμετέστροφα S. 590, ἐκατεδαράτωσαν S. 697.
 Augment impropre: ἐγρωρίζω S. 111, ἐγρώφει S. 151, ἐστυπτοθρήσκης S. 336, ἐξεθανμάζει S. 758, ἐβλέπει S. 833; impératif: ἡλέησε S. 178, ἀρεστόρησε S. 508; quant aux formes ἵβλεπα, ἵσφαλα, ἵγγραφα: voir Augment en -ι.
 Absence d'augment: αἰχμαλωτισόμην S. 288, αἰχμαλωτίσθην S. 357, παραιτισάμην S. 356, εἵρηκα S. 360, ἔκονσε (indicatif) S. 400, ἀστρονόμου S. 1800, ἔλαλοῦσαν S. 18.
 Réduplication: γέγραμμένον S. 147, 150, πέφηνκεν S. 1941, φερεκρωμένος S. 1729, φερέκρωται S. 2502, γέγονεν S. 2311.
 Réduplication impropre: γέγρωρίζε S. 1751.

VOIX ACTIVE

INDICATIF

- 3me personne plur.: en -ονσι(ν), -ασι(ν): στέκονσιν S. 135, δίδονσιν S. 143, γράφονσιν S. 363, περιλαμβάνονσι S. 2685; ἐπαρεσκέπτασιν S. 44, ἐλέγασιν S. 83, εἵχασιν S. 134, ἀνεγνώσαν S. 137, ἐρρήγασιν S. 143, εἵπασιν S. 147, ἐπάθασιν S. 334, ἐκαλο-

φωρίζω S. 423, ἐργάζω S. 580, ἵλθα S. 821; — en -οντ, -ατ: τρέχοντ S. 137, σπινθίζοντ S. 142, στυπενιπλέζοντ S. 2685; ἐπυρόεζεντ S. 48, ἐπαρόδομα S. 55, ἀνέγρω S. 136, ἐσέβη S. 138, ἡῖρα S. 146, ἔγραφα S. 145, παρήγει S. 250, ἵλθα S. 260, ἐσέβα S. 563, εἶτα S. 836.

IMPARFAIT

En -or: ἔλεγο S. 529, ἐφύλασσε S. 608, ἔσπετο S. 1216. ἔχαιρον, ἔθαλλον S. 1307, ἐλάτθανον S. 1573; en -α: ἔβλεπα S. 28, ἔπαυα S. 89, ἔγραφα S. 139, 145, 580, ἐθαύμαζα S. 527, ἐκατενόθονα, ἔπεκαμάθονα S. 586, ἐπυρόεχα S. 554, ἐτρέχαμεν S. 1586, ἐπεριετρέχαμεν S. 1588, ἐβλέπαμεν S. 1589, ἐλέγα S. 83.

AORISTE

Indicatif.

- 1re personne sing.: en -α: παρόδομα S. 109, S. 100, ἔπαθα S. 100, S. 167, ἐπέτεχα S. 111, ἡῖρα S. 110, S. 310, ἔμαθα S. 77, εἶδα S. 912, εἶχα S. 101, κατέλαβα S. 1090, ἵλθα S. 1897, εἶτα S. 1974; en -or: ἔπαθο S. 25, 171, εἶθο S. 24, S. 888, εἶρο S. 116, ἔμαθο S. 144, S. 381, 733, (ἐ)παρόδομα S. 170, S. 40, παρέλαβον S. 1272, εἶχον S. 1981, εἶπον S. 47.
- 2me personne sing.: en -ας: ὄμοσας S. 18; en -ες: ὄμοσες S. 29, S. 604, 1457, ἔμαδες S. 164, εἶχες S. 169, ἔποιτες S. 369, εἶρες S. 379, σπινθίζεις S. 667, ἔγραψες S. 670, εἶπες S. 1047, εἶδες S. 1353, ἵκονσες S. 1450, ἵλθες S. 1754, ἐπέτεχες S. 1777.
- 1re personne plur.: en -αμεν: ἡῖραμεν S. 1530, ἐφάγαμεν S. 1533, ἵλθαμεν S. 2134; en -ομεν: ἐπίομεν S. 1534.
- 2me personne plur.: en -ατε: εἶθατε S. 1244, ἰκούσατε S. 1739; en -ετε: ἐμάθετε S. 1740, ἀκούετε S. 1773.
- 3me personne plur.: en -ατ et -αυτ: ἐπαρόδομα S. 55, ἡῖρα S. 146, ἵλθα S. 260, 1049, εἶτα S. 836, ἔμαθα S. 2135, εἶθα S. 2170, ἔπαθα S. 2216, ἔλαθα S. 2784; εἶτα S. 151, S. 147, εἶχα S. 134, ἐπάθα S. 334, ἵλθα S. 821; en -or: (ἐ)παρόδομα S. 88, S. 77, 915, 2950, εἶρο S. 147, S. 1407, ἵλθο S. 231, S. 679, παρέλαβον S. 1272.

Impératif.

Singulier, en -or: ἄκουσον S. 32, S. 803, κράτησον S. 201, προσκέρησον S. 219, ἔπαρον S. 206, ἐλέησον S. 502, 873, φρόντισον S. 2518, μάθον S. 1598 (l. μάθορ); κράτησον S. 201, προσκέρησον S. 219; en -ε, -έ: πρόσεξε, τόξενσε S. 77, ἄκουσε

S. 193, ἴδε S. 247, παρηγόρησε S. 571, ποῖσε S. 703, ἐλέησε S. 922, παρδείκασεν S. 1278, σενάξει S. 1687; εἶπε S. 241, 415, ἰδέ S. 311, 415; en -ς: ἄγες S. 208, ἴδες S. 309, δός S. 379, θές S. 2624; en -α: ἔμπα S. 1853; en -οῦ: ἰδοῦ S. 365, 590, 781.

Pluriel: en -ατε: δήσατε S. 1624, μένατε S. 1772, ἐρωτήσατε S. 1814, ταχύνετε S. 3004; en -ετε: προσέξετε S. 152, πεζεύετε S. 1624, ἀκούετε S. 1643, περάετε S. 1813, καβαλλικεύετε S. 1812.

SUBJONCTIF DU PRÉSENT ET DE L'AORISTE

1re personne plur.: en -ομεν, ὦμεν: φιλᾶσσομεν S. 194, πιάσσομεν S. 1441, εἴρωμεν S. 1714, εἰπῶμεν S. 1623; en -οῦμεν: εἰποῦμεν S. 193, ἐροῦμεν S. 1594, ἰδοῦμεν S. 1607.

2me personne plur.: en -ῆτε: ἐρύῆτε S. 1743; en -ετε: ἀναθιδάξετε S. 1742.

3me personne plur.: en -ουσι(ν): κρατήσωσιν S. 513, θανατώσωσιν S. 872, ἰδωσιν S. 940, κατερήσωσιν S. 1426, διάβωσιν S. 2215; en -ουσιν(ν), -οῦσιν: συντερχαίρουσιν S. 261, παρακλήσουσιν S. 346, λέγουσιν S. 625, κόπουσιν S. 848, καβαλλικεύσουσιν S. 1169; κερδοξοῦσιν S. 469; en -ουρ, -οῦρ: κρατήσουρ S. 132, λέγουρ S. 260, γρέπουρ S. 346, ἐπάρουρ S. 669, ἐρουρ S. 746, θράχουρ, ἀποσπάσουρ S. 790, ἐξερριζώσουρ S. 882, ἐπιπέσουρ S. 1038, θράμουρ S. 1686; σκοποῦρ S. 46, κρατοῦρ S. 790; εἰποῦρ S. 1682.

INFINITIF

On ne rencontre presque toujours que l'infinitif de l'aoriste.

En -αι: περᾶσαι S. 1863, ἀπομεῖναι S. 1868.

En -ει: λείπει S. 1014, εἴρει S. 1017, εἵπει S. 1127, διαβάσει S. 1572, ποίσει S. 1752, ἔλθει S. 2461, συντελεντήσει S. 2462.

En -ειν: ὁμολογήσειν S. 388, τρεπήσειν S. 528, καβαλλικεύσειν S. 1006, θέσειν S. 1277, εἴρειν S. 1571, ὀρμήσειν S. 2192, ἀκούσειν S. 2419; en -εῖν: εἵπειν S. 429, 1616.

Infinitif du présent: συντερχαίρει S. 2928.

On trouve l'infinitif après les verbes: θέλω S. 1006, 1014, 1017, 1127, 1571, 1572, 2192, 2461, 2462, 2928, ἔχω S. 429, 1616, δέναμαι S. 528, φοβοῦμαι S. 388, ἀκούω S. 1868.

Infinitif de circonstance: τὸ ἀκούσειν S. 2419; infinitif formant un substantif: εἰς τὸ περᾶσαι S. 1863.

VERBES PÉRISPOMÈNES

En -ῶ, -ῆς: ἀνερωτῶ S. 141, ἀναψηλαφῶ S. 144, πετῶ S. 506, τρετῶ S. 530, ριζῶ S. 541, ἐξεψυχῶ S. 674, σκιζῶ S. 759, μετρῶ S. 851, ψοφῶ S. 876, καταφιλῶ S. 1094, μιγῶ S. 1172, φιλῶ S. 2453; ἀνασχολιῶμαι S. 153, κοιμῶμαι S. 188, λεπῶμαι S. 369, φοβῶμαι S. 388, τρικοπῶμαι S. 495, ἀφνῶμαι S. 2832.

En -ῶ, -εῖς: ἀποδημῶ S. 4, θεωρῶ S. 144, ἀνιστορῶ S. 253, ἀδικῶ S. 370, ἀμυχανῶ S. 539, ἀδυνατῶ S. 543, θελοκονεῶ S. 924, μεριμνῶ S. 1055, καταφιλῶ S. 1239, ποθῶ, λαλῶ, κρατῶ, ποτῶ: passim; ἐνθρυσθῆναι S. 4, φοβοῦμαι S. 239, ποιηλατοῦμαι S. 291, ἐπιφωροῦμαι S. 318, λεπτοῦμαι S. 390, στεροχωροῦμαι S. 430, ἀσχολοῦμαι S. 825, μεταμελοῦμαι S. 909.

Le verbe ζῶ: ζῶ S. 969, ζῆ S. 2303, ζοῦμεν S. 2065; ἔζοντο S. 1307; ἔζησα S. 3217, ἔζησε(ν) S. 404, 407, ἀνέζησα S. 1413, ἀνέζησε S. 2494; ῥὰ ζήσω S. 3241, ῥὰ ζήσῃς S. 3106; ζήσε S. 3097.

Le verbe ἐπαγαίρω: ἐπαγαίρω S. 479, 1392, 1746, 2437; ἐπάγω etc. S. 229, 362, 1008, 1110, 2089, 3060; πάγη S. 2668. — ἐπαγαίραμεν S. 1587, ἀπήγαγα S. 1903, 2468, ἐπήγαγεν S. 2383. — ἀπήγα S. 2549, ἀπήγαμεν S. 1579, 2771; ἐπήγεν S. 1025. — ἄγωμε S. 415, ἄμε S. 240, 1130.

Le verbe ποιῶ: aoriste: ἐποίησα S. 191, ἐποίησαμεν S. 193, ποίησε S. 64; ῥὰ ποιήσω S. 1682, ῥὰ ποιήσῃς S. 1747; ἔποικα S. 1710, ἔποικες S. 369, ἔποικεν S. 80, ἐποίησεν S. 1360. — ἐπαρέποισεν S. 671; impér. ποῖσε S. 703; infin. ποίσει S. 1752.

Voix active.

Imparfait.

1re personne sing.: ἐμελέτοον S. 125; ἐσκόποον S. 30.

2me personne sing.: (ἐ)μέτρεις S. 851, ἡγάπας S. 2492; (ἐ)σκόπεις S. 851.

3me personne sing.: ἡγάπα S. 1657, ἡρώτα S. 1720, ἐφίλαν S. 2453; ἐκράτει S. 133, ἐκράτειν S. 154, ἐθεώρειν S. 150, ἐφύρειν S. 761, ἐπόθειν S. 1330.

3me personne plur.: ῥικοῦσαν S. 639; ῥαλοῦσαν S. 18, ἐκρατοῦσαν S. 1540.

Aoriste.

En -ησα: ἐθάρρησα S. 116, πληροφορησῆμ S. 169, ἐπιχειρήσῃ S. 70, τολμήσῃ S. 108, ἡρώτησεν S. 146, ἐποίησα S. 191, κατεθάρρησε S. 195, καρτερήσωμεν S. 1596, καρτερήσῃς S. 1905; en -εσα: καταθαρρῆσω S. 113, S. 104, ἐθάρρεσα S. 107, φορέσῃ S. 1705, ἐκαρτερέσαμεν S. 1713, συνεπτόρεσα S. 1939 (ἐπτόρεσα passim), ἡμπορέσω S. 2593.

Voix passive.

Imparfait. 1re personne: ἐλπιόμην S. 390, ἐκατετραρροόμην S. 2320;

2me personne: ἐπαραιτήσοι S. 616; 3me personne: ἐτροικοπῆτο S. 495, ἐρθρεῖτο S. 2456.

Impératif: φοβοῦ S. 328, ληποῦ S. 394, σντασχολοῦ, ἐρθρεμοῦ S. 808.

Le verbe ἀσχολοῦμαι: σνχρσασχολιῖται S. 153, γὰ σνχρσασχολιῖται S. 155.

VOIX PASSIVE

INDICATIF

Présent.

2me personne sing.: en -εσαι: κακώρεσαι S. 327, αἰσθάνεσαι S. 923, ἀντιστρέφεσαι S. 924, θλίβεσαι S. 954, ὀργίζεσαι S. 974, ἀποξενώρεσαι S. 1780, γίγναι S. 923, 2159; en -ασαι: θύρασαι S. 1747.

1re personne plur.: σνχρσνρόμεθα S. 1798.

2me personne plur.: en -εθε: κάθεσθε S. 1797; en -ετε: κοιμῶθε S. 1790.

3me personne plur.: en -ονται: δικάζονται S. 142, ψεύδονται S. 540, ψνχρσπαράσονται S. 2701; en -οονται: πέτουνται S. 1285, κλονίζονται S. 2700, κείονται S. 2956.

SUBJONCTIF

2me personne sing.: θέξεσαι S. 856, ἀγηγήσεσαι S. 1458.

3me personne plur.: en -ονται: μάχονται S. 132, κάθονται S. 1368, λούονται S. 1811.

IMPARFAIT

1re personne sing.: en -όμην: ἐπιγύομην S. 29, αἰχμαλωτιζόμην S. 288, ἐανγύομην S. 596, ἐμεριζόμην S. 2320; en -οιμην: ἰστέκοιμην S. 127.

2me personne sing.: en -οι(ν): ἐγίνοι S. 283, ἐπαραιτήσοι S. 616; ἐγέροι S. 606, 1459, 2154.

3me personne sing.: en -ετο: ἐκατεζόπτετο S. 39, ἐκρέμετο S. 29, 1055, ἐδύρετο S. 1074, ἐπροδεχάρετο, ὠρέετο S. 1500, ἐγίρετο S. 1502, ἐγέρετο S. 1767, ἠῦχετο S. 2752; ἔκειτο S. 79, ἐπαρέκειτο S. 34; en -ετο: ἐκλονίζετο S. 971, ἐφαίετο S. 1086, ἐπείθετο S. 2223; en -ατο: ἠδύετο S. 2752.

1re personne plur.: ἐγενόμεθα S. 2605.

3me personne plur.: en -οντο: ἐμάχοντο S. 141; en -οντα: ἐξερίζοντα S. 2139; en -οντα: ἐκείοντα S. 1283; en -ατο: ἐκρέματο S. 838, ἐδύρατο S. 881.

AORISTE

Indicatif en -ιρ : 1re personne sing. : *ἐκατετέθηρ* S. 117, *ἀνέσκηζέθηρ* S. 189, *ἀπεστέλλεθηρ* S. 805, *ἤρπονλῆθηρ* S. 1641, *ἐκατεκόπηρ* S. 913 ; 2me pers. sing. : *ἐγαυτώσθης* S. 216, *ἐρετρόπης* S. 670 ; 3me pers. sing. : *ἐσκηπονλέσθῃ* S. 52, *ἀπεπληρώσθῃ* S. 227, *ἐθαυατώσθῃ* S. 321, *ἐσχηματίσθῃρ* S. 92, *ἐπιζωόσθῃρ* S. 209, *ἰχορεύσθῃρ* S. 1408, *ἐθλίβῃρ* S. 1998 ; 1re pers. plur. : *ἐπεριπλέζομεν* S. 1114 ; 2me pers. plur. : *ἐρεσέθητε* S. 1619 ; 3me pers. plur. : *ἐσσυβιβάζεσθῃσαν* S. 2023 ; en -ιχα : *συνεθλίβηχα* S. 1940.

Subjonctif. 1re pers. plur. : en -όμεν : *περιαγαπαυθόμεν* S. 1532, *ἀποχομῆθόμεν* S. 2899 ; en -οῦμεν : *ἀποχωριώθοῦμεν* S. 1165, *ἀγαπαυθοῦμεν* S. 1440, *ἐρυμμευθοῦμεν* S. 1578, *χαροῦμεν* S. 3243 ; 2me pers. plur. : *ἀσκηγῇθῆτε* S. 1741 ; 3me pers. plur. : en -οῦν : *περιπλάζοῦν* S. 1052, *πληρωθοῦν* S. 1270 ; en -ῶσιν : *στραγῶσιν* S. 1425 ; en -ῶσιν : *διάβῶσιν* S. 2215.

IMPÉRATIF

Du présent.

Singulier : *μυήσσορ* S. 808, *ἔρχορ* S. 1853 ; pluriel : *ἐγείρεσθε*, *θλίβεσθε*, *χαίρεσθε* S. 1791.

Du passé.

Singulier : *σκηώσθῃσε* S. 188, *δονλώσθῃσε* S. 206, *παρηγορήσθῃσε* S. 502, *ἀντισχολήσθῃσε* S. 767, *ξενώσθῃσε* S. 1223, *ἀπλώσθῃσε* S. 3112 ; *περιπλάγχρῃσθῃσε* S. 738 ; *χέρεσθῃσε* S. 1222, 1224 ; pluriel : *σκηώσθῃτε* S. 1797.

Voix moyenne : *δέξαι* S. 3104.

INFINITIF

φορεσθεῖν S. 13, S. 1435, *θανατωθεῖν* S. 1673, *ἀκονεσθεῖν* S. 2120 ; *ἀσκηγῇθεῖ* S. 1043.

PARTICIPE

Du présent : *κολαζενόμενος* S. 2142.

Du passé : *ἐρροιασμένος* S. 127, *γοαυμένος* S. 143, *πορτισμένος* S. 290, *ἐντελγμένος* S. 342, *λεπουμένος* S. 411, *ποθοερωτοδραμένος* S. 437, *ἰχορμένος* S. 868, *ρεχωμένος* S. 878, *γυλακισμένος* S. 1510 ; *τὰ λαλήθέντα* S. 2713 (*χωριώθείς* S. 1171) ; avec réduction : *ρερεχωμένος* S. 1729.

FUTUR

- 1° La forme ancienne: S. 2123, 2155, 2157, 2196, 2245, 2767, 2768.
 2° *Θέλω* et l'infinitif de l'aoriste: S. 1006, 1014, 1017, 1043, 1127, 1571, 1572, 1752, 2120, 2192, 2461, 2462, 2928.
 3° *ἔχω* et l'infinitif de l'aoriste: S. 1435, 1673; *ἔχω rá* et le subjonctif: S. 2816.
 4° *Νά* et le subjonctif de l'aoriste: S. 1905, 2626, *rá* et le subjonctif du présent: S. 1910.

CONDITIONNEL

- 1° L'imparfait: S. 1136, 1212, 1346, 1363, 3197.
 2° *ἤθελα* et l'infinitif de l'aoriste: S. 1277.
 3° *Νά* et l'indicatif de l'aoriste: S. 170, 1047, 1314, 1317, 1762; *rá* et l'imparfait: S. 616, 1284.
 4° *Εἶχα* et l'infinitif de l'aoriste: S. 13.

La phrase conditionnelle est indiquée par *ἄν* et l'indicatif de l'aoriste: S. 163, 164, 616, par *ἄν* et l'imparfait: S. 2959, 2960, par *ἄν* et le subjonctif de l'aoriste: S. 613, 1053, 1089, 1282, 1499.

MOTS INVARIABLES

ADVERBES

- Adverbes de manière: en *-ως, -ως*: *ἀπλως* S. 232, *οἷτως* S. 392, *παρτελως* S. 2801, *παρτοίως* S. 2145, *πάντως* S. 99, *πώς* S. 68, passim, *ὥσαύτως* S. 2309; en *-ά, -α*: *ἀνθεντικά* S. 281, *ἄφοβα* S. 1866, *γλυκέα* S. 2453, *ἐρήθονα* S. 444, *ἐνυπόληπτα* S. 11, *θαρρικά* S. 1922, *θλιμμένα* S. 2399; en *-όν, -ον*: *ἀνθεντικόν* S. 1 262, *βέβαιον* S. 927, *κοιτόν* S. 2337; en *-οῦν*: *διπλοῦν* S. 2159.
- Adverbes de lieu: *ἀλλαχοῦ* S. 2912, *ἀντίκρον* S. 34, *ἄνω κάτω* S. 558, *ἀπεκεῖ* S. 1 75, *ἀπεκεῖθεν* S. 35, *ἀπομυρός* S. 219, *ἐδῶ* S. 36, *ἐνταῦθα* S. 1781, *ἐπάνω* S. 36, *κατάστρατα* S. 2644, 3157, *μέσσω* S. 2377, *ὄθεν* S. 2570, *ὀκάπον* S. 2371, *ὀπίσω* S. 422, *ὀπόθεν* S. 1686, *ὀποῦ, ὀπον* S. 1 90, S. 34, *παρεκτός* S. 1214, 2624, *παρῆξ* S. 1 85, *παροπίσω* S. 957, *πόθεν* S. 1 20, S. 32, *ποῦ* S. 1 150, S. 146, *ποῦπετε, ποῦποτε* S. 1 169, S. 165, *τριγυρεῖν* S. 31, *τριγυρίαν* S. 821, *τριγύρον* S. 1 137, *ὅδε* S. 217.
- Adverbes de temps: *ἀκμήν* S. 1645, *ἀργά* S. 623, *ἄργιον* S. 1 5, *ἀντίχα* S. 1011, *βραδύν* S. 623, *θεύτερον* S. 1230, 1260, *δίχρονον* S. 1

- 108, S. 99, *ἐνθές* S. 557, *ἐχθές* S. 965, *ἡθῆ* S. 99, *passim*, *μίαι* S. 1381, *ῥῆ* S. 190, *passim*, *ἑξήμερον* S. 362, *ὀκείποτε* S. 258, *παλίρ* S. 81, *passim*, *πάρτοτε* S. 5, *πάρτος* S. 14, *παρενθές* S. 374, *πρωτόν* S. 182, S. 1229, *ὀήμερον* S. 884, *ὀντομα* S. 1271, S. 1545, *οντιόμως* S. 2672, *ταῦτα* S. 557, 1700, 2351, 2420, *ταχέ* S. 648, *τέως* S. 179, S. 52, 67, 464, 2288, 2296, *τότε* S. 33, *passim*, *τρίτον* S. 3177, *τόρα* S. 56, *passim*, *χθές* S. 970.
- Adverbes de quantité: *θαμί* S. 650, *μᾶλλον* S. 1003, *μικρόν* S. 2204, *ὀλίγον* S. 1201, *πλέον* S. 147, *πολλέ* S. 138, *πολλέως* S. 328, 1276, 2838, *πολέν* S. 197, *κῆρ ποσῶς* S. 874, *τίποτα*, *τίποτε* S. 353, 516, *τόσα* S. 326, *τοσοῦτον* S. 2398.
- Placement de l'adverbe: *τοὺς ὀπίσω παρθεσμούς* S. 1223, *τὸς ὀπίσω σερμοφῶς* S. 3113, *τοὺς παροπίσω χρόνους* S. 3105 (cf. *τοὺς καθ' ἡμέραν μόχθους μου* S. 1245), *ἐκ τῆς κάτω τέχνης* S. 2308, *ἐκ τῆς ἐξαίτης τοῦ χαρῶς* S. 2568, *ἡ ἐξαίτης σερμοφῶς* S. 2569, *τὰ τότε* S. 2708, *μέχρι τῆς ὀήμερον* S. 1574.

PRÉPOSITIONS

- Ἄμα et le gén.: S. 2101 (*ἄμα τοῦ ἰδεῖν*).
- ἄρην et le gén.: S. 1304.
- ἀντί(ς) et le gén.: S. 756, 2166 sq.; et l'acc.: S. 158, 96, S. 736, 809.
— *ὥς ἀντίς* S. 756.
- ἀπό, ἀπέ et le gén.: S. 19, 190, *passim*, *ἀφ' οἷ* S. 192, *ἀφ' ὅτον* S. 1149; et l'acc.: S. 16, 71, S. 3, 944. — *ὥς ἀπό* S. 245, 737, 1026.
— *ἀπὸ τῶρα* S. 114, *ἀπὸ τότε* S. 1760. — S. 727; *ἔν ἀπὸ τοῦ πινταχίον σου καὶ ἀπὸ τὰ γράμματά σου*. — *ἀποῦ* et le gén.: S. 1357, 1954, 1972.
- διὰ et le gén.: *δι' ὀρείον* S. 236 (cf. *ἐν*); et l'acc.: S. 111, 103.
— *ὁδιὰ* S. 517, 2403, 2645. — *ὥς διὰ* S. 423, 1183, 2938 (*έως διὰ* S. 1083; lire *ὥς διὰ*).
- δίχα et le gén.: S. 292, 1854, 1867, 2100; et l'acc.: S. 158. — *δίχως* et le gén.: S. 2078.
- εἰς et l'acc.: S. 1, *passim*; *εἰς μίαι* S. 595, 977, *εἰς μίον* S. 321, *εἰς τὸ ἐκ παρτός* S. 1086, 1367, 2795, *χαρῶς* S. 1218, *στόν* S. 615, 1824, 2433, *στῆν* S. 859, 2433.
- ἐκ et le gén.: S. 8, *passim*; *ἐκ παρτός* S. 1086, *ἐξ ὅτον* S. 1428, *ἐκ τῶν ἀδυνάτων* S. 2238; et l'acc.: S. 305, 319, 971, 990, 997, 1821, 2519, 2775. — *ἐκ τότε* S. 554.
- ἐν et le datif: S. 112, S. 1117, 1120, 1434, 1516; et le gén.: *ἐν ὀρείον* S. 201.
- ἐπί et le gén.: *ἐπ' ἀληθείας* S. 1887.
- κατά et le gén.: S. 112; et l'acc.: S. 117, S. 363, 453, 474, 1199.

μέ et l'acc.: S. 389, 1274, 1299, 2211, 2272; μετὸ στεροχωροῦμαι S. 1273, μετὸ raí S. 2843.

μέ et l'acc.: S. 20, passim.

μετά et le gén.: S. 1 29, S. 3, μεθ' S. 1246; et l'acc.: S. 1 18, S. 344; passim.

μέχρι et le gén.: S. 1232, 3154, 3167; et l'acc.: S. 1247, 1304, 1574.

παρά et le gén.: S. 2161, παρ' οὗ S. 1 252; et l'acc.: S. 967, 2192, 3136, παρὰ μίαν S. 2936. — εἰς παρ' εἰς S. 1227.

περί et le gén.: S. 1174.

πρός et le gén.: S. 379, 1121, 3003 (; et l'acc.: S. 3257; lire πρὸς).

πρὸς et l'acc.: S. 1 67, S. 1349, 1367, 1748 (cf. S. 1028), 1826, πρὸς ἔρα S. 1422, πρὸς τὸ rà S. 1826 (; et le gén.: S. 1249; lire: πρὸς γῆρ). — (τάχα) ὡς πρὸς S. 465, 600, 919, 1241, 1262, 1280, 1352, 2201, 2214, 1968, 3058. — πρὸς ἦρα S. 1546.

πέρ et le datif: S. 3175 sq.

ὑπό et l'acc.: S. 2156.

ὑπέρ et le gén.: S. 1246; et l'acc.: S. 3138 (ὑπέρ γ' οὖν).

χωρίς et le gén.: S. 1 249, 258, S. 292, 1619.

ὥς = ἕως et le gén.: ὥς οὗ rà S. 1090, 2013. — ὥς ἔξω S. 294, 3076.

ὥς et l'acc.: ὥς τῇρ γλῶσσῃ S. 1071; par ailleurs, le copiste évite l'usage de l'accusatif: ὥς ἡ γλῶσσα S. 1399, ὥς ἡ σαίτια S. 1691, rà μοιάζει ὥς θαυτελίθω S. 1693; ὥς ἔρι ὁ κόρακας S. 1539, ὥς ἔρι ὁ ποταμός S. 1691, ὥς ἔρι ἀντὶ καὶ ἐκείνῃ S. 3094. — (ὥς καὶ τὰς ἄλλας: scilicet ἐπέτασα, S. 818).

PRÉPOSITIONS ADVERBIALES

Suivies du génitif: ἀνάμεσα S. 1388, ἀνάμεσον S. 1 172, ἀντίστον(όποῦ) S. 34, ἀντίπερον S. 1879, ἀπομπρὸς S. 219, ἐγγὺς S. 2478, ἐμπρὸς S. 267, ἔξω S. 1785, 2020, ἐπάνω S. 791, ἔσω S. 1234, κατ(α)αρτικρὺς S. 1909, μέσα S. 1010, 1206, μέσον S. 2552, ὀμπρὸς S. 422, ὀπίσω S. 2382, ὀπισθεν S. 1730, παρεκτός S. 597, παρἔξωθεν S. 251, σιμά S. 1811, 1897, τριγύρον S. 265.

Suivies d'une préposition: — εἰς: ἀπέσω εἰς S. 1 78, ἐγγὺς εἰς S. 2568, γέρονθεν εἰς S. 1342, κάτω εἰς S. 507, μέσον εἰς S. 1318, 2709, τριγύρον εἰς S. 131; -ἀπέ, -έξ: ἀπέσω ἀπέ S. 968, μακρὸν ἐκ S. 1 46, ἀπὸ μακρὸν ἐκ S. 992.

CONJUNCTIONS

Conjonctions de coordination: γάρ S. 1132, γοῦρ S. 364, 900, 1608, 1789, δὲ S. 1843, 1851, δῆθεν(καί) S. 1506, 1828, ἤγορ S. 1805, 1809, μὲρ S. 1822, 1848, τε: ὁμοῦ τε καί S. 45 (ὁμοῦ S. 3208, ὁμοῦ καί S. 2703).

Conjonctions de subordination: *ἔπειτα*: *ἔ.* τὸ φορέσθαι S. 1705 (*ἔ. τοῦ ἰδεῖν* S. 2101). — *ἔν* S. 85, passim, *εἴτι* (*καὶ*) *ἔν* S. 1464, 1678, 1773, 1781, 2093, 2421, *καὶ* *ἔν* *ῥά* S. 143, S. 139, *καὶ* *οἷος* S. 525, *καὶ* *ὅσα* S. 1776, *καὶ* *ποσῶς* S. 874, 2922. *καὶ* (environ) S. 915, 1579, 1713, 1972, *ὅθεν* *ἔν* S. 2570, *ἔν* *τέχῃ* *ῥά* S. 21, *ἀντέχῃ* *ῥά* S. 119, S. 2816, *ἀντέχῃ* *ἔν* S. 1460, *καὶ* *ἀντέχῃ* *ῥά* S. 112. — *ἀπότα* S. 532. — *ἕς* S. 107, passim. — *ἀφ' οἷ* S. 92, *ἀφ' ὅτου* S. 149. — *διὰ* *ῥά* S. 369, 2126. — *διότι* S. 12. — *ἐάν* S. 17, *ἐάν* *ῥά* *μή* S. 144. — *εἰ* S. 366, *εἰ* *μή* S. 256, *εἰ* *μή* *καὶ* *οὐ* S. 128, *εἰ* *μή* *ῥά* S. 942. — *ἐξ ὅτου* S. 1428. — *ἐπεὶ* S. 55. — *έως* *ῥά* S. 829. — *ἔνα* S. 175. — *μόλις* S. 436, 862. — *ῥά* S. 22, passim, τὸ *ῥά* S. 46, 63, 2180. — *ὁπόταν* S. 940. — *ὅσον* S. 1219, *ὅσον* *ῥά* S. 2776. — *ὅταν* S. 75, S. 61. — *ὅτε* S. 623, 989, 3157. — *ὅτι* S. 24, 252, S. 285, *λέγει* *ὅτι* S. 375, *καὶ* *ὅτι* *ἔχει* *ὅτι* S. 1122, *ὅτι* *ῥά* (= *ῥά*) S. 1804. — *παρ' οἷ* S. 253, S. 286, *παρ' οἷ* *ὅτι* S. 252, S. 285. — *πρὸ τοῦ* *ῥά* S. 1121. — *πρὸς τὸ* *ῥά* S. 1826. — *πρῶτον* (... *καὶ* *τότε*) S. 2107. — *τάχα* *ῥά* S. 1015. *ὥς* S. 24, 83, S. 2492, *ὥς* *εἶπα* S. 2368, *ὥς* *ἔν* S. 75 (*ὥς* *ἔν* *ὁποῦ* S. 1051), *ὥς* *οἷ* *ῥά* S. 1090. — *ὥστε* *ῥά* S. 186. — *ὥστε* *ῥά* S. 914.

ADVERBES D’AFFIRMATION ET DE NÉGATION

ναί S. 746, 749, 1653, 2533, 2626, 2843.

μήν S. 74, *οὐ* *μή* S. 260, S. 674, 1300, *οὐ* *μή* *ἵ* *τοῦ* *ὅτι* S. 1136.

INTERJECTIONS

αἶ (*αἶ* *συμφορά*) S. 883, *ἀλήθεια* S. 974, *ἀλλὰ*: *ἀ.* *πόσος* S. 1415, *ἀ.* *μεγάλην* S. 2058, 2072, *ἀ.* *ποταπὴ* S. 2073, *ἀ.* *καὶ* *μέγαν* S. 2759, *ἀλλοίμορον* S. 384, *ἔθε* S. 28, (*ἔθε* *συμφορά*) 927, *ῥά* S. 1914, *οὐαί* S. 405, *συμφορά* (*hélas*) S. 905.

NOMS PROPRES

Ἡ Αἴγυπτος S. 146, S. 1432, 1485; *ἡ Αἴγυπτις* S. 1562. — *Ὁ Αἰγύπτιος* S. 1564.

τὸ *Ἀργυροκάστρον* S. 1978, passim, génit.: τοῦ *Ἀργυροκάστρον* S. 2020, *Ἀργυροῦ τοῦ Κάστρον* S. 2015.

ἡ Ἀρμενία S. 34, S. 1474, 2307, 3055, 3062. — *Ἀρμένιος* S. 1520. *Ἀφροδίτη* S. 2687.

Βαβυλών: τῇ *Βαβυλώνα* S. 1393, 1723.

- ὁ Βερθεῖχος S. 1126, 1154, passim, Βερθεροῦχος S. 1149.
Βέταρος: vocatif *Βέταρε* S. 213, 318, 376, 568, 1100.
Ἠροσσία S. 1981 (N. et P. *Εἰροσσία*, E. *Ἐμροσσία*).
ὁ *Κλιτοβόρ* S. 1519, 1653, 1815, 1910, 2582, 2641, 2721, 2786, 2824, 2850, 2944, 2968, 2972, 3039, 3057, 3083, 3085, 3092, 3096, 3099, 3192; acc. *Κλιτοβόρτα* S. 3210.
Λατινικός S. 190, S. 202, 1132, 2044, *Λατίνικος* S. 1072.
ἡ *Λιβέρθος*: τὴν *Λιβέρθορον* S. 2302, τῆς *Λιβέρθορον* S. 231, γῆς *Λιβέρθορον* S. 3174. τῆς γῆς *Λιβέρθορον* S. 190, S. 202, 1161, 1254, 1992, 2033.
ὁ *Λιβίστρος* S. 54, passim.
Λιταβία S. 135, S. 1475, 3056, 3239.
ἡ *Μελαθία* S. 3206, 3212, 3214, 3224.
ἡ *Μιλτέρη* S. 1519, ἡ *Μροτέρη* S. 2645, 3240, 3246, 3248.
ἡ *Περσία* S. 1479, 2315, ἡ *Πέρσις*: génit. τῆς *Περσίδος* S. 140. — ὁ *Πέρσις* S. 146, ὁ *Πέρσιος* S. 1485, 2340.
ἡ *Ῥοδάμνη* S. 47, passim; ἐρωτικοροδάμνη S. 3093, 3150.
Σαρακηνός: féminin. *Σαρακίνα* S. 1612.
ὁ *Χρυσός* S. 229, passim; acc. *Χρυσοῦρ* S. 1151, 1220, 1259, 1659.

Figures de rhétorique: voir à la fin des observations grammaticales sur le ms. E. (p. 365 sq.).

OBSERVATIONS GRAMMATICALES SUR LE MANUSCRIT DE NAPLES (N.)¹⁾

ACCENTUATION

Ἰερθρόν N. 237, θερθρά N. 3249 (mais δέρθρα N. 32; δέρθρη N. 195). — ἄρθρωπινά N. 1894 (mais ἄρθρώπινα N. 1901); λατίνιζα N. 1890, λατίνιζορ N. 1966 (mais λατινικῆς N. 1177); ὀλιγόρ N. 3367 (mais ὀλίγος N. 3384), κατ' ὀλίγορ ὀλιγορ N. 2466. — ὅποιον N. 1025 (mais ὀποῦ N. 397); αὔτο N. 819; ἀπέκει N. 225 (mais ἀπεκεῖ N. 281); ἀκομή N. 1424 (mais ἀκόμη N. 1485). — εἴτη N. 78 (mais εἰτή N. 141), εἴρη N. 2530, ἰδῆ N. 2531; ἴδες N. 1277 (mais ἰδές N. 161).

Ἥλιον N. 637, τέτοιους N. 604 (γρώριον N. 2975).

N. ms. 340: εἴγης = ἔργης.

PHONÉTIQUE

VOYELLES

Changements de voyelles.

α > ε: ἀντάμε N. ms. 3353, δεργατεύω N. 928.²⁾

ε > α: πούπετα N. 2269, ἀντάμα N. 1114.

ε > ο: ὀμπρός N. 225, 263, ὀμπροστινά N. 1435, ὀρωτικῆρ N. ms. 3817a, σῆγροφα N. 1550, ψόματα N. 2672.

i > α: ἀπερήφανορ N. 3349.

i > ε: φρόρεσις N. ms. 804, ἐδικός N. 116, passim (ἰδικά N. ms. 1713), ξεγοῦμαι N. ms. 3418, συνέρτησεν N. 433, τέρμερον N. 3073, ῥέτερον N. 3321; ρ i > ρε: κρέω N. 817, ἡῖρεκα N. ms. 1278, κρεμνόν N. 2423, ἐρκρεμνόν N. ms. 1785, παρηγόρεμαρ N. 1852, καταδαρρέσω N. 1082 (mais ἐδάρρησα N. ms. 1085), πληροφωρέθησε N. ms. 258; i ρ > ερ: σμέρινα N. 166, σίδερον N. 1668 (mais σίδηρον

¹⁾ Selon l'édition de Wagner et la collation du texte par M. Hesselring: voir l'Introduction, § 3 (p. 8). — On pourra trouver le texte de N. 1—980 dans les vers qui précèdent le texte de S. (aux pages impaires des pages 53—123) et puis, les leçons originales du ms., dont l'édition de Wagner s'écarte, sont presque toujours indiquées au bas des pages du texte de S. et dans les §§ 5 et 6 de l'introduction (p. 11 sqq.).

²⁾ Triandaphyllidis, Lehnw. p. 9.

N. 1644), *πλερώσῃ* N. 1263, *βεργίῃ* N. 1110, *κεράς* N. 2567; *ι λ > ε λ*; *σιγελά* N. 1124.

i > ov: *Μουρτίῃ* N. ms. 3817a.

o > α: *στεραχωρίαν* N. ms. 28, *μεριολαγαρισμένο* N. 1646, *ἐφάραξεν* N. ms. 1918.

o > ε: *πούπετε* N. 122, *καθρέφτης* N. 2126.

o > ov: *λουρίαν* N. 99, *παρκατόν* N. 975, *γοργόρ* N. 3280, *τραγούδιμα* N. 1853 (mais *τραγούδιμα* N. 1862), *σγορόδος* N. 1887.

CONTRACTION

a + a > a: *ῥῥοματα* N. 96.

a + ε > a: *ῥῥῆ* N. 156, *ῥῥῖθῆς* N. 176, *ῥῥῖσωμε* N. 685.

a + ε > ε: *κατ' ἐσοῦ* N. 247, *κατ' ἐμοῦ* N. ms. 3804a.

a + i > a: *ποροκαμός* N. 2136, *καμένο* N. 45, *κλέμα* N. 3086.

a + o > o: *κατ' ὀλίγον* N. 776, 1436, 2466.

a + o > α: *τῶματια* N. 1305.

ε + α > α: *ὄ' ἀφηγοῦμαι* N. 227.

i + α > α: *πολαγίγητα* N. 1843.

i + ε > i: *μὴ 'πιτέχω* N. 122.

o + ε > o: *τῶμοστον* N. 657, 3551, *ὀμπροστίως* N. 2648, *ἀπόξωθεν* N. 2751, *ποδοπαρεμέε* N. 3186.

Forme ouverte: *λουεττόρ* N. 920.

ASSIMILATION À DISTANCE

α: *ἐφάραξε* N. ms. 1918, *ἀντάμα* N. 1114.

ο: *ὀρωτικῆ* N. ms. 3817a.

SYNIZÈSE

e: *θεωρῶ* N. 308, *ποθοενθύμῃσιν* N. 117; *ποθέει* N. 937, *κλαίονσιν* N. ms. 3449, *βασιλέει* N. 1956, *βιτθέει* N. 2546.

i: *ἀλήθειαν* N. 90, *φωρεῖάῃς* N. ms. 3092, *πορλιὰ τρεγγόρια* N. 128, *βιάζεσθαι* N. 70, *σιωπῶ* N. 232; *στερίαν* N. 2722, *ἀληθείας* N. 2721.

APHÉRÈSE

α: *᾽πό* N. 95, *᾽γύκαον* N. 688, *᾽γύγημα* N. 3211, *᾽σγαλίζω* N. 1841.

- e: ἄκτος N. 239, ἰαίρι N. 136, ῥωτοπικρόγλυκα N. 142, ἰπιτέγω N. 122, ῥωτικά N. 1586, ἕξάστερον N. 1711, ἕξεγοῦμαι N. ms. 3418, ἰπροστοκοῦβιν N. 2044, ἔ N. 230, ἰδάριτε N. 2296, ἰθάρεται N. 160.
 i: ἰμέρα N. 1784, ἰσόφρυγον N. 1818, ἰθικός N. 495, ἰπέ N. 1189, ἰτέριον N. 159, ἰλιτάριον N. 40.
 o: ἰωρικά N. ms. 3364.

PROTHÈSE

- α: ἀσάχρα N. 913 (mais σάχρα N. 915).
 ε: ἐτοῖτο N. 153, ἐτοῖτηρ N. 1562, 2450, ἐτοῖτορ N. 2445, ἐγρώριξε N. 93, ἐγρώριμοι N. 759, ἐγρωριότητα N. 2743, ἀεγρώριμος N. ms. 1423, ἀεγρώριστορ N. 1427, ἐγρυεῖω N. 2254, ἐβλέπω N. 2464, 2479.
 ι: ἰωρικά N. ms. 3365.
 ο: ὀδιά N. 2824.

SYNCOPE

- ε: θωρεῖς N. 3563.
 ι: ἐπερπάτησα N. 50, περπάτημαρ N. 2524, σῶπασε N. 3574.
 [ο: ἐκλόριθησε N. 40, mais le ms. donne: ἐκολούθησε.]

APOCOPE

- α: δι' N. 45, μετ' N. 8, μεθ' N. 92, πάντ' N. 141.
 ε: ἔπαρ' τηρ N. ms. 544.

PARAGOGÉ

- ε: καλοφωνίζοντε N. 1386. [παροψεκίσοντε N. 2522, mais le ms. donne: παραψεκίσοντ].

ÉPENTHÈSE

- i entre deux consonnes: χιλμίντρισμα N. 650.

CONSONNES

Changements de consonnes.

- β > π (μβ > μπ): περιλαμπάρω N. 1911, 2739, ἐμπαίρει N. 1051.
 π > β (μπ > μβ): γαμβρός N. 2873.
 γ > κ (γγ > γκ): πογγκίρ N. 2258, σγγκερῶν N. ms. 14 (voir: Dissimilation).

- $\theta > \tau$: $\chi\theta > \kappa\tau$: *προκτές* N. 1345; $\sigma\theta > \sigma\tau$: *ἐδαισθητής* N. ms. 3, *ἀναισθητορ* N. 3040, *ἀναισθητήσης* N. 523, *βασανιστεῖς* N. ms. 5, *ἐκατεδικάστηρ* N. 378, *ἐξενίστηρ* N. 137, *ἐπλάσθης* N. 233, *ἐδαισθηρ* N. 2068, *ἀφηγείσται* N. ms. 20,
 $[\theta > \zeta$: *ὀλόζαμπος* N. 347b ?]
 $\tau > \theta$: *ἀθιβολήρ* N. 3348.
 $\tau > \theta$: *ἐδόξενσες* N. 1336.
 $\lambda > \rho$: *κόρφορ* N. 1420, *φλάμπορρο* N. ms. 645.
 $\rho > \lambda$: *συγελά* N. 1124.
 $\mu > \pi$ ($\mu\mu > \mu\pi$): *φλάμπορρο* N. ms. 645.
 $\pi > \varphi$: *πέφτει* N. 3088, *κόρφορ* N. 1420, *σφόνδυλος* N. 356, *λεφτοκάλαμα* N. 362.
 $\varphi > \pi$: *πτερά* N. 2131.
 $\varphi > \beta$: *ἀναθρέβουρ* N. 1897, *Βερθερίχος* (voir les Noms propres).
 $\varphi\sigma > \psi$: *γυρέψουρ* N. 568, *κατονρέψη* N. 199.
 $\chi > \kappa$: $\chi\theta > \kappa\tau$: *προκτές* N. 1345.

ASSIMILATION

- $\beta\mu > (\mu)\mu$: *θλι(μ)μέρος* N. 30, *κουρμεμέρος* N. 38, *ἀπομίσδεμαν* N. 1183, *καβαλλίκεμαν* N. 3312, *ἔμορφος* N. 36.
 $\mu\pi > (\pi)\pi$: *κάποσος* N. ms. 3725a.
 $\nu\theta > (\theta)\theta$: *Μεβάθορρο* N. 1177.
 $\nu\theta > (\theta)\theta$: *ἀθῆ* N. 3464, *ἀθιβολήρ* N. 3348, *συμπεθερία* N. 2842.
 $\nu\mu > (\mu)\mu$: *τὸν συγγενή μου* N. 148.

DISSIMILATION

- φλάμπορρο* ¹⁾ N. ms. 645; *πουγκίρ* N. 2258, *συγκερῶρ* N. ms. 14.

PROTHÈSE

- ν : *ροικοκέρηρ* N. 2755.
 σ : *σμέρινα* N. 166, *σμερσίνη* N. 460 (mais *μερσίνη* N. 459), *σωχρασμός* N. 1158, *ἀνασχομτωμένος* N. 912, *σκέπτω* N. 419.

PARAGOGÉ

- ν : *ἐπείν* N. 761, 1453; *ἐκράτειρ* N. 1127, *ὀλιγοθύμειν* N. 2771.
 ς : *ἀντίς* N. 591, *ἰδες* N. 161, *ἔδες* N. 756, *τίποτες* N. 399, 1481, *τότες* N. 813, *τάχατες* N. 2181.

¹⁾ Triandaphyllidis Lehnw. p. 68.

APOCOPE

r : *ἐκείτοτα* N. 2179.

MÉTATHÈSE

q : *ποικράς* N. 1855, *θεργατερό*¹⁾ N. 928, *καθρέφτης* N. 2126, *θρόσος* N. 223 (mais *θαρόός* N. 948).

o : *ομίγει* N. 1346, *ομίγεται* N. 168.

ÉPENTHÈSE

γ : intervocalique : *μισσέγω* N. 1050, *ρεύγω* N. 1312, *κατακόβγω* N. 3085.

γ : devant *r* : *σέγρογα*²⁾ N. 1550.

γ : devant *i* : *καινοόργιος* N. 2653.

MORPHOLOGIE

GENRE ET CAS

Changement de genre : *τό θρόσος* N. 3287, *τὸ ἡλιακόν* N. 1278, 1339 (*τὸν ἡλιακόν* N. 1528), *τὸν θάσορ* N. 1919 (*τὸ θάσος* N. 1834), *τὸ πάτος* N. 2156, *τὸ τρέγος* N. 2198, *ὁ δειπτος* N. 3125, *τὸν ἄβρσσορ* N. 1471.

Emploi du neutre : *ὅτι κάλλιον ἐστὶ εἰς ὁδὸν ἀδελφὸς ἢ μητέρα* N. 80, *ὡς ἀγαθὴ καλὸν ἔστι* N. 982, *ἐὰν οὐκ ἦσαν ἀληθεῖς τὰ σέ εἶπεν* N. 2683.

Apposition : *αἱρετορ ὄρα τὸ βραδύρ* N. 3077, 3134.

Nominatif au lieu du vocatif : *οἱ συγγενεῖς, οἱ φίλοι μου* N. 2093, *ὡς ῥοδάμνη* N. 2848, *βασιλεῖς* N. 2238.

Accusatif d'intérêt : *στρώρει με τὸ φαρὶν μου* N. 1881, *μὴ μὲ τὸ ἀγα-
ρακτὶσῆς* N. 1442.

Accusatif de temps : *τὸ πλῆρωμα ἡμέρας* N. 127, *προκτὲς τὸ γεῦμα* N. 1345, *τῇρ ὥρα* N. 3080, *τῇρ ἐκταρ*, *τῇρ ἡμέρα* N. 3056, *τοῦ δὲ ἄλλου χρόνου τὸν καιρόν* N. 3055, *τῇρ χθεσινῇ ἡμέρα* N. 476, *τῇρ ἀγγήρ* N. 631.

Accusatif de relation : *ξαρθὸς τῇρ τρίχα* N. 435, *κλιτὸς τὸν τράχηλον καὶ χαμηλὸς τὸ βλέμμα* N. 260.

Génitif d'intérêt : *ὡς τῆς τὸ στρώσουρ* N. 2540, *ἂν μοῦ πληρώσῃς* N. 3008.

Datif : *μὲ ἡμέρα* N. 119, *ὅν πάσῃ χώρα* N. 13.

Pluriel au lieu du singulier : *οὐραροί* N. 1509, 2381; singulier au lieu du pluriel : *τὸ δάκρυον* N. 84, 2962.

¹⁾ Triandaphyllidis Lehnw. p. 9, 66.

²⁾ Pernot, Etudes p. 526 (remarque I).

ARTICLE

Article défini. Fém. plur. *αἱ* passim, *οἱ* N. 626, 1112, *ταὺς* passim, *τὰς* N. 1101, 1287, 1841.

Στὸν N. 89, 112, 2507, 3332, *στὴν* N. 67, 88, 102, *στὸ* N. 274, *στοὺς* N. 220, *στὴν* N. 3276.

SUBSTANTIFS

Masculins.

Nominatif en *-ας*: *ἄνδρας* N. 435, *ποιμένας* N. 891, *ῥήγας* N. 2167 (mais *ὁ ῥήξ* N. 2317, *τοῦ ῥηγός* N. 2283), *δοῦκας* N. 2104 (acc. plur. *δονκάδας*), *βασιλέας* N. 2800 (mais *βασιλέες* passim), *ἔρωτας* N. 286.

Vocatif en *-ο*¹⁾: *ξεροῦτόικο* N. 2763; en *-α*: *θεόποτα, τοπάργα* N. 481, en *-η*: *πραγματεντή* N. 2230, *κέρη* N. 1230; en *-ερ*: *βασιλεῖ* N. 1995 (mais *βασιλέες* vocatif: N. 2238).

Génitif: *τοξέετι* N. 1064; *ἔρωτον* N. 2681.

Accusatif: *ἔρωρ* N. 530 (mais *ἔρωτα(ν)* N. 530 sq.); *ροικοκέρη* N. 2755.

Pluriel: *τοπάργα* N. 2948, *τοπάργοι* N. ms. 600.

Indéclinable: *τοῦ Κλιτοβόρ* N. 2313.

Féminins.

Génitif sing.: en *-εως*: *ὑπολήψεως* N. 320, *συμβιάσεως* N. 572, *ἀποξενώσεως* N. 2171; en *-ης*: *τῆς βρύσης* N. 2374; en *-ας*: *γενναίας* N. 339.

Nominatif plur.: en *-αι*: passim; en *-ες*: *ἐλαστές* N. 2433, *τεροαγωγές* N. 2157, *ἐρημοτοπίες* N. 1897, *φεθούλες* N. 1026, *βροντές* N. 3235.

Accusatif plur.: en *-ας*: *ἀνάγκας* N. 1474, *ρονθεσίας* N. 439, *ῥιζοβουροθεσίας* N. 125, *γλώσσας* N. 2628, *πόρτας* N. 396; en *-ες*: *ἀνάγκες* N. 668, *ἀραλογές* N. 1007, *συμβουλές* N. 1028, *κλεισοῦρες* N. 2417, *ἡμέρες* N. 1053, *τέχνες* N. 3097; en *-εις*: *ὑποθέσεις* N. 502, *βρύσεις* N. 32, en *-ες*: *βρύσες* N. 3420.

Βρύσις: *τῆς βρύσης* N. 2374; *τὰς βρύσεις* N. 32, *τὴς βρύσεως* N. 3420, 3465, *τὰς βρύσας* N. 3466.

Συγγενάδες: fém. *ὅλες οἱ συγγενάδες τον* N. 2983, masc. *οἱ ὅλοι τον συγγενάδες* N. ms. 2949.²⁾

Indéclinable: *ἡ γῆς* N. 2110.

Neutres.

En *-ιον*: *ἀνόγειον* N. 370; en *[-ιον >]-ιν*: *ἀνῶγιν* N. 369, *γέριν* N. 299.

¹⁾ *ἔρω* N. 3398: cette forme est une correction de Wagner; le ms donne *θερό*.

²⁾ N. ms. 2949 *ἡκοῦσαν οἱ γενναίαι τῆς χώρας τον, οἱ ὅλοι τον συγγενάδες*.

DIMINUTIFS

- Masculin : en *-πωλος* : *ἐντροχόπωλος* N. 1421 ; en *-πουλος* : *ἐντροχόπουλος* N. 1027, *passim*.
- Féminin : en *-ουλα* : *φρυγούλα* N. 1587, *παιδούλα* (au lieu de *φειδούλα*) N. 1384 ; en *-ίτσα* : *καρχίτσα* N. 1132, *ὠρίτσα* N. 396, *ξεροδοχίτσα* N. 2750 (lire : *ξεροδόχισσα*?).
- Neutres : en *-πωλον* : *δακτυλιόπωλον* N. 1683, 1686 ; en *-πουλον* : *ἐρωτιόπουλα* N. 364, *χαρτόπουλον* N. 464, *παιδόπουλα* N. 689, *δακτυλιόπουλον* N. 1641 ; en *-ίτσω* : *βορβίτσω* N. 121, *χαρτίτσω* N. 1278, *ἀστρίτσω* N. 1876, *μοροπατίτσια* N. 2262, *μαρίτσω* N. 3159 ; en *-άριω* : *γεγγάριω* N. 500, *ἀραβουράριω* N. 2129.

ADJECTIFS

Désinences.

- αγος* : *ξεροχάραγος* N. 17, 307, 2790 sq., *καλοχάραγος* N. 456, *ἀβάσταγος* N. 765, *ἀμάλαγος* N. 2159, *ἐχόρταγος* N. 2185.
- ἄτος* : *γεμᾶτος* N. 192, *χιονᾶτος* N. 3465.
- θελος* : *καλόθελος* N. 192 (cf. *κακοθελιτής* N. 1006).
- ιχος* : *καρσιτικός* N. 444, *ἐρωτικός* N. 251, *passim*, *ποιμενικός* N. 892, *ἐλκεντικός* N. 1657, *ξηλωτικός* N. 1671 (lire : *δοκλωτικά*), *ἐντροχικός* N. 1823, *ἐνγενικός* N. 1871, *ἀφιγμηματικός* N. 2101, *προσεκτικός* N. 825, *ἐρχοτικός* N. 1265, *αἰθερτικός* N. 1254, *ληστροικός* N. 3806.
- ιρός, -ιρος* : *χθεστιρός* N. 476, *ἐληθιρός* N. 820, *ἐμπροστιρός* N. 1243, 1435, 2648, *ἀνθροπιρός* N. 1894, *ἡμεριρός* (substantif) N. 1226 ; *ἐλεφάντιρος* N. 266.
- τός, -τος* : *κλιτός* N. 261, *πηχτός* N. 388, *ἀνοιχτός* N. 396 ; *ποθόδαυτος* N. 743, *ἀπαφηγόρητος* N. 67, *ἀκαταδοξώτος* N. 113, *ἄμνηστος* N. 250, *ἀσκέπαστος* N. 456, *ἀμετάθετος* N. 573, *ἀκτίριστος* N. 890 ; *ἐρωτικόβρυτος* N. 11, *γλυκόβρυτος* N. 192.
- χροος* : *σφαραγδόχροος* N. 2161, *λεχιταρόχροος* N. 2162, *μεσόχροος* N. 2164.
- ώδης* : *θυμώδης* N. 79, *θυμώδης* N. 863.
- ωδός* : *ἐμρωδός* N. 1533.
- ωτός* : *πτερωτός* N. 205, *ῥιζωτός* N. ms. 2193a, *χαρῖτωτος* N. 7.
- Féminins en *-ος* : *ἄσπλαγγρος, ἀδιάχωρος* N. 1802, *ἐρωτικόβρυτος* N. 11, *ἐρωτικοκάρδιος* N. 1922, *ἀκάρδιος* N. 1666, *ἐγκάρδιος* N. 2177, *ἐξαίρετος* N. 1810, *πολύφοβος* N. 150, *χαρῖτωτος*

N. 7, ἔμψυχος N. 12, ἀκαταδόλωτος N. 1895, ἀναρίθμητος N. 1325, κακόμαχος N. 339, 2461, ταλαίπωρος N. 2441, 2446, 3328, παράξενος N. 345 (mais παράξενιγ N. 519), ἀγέρωχος N. 1328, ἄνυχος N. 2928, κακότυχος N. 3337, ἀβάσταχος N. 765, πολέπορος N. 520, εἴμορος, καλοχέρας, ἀσκέπαστος N. 456, ὀύγκατος N. 460.

Fém. en -ρα : πολερῶς N. 2461, γοβερῶν N. 1746, λαμπρῶ N. 13, ποτηρῶς N. 339, N. ἐλεῖθερας N. 1896; en -ρη : μαῖρη N. 2441.

Fém. plur. en -ες : κρέες, χιονῆτες N. 3465, ἐρωτικῆς N. 1541, ὄλες N. 1114 (acc. plur. : en -ας : αἰσθητικῆς N. 1764, ἐλεῖθερας N. 1896).

Adjectifs en -ς : μακρός N. 38, μακρόν N. 1892, μακράν N. 2326, ἀπὸ μακρά N. 204. — γλυκῆς : γλυκόν N. 452, γλυκὸ N. 30 (ὀλόγλυκον N. 368, μικρόγλυκα N. 142), γλυκεῖαν N. 842, γλυκειᾶς N. 3366. — ἡμισὶν N. 2349, ἡμισον N. ms 3054. — βαρεῖοι N. 1859.

Adjectifs en -οῦς : ἀπλοῦν N. 97, τριπλοῦν N. 940 (mais ἀργυρόν : τὸ Ἀργυρόν τὸ Κάστρον N. 564, 3744, τοξάριον ἀργυρόν N. 518, et les adjectifs en -χρoος : voir les Désinences).

COMPARATIFS ET SUPERLATIFS

Comparatifs : ἀναισθητότερος N. 175, κακώτερον N. 1758, λιγιστικώτερον N. 2994, μαρικώτερον N. 2993, μερικώτερον N. 2303, ρεώτερος N. 2474 (dans le sens de ρεός), ποδοβεβαιώτερον N. ms. 1661, χειρότερον N. 1606, 1611; κρεῖττον N. 2006, πλείον N. 1126.

„Que” après le comparatif est indiqué par le génitif, N. 1606, 1611, 1757, 1758, ou par παρὰ, N. 977, παρὰ suivi de l'accusatif, N. 175, 997.

Καλός : καλλιώτερος N. 2233, καλλιωτέραν N. 2110; κάλλιον (nom. neutr.) N. 80, (acc. masc.) N. 2972, καλλίω (gén. plur.) N. 2970; le comparatif dans le sens du superlatif : τῇρ κάλλιον N. 1067, τοῖς καλλίονς N. 2515; le positif dans le sens du comparatif : καλὸν παρὰ N. 977, καλὸς παρὰ N. 997, καλὸν γὰρ N. 2308.

Superlatifs : παρηνμορφώτατον N. 461, παρηνγεωπάτη N. ms. 3757; ἄγριος πολλά N. 273, πολλὰ παρηνμορφος N. 435.

DIMINUTIFS

En -πουλος : καλοφωνόπουλα N. 1713; en -οὔτωκος : ξενούτωκο N. 2763, ρεούτωκος N. 3839.

PRONOMS

PERSONNELS

Première personne : (ἐ)γώ ; μοῦ, μου ; (μετ') ἔμουν N. 3832; μοί N. 92, 394; μέ(ν), ἐμέ(ν), (ἐ)μένα(ν) ; ἡμεῖς N. 2452, ἐμεῖς N. 1732; ἡμῶν N. 2081, μας N. 653; ἐμᾶς N. 2976, μας N. 639. — μετὰ μᾶς N. 2593.

Deuxième personne : ἐσὺ N. 1047, σὺ N. 10; ἐσοῦ N. 247, σοι ; σοι N. 489; σέ(ν), ἐσέ(ν), ἐσένα(ν) ; ἐσεῖς N. 875, 2584, 2635, 2640; σας N. 217; ἐσᾶς N. 2635, σᾶς N. 2657. — καὶ σᾶς δώσω N. 2612, καὶ σᾶς συμβουλεύσωμαι N. 2613.

PÉRIPHRASTIQUE

Λόγον σου N. 2519.

RÉFLÉCHIS

Τὸν ἑμαυτὸν μου N. 1775, τὸν ἑαυτὸν του N. 159; τὸν ἐριαυτὸν μου N. 1324, 1870 (au lieu de ἑμαυτὸν ou ἑαυτὸν).¹⁾

RÉCIPROQUE

Ἀλλήλους N. 1169, 3280 (ἀλλήλως N. 431).

POSSESSIFS

Ἐμός N. 120, 144, 1957; σός N. 1800, 1941; ἡμέτερος N. 2020; ἐθνικός N. 116, passim.

DÉMONSTRATIFS

Ἐκεῖνος, αὐτός passim; τες N. 1319; οἱτοί N. 374, τοῦτος N. 283, 377, 402, ἐτοῦτο N. 153, αὐτό N. 31, 395; τοιοῦτος N. 289; τοσοῦτος N. 53, τόσος N. 106, passim, τόσον εἰς αὐτόν N. 3155; τέτοιος N. 97.

RELATIFS

Ὅς ; ὅ N. 2092, ὅν N. ms. 3774, ὃ N. 2371, ὃν N. 732, ὃς N. 2421, οἷ : ἀφ' οἷ N. 328, ἕως οἷ N. 612, παρ' οἷ N. 1259 sq., ὡς οἷ καὶ N. 616; τὸν N. 3290, τῇ N. 9, τὸ N. 49, τοῖς N. 18, τὰς N. 1318, τὰ N. 3231. — ὅποῦ : αὐτὸς ὅποῦ N. 34, 1034, ἐκεῖνος ὅποῦ N. 465, τὸ ὄφειλον ὅπου εἶδα N. ms. 2411, ἐσεῖς ὅποῦ N. 875, τὰς συμφορὰς ὅπου ἔπαθα N. 3151; ὅπου = pronom + ὅπου : N. 82, 375 sq., 388 (εἰς τὸν ὅπου), 3204, 3826; ὅπου = gén. sing. πῦττικι ὅπου δέρονται

¹⁾ Voir le glossaire s.v.

οἱ λόγοι του τοὺς εἶχε N. 1773; ὁποῦ = παρ' ὁποῦ après le comparatif: κόρηρ ὁποῦ . . . ἀκόμη οὐδὲν ὑπόταξεν ἢ γῆς καλλιωτέραν N. 2108, δάων . . . ὁποῦ οὐκ ἐφάρη εἰς τὴν γῆν ποτὲ καλλιωτέροσ του N. 2233, 2568. — ὅσοσ passim. — οἶος N. 437, 1965. — ὅστις: ὅτι N. 988, 3014, ὅτι ἄρ N. 2509, ἐφ' ὅτου N. 418; εἵτις N. 70, 3837, 3839, εἵτι N. 105, 940, 2152 sq., etc.

INTERROGATIFS

τίς, τί, passim, τί γὰρ N. 1819, 1949, (τὸ) τί ἔρα (ἔρ') τὸ N. 70, 1119, 1703, 2532, 2565, 2903. — ποταπόσ N. 2789, 2798, 3193, 3571; ποτά-ποιος N. 1875.

INDÉFINIS

Τίς passim; εἷς N. 664, 1020, καρεῖς N. 1170, 1330, καρυία N. 1040, 1287; ὀκάποιος N. 35; ὀποιος N. 597; ὀκάτις N. 18, 66, 271, ὀκάτι N. 211, 714, passim; κάποσορ N. ms. 3725a; καθεῖς N. 228, 363, καθεμία N. ms. 804, καθερός N. 803, καθέραν N. 787 sq.; πρὸς ἔραν N. 2263; κατὰ λόγον ἔραν N. 2768; ὀθεῖρας N. 724; ¹⁾ ἄλλος N. 50, passim, ἄλλος καὶ ἄλλος N. 3601; ἔτερος N. ms. 3704c; ἔκατος N. 2097, ἐρὸς ἐκάστον N. 2098; πᾶς, πᾶν N. 22, 1823, ἔπασαν N. 1821, 1844, ἀπάσῃς N. 317.

VERBES

Le verbe εἶμαι: εἰμί N. 1578, εἶμαι N. 72; εἶδαι N. 258; εἶραι N. 307, ἔραι N. 80, ἔρι N. 29, ἔρ' N. 70; εἵμεστερ N. 2372, 2452; εἶδτε N. 2585; εἶραι N. 3238, ἔραι N. 2618, εἵραι N. ms. 3558. — ἤμουν N. 44; ἤσουν N. 233; ἤτορ N. 34; ἤμεσταν N. 3329, ms. 2895; ἤσαν N. 305, ἤσαν N. 1890.

Le verbe ἴσταμαι (στέχω etc.): ἴσταται N. 996, ἴστανται N. 880. — ἰστήκετορ N. 369. — στήκει N. 1031, στήχομερ N. 2699, στήχουν N. 362; στήκεται N. 947, στήχωμαι N. 1239; ἐσθήκετορ N. 814. — ἔσθηκα N. 1549 [ἐσθηκώς N. 480: lire αἰσθητῶς]. — στέχω N. 1104, στέκει N. 163, στέχομερ N. 2734, στέχονσιν N. 1111; ἔσθηκα N. 1106, ἤσθηκαν N. 2050, ῥᾷσθηκερ N. 860; ἐστέκετορ N. 819. — ἐστιά-θῃ(ν) N. 400, 1308, ἐστιάθησαν N. 210. — Impératif: ἴστα N. ms. 535: lire στά. — Forme transitive: στέρω N. 645; ἔσθηκερ N. 790, στήσῃ N. 2991, στήσωμερ N. 773; impératif: στήσε N. 584; στέρομαι N. 2040. — ἐστίε N. 779? — Composés: ἀνέσθη N. 3185, ἀποκατέσθη

¹⁾ Ecrit fautivement par Wagner: ὀστας.

N. 1578, 3796, ἐπέστηρ N. 1628; ἐπεστιάθηρ N. 24, ἀντισταθῆς N. 1182, ἐμετεστιάθηρ N. 430, περιεστιάθηρ N. 214.

Le verbe καθίζω : κάθομαι N. 1059, κάθεται N. 156, κάθεσθε N. 2640; ἐκάθομον N. 2717; impér. κάθου N. 3321. — καθίζει N. 2573, καθίζομε N. 3472, καθίζον N. 2063; ἐκάθισα N. 2782, ἐκάθισεν N. 2046, ἐκάθισαν N. 3285; impér. κάθισε N. 1472, 2608; ἐκαθίζονται N. 365. — ἐκαθέζετο N. 516. — ἔκατσα N. 355, ἔκατσε N. 2235, ἐκάτσαμεν N. 2460; κάτσω N. 145, κάτῳς N. 2766, κάτῳ N. 2545; impér. κάτσε N. 3202. — Composés : ἐσσεκατῶς N. 1449; σσεγκάτῳς N. 1456.

Le verbe ἐντρανίζω etc. : τρανίζῃ N. 560; ἐντρανίζω N. 536, 630, ἐντρανίσα N. 207, ἐντρανίσα N. 1059, 3280; ἐνεντρανίσα N. 1382; ἀνεντρανίσα N. 204.

CONSTRUCTIONS

Ἀκολουθῶ et l'acc. : N. 3714.

προσέχω et l'acc. : N. 195, εἰς : N. 1108.

τηρῶ et l'acc. : N. 2533, εἰς : N. 1108.

γάρω et l'acc. : N. 50, εἰς : N. 180.

ἐγάρη et l'acc. : N. 189 sq., et le gén. : N. 271.

γαρῶ et le gén. : N. 2328.

λέγω et l'acc. : N. 447, et le gén. : N. ms. 446 (τέως λέγει μου), 2329, et le datif : N. 394 (cf. N. 2820 : λέγε με, ξεροδόχισσα, λέγε μοι, γὰρ σὲ λέγω, N. ms. 2804 : λέγε με, ξεροδόχισσα, λέγε με, γὰρ σοῦ λέγω, et N. 3397 : γὰρ σοῦ τὸ καταλέξω).

ἀπυλογοῦμαι et le gén. : N. 69; et l'acc. : N. 69a.

γερμίζω et deux acc. : N. 1408, γέρω et l'acc. : N. 275, 368, 571, 872, 3465.

δίδω et le gén. : N. 543, 3060, ms. 3704c, παραδίδω et le gén. : N. 3641.

χαρίζω et le gén. : N. 544

προσπίπτω et l'acc. : N. ms. 466a.

Τολμῶ γὰρ N. 3033, τολμῶ et le subjonctif (τολμῶ σιμῶσω) N. 3034.

Ἀρχομαι (ἀρχίζω) et l'infinitif : N. 2054, 2075, 2255, 2514, 2995; et γὰρ : N. 224, 316, 438, 483, 497, τοῦ γὰρ N. 173, 2607; ἐπιχειρῶ et l'inf. : N. 392, γὰρ N. 151; χειρῶ γὰρ N. 3496, τοῦ γὰρ N. 2954, 3509.

Les verbes composés avec σσε- régissent l'accusatif : σσεμπορῶ N. 90, 762, 1302, 3239, σσεμιάσχω N. 761, 3239, σσελλεποῦμαι N. 138, 765, σσεπαθῶ N. 248, 286, 331, σσεπαθορῶ N. ms. 345, 546, 1303, σσερρηρῶ N. 392, σσεκακώρομαι N. 763, σσερερίζω N. 629; mais σσεμπορῶ et le gén. : N. 1805, σσεμιάσχω μετά : N. 1477.

Construction de *πληθος*: *φέρουν με τὸ πληθος* N. 2072, *βλέπουν τὸ πληθος τὸ πολλὸν καὶ ἡ σέναξις ἡ τόση* N. 2049. — Cf.: *ἐμπαίνω εἰς τὴν κατοῦντα μου μόνος ἐγὼ καὶ ἐκεῖνος* N. 1817; *ἡ εὐγενικὴ θέλει γὰ καβαλλικεύσῃ, | ἐκείνη καὶ δύο κανχίτσες καὶ ἕνα παιδόπουλον τῆς* N. 1827 sq.; *ἀνεργημιόσθη βασιλεὺς ἐγὼ τοῦ Ἀργυροκάστρου, | ἐγὼ καὶ ἡ παρεξαίρετος ἐρωτικὴ Ῥοδάμνη* N. 2138 sq.

Construction proleptique: *ἐκείνον ἐκατεκόπτετο ὁ ροῦς του* N. 59; *τὴν σὲ εἶπα γὰ σοῦ δώσω* N. 543; *γὰ φθάσῃ τὰ ἔπαθα τοῦ γὰ τὰ θέλῃ μάθει* N. 75; *τὴν ἀνθρώπου σου πάλε | ὁ κόσμος ὅλος γέμει τὴν καὶ πάντες τὴν ἡξέρον* N. 570 sq.; *αἴριοι τὴν ξεροδόχισσαν ἂν τὴν ἀναζητήσῃ* N. ms. 3314; *καὶ ἀπὸ τοῦ γὰν ἀνταμοιβὴν ὀρέγομαι γὰ ποίσω* N. ms. 3629 (cf. *ὅταν μᾶς ἐντρανίσῃς | μέσοι ὅτι διαβαίνομε τοῦ λιβαθίου τὸν τόπον* N. 1831).

Génitif au lieu du datif: *ἔχω πολλὰ παρὰξενος καὶ θάου τῆς κερῶς μου* N. 2231, 2567.

DÉSINENCES

- άγω: *γυλάγω* N. 851.
- άζω: *βασιάζω* N. 39, *passim*, *ἀρασθενάζω* N. 1284, *σφάζω* N. 3002, *ἀνατάζω* N. 3047, *εἰζάζω* N. 2400, *διαβάζω* N. 2408.
- αίρω: *ἀρασαίρω* N. 213, *σεντεχαίρω* N. 454, *παθαίρω* N. 1724, *λαχαίρω* N. 1740, *μαραίρω* N. 2964.
- άρω: *ἐβγάρω* N. 130, *αἰσθάνομαι* N. 160, *βαστάνω* N. 993, *παθάνω* N. ms. 1518, *βάνω* N. 2456.
- άσω: *γυλάσω* N. 82, *ἐκφράσω* N. ms. 270b, *ταράσω* N. 755, *δράσω* N. 1165, *(ἀνα)τρομάσω* N. 2715, 3179, *μαλάσω* N. 2957, *ἀνατάσω* N. 2996.
- άττω: *γυλάττω* N. 426, *μεταπλάττομαι* N. 539.
- έγω: *μισθεέγω* N. 1050, *ρεέγω* N. 1312.
- έω: *δυναστεέω* N. 2995, *λυστεέω* N. 3000, *καβαλλικέω* N. 39, *passim*.
- ίζω: *δοκίζω* N. ms. 73 (au lieu de *ρομίζω*), *καταφρορίζω* N. 322, *τραρρίζω* N. 3022, *σκοπίζω* N. 185, *γεμίζω* N. 134, *χαμρίζω* N. 135, *ἀγριογλωσσοφωρίζω* N. 210, *τρανίζω* N. 560, *ἐβρίζω* N. 1006, *κοιμίζω* N. 1548, *ψιφίζω* N. 241.
- ίρω: *ζαλίνω* N. 197.
- ίττω: *φρίττω* N. 444.
- όζω: *θεσπόζω* N. 2399.
- ένω: *μεγαλένω* N. 147, *λαμπρόνω*, *κατακαλλένω* N. 506 sq., *βραδένω* N. 573, *σκληρόνω* N. 1567.
- έττω: *(δια)κηρύττω* N. 1674, 3401.

- έω : ὁμῶ N. 423, λῶ N. 974.
 -ώθω : γρώθω, ἀναγρώθω N. 1228 sq.
 -ώρω : θυμώρομαι N. 402, δοιλώρω N. 412, σιγώρω N. 419, passim, σιμώρω N. 534, ἀπλώρω N. 548, βιττώρω N. 2711, ρεχωώρω N. 2964, ἀποπληρώρω N. 3004.
 -βω : ἀναθρέβω N. 1897, κρέβω N. 2325.
 -βγω : κατακόβγω N. 3085.
 -κτω : δακτυλοσφίκτω N. 1701, ῥίκτω N. 945, 2024.
 -λλω : παρραγγέλλω N. 231, ἀνατέλλει N. 633, στέλλω N. 3527.
 -λω : παρραγγέλω N. 1128, 3221, στέλω N. 1425.
 -πτω : κατακόπτω N. 3002, ῥίπτω N. 216.
 -ρω : ὄρω N. 208, δέρω N. 697, στέρω N. 939, (ἐπανα)φέρω N. 3269 sq., 3280, προσδέρω N. 754.
 -ρω : ἀναφέρω N. ms. 3296.
 -σχω : ἐρύσχω N. 288.
 -χω : διδάχω N. 721, δείχω N. 808, δόχει N. 119, διώχω N. 894.
 -χω : διώχω N. ms. 2385 (le ms. donne ἐδίωχε et non pas ἔδοχε), cf. διώχω N. 2406.

AUGMENT

- Augment en -ι : ἵκονσαι N. 600, ἵκονται N. 509, ἵλθαμε N. 269, ἡῖρηκα N. 128, ἡῖθες N. 630; ἵμερες N. 2760, ἵμηναι N. 1666.
 Augment en -ε : ἐδείρασιν N. 606, ἐλέτηδες N. 494, ἐδόθη N. 2008, ἐδοιλόρομον N. 412; ἐκολούθησε N. ms. 40, ἐστόρησαν N. 297, ἔφηναι N. 2822, ἐλίγεσθαι N. 1200, ἐκόνται N. 1850.
 Augment interne : ἀνερράνισα N. 204, λογισμομαχοῦμαι N. ms. 2434, σνέροσθαι N. 601, παρθεξάμηναι N. 588, ἀνερράνισα N. 555, ἐπύρηναι N. 438, σνέρηναι N. 433.
 Augment double : ἐμετεσπάθη N. 430, ἐσνέξατο N. 1449, ἐπεριεπάτο N. 611, ἐκατεδικάσθη N. 378, ἐπαρεκάλο N. 328, ἐκατήρησα N. 215, ἐδιέβαινε N. 28, ἐφνχοσφοβήθη N. 207.
 Augment impropre : ἐγρωρίζον N. 570, ἐβλέπω N. 477, ἡῖρύσκει N. 1525; ἐμπροσέχῃ N. 920, ἀρεβάζῃ N. 2182; impératif : ἵξενος N. 2799, παρεκάλεσε N. 264.
 Absence d'augment : ἐρθυμῶτο N. 2207, ὠτορομοῦμον N. 2643, περιαντιστάθη N. 214, ἀναισχυντήθη N. 442, περισχοπῶτο N. 310, περίτρεχα N. 190, ἐπότησα N. 109.

VOIX ACTIVE

INDICATIF

3me personne plur. : en -ονσι(r), -ασι(r) : στέκονσιν N. 1111, παρ-
τρέχονσι N. 2896, λέγονσι N. 2955; ἐπολεμήσασιν N. 2868,
ἐτρέχασι N. 2952, ἐδέξασι N. 626, ἐγράφασιν N. 874; en
-οντ, -ατ : στήκοντ N. 362, καθίζοντ N. 2063, πεζεύοντ N.
3605, βάνοντ N. 2908; ἔδραματ, εἶδατ N. 3609, ἔβλεπατ N.
2953, ἐχείρησατ N. 2954, ἔδερατ N. 627, ἔγραφατ N. 868.

IMPARFAIT

En -α : ἔτρεχα N. 2219, παρῑτρέχα N. 2217, ἐπαράτρεχα N. 2220,
ἔφερα N. 2471; 3me pers. plur. : en -ατ : ἔγραφατ N. 868,
ἔδερατ N. 627, ἔβλεπατ N. 2953, ἐκλείδωνατ N. 1256; en
-ασιτ : ἐγράφασιν N. 874, ἐδέξασι N. 626, ἐτρέχασι N. 2952.

AORISTE

Indicatif.

1re personne sing. : en -α : ἤρα N. 2271, ἔπαθα N. 2271, 3064, 3413,
παράδραμα N. 1143, ἦλθα N. 3414; en -ον : ἔπαθον N. 3066,
παρέδραμον N. 1053.

2me personne sing. : en -ες N. 3199, ἐφοβέρισες N. 325, ἔπαθες N.
3180, ἀπέστειλές N. 3173, ἐπέσωσες, ἠῖρες, συνέτυχες, εἶπες
N. 3210 sq., εἶδες N. 2202, 3180, ἔζησες N. 453, ἤκουσες N.
2203 sq., κατεδίωξες N. 2403.

1re personne plur. : en -αμεν : εἶδαμεν N. 3326, 3466, ἐφάγαμεν N.
2373, ἐπίαμεν N. 2374; ἐμείναμεν N. 2625, ἠῖραμεν N. 2372,
3258, 3464, ἐδιαγείραμεν N. 3346, ἀποσώσαμεν N. 3257; en
-ομεν : παρεδράμομεν N. 741.

2me personne plur. : en -ατε : συνεπορέδατε N. 762, ἀκούσατε N. 2582;
en -ετε : ἐμάθετε N. 2583, συνεπασχίσατε N. ms. 761, συνεπο-
μείνετε N. ms. 764.

3me personne plur. : en -ατ et -ασι(r) : ἔλαθαν N. 3357, ἦλθατ N.
3242; ἐπολεμήσασι N. 2868, εἶπασι N. 2257.

Impératif.

Singulier : en -ον : καβαλλίκευσον N. 1832, φρόντισον N. 583, σκό-
πησον N. 1361, ἄκουσον N. 2508; en -ε : πρόσπεσε N. 245,
μείνε N. 2660, κάτσε N. 3202; en -έ : ἰδέ N. 245, ἴπε N. 1189;

en -ον : ἰδοῦ N. 2277, 2350; en -ς : δός N. 3145, ἰδές N. 1378, θές N. 249; sans -ς : δό N. 1345; en -α : ἔμπα N. 244, σέβα N. 2693; en -ω : ἄκω N. 275, 1694; en -ι : γρῶδι N. 1362.

Pluriel : en -ατε : εἵπατε N. 759; en -ετε : παρακαλέσετε N. ms. 410, πεῖθετε, θέετε N. 2453, ἀκούετε N. 2472, μείετε N. 2616; en -έτε : εἰπέτε N. 413. — Cf. ράτε N. 2655.

Subjonctif.

1re personne plur. : en -ομε(ν) : εὔρωμεν N. 2278, πιάσωμεν N. 2279, μείωμεν N. 2624, τὰ τοπομεταθέσωμε, γάγγισωμε N. 685, πάρωμε N. 2591, ῥωτήσωμεν N. 2431; en -οῦμε(ν) : εἰποῦμε N. 420, εἰποῦμεν N. 2452, ἐροῦμεν N. 2427 sq., ἰδοῦμεν N. 2431.

2me pers. plur. : ἰδῆτε N. 2613; ἐπάρετε N. 2614.

3me personne plur. : en -ουσιν : ἔλθουσιν, γθάσουσιν N. 16; en -ουσιν : περιδιαβάσουσιν N. 2863; en -οῦσιν : εἰποῦσιν N. 399, ἐροῦσιν N. 1639; en -ονν(ε) : κενηγῶνν N. 2896, θαυμάσωνν N. 23, ἀκούσωνν N. 3075, ἀναγνώσωνν N. 1639, παραψεύδωνν N. ms. 2522; en -οῦν : ἰδοῦν N. 2253.

INFINITIF

Du présent : λάμπειν N. 629, βάλλειν N. 2112, θεναστεύειν, πικραίνειν N. 2995; du passé : μάθει N. 75, ἴθει N. 628, εἵπει N. 714, ἐπάρει N. 2542; βάλειν N. 2543.

PARTICIPE

Du présent : τὸ μέλλον N. 489, τὰ μέλλοντα N. 347; οἱ πρωτεύοντες N. 600; τοὺς λέγοντας N. ms. 876.

VERBES PÉRISPOMÈNES

En -ῶ, -ῆς : ἐρωτῶ N. 70, ψηλαφῶ N. 140, σωπῶ N. 422, σενταρτῶ N. 434, βαστῶ N. 527, βροντῶ N. 649, ἀγαπῶ N. 856, κινῶ N. 888, τρυγῶ N. 925, σκοπῶ N. 1336, δειλιῶ N. 2037, θαπαρῶ N. 2324; λυπῶμαι N. 78, 1620, ἀπηλογῶμαι N. 758, τηρῶμαι N. 1133, φοβῶμαι N. 1212, ἐνθνεῶμαι N. 2207, διηγῶμαι N. 2668, τριοχοπῶμαι N. ms. 1459 (ἐτριοχοπᾶτο).

En -ῶ, -εῖς : κρατῶ N. 49, passim, περπατῶ N. 58, passim, θωρῶ N. 83, καλῶ N. 186, ἀκολουθῶ N. 222, ἀναισχευτῶ N. 241, ὀμνῶ N. 1537; ἐγγνοῦμαι N. 285, ἐνθνεοῦμαι N. 984, ἀπολοῦμαι N. 1681, ἀπηλογοῦμαι N. ms. 69a.

Le verbe ζῶ : ζῶ N. 95, 1631, ζῆς N. 372, ζοῦμε N. 628, ζοῦν N. 2202. — ἔζουν N. 113, ἐζοῦμεν N. ms. 2877. — ἔζησα N. 2208, ἀνέζησα N. 2254, ἔζησες N. 453, ἔζησεν N. 1369; ζήσῃ N. 200, ζήσωμεν N. 778; impér. ζήσε N. 546.

Verbes du type πάω.

ἴταγαίω N. 123, 2225, 2422, 2532; παγαίω N. 1441, 2929; ἐπάω N. 341, 701, 1202, 2361, 3273, 3642; ἐπάω N. 260, 1829, 1977, 3264, 3305, 3318 (ἐπᾶς, ἐπᾶ, ἐπᾶμε); πάω N. 2412, 2520, πᾶμεν N. ms. 3709; ἐπήγαινα N. 203, 3345; ἐπήγαινα N. 41, 51, 62, ἐπήγαγεν N. ms. 678; ἐπήγεν N. 2574; ἐπήγα N. 1846, 2415. — ἄγωμε N. ms. 3625, ἄμε N. ms. 1035 (corrigé par Wagner en εἶμαι), 1213, 1378, 2658.

ἰκοῦς N. 242; κρῶ N. ms. 2044; ἀπολοῦνται N. 1681; μυρῶ N. 473; κλαίω N. 393, κλαίουσιν N. ms. 3249; καίῃ N. 43; ἔτρωγεν N. 2322, ἐφάγαμεν N. 2373; ἐπαίμεν N. 2374, ἐπάω N. 3032; ἐσείον N. 381; ὀμρεῖ N. 1537.

Voix active.

Indicatif du présent.

1re personne plur. en -ᾶμε(r) : στυπαριτᾶμε N. 2730; ἐπᾶμε N. 1829, πᾶμεν N. ms. 3709.

3me personne plur. en -ᾶν : βασιτᾶν N. 373.

Imparfait.

3me personne sing. : ἐψηλάγα N. 140, ἐβρόντα N. 649; ἐκράτει N. 49, ἐφόρει N. 461; ἐκράτειν N. 1127, ὠλυγοθύμειν N. 2771.

1re personne plur. : ἐζοῦμεν N. ms. 2877 (ἐπεριπατοῦσαμεν N. 3347 est une correction de Wagner, le ms. donne ἐπεριπατήσαμεν).

Impératif.

Βάστα N. 527, 2744, σκόπα N. 1336, ἴστα N. ms. 535; plur. κινᾶτε N. 888. — σκόπει N. 252, κράτει N. 486, τερᾶνται N. 3002.

Aoriste.

En -ησα : ἐκράτησα N. 48, ἐπερπάτησα N. 50, ἐθάρασησα N. ms. 1085, πληρογορήσῃ N. 1142; en -εσα : ἐπόρεσες N. 1450, 3199, καταθαρορέσω N. 1082, γορέσῃ N. 2543 (cf. πληρογορεθήσε N. 258, ἐφρυγορεθήν N. 413).

Infinitif.

Du présent : περπατεῖ N. 341; du passé : προδκνεῖσαι N. 260.

Participe.

Τοὺς δευτεροῦντας N. 875, τοὺς ἐρωτοποθοῦντας N. 1294, τοὺς πολεμοῦντας N. 1967, τοὺς ἀποτεροῦντας N. 2043.

Voix passive.

Présent.

3me pers. sing. : en -εῖται passim, mais : ἀσχολιέται N. 1716 sq.

Imperfait.

En -οῖμιγρ : ἐφοβοῖμιγρ N. 379, ἀφηνόοιμιγρ N. 562; en -οῖμιονν : ἐπαραιτέοιμονν; l. ἐπαραι(ι)τοῖμονν(r) N. ms. 559 (ἀστρονομοῖμιονν N. 2643 : lire ἀστρονόμοιονν).

2me pers. sing. : ἐπαραιτήσοι N. 1519.

Impératif.

En -οῦ : φοβοῦ N. 390, ἐρθνοῦ N. 1699; en -ον : σνχροασσολον N. 1699.

VOIX PASSIVE

Indicatif.

3me personne plur. : en -ονται : δέρονται N. 1773; en -ουνται : καθέζονται N. 129.

Subjonctif.

2me personne sing. : ἡγγίσεσαι N. 1428, θέξεσαι N. 1747 (cf. ἀφηνήθησαι N. 3070).

IMPARFAIT

1re personne sing. en -οίμιγρ : ἐμεμφοίμιγρ N. 118, ἐπιτεροπόιμιγρ N. 196, ἀγοριζοίμιγρ N. 54, ἐπνιγοίμιγρ N. 1009; en -οιμονν : ἐθονλώρομονν N. 412, ἐκοιμίζοιμονν N. 1548, ἐκάθοιμονν N. 2717.

2me pers. sing. en -ον : ὠρέγον N. 2152, ἐγίρον N. 2300.

3me personne plur. : en -οιταρ : ἐκρέμοιταρ N. 1733, ἐκείτοιταρ N. 305, ἐκαθίζοιταρ N. 365, ἐξενίζοιταρ N. 2953; en -οιτα : ἐκείτοιτα N. 2179.

AORISTE

Indicatif : en -(θ)ιγρ : ἀπεκρίθι N. 143, ἐφορέθι N. 133, ἀπηλογρήθι N. ms. 84a, ἐπεσγέθιγρ N. 493, ἐφλέχθις N. 579, αἰχμαλωτίσθιγρ N. 1323, ἐσχορπίσθισα N. 1201, ἀπεπληρώθισα N. 1019, ἐκακώθιγρ N. 243, ἐνώθιμεν N. 2273, ηῖνέθιγρ N. 2448, ἐξενίσθιγρ N. 137, ἐπλάσθις N. 233, ἐδεῖσθιγρ N. 2068; σνρεπλάκι N. 115, ἰρπάγθις N. 3044, ἐπετάγθιγρ N. 391, ἀπεστάλιγρ N. 1696, ἀφείθιγρ N. 215, ἐγίγθιγρ N. 98; en -(θ)ιγκα : ἐξηγγήθιγκα N. 3216, ἐρθνυμήθιγκε N. 3332, ἐσνρελέθιγκα N. 3812, ἀπηλογρήθιγκε N. 69, 3225, ἐκακώθιγκε N. 1482, ἀφηνήθιγκα N. 3067, ἀφηνήθιγκε N. 3545, ἐβονλήθιγκε N. 2501, ἐπειράσθιγκες N. 3180, ἐσπαράχθιγκες N. 3181.

Subjonctif.

1re personne plur. : en -ῶμεν : γλνκαρθῶμεν N. 778; en -οῦμε(r) :

ἀποχωριστοῦμεν N. 91, κοιμηθοῦμε N. 739, ms. 736a, παρηγορηθοῦμεν N. 2370.

3me personne plur. : en -θῶσιν : περιωραχθῶσιν N. 16; en -θοῦν : σπαραχθοῦν N. 974.

IMPÉRATIF

Du présent.

Ἐγείρου N. 329, 3140, χαίρου N. 711, μνησκού N. 1699, κάθου N. 3321.

Du passé.

En -θητι : θέθητι N. 244; en -θησε : δουλώθησε N. 466, πληροφωρέθησε N. 258, ἀντιστολγήθησε N. 1660, βεβαιώθησε N. 1515, ξενώθησε N. 2058; en -σου : σηγώσου N. 1164, κρυβήσου N. 1834, ἀφηγήσου N. 482, εὔξου N. 1230; plur. : ἀνκράσ τητε N. 1004.

INFINITIF

Du présent : κατακόπτεσθαι N. 255, ἀφηγείσθαι N. 9, ἀφηγείσται N. ms. 20; du passé : γορευθεῖν N. 2276, ἀκονοτεῖ N. 2966, θανατωθεῖ N. 2504, ἀφηγηθεῖ N. 1863.

PARTICIPE

Du présent : κολακερόμενον N. 2956; du passé : βασιاريτεῖς N. ms. 5; διοωμέρος N. 44, θλιμμέρος, καμμέρος N. 45, etc.

FUTUR

1° La forme ancienne : N. 1414, 1428, 2968.

2° Θέλω et l'infinitif (de l'aoriste) : N. 75, 260, 714, 1863, 2542 sqq., 2966; (du présent) : N. 9, 341, 3532. — Θέλω *rá* et le subjonctif : N. ms. 89, 279.

3° Μέλλω et l'infinitif : N. 20 (ms. μέλλει . . . ἀφηγείσται). — Μέλλω *rá* et le subjonctif : N. 1390.

4° Νᾶ et le subjonctif de l'aoriste : N. 229, 685, 2606, 2935, 3225, du présent : N. 227. — Πότε *rá* et le subjonctif de l'aoriste : N. 1401, 1404, 1411; πότε et le subjonctif de l'aoriste : N. 1402 sqq.

CONDITIONNEL

1° L'imparfait : N. 799, 3028, 3087, 3797.

2° Ἦθελα et l'infinitif de l'aoriste : N. 2504, du présent : N. 2112. —

ἡθελᾶ = désirer : *ré* N. 2018, *τοῦ* et le subjonctif = *τοῦ* *ré* N. 181. — ἡθελᾶ et le subjonctif du présent : N. 630, de l'aoriste N. 634.

3° *Νά* et l'indicatif de l'aoriste : N. 791, 1147, 1519, 1577, 3557. — *Πότε* *ré* et l'indicatif de l'aoriste : N. 1252 sqq. (ms. 1254 : ἡγοεποδοπάτιδες).

4° *Εἶχα* et l'infinitif : N. 2276.

La phrase conditionnelle est indiquée par *ἄν* et l'indicatif de l'aoriste ou l'imparfait : N. 115, 791, 1140 sq., 1146, 2504, *ἄν* ἦσαι N. 73, 175, *ἄν* ἦσιν (ἦτον) N. 233 sq., 1142, ms. 3556 (*ἄν* ἐγέτηοναι καὶ ὀρίσωναι N. ms. 3556).

MOTS INVARIABLES

ADVERBES

Adverbes de manière : en -ως, -ῶς : ἀδίκως N. 1865, ἀπλῶς N. 127, ἴσως N. 2685, οὔτως N. 381, μεγαλοφύως N. 2440; en -α, -ά : ἄθιστα N. 1770, ἀρχοντικά N. 1265, αἰθεντικά N. 1254, κατέχερα N. 2036, κοιτά N. 2334, πρόθυμα N. 1822; en -ον, -ό(ν) : ἐνέδορον N. 1406, πρόθυμον N. 1845, τεχνικό N. 795; en -οῦν : ἀπλοῦν N. 97. — Ἐδέτξο N. ms. 506.

Adverbes de lieu : ἀλλοχοῦ N. 3516, ἀπάνω κάτω N. ms. 884, ἀπεδάριτε N. 1081, ἀπέχει N. 135, ἀπεκεῖθεν N. 1013, ἀπέσω N. 282, ἀποκάτω N. 461, ἀπομακρόθεν N. 1811, ἀπόξωθεν N. 2751, ἀποπάνω N. 2022, ἀντόθι N. 3140, γῆθεν N. ms. 3806, ἐθά N. 100, ἐθάριτε N. 1093, ἐθῶ N. 427, ἐκεῖ N. 432, ἐκεῖθεν N. 2423, ἐμπρος N. 601, ἐμπροσθεν N. 363, ἐπάνω N. 462, ἐπέχεια N. 2020, κάτω N. 5, ὀπόθεν N. 2520, ὀποῦ N. 397, παρακάτω N. 975, παρῆξω N. 469, πόθεν N. 55, ποῦ N. 772, τραγυρόθεν N. 1011, τραγύρον N. 38.

Adverbes de temps : ἐκόμη N. 445 (ἐκομή N. 1424), ἐντάμα N. 1114, ἀπάρτι N. 703, ἀπεθά N. 23, ἀπεκεῖ N. 281, ἀπόψε N. 1378, ἀργά N. 127, 1711, ἄρτι N. 242, ἀντί N. 1827, ἀῖρον N. 2279, ἀντίκα N. 246, βραδύ N. 1711, (τῷ) θειλινό N. 127, δεύτερον N. 2065, 2095, δίχρονον N. 341, ἐξήμερον N. 1328, ἐνθέως N. 347, ἐχθές N. 1787, ἡδη N. ms. 642, μίαν N. 2214, ῥῥ N. 333, passim, ὀκάποτε N. 68 (ὀκάμποτε N. 269; ὀκάποτις N. ms. 3296¹⁾), πάλιν N. ms. 63, passim, πάντα N. 141, πάντοτε

¹⁾ N. ms. 3296 : καὶ ὀκεποτις ἀναγινωσκον.

N. 158, πάντως N. 154, παρὰντίκα N. 354, παρεμπρός N. 1442, παρενθές N. 148, παροπίσω N. 620, πότε N. 1252 sq., ποτέ N. 105, 110, 115, προχθές N. em. 402 (προχτές N. 1345), τὸ πρῶτ' N. 625, πρῶτα N. 583, πρῶτον N. 92, 2064, 3027, σήμερον N. 20, σέρτομα N. 143, συγγρά N. 3296, ταῦτα N. ms. 446, 589, τέως N. 56, 446, τότε N. 328, τώρα N. 8.

Adverbes de quantité : δαμῖν N. 1551, μάλιστα N. 962, μᾶλλον N. 115, μικρόν N. 176, ὀλίγον N. 671, ὅσον N. 686, πλεῖον N. 1126, πολλὰ N. 34, πολλὰκις N. 630, 634, πολὺ N. 1, τέτοιον N. 2235, τόσον N. 323, τοσοῦτον N. 53, χίλια N. 118.

Placement de l'adverbe : ἐκ τῆς κίτῳ τέχης N. 5, τοὺς παροπίσω χρόνους N. 620, τὸ πολλὰ μου ἀγέρωχον N. 1495, μέχρι τῆς σήμερον N. 2410, τὸ παρεμπροσθεν πρᾶγμα N. 2684, τῆς ἐξαίτης συμφορᾶς N. 3177.

PRÉPOSITIONS

Ἄρην et le gén. : N. 2141.

ἀντί(ς) et le gén. : N. 591, 638; et l'acc. : N. 1636. — ἀντὶ πατρός, ἀντὶ μητρός, ἀντὶ ἀδελφούς καὶ φίλους N. ms. 87. — ὡς ἀντί N. 584.

ἀπό, ἀπέ et le gén. : N. 21, 46, passim, ἀφ' οὗ N. 328; et l'acc. : N. 35, N. 43, passim. — ἀπὸ τώρα N. 100, ἀπὸ μακρὰ N. 204, ἀπὸ τότες N. 813.

διὰ et l'acc. : N. 32, 45, 395, 1634. — ὁδιὰ N. 2824. — ὡς διὰ N. 283, 395.

δίχα et le gén. : N. 462, 818.

δίχως et le gén. : N. 2722.

εἰς et l'acc. : N. 27, passim. — εἰς πολλὰ N. ms. 37, εἰς ἄλλῃ N. 50, εἰς μίαν N. 1289, 1797, εἰς μίαν τῆς ὥρας N. ms. 1907, εἰς τὸ τριπλοῦν N. 940, εἰς ὥραν N. 1394, εἰς τὸ ἐκ πατρός N. 2199, εἰς ὅλον N. 505. — εἰς οὐδὲν τίποτε (l. εἰς οὐδετίποτε) εἶχα τῆς ὀργισίῃς του N. 2340, τὰ δέσποζα ὅλα εἰς ὁμαλὸν τὰ ἡγείται N. 1906. — εἰς τὸν > στόν : voir l'article (p. 396).

ἐκ et le gén. : N. 5, passim; ἐκ πατρός N. 296, 2202, ἐξ ὁλοκλήρου N. 302; et l'acc. : N. 42, 44, 3131, passim; ἐκ τὰ πολλὰ N. 56,

ἐν et le datif : ἐν πρῶτοις N. 92, 848, ἐν ὁρείῳ N. 360, ἐν κοιτῷ N. 3797. — ἐν ὁπλοῖς : (l. ἐνόπλοις) N. 790.

ἐπί et le gén. : N. 2721.

ἕως et le gén. : ἕως οὗ N. 612, 2832.

κατά et le gén. : N. 2081; κατ' ἐσοῦ N. 247, κατ' ἐδιζοῦ μου N. ms. 3803, κατ' ἐμοῦ N. ms. 3804a; et l'acc. : N. 182, 305, 1329,

- 3718; *κατ' ὀλίγον* N. 1436, *ὀλίγον κατ' ὀλίγον* N. 776, *κατ' ὀλίγον ὀλίγον* N. 2466.
μὰ et l'acc.: N. 74, ms. 93. — *μὰ τὸ στεροχωροῦμαι* N. 2108.
μέ et l'acc.: N. 40, 106 sqq.
μετά et le gén.: N. 14, 92, 516; et l'acc.: N. 14, 106 sqq.
μέχρι et le gén.: N. 14, 905, 2067; et l'acc.: N. 2082, 2142, 2410.
παρά et le gén.: N. 863; et l'acc.: N. 1789. — *παρά* après le comparatif: N. 175, 998 (*ἢ* après le comparatif: N. 80).
περί et le gén.: N. 1989, em. 2361.¹⁾
πρό et le gén.: N. 813.
πρός et l'acc.: N. 321, 652, 1160; *πρός* *ἐναν* N. 2263; *ὅσοι* *πρός* N. 659, 2118; *ὡς* *πρός* N. 401.
ὄν et le datif: N. 13, 981, 3756 sq.
ἔπερ et le gén.: N. 857; et l'acc.: N. 361.
ἐπό et le gén.: N. 339; et l'acc.: N. 2967.
χωρίς et le gén.: N. 1256; et l'acc. N. 2448.
ὥς (voir *ἔως*) et le gén.: *ὥς* *οἷ* N. 616. — *ὥς* *ἔξω* N. 1263.

PRÉPOSITIONS ADVERBIALES

- Suivies du génitif: *ἀνάμεσα* N. 2221, *ἀντίχως* N. 640, *ἀντίπερον* N. 2713, *ἀπέσω* N. 225, *ἀπέκει* N. 225, *γέρω* N. 362, *ἐκτός* N. 239, *ἐμπροσθεν* N. 51, *ἔξωθεν* N. 2839, *ἐπάνω* N. 2188, *ἔσω* N. 2069, 2116, *κατόπιθεν* N. 51, *κοιτά* N. 3519, *μακριά* N. 2326, *μέσα* N. 1645, *μέσοι* N. 1831, 2040, 3164, *ὁμπρός* N. 225, *ὀπίσω* N. 40, 225, *παρεκτός* N. 251, *παρέξωθεν* N. 1226, *σημὰ* N. 2654, *τριγυρία* N. 210, *τριγύρον* N. 1071.
 Suivies d'une préposition: *-εἰς*: *ἀπάνω εἰς* N. 265, *ἀπέσω εἰς* N. 647, *γέρωθεν εἰς* N. 2179, *ἐθῶ εἰς* N. 67, *ἔξω εἰς* N. 1278, *ἐπάνω εἰς* N. 788, *ἔσωθεν εἰς* N. 369, *μέσα εἰς* N. 28, *σημὰ εἰς* N. 3470, *τριγύρον εἰς* N. 365; — *ἀπό*, *ἀπέ*: *ἀπέσω ἀπέ* N. 633, *μέσα ἀπό* N. 1889; — *ἐκ*: *ἀποκάτω ἐκ* N. 167, *παρέξω ἐκ* N. 278; — *κατά*: *μέσα κατά* N. 1184.

CONJONCTIONS

- Conjonctions de coördination: *ἀλλά* N. 61, passim, *πάντα* N. 1991, 2800, passim, *πλήρ* N. 515, 1021, 2765, *γάρ* N. 17, 29, etc. *γοῦν* N. 2738, *μὲν* — *δὲ* N. 630 — 634, *δέ* N. 573, 2398, 2401, 2403, *δὴ* *θεν* N. 439, 2345, *τε*: *ὁμοῦ τε καί* N. 1023 (*ὁμοῦ καί* N. 741), *τε καί* N. ms. 3750.

¹⁾ N. 2361: *1. τοῦ τὰ μὴ ἐντάξει, μαγευδὲς παρὰ τοῦ Βιρθεζιζον.*

Conjonctions de subordination : ἄμα : ἄ. τὸ πέσειν N. 133, ἄ. τὸ ἐβγῆ N. 434, ἄ. τὸ ἐμπῆ N. 697, ἄ. τὸ φορέσει N. 2543, ἄ. τὸν ἐρώτισα N. 143, ἄ. τοῦ ἰδοῦμε N. 684, ἄ. τὸ εἶδεν N. 3552. — ἄν N. 73, passim, ἀντέχῃ ῥά N. 65, 1089, 2414, 2585, ἀντέχῃ ἄν N. 2301; ποσῶς ἄν οὐκ N. 235; καὶ ἄν; εἴτι καὶ ἄν N. 255, καλὰ καὶ ἄν N. 1970, ὥσῃ καὶ ἄν N. 255, ὅσα καὶ ἄν N. 851, 2305; κἄν; κἄν ὅσα N. 1938, κἄν ὅσα ἄν N. 828, κἄν ποσῶς N. 1766, κἄν ὅλως N. 2175; κἄν; κἄν... κἄν N. 839, 1116 sq.; κἄν = à peu près (avec un nom de nombre): N. 2415, 3326, ms. 3343. — ἀπὺρ N. 3285; ἀφ' ἡρ N. 2451, 3326, ms. 3343. — ἄς N. 8, passim. — ἀγοῦ N. 24, 328; ἀγοῦτον N. 418. — (ὡς) διὰ ῥά N. 603, 2478. — διὰτί N. 379. — διότι N. 74. — ἐάν N. 1335. — εἰ N. 730. — ἐνόσῳ (μὴ) N. 198, 1766. — ἐπεὶ N. 577, ἐπεὶν N. 761, ἐπειθὴ N. 2085. — ἕως οὐ ῥά N. 612, 2832. — εὐθὺς ὡς N. 438. — μέχρ' ῥά N. 585, 592. — μόλις N. 1397, 3278. — ῥά N. 8, passim, ῥὰ μὴ N. 124, 381, 1741, ἔθε ῥὰ μὴ N. 1981. — ὁπόταν N. 485. — ὅσοι (ῥά) N. 1908, 2220, 3165. — ὅταν N. 265. — ὅτι N. 53, ms. 80, 1032, 1225; ὅτι ῥά N. 2198. — παροῦ N. 1259 sq. — πῶς N. 441, 445. — τὸ ῥά N. 477; τοῦ N. 181, τοῦ ῥά N. 54, ms. 385. — ὡς N. 53, 86, 162, 165, 1224, εὐθὺς ὡς N. 438, ὡς διὰ ῥά N. 2478; ὥσῃ N. ms. 199, ὥσῃ καὶ ἄν N. 255; ὡς ῥά N. 859, ὥσοῦ ῥά N. 616, 1722, ὥσπον ῥά N. 2712, ὥστε (ῥά) N. 3350, 3760.

ADVERBES D’AFFIRMATION ET DE NÉGATION

ναί N. 2481. — ἀλλήθεια N. 490, 1794.
οὐχί N. 1419, μὴ passim, μὴ ῥά N. 421, οὐδέν N. 1099.

INTERJECTIONS

ἀλλὰ; ἀλλὰ πόσος N. ms. 2256 (N. 2885: lire *μαρίαν ἀλλὰ μεγάλην*). — ἐδά N. 100, ἰδοῦ N. 2277, 2350, ἄμε N. 1378, 2658. — ἐλάτε N. 3302, ἄρεστε N. 3305. — ἀλλοίμονον N. 1350.

NOMS PROPRES

Ἡ Αἴγυπτος N. 1956, 2367; ἡ Αἰγυπτία N. 2398. — ὁ Αἰγύπτιος N. 2400, 2791.
τὸ Ἀργυρόκαστρον N. 642, τὸ Ἀργυρὸν τὸ Κάστρον N. 3744, τὸ Κάστρον τὸ Ἀργυρὸν N. 564; gén.: Ἀργυροκάστρον N. 1957, Κάστρον τοῦ Ἀργυροῦ N. 344, τῆς (l. γῆς?) Ἀργυροῦ τοῦ Κάστρον N. 3745.

ἡ Ἀρμενία N. 2314.

ἡ Ἀφροδίτη N. 12.

ἡ Βαβυλωνία N. 2564, 2902. — τῇ Βαβυλώνα N. 2226.

Βέλταρε (vocatif) N. 1186, 1286, 1342. — Le nom *Βέλταρε* N. 1918 manque dans le ms. : il a été emprunté par Wagner au vers 1100 du cod. Scal.).

ὁ Βερθερίχος N. 1960, passim; Βερθεροῦχος N. 1987; Βερθερίχος (Federicus) N. 1984.

Εὐτροπία N. 2801.

ὁ Κλιτοβός N. 2, passim; Κλίτοβος N. ms. 84a, ms. 3774; Κλιτοβώρ N. ms. 26a, ms. 69a, 711, 719, 3780; Κλιτόντε N. ms. 3792 : 1. Κλιτοβόντα. — τοῦ Κλιτοβώρ N. 2313.

ἡ Κλιτοβία N. 2315, 3638 (cf. *Λιτοβία* Esc. 4215); voir : *Λιτάβιος*.

Λατινικός N. 1177; *Λατίνικος* N. 1890, 1966.

ἡ *Λιβερθός* N. 578; *Λιβερτρός* N. 1996; gén. : *Λιβέρθον* N. 1177; *Λιβέρθον* N. ms. 3756.

ὁ *Λιβιστρός* N. 1, 26, passim.

Λιτάβιος : τῶν *Λιταβίων* N. 13. — Voir *Κλιτοβία*.

ἡ *Μελανθία* N. 3788, 3794, 3799, 3806.

ἡ *Μυρτέρη* N. 2, 10, 20, 2631, 3243, 3822; *Μουρτερή* N. ms. 3817a.

Ὅρσέαν N. 169 : lire *Ἀλφέαν* (cf. codd. Esc. et Par.).

ἡ *Πέρσις* : τῆς *Περσίδος* N. 2320. — ὁ *Πέρσις* N. 2326.

ἡ *Ποδάμνη* N. 26, passim.

Σαρακίνα N. 2441.

ἡ *Σικελία* N. 171.

ὁ *Χρυσός* N. 335 sq., passim.

Figures rhétoriques : voir à la fin des observations grammaticales sur le ms. E. (p. 365 sq.).

OBSERVATIONS GRAMMATICALES SUR LE MANUSCRIT DE PARIS (P.) ¹⁾

ACCENTUATION ²⁾

Προβόδος P. 1704 (mais *πρόβodus* P. 738), *ἄρθρωπον* P. 1037, *στερεύει* P. ms. 2100, *θερόδορ* P. 2659, *θερόδωρ* P. 2725 (mais *θέρδορ* P. 2716, ms. 2724, *θέρδορ* P. ms. 2607). — *παράξενος* P. 322, *ἀρόδενος* P. 1447 (acc. plur.). — *ἐποίησεν* P. 923 (mais *ἔποικεν* P. 1059), *εἶπω* P. 63 (mais *εἶπῃ* P. 57), *γέρῃ* P. 1953, 1956, *γέρω* P. 1951 (mais *γερῃ* P. 1952), *ἔμβω* P. 1235, *ἔμβως* P. ms. 1204 (mais *ἐμβῶ* P. 1230), *ἐῖρῶ* P. ms. 565, *ἴθειρ* P. 492 (mais *ἰθειρ* P. 500); *ἑπεστέρομην* P. 99 : le ms. donne *ἑπεστέρομην*. — *αὔτην* P. ms. 1217b (*ποιά* P. 1261 : le ms. donne *ποιά*, cf. P. 1237 : ms. *ποῖον*), *ἄντις* P. ms. 461, ms. 1218, ms. 1648, ms. 2581; *ἄντιον* P. ms. 503; *ἔδω* P. 195 (mais *ἐδῶ* P. 45), *ἑπέδω* P. 224 (mais *ἑπεδῶ* P. ms. 246), *ἑπέκει* P. ms. 116, ms. 163, 224; *ἑκομή* P. ms. 614.

PHONÉTIQUE

VOYELLES

Changement de voyelles.

$\epsilon > \alpha$: *ἀντίμα* P. 110, *ποέπειτα* P. 1874 (*τίποτα* P. 168 : le ms. donne *τίποτε*), *ἀπόψα* P. 2011.

$\epsilon > \iota$: *τίτοιος* P. 2275.

$i > \epsilon$: *οιγέλα* P. ms. 1274, *πέργωμα* P. ms. 1281, *μεταχειρίζομαι* P. ms. 932, *ἐθικός* P. ms. 549, ms. 1066, ms. 1332, ms. 2152, ms. 2581a (le ms. donne presque toujours *ἰθικός*); $\eta > \alpha$: *καταθαρόεω* P. ms. 1236, *καρτερέω* P. ms. 2111.

$\epsilon > \omicron$: *παρομπρός* P. 1489, *ὀρωτικῆς* P. ms. 2295.

$\omicron > \epsilon$: *ποέπειτα* P. 1874.

¹⁾ Selon les leçons du ms. et le numérotage des vers par Mavrophrydis : voir l'Introduction § 8. — Dans les notes au bas des pages des versions S. et E. ont été insérées toutes les leçons importantes du ms. P. que Mavrophrydis a changées dans sa publication du texte

²⁾ Mavrophrydis a souvent altéré l'accentuation des mots du ms. pour indiquer la synizèse, p. e. *ποῖον* P. ms. 128, *τοῖον* 782, *ποῖος* 1419, *μῖον* 1718, 2230, 2242, *παιδῖον* 1904, 1910, 1916, 1994, *βιζῖον* 1972, *καλῖον* 2097.

ο > ου : ἄγουρος P. 10, καρβούρια P. 53, κορυτέσα P. 1265, ἀπάρου P. 2344; dans les désinences -ονται : κείονται P. 232, στέκονται P. 643, ιδιότίζονται P. 1262, δικάζονται P. 1269, -ονται : μάχονται P. 954, χαμαιπέτονται P. 2727, -ορτο : ιδιότίζορτο P. ms. 640.

CONTRACTION ¹⁾

α + α > α : τοπάροχ' ἀπὸ P. 571, ἀλλ' ἀχαμνά P. 1201.
 α + ε > ε : ὁδι' ἐσέρ P. 2521, δι' ἐρωτοαγάτην P. ms. 149, μετ' ἐμέρ P. ms. 70.
 α + ι > α : καμός P. 994.
 ε + ι > ι : δ' ἴσως P. 2563.
 ι + ε > ι : ἀγίρωσα P. 1531, ἐγίρωσεν P. ms. 1610.
 ο + α > α : τᾶλλο P. ms. 1048.
 ο + ε > ο : ἀπορτεγλίωσει P. ms. 1510 (mais ἀπορτεγλίωσι P. ms. 1393).
 ο + ι > ο : ἐρωτοπολιησία P. ms. 1169a.

Crisis : κέκεϊρα P. 1064, κέκεϊρος P. 1866, κέκεϊρους P. ms. 2540.

Le hiatus n'a pas été évité dans des mots comme ποθοορχομοσία P. ms. 259a, ms. 272, ms. 324 (cf. P. ms. 291 : τῆς πόθου ὀρχομοσίας), ποθοοργιστικός P. 1710, ἐρωτικοαγάτη P. ms. 296, ποροαμερμηγισίαν P. ms. 476, κοσμοαγαγερέω P. ms. 465, ἐρωτοιστοριωμέρον P. ms. 2728, ἱερο(l. ἐρωτο)πιτιπάει P. ms. 1626, ποικιλοξαρθισμέρον P. ms. 2113 (l. ποικιλοξαρθισμέρον), ποθοέρωτος P. 1809.

SYNIZÈSE ²⁾

ε : θεωρῶ P. 252, γεωργόν P. 780 sq., τέως P. ms. 329, ὄρηα, βασιλέα, ἀετόν P. ms. 1860.
 ι : πλιθαίξω P. 34, ἄγρια P. 43, μηρῶ P. ms. 329, μίαν P. ms. 1068, ἡλιαζόν P. 1423, δοξάριον P. 382, διότι P. 1860, γιλίαν P. 2609; ἐρρωασμέρος P. 1256, ποία P. 1261.

Forme ouverte : λοετρόν P. ms. 2042, ms. 2128, ms. 2279.

¹⁾ Mavrophrydis a supprimé maintes fois des lettres qui se trouvent dans le ms. et a amené ainsi des exemples de contraction, d'aphérèse et d'apocope que le ms. ne donne pas, p. e. ἔμαθα ἐπηλάττω P. ms. 121, ἔλα ἀπέσω P. ms. 164, κατὰ ἐλθήθειαν P. ms. 68, ἀπὸ P. ms. 168, ἐκείνο P. ms. 6, ὁκισ P. ms. 1418, ὁκισ P. ms. 1963, εἰς P. ms. 239, ms. 592, ms. 594 ms. 1422, ἔπαρε P. ms. 418, 456.

²⁾ Mavrophrydis a souvent changé l'accentuation du ms. pour indiquer la synizèse.

APHÉRÈSE

- a* : ῥήσω P. 2571.
ε : ταίρων P. ms. 117, ῥημερώσῃ P. 545.
i : ῥητάρων P. 14.

PROTHÈSE

- ε* : ἐτοῦτο P. 136, 326, ἐτότῃ P. ms. 1900, ἐξεροχάρογο P. 189, ἐχθές P. 1723.
i : ἡπιωτέρος P. ms. 2004.
o : ὁθαί P. ms. 1856 (ὡς ὁθαί), ms. 1890 (ms. ὁθαί, au lieu de ὡς θαί), ms. 2521 (ὁθαί ἐσέρ).

SYNCOPE

- i* : ὥπα P. 2393.

APOCOPE

- a* : θι' (ἐμέ) P. 365, ὁθι' (ἐσέρ) P. ms. 2521, μετ' (ἐμέρ) P. ms. 70, μεθ' P. ms. 935, ms. 1279.
ε : ἔπαρ' (τιῇ) P. 2345 (ἔπαρε P. ms. 418, 456).
i : ἀντ' (ἀντὶς) P. 1647.
o : ἀπ' (ἐμέραν) P. 387.

CONSONNES

Changements de consonnes.

- θ* > *τ* : σθ > στ : ξεισῆ P. ms. 636, ἀποχωριστῶμεν P. ms. 923, ἐμπροσθοζούρβιν P. ms. 948, ἐξεκρημάσῃ P. ms. 1097, ἀναισθητεῖ P. ms. 2373; χθ > χτ : ὀρεπτῇ P. ms. 674, ms. 839, ms. 1966.
τ > *θ* : ἀνθοπεροξέσθης P. ms. 805, πραγματευθῇ P. ms. 1210, μεθ' P. ms. 935, ms. 1279.
τ > *δ* : δοξάων P. 382, δοξάων P. 1333, 1845, ἐδόξενσεν P. ms. 2732 (mais ἐτόξενσεν P. 1844).
κ > *γ* : γλέω P. 281, γλυτώω P. 283; γκ > γγ : voir Assimilation.
γ > *κ* : voir Dissimilation.
λ > *ρ* : μουρτέω P. 2703.
π > *φ* : φισκίνα P. 2013.
π > *β* : βισκίνα P. ms. 1021, ms. 1028.
φ > *β* : Βερθερῆχος (voir les Noms propres).
ρ > *ν* : ρδ > νδ : Βερθερῆχος (voir les Noms propres).

ASSIMILATION

- $\gamma\delta > \delta$: *πραῶντοσμαραδόχροος* P. ms. 1024.
 $\mu\beta > \beta$: *σεπτέβριον* P. ms. 769, *ροέβριον* P. ms. 780, *δεκέβριον* P. ms. 786, *γαβρός* P. 1922, *γαβρόν* P. ms. 1920.
 $\mu\alpha > \alpha$: *ἐγκορέτισες* P. 371.
 $\mu\psi > \psi$: *ἔπεψε* P. ms. 1478, *ἀνάγκασιν* l. *ἀνάκασιν* P. 2294.
 $\rho\theta > \theta$: *ἐπικράθηκε* P. 1672, *πικραθῶ* P. 2564, *ἀφιθίρ* P. ms. 2288.
 $\rho\tau > \tau$: *τέταρ* P. ms. 1350, ms. 1464.
 $\beta\phi > \phi$: *ἐφημίζονν* P. ms. 966.
 $\gamma\kappa > \gamma\gamma$: *ἐγγάλεσα* P. ms. 1550, *ἀνάγγας* P. ms. 1436 (*ἀγγιστρᾶει* P. 1045 : le ms. donne *ἀγκιστρᾶει*).

DISSIMILATION

- $\gamma\gamma > \gamma\kappa$: *ἐγκνεῖται* P. ms. 167, *ἐγκίσωμεν* P. ms. 546, *στριγκίζοντας* P. ms. 727, *φεγκάζον* P. ms. 1550, *παραγκέλνω* P. ms. 2015.

APOCOPE

- Disparition de *r* : devant *μ* : *ἀπεχαιρέτησά (με)* P. ms. 548, *λέγονσά (με)* P. ms. 610, *ἀναβάζον (με)* P. ms. 966, (*ἤρξατο*) *κολακᾶει (με)* P. ms. 973, *μέριμνά (μας)* P. ms. 2102; devant *σ* : (*τὸν*) *ροῦ (σας)* P. ms. 828 (*θέλημά (σόν)* P. 1377); devant d'autres consonnes : *ᾧτισθε (κάθιται)* P. ms. 1989, *χαρίζομε (καὶ)* P. ms. 1998, *θάλασσα (καὶ)* P. ms. 2073; *τριπλοῦ (χαρίζει)* P. ms. 785; *ὄχλησι (πολλήν)* P. ms. 2023; *συμπλήρωσι (τῶν)* P. ms. 2039. — *ἀπὸ ἀνάβασι γεροῦ* P. ms. 2740.
 Disparition de *σ* (*ς*) devant *ς* : *συνσκησμένων* P. 2114 (ms. *συνσκησμένων*) ; *ἐχθροῦ (σας)* P. ms. 739, (*τὸ*) *ἀψευδέ (σόν)* P. ms. 1378.

PARAGOGE

- ς : *ἄρτις* P. ms. 1648, *τάχατες* P. 800.
r : *ἐβάσταρ* P. 13, *ἡγάταρ* P. 1927; *ἐκράτειν* P. 1277, *ἐπεριεπάτειν* P. ms. 1091.

MÉTATHÈSE

- σ : *σμίγεται* P. 149.

ÉPENTHÈSE

- γ devant *t* : *καιροῦργιον* P. 2278.
r : *κάρστρον* P. ms. : 970 sq., 972, 987, 1008, 1012 sq., 1107, 1281, 1380, 1466, 2167, 2186, 2190, 2198, 2222, 2561. — *Βερδέριχος* P. ms. (voir Noms propres ci-dessous) : épenthèse de *r*?

GRAPHIE ÉTYMOLOGIQUE

Συρ-; r conservé dans *συρκαστρίτας* P. ms. 517b, *συρκλιθῆ* P. ms. 1340, *συρκλίθισε* P. ms. 1518, *συρκλίτω* P. ms. 1525, *συρτερ-θερίαι* P. ms. 2192 (cf. *σύργγερος* P. ms. 101).

MORPHOLOGIE

GENRE ET CAS

Changement du genre : *τῆρ ἄμμορ* P. 2097, *τὸν ὄρειον* P. ms. 393, *ὄρειος τρίτος* P. ms. 550a (*τὸ ὄρειον* P. 564; le ms. donne *τοῦ ὄρείου; ὄρείουτος* P. ms. 365a).

Emploi du neutre : *ἀγαμυῖ καλὸν ἔστι* P. 825, *καλὸν ἔστι ὁ μακρόφρωνος* P. 842, *οὐκ ἔστι κάλλιον . . . παρ' οὗ γιγία* P. 821; *ἔστι πολλὴν παρῆξενον τὰ χέρια τοῦ τοξότου* P. ms. 1219; *τί ἰστορίαι* P. 262, *ὁκέτι λογιώμως* P. 2532.

Apposition : *ἴτον ὄρα πρόγευμα* P. 1388, *μερούδες ἄρθρωτοι* P. 171.

Nominatif au lieu du vocatif : *ὁ Μίσιππος* P. 2467, *ὁ βασιλεύς* P. ms. 1946, *ὁ φίλος μου* P. ms. 1068, *ξένος* P. ms. 1158, *ἡ παρεύμορφος* P. 1520, *ἡ Ροδάμνη* P. ms. 915, 2195, *τὸ γεγκάριον* P. ms. 1550, *τὰ παιδία μου* P. ms. 1898, *οἱ πάντες* P. 278.

Emploi de l'accusatif : *τέλος πάντων* P. 880. — Prolepse : *ὁποῦ μ' ἐφέλασσει ἐμέ* P. 164. — Accusatif d'intérêt : *στρώγει με τὸ γαστρί μου* P. 1760.

Datif : *τοῖς δάκρυον, τοῖς πόνοις* P. 16, *μοί, σοί* : voir les Pronoms personnels; *ὀνόματι* P. 2168 (mais *ὄνομα* P. 2177); *ἐν* et *ὅν* régissent le datif : voir les prépositions. — P. 2644 : *τῷ εἶδει* (ou faut-il lire *τὸ ἴδει*? N. 218 : *εἰς εἶδος*).

Emploi du génitif : *τὸ ἄλογον θέλει τῆς τὸ ζητήσσει* P. 1964.

ARTICLE

Article défini. Fém. plur. *οἱ* P. 869, 1776 (mais *αἱ* passim). — *οἱ πάντες* P. 278, *τοὺς δύο* P. 1409, *ἑμφοτέρα τὰ δύο* P. 878. — *στὴν*, *στῆν* de l'édition de Mavrophrydis ne se trouvent jamais dans le ms.; le ms. donne toujours *εἰς τὸν*, *εἰς τῆν*.

SUBSTANTIFS

Masculins.

Vocatif en *-a* : *τοπάρχα* P. 126, *κατάρχα* P. 200, *δέσποτα* P. 204, *ἐρευνητά* P. 201, *δικαιοκρίτα* P. 201, *αὐθέντα* P. 1321; en *-η* : *πραγματεντή* P. 1083, *αὐθέντη* P. 199.

Acc. plur. : *ογγερεῖς* P. 989, *ογγερούς* P. 101 (ms. *ογγερούς*) ; *τοπάρχους* P. ms. 2331 (*τοπάρχους πλονσίους, γορβερούς, πλονσίους, ἐπιημέρους*).

Féminins.

Nominatif sing. : *γενναῖα, μητέρα* P. 407 ; *ἡ γέστα* P. 566, *ἡ γέξ* P. 361.

Nomin. plur. toujours en *-ες* : *κόρες* P. 864, *ἡμέρες* P. 869, *φρυγές* P. 875, *καρχίτζες* P. 1741 (*ἡμέραι* P. 2591 : ms. *ἡμέρας* l. *ἡμέρες* ; *γισκίαι* P. 375 : ms. *γικίαι*, voir E. 624).

Acc. sing. en *-ι* (au lieu de *-ιρ*) : *ὄγλησι* P. ms. 2023, *οριπλήρωσι* P. ms. 2039, *ἀνάβασι* P. ms. 2740 ; en *-α* (au lieu de *-αρ*) : *θάλασσα* P. ms. 2073, *μέριμα* P. 2102 (voir Apocope des consonnes).

Acc. plur. en *-ας* : *πέλας* P. 161, *μορφάς* P. 245, *ἡμέρας* P. 2101.

Neutres.

En *-ιου* : *δοξάριου* P. 382, *καλέβριου* P. 2098, *πιτιάριου* P. ms. 1553a, (*ὀσπίτιου* P. 2721 : ms. *ὀσπίτιν*) ; en *-ιρ* : *ποτίριμ* P. 39, *λωρίκιρ* P. 80, *τριγόνιρ* P. 131, *κοράσιρ* P. 411, *περιβόλιρ* P. 370, *τριγόνιρ* P. 637, *κοινούκιρ* P. 1353, *πιτιάκιρ* P. 1355 ; en *-ι* : *βεργί* P. 1356 ; en *-μαρ* : *πλήρωμαρ* P. 108, 1974, *προστέγμαρ* P. ms. 988, *γίλημαρ* P. 1003, *θέλημαρ* P. 2205 ; en *-μα* : *θέλημα* P. 1377 (voir : Assimilation), 2206.

Alternance de déclinaison : *ὄρειος* P. ms. 550a, *τὸν ὄρειον* P. ms. 393, ms. 1418, *ὄρειον* P. 333, *ὄρειατος* P. 316, ms. 365a ; *τὸ δάκρυον* P. 2610, *δάκρυον* P. 16 ; *τὰ δένδρα* P. 2716, *τὰ δένδρη* P. ms. 2617 ; *τὸ μέτρος* P. 377 ; *γόρατορ* P. 231.

Indéclinable : *τοῦ Κλιτοβόρ* P. ms 47a.

DIMINUTIFS

Masculin : en *-πουλος* : *ἐντροχόπουλος* P. 871.

Féminins : en *-ίτζα* : *ὠρίτζα* P. 515, *καρχίτζα* P. 1282.

Neutres : en *-πουλον* : *παιδόπουλον* P. 550, *ἐρωτιδόπουλον* P. 852, *λεκανόπουλον* P. 1026 ; en *-πούλιρ* : *λιθαδοπούλιρ* P. 2590 ; en *-ίτζιρ* : *μοροπατίτζιρ* P. 1114, *ἀστρίτζιρ* P. 1755.

ADJECTIFS

Désinences.

-αγος : *ἐξεροχάραγος* P. 189.

-αῖος : *γηραιῖος* P. 798.

-ιζός : *ἐρωτικός* P. 2680, *passim*, *ἱστορικός* P. 179, *βρεφτικός* P. 583, *προσεκτικός* P. ms. 676, *μαρτικός* P. ms. 714, ms. 2271.

-ιώς : πλαγιώς P. 322, χθελιώς P. 332, ἀλιθιώς P. 671, πρωτιώς P. 1356.

-ιως : χορτάριως P. 1889.

-τος : σελλοχαλίωτος P. 1761, ἀβάστακτος P. 625.

-τός : ἀνοιτός P. 161.

-χροος et -χρους : πρασινοσμαραδόχροος P. ms. 1024, λευγιταρόχροος P. ms. 1025; σιτόχρους P. 181 (cf. ξενόχρους P. 1028).

Cf. encore χρυσταλλόσαρκος P. 1469 et ἀπαλοσάρκιος P. 177.

Féminins. En -ος : πολέφορος P. 132, ὀλοκόκκιος, ὀλόλεγκος P. 242, παράξιος P. 383 (mais παράξιος P. 322), πολέπορος P. 384, ἀνάλογος P. 408, ἀμέτρητος P. 426, ἐξάίρετος P. 309, γοβερός P. ms. 1052 (ms. γοβερόν), ἀναρίθμητος P. 1419, παρεγγερος P. 1620, κακόμαχος P. 2052, ἀνευπομόγητος P. 2152, κακόμοιρος P. 2480, κακότεχος P. 2503; en -ής : δυν-
τυχής P. 2480.

Fém. nom. plur. en -ες : καλές P. 225, ἄλλες P. 490, λατο-
μημέρες P. 652, ὥραιωμέρες P. 864, τοσαύτες P. 869; acc.
plur. en -ας : ἀνοιτάς P. 161, παράξιος P. 322, ἀκεραίας
P. 2101.

Adjectifs en -ες. Γλυκός : τὸ γλυκόν P. 772, γλυκό P. 4, γλυκόν (acc.
masc.) P. 628; fém. γλυκίαν P. ms. 693, 1771; masc. plur.
γλυκεῖς P. 1720. — Μακρός : μακρός P. 12; fém. μακρῆα P.
1771; ἀπὸ μακρά P. ms. 1734, 2625 (ἀπὸ μακρόθεν P. 2112). —
Θρασύς : fém. θρασῆα (ms. θρασῆαν) P. 665. — Βαρός : fém.
βαρῆα P. 624.

Adjectifs en -ης, devenu -ος : ἄπειρος P. 630, ἄπειρος P. ms. 659
(mais ἄπειρὸς σου P. ms. 1378).

Adjectifs en -ους : ἄπυρος P. 2355, ἀργυροῦ P. 382, τὸ Κάστωρ τὸ
Ἀργυροῦ P. 437, 466, ms. 729, τριπλοῦ P. ms. 785, σιτόχρους
P. 181 (voir : Désinences); ὄντρος : ὄντρος θεινόν P. ms. 710,
ὄντρος θεινά P. 676.

COMPARATIFS ET SUPERLATIFS

Comparatif : μερικώτερος P. ms. 1148, ρεώτερος (= ρεός) P. 1918,
ποθορβεβαιώτερος P. 1623, χειρότερος P. 1582; τὸ κρεῖττον
P. 894, 929, κρεῖσσος P. 2568; τὸ πλεον (= le reste) P. 876,
πλεον (= plus) P. 1875, 2288, μὴ πλεον (= pas plus) P. 1815
(mais χρόνον πλεον = toute une année, P. 1171).

Comparatif de καλός : κάλλια P. 59, κάλλιον P. 821; le positif
dans le sens du comparatif : καλόν P. 842.

Construction : *παρό* et l'acc. : P. 842, 2288, *παρό* et l'acc. : P. 59, *παρ' οὔ* P. 821, *περί* P. 2568, le génitif : P. 1582.
 Superlatif : *τῆς ἐνγενησιωτάτης* P. 1387 ; *ἐσχάτην* P. 699 ; *πολλὰ θλιμμέρος* P. 8.

DIMINUTIFS

En *-πουλος* : *χαλκοφωτόπουλα* P. 1657 ; en *-οὔτιςκος* : *ὀλιγοὔτιςκος* P. 2513.

NOMS DE NOMBRE

Accusatif : *τέσσαρας* P. 964, 2038, *τέσσαρες* P. 1252 ; génitif : *τεσσάρων* P. 2039.

PRONOMS

PERSONNELS

Première personne : *ἐγώ* passim ; *ἐμοῦ* P. 934, *μοῦ* P. ms. 1294, *μου* passim ; *μοι* : *ἀπηλογίζαστό μοι* P. 47, *λέγε μοι* P. 2213, *εἶπε μοι* P. 341, 607, 1079, 1339, 1825, 2795, 2821 (P. 558 : ms. *μὴ θλίβεσθαι, μὴ λέγῃς*, lire „*μὴ θλίβεσθαι*“, *μοὶ (ου μέ) λέγει*) : *πίστευσον μοι* P. ms. 328, *μὴ μοὶ ἀπιστήσῃς* P. 949 ; *προσεκλήσέ μοι* P. 1077 ; *συμβουλεύεται μοι* P. 858 ; *ἔτεψέ μοι* P. ms. 1478 ; *μέ(ν), ἐμέ(ν), (ἐ)μένα(ν)* passim ; *ἡμεῖς* P. 1903, *ἐμεῖς* P. 1680 ; *μας* (génitif) P. 995 ; *ἡμᾶς* P. 2025, *ἐμᾶς* P. 1999, *μᾶς* (accusatif) P. 1742.

Deuxième personne : *σύ* P. ms. 1144, *ἐσύ* P. ms. 2163 ; *σοῦ* P. 1294, *σου* passim ; *σοί* : *λέγω σοι* P. 720, 925, 2677, 2682, *εἶπον σοι* P. 1814, *εἶπεν σοι* P. 1827, *προεῖπε σοι* P. ms. 349 ; *συμβουλεύω σοι* P. 452 ; *γράφω σοι* P. 1534, 1602, 1703 ; *δουλόνομαι σοι* P. 1482 ; *ὁμνῶ σοι* P. ms. 2311 ; *παράγγελλω σοι* P. 2682 ; *σοὶ προσθέρπει* P. 616 ; *σέ(ν), ἐσέ(ν), (ἐ)σένα(ν)* passim ; *σεῖς* P. 2027, *ἐσεῖς* P. 726, 2029 ; *σας* (génitif) P. 739 ; *σᾶς* (accusatif) P. 1898, *ἐσᾶς* P. 2027.

PÉRIPHRASTIQUE

ἡ δεσποτεία μου P. 1441.

RÉFLÉCHIS

τὸν ἑαυτὸν του P. 142. — Troisième personne fém. : *πρὸς ἑμαυτὸν τῆς*.

RÉCIPROQUE

ἀλλήλων P. 2830. — Cf. *ἀναμέσον σοῦ καὶ μοῦ* P. ms. 294.

POSSESSIFS

ἐμός P. 82, 363; ὅς P. ms. 561, 1811, 2301; ἡμέτερος P. 981, 1818, 2208; ἰδικός passim, ἐδικός (voir Changement de voyelles).

DÉMONSTRATIFS

ἐκεῖνος ¹⁾ passim; αὐτόν P. 510 (ms. εἰς τὸν αὐτὸν τόπον), οὗτος P. 219, αὐτή P. 416, τοῦτος P. 7, ταύτην P. 244, ἐτοῦτην P. ms. 1900, τοῦτο P. 656, ἐτοῦτο P. 136, ταῦτα P. 309; τοιοῦτον P. 370, τοιαύτην P. 98, τὰ τοιαῦτα P. 602, τοιοῦτοι (λόγοι) P. ms. 672; τοσοῦτον P. 42, 84, τοσοῦτον P. 116, 311, τοσαύτην P. 425, τοσαύτες P. 869; τόσος P. 88, passim; τέτοιος P. 2621, passim, τίτιος P. 2275; τοῦδε P. 2322. — τόσο P. 880: ms. τοῦτο.

RELATIFS

τὸν P. ms. 298, τὴν P. ms. 24, τὸ P. 32, 368, τὰς P. ms. 2693a, τὰ P. 1239, ἣν P. 347, οὗς P. 354, ἃς P. 91, 430, ἃ P. 33, ms. 2130; ὅπου P. ms. 1639a, 1824, ὅπου P. 2715; ὅπου sing. P. 8, ms. 871, plur. P. 726, ὅπου, ὅπου = ἐκεῖνος ὅπου P. 60, 251, 288, ὃς ἔν ὅπου P. 2621; lire ὡσάν ὅπου; ὅσος passim, ὅσος P. 85, ὅσην P. 2141, ἐν ὅσῳ P. 154, ὅσοι ἔν P. 2281; ὅστις P. 789, ὅστις ἔν P. 74, ὅτι P. ms. 785, ὅτι τὰ P. 79, ὅτι καλὸν P. 87, ὅτι ἔν P. 1945, ἀγ' ὅπου P. 209 = ἀγ' οὗ P. 246; εἴτι P. 1131, 2001, 2087, 2300, ἔν εἴτι P. 1016, εἴτι τὰ P. 1053, 1153, εἴτι ἔν P. 1082, 1150, 2016, 2019 (ms. ἔν, l. ἔν); οἷος P. 71, 467.

INTERROGATIFS

τίς, τί passim, τὸ τί P. 1277, (τὸ) τί ἔν τὸ P. 1269, ms. 1962, 1983, τὸ τί ἔναι τὸ P. 249. — ποταπός P. em. 2155, 2165, 2608.

INDÉFINIS

τις passim; εἷς P. 527, 858, εἷς μὲν παρ' εἷς P. 2741, τὸ ἔναι P. 112, ἔναι P. ms. 655, ἐν P. 2673, μίαν P. ms. 1068; καθεῖς; καὶ μίαν P. ms. 2085; ὁκάποιος P. 9; ὁκάτις P. 194, 525, ὁκάτι P. 44, ὁκάτι λογισμός P. 2532 (cf. τί ἰστορίαν P. 262); τίποτε P. 1147 sq., οὐδέ τίποτε P. 1182; καθείς; καθένας P. 1043, καθενός P. 646, καθὲν P. 2340; ἀπὸ ἔναι P. ms. 2131; καὶ ἀπὸ λόγου ἔναι τῆς καὶ μίαν τῆς συντηγίας; εἰς ἔναι; τοὺς ἐκατὸν ἐμίσσε εἰς ἔναι μοροπάτιν

¹⁾ Le ms. donne toujours les formes de *ἐκεῖνος*, sans l'aphérèse de *ἐ* qui se trouve dans l'édition de Mavrophrydis.

P. 1115; *πρὸς ἕνα*; καὶ εἰς τοὺς κλόρους τῶν δευτέρων τοῦ καθενὸς *πρὸς ἕνα* P. 2725, τὸ ἄλλον τοὺς πρὸς ἕνα P. ms. 654, τὸ πρὸς ἕνα γόνατον P. ms. 231, τὸ πρὸς ἕνα τὸ πλεονόριον P. ms. 638, τὸ δόγμα τὸ πρὸς ἕνα P. ms. 639, τὸ χέρι τὸ πρὸς ἕνα τῆς P. ms. 653; ὁδεῖρα P. 575 sq., 577; ἄλλος P. ms. 1363a, passim, ἄλλον ἕνα P. 306, 1514; ἄλος passim; ἕτερος; ἐτέρα P. ms. 1363, ms. 1465a, ms. 1491a, ἕτερον (τραγοῦδιον ἕτερον τοῦ Αἰβιάστου) P. ms. 1522a, ms. 1544a, ms. 1553a; ἕκαστος P. 911, ἕνα ἕκαστον P. 1061; πᾶς P. 941, πᾶσα P. 2660, τὸ πᾶν P. 2348, οἱ πάντες P. 278, πᾶσι P. 201, ἀπᾶσι P. 202, τῶν ἀπάντων P. 199.

VERBES

Le verbe *εἶμαι*: *εἰμί* P. 50, ms. 1079, ms. 1751, *εἶμαι* P. 320; *εἶδαι* P. 45 (P. 2261: le ms. donne *ἔνι*); *εἶναι* P. 132, *ἔνα* P. ms. 278, 280, ms. 1064, 1955, *ἔνι* P. 3, 1954, ms.: 470, 501, 541. 573, 583, 1269, 1273, 1962, 1983, 2035, 2135, 2458, *εἶν'* P. ms. 1434, ms. 2089, *ἔν'* P. 171; *εἶμεθα* P. 1903, *εἶμεθερ* P. 2481; *εἶσθε* P. 1994. — *νὰ εἶμαι* P. 207, *νὰ εἶδαι* P. 2664, *νὰ εἶτε* P. 279. — *ἤμην* P. 18 (P. 2602: ms. *εἶμαι*, lire *ἤμην*?), *ἤμου* P. 83; *ἤσου* P. 1689; *ἤτο* P. 8, ms. 2062, ms. 2306, ms. 2729 (P. 792: *ἤτο* manque dans le ms.); *ἤμεσθε* P. 2587; *ἤσα* P. 187.

Le verbe *ἴσταναι* (*στέχω* etc.): *ἴσταναι* P. 944, *ἴστανται* P. 236, 841; *ἰστέμην* P. 1258, *ἴσταντο* P. 225. — *ἰστίχει* P. 1437, *ἰστίχον* P. 2833; *ἰστίχη* P. ms. 786, 1044. — *ἰστίχομαι* P. 1256, *ἰστίχεται* P. 836, *ἰστίχονται* P. 1042, *ἰστίχονται* P. 1262; *ἰστίχεται* P. 670, 692, 791, ms. 832, *ἰστίχεται* P. ms. 820, *ἰστίχονται* P. ms. 640. — *στίχω* P. 399 (ms. *σῆχω*), *στίχει* P. ms. 619a, *στίχονσιν* P. 657. — *στίχομαι* P. 1717 (ms. *σῆχομαι*), *στίχεσθαι* P. ms. 253, *στίχεται* P. 716, ms. 1428; *ἑστίχεται* P. 664. — *ἑστίχον* P. 808; *ἑστίχεται* P. ms. 1613. — *στέχω* P. 2286, *στέχει* P. 145, 1511; *στέχη* P. 723. — *στέχονται* P. 643; *ἑστέχεται* P. 2837; *στέχον* (impératif) P. 2745. — *ἰστέθησαν* P. ms. 1263; *ἑστέθησαν* P. 1406, *ἑστέθη* P. 1184; *σταθόμεν* P. 2440; *ἑσθήσαν* P. 2638. — *στά* (impératif) P. 1324, 2408. — Transitif: *στέρω* P. 508; *ἑστέρω* P. 641; *στέρωμεν* P. 633; *στέρω* (impératif) P. 454. — Composés: (*ἐμεστέμην*) P. 251, 1450, *ἐμεστέμην* P. ms. 271, *περιεστέμην* P. 2631, *ὑπεστέμην* P. 531, *ἐντιστέμην* P. 1317; *ἑπείστη* P. ms. 2183, *ἑπείστη* P. 2418, *ὑπέστη* P. 1293, 1598, *ἐξέστη* P. 1058. — *στέρω* (impératif; forme transitive) P. 2473.

Le verbe *κάθημαι* (*καθίζω*, etc.): *κάθημαι* P. 1216, *κάθεται* P. 141, *κάθηνται* P. 1063; *ἐκάθητο* P. 175, *κάθηντο* P. 2233; *κάθον* (impératif) P. 2474. — *κάθισα* P. 1491, *ἐκάθισεν* P. 950, ms. 1091,

ἐκαθίσταμεν P. 1832; ἄν καθίσω P. 127; κάθισε (impératif) P. 1497, 1520. — κάτῃς P. 2129, κάτῃ P. 1971. — καθέζεται P. 139, καθέζεσθε P. 739; καθέζονται P. 110; ἐκαθέζετο P. 380. — Transitif: καθίζον P. 965.

Le verbe δένναι: δένναι P. 599, δένσαι P. 1996, δέννεται P. 330; ἡδένναι P. 2483.

Le verbe ἐντρανίζω: ἐντρανίζω P. 433, ἐντρανιῶν P. 493, 497, ἐφεντρανίσαι P. ms. 840, ἐφεντρανιῶ P. ms. 1216, ms. 1283.

CONSTRUCTIONS

ἰουλόομαι: et le datif P. 1482, εἰς P. 1711.

εὔχομαι = prier pour: et l'accusatif P. 707, ἑπέρω P. 708; = bénir: εὔξομαι P. 562.

λέγω et le dat.: voir Pronoms personnels (p. 421); et l'acc.: P. 605, 686, et le gén. P. 1571.

ὀμνέω: et l'acc. P. 240, et le dat. P. 2311, εἰς P. 237, 247.

συμβουλεύω: et le dat. P. 452; συμβουλεύομαι: et l'acc. P. 544, et le dat. P. 858.

ἐλπίζω: et l'acc. P. 980, εἰς P. 721; ἀπελπίζω: et le génit. P. 2632.

γέμω: et l'acc. P. 443, γέμει (= est rempli de): et l'acc. P. 723, γεμίζω: et deux acc. P. 1421.

χαρίζω: et deux acc. P. 418.

δίδοω: et deux acc. P. 724, 909, 2735.

φανερόω: et deux acc. P. 1172.

πολεμῶ: et deux acc. P. ms. 2300 (πολέμει με το).

ἀκολονθῶ: et l'acc. P. 14, 1112.

προσδέχομαι: et le dat. P. 616.

ἀκούω: et le gén. P. 2682.

ομιλώ: et l'acc. P. 504, 2289, et le gén. P. 397.

λοδομαι: et l'acc. P. ms. 29 (τὰ δάκρυα τον ρὰ λούεται).

Γράφω P. 290, 672, passim, ἐρύσσω P. 260, λείπω P. 2125, πεζεύω P. 2127: intransitifs; τρέχω P. 2610: transitif (τὰ ὀρμήματα τον τρέχονσι τὸ δάκρυον).

Τολμῶ ρὰ P. 2287, τολμῶ et l'infinitif P. 2292. — φρίττω ὅτι P. 281. — ὀρμῶ et l'infinitif P. 2726.

Τῆς στροφῆς ἢς ἐτρέχαμεν ἐφύλαμεν τὸ τέλος P. 1879, εἶπα τῇ τῆς ἀγάπης τῆς ἢς ἔπαυσα τὸν πόθον P. 1173, ρὰ γέρω καὶ τὸν Ἀβισσῶνον ὁποῦ ἔπαυθες δι' ἐκείνον P. 2384. — Λέγονται ἢ ἀλήθεια P. ms. 237. — Τριτόνιον γὰρ με ἔσθισαν P. 2638.

Les verbes composés avec ὄντ- régissent l'accusatif: ὄντθρογῶ P. 157, ὄντπαθῶ P. 168, ὄντπάσχω P. 1589, ὄντπαθοῦμαι P. 308,

συνθλίβουμαι P. 1452, στυπτοῦ P. 1590, στυπνάζω P. 2136.
 Emploi de l'infinitif: ἄμα (ms. μα précédé d'un vide pour intercaler encore une lettre en encre rouge) τοῦ ἰδεῖν με P. ms. 545, ἄμα τὸ ἰδεῖν τὸν Ἀβιστρον P. 2240, ἄμα τὸ ἐβγῆν τῇ τροπικῇ P. 2764, ἄμα τὸ σεβῆν P. 556; τὸ εἰπεῖν οὐκ ἔχει P. 1460, 1898, καὶ τὸ εἰπεῖν ταῦτα καὶ P. 2802; ὁρμῶ πετᾶσαι P. 2726; ἀπὸ λήττω τοῦ ζῆν με P. 2632; πρὸ τοῦ ἀπασχολῆσαι P. 884; ἐπιτιθέσθαι εἰς τὸ περᾶσαι τόπον P. 2082. — Cf. καὶ τὸ ἐν πολεμύσσοι P. ms. 1932, et: ἔχοντα κρεῖσσοι τοῦ ἐν ζῶ P. ms. 2568.

DÉSINENCES

- άζω: βασιτάζω P. 33, 660, passim, σπορντάζω P. 629, φονάζω P. 647, 841, κρεμάζω P. 848, δειλιάζω P. 941, κράζω P. 957, ἑποτάζω P. 1345 (ms. ἑποτάζης).
- αίρω: ἐχθαίρω P. 708, ποιμαίρω P. 740, θερμαίνομαι P. 800, κερθαίρω P. 955, λαχαίρω P. 1054.
- άρω: μαρθάρω P. ms. 125a, ἀποτεγγάρω P. 838, παρθάρω P. 1376, περιγλυγάρω P. ms. 1520, ἀξάρω P. 2351.
- άσσω: ἀντιπαρτάσσω P. 643, ἑποτάσσω P. 1775, φηλάσσω P. 240, 702, ms. 1635 (ἐφ' ἐλαγερ P. 196: le ms. donne ἐφ' ἐλαξερ).
- εύω: ἀληθεύω P. 679, ρεύω P. 687, πιστεύω P. 690, κολακεύω P. 973, τοπαρχεύω P. 975.
- ίζω: γρωρίζω P. 58, passim, ἐλπίζω P. 721, ψηφίζω P. ms. 213, θερίζω P. 761, ἐφημίζω P. ms. 966.
- ίσσω: ἐντελίσσω P. 1039.
- ίτω: φρίτω P. 281, 2774, 2778.
- όω: ὀμνόω P. ms. 2398.
- έρω: λαμπρόρω P. 368, κατακαλλέρω P. 369, χέρω P. 62, πληθέρω P. 2351.
- έω: ὀμνέω P. ms. 240, 278, ms. 2311 (ὀμνόω P. ms. 2398, ὀμνῶ P. 237), μολέω P. ms. 329, ms. 930, πτέρω P. ms. 2835 (πτέροντι), λέω P. ms. 1510 (ἔλνε).
- ώρω: θαταιώρω P. 351, πληρώρω P. 674, φευρώρω P. 846, δευτερώρω P. 1251.
- βω: κρέβω P. 404.
- λλω: σφάλλω P. 680, στέλλω P. 1481, παραγγέλλω P. 2682.
- λρω: παραγγέλρω P. 1278, παραγγέλω P. ms. 2015.
- πτω: πίπτω P. 372, κόπτω P. 373 (ms. 864 ἔκοπτε: lire ἔκνεπτε), προκέπτω P. ms. 860 (ἐπροέκνεπτο).
- ρω: σῶρω P. 112, 2636, 2759, θέρω P. 490, προσθέρω P. 616, σπέρω P. 784, γέρω P. ms. 1933, ms. 2357.

- ρω : φέρω P. 1107.
 -σκω : ἀναδιδάσκω P. 133, διδάσκω P. 573, γινώσκω P. 702.
 -τω : θέτω P. 1107.
 -χρω : δείχρω P. 658, 718, δόχρει P. 100.

AUGMENT

- Augment en η : ἡγανάνκει P. 33, ἡκολούθει P. 14, ἡρώτησεν P. 165, ἡθέλα P. 40. — ἡλεγα P. 42, 188 (cf. ἐκατηλέγαμεν P. 1680).
 Augment en ε : ἐστράφη P. 37, ἔπιπτα P. 372, ἐλαλοῦσαν P. 261, ἐλέγασι P. 571, ἐκράτησα P. 25. — ἐλίγευσεν P. 1335, ἐσχολήθης P. 1688, ἐλίθυσεν P. ms. 2061.
 Augment interne : ἀπηλογήσατο P. 47, ἐπεστρεφόμεν P. ms. 99, ἐπεριεπάτοον P. ms. 20, ἐπεριεπάτησα P. ms. 27, συνετέχαιεν P. 251, συνετέχα P. 363, μετεστάθη P. 251, ἀπεδήμουν P. 345, συνεπικράνθητε P. 623, συνεπασχίσατε P. 622. — ἐκατηλέγαμε P. 1680, ἐπαρέγγειλα P. ms. 2437.
 Augment double : ἐπαρέδραμα P. 105, ἐπαρετίθετο P. 432, ἐσχηροπαρήγγελε P. 1278, ἐκατετέθη P. 1246, ἐδιέβημεν P. 600, ἐπεριεπάτοον P. ms. 20, ἐπαρέτεχα P. 1073, ἐπροέκυστον P. ms. 860, ἐλογοεμάχουν P. ms. 413, ἐλογοεμαχοῦμεν P. ms. 1887.
 Augment impropre : ἤξενρε P. 2167 (mais ἔξενρε P. 2563), ἐσμίγει P. 1430, ἐβλέπεις P. ms. 2075; ἡπιστεύης P. ms. 2004, ἡρωτήσῃ P. ms. 1963; ἡγνώρισεν P. ms. 898, ms. 1424; ἡδύνατο P. 2483, ἡλεγα P. 42, 188, ἐκατηλέγαμεν P. 1680.
 Absence d'augment : ὑπόταξα P. 91, ἐρώτοον P. 120, εἶρες P. 507, εἶρεν P. ms. 488a, εἵρομεν P. 260, ἔρχετο P. ms. 1802, ἐρχόμεθα P. ms. 2587, ἐπιτέγαμεν P. ms. 627.
 Réduplication : voir Participes de la voix passive.

VOIX ACTIVE

INDICATIF

- 1re pers. plur. : en -με : χαρίζομε P. ms. 1998, ὑπαγαίρωμε P. ms. 2440.
 3me pers. plur. : en -ουσι(ν), -ασι(ν) : στήκονσι P. 657, λέγονσι P. 610, φέρονσι, θέτονσι P. 1107, πείνονσι P. 1108, φέρονσιν P. ms. 1933; ἐλέγασι P. 571, ἐπληθύνασιν P. 2351, ἐγράφασιν P. 667, ἐθανυμάσασιν P. 969, ἐξαφοίξασι P. ms. 970, εἵπασιν P. 1125, ἡῖρασιν P. ms. 1274; en -ουν, -αν : καθίζουν P. 965, 1933, γράφουν P. 1454, βλέπουν P. 1108, ἐβγάρον P. ms. 1109, ἰστήκουν P. 2833; ἔχυναν P. 62, ἔγραψαν P. 672, ἐμήνυσαν P. 1124, εἵπαν P. 1679, ἡῖξαναν P. 2351.

IMPARFAIT

En -οι : ἦθελον P. 31, ἔβλεπον P. 320, 324, ms. 430, ms. 847, ms. 2746, ἐθαύμαζον P. 323, μετέτρεχον P. ms. 372, ἔπασχον P. 431, ἔλεγον P. 678, ἔγραφον P. ms. 817, 1722, ἐτροόκενυτον P. ms. 860, ἔθαλλον, ἔχαιρον P. 1010; en -α : ἐθαύμαζα P. 401, ms. 2746, ἔβλεπα P. 851, 860, ἔπασχα P. 1173, ἐτροόσεχα P. 1765, ἔτρεχα P. 371, ἔπιπτα P. 372, ἡῤῥισκα P. ms. 2592, ἦλεγα P. 42, 188 (ἐκατηλέγαμεν P. 1680, ἐλέγασι P. 571), ἐγράφασιν P. 667 (ἔγραφαν P. ms. 661, 672), ἐδήρασιν P. ms. 477, ἐδιώβαιραν P. 2615.

AORISTE

Indicatif.

1re pers. sing. : en -α : ἀρεγέρενσα P. ms. 429, ἔμαθα P. ms. 121, εἶθα P. 652, εἶχα P. 159, ἦλθα P. 2106, ἦθελα P. 40, συνέτεχα P. 363, εἶπα P. 331; en -οι : εἶχον P. ms. 86, 91, ms. 1738, ἦλθον P. 317, εἶθον P. 393, 610, ms. 1149, ἔμαθον P. ms. 1267, 1431, ms. 2192, ἔπαθον P. 1150, ms. 1545, εἶτον P. 1171, ἐσυνέτεχον P. ms. 1807.

2me pers. sing. : en -ας : εἶπας P. 937, 1787, ἔφθασας P. 559, ἐλέπησας P. 354, ἔζησας P. 2783, ὤμοσας P. 1143, ἀπέστειλας P. 1641, κατέλεξας P. 1819; en -ες : εἶπες P. 324, ἐποίησες P. ms. 160, ἦκουσες P. ms. 234, 1139, ἔπαθες P. 1139, 2130, εἶχες P. 222, ἔπταισες P. 213, εἶδες P. 332, ἡῤῥες P. 618, εἶρες P. 507, ἦλθες P. 2003, ἐτροόσεξες P. 710, ἐγνώρισες P. 1820, ἐπῆγες P. 2433, ἐπαρέτεχες P. ms. 2782.

1re pers. plur. : en -αμεν : ἡῤῥαμεν P. 533, ἦλθαμεν P. 2100; en -ομεν : εἶρομεν P. 260, ἐπάθομεν P. 484, 626, ἦλθομεν P. 2249.

2me pers. plur. : en -ατε : εἶδατε P. 977, συνεπασχίδατε P. 622; en -ετε : συνεπτομείετε P. ms. 624.

3me pers. plur. : en -αν, -ασιν(r) : εἶπαν P. 1679, ἔμαθαν P. ms. 2250, ἐπορεύαζαν P. ms. 521; ἐλάλησαν P. ms. 2353; εἶπασιν P. 1658, ἦλθασιν P. ms. 1656; en -οι : ἦλθον P. 317, ἐπαρέθραμον P. ms. 869, ἐθραμον P. 963, εἶχον P. 911.

Impératif.

Singulier : en -οι : ἔκουσοι P. 261, πίστευσοι P. 328, 405, κέρθισοι P. 353, γρόντισοι P. ms. 453, περιπάτησοι P. 169, ἐλέησοι P. 206, κράτησοι P. 419, 1321, ὀρμησοι P. 457, κλίνοι P. 1315, πρόφθασοι P. 1321, πρόσπεσοι P. ms. 2668, πρόσεξοι P. 2688, ἀράγρωσοι P. 2690 (P. ms. 337 ἀφηγῆσοι, lire ἀφηγῆσου); en -ε : ἔπαρε, παράλαβε P. 254, ποίησε P. 255, σιώ-

πησε P. 348, σήμωσε P. 397, πέμψε P. 441, ῥίψε P. 960, ῥίψε P. 1316, θράψε P. 1321, ἄπλωσε P. 419, κάθισε P. 1497, ὄρε P. ms. 1828, 2462, ἐγνώρισε P. ms. 2000, ἀνάγνωσε P. 2709; en -ε: εἶπε P. 337, ἐλθε P. 2075; en -ς: ἔφες P. 146, θές P. 1239, ὀός P. 1429, 2141; en -α: σέβα P. 2075, 2674; στά P. 1324, 2408 (cf. ἔλα P. 2559).

Pluriel: en -ατε: ἀκούσατε P. 1916, μείρατε P. 2015, περάσατε, δήσατε P. ms. 1904; en -ετε: ἀκούετε P. 1963, περάσατε P. 2044, προῶξετε P. 1275, ἴθετε P. ms. 1963, πέσατε P. 2812, καβαλλικεύσατε P. 2043, ἐρωτήσατε P. 2045; ὄρεσθε P. ms. 2459; en -ετε: εἰπέτε P. ms. 2612, 2812; en -άτε: σεβάτε P. 2049 (cf. ἐλάτε P. 1905, ράτε P. 2043).

Subjonctif.

1re pers. plur.: en -ομεν: ποιήσομεν P. 1853, τέχομεν P. 1874; en -οῦμεν: ἐρροῦμεν P. 1829, εἰποῦμεν P. 1903; ἐργοῦμεν P. 2231.

2me pers. plur.: en -ετε: (τὰ μὲ) εὔρετε P. ms. 1995.

3me pers. plur.: en -ωσι(ν): εἴπωσιν P. 1949, ἴδωσι P. 1706, πολεμήσωσιν P. ms. 1992, καλοσωνήσωσιν P. 1457; en -οῦσιν: εἰποῦσιν P. 2799; en -οντ: γυρεύοντ P. 441, δώσοντ P. 442, τραγονδήσοντ P. 1457; καβαλλικεύσοντ P. ms. 2211; en -οῦν: εἰποῦν P. 2669, ἰδοῦν P. 438.

INFINITIF

Infinitif du présent: κράζειν P. 957, κολακεύει P. ms. 973, λέγειν P. 2718, θνταστέειν P. 2258, σιμώνειν P. 2292; ζῆν P. 2632.

Infinitif de l'aoriste: μάθειν P. 54, πάθειν P. 249; ἀποκερδίσειν P. 250, ὁμώσειν P. 288, σιμώσειν P. 606, θέσειν P. 997, ἀποξερώσειν P. 997; πάθει P. ms. 298b, 1038, ἐπιτέχει P. 839, εἴπει P. 890.

PARTICIPE

Participe du présent: τὸ μέλλον P. 349, τὰ μέλλοντα P. 310, οἱ πρωτεύοντες P. 471, τοὺς ἐχθραίνοντας P. 708, τοὺς στριγκίζοντας P. 727.

VERBES PÉRISPOMÈNES

En -ῶ, -ῆς: βασιτῶ P. 13, ἐρωτῶ P. 48, στυγαπαντῶ P. 396, 2105, θεωρῶ P. 536 (ms. θεωρῶμεν), ἀγαπῶ P. 707, τρυγῶ P. 769, μελετῶ P. 905, θαπτανῶ P. 1169, ἐξεφρχῶ P. 1562, πετῶ P. 1563, ρικῶ P. 1663, μετρῶ P. 1690, καταφιλῶ P. 1790, περνῶ P. 1992; κοιμῶμαι P. 280, 1890.

En -ῶ, -εῖς: κρατῶ P. 25, περιπατῶ P. 43, ἀποδημῶ P. 345, πλουτῶ,

δυστεχῶ P. 726, συντελῶ P. 790, ἀθετῶ P. 280, ἐπαινῶ P. 816, ποθῶ P. 830, πολεμῶ P. 897, φιλῶ P. 959, καλῶ P. 1159, ὀρμῶ P. ms. 1333, ὀμνῶ P. 237; λυποῦμαι P. 57, ms. 348, ἀπολογοῦμαι P. ms. 47a, ἀναποῦμαι P. ms. 1672, τριῶκοποῦμαι P. 1673, ἀσχολοῦμαι P. 1661.

Le verbe ζῶ : ζῶ P. 753, ζῆ P. 2360 sqq.; γὰρ ζῶ P. 77, γὰρ ζῆ P. 409, ἄν ζῶμεν P. 491. — ἔζω P. 91, ἔζου P. 1010, 2171. — ἔζησα P. 1065, ἔζησας P. 2783; ζήσῃ P. 2622; ζήσε (impératif) P. 420. — Infinitif : ζῆν P. 2632.

Verbes du type πᾶω.

ἐπαγαίνω P. 1078, 1504, 1980, ms. 2440 (ἐπαγαίνομε); παγαίνω P. 1488; ἐπάγω P. 35, 246, 304, 560, 1404; ἐπάγει P. ms. 1921; ἀπήγαγα P. 15, 28, 39, 2351, 2624; ἀπήγα : ἀπήγει P. ms. 609a, ἀπήγαμεν P. 259; ἐπήγα P. 542, 2433; ἄγωμε P. ms. 253, ἄμε P. 1218, 2046. — (πάγω P. 1904 : le ms. donne καὶ ἐγὼ).

ὀμνέω P. ms. 240, 278, ms. 2311; ὀμνῶ P. ms. 2398; ὀμνῶ P. 237; μιμνέω P. ms. 329, ms. 930 (éd. Mavrophrydis : μιμνῶ); πτέω P. ms. 2835 (πτεοῦσιν; éd. Mavrophrydis : πτοοῦσιν); λέω P. ms. 1510 (ἔλρε).

κροῖν P. 643. — λές P. 219. — κλαίω P. 158. — ἐκαίετο P. 17. — τρώγω P. 77, ἐγάγομεν P. 1833. — P ms. 1834 : πύοντες, l. ἐπίομεν.

Voix active.

Indicatif du présent. 3me pers. plur. du présent : en -οῦσιν : ἐπαινοῦσιν P. 715, περὶπατοῦσιν P. 1117; en -οῦν : ἀκολονθοῦν P. ms. 1112, ὀρμῶν P. 2726.

Imparfait. 1re pers. sing. : ἰρῶτο P. 120, ἀπεθίμουν P. 345, ἐλογοεμάχουν P. ms. 413, ἔζουν, ἐτρέγον, ἐπαπαύλουν P. 1010.

3me pers. sing. : ἰρῶτα P. 526; ἐβάστα P. 13, ἰγάπα P. 1927. — ἐκράτει P. 26, ἰκολοῦθει P. 14; ἐκράτει, ἐθεώρει P. 1277, ἐπεριεπάτει P. ms. 1091, ὠλιγοθέρει P. 2134, ἐλιγοθέρει P. 2317.

Impératif. σίγα P. 2376, σῶπα P. 2393. — κράτει P. 341, θάρρει P. 720, ἐλχαρίσθαι P. 961, πολέμει (μὲ το) P. ms. 2300; ἐρθνεῖτε P. ms. 827.

Infinitif. περὶπατεῖν P. ms. 304, κρατεῖν P. 1192, 2262.

Participe. διψῶντες P. 1834, τοὺς ἀγαπῶντας P. 707. — τοῦ Ἐρωτοκρατοῦντος P. 231, 2343; τοὺς ἐρωτοποθοῦντας P. 1398. — τοὺς δυστεχοῦντας P. 726, τοὺς πολεμοῦντας P. 897, τοὺς ἀποτεχοῦντας P. ms. 947.

Aoriste. En -ησα : ἠρώτησα P. 1487; ἐκράτησα P. 25, ἐθάρρησα P. 1239; en -εσα : ἐσυνεπόμεσα P. 1590, φορέσῃ P. 1969, καταθαρέσω P. ms. 1236, καρτερέσῃς P. ms. 2111.
 2me pers. sing. : ἐλέτησας P. 354; ἐποίησες P. ms. 160.
 3me pers. plur. : ἐλαλοῦσαν P. 261, περιεπατοῦσαν P. ms. 2717, πετῶ : ἐπέταξα P. 951 (cf. ἐπορεύσας P. ms. 521, φωνάξῃς P. ms. 2358), ἐπέτασα P. 1423, 1579 1635.
 Impératif : en -σε : διώτισε P. 348, πόρεσε P. 1304, ποίησε P. 255; en -ησον : ὁρμήσον P. ms. 337, ἐλέησον P. 1304, προσκήρησον, χαίρετησον P. 1339, περιπάτησον P. 169.
 Infinitif : περᾶσαι P. 2082, πετᾶσαι P. 2726.
 Participe : θαρρήσας P. 2068.

VOIX PASSIVE

PRÉSENT

Indicatif. 3me pers. plur. : en -ονται : ἀνταπαράτίσονται P. 643, ἰσχύονται P. 1042; en -οονται : κείονται P. 232, στέκονται P. 643, ἰσχύονται P. 1262, δικάζονται P. 1269.
 Subjonctif : en -ονται : μάχονται P. 1261, καθέξονται P. 110, λοῦονται P. 2281; en -οονται : μάχονται P. 954, χαμοπέτονται P. 2727.

IMPARFAIT

1re pers. sing. : en -όμην : ἐπιγύομην P. 31, ἐντελίσσομην P. 1039, αἰχμαλωτισόμην P. 1374. — P. 99 ἀπεστρέφομην : ms. ἐπεστρεφόμην.
 3me pers. sing. : en -ετο : ἐπαρετίθετο P. 432, ἐπέτετο P. ms. 1841, ἔρχετο P. ms. 1802, ἤρχετο P. 2483; ἐκόπτετο P. 36, ἰσχύετο P. 670, ἐκαθέζετο P. 380, ἐκείτετο P. 1019 (cf. ἔκειτο P. 850, ἔκειτο P. 1214); en -ατο : ἰδύνατο P. 2483.

AORISTE

Formes de la voix moyenne : ἐφηγγήσατο P. ms. 588; ἐταπειλώσατο P. ms. 1180.

Indicatif : en -(θ)ην : εἰσέθην P. ms. 117, μετεστιάθην P. 251, ὠρέχθην P. 1090, ἐφορεύθην P. 114, ἀρεκηρέχθην P. 956, συνεβουλεύθην P. 867, ἀνεφηνίσθην P. 1008, ἀπεξενώθην P. 1031, ἐξενίσθην P. 173, ἐπατήθην P. 227; ἐπεριπλάκημεν P. 877, ἐκόπη P. 1066, ἐστράφη P. 37, ἐρετράτης P. 1558, ἐξεπλάγη P. 1565, ἠρπάγη P. 1822; en -(θ)ηκα : ἐξενίσθηκα P. 118, συνελευτήθηκα P. 119, ἐφηγγήθηκα P. ms. 609, ἐστιάθηκα P. 1406, ἐστοχάσθηκα P. 849, ἐπικράθηκα P. 1672, ἀνταπεκρίθηκα P. 1981,

ἐφαρτάσθηκα P. 2584; ἐφάνηκα P. 1914. — (ἀπεστράφηκεν P. 2181 : ms. ἐπαρέφηκεν).

Subjonctif. 1re pers. plur. : en -ῶμεν : ἀποχωρισθῶμεν P. 71, ἀραπανθῶμεν P. 488, 1129, γυρενθῶμεν P. 1874, ἀποκοιμηθῶμεν P. 2544; en -οῦμεν : σταθοῦμεν P. 2440, περιαραπανθοῦμεν P. 2588.

3me pers. plur. : en -ῶσι : ἀποσπασθῶσι P. 1638; en -οῦν : συραχθοῦν P. 819, πληρωθοῦν P. 990, κρατηθοῦν P. 1047.

IMPÉRATIF

Du présent. Sing. : στέκον P. 2745; plur. : δουλώρεσθε P. 288.

Du passé. En -(θ)ήσε : δουλώθησε P. 1314, 2745, συγκαλίθησε P. ms. 1518, ἀντισχολήθησε, παρηγορήθησε P. 1622, πληροφορήθησε P. 1632, 2681; χέρισε P. 959; en -σον : ἐῤξον P. 562, δέξον P. 2654, σκέψον P. 2675; ἰγγήσον P. 1534, ἀφῆγγήσον P. 2154, 2158 (P. ms. 2147 ἀφῆγγουσέ : l. ἀφῆγγον).

INFINITIF

Du passé. γορευθῆ P. 1127; λουθῆν P. ms. 2128.

PARTICIPE

Participe du passé.

En -εις : γραφεῖσα (γραφῆ γραφεῖσα παρὰ τῆς κόρης) P. ms. 1624a; en -μέρος : γεγραμμένος P. ms. 678, ms. 1270, 1273, 1554, λελατομημένος P. 731, 2729, 2833, γεγυρωμένα P. 2630, ρερεχωμένος P. 2240, δεδεμένος P. 711; ἰκοιμημένος P. 264, παρηγγεμένος P. 1648, ἰστοριώμενος P. 263, ἡμερωμένος P. 1772; sans reduplication : διωγμένος P. 18, χαμένος P. 19, φορευμένος P. 117, παιδευμένος P. 1734, βαμμένη P. 1762, δακρυωμένος P. ms. 2605, θυρωμένος P. 710, λατομημένες P. 652. — P. 265 ἀπτομένην : lire ἀπτόμενην (participe du présent). — P. 1686 ms. τὸ πιττάκιν σου τοῦτο τὸ ρεωσὶ πεμπόμενον (que Mavrophrydis a corrigé en πεμμένην); les autres mss. donnent : S. 847 τοῦτο τὸ τωριόν σου, E. 1929 τ. τ. βραδυνόν σου, N. 1742 τοῦτο τὸ ὑστερόν σου.

FUTUR

1° La forme ancienne : P. 129, 1288, 1562, 2084, 2497 (ms. λυτρώσου, l. λυτρώσω), 2498.

2° Θέλω et l'infinitif (de l'aoriste) : P. 54, 67, 247, 249, 288, ms. 298b; (du présent) : P. 304.

3° Μέλλω rā : P. 301.

- 4° *Νὰ* et le subjonctif: P. 190, 191, 1379, 1381, 2007. *Πότε* *νὰ* et l'indicatif (de l'aoriste): P. 1364, 1366, 1368, 1369, et le subjonctif: P. 1466 sq.; *πότε* et le subjonctif: P. 1468, 1470.
 5° *Ἐχῶ* et l'infinitif: P. ms. 269, 1940.

CONDITIONNEL

- 1° L'imparfait: P. 491, 500, 901, 1062, 1063, 1374, 2840.
 2° *Ἦθελα* et l'infinitif de l'aoriste: P. 491, 606.
 3° *Νὰ* et l'indicatif (de l'aoriste): P. 178, 182, 710, 1018, ms. 1221, 1296, (du présent): *νὰ* *λὲς* P. 219: *νὰ* et le subjonctif: *νὰ* *λέγῃς* P. 156.
 4° *Εἶχα* et l'infinitif de l'aoriste: P. 1127.

La phrase conditionnelle est indiquée par *ἂν* ou *ἐὰν* et l'indicatif de l'aoriste: P. 68, 178 (ms. *ἐὰν*), 1016 (ms. *ἐὰν*), 1295.

MOTS INVARIABLES

ADVERBES

Adverbes de manière: en *-ως*, *-ῶς*: *ἀταλόγως* P. 183, *ἀθροιστικῶς* P. 1569, *ἐνηθότως* P. 2560, *ἐξαιρέτως* P. ms. 1091, *ὁμοίως* P. 2330, *ὁμως* P. 943, *μηδαμῶς* P. 2359, *οὔτως* P. 1437, *πῶς* P. 25, *ὡσαύτως* P. 73; en *-α*, *-ά*: *ἀθροιστικά* P. 1366, *ἐνίθουρα* P. 2547; en *-όν*: *ἀθροιστικόν* P. 1381.
Μακρὰν P. 1170, *ὀκλίποτε* P. 46, *ὅδε* P. 1325.

Adverbes de lieu: *ἄντικρυ* P. ms. 503, *ἄνω καὶ κάτω* P. 1511, *ἀπεθὰ* P. 266, *ἀπέκει* P. ms. 116, *ἀπεκρίθην* P. 182, *ἀπέσω* P. 271 (*ἀπὸ μακρὰ* P. 2625, *ἀπὸ τριγέρον* P. 2832), *γέροθεν* P. 1042, *ἐθά* P. 81, *ἐθῶ* P. 45, *ἐπάνω* P. 263, *μέσση* P. 1743 (*μέσα* P. 170: le ms. donne *ἀπέσω*), *ὅθεν* P. 807, *ὀπίσω* P. 14, *ὀποῦ* P. 162, *παρὰκάτω* P. 266, *παροπίσω* P. 391, *πῶθεν*, *ποῦ* P. 1273, *ποῦπετα* P. 1874, *τριγέρον* P. 12.

Adverbes de temps: *ἄρτιον* P. 2383, *ἀντίκα* P. 1744, *ἀπάρτι* P. 562, *ἀργά* P. 108, *ἀπόψα* P. 2011, *βραδύν* P. 1943, *εἶτα* P. 1790, *ἐχθές* P. 1723, *γεωστί* P. 1686, *πάντα* P. 31, *πάντοτε* P. 141, *πάντως* P. 137, *παρὰντίκα* P. 114, *παρενθές* P. 72, *ποτέ* (*σον μί*) P. 720, *ποτέ* (*τον οὐκ*) P. 950 (*πότε* P. 315: le ms. donne *τότε*), *προχθές* P. 2801, *προῶτον* P. ms. 2158, *πῶποτε* P. 103, *σήμερον* P. 66, *σύντομα* P. 1757, *συντόμως* P. 125, *ταῦτα* P. 260, 293, 553, etc., *τέως* P. 329, 1203, 1482, etc., *τόδε* P. 622, *τότε* passim, *τόρα* passim.

Adverbes de quantité: *μικρόν* P. 2270, *ὀλίγον* P. 535, *μᾶλλον* P. 96, *πλέον* P. 1815, *πολλά* P. 8, *πολλάκις* P. 241, 996, *πολύν* P.

ms. 493, *σφόδρα* P. 2710, *σχεδόν* P. 2259, *τόσα* P. ms. 1689, *τοσοῦτον* P. 30.

PRÉPOSITIONS

ἄν et le génitif : P. 2792.

ἀντί, *ἄντις* et le gén. : *ἀντί* P. 65, ms. 1633, 1647, *ὥς ἀντί* P. 454, *ἀντὶ οὐδενίποτε* P. 1182, *ἄντις* P. ms. 461; et l'accusatif : *ἀντί* P. 65, *ἄντις* P. ms. 1218, ms. 1648, ms. 2581.

ἀπό, *ἀπέ* et le gén. : P. 20, ms. 53 (*ἀπὸ τοῦ πόθου*), ms. 1323 (*ἀπὸ τῆς χειρὸς*), P. 418 (*ἀπὸ τοῦ ῥῆν*), passim, *ἀφ' οἷ* P. 246; et l'acc. : P. 17, 52 — *ἀπὲ τώρα* P. 419, ms. 663, *ἀπὲ τότε* P. 2332.

διὰ et le gén. : *διὰ παντός* P. 1783; et l'acc. : P. 6, 18, 19, 21, 23, 24, passim; *ὥς διὰ* P. 1780, *ὁδιὰ* P. 2521.

δίχα et le gén. : P. 412, 1011; et l'acc. : P. 404, 1377.

εἰς et l'acc. : P. 1, passim; *εἰς μίαν* P. 1718, *εἰς τὸ νά* P. 1846.

ἐκ et le gén. : P. 18, passim, *ἐκ παντός* P. 178, *ἐξ ὁλοκλήρου* P. 185; et l'acc. : P. 243, 467, ms. 1253 (P. 564 *ἐκ τὸ ὄρειον* : le ms. donne *ἐκ τοῦ ὄρειον*).

ἐν et le datif : *τὰ ἐν τῷ μέσῳ* P. 483, 874, *ἐν σπινθήρει* P. 1815, *ἐν ὀρείῳ* P. 554, 883, ms. 1309a, 1824, 2757, *ἐν πρώτοις* P. ms. 298a. — P. 641 *ἐν ὀπλῳ* : lire *ἐνόπλιος*.

ἐπί et le gén. : P. 579; et l'acc. : P. 2818.

κατά et le gén. : P. 934, 1319, ms. 1332 (*κατ' ἐθικοῦ μου*), 1597; et l'acc. : P. 785, 911, ms. 1564 (*κατὰ μὲν πρώτον*), 2319.

μά et l'acc. : P. 294, 476, 587, 2676.

μέ et l'acc. : P. 14, passim. — (P. 545 *μέ τοῦ ἰδεῖν* : le ms. donne *μα τοῦ ἰδεῖν*, lire : *ἄμα*, la lettre initiale étant laissée en blanc). — *καὶ μέ θυμοῦ* P. ms. 2638 : lire *μετὰ θυμοῦ* ou *καὶ μέ θυμόν*.

μετά et le gén. : = avec, P. 73, ms. 198, 357; et l'acc. : = avec, P. 362, 363, = après, P. 161, 329.

μεχρί et le gén. : P. 913; et l'acc. : P. 1872.

παρά et le gén. : P. 714, 821, 1822; et l'acc. : P. 2070; après le comparatif : P. 843, 2288.

περί et l'acc. : P. ms. 318; après le comparatif : *περὶ τὸ νά* P. ms. 2568.

πρό et le gén. : P. 884, 1429.

πρός et l'acc. : P. 46, 643; *πρὸς ἕνα* : voir Pronoms indéfinis (p. 423); *ὥς πρὸς* P. 681, 2157, 2269.

σύν et le datif : P. 466, 711.

ὑπό et le gén. : P. 721.

ἐπέφ et le gén. : P. 708.

χωρίς et le gén. : P. 1368, 1377; et l'acc. : P. 2085.

ὥς et l'acc. : P. 1955.

ὥστε et l'acc. : P. 1955.

PRÉPOSITIONS ADVERBIALES

Suivies du génitif : ἀραμέσα P. 1074, ἀραμέσος P. ms. 1294, ἀντίπερα P. 2097, ἀπέθω, ἀπέχει P. 224, ἀπέσω P. 1227 (ἀπὸ μακρά P. ms. 1734, ἀπὸ μακρόθεν P. 2112), ἐμπρός P. 197, 2686, ἔμπροσθεν P. 28, ἔσω P. 971, κατόπιθεν P. 28, κοιτά P. 2106, μέσος P. 583, 944, ὀπίσθε P. ms. 1989, ὀπίσω P. 760, παρεκτός P. 2836, σιμά P. 2042, τριγέρον P. 1226.

Suivie de l'accusatif : ἐπέρω P. 1051.

Suivies d'une préposition : — εἰς : ἐδῶ εἰς P. 45, μέσα εἰς P. 2, μέσος εἰς P. 2286, ἐπέρω εἰς P. ms. 151; — ἐκ : μακρὸν ἐκ P. 1170; — ἀπό : παρέξω ἀπό P. ms. 951; — πρὸς : ἔμπροσθεν πρὸς P. 2841.

CONJUNCTIONS

Conjonctions de coordination : ἀλλά P. 38, passim, πλὴν P. 379, 859 (πλὴν au lieu de πάλιν (ms. πλ') P. ms. 262), οἷν P. 2666, γοῖν P. 655, 914, 2105, 2163, 2760, θῆθεν P. 1190, 2058, 2769, μὲν... δὲ P. 493/497, δὲ P. 464, 707, ms. 1141 (P. 445, 865, 1164 : le ms. ne donne ni δὲ ni δ'), γάρ P. ms. 445, ms. 865, ms. 896, 935, ms. 1164, 1447, τε P. 861, 866, 1863, 2715 (τε dans l'édition de Mavrophrydis manque souvent dans le ms., p.e. P. 309, 365, 942).

Conjonctions de subordination : ἄμα : et l'aoriste : P. 125, 331, et l'infinitif : P. 556, 1969, 2240, 2595, 2764, (P. 545 ms. μα, lire ἄμα); ἄν P. 45, passim, ἀντίχμ ῥά P. 44; ἀφ' ὅτου P. 209, ἀφ' οὗ P. 246; διότι P. 53, 790; ἐάν P. 71, ms. 96, ms. 284, ms. 819, ms. 845, ms. 1016, ms. 1127, ms. 1267; εἰ P. 1250, 1375, εἰ μὴ καὶ οὐ P. ms. 1251; ἐπεὶ P. 349; ἕως ῥά P. 1667, 2096; ἴρα P. 31, ms. 68, ms. 762, 892, ms. 893, ms. 1068, ms. 1708, ἴρα (après ἀκούω) P. 1700, 2086, ἴρα μὴ P. 238; καθὼς : ἐκθὺς καθὼς P. 2768; καλὰ καὶ P. 352; μέχρη ῥά P. 455; ῥά P. 3, passim (p.e. ms. 576 sq., ms. 1060 sq., ms. 1466, ms. 1472), τὸ ῥά P. ms. 791 (au lieu de καὶ dans l'édition de Mavrophrydis), εἰς τὸ ῥά P. 1846, πρὸς τὸ ῥά P. 2056, ῥά μὴ P. 107; ὁπότεν P. ms. 340, 2438; ὅταν P. 22, ms. 487; ὅτι P. 30, 56, ms. 347; πρὶν ἂν ῥά P. 545; ὥς P. 30, 64, 2815, ὥσάν ῥά P. 2502, ὥσπερ ῥά P. ms. 2637, ὥστε ῥά P. ms. 485.

ADVERBES D'AFFIRMATION ET DE NÉGATION

Ναί P. 607, 2020, ἀλλήθεια P. 350.

Ὅχι P. 1475, 1851, μὴ passim, μὴ ῥά P. 2820, οὐ μὴ P. 727, 803, ms. 1604, ms. 1689, ms. 2287, εἰ μὴ καὶ οὐ P. ms. 1251.

INTERJECTIONS

Ἀλλοίμονον P. 1433, ἐδέ P. 2509, ἐθά P. 81, ἰδοὺ P. 1127, ῥά P. 417 sq., ῥάτε P. 2043, ἔλα P. 2559, ἐλάτε P. 1905, ὄρε P. ms. 1828, 2462, ὄρεστε P. ms. 2459, ἄγε P. 1218, ὦ P. 937 (P. 333: ms. ἔπλασεν ἔρωσ, συγγενή), ἀλλὰ καὶ P. 2229, ἀλλὰ πόσον P. 313.

NOMS PROPRES

ἡ Αἴγυπτος P. 1828, 1830, 1910, 1921, 1935, 1990, ἡ Αἴγυπτία P. 1861, 1992; ὡς πρὸς τοὺς Αἰγυπτίους P. 2157.
 τὸ Ἀργυρόκαστρον P. 504, τὸ Ἀργυρὸν τὸ Κάστρον P. 1928, τὸ Κάστρον τὸ Ἀργυροῦν P. 437, τὸ Κάστρον Ἀργυροῦν P. ms. 466, τὸ Ἀργυροῦν τὸ Κάστρον P. ms. 729 (Κάστρον τοῦ Ἀργυροῦ P. 307, ms. 636a, τοῦ Ἀργυροκάστρον P. 1919). — (κάνστρον: voir Épenthèse, p. 417).
 ἡ Ἀρμενία P. 1158, 1161, 1177, 2328; Ἀρμενικά P. 1819.
 ἡ Ἀφροδίτης P. ms. 2731.
 τὴν Βαβυλώνα P. 1079, τὴν Βαβυλωνίαν P. ms. 1982.
 ὁ Βερθερίχος P. 889, passim, mais Βερθερίχος P. ms.: 900, 908, 1871, 1971, 1976, 1981, 1989, 2040, 2109, 2189, 2210, 2216, 2219, 2226, 2235, 2241, 2253, 2258, 2282, 2298.
 ὁ Βέταρος P. ms. 1437a (ρονθετεῖ ὁ Βέταρος τὴν κόρη), Βέταρε P. 1516 (P. 1426: ms. Βάταρε).
 Εἰτροστία P. 2168.
 ὁ Κλιτοβών P. 1818, passim (voir aussi L'introduction § 7), τὸν Κλιτοβόντα P. ms. 62a, ms. 81a. — γίλε μου Κλιτοβόντα P. 2551 (forme vocative de Κλιτοβόντας?).
 Λατῖνος P. 9, 26, λατινικός P. 299, 896, 1310, 1769 (λατινοκόκοπον P. ms. 2791).
 ἡ Αἰβαρδος P. 448, 2325.
 ὁ Αἰβιστρος P. 126, passim.
 ἡ Αἰταβία P. 1159.
 ἡ Μυρτιάνη P. 1818; voir aussi L'introduction § 7.
 τῆς Περσίδος P. 1164; ὁ Πέρσης P. 24, 1170.
 ἡ Ῥοδάμνη P. 214, passim. — (Ῥοδάμνον P. ms. 865, ms. 1732).
 Σαρακίνα P. 1894.
 ὁ Χρυσός P. 216, passim.

Figures de rhétorique: voir à la fin des observations grammaticales sur le ms. E. (p. 365).

GLOSSAIRE

Α

Ἄβυσσος abîme, εἰς ἄβυσσον E. 1610, P. 283, τὸν ἄβυσσον N. 1471, τὴν ἄ. S. 507.

ἀγανακτῶ : voir ἀναγκάζω.

Ἀγάπη Amour, une des Vertus, E. 988, N. 848, P. 699, un des Erotes, E. 1119, N. 972, P. 816.

ἀγχιωτρεῖω pêcher à la ligne, E. 2487, ἀγχιωτρεῖω S. 1345, P. ms. 1045.

ἀγέριος imberbe, E. 3, N. 38, P. 12.

ἀγερωχέομαι être fier, S. em. 244, N. 1217.

ἀγέρωχος fier : τὸ ἀγέρωχον orgueil, fierté, τὸ πολλά μου ἀγέρωχον S. 588, N. 1495, τὸ πολὺν μου ἀγέρωχον E. 1696, P. 1528.

ἀγχιωτρεῖω : voir ἀγχιωτρεῖω.

ἄγουρος vert, pas mûr; garçon, adolescent : E. 2, P. 10, passim, ἄγερος N. 36, S. 2031. — Voir ὀλοάγουρος.

ἀγών P. 1023 : voir ἀράγων.

ἀγωνίζομαι essayer, tâcher, E. 1056, N. 54, 915, P. 759.

ἀδάμας : λίθος ἄ. diamant, S. 2146, E. em. 3327.

Ἀδιακρισία E. 1145, P. 840 : l. *Εὐδιακρισία*.

ἀδιάκριτος N. 1452 : l. *εὐδιάκριτος* (= S. 489).

ἀδιάσπαστος inséparable, S. 493, N. 1457.

ἄδολος pur : ἄσῃμι N. 636, P. 499; χορσάφω S. 753, E. 1845, N. 1646; ἔρως ἀεθέτης S. 2710, P. em. 2453 (ms. ἄδουλος); ποτάμιον E. 2424, 2458. — Cf. ἄ. φίλος Phlor. éd. Hesselring, 1476.

ἀδόλωτος E. 757 = ἄδολος.

ἄδουλος P. 2453 : l. ἄδολος.

ἀδοῦλωτος libre, indépendant, E. em. 127, P. 129.

ἀδυνάστευτος sans tyrannie, S. 2198, E. 3380, N. 3006.

ἀδύνατος impossible : τὸ ἔρ' τῶν ἀδυνάτων E. 3421 (cf. At. II 16); ἔρι ἐκ τῶν ἀδυνάτων S. 2238 (cf. ἐκ τῶν ἐνδεχομένων Xenoph.

Mem. 3, 9, 4; (τι) ἐκ τῶν ἀπροσδοκίτων Dig. Gr. Ferr. IV 660).

ἀδυνατῶ ne pas pouvoir, S. 543, E. 1649.

ἀδρεῖω violer, manquer, E. 1533, N. 1379, P. 1454.

ἀδιβολή conversation, N. 3348. — ἀδιβολή Sachl. III 204, 219, 367, Apocopos 240, Sklav. 278, ἀνδιβολή Pestil. 37, Coray (At. II 50) donne le verbe ἀναδιβάω (ἵγουν ἀνατιβάλλω) et croit que ἀδιβάω ou ἀδιβάλλω n'existent pas; voir cependant p.e.

- ἀθιβάρω* Imb. Marg. éd. Legrand 426, *ἀθιβάλλω* Pestil. 95. — *ἀραθιβάρω* Asin. Lup. 464, Dig. Petr. 434, Hist. Mich. 125, 164, Hist. Val. 88, 1697, 2665, La belle Bergère éd. Legrand 378 (cf. Erotokr. éd. Xanth., glossaire); *ἀραθιβάλλω* Sklav. 87, Dig. Petr. 122, Hist. Mich. 536; *ἀρτιβολῶ* (Psalmes, Gramm. d. Byz. Chron. p. 201, cite Glyk. 453, 7), Prise de Const. 436, Apoll. Tyr. 735; *ἀρθιβάλλω* Sachl. III 375. — Cf. Sakellarios, Cypr. *ἀ(ρ)θιλογίη*, *ἀ(ρ)θιλογία* = *ἀρτιλογία*. — τὸ ἀθιβόλ(ι)ρ) Sathas, Bibl. graeca med. aev. 6, p. 220; Dieterich, Südl. Spor. p. 153. — Pour *ἀθιβολή*, dérivée de *ἀρτιβολή* (*ἀφτιβολή*, *ἀθιβολή*): voir Hatzid. MNE II p. 503; pour *ἀραθιβάλλω* id. p. 312. — Cf. Erotokr. éd. Xanthoudidis, Glossaire ss. vv. *ἀθιβολή*, *ἀραθιβάρω*, *ἀραθιβολεύγομαι*; Antoniadis, L'év. de Lc. p. 114: *ἀρτιβάλλω* Lc. XXIV 17 (échanger des paroles).
- ἄθολος* non troublé, S. 1289, N. 2126.
- αἰσθάνομαι*, *αἰστέομαι* éprouver, sentir; être vivant. E. em. 144, N. 160, P. 143. — S. 1354, E. em. 2494, N. 2191.
- αἰσθανόμενος* sensible, sensitif, S. 139, P. 1163; E. 2622: *ἰστανόμενος*; N. 364, 2319: *ἑστανόμενος*; toujours ensemble avec *εἴμορφος*: *εἴμορφος αἰσθανόμενος*.
- αἰσθητός*, *αἰσθητός* distinct, net, (comme) vivant, S. 1554, 1556, E. 572, 584, (1830), 2510, 2704, 4314, N. 468, em. 480, 632, 2392, P. 324, 335, 495, 1064, 1854, 1856; *αἰσθητικός*, *αἰσθητικός* S. 1369, 3159, E. 2702, N. 2201, 2394.
- ἄκαρῶ* S. 2148 = *ἰκαρῶ* (cf. At. IV 6, Mondry Beaudouin, Ét. du dial. chyp. p. 31, 91, 112; Pernot, Études I p. 221, 225).
- ἄκαρτερόν* attendre, E. 3251, 3792.
- ἀκαταήρητος* inobservable: (*βοννίρ*) *ἀ.* immense, S. 519 (*ἀκαταρήρητος* E. 1622, *ἀκατααίρητος* N. 1484).
- ἀκμή* encore, S. 1645 (cf. Krumbacher, Byz. Ztschr. XXVII 498 sqq. XXIX 188 sq.); ailleurs toujours *ἀκόμη* (*ἀκομή*; N. 1424, P. ms. 614).
- Ἀκεραιότης* Intégrité, S. 13, E. 1141, N. 992, P. 836.
- ἄκουσμα* ce qu'on entend, nouvelle, bruit, S. 1436, N. 2281.
- ἀκούω* se nommer, S. 1518, 3206, E. 2666 sq., 4353, N. 2357, 3788, P. 1817 sq.; obéir, S. 2120, E. 196, 3300, N. 242, 2932, P. 2248. — *οὐκ ἤκουε γὰρ πομείνῃ* E. 3024, *οὐκ ἤκ. ἀπομείναι* S. 1868, *οὐκ ἤκουε ἵνα ἀπομείνῃ* P. ms. 2086: il n'entendait point rester (N. 2701: *οὐκ ἠθέλησεν ὀπίσω γὰρ πομείνῃ*).
- ἄκτιστος* E. 1932: audacieux, impertinent, courageux? voir *ἄχρωμος*. — Faut-il lire: *ἄχρηστος* (= impudent)?

ἂ λάχῃ ou ἀλλάχῃ (ρά) peut-être, E. 31, 2727, 2899 = ἀντέχῃ. — E. 4028 : ἀλλάχῃ.

ἀλεφάντινος E. 221 = ἐλεφάντινος.

ἀλήθεια vraiment, S. 974, E. 599, N. 490, P. 350; ἐπ' ἀληθείας en vérité, S. 1887, E. 3046, N. 2721.

Ἀλήθεια Vérité, E. 957, N. 819, P. 670.

ἀληθινός pourpre, rouge claire, E. 958, N. 820, P. 671 : ἀλ. τριαντάφυλλον une rose rouge (cf. Du Cange ss.vv. ἀληθινός et alithinus; Suic. Thes. Eccl. s.v.; Sophocles Lexicon s.v.; Reiske, De Cer. II 641, 11: p. 753; Triandaphyll. Lehnw. p. 122 : ὁλόβηρος; Erotopaegnia 421, note).

ἀλλά (exclamation): non, mais...! ah ça! S. 2759, P. 2490 : (θυμώ-
ρεται) θυμὸν ἀλλὰ καὶ μέγα, E. 3916 θυμὸν ἀλλὰ μεγάλον.
— Cf. Prodr. I 17. — ἀλλά = πλὴν : E. 2710.

ἀλλάχῃ : voir ἂ λάχῃ.

ἀλλέος? P. 812.

ἀλληλογνωρίστῃς (μέ τινα) connu mutuellement, E. 2980.

ἀλλήλως E. 364 (cf. Erotokr. éd. Xanthoud. Gloss. s.v.).

ἄλλος : εἰς ἄλλα θέτω faire changer d'avis, E. 606, N. em. 497, P. 356; (θλίψιν(ἄλλην τόσῃν (faut-il corriger : ἀλλὰ?) d'autant plus grand, S. 1271, E. 3354, N. 2982; suivant, prochain : τὴν ἄλλην ῥύκταν S. 2545, N. 3157, εἰς ἄ. ῥύκταν S. 652, E. 1757, N. 1553, τὴν ἄλλην (sc. ἡμέραν) E. 13, εἰς ἄλλην (sc. ἡμέραν) N. 50, P. 27, τὸ ἄλλον πιντάκιον S. 617, E. 1725, N. 1520, ἄλλον ἓνα (encore un) S. 566, E. 1673, P. 1514; πρὸ τῆς ἄλλης (= τὴς προάλλης) l'autre jour, S. 379, E. 1496; ἄλλην ὠρίτταν E. 3708, εἰς ὦραν ἄλλην N. 3153; ἄλλος καὶ ἄλλος plusieurs, toute sorte de, S. 3014, E. 4178, N. 3601 (cf. Pestil. 256).

ἀλμέγω : voir ἀρμεέγω.

ἄλογον cheval, S. 1389, E. 2527, N. 2222, P. 1075, passim. — Cf. G. Meyer, Alban. Stud. IV p. 15.

ἀμάσα E. 3327 : l. ἀσάμας.

ἀμάλαγος : τὸ ἀμάλαγον or pur, S. 1322, E. 2458, N. 2159, P. 1022.
— Cf. Hatzid. MNE II 109.

ἀμάλωτο captif, E. 3996 = αἰχμαλώτος. — Cf. Pentat. Gloss. s.v.; Dig. Esc. 462, 570; Picat. (ms.) 235; Chron. Mor. 1259, 1261; Erotokr. éd. Xanthoud. Gloss. s.v. χμαλωτίζω.

ἀμεριμνῶ être sans souci, S. 1792, E. 2953, N. 2635.

ἀμήχαρος extrême, τὸ κάλλος τῆς τὸ ἀμήχαρον N. 1899 (cf. Plato Conv. 218 e, id. Rep. X 615a); Suic. Thes. Eccl. : „saepe reperias ἀμήχαρον κάλλος inaestimabilis pulchritudo.” — Cf. Dig. Gr. Ferr. III 312, IV 264, VI 352, 410.

ἀμυχαρῶ être embarrassé, S. 539, 542, 1105, 2801, E. em. 1648, em. 2183, 3989 (N. 3409 manque dans le ms.).

ἀμνημονῶ oublier, N. 332, P. 213.

ἀμπελίω vigne, S. 1357, E. 2497, N. ms. 2193a, P. 1056 (ms. : *ἀμπελίω*).

ἀμπελόχορος E. 487 : l. *ἀμφερόχορος*.

ἀναβάζω (*εἰς ὕψος*) élever, S. 1229, P. 966, *ἀνεβάζω* E. 2335, N. 2064; *ἀνεβάζω* (*ὀψάδια*) accrocher, N. 2182.

ἀναβιβάζω monter, élever, E. 91, N. 110; *εἰς τοῦτ' ἄ.* évoquer, S. 3155.

ἀναβοννάδιω éminence, butte, S. 1292, E. 2427, = *ἀναβοννάδιω* N. 2129. Cf. *ἀναθερδράδι* Erotop. 348, 409, *ἀναθερδράδι* Venet. 12 (*ἀναθερδράδι* ci. Bikélas), Legrand, Chansons populaires 18.

ἀναγκάζω insister à : *μὴ μὲ τὸ ἀναγκάσῃς* S. 480, E. 1598, P. 1489 (N. 1442 : *ἀναγκασίῃς*, l. *ἀναγκάσῃς*.) — Cf. Sen. Puell. 110, Achill. 341, Imb. Marg. 158, 228; *ἀναγκασίης* (et *ἀναγγασίας*) Chron. Mor. 3745; Belth. 777.

ἀνάγκησις : voir *ἀνάκαμψις*.

ἀνάγκη angoisse; *δίχα τινὸς ἀνάγκης* sans aucune angoisse, sans aucun souci, S. 1308, 1854, E. 2443, 3013, 3253, N. 2145, P. 1011, 2076. Cf. Phlor. éd. Hesseling 314 : *δίχως τινὸς ἀνάγκης*, id. 1480 : *δίχως καμμιᾶς ἀνάγκης*, Belth. 774 : *χωρὶς καμμιᾶς ἀνάγκης*.

ἀνάγομαι monter, P. 148.

ἀναγνρῶ chercher, E. 679, N. 555, P. 429; trouver, E. 2555. Cf. *ἀναζητῶ*. — Voir *κοσμο(αρα)γνρῶ*.

ἀνάγων colonne, socle, E. 373 sq., 2459, P. em. 1023 (ms. *ἀγών*), 2837 sq. (N. *ἀνὼγων*); peut-être le tuyau d'un jet d'eau qui monte l'eau (Mavrophr. Gloss. : *κίον, στήλη*). Cf. *ρεροαγωγή*; voir *ἀνώγειω*.

ἀναδρομή remuement, E. 2555, N. 2247.

ἀναζητήσις recherche, *ἐρχομαι, ὄρω*, *ἐβγαίνω εἰς ἀναζητήσιω* aller à la recherche, S. 2240, 3237, E. 549, 712, 3423, 4380, N. 340, 587, 3043, P. 303, 457, 2297; E. 3418 *ἐλπίζεις εἰς ἄ.* espère-tu en l'heureuse issue de ta recherche (S., N. et P. donnent ici *ἀνάκαμψιν*).

ἀναζητῶ chercher; retrouver, S. 3235, E. 4376, N. 3817. — Voir *ἀναζητήσις, ἀναγνρῶ*.

ἀναισθητῶ, ἀναισθητῶ perdre connaissance, S. em. 2501, 2576, 2618, E. 3666, N. 523, 3267, P. 386, 2373.

ἀναισκέτω E. 195 : l. *ἀναισχετῶ* = *ἀναισχετῶ*.

ἀναισχετῶ n'avoir pas honte, E. em. 195, N. 241, P. 2772 (P. ms. *ἐναισχετῆθης*).

ἀνακαλαμίδιω canne à pêche, S. 1344, P. 1044 (l. *ἔρα καλαμίδιω*?)

ἀνάκα(μ)ψις retour, S. 2235, N. 3038, P. em. 2294. — *ἀνακάμπτω*

recourber; retourner (dans la piste) Plato Phaedr. 72b, aussi intrans. dans le N. T. (p. e. Matth. 2, 12). — Cf. ἀνακαμψέως nom d'une plante (Hesych.). — Glyk. 217: ἐπανακάμψεις; Suz. 18: ἐπανακάμψαρες.

ἀνακομπώνω déboutonner et retrousser les manches (Somavera s.v.; Prod. Gloss. s.v.; At. I 140); P. 756 ἀνακομπωμένος, E. 1053, N. 912 ἀνασκομπωμένος. — Cf. Glykas 331: ἀνακομπώσον, Poulol. 99: ἀνασκομπωμένη; Prodr. III 186 ἀνακομπώματα.

ἀνακρατῶ tenir, S. I 133, P. 1256.

ἀναλιβαδία prairie, pré, N. 27, P. 1; = ἀναλίβαθορ S. 2952, E. 4123, N. 29, P. 3, 2593.

ἀναλογεῖορ pupitre, E. 513, ἀναλόγειν P. 273. — (At. V 17, 59: ἀ. = εἰκοροστάσιον).

ἀναλογία? N. 1007.

ἀνάλογος proportionné, S. 1297, E. 654, 2413, 2434, N. 2117, 2134, P. 408.

ἀναλόγως proportionnellement, E. 424, N. 301, P. 183.

ἀναμελεία: δίχως ἀναμελείας sans peur, intrépide; N. 2694, 2722: ἄφοβος, ἀνενροιάστος, δίχως ἀναμελείας (S., E., P.: δίχα τιος ἀνάγκης). — ἀναμελεία = ἀμελεία Hatzid. Einl. p. 375; δίχως ἀναμελείας = δίχως ἀμελείας = sans insouciance, plein de sollicitude, inquiet, timide: donc une signification directement opposée à celle des deux passages cités. C'est ce que l'on trouve pourtant aussi ailleurs (et toujours avec un mot de sens négatif: δίχως, οὐκ, μηδὲν): οὐδὲν ἀναμελεῖγω Sachl. II 667, δίχως ἀναμελείας Sachl. III ms. 276, μηδὲν ἀναμελεῖτε Prise de Const. 270, μηδὲν ἀναμελήσετε id. 464, μηδὲν τὸ ἀμελεῖτε id. 397, 592, οὐκ ἀμελοῦν être insouciant, être indifférent, Bell. Troj. éd. Mavrophr. 572, (μηδὲν ἀμελήσαντες Dig. Gr. Ferr. I 88); cf. encore μὲ δίχως ἀφοβία sans peur, Dig. Petr. 682.

Ἀνάμνησις Réminiscence, S. 6, E. 1134, N. 986, P. 829. — E. 1154: I. Ἀραμονή.

Ἀραμονή Persévérance, S. 25, E. em. 1154, N. 999, P. 854.

ἀραμονή E. 1893: I. ἀνάμνησις.

ἀνανοῶμαι penser à, P. em. 1672 (ms. ἀνανεῖται).

ἀναντρανίζω: voir ἐντρανίζω.

ἀναπαύω reposer, réconforter: ἀρέπανσέ με ἡ βορλή, S. I 81, P. 1205, E. em. 1197 (ἐρέπανσε S. 69); cf. ἐρέγνωσε, E. 1924, ἐκατέρτησε, ἐπερεστέραξεν E. 1436).

ἀναπετῶ déployer, E. 764, N. 645, P. 508.

ἀναπεύ(γ)ομαι se reposer, E. 1358, 3438 = ἀναπαύομαι (S. 2253 ἐναπαύετον).

ἀναπλοκή chéri, E. 1603 (cf. Dig. Esc. 228, Phlor. 871).

ἀνάπλοκος : *ἀνάπλοκέ μου κρεμασμέ* mon cher trésor, S. 500, N. 1464, P. ms. 1493.

ἀναπόταμον le haut du fleuve, N. 27, 30, P. 1, 4; voir S. 2967, E. 4139, P. 2602 : l. *γλυκοαναπόταμον* (N. 3564 manque dans le ms.). — Cf. Belth. 241, 293, 317.

ἀνασκέπαστος = *ἀσκέπαστος* non-couvert (cf. E. 317, N. 456, P. 2786) : E. 2762, N. 2442. — Cf. Prise de Const. 988 *ἀρεσκέπασα* (dévoiler), id. 209 *ἐξανασκεπασμένες* ; id. 324 *ἀνάσπαστες* indéracinable ; Sathas, Bibl. gr. med. aevi II Gloss. : *ἀνασκούφωτος* = *ἀσκεπής* *τῇρ κεφαλῇρ* ; Pestil. 231 : *ἀνασπαστοκλωνόρριζους*. — Voir Hatz. MNE I 138 sq.

ἀνασκιρτῶ sauter, N. 2254.

ἀνασκομπωμένος : voir *ἀνακομπώνω*.

ἀνασταλάζω E. 4150 : l. *σταλάζω*.

ἀναστέναγμα gémissment, soupir, passim ; *ἀναστενάσματα* E. 16, N. ms. 43, 3108 (cf. *τὰ σνχροαστενάσματα* Xenit. 140, cf. id. 237 ; *ἀναστενάσματα* Erotokr. A 416, *σνχροαστενάσματα* id. 117).

ἀναστηλώνω τινα ériger une stèle pour quelqu'un, S. 635, N. 1538, P. 1541.

ἀνασνχροσχολῶ P. 1280 ; forme passive : S. I 157 ; cf. *σνχροασχολοῦμαι*.

ἀνατάζω : voir *ἀνατάσσω*.

ἀναταμός torture, E. 3369 : voir *ἀνατάσσω*.

ἀνατάσσω vexer, tourmenter, S. 2185, 2243, E. 3369, N. 2996, 3007 ; *ἀνατάζω* N. 3047, P. em. 2299. — Des exemples de *ἐτάζειν* (*ἀρετάζειν*) = *βασαρίζειν* chez Psaltes, Gramm. Byz. Chron. p. 332 (§ 465). Cf. l'observation de Hesseling au vers 399 de l'Achilléide (p. 131) : „c'est simplement le gr. anc. *ἀρετάζω*, interroger en justice, de là : éprouver, torturer". — Cf. *ἐταξίς* recherche, Callim. 886 ; *ἐτασμός* torture, id. 482, 527, 599, 1426 = *ἐταγμός* id. 691 = *ἀνατασμός* id. 1427, 2376 ; *ἀνατάσσω* id. 508, 582, Sachl. II 324.

ἀναφημιζῶ : *ἀνεφημίσαοιρ* E. 4331, *ἀνεφημίσθην* P. 2220, 2228 : cf. *εὐφημιζῶ* et *φημιζῶ*.

ἀναφορά rapport, S. 2774, E. 3928 (N. ici *ἀθιβολή*) : *ἀναφοράν ἀναφέρω* faire rapport, rapporter.

ἀναψυχώνω ranimer, S. 699, 2515, E. 1800, 4092, N. 1595 (*ἀρεψυχώνω*), 3278, P. 1576.

ἀνδράδελφος frère du mari, S. I 37, *ἀντράδελφος* P. ms. 1161.

Ἀνδρεία Vaillance, E. 951, N. 814, P. 664.

ἀναβάζω : voir *ἀναβάζω*.

- ἀνεγνώριμος* inconnu, N. ms. 1423 (Wagner corr. : *ἀνέγνωρος*).
- ἀνελπισία* désespoir, S. 692, 1837 (cf. S. 507), P. 1572; *ἀνελπιστία* N. 2679 : l. *ἀνελπισία*.
- ἀνεμπόδιστος* non empêché, libre, P. 1809.
- ἀνεέργητος* inactif, S. 2237, E. 3420, N. 3040, P. 2296 (cf. Suic. Thes. Eccl. s.v.).
- ἀνευτρανίζω* : voir *ἐντρανίζω*.
- ἀνειπιδῶ* menacer, N. 2338. — *ἀναπειλῶ* = *ἀπειλῶ* : Sathas, Bibl. gr. med. aevi II Gloss. s.v.
- ἀνεπιλπισία* E. 2297 = *ἀνελπισία*.
- ἀνεπιχείρητος* inaccessible, insurmontable, S. 3068, E. em. 4227 (*ἀπεχείρητος*); cf. Suic. Thes. Eccl. s.v.; Dig. Gr. Ferr. IV 11. — Callim. 92 ὄρος ἀνεπιχώρητον : Lambros Gloss. s.v. ne trouve pas nécessaire de corriger ce mot en *ἀνεπιχείρητον*.
- ἀνέρρεσις* action de retrouver, découverte, S. 2600, P. 2428, *ἀνέρρησις* N. 3200 (E. 3764 : *εἴρεσις*).
- ἀνθόμοιος* pareil, S. 1278, 3052, 3058, 3094, E. em. 2409, em. 4212, N. 2113, 3640, 3676, P. 998, 2557 = *παρόμοιος*. — Cf. Phlor. éd. Hesselning p. 105 (Observations) : le vers 150.
- ἀνθοπετροξέσθης* P. ms. 805 : l. *λιθοπετροξέσθης*; voir *πετρολιθοξέσθης*.
- ἀνθρωποαπερίκοπος* inaccessible aux hommes, P. 1877, *ἀνθρωποαπερίκοπος* S. 1581 : cf. *Λόγος Παρηγ.* 41, 517 ὄρη τὰ οὐκ ἴχον θνητῶν κανεῖς νὰ περικόπη.
- ἀνιβαίνω* E. 1554, 3284 = *ἀναβαίνω*.
- ἀνιμένω* S. 1910 = *ἀναμένω* attendre; cf. Erotokr. Gloss. s.v.
- ἀνίστατος* N. 2030 : l. *ἀσέστατος*.
- ἀνταμοιβή* récompense, S. 2594, E. 3759, 4148, N. 3571, P. 2424, *ἀντιμοιβή* S. 2974, P. ms. 2608.
- ἀντίγραμμαν* E. 1679, N. 1739, *ἀντιγραφή* S. 481, E. 1440, N. 1443, P. 1490, 1685, *ἀντίγραφον* S. 320, N. 1288 (E. ms. 1784) : contre-écrit, réponse. — Voir *ἀντιπίπταρον* et *ἀντίσηκος*.
- ἀντιγράφω* répondre, S. 707, E. 1808, N. 1604.
- ἀντίδικος* adversaire, S. 1247, E. 2353, N. 2082. — Cf. At. IV 21.
- ἀντιλαλῶ* répondre, (*ἀ. λόγους*) S. 2205, P. 2272.
- ἀνταμεικόν* N. 3195 = *ἀνταμοιβή*, récompense.
- ἀντιμέψω* (de *ἀντιμέβω* = *ἀνταμείβω*) récompenser, E. 3761. — Cf. Hist. Val. 41 *ἀνταμέψω*, Hist. Mich. 708 *ἀνταμέψῃ*, Hist. Val. 295 *ἀνταμέψονν*, id. 2249 *ἀνταμέψει* (infinitif); Erotop. 526 *ἀντιμέψω*, Dig. Esc. 1533 *ἀντιμέψωμεν*. — Sachl. III 306 *διαμέβω*.

ἀντιμοιβή : voir *ἀνταμοιβή*.

ἀντιπαρατάδομαι s'opposer en ordre de bataille, E. em. 929, N. 792, P. 643.

ἀντιπέμπω retourner (une lettre), N. 1288.

ἀντιπέρασσω E. 929 : l. *ἀντιπαρατάδομαι*.

ἀντίπερος qui est au delà, qui est de l'autre côté, S. 1879.

ἀντιπίτακον réponse, S. 571, 601, 681, N. 1503, P. 1519.

ἀντίσηκος équivalent, de réponse : *γραφή* S. 483, N. 1446 ; *πιττάκιον* S. 725, 796, E. 1824, 1879, N. 1625, 1687, P. 1596 ; *χαρτίον* P. 1722 ; *φωρή* S. 919, E. 2001 ; *ἀντίγραμμα* N. 1739. — *ἀντίσηκον* (scil. *ἀ. πιττάκιον*) S. 368, 514, E. 1485, 1617, N. 1334, 1479, P. ms. 1501. — *δοιλέω ἀντίσηκον* S. 3053, E. 4213, N. 3635, *ποιῶ ἀντίσηκον* S. 2594, E. 3759, N. 3195 : = récompenser.

ἀντιστάτης adversaire, récalcitrant, E. 275, 435, N. 312, P. 194, 2742.

ἀντιστρέφω (*τινα*) se tourner vers, S. 924.

ἀντισχολοῦμαι répondre à l'amour de, S. 763, 784, N. 1660, 1675, P. 1622, *ἀντισχολοῦμαι* E. 1857, 1874.

ἀντίτετον P. 1501 : le mot n'est pas employé dans le ms., il se trouve ici *ἀντίσηκον*.

ἀντίχαρις récompense, S. 2592.

ἀντράδελφος : voir *ἀνδράδελφος*.

ἀντράλος? E. 1030 ; voir l'Introduction § 16 (p. 35).

ἀντρανίζω : voir *ἐντρανίζω*.

ἀντέχῃ peut-être, S. 119, *ἀντέχῃ* *ἢ* S. 112, E. 1237, 2604, N. 65, 1089, 2414, 2585, P. 44, 46, 1242, 1995, *ἀντέχῃ* *ἢ* S. 1460, N. 2301. — Cf. *ἄ(ν) λάχῃ*.

ἀνώγειον N. 370, *ἀνώγειν* N. 369, 2160 : estrade, plate-forme? — Voir *ἀνάγων*. — Cf. Dig. Esc. 1650 *ἀνώγειον* (également dans la description d'une piscine).

ἀνῶφλιν linteau, N. 265 (E. et P. : *κοσμήτης*) ; cf. *κατῶφλι* = seuil.

ἀξία : *κατ' ἀξίαν* dignement, E. 428, N. 305, P. 187.

ἀόκνως infatigablement, P. 1484.

ἀπαιδεψία ignorance, N. 1428.

ἀπανδοχή : voir *ἀπαρτοχή*.

ἀπαρτέχω attendre, S. 2664, 3005, E. 4173. — Cf. Hatzid. MNE I p. 133 sq.

ἀπαρτοχή attente, espérance, S. 739, N. 946, *ἀπανδοχή* P. 1604 (P. 2248 *ἀποδοχή*).

ἀπαραιτήτως sans relâche, sans cesse, S. 526 (E. em. 1631).

ἀπεγνωσμένος désespéré, E. 1251.

ἀπεγράφω E. 237 = *ἐπογράφω*.

- ἀπεδά* ensuite, depuis, E. 881, N. 747, P. 604, *ἀπεδάρε* S. 103, E. 1230, P. 1235, *ἀπεδάρετε* N. 1081. — Voir *ἐδάρε*.
- ἀπεκατήρημα* : voir *ἀποκατατιμός*.
- ἀπεκτενλίσσω* P. 1510 : il se trouve dans le ms. *ἀπορτενλίσσει* ; voir *ἀποερτενλίσσω*.
- ἀτελπίζω* désespérer, E. 2197, N. 1935, 1944 (ms. *ἀτελπίσει*), P. 1808.
- ἀτελπισία* désespoir, E. 1794, P. 2066.
- ἀτέραμα* lieu de passage, N. 2686. — Cf. *τέραμα* Dig. Esc. 1585, 1716 ; *ἀπερῶ* Pentat. Gloss. s.v. ; Chron. Mor., index s.v. *περῶ* ; Pernot, Ét. p. 227.
- ἀπεσχίασμα* : voir *ἀποσχίασμα*.
- ἀπεχείρισμα* E. 1200 = *ἐπιχείρημα*. — Cf. *ἀτεχώρισμα* : I. *ἀτεχείρισμα*, E. 887.
- ἀπλήρωτος*, *ἀπλέρωτος* (*θάκρον ἀπλ.*) innombrable, S. 2171, 2182, E. 3354, 3365, N. em. 2982 (voir *πληρώων*), 2992. — Cf. Belth. 509, Belis I 260 (III 448), Sachl. III 3, Imb. Marg. éd. Lambros 444, 481, Phlor. éd. Hesseling 1206 d (V).
- ἀποδημῶ* partir, s'éloigner, S. 4, 2249, E. em. 1132, N. 984, 3053, P. 827, 2304 ; cesser, S. 1, E. em. 1129, N. ms. 981, P. 824.
- ἀποδοχή* S. 2248 : voir *ἀπαντοχή*.
- ἀποερτενλίσσω* déplier, S. I 274, P. ms. 1393 (cf. P. ms. 1510 : *ἀπορτενλίσσει*) : I. *ἀποεκτενλίσσω*.
- ἀποθεραπεύω* guérir, P. 473.
- ἀποθέρισμα* la fin de la récolte, E. 1059, N. 918, P. 762.
- ἀποκαμαρώνω* admirer, être fier de, E. 1693. — Cf. At. IV 370 sq., Erotokr. éd. Xanthoud. Gloss. s.v.
- ἀποκατατιμός* N. 2412, *ἀποκατήρημα* S. 1576, *ἀπεκατήρημα* E. 2725 : aboutissement.
- ἀποκαταστήνω* établir : *ὄρειον πῶς ἀπεκατέστην* se réaliser, E. 4118 ; *δοῦλον ἀπεκατέστησα* faire esclave, S. 1249, E. 2355, N. 2084 ; *ἀπεκατέστην βασιλεύς* S. 3214, E. 4361, N. 3796.
- ἀπόκειμαι* être réservé, S. 1331, E. 2471, N. 2169, P. 1033.
- ἀποκεφαλίζω* décapiter, N. 3343.
- ἀπόκομμα* morceau, partie, S. 1313, E. 2499, N. 2150, P. 1015 ; rejeton, N. 234, P. 2656. — Cf. Phlor. éd. Hesseling, 1398 ms. V : *τοῦ σολιάνου ἀ*, Messe de l'homme sans barbe 455 : *τὸ τοῦ διαβόλου ἀ*.
- ἀπόκρυφος* caché, secret, S. 3255, E. 3542.
- ἀποκύνισμα* roulement, (*χρόνον*) N. 2623.
- ἀπόληψις* S. I 218, S. 329, E. 1117 = *ἐπὶ λήψις*.
- ἀπομερμηνῶ* être sans souci, P. 2027 (= *ἀμερμηνῶ*). — Cf. Imb. Marg. 269, Xenit. 217.

- ἀπομεισθεντικός P. ms. 2471, ἀπομεισθεντικός S. 210, 218, 2731, ἀπομείσσεμαν N. 1183, ἀπομείσσεμαν N. 1191, ἀπομεισσεμός E. 3889, ἀπειμεισσεμός E. 1333, ἀπειμεισσεμός E. 1341: départ.
- ἀποξερβαίνω s'éloigner, S. 1860, N. 2697.
- ἀπόξενος étranger, N. 3018, P. 2279: voir ξένη.
- ἀποξενόνομαι aller à l'étranger, N. 2167, P. 1031; voir ξενιτεύομαι.
- ἀποξένωσις éloignement, S. 1333, E. 2473, N. 2171, P. 1035.
- ἀπορραθυῶ ne pas se soucier, ne pas se fatiguer, E. 2683.
- ἀποσκαλῶ E. 2781: l. δρασκαλέω = S. 1631 (et N. 2459).
- ἀποσκίασμα ombrage, S. 2231, 2233 (δενδραποσκίασμα), E. em. 3414, 3416 (ἀπεσκίασμα), N. 3034, 3036, P. 2290, 2292.
- ἀποσπέρω finir les semailles, E. 1090, P. 789.
- ἀποστροφή aversion, S. 946, 971, E. 2026, 2047.
- ἀποτάττομαι S. 1760: l. ἀποθαυμάζομαι.
- ἀποτινύσω: l. ἀποτελίσσω P. 1595 (ms.: ἀπὸ τῆς ἄσω).
- ἀποτεγγάνω: τοὺς ἀποτεγόντας E. 2311, N. 2043: l. ἐπιτεγόντας; cf. παρτεγόντας.
- ἀποτελίσσω déplier, S. 314, 557, 723, P. em. 1595, ἀπετελίσσω E. 1663, N. 1623.
- ἀποτυχία échec, insuccès, S. 1194, 1203, E. 2296, 2305, N. 2037, P. 933, 941.
- ἀπόφασις arrêt de mort, S. 692. — (E. 2368: décision, résolution? ou faut-il corriger: ἀπόκρισις?).
- ἀποχειρῶ N. 813 = ἐπιχειρῶ.
- ἀποχωρησία séparation, S. 506, N. 2270, ἀποχωρησμός S. 2881, N. 1470.
- ἄπ(π)λικτον (applicitum, = σταθμός) logis, S. 2861. — Cf. Dig. Gr. Ferr. ἄππλικτα III 84, Chron. Mor. ἀππλίκιν 1280, ἀππλίκεμαν 6441; Psaltes, Gramm. Byz. Chron. p. 36, 112, 147, Sophocles Lex. s.v. Ἀπρίλιος avril, N. 889, Ἀπρίλις E. 1029.
- ἀπρόσχροστος S. 1333: l. ἀπρόσχροστος, = ἀπρόσκοπτος P. 1035: sans contrainte, sans encombre (N. 2171: l. καὶ ἀπρόσχροστος ἀγάτη).
- Ἀρεταί: description des douze Vertus, E. 939—1015, N. 802—877, P. 652—728.
- ἀρμεέγω (ἀ. τοὺς ἀστέρας) traire, E. 2786, 2793. — ἀμέλγω > ἀλμέγω (S. 1642) > ἀρμέγω > ἀρμεέγω. — Cf. Pernot, Études I p. 300 (évolution de l vers r) ἀρμέγω = ἀλμέγω = ἀμέλγω (cf. id. p. 131); Thumb, Handb. § 31 Anm. 1: ἀρμέγω aus ἀμέρω — ἀμέλγω.
- ἀρμός jointure, N. 800, P. 650.
- ἀρχάζω E. 81, ἀρχέω N. 1808, P. 1731, ἀρχνίζω E. 3854, N. 3348,

- ἀρχίζω* E. 2064, 3780, 3795, 3938, N. 2514, 2960, 3227, ms. 3709a, = *ἄρχομαι* commencer. — Cf. D. C. Hesselring, *Zur Syntax von ἄρχομαι und Verw.* (Byz. Ztschr. XX pp. 147 sqq.).
- ἀρχίνισμα* commencement, N. 1506 (voir Hatzid. MNE I p. 293).
- ἀσκαρθάλιστος* sans souci (*ἄθλιβος, ἄσκ., ποθοαμεριμνημένος*) S. 1225, E. 2330, 2517, N. 2059; *ἀ. φίλος* S. 2591, E. 3757, N. 3192 : vrai, fidèle.
- ἀσκέπαστος* tête-nue, E. 1030.
- ἀσκόρτατον* (au lieu de *ἀσκόρταστος*) sans broncher, E. 2199, N. 1937. — *σκορδάπτω* : cf. At. IV 513; Pernot, Rec. p. 54).
- ἄστακτος* inconstant, E. 2297, 2519, 2938, *ἄστατος* S. 1195, 1378, N. 2211, P. 1065.
- ἄστοχῶ* se tromper, S. 2145, E. em. 3326, P. 2666.
- ἀστρίκιον* petite étoile, E. 2129, 2134 = *ἀστρίτσειν*.
- ἀστρονομῶ* s'occuper d'astronomie, S. 1766, E. 2924, N. 2610, P. 2011.
- ἀσυμβίβαστος* inconciliable, S. 2246, P. 2302.
- ἀσρότατος* inconstant, S. 2578, E. 3744.
- ἀσφαλίζω* être en sureté, N. 2029, cf. At. IV 583 sq. — Cf. *σφαλίζω*.
- ἀσχολήματα* S. 1098, N. 1916, *ἀσχολητικά* E. 2176, *ἀσχολικά* P. 1794 : occupations amoureuses.
- Ἀσχόλησις* Amour, E. 1113, N. 966, P. 811.
- ἀσχολῶ* occuper, S. 1121 (P. 884 *ἀπασχολῶ*).
- ἀτίμητος* inestimable, S. 1692, E. 2843, P. 1956.
- ἄτσαλος* sale, N. 890 (voir *ἐντράλος*). — Cf. At. I 381; Erotokr. éd. Xanthoud. Gloss. s.v.
- ἀὔγερινός* étoile du matin, aube, aurore, S. 251, E. 1376; voir *ήμερινός*.
- Αὔγουστος* août, E. 1060, N. 919, P. 763.
- ἀὐκροῶμαι* écouter, entendre, N. 1004. — Xanthoudides, Erotokr. Gloss. s.v. *ἀφουκροῦμαι* renvoie à Hatzidakis, MNE 158; id. *Ἀκαθ. Ἀναγν.* A 483; *Ἀθην. ΚΙ* p. 58.
- αὐτοκάματος* S. 1399, E. 2548, 2844, N. ms. 2527, P. 1096, 1957, 2236; *αὐτοκάματος* S. 1693; *αὐτοκόμματος* N. 2240 : l. (= N. ms. 2527) : *αὐτοκάματος*; toujours *αὐτόφρον*, *αὐτοκάματος* = (un anneau magique) non fait de mains d'homme = *ἀχειροποίητον*. — Cf. Bell. Troj. éd. Mavrophr. 283 : (*ἄλλον εἶδος*) *μὲ τέχνην αὐτοκάματος*.
- αὐτόφρον* : voir *αὐτοκάματος*.
- ἀφανίζω* ruiner, détruire, S. 1247, N. 2082.
- ἀφι(ε)ρῶνω* fixer, consolider : *τὴν ὥραν* S. 2054, E. 3228, P. 2218; *με γὰ ἰδῶ* S. 1005 (E. ici : *ἐφανερωσε*), N. 1826 (cf. Hist. Val. 2175, Hist. Mich. 748); affermir, jurer : *εἰς τὰ νέφρη* N. 1498, P.

- 1531 (S. et E. : ἐφόρησα); τὸ ἐλκε(σ)τικὸν τὸ ἀφιέρωσεν ἡ ἀγάπη σου εἰς ἐμένα S. 755, N. 1648, P. ms. 1610 (ἐγείρωσεν). — P. 70 ms. στεργοαφιέρω : l. στερεοαφιέρω (E. : στερεοφορῶ) : cf. Phlor. éd. Hesseling 851 : στερεὰ (στερίως) ἄς τὸ (ἀ)φι(ε)ρώσωμεν (Lambros, Coll. de rom. gr., Gloss. s.v. ἀφιηγῶ corrige ici ἄς τὸ ἀφιηγίσωμεν, mais le mot n'a pas besoin de correction). — S. 2422 ὀρκοαφιέρω : cf. ὄρκος ἀφιερωμένος Phlor. éd. Hesseling 867, ὄ. ἀφίρός Chron. Mor. 3065. — ἀφι(ε)ρώω affirmer; fortifier, Apoll. Tyr. 95, κάστρον ἀφιρωμένον Chron. Mor. 1524 (κ. ἀφίρῳ (solide) Chron. Mor. 3098, Belis. I 196), γίρον ἀφιερωμένος Phlor. éd. Hesseling 1475 (cf. Phlor. éd. Mavrophr. 1482, 1489, 1538). — ἀφιέρωω τι : ὄρκους Chron. Mor. 356, βουλὴν id. 356, λόγον id. 3901; ἀ. (τι) μὲ : μὲ ὀρκωμοσίαν Phlor. éd. Hesseling 1524, μὲ ὄρκον τὰ id. 1476, μὲ στυγώνιες Chron. Mor. 3912. — ἀφιρώθεικεν id. 7588, καλοαφιώρομαι id. 3912. — ἀφί(ε)ρώως Phlor. éd. Hesseling 793, 1724 (Chron. Mor. 8868 : garantie, Schmitt : custody). — ἱππάρια ἀφιρωμένα solides) Dig. éd. Hesseling 1159, 1234, 1404. — (στερεὰ καὶ) ἀφιρωτά Belis. I 61. — Bat. de Varna : 51 ἀφιρώω, 355 ἀφιρωμένος, 223, 294, 313, 350, 385 ἀφίρός. — Cf. Phlor. éd. Hesseling 1466 ms. V. : φιλίαν στερεωμένην — Voir aussi : ὀρκοαφιέρωω, στερεοφορῶ, στεριοποιηθῆναι, φορῶ.
- ἀφρίδιος soudain, E. 3737.
- ἀφορμή occasion, motif : ἡἔρην ἀφορμὴν S. 391, E. 1507, N. 1356 (cf. Hist. Val. 1490 : τὰ μὴ σου εἶρουν ἀφορμὴν καὶ μαχισθοῦν μ' ἐσέρα); ποῖδε ἀφορμὴν ὅτι se donner l'air de, S. 64, E. 1192, N. 1041 (cf. Chron. Mor. 370 : ἄρην προφάσεως καὶ ἀφορμῆς).
- Ἀφροδίτης : ἡ Ἀφροδίτης E. 264, 655, 1723, P. ms. 2731, τὸν Ἀφροδίτην E. 265.
- ἀχαμνὰ mal, S. 177, S. 65, E. 1193, N. 1042, P. 1201.
- ἀχαμνίζω relâcher. E. 2695, 2717; voir χαμνίζω.
- ἀχειροσφικτῶ? P. 1343 (cf. ὀχειροσφ.) : l. ἀγερωχέεται?
- ἀχετός conduit d'eau, S. 2466 = ὀχετός. — Cf. Callim. 1975 : ὀχετοὶ ἀπὸ χαρᾶς δακρύων. — Dawkins, Modern Greek in Asia minor, Gloss. p. 587; ἀσόδα water-channel, ἀχιώτα artificial channel for irrigation.
- ἄχρωμος qui ne rougit pas : impudent, insolent S. 850; à ce passage, P. emploie ἄτρομος, P. 1689, et E. ἄκυστος E. 1932. — Thesaurus Steph. cite Suidas : ἄχρωμος = ἀναιδής (inverecundus, impudens); Hesych. éd. Alberti, s.v. ἄχρουν : ἄχρωμος impudicus,

in veteribus Gloss. — Dig. Esc. 1512; ὥσπερ πετρίτης ἄχρωμος — (Kyriakidis, Ὁ ἱγ. Ἀκρ. p. 30 : εἶδος ἰέρακος).

ἄφενδύγορος non-mensonger, P. 244 (E. em. 487).

ἀψιθύρ absinthe, S. 2229, ἀψιθύρ P. ms. 2288.

ἄφογος irréprochable, S. 1289, E. 2413, 2424, N. 2117.

ἀφρυχωμένος sans vie, ρεχρός ἀφρυχωμένος raide mort, P. 1970.

B

Βαγίτσα: voir καρχίτσα.

βαδίζω passer, β. χρόνον P. 795.

βάλλω, mettre, lancer, S. 1401, E. 4347, βάρω S. 2338, E. 2550, 3525, N. 2242, P. 356, 1098, 1607.

βαρυχειμωρία âpreté de l'hiver, E. 1104, N. 957, P. 802.

βασιλευμα coucher: τοῦ ἡλίου β. E. 2064 (voir S., N., P.: ἡλιοβασιλευμα).

βασίλειω (εἰς) régner, S. 1268, N. 2103, P. 988.

βασίλισσα reine: β. χαρίτωρ N. 10, P. 22.

βγάζω P. 1430, βγίρω P. 1109: voir ἐβγάζω.

βέβαιον certainement, S. 927, E. 1571, N. 1414.

βεβαιώνω assurer, E. 1760, N. 1556. — βεβαιώθησε ἀπ' ἐμένα S. 612, 2206, E. 1719, 3388, N. 1515, P. 2273.

βέλος flèche, E. 490, 532, P. 247.

βέρετος bleu de Venise, E. 2462; cf. Dig. éd. Hesselting, introduction p. 541.

βεργίη verge, baguette, διὰ τὸ βεργίη γὰ μίχωνται τὸ ποία γὰ τὸ κρατήσῃ (une espèce de jeu des grâces?) S. I 138, S. 132, E. 1253, N. 1110, P. 1261, etc. (P. a une fois ῥαβδίη au lieu de βεργίη: P. 1283). — Voir Psaltes, Gramm. Byz. Chron. p. 23 (G. Meyer, Neugr. Stud. III 5).

βία: τίς ἡ βία; qu'est ce qui vous y oblige? S. I 122, S. 116, E. 1240, N. 1093, P. 1245 (cf. Callim. 2294); ἀπὸ βίας τοι (μον) brusquement, S. 2187, E. 34, 53, 3371, N. 83, 2998, P. 61, em. 2267.

βιασμός violence, hâte, E. 335, N. 403.

βίγλα garde, sentinelle, guetteur, S. 2662, E. 3829, N. 3259; cf. G. Meyer, Neugr. Stud. III p. 14.

βισκίνα: voir γισκίνα.

βιτξέα coup de verge, S. 1708, E. 2863, N. 2546, P. 1972 (ms. βιτξέαν).

βιτξώρω fouetter, S. 1877, E. 3036, N. 2711, P. 2095.

βλαττίη pourpre; tissu de pourpre; en général: tissu précieux (voir aussi Ach. 1104, 1107, Imb. Marg. 439) S. 1396, 1725, 3166, E. 2534, 2881, 4320, N. 2229, 2566, 3748, P. 1082, 1984. — Cf. At. I

- 185; Le Livre du Préfet 22; G. Meyer, Neugr. Stud. III p. 16; *Ζωγράφιος ἀγὼρ* p. 294 (363); Prodr. Gloss. s. v. — *βλαττή* Imb. Marg. 510. — Voir Achill. 1104 (observation de M. Hesseling).
- βλέπω*: *τὰς πόρτας β.* faire la garde, E. 243, P. 2709; *τοὺς δοῦντας β.* garder, E. 1013, N. 875, P. 726 (cf. Imb. Marg. 675 β. *τοὺς ἀσπερεῖς, τοὺς ξέρους*, visiter, soigner). — *βλέπω (μὴ)* faire attention, prendre soin, E. 906, N. 769, P. 629.
- βλέφαρον* paupière, N. 262.
- βουκέντρον* aiguillon, E. 1087 (cf. la note de ce vers).
- βούκιον* cor, S. 3168, N. 3750 (cf. G. Meyer, Neugr. Stud. III p. 16).
- βουλέομαι* délibérer, réfléchir, S. 1600, N. 2434, P. ms. 436.
- βουλὴ* conseil, S. 1 80, S. 52, 1822, E. 768, 1181, 1197, 2984, N. 647, 1029, 2666, P. 510, 867, 1205, 2053; volonté, S. 1158, E. 2260, N. 1993, P. 916.
- βούλομαι*, au lieu de *βουλέομαι*, E. 2749, N. 563 (cf. Dig. Esc. 1399, Phlor. éd. Hesseling. 786a ms. V, 787 ms. L, 892 L V).
- βουλόρομαι*, au lieu de *βουλέομαι*, E. 688. — *βουλώνει* P. ms. 1774: l. *δουλώνει, βουλόρομαι* P. ms. 295, ms. 2779: l. *δουλόρομαι*.
- βραδυνός* du soir, E. 1929.
- βραδύνω* tarder, S. 2723, E. 890, 3881, N. 3306, P. (615), 2463; trainer (*τὸν καιρόν*) S. 2716, E. 3873, 3882, N. 753, 3299, P. 2456. — *βραδύ* S. 174, E. 1927: l. *βραδύνει* = S. 1 178, N. 1151, P. 1300.
- βράζω* cuire, N. 385.
- βραῦμός* agitation, trouble, S. 1960, P. 2149.
- βρέχομαι* se tremper, E. 7, N. 42, P. 16.

Γ

Γαῖτᾶρι cordon, ganse, S. 619, 2905 sqq., E. 1728, 4081, 4084, N. 1157, 3511 sqq., P. 1385, *γαῖτᾶρι* S. 1 266, S. 180 (*γαῖ(ί)ταρον*: voir *τριχ(α)ογαῖτᾶρι*). — Étymologie: Coray, At. I 107, Byzantios, Lexikon s.v. *γαιτᾶρι*, Triandaphyllidis, Lehnw. p. 10, 21, 32, 64, 171: du nom de la ville italienne Caieta (Gaeta); de même Dawkins, Modern Greek in Asia minor p. 592. Reiske, dans son commentaire sur De Cerim. 623, 12 (p. 733), l'appelle un mot arabe (cheith, et cum nunnatione chaithon, filum quo netur vel traicitur; unde deinceps formarunt gaitanum et gaitanium). Pernot, Études I p. 196: *γαῖτᾶρι*, turc ghaïtan. G. Helmreich donne dans Philologus 69 (1910) p. 569 sq. l'étymologie en renvoyant à Marcellus Empiricus 8, 27 et Galène, Method. Med. XIV 22: „Man sieht aus dieser Stelle dass die von Galen wegen ihrer aseptischen

Eigenschaft empfohlenen Fäden *βρόχοι γαῖταροι* (fils antiseptiques) oder *γαῖταρά* hiessen, aus Gallien kamen und in Rom in der Sacra Via verkauft wurden. Wir haben also ein ursprünglich gallisches Wort vor uns, das als Adjektiv gaitanus oder Substantiv gaitanum gebraucht wurde. Dass es sich in der lateinischen Literatur gerade bei dem Gallier Marcellus erhalten hat, ist nur natürlich." Donc, un mot gaulois (celtique) qui par le latin serait entré dans le grec (Helmreich dans son édition de Marcellus (1889) a corrigé gaitano prématurément en Gaditano, ce qu'il mentionne dans l'article susdit).

Helmreich croit que le mot manque dans nos lexiques latins. Pourtant les lexa Latinitatis de Du Cange s.v. gaitanum (1844) et de Forcellini s.v. gaitanus (4me édition, 1865) citent tous les deux le passage de Marc. Empir. — Du Cange cite le lexique de Cyrillus Alexandrinus: τὰ σχοινία, καὶ τὰ δεσμὰ, καὶ ἡ ἄλλοις δεσφὰ λέγεται καὶ τὰ γαῖτάρια, καὶ ἅπαν πλέγμα. — La dérivation du nom de ville Gaëta (lat. Cajeta, grec: Καῖάτα, Καῖήτι) a déjà été contestée par G. Meyer, Türkische Studien I (Anhang) p. 91 (Sitz. ber. d. Wiener Akad. 1893): lui aussi voit dans le mot turc kaitan, gaitan un emprunt fait au grec.

Chez Trinchera (Syllabus graec. membr.) se trouve p. 376 ἀργυρογάταρα; id. p. 356 γαῖτάρια, ὀπάρηκα = vittas, fimbrias; id. p. 487 γαῖτας: Trinchera traduit ῥιτικέλλας γαῖτας ἰσπάρια par „reticellam, et taeniolam de Hispania." La traduction de ce texte grec ne peut pas être exacte: ῥιτικέλλας et γαῖτας sont des formes du pluriel et la forme de ἰσπάρια n'y correspond pas. La signification doit être: vittas (et) fimbrias; faut-il donc comprendre: vittas (taeniolas) Hispanicas (i.e. fimbriatas?) et corriger en: γαῖτας ἰσπανίας ou γαῖτάρια ἰσπάρια? — Voir aussi Pernot, Recueil p. 140. — Pentat., Gen. 38, 18: γαῖτάρι, id. Lév. 23, 40: (δέιτρο) γαῖταρωτό; Prodr. IV, 234: μονιλογαταρόσχοιγε; Achill. 1121: γαταρίτσια, Imb. Marg. 510, 518, 567: γατάριν, id. 510 ms. V: γατάριν, id. 519, 567, 582, 587: γαταρίτζι, id. 519 ms. V., 567 ms. V., 587 ms. V.: γαῖταρίτζι. Dans les chansons populaires: φρέδια γαῖτάρι sourcils en forme de ganse; cf. Erotop. 137: γαταρόφρονδι.

γάλα lait, N. 457.

γάμος: οἱ γάμοι les noces, S. 1272, E. 2376, N. 2107, P. 990 sq.

γεμάτος plein, E. 176, 178, 3560.

γενέθλιον: la naissance, E. 263, τὰ γενέθλια P. 2730 (cf. Phlor. éd. Hesseling, 134).

- γέρειοι mention., E. 422, P. 181, γέρει N. 299; cf. πώγοι barbe, néogr. πιγοῦν mention (G. Meyer, Alban. Stud. IV p. 34).
- Γερράσιος janvier, E. 1092 (du lat. vulg. Jennarius : voir Triandaph. Lehnw. p. 21).
- γέρημα fruit, produit, S. 510, N. 1476, P. 1498.
- γερόω unir, E. 1869 = ἐρόω.
- γέρω se lever, se tenir debout, N. 2723. — De ἐγείρω; voir Hatzid. MNE. I 129 sq., II 473; Erotokr. éd. Xanthoud. Gloss. ss.vv. γέρομαι, γέρω, γιγέρω; cf. διαγείρω N. 3346. — Pernot, Recueil p. 132.
- γεῦμα(ν) l'heure du dîner, N. 1271, 1345.
- γεύομαι goûter, jouir, E. 141.
- γκρέμη E. 2744 : voir κρημνός.
- γκρεμίζω jeter dans l'abîme, perdre, S. 564, E. 1671 : voir κρημνός.
- γληγορόν voir γρηγορόν.
- (ή) γλέχα E. 2396 = γλευσμός.
- γλευσμός douceur, S. 360, E. 1477, N. 1326.
- γλυτώω échapper, S. 2346, ἐγλυτώω E. 521, 524, P. 283.
- γλέω échapper, E. 3533, P. 281.
- γεύω faire signe, S. 346.
- γρουάζομαι avoir soin, E. 608.
- γρομηία signe de reconnaissance, S. 2534, E. 3701, N. 3146.
- γρόμιος : τὸ γρόμιον E. 3073 = γρομηία (ou faut-il lire γρόμιαι?).
- γρομηότης S. 1914, ἐγρομηότης N. 2743, γρόμιαι S. 1652, E. 2894, P. 1925, γρόμιαι P. ms. 2395, = γρομηία.
- γρώστης E. 2475 : au lieu de προγρώστης.
- γομέρι charge, S. 518, E. 1621, N. 1483.
- γόρατορ genou, E. 475, P. 231.
- γοριζός paternel, E. 706, N. 583, P. 453; τὰ γοριζά la maison paternelle, les parents, S. 627, E. 728, 734, 1736, 3896, N. 594, 603, 609, 1532, P. 464, 474, 478, 1536 (S. 2738 : τὰ ἰδιζά, N. 3318; τὰ ἐδιζά).
- γοργά vite, S. 2547, P. 2402, γοργά E. 3712.
- γοῦρα fourrure, pelisse, E. 323, 1100, N. 462, 954, P. em. 799, 2792. — Cf. G. Meyer, Neugr. Stud. III p. 20; Miklosich, Slav. Elem. p. 543; Sophocles, Lex. s.v.
- γοργά : voir γοργά.
- γρηγορόν aider à se relever, mettre debout, S. 2571, 2669, 2673, E. 3738, N. 3265, 3269, γληγορόν E. 3835, 3839.
- γροικίζω entendre, comprendre, S. 734 (N. 1634 ἐλπίζω, E. 1830 γροικῶ).
- γροικῶ comprendre, E. 1830 (cf. γροικίζω); écouter, E. 386, 1670

(cf. *καταγοικῶ*). Il est curieux que les mss. S., N. et P. à ces passages évitent le verbe *γοικῶ* ou suppriment tout le vers. Pour l'étymologie du mot, voir : Erotokr. éd. Xanthoud. Gloss. s.v. *γοικῶ*. — Hatzidakis modifie (*Ἑλληνικαὶ μελέται* (*Ἑπετηρὶς τοῦ Πατριστημίου*) 1913) l'explication de Coray; *γοικῶ* („verstehe"): de *ἄγοικος* („bäurisch, unverständlich") a été formé, avec déplacement d'accent, *ἀγοικός* (*γοικός*) dans le sens opposé de „verständlich, *ροήμων*" (cf. Chron. Mor. (H) 1341 : *ἐγοικός εἰς τὴν γραφὴν* = *γροστικός*), delà *ἀγοικῶ*, *γοικῶ* (P. Kretschmer, dans Glotta VII (1916) 4 : Literaturbericht für das Jahr 1913). — *ἐγοικῶ* N. 2495, 2533.

γυαλί verre, E. 2455 sqq., N. 2156 sqq., ms. 2193a; voir *ἐαλί*.

γυαλοκάμωτος en verre, N. ms. 2180.

γυαλόκοπος qui reluit comme du verre, E. 2484 (pour *γυαλοκάμωτος*).

γυαλόκτιστος bâti de verre, N. 2155.

γύρενμος virement, E. 1681.

γυρίζω friser, N. 458; voir *σγοτρίζω*.

J

Ἰά: *ἀπὸ τὰ Ἰά* E. 3014, 3687, 3872 = *ἀπεδά*, *ἀπὸ τοῦ ῥῥ*.

δάζω S. 1691, *δαῖζω* N. 2525 : (*ἄλογον*) *τὰ δά(ι)ζῃ ὥσθ' ὁ ποταμός*; la rapidité du fleuve est comparée à un cheval en galop. Cf. E. 2842 (= P. 1955 : *γοργὸν ὡς ποταμόν*). — M. Kyriakidis (*Ὁ Διγ. Ἀκρ.* p. 83) dit de ce mot, à ce passage : *τὰ δαῖζῃ* = *τρεχῇ* • *ἢ λέξις πιθανῶς ἐπλάσθη ἀπὸ τὸ δάος*.

δακτυλοδείχρω montrer du doigt, E. 946, N. 808, P. em. 658 (ms. *δελοκτυλοδείχρη*).

δαμί un peu, S. 650, N. 1551. — Cf. At. I 179 sq.

δάος cheval, S. 2094, 2095, 2102, 2518, 2544, E. 2884, 3272, 3273, 3280, 3685, 3711, 3875, 3880, 3887, 3900, N. 1886, 1925, 2711, 2906, 2907, 2908, 2914, 3130, 3156, 3301, 3305, 3310, 3322, P. 1088, 1799, 2458, 2462, 2469; *τὸ δάον* S. 1726, 2718, 2722, 2742, P. 1985 (P. 1084 : cf. 1086 sq. et 1090 sq.). En général, les mss. emploient le mot *ἄλογον*; quelquefois *ἵππος* (P.), *ἱπάρων* (S. et E.), *μαῦρος* (S., E. et N.) et *φάρων* (S., E., N. et P.) — Dig. Gr. Ferr. IV 407 : *ἵπτον δάος ὁ μαῦρος τον* (index : *δάος*, épithète appliquée à un cheval). — L'étymologie du mot (Triandaphyll. Lehnw. p. 88, 95, 146, et John Schmitt, Chron. Mor. Index : du turc dagh, montagne) a été discutée par M. Kyriakidis (*Ὁ Διγ. Ἀκρ.* p. 82 sq. : *Οὔτω τὸ ἔτυμον τῆς λέξεως προῶς τὸ παρὸν*

- πρόπει τὰ θεωρῆται ἄγνωστον), qui cite encore le mot *δάερον* (δ. παλληκάρι) avec le sens de : rapide (voir *δάζω*).
- δάφνη laurier, E. 298, N. 436, P. 2766.
- δειλαίνω avoir peur, S. 1203, δειλιάζω S. 1202, E. 2304 sq., N. 2036, P. 940 sq., δειλιῶ N. 2037.
- δεινός terrible, féroce, δ. ἀπὲ τῆς ὄψιν E. 228, δ. ἀπὸ τὸ σῆμα N. 273, δ. ἀπὸ τὸ βλέμμα P. 2696; craintif, timide, δεινὴ E. 994, N. 854, P. 705, ποῖσε (ποίησε) δεινὸν : τὸ ἐβλεμμα E. 217, τὸ βλέφαρον N. 262, τὸ πρόσωπον P. 2685, τὰ ἔχρη δεινὸν τὸ βλέμμα(ν) E. 989, P. 700 (les yeux baissés craintivement). — Cf. Belth. 377 sq. : εἶχερ εἰς γῆν τὸ βλέμμα, | πολλὰ θλιμμένον καὶ δεινόν, περιέλκτον τὰ στέχη; Callim. Chrys. 2069 : καὶ μετὰ σῆματος δεινοῦ καὶ τάχα σεμνοτέρου; Δόγ. παρ. 234 : δεινὴν πολλὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς.
- δεῖπτος diner, N. 3125; ailleurs partout τὸ δεῖπτον.
- δεκαπλάζω décupler, E. 1059, P. 762, δεκαπλασιάζω N. 918.
- δεκέμβριος décembre, N. 941, δεκέβριος, P. ms. 786, Δικέβριος E. 1085.
- δένω lier, E. 110, N. 130, (P. 111 : δήνω), δένω τὰ χέρια joindre les mains, E. 218, N. 217, 263, (P. ms. 2643, 2686 : δήνω). — Voir δήνω.
- δέξον : voir δέχομαι.
- δεργατεύω N. 928 : voir δραγατεύω (Cf. G. Meyer, Neugr. Stud. II p. 26, Triandaph., Lehnw. p. 66).
- δεσμιόν lien, S. 130, S. 1468, E. 2612, P. 1154.
- δεσποτεία : (ῆ) δ. μου ma Seigneurie, S. 735, 783, 935, 945, E. 1831, 1873, 2017, 2025, N. 1635, 1674, P. 1602. — Voir κράτος.
- δεντερόνω répéter, faire une seconde fois, S. 1128, S. 122, E. 1246, N. 1099, P. 1251 (écrire une seconde lettre). — Cf. Belis. II 212; Phlor. 677; Ach. 513, 553; Dig. Esc. 1253, 1457, 1553; Dig. Petr. 2352; Sachl. III 362 (id. 378 εἰς τὸ δευτέρωμά τον); Vie de Saint Nicolas 185 : ἐπεὶ καὶ ἐδεντέρωσεν, ἐλπίζω τὰ τριτώσῃ (Paspatis, Chiak. Gloss. p. 252 : ξαραδεντέρωμα).
- δέχομαι recevoir, accepter, S. 122, 1295, E. 1246, 2432, N. 1099, 2132; agréer, N. 1097; δεχάμενον E. 4238 : voir ἐνδέχεται; δέξον = voilà : voir ἐκδέχομαι.
- δῆθεν soi-disant : λόγους ὡς δικασίματος δῆθεν καὶ ρουθεσίας S. 166, S. 1506, E. 300, 2654, N. 439, 2435, P. 1190, 2769, ὡς δῆθεν ἐπροσκύρει N. 1056, δῆθεν μετὰ φιλίας S. 1828, P. 2058 (E. 2989), καὶ δῆθεν παραδιαβάσμοῦ S. 2047, E. 3220, N. 2861.
- δημηγορῶ haranguer, λόγους δ. πρὸς, S. 1241, 3185, E. 2347, N. 2076, P. 974.
- δήμιος populaire, vulgaire, ὁ δήμιος λόγος E. 47 (N. et P. : δημώδης).

- (ὁ) δῆμιος bourreau, S. 710, 866, 939, 2188, E. 238, 1810, 1948, 2208, 3372, N. 1607, 1757, 1946. 2999, P. 1583, 1705, 2261, 2704 (ms. *δημῖος*), fém. *δημία* E. 2009. — ὁ δῆμιος ἔρως Eros le bourreau, S. 1 254, S. 287, E. 247, 1410, N. (226), 1261, P. 1373 (P. 2713 *δεῖμιος* : l. *δῆμιος* = éd. Mavrophr.); τὸν δῆμιον τοξότην S. 1 201, S. 213, E. 1336, N. 1186, P. 1321. — E. 3855 ἡ ποθοδῆμιος φλόγα (S. et N. : ἡ ποθοαποδημία); N. 226 : τοὺς ἐρωτοδημίους (= τοὺς δημίους ἐρωτας). — Cf. Belth. 343 : ἔρωταρ δῆμιον; id. 349 : τῶν δημιῶν τὰς χεῖρας (cf. id. 352 : χεῖρας τῶν ἐρώτωρ). — (Phlor. 1039 : δῆμια = publiquement).
- δημιώδης : δ. λόγος proverbe, N. 79, P. 58 (E. δῆμιος : voir δῆμιος). — Cf. Glyk. 19 : λ. δημώδης, id. 116 : λ. δημοτικός.
- δήρω *lier*, P. 111, ms. 477, ms. 511, ms. 818, ms. 2643, 2647, 2686 : voir *θέρω*.
- διαβάζω *passer* : δίχορον N. 2886, ἡμέρας S. 1572, E. 2721, N. 2408, χρόνον N. 951; σιτάται E. 2199, P. 1809; διαβιβάζω (*ἡμέρας*) P. 1870.
- διαβαίνω *passer* : χρόνον E. 1096; σιτάται N. 1937; τὰ δέσχοια S. 1088, E. 2166, N. 1906, P. 1785.
- διαβατόπι *lieu où l'on peut traverser, gué*, E. 2743.
- διαβιβάζω : voir *διαβάζω*.
- διαγείρω *retourner*, N. 3346 (= ἐπιστρέφω, Hatzid. MNE. I 131). — Voir *γέρω*.
- διάδεσμος N. 356, διαδεσμός E. 567 (P. ms. 319 : διὰ δεσμών); voir *σφόνδυλος*.
- διάθεσις *inclination*, S. 3153 (N. ms. 3755 : ἔβαλεν ἀγάπην καὶ στοργὴν πολλὴν ὡς πρὸς ἐμέα). —
- διακρίνω *expliquer*, δ. ὄνειρον S. 1575, E. 2705 sq., 2724, N. 2395, 2411. — πρὸς ὅσα οὐ διακρίνει il agit sans acception de personne (= il est un *κρίτης ἀπροσώποληπτος* : cf. Hist. Val. 1393), E. 846, N. 722, P. 574. — Voir *προσώποληψις*.
- διαλογίζομαι *méditer*, E. 3471.
- διαλύνω *résoudre, expliquer au long*, E. 2725, N. 2412.
- διαμεριζέω *détailler*, N. ms. 3705 (lire *τί μερικέω*? = S. 3123).
- διάστημα *cours* : ἡμέρας S. 417, E. 611, 1534, N. 499, 1380, P. 360; χρόνον, χρόνον S. 1 170, S. 166, E. 1288, N. 1143, P. 1292.
- διάταξις *ordonnance*, E. 2643.
- διαφθορά E. 258 : l. διάφορα (P. 2724).
- διγνώμω *douter, ne pas pouvoir croire*, S. 2495, 2497, E. 3660, em. 3662.
- δίδω : δ. εἰς ὕψος *prendre son vol*, E. 114, N. 134, P. 115; δ. τινα

- στράταρ mettre en liberté, S. 2352, E. 3539; toucher: *δ. τὸ τρυγῶρι* S. 2432, E. 3611, P. 2338, *δ. τινα* S. 1206, E. 2308, N. 2040, P. 944; donner un coup: *δ. κορταρέας* S. 1169, E. 2237, N. 2004, P. 927, *δ. τοῦ κορταρέαν* E. 2215 (cf. *κρούω*); aviser *δ. βουλῆν* E. 768, N. 647, P. 510, *εἶδησαν δ. τινα* S. 1151, E. 2253, N. 1986, P. 909, *εἶδησαν δ. διὰ τινα* E. 694, N. 569, P. 442, *εἶδ. δ. περὶ τινος* N. 1989; *ἔδωκεν ὁ ἥλιος τῇν ἀνγῆν* E. 751, 758, N. 639, P. 489, 502 (N. 625 *τὸ πρῶν*) le soleil se leva.
- δίθυρον* porte à deux battants, P. ms. 259b, ms. 259d, 260, 262. (Après P. 259 le ms. donne quatre vers à l'encre rouge: *ἔκφρασις ἄλλη ἐρωτική τῆς ποθοορκομοσίας. | ταῦτα εἰς ἕναρ δίθυρον εἴρομεν τοῦ κελλίου, | γραμμένα ἦσαν γράμματα καὶ ἄκουσον τί ἐλαλοῦσαν. | πλὴν ἄκουσον τὸ δίθυρον τί εἶχεν ἱστορίαν*).
- δικάζομαι* quereller, S. I 146, S. 142, N. 1119, P. 1269.
- Δικαιοσύνη* Justice, E. 968, N. 830, P. 681.
- δικαιῶνω* en user justement avec, E. 997.
- δικάσιμα* reprimande, reproche, *λόγους ὡς δικασίματος, διῆθεν καὶ ρουθεσίας*: voir *διῆθεν*. — Cf. Belis. I 394 *λόγους δικασίματος*.
- δικέβριος* E. 1085 = *Δεκέ(μ)βριος*.
- διόχρει* = *δόχρει*, S. 2079, E. 100. — Cf. Hatzid. MNE. I p. 291, II p. 313.
- διπλάζω* doubler, S. 2999.
- δίστομος* à deux tranchants, E. 208, 1951, N. 253, 1760, P. 2676.
- διχοτομητής* qui veut couper en deux, S. I 202, S. 214, E. 1337, N. 1187, P. 1322; cf. *διχοτόμημα* N. 1779.
- διῶμα* gravité, fierté, E. 1656: *ἡ κόρη μὲ τὸ διῶμα*. — Erotopaegnia 556 *ποταμὸς μὲ διῶμα*, id. 619, 695 *τρυγῶρα μὲ τὸ διῶμα*; Pestil. 162 *μὲ διῶμα καὶ καράκι*. — Cf. At. I 222, II 160; Paspatis, Chiak. Gloss. p. 136; Prodr. (IV 265) éd. Hesselting et Pernot, Index s.v.; Erotokr. (B 379) éd. Xanthoud., Gloss. s.v.
- δοκίζω* penser, croire, N. ms. 73.
- δόκιμος* habile, excellent, E. 2789, N. 2467, P. 1914, *δοκιμὸς* S. 1638.
- δοξάζω* glorifier, vanter, S. 2062, E. 3235, N. 2874.
- δοῦκας* duc, S. 1269, 3184, E. 2375, 4338, N. 2104, 3766, P. 989.
- δουλεύω* faire, S. 3053, 3057, E. 4216, N. 3635, 3639.
- δόχρει* = *δοκεῖ*, N. 119, 2214, P. 100, 1068 (voir *διόχρει*).
- δραγατεύω* P. 771, *δραγατῶ* E. 1070, *δραγατεύω* N. 928, surveiller le vigne. — Du Cange: *δραγάτης* custos, *δραγατεύω* custodire; Somavera: *δραγάτης* guardiano di vigna. Pour l'étymologie, voir: At. IV 104 s.v. *δράρα* (de *δράχμα*); Paspatis, Chiak. Gloss. p. 138

(cf. le mot sanscrit *द्राक्ता* = *σταφυλή*); Lambros, Coll. de rom. gr., Gloss. s.v., Byzantios, Lex. append. p. 414, Mavrophrydis, Ecloge, Gloss. (de *δέχομαι*), et Deffner *Μεξικὸν τῆς Τσακωνικῆς Διαλέκτου* (1923) s.v. *δεργάτα* (de *δέχομαι*). — G. Meyer, Neugr. Stud. II p. 26 et Triandaph., Lehnw. 9, 150 (du slave ancien *draga* = vallée). — P. Kretschmer, Literaturbericht für das Jahr 1913 (Glotta VII (1916)) 4, renvoie à Arvanitopoulos (*Ἐφημ. ἀρχ.* 1913: *Εἰς Θεσσαλίας ἐπιγραφὰς*) qui cite le mot *δραγατεύοντα* dans une inscription du IIIe siècle a. J. C. : ce serait donc un mot grec ancien; mais l'étymologie n'en a pas encore été trouvée. Kretschmer, Lesb. Dial. p. 434. n'a pas ajouté *δραγάτης* aux mots empruntés au slave, parce que pour ce mot-ci l'origine slave n'aurait pas été démontrée.

δράζω saisir, S. 2669 : voir *δράσσω*.

δρασκαλέω S. 1631, E. em. 2780, *δρασκαλέω* N. 2459, enjamber, = *ἀδρασκελῶ* (du Cange: *ἀδρασκελίμα* passus, *βῆμα*, in Corona pretiosa) = *διασκελῶ*. — Cf. Kretschmer, Lesb. Dial. p. 442 s.v. *δραστικῶρον*: „vermutlich durch eine volksetymologische Umformung aus *διασκελῶν* entstanden, vgl. *διασκελίζω*.”

δράσσω saisir, S. 722, E. 1821, 3835, N. 1622, 1681, 3265, P. 1594, 1638, *δράζω* S. 2669, *δράχω* S. 790, = grec anc. *δράττομαι* (Hatzid., Einl. 198, 401; Jannaris, Hist. Gr. Gramm. 1000 (1)). — *ποθοερωτοδραμέρος* S. 437. — *δράχω* S. 790 : au lieu de *δράχνω* = *δράσσω*. — Cf. Pernot, Rec. p. 32: „*ἀδράχνω*, pop. „saisir”; att. *ἀρπάζω*. Etym. *δράσσω*, avec le sens de *δράττομαι*.”

δράσσω (*ἔδραξεν*) courir, S. 391, E. 1507, N. 1356. — Hesseling, Le Livre de Jonas (Byz. Ztschr. X (1901) p. 214: „Il existe en grec moderne un verbe (*ἰ*)*δράχνω* de *δράττομαι* prendre, qui n'a rien à faire avec le *ἀποδράχνει* (aor. *ἀπέδραξα*) de notre texte; ce dernier mot est un présent fait d'un aor. *ἀπέδραξα* au lieu de *ἀπέδρασα* (forme classique *ἀπέδραρ*) de *ἀποδιδράσκω*.” Cf. Phlor. éd. Hesseling p. 105. — John Schmitt, Chron. Mor., Gloss. s.v. *τρέχω*: „aor. *ἔδραξα* 1687, from *δράμω* + *ἀδράχνω*, ancient Greek *δράσσομαι*?”

δράχω S. 790 : voir *δράσσω*.

δροσία rosée, S. 1295, E. 2432, N. 2132.

δρόσος (*δ. τῆς ψυχῆς*) fraîcheur, S. 542.

δρυμοτοπία lieu boisé, S. 1113.

δρυμὼν bois, N. 3347.

δυναστεύω dominer, tyranniser, S. 2184, N. 2995, P. 2258.

δυνάστης tyrann, oppresseur, S. 2190, E. 3374, N. 3001, P. 2263; δ.
 ἄνθρωπος, S. 2244, E. 3429, N. 3048, P. 2300.
 δεσπιδεῖν se défier, avoir peu de foi, S. 2495, E. em. 3660.

E

ἐβγάζω, ἐβγαίνω, ἐβγάρω faire sortir; ἐβγάζω E. 2562, P. ms. 1430,
 1477; ἐ. ὄρομαι gagner, E. 2008 (cf. ἐκβάλλω). — ἐβγαίνω S.
 458, E. 3100, N. 1420, 2239, P. ms. 2237. — ἐβγάρω S. 1398,
 1412, E. (1577), 2547, N. 130, 2253, P. 1095, ms. 1109; ἐ. σίδηρα
 mettre, S. 2351, E. 3538; ἐ. γήμην S. 11 (cf. ἐκβάλλω).

ἐβλεμμα E. 217 = βλέμμα.

ἐβλέπω S. 833, E. 657 = βλέπω.

ἐγγαλῶ S. 545, 833, P. ms. 1550 : voir ἐγκαλῶ.

ἐγγίζω : ἐ. εἰς τὰ νέφη toucher aux nuages, S. 1580, E. 2729, N.
 2416 (P. 1876 : ἐνεγγίζω). — E. 1097 ἐγγίζει τοι = s'approche
 de lui? ou faut-il corriger : σιτριγγίζει τοι? (voir l'Introduction
 § 16, p. 38).

ἐγγράφον, registre, N. 451. — Voir πρόγραφον P. 2781 (E. 312 :
 πράγματα).

ἐγγυοῦμαι cautionner : ἐγγυεῖται N. 485, ἐγγυέται E. 407, ἐγκνεῖται
 P. ms. 167.

ἐγδέχεται S. I 126 : voir ἐνδέχεται.

ἐγκαλλωπίζω embellir, orner, E. 2421.

ἐγκαλῶ, ἐγγαλῶ (τί τινα) confier, S. I 179, S. 545, 651, 660, 833, E.
 1651, 1756, 1765, 1917, N. 1552, 1560, 1728, (τι εἰς τινα) P.
 1550, 1674. — ἐγγαλῶ : S. 545, 833, P. ms. 1550.

ἐγκοπτῶ S. 1885 = ἐγκομπῶ : voir κομπῶ.

ἐγκουπίζω (au lieu de ἐγκουμπίζω, incumbo, auprès de ἀγκουμπίζω?)
 s'appuyer, P. 371 (ἐγκοῦπιζα); E. 622 donne ἐκούμπιζα, N. 509
 ἰκ(κ)οῦμπιζα. — La forme ἐγκοῦπιδες se trouve dans Erotop.
 240; l'édition de MM. Hesselring et Pernot a annoté ici : „Bikélas
 propose ἀκούμπιδες; nous ne connaissons pas le mot ἐγκοῦπιδες,
 mais il peut être juste (ἐγκοπιή?)”. — Triandaphyllidis traite ce
 mot comme un cas d'etymologie vulgaire d'après une préposition
 (Lehnw. p. 48 et 109) ou par métathèse (id. p. 48 et 67).

ἐγκρεμνόν : voir κρημνός.

ἐγκυοῦμαι : voir ἐγγυοῦμαι.

ἐγλήγορα vite, S. 2541.

ἐγλυτῶ S. 2541 : voir γλυτῶ.

ἐγνωριότης N. 2743 : voir γνωριότης.

ἐγροικῶ N. 2495, 2533 : voir γροικῶ.

- ἐδάρε, ἐδάρετε, maintenant, voici : ἐδάρε S. 767, 1166, 2041, P. 1245, 1622, 1651, ἐδάρετε S. 1455, ἐδάρετε E. 1240, 1857, 1896, 2269, 2599, 3213, N. 1093, 1660, 1705, 2001, 2296 (= *rūr dē* P. 924, 1141, 2206); ἐδάρετι S. 814. — ἀπεδάρε(τ)ε : voir ἀπεδά. — Cf. Pernot, *Dial. tsak.* p. 62 sq.
- ἐδέτσο, l. ἐδέτσει ainsi, de cette façon, N. ms. 506 (cf. At. I 304).
- ἐδέχεται (ἐδέχεται) E. 1367, 2655 : voir ἐνδέχεται; cf. Ach. 310 ἐδέχεται.
- ἐδικός : κατ' ἐδικόν (ἐδικοῦ) μου, voir κατάδικα.
- ἔδιψος qui a soif, E. 1062 = ἔρδιψος. — Cf. l'annotation de E. 1062; et Dig. Gr. Ferr. V 28 ms. ἔδιψος.
- ἐδικός E. 459, 1647, 2413 : voir ἡδικός.
- εἰδησις avis, E. 2757; εἰδησις δίδω, voir δίδω : ε. ἔχω avoir connaissance, E. 591, N. 487, P. 342.
- εἶδος mine, S. 49, 1834, E. 2159, 2994, P. 2064.
- εἰκάω présumer, S. 1564, 2333.
- εἰκόνα image : une beauté, S. 2147.
- εἶναι = *raí*, oui, E. 840, 880, 882, 1856, 2701, 3700.
- εἰμαγμένη = εἰμαρμένη, destin, E. 2938 (cf. E. ms. 2297 : εἰδοταγμένη).
- εἰρμός enchaînement, S. 3026, E. 873, 937, 4192. — Voir ἄρμος.
- εἰσακοῦν obéir, P. 2665.
- εἴτις quiconque, εἴτι toute chose : voir les Observations grammaticales. — Cf. D. C. Hesseling, Jean Moschos, p. 59.
- ἐκατοπλασιάω centupler, E. 1084.
- ἐκβάω faire sortir, P. 111.
- ἐκβαίω venir en avant, E. 2529.
- ἐκβάλλω : ἐ. ὄρομα, S. 926, ἐ. φήμι. E. 1139 : voir ἐβγάω.
- ἐκδέχομαι : impératif ἐκδέξον, reçois, c. à d. voici, E. 2177. — *λέξον* a le même sens : S. 892, 2828, E. 1974, 4018, 4363 (*δέξαι* : S. 3104); Belth. Chrys. 189, Dig. Esc. 119; Pestil. 367 : καὶ δέξον τὸν Ἰοῦνιον; Dig. Gr. Ferr. IV 141 : δέχον fais attention.
- ἔδιψος qui a soif, N. 921, P. 764 (E. ἔδιψος).
- ἐκκρέμαμαι P. 1097 : voir κρέμαμαι.
- ἐκνεύω faire signe, E. 1463.
- ἐκπηδῶ sauter, S. 1413, E. 2563.
- ἐκφρασις digression, description, S. 749, E. em. 943, em. 1841, N. 785, 805, 882, 1642, P. ms. 259a, ms. 636a, ms. 655a, ms. 733a. Le mot ne se trouve que dans des vers, écrits à l'encre rouge, qui indiquent le contenu des vers suivants.
- ἐλασία trace, S. 1599, E. 2748, N. 2433. — Cf. *ἰππηλασία* Belth. 88. *Ἑλεημοσύνη* Pitié, E. 1009, N. 871, P. 722.
- ἐλεφάντιος d'ivoire, N. 266, P. 2689, ἀλεφάντιος E. 221.

ἑλιακός E. 1222 : voir ἡλιακός.

ἐλκυστικός attirant, N. 1648, ἐλκυστικός S. em. 755, 764, N. 1657, P. 1610, 1619.

Ἐλπίδα Espérance, E. 1994, N. 865, P. 716.

ἐμβάζω faire entrer; ἐ. εἰς τζιγαριωμόν S. 742; ἐμπάζω E. em. 2077, N. 497. — Voir ἐμπλάζω.

ἐμνόω jurer, E. 1741.

ἔμωδος charmant, N. 1533.

ἐμπάζω prononcer (ἐ. λόγους), N. 497 (= ἐμβάζω).

ἐμπαιζω E. 2077 : l. ἐμπάζω.

ἐμπείρα? N. 967, P. 812, ἔμπειρος? E. 1114.

ἐμπλάζω, seulement dans le ms. E., au lieu de ἐμβάζω; ἐ. λόγους E. 606, εἰς δεσμός E. 1447, εἰς τζιγαριωμούς E. 1834, εἰς τέτοιοι E. 2615, εἰς τὰς ὁδούς E. 167.

ἐμπόδιον empêchement, E. 32.

ἐμπροστοκοῦρβι partie antérieure de la selle, S. 1210, P. ms. 948, ἔμπροστοκ. E. 2315, ἔμπροστοκ. N. 2044. — Cf. Dig. Esc. 941, p. 553 : μπροστοκοῦρβι avant-main; id. 914 μπιστοκοῦρβι arrière-main, croupe. — Sophocles, Lex. s.v. : the front arch of the saddle; Kyriakidis, Ὁ ἱγ. Ἄκρ., p. 26 : τὸ ἔμπροσθεν μέρος τῆς σέλλας; id. p. 121 : καὶ μπηξε καὶ τὰ ῥοῦχα σου ὁμπρὸς εἰς τὸ μπροστοκοῦρβιν.

ἐναντραίζω : voir ἐντραίζω.

ἐνδέχεται (τινα) il faut, il convient, il est possible, S. I 223, S. 246, 1507, 3000, E. 1244, P. 1191, 1249, 1343, ἐδέχεται E. 1367, 2655, ἐγδέχεται S. I 126, δέχεται N. 1097, ἐκδέχεται N. 1217, προσδέχεται l. ἐνδέχεται N. 2346. — (τὸ) ἐνδεχόμενον S. 3077, E. em. 4238. — Cf. Ach. 310 ἐδέχεται; Prodr. III 288a ἐνδέχεται, id. III 411b ἰατροίαι ἐνδεχομένην (cf. At. I 337 sq.).

ἐνδυοῖς habillement, P. 1763.

ἐνεγγίζω P. 1876 : voir ἐγγίζω.

ἐνετραίζω : voir ἐντραίζω.

ἐνέχρνον gage, S. 669, E. 1772, P. 1557 (ms. ἀνέχρνον); N. 1569 ἑνέχρνον.

ἐνθύμημα souvenir, E. 4099.

Ἐνθύμησις Souvenir S. 3, E. 1131, N. 983, P. 826.

ἐνιαυτός : τὸν ἐνιαυτόν μου au lieu de τὸν ἐμναυτόν ou ἐαυτόν μου, N. 1324, 1870. — Cf. Dig. Esc. 229, 741; Chron. Mor. Index s.v.

ἐνκρημνός précipice, N. ms. 1751 : voir κρημνός.

ἐννοοῦμαι s'entendre, E. 2212.

ἐνοπλος armé, N. 883, E. 1021, P. 734.

ἔροψις : ἐν ἐνόψει E. 2664 = ἐν ὀνόψει.

ἐντήρησις crainte, P. 24. — Voir Erotokr. éd. Xanthoudidis, Gloss. s.v. ἑντήρησι.

ἐντρανίζω regarder, S. 1009, 1107, 2667, E. 2083, N. 207, 536. 630, 634, 1059, 1924, 3263, 3280, P. 443, 493, 497, 1798, 2478 (E. 2185 : ἐβλέπει). — ἀντρανίζω S. 674, N. 204. — ἀρεντρανίζω S. 419, 2747, E. 188, 647, 685, 1278, 3833, ἀρατρανίζω P. ms. 1276, ms. 1283 (N. 1133 : τηρᾶται), ἀραρθρανίζω S. 1 160, ἐραντρανίζω S. 156. — ἐρεντρανίζω S. 1 92, N. 1382, P. ms. 840, ἐρερθρανίζω S. 17. — ἡρερθρανίσαι S. 2684 (E. 3851 : ἔβλεπεν), ἡρανθρανίσα S. 82. — ἀνατρανίζω P. 399. — τρανίζω N. 560.

ἐντρέχω N. 480 : voir τρέχω.

ἐντυμα habillement, E. 2139.

ἐνώτικος (au lieu de ἐρωτικός) qui unit, E. 1855, em. 1870.

ἐξακριβίζομαι rechercher, examiner, N. 2508, P. 1944.

ἐξαριθμίζω compter; S. 1677 : au lieu de ἐξακριβίζομαι.

ἐξάσπερον E. 1902, P. em. 1655, ἑξάσπερον S. 820, N. 1711 : constellation de six étoiles, = ἐπτάσπερον les Pléiades (p.e. Erotop. p. 101 (166) Ἦ τῇρ ὀπλειᾷ π' ἀρέσασε καὶ τᾷσπρα τῆς ἔρ' ἔξι (cf. p. 109 (149)). Pour ἐξάσπερον — πούλλεια (πούλια) : voir Kalitsounakis, Mittel- und neugriechische Erklärungen bei Eustathius p. 103 sqq. (Mitteil. d. Seminars f. oriental. Sprachen XVI 2. Abteil.). — Dans les contes de tous les peuples, il est question d'une constellation de sept étoiles, dont l'oeil normal ne peut distinguer que six, et on trouve partout des contes qui font allusion au rayonnement moins fort d'une de ces étoiles.

ἐξεροχάραγος P. 189 : voir ξεροχάραγος. — Cf. Chron. Mor. 3874 προῖγμα ἐξεροχάραγος; Phlor. éd. Hesselting 1462 (ms. L.).

ἐξονοιάζω maîtriser, E. 4386.

ἐξονοιάστης maître, S. 1 250 sq., S. 284, E. em. 1407, N. 1258, P. 1369 sq.

ἐξονοιαστικός : τὸ ἐξονοιαστικόν = ἡ ἐξονοία, domination, E. 346, N. 412, P. 2811, passim.

ἐξόσπερον P. 1655 : l. ἐξάσπερον, voir s.v.

ἐορκομοσία E. 532 : l. ὀρκομοσία.

ἐπαίρω S. 149, 1733 = ἐπαίρω.

ἐπαπειλῶ menacer, S. 1 56, ἐπαπειλοῦμαι S. 1497, P. ms. 1180 (ἐπαπειλήσεται).

ἐπέκεινα de plus, S. 1186, N. 2020.

ἐπιβάλλομαι : ἐ. ὄρκον déferer un serment, E. 1724.

ἐπιδέχομαι : ἐ. βουλὴν accepter conseil, E. 713.

ἐπικατάρατος maudit, E. 51.

- ἐπιτήδευμα artifice, S. 2348.
 ἐπιτρέχω : ἐπέτρεχες N. 452 : l. ἐπέτρεχες.
 ἐπιφωβοῦμαι N. 1286 : l. ἐπιφωροῦμαι.
 ἐπιφωγῆδης exclamation, discours, S. 2335, E. 3522.
 ἐπιφωροῦμαι s'exclamer, S. 318, N. em. 1286, ἐπεφωροῦμαι P. 287.
 ἐπιχειρήμα entreprise, S. I 80, 84, S. 60, 72, 1514, E. em. 887, 2662, N. 752, 1045, 1049, 2353, P. 612, 1208; ἐπιχειρίσμαι P. 1204, ἐπιχείρισμα, E. 1196, 3535 (E. 1200 ἀπεχέρισμα).
 ἐπιχειρίζομαι commencer, entreprendre, E. 3536 (voir Jannaris, Hist. Gr. Gr. 868, 1000 (2)).
 ἐπιχειρῶ commencer, S. I 13, 82, S. 2348, N. 151, 392, P. 853; le ms. E. ne donne que ἐπιχερῶ.
 ἐπιχερῶ E. 950, 1166, 1198, 3061, 3474, 3934 : voir ἐπιχειρῶ.
 ἐργάζομαι traiter (durement), S. I 119, S. 112, E. 1237, N. 1089, P. 1242.
 ἐρήμιος P. 1888 (= ἔρημος, ou faut-il corriger : ῥιζιμέας?).
 ἔρημος : ἡ ἔρημος désert, solitude, S. 1621, N. 2450.
 ἐρημοτοπία lieu désert, S. 1079, N. 1897, P. 1776, ἐρημότοπος S. 1617, N. 2445, P. 1899, 1902, E. em. 2766, em. 2770.
 ἐρωτίδιw petit amour, S. 499, N. 1463.
 Ἐρωτιδόπουλα : description des douze Amours, E. 1110—1158, N. 963—1008, P. 808—847 (en partie : S. 1—28).
 ἐρωτοδῆμιος N. 226 : voir δῆμιος.
 ἐρωτοκοινοῦτέα S. I 272 : voir κοινοῦτέα.
 ἐρωτοκρατορία : l. ἐρωτοκρατεία E. 208, 225, 231, 233, 312.
 ἑστανέο σου S. 290 : voir ἰστανέο.
 ἑστανόμενος N. 364, 2319 : il faut écrire αἰστανόμενος; voir αἰσθανόμενος.
 εὐαρμοσία bonne conformation, E. 652, εὐαρμοστία P. 406.
 εὐδιακρισία fin discernement, S. 17, 815, E. em. 1145, 1899, N. 995, 1706, P. em. 840.
 εὐμροστία S. 2875 : au lieu de ἐμροστία, εὐροστία. — Cf. εὐμροστος S. 2865, ἐμροστοτοπία S. 2873.
 εἴξου με adieu : voir εἴχομαι.
 εὔρεσις action de trouver, découverte, E. 3764, 3788, 4116; voir ἀνέρερεσις.
 εἴστοχῶ toucher juste, S. 85, E. em. 1213, N. em. 1063.
 εὐτυχῶ avoir la chance, être heureux, S. 452.
 εὐντόληπτος considéré; honnête, S. 489, 712, 2975, 3043, E. 4206, N. 1452, 1610, 3572, P. 1585, 2609.
 εὐντοληψία considération, S. 9, E. 1137, N. 11, 989, P. 832, honnêteté, S. 732, 817, N. 1632, 1708; E. 1828 : ἡ εὐντοληψία.

ἐφρημία acclamation, S. 3171, N. 3753, *ἐφρημία* E. 4325.

ἐφρημίζω acclamer, S. 3171, E. 4356, N. 2494, 3753 : voir (*ἐ*)*φρημίζω* et *ἀναφρημίζω*.

εὔχομαι prier; *εὔχου* priez, E. 996 sq., N. 856 sq. P. 707 sq. ; *εὔξου* με donnez-moi votre bénédiction (en prenant congé), adieu, S. 255, 1019, 1864, 2546, E. 826, 1380, 3021, N. 703, 1230, 1840, 3158, P. 1752, 2083, *εὔξου μου* P. 562, *εὔξαι με* P. 2401. — Cf. *εὔξου με*, *λόγ. παρηγ.* 423, *εὔχου με*, Dig. Esc. 918.

ἐφρημία E. 4325 : voir *ἐφρημία*.

ἐφρημίζω P. ms. 966 (*ἐφρημίζου* : au lieu de *ἐφρημίζου*) : voir *ἐφρημίζω*.

ἔχω : *οὐκ (οὐδὲν) ἔχω* ne pas pouvoir, ne pas savoir, *τί ὁἷς εἰπεῖν οὐκ ἔ.* S. 1616, E. 2765, P. 1898, *οὐκ ἔ. τί γὰρ ὁἷς (ὁἷ) εἰπῶ* S. 1880, E. 3039, N. 2714, *οὐκ εἶχα τί γὰρ ποίσω* S. 2287, E. 3471, *πῶς τὸ εἰπεῖν οὐδὲν (οὐκ) ἔχει* S. 429, E. 1545, N. 1391, P. 1460. — *ἔχω (καὶ) δύο χρόνους* = *διχρονος εἶναι τώρα* S. 1972, E. 3142, N. 2793, P. 2160. — *ἔχω πρὸς τινα* devoir, S. 2600, E. 3764, N. 3200, P. 2428. — *ἔ. το ὅτι (ἴρα)* se donner l'air de, S. 469 (471?), E. 1587, N. 1433. — *ἔχω* = *ρομίζω* croire, considérer : *ὥς (τὸ) ἔχω* E. 921, 2756, N. 784, P. 636, *μη τὸ ἔχης ὅτι* S. 470 (cf. E. 1589), *οὐκ ἔ. το ὅτι* S. 530, E. 1635; *ἔ. θελόν* E. 955; *εἶχε οὐδετίποτε (ὥς, εἰς, ἀντὶ ο.)* S. 1498 sq., E. 2643 sq., N. 2339, sq., P. 1181 sq. — *ἔχω* tenir : *ἔ. γυλακισμένον* S. 1510, E. 2658 N. 2349, P. 1196. — *τί εἶχε καὶ (ἐφορεύθη)* qu'est ce qui se passait que . . . E. 119, N. 139, P. 120. — *ἔχω* pour former le futur : voir les Observations grammaticales. — *εἰδησιν ἔχω* : voir *εἰδησις*.

Z

Ζάλη émoi, agitation, S. 227, E. 1351, N. 1200, P. 1335; *ζάλη* S. 125. *ζαλίω* : *ἐζάληρα* N. 197 = *ἐζάλισα* ?

ζαλισμένος étourdi, confus, S. 1228, S. 257, N. 1232, P. 1348.

ζαλισμός étourdissement, S. 2581.

ζήλιος N. 449 : l. *λίσιος*.

ζηλωτικός N. 1671 : l. *δουλωτικός* = S. 780, ou *ἐρωτικά, ἐρωτικά* = E. 1855, 1870.

ζημία : *ἔχω ζημίαν* éprouver des pertes, E. 1833.

ζήτησις recherche, demande, N. 311, P. 193.

ζέγιν balance romaine, E. 970, N. 832, P. 683.

ζυγός joug, N. 243, P. 2679.

ζωγράφος peintre, E. 420, N. 296, P. 179.

ζώδιον image : *ζώδια* E. 369, 1165, 2483, P. 852, *ζωδία* S. 36, 1342, N. 364, 1014, 2179, P. 1042.

ζωοπιζιδία vivier, P. 2716.

H

Ἥδονή charme, S. 1046, E. 2119, N. 1866. — Cf. Dig. Esc. 1151, Erotop. 226 (id., gloss. s.v.), Callim. 778.

ἡθικός charmant, joli: κόρη ἡθική N. 675, P. 539, ἡθικός E. 459, 1647, 2413 (voir l'Introduction § 20, p. 42, à propos de N. 334); πηγάκι ἡθικός S. 792, 797, N. 1688; κάλλος ἡθικός S. 2209 (cf. Phlor. éd. Hesselting 1051: τὸ κάλλος τὸ ἡθικός).

ἦθος figure, visage, S. 1081, N. 1899, P. ms. 742. — Cf. Achill. 1439, 1523, Phlor. 546.

ἡλιακός terrasse (exposée au soleil), S. 93 sq., 131, E. 1252, N. 1071 sq., 1109, P. 1226 sq., 1260, passim, ἑλιακός E. 1222, τὸ ἡλιακόν E. 571 (cf. Psaltes, Gramm. Byz. Chron. pp. 294, 310, Sophocles, Lex. s.v.).

ἡλικία: μέδης ἡλικίας: voir μέσος.

ἡλιοβασιλευματ coucher du soleil, S. 989, N. 1808, P. 1731 (E. 2064: ἡλιον βασιλευματ). — Voir D. C. Hesselting: Le coucher du soleil en Grèce (Neophilologus V 2 (1920) pp. 165 sqq.)

ἡλιωγέννητος: κοράσιον ἡλιωγέννητον S. 825, N. 1716, P. 1659, = ἡ ἡλιωγεννημένη S. 786, 1142, E. 1876, 2243, N. 1677, 1976, P. 903, 1634 (P. 1634: ms.: ἡλιωγεννημένης): belle comme le soleil.

ἡμεριός étoile du matin, N. 1226: voir ἀγγεριός. — Cf. Callim. 1989.

ἡμερόνυχτον vingt-quatre heures, S. 1731, P. 1990, ἡμερόνυχθον N. 2574, μερονύκτιον E. 2888.

ἡντολιψία: voir ἐντολιψία.

ἦχος son, E. 933, N. 796, P. 646.

Θ

Θαραπείω: voir θεραπείω.

θάροπος gai, E. 969 = χαροπός.

θαρρετός: εἶμαι θ. τὰ s'attendre à, compter sur, E. 1187.

θαρρεῖω (ἐθάρορεψα) avoir confiance, E. 2999. 3325.

θάρος: θ. ἔχω εἰς τινα avoir confiance en qqn., S. 2807, E. 3995, N. 3415 (cf. Sen. Sap. 890).

θαροῶ confier: θ. εἰς τινα avoir confiance, S. 172, 293, E. 1295, 1415, N. ms. 1150, 1262, P. 1298, 1378; θ. τί τινα S. 116, S. 107, N. 1085, P. 1239 (cf. Xenit. 59, 85; Achill. 1036 sq.; Sacrif. d'Abr. 122); voir καταθαροῶ, ἐγκαλῶ. — P. ms. 1298a: θεωροῶ au lieu de θαροῶ.

θέαμα spectacle, S. 907.

θελοκουφῶ faire la sourde oreille, S. 924. — Cf. ἐθελοκουφ(ε)ῶ Hesych.;

Suic. Thes.; ἐθελοκουφεῖν Cecaum. 56, 29.

θεμέλια (τὰ θ. τῆς καρδίας) fond, S. 1470.

θεραπεύω guérir, N. 602, θεραπεύω E. 727 (ἀποθεραπεύω P. 473).

θέρμη chaleur, E. 1065, N. 923.

θερμόν eau bouillante, E. 391, N. 385, P. 150.

θέτω : εἰς ἄλλα θ. E. 606, N. em. 497, P. 356 : voir ἄλλος.

θρέψι plaisir, E. 1078, = τρέψι = τέρεψι.

θροῶ : μὴν θροῇθῆτε ne vous troublez pas, S. 2734.

θρύβω réduire en petits morceaux, N. ms. 76 (τὰ θρύβῃ ὡς τὸ χῶμα).

θύμημα E. 1296 = ἐνθύμημα.

θύμησις E. 3812, N. 3242 = ἐνθύμησις.

θυμίζω E. 1294, 4086 = ἐνθυμίζω.

θυμός : ἀπὸ θυμοῦ = προθύμος, S. 186, S. 199, E. 1322, N. 1175, P. 1308.

θυμοῦμαι E. 1016 = ἐνθυμοῦμαι (cf. Dig. Esc. 474).

I

Ἰανουάριος janvier, N. 947, P. 791 (E. 1092 : Γεννάριος).

ιδιόγραφος écrit de sa propre main, N. 1619 : voir οἰκειόχειρος.

ἴδιος : κατ' ἰδίαν à part, N. 182 (cf. Chron. Mor. 6352 κατ' ἰδίας ms. H., κατ' ἰδίαν ms. P.).

ικανῶ suffire, N. 2962; cf. ἀκανῶ.

ικανός assez nombreux, S. 3217, N. 3799, P. 1407.

Ἰνδικός : N. 334 ms. σενθηκῆς, l. ἡθηκῆς : voir l'Introduction § 20.

ἰξάκιν P. 77 : ms. ἰεράκιν.

Ἰούλιος juillet, E. 1052, N. 911, P. 755.

Ἰούνιος juin, E. 1044, N. 903, P. 749.

ἰππάρων cheval, S. 1949, 1951, 2547, E. 3119, 3121.

ἰππος cheval, P. 2141, 2402.

ἰπωρικά fruits (au lieu de ὀπωρικά), S. 2791 sq., N. ms. 3365 (ms. ἐπόρικα), ὀπωρικά P. 2511, πωρικά E. 3944. — Cf. Callim. 283 ὀπώρας : ms. ἰπώρας.

ἰσάζω s'adapter à, s'accommoder avec, N. 2133, P. 1005 (cf. μοιάζω E. 2433); comparer, S. em. 827, N. 1719, P. 1662 (E. 1909 : σιάζω). — P. 2513 : égaler?

ἶσος (μετὰ) égal (à), S. 1296.

ἰσότης égalité, E. 842, N. 718, P. ms. 571d.

ἴστα halte-là, N. ms. 535 : voir στά.

ἰστάζω S. 827 : l. ἰσάζω.

ἰστανέο malgré (moi etc.), par force, ἰστανέο μου P. ms. 1703, ἰστανέον

μον S. 934, *ἰστανέο σου* S. 1 256, P. ms. 1375, *ἔστανέο σου* S. 290, *ἰστανέον μου* E. 2016, *ἰστανέον σου* E. 1514, = *στανικά μου*, *στανικῶς* (Sacr. d'Abr. 838: *στανικῶς μου*), *στανιῶς* (Asin. Lup. 134: *στανεῶς του*). — Somavera: *στανειὸν*, *μὲ τὸ στανειὸν*, *ἀπὸ στανειὸν*, *στανικῶς*, et *στανειὸ μου*, *σου*, *του*; cf. du Cange s.v. *στανικῶς*. — Cf. Achill. éd. Hesselring 1348: *ἰστανέο μας* (ms. *εἰς τὸ ἀνέο*, l. *ἰστανέο*), id. ms. L. 1032: *στανιό μας*; Prodr. III 138: *στανέο μου*; Dig. Esc. ms. 361: *στανέο μου*, l. *στανέο μου*, id. 788: *στανέον του*; Dig. Petr. 755: *στανιό της*; Poésies érot. chyp. 26, 2: *στανιό μου*; Erotokr. A 525, Γ 535, Δ 832: *στανιό* (voir Erotokr. gloss. s.v.; étymologie de Xanthoudidis: de *σθένος*). — Coray, At. II 172, cite (s.v. *καμ-μύζω*) le *Θρηῆρος* de Georgillas: *εἰς τανιότον*, qu'il faut lire: *ἰστανιό του*.

ἰστανόμενος E. 2622: voir *αἰσθανόμενος*.

ἰστία cheminée, S. 1606, E. 2755.

ἱστορία peinture, S. 31, E. 251, 533, N. 1011, P. 262, 2717.

ἱστορίζω peindre, *ἱστορισμέρος* E. 257, 261, 368, 506, N. 363, P. 263, 2723, ms. 2728, 2834.

ἱστορικὸς P. 179: *ἱστορικοῦ*, l. *ἰστόριαι*.

ἱστορογραφία peinture, P. 2748.

ἱστορογραφῶ peindre, E. 1742.

ἰχάδης N. ms. 848; corr. par Wagner en *ἰχράδης*; cf. E. 988 et P. 699. — Peut-on rattacher ce mot à *ἰχάδην* dans Belth. éd. Legrand 364: *μετὰ ἰχάδην ξέρου*, dont je ne connais non plus le sens?

ἰχνέω fureter, E. em. 1077, N. 933, P. 778.

ἰχνόποδος trace, N. 2433.

ἰχνοποδοπατῶ fouler aux pieds, S. 280, N. ms. 1254 (*ἰχνοποδοπάτησες*).

K

Καβαλλάρης cavalier, S. 1177, E. 2279, N. 2011.

καβαλλίκευμα(ν) l'action de se mettre en selle, S. 2731, E. 3889, *καβαλλίκευμα* N. 3312, P. 2471; tournoi (= *τζούστρα*), S. 2054, E. 3228, P. 2218: un combat „où les chevaliers combattaient par troupes”, suivi de la joute, „un combat singulier, de près et d'homme à homme” (P. Lacroix, *Vie militaire et religieuse au moyen âge*, 4me édition, Paris, 1877). — Voir *ῥέρτα*.

καθά comme, *καθὰ φοβερισμέρος* P. ms. 2685 (E. 217 et N. 262 donnent ici: *ὥσθ' ἂν φ.*).

καθάριος pur, *λιθάρι*, *λεγκρίτης* S. 750, E. 1842, N. 1643; *κῆκλος*

- τῆς σελήνης S. 1279, E. 2410, N. 2114; νερόν E. 141, N. 157, P. 140 (P. 2836: cf. E. 372); ἔδωρ E. 372; ἔρως S. 2710, P. 2453.
— τὸ καθάριον N. 33.
- καθαροῦδολος très pur, S. 2691.
- καθαρός pur, καθρέφτης N. 2126; γιλία S. 2949, E. 4120, N. 3548, καθόμοιος N. 3198, 3634: au lieu de ἀνθόμοιος.
- καθρέπτης miroir, S. 128, καθρέφτης N. 2126. — Pour κάτοπτρον > καθρέφτης: voir Kretschmer, Lesb. Dial. p. 101 sq.; Pernot, Rec. p. 69.
- καινούριος nouveau, moderne, S. 2213, E. 3396, καινούργιος N. 3016, P. 2278.
- καιρός temps, καιρός παρήλθε E. 591, N. 487, P. 344; καιρόν ἔχει ὅτι S. 1122, E. 2222, N. 1956, P. 886; (τὰ παρελθόντα) πρὸ καιροῦ il y a longtemps, S. 3003; μέσα (μέσον) τοῦ καιροῦ d'âge moyen, E. 848, 856, N. 724, P. 576, 583; τοῦ καιροῦ τὸ τέλος à la fin, E. 3433; παρὰ καιρόν prématurément, S. 895, E. 1977; τοῦ καιροῦ l'année prochaine, E. 1083, N. 939, P. 784 (cf. χρόνος); καιροῦ παραδρομὴ l'espace d'un an, P. 2719; moment opportun, S. 2322, 2324, E. 2661, 3512, 3514.
- κακίζω faire des reproches, E. 342, P. 2807.
- κακκάβιν chaudron, N. 385.
- κακώνω se fâcher, E. 447, N. 323, κακώνομαι S. 327, 517, 854, E. 202, 1444, 1446, 1937, N. 247, 1294, 1482, 1745, P. 1497, 1694, 2670. — Cf. At. II 166).
- κάκωσις misère, S. 861, E. 1944, N. 1751; colère, S. 855, E. 1938, N. 1746, P. 1695.
- καλαμεύγω pêcher à la ligne, E. 2486.
- καλαμίδιν canne à pêche, N. 2181.
- καλάμιν flûte, S. 1350, N. 2187, P. 645, 1050, καλαμός N. 796.
- καλλονή beauté, E. 920, N. 783, P. 635. — Cf. Callim. 2132.
- καλλωπίζω embellir, orner, S. 1286.
- καλόκοπος bien fait, beau, S. 1994, N. 37, 2815, P. 11, 2178.
- (τὸ) καλοσυμβούλευτον S. 3196, E. em. 4344, N. 3778: voir συμβουλευέω.
- καλοχάραγος qui a de beaux traits, au beau visage, E. 317, N. 456, P. 2786; voir ξενοχάραγος. — Cf. καλοχάραγος Δόγ. παρηγ. 610; καλοξενοχάραγος Callim. 1254 (ἐχχαράκτηρος Hermon. Iliad. II 44; IV 124, 178, 181). — At. II 383, V 112.
- καλῶς et l'acc.: soyez le (la) bienvenu(e); quelle bonne rencontre!, S. 2694 sqq., E. 3856 sqq., N. 3287 sqq.; καλῶς σὲ ἤϊρα(ἡϊρηκα) je suis heureux de vous voir, S. 1943, E. 3113, N. 2774, P. 2137; καλῶς ἐπάγεις je vous souhaite tout le bien possible, P. 35.

- καμήλα chameau, E. 2874, καμήλην S. 1685, 1718, E. 2835, N. 2519, 2559, P. 1952, 1977.
- καμίνην four, fournaise, amour, S. 902, E. 1985, 3291, P. 150, ἡ κάμινος S. 2226, E. 3166, 3409, N. 3030 (τῆς ἐρωτοκαμίνοιο S. 2405, E. 3588).
- καμός = καῖμός douleur, peine, S. 1274, P. 994, ποροκαμός S. 1299, N. 2136.
- καμπανίζω peser, mesurer, N. 832.
- κάμωμαν action, N. 1988.
- κάν du moins, S. 88, E. em. 1216; environ, S. 1972, E. 3142, N. 2793, P. 2160; καὶν ῥὰ καὶν ῥὰ soit soit, S. 139 sq., E. 1262 sq., N. 1116 sq., P. 1266 sq.; καὶν ὅλως E. 2479, N. 2175, P. 1040. — Voir les Observations grammaticales.
- κάνστρον, souvent dans le ms. P. au lieu de κάστρον, p.e. P. ms. 970, 971, 972, 987, 1008, 1012, 1013, 1107, 1281, 1380, 1466, 2167, 2186, 2190, 2198, 2222, 2563, Ἀργυρόκανστρον P. ms. 2561.
- καράβην bateau, S. 1596, E. 2745, N. 2430, P. 1885.
- καρβούννι : τὰ καρβούνια chagrin, P. 53. — Cf. καρβούνια, καρβούννι, Prodr. III 419 z (At. I 329); κάρβοννα Phlor. éd. Hesselring 1468 ms. V.
- καρτερεῖω attendre, E. 2575, 2745, 2869, 3064.
- καστανοῦχος châtain, P. 2787 (l. καστανόχρους?); du Cange cite ce passage : voir σγουρίζω.
- καταβόδωμαν, E. 1705, 3053 : voir κατενόδωμαν.
- καταβोधώνω S. 1678 : voir κατενοδῶ.
- καταγνεῖω approuver, E. 2637.
- καταγροικῶ εἰς prendre garde à, E. 1588 : voir γροικῶ.
- καταθεσμεῖω lier, N. 3284.
- κατάδικά μου en ennemi, N. 2211, 2213 (κατάδικός μου N. 1197), κατ' ἐδικόν μου E. 2519 sqq., P. 1066, κατ' ἐδικοῦ μου S. I 212, S. 224, 1380, P. ms. 1066, 1332. — Voir κατάδικος et ἐδικός.
- καταδικάζω condamner, E. 386, N. 382, P. 2850.
- κατάδικος hostile, N. 1197. — Cf. Poésies érot. chyp. 22, 3. — Voir κατάδικά.
- καταθαροῶ confier (voir θαροῶ), S. I 113, S. 104, N. 1082, P. 1236 (ms. : καταθαροῦσω). — Cf. Dig. Esc. 402; et Chron. Mor. 1872 : θαροῶ et ἀποθαροῶ.
- κατακομμός déchirement, S. 859, E. 1942.
- καταλαμβάνω rattraper, ἐκατέλαβεν ἡ ἑσπέρα τὴν ἡμέραν le jour baisse, la nuit tombe, E. 168 (N. 186 : ἐκάλεσε), κατέλαβεν ἡ ἑσπέρα E. 866, N. 733, P. 593.
- κατάλεγμα(r) chanson, S. 626, 824, E. 1735, N. 1531 (ms. κατάλλαγμα),

- 1715; *καταλόγημα* N. 3244; *κατάλογος* E. 1734, 1936; voir *κατάλογι*.
- καταλόγι(ν)* chanson, S. 823, 836, 2867, 2888, E. 1733 (ms. *όκάτι λόγι*), 1905, 1920, 4064, N. 1714, 1731, P. 1658, 1679, 2532, 2538; *κατελόγι* E. 1920; *ποθοκατάλογι* E. 1745; voir *κατάλεγμα*. — Cf. Erotop., index s.v.; Dieterich, Südl. Spor. p. 215.
- κατάλογος* = *λόγος*, *φήμη*, renommée, S. 2057, E. 3231, N. 2870; voir *κατάλεγμα*.
- καταλνμένη* usée, E. em. 994, N. 854, P. 705. — Cf. Callim. 1082, 1086 : (*γραῖς*) *κατελνμένη*.
- καταμαρτυρῶ* attester, S. 596, 603, E. 1703, 1711, N. 1505, P. 1524.
- κατανεύω* consentir à : *εἰς* S. 151, S. 1491, P. 1176, *πρός* S. 2025, P. 2193.
- καταρτῶ* (*τά*) en venir à, finir par, S. 2186, E. 3370, N. 2997, P. 2259; (*εἰς*) atteindre, S. 2118, E. 3296, N. 2930; rendre, faire, E. 3302 (S. et N. : *καταστήσει*).
- κατάρχης* dominateur, E. 441, N. 318, P. 200. — Cf. Bell. Troj. 611.
- καταστιάζω* S. 2976 : au lieu de (*κατα*)*σταλάζω*.
- καταστένω* S. 562 : au lieu de *καταστερέω*.
- καταστολιάζω* retourner (?), S. 2341, E. 3528; cf. *καταστόλιον* (= *ἐπαροδος*) Porph. de Cer. 477, 7, *καταστόλιον* (= retour) Callim. 134, 2295. — *Καταστολιάζω* signifie ailleurs : arranger, équiper, p.e. *κ. τὸν στρατὸν* Xanthoudidis, *Ἀθηνα* 1915 p. 168 (cf. aussi *παραστολιάζω* (abattre), Erotokr. éd. Xanthoud. gloss. s.v.).
- κατάστρατα* en route, S. 2644, 3157; voir *κατάχερα*.
- καταφιλημα* embrassement, E. 3853.
- καταφιλῶ* couvrir de baisers, S. 457, 1239, 2686, E. 673, 2345, 3852, N. 129, 550, 1165, 1419, 1622, 2074, 3281, P. 110, 424, 1476, 1594 : voir *φιλῶ*.
- καταφρονίζω* mépriser, N. 322, *καταφρονῶ* E. 446, P. 204.
- καταχειροῦμαι* entreprendre, S. 936, *καταχειρώ* S. 1469, *καταχερῶ* E. em. 2018, em. 2613 (*καταχερῶ* E. 1231 : l. *καταδαρρῶ*).
- κατάχερα* abondamment, N. 2036, *κατάχερι* (l. *κατὰ χέρι*, ou plutôt : *κατάχερα*) S. 1202, P. 940. — Cf. *κατάχερα* Sachl. III 31, *κατάστρατα* S. 2644, 3157, *κατάσρακα* Pikat. 529, Poulol. 177 (*κατὰ σάρακα* Apoll. Tyr. 279), *καταπρόσωπα* Dig. Esc. 128, Poulol. 227, Prodr. IV 253 (*κατὰ πρόσωπον* Apoll. Tyr. 175), *κατάσρακα* Prodr. III 224b, 398, *κατόρριζα* Dig. Esc. 1633.
- καταχωρῶ* E. 2018, 2613 : l. *καταχερῶ*; voir *καταχειροῦμαι*.
- κατάψυχον* rafraîchissement, E. 773, N. 652, P. 515. — Cf. Callim. 920 (le frais du soir), Dig. Esc. 884, Erotop. 272 (gloss. s.v.).

κατελόγι E. 1920: au lieu de καταλόγι.

κατενοῶ réussir à, E. 1693, κατενοῶν S. 478, 586, E. 1596, 2829, N. 2509, P. 1526, 1945, καταβοῶν S. 1678; κατενοῶμαι avoir du succès, S. em. 2554, E. 3729, N. 3166, P. 2406 (ms. ἐκατεβοῶθην).

κατενόμαρ succès, réussite, S. 590, 1894, N. 1497, 2728, P. 1530, 2103, καταβόμαρ E. 1705, 3053. — Cf. Phlor. éd. Hesselring 1146; κατενόμα, ms. V. κατενόμι.

κατοῦνα bivouac, quartier; lieu de séjour, E. 801, N. 677, P. 541, passim. — Pour l'étymologie, voir Chron. Mor. gloss. s.v., Hatzid. MNE II p. 289, 314, Triandaph. Lehnw.

κατοῦνεμα campement, S. 46, P. 862.

κατοννέω camper, E. 748, N. 622, P. 488.

κατοννοκόπι E. 781, 784, 1175, pour κατοννοτόπι.

κατοννοτόπι lieu de campement, halte, N. 660, 663, 731, 1024, P. 520, 591.

κάτω : ἡ κάτω τέχνη le bas peuple, les bas-fonds, S. 1634, E. em. 2785, N. 5, 14, 2463, P. 1911. — Cf. Achill. éd. Hesselring 1729; ἀπὸ τῆς πρώτης τάξεως μέχρι τῆς κάτω τέχνης (de haut en bas de l'échelle sociale).

κατῶφλι seuil, N. 265.

καυστικός brûlant, N. 444.

κανχίτσα servante, femme de chambre, compagne, S. 155, 382, 397, N. 1132, 1348, 1360, P. 1282, 1433, 1440. — E. emploie toujours βαγίτσα: E. 1277, 1499, 1513; κανχίτσα se trouve aussi Callim. 1872, 1881, 1918, 2138; une fois dans Belth. éd. Legrang 1007 (Belth. 876, 1000, 1068: βαγίτσα, id. 1055: βάρια, id. 881, 893, 926: δοῦλη); Pestil. 160: οἱ δοῦλοι καὶ βαγίτσες. — Κανχίτσα a donc le même sens que βαγίτσα et diffère de καῦχα, καῦκα (du Cange: amica, concubina). — Cf. At. II 188; G. Meyer, Neugr. Stud. II 82 (mot slave); id., Byz. Ztschr. III 162 sqq. (mot grec); Miklosich, Slav. Elem. p. 545; Mo. Beaudouin, Dial. chyp. p. 119; Dieterich, Südl. Spor. p. 180 sq.

κειροδοξῶ, κειροτομῶ: voir κειροδοξῶ, κειροτομῶ.

κείτομαι se trouver, ὁ τοῦς μου κείται εἰς S. 1523, E. 2671, N. 2360, P. 1821, 2619; voir κρέμομαι.

κέλπε: voir l'Introduction § 13, p. 30, et l'Appendice.

κειροδοξῶ se vanter, S. 469, N. 1433, κειροδοξῶ E. 1587.

κειρολογῶ conférer, N. 563; voir κοιρολογῶ.

κειροτομῶ fainéanter, gaspiller, S. 99, 1148, E. 2249, N. 752, 1077, 1983, P. 612, 1231, κειροτομῶ E. 887, 1266.

- κερώω** : κ. τὰ δάκρυα verser des larmes, pleurer, S. 2138, 2357, 2988, E. 3544. — N. 3585 manque dans le ms. et a été emprunté à S. (S. 2988 : voir l'Introduction, § 5) et même fautivement : ἐκέροναι au lieu de ἐκέρωα). — E. 4135 : τὰ δάκρυα μου ἐκέρωσα = se verser, tomber à verse; cf. ἐκίρησα; S. 2963, N. 3560; de même Phlor. éd. Hesselting 374 : ms. L. ἐκίρησα, ms. V. ἐκέρωσα τοὺς μύσους. Pour κινῶ τὰ δάκρυα dans les mss. du roman de Digénis, voir l'observation de M. Hesselting dans l'introduction de son édition de Dig. Esc. p. 550. — Cf. Callim. 446 τίς οὐ κερῶσῃ ποταμοὺς δακρύων; Callim. 329 ἐκεῖτο τὸ ῥοδόσταμνα φρικτῶς ἀποκεροῦτο; Prise de Const. 310 τὰ κερωθοῦν τῶν χριστιανῶν τὰ αἵματα ὡς ἔδω; Eust. Macremb. 5, 18 κατὰ ποταμοὺς (cf. S. 2988) κατεκέρων τὸ δάκρυον (les leçons des autres mss. sont (voir Eust. éd. Hilberg p. 84) : κατακέρων, ἐκέρων, ἀτέρρει); Callim. 381 (λίθους) ἐκέρωσεν; Eust. Macr. 2, 2 τὸν γὰρ πάντα κόσμον περὶ τῇ κεφαλῇ τῆς κόρης ὁ τεχνίτης ἐκέρωσε; id. 5, 1 καὶ πάσας ἐρωτικὰς ἐξεκέρωσε χάριτας (une autre leçon : éd. Hilberg p. 67 ἐκέρωσε); Belis. III 84 ἐκέρωσες τοὺς θησαυροὺς. — Suic. Thes. Eccl. s.v. κερῶ : „metaphorice est : omnia in aliquid impendere,” et Psaltes, Gramm. Byz. Chron. p. 332 : „κεροῦν mit der Ngr. Bedeutung : omnia in aliquid impendere.”
- κεραυνός** foudre, (τοῦ πάθου) S. 403, 406, N. 1367, P. 1446, 1448.
- κίνημα** course, E. 2852; amour, E. 3929 : voir τζίνημα.
- κινῶ** exciter, φαρὶν P. 945, δάω N. 3157; entreprendre, E. 3321; se verser, S. 2963, N. 3560 : voir κερῶω.
- κλειδοῦρα** gorge de montagne, S. 1581, 2633, E. 2730, 3800, N. 2417, 3231, P. 1877.
- κλιτός** baissé, abattu, humble, E. 216, 946, N. 261, 808, P. em. 658, 2684.
- κλόρος** secousse, S. 860, E. 1943, N. 1750.
- κλουβί** cage, E. 1074, P. 775.
- κλώθω** filer, ἐκλώσεν S. 3110, 3221, E. 4268, κλώσῃ S. 1146, 1196, E. em. 2298, N. 2031, P. 934, ἐκλώσθη E. 2519, 4366, N. ms. 3800b, ἐκλώσθη N. 2211.
- κλώσμα** filage, S. em. 1374, 3219, N. 2207.
- κλώστρα** fuseau (du temps), ἡ κλώστρα N. 2212, P. 1067, ἡ κλώστρα S. 1379, E. em. 2520; ἡ κλώστρα ἡ μοῖρα μου N. ms. 3800 b, ἡ κλώστρεα ἡ μ. μ. E. 4366.
- κοινολογῶ** conférer, E. 688, P. 436; κερολογῶ N. 563.
- κολαφίζω** souffleter; faire souffrir, N. ms. 3780a (voir l'Introduction § 6).
- κολυμβῶ** nager, S. 1349, P. 1049, κολυμπῶ N. 2186, κολυμπίζω E. 2490.

κόμπος noeud, S. 2429.

κομπώνω tromper, E. 3044, N. 2719 (voir At. II 195). — Voir ἐγκομπώνω.

κοιτά : κοιτά τὰ δᾶς εἶπὼ bref, E. 3049, N. 2724 ; κοιτά presque, E. 253.

κοιταροκρατῶ, l. κοιταροκρατοῦ faire cliqueter les lances, E. 779, P. ms. 518, κοιταροκρατοῦ N. 658.

κοιτοκρατῶ tenir de près, E. 2959.

κοιτόρ bref, S. 1663, E. 2815, N. 2492, = ἐν κοιτῷ S. 1516 (E. ms. ἔκοιτορ).

κοιπετός lamentation, E. 2564.

κοπή coupe, E. 424, 469, 1037, N. 301, 897, P. 183 (σκοτόρ, l. κοπήν), ms. 743 (voir l'annotation du vers E. 1036).

κοπιᾶζω se donner la peine, E. 4405 ; κοπιασμένος fatigué, S. 1531 (S. 2941 : (εἰμεσθεν) ἀπὸ κόπου = κοπιασμένοι, E. 2679, 4112, N. 2372, P. 2587.

κόπος fatigue, peine, ἀπὸ κόπου P. 761 = μετὰ κόπου E. 1058, με κόπου N. 917 ; ἀπὸ κόπου S. 1531 : voir κοπιᾶζω,

κοσμήτης linteau, E. 220, P. 2688 (N. ἀνῶγλις). — Cf. Prodr. gloss. s.v. (Prodr. I 79 : entablement).

κοσμίζω orner, S. 3165 = κοσμῶ.

κοσμοαναγρεῖω errer dans le monde à la recherche de quelqu'un, N. 595, ms. 3562, P. ms. 465, κοσμογρεῖω S. 1473, 2304, 2965, E. 546, 710, 719, 4137, N. 2312, P. 2327, 2600 (ms. ἐκοσμοεγύρευσά), κόσμον ἀναγρεῖω E. 3489, P. 1157.

κόσμος monde, passim ; (= κόσμημα) ornement, S. 1293, 3165, E. 2428, 4319, N. 3747.

κοσμῶ orner, S. 3169, E. 619, N. 506, P. 368.

κοινοῦκλις, chambre voûtée, chambre royale ; chambre à coucher (gr. mod. : baldaquin), S. 62, E. 1192, N. 1039, P. 1200, passim.

κοιμπίζω s'appuyer, S. 1030, E. 622, 2103, N. 509, 1850.

κοιμπῶμαι E. 376 : l. κοινοῦμαι (P. 2740 τὰ κινῆται, N. 372 ms. ἀνακινεῖται).

κοιρτέσα noble dame, S. 142, 151, 242, 272 (ἐρωτοκοιρτέσα), E. 2398, 2404, P. 1265, 1274, 2275, 2318 ; κοιρτεσεμένην P. ms. 2533. — De l'italien cortese, cf. Chron. Mor. ; Achill. éd. Hesselring ; Triandaph. Lehnw.

κοχλάζω bouillonner, P. 2853—150 (voir l'Introduction § 8) : voir χοχλάζω.

κράτει stop, halte, E. 590, N. 486, P. 341.

κράτηδης résistance ; κράτησιν οὐκ ἔχω je n'en puis plus, S. 904, E. 1987.

κράτος : τὸ κράτος σου votre Altesse, E. 447. — Cf. Prodr. I 4 etc., Belth. 497 ; Sen. Sap. 772 ; Chron. Mor. : τὸ ἄγιον κ. σου 3457,

- 3573, 4256, 4259, τὸ κ. τῆς βασιλείας σου 4294 (cf. Chron. Mor. 4216 φοῦμος). — Voir aussi θεοποτεία. — Cf. ἀφεντεῖά σου Asin. Lup. 50, 71, ἡ βασιλεία σου Sen. Sap. 623, 707, 798, ἡ ἐκλαμπρότης σου Hist. Val. 1741.
- κρεββάτω lit. S. 437, E. 816, 1552, N. 693, 1398, P. 553, κρέββατορ E. 2560.
- κρεμάζω pendre, P. 2143; désirer, P. 848 (voir κρεμ(ν)ῶ et κρέμομαι). — E. 2412 ἐκρέμασεν: ici N. 2116 ἐσκέεαζεν, P. 1000 ἐσκέεασεν.
- κρέμαμαι désirer, S. 1400, E. 1922, 3963: voir κρέμομαι.
- κρεμασμός amour, désir, suspension, S. 394, 1495, E. 1117, 1510, 1855, 2644, N. 970, 1357, 1657, 2336, P. 579, 815, 1178, 1438, 1619, κρεμαμός E. 851, κρέμασμα S. 764 (cf. Callim. 2384: κρέμασμά μιν μου), ἀνάπλοκέ μου κρεμασμέ S. 1500, (E. 1603), N. 1464, P. ms. 1493 (voir ἀνάπλοκος).
- κρέμνῃ E. 2739: voir κρημνός.
- κρημνός précipice, E. 1671, 1944, N. 2423: voir κρημνός.
- κρημνῶ pendre, accrocher, S. 1951, N. 2780 (E. 3121 κρημῶ, P. 2143 κρεμάζω): voir κρεμάζω.
- κρέμομαι pendre, E. 2152; s'accrocher, désirer, ἐκρέμετορ ὁ τοῦς μου S. 29, E. 1159, N. 1009 (P. 848 ἐκρέμαζεν): cf. ὁ τοῦς μου ἐπεριέκρεμεν E. 282 (P. 2750 ἐπεριεκρέματο); ἐκρεμάσθη S. 1400 (P. 1097 ἐξέκρεμάσθη); εἰς τὰ ἄρθῃ ὁ τοῦς μου ἐκρέμετορ E. 181, N. 197 (P. 2619 ἔκειτορ); εἰς ἔντροιαν ἐκρέμετορ ὁ τοῦς μου S. 1055; ἐκρέμορται εἰς ἔρωτα οἱ ἐρωτικές S. 838, N. 1733 (E. 1922 ἐκρέματο). — Cf. κρεμάζω, κρέμαμαι, κρημνῶ, κρημῶ, ἐκκρέμαμαι, περιεκρέμω, κείτομαι.
- κρημῶ pendre, E. 3121: voir κρημνῶ.
- κρημνός précipice, S. 1592, κρημνόν: acc. de κρημνός ou de κρημνόν, S. 564, 1589, P. 1513, 1880; κρημός ou κρημόν: εἰς τί κρημόν S. 861; κρημνός N. 2429, κρημνόν: acc. de κρημνός ou de κρημνόν, E. 1671, 1944, N. ms. 2423; plur.: κρημνοί S. 1595, κρημνά N. 2425, P. 1882, κρέμνῃ E. 2739, γκρημνί E. 2744. — ἐγκρημνόν N. ms. 1751. — Cf. (ἐ)γκρημνίζω (ἐγκρημνισαν) S. 564, E. 1671. — Aravandinos, Ἑπειρωτικὸν γλωσσάριον (1909): ἐγκρημός, κρημνός; Thumb, Amorgos I 26: κρημνός → γκρημνός (Pernot, Ét. p. 103); Apocopos 56 ἐγκρημνοῦ, 57 τὸν ἐγκρημνόν; Sachl. III 1447 ἐγκρημός; Hist. Mich. 298 γρεμνίστηκεν.
- κρημός S. 861: voir κρημνός.
- ᾠριβολογῶ = ἀκριβολογῶ raconter minutieusement, E. 2828, 2962.
- κρούω frapper, κ. τοι κονταράει S. 1210, P. 948, κρῶ τ. κ. N. ms. 2044.

— Cf. Phlor. éd. Hesselting 671 ms. L., 689 sq. — Voir *δίσω*.
κρυστάλλωμαν cristallisation, S. 1282, E. 2416, N. 2120.

κρυφός secret, N. 1168.

κτίσις bâtisse, P. 635, *κτίσμα* S. 1319, E. 920, N. 783, 2156.

κυκλογέρισμα contour, périmètre, S. 1276, N. 1211, P. 996.

κυματίζω ondoyer, S. 2544, N. 2236, P. 1092.

1

Λαγκάθιν vallon, E. 3799, 3819.

λαλῶ crier, S. 1541, 1611, E. 2689, 2760, N. 2380, P. 1893. — *λαλῶ*
 = (ἐ)πιλαλῶ exciter, avancer, E. 1031 (voir l'Introduction § 16).
 Cf. Dig. éd. Legrand (Gr. Ferr.) I 226, VI 743; Dig. éd. Mili-
 arakis 3575, 3643; Dig. éd. Lambros (Petr.) 2745. — At. IV 277;
 Paspatis, Chiak. Gloss. 206; Kretschmer, Lesb. Dial. p. 454
 sq.; Pernot, Études I p. 319; Erotokr. éd. Xanthoud. gloss.
 s. v.; Dieterich, Südl. Spor. p. 170 s.v. *γλακῶ*, et p. 217. —
 Voir *πιλαλῶ*.

λαμπάδα flambeau, S. 2799, E. 508, P. 265.

λαμπρένω faire briller, S. 3165, E. 619, 4319, N. 506, 3747, P. 368.

λατινικόκοπος de coupe latine, P. 2791, *λατινόκοπος* E. 322.

λατομῶ : *λατομημέρος* taillé, E. 367, N. 362, P. 2833.

λαχαίρει il sied, S. 1355, E. em. 1927, N. 1740, P. 1054; voir *τεχαίρει*.

λέγω appeler, S. 2715, E. 3872, N. 3298, P. em. 2455. — *λέγονσιν*
 on appelle, E. 480; *λέγουσιν τῇ ἡλίθια* P. ms. 237. *ὁ Κλι-
 τοβῶν μὲ λέγονσιν, τῇ κόρηι ἡ Μιλάνη* S. 1519 (cf. Imb.
 Marg. éd. Lambros 74 ms. : *ὄνομα τὸν ἐθέκασιν Ἡεπέριος ὁ
 θαυμαστός*). — *εἶπα* je croyais, N. 3275 = *ἐλεγα* S. 687, E.
 1789, N. 1587.

λειποθυμία évanouissement, S. 2478, 2502, 2576, 2580, 2701; voir
λιγοθυμία.

λειποθυμῶ perdre connaissance, S. 2471, 2477, 2500, 2566 sq., 2571 sq.,
 2577, 2668, 2671, 2699, 2704, P. 2154, 2345, 2372, 2413 sq.

λεπτοκάλαμον pilier, colonne mince, P. 2833, *λεφτοκάλαμον* E. 367,
 N. 362; cf. Belth. 708 *λεπτοκάλαμον* (Belth. 476 : *λαμπροκα-
 λαμόστνλα*).

λητάριον laisse, lien, S. 2382, E. 5, 3566, N. 40, P. 14. La façon d'écrire
λητάριον renvoie à l'étymologie de *λέω* (cf. p.e. At. V 174),
 tandis qu'il faut que le mot donne le sens de „lier” et non pas
 de „déliver”. Hatzidakis. MNE I p. 136, renvoie à du Cange :
εἰλητάριον volumen, codex (et *εἰλητόν* corporale, linteum, cui
 nullo interjecto discus et calix superponuntur). Le verbe *εἰλέω*
 donne *εἰλητόν* = *στροπτόν* (sc. *σχοιρίον*), *εἰλητάριον*. Cf. Hatzid.

- NNE I p. 301 λητεύω : ἐκ τοῦ εἰλητεύω — εἰλητός, ὅθεν καὶ τὸ (εἰ)λητάριον = σχολίον; id. II p. 267 (εἰ)λητάρι : ληταρέα = ἡ σωρεία τῶν χειροβολεθέντων σταχέων (Καρπάθω).
- λιβαδία prairie, S. 2632, 2651, P. 2443.
- λιβαθωτός bordé de prairies, S. 2375, E. 3560 (cf. Δογ. παρηγ. 724 : (στράταρ) λιβαθωτὴν καὶ ὁμαλὴν, δεινδοαναγεμάτην).
- λίγεύω N. 1200, P. 1335 : voir ὀλιγεύω.
- λίγοθυμία évanouissement, E. 3742, N. 3117, 3178, 3181, P. 2418; voir λειποθυμία.
- (τὸ) λίγόθυμον E. 3722, 3743 = λίγοθυμία; cf. τὸ ὀλιγόφυγον.
- λίγοθυμῶ E. 3105, 3734, 3735, 3739, 3834, 3837, N. 3088, 3115, 3170, 3175, 3179, 3182, P. 2317, 2417 : voir ὀλιγοθυμῶ.
- λίγοστός insuffisant, peu, N. 3368.
- λίγωρομαι perdre connaissance, E. 2395; λιγωμένος E. 3843.
- λίσιος vassal, lige; serviteur, E. em. 452, N. 327, em. 449, P. 208, em. 279 (ms. δέζιοι l. λίζιοι), 2664, 2779. — τὸ λίζιο S. 2833 = λίζία, λίζι; ici E. 4023 donne λίζωρα qu'il faut corriger en λίζίωμα(?) — N. 3439 : λίζι a été corrigé par Wagner de λίζιο dans le ms. S., auquel le vers est emprunté, car il manque dans le ms. N. (voir l'Introduction § 5). L'accent de λίζιο(r) est suspect.
- λίζιώνομαι être lige de, P. 295.
- λιθοβολῶ lapider, S. 1053, E. 2126, N. 1873.
- λιθομάραρον perle, E. 2137, 2140, P. 1764.
- λογαριασμένος pur, N. 636, λογαρισμένος E. 757; voir ὀλογαρισμένος, μυριολογαρισμένος.
- λογίζομαι penser, réfléchir, N. 1473, P. 2635.
- (τὰ) λογικά sens, connaissance, ἦλθαν τὰ λ. μου S. 1049, E. 563, N. 352, 1869, P. 317, ἦλθα στὰ λ. μου E. 2122, φέρε(r)ω τὰ λ. S. 2479, 2670, E. 3645, 3836, N. 3095. — Voir λογισμός.
- λογισμομαχῶ disputer, réfléchir, S. 1600, N. 2434 (ms. λογισμοεμαχοῦμαν). — Cf. ὁ λογισμὸς ἐμάχεται Phlor. éd. Hesselting 401 (p. 106) : „sa pensée se débattait.”.
- λογισμός pensée, S. 131, S. 125, 1836, 2645, E. 2996, 3811, N. 1102, 2678, 3242, P. 1254; connaissance, N. 3266 (voir λογικά).
- λογομάχομαι disputer, réfléchir, E. 662, 2749, λογομαχῶ P. 413 (ms. ἐλογοεμάχουν), 1887 (ms. ἐλογοεμαχοῦμεν).
- λόγος : οὐκ ἔνι λόγος sans doute possible, certainement, S. 2412, N. 2151, οὐδὲ λόγος S. 1314 = οὐκ ἔναι λόγος. — Cf. Phlor éd. Hesselting 1229, 1319, 1343 : νὰ μὴ ἔναι λόγος (p. 109). — Voir συντηχία.
- λοετρόν = λουτρόν bain, P. ms. 2042, ms. 2128, ms. 2279; les autres mss. donnent λουτρόν, excepté N. 920 : λουετρόν; cf. Pestil.

- 163, 515 : *λουετρά*, où Legrand a annoté : „la forme *λουετρά* se rencontre souvent dans les *ιατροσόφια* du moyen âge.” — Cf. Achill. éd. Hesselting 780 (p. 136) : *λοετροῦ*.
λοξέω biaiser, dévier, S. 1277, P. 997, *λοξέγω* E. 2408.
λουετρού : voir *λοετρού*.
λουρίκι cuirasse, E. 78, N. 99, *λωρίκι* P. 80.
λητάρι : voir *λητάρι*.
λυχριτάρι rubis, S. 750, 777, E. 473, 1842, N. 1643, 1668, P. 229, 1956. — At. V 175 cite P. 229 et *λυχριταροδεμέρος* P. 1629.
λυχριταρόχορος couleur de rubis. S. 1324, N. 2162, *λυχριταρόχρους* P. 1625, *λυχριταρόχος* E. 2461.
λυχρίτης = *λυχριτάρι*, S. 763, N. 1656, P. 1618.
λωρίκι : voir *λουρίκι*.
λωρί courroie, P. 737.

M

- Μάγια* sortilèges, N. 2669.
μαγνάδι voile (une faveur, une enseigne de la dame au chevalier), S. 1189, 1915, 1917, 2488, 2532, E. 3074, 3076, 3653, 3699, N. 2024, 2744, 2747, 3103 (3144 : *σημάδι*), P. em. 2366, 2394. — Pour l'étymologie (*μαρός* = *αραιός* : (*μαρόν* > *μαγρόν*) voir le glossaire de l'Erotokritos s.v. *μαγριά*; répétée par Xanthoudidis dans *Ἀθηνᾶ* 26 (1916) p. 157. Aux passages qui y sont cités on peut ajouter les suivants : Sigropoulos *ἱερίτι* I 718, Cappadocia : *ἐποίησε τῇ θάλασσᾳ πορμπᾶ, τὸν οὐρανὸν μαγνάδι* voile, serretête (cité par Garnett, Greek Folklore I p. 237, 407). — Palamas, *Πολιτεία καὶ Μοναξιά* p. 159 : *μέσ' ὅτ' οὐδὲ μαγνάδι* (voile : vapeur, brouillard) *ἔνος βραδικοῦ ἀπαλοῦ*. — Karkavitsas, *Λόγια τῆς πλώρης* p. 281. — Cf. Paspatis, Chiak. Gloss. 222; Politis, Ecloge p. 114, 118.
μάγονλον joue, S. 2927, E. 1000, 4100, N. 861, 3531, P. 712. — Étymologie (voir Xanthoudidis, Erotokr. Gloss. s.v.) : Coray, At. I 127 : lat. maxilla; G. Meyer, Neugr. Stud. III 4 et Triandaph. Lehnw. 120 : lat. magulum (lat. vulg. = bouche); Börge Knös (Codex graecus Upsalienses, Upsala 1908, p. 56 sq.) doute de l'existence du mot latin magulum et y voit le mot albanais magul' qui signifie colline; du Cange : *μάγονλον* = mandibulum : de *ἔμαγον* (*μάσσω*); Byzantios Lex. : dorien *μᾶλον*. — Sophocles Lex. : the Latin mala = *γνάθος* jaw; implied in *κατωμάγονλον*, *ὀνομάγονλον*.
Μάιος mai, E. 1036, N. 896, P. 742.

- Μακροθυμία* Longanimité, une des Vertus, E. 998, N. 858, P. 709; un des Amours, E. 1149, N. 1002. — Voir l'Introduction § § 15 et 17.
- μακροθύμος* patient, E. 1003, N. 864, P. 715.
- μακροθυῶ (εἰς)* montrer de la patience, E. 302, N. 441, P. 2771.
- Μακροψυχία* un des Amours, S. 21 = *Μακροθυμία*.
- μακρόψυχος* patient, S. 23, E. 1153, N. 998, P. 842.
- μαλακίζω (κοιτάρι) = παίζω* brandir, S. 1201, E. 1024, 2303, N. 2035, P. 939. — Xanthoudidis, Erotokr. gloss. donne *μαλάσσω* (= *χειραπτάζω, χειρίζομαι*) à côté du grec ancien *μάσσω* (brandir le marteau) comme synonyme de *μαλακίζω* (manier, brandir). Cf. *κοιτάριον ἐμαλάκιζε* Dig. Esc. 17, 1445, 1540, Dig. Gr. Ferr. I 164, IV 254.
- μάλιστα* certes, N. 962.
- μαρίκιον* partie (?), S. 1178, E. 2280.
- μαρτατεντής* messenger, N. 1844.
- μαρτίτιο* message, nouvelle, S. 688, E. 1794, N. 1588. — Du latin *mandatum* : cf. At. II 236, 417, G. Meyer, Neugr. Stud. III 42, Triandaph. Lehnw. 123.
- μαρτατοφόρος* messenger, S. 1125, E. 785, 2225, N. 661, 1959, P. 523, 888.
- μαρτίλιν* fichu E. 2291, *μαρτίλον* N. 1891 (voir *μαγνάδιον*).
- μαξιλλάριον* oreiller, coussin, S. 2923, 2930, E. 4096, 4103, N. 3521, 3527, P. 2580 (ms. *ξημαλαρίον* : l. *μαξιλλαρίον*).
- Μάρτιος* mars, P. 734, *Μάρτις* E. 1021, N. 883.
- μαρτυρῶ* témoigner, S. 1257, E. 2363, N. 2092.
- μαστορία* savoir-faire, adresse, E. 2493, N. 2190. — Cf. *μάστορας* : du lat. *magister*, *μάγιστρος, μαῖστωρ* : G. Meyer, Neugr. Stud. III 43.
- μαῦρος* cheval, S. 1207, E. 2309, N. 2764, 2779.
- μαυρότητα* noirceur, E. 2423.
- μάχομαι* disputer, S. 1155, E. 2257, N. 1990, P. 914.
- μεγιστάνοι* les grands seigneurs, S. em. 2310. — Cf. Phlor. éd. Hesseling, 315, 318, 1398; Bell. Troj. éd. Mavr. 351; Hermon. Iliad. éd. Legrand, index s.v.
- μέθοδος* méthode, moyen, S. 1768, 2345, E. 2926, em. 3532, N. 2612.
- μειρίασμαι* plaisanterie, S. 2082 (voir *μετρούζομαι*).
- μέλος* mélodie, air, S. 639; instrument, S. 3168, E. 4322, N. 3750; plur. membres, *τὰ τέσσαρα μέλη* N. 3079, (*μέλη καὶ*) *μέλη κόπτε με* S. 2194, E. 3402, N. 3003, P. 2265 (cf. *μέλη καὶ μέλη ἂν σὲ ποιήσουσιν* Dig. Esc. 4, *τὰ μὲ διχοτομήσουσιν μέλη μέλη* Phlor. éd. Hesseling 246, *μέλη καὶ μέλη τὰ σὲ κόψω* id. 1406).
- μερέα* partie, côté, *μερέαν* à part, S. 1386, E. 2524, N. 2219, 2480,

- P. 1924; ἐκ τὴν ἄλλῃν μερέαν E. 3837; πρὸς τῆς μερέας τῆς πόρτας E. 938, 1017; μερέαν . . . μερέαν (voir μέρος) N. 2337 sq. (cf. E. 2642). — Voir μέρος.
- μερίζω partager, diviser, αἰδοῦσιν S. 870, N. 1762; τοὺς ἑκατὸν πρὸς ἕνα μονοπάτιν S. 1522, P. 1115 (εἰς ἕνα); μέσῳ τῇ ἐξουσίᾳ μετὰ τινα S. 3091; τῇ ῥίκῃ S. 1216. — μερίζομαι méditer : ἐμερίζομην (= ἐδιαλογιζόμην E. 3471) εἰς πολλά S. 2287, κατὰ νοῦν S. 2320. — Voir μοιράζω.
- μερικεύω spécifier, détailler, S. 3030, 3123. — N. 3705 ms. διαμερικεύω : lire τί μερικεύω? = S. 3123.
- μερικῶς partiellement, S. 3258, E. 4396.
- μερικώτερον plus partagé, S. 123, S. 1462, N. 2303, P. ms. 1148 : voir μερικώτερον.
- μερίμημα souci, S. 1060.
- μερισμός partage (en deux rangs), P. 195.
- μερονύκτιον : voir ἡμερονύκτιον.
- μέρος part, partie, τὸ ἄλλον μέρος E. 1108, N. 961, P. 806 (S. 2084, N. 2896); τὸ πρὸς τῇ πόρτῃ μέρος N. 801 (cf. P. 651); γίνεται τάξις μέρους μου N. 313 (? l. = P. 195 γ. τ. μερισμός); εἰς μέρος S. 1651, 2671; κατὰ μέρος S. 3236, 3254; μέρος . . . μέρος (en) partie, S. 1496 sq. (voir μερέα; cf. μοῖρα . . . μοῖρα Sachl. II 443). — τῆς Κλιτοβίας τὰ μέρη N. 3638. — Voir μερέα.
- μερσίνη myrte, E. 299, μερσίνα E. 975 : voir μερσίνη.
- μερικώτερον E. 2606 (voir μερικώτερον) : le comparatif de μερικός divisé. — Coray le dérive de μερικόν (portion) de μερικόν, μερικόν (At. I 186, II 243); cette étymologie a été contestée par G. Meyer, qui y voit un mot emprunté au slave (Neugr. Stud. II 40, III 82); Hatzidakis MNE II 407 : μερ(ι)τικόν : ἐκ τοῦ μερίτης (cf. Hatzidakis, Indogerm. Forsch. II 378); Kretschmer, Lesb. Dial. 432 : „μερικόν „Anteil“ = μερικόν wird von G. Meyer II 40 mit Unrecht für slavisches Lehnwort erklärt; es ist schwerlich von μερίς, μερίδιον zu trennen. Der Ausfall des ι erklärt sich als Dissimilation.“ (cf. id. 113); Xanthoudidis, Erotokr. gloss. s.v. μερικόν : μερικόν, ἐκ τοῦ μερίδα, μερικόν, μερικόν. — Cf. Pernot, Études I p. 374.
- (ἡ) μέσα E. 2575 = μέση, milieu. — Voir μέσος.
- μεσάζων : μ. ἄνθρωπος médiateur, S. 1023, E. em. 2097. — Cf. Phlor. éd. Hesseling, gloss. s.v.
- μεσιτεύω (τινα) militer en faveur de, recommander, N. 285, P. 167, μεσιτεύω E. 407.
- μεσοκῆπιν cour intérieure, S. 1312, E. 2448. N. 2149, P. 1014; cf. S.

3181, E. 4335, N. 3763. — Reiske, De Cer. aul. byz. 585, 21 : Commentaire p. 695 : medius hortus ideo dicitur, quod in ipso palatio interceptus et structuris undique septus esset, ut eius nihil conspici potest.

μέσος : (τὸ) μέσος lice, S. 1188, N. 2015, (ἡ) μέσῃ lice, S. 1191, E. 2290, 2293, N. 2023, 2026, P. 943, au figuré : (quitter) la lice, S. 297, S. 1 263, P. 1382; τὰ μέσα taille, S. 1947, N. ms. 904, P. ms. 750, ἡ μέσα = τὰ μέσα E. 2572; μέσης ἡλικίας d'âge moyen, E. 421, N. 298, P. 180; ἐν τῷ μέσῳ sur ces entrefaites, pendant ce temps, S. 3129, E. 739, 4285, N. 614, 3711, P. 483.

μεσόχροος N. 2164 : l. ξερόχροος.

μεταγυρίζομαι (κοιτάζω) faire tourner, manier, S. 1193 (voir μαλακίζω) = μεταχειρίζομαι. — Cf. Dig. Gr. Ferr. I 158 γύρισμα κοιταζόν.

μετάμελος repentant, S. 615, E. 1721.

μεταμελοῦμαι se repentir, S. 909, E. 1993.

μεταπατῶ E. 3015? (S. et N. : μετασελλίζω). — Faut-il comparer ἀποπατῶ se dresser (debout), Imb. Marg. 124, 404? Cf. Phlor. éd. Hesseling 671, observation p. 107 sq.

μεταπλάζομαι se transformer, E. 649, μεταπλάττομαι N. 539, P. em. 403.

μετασελλίζω (de nouveau) monter en cheval, (εἰς τὸ ἄλογον) S. 1858, N. 2695. — Cf. Dig. Gr. Ferr. IV 232, VI 717 : μ. ἵππον.

μεταχειρίζομαι employer, se servir de, ἐρωτικά S. 2177, N. 2987, φνλακάτορας S. 2349, κοιτάζω N. 2028; μεταχειρίζω N. ms. 1223 (ms. ἐμεταχειρίζετον), μεταχειρίζομαι E. 2295, 3360, P. ms. 932, μεταχερῶ E. 1373. — Voir μεταγυρίζομαι.

μετριάζομαι plaisanter, E. 3258. — Grec anc. μετριάζομαι = se modérer ; mais = χαριεντίζομαι, λέγω τι παίζων dans le lexique de Constantinidis (Athènes 1904), p.e. Schol. Aristoph. Vesp. 64 : μετριάζων. — Voir At. II 247, IV 322. — μετριάσθαι S. 2082. — Cf. μετριάσματα Poèmes prodromiques II 8, μετριάσμα Belis. III 89, μετριάζει Pestil. 521.

(τὸ) μέτρος P. 377 = μέτρον. — Cf. Belis. II 104 : ὕδωρ μὲ τὸ μέτρος (une quantité fixée d'eau); Apocopos 466.

Μῆνες : description des douze Mois, E. 1018—1106, N. 880—959, P. 732—804. — Voir l'Introduction § 16, p. 35 sqq.

μητριάσθαι : voir μετριάσθαι et μετριάζομαι.

μίαρ une fois, un jour, S. 1381, E. 2522, N. 2214, P. 1068; παρὰ μίαν; voir παρά.

μῖον : εἰς μῖον à l'heure, S. 231 (= grec mod. ζήμιό : voir Hatzid. MNE I p. 119—121). — εἰς μῖον E. 2576 : lire εἰς ἡν με.

μιδιτεύω E. 407 : voir μεδιτεύω.

μισσεύω partir, S. 73, P. 1209, μισσεύω N. 1050 ; passim.

ῥμοιάζω : voir ὁμοιάζω.

μοιράζω partager, αἰδοθήσεις E. 1953, τοὺς ἑκατὸν πρὸς ἕνα (singuli) μοροπάτι E. 4249, τῇρ ῥάκιρ N. 2050 (ms. ῥμοίραζαν). — μοιράζομαι réfléchir, ἑμοιραζομένηρ κατὰ τοῦτ E. 3510. — Voir μερίζω.

μοιρολόγιον chant funèbre, complainte, S. 2630, 2646, E. 3796, 3813, N. 3228.

μοιρολογῶ chanter une complainte, S. 2643, μοιρολογῶμα E. 142, 3809, μοιρολογῶμαι N. 3240 (cf. μοιρομαρμένῃ S. 2414).

μοραζία solitude, γίνεται μοραζία S. 1216, S. 228, E. 1352, N. 1201, P. 1336, εἰς τόπον μοραζίας S. 1584, E. 2733.

μοραξός désert, écarté, S. 1591, N. 2424, P. 1881. — Cf. du Cange s.v., At. IV 327.

μοραχός = μοραξός : E. 2738.

μορή logis, logis de nuit, S. 1771, E. 2929, N. 2722, P. 2107 ; passim. — Psaltes, Gramm. Byz. Chron. p. 266 : μορή iter unius diei.

μουγκρίζω mugir, S. 842, P. 1682.

μουρτεῶ s'opposer E. 237, P. 2703. — μουρτεύω s'insurger, de tumultus > μοῦλτος > μοῦρτος (Prise de Constantinople 951) : voir Triandaph. Lehnw. 57, 70, 123 ; μουρτεύω (τῇρ ἐκκλησίαν) Chron. Mor. 5978, 6199 ; = εἶμαι μουρτάτης : μουρτάτης mécréant, rénégat (Passow, Carm. pop. 234 : μουρτάτες, τὰ χαθῆτε) ; pour l'étymologie de μοῦρτος et μουρτάτης du germ. ou du lat. vulg. : voir Thumb, Indogerm. Forsch. 14 (1903), p. 343—362 (Triandaph. Lehnw. p. 57).

μονοικὴ instrument de musique, espèce de lyre, E. 931, P. 645 (N. 794 λέρα) ; cf. Apoll. Tyr. 668 τῇρ μονοικῇ λαμβάνει (662, 673 κιθάραν) ; Belth. 127 μ. ἐκράτει ; Achill. éd. Hesseling 271 μ. ἐκράτησεν ; id. 668 αἰλῶν καὶ μονοικῶν. — μονοικά : Belis. I 259 sq. (cf. Belis. III 446 sq.) τρομπετές, βιόλες, μπίφαρα, τέρμπαρα καὶ ἀρακαράδες | καὶ μονοικά ; Imb. Marg. 444 (éd. Lambros), 454 (éd. Legrand) : μονοικά. — Le mot turc musikar signifie une espèce de flûte traversière (G. Meyer, Türk. Stud. I p. 60). — Cf. παιγρίδια instruments de musique ; violons (Belth. éd. Legrand 1329 : παιγρίδια εἶχε περιούσι, μονοικά καὶ ὠραῖα. μονοικὴ P. 2728 = μονοείωμα. — Sophocles, Lex. μονοικός, ἡ, ὁρ mosaic.

μονοίωμα mosaïque, E. 261 ; cf. At. IV 701 s.v. ψηφος (μονοεῖον, μονοίον, μονοαῖον, μονοωτής) ; Sophocles, Lex. s.v.

μπόρος E. 3053, 3909 = πόρος passage.

μπουκίν : voir πουγγίν.

ἔμπροσθοκοῦρβι : voir ἔμπροσθοκοῦρβι.

μύραινα murène, P. 147 : voir σμέρινα.

μυριολαγαρισμέρος S. 753, N. 1646, μυριολαγάριστος S. 778, P. 1630,
μυριολαγαρισμέρος E. 1845, μυριολογάριστος E. 1868, N. 1669 :
voir ὀλολαγαρισμέρος.

μυριοτζίγαρίζω : voir τζίγαρίζω.

μυρσίνη myrte, E. 320 sq., N. 459, 837, P. 688, 2789 sq., σμυρσίνη
N. 460, μερσίνη E. 299, μερσίνα E. 975. — Cf. G. Meyer,
Türk. Stud. I p. 32.

N

Ναί oui : voir εἶναι. — μὰ τὸ ναί (formule de serment) S. 2843 (cf.
Pestil. 431, 535).

νεροαγωγή conduite d'eau, S. 1320, N. 2157 (le tuyau qui verse l'eau
dans le bassin). — Cf. Paspatis, Chiak. Gloss. 247 νεραγωγός,
ὑδραγωγός.

νεροαναβάτη E. 2456 : voir νεροαγωγή.

νέω faire signe, S. 1187, νέγω N. 1312.

νεωστί récemment, P. 1686.

νεώτερος = νέος, S. 1645, E. 2797, N. 2474, P. 1918.

(τὸ) νίκος E. 2287, 2321 = (ἡ) νίκη.

Νοέμβριος novembre, N. 935, Νοέβριος E. 1079, P. ms. 780.

ρουθεςία avertissement, conseil : voir s.v. δῆθεν; ἐρωτορουθεςία E.
223, N. 268, P. 2691; ρουθέτημα S. 564, 2438, E. 1671, N.
229; ρουθέτισμα P. 2342, 2653.

ρουθετῶ avertir, N. 231.

ῥόχρονος N. 1569 : voir ἐρέχρονος.

ρῶμος épaupe, E. 427, 631, 1045, 3847 = ὤμος.

Ξ

Ξάλη S. 1125 : voir ζάλη.

ἔξαστερον : voir ἔξάσπερον.

ἔμπλαριον P. 2580 : ms. μετὰ ἑμμελαρίον, qu'il faut corriger en μετὰ
μαξιλλαρίον.

ξένη pays étranger, οἱ ἀπὸ ξένης S. 2213, 2215 : voir ἀπόξενος. — Cf.
Belis. III 921 : ξένος ἀπὸ ξένης.

ξενιτεύομαι aller à l'étranger, E. 2469 (S. : ξενώνομαι, N. et P. : ἀπο-
ξενώνομαι).

ξηνοχάραγος singulier, merveilleux, beau comme le jour, S. 1968, E.
430, 3138, N. 17, 307, 2790 sq., P. 189. — Cf. Dig. Esc. 1632 ;

Phlor. éd. Hesselting 1462; Bell. Troj. 72, 630; Chron. Mor.

3874; Pestil. 104, 214. — Callim. 1242: *ξεροχαράγος πλάγος*. —

Voir: *ἐξεροχάραγος* et *καλοχάραγος*.

ξενόχροος singulier, S. 1326, *ξενόχρος* E. 2466, *ξενόχρεος* P. 1028
(*μεσόχροος* N. 2164). — Cf. Callim. 859 *ξενόχρους ἀγῆγῆδες*.

ξενόρῳ exiler, S. 1223, 1329, N. 2058 (voir *ξευτερόμαι*).

ῥημερόναι P. 545: voir *παρὰχαράζει*.

(ή) *ῥηρά* la terre ferme, S. 1851, E. 3010, P. 2073.

ῥέλον flûte en bois, E. 933, P. 646.

O

ὀθεύω aller, *στράτα* E. 3077, *πρός τινα* E. 3714.

ὀδός: *οὐκ ἔστι* (*αὐ*) *ὀδός* il n'y a pas moyen de, S. 1 221, S. 242, E.
527, 1365, N. 239, 1215, P. 286, 1341.

οἰκεῖος familial, confident, S. 50, N. 1027.

οἰκειόχειρος S. 719, P. 1592: voir *ιδιόγραφος*.

(ή) *οἰκουμένη* terre, monde, P. 956.

οἶκτος pitié, N. 2290.

οἶμαι penser, S. 1570.

Ὀκτώβριος octobre, E. 1072, N. 930, P. 773.

ὀλάκερος tout entier, E. 3961, N. 3382.

ὀλιγεύω diminuer, E. 1351: voir *᾽λιγέω*.

ὀλιγογρηγορῶ S. 2673: voir *γρηγορῶ*.

ὀλίγος, *ὀλιγός* peu de, petit, *ὀλίγον* E. 795, N. 671, P. 535, *ὀλιγόν*
N. 3426; *μετὰ ὥραν* (*ὥρίτσαν*) *ὀλιγὴν* S. 152, 262, 344, 1099,
1197, E. 401, 1274, 2177, 2299, N. em. 369, em. 1129, 1237,
em. 1310, em. 1917, em. 2032, P. 161, 1279; *κατ' ὀλίγον ὀλιγόν*
S. 1637, E. 1630, *κατ' ὀλίγον ὀλιγον* N. 2466 (E. 2788 *κατ'*
ὀλίγον ὀλίγον: l. *κ. ὁ. ὀλιγόν*), *ὀλίγον κατ' ὀλίγον* E. 913, N.
776: peu à peu. — *κατ' ὀλίγον* N. 1436: l. *κατὰ λόγον* (E.
1592: *κάθε λίγο*).

ὀλιγοθυμῶ perdre connaissance, E. 3738, N. 2771, 3094, P. 2134,
perdre patience, E. 3726, N. 3170. — Voir *᾽λιγοθυμῶ*.

ὀλιγόψυχος pusillanime, impatient, S. 24, E. 1154, N. 998, P. 843, *τὸ*
ὀλιγόψυχον impatience, désir, S. 2557, N. 3169, P. 2407 (cf. *τὸ*
᾽λιγόθυμον).

ὀλιγοψυχῶ perdre patience, S. 2560.

ὀλιγορῶ perdre connaissance, S. 721, 2561, E. 1820, 3726, N. 1621,
P. 2408; perdre patience, S. 26, E. 1156, N. 1000, P. 845; *τινα*
désirer ardemment, aimer passionnément, S. 1528, E. 2676, N.
em. 2510 (l. *ὀλιγορεῖ*), 2365, P. 1826 (cf. Phlor. éd. Hesselting
1345); compatir, S. 2838, E. 3963, 4028.

- ὀλοάγονρος qui n'est pas du tout mûr, S. 1364, E. em. 2505, N. ms. 2197a.
 ὀλόκληρος entier, ἐξ ὀλοκλήρου tout à fait, N. 302, P. 184 (E. 425 ἐξ ὅλων κλήρων).
- ὀλολαγαρισμένος tout pur, S. 1322, N. 2159, P. 489, 1022, ὀλολογα-
 ρισμένος E. em. 757, ὀλολογαριασμένος N. em. 636 (cf. ὅλον
 λογαρι(α)σμένος E. 757, N. 636). — De λαγαρίζω, purifier,
 couppeller. — Voir μυριολαγαρισμένος.
- ὀλοχωρικέομαι être très ignorant, P. 2805.
- ὀλώριμος tout à fait mûr, S. 1366, E. 2507.
- ὀμάδην réunion? E. 2473. — τὸ ὀμάδην = ἡ ὀμάδα? Cf. Apocorpos
 194a (ms. de Vienne): εἵτις τὸν κόσμον φεύγοντα, μιδῶντα τὴν
 ὀμάδα.
- ὀμάλιν plaine, S. 1088, N. 2217, 2220, P. 1071, 1073, 1785; εἰς ὀμαλόν
 N. 1906.
- ὀμοιάζω, ἰμοιάζω ressembler, avoir l'air, S. 2097, E. 3275, N. 2910,
 P. 2236; s'adapter, E. 2433 (voir ἰσάζω); sembler, E. 2005, il
 paraît que (ὅτι) S. 923; convenir, (εἰς τινα) E. 2882.
- ὀμόροια concorde, N. 398, P. 2798.
- ὀμοσία P. 255: voir ὀρχομοσία.
- ὀμοῦ: voir τε.
- ὀπτῖν oreille, S. 2928. — Voir sur ce mot: Schmitt, Griechische Er-
 scheinungen, p. 23; Papadimitriou, Sachlikis, p. 171 sq.
- ὀπωρικά fruits, P. 2511: voir ἰπωρικά.
- ὄργανον instrument, S. 3168, E. 4322, N. 3750.
- ὄρειός montagneux, E. 102, N. 121, P. 106, ὄρειος E. 106.
- ὀρίζω: ἂν ὀρίσῃς s'il vous plaît, E. 2929 (S. ἐγρωρίζεις).
- ὀρχοαφιερόνω jurer, S. 2422 (voir ἀφιερόνω).
- ὀρχομοσία prestation de serment: ἐρωτοορχομοσία E. 512, ἐορχομοσία
 E. 532, ποθοορχομοσία P. ms.: 259a, 272, 324 (ms. 291:
 πόθον ὀρχομοσίας). — ὀρχομόσιν E. 502, P. 259
- ὀρχοπατῶ rompre un serment, S. 692, 2832, E. 1699, 4022, N. 1499,
 P. 1532.
- ὀρμῶ (τι) entreprendre, S. 1678, E. 2829, P. 1945.
- ὀρπίζω E. 2358 = ἐλπίζω. — Cf. Dig. Esc. 532.
- ὅσον εἰς αὐτόν quant à cela, S. 2543, P. 2400; voir τόσον.
- ὀσπίτιν maison, P. ms. 2721, 2754.
- οἰρανός ciel, E. 1005, N. 866, P. 717, plur.: εἰς οὐρανούς καὶ τρέχῃ
 N. 2381 (E. 2689 οὐρανόν; P. 1842 καὶ οὐρανοπτεροτρέχῃ), ἐκ
 τὸν οὐρανὸν ἀπόκομμα, S. 606, E. 1713, N. 1509 (ou faut-il
 écrire ἐκ τῶν οὐρανῶν? cf. ἀπόκομμα ἐκ τῆς πέτρας N. 234,
 ἢ ἐκ πέτρας P. 2656).

ὀχειροσφικτῶ (?) S. 1 223 (P. 1343 ὀχειροσφικτῆ).

ὄχθος rivage, S. 1585, N. 2420.

ὄχρά : voir ὠχρά.

ὀψάριν poisson, S. 1345 (1347), E. 2487, N. 2182, P. 1045, ms. 1047.

II

Πάγος glace, P. 2836, πάγων N. 368.

παιγνυδοπαίζω jouer d'un instrument, E. 3259.

παίδευσις (Χαρίτων) nourrisson (des Grâces), S. 510, N. 1476, P. 1498.

παιδέω instruire, E. 212, N. 257, P. 2680, παιδευμένος S. 992, E. 2066, N. 1811, P. 1734.

παίζω jouer, βεργίν S. 153, E. 1275, N. 1130, P. 1280 (voir βεργίν); jouer d'un instrument de musique, μουσικήν E. 931, λέρων N. 794, καλάμιν E. 932, N. 795, P. 1050 (μουσικήν καλάμιν P. 645); jouer d'une arme, manier, κοινάρι E. 776, N. 655, P. ms. 517a, σπαθίν P. 931; presser, δάον S. 2127, E. 3307; intransitif : se jouer, S. 1192, 1352, E. 2294, 2492, N. 2027, 2189; παίζω = π. κοινάρι N. 658, P. 518 (cf. Imb. Marg. éd. Lambros 738).

παλάτιον palais, E. 4335, N. 3763, παλάτιον S. 3181.

παμπλούμιστος tout à fait enjolivé, P. 1020, παμπλούμιστος E. 1569.

παρθένω souffrir, P. 1376. — Cf. Sachl. I 49 et Sachl. II 393 (pour rimer à μαρθένω).

παπαγῆς perroquet, E. 2153. — Du mot arabe : babagâ, persan : bapgâ. — S. et P. : ψιττακός. Autre forme grecque : παπ(π)αγάλλ(λ)ος. Du Cange, et Langius (Philologia barbarograeca I, gloss.) donnent παπαγῆς à côté de παπαγάλλος. Cf. G. Meyer, Türk. Stud. I p. 20 : la forme turque est papagan.

παρά : εἰς παρ' εἰς tous les deux à tour de rôle, E. em. 274, P. 2741; παρὰ μίαν aussitôt, E. 2342, 4171 (cf. Dig. Esc. 1559); παρῶτον παρά plutôt que, E. 1408 sq.; παρ' οἷ : voir παροῖ; παρά que (après le comparatif) : voir les Observations grammaticales. — Cf. παροῖ et περὶ.

παρὰβιάζω forcer, E. 57.

παράδεισος paradis, S. 1313, E. 2449, N. 201, 2150, P. 1015.

παρὰδέχομαι P. 1250 sq. : voir δέχομαι.

παρὰδιαβάσις passe-temps, récréation, E. 1078, 2852, παρὰδιαβάσιμα S. 1696, παρὰδιαβάσιος S. 2047, 2082, E. 3220, 3257, N. 934, 2530, 2861, P. 779, em. 1960 (παρὰδιαβασίμος P. ms. 1960). — N. 2894 : περιδιαβάσιμος (voir περιδιαβάζω).

παρὰδικία désastre? ἔδε παρὰδικία S. 2789, 2814, E. 3942, 4002, P. ms. 2509 (N. 3422 : manque dans le ms.; N. 3362 : ms. καὶ πόνον ἐρρίξωσε δεινρόν, φίλε μόν, διὰ τὸν πόνον).

- παράδρομή* cours (du temps), ἀπὸ παράδρομήν au bout de, S. 43, 1406, 2234, E. 253, 1172, 3417, N. 1021, P. 859, 2719 (μετὰ πολλήν περίδρομήν P. 1103). — Voir *παρέλενδς*.
παρὰθαλάσσιος situé au bord de la mer, S. 1584.
παραιτοῦμαι abandonner, renoncer à, S. 2003, N. 2824, P. 1416; violer, π. ὄρκους S. 616, N. 1519 (E. 1722 ἐπαραιτίθης). — N. 559: ms. τὸ φῶς ἐπαραιτέωμον το.
παρὰκρατῶ persister, S. 925, E. 2007.
παρὰκρίνω juger à tort, j. faussement, E. 484, P. 241.
παράλλω paralyser, N. 1775.
παρὰμιλοῦμαι E. 1115, P. ms. 813: l. *παρὰμελοῦμαι*? (N. 968: *παρὰκίνοῦμαι*).
παρὰμπερός E. 1598: voir *παρεμπερός*.
παρὰπίσω E. 639, 744, 4264: voir *παροπίσω*.
παρὰπλαγὸν pente d'une montagne, S. 2632, E. 102, 106, 3556, 3799, N. 125, 3230, P. 106.
παρὰποιοῦ mener trop loin, S. 671, E. em. 1774, N. 1571.
παρὰίστρατον chemin de traverse, S. 2371.
παρὰταγὴ armée, S. 1150, N. 1985, ou fait-il lire ὑποταγὴ, la suite du roi?
παρὰταυρῶ tirer en longueur, S. 2659.
παρὰτηρῶ ne pas perdre de vue, observer, S. 1695, E. em. 2851, N. 2529, P. 1959.
παρὰτοῦμαι N. 559: voir *παραιτοῦμαι*.
παρὰτρέχω passer, τόπους S. 100, E. 1227, N. 1078, P. 1232, λιβάδιον E. 186, N. 202, P. 2623; ἡμέραν S. 40, E. 105, 1169, N. 124, 1018, P. 856, καιρὸν S. 2724, E. 886, N. 751, P. 611, 2464; τὰ καλὰ E. 1043, N. 902, P. 748; ἀφίνω, παρὰτρέχω τα S. 2708, E. 3869, P. 2451; intransitif: S. 55, E. em. 1184, N. 1032, P. 869.
παρὰτερχαίνω: τοὺς παρὰτερχόντας les assistants, P. 947, τοὺς παρὰτερχόντας S. 1209.
παρὰντα immédiatement, E. 111, 2037, 2541, 2556, 3734, παρὰντίκα S. 1236, 2535, E. 3702, N. 2071, 3147, P. 970.
παρὰφινλάσσω surveiller, N. 1170, περιφινλάσσω S. 194, E. 1316.
παρὰχαράζει le jour commence, N. 684, περιχαράζει E. 808 (P. 545: πρὶν ἂν νὰ ᾖ ἡμερῶς).
παρὰψικεύω (= παροψικεύω), accompagner, S. 1688, N. ms. 2522 (παρὰψικίδονν).
παρεικάζω se figurer, S. 1278, E. 3409, N. 2113, P. 998.
παρέλενδς: μετὰ παρέλενδιν au bout de, N. 2210 (voir *παράδρομή*).

- παρεμπρός plus loin, plus tard, S. 480, N. 1442, παρομπρός P. 1489, παραμπρός E. 1598.
- παρέρχομαι passer, s'écouler, τώρα καιρός παρήλθεν S. 196, E. 591, 1318, N. 487, P. 342.
- παρέχω : καιρός παρέχει N. 1172 : voir παρέρχομαι.
- παρομπρός : voir παρεμπρός.
- παροπίσω plus tard, P. 391, παραπίσω E. 639; auparavant, S. 957, P. 1718, τοὺς παροπίσω (S.), παραπίσω (E.) χρόνους les années passées, S. 3105, E. 744, 4264.
- παροῦ, παρ' οἷ que (après le comparatif), E. 1126, P. 821 (cf. παρά, περί); παρ' οἷ ὅτι, παρ' οἷ au lieu que, S. 1 252 sq., S. 287 sq., P. 1371 sq. (N. 1259 sq.), voir παρά (E. 1408 sq. πρῶτον . . . παρά).
- παρχεύω : οἱ παρχεύοντες E. 2377 = ἐπαρχεύοντες, τοπαρχεύοντες; cf. E. 2375 (ἐ)πάρχας.
- πᾶς : εἰς τὸ ἐκ παντός infiniment, S. 1086, 1367, 2795, E. em. 3984, N. 2199, διὰ παντός P. 1783, ἐκ παντός E. 2508, N. 2202 (cf. εἰς τὸ καθόλου : Poulol. 412, Sachl. II 34, Belis. II 181).
- πάσχουσιν souffrance, E. 28.
- (ὁ) πάτος fond, E. 256, 2455, P. 2722, τὸ πάτος N. 2156 (S. : πλάτος).
- πέξευμα logis, S. 1932 (cf. Chron. Mor. P. 6167). — Voir At. IV 404.
- πέργωμα P. ms. 1281 : voir πέργωμα.
- περί que (après le comparatif) = παρά, κρείττον (κρείττορ) περί S. 3118, E. 4276, P. ms. 2568.
- περιαγκαλῶ embrasser, N. 3223.
- περίγειον alentours, environs, S. 1233, 1300, 1306, N. 2068, 2137, 2143, (τὸ) περίγειον E. 2437, 2441, (τὰ) περίγεια E. 4257, (τὰ) περίχωρα S. 3098, P. 2561.
- περιδιαβάω se récréer, passer le temps, N. 2863 = παραδιαβάω.
- περιδιαβάσμός N. 2894 : voir παραδιάβασις.
- περιδρομή P. 1103 : voir παραδρομή.
- περιδορυβοῦμαι s'inquiéter, E. 782, P. 521.
- περικρέμαται P. 2750, περικρέμω E. 282 : voir κρέμομαι.
- περιλαμβάνω embrasser, E. 3716, P. 2405, περιλαμβάνω E. 4106, 4183, N. 3163, περιλαμβάνομαι N. 3281, περιλαμβάνομαι E. 3852. — Cf. Bell. Troj. 2 : περιλαμβάνει.
- περιμάω assembler, N. 3206 (aor. ἐπερίμασαν). — Cf. Hatzid. MNE I p. 118 sq.
- περινοτάω s'endormir, N. 2375.
- περικόπτω interrompre, E. 838, N. 713. — P. 1409, selon Mavrophrydis : περικόπτονσιν, mais le ms. donne : περικέπτονσιν, au lieu de παρα(δ)κέπτονσιν dans S., E. et N.

περίοδος N. 2629 : voir περίστασις.

περιοχλοῦμαι s'embrouiller, N. 3219.

περισσός beaucoup, très long, très nombreux, ὄρα περισσῇ S. 555, E. 1661, μετὰ ὄραρ περισσῇ S. 421, E. 289, 577, 1461, 1537, N. 473, P. 1455, μεθ' ὧ. π. P. 329, ὄραρ ἐποῖκα (ἐποίησα) περισσῇ E. 284, 1746, N. 1542, P. 2753, ὧ. χα(ῖ)μέρος π. E. 561, N. 350, P. 314, ἄλογα περισσά S. 1389, E. 2527, N. 2222, P. 1075, θρηῖρος περισσός E. 2557, N. 2249, P. 1105.

περίστασις chagrin, douleur (Hesych. : θλίψις, ἀνάγκη, μέριμνα), S. 1787 (N. : περίοδος) ; voir Suic. Thes. Eccl. s. v. — Cf. Callim. 1348 : περιστατοῦνται, θλίβονται ; Glycas 297 : μᾶτην περιστατεῖσαι.

περιφιλᾶσσω : voir παραφιλᾶσσω.

περιχαράσσει E. 808 : voir παραχαράσσει.

(τὰ) περίχωρα : voir περίγειον.

περπατῶ : beaucoup d'exemples dans l'édition de P. par Mavrophrydis, mais le ms. donne toujours περιπατῶ (ἐπεριεπάτησα, etc.), marcher.

πέδιμον camp, campement, S. 46, E. 784, 1175, N. 663, P. 862.

πειτόνι ? S. 1320, N. 2157 (E. ici : σονληνρία). — De ἐπιτόριον ? (ἐπιτόριον chez Plutarque = levier ; Hépitès Lex. ἐπιτόριον = monte-ressort ; Vlachos Lex. ἐπίτορος = hauban).

πετρολιθοξέστης sculpteur en pierre et en bois, E. 1107, N. 960 (cf. P. ms. 805 ἀνθοπετροξ. : l. λιθοπετροξ.).

πέφνκεν telle est la nature de, S. 1941 (E. em. 3111).

πιάνω avoir prise sur, N. 1046 (les autres mss. donnent ici : ἀνέπαυσε).

πιγοῦνι menton, E. 2419, 2437 : voir πωγόνιν. — Cf. Hatzid. Einl. p. 375.

ῥιλαλῶ exciter, avancer, S. 1207, E. 2309, N. 2941 ; voir λαλῶ.

πινακίδιν tablette, écriteau, E. 221, P. 2689.

πισκίνα : voir φισκίνα.

Πίστις Foi, E. 962, N. em. 824, P. 675.

πιστόνω confier, S. 655.

πλανῶ tromper, S. 2493, E. 3658, N. 3108, P. 2370.

πλάτος largeur, espace, plénitude, S. 1265, E. 2371, N. 2100, χαρᾶς S. 1337, E. 2478, N. 2174, P. 1039, ἡμέρας un jour plein (voir πλήρωμα) S. 17, S. 988, 1443, E. 804, 2063, 2478, 2588, N. 680, 1807, 2284, P. 1132, χρόνον P. 2719. — Cf. ἐπλάττεται ἡ ἡμέρα N. 3137 (S., E. et P. : ἀνέτειλεν) ; τὰ πλατέντη ἡ ἡμέρα Bélis. I 257 ; et τὸ πλάτωμα τῆς ἡμέρας Callim. Chrys. 2193. — Voir πάτος.

πληξίς misère, E. 3127.

- πληροφόρημα information, S. 776, πληροφόρημα N. 1667, πληροφο-
φόρημα E. 1866; πληροφοροία P. 1628.
- πληροφοροῶ informer, ἐπληροφοροῦμαι S. 2509, P. 2377, ἐπληροφο-
ροῦμαι E. 3675, impératif : πληροφοροῦμαι S. 1489, 2842, E.
em. 4031, P. 703, 2681, πληροφοροῦμαι E. em. 213, 992, 3008,
N. 258, 852.
- πλήρωμα accomplissement, τὸ π. ἡμέρας au bout du jour, le soir, E.
107, N. 127, P. 108, 1974. — Cf. καὶ πλήρωμα τῶν ἡμέρων
Phlor. éd. Hesselring 1252 ms. V; καὶ ἡ ἡμέρα ἐπλήρωται,
ἐφθάρει καὶ ἡ γύμνα Apocopos 58 (ms. de Vienne). — Voir
πληρώω et πλάτος et διάστημα.
- πληρώω accomplir, S. 2, E. 1130, N. 981, P. 825, passim; τὰς θέ-
σς (sc. ἡμέρας) S. 40, E. 1169, N. 1018, P. 856; voir πλήρωμα.
— ἐπλήρωσαν τὰ δάκρυα N. 2982; 1. ἀπλήρωτα τὰ δ.; voir
ἀπλήρωτος.
- ποθοερωτοδραμέρος S. 437; voir θρόσσω (saisir).
- ποθοκαταλόγι(ν) S. 638, E. 1745, N. 1541; voir καταλόγι.
- ποθοορκομοσία prestation de serment d'amour, P. ms. 259a, ms. 272,
ms. 324 (ms. 291: πόθον ὀρκομοσίας). — Voir ὀρκομοσία.
- ποιναλισμός tourment, N. 2170, 2292. — Cf. At. V 304.
- ποινηλατιστής bourreau, P. 2650, 2713 (E. 247: πορηλατός).
- ποινηλατοῦμαι être tourmenté, S. 291, 508, P. 1497, ποιναλιζομαι
N. 1472 = ποιναλίζομαι (E. 1983: πορολατοῦμαι).
- ποιῶ : ποίσετε τίποτε εἰς ἐμέτ aidez-moi, E. 343, N. 409, P. 2808. —
Cf. ἰόγ. παρηγ. 463, 510, 621.
- πολεμῶ faire, S. 1803, 3092, E. 2964, 4250, N. 2646, 3674, P. 2034.
- πολλά : εἰς πολλά N. ms. 37 (καὶ εἰς π.), ἐκ τὰ πολλά S. 971, E. 2047,
N. 56, P. 33; fort, extrêmement.
- πολλάκις par hasard, S. 1276, E. 484, N. 630, 634, P. 241 (cf. Erotop.,
index s.v.).
- πολύτιμος précieux, N. 2526.
- πορηλατός E. 247; lire ποινηλατιστής
- πορηρία (τεχνίον) habileté, S. 1353, P. 1052.
- πορηρός rusé, N. 339; adroit, E. 2493.
- πορολατοῦμαι E. 1983; lire ποινηλατοῦμαι.
- πορτῆρς portier, E. 242, P. 2708.
- ποργγίρ bourse, E. 2566, P. 1110, ποργκίρ N. 2258, μπουγκίρ S. 1417.
— Cf. ποργγίρ Prodr. IV 33, ποργκίρ Pestil. 568, Θρησκ. 89,
ὁτὸ μπουγγί Pernot, Ét. p. 441. — At. IV 339; G. Meyer,
Neugr. Stud. III p. 55; Paspatis, Chiak. Gloss. s. v. μπόγοννας;
Triandaph., Lehnw. p. 122; Sophocles Lex. s. v. ποργγίον;

„Gothic puggs, Latinised into punga, — Anglo-Saxon pogga. Compare : budget, pocket, pouch, French poche.” — Thumb, Die germanischen Elemente des Neugriechischen (Germanistische Abhandlungen, H. Paul dargebracht, 1902, p. 254 sq.) s. v. *πούγγα* : „Nehmen wir das zeitliche Auftreten des Wortes zum Ausgangspunkt, so erhalten wir die Reihe: got. puggs, griech. *πογγιόν*, it. ponga, bezw. rum. punga. — Griechisches *πούγγα* darf ohne Bedenken als gothisches Lehnwort angesprochen werden.” — Le mot vit encore en frison (punje) et en flamand (ponke).

πουγοῦν : voir *πωγόιν*.

προβόδος guide, S. 938, 1845, E. 1027, 3005, N. 887, 2687, P. 738, *προβόδός* P. 1704. Quant à P. ms. 2067 : les mots *προβόδος* ἐγὼ ont été rayés, tandis qu'en marge il y a été écrit à l'encre rouge : *προοδοποιός*. — Cf. B. Keil p. 130 : es wird einfacher β-Einschub vorliegen ; Miklosich, Die slav. Elem. im Neugr. p. 554, y voit un emprunt slave (bulg. provōdb = envoyer, serbe provoditi = guider). — At. IV 457 : *προβοδίω*, *προβοδώω* de *προενοδίω* (= accompagner jusqu' à). — Le mot manque chez Triandaph. — Chron. Mor. gloss. s. v. : from *προεόδος*. — G. Meyer, Neugr. Stud. II p. 87 : *προβοδῶ* nicht slavisch, aber aus *προενοδώω* (cf. *καταβοδῶ*). — Politis, Ecl. p. 114 *προβοδῆ* = *πέμπει*, *προπέμπει* (*πρὸ-ἐνδῶ*). — Pour *προοδεύω* : voir Leo Diaconus, Annot. p. 417 (ed. Bonn).

πρόγευμα petit-déjeuner, S. 1 269, S. 303, E. 1423, 2421, P. 1388.

προγνώτης prophète, S. 1335, 1529, E. 555, 861, 2460, 2464, 2677, N. 2363, P. ms. 571 c, 588, 1827.

πρόγραφον registre, liste, P. 2781 (cf. *λόγ. παρηγ.* 94, 391, 412). — Voir *ἐγγραφον*.

προθεσμία terme, S. em. 1795, E. em. 2956, N. 2638.

προκαρτερέω : voir *προσκαρτερῶ*.

προκρίνω préférer, E. 4277.

προσδέχεται : voir *ἐνδέχεται*.

προσεκτικός attentif, N. 825, P. 676 (ms. *προδεκτική*).

Προσευχή Prière, E. 993, N. 853, P. 704.

προσκαρτερῶ attendre, S. 2012, 2037, N. 771, 2831, 2856, P. 631, 2184 ; E. donne *προκαρτερέω* (E. 908, 3180, 3207).

πρόσκομιαν souci, peine, N. 2145.

πρόσκρουσμα heurt, choc, S. 1308, E. 2443, P. 1011.

πρόσκρονδος : voir *ἀπρόσκρονδος*.

ἁπροστοχοῦβιν : voir *ἐμπροστοχοῦβιν*.

πρόσφορος convenable, P. em. 879, *προσφορός* S. 1116 (E. : *πρόδωρος*).

- πρόσχαιρος* gai, S. 440, E. 1035, *πρόσχαρος* S. 1287, N. 2124.
πρόσδωρος convenable, E. 2216 : voir *πρόσφορος*.
προσωπόληψις partialité, P. 241 (E. 484 : *προσώπου ἐπόληψις*) ; voir *διακρίνω*. — Cf. Phlor. éd. Hesseling 410 *προσωποληψία* ; Hist. Val. pag. 332 : *κριτὴν... ἔνθα προσωποληψία οὐκ ἔστι*.
προτέρημα privilège, qualité, E. 779, P. 691, *προτήρημα* N. ms. 840.
ἐπροτρέπόμεν E. 180, au lieu de *ἐπιτερπόμεν* : voir *τρέπομαι*.
προφήτης prophète, S. 1335, E. 2475.
πρωτεύω être le premier ; *οἱ πρωτεύοντες* les premiers du pays, les autorités, S. 2135, 3207, E. 725, 3316, 4354, N. 600, 2948, 3789, P. 471, 2250 : voir *οἱ (ἐ)παρχεύοντες, οἱ τοπαρχεύοντες, οἱ πρωτοαρχεύοντες*. — Cf. Acta Apostol. 18, 12 *ὁ ἀνθυπατεύων τῆς Ἀχαΐας* ; Eust. Macr. II 9 *κρατοῦντες γῆς* ; Dig. Esc. 1669 *τοῦ βασιλεύσαντος ἐκ τῆς Περσίδας χώρας* ; id. 1746 (*ὁ*) *πάντων κυριεύων* ; Hermon., Prol. 9 *τοῦ τῆν δέσιν θεσποτεύων* (au lieu de *θεσποτεύοντος*).
πρωτοαρχεύω : *οἱ πρωτοαρχεύοντες* E. 2364, voir *πρωτεύω*.
πρῶτος *πρῶτος* tout premier, E. 71.
πτερός mince (= *φτερός*, cf. At. I 123, V 322), S. 1294, E. 2431, N. 2131, P. ms. 1004 (ms. *πτερά* et non pas *στερά*) : *κόκκινα χεῖλη καὶ πτερά*. Du Cange cite ce vers-ci et explique *πτερόν* par „gena”. — Cf. Thumb, Indog. Forsch. 1893 (Psaltes, Gr. Byz. Chron. p. 94, note).
πέργωμα la fortification avec les tours, S. 158, S. 154, E. 925, 1276, N. 631, 788, 1131, P. em. 494 (ms. *τὸν πέργον μὲν* : l. *τὸ πέργωμα*), 639, *πέργωμα* P. ms. 1281. — Coray, At. V 287 cite les vers S. 158 sq., P. 1281 sq., donne la leçon *πέργωμα* (= P. ms. 1281) et explique le mot par *πέργαμος* citadelle. — Cf. Phlor. éd. Hesseling 1316 *πέργωμα τοῦ πέργον* la construction de la tour.
πωγώριον menton, P. 1005, *πουγούριον* S. 1296, N. 2133, *πιγούρι* E. 2419, 2437. — Quant au changement de signification : grec ancien = barbe, grec moderne = menton, il faut comparer : *γέρειον, γέριον* (G. Meyer, Alban. Stud. IV p. 34). — Dans La messe de l'homme sans barbe (éd. Legrand, Bibl. gr. vulg. II) se trouvent les formes suivantes : *τὸν πώγωρα* 249, *τὸν πούγορρα* 95, *τὸ πουγούριον* 85, 116, 154, 165 (cf. *πουγοῦράτε* 41, 173, 337), *τὸ πιγούρι* 59, *τῆν πουγοῦρα* 47.
ἠωρικά E. 3944 = *ὠπωρικά*, voir *ἰπωρικά*.

P

ῥαβδὴν bâton, E. 1087, N. 943, P. 788.

ῥαθυμία E. 3746 : voir ὀλιγοθυμία.

ῥαθυμῶ S. 1535, E. 3742 : voir ὀλιγοθυμῶ.

ῥάκια N. ms. 3231 : l. ῥνάκια (cf. E. οἱ ῥάκες) ou ῥάχια.

ῥαρτίζω arroser, N. 3091.

ῥέγω couler, E. 3607.

ῥέρτα lice, S. 1200, 1206, E. 2302, 2308, N. 2034, 2040, P. em. 938, 944 (= Imb. Marg. 119, 350, Phlor. éd. Hesseling 663); pas d'armes (un combat „où de nombreux champions, à pied et à cheval, simulaient l'attaque et la défense d'une position militaire, d'un pas ou passage étroit et difficile dans les vallées ou les montagnes," P. Lacroix, La vie militaire et religieuse au moyen âge, Paris 4e édition, 1877, p. 172) : (γίνεται, ὡς γένη) ῥέρτα τῶν πεζῶν καὶ τῶν καβαλλαρίων (-έων) S. 1177, 2045, E. 2279, 3218, N. 2011, 2859, P. 2209 (= Imb. Marg. 323, 746, 749), ἐπιδάθῃ ῥέρτα S. 1181, E. 2283, N. 2015. — Voir καβαλλίκευμα (les mss. du Libistros n'emploient pas le mot τζορότρα).

Étymologie : At. II 422 et Mavrophr. gloss. s.v. : ῥέρτα = rheda = char. Cf. Triandaph. Lehnw. 130 : „Das Wort kommt in Troad. 529 als ῥέτα (ῥέτωρ), in der Bedeutung „ἄρμα" vor; sonst, auch Troad. 500, stets als ῥέρτα, oft verbunden mit τζορότρα in der Bedeutung : Rennbahn, Zweikampf. Eine Erklärung des Dentalen, scheint mir nicht möglich. Sollte das Wort mit Meyer, Studien II als slavisch betrachtet werden?" Au page 170, il l'appelle un mot celtique. — Mavrophrydis, gloss. s.v. : „Σήμερον ἐν Ἡπειρῷ λέγεται ῥέρτα καὶ ἀῤέρτα (ἐξ οὗ ἀῤερτεῖω • τρέχω, σπεύδω) τὸ μετὰ σπονδῆς περιπατεῖν, τρέχειν." Cf. Aravandinos, Ἡπειρωτικὸν γλωσσάριον : ἡ ἀῤέρτα = τὸ τρέχειν θρομέως.

ῥέξ roi, E. 2620, 2640, 3501 : voir ῥήξ.

ῥέτερον rène, bride, S. 2741, E. 3899, N. 3321, P. 2474. — Cf. Triandaph. Lehnw. 29.

ῥήγας roi, S. 1019, 1161, E. 2093, 2264, N. 1840, 1996, P. 1752, passim. — Cf. ῥέξ, ῥήξ.

ῥηγθεσπότης roi et maître, P. 346 (E. em. 594).

ῥήξ roi, S. 1 37, S. 1477, N. 2317, P. 1161. — Voir ῥέξ, ῥήγας. Cf. Triandaph. Lehnw. 127.

ῥιζιμέος à la racine profonde; solide, (πέτρα) ῥιζιμέα, S. 1601, E. 2750, ῥιζιμία N. 2435. — Cf. Erotokr. éd. Xanthoud. gloss. s.v. ῥιζιμό (Triandaph. Lehnw. 89).

ῥιζοβορροθεσία terrain au pied d'une montagne, N. 125.

ῥιζοβλάστημα rejeton, pousse, N. 946.

ῥίζωμαρ enracinement; rejeton, N. ms. 3517 (καὶ διότι ἐν ῥίζωμαρ ἀπὸ τὸ ἐμὸν κεφάλιν).

ῥοῦχορ vêtement, S. 1072, E. 322, 2150, N. 461, 1890, P. 1769, 2791.
— Cf. Lambros, Coll. gloss. s.v.; At. I 174 (lat. roccus, germ. Rock); G. Meyer, Neugr. Stud. II 55 et Triandaph. Lehnw. 150 (altslavisch).

ῥόφημα trait, S. 2228, P. 2287.

ῥέαςῃ ruisseau, E. 3800 (ῥέακες).

Σ

Σαγίττα flèche, S. 175, S. 61, E. 1209, N. 1038, P. 1199, σαίττα E. 1190; passim.

σακκίρ sac, E. 1987.

σάργος S. 1070: l. σγόρδος, voir σγοῦρδος.

σαρκώρομαι s'incarner, S. 1282, E. 2416, N. 2120.

σγοῦρδος queue ou crinière, (S. em. 1070), E. 2147, N. 1887. — Cf.

Achill. 1121: καὶ γατανίτσια ὀλόχονσα εἰς τὸν σγόρδον ἡν πλεμμένα (ms. L.: εἰς τὴν οὐρὰν καὶ τὴν χαίτην); Dig. Gr. Ferr. IV 233 πλεκτὸς ἦτον ὁ σγόρδος του μετὰ λίθων τιμίωρ; id. VI 553 χαίτην ἔχον καὶ τὴν οὐρὰν, τὸν σγόρδον καὶ τὰ ὦτα.

σγουρίζω friser, E. em. 319, P. 2788 (N. 458: γρορίζω). — Du Cange s.v. σγουρίζω cite ces deux vers de Lib. ainsi: τὸ χρῶμα τῶν μαλλίων της ἦτον ὡς καστανόχον, | εἰς δύο πλεγμένῃ χαμηλὰ καὶ εἰς τόπους τὰ σγουρίζουν, et explique le mot à tort par obscurescere; cf. At. I 56, 332. — Cf. Erotop. p. 83, v. 61: σγουρό μου γασουμί.

σεβάζω faire entrer, S. 563, 2339, 3200, E. 1669.

σειρήτιος des sirènes, (σειρήνια μέλι) S. 639.

σεῖστρον sistre, S. 3168, E. em. 4322.

σελλογάλιον selle et bride, E. 2137; adjectif: σελλογαλίωτος P. 1761.

Σεπτέμβριος septembre, N. 925, Σεπτέβριος E. 1067, P. ms. 769.

σιάζω E. 1909: voir ἰσάζω. — Cf. Hatzid. MNE I 220, II 478.

σίγα σίγα taisez-vous donc, S. 2508, E. 3674, P. 2376.

σιγὰ σιγὰ lentement, peu à peu, E. 3607.

σιγαρός silencieux, tranquille, E. 3608. — Cf. Chron. Mor. 3851 cod. T. κρηφῶς καὶ σιγαρά. — At. IV 497.

σιγελά document, S. 151, E. 1270, N. 1124, P. ms. 1274. — Cf. σιγαλά Chron. Mor. 3851. — Hatzid. Einl. p. 99.

σιγερός silencieux, tranquille, S. 1950, E. 3120, σιγηρός P. 2142; adv.: σιγερά S. 147. — A propos de Chron. Mor. 5283 στέκε σίγερόρ σον, Triandaph. (Lehnw. p. 8) considère σίγερορ comme un mot emprunté à l'italien (σίγονορ > σίγερορ). — Cf. Chron. Mor.

- gloss. s.v. *σίγερως*, or *σήγερως*, in safety, from Lat. *securus*? — Prodr. I 66, 104 *ἂς εἶδαι (ἐκάθον) σιγηρὸς καὶ ἀπομεριμνημένος*, id. 158 *καθίζον σιγηρὸς σου*. — Voir *σιγηρός*.
- σιγῇ* en silence, E. 3902, *σιγῇ σιωπῇ* S. 2429.
- σιγηρός* P. 2142: voir *σιγερός*. — Hesych.: *σιγηρῶς • σιγηλῶς, ἡσυχῶς*; Suid.: *σιγηλός • ἄφωρος, σιγηρός*.
- σιγίζω* imposer silence, S. 2655, E. 3823, N. 3253.
- σιγῶ*: voir *σίγα*.
- σίθηρα* chaînes de fer, S. 1508, P. 1192, *σίθερα* E. 2656, N. 2347 (*σίθερον* E. 503: porte de fer? ou faut-il corriger: *δίθερον* = P. 260, 262).
- σιτόχρους* couleur de blé, P. 181 (N. 299: *ὡς τὸ χιόνι*; E. 422: *ὡς τὸ χρῆος*? l. *ὡς σιτόχρεος*? cf. *ξινόχρεος*).
- σκαρλάτος* écarlate (cf. Triandaph. Lehnw. 141), *σκαρλάτα* des étoffes écarlates, S. 1396 (cf. *βλαττίρ*). — Cf. Phlor. éd. Hesselting 1249: *ἀφύρεστα σκαρλάτα*.
- σκέλτε*, lire *κέλτε* ou *σκέλε*: voir l'Introduction, § 13 (p. 30), et l'Appendice.
- σκιρτασμός* tressaillement, bond, N. 895, *σκιρτησμός* E. 1035, P. 741.
- σκιρτῶ* bondir: et l'acc. S. 2886, E. 1043, N. 902, P. 748, *εἰς* S. 759, E. 1851, N. 1652, P. 1615, 2624.
- σκλάβος* esclave, E. 451. — *σλάβος* > (*στλάβος*) *σθλάβος* > *σκλάβος*: voir Triandaph. Lehnw. 65; Psaltes, Gramm. Byz. Chron. p. 103.
- σκοπός* but, fin, S. em. 3013, E. 4177; réflexion, E. 1249, N. 1102; air, mélodie, S. 1352, E. 2492, N. 2189.
- σκοιτάζει* la nuit tombe, E. 612, N. 500, *σκοιτίζει* P. 361.
- σκοινάρι* bouclier, S. 1228, E. 1024 sq., 2334, N. 2063, P. 965. — N. 2780: S., E. et P. donnent ici *ιππάρι*.
- σκέλος*: *σκέλε* chien (injure), E. 2313: voir l'Introduction § 13 p. 30, et l'Appendice.
- σμαραγδόχρους* couleur d'émeraude, N. 2161, *σμαραδόχροος* S. 1323, *πρασινοσμαραδόχροος* P. ms. 1024.
- σμέρινα* murène, N. 166, *σμέρινα* E. 150, = *μέρινα* P. 147. — Cf. G. Meyer, Türk. Stud. I p. 24 ss. vv. *mürsin* et *morina*.
- σμερσίνη* N. 460: voir *μερσίνη*.
- σουκαρία* S. 1073, P. 1770, *τζουκαρία* E. 2151: un vêtement de dessus, jupe. — Du Cange cite P. 1769 sqq. s. v. *σουκαρία*: *λατινικὰ τὰ ῥοῦχα τῆς ἡσάρ τῆς ὠραιωμένης, | ἐπάνω χρυσοκόκκινα ἐφόρει σουκαρίαρ, | μακρὰ εἰς γῆν σέρετο λαμπροχρωματισμένη*, et il ajoute: „nescio an inde vox soukenille apud nos fuerit.” — G. Meyer, Neugr. Stud. II p. 58: Slov. *suknja* „Rock,

Kittel"; serbe: cykba „Unterrock der Frauen"; zu asl. soykbo „wollenes Kleid". — Miklosich, Slav. El. p. 559: „Du Cange erinnert an franz. souquenille; mit dem Diefenbach, Zeitschr. f. vergl. Sprachf. 88, 290 mlat. soscania, mhd. suckenie zusammenstellt."

σουληνάρι tuyau, E. 2456.

σουρχίασμα: voir σωχρασμός.

σπαραγμός tremblement, mouvement, S. 1048, E. 2121, N. 1868.

σπαταλῶ prodiguer, S. 1307, E. 2442, N. 2144, P. 1010.

σπλάγγριζομαι (τινα) avoir pitié de, E. 456, N. 331, P. 212.

σπλάγγρος pitié, S. 733, 975, E. 1829, 2051, N. 1633, 1795, σπλάγγρον N. 1429.

στά halte-là! (= στάθῃσε, στάσον), S. 1 204, S. 216, 2561, E. 646, 3726, P. 1324, 2408 (N. 535: ms. ἄς ἴστα μή). — Photius éd. Bekker 60b 21 (Olympiodorus): στά ὀτά; Poésies érotiques chypriotes 45, 1: στάθον, ... στά.

στάβλος écurie, S. 1932, E. 3095, N. 2764, P. 2127.

στάζω P. 2852: l. σταλάζω.

στάλαγμα goutte, S. 533, E. 1639, σταλαγμός S. 524 sqq., E. 1628 sqq.

σταλάζω dégoutter, S. 524, 2429, E. 390, 1628, N. 384.

(ή) στερέα terre ferme, S. 1852, 1891, E. 3011, 3047, 3050, N. 2725, στερεά N. 2692, P. ms. 2074, ms. 2100.

στερογραφιώνω P. ms. 70: l. στερεοαφιώνω, voir ἀφιερώω.

στερεοφορῶ E. 65: voir φορῶ et ἀφιερώω.

στερεῶ soutenir, P. 2413.

στερεωμός fermeté, dureté, S. 541.

στερεώνω S. 195, 248, E. 1317, 1371, N. 1171, 1221: voir ἀφιερώω.

στεριοφηγοῦμαι raconter solidement, r. sérieusement, E. 4391 (ou faut-il corriger = S. 3249?).

στέφω couronner, S. 2062, N. 2974.

στολίζω orner, E. 4319.

στομώνω aiguiser, S. 3223, N. 3805.

Στοργή Tendresse, (S. 1), E. 1128, N. 979, P. 823.

στράτα chemin, S. 70 (le sentier de l'amitié), moyen, N. 2612, δίδω στράτα (τινα) laisser libre, S. 2352, E. 3549.

στρέφω tourner, N. 2712: ὥσπον γὰ στρέψης ὀφθαλμός en un clin d'oeil, voir (σ)τρίβω. — Cf. Bell. Troj. 600 ὥς ὅτον στρέψης ὀφθαλμόν.

στρίβω E. 2161, 3037: ὥς ὅποῦ (καὶ ὅσον) γὰ στρίψης ὀφθαλμόν: voir στρέφω tourner et τρίβω frotter.

στριγγίζω crier, S. 583, 1100, E. 219, 1690, 2312, (E. em. 1097?), N. 264, 1491, 1737, 3086, P. 796, 1523, 2687, στρινκίζω P. ms. 727.

- Étymologie : de *στρίγξ* chouette (Lambros, Coll., Gloss. s.v. : pousser des cris comme la chouette effraie); cf. *στριγγιὰν φωνήν* dans les vers 46, 71, 139 d'une chanson de Digénis Akritas, publiée par Destounis (Kyriakidis, *Ὁ Διγ. Ἀκρ.* p. 121).
(τὸ) συμβουλευτόν E. 4344 : voir *καλοσυμβούλευτον*.
συγγλωσσοδεμέρος celui dont la langue est liée, E. 999.
συγκαταβαίω consentir à, S. 595, 2224, 2257, E. 1702, 3405, N. 2844, 3028, 3051, P. 2303.
συγκατάβασις condescendance, E. 1500.
συγκατάθεσις consentement, N. 1349.
συγκρότησις heurtement (des lances), E. 780, N. 659, P. 519.
σέγνεφα nuages, E. 1754, *σέρνεφα* S. 649, *σέγνεφα* N. 1550. — Cf. Apocopos 87 *σέρνεφι*, ms. de Vienne : *σέγνεφῃ*.
σέζιοι P. ms. 279 : l. *λίζιοι*.
συμβιβάζομαι (εἰς) tomber d'accord, S. 1154, 2023, E. 2256, 3190, N. 2842 (*κοιτοσυνεβιβάσθησαν*).
συμβίβασις accord, transaction, S. 2025, E. 696, N. 572, 2844, P. 444, 2193.
συμβουλεύω conseiller, E. 2825, 2927, N. 1037; consulter, P. 1938. — *συμβουλεύομαι* conseiller, S. 175, S. 42, 52, 54, 60, 1675, 1769, E. 1171, 1181, 1183, 1189, N. 1020, 1029, 1031, 2506, 2613, P. 446, 858, 867, 1198, 1942, 2013; consulter, S. 1671, E. 698, 807, 2741, 2822, N. 574, 575, 2502, P. 1853, 1857. — Cf. *τὸ καλοσυμβούλευτον* les bons conseils, S. 3196, E. em. 4344, N. 3778.
συμπεθερία alliance par mariage, S. 2023, E. 3190, N. 2842, *συμπεθερία* P. ms. 2192.
(τὰ) σύμφορα malheur, E. 81, au lieu de *τὰς συμφοράς*.
συμφωνία accord, S. 1806, E. 2967, N. 2649, P. 2037.
συνάξω rassembler, E. 2838, *συνάσω* E. 767 (= *συνάγω*). — Cf. Hatzid., Einl. p. 401; Pernot, Rec. p. 75.
συνειδός conscience, S. 2272.
συνέργημα coopération, assistance, E. 2891, *συνέργησις* S. 1735, N. 2578.
συνερίζω rivaliser, S. 142, N. 629, 1119, P. 492, 1269, *ποῖος ἑμπρὸς (ἑμπρὸς) συνερίζε* ils rivalisaient d'être le premier, E. 726, (N. 601 : *συνέρρουφεν*), P. em. 472 (ms. *καὶ πρὸς ἑμπρὸς συνερίζεν*).
Σύνεσις N. 824 : E. et P. donnent *Πίστις*.
συνζυμῶν pétrir, S. 2607, N. 3207.
σύννους pensif, S. 1832, E. em. 945, em. 963, N. 807, 825, P. 676, 2062.
συνδοιπότης compagnon de voyage, E. 22, N. 58, P. 35 : passim.
συνουίλικος qui est du même âge, camarade, E. 738, 767, P. 482.
συντοπικῶς en peu de mots, S. 3028, 3216, E. 4194, N. 3614, 3798, P. 1815.

σύννοψις : ἐν συνόψει καὶ συνοπτικῶς bref, P. 1815, ἐν συνόψει, ἐν κορυφῇ S. 1516.

συντελῶ contribuer, P. 790.

συντριβῶ briser, E. 1675, 4098, N. 3406.

συντεχία : οὐκ ἔναι συντεχία il n'y pas lieu de discuter, décidément, E. 598, 987, 1715, 3047, οὐκ ἔνι σ. S. 1888, N. 847, 1511, P. 698, οὐκ ἔτορ σ. S. 608, N. 632, P. 495; voir λόγος.

συνεφημίζω : συνεφημίσασθαι E. 4355, συνεφενημίσασθαι S. 3208. Voir φημίζω.

σύνδελλος avec la selle, S. 1213, E. 2318, N. 2047, P. 951.

συχράζω (νὰ) fréquenter; continuer, S. 524, E. 1628.

συχροασχολοῦμαι s'occuper fortement de, συχροασχολιᾶται S. 153, συχρασχολιέται N. 1130, ἀσυχροασχολῆται : l. συχρο- E. 1275 (ἀσασυχροασχολῶ P. 1280, ἀσασυχροασχολοῦμαι S. 1 157).

συχροτερίζω dire maintes fois, P. 2761.

σφαλίζω fermer, S. 1020, E. 2094, N. 1841 (cf. ἀσφαλίζω).

σφόδρενλας vertèbre, E. 567 (cf. Prise de Const. 199 τὸν σφόδρενλα, Asin. Lup. 426 τὸν σφόδρενλα), σφόδρενλος N. 356 (P. 319 ici τράχηλος) : si mes vertèbres cervicales étaient encore attachées solidement; voir διᾶδεσμος.

σχήματ' forme, geste, S. 1103, 1108, E. 2181, 2186, N. 1921, 1925, P. 1797, 1799; μετὰ σχήματος dignement, solennellement, E. 2189, N. 1928, P. 1802.

σχηματίζομαι se donner l'air de, S. 1 103, S. 92, 1015, E. em. 1221, em. 2089, N. 1070, 1836, P. 1225.

σχολάζω cesser, N. 3591.

σώζω conserver, maintenir, S. 1303, E. 2439, N. 2140; suffire, S. 3105.

Σωφροσύνη sagesse, E. 974, N. 836, P. 687.

συχρασμός crépuscule, S. 181, N. 1158, συχριασμός E. em. 1304, συχρίασμαι S. em. 1921, E. 3080; voir l'Introduction § 12. — Hépitix Lex. : συχριαῖ, ἀντὶ ὠχριαῖ. βραδυνάξει, γίνεται ἑσπέρα; id. συῖχρον (σῶχρον, διὰ λ. Οἰνός), σκυόφως, ἢ στυγμὴ καθ' ἣν ὠχριαῖ ἢ ἡμέρα. Cf. μούχρωμα crépuscule : Hatzid., Ἑλληνικαὶ μελέται (voir Glotta, VII 4 (1916) : Literaturbericht f. das Jahr 1913, par P. Kretschmer) explique ainsi : μούχρῳρει es dunkelt, Kret. μούχριαῖ aus ἡμί-ωχρος > μῶχρος. μῶχρος. — Coray, At. IV 338, propose une autre explication.

T

Ταγή nourriture (des bêtes), ration, S. 1949, E. 3119, N. 2779, P. 2141. — Hatzid. Einl. p. 88 : „ταγή auf Kreta = Hafer, auf dem Festland eine

Ration Hafer oder Gerste die dem Pferde gegeben wird; im Mittelalter war das Wort beim Heer in Gebrauch und bedeutete die bestimmte Ration sowohl für jeden Menschen als auch für jedes Tier; daraus die modernen Bedeutungen." (Cf. Hatzid. MNE II 334). Le mot a été traité à fond par Kalitsounakis, Mittel- und neuogr. Erklärungen bei Eustathius (Mitteil. d. Seminars f. Orient. Spr. 1910, Abt. II p. 96); voir aussi Coray, At. IV (2) 587 sq.: dérivation de *τάσσω*, cf. Xanthoudidis, Erotokr. gloss. s. v.: τὸ τεταγμένον μέρος τοῦ σιτηρεσίου τοῦ στρατιώτου, ἢ τοῦ ἱπποῦ αὐτοῦ: Τονρο. ταῖν(ι). — Le verbe y appartenant est *ταγίζω*. — Le mot est considéré comme emprunté au turc par Kretschmer, Lesb. Dial. p. 123; „In dem Lehnwort *tajín* ntr. „Zehrung", sonst *ταῖρι* (so in Kreta, Jeannaraki, Kret. Volksl. 371) hat auch das türk. Originalwort *tajin* „Portion Speise, Ration" den (sehr schwach klingenden) Uebergangslaut." — Pernot, Rec. p. 69: *ταῖζω*, verbe dérivé de *ταγή* „ration", qui remonte au gr. anc. *τάσσω* et a signifié en gr. byz. „pension, prébende." — Cf. du Cange s. v. *ταγαί*, Somavera s. v. *ταγγή*.

τάξις rang, ordre, N. 313, P. 195; *τάξις* (τοῦ πολέμου)? E. 2277 (S. et N.: λόγος (τοῦ π.) = le bruit). — *Τάξις τοῦ πολέμου* Somavera: squadrone, squadra; cf. *μὲ τάξιν τοῦ πολέμου* Prise de Const. 953.

Ταπεινοφροσύνη Modestie, E. 980, N. 841, P. 692.

τάσσω: ἐτάχθῃ promettre, E. 4350, N. ms. 3785.

ταῦτα = τότε: S. 557, 1700, 2351, 2420, E. 503, 534, 536, 714, passim, N. ms. 446, 589, P. 260, 293, 553, passim. — Voir *τέτοιος* et *τέως*.

ταχὺ de bon matin, S. 648, E. 1753, N. em. 1549.

τε: P. 861, 866, 1863, 2715; *τε* dans l'édition de Mavrophrydis manque souvent dans le ms., p.e. P. 309, 365, 942 (voir les Observ. gramm. p. 434); *τε καὶ* N. ms. 3750 (voir l'Introduction, p. 14); *ὁμοῦ τε καὶ* S. 45, E. 1174, N. 1023, P. 861 (*ὁμοῦ καὶ* S. 2703, E. em. 3865, N. 741, P. 2447; N. 3293 manque dans le ms. N.).

τέλος: τοῦ καιροῦ τὸ τέλος au bout de quelque temps, E. 3433; τὸ τέλος à la fin, E. 3781, = τέλος S. 2617.

τεντόσχοινον corde de la tente, E. 1251, 1837, N. 1104, 1638, *τεντόσχοινον* S. 1 133, S. 127, 745, P. 1256.

τέρμενον terme, N. 3037.

τέτα: plusieurs fois dans le ms. P. au lieu de *τέντα*, p.e. P. 1350, 1464, 1656.

τέτοιος = τότε: E. 289, 577, 1181, 1195, 3201, 3210, 3472, 3481. — Voir *ταῦτα* et *τέως*.

- τετρακογχώματα** P. 2736 : les quatre coins? — E. 268 : **τετραγέματα**? **τέως** = **τότε** : S. 1 79, S. 52, 67, 464, 2288, 2296, N. 56, 446, 1426, P. 329, 1203, 1482, passim. — Voir **ταῦτα** et **τέτοιος**.
- τσακίζω** briser, S. 2798, E. 3986.
- τσιγαρίζω** rissoler; brûler à petit feu, tourmenter, S. 743, 1112, E. 2195 sq., **μυριοτσιγαρίζω** S. 743, E. 1835, P. 1608. — (Cf. **τοιγαρίζω** Sachl. II 217, **μυριοτσιγαρίζομαι** *Λόγ. παρ.* 581, **ἐκτσιγαρίζω** Callim. 1645.
- τσιγαρισμός** tourment, S. 742, E. 1834, P. 1607.
- τσίρεμα** amour, S. 2775, 3009 = **κίρημα** E. 3929 ($\kappa > \tau\varsigma$ ou $\tau\omicron$: Pernot, *Études* p. 242 sqq.). — Mo. Beaudouin, *Ét. du dial. chyp. p. 37* sq. : le seizième siècle, c. à d. la période pendant laquelle domina Venise, serait donc l'époque où le κ commence à se prononcer tch devant e et i. — Cf. le passage de Crusius, *Turcogr. p. 209*, cité par Xanthoudidis, *Erotokr. gloss p. 174*, sur la palatalisation du κ .
- τσορίζω** brûler, P. 229. — (Byzantios Lex. **τσορίζω** : *ἐκ τοῦ* exuro, exussi).
- τσουνκαρία** E. 2151 : voir **συνκαρία**.
- τηρῶ** observer, voir, S. 2236, E. 3419, N. 3039, P. 2295.
- τί** quelle sorte de, quel, S. 1103, E. 505, 1988, 2182, N. 1921, 1930, P. 262.
- τοπαρχεύω** gouverner, **οἱ τοπαρχεύοντες** S. 1242, 1258, 1271, E. 2348, N. 2077, 2106, P. 975, ms. 990a; voir **πρωτεύω**, **ὑπαρχεύω**.
- τορνεύω** tourner, S. 1290, E. em. 2325, N. 2127.
- τόσο(ν) εἰς αὐτό(ν)** E. 3710, N. 3155 : voir **ὅσον**.
- τραγοῦδιμα** chant, S. 425, E. 1541, N. 1387, passim, **τραγοῦδισμα** E. 2104, **τραγῶδιμα** N. 1862.
- τραρίζω** N. 560 : voir **ἐντραρίζω**.
- τρανός** clair, **τρανήρ φωνήρ** (à haute voix) **ἐλάλησα** S. 1611, E. 2760, P. 1893 (N. 2440 : **μεγαλογόγως ἔκραξα**).
- τράχηλος** cou, N. 547, P. 319, 421, **τὸ τράχηλον** S. (207), 447, E. 670; **τὸ τραχήλι(ν)** S. 2909, E. 4085, N. 3514.
- τραχήλωμα** bord d'un mur, créneaux, E. 2103, N. 1850.
- τρεπτομεδοκλήτω** E. 4335, au lieu de **τρεπτο-**.
- τρέπομαι** E. 1051, au lieu de **τέρομαι** (cf. **ἐπποτρεπόμην**).
- τρέφομαι** E. 2393, 2405, au lieu de **τρέπομαι** = **τέρομαι**.
- τρέχω** s'imposer à, **τρέχει εἰς (τοὺς) ὀφθαλμοὺς μου** E. 584, P. ms. 335, **ἐντρέχει εἰς ὀφθαλμόν μου** N. 480 (que je puis encore voir clair).
- τριθέλιον** S. 2811, **τριθέλιον** E. 3999 : constellation de trois étoiles; peut-être les Hyades? Cf. *Fragm. graec. trag. éd. A. Nauck*, Eurip. fr. 357 (2me édition p. 466) : **ξεῖνος τριπρόθερον** „cf. Verhandel. Afd. Letterkunde (Nieuwe Reeks) Dl. XXXV.

Schol. Arat. 172 *Ἐνριπίδης μὲν οὖν ἐν Ἑρεχθεὶ τὰς Ἑρεχθέως θυγατέρας ἕαδας φησὶ γενέσθαι τρεῖς οὐδας.*"

τριακοτάφυλλον rose, P. ms. 745, ms. 2793, *τριαντάφυλλον* E. 324, 1039, N. 463, 899.

τριῖβω frotter, ὡς οὗ (ὥστε, ὅσον, ἕως) τὰ τριῖβης ὁφθαλμόν S. 1090, 1878, N. 1908, P. 2096 : voir *στρίβω* et *στρέφω*.

τριγυρεάν tout autour, S. 31, *τριγυρία* N. 210, *τριγυρίαν* S. 821 ; *τριγυρόθεν* E. 1161, N. 1011 (= *τριγύρον*, passim).

τριγύρος : εἰς τὸν τριγύρον τοῦ ἡλιακοῦ N. 1109 au lieu de *τριγύρον* εἰς τὸν ἡλιακόν.

τριδέλφιν : voir *τριάδελφιν*.

τριχοποῦμαι s'épuiser, se donner beaucoup de peine, S. 495, *τριδοχοποῦμαι* P. 1673, *τριχοχοποῦμαι* E. 433, N. ms. 1459, 1727, P. 192 (*τριοροχοποῦμαι* E. 1916).

τριόδι trifurcation, S. 1640, E. 2791, N. 2469.

τριοδίξομαι errer ? S. 1034, E. 2107, N. 1854. — E. 3800 ?

τριχαρογαῖτάνι cordon de cheveux, S. 2904, 2917, *τριχαρογαῖταρον* S. 2905, *τριχογαῖταρον* E. 4081, em. 4090, *τριχογάταρον* N. 3510, 3511, 3523, *τριχογάταρον* E. 4080. — Voir *γαῖτάνι*.

τρομάδω s'effrayer, s'étonner, E. 3040, N. 2715.

τρομῶ : *τρομύδω* au lieu de *τορμύδω* = *τολμύδω* E. 3416 ; cf. Picat. 99 *ἀποτορμῆ*, Poés. érot. chyp. 6, 9 *ἀποτόρμησα*, id. 30, 7 *τόρμησα*, et Apocopos 188 *ἀποτρομοῦρ*.

τροπικὴ E. em. 256, 266, 268, 279, N. 434, P. 2722, 2733, 2736, 2746, 2764. — Du Cange : pars aedificii. — Cf. De cerim. aul. byz. I p. 31, 260, 570 ; Reiske, De cerim. aul. byz. 570, 21 Commentaire p. 649—651 : „*τροπικὴν*. Verti trichila, id est porticus curva, hemisphaerium pensile, ambulacrum cuiuscunque formae, sive in longum productum, sive rotundum esset, quacunque tandem re, seu vitibus, seu palliis sericis, tectum et obumbratum. — Ut Latini curvam et curvulam, sic Graeci *τροπικὴν* appellabant a *τρέπω*, verito, curvo, volvo, volutam, une voûte." — Cf. Psaltes, Gramm. Byz. Chron. p. 291, 308 : *ἡ τροπικὴ (ἄψις)*.

τρόπος : διὰ τρόπον par manière de, E. 209, N. 254, P. 2677.

τροχίλιν roue, S. 3110. — Cf. Xanthoud., Erotokr. gloss. s. v. *τροχός* : ἐπὶ τῆς αὐτῆς σημασίας ἐνδίδονται εἰς ἄλλα Κοιτ. κείμενα τὸ *τρόχωμα* καὶ τὸ *τροχίλι*.

τροχός roue, S. 3222.

(τὸ) *τρέγος* vendange, S. 1366, E. 2507, N. 2198.

τέμπανον tambour, S. 3168, N. 3750.

τεχαίνει il sied, il convient, S. 845, E. 1444, 3008. — Voir Erotokr.

gloss. s. v. ; cf. *λαχαίνει*. — Hist. Val. 17, 939 *ὅν παρέπει, ὅν τεχαίνει*, id. 166 *τεχαίνει ῥά* ; Bell. Troj. 22, 78, 116, 128 ; Sacr. d'Abr. 23 ; Erotokr. gloss. s. v. ; Prise de Const. 1038 *τεγγαίνει*.
(τὸ) τεχερόν S. 2413 = *ἡ τέχη*.
τέχη : *ἡ κάτω τέχη*, voir *κάτω*.
τωρινός d'aujourd'hui, S. 847.

Υ

Υαλί verre, S. 1319, P. 1021, 1056 : voir *γυαλί* (E. 2497 : *δυαλί*).
ὑαλοκόμματος (au lieu de *ὑαλοκάμωτος*) fait de verre, S. 1343, P. 1043.
ὑαλόκτιστός bâti de verre, S. 1318, P. 1019.
ὔδωρ eau, E. 372.
ὑπάρχω exister, être, E. 654, P. 408, 2166.
ὑποκαμαρόω être fier, se targuer, S. 586, P. 1526.
ὑπόληψις opinion, S. em. 239, E. 1338, N. 1212 ; considération, S. 815, E. 1116 sq., 1897, N. 969 sq., 1706, P. 814 sq., 1652 ; honnêteté, S. 2973, 3040, E. 443, 4147, 4204, N. 320, 3570, 3626, P. 202, 2607.
ὑπόμικρος très petit, E. 2429.
ὑποξανθίζω tirer sur le blond, E. 318.
ὑποταγή la domesticité, la suite, S. 1688, E. 2252, N. 2522. — Voir *παρταγή*.
ὑποτάγω soumettre, E. 2156, *ὑποτάσσω* N. 109, P. 91.
ὑστέρον plus tard, S. 381, P. 1431 (Prise de Const. 396) ; *ἐν ὑστέρον* E. 3001 (cf. Vie de St. Nicolas 14).

Φ

Φαρί cheval, S. 1093, E. 4, 774, 3710, N. 39, 648, 650, 653, 2569, P. 13, 511, 513, 516.
φαρίτιον petit cheval, N. 3159.
Φεβρουάριος février, E. 1098, N. 953, P. 797.
γερούλα, γονδούλα, γοδούλα jeune fille. — N. donne toujours la forme *γερούλα* (N. 804, 1026, 1089, 1111, 1115, 1118, 1124, 1210, 1249, 1293, 1342, em. 1384, 1394, 1396, 1433, 1555, 1679, 1696 sq., 1905, 1926, 1934, 3082, 3254, 3266, 3310, 3319, 3424 ; *παιδούλα* N. 1384 : l. *γερούλα* (*γονδούλα* N. 3476 : manque dans le ms. et a été emprunté au cod. Scal. par Wagner). On trouve la forme *γερούλα* à côté de *γονδούλα* chez Langius, Philol. barbarogr. p. 194 : „forte (ut Carolus du Fresne conjectat) ex Italico fedele ; de Nuptiis Thesei : *ἡ ἔμορφα γερούλα*.” — E. et S. présentent *γονδούλα* (voir s. v.), à l'exception de trois passages de S. où on lit *γοδούλα* (S. 48, 147, 469). S. 1 et P. évitent le

mot et le remplacent par *ἐγερίδα, κορυτέα, ῥοδαίμη, ὠραία* ou *κόρη*. — Teza (Rendiconti della R. Acad. dei Lincei, classe di sc. mor., Ser. 5. IV (1895) p. 514) cite le mot arabe fudhûl : „*γορδούλα* : come è noto, dall' arabo (fudhûl), passato poi a' turchi, che ne ristrinsero il significato a *superbo*.” Ne pourrait on penser à *feodalis, feudal* (cf. *γέθορ* de *feudum* : voir Triandaph. Lehnw. p. 22, 142)? L'étymologie de *fidelis*, ital. *fedele* (voir Langius, Phil. barb. 194) paraît peu probable ; comparez cependant *τῆς γωέλας* Bell. Troj. 67 (si ceci est vraiment la leçon du ms.). Le sens du mot dans Lib. est toujours : jeune fille, ainsi que dans Phlor. (Phlor. éd. Hesseling 204 L V, 215 L V, 243 L V, 768 L V, 782 L, 788 L, 888 L, 897 L, 902 V). L'Achilléide nous donne le mot dans une autre forme et avec un autre sens : on désigne ainsi le cheval, Ach. 475, 1049 *τὸν γορδούλην*, fier, beau, et on laisse le jeune héros „se comporter en chevalier fier et gracieux” : *ἐγορδορλοερωτέετι*, Ach. 130 ; cf. Ach. 362 : *γορδορλὺς ἐποίει*. Seulement Ach. 1406 donne *γορδούλα* = *κόρη* dans le ms. L. (*τὸ χέρι τῆς γορδούλας*).

γερίζω E. 1055 = *θερίζω*.

γηλνκός E. 146 = *θηλνκός*.

γήμη renommée, S. 2057, E. 695, 3231, N. 570, 2870, P. 443 ; acclamations, S. 1237, 2060, E. 2343, 3233, N. 2072, ms. 2872 (ms. : *ἄνδρας ἐμὸς κηρύττεται μετὰ μεγάλης γήμης*), P. 971.

γημίζω acclamer : *ἐγήμεσθαι* N. ms. 3790, *γορμίζω* : *ἐγορμίσθην* E. 3245, 4325 ; voir *ἐγήμείζω*, *ἀναγήμείζω*, *συνγήμείζω*.

γήμευτικόν orgueil, fierté, P. 1724, *γορμειυτικόν* S. 966, E. 2043, N. em. 1788. — De *γημίζω* divulguer, annoncer ; puis : célébrer, vanter (Pernot, Ét. p. 319).

γθορερός envieux, P. 819 (*γθορικός* N. 974 : au lieu de *γθορερός*?).

φιλία amitié, E. 1124, N. 975, P. 820.

φιλῶ aimer, S. 1002, E. em. 2081, N. 1823 ; baiser, S. 189, 722, E. 1312, 1576, 1821 (cf. *γλνκοφιλῶ* E. 109) ; du reste toujours *καταφιλῶ* (*φίλοῦν* N. 1681 : l. *κρατοῦν*).

φισκίνα bassin, piscine, S. 1311, E. 250, 371, 2482, N. 367, 2178, P. 1013, 2837, *βισκίνα* P. ms. 1021, ms. 1028, *φνκίνα* P. 375 : l. *φισκίνα*.

γλάμβονρο drapeau, E. 766, *γλάμπονρο* N. ms. 645, *γλάμμονλον* P. 508. — Cf. *Θρηγρος* 634, 949 : *γλάμμονρορ*, id. 528 : *γλάμπονρα*, Belis. 326 : *γλάμμονρα* (id. 746 : *γλαμπονραύης*).

γοδούλα : voir *γεδούλα*.

φουρικέα palmier, dattier, E. 145.

- φοινίαι* datte, E. 146, N. 161 sq., P. 144.
- φορέ* cours, *φ. πόλεμον* S. 1146, N. 1980, P. 906 (E. em. 934: *φ. ἀνέμον*, em. 3034: *φ. χρόνον*).
- φορῶ*: *φ. εἰς τὰ νέγη* jurer par les nuages, S. 591, E. 1698; cf. *στερεοφορῶ* E. 65. — Voir *ἀγιοφόρον*.
- φορδοῦλα* S. 112, 135, 138, 141, 237, 325, 376, 421, 432, 435, 546, 654, 805, 1087, 1091, 2209, 2278, 2313, 2319, 2404, 2656, 2670, 2729, 2739, 2815, 2856, 2868, E. 601, 942, 1177, 1237, 1261, 1361, 1399, 1537, 1548, 1550, 1587, 1887, 3587, 3824, 3836, 3887, 3897, 4044 sq., 4058: voir *γεθοῦλα*.
- φορμιδοτικός* S. 966, E. 2043, N. 1788 (ms. *φοβορμιδοτικός*): voir *φρμιδοτικός*.
- φοῦντα* gland, houppe, S. 1070, E. 2147, N. 1887. — Cf. G. Meyer, Neugr Stud. III p. 71.
- φρόνημα* N. 809: au lieu de *φρόνημον*.
- Φρόνησις* Prudence, E. 944, P. 656, *Φρόρεσις* N. ms. 806.
- φροτίζω* se soucier, avoir soin, E. 195.
- φρονῶ* penser, N. 450.
- (τοὺς) *φνλακίτορας (μον)* (mes) gardiens, S. 2349, E. 3536.
- φνλακισμένος* emprisonné, S. 170, S. 1510, E. 2658, N. 2349, P. 1194.

X

- Χαῖμερος* N. 350, E. em. 287, *χαῖμερος* P. ms. 314, 2756, *χαμέρος* E. 561: troublé, déconcerté; *χαμέρος* perdu, P. 19 (*καμμέρος* malheureux, N. 45, *καμμέρος* E. 9).
- χαλάζι* grêle, S. 3049.
- χαμαίγειος* par terre, bas, P. 2832, *χαμόγειος* N. ms. 361 (E. *χάμον*).
- χαμαιγελῶ* sourire, S. 1240, P. 1360, *χαμογελῶ* S. 273, E. 1397, N. 1247.
- χαμ(μ)ίζω*: voir *χαμνίζω*.
- χαμνίζω* relâcher, S. 1547, 1568, N. 135, *χαμ(μ)ίζω* E. 115, *χαρνίζω* P. 1847, *ἀχαρνίζω* E. 2695, 2717: gr. anc. *χαρνῶ*. — Cf. gr. mod. *ἀχαρνός* (voir Pernot, Études p. 368).
- χαμοπέτομαι* voler bas, P. 2727, *χαμοπετῶ* E. 260.
- χαμονχάδες* S. 1396 = *καμονχάδες*. — *καμονχῆς* étoffe de soie, étoffe précieuse; du lat. camoca (franç. mocade): voir Du Cange s. v. *καμονχῆς* et At. IV 217. La forme *χαμονχάδες* se lit encore Bélis. II 414. — Cf. Somavera: damasco; Triandaph. Lehnw. 3, 24, 146: turc kamkha; Politis Ecl. p. 114 *καμονχῆς*: *πολύτιμος ἔφασμα (χρονσοζέτητορ βελοῦθορ)* λέξι. *τορρ*.
- χαράζει* le jour point, S. 1062, E. 2135, N. em. 1880, *ἐχάραξεν ἡ ἀγατολί* S. 19, S. 1445, E. 2590, N. 2286, P. 1134. — Voir *παρὰχαράζει*.

χαρακτήρ trait de visage, E. 468, P. 225.

χάρβαλον : χ. ποιῶ τι (= καταχαρβαλῶν Poulol. 402), délabrer, détruire, S. 532, E. 1638.

χαυμένος : voir χαϊμένος.

χατζίσις porc, cochon, E. 2312 (injurer). De l'arabe chinzir, vulg. chanzir. — Cf. Dig. Esc. 269 : ἡ χατζισοφάγοῦσα qui mange du porc; Dig. Gr. Ferr. II 82 : χατζισοφῶς (génit.) coche. — Voir l'Introduction § 13, p. 30, et l'Appendice.

χαυρίζω : voir χαυρίζω.

χειρόψια menottes, S. 169, P. 1193, χειρόψια S. 1509, 2338, 2351, E. 2657, 3525, 3538, N. 2348.

χειρῶ commencer, S. 2140, 2554, 2692, 2902 sq., N. 2954, P. 607; χειρῶ : P. 2332, 2406 et toujours dans E.

χεῶτη P. ms. 1762 : voir χιότη.

χίτη E. 2138 : voir χιότη.

χλιμίντρισμα N. 650 : voir χλιμίντρισμα.

χινέα henné, E. em. 2138, P. 1762. — Cf. Dig. Esc. 1487, Achill. 1120.

χιονῆτος froid comme la neige, E. 372, 4047, N. 3465; blanc comme la neige, S. 1069, E. 2146.

χιονέα E. 2138 : l. χινέα.

χιότη crinière, S. 1070, N. em. 1887, χεότη P. ms. 1762, χίτη E. 2138, χιοήτη E. 2147. — Cf. Hatzid. Einl. p. 90 : χαίτη (χιότη auf Naxos, χίτη auf Zakynthos und sonst, und χιοήτη in Lokris); cf. id. p. 105. — χήτη : voir Dig. Esc. 1487; et Tetrapod. 662, où le ms. P. donne χίτην (Wagner écrit : „χαίτην : nolui χήτην scribere cum Satha"). — Cf. Ach. 810 ms. L. χιότη.

χιοήτη : voir χιότη.

χιότη N. ms. 1887 : l. χιότη.

χλιμίντρισμα hennissement, E. 771, χλιμίστρια P. 513, χλιμίντρισμα N. 650. — Cf. Hatzid. Einl. p. 105; At. II 194, 414.

ἡρόποδος E. 2748, ἡρόποδος S. 1599, = ἡρόποδος trace.

χοχλάζω N. 385, χοχλώζω E. 391, κοχλάζω P. 2853/150, bouillonner. — Cf. Hatzid. Einl. p. 331. — Cf. Poésies érot. chypre. 19, 9 χοχλάζει. — Voir κοχλάζω.

χρεία : ἔχεις εἰς χρείαν σου il faut que, S. 737.

χρεός? E. 422 : voir σιτόχρους.

χρεοπιτέχω : l. ἐπιτέχω, N. 1414 (S. 452 : ἐντεχίσω, E. 1571 : εἰς πεθυμίαν).

χριστιανός : ἂν εἶδαι χριστιανός (χριστιανή) si vous êtes un bon chrétien, S. 702, 1455, E. 2599, N. 1598, P. 1141; χριστιανέ S. 932, E. 2014, P. 1701. Voir l'Introduction, § 20, p. 43.

χρόα couleur, S. 1400, N. 907, E. 318, 1048, P. 751, 1097 (aux passages correspondants : χρῶμα N. 457, P. 2787, θέαρ N. 2241, ὠχρά (l. χρόα? E. 2549). — Cf. Dig. Gr. Ferr. VII 24, 27 sq., 77.

χρόρος temps; année; χρόρον pendant une année, S. 23, N. 997, 1000; πλάτος ὅλον χρόρον P. 2719.

χρυδιασμός : voir σωχρ(ι)ασμός.

χρυσολίδωμα aventurine, chrysolithe, P. 2723; E. 257 donne ici χρῆσωμα, dorure : ἀπὸ χρυσώματος λαμπροῦ.

χόρομαι enforcer, glisser, E. 1754.

χωρίζω choisir, préférer, E. 623 (P. 374 : χωρῶ).

χωρικὸς rustre, ignorant, E. 345, N. 411, P. 2810 (voir ὀλοχωρικέομαι).

χωρισμός séparation, S. 2756, E. 3913, P. 203, 2487.

χωριστής arbitre, P. 929, χωρισθῆς S. 1171, χωριτής E. 2275.

Ψ

Ψέγος défaut, E. em. 420 (ms. ψεύγος), N. 297 (P. 179 : ψόγος).

ψέγομαι être blâmé, N. 863, P. 715 (ψεύγομαι E. 1002).

ψεύγομαι : au lieu de 1°) ψεύδομαι E. 914, 1117, 1238, 1240, 1416, 1646, 2218, 2304; 2°) ψέγομαι E. 1002 (cf. Erotokr. éd. Xanthoud. Introduction p. CLXXXVIII, et gloss. s. v. ψέγω).

ψιγίζω τι se soucier de, N. 241, 332, P. ms. 213 (E. 195, 457 : φροτίζω); ψιγίζει σε N. 250 (E. 205 : ἐψιγιώης ou ἐψιγιήης, P. 2673 : voir ψιγῶ).

ψιγῶ = ψιγίζω, S. 1338, E. 2479, N. em. 2175 (ἐψιγοῦν; cf. P. 2673), P. 1040 (P. ms. 213 : ψιγίζω). — P. 2673 ψιλαφιήδη (cf. N. 2175), l. ψιγιήδη (ou ψιγιώη; cf. E. 205, N. 250).

ψιττακὸς perroquet, S. 1075, P. 1772 (E. : παπαγᾶς).

ψόγος blâme, faute, P. 179.

ψοθῶ E. 1958 = ψοφῶ crever, mourir, S. 876, E. 1720.

ψύξις refroidissement, E. 1101, N. 955.

ψυχοθαράτωμος qui fait mourir l'âme, N. 1586, ψυχοθαράτωμα E. 1788 (ψυχοθαράτωμη S. 686).

ψυχοπαράδομαι mon âme palpite, S. 2701, E. 3863, ψυχοπαράσσω S. 2573, ψυχοπαράττω P. 2415.

Ω

ᾠρα : ὦρα μηδὲν σταθοῦμεν n'attendons plus longtemps, P. 2440; ὦρα à l'heure de : ὦρα δείπνου S. 2513, 2521, ὦρα(ν) τὸ βραδὲν N. 3134; (τὰ) ἥτορ ὦρα πρόγευμα S. 1 269, S. 303, P. 1388 (τὰ ἥτορ ὦρα γεύματος N. 1271); εἰς ὦρα δείπνου P. 2383, εἰς ὦρα σωχρασμοῦ S. 181, E. 1304, N. 1158; εἰς ὦρα un moment, N. 1934 (cf. Dig. Gr. Ferr. VI 508); καθ'

ὥρα S. 2185, 2278, 2553, E. 3718, N. 2996, 3083, 3165, P. 2319, κατὰ ὥρα E. 3369 (E. 3463 καθε ὥ., E. 3844 κατε ὥ.); μετὰ ὥρα S. 432, E. 1548 (μετὰ ὥρα ὀλιγήρ, περιῶδήρ, ἰκανήρ : passim); τῇρ ὥρα sur l'heure, N. 3080 (cf. Belth. 1272 passim, Erotokr. gloss. s.v., Erotop. 585, Pikat. 474, Prise de Const. 984, Imb. Marg. 412, 440, Dig. Petr. 3040). — Pour le sens de : sur l'heure (= εὐθὺς, παραντία) voir encore : τῆς ὥρας Hist. Mich. 167, 182, 306, passim, τῆς ὥρας παραντία (πάρανθ') id. 306, 788 (τῆς ὥρας ποῦ aussitôt que, id. 932), κατὰ τῇρ ὥρα Hist. Mich. 618, Hist. Val. 304, 667, 786 (εὐθὺς κατὰ τῇρ ὥρα Hist. Mich. 730), κατὰ τῆς ὥρας Hist. Val. 406, 1090, Belth. 1072, οὐα τῇρ ὥρα Hist. Val. 774, 1074, τόρα καὶ ἐρ τῷ ἄμα id. 868 (τῇρ ὥρα ἐρ τῷ ἄμα Dig. Petr. 3040), εἰς τῇρ ὥρα Prise de Const. 955, 976, 980.

ὥριμος mûr, N. 2198.

ὥσῶρ comme, S. 1 240, S. 273, 316, 1431, E. 1397, 1436, em 2579, N. 1247, 1284, 2272, P. 1123, 1360; ὥσῶρ ὅποῦ S. 1051, E. 2197, N. 935, 1871 (E. 2124 εἰς ὅπου); ὥσῶρ ὅστις P. 1808; ὥσῶρ τὸρ S. 402 sq., E. 1518 sq., N. ms. 1366, P. ms. 1445 sq. (cf. Λόγ. παρηγ. 450 ὥσῶρ τὸρ).

ὥστῖρ N. 3532 : les mots εἰς τὸ ὥστῖρ manquent dans le ms.; Wagner les a emprunté au vers S. 2928, qui donne toutefois ὁπτῖρ.

ὥχρά couleur, E. 2549 : faut-il lire ὥχράρ, comme le donne le ms., ou ὀχράρ? S. 1400 et P. 1097 ont ici χρῶα (N. 2241 : θέρ). L'annotation de Wagner au vers Asin. Lup. 262 donne : ὥχράρ, quod ital. ocre esse dicit Grimmus; equidem colorem significari putaverim. On trouve ὀχρά encore dans Pestil. 106; id. 173 λογῆς ὀχρῆς (toutes sortes de couleurs?). Les Poésies érotiques chypriotes ont au deuxième vers du premier poème στῖρ ὀχρα, et aux vers 21 et 25 du deuxième poème ὀχράδες et ὀχρα. Le mot grec ancien ὤχρα a le sens de colorant jaune, ocre; du Cange donne pour ὤχρα le sens : jaune d'oeuf; Hatzidakis (MNE I 76) admet le substantif ὤχρα auprès de l'adjectif ὤχρός pâle; le lexique de Sophoclis traduit ὤχρα par paleness. Les mss. du moyen âge donnent le mot ochra sous la forme de ὥχρά ou ὀχρά et de ὀχρα, dans le sens de couleur. Faut-il le considérer comme le même mot avec changement d'accent, ou faut-il distinguer deux mots avec accent différent, dont l'un, ὤχρα, signifie ocre et l'autre, ὥχρά ou ὀχρά, couleur? Le mot ὀχράδες dans les Poésies érot. chypr. II 21 pourrait signifier : couleurs jaunes, autant que : couleurs.

TABLEAU DE CONCORDANCE

Esc.	Neap.	Par.	Esc.	Neap.	Par.	Esc.	Neap.	Par.	Esc.	Neap.	Par.
	1		49	81		120	140	121		201	
	¹⁾		50 sq.			121	141	122 sq.	186 sq.	202 sq.	2623 sq.
	26		52 sq.	82 sq.	60 sq.	122	142	124	188	204	2625
	27	1	54				143	125		205 sq.	2626 sq.
			55	84	62	123 sq.		125a,b.		207	
	34	8	56	84 a.	62 a.	125 sq.	144 sq.	126 sq.		208	2636
1 sq.	35 sq.	9 sq.						128			
	37	11	59			127	146	129		211	2639
3	38	12		85	63	128	147			212 sq.	2628 sq.
			60	86	64	129	148	130			2630
9	44	18								214 sq.	2631
	45	19	64	90	68	133	152	134			2632
10 sq.	46 sq.	20 sq.	65 sq.	91	70 sq.	134		135			
		22	67		72	135 sq.		135 a.			2635
			68			137	153	136			2640 sq.
		24	69 sq.		73 sq.					216	2642
12	48	25	71	92	75	145	161	144			
	49	26	72	93		146	162			220	2646
13	50	27	73	94	76	147 sq.	163 sq.	145 sq.		221	
						149	165			222	2647
15	52	29	75	96	78	150	166	147			
16			76	97						225	2650
17	53	30	77	98	79	152	168	149		226	
						153	169			227	2651
25	61	38	79	100	81						
26			80 sq.	100 a.	81 a.	166	182			229	2653
27	62	39			82		183 sq.			230	
28		40	82 sq.	101 sq.		167	185			231	2653 a.
29	63	41			84					232	2654
			84	103	85	171	189				
34	68	46				172 sq.	189 a.			234	2656
35	69 a. ²⁾	47 a.	90	109	91	174	190		189	235	2657
36	69	47	91	110							
			92	111	92	178	194		194	240	2662
39	72	50						2616	195	241	
40		51	106	125	106	179	195	2617	196		
41	73	52		126	107				197	242	
			107	127	108	184	200	2622			2663
48	80	59				185					

¹⁾ Le signe | veut dire : jusqu'à ... inclus.

²⁾ a, b, c, d ou e veulent dire : un vers écrit par le copiste, mais supprimé par l'éditeur du ms.

Esc.	Neap.	Par.	Esc.	Neap.	Par.	Esc.	Neap.	Par.	Esc.	Neap.	Par.
		2666		450	2780	392	386	151			
198	243		312	451	2781				520		279
199	244	2667				396	390	155			280
			326	465	2795	397	391 sq.	156 sq.	521 sq.		281 sq.
225	270	2693	327 sq.	466	2796 sq.	398	393	158	523 sq.		283
	270a,b.	2693a,b.		466a,b.					525		284
226	271	2694	329 sq.	398 sq.	2798 sq.	402	397	162			
			331	396		403	281	163	534		293
231	276	2699		397		404	282	164			294 sq.
232 sq.	277 sq.								535		296
234 sq.	279 sq.	2700 sq.		399		414	292	174			
236		2702	332	400	2800	415			537		298
			333	401		416	293	175	538 sq.		298a,b.
258		2724	334	402	2801				540		299
		2725	335	403		443	320	202			
259		2726	336	404	2802	444 sq.	321	203	543		302
						446	322	204	544		
267		2734	338	406	2804	447			545	336	
		2735	339	407		448	323	205			
268		2736	340		2805	449	324		548	339	
			341	408	2806	450	325	206	549	340	303
270		2738	342		2807						
271			343	409	2808	460	335	216	555	346	309
		2739 sq.				461 sq.		217 sq.	556	347	310
273			351	417	2816	463		220	557		311
274		2741		418	2817	464		219	558	347a,b.	
			352	419	2818			221	559	348	312
280		2747				465		222			
		2748	365	432	2831				562	351	315
281		2749		359 sq.	2831 a.	468		225	563	352	317
			366	361	2832	469			564	353	316
283		2751				470		226	565	354	318
		2752	368	363	2834				566	355	
284		2753	369	364		475		231	567	356	319
				365				232			
294		2763	370	366	2835	476		233	569	358	321
295	433	2763 a.	371 sq.	367 sq.	2836				570		322
296	434	2764	373	369	2837	510		267	571	467	323
								268			
299	437	2767	384	380	2848				578	474	330
300	438 sq.	2768 sq.	385 sq.	381	2849			270	579		331
301	440	2770	387	382	2850	511		271		475	
			388	383					580	476	332
307	446	2776	389		2851	515		275	581	477	
308 sq.	447	2777	390	384	2852	516 sq.		276	582	478	334
310 sq.	448 sq.	2778 sq.	391	385	2853	518		277	583	479	333

Esc.	Neap.	Par.	Esc.	Neap.	Par.	Esc.	Neap.	Par.	Esc.	Neap.	Par.
584	480	335	645	534		721	597	467	782 sq.		521 sq.
			646 sq.	535 sq.	398 sq.	722 sq.	598	468 sq.	784	663	
591	487	342		537	400 sq.	724	599	470	785 sq.	661 sq.	523 sq.
592		345	648 sq.	538 sq.	402 sq.						525
593			650		404	731	606	477	787		526
594 sq.		346 sq.				732 sq.	607 sq.		788 sq.	664 sq.	527 sq.
596 sq.	488 sq.	348 sq.	658		412	734	609	478		666	529
598			659						790 sq.	667 sq.	530 sq.
599	490	350				742	617	486	792		532
			661			743	618		793	669	533
604	495	355	662		413	744	620				
605	496	358	663	540	414	745	618		803	679	543
606	497	356				746	619		804	680	
607	498		674	551	425	747 sq.	621 sq.	487 sq.			
		357	675	552	428	749 sq.	623 sq.	488a,b.	806	682	
608 sq.		359 sq.	676	554	427	751	625	489	807	683	544
610			677	553	426	752	626				
611	499		678				627	490	815	691	552
612	500	361	679	555	429	753 sq.	628 sq.	491 sq.		692	552 a.
							630	493	816	693	553
614	502	363	681	557	431						
615		364	682				633	496	818	695	555
616	503	365	683	558		755	634	497	819	696	
			684	559	432				820	697	556
622	509	371				757	636	499			
	510 sq.	372 sq.	689	564	437		637 sq.	500 sq.	826	703	562
623		374	690	565	439	758 sq.	639 sq.	502 sq.		704	563
			691	566	438	760	641		827	705	564
625		376	692	567	440	761	642 a.	504			
626	512	377				762	642 b.	505	831	709	568
627	514	378	695	570	443	763	643	506	832 sq.		569 sq.
628	513			571		764			834	710	571
629	515	379	696 sq.	572 sq.	444 sq.	765	644	507	835	711	571 a.
				574	446						
635	521	385	698	574 sq.	446a,b.	768	647	510	843	719	571 e.
	522 sq.	386	699	576	446c,d.	769			844	720	572
636 sq.	524 sq.	387 sq.	700	577	447		648	511			
638	526					770	649	512	848	724	576
	527		708	585	455				849		577
	528 sq.	389 sq.	709 sq.			775	654	517			
639		391	711	586	456	776	655	517 a.	852		580
		392							853		
640		393	718	593	463	778	657	517 b.	854		581
641	530	394		594	464	779	658	518			
			719	595	465				857		584
644	533	397				781	660	520	858	725	585

Esc.	Neap.	Par.	Esc.	Neap.	Par.	Esc.	Neap.	Par.	Esc.	Neap.	Par.
			919	782		999	859 sq	710 sq.	1069	927	
869	736	596	920 sq.	783 sq.	635 sq.	1000	861	712	1070	928	771
870		597	922	785	636 a.						
			923	786	637	1004	865	716	1073	931	774
872		599				1005	866 sq.	717 sq.	1074 sq.		775 sq.
	737		931	794	645	1006	868	719	1076	932	777
			932	795							
	740		933	796	646	1023	885	736	1087	943	788
873 sq.						1024 sq.	886	737	1088 sq.	944	
875	741	600	940	803	653	1026			1090 sq	945 sq	789 sq.
			941 sq	804	654 sq.	1027	887	738	1092	947	791
881	747	606	943	805	655 a.						
882		607	944	806	656	1040	900	746	1098	953	797
883	748	608				1041			1099		798
			947	809	659	1042	901	747	1100	954	799
887	752	612	948	810 sq	660 sq.						
888 sq.		613 sq.	949	812	662	1045	904	750	1102	956	801
890	753	615				1046	905		1103		
			952	815	665			751	1104	957	802
894	757	619	953		667	1048	907				
895	758	619 a.	954	816	668	1049	908	752	1118	971	816
896	759	620							1119 sq.	972	817
897	760	621	976	838	689	1060	919	763	1121 sq.	973 sq.	818 sq.
			977			1061	920		1123	978	822
899	762	623	978	839	690	1062	921	764	1124	975	820
900	763					1063		765 ¹⁾	1125	976	
901	764	624	983	844	695	1064	922	766	1126	977	821
			984 sq	845	696				1127		
911	774	634	986	846	697	1067	925	769	1128	979	823
912	775					1068		770			
			998	858	709		926				

¹⁾ Voir la note de E. 1063.

Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.
1	1129	980 sq.	824					149	1266	1126	1276
2	1130	982	825	80	1207	1057	1215	150	1272	1127	1277
				81	1208	1058					
10	1138	990	833	82 sq.	1209 sq.	1059 sq.	1216 sq.	159	1281	1136	1286
11 sq.	1139 sq.	991	834 sq.		1211	1061	1217 a.	160	1282	1137	1286 a.
13	1141	992	836	84	1212	1062	1217 b.	161	1283	1138	1287
				85	1213	1063	1218				
15	1143	994	838					167	1289	1144	1293
16	1144		839	90	1218	1068	1223		1290		
17 sq.	1145 sq.	995 sq.	840 sq.	91		1069	1224	168	1291	1145	1294
19 sq.	1147 sq.				1219 sq.						
21 sq.	1149 sq.	1002 sq.		92	1221	1070	1225	179	1302	1156	1305
	1151	996		93		1071	1226	180 sq.	1303 sq.	1157 sq.	
23 sq.	1152 sq.	997 sq.	842 sq.	94	1222	1072	1227	182 sq.	1305 sq.	1159	
25	1154	999	844					184	1307	1160	1306
	1155			97	1225	1075	1230	185	1308	1161	
26 sq.	1156 sq.	1000 sq.	845 sq.	98		1076	1230 a.				
		1002		99	1226	1077	1231	191	1314	1167	
								192		1168	
		1007		106	1233	1084	1238	193	1315	1169	
28	1158	1008	847		1234						
				107-109		1085 sq.	1239	196	1318	1172	
30	1160	1010	849	110	1235	1087	1240	197	1319 sq.	1173	
31	1161	1011						198	1321	1174	1307
32	1162	1012	850	114	1239	1091	1244				
33	1163			115		1092		200	1323	1176	1309
34				116	1240	1093	1245	201	1324		1309a,b.
35	1164	1013	851					202 sq.	1325 sq.	1177 sq.	1310 sq.
				127	1251	1104	1256	204 sq.	1327 sq.		1312 sq.
49	1178	1027	865	128 sq.		1105 sq.	1257 sq.	206	1329	1179	1314
50	1179					1107					
51	1180	1028	866	130		1108	1259	224	1347	1197	1332
				131 sq.	1252 sq.	1109 sq.	1260 sq.	225	1348 sq.	1198	1333
53	1182	1030	868	133	1256			226	1350	1199	1334
54	1183	1031			1257 sq.						
55	1184	1032	869	134	1254			228	1352	1201	1336
				135	1255	1111	1262	229	1353	1202	
59	1188	1036	873	136	1259	1112	1263				
60 sq.	1189 sq.	1037 sq.	1198 sq.			1113		237	1361	1210	
62		1039	1200	137	1260	1114	1264	238	1362	1211	1337
63 sq.	1191 sq.	1040 sq.						239		1212	1338
65	1193	1042	1201	142	1265	1119	1269	240	1363	1213	1339
				143		1120	1270				
73	1201	1050	1209	144	1267	1121	1271	247	1370	1220	1346
74								248	1371	1221	
75	1202	1052	1210	148	1271	1125	1275		1372 sq.	1222 sq.	

Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.
249	1374	1124		333	1450	1300		410	1526	1372	
255	1380	1230		338	1455	1305		412	1528	1374	
256	1381	1231	1347	339	1456	1306	1404			1375	
								413	1529	1376	
260	1385	1235	1351	341	1458	1308	1406	414	1530	1377	1452
261	1386	1236		342	1459				1531		
				343	1460	1309		415 sq.	1532 sq.	1378 sq.	1453 sq.
264	1389	1239		344	1461	1310	1407	417	1534	1380	
265			1352					418		1381	
266	1390	1240	1353	346	1463	1312	1409	419	1535	1382	
				347 sq.	1464 sq.	1313 sq.			1536	1383	
276	1400	1250	1363	349		1315		420			
277		1251	1363 a.	350	1466	1316	1410	421	1537	1384	1455
278	1401	1252	1364								
				359	1475	1325	1419	423	1539	1386	1457
287	1410	1261	1373		1476			424	1540		
288	1412		1374	360	1477	1326		425	1541	1387	
289	1413							426 sq.	1542 sq.	1388 sq.	1458 sq.
290	1414		1375	369	1486	1335		428	1544	1390	
291 sq.			1376 sq.	370	1487	1336	1420	429	1545	1391	1460
293	1415	1262	1378					430	1546	1392	1462
				382	1499	1348	1432	431	1547	1393	1461
297	1419	1266	1382	383	1500	1349	1432 a.	432	1548	1394	
298	1411	1267	1383	384 sq.	1501 sq.	1350 sq.	1433 sq.	433			
299 sq.	1420 sq.	1268 sq.	1384 sq.	386	1506	1352	1435			1395	1463
301 sq.	1422	1270	1386 sq.	387	1503	1353	1436	434	1549		
303	1423	1271	1388	388				435	1550	1396	
				389 sq.	1504 sq.	1354 sq.		436	1551	1397	1464
306	1426	1274	1391	391	1507	1356		437	1552	1398	
307	1427	1275		392	1508		1437	438	1553	1399	1465
				393	1509		1437 a.			1400	1465 a.
312	1432	1280		394	1510	1357	1438	439	1554	1401	1466
313 sq.	1433 sq.	1281 sq.	1392 sq.	395	1511	1358					
315	1435	1283		396	1512	1359	1439	441	1556	1403	1468
								442	1558	1405	
321	1441	1289		401	1517	1364	1444	443	1557	1404	
322		1290				1365		444	1559	1406	
	1442 sq.		1394 sq.	402	1518	1366	1445				
324		1292		403	1519	1367 sq.	1446	446	1561	1408	
325	1444	1293	1396	404	1520		1447	447 sq.	1562 sq.	1409 sq.	1469 sq.
326	1445		1397	405	1521			449 sq.	1564 sq.	1411 sq.	
327 sq.	1446 sq.	1294 sq.	1398 sq.	406	1522		1448		1566		
			1400	407	1523	1369	1449				
329 sq.	1448 sq.	1296 sq.	1401 sq.						1569		
331 sq.		1298 sq.	1403	409	1525	1371	1451				1471

Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.
451 sq.	1570 sq.	1413 sq.		509	1612	1474				1489 sq.	
453	1572	1415	1472		1613	1475		582			
				510	1614	1476	1498	583	1690	1491	1523
459	1578	1421	1478	511			1499				
460	1579	1422		512	1615	1477		585	1692	1493	1525
461	1580	1423	1479	513 sq.	1616 sq.	1478 sq.	1500 sq.	586	1693		1526
				515 sq.	1618 sq.	1480 sq.		1694			
463	1582	1425	1481	517	1620	1482	1502	587	1695	1494	1527
464		1426	1482	518 sq.	1621 sq.	1483 sq.					
465	1583	1427	1483	520 sq.	1623 sq.	1485 sq.	1503 sq.	589	1697	1496	1529
		1428 sq.		522	1625			590	1705	1497	1530
466	1584	1430			1626			591 sq.	1698 sq.	1498 sq.	1531 sq.
				523	1627			593	1700		
469	1587	1433									
	1588			525	1629			597	1704		
470	1589				1630				1705		
471				526	1631			598	1706		1533
472	1590	1434	1484						1707	1500	1534
				530	1635			599	1708	1501	1535
474	1592	1436	1486		1636			600	1709	1502	
475 sq.	1593 sq.	1437 sq.		531	1637			601		1503	
477	1595	1439	1487					602 sq.	1710 sq.	1504 sq.	
478	1596	1440		547	1653					1506	
479	1597	1441	1488	548 sq.	1654 sq.	1487 sq.		604 sq.	1712	1507 sq.	
				550 sq.	1656 sq.			606	1713	1509	
481	1599	1443	1490	552	1658		1505				
482 sq.	1600 sq.	1444	1491					613	1720	1516	
				559	1665		1512	614		1517	
		1446		560 sq.	1666 sq.		1512a,b.	615	1721		
484		1447		562 sq.	1668 sq.					1518	
					1670			616	1722	1519	
492		1455		564 sq.	1671 sq.		1513		1723 sq.		
		1456		566 sq.	1673 sq.		1514 sq.	617	1725	1520	
493		1457			1675			618	1726 sq.	1521	
				568	1676		1516			1522	
498		1462						619 sq.	1728 sq.	1523 sq.	
499	1602	1463	1492	571	1679		1519	621		1525	
				572 sq.	1680 sq.			622	1730	1526	
501	1604	1465	1494	574	1682		1520				
502	1605	1466						625	1733	1529	
503	1606	1467	1495	576	1684		1522			1530	
504	1607	1468			1685			626	1734	1531	
505	1608	1469	1496	577				627	1735 sq.	1532	1536
506 sq.	1609 sq.	1470 sq.		578	1686			628	1737	1533	1537
508	1611	1472	1497					629	1738	1534	
		1473		581	1689			630	1739	1535	1538

Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.
				695	1797	1592	1574	739			1604
636	1743	1539	1542	696							
637 sq.	1744 sq.	1540 sq.			1798 sq.	1593 sq.	1575	741			1606
639				698				742 sq.	1834 sq.		1607 sq.
640 sq.	1746 sq.	1542 sq.		699	1800	1595	1576	744	1836	1637	1609
642	1748	1544	1543	700		1596		745	1837	1638	
643	1749		1544	701	1801	1597	1577				
644		1545	1544 a.	702		1598		754	1846	1647	
645 sq.	1750 sq.	1546 sq.	1545 sq.			1599					1609a,b
647	1752	1548		703	1802	1600		755	1847	1648	1610
					1803						
653	1758	1554			1804		1578	758	1850	1651	1613
			1547	704	1805	1601	1579	759	1851	1652	1615
654	1759	1555	1548					760	1852	1653	1614
655	1760	1556		706	1807	1603	1581	761 sq.	1853 sq.	1654 sq.	1616 sq.
656	1761	1557	1549	707	1808	1604		763		1656	1618
657 sq.	1762 sq.	1558 sq.		708		1605		764 sq.	1855 sq.	1657 sq.	1619 sq.
659	1764			709	1809	1606	1582	766		1659	1621
660	1765	1560	1550					767 sq.	1857 sq.	1660 sq.	1622 sq.
				711	1811	1608	1584	769	1859	1662	1624
662	1767	1562	1552		1812	1609		770	1860	1663	1624 a.
663		1563	1553	712		1610	1585	771	1861		1625
664	1768	1564			1813	1611	1586	772 sq.	1862 sq.	1664 sq.	1626 sq.
665		1565	1553 a.			1612		774	1864		
666	1769	1566	1554	713	1814	1613	1587	775	1865	1666	
				714		1614	1588	776	1866	1667	1628
672	1775	1572	1560	715	1815	1615	1589				
673		1574	1561					780	1870	1671	1632
674	1776	1573	1562	717	1817	1617	1591	781	1871	1672	
675	1777	1575	1563	718	1818	1618					
				719		1619	1592	784	1874	1675	
677	1779	1577	1565	720	1819	1620	1593	785	1875	1676	1633
	1780			721	1820	1621					
678 sq.	1781 sq.	1578 sq.		722 sq.	1821 sq.	1622 sq.	1594 sq.	787	1877	1678	1635
680	1783	1580	1566	724	1823	1624		788		1679	1636
681		1581		725	1824	1625	1596				
682	1784	1582	1567	726		1626		791		1682	1639
				727	1825	1627	1597	792		1683	
685	1787	1585	1570	728 sq.		1628 sq.	1598 sq.	793 sq.		1684 sq.	
686	1788	1586		730 sq.	1826 sq.	1630 sq.	1600 sq.	795 sq.	1878 sq.	1686 sq.	
				732	1828	1632		797		1688	
690	1792	1590						798	1880	1689	1640
691	1793	1591	1571	734	1830	1634					
692	1794		1572	735 sq.	1831 sq.	1635 sq.	1602 sq.	800	1882	1691	1642
693	1795			737	1833			801	1883	1692	
694	1796		1573	738				802	1884	1693	1643

Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.
					1952	1761		946	2026		
804	1886	1695	1645	870	1953	1762		947 sq.			1709 sq.
805	1887	1696						949	2027		1711
806 sq.	1888 sq.	1697 sq.	1646 sq.	874	1957	1766					
808	1890	1699		875		1767		953	2031		1715
809	1891	1700	1648	876	1958	1768		954	2032		
								955	2033		1716
811	1893	1702	1650	882	1964	1774					
812 sq.	1894 sq.	1703 sq.		883	1965			959	2037		1720
814 sq.	1896 sq.	1705 sq.	1651 sq.			1775		960 sq.	2038 sq.		
816 sq.	1898 sq.	1707 sq.						962 sq.	2040 sq.		1721 sq.
818	1900	1709	1653			1777		964			1722 a.
				884	1966	1778		965	2042	1787	1723
823	1905	1714	1658			1779					
824	1906	1715		885	1967	1780		968	2045	1790	1726
825	1907	1716	1659					969		1791	1727
				887	1969	1782		970 sq.	2046 sq.		
835	1919	1730	1678	888 sq.	1970 sq.	1783 sq.	1697 sq.	972	2048	1792	
836 sq.	1920 sq.	1731 sq.	1679 sq.	890 sq.	1972 sq.	1785	1699 sq.				
838 sq.	1922 sq.	1733 sq.				1786		977	2053	1797	
840		1735		892	1974			978	2054	1798	1728
841	1924	1736	1681					979	2055	1799	
				898	1980			980			
843	1926	1738	1683		1981			981	2056	1800	
844		1739		899	1982						
845	1927	1740	1684					985	2060	1804	
				914	1997			986 sq.	2061 sq.	1805 sq.	1729 sq.
848	1930	1743	1687	915				988	2063	1807	
849	1931		1688	916	1998			989 sq.	2064 sq.	1808 sq.	1731 sq.
								991		1810	1733
852	1934		1691	929	2011			992	2066	1811	1734
	1935		1692		2012						
853	1936	1744	1693	930	2013			994	2068	1813	1736
				931				995	2069	1814	
856	1939	1747	1696	932	2014		1701				
857 sq.	1940 sq.	1748 sq.						997	2071	1816	
859	1942			934	2016		1703	998 sq.	2072 sq.	1817 sq.	1737 sq.
860	1943	1750		935	2017			1000 sq.	2074 sq.	1819 sq.	
										1821 sq.	
863	1946	1753		937	2019					(= 1844	
		1754		938 sq.			1704 sq.			sq.)	
864	1947	1755		940	2020		1706	1002 sq.	2076 sq.	1823 sq.	
865		1756						1004	2078	1825	1739
866	1948	1757		942	2022		1708	1005	2079	1826	
				943	2023			1006 sq.	2080 sq.	1827 sq.	1740 sq.
869	1951	1760						1008	2082	1829	

Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.
1009	2083	1830	1742	1103	2181	1921	1797				
				1104	2182	1922		1129	2229	1963	892
1015	2089	1836	1748	1105	2183			1130	2230	1964	893 sq.
1016	2092	1837	1749	1106	2184	1923		1131	2231	1965	895
1017 sq.	2090 sq.	1838 sq.	1750 sq.	1107	2185	1924	1798				
1019	2093	1840	1752	1108	2186	1925	1799	1137	2237	1971	901
1020	2094	1841			2187	1926	1800	1138	2238	1972	
									2239		
1024	2098	1845			2190	1929	1803	1139 sq.	2240 sq.	1973 sq.	
1025	2099	1846	1753		2191		1804	1141 sq.	2242 sq.	1975 sq.	902 sq.
1026						1930		1143	2244	1977	
1027	2100	1847			2192 sq.	1931 sq.	1805 sq.	1144	2245	1978	904
				1111	2194	1933	1807				
1053	2126	1873		1112	2195			1146	2247	1980	906
1054	2127	1874	1754			1934				1981	
1055	2128	1875		1113				1147	2248	1982	907
1056	2129	1876	1755		2196			1148	2249	1983	
					2197	1935	1808		2250		
1058	2131	1878	1757		2198	1936		1149	2251	1984	908
1059	2132		1758		2199	1937	1809	1150	2252	1985	
1060	2133							1151 sq	2253 sq.	1986 sq.	909 sq.
1061	2134	1879	1759		2201	1939	1811	1153	2255		911
1062	2135	1880				1940 sq.				1988	
1063	2136	1881	1760		2202	1942	1812	1154	2256	1989	912
	2137		1761		2203		1813				913
					2204 sq.			1155 sq	2257 sq.	1990 sq.	914 sq.
	2140		1764			1943		1157	2259	1992	
1064	2141	1882	1765		2206	1944		1158 sq.	2260 sq.	1993 sq.	916 sq.
									2262		
1066	2143	1884	1767		2210	1948		1160	2263	1995	918
1067	2144	1885 a.	1768		2211	1949	874				
1068	2145	1885 b.			2212		875	1167	2270	2002	925
1069	2146	1886		1109	2213		876		2271		
				1110				1168	2272	2003	926
1071	2148	1888				1950					
	2149	1889		1114	2214	1951	877	1172	2276	2007	930
1072	2150	1890	1769					1173	2277	2008	
				1116	2216	1953	879	1174 sq.		2009	
1089	2167	1907	1786	1117		1954	880	1176	2278	2010	
1090	2168	1908		1118	2217	1955	881				
1091	2169	1909	1787	1119 sq.	2218 sq.		882 sq.	1186	2288	2020	
				1121			884			2021	
1098	2176	1916	1794		2220 sq.			1187	2289	2022	
1099 sq.	2177 sq.	1917 sq.		1122	2222	1956	886				
1101	2179	1919	1795	1123	2223	1957	885	1191	2293	2026	
				1124	2224	1958	887	1192	2294	2027	931

Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.
				1259 sq.	2365 sq.	2094 sq.	985 sq.	1311	2446	2148	1013
1194	2296	2029	933	1261	2367	2096			2447		
1195	2297	2030						1312 sq.	2448 sq.	2149 sq.	1014 sq.
1196	2298	2031	934	1266	2372	2101		1314	2450	2151	
				1267	2373	2102	987	1315	2451	2152	1016
1198	2300	2033	936								
1199	2301		937	1270	2376	2105	990	1318	2454	2155	1019
1200	2302	2034	938	1271	2377	2106	990 a.	1319 sq.	2455 sq.	2156 sq.	
				1272	2378	2107	991				1020
1209	2311	2043	947					1321	2457	2158	1021
	2312			1275	2381	2110	995	1322	2458	2159	1022
					2382				2459	2160	1023
	2314							1323		2161	1024
1210	2315	2044	948		2406				2460		
				1276	2407	2111	996	1324	2461	2162	1025
1215	2320	2049	953						2462		1026
1216	2321	2050		1278	2409	2113	998	1325	2463	2163	1027
1217	2322	2051	954	1279	2410	2114			2464 sq.		
				1280	2411	2115	999	1326	2466	2164	1028
1222	2327	2056	959		2412	2116	1000				
1223	2329	2058	960		2413 sq.	2117 sq.		1334	2474	2172	1036
1224	2328	2057	961	1281	2415	2119		1335	2475		1037
1225	2330	2059						1336	2476 sq.	2173	1038
1226 sq.	2331 sq.	2060 sq.	962 sq.	1284	2418	2122		1337 sq.	2478 sq.	2174 sq.	1039 sq.
	2333	2062	964	1285	2419 sq.	2123		1339	2480	2176	
1228	2334	2063	965	1286	2421			1340	2481	2177	1041
							1001	1341	2482	2178	
1231	2337	2066	968	1287	2422	2124		1342	2483	2179	1042
	2338							1343	2484 sq.	2180	1043
1232	2339	2067		1293	2428	2130		1344	2486	2181	1044
1233		2068			2429 sq.		1002 sq.				
1234	2340	2069		1294	2431	2131	1004	1346	2488	2183	1046
1235	2341	2070	969	1295	2432	2132		1347		2184	1047
				1296	2433	2133	1005	1348 sq.	2489 sq.	2185 sq.	1048 sq.
1238	2344	2073	972	1297	2434	2134		1350		2187	1050
1239	2345	2074		1298 sq.	2435 sq.	2135 sq.	1006 sq.	1351	2491	2188	1051
1240	2346	2075	973	1300	2437	2137		1352	2492	2189	
				1301	2438	2138	1008	1353	2493	2190	1052
1244	2350	2079	977	1302		2139	1009				
1245	2351	2080		1303	2439	2140		1356	2496	2193	1055
				1304		2141		1357	2497	2193 a.	1056
1249	2355	2084		1305 sq.	2440 sq.	2142 sq.					
1250	2356	2085	978	1307	2442	2144	1010	1359	2499	2193 c.	1058
								1360	2500	2194	1059
1256	2362	2091	984	1309	2444	2146	1012		2501		
1257 sq.	2363 sq.	2092 sq.		1310	2445	2147		1361	2502	2195	1060

Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.
				1432 sq.	2580 sq.	2274 sq.	1124 sq.				
1363	2504	2197	1062	1434	2582		1126	1518	2666	2357	1817
1364 sq.	2505 sq.	2197a,b.		1435	2583	2276	1127	1519 sq.	2667 sq.		1818 sq.
1366 sq.	2507 sq.	2198 sq.		1436				1521	2669	2358	1819a. ¹⁾
1368 sq.	2509 sq.	2200 sq.	1063 sq.								
		2202		1438				1530	2678	2367	1828
1370	2511	2203		1439	2584	2277	1128			2368 sq.	1829 sq.
										2370	
1374	2515	2207		1442	2587	2280	1131			2371	1831
1375	2516	2208	1065			2281		1531	2679	2372	
1376 sq.	2517 sq.	2209 sq.						1532	2680		1832
1378 sq.	2519 sq.	2211 sq.	1066 sq.			2283		1533 sq.	2681 sq.	2373 sq.	1833 sq.
1380	2521	2213		1443	2588	2284	1132	1535	2683		1835
1381 sq.	2522 sq.	2214 sq.	1068 sq.					1536			1836
1383		2216	1070	1451	2596	2292	1140			2375	
				1452		2293		1537	2684	2376	1837
1385		2218	1072	1453 sq.	2597 sq.	2294 sq.			2685		
1386	2524	2219		1455	2599	2296	1141	1538	2686	2377	1838
1387	2525	2220	1073								
				1468	2612	2309	1154	1552	2700	2391	1852
1397	2535	2230	1083	1469 sq.	2613 sq.			1553	2701		1853
	2536	2231	1084	1471 sq.	2615 sq.	2310 sq.	1155 sq.	1554	2702	2392	1854
	2537	2232	1086	1473		2312	1157				
	2538		1085			2313	1157 a.	1557	2705	2395	1857
	2539 sq.		1087 sq.	1474	2617	2314	1158		2706		
	2541	2233	1089					1558 sq.	2707 sq.	2396 sq.	1858 sq.
				1478	2621	2318	1162	1560	2709		
	2546	2238	1094		2622	2319	1163	1561	2710		1860
1398	2547	2239	1095	1479	2623	2320	1164	1562	2711	2398	1861
								1563	2712	2399	
1410	2559	2251	1107	1491	2637	2332	1176	1564	2713	2400	1862
	2560			1492 sq.	2638 sq.	2333 sq.					
1411 sq.	2561 sq.	2252 sq.	1108 sq.	1494 sq.	2640 sq.	2335 sq.	1177 sq.	1574	2723	2410	1872
1413	2563	2254		1496 sq.	2642	2337 sq.	1179 sq.	1575 sq.	2724 sq.	2411 sq.	
1414		2255		1498 sq.	2643 sq.	2339 sq.	1181 sq.	1577	2726	2413	1873
1415 sq.	2564 sq.	2256 sq.		1500 sq.	2645 sq.		1183 sq.				
1417	2566	2258	1110		2647 sq.		1185 sq.	1582	2731	2418	1878
				1502	2649	2341		1583 sq.	2732 sq.	2419	
1427	2576	2268	1120		2650			1585	2734	2420	
1428				1503	2651	2342	1187	1586	2735	2421	1879
1429	2577	2269	1121					1587	2736	2422	
		2270		1513	2661	2352	1197	1588	2737		
1430 sq.	2578 sq.	2271 sq.	1122 sq.	1514	2662	2353		1589		2423	1880
		2273		1515	2663	2354	1814	1590	2740	2426	

¹⁾ Ce vers est numéroté ainsi à cause d'une méprise dans l'édition de Mavrophrydis.

Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.
1591 sq.	2738 sq.	2424 sq.	1881 sq.	1642	2793	2471		1694	2850	2528	1958
1593	2741		1883		2794						
1594	2742	2427	1884	1643	2795	2472	1916	1698	2854	2532	1962
		2428								2533	
	2743	2429		1651	2803	2480	1924				
1595	2744			1652	2804		1925			2536	
1596 sq.	2745 sq.	2430 sq.	1885 sq.	1653	2805	2481		1699	2855	2537	1963
1598 sq.	2747 sq.	2432 sq.						1700 sq.	2856 sq.	2538 sq.	1964
1600	2749	2434	1887	1655	2807	2483		1702	2858	2540	1965
						2484	1925 a.				
1602	2751	2436	1889	1656	2808	2485	1926	1704	2860	2542	1967
1603	2752		1890								1968 sq.
			1891	1659	2811	2488	1929	1705 sq.	2861	2543 sq.	1970
1604	2753	2437	1892	1660 sq.	2812 sq.	2489 sq.	1930	1707 sq.	2862 sq.	2545 sq.	1971 sq.
1605 sq.	2754 sq.	2438 sq.		1662	2814	2491	1931	1709	2864	2547	
1607	2756			1663	2815	2492			2865		
					2816			1710	2866	2548	1973
1610	2759			1664 sq.	2817 sq.	2493 sq.	1932 sq.	1711	2867	2549	
1611	2760	2440	1893	1666 sq.		2495		1712	2868		
								1713 sq.	2869 sq.	2550 sq.	
1615	2764	2444	1897			2498				2552	
1616	2765		1898	1668	2819	2499	1935 ¹⁾				
1617	2766	2445	1899							2555	
		2446		1678	2829	2509	1945	1715	2871	2556	1974
1618	2767	2447	1900	1679	2830		1946				
1619	2768	2448		1680	2831	2510	1947	1725	2881	2566	1984
1620 sq.	2769 sq.	2449 sq.	1901 sq.			2511			2882	2567	
1622	2771	2451							2883		
1623	2772	2452	1903			2514				2568	
				1681	2832	2515	1948	1726	2884	2569	1985
1625	2774	2454	1905	1682		2516	1949	1727			
1626 sq.	2775 sq.	2455	1906 sq.	1683	2833	2517	1950	1728	2885	2570	1986
1628 sq.	2777 sq.	2456 sq.	1908 sq.					1729	2886	2571 sq.	1987 sq.
1630 sq.	2779 sq.	2458 sq.		1685	2835	2519	1952	1730	2887	2573	1989
	2781 sq.				2836						
1632	2783	2460		1686	2837	2520		1732	2889	2575	1991
		2461	1909 a.					1733	2890	2576	
1633	2784	2462	1910	1688	2839	2522		1734		2577	1992
				1689	2840	2523	1953	1735	2891	2578	1993
1636	2787	2465	1913					1736	2892	2579	
1637	2788	2466		1693	2844	2527	1957				
1638 sq.	2789 sq.	2467 sq.	1914 sq.		2845			1741	2897	2584	
1640	2791	2469						1742 sq.	2898 sq.	2585 sq.	1994 sq.
					2849			1744	2900	2587	

¹⁾ P. 1934 manque par un numérotage fautif dans l'édition de Mavrophrydis.

Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.
	2901 sq.			1798 sq.	2959 sq.	2641 sq.	2030 sq.		3034		
1745 sq.	2903 sq.	2588 sq.		1800	2961	2643		1876	3035		
1747	2905	2590	1996	1801	2962	2644	2032	1877	3036	2711	2095
1754	2912	2597	2003	1817	2978	2660	2048	1879	3038	2713	2097
1755 sq.	2913 sq.	2598 sq.		1818	2979	2661		1880	3039	2714	
1757	2915	2600	2004	1819	2980	2662	2049				
1758 sq.		2601 sq.						1884	3043	2718	
1760	2916	2603 sq.	2005	1826	2987	2669	2056	1885	3044	2719	2098
1761	2917	2605	2006	1827	2988		2057			2720	
	2918 sq.			1828	2989	2670	2058	1886	3045		2099
1762	2920	2606	2007					1887	3046	2721	
				1831	2992	2673	2061				
1766	2924	2610	2011	1832	2993	2674	2062 sq.	1890	3049	2724	
1767	2925	2611		1833		2675		1891	3050	2725	2100
1768	2926	2612	2012	1834 sq.	2994 sq.	2676 sq.	2064 sq.				
				1836	2996	2678		1899	3058	2733	2108
1770	2928	2614	2014	1837	2997	2679	2066	1900	3059		2109
1771	2929	2615		1838	2998	2680		1901	3060		
1772 sq.	2930 sq.	2616 sq.	2015 sq.								
1774	2932	2618		1844	3004	2686		1903	3062		
1775	2933	2619	2017	1845	3005	2687	2067	1904	3063	2734	2110
1776	2934	2620		1846			2068				
	2935			1847	3006	2688	2069	1907	3066	2737	2113
1777	2936	2621	2018					1908	3067		2114
1778	2937	2622		1851	3010	2692	2073	1909	3068		
1779		2623		1852	3011		2074	1910	3069		2115
1780	2938			1853 sq.	3012 sq.	2693 sq.	2075 sq.			2738 sq.	
1781	2939	2624	2019	1855	3014		2077	1911	3070	2740	2116
1782	2940		2020	1856 sq.				1912	3071	2741	
1783	2941	2625	2021	1858	3015	2695	2078				
	2942							1914	3073	2743	
1784	2943	2626	2022	1861	3018	2698	2081	1915	3074	2744 sq.	
				1862	3019	2699		1916	3075	2746	
1786	2945	2628	2024	1863	3020	2700	2082				
1787	2946	2629		1864	3021		2083	1918	3077	2748	
	2947	2630		1865				1919	3078		
1788 sq.	2948 sq.	2631 sq.		1866 sq.	3022 sq.		2084 sq.	1920	3079	2749	2117
1790	2950	2633	2025	1868	3024	2701	2086	1921 sq.	3080 sq.		2118 sq.
	2951									2750 sq.	
1791	2952	2634	2026	1871	3027	2704	2089	1923	3082	2752	
					3028 sq.	2705 sq.	2090 sq.	1924 sq.	3083 sq.	2753 sq.	2120 sq.
1794	2955	2637	2029	1872	3030	2707	2092	1926	3085	2755	
1795	2956	2638									
				1874	3032	2709	2094	1928	3087	2757	
1797	2958	2640		1875	3033	2710			3088		

Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.
	3089	2758	2122	1983	3152	2803	2170	2037	3207	2856	
				1984	3153	2804			3208	2857	
	3091	2760	2124		3154	2805		2038	3209		
1929 sq.	3092 sq.	2761 sq.	2125 sq.	1985	3155	2806	2171	2039	3210		2204
1931	3094			1986	3156	2807			3211		
1932	3095	2763 sq.	2127	1987	3157	2808	2172	2040 sq.	3212 sq.		2205 sq.
1933	3096	2765	2128					2042	3214	2858	2207
				1991	3161	2812	2176		3215		
1936	3099	2768	2131	1992	3162	2813		2043	3216		2208
	3100			1993	3163	2814	2177	2044	3217		
1937	3101	2769	2132					2045	3218	2859	2209
	3102 sq.			1996	3166	2817	2180	2046	3219	2860	
	3104 sq.	2770 sq.	2133 sq.	1997	3167	2818		2047	3220	2861	
	3106		2135					2048 sq.		2864 sq.	2210 sq.
	3107			2002	3172	2823				2862 sq.	
1938	3108	2772	2136	2003	3173	2824	2181	2050	3222	2866	2212
1939	3109			2004	3174	2825			3223 sq.		2213 sq.
1940	3110	2773		2005	3175		2182	2051	3225	2867	2215
1941 sq.	3111 sq.			2006	3176	2826		2052	3226		2216
1943	3113	2774	2137	2007	3177	2827	2183				
1944	3114	2775		2008	3178			2055	3229		2219
1945 sq.	3115 sq.	2776 sq.	2138 sq.	2009	3179	2828				2868	
1947	3117			2010 sq.		2829 sq.		2056 sq.	3230 sq.	2869 sq.	
1948 sq.	3118 sq.	2778 sq.	2140 sq.	2012	3180	2831	2184	2058			
1950	3120		2142	2013	3181	2832		2059 sq.	3232 sq.	2871 sq.	2220 sq.
1951	3121	2780	2143	2014	3182	2833	2185	2061 sq.	3234 sq.	2873 sq.	
								2063	3236	2875	2222
1953	3123	2782	2145	2018	3186	2837	2189		3237 sq.		
1954		2783	2146	2019		2838		2064 sq.	3239 sq.	2876 sq.	2223 sq.
1955	3124	2784	2147	2020 sq.	3187 sq.	2839 sq.	2190 sq.	2066	3241	2878	
1956	3125			2022 sq.	3189 sq.	2841 sq.				2879 sq.	
1957	3126		2148	2024	3191	2843	2192	2067	3242	2881	2225
1958 sq.	3127 sq.			2025		2844	2193				
	3129				3192			2070	3245	2884	2228
1960 sq.	3130 sq.		2149 sq.			2845 sq.		2071	3246		
1962	3132	2785	2151	2026 sq.	3193 sq.	2847 sq.	2194 sq.	2072	3247	2885	2229
					3195			2073 sq.	3248 sq.		
1968	3138	2791	2157	2028	3196		2196	2075	3250	2886	
1969 sq.	3139 sq.		2158	2029	3197	2849	2197				
1971	3141	2792	2159		3198 sq.			2077	3252	2888	
				2030	3200	2850	2198			2889 sq.	
1977	3147	2798	2165					2078	3253	2891	
1978	3148		2166	2032	3202	2852	2200	2079 sq.	3254 sq.	2892 sq.	2230 sq.
1979		2799		2033	3204	2853		2081	3256		
1980	3149	2800	2167	2034	3203		2201	2082	3257	2894	
				2035 sq.	3205 sq.	2854 sq.	2202 sq.		3258 sq.		

Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.
2083	3260	2895		2135 sq.	3316 sq.	2948 sq.	2250 sq.	2194	3377 sq.	3003	2265
				2137	3318			2195			2266
2084 sq.	3261 sq.	2896 sq.				2950 sq.		2196		3004	2267
2086 sq.	3263 sq.	2898 sq.	2232 sq.				2252	2197	3379	3005	
2088	3265	2900		2138	3319	2952					
	3266							2199	3381	3007	
2089	3267	2901		2143	3324	2957		2200 sq.	3382 sq.	3008 sq.	2268 sq.
						2958 sq.		2202 sq.		3010 sq.	
2093	3271	2905		2144	3325	2960		2204	3384	3012	2270
2094	3272	2906	2234	2145 sq.	3326 sq.				3385	3013	2271
2095	3273	2907			3328 sq.			2205	3386		2272
		2908		2147	3330	2961			3387		
2096	3274	2909	2235					2206 sq.	3388 sq.		2273 sq.
				2150	3333	2964		2208	3390		
2099	3277	2912	2238	2151	3334			2209	3391		2275
2100	3278		2239					2210 sq.	3392 sq.	3014	2276 sq.
2101	3279	2913	2240	2153	3336			2212	3394	3015	2278
				2154 sq.	3337 sq.	2965 sq.			3395		
2105	3283	2917	2244	2156 sq.	3339	2967 sq.		2213	3396	3016	2279
2106	3284	2918		2158	3340	2969					
								2215	3398	3018	2281
2108	3286	2920		2163	3345	2974		2216 sq.	3399 sq.	3019 sq.	
2109	3287		2245	2164	3346			2218	3401	3021	2282
2110	3288	2921	2246	2165 sq.	3347 sq.	2975 sq.		2219	3402	3022 sq.	2283
2111	3289	2922		2167	3349			2220	3403	3024	2284
		2923			3350			2221 sq.		3025 sq.	
2112	3290	2924		2168 sq.	3351 sq.	2977 sq.		2223	3404	3027	2285
						2979 sq.		2224	3405	3028	
2118	3296	2930		2170 sq.	3353 sq.	2981 sq.			3406 sq.		
2119	3297	2931	2247	2172	3355	2984	2253	2225 sq.	3408 sq.	3029 sq.	
	3298 sq.			2173	3356	2983	2254	2227 sq.	3410 sq.	3031 sq.	2286 sq.
2120	3300	2932	2248	2174	3357		2255	2229	3412		2288
2121	3301	2933		2175 sq.	3358 sq.	2985 sq.	2256 sq.	2230	3413	3033	2289
				2177	3360	2987					
2123	3303	2935						2237	3420	3040	2296
2124	3304			2183	3366	2993		2238 sq.	3421 sq.	3041 sq.	
2125	3305	2936			3367	2994		2240	3423	3043	2297
				2184	3368	2995	2258	2241	3424	3044	
2128	3308	2939		2185	3369	2996			3425	3045	
		2940 sq.		2186	3370	2997	2259	2242	3426	3046	2298
2129	3309	2942	2249						3427		
2130	3310	2943		2190	3374	3001	2263	2243	3428	3047	2299
	3311			2191							
2131	3312	2944		2192	3375			2247	3432	3051	2303
				2193	3376	3002	2264	2248	3433	3052	
2134	3315	2947						2249	3434	3053	2304

Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.
								2424	3602		2332
2251	3436	3055	2306	2304	3489		2327				
2252	3437			2305	3490			2426	3604		2334
2253	3438	3056			3491			2427 sq.	3605 sq.		
								2429	3607		2335
2255	3440	3058			3493				3608		
		3060		2306	3494			2430	3609		2336
2256	3441	3062			3495 sq.						
2257	3442	3061		2307	3497		2328	2433	3612		2339
2258	3443	3059							3613		
2259	3444	3063	2307	2310	3500			2434	3614		
2260 sq.				2311	3501		2331	2435	3615		2340
2262	3445	3064	2308					2436	3616		
2263	3446	3065		2325	3515			2437	3617		2341
2264	3447	3066	2309	2326 sq.				2438			2342
		3067		2328	3516			2439	3618		2343
	3448 sq.							2440 sq.	3619 sq.		
2265	3450	3068	2310	2331	3519				3621		
				2332				2442	3622		2344
2267	3452	3070	2312	2333	3520			2443	3623		
2268	3453	3071						2444			
2269 sq.	3454 sq.	3072 sq.	2313 sq.	2365	3552			2445	3628		2345
2271 sq.	3456 sq.			2366 sq.				2446	3629		
2273	3458		2315	2368	3553			2447	3630		2346
2274 sq.	3459 sq.							2448			
2276	3461		2316	2377	3562			2449	3624		
		3074		2378							
				2379	3563			2452	3627		
		3080						2453			
2277	3462	3081	2317	2392	3576						
2278		3082	2318	2393				2462			
2279	3463	3083	2319	2394	3577			2463	3631		2347
2280	3464	3084									
		3085		2409	3592			2465	3633		2349
				2410				2466			
		3087		2411	3593			2467	3634		2350
2281	3465										
				2413	3595			2470	3637		2353
2292	3476			2414				2471	3638	3088	2354
2293	3477		2320								
	3478			2416				2476	3643	3093	2359
2294	3479		2321	2417	3596			2477	3644	3094	
2295	3480							2478			
				2421	3600			2479	3645	3095	
2298	3483			2422				2480 sq.	3646 sq.	3096 sq.	3098
2299	3484		2322	2423	3601			2482	3648	2360 sq.	

Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.
2483				2543	3710	3155	2400	2595	3760	3194	2425
2484	3649	3099	2362	2544	3711	3156		2596	3761	3196	2426
2485 sq.	3650 sq.		2363 sq.	2545		3157		2597		3197	
		3100 sq.		2546		3158	2401	2598	3762	3198	2427
2487 sq.	3652 sq.	3102 sq.	2365 sq.	2547	3712	3159	2402	2599	3763	3199	
2489	3654	3104		2548	3713	3160		2600	3764	3200	2428
2490	3655	3105	2367	2549	3714	3161	2403	2601	3765 sq.	3201	2429
								2602	3767	3202	2430
2494	3659	3109	2371	2551	3716	3163	2405	2603 sq.	3768 sq.	3203 sq.	
2495	3660	3110		2552 sq.	3717 sq.	3164 sq.		2605 sq.	3770 sq.	3205 sq.	2431 sq.
				2554	3719	3166	2406	2607	3772	3207	
2499	3664	3114		2555 sq.	3720 sq.	3167 sq.		2608		3208	
2500 sq.	3665 sq.	3115 sq.	2372 sq.	2557	3722	3169	2407	2609	3773	3209	2433
2502 sq.	3667 sq.	3117 sq.		2558	3723			2610	3774	3210	
2504 sq.	3669 sq.	3119 sq.	2374 sq.					2611	3775	3211	2434
2506	3671	3121		2560	3725			2612 sq.	3776 sq.	3212 sq.	
	3672			2561	3726	3170	2408	2614 sq.	3778 sq.	3214 sq.	2435 sq.
2507	3673				3727 sq.			2616	3780		
2508 sq.	3674 sq.		2376 sq.	2562 sq.	3729 sq.	3171 sq.	2409 sq.				
2510	3676	3122	2378	2564	3731	3173		2618	3782		
2511	3677	3123		2565	3732	3174	2411	2619 sq.	3783 sq.	3216 sq.	2437 sq.
	3678			2566	3733 sq.	3175		2621	3785	3218	
2512	3679	3124		2567	3735	3176		2622	3786 sq.		
2513	3680	3125	2379	2568	3736	3177	2412	2623 sq.	3788 sq.		
2514	3681	3126		2569 sq.	3737					3219	
2515	3682	3127	2380	2571 sq.	3738 sq.	3178 sq.	2413 sq.				
				2573	3740		2415			3221	
2517	3684	3129	2382	2574 sq.	3741	3180	2416	2625	3790	3222	
2518	3685	3130		2576	3742	3181	2417		3791	3223	2439
				2577	3743	3182			3792	3224	
2520	3687	3132						2626	3793	3225	
2521 sq.	3688 sq.	3133 sq.	2383 sq.	2579	3745	3184		2627			
		3135		2580	3746	3185	2418	2628	3794	3226	2440
2523	3690	3136	2385	2581	3747		2419				
				2582	3748	3186	2420	2630	3796	3228	2442
2525	3692	3138	2387	2583	3749		2421		3797		
2526	3693		2388	2584	3750	3187		2631	3798	3229	2443
2527	3694	3139	2389	2585	3751			2632	3799	3230	
				2586	3752	3188					
2534	3701	3146	2396	2587	3753		2422	2637	3804	3235	
2535 sq.	3702 sq.	3147 sq.	2397	2588	3754	3189	2423	2638	3805		
2537	3704	3149		2589	3755	3190		2639	3806	3236	
								2640		3237	
2539	3706	3151		2592	3758	3193		2641	3807	3238	
2540 sq.	3707 sq.	3152 sq.	2398 sq.	2593		3194					
2542	3709	3154		2594	3759	3195	2424	2643	3809	3240	

Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.
2644	3810			2711 sq.				2767 sq.			2497 sq.
		3241		2713	3870			2769 sq.	3924 sq.	3343 sq.	2499 sq.
2645 sq.	3811 sq.	3242 sq.		2714	3871	3297	2454	2771 sq.	3926	3345 sq.	2501
	3813 sq.							2773	3927	3347	
		3244		2720	3877	3303	2460				
2647	3815	3245			3878			2775	3929	3349	
				2721	3879	3304	2461	2776	3930	3350	2502
2657	3825	3255									
2658	3826			2723	3881	3306	2463	2778	3932	3352	2504
		3256		2724 sq.	3882 sq.		2464 sq.	2779			
2659	3827	3257		2726	3884	3307	2466	2780	3933	3353	
2660											
2661	3828	3258		2731	3889	3312	2471	2785	3938	3358	
				2732	3890	3313					2505
2663	3830	3260						2786	3939	3359	2506
2664				2735	3893	3316					
2665	3831	3261		2736	3894			2790	3943	3363	2510
				2737 sq.	3895 sq.	3317 sq.		2791	3944	3364	
2677	3843	3273		2739	3897	3319	2472	2792	3945	3365	2511
2678 sq.	3844 sq.							2793		3366	
	3846			2741	3899	3321	2474	2794	3946	3367	2512
		3274 sq.		2742	3900	3322			3947	3368	2513
2680	3847	3276		2743							
					3901		2475		3950	3371	2516
2685	3852	3281		2744 sq.	3902 sq.	3323 sq.	2476 sq.		3951	3372	
2686 sq.		[3282		2746	3904	3325			3952	3373	2517
		sq.] ¹⁾		2747			2478		3953		
2688	3853					3326			3954	3374	2518
2689 sq.				2748	3905	3327	2479				
2691		3284							3956	3376	2520
2692 sq.	3854 sq.	3285 sq.		2751	3908	3330	2482		3957		
2694 sq.	3856 sq.	3287		2752 sq.	3909 sq.		2483 sq.		3958	3377	2521
2696 sq.	3858 sq.	3288 sq.		2754 sq.	3911 sq.	3331 sq.	2485 sq.			3378	2522
2698 sq.	3860 sq.	3290 sq.	2444 sq.	2756	3913		2487		3959	3379	
2700 sq.	3862 sq.									3380	2523
2702	3864	3292	2446	2758	3915		2489		3960	3381	2524
2703	3865	[3293]	2447	2759	3916	3333	2490		3961	3382	
	3866								3962	3383	2525
2704	3867	3294		2764	3921	3338	2495		3963	[3384] ²⁾	
2705 sq.		3295 sq.	2448 sq.			3339 sq.			3964	3385	2526
2707 sq.	3868 sq.		2450 sq.	2765	3922	3341				3386	
2709 sq.			2452 sq.	2766	3923	3342	2496		3965	3387	

¹⁾ À partir d'ici, tous les vers mis entre parenthèses [] manquent dans le ms. ; voir l'Introduction § 5 et § 6.

²⁾ Dans l'édition de Wagner, il manque un vers et un numéro du numérotage.

Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.
	3966	3388 sq.		2858 sq.	4046 sq.	3464 sq.				3521	2580
	3967	3390		2860	4048						2581
				2861				2917	4090	3522	
	3969	3392		2862	4049	3466				²⁾	
	3970							2920	4093	3526	
	3971	3393		2864	4051	3468		2921 sq.	4094 sq.		
	3972				4052	3469	2528	2923	4096	3527	
	3973	3394									
					4054	3471	2530	2930	4103	3534	
	3975	3396				3472		2931	4104		
	3976	3397	2527	2865	4055	3473		2932 sq.	4105 sq.	3535 sq.	2581a,b.
	3977			2866	4056	[3474-3504]	2531	2934		3537	
	3978	3398						2935	4107		2582
				2867			2532	2936	4108		
	3983	3403			4057			2937	4109	3538	2583
2795	3984			2868	4058		2533				
2796	3985	3404						2939	4111	3540	2585
2797 sq.	3986	3405 sq.		2887	4063		2537	2940		3541	2586
2799	3987	3407		2888 sq.	4064 sq.		2538 sq.	2941	4112		2587
				2890			2540	2942	4113	3544	2588
2815	4003	3423 ¹⁾		2891 sq.	4066 sq.		2541 sq.	2943	4114		2589
2816 sq.				2893			2543				2590
	4004	3424		2894	4068			2944 sq.	4115 sq.	3542 sq.	
2818	4005	3425			4069			2946	4117	3545	
	4006	3426		2895 sq.	4070 sq.						
	4007 sq.				4072			2949	4120	3548	
2819	4009			2897	4073			2950 sq.	4121 sq.	3549 sq.	2591 sq.
2820 sq.	4010 sq.	3427 sq.		2898	4074	3505		2952 sq.	4123 sq.	3551	2593 sq.
2822	4012			2899	4075	3506	2544	2954	4125	3552	2595
2823 sq.	4013 sq.	3429 sq.									
		3431		2901	4077	3508	2546	2956	4127	3554	2597
2825	4015	[3432-3463]		2902	4078		2547	2957		3555	
				2903	4079	3509	2548	2958	4128		2598
				2904	4080	3510		2959	4129	3556	
2840	4030								4130 sq.		
2841				2907	4083	3513		2960	4132		
2842	4031			2908	4084			2961	4133	3557	
				2909 sq.	4085 sq.	3514 sq.					
2850	4039			2911				2963	4135	3560	
2851				2912 sq.		3516 sq.		2964	4136	3561	2599
2852	4040			2914							
				2915 sq.	4087 sq.	3518 sq.		2967	4139	3564	2602
2857	4045				4089	3520	2579	2968	4140	3565	

¹⁾ N. 3421 sq. manquent dans le ms.

²⁾ Il y a ici une méprise de numérotage dans l'édition de Wagner.

Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.
2969	4141	3566	2603		4187						2555
	4142 sq.			3022	4188	3608		3091 sq.	4249 sq.		
2970	4144	3567	2604					3093	4251		2556
				3024	4190	3610					
2976	4150	3573	2610	3025 sq.	4191 sq.	[3611sq.]		3096	4254		2559
	4151			3027	4193	3613			4255		
2977	4152	3574	2611					3097	4256		2560
2978	4153	3575		3029	4195	3615					
2979	4154	3576	2612	3030		3616		3100	4259		2563
				3031	4196	3617		3101			2564
2981	4156	3578	2614					3102	4260 sq		2565
	4157			3036	4201	3622		3103	4262		
2982	4158	3579	2615	3037		3623					
2983	4159	3580		3038	4202	3624		3108	4267		
								3109			
2985	4161	3582		3040	4204	3626		3110	4268		
		[3583-3588]		3041		3627					
				3042	4205	3628		3113	4271		
2986 sq.	4162 sq.			3043	4206			3114 sq.	4272 sq.	3696 sq.	
2988				3044				3116	4274	3698	2566
				3045	4207	3629				[3699-3701]	
2991											
2992 sq.	4164 sq.			3048	4210	3632		3117 sq.	4275 sq.		2567 sq.
2994	4166	3589		3049		3633		3119	4277		
2995	4167	[3590]		3050	4211			3120	4278	3702	
	4168 sq.			3051				3121	4279	[3703]	2569
2996	4170	3591		3052 sq.	4212 sq.	3634 sq.		3122	4280	3704	2570
2997	4171 sq.	3592 sq.		3054		3636		3123 sq.		[3705	
2998				3055	4214	3637				sq.]	
								3125	4281	[3707]	
3004				3062	4221	3644		3126	4282	3708	
3005	4173	3594				[3645-3695]					
								3129	4285	3711	
3008	4176	3597		3063	4222			3130	4286	3712	2571
3009		3598						3131	4287	3713	
3010 sq.				3074	4233			3132 sq.	4288 sq.	3714 sq.	2572 sq.
3012		3599			4234 sq.			3134	4290	3716	
3013 sq.	4177 sq.	3600 sq.		3075	4236			3135	4291	3717	2574
3015 sq.		3602 sq.									
	4179 sq.			3082	4243			3137	4293	3719	2576
3017	4181	3604		3083	4244		2549	3138		3720	2577
								3139	4294	3721	2578
3019	4183	3606		3086	4247		2552	3140	4295	3722	
	4184			3087			2553				
3020	4185	3607		3088 sq.				3143	4298	3725	
3021	4186			3090	4248		2554		4299	3725 a.	

Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.
3144	4300	3726		3185							
				3186		3768		3232	4374	3814	
3146	4302	3728		3187		[3769]		3233		3815	
	4303							3234 sq.	4375 sq.	3816 sq.	
3147 sq.	4304 sq.	3729 sq.		3191		3773]			4377 sq.		
3149	4306	[3731]		3192	4340	3774		3236	4379	3818	
3150 sq.	4307 sq.	3732 sq.									
3152	4309	[3734]		3198	4346	3780		3242	4385	3824	
3153	4310	3735		3199		[3781]		3243	4386	[3825]	
		[3736-3743]		3200	4347	3782		3244	4387	3826	
								3245		[3827]	
3154	4311			3208	4355	3790		3246	4388	3828	
3155				3209	4356	[3791]		3247			
3156 sq.	4312 sq.			3210	4357	3792			4389	3829	
3158								3248	4390	3830	
3159	4314			3214	4361	3796					
3160				3215 sq.	4362	3797 sq.		3250	4392	3832	
3161	4315			3217 sq.	4363 sq.	3799 sq.		3251			
3162	4316	3744		3219		[3801]		3252 sq.	4393 sq.	3833 sq. ¹⁾	
					4365	3802		3254	4395		
3168	4322	3750			4366	3803		3255			
		[3751-3754]				3804		3256	4400	3841	
					4367	3805		3257	4407		
3169	4323			3220				3258	4396	3837	
								3259 sq.	4397 sq.		
3172	4326			3223				3261			
3173	4327	3755		3224	4368	3806		3262	4406		
					4369	3807				3838 sq.	
3179	4333	3761		3225	4370				4399	3840	
3180	4334	[3762]		3226		3808			4401		
3181	4335	3763		3227	4371	3809					
				3228		[3810]			4405		
3184	4338	3766		3229		3811					
	4339	3767		3230	4372	3812					

¹⁾ N.ms. 3833 sq. au lieu de [3833—3836].

Scal. I.

S. I 1—73 = S. 1433—1513, E. 2581—2661, N. 2275—2352, P. 1125—1197.

S. I 74—274 = S. 60—314, E. 1189—1434, N. 1037—1282, P. 1198—1393.

LISTE DES ABRÉVIATIONS DES OUVRAGES CITÉS

- S.: codex Scaligeranus (voir l'Introduction, § 9, p. 19).
 S. I.: codex Scaligeranus I (voir l'Introduction, § 9, p. 21).
 E.: codex Escorialensis (voir l'Introduction, § 10, p. 22).
 N.: codex Neapolitanus, éd. W. Wagner. Trois poèmes grecs du moyen-âge. Berlin, 1881.
 P.: codex Parisinus, éd. Mavrophrydis, *Ἐκλογὴ μετὰ τὴν πεντέτηρα ἐλληνικὴν γλώσσης*. Athènes, 1866.
 Achill.: L'Achilléide byzantine, éd. D. C. Hesselting. Amsterdam, 1919.
 Antoniadis, Ev. de Luc: S. Antoniadis, L'Evangile de Luc. Paris, 1930.
 Apoc.: Apocopos de Bergadès, éd. Legrand, Bibliothèque grecque vulgaire II. Paris, 1881.
 Apoll. Tyr.: Apollon Tyrus historia, éd. Lapaume, Erotici scriptores. Paris 1856.
 Asin. Lup.: *Γαλέγον, λεπτοὶ καὶ ἑλόντες ἀνέγκειν ὄραμα*, éd. W. Wagner, Carmina graeca medii aevi. Leipzig, 1874.
 At.: Coray, Atakta, 5 tomes Paris. 1829—1835
 Mo. Beaudouin, Et du dial. chyp.: Mondry Beaudouin, Étude du dialecte chypriote moderne et médiéval. Paris, 1884.
 Bat. de Varna: La bataille de Varna, éd. Legrand Collection de monuments V. Paris, 1895.
 Bélis. I: *Διήγησις τοῦ θαυμαστοῦ ἐρωτὸς τοῦ λεγομένου Βελισαρίου*, éd. W. Wagner, Carmina graeca medii aevi. Leipzig, 1874.
 Belis. II: *Ἐμμανουὴλ Γεωργιλλῶ ἱστορικὴ διήγησις περὶ Βελισαρίου*, éd. W. Wagner, Carmina graeca medii aevi. Leipzig, 1874.
 Bell. Troj.: *Ὁ πόλεμος τῆς Τροίας*, éd. Mavrophrydis, *Ἐκλογὴ μετὰ τὴν πεντέτηρα ἐλληνικὴν γλώσσης*. Athènes, 1866.
 Belth.: Le roman de Belthandros et Chrysantza, éd. Mavrophrydis, *Ἐκλογὴ μετὰ τὴν πεντέτηρα ἐλληνικὴν γλώσσης*. Athènes, 1866; éd. Legrand, Bibliothèque grecque vulgaire I. Paris, 1880.
 La belle bergère: *Ἡ ἐρρωμένη βοσκοπούλα*, éd. Legrand, Collection de monuments I. Paris.
 Bury Rom. of Chiv.: J. B. Bury, Romances of Chivalry (Oxford Lectures for 1911).
 Byzantios, Lex: S. D. Byzantios, *Λεξικὸν τῆς καθ' ἡμᾶς ἐλληνικῆς διαλέκτου*. Athènes, 2me éd., 1857.
 Byz. Ztschr.: Byzantinische Zeitschrift.
 Callim.: Le roman de Callimachos et Chrysorrhoe, éd. Lambros, Collection de romans grecs. Paris, 1880.
 du Cange: Clossarium ad scriptores mediae et infimae graecitatis, éd. du Cange. Leyde, 1688.
 Cecaum.: Cecaumeni Strategicon, éd. Wassiliewsky et Jernstedt. St. Pétersbourg, 1896.
 Chron. Mor.: The chronicle of Morea, éd. John Schmitt. London, 1904
 Crusius: M. Crusius, Turcograecia. Basel, 1584.
 Dieterich, Südl. Spor.: K. Dieterich, Sprache und Volksüberlieferung der Südlichen Sporden. Wien, 1908.
 Dig. Esc.: Le roman de Digénis Akritas, d'après le ms. de Madrid, éd. D. C. Hesselting (Laographia). Athènes, 1912.
 Dig. Gr. Ferr.: Les exploits de Basile Digénis Acritas, d'après le ms. de Grotta Ferrata, éd. Legrand, Bibliothèque grecque vulgaire, VI. Paris, 1892; 2me éd. 1902.
 Dig. Mil.: Le roman de Digénis Acritas, d'après le ms. d'Andros, éd. Miliarakis. Athènes, 1881.
 Dig. Petr.: Les exploits de Digénis Acritas, d'après le ms. de Chios, par Ignace Pétritzis, éd. Lambros. Collection de romans grecs. Paris, 1880.
 Erotokr. éd. Xanthoud.: Le roman d'Erotocritos, éd. Xanthoudidis. Hérakleion, 1915.

- Erotop.**: *Ἐροτοπαίρνια*, Chansons d'amour, éd. D. C. Hesselning et H Pernot, Bibliothèque grecque vulgaire X. Paris Athènes, 1913.
- Eust. Macr.**: Eustathius Macrembolitès, éd. Ph. le Bas, *Erotici Scriptores*. Paris, 1856. éd. Is. Hilberg. Wien, 1876.
- Gidel, Et.**: M. A. Ch. Gidel, *Études sur la littérature grecque moderne*. Paris, 1866.
- Glyk.**: Le poème de Michel Glykas sur son emprisonnement, éd. Legrand, Bibliothèque grecque vulgaire I. Paris, 1880.
- Hatzid. Einl.**: G. N. Hatzidakis, *Einleitung in die neugriechische Grammatik*. Leipzig, 1892.
- Hatzid. MNE**: G. N. Hatzidakis, *Μεσαιωνικά καὶ Νέα Ἑλληνικά*, 2 tomes, Athènes, 1917.
- Hatzid. Ἀναθ. Ἀραγ.**: G. N. Hatzidakis, *Ἀναθιμικά ἀραγρώματα*, 2 tomes. Athènes, 1902—1904.
- Hépitès, Lex.**: A. Th. Hépitès, *Dictionnaire grec-français et français-grec*. Athènes, 1908.
- Hermon. II.**: La guerre de Troie, par Constantin Hermoniakos, éd. Legrand, Bibliothèque grecque vulgaire V. Paris, 1890.
- Hesselning, Le roman de Dig. Akr.**: D. C. Hesselning, *Le roman de Digénis Akritas*, d'après le ms. de Madrid. Laographia, pp. 537—604. Athènes, 1912.
- Hesselning, La plus anc. réd.**: D. C. Hesselning, *La plus ancienne rédaction du poème épique sur Digénis Akritas*. Amsterdam, 1927.
- Hesselning, Jean Moschos**: D. C. Hesselning, *Morceaux choisis du Pré spirituel de Jean Moschos*. Paris, 1931.
- Hist. Mich.**: Histoire de Michel le Brave, éd. Legrand, Bibliothèque grecque vulgaire II. Paris, 1881.
- Hist. Val.**: Histoire de Valachie, éd. Legrand, Bibliothèque grecque vulgaire II. Paris, 1881.
- Imb. Marg.**: Histoire d'Imbérios et Margarona, éd. Legrand, Bibliothèque grecque vulgaire I. Paris, 1880; éd. Lambros *Collection de romans grecs*. Paris 1880.
- Idg. Forsch.**: Indogermanische Forschungen.
- Jannaris, Hist. Gr. Gr.**: A. N. Jannaris, *An historical Greek grammar*. London, 1897.
- B. Keil, Monatsc.**: Bruno Keil, *Die Monatscyclen der byzantinischen Kunst in spatgriechischer Literatur*. Wiener Studien 11 (1889) pp. 94—143.
- Kretschmer, Lesb. Dial.**: P. Kretschmer, *Der heutige lesbische Dialekt*. Wien, 1905.
- Krumbacher, Byz. Lit. Gesch.**: K. Krumbacher, *Geschichte der byzantinischen Literatur* 2me éd., München, 1897.
- Kyriakidis, Ὁ Ἀγ. Ἀναγ.**: S. P. Kyriakidis, *Ὁ Ἀγερὴς Ἀναγνώστης. Συλλογὸς πρὸς διόδοτον ὁμηλικῶν βιβλίων* 45. Athènes.
- Lambros. Coll. rom. gr.**: S. P. Lambros, *Collection de romans grecs*. Paris, 1880.
- Langius, Philol. barbarogr.**: J. M. Langius, *Philologiae barbarograecae pars prior*. Nürnberg, 1708.
- Legrand, Bibl. gr. vulg.**: E. Legrand, *Bibliothèque grecque vulgaire* Paris.
- Legrand, Coll. de mon.**: E. Legrand, *Collection de monuments pour servir à l'étude de la langue néo-hellénique*. Paris.
- Le livre du Préfet**, ou l'édit de l'empereur Léon le Sage sur les corporations de Constantinople, éd. Nicole, *Mémoires de l'Institut national genevois* XVIII, 1900.
- Λόγ. παροιμ.**: *Λόγος παροιμοειδὴς καὶ ἀντιρρητικῆς καὶ ἐντεχίας*, éd. Lambros, *Collection de romans grecs*. Paris, 1880.
- Mavrophrydis, Ecl.**: Mavrophrydis, *Ἑκλογία μυημάτων τῆς ρωστικῆς ἑλληνικῆς γλώσσας*. Athènes, 1866.
- G. Meyer, Alban. Stud.**: G. Meyer, *Albanesische Studien* IV, *Sitzungsber. der Wiener Akademie*, 1895.
- G. Meyer, Neugr. Stud.**: G. Meyer, *Neugriechische Studien* II, III, IV, id. 1894—1895.
- G. Meyer, Türk. Stud.**: G. Meyer, *Türkische Studien* I, id. 1893.
- Miklosich, Slav. Elem.**: Fr. Miklosich, *Die slavischen Elemente im neugriechischen*, id. 1870.
- Papadimitriou, Sachl.**: Le poème de Sachlikis, éd. S. D. Papadimitriou. Odessa, 1896 (russe).
- Paspatis, Chiak. gloss.**: Paspatis, *Χιακὸν γλωσσάριον*. Athènes, 1880.

- Passow, Carm. pop.: A. Passow, *Popularia carmina Graeciae recentioris*. Leipzig, 1860.
- Pentat.: D. C. Hesselring, *Les cinq livres de la Loi (le Pentateuque)*. Leide Leipzig, 1897.
- Pernot, Ét.: H. Pernot, *Études de linguistique néo-hellénique I: Phonétique des parlers de Chio*. Paris, 1907.
- Pernot, Dial. tsak.: H. Pernot, *Introduction à l'étude du dialecte tsakonien*. Collection de l'Institut néo-hellénique, tome II Paris, 1934.
- Pernot, Lex.: H. Pernot, *Lexique grec moderne-français*. Paris, 1933.
- Pernot, Rec.: H. Pernot, *Recueil de textes en grec usuel*. Paris, 1918.
- Pestil.: *Ἑμμετρονῆλ Γνωστὴλὰ θανατικὸν τῆς Ῥόδου*, éd. W. Wagner, *Carmina graeca medii aevi*. Leipzig, 1874; éd. Legrand, *Bibliothèque grecque vulgaire I*. Paris, 1880.
- Phlor.: *Le roman de Phlorios et Platzia Phlore*, éd. D. C. Hesselring. Amsterdam, 1917.
- Picat.: *Ἰωάννης Πικατόρος τοῦ ἐκ πόλεως Ῥηθύμης ποιήματα*, éd. W. Wagner, *Carmina graeca medii aevi*. Leipzig, 1874.
- Poés. érot. chyp.: *Poésies érotiques chypriotes*, éd. Legrand, *Bibliothèque grecque vulgaire II*. Paris, 1881.
- Politis, Ecl.: Politis, *Ἐκλογαὶ ἀπὸ τὰ τραγῳδία τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ*. Athènes, 1914.
- Porph. de Cer.: voir Reiske.
- Poulol.: *Ποιητολόγος*, éd. W. Wagner, *Carmina graeca medii aevi*. Leipzig, 1874.
- Prise de Const.: *Prise de Constantinople par les Turcs*, éd. Legrand, *Bibliothèque grecque vulgaire I* Paris, 1880.
- Prodr.: *Poèmes prodromiques en grec vulgaire*, éd. D. C. Hesselring et H. Pernot. Amsterdam, 1910.
- Psaltis, Gramm. byz Chron.: S. B. Psaltis, *Grammatik der byzantinischen Chroniken*. Göttingen, 1913.
- Reiske, De cer. aul. byz.: *Commentaire de Reiske sur Porphyrogenitos, De ceremoniis aulae byzantinae*. Leipzig, 1751—1754.
- Sachl I: *Στιγάρου τοῦ Σαχλήκη στίχοι καὶ ἐρημεία*, éd. W. Wagner, *Carmina graeca medii aevi*. Leipzig, 1874.
- Sachl II: *Τοῦ αὐτοῦ στίχοι καὶ ἐρημεία. ἔτι καὶ ἀρχιμήδεις*, éd. W. Wagner, *Carmina graeca medii aevi*. Leipzig, 1874.
- Sachl. III: voir Papadimitriou.
- Sacr. d'Abr.: *Le sacrifice d'Abraham*, éd. Legrand *Bibliothèque grecque vulgaire I*, Paris, 1880; éd. S. Antoniadis, Athènes, 1922.
- H. Schreiner: *Die Ueberlieferung des mittelgriechischen Romans von Lybistros und Rhodamne*. *Byzantinische Zeitschrift*, 1934.
- Schmitt, Griech. Ersch.: John Schmitt, *Ueber phonetische und graphische Erscheinungen im vulgargriechischen*. Leipzig, 1898.
- Sen. sap.: *Βίος καὶ πολιτεία τινὸς σοφιστοῦ καὶ σοφωτάτου ἑρμῆος*, éd. W. Wagner, *Carmina graeca medii aevi*. Leipzig, 1874.
- Sklav.: *Μαροῦλ Σκλάβου Συμποσίᾳ τῆς Κρήτης*, éd. W. Wagner, *Carmina graeca medii aevi*. Leipzig, 1874.
- Somavera: *Tesoro della lingua greca-volgare ed italiana* Paris, 1709.
- Sophocles, Lex.: E. A. Sophocles, *Greek Lexicon of the roman and byzantine periods*. New York, 1914.
- Suic., Thes eccl.: J. C. Suicerus, *Thesaurus ecclesiasticus*. 3me éd., Utrecht, 1746.
- Suz.: *Histoire de Suzanne*, éd. Legrand, *Bibliothèque grecque vulgaire II*. Paris 1881.
- Tetrap.: *Διήγησις παιδιώγραπτος τῶν τετραπύρων ζώων*, éd. W. Wagner, *Carmina graeca medii aevi*. Leipzig, 1874.
- Θρήνος: *Θρήνος περὶ Ταμεριόγγου*, éd. W. Wagner, *Carmina graeca medii aevi*. Leipzig, 1874.
- Thumb, Amorgos: A. Thumb, *Die inlautenden Vocale in heutigen Dialekt von Amorgos*. *Indogermanische Forschungen II*, 1892.
- Thumb, Handb.: A. Thumb, *Handbuch der neugriechischen Volkssprache*. 2me éd., Strasbourg, 1910.

- Triandaph. Lehnw : M. A. Triandaphyllidis, Die Lehnwörter der mittelgriechischen Vulgärliteratur. Strasbourg, 1909.
- Trinchera. Syll.: Fr. Trinchera, Syllabus graecarum membranarum. Naples, 1865.
- Venet. *Εἰς Βενετίας*, éd. W. Wagner. Carmina graeca medii aevi. Leipzig, 1874.
- Vie de St. Nic.: Vie du grand Saint Nicolas, éd. Legrand, Bibliothèque grecque vulgaire I. Paris, 1880.
- Vlachos Lex.: A. Vlachos, *Λεξικὸν ἑλληνοῦ-αλλοῦ*. Athènes. 1909.
- Voutièridis, *Ἱστορ. λογοτ.*: E. P. Voutièridis, *Ἱστορία τῆς νεοελληνικῆς λογοτεχνίας*. Athènes 1924.
- Xenit.: *Περὶ τῆς ξενικῆς*, éd. W. Wagner, Carmina graeca medii aevi. Leipzig, 1874.
- Ztschr. f. vergl. Sprachf. · Zeitschrift für vergleichende Sprachforschung.
- Ζωγράφ. ἐγὼν*: *Ζωγράφητος Ἰγών*, ἦτοι μεμνητα τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος ζῶντα ἐν τῷ 1891 ἑλληνικῷ λαῷ I Constantinople, 1891.

APPENDICE

Dans la *Byzantinische Zeitschrift* de cette année (1934), M. Hugo Schreiner a publié un article, intitulé : *Die Ueberlieferung des mittelgriechischen Romans von Lybistros und Rhodamne* (pp. 15—36 et 272—301). A ma grande satisfaction, j'ai été encore à même de faire un appendice pour renvoyer à cette étude importante. Comme la seconde partie de son essai doit paraître dans le second fascicule du périodique (ce qui veut dire à peu près en même temps que mon édition du roman), M. Schreiner a eu l'extrême complaisance de bien vouloir faire pour moi un résumé de cette seconde partie, qu'il a fait suivre d'un exemplaire de l'épreuve de cette partie de son article, afin que je puisse me renseigner sur les détails. Je voudrais faire les remarques suivantes sur son étude.

Il va sans dire qu'on rencontrera dans mon Introduction çà et là des observations qui ont été faites tout autant par M. Schreiner. Quant au désordre des quaternios et des folios des mss., j'ai obtenu l'ordre exact en comparant les textes divers. M. Schreiner a fait des recherches très importantes sur l'état des mss. et sur la méthode de travail des copistes. Il a expliqué la reliure incorrecte de plusieurs quaternios; par exemple : en lisant le manuscrit non relié, on a, par erreur, retourné („nach vorwärts geklappt," p. 295) certaines pages. En étudiant plus à fond les causes du désordre et des lacunes, il en a donné des interprétations ingénieuses.

Je veux attirer l'attention sur ce que M. Schreiner a découvert dans un codex viennois les cinq premiers vers du prologue du roman que nous ne connaissons que par le texte du codex Neapolitanus. C'est au folio 166 du cod. Vindobonensis theol. gr. 244 que se trouvent les lignes suivantes :

(π)ᾶς ἀνθρώπου εὐγενιζὸς ἐρωτοπαιθευμένος,
ἀνατροφὴ καὶ παίδευσις τῶν εὐγενῶν χαρίτων.
βαδариῶταις τεγαριῶταις τεγαριῶταις τῆς ἐρωτομαρίας,
πᾶς εὐγενίς ἐρωτικός, πᾶς ἐκ τῆς γάτω τύχης,
πᾶσα ψυχὴ καλοθελῆς ἐρωτοπαιθευμένη,
εὐγενικοχαρίτωτος, γιλέρωτος καρόδας,
τόρα ᾶς ἔλθῃ

En comparant ces vers avec les premiers de N. (voir à la page 53 de mon édition), on peut constater qu'il y avait un manque de clarté dans le troisième et le quatrième vers, où le copiste écrit deux fois le mot *τεγαριῶταις*; dans le ms. N. (le seul qui donne le prologue) nous trouvons à ce passage un vers erroné : N. ms. 5 *βαδариῶταις ἐξερωτικῶς*, corrigé par Wagner en *βαδариῶταις ἐξ ἔρωτος*. Évidemment le copiste

de N. ne possédait pas encore l'adresse grâce à laquelle il a su généralement se tirer d'affaire; voir par exemple N. 3073—3087, les vers que le copiste, lorsqu'il s'était aperçu d'une lacune (due à un manque de folios dans le ms. qu'il copiait) a inventé après N. 3072 pour faire transition au vers N. 3088 (signalons dans ce passage une expression peu claire aux vers N. 3075 et 3087): voir p. 281 sq. de l'article de M. Schreiner et p. 10 de mon introduction.

En discutant le mot *σκέλτε*, M. Schreiner (p. 28) suppose que Crusius a lu mal et que seul le mot *σκέλε* du ms. E. est valable à ce passage. Pour ma part, je ne veux pas rejeter le mot arabe kelp (chien), d'autant plus que l'invective du vers précédent *χατζίρι* (le *τ* étant une correction d'un *ρ* dans le ms.), qui veut dire porc, est également d'origine arabe (voir mon Introduction p. 30, et le glossaire s.v.). M. Grégoire, dans le premier fascicule de Byzantion 1934 (IX), p. 383—385 (Injure tudesque... ou arabe?), discute ce que dit M. Schreiner sur le mot *σκέλτε*: il suppose que notre copiste illettré aurait traduit ce mot arabe par *σκέλε*. Ce qu'il y a d'étrange, c'est que ce copiste ne trouva pourtant pas nécessaire de traduire aussi le mot arabe *χατζίρι* qu'il avait écrit dans le vers précédent. Pas plus d'ailleurs qu'il ne l'a fait au folio 146v de son ms., dans la partie qui contient le roman de Digénis (édité par M. Hesseling dans la *Laographia*, Athènes, 1912), où l'on rencontre le mot *χατζίροραγοῦσα* (vers 269: qui mange du porc) comme injure. Il est vrai que le mot chinzir, chanzir paraît avoir été plus connu: on trouve dans le Digénis ms. de Grotta Ferrata II, 82 le génitif de la forme féminine, *χατζίριδος* (et id. ms de Trébizonde 208 une forme *χαριτζίριδα*).

Il y a déjà dix ans, M. Voutiëridis a publié, dans son *Ἱστορία τῆς νεοελληνικῆς λογοτεχνίας*, une explication de M. Poriotis, que *σκέλτε* était à la place du mot kelp (voir mon Introduction § 13, p. 30), ce qui semble avoir échappé à M. Grégoire. Si l'on veut maintenir la forme *σκέλτε* (le *σ* est dû à un redoublement du sigma du mot précédent *ἀποθνήσκεις*) ou *κέλτε*, il faut admettre un vocatif en *ε* à la place d'un vocatif en *ι*.

M. Grégoire, en outre, suppose que les noms de Ferderichos et de Libistros cachent ceux de l'empereur Frédéric II, le libre-penseur, et du roi Louis IX, le croisé. Je crois que ce n'est qu'une supposition, peut-être séduisante, mais qu'on ne saurait prouver. M. Grégoire s'est trompé en écrivant: „Comme la chose se passe en Égypte,” car le combat des deux héros se passe en Grèce, à Argyrokastron.

Je reviens à l'étude de M. Schreiner. Quant au Parisinus, il a vu qu'on y constate des détails très intéressants que Mavrophrydis a négligés. Il avait étudié le texte d'une quantité de fragments, copiés sur sa prière par M. Béranger. C'est bien dommage que M. Schreiner ne disposât pas des leçons exactes du ms. de tous les passages dont il avait besoin pour comparer les textes des codd. P. et S. i. Il traite quinze passages de ces mss. (p. 30 sqq.), mais évidemment il ne dispose que rarement des

leçons du ms. P. et pour le reste il doit se servir du texte de Mavrophrydis, un guide peu sûr, qui se trompe à différentes reprises, comme M. Schreiner l'a remarqué lui-même. On pourra voir aux pages 21 et 22 de l'Introduction de mon édition les leçons exactes de P. à côté de celles de S. I (aux pages 322 sqq. j'ai donné le texte de S. I) Voici ces quinze passages que je veux discuter.

1. Aussi bien que S. I le ms. P. donne un vers après P. 1169 que Mavrophrydis n'a pas remarqué : P. ms. 1169a βέθος κρέζει λογισμὸς ἐξ ἑρωτοπολιφίας (cf. S. I 45). M. Schreiner a eu confiance en Mavrophrydis.

2. Il est vrai que le copiste de S. I ne donne qu'un produit de son invention avec S. I 26 sq., grâce à la faute *πικραμέρους* (S. 1465 et N. ms. 2306 : *πικρασμούς μου*, E. 2609 et P. 1151 : *πειρασμούς μου*) qu'il a laissée dans sa copie et qu'il a ensuite corrigée en ajoutant le vers S. I 27.

3. À mon avis, M. Schreiner s'est trompé en ce qui concerne les vers P. 1153 sq., S. I 29 sq., S. 1467 sq., E. 2611 sq. et N. 2308 sq. On peut trouver les textes de N. et de P. dans ma note du vers S. 1467 (à côté de E.) et la leçon de S. I aux pages 322 sq. Il y a dans ce passage une confusion de la première et de la deuxième personne du verbe et du pronom ; mais je suis certaine qu'il faut corriger le texte de P. 1153 et S. I 29 en *ἦτορ καλὸν τὰ μὴ*, et qu'il n'y a aucune raison d'accepter le texte de Mavrophrydis pour P. 1154, qui est une modification inutile de la leçon du ms. Malheureusement M. Schreiner n'a pas su que cette leçon est tout à fait pareille à celle de S. I 30 : *τὰ μὴδὲ εἰς ὄρκον θεῶντορ τὰ ἐδεῖθι μετ' ἐσέραι*.

4. Cette observation est juste.

5. En effet, P. 1165 donne une leçon erronée.

6. M. Schreiner à ce passage est de nouveau dupe de Mavrophrydis. Les deux vers de P. 1179 et 1180 commencent par *ἔρως* (au lieu de *μέρος*), — et non pas par *ἦρως*, comme M. Schreiner a copié sur l'édition de Mavrophrydis (qui a eu tort de mentionner le mot *ἦρως* comme la leçon du ms.) ; en outre, le ms. P. donne, aussi bien que le ms. S. I, la forme *ἐταπειλίσσεται* (P. 1180) ; ces deux vers de P. et S. I sont donc identiques.

7. De nouveau P. et S. I sont pareils.

8. C'est frappant qu'ici P. et S. I ont fait la même faute.

9. P. et S. I ont tous les deux le mot *χειρόψια*.

10. Après P. 1230, il y a dans le ms. un vers (P. ms. 1230a) : *Διβίστορον τοῦ πολυπαθοῦς μελέτη μετὰ πόθον* (M. Schreiner a lu à tort *μελέτια*). Que la leçon de S. I 107 *μελέτημα τοῦ πόθον* ne mérite pas la préférence, est prouvé par S. 98 et S. 434 *μελέτη μετὰ πόρον*, N. 1400 et P. ms 1230a *μελέτη μετὰ πόθον*, et E. 1549 *μελέτη κατὰ ροῦν*.

11. Selon moi, la leçon du ms. de S. I 188 donne *ἐγάρτασεν*. De nouveau

P. est pareil à S. 1. Les autres mss. ont un autre vers : voir S. 201 et E. 1324 (N. manque).

12. M. Schreiner s'est trompé sur le texte de S. 139 et S. 1 143 : ceux-ci n'ont point du tout supprimé le mot *τί*, ce mot se trouve dans tous les mss. Quant au premier des deux vers que M. Schreiner traite ici, il y a confusion entre *ἔγραγα* et *ἔγραφε* et entre *ἡ κόρη* et *τῇ* *κόρῃ* dans les leçons de ms. ; à mon avis les cinq leçons : S. 139, E. 1262 (*ἀπέσω* sic), N. 1116, P. 1266 et S. 1 143 peuvent être défendues, mais je préfère la leçon *ἡ κόρη*; *ἔγραφε* et *ἔγραγα* peuvent se maintenir tous les deux.

Le pluriel *ἀρέγρωσας* dans E. 1263, S. 1 144 et P. 1267, qu'il faut corriger en *ἀρέγρωσας*, serait une réminiscence de cette même forme que les copistes avaient écrite trois et quatre vers auparavant (*ἀρέγρωσας* se trouve dans S. 140; N. 1117 avait supprimé le mot *ἀρέγρωσας* et cela peut avoir amené la forme *ἔμαθας* au lieu de *ἔμαθα* ou *ἔμαθας*).

Mais ce qui frappe de nouveau, c'est qu'à ce passage S. 1 et P. n'ont pas seulement *τῇ* *κόρῃ*, *ἀρέγρωσας* et *ἔμαθας* en commun, mais aussi *ἐὰν* au lieu de *καὶ* *ζῶν* au commencement du deuxième vers (car P. ms. 1267 porte : *ἐὰν* *τὰ* *μὴ* (S. 1 : *μὴ*) *τὸ* *ἀρέγρωσας*, *ὥς* *ἔμαθας* *ἐξ* *ἑστέρας*) : donc S. 1 et P. sont identiques, — ce que M. Schreiner a ignoré.

13. Dans ce cas M. Schreiner appelle l'attention sur la conformité de S. 1 164—166 et P. ms. 1286a—1288, par opposition à S., E. et N. qui sont à peu près conformes l'un à l'autre.

14. Ici, la même lacune dans P. et dans S. 1.

15. Dans P. 1293, le rubricateur s'est trompé et a mis un *r* au lieu d'un *τ* : voir mon Introduction, p. 29 sq.

À la page 34 de son article M. Schreiner a montré, à l'aide d'un tableau, ce qui résulte des quinze passages surmentionnés. Il en tire les deux conclusions que voici : „S. 1 hat P. nicht als Vorlage benutzt” (p. 34), et : „Die beiden Fassungen in S., die kürzere (S. 1) wie die längere (S.), sind aus der gleichen Vorlage abgeschrieben, und gleich ihnen auch der Parisinus” (p. 36). Me basant sur les leçons exactes du ms. P., j'arrive à l'interprétation que S. 1 est équivalent à P. (c. à d. tous les deux donnent la même leçon soit bonne, soit mauvaise) aux passages 1, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 et 14; que deux fois, aux passages 5 et 15, P. se trompe, mais est du reste équivalent à S. 1; et que le passage 2 ne donne qu'une invention du copiste de S. 1, qui est à peu près une correction. Aux pages 21 et 22 de mon Introduction on peut trouver d'autres leçons de ms. de P. et S. 1, dont résulte également l'étroite parenté de ces mss. Il me semble donc plausible que les mss. P. et S. 1 soient basés sur le même original, tandis que par son extension S. se distingue aussitôt de la concision de P. (voir mon Introduction, p. 22).

À la page 36, M. Schreiner discute la description de la jeune fille Rhodamné dans E. 2382—2406. Selon lui, il faut que ces vers fassent

partie du poème original, ce passage étant écrit tout à fait sans fautes (à part une exception peu importante) et par conséquent ne pouvant être écrit par un copiste ignorant que par emprunt à une bonne source. Je crois que c'est trop dire : d'abord le choix des mots est fort simple, et il me paraît en outre que la construction logique fait défaut dans les neuf premiers vers ; deux faits qui à mon avis indiquent que ce passage est tout simplement dû à l'invention du copiste. C'est curieux que le copiste emploie ici deux fois la forme **Podámuη* ou lieu de **Podámunη* (et une fois **Podámus*), qui ne se trouve qu'encore une seule fois, à savoir au vers E. 3329, dans une addition de deux lignes qui manquent dans les autres mss. : (*ὅτ'αὖ ἐκολαχεύουσιν οἱ ἄρχοντες Αἰγύπτου*) *τὴν κόρην τὴν παράξενον, τὴν κόρην τὴν *Podámuη*, et qui sont évidemment encore une invention du copiste. Et il faut remarquer que dans sa description de Rhodamné le copiste de E. donne deux fois le mot *χορυτιά* : ce mot n'est d'ailleurs employé que dans S. i et P., tandis qu'aux passages correspondants E., aussi bien que S. et N., évite ce mot : ils le remplacent par *φονδοῦλα* ou *κόρη*.

Aux pages 24 sqq. M. Schreiner donne de nouveau le texte des 47 premiers vers de E., tels que Wunsch les a copiés et corrigés, avec le numérotage des vers de N. à côté, tandis que M. Schreiner a ajouté celui des vers de P. et a indiqué dans le commentaire les leçons de P. : cependant ces leçons sont évidemment originaires du texte de Mavrophrydis, de sorte qu'à chaque instant les leçons du manuscrit manquent. Le ms. porte les leçons suivantes : P. 47 *μοι* (P. emploie plus d'une fois ce datif : P. 47, 328, 341, 607, 858, 949, 1077, 1079, 1339, ms. 1478, 1825, 2213, 2795, 2821 (voir mes Observations grammaticales cod. Par., p. 421), qu'il est inutile de corriger en *μου*) ; après P. 47 il y a un vers à l'encre rouge, P. 47a, *ἀπολογεῖται ὁ Αἰβίστρος πρὸς τὸν φίλον αὐτοῦ τὸν Κλιτοβόρ*, à peu près = N. ms. 69a (voir p. 57 de mon édition) ; P. 10 *εὔμορφος* ; P. 13 *ιεράειν* ; P. 20 *ἐπεριεπάτουρ* ; P. 24 *τῆρ* ; P. 26 *με* : ms. *τὰ*, et *συνγρασαστενάξῃ* ; P. 33 *μὲ ἐβάσταξεν*, et *ἐξ* ; P. 54 *πέτραι* ; P. 57 *ὄμοσαν*. Dans l'apparat de M. Schreiner le vers 44 de P. a été inexactement reproduit ; il y a eu confusion avec la ligne précédente : *ὁκάτι τὰ σὲ ἔλθῃ* au lieu de *καὶ πόρους μὴ βαστάξῃς*.

À la page 276, note 5, M. Schreiner donne le mot *ὀλοζάλιστος* dans le vers N. 347b : il me semble que c'est la meilleure leçon pour ce mot dans ce passage qui est peu clair dans le ms.

Par de nombreux exemples (pp. 277—293) M. Schreiner prouve que les copistes appliquaient des raccourcissements quand un passage du texte leur paraissait superflu. Dans le Tableau de concordance de mon édition (p. 505 sqq.) on peut rechercher toutes les lacunes des quatre mss. et toutes les différences qui existent entre eux.

Je crois que M. Schreiner s'est trompé en discutant (p. 277) les vers P. 2632—2641. Il suppose une lacune dans P. (après N. 216), mais il

n'en est pas ainsi. Il faut considérer le passage P. 2628—2641 et le comparer avec les vers correspondants dans N., 207—215 (le ms. E. faisant défaut à partir de N. 204 = E. 188). Au lieu d'avoir une lacune ou un raccourcissement, le ms. P. donne au contraire 14 vers correspondants à 9 vers de N., mais l'ordre des vers est différent : on devra attribuer cette confusion aux mots *καὶ ὥς τοὺς* (*ἐντρονίσσα* et *εἶδα*) par lesquels commencent N. 207 et 212, et P. 2628 (cf. P. 2640 sq.)

Neap.	Par.
207	—
208	2636
211	2639
212 sq.	2628 sq.
—	2630
214 sq.	2631
—	2632
—	
—	2635
—	2640 sq.

La correction proposée par M. Schreiner pour le vers P. 2639 ne tient pas compte de N. 211 : *καὶ λέγουσι· „Πῆξε τὰ ἄρματα, μὴ τόρα ὀκῶτι πάθῃς”* ; il faudra corriger également le vers précédent.

Peut-être on pourrait expliquer le raccourcissement après P. 635 (p. 278) par un homoioteleuton : E. 911 et 919 = N. 775 et 782 se terminent tous les deux par *ἀπὲ* (ou *εἰς*) *τὸ κάστρον*. P. 634 donne *ἀπὸ κάστρον* : il me paraît donc préférable de lire *ἀπὸ τὸ κάστρον*.

À la page 285 il faut lire *καὶ εἰς αὐτὸ* (leçon de S. 2864, E. 4051 et N. 3468) au lieu de *αὐτῷ*.

Quant au vers P. 2580, le copiste n'a pas écrit *ἑμπελαρίον* (Mavrophrydis), mais *ἑμμελαρίον*, qu'il faut corriger en *μαξιλαρίον*, c. à d. *μαξιλλάριον*. Comme P. a ci-après une lacune, Mavrophrydis n'a pas reconnu ce mot *μαξιλλάρι* qui se trouvait plusieurs fois dans les vers qui devraient suivre.

Dans la septième note à la page 288, M. Schreiner ne cite qu'un seul vers pour P. 2581 ; en réalité, le ms. donne trois vers, dont Mavrophrydis a supprimé un vers et deux demi-vers, mis en erreur par les mots *τὸ χαρτὶν* du premier et du troisième vers :

ἔγραψε ἐκεῖνο τὸ χαρτὶν, γίψε, καὶ ἄκουσέ το,
βλέπε το καὶ ἔχε ἐνθρόνισσιν ἔχε τὴν ἐδικήν μου,

καὶ ἀντὶς ἐμέρας ἔχε τὸ χαρτὶν καὶ περιπλέκεσέ το. D'ailleurs, c'était un passage corrompu : il faut comparer S. 2932 sq., E. 4105 sq., N. 3535 sq. et P. ms. 2581 a b c.

À la page 289 M. Schreiner discute le vers E. 4151, qui ne se trouve pas dans les autres mss. ; il suppose que ce vers, écrit à l'encre rouge, s'était décoloré de telle façon que les copistes de S., N. et P. ne l'ont

pas remarqué. Il veut corriger *στρέφομεν* (E. 4151 : *γοργὸν στρέφομεν πρὸς αὐτὴν καὶ τέτοια τὴν ἐλάλουν*) en *ἐστρέφηνκα*, et selon lui c'est cette leçon que présentait le texte qu'on a copié. Cette correction est superflue : j'écris *στρέφονται*, c. à d. *στρέφονται* avec paragoge de *r*. Dans le ms. E. on rencontre plusieurs fois des exemples de paragoge de *r* : E. 833 *ἐφρηγοῦμαι*, E. 1050 *χαίρομαι*, E. 1991 *γορεύομαι*, E. 2774 *ἀφρηγοῦμαι*, E. 2446 *καὶ ἀφρηγίσσονται* ; cf. aussi E. 2776 *κατοι-κῶν* (indicatif), E. 204 *εἰκῶν* (subjonctif), E. 1077 *ἀγρεῖγῶν* lire *ἰγρεῖ-γῶ(r)*, et 3me personne de l'indicatif : E. 207 *ἀρουῶσειν*, E. 1139 *ἐκ-βάλλειν*, E. 2544 *κρηατίζειν*, E. 2471 *ἀπόκειται*, id. du subjonctif : E. 232 *ἐνρωφίξῃ*, E. 871 *φέξῃ* (voir mes Observations grammaticales cod. Esc., p. 339). — Il faut encore faire attention aux leçons du vers suivant : S. 2977 „*σώπασε, κόρη,*” *λέγω τῇ*, „*δέγῃδε, μὴ λυπῆσαι*, N. 3574 „*σώπασε, κόρη,*” *λέγω τῆς*, „*τίποτε μὴ λυπῆσαι*, et P. 2611 „*σιώπηδε,*” *λέγω τῇ* *κόρη*, „*μηδὲν λυπῆσαι* ; E. 4152 donne : „*σώ-πασε, κόρη δέδοικα, τίποτε μὴ λυπῆσαι* : le copiste n'avait pas besoin d'une forme verbale, parce que chez lui le verbe (*ἐλάλουν*) se trouve déjà au vers précédent, qui manque dans les autres versions.

Les tableaux aux pages 290 et 292 ne donnent pas une image tout à fait exacte du texte ; les notes 8 et 9 (p. 291) donnent des leçons de N. qui n'existent pas, car N. 3645—3695 manquent dans le ms., ces vers étant empruntés au codex S. : voir mon Introduction, § 6, p. 13. Il est vrai que la première note de la page 292 montre que M. Schreiner se doutait de l'état réel des choses. Déjà, Wagner l'a indiqué : il a mis ce passage entre parenthèses, mais malheureusement on a oublié le premier crochet devant *Ἐγὼ*, N. 3645 ; le second se trouve à la fin de N. 3695.

Ayant rassemblé beaucoup de passages pour soutenir son opinion que les mss. que nous connaissons sont copiés tous les quatre du même exemplaire (pp. 274, 277, 299), M. Schreiner considère le ms. S. comme la copie la plus ancienne et il présume que le ms. a été reproduit ensuite par le copiste de E., puis par celui de N. Enfin le copiste de P. trouvait le ms. dans un état fort endommagé : il y avait grande confusion dans l'ordre des folios (p. 297). Le fait que le ms. S. présente deux fois le même passage s'explique, selon M. Schreiner, ainsi (p. 297) : au milieu de son travail le copiste s'est aperçu qu'il y avait confusion de quaternios ; alors il a arrangé les folios et il s'est remis à copier le texte, en commençant par le passage où il avait constaté le désordre.

Après un examen minutieux de la question des rhapsodes (p. 298—300), M. Schreiner se prononce en faveur d'une édition du roman basée sur le texte du codex E. (p. 301). Pour ma part, je suis portée à regarder un roman de chevalerie comme le produit littéraire d'un auteur qui possède un certain degré de culture et qui par conséquent a écrit une langue plutôt savante. —

Résumons ce que nous venons de dire. M. Schreiner a fait une étude

importante sur l'état du texte de notre roman ; les explications qu'il donne du désordre des folios sont de grande valeur ; cependant il faut regretter que le manque de documents suffisants l'a conduit quelquefois à une conclusion d'une justesse discutable.

Il nous tarde de voir la publication du travail de M. Schreiner : *Die Parallelen in den vulgärgriechischen Dichtungen des Mittelalters*, qui, espérons le, jettera une vive lumière sur les oeuvres poétiques du moyen âge.

ERRATA

On est prié de corriger ces fautes avant de se servir de cet exemplaire.
Ce sont pour la plupart des modifications d'accents ou d'esprits.

p. 1, avant-dernière ligne : ἐλλήνωνος p. 2, note 2, dernière ligne : X 3, 15 p. 14, Neap. 3774 : ἡ p. 15: 3800c p. 16, ligne 29 : E. 4383 id. , Le prologue : voir l'Appendice. p. 531 p. 22, ligne 11 : supprimer τοῦ id. , ligne 18/19 : dont le premier est boiteux dans tous les deux p. 29, cinquième ligne d'en bas (Crusius) : τὸ p. 36, quatrième ligne d'en bas : ἐκτάει p. 37, ligne 7 : autant p. 38, cinquième ligne d'en bas : καὶ p. 39, ligne 24 : aux p. 40, avant-dernière ligne . très p. 41, ligne 17 : ἐκτάει p. 42, ligne 10 : βασιλεὺς id. , ligne 16. P. donne cinq fois (ms. : 551a, 1645a, 1491a. 1722a et 1837a) Αἰτίστορον βασιλέως (voir p. 542 sq), mais ce n'est que dans des vers qui sont une invention du copiste. id. , ligne 28 : ἴστορ. id. , huitième ligne d'en bas : père p. 46, première ligne : Αἰτίστορ p. 47, ligne 20 : N. 1984 id. , deuxième ligne d'en bas : (Πέδοτος, Ηέδοτος) p. 54, E. 31 : ἐπὶ p. 55, N. 65 : ἐπὶ o. 56, E. 41 : ἔρ id. , E. 44 : (ὁμοῖο στο?) χοῦμα." id. , E. 60 : εἰς p. 57, N. 71 : ἔρ id. , N. 84 : ὁρμάτια p. 54, E. 69 : ἐπὶ id. , E. 87 : θεῖα p. 59, N. 107 : τόσσον p. 62, E. 153 : Ἀλγεῖο p. 63, N. 177 : πορθηθῆς p. 65, N. 221 : ἐπὶ id. , N. 222 : τὸ p. 66, E. 192 : αἰστορον id. , E. 218 : χέρια σου θεῖα p. 67, N. 239 : τὸ id. , N. 240 : σῆ	id. , N. 247 : τὸ p. 68, E. 254 : τὸ p. 69, N. 270a : τὸς p. 70, E. 259 : καλοδοῦν id. , note E. 258 : P. ms. βλέπει et δέρεται. id. , note E. 266 : P. ms. deux fois ποίαν id. , note E. 270 : κείναι, et κἄν (ms. ἐάν) ἐπὶ ἀνέβαι id. , note E. 277 : τὸν (ms. τὸ). p. 72, E. 287 : κακίμος — μου id. , E. 288 : μεροσ. id. , E. 311 : εἰς id. , note E. 286 : P. ms. καὶ ὅπου μὲ μέναι ἐμμενῶσαν. id. , note E. 302 : P. 2771 p. 74, E. 326 : αὐτὸς p. 76, E. 351 : ἔρ p. 77, N. 416 : εἰς id. , note N. 417 : ἐπερχομένη p. 78, note E. 388 : P. 2851 ms. ἐκείνα et τοῦτο p. 80, E. 421 : τεχνίτη id. , E. 427 : ἐκείνον id. , E. 440 : γῆς id. , note E. 412 : διακρίσιν id. , note E. 444 : ἀνασθαισῖας p. 81, N. 299 : στρογγύλον id. , N. 313 : (ἀπέσω) μου p. 83, N. 329 : Πόθορ p. 84, E. 494 : ἐδέξθῃ id. , E. 501 : Ἀγέπει id. , E. 507 : τον id. , note E. 498 : ὁμοῖα p. 86, E. 528 : νόσμον id. , note E. 519 : ἔρ (ms. ἔραι). p. 88, E. 553 : Κέστορον p. 89, N. 347b : ὁλοζέματος ; M. Schreiner lit ὁλοζέλιστος (voir l'Appendice, p. 535). id. , il faut transmettre N. 359 sq. à la page 77, entre N. 432 et N. 361. p. 90, E. 589 : τὸ id. , note E. 595 : ὅτι p. 93, N. 517 : ὅμοιος et περὶ p. 95, N. 541 : πολλὰ p. 96, note E. 685 : τὸ p. 97, N. 555 : τῇ

- p. 100, note E. 757 : P. a *ἔγχεα* (voir note N. 637).
 id. , note E. 769 : (P. ms. *ἔθιθαι*)
- p. 102, E. 774 : *χατασθμεν*
- p. 104, E. 808 : *αὐγῆν*
 id. , note : E. 837—840 (= N. 713—716) manquent dans P. (homoioteleuton) : P. 571 ms. : voir p. 544
- p. 105, N. 707 : *ἐμῶσθεν*
 id. , N. 711 : *Κλαροθόν*
- p. 107, N. 718 : *Πόθον*
- p. 108, E. 888 : *καί*
- p. 109, N. 757 : *ἐμοῦς*
- p. 110, note E. 928 oubliés
 id. , note E. 942 : l. *τὸ ἀζήμιαν τῆς*
 id. , note E. 944 : *τοῦτον*
- p. 111, notes : 794, lire 789
 799, lire 794
- p. 112, note, dernière ligne : supprimer *τῆν*.
- p. 114, E. 977 : *ἔργασεν*
 id. , E. 978 : *ἀλλήθης*
 id. , notes, P. 960 : lire 690
 P. 964 : lire 694
- p. 115, N. 841 : *πότενις*
- p. 116, note E. 1018 : *ῆθαι*
- p. 120, E. 1070 : *ἀφ' ὧν λησέ*
- p. 122, E. 1107 : *πειρῶν*
 id. , E. 1114 : *ἐμπειροῦς*
 id. , note E. 1121 : l. *καὶ ἂν ἐντρέπεται?*
- p. 124, E. 1128 : *ποθο-*
 id. , E. 1142 : *ἔργασεν*
- p. 125, S. 32 : *τῆς*
- p. 128, note E. 1218 : qu'on
 id. , note E. 1221 : l. *ἐσχηματίσθη*
- p. 132, E. 1273 : *παρέγγειλε*
 id. , E. 1286 : *τοῖος*
- p. 134, E. 1311 : *ἔξενεθρέ*
- p. 135, note S. 174 : l. *ῥεαθαι*
- p. 137, S. 201 : *Ἔρως*
 id. , S. 209 : *θε*
- p. 142, E. 1435 : *ἔργασεν*
 id. , note E. 1460 : *πόθον*
- p. 143, S. 335 : *ἔγχεεν*
- p. 144, E. 1491 : *ἐξ' αἰνέ*
 id. , E. 1493 : *λέγει* αἰνέ
- p. 145, E. 1499 : *ἐλλέει*
 id. , E. 1517 : *ἐτῆθησαν*
- p. 148, E. 1532 : *ἐπόθε*
 id. , E. 1541 : *τρεῖς ὁδοιμῶν*
 id. , E. 1556 : *ἐδεζόν*
- p. 149, S. 438 : *σχοπή*
- p. 150, E. 1579 : *μον*
 id. , E. 1588 : *εἰς*
 id. , E. 1593 : *σὸν*
 id. , E. 1595 : *ἄνθρωπόν*
- p. 152, E. 1600 : *ἐνροῦχον*
 id. , E. 1614 : *εἶδαι*
- p. 154, E. 1641 : *ἐπεσεν*
 id. , E. 1645 : *οὐκ*
- p. 155, S. 532 : *ἔτοικεν*
 id. , S. 540 : *ἔχει*
- p. 157, S. 569 : *τῆν*
- p. 158, E. 1712 : *σφοδρόν*
 id. , note E. 1721 : *τὸ πῶς*
- p. 160, note E. 1730 : *ἀνασπενδέει*
- p. 161, S. 621 : *ἀνασπενδέει*
 id. , S. 634 : *ἔταθε*
- p. 163, note S. 657 : *πατέειν*
- p. 164, E. 1814 : *πυχῆ*
- p. 166, E. 1824 : *ἄνορε*
 id. , E. 1842 : *εἶχεν*
- p. 167, note S. 717 : *χαρτίον*
- p. 168, E. 1876 : *ἡλωγερνημένως*
- p. 170, E. 1878 : *ἀνάγειν*
- p. 171, note S. 821 : *ἡλθασεν*
- p. 172, E. 1933 : *ἐσώτας*
- p. 173, S. 839 : *κατελέξαμεν*
- p. 175, S. 874 : *ἀπεθάνον*
- p. 176, E. 2001 : *ἄνορες*
- p. 177, S. 906 : *ἀνελήμωρ*
- p. 180, note E. 2067 : *ἀλήτηθεν* et *ἐνροῦχον*
- p. 181, S. 974 : *λογισμός*
- p. 184, E. 2134 : *ὀκλίπτοι*
 id. , note S. 2133 : supprimer : la note de.
- p. 185, S. 1044 : *τεχῆς*
- p. 187, note S. 1067 : *μον*
- p. 188, E. 2194 : *τῆν*
- p. 189, S. 1103 : *χαρτετύματος*
- p. 190, note E. 2211 : P. 874
- p. 191, S. 1119 : *ἐν*
 id. , S. 1135 : *ἐνθρονοῦσθαι*
- p. 194, E. 2297 : *ἡ (πυχῆ μου)*
- p. 195, S. 1181 : *ἐπιδέθη ὅντα, ἐγίνετο*
 id. , note S. 1171 : P. 929 : *χ*.
- p. 196, E. 2340 : *ἐνθρονοῦ*
- p. 197, S. 1211 : *νόμον*
- p. 198, E. 2361 : *συνθεσεν*
 id. , note E. 2353 : *ἡ ἐνστά*
- p. 202, E. 2421 : *ἐγκαλλώπισεν*
- p. 206, note E. 2498 : *ἡμέρας*
- p. 207, S. 1365 : *εργόν*
 id. , S. 1376 : *ἀν*
- p. 208, E. 2534 : *ἐν*
 id. , E. 2536 : *ἔχον*
- p. 210, E. 2579 : *πυχῆς*
 id. , E. 2581 : *τῆν*
- p. 211, note S. 1433 : et p. 322—330.
- p. 212, E. 2600 : *ξένους*
- p. 215, S. 1505 : *ἐντέθεικεν*
- p. 217, S. 1517 : *με*

- p. 219, S. 1551 : ἔχει
 p. 221, S. 1586 : σιρόται
 id. , S. 1588 : ἐδῶθεν
 p. 222, E. 2795 : ἀνοναί
 p. 223, note S. 1621 : καὶ ἐδῶ εἰς τὸν ἐρη-
 μότοπον, et : καὶ πῶς εἰς τὸν ἐρη-
 μότοπον
 p. 229, S. 1715 : τοῦ
 p. 231, S. 1740 : ἐπομένῳ
 id. , note S. 1766 : τὰ (dernière ligne)
 p. 236, E. 3001 : αἱ
 id. , note E. 3025 : εἰς
 p. 239, S. 1906 : ἐπὶ
 p. 242, E. 3120 : σιρόται
 id. , E. 3130 : καὶ μόν
 p. 248, E. 3221 : πρὸς
 id. , E. 3232 : βασιλεὺς
 p. 250, E. 3248 : ἀλλὰ
 p. 251, S. 2085 : τὸ
 p. 258, E. 3392 : ἀνέγειται
 id. , E. 3393 : ἐδῶ
 id. , E. 3402 : μέλη
 id. , E. 3413 : ἐχῶ
 p. 263, S. 2275 : ἐπέσχετο
 id. , note S. 2302 : ἄλλον
 p. 266, E. 3558 : Ἡμέρας
 p. 267, S. 2359 : τῶθεν
 p. 269, S. 2402 : ἔρ
 p. 274, E. 3655 : ἰαλόντα
 p. 276, note 5 : M. Schreiner lit ὁλοζέλιτος.
 p. 279, note S. 2576 : ἐπαράχθης
 p. 280, E. 3757 : γ. καλόν. ἔσθ.
 p. 285, S. 2674 : ἐπέσω
 p. 286, E. 3870 : ἐγίγινω
 p. 287, S. 2719 : ἄς
 p. 291, S. 2769 : ἐκτότῳ
 p. 294, E. 4010 : καὶ
 p. 296, note E. 4048 : un
 p. 297, S. 2835 : σιρόταις
 p. 299, S. 2892 : ἐκατεχόρτασεν
 p. 300, E. 4104 : ἐμὲν
 id. , E. 4108 : μέ
 p. 301, S. 2931 : ἐμὲ
 id. , notes : 2928
 p. 303, S. 2938 : τὸν
 p. 311, S. 3089 : ὁμνῶ
 p. 312, E. 4292 : μὲ
 p. 314, E. 4315 : μέσῳ
 p. 318, E. 4368 : ἐχόντως
 p. 319, note S. 3231 : καὶ I. καὶ (N. 3813 ἐρ).
 p. 326, S. I 166 : τῇ
 p. 348, ligne 10 d'en bas, supprimer : Parti-
 cipe — E. 185.
 p. 363, ligne 8 d'en bas, supprimer : 2430
 p. 364, ligne 4 d'en bas : E. 4258
 p. 377, ligne 4 : ἄλλος
 p. 383, ligne 5 : ἀσχολωμα
 p. 388, avant-dernière ligne : ὁμοῦ
 p. 389, adv. d'aff. : S. 765, au lieu de S.
 746 et 749.
 p. 394, ligne 5 : N. em. 347b
 p. 395, ligne 14 : τὸ
 id. , ligne 21 : ὅρα
 id. , ligne 24 : μὲ
 p. 398, comparatifs : καλλίωρ (gén. plur.)
 p. 401, première ligne : ἐπιπαθῶς
 id. , ligne 13 d'en bas : χαρίζω
 p. 403, ligne 5 d'en bas : ἐκροσέχῃ
 p. 409, ligne 9 : εἶσα
 p. 411, ligne 9 d'en bas : ἀπέσω
 p. 424, ligne 3 d'en bas : Ἀλθῆνα
 p. 432, ligne 10 d'en bas : εἶτα
 p. 435, s. v. ὁ Κλιτοβόρ : une fois τὸν Κλιτο-
 βόρ (P. ms. 47a).
 p. 442, s. v. ἐντέταρτα, ajouter : S. 844.
 p. 448, s. v. ἐπείθαι : ἐπείθαι P. ms.
 id. , s. v. βέλα : N. 3259 (ms ὡς βέλα).
 p. 452, s. v. ῥοσκό : ῥοσκό, cf. Pestil. 336
 ῥοσκό.
 p. 463, s. v. ἡλιωτέρητος, ajouter : τῇ ἡλιω-
 τέρητος S. 2806, E. 3994, N. 3414.
 p. 469, s. v. καρχήσα : Belth. éd. Legrand
 p. 471 : κοσμοεργεργε
 p. 474, s. v. λαβέντος : Δόγ.
 p. 475, s. v. μαρτά, ajouter : voir μαρτίλ.
 p. 507 : P. 517b : lire 517c
 id. : E. 835 sq. N. 711 sq. P. 571 a, b
 837 713
 | |
 840 716
 841 717 571 c
 | | |
 843 719 571 e
 p. 524 : N. 3560 ?
 p. 525 : N. [3623]
 id. : S. 3122 E. 4280 N. 3704 P. 2570
 3704a-e
 3123 3705
 3124 [3706]
 3125 4281 [3707]
 3126sq. 4282sq. 3708sq.
 3709a
 3128sq. 4284sq. 3710sq.
 3130 4286 3712 2571
 3131 4287 3713
 3132 4288 3714 2572
 3714a
 3133 4289 3715 2573
 3134 4290 3716
 p. 526 : E. 4377 sq. N. 3817a

QUELQUES LEÇONS DU MS. P.

de titres (lemmata) qui ont été supprimés dans l'édition de Mavrophrydis (partiellement insérés dans l'introduction, les notes, ou les observations grammaticales).

Au commencement du fol. 1 :

	a: <i>οὐ ἄρξομαι τῆς ἀγάτης</i>		
	b: <i>Μιβίστρον τοῦ πολυπαθοῦς καὶ κόρης τῆς</i>		
	<i>Ῥοδάμνης</i>	(à l'encre noire)	
	c: <i>ἤρξατο τῇ ἀφ' ἣν ὁ Κλιτοβόρ ὁ φίλος</i>	"	"
	d: <i>Μιβίστρον τοῦ πολυπαθοῦς τὰ λέγει τῇ</i>		
	<i>Μερότῃ</i>	(à l'encre rouge)	
P. 47 a:	<i>ἀπολογεῖται ὁ Μιβίστρος πρὸς τὸν φίλον</i>		
	<i>αὐτοῦ τὸν Κλιτοβόρ</i>	"	"
P. 62 a:	<i>τὸν Κλιτοβόρτα ὁ Μιβίστρος πάλιν ἀπο-</i>		
	<i>λογεῖται</i>	"	"
P. 81 a:	<i>πάλιν ὁ Μιβίστρος πρὸς τὸν Κλιτοβόρτα</i>	"	"
P. 125 a:	<i>μαρθάνει τώρα ὁ Μιβίστρος ἀπὸ τοῦ συγ-</i>		
	<i>γεροῦ του</i>	"	"
	b: <i>τὰ ἐρωτικὰ μυστήρια, τὰς ἡθοῦς τοῦ</i>		
	<i>πόθου</i>	"	"
P. 135 a:	<i>ἀπόκρισις τοῦ συγγεροῦ Μιβίστρον πρὸς</i>		
	<i>τὸν Μιβίστρον</i>	"	"
P. 198 a:	<i>εἰς ἕναρ του τὸν Ἑρωτα ὁ Μιβίστρος</i>		
	<i>προστίπτει,</i>	"	"
	b: <i>καὶ παρακαλεῖ μετὰ πολλῶν θαυμάτων.</i>	"	"
P. 259 a:	<i>ἐκφρασις ἄλλῃ ἐρωτικῇ τῆς ποθοσυζο-</i>		
	<i>μοσίας.</i>	"	"
	b: <i>ταῦτα εἰς ἕναρ δίδυμον εἴρομεν τοῦ</i>		
	<i>κελλίου,</i>	"	"
	c: <i>γραμμένα ἴσα γράμματα καὶ ἄκουσον τί</i>	"	"
	<i>ἐλαλοῦσα.</i>	"	"
	d: <i>πλὴν ἄκουσον τὸ δίδυμον τί εἶχε ἰστορίαν.</i>	"	"
P. 298 a:	<i>καὶ ταῦτα ἐν πρώτοις λέγω του λόγους</i>		
	<i>καὶ συντηρίας,</i>	(à l'encre noire)	
	b: <i>τὰ θέλει πᾶθει Μιβίστρος ὁ μάντις τοῦ</i>		
	<i>τὰ λέγει.</i>	"	"

- P. 365 a : ὁρείματος ἀφ' ἡγῆσις Αἰβίστρον πολυπόρον. (à l'encre rouge)
- P. 446 a : κάθεται ὁ Αἰβίστρος καὶ στυμνονλέεται
μετὰ τοῦ στυμνον τοῦ (à l'encre noire)
- b : τὸ τί γὰρ ποιήσῃ ὁ Αἰβίστρος καὶ πῶς
γὰ τῇ γυνεῇ. " " "
- c : κάθεται, στυμνονλέεται μετὰ τοὺς στυμ-
νον τοῦ (à l'encre rouge)
- d : τὸ πῶς εἰς ἀναζήτησιν γὰρ ἐβγῇ τῆς κόρης
τῆς Ποδάμης. " " "
- P. 488 a : εἵρην ὁ ξένος Αἰβίστρος τὸ κάστρον τῆς
Ποδάμης. (à l'encre noire)
- b : μετὰ πολλῆς τῆς στυμνον, μετὰ πολλοῦ
τοῦ πόρου. " " "
- P. 517 a : καβαλλικεῖν ὁ Αἰβίστρος καὶ παίζει τὸ
κορτάρον (à l'encre rouge)
- b : μὲ τοὺς στυμνον τοῦ τοὺς ἐκατόν
τοὺς εἴχον. " " "
- c : ὅλοι ἐκαβαλλικεῖν εἰς τὸ εἵροστον λι-
βάδι. " " "
- P. 551 a : ὅριος τρίτος ἔρωτος Αἰβίστρον βασι-
λέως. " " "
- P. 571 a : ὁ Κλιτοβὼν ἀνερωτᾷ τὸν Αἰβίστρον γὰρ
μύθη (à l'encre noire)
- b : διὰ τὰ ὅτι στυμνον τὰ πρόσωπα τὰ ἐρωτικὰ
τὰ τρία. " " "
- c : τὰ μὲν εἶπεν καὶ ἐδίδαξεν ὁ μάντις ὁ
προγνώστης. " " "
- d : τοῦ πόρου τῇ ἰσότητι ὁ Αἰβίστρος
διδάσκει " " "
- e : ἐκεῖνον τὸν παρὰ ξένον τὸν γίλον Κλιτο-
(f. 20 r.) βόρτα. " " "
- P. 619 a : τοὺς ἐκατόν ὁ Αἰβίστρος στήκει καὶ στε-
ροχωρεῖται. " " "
- P. 636 a : ἐκφρασις Κάστρον τοῦ Ἀργυροῦ τῆς
κόρης τῆς Ποδάμης. (à l'encre rouge)
- P. 655 a : ἐκφρασις τῶν δώδεκα ἀρετῶν τοῦ κάσ-
τρον. " " "
- P. 733 a : ἐκφρασις δώδεκα μητῶν πάλιν ἐκ τοῦ
Αἰβίστρον. " " "
- P. 847 a : τέλος τῶν δώδεκα μητῶν καὶ τῶν ἐρω-
τιδοπολέων. " " "

- P. 990 a: ἡλθαι οἱ τοπαρχεῖντες, ἡλθαι οἱ ὄνγ-
γεῖς τοῦ. (à l'encre noire)
- P. 1157 a: τῆς κόρης ἀπολογία. (à l'encre rouge)
- P. 1217 a: πρῶτον Ἀβιδιτρον τοῦ πόθου πρὸς τὴν
κόρη. (à l'encre rouge)
- b: γράψις εἰς ἀγίτην γράμματα καὶ εἰς
αὐτὴν τὰ τοξεύει. " " "
- P. 1230 a: Ἀβιδιτρον τοῦ πολυπαθοῦς μελέτη μετὰ
πόθου. " " "
- P. 1286 a: ἀρχὴ πειρασίου καὶ γραφὴ Ἀβιδιτρον
πολυπόθου. " " "
- P. 1309 a: ὁ Ἔρως πῶς ἐφάπασεν τὴν κόρη. ἐν
ὀφείῳ. " " "
- b: καὶ πῶς αὐτὴν ἐτόξευδεν ὁ πόθος τοῦ
Ἀβιδιτρον. " " "
- P. 1363 a: ἔτερον γραφὴ, γὰρ μου, καὶ ἄκονσέ τῃ. " " "
- b: ἄλλον πειράζει καὶ γραφὴ Ἀβιδιτρον πρὸς
τὴν κόρη. " " "
- P. 1432 a: ἡ κόρη κατὰ τοῦθ' ὀλιμνέει ἀπὸ τὸν
πόθου. " " "
- P. 1437 a: τοῦθεῖ(?) ὁ Βέταρος τὴν κόρη. " " "
- P. 1465 a: ἔτερον γραφὴ Ἀβιδιτρον βασιλέως. " " "
- P. 1491 a: ἔτερον ὀλιμνέει γραφὴ Ἀβιδιτρον βασι-
λέως. " " "
- P. 1512 a: ἐπέγραψεν εἰς ἔρωτα ἡ κόρη τοῦ Ἀ-
βιδιτρον (à l'encre noire)
- b: καὶ συνεγράψεν ὀλιμνέει τὸν ἐρῶντ-
πολύ. " " "
- P. 1522 a: τραγοῦδον ἔτερον τοῦ Ἀβιδιτρον. (à l'encre rouge)
- P. 1544 a: ἔτερον τραγοῦδον τοῦ Ἀβιδιτρον. " " "
- P. 1553 a: ἔτερον πειράζει τοῦ Ἀβιδιτρον. " " "
- P. 1566 a: οἶον ἦτον ἀπέσω εἰς τὴν γιοχίαν (sic) " " "
- P. 1609 a: ἐπὶ γὰρ ὁ Ἀβιδιτρος καὶ ἐτόξευδεν τὴν
γραφὴν πρὸς τὴν κόρη. " " "
- b: ἐξέβηκεν ἡ κόρη ἡ Ῥοδέμνη καὶ ἡ ἔρως
τὸ πειράζει. " " "
- P. 1624 a: γραφὴ γραμμένη πρὸς τῆς κόρης. " " "
- P. 1639 a: ἐν(?)νοια δὲ(?)λοῦσα περὶ τοῦ δακτυ-
λίου, ὅπερ ἀπέστειλεν ὁ Ἀβιδιτρος
πρὸς τὴν κόρη. " " "
- P. 1722 a: ἔτερον πειράζει Ἀβιδιτρον βασιλέως. " " "

- P. 1837 a: ὄψιμος Μίβιστρον βασιλέως. (à l'encre rouge)
- P. 1909 a: ἐπολογία τῆς γραιίας πρὸς τοὺς παῖδας. " " "
- P. 1925 a: τῆς γραιίας ἐπολογία πρὸς τὸν Μίβιστρον
καὶ τὸν αὐτοῦ ὀργανοποιόφρον. " " "
- P. 2693 a: ὁ Μίβιστρος εἰς ἔπρον τον τὰς χάριτας
τὰς εἶδεν " " "
b: καταλεπτὸν ἐκφράζει τας καὶ λέγει τας
μετὰ πόθον. " " "
P. 2831 a: πάλιν λαλεῖ καταλεπτὸν ὁ Μίβιστρος ὁ
ξένος (à l'encre noire)

for

"A book that is shut is but a block"

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL LIBRARY

GOVT. OF INDIA
Department of Archaeology
NEW DELHI.

Please help us to keep the book
clean and moving.

S. B., 148. N. DELHI.